
HIERONYMUS
ANDOVER-HARVARD
THEOLOGICAL LIBRARY

ערוך החדש

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES WÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

BEARBEITET

VON

D. DR. GUSTAF H. DALMAN

PROFESSOR IN LEIPZIG.

MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER.

FRANKFURT A. M.

J. KAUFFMANN

1901.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

VORWORT.

Ein Wörterbuch, welches den Wortschatz der Targume, Talmude und Midraschim vollständig, aber in möglichster Kürze, darbietet, wird als ein dringendes Bedürfnis bezeichnet werden können. Der grosse Umfang und der hohe Preis der brauchbaren unter den bisherigen Wörterbüchern für diese Litteratur hat dem Studium derselben für viele ein unübersteigliches Hindernis in den Weg gelegt. Dies hinwegzuräumen, ist ein Hauptzweck dieser Publikation, welche dabei die Bedeutung und den Wert der umfangreicheren Arbeiten Früherer nicht schmälern will. Zugleich darf gehofft werden, dass ein minder umfangreiches Wörterbuch eher von Zeit zu Zeit neue Auflagen erlebt und dabei den auf diesem Gebiet zu erhoffenden Fortschritten als Krystallisationspunkt dient, vorausgesetzt, dass die Fachmänner es nicht verschmähen, bessernd und vervollkommnend an der weiteren Entwickelung des nun ans Licht tretenden Werkes mitzuarbeiten.

Die Fortschritte, welche auf dem Gebiete dieser Lexikographie seit Nathan bar Jechiel[1] gemacht wird, werden durch die Namen Johannes Buxtorf[2] und Jakob Levy[3] gekennzeichnet. A. Kohut hat in seinem „Aruch completum" (1878—1892) weniger geleistet, als man hätte erwarten können. Eine kritische Ausgabe des alten Aruch bleibt ein Desideratum, und die persischen Lehnwörter des Aramäischen bedürfen noch immer der Bearbeitung durch einen gründlich geschulten Fachmann. Dagegen verdient M. Jastrow[4] hohes Lob für seine sorgfältige Durch-

[1] Sepher he-ʿAruk, verfasst um 1100, erster Druck vor 1480.

[2] Lexicon chaldaicum, talmudicum et rabbinicum, Basel 1639/40.

[3] Chaldäisches Wörterbuch über die Targumim und einen grossen Teil des rabbinischen Schrifttums, Leipzig 1867 f. Neuhebräisches und Chaldäisches Wörterbuch über die Talmudim und Midraschim, nebst Beiträgen von H. L. Fleischer, Leipzig 1876—1889, ergänzt von M. Lattes in Saggio di giunte e correzioni al Lessico Talmudico (1878), Nuovo saggio (1881), Miscellanea postuma I. II (1884/85).

[4] Dictionary of the Targumim, the Talmud Babli and Jerushalmi, and the Midrashic Literature, London u. New-York 1886 ff. (bisher Lief. I—IX, von א bis Anf. נ).

arbeitung des bisher bekannten Stoffes, den er auch stellenweise erweitert. Zu bedauern ist neben der Gewaltsamkeit, mit welcher oft griechische und persische Fremdwörter von ihm aus semitischen Wurzeln hergeleitet werden, besonders dies, dass dem Herausgeber für den palästinischen Talmud und die Midraschim die unumgängliche Unterlage der ersten Drucke fehlte. Wie viel bleibt aber noch zu thun übrig! Ich nenne als das Wichtigste folgendes:

1. Eine bessere Feststellung der Aussprache durch erschöpfende Verteilung der Nomina auf die vorkommenden Nominalformen und durch Vergleichung der verwandten Sprachen. Was durch E. König in seinem „Lehrgebäude der hebräischen Sprache" Bd. II, 1 (1895) für das biblische Hebräisch, durch E. Kautzsch in seiner „Grammatik des Biblisch-Aramäischen" (1884) für diesen aramäischen Dialekt geschehen, muss für das nachbiblische Hebräisch und Aramäisch auf Grund der Übersichten der semitischen Nominalformen von de Lagarde und Barth noch geleistet werden. Vorarbeiten hierfür sind die Beispielsammlungen für die Nominalformen der Mischna von C. Siegfried in Strack-Siegfried's „Lehrbuch der neuhebräischen Sprache" (1884) S. 35—51 und von F. Hillel in „Die Nominalbildungen in der Mischnah" (1891).

2. Eine Feststellung des Wortschatzes der verschiedenen Dialekte. Für das Neuhebräische ist der gegebene Ausgangspunkt ein Glossar der Mischna, welches nicht nur für die Beurteilung anderer hebräisch geschriebener Schriftwerke, sondern auch für die Bestimmung des zur Zeit der Mischna in Palästina gesprochenen Aramäisch von grosser Bedeutung wäre. Als Vorarbeiten sind zu nennen das noch ungedruckte neuhebräische Wörterbuch „Almurschid Alkâfî" von Tanchum Jeruschalmi (c. 1250), die Indices in der lateinischen Übersetzung der Mischna von G. Surenhusius (1698 bis 1703), die Glossare in den von H. L. Strack herausgegebenen Mischnatraktaten Pirke Aboth (1888), Schabbâth (1890), Jomâ (1888), ʿAboda zara (1888) und A. Th. Hartmann, Thesauri linguae Hebraicae e Mischna augendi Particula I—III (1825 f.)[1].

Für das Aramäische wären zu bearbeiten gesonderte Glossare für folgende Dialekte, bez. Schriften: 1) für die judäischen[2] Idiome a) des Onkelostargum, b) des Prophetentargum; 2) für das galiläische Idiom des palästinischen Talmud und Midrasch; 3) für das babylonische Idiom des babylonischen Talmud; 4) für die Mischdialekte

[1] Vergl. auch das Glossar in M. S. Zuckermandel's Ausgabe der Tosephta (1880 bis 1882).

[2] Die Bezeichnungen „judäisch" und „galiläisch" habe ich in meiner „Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch" diesen Idiomen gegeben wegen der Her-

a) der sogen. jerusalemischen Targume zum Pentateuch, b) der Targume zu den Megilloth, c) der Targume zu den Psalmen, Sprüchen, Hiob, d) des Targum zur Chronik. Diejenigen Wörter, welche den Idiomen der Mischdialekte allein eigentümlich sind und in den anderen Dialekten nicht nachzuweisen, sollten schliesslich aus dem Sprachschatze des jüdischen Aramäisch als einer lebenden Sprache ganz ausgeschlossen werden.

Das zuerst zu bearbeitende Glossar zum Onkelostargum wird von diesem Wörterbuch dargeboten (s. unten); ich freue mich, dass begründete Aussicht vorhanden ist, dass in absehbarer Zeit auch Glossare für das Jesajatargum und für das aramäische Idiom des palästinischen Talmud entstehen werden. Möchte die Mischna recht bald einen zuverlässigen Bearbeiter finden!

3. Eine systematische Untersuchung aller Bezeichnungen für Realien. Löw's Werk über die „Aramäischen Pflanzennamen“ (1881) hat auf anderen Gebieten keine ebenbürtigen Nachfolger gefunden. Die an sich dankenswerten Arbeiten von P. Rieger über „Spinnen, Färben, Weben, Walken“ und von H. Vogelstein über „Getreidebau“ (beide 1894) bedürfen noch der Nachprüfung und Vervollständigung. L. Lewysohn's „Zoologie des Talmuds“ (1858) ist ganz ungenügend.

4. Eine Feststellung der in den hebräischen und aramäischen Wörtern zu Tage tretenden Wurzeln mit Scheidung der von verschiedenen Wurzeln stammenden, jetzt gleichlautenden Vokabeln. Dazu giebt Beiträge J. Barth in „Etymologische Studien zum semitischen, insbesondere zum hebräischen Lexicon“ (1893), während E. Landau in „Die gegensinnigen Wörter im Alt- und Neuhebräischen“ (1896) mehr den Gebrauch als den Ursprung der behandelten Wörter beleuchtet. Verfehlt ist der Versuch von Abraham ben Elijjahu mi-Wilna in „Sepher tirgēm Abraham“ (Jerusalem 1896), die Wortstämme des Onkelostargum auf hebräische Wurzeln zurückzuführen.

5. Eine vollständige Bearbeitung der griechischen, lateinischen und persischen Fremdwörter. Für das Griechische und Lateinische lassen David Cohen de Lara in seinem Wörterbuch „De convenientia vocabulorum rabbinicorum cum graecis“ (1648), S. M. Bondi, A. Brüll, J. Perles, M. Sachs noch manches zu thun übrig. Das „Glossarium graeco-hebraeum“ von J. Fürst (1890) befasst sich nur mit

kunft der sie bezeugenden Schriftwerke, ohne behaupten zu wollen, dass dieselben jemals in der uns bekannten Gestalt, von welcher in den Targumen zahlreiche Hebraismen abzurechnen sind, neben einander existiert hätten. Beide Idiome werden zu ihrer Zeit weit über die Grenzen Judäa's, bez. Galiläa's hinaus im Gebrauch gewesen sein.

dem von den Midraschim dargebotenen Material. Das von S. Krauss verheissene Wörterbuch der griechischen Fremdwörter ist leider noch nicht erschienen. Für die persischen Fremdwörter liegen Vorarbeiten vor von P. de Lagarde in „Semitica“ I (1878), von H. L. Fleischer in den Wörterbüchern von J. Levy und von A. Kohut in seinem „Aruch completum“.

Wenn ich hinzufüge, dass uns kritische Ausgaben und wissenschaftliche Kommentierungen fast aller in Frage kommenden Litteraturwerke fehlen, dass auch genügende Wörterbücher der nächststehenden Dialekte des Samaritanischen, des Mandäischen und des Idioms von Maʿlūlā noch nicht geschrieben sind[1], so erhellt, dass die aramäisch-neuhebräische Lexikographie noch nicht so bald in ein auch nur vorläufig befriedigendes Stadium treten dürfte.

Die Beiträge, welche in diesem Wörterbuche zu einem Fortschritte dem Ziele entgegen geboten werden sollen, sind folgende:

1. Die Vokalisation, besonders der aramäischen Wörter, ist soviel als möglich gebessert worden, zum Teil durch Vergleichung des Syrischen, besonders aber durch Heranziehung der in den südarabischen Targumhandschriften mitgeteilten Ausspracheteradition. Es sind hierbei von mir benützt worden für das Onkelostargum die im Besitze von Professor A. Socin in Leipzig befindliche Handschrift Cod. Soc. 84, für das Targum zu den vorderen Propheten die Handschriften des Britischen Museum Orient. 1471 u. 2210, für das Targum zu den hinteren Propheten Orient. 1474 u. 2211, ausserdem für das ganze Prophetentargum die Haphtarenhandschrift Prof. Socin's Cod. Soc. 59; für die Targume zu den fünf Megilloth[2] MSS Orient. 1302, 1476, 2375, 2377 (welche zum Esterbuch nur das sogen. Targum scheni enthalten). — Alle Bibelcitate, bei welchen nichts Anderes bemerkt ist, verweisen auf die genannten Targume, und zwar für den Pentateuch stets auf Cod. Soc. 84, für die vorderen Propheten auf Orient. 2210, für die hinteren Propheten auf Orient. 2211, für die Megilloth auf Orient. 2375, wenn nicht ausdrücklich eine andere Handschrift als Quelle der mitgeteilten Lesart genannt wird.

---

[1] Erfreulicher Weise ist der Wortschatz des Evangeliarium Hierosolymitanum, dessen Sprache dem galiläischen Idiom der Juden sehr nahe steht, in den „Thesaurus Syriacus“ (1879 ff.) von R. Payne Smith aufgenommen worden. Eine Auswahl bietet F. Schwally in seinem „Idioticon des christlich-palästinischen Aramäisch“ (1893). Der für diesen Dialekt von Jahr zu Jahr sich mehrende Stoff (s. zuletzt G. Margoliouth, The Liturgy of the Nile, 1896) bedarf aber erneuter lexikalischer Behandlung.

[2] Es sei hier aufmerksam gemacht auf die zahlreichen Abweichungen der von den Handschriften vertretenen Textrecensionen von der Recension des Druckes in der ersten rabbinischen Bibel v. J. 1517. Übrigens haben MSS Orient. 1476 und 2375, wie es scheint, dieselbe Textgestalt, während Orient. 1302 eine andere vertritt.

Im Interesse der Anfänger, welche besonders über die Setzung des Dagesch lene und forte nicht im Zweifel gelassen werden konnten, und um die nach meinen früheren Erfahrungen[1] höchst prekäre Benützung der Typen für die superlinearen Vokale zu vermeiden, wurde die superlineare Vokalisation der südarabischen Handschriften in die sublineare umgesetzt. Wer auf die eigentliche handschriftliche Lesart zurückschliessen will, hat nur zu beachten, dass jedes Segol auf Patach zurückzuführen ist, jedes Chateph (ausgenommen bei קדם, קביל, אחן) in ein (lautbares) Schewa zu verwandeln, jedes Schewa quiescens und auch jedes Schewa mobile (bez. intermedium) nach kurzem Vokal und einfachem unverdoppeltem Konsonanten zu streichen[2]. Auch das Dagesch, das jenem Punktierungssystem ursprünglich nicht angehört und in den Handschriften nur unregelmässig, in manchen gar nicht, erscheint, wäre wegzulassen. Es ist also vorauszusetzen für היכלא, מלך, מלכין, מלכתא, מלכון, אנא, אתתא, קטלין, יתקטלון, יתקטלון superlinear vokalisiert היכלא, מלך, מלכין, מלכתא, מלכון, אנא, אתתא, קטלין, יתקטלון, יתקטלון. Es erhellt daraus, dass die Verdoppelung der Konsonanten meist, aber nicht immer, mit Sicherheit erkannt werden kann, während über die Setzung eines Dagesch lene öfters Zweifel entstehen können[3].

Neben die handschriftlich bezeugte Schreibung eines Wortes habe ich eine andere gesetzt, in dem Falle, dass mir die handschriftliche Vokalisierung bedenklich oder doch nicht allein berechtigt schien.

2. Der Wortschatz des Onkelostargum ist durch Citate kenntlich gemacht worden. Die Wörter und bei Verben auch die Konjugationen[4], für welche keine Citate aus dem Pentateuch mitgeteilt sind, vermag ich aus diesem Targum nicht nachzuweisen. Bei dem Fehlen einer Concordanz könnte ja immer noch etwas vermisst werden. Ich habe keine Mühe gescheut, um Übersehenes aufzuspüren (s. S. 181) und darf hoffen, dass nichts Wesentliches übergangen wurde, bin aber dankbar für die Nachweisung von Lücken.

Der Wortschatz der Targume zu den Propheten und zu den Megilloth ist nicht geschieden worden und wird auch nur in soweit durch Citate kenntlich gemacht, als er von dem Wortschatze des Onkelos-

---

[1] S. meine Grammatik S. VII. 340 ff.

[2] Auch nach langem Vokal fehlt in der superlinearen Vokalisation das Schewa in der Femininendung ājtā und wenn *jā, jān, jāt, jātā* folgt, s. meine Gramm. S. 56, 132, 140 f., 144, 154, 281, 291. אוריתא, חזיא entspricht also אוריתא, חזיא und nicht אוריתא, חזיא.

[3] S. das dabei von mir angewandte Princip in meinen „Aramäischen Dialektproben" S. V.

[4] Hierbei war die Vokalisation der benützten Handschrift das Massgebende.

targums abweicht. Doch habe ich häufig Beispiele aus den Targumen zu den Propheten vorgezogen, wenn Wörter sowohl dort, als in den Megillothtargumen zu finden waren. Wörter, bei denen nur Stellen aus dem Pentateuch citiert sind, können somit auch in anderen Targumen sich finden, es ist aber nicht nötig, dass dies stets der Fall ist. Immerhin kann damit wenigstens der allgemeine Wortschatz der älteren Targume als bezeichnet gelten.

Unbelegt blieben die Wörter der übrigen Litteraturwerke, für welche ich mir für etwaige spätere Auflagen Ergänzungen vorbehalte. Doch schien es mir zuweilen wünschenswert, die älteste bekannte Lesart eines Wortes festzustellen. In diesem Fall wird der Beleg gegeben. Wo Midrasch Rabba, Midrasch chamesch Megilloth, Talmud Jeruschalmi und Jalkut Schimoni citiert sind, besagt dies, dass die mitgeteilte Lesart die des ersten Druckes jener Werke[1] ist. Wenn das sogenannte Targum des Jonathan zum Pentateuch (JI) bei Pentateuchcitaten notiert ist, bezieht sich die Angabe — abgesehen von den Vokalen — auf die einzige bekannte Handschrift desselben, MS. Add. 27031 des Brit. Museum[2], wofern nicht die erste Druckausgabe (Venedig 1591) ausdrücklich genannt ist.

3. Aramäische Fremdwörter im Hebräischen und hebräische Fremdwörter im Aramäischen werden als solche nicht kenntlich gemacht. Alle aus anderen Sprachen stammende Wörter wurden durch ein beigesetztes *x.* als Lehnwörter bezeichnet. Den griechischen und lateinischen Fremdwörtern habe ich die entsprechenden Äquivalente aus diesen Sprachen beigefügt. Bei den übrigen Fremdwörtern, welche meist persischen Ursprungs sein werden, ist dies nicht geschehen, weil mir hier vieles noch sehr unsicher schien.

4. Für die Anordnung habe ich ein festeres Prinzip als meine Vorgänger dadurch zu gewinnen gesucht, dass die Matres lectionis für kurze Vokale ausser Betracht gelassen, dagegen die für lange Vokale stehenden bei der alphabetischen Anordnung berücksichtigt wurden. Nur bei allen Fremdwörtern, bei welchen Längen und Kürzen meist nicht sicher zu

---

[1] Midrasch Rabba, Konstantinopel 1512; Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519; Talmud jeruschalmi, Venedig 1523/24; Jalkut Schimoni I. Saloniki 1526, II. Saloniki 1521.

[2] S. über diese (unvokalisierte) Handschrift meine „Aramäischen Dialektproben" S. 35. Von M. Ginsburger wird Monatsschrift f. G. u. W. d. J. XLI S. 345 Anm. 2 mit irrtümlicher Berufung auf G. Margoliouth behauptet, dass diese Handschrift eine Abschrift aus der Walton'schen Polyglotte sei. Das ist schon deshalb unmöglich, weil die Handschrift einen Censurvermerk vom Jahre 1593 (oder 98) trägt, während jene Polyglotte erst 1657 erschien.

bestimmen sind und die Orthographie eine besonders schwankende ist, blieben die Matres lectionis sämtlich ausser Betracht. Der Anfänger wird darum gut thun, ein etwa von ihm nicht gefundenes Wort, das er nicht als Fremdwort erkannt hat, auch noch unter Nichtberücksichtigung der Vokale zu suchen, z. B. also בולוס bei בלס, nicht bei בול. Doch steht einige Mal das Wort an beiden Stellen.

5. Nur der nachweisbare Sprachgebrauch wurde bei den Wortbedeutungen berücksichtigt. Alle bloss angenommenen Grundbedeutungen der Wörter fielen weg. Der Reihenfolge der mitgeteilten Bedeutungen liegt kein besonderes Prinzip zu Grunde. Dass auch hier mancherlei besser zu bestimmen versucht wurde als bisher, wird hoffentlich der Gebrauch zeigen. Besondere Aufmerksamkeit habe ich den Diskussionsformeln beider Talmude gewidmet. Die bisher nachgewiesenen Konjugationen der Verba wurden vollständig aufgeführt. Nur habe ich auf die besondere Nennung eines Nitpael neben dem Hitpael verzichtet.

Endlich sei bemerkt, dass es ja die Aufgabe eines Wörterbuchs nicht sein kann, alle Schreib- und Druckfehler der im Gebrauche befindlichen Drucke dieser Litteratur zu verbessern, zumal jede Ausgabe deren wieder neue enthält. Doch habe ich, um den Anfänger nicht allzu ratlos zu lassen, eine ganze Anzahl von Korrekturen solcher Fehler aufgenommen. Auf die Angabe der Stellen glaubte ich hierbei in der Mehrzahl der Fälle verzichten zu müssen, zumal öfters mehrere zu nennen gewesen wären und mir vielleicht die dabei vorausgesetzte neuere Ausgabe einer Schrift nicht zu Gebote stand. Wer für eine solche fragliche Lesart das Wörterbuch befragt, findet dort die Korrektur. Für andere hat es wenig Interesse, wo die falschen Lesarten stehen. Im übrigen sei auf die Wörterbücher von Levy und Jastrow verwiesen. Mit Fragezeichen habe ich öfters Wörter oder deren Bedeutungen versehen, wenn mir Text oder Übersetzung nicht sicher schienen. Ich behaupte damit nicht, dass ich alles nicht mit Fragezeichen Versehene für absolut gesichert halte.

Die zwar nicht umfangreiche, aber sehr zeitraubende Arbeit der Ausarbeitung dieses Wörterbuches hätte ich wohl nicht unternommen, wenn nicht von mehrfacher Seite mir dankenswerte Hilfe geleistet worden wäre. Herr P. Theodor Schärf in Gnadenberg, Schlesien, hat für den grösseren Teil der dem Onkelostargum entnommenen Wörter Cod. Soc. 84 verglichen und mich ausserdem durchweg bei der Herstellung des Druckmanuscripts hingebend unterstützt. Die Handschriften des Britischen Museum habe ich für die targumischen Wörter von א bis ס (nur die Handschrift des Jonathantargum zum Pentateuch für

א bis ת) selbst eingesehen. Herr Dr. HENRY BARNSTEIN in London fand sich bereit, diese Arbeit nach meinen Angaben vorläufig zu Ende zu führen und hat ausserdem die Güte gehabt, eine grosse Reihe von Fragen, welche mir im Verlaufe der ganzen Arbeit entstanden, nach den Handschriften zu beantworten. Als während des Druckes Cod. Soc. 84 mir nicht mehr zu Gebote stand, hatte Herr Professor TH. WALKER in Belfast, Irland, die Freundlichkeit, mir die Lesarten dieser Handschrift zu einer Reihe von Stellen zu notieren. Allen sei dafür hier öffentlich verbindlicher Dank gesagt.

Besonderen Dank schulde ich auch der Verwaltung des Britischen Museum in London, sowie Herrn Professor SOCIN in Leipzig für die gewährte Möglichkeit ausgiebiger Benützung der für diese Arbeit wichtigen Handschriften.

Dass Rev. G. H. HÄNDLER in London diesem ersten Bande, welchem der zweite (Schluss-)Band hoffentlich in nicht zu langer Frist folgen wird, auf meine Bitte hin ein von ihm mit Benützung meiner eigenen Sammlung ausgearbeitetes „Lexikon der Abbreviaturen“ beigefügt hat, wird, denke ich, von vielen willkommen geheissen werden, obwohl absolute Vollständigkeit auf diesem Gebiet bei der hier herrschenden Willkür aller Autoren und Drucker nicht erwartet werden kann.

Bei der Korrektur des Wörterbuchs haben mich wirksam unterstützt die Herren P. TH. SCHÄRF und I. I. KAHAN, von denen der letztere bei dieser Gelegenheit dankenswerte Beiträge zur sachlichen Vervollkommnung des Werkes gegeben hat. Bei dem Lexikon der Abbreviaturen lag die Hauptlast der Korrektur auf Herrn I. I. KAHAN, welchen der Autor, Rev. G. H. HÄNDLER, und ich sekundierten.

Möchte das Buch nun fleissige Benützer und sorgsame Kritiker finden!

STOCKHOLM, den 10. August 1897.

GUSTAF H. DALMAN.

VORWORT ZU TEIL II.

Seit dem Ausgehen des ersten Teils dieses Wörterbuches sind als Hilfsmittel bei der Bearbeitung zu den früher genannten hinzugekommen:

S. Krauss, Griechische und lateinische Lehnwörter im Talmud, Midrasch und Targum. Mit Bemerkungen von Immanuel Löw, Teil I. II, 1898/99.

W. Bacher, Die älteste Terminologie der Jüdischen Schriftauslegung. Ein Wörterbuch der bibelexegetischen Kunstsprache der Tannaiten, 1899.

Das Glossar in D. Hoffmann's Übersetzung von Mischna, Seder Nezikin, 1898.

G. Löwy, Die Technologie und Terminologie der Müller und Bäcker in den rabbin. Quellen, 1898.

J. Krengel, Das Hausgerät in der Mišnah I, 1899.

Nützliche neue Textausgaben sind:

M. Ginsburger, Das Fragmententargum, 1899.

F. Praetorius, Das Targum zu Josua in jemenischer Überlieferung, 1899; Das Targum zum Buch der Richter in jemenischer Überlieferung, 1900.

M. David, Das Targum Scheni, 1898.

S. Buber, Midrasch Echa Rabbati, 1899.

Die Onkeloshandschrift und die Haphtarenhandschrift Socin's, Cod. Soc. 84 und 59, waren inzwischen in den Besitz der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft übergegangen, wurden aber von dieser in sehr dankenswerter Weise mir wiederum zur Ausnützung überlassen. Ich erwarb den Midrasch zu den fünf Megilloth, Ausg. Venedig 1545, in einem Exemplar mit alten handschriftlichen Eintragungen der Collation eines Manuskripts, deren Lesarten einige Male von mir als MS D. zitiert werden. Herr Lic. Dr. Diettrich in London hatte die Güte, für eine Anzahl von Targumwörtern die jemenischen Handschriften des Britischen Museum zu vergleichen, wofür ihm hier verbindlichster Dank abgestattet wird.

Ein längerer Aufenthalt in Palästina und Syrien zum Studium orientalischen Lebens und Arbeitens hat zwar die Vollendung des Werkes verzögert, ist ihm aber doch zu gute gekommen, weil manche Realien sich nun mit grösserer Sicherheit bestimmen liessen.

Die Grundsätze der Bearbeitung sind dieselben geblieben, welche im Vorwort zu Teil I S. VI ff. auseinandergesetzt wurden. Ich verweise hier

nur aufs neue auf das dort S. VIII f. unter 4. besprochene Ordnungsprinzip. Wörter wie חוֹמָשׁ und בֵּיעוּר sind unter חו und בי zu suchen, Fremdwörter wie דִּיקִי und בּוֹלוֹס unter דק und בל.

Die Vokalisierung besonders der aramäischen Wörter ist nun hoffentlich eine im allgemeinen haltbarere geworden, als es bei den Vorgängern dieser Arbeit der Fall war. In bezug auf die zahlreichen, meist griechischen Fremdwörter habe ich mich mit einem Kompromiss begnügen müssen. Ein konsequenter Anschluss an die originale griechische Aussprache wäre wohl in vielen Fällen das Richtige gewesen. Aber ich hätte ihn nur mit Hilfe gewaltsamer Eingriffe in die uns überlieferten Texte durchführen können. Darauf hatte ich zu verzichten. Ausserdem ist ja fraglich, wie weit semitisches Sprachgefühl die Form griechischer Wörter zuweilen beeinflusste. Die für diese Wörter herkömmliche Aussprache in der Weise zu berücksichtigen, wie es noch Krauss in seinem Wörterbuch gethan hat, schien mir aber unerlaubt, da sie nur als ein willkürlicher Versuch beurteilt werden kann, die geschriebenen Wortformen mundgerecht zu machen. Für η habe ich die Aussprache *ē*[1], für ει und οι *ī*, für αυ und ευ *aw* bez. *ew* vorausgesetzt.

Die wertvollen Beiträge von Immanuel Löw zu dem Werke von Krauss sind eine wichtige Veranlassung für den grossen Umfang der am Schlusse mitgeteilten „Verbesserungen und Berichtigungen". In diese sind die „Nachträge" und „Berichtigungen" zu Teil I aufgenommen worden, sodass das dem ersten Bande angehängte Schlussblatt nun kassiert werden kann. Berichtigungen in grösserem Umfang verdanke ich auch Prof. W. Bacher's Besprechung des ersten Bandes in Jüd. Monatsschrift XLII S. 236 ff. und Herrn Rabbiner Dr. J. Kahan in Znaim.

Obwohl Rev. Händler wiederum einige tausend Ergänzungen zu seinem Lexikon der Abbreviaturen gesammelt hat, habe ich geglaubt, auf ihre Mitteilung für dieses Mal verzichten zu sollen. Seine Arbeit übertrifft an Reichhaltigkeit ohnedies erheblich die Sammlungen von Pietro Perreau (Oceano, 2. Ausg. 1883, Appendice, 1889).

Um die Korrektur haben sich wiederum verdient gemacht die Herren Pastor Th. Schärf in Gnadenfrei und I. I. Kahan in Leipzig.

Dank schulde ich dem Curatorium der Zunzstiftung in Berlin für seine Unterstützung des Unternehmens, dem Herrn Verleger für sein bereitwilliges Eingehen auf meine Wünsche, der Offizin W. Drugulin in Leipzig und ihrem geschulten Personal für die musterhafte Drucklegung.

Leipzig, 24. Juni 1901.

GUSTAF H. DALMAN.

[1] S. dazu meine Bemerkung in Jüd. Monatsschrift XLI S. 327.

BENÜTZTE HANDSCHRIFTEN UND DRUCKE.

a. Handschriften.

1. Onkelostargum: Cod. Soc. 84 (16. Jahrh.?).
   Br. Mus. Orient 1467.
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Br. Mus. Cod. 27031 (16. Jahrh.).
3. Prophetentargum, a) vordere Propheten:
   Br. Mus. Orient. 2210 (1469).
   Br. Mus. Orient. 1471 (17. Jahrh.).
   b) hintere Propheten:
   Br. Mus. Orient. 2211 (1475).
   Br. Mus. Orient. 1474 (17. Jahrh.).
   c) Haphtaren:
   Cod. Soc. 59 (17. Jahrh.?).
4. Megillothtargum: Br. Mus. Orient. 2375, die fünf Megilloth (15. Jahrh.?).
   Br. Mus. Orient. 2377, Klagelieder, Prediger, Ester (14. Jahrh.).
   Br. Mus. Orient. 1302, Ruth, Hoheslied, Prediger (14. Jahrh.).
   Br. Mus. Orient. 1476, Hoheslied, Klagelieder, Ester (16. Jahrh.).
5. Megillath Antiochos: Br. Mus. Orient. 2377 (s. o.).

b. Drucke.

1. Onkelostargum: Pentateuch, Sabbioneta 1557 (im Original).
2. Jonathantargum zum Pentateuch: Pentateuch, Venedig 1591.
3. Propheten- und Megillothtargume: Biblia Rabbinica I, Venedig 1517, II Venedig 1525.
4. Mischna: Riva di Trento 1559, Cambridge 1883.
5. Tosephta: Sabbioneta 1554/55, Pasewalk 1881.
6. Talmud babli: Wien 1840—47 und Rabbinovicz, Variae Lectiones (1867—86). 20 Traktate in Ausg. Venedig I od. II. 2 Traktate Ausg. Konstantinopel. 1 Traktat Ausg. Pesaro.
7. Talmud jeruschalmi: Venedig 1524 (?).
8. Midrasch: Mechilta, Konstantinopel 1515, Wien 1865, Wien 1870.
   Siphra, Venedig 1545, Wien 1862.
   Siphre, Venedig 1545, Wien 1864.
   Midrasch rabba, Konstantinopel 1512, Venedig 1545.
   Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519.
   Midrasch Tanchuma, Venedig 1545, Mantua 1563, Wilna 1885.
   Midrasch Tehillim, Konstantinopel 1512 (Saloniki 1515), Venedig 1546, Wilna 1891.
   Midrasch Schemuel, Konstantinopel 1517, Venedig, 1546, Krakau 1893.
   Midrasch Mischle, Venedig 1546, Wilna 1893.
   Pesikta, Lyck 1868.
   Pesikta rabbati, Wien 1880.
   Tanna de-Bē Elijjahu, Venedig 1598.
   Pirke Rabbi Eliezer, Venedig 1544.
   Jalkut Schimoni, Saloniki 1526—21.
9. Aruch: Pesaro 1517.

ABKÜRZUNGEN.

1. Targum.

Onkelostargum — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

Jonathantargum zum Pentateuch — JI, der Bezeichnung des Buches angehängt, z. B. GenJI 1, 3.

Fragmententargum zum Pentateuch — JII.

Prophetentargum und Hagiographentargume — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

MS (ohne nähere Bezeichnung) — die für ein Targum zunächst in Frage kommende Handschrift (s. S. IV).

Gen	1. B. Mose.
Ex	2. B. Mose.
Lv, Lev	3. B. Mose.
Nu	4. B. Mose.
Dt	5. B. Mose.
Jos	Josua.
Jud, Jd	Richter.
S	Samuel.
K	Könige.
Jes	Jesaja.
Jer	Jeremia.
Ez	Ezechiel.
Ho	Hosea.
Jo	Joel.
Am	Amos.
Ob	Obadja.
Jon	Jona.
Mi	Micha.
Na	Nahum.
Hb	Habakkuk.
Ze	Zephanja.
Ha	Haggai.
Sa, Sac	Sacharja.
Ma	Malachi.
Ps	Psalmen.
Prov	Sprüche.
Hi	Hiob.
Cant	Hoheslied.
Ru	Ruth.
Thr	Klagelieder.
Koh	Prediger.
Est I	Ester (erstes Targum).
Est II	Ester (zweites Targum).
Chr	Chronik.

2. Talmud.

Talmud babli — b der Bezeichnung des Traktates vorausgeschickt, z. B. bSabb. 14^{b}.

Talmud jeruschalmi — j, z. B. jSabb 14^{b}

MaasSch	Maaser scheni.
MoK	Moed katon.
RhS	Rosch ha-Schana.
BK, BabK	Baba kamma.
BM, BabM	Baba mezia.
BB, BabB	Baba bathra.
AbZ	Aboda zara.

3. Midrasch.

BerR	Bereschith Rabba.
SchemR	Schemoth Rabba.
VajR	Vajjikra Rabba.
BemR	Bemidbar Rabba.
DebR	Debarim Rabba.
SchirR	Midr. Schir ha-Schirim.
RutR	Midr. Ruth.
EchR	Midr. Echa.
KohR	Midr. Koheleth.
EstR	Midr. Ester.
Pes	Pesikta de-Rab Kahana.
PesR	Pesikta Rabbati.
MidrTill	Midrasch Tehillim.
MidrSchem	Midrasch Schemuel.

a. aramäisch. *h.* hebräisch. *x.* Fremdwort.

א

א 1. erster Buchstabe des hebr. Alphabets. *pl.* אָאִין; 2. א als Zahlzeichen = 1; 3. אָ *a.* praefig. für עַל oder עַד.

אאפיקון l. אָפִּיקוֹן *x.* (ὀφφίκιον, *officium*) Beamtenschaft.

אאָרָא s. אֲוִירָא.

אָב (Thr 1, 2) *m.* der 5. Monat des jüd. Kalenders (etwa August).

אָב *h. m., c.* אֲבִי, אַב, *pl.* אָבוֹת 1. Vater, Ahn; 2. אַב בֵּית דִּין zweites Oberhaupt des Synedriums; 3. *pl.* אָבוֹת auch: a) vornehme Eltern; b) die Erzväter; c) die erste Benediktion des 18-Gebetes; d) Name eines Mischnatraktates; 4. Hauptklasse, Oberbegriff, z. B. אָבוֹת נְזִיקִין Hauptklassen der Schadenersatzleistungen, א׳ מְלָאכוֹת Hauptklassen der am Sabbat verbotenen Arbeiten, א׳ הַטּוּמְאוֹת je der erste Grad der Unreinheit, בִּנְיַן אָב Entwickelung eines Grundsatzes.

אֵב *h. m., pl.* אִבִּין Trieb.

אָבָא (Ex 10, 27) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיבֵי Dt 13, 9 wollen, willfährig sein.

אַבָּא I (Gen 44, 19; בָּא Nu 25, 14, pal. Targ. auch אִבָּא) *a. m., ind.* אָב Nu 11, 12, Ez 44, 25, *c.* אַב Gen 17, 4, *c. s.* אַבָּא Gen 19, 34, אֲבוּהִי Gen 2, 24 etc., *pl. d.* אֲבָהָתָא Nu 36, 1 (*syr.* אֲבָהַי Prov. 19, 14 Eltern) 1. Vater, Ahn; 2. Fürst, Herr; 3. *pl.* auch: Eltern, prägn. vornehme Eltern.

אַבָּא II *m.* Personenname (Verkürzung von אֲבִיָּה).

אִבָּא (Gen 4, 3) *a. m., pl. d.* אִבְּבַיָּא 1 K 6, 38 (nicht MS) Frucht, Ertrag.

אָבָא *a. m.* Dickicht.

אבאטים (SchemR 38) l. אֲבָאטִים.

אַבְאָשׁוּתָא *a. f., c.* אַבְאָשׁוּת Koh 7, 3 Übelwollen.

אָבַב *a. Pa. pt. c. s.* מְאַבְּבַהּ Ho 9, 10 Or. 1474, l. מַאֲבָבַהּ, s. מַאֲבָבָא.

אַבָּבִית (BerR 19) *h. f.* Fieberschauer.

אבגינוס (אַבְגֵּינַיִם) *x. m.* (εὐγενής) edel, vornehm.

אבגניסטי l. אַבְגֶּנְיסְטַטֵּי *pl. x. m.* (εὐγενέστατοι) edelste.

אבנתיים l. אַבְגֶּתִים *x.* (οἰκέτις) Sklavin.

אָבַד *h.* 1. verloren gehen, zu grunde gehen; 2. Verlust erleiden. *Ni.* verloren gehen. *Pi.* 1. verlieren; 2. zu grunde richten; 3. vergessen.

אֲבַד *a., ipf.* יֵיבַד Nu 24, 20 zu grunde gehen, verloren gehen. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּאַבְּדוּן Dt 12, 2, תַּבְּדוּן Nu 33, 52 vernichten. *Aph.* אוֹבֵיד, הוֹבַד! Thr 2, 9, *inf.* אוֹבָדָא Dt 28, 63, *ipf.* 2 *sg.* תּוֹבֵיד Dt 7, 24 dass. *Itpe.* אִתְּבֵיד, אִתְאֲבֵיד verloren gehen, sich verlieren.

אֹבֵד *h. m.* was zu grunde geht.

אַבְדָא *a. m.* Untergehen.

אבדומה l. אַבְרוֹמָה.

אֲבַדּוֹן *h. m.* 1. Untergang; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדָּלָה *h. f.* 1. Absondern; 2. Benediktion beim Ausgang des Sabbats.

אַבְדָּלְתָא *a. f.* dass.

אַבְדִּימוֹס, אַבְדִּימִי, אֲבוּדְמָא *x. m.* (Εὔδημος) Personenname.

אַבְדָּן *m.* (= אַבָּא יוֹדָן) Personenname.

אָבְדָן (אָבְדָן) *h. m.* Untergang, Vernichtung.

אֲבַדָּנָא (Jes 53, 9, Or. 2211, אַבְדָּנָא Or. 1474) *a. m.* 1. Untergang, Vernichtung; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדוּקוֹס (falsch אבדיקוס) *m.* (Εὔτοκος) Personenname.

אַבְידְרָנָא (?) *m.* Personenname.

אָבָה s. אַבָּא.

אָבָּה *m.* Personenname.

אָבָהוּ *m.* Personenname.

אבהטם (jKil 31 c) l. אַמְבָּטִים.

אַבּוּ, אִיבּוּ *m.* Personenname (Abkürzung von אֲבוּיָה).

אִבּוּ (Lv 11, 19) *a. f.* Weihe (*milvus*).

אַבּוּב (אִבּוּב) *h. m.* Rohr, Flöte. — אַבּוּב רוֹעֶה Weberdistel (*Dipsacus fullonum*).

אבובא (Gen 4, 21) l. אַבּוּבָא *a. m.* Flöte.

אֲבוּבְרָם *m.* Personenname.

אִיבּוּד *h. m.* 1. Untergang; 2. s. אָבוּ.

אֲבוּדִינָא (?) *m.* (Ἀβυδηνός?) Personenname.

אֲבוּדְמָא s. אַבְדִּימוֹס.

אֲבוֹי *h.* wehe!

אֲבוּיָה *m.* Personenname.

אבויין (Ar. zu jSabb 8[b]) l. אוּנְיָין *pl.* v. אוּנִיתָא *x. f.* (ὕνις) Pflugschar.

אֵבוּל *h. m.* Trauer.

אַבּוּל *h. m.* Stadtthor.

אֲבוּלָא *a. m., pl. c. s.* אֲבוּלָהָא Jer 50, 26 Stadtthor.

אֲבוּלָאָה *a. m.* Thorwächter.

אָבוּן *m.* Personenname.

אֲבוּנָא *m.* Personenname.

אֵבוּס *h. m.* 1. Krippe; 2. Stall.

אִבּוּס *h. m.* 1. Mästen, Stopfen; 2. l. אִפּוּס.

אֲבוּקָא *m.* Personenname.

אֲבוּקָה *h. f.* Fackel.

אַבְזָקָה, אַבְזָקֶת *h. f.* 1. Mottenfrass; 2. Fusskrankheit der Tiere.

אַבְזָרָא *x. m.* Zubehör.

אבחטם (jKil 31[c], Ven. אבהטם, Ar. אבהנוס) l. אַמְבָּטִים.

אַבְטָא *a. m.* Weinschlauch.

אַבָּטִי *x.* (ἐμβατή), *pl.* אַבָּטָאוֹת Badewanne, Badehaus.

אבטינא l. אַנְטִינָא.

אָבְטִיוֹנָא *x. m.* (ὀπτίων, *optio*) Stellvertreter des Heerführers.

אֲבַטִּיחַ *h. m.* Wassermelone (*Citrullus vulgaris*).

אֲבַטִּיחָא *a. m., pl. d.* אֲבַטִּיחַיָּא Nu 11, 5 dass.

אבטילא, אבטיליא l. אַבְטוֹנְיָא.

אַבְטָלָה *h. f.* Müssigkeit, Nutzlosigkeit.

אַבְטַלְיוֹן (Πτολίων?) Personenname.

אַבְטוֹלְמוֹס, אַבְטִילוֹס, אַבְטִילָס *m.* (Πτολεμαῖος, Εὔτολμος) Personenname.

אַבְטוֹמָטוֹס *x. m.* (αὐτόματος) selbstthätig.

אַבְטוֹנְיָא *x. f.* (αὐτονομία) Ort mit selbständiger Verwaltung.

אַבְטִינָס *m.* (Εὐθύνοος?) Personenname.

אַבַּי *m.* Personenname (Abkürzung von אֲבַיָּה).

אביא (Siphr. Nu 139) l. אַסְיָא (Ἀσία) Beiname von Ephesus.

אָבִיב *h. m.* 1. die reifende Ähre; 2. Jahreszeit der Kornfruchtreife; 3. Monatsname (Nisan).

אֲבִיבָא (Ex 13, 4, 1 K 6, 38) *a. m., ind.* אָבִיב Lv 2, 14, 1. reifende Ähre; 2. Zeit der Kornreife; 3. Monatsname (Nisan).

אֲבֵידָה *h. f.* 1. der verlorne (resp. gefundene) Gegenstand; 2. Erleiden eines Verlustes, Schaden.

אבידוי (NuJI 34, 6) l. אבירוי (so MS.), s. אֲבִירָא.

בֵּי אֲבִידָן *x.* (Kakophemie für בֵּי עֲמִידָן?) Kirche.

אֲבִידְתָא (Dt 22, 3) *a. f.* verlorner (resp. gefundener) Gegenstand.

אביה (jMeg 71[b]) l. אֲכָיָה (Ἀχαΐα) Achaja.
אֲבִיּ (viell. zu lesen אֲבַּיי) *m.* Personenname.
אֶבְיוֹן *h. m.* arm.
אֲבִיּוֹנָה *h. f.* 1. Kapper (*Capparis spinosa*); 2. s. תביונה.
אֶבְיוֹנוּת *h. f.* Armut.
אֶבְיוֹנֵי. בֵּי אֶבְיוֹנֵי Ortsname.
אֲבִילָא (Lv 13, 45) *a. m.* Leidtragender, Trauernder.
אֲבֵילָה *h. f.* 1. leidtragende Frau; 2. Trauerzeremonie.
אֲבֵילוּת *h. f.* 1. Trauerzeremonie; 2. Trauern.
אֲבִילוּתָא, אֲבֵילוֹתָא (sic!) (Thr 2, 5) *a. f.* dass.
אֲבִילִין Ortsname.
אֲבִינָא, אָבִין *m.* Personenname.
אַבִּיק *x. m.* (ἄμβιξ) Abflussrohr der Badewanne.
אֲבִיקָא s. אֲבוּקָא.
אַבִּיר *h. m.* mächtig.
אִיבִּירְיָתָא *a. f.* das Klarwerden (?).
אֲבִית (= בֵּית) s. בֵּיתָא.
אַבְכָּא *a. m.* starker Hahn.
אֲבָל *h.* 1. fürwahr, wahrlich; 2. aber.
אָבֵל I *h. m.* Leidtragender.
אָבֵל II Stadtname.
אָבַל *h.* trauern, leidtragen. *Hitp.* die Trauergebräuche beobachten.
אֲבֵיל (Thr 2, 8) *a.* trauern, leidtragen. *Pa. Itpa.* אִתְאַבַּל Gen 37, 34 dass.
אֵבֶל *h. m.* 1. Trauer; 2. אֵבֶל רַבָּתִי Name eines Talmudtraktates.
אֶבְלָא (Gen 50, 11), אֶבְלָא, אוּבְלָא *a. m., ind.* אֵבֶל Gen 50, 11 Trauer, Klage.
אוּבְלָא *a. m.* korbartiges Geflecht.
אַבְלוֹנֵי (BerR 33) l. אַבְלוֹנִים (Αὐλών) Ort in Coelesyrien.
אַבְלַט *m.* Personenname.
אבולי (bBabB 143[a]) s. בּוּלֵי.
אַבְלִיג *m.* Personenname.
אוּבְלִים, אוּבְלִין Ortsname.
אַבְלִינָא *x. m.* (ἐβέλινος) Ebenholz.
אַבְלֵס (Αὐλίς?) Ortsname.
אַבְלוּמוֹס, אַבְלוּסְמוֹס *x. m.* (ἀναβόλισμα) nur mit כְּלֵי: zum Übernachten im Freien dienende Decke.
אַבְמַי *m.* Personenname.
אַבְמַכוֹס *m.* (Εὔμαχος) Personenname.
אבמסים (jMeg 74[a]) l. אַבְמַכוֹס.
אֶבֶן *h. f.* 1. Stein; 2. Gewicht. א׳ טוֹבָה Edelstein. א׳ הַטּוֹעִים (wohl eigentlich א׳ הַטּוֹעַן) Platz in Jerusalem, auf dem Gefundenes niedergelegt wurde. א׳ שׁוֹאֶבֶת Magnet. א׳ הַשָּׁעוֹת Teil der Sonnenuhr. א׳ שְׁתִיָּה der Stein, der im Tempel an Stelle der Lade war. א׳ תּוֹשָׁב von anderwärts versetzter Stein.
אַבְנָא (Gen 28, 18) *a. f., ind.* אֶבֶן Ex 24, 10, *pl. d.* אַבְנַיָּא Ex 28, 11 1. Stein; 2. Gewicht. א׳ דְּאַכְפָּא Laststein, den man auf die Garben legt. א׳ טָבָא Edelstein. א׳ דְּכוּחְלָא schwarzer Marmor. א׳ שְׁיבָא Magnetstein. אֶבֶן שְׁתִיָּה Koh 3, 11 Stein im Tempel.
אַבְנֵט *h. m.* Gürtel.
אָבְנַיִם (*bibl.*) *h. m.* Gebärmutter.
אַבְנִימוֹס *m.* (Εὐνόμαος) Personenname.
אבניתא (NuJII Dt 14, 18) l. אַכְמְתָא, s. אַכְמָא.
אוּבְנְתָא, אֲבָנְתָא *a. f.* Verstand, Denkvermögen (?).
אָבַס *h.* füttern, mästen.
אוֹבִיסוֹס (Ἔφεσος) Ephesus.
אַבְסְקַנְטָה *x.* (ἀβάσκαντα) unberufen.
אֲבַעְבּוּעִיתָא *a. f., pl.* אֲבַעְבּוּעִין Ex 9, 9, Blasen, Pusteln.
אוּבְעָיָה, אַבְעָיָה *h. f.* Absuchen der Felder durch Arme.
אִיבְעֵית *a.* (= אִי בָּעֵית) s. בְּעָא.
אֲבָצָא (Nu 31, 22) *a. m.* Zinn.
אוּבְצָנָא *a. m.* Druck, Überanstrengung.
אָבַק *h. Pi.* bestäuben; *Hitp.* sich bestäuben.

אֲבַק *a.* 1. verflechten; 2. an etwas hängen.

אָבָק *h. m.*, *pl.* אֲבָקוֹת, אַבְקָאוֹת 1. Staub, Pulver. א' סוֹפְרִים Streusand. 2. ein leiser Anflug, nur eine Idee.

אַבְקָא (Dt 28, 24) *a. m.* Staub.

אֲבָקָה *h. f.* Staub, Pulver.

אַבְקוֹלֹס *m.* (Εὔκολος?) Personenname.

אַבְקְתָא *a. f.* Umschlingung, Oese.

אָבַר I *h.* stark sein. *Pi.* stark, hart machen.

אָבַר II *h. Pi.* sich aufschwingen.

אָבַר III *h. Pi.* angliedern.

אֲבַר *a. Itpe.* sich in die Höhe schwingen.

אֵבֶר *h. m.*, *pl.* אֵבָרִים 1. Glied; 2. männliches Glied; 3. Knochen.

אֲבָר *h. m.* Blei.

איבר (jMo K 82[b] l. איבריו (אֵיבָרָיו s. אֵיבָר.

אֲבָרָא (Ex 15, 10) *a. m.* Blei.

אֵבְרָא, אַבְרָא *a. m.*, *pl.* אֵבְרִין Jud 19, 29, *d.* אֵבְרַיָּא Lv 1, 6, אַבְרַיָּא Mi 3, 3 1. Glied; 2. männliches Glied.

אֶבְרָא *a. m.*, *pl. c. s.* אֶבְרוֹהִי Dt 32, 11 1. Schwinge, Schwungfeder; 2. Arm.

אֵיבְרָא *a.* in Wahrheit, fürwahr.

אברייאה (SchirR 2, 14) l. אגרייא (so Ed. Pes.), s. אִגְּרָא.

אֲבִירָא *x. m.* (ἀήρ) Luft.

אֲבַרְבְּרָא *a. m.* Krippe, Stallung (?).

אבורנגי l. אֲבַרְנְגִי *x. m.* königl. Beamter.

אֲבַרְנָר *x. m.* Stadtmauer.

אֲבְרוּרִי *x. f.* Gegengewicht (?).

אברית l. אַבְרוּת *h. f.* Tanne.

אֲבָרְיָתָא *a. f.* Aussenplatz, Dorf.

אוֹבְרִיזִין, אוֹבְרִיזָא, אוֹבְרִיזוֹן (Est II 5, 1, MS אוֹפְרִיזִן) *x. m.* (ὄβρυζον) reines Gold.

אֲבַרְזִין *x. m.* Lederdecke.

אַבְרוֹמִי *x. m.* (ἄβρωτος) unessbar.

אַבְרַאי, אֲבָרֵי *a. m.* ausserhalb, auswendig, draussen. מֵאֲבָרֵי von aussen.

איברייא (jMoK 83[d] Ven.) l. אוּבְרָיָא *a. f.* Leichenmahl.

אֲבְרִיכְסִין *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.

אַבְרוֹמָא *x. f.* (ἀβραμίς) eine Fischart.

אֲבַרְנִי *x. m.* Sumpfvogel.

אֲבַרְנִים *x. m.* halbgar.

אבורנקא l. אַבְוַרְנְקָא.

אַבְרוֹסִי *x. m.* (ἀβρώς?) unessbar.

אַבְרִיקִין (so jSabb 15[d]), אֲבַרְסְקִין *x. m. pl.* (*bracca*) Hosen.

אברוקלון (jBabM 9[c]) s. אַמְבּוּרוּקְלִין.

אַבְרוּשָׁךְ *x. m.* Speise aus Mehl, Honig und Öl.

אַבְרְתָּא *x. f.* wilder Majoran.

אַבְשׁוּנָא *a. m.* geröstete Ähre.

אוּבְשִׁין *h. m. pl.* getrocknete Trauben (Rosinen).

אֲגָא *a.*, s. הֲגָא.

אֲגָא *h.* das buchstäbliche Aussprechen.

אגאלינין (BerR 28) l. אֵילוֹנִין.

אֲגַב *a.* (= עַל גַּב) 1. auf, über; 2. vermöge, durch; 3. wegen. אֲגַב דְּ weil. אֲגַב אוֹרְחָא gelegentlich.

אִגְבִּין (jKil 32[a]) *h. m.* Bast (?).

אוּנְבִּינָא *a. m.* Kelch.

אֲגָגַיָּא (Est II 8, 13) l. אֲגָגָיָא *m.* der Agagit (Beiname Hamans).

אֲגוֹגָא *x. m.* (ἀγωγός) Wasserleitung.

אָגַד I *h.* 1. zusammenbinden; 2. zusammen rotten. *Ni.* zusammengebunden werden.

אָגַד II *h. Hiph.* hinziehen, andauern lassen.

אֲגַד I *a.* zusammenbinden.

אֲגַד II *a. Aph.* lang sein lassen.

אֶגֶד *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Verband, Band; 3. Bündel.

אִגְדָא *a. m.* dass.

אַגְדָא (2S 3, 29 *ind.* אֲגַר mit ר) *a. m.* 1. Stab, Tragholz; 2. Joch zum Wassertragen.

אֲגֻדָּה *h. f.* 1. Gebund, Bündel; 2. Schar, Partei; 3. Name einer Familie.

אוּגְדוֹיְקוֹנְטָא (jBabB 14[c] אוגרוי קונטא) *x.* (ὀγδοήκοντα) achtzig.

אַנְדְּנָא *x. m.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

אַנְדִּיקוֹס *x. m.* (ἔκδικος) kaiserlicher Rechtspfleger.

אַגַּדְתָּא *a. f.* 1. nichtrechtliche, religiöse Belehrung; 2. ein einzelner Lehrvortrag dieser Art; 3. eine einzelne Erzählung dieser Art; 4. die Liturgie für den Passahabend.

אָגָה *h. f., pl.* אָגִין Dornstrauch, Mannaklee.

אַגַּוַּאי *a.* innerhalb, inwendig.

אגואה l. אִיגְיָאָה.

אָגוּד *h. m.* Band, Gebund.

אֲגוּדָל *h. m.* Daumen.

אֱגוֹז *h. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אֲגוֹזָא *a. m.* 1. Nuss; 2. Nussbaum.

אֲגוֹזָה *h. f.* dass.

אַגְוַיסְטוֹר *x. m.* (*quaestor*) Quästor.

אָגוּף *h. m.* 1. Körper; 2. Thürflügel.

אָגוּר *h. m.* Haufen, Hügel.

אִיגוּרָא (Ju 6, 28) *a. m., pl. c. s.* אִיגוּרֵיהוֹן Ex. 34, 13 1. Haufen, Hügel. 2. Götzenaltar.

אָגוּרָה *h. f.* Speicher, Fach.

אַגְחוּתָא *a. f.* אַגְחוּת קְרָבָא Koh 9, 18 Kämpfen, Kriegführen.

אגמין 1. bSanh 91ᵃ l. לְגַמִּין; 2. jKil 32ᵃ l. אַגְבִּין.

אַגְטַרְנְטָא *x. m.* (καταῤῥάκτης) Wasserfall.

אִיגְיָאָה *x. f.* (αἰγείη) Ziegenfell.

אגין 1. jSabb 5ᵇ l. אַגּוֹן; 2. שוור את אגינו BerR 56 l. את עַצְמוֹ השליך.

אֲגִים *a. m.* Schwager, d. h. der mit der Schwester von der Frau jemandes verheiratet ist, s. גִּים.

אֲגִירָא (Dt 24, 14) *a. m., c.* אֲגִיר Lv 25, 53 Lohnarbeiter.

אַגְלָא *a. m.* Aussenthor.

אֶגְלִים *h. m., pl.* Regentropfen (?).

אַגְלְפוּתָא *a. f.* Eingraben, Einfassen.

אֲגַם *a.* gebeugt, betrübt sein.

אֲגַם *h. m.* 1. Schilf, Binse; 2. Röhricht, Sumpf; 3. unbebautes Land.

אַגְמָא *a. m., pl. d.* אַגְמַיָּא Ex 8, 1 1. Sumpf; 2. unbebautes Land.

אַגְמָה *h. f.* Kummer.

אַגְמוֹן I *h. m.* Schilf.

אַגְמוֹן II s. הֶגְמוֹן.

אַגְמוֹנָא *a. m., ind.* אַגְמוֹן Jes 58, 5 Schilf.

אַגוֹמֶן *x.* (ἄγωμεν) wohlan!

אַגּוֹן *x. m.* (ἀγών) Wettkampf.

אַגָּן, אוֹגֶן *h. m.* Becken, Schale.

אַגֵּן *a. Pa.* אגין jSabb 10ᵇ, Ausg. Ven. אוין Scheiben formen (?).

אַגָּנָא, אוּגְנָא (Cant 7, 3) *a. m.* 1. *pl.* אַגָּנִין Jes 65, 11, *c.* אַגָּנֵי (Soc 59 אַגָּנֵי) 1 K 7, 41 Becken, Teller, Schale; 2. Teich.

אגונה l. אַגּוּנָה.

אגנטין (jPea 21ᵇ) l. אַרְגֶּנְטִין (*argenteum*) silbernes (Gerät).

אַגְנְטוֹס, אַגְנִיטוֹס *m.* Personenname.

אַגְנִיָא *x. f.* (ἀγνεῖα) Lammfell.

אִיגַּנְתָּא (Est II 1, 2), **אַגַּנְתָּא** *a. f.* Becken.

אַגְנְתָא *a. f.* 1. Decke; 2. Beschützung.

אַגָּס *x. m.* Birne (*Pirus communis*).

אַגוּסְטָא *x.* 1. (Αὐγούστα) Titel von weibl. Gliedern der kaiserl. Familie; 2. (Αὔγουστος) Kaisertitel.

אַגִיסְטְמוֹן, אַגַסְטְוון, אַגִּיסְטָאן *x. m.* (ἐκζητῶν) suchend.

אַגוּסְטוֹס *x. m.* (Αὔγουστος) Titel des röm. Kaisers.

אַגוּסְטְלִי *x. m.* (*augustalis*) Titel der kaiserlichen Prinzen und des ägypt. Präfekten.

אַגוּסְטְיָנֵי *x. m.* (*Augustiani*) kaiserliche Leibgarde.

אַגִּיסְטוֹרִין, אַגְסִיטֵרְיוֹן *x. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedsgruss, Empfehlung.

אָגַף *h.* verkleben.

אֲגַף *h. c.* 1. Flügel, Thürflügel; 2. Schulter; 3. Uferrand.

אַגְפָּא (Ez 1, 14 Or 1474 אַגְפָּא) *a. m., pl. c.* אַגְפֵּי Cant 5, 11 l. אַגְפֵּי dass.

אָגַר *h.* 1. sammeln, aufhäufen; 2. aufhalten; 3. Raum einnehmen; *Ni.* sich versammeln, zurückziehen; *Hi.* anhäufen.

אֲגַר I *a.* 1. sich sammeln; 2. Nutzen bringen. *Pa.* anhäufen, zusammentragen.

אֲגַר II (Dt 23, 5) *a.* mieten, dingen. *Aph.* אוֹגַר vermieten, mieten. *Itpa. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתְּגַר 1. Dt 23, 25 sich vermieten; 2. Dt 21, 14 Vermietung ausführen.

אגר (2S 3, 29) l. אֲגַד, s. אַגְדָּא.

אֶגֶר *h. m.* Dach.

אִגְּרָא *a. m., c. s.* אִגְּרֵיהּ Ex 30, 31 dass.

אַגְרָא *a. m.*, 1. *c.* אֲגַר Dt 23, 19 Miete, Lohn; 2. l. אַגְדָּא; 3. Personenname.

אֲגוֹרָא, אֲגוֹרְיָא *x. m.* (ἀγορά) 1. Markt, Marktplatz; 2. Gerichtshof.

אוֹגְרָא *a. m.* Steinhaufen.

אַגְרְדָּמוֹס, אַגְרְדָּימוֹס *x. m.* (ἀγοράδημος) Marktaufseher.

אַגְרוֹן, אֲגוּרִי *x. m.* (ἄγριος) wild.

אגרו (jMaasS 54[d]) l. אַגְרוֹן.

אֶגְרוֹף *h. m., pl.* אֶגְרוֹפִים 1. Faust; 2. Gewalt, Macht.

אַגְרָטִין *x. m. pl.* (ἄκρατος) starke Getränke.

אַגְרִיאוֹן *x. m.* (ἄγριον), *pl.* אַגְרִיָּסִין Jer 5, 8 wild.

אגרומי (BerR 75) l. אַגְרוֹנְמִי, s. אַגְרוֹנוֹמוֹס.

אַגְרוֹנוֹמוֹס, אַגְרוֹנִימוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktaufseher.

אגרמא (דינר) jGit 47[b] l. גַּרְדִּינָא (דִּינְרָא).

אגרנא (DtJI 29, 17) l. אַגְדְּנָא.

אַגְרִיסָא *x. m.* (ἄγριος) wild, rauh.

אגרסטים (BerR 14) l. אַרְגַּסְטִים.

אַגְרִפָּס, אַגְרִפָּא *x.* (Ἀγρίππας) Personenname.

אַגְרִפִּינָא *x.* (Agrippina) Militärstation bei Caesarea.

אַגְרָפוֹס (jRhS 67[b] או גריפים) (ἄγραφος) ungeschrieben.

אִגֶּרֶת *f.* Königin der Dämonen.

אִגֶּרֶת *h. f.* Brief, Dokument.

אוֹגֶרֶת *h. f.* Messer mit Scharten.

אִגַּרְתָּא (1K 21, 8, Est II 1, 3 אִגְּרְתָּא) *a. f., ind.* אִיגְּרָא Est II 6, 10, *pl.* אִגְּרָן 1K 21, 8, אִיגְּרִין Est II 6, 10, *c.* אִיגְּרַת Jes 51, 1 Brief, Edikt.

אֲדַר־ *a.* 1. = עַד דְּ während; 2. = עַל דְּ in bezug auf, weil.

אֵד *h. m.* Rauch, Wolke.

אַדָּא, אִדָּא *m.* Personenname.

אֲדָא I *a. f.* (= הָדָא) diese, jene.

אֲדָא II *h. f.* eine Vogelart.

אִדְּא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אֶדְבְּעָא *a. f.* Finger.

אַדְרָא *a. m.* Fischgräte.

אוּדְרָא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אֲדָהִי = אֲדָא הִיא.

אָדוֹם *h.* rot.

אַדְהָכִי, אַדְהָכִי וְהָכִי *a.* inzwischen.

אֱדוֹם *h. m.* 1. Personenname; 2. Volksname. *f.* 1. Land Edom; 2. das römische Reich.

אֲדוֹמִי *h. m.* 1. Edomiter; 2. Römer.

אֲדוֹמָאָה (Nu 20, 18) *a. m.* Edomiter.

אָדוֹן *h. m.* Herr.

אֲדוֹנָה *h. f.* Herrin.

אֲדוֹנָיָה *h. f.* Ruhesitz.

אֲדוֹרִי *m.* Kakophemie für אֲדוֹנִי (Adonis)?

אַדְוָתָא *a. f. pl.* Wellenschaum (?).

אדיא (jMaas 49[b]) l. אוּרְזָא.

אַדִּיוּתָא (Nu 19, 13) *a. f.* Sprengen.

אַדַּיִן, אֲדַיִן (Meg Ant Or 2377), בְּאַדַּיִן (Meg Ant Or 2377) da.

אֲדַיִן (= עֲדַיִן) *h.* noch immer.

אוּדְיָנָא, אוּדְיָינֵי *x. f.* Sessel.

אֲדִיצוּתָא *a. f.* Freude.

אודיאר l. אוּרְיָר.

אַדִּיר *h. m.* stark, mächtig.

אַדִּירָא (Ex 15, 6) *a. m., ind.* אַדִּיר Ex 15, 11 stark, mächtig.

אֲדִירָא *a. m.* Rand, Kante.

אַדְיָתָא, אוּדְיָתָא (Jer 31, 39 Or 1474) *a. f. pl.* wasserreiche Gegenden (?)

אדכא l. אוּרְבָּא.

אַדְכָּרוּתָא *a. f.* Erwähnung, Erinnerung.

אַדְכָּרְתָּא *a. f.* 1. Erwähnung des Gottes-

namens; 2. der Gottesname; 3. Lv 2, 2 Gedächtnisopfer.

אֶדֶל (אָדָל) *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

אַדְלָקָה *h. f.* Anzünden.

אָדַם *h. Pi.* röten. *Pu.* rötlich sein. *Hi.* 1. roten Schein geben, rot werden; 2. erröten lassen, beschämen. *pt.* מַאְדִּים Planet Mars.

אָדַם s. הֲדַם.

אָדָם *h. m., pl.* בְּנֵי אָדָם Mensch. כָּל אָדָם jedermann.

אָדָם (Gen 2, 7) Adam.

אֹדֶם *h. m.* rote Farbe.

אַדְמָא *a. m.* 1. Blut; 2. Seele, Menschenleben.

אֲדַמְדָּם *h. m.* hochrot.

אֲדַמְדְּמָנֵי *a. m. pl.* tropfende (?) Weinbeeren.

אֲדָמָה *h. f.* 1. Erdboden, Erde; 2. Siegelerde.

אַדְמוּמִית *h. f.* Röte, rote Farbe.

אַדְמוֹן *m.* Personenname.

אַדְמוֹנִי *h. m.* rötlich, blond.

אַדְמוּת *h. f.* Röte.

אַדְמִי *m.* (bibl.) Ortsname.

אַדְמְתָא (Gen 2, 7) *a. f.* Erdboden, Erde.

אֶדֶן *h. m., pl.* אֲדָנִים Sockel, Untergestell.

אַדָּן, אִדָּן *h. m.* Bast.

אוּדְנָא (Ex 29, 20) *a. f., pl. ind.* אוּדְנִין Dt 29, 3 1. Ohr; 2. Henkel.

אוּדְנָא (?) *a. m.* 1. Becher, Mass; 2. Badewanne.

אוּדְנָא *a. m., c. s.* אוּדְנֵיהּ Jer 43, 10 Or 1474 Sessel.

אִידְנָא *a.* הָאִידְנָא jetzt, heut.

אֲדַנְדְּקוֹס *x. m.* (αὐθεντικός) Selbstherrscher.

אַדְנוּת *h. f.* Herrschaft.

אַדְנֵי הַשָּׂדֶה *h. m.* Name eines wunderbaren Geschöpfes, vielleicht Orang Utang.

אָדַק *h.* 1. anhängen, anhaften; 2. festhalten.

אֲדַק *a.* anhaften. *Pa.* אַדֵּק Thr 4, 8 anheften, zusammenfügen. *Itpa.* sich anschliessen.

אֶדֶק *h. m.* Spritze (?).

אדקולאון (SchirR 1, 11) l. אַנְקוֹלָאוֹן? Personenname (Onkelos?).

אָדַר (אָדַד?) *h.* abziehen.

אֲדַר *a. Pa.* helfen.

אֲדָר *m.* der 12. Monat des jüd. Kalenders (Febr. März).

אֲדָר קַדְמָאָה (Est II 9, 28) der erste Adar. אֲדָר תִּנְיָנָא (ebenda) der zweite Adar.

אֲדַר, אִדְרָא *x. m.* (δορά) Fell, Balg.

אידור *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.

אִדְּרָא I (Nu 18, 27) *a. m.* 1. Tenne; 2. Korn auf der Tenne; 3. das Dreschen.

אִידְרָא II (Est II 7, 9) *a. m.* eine Cedernart.

אִדְרָא *x. m.* 1. (ἕδρα) Sitz; 2. (δόρυ) Lanze.

אֲדָרָא (?) *a. f.* Schiffsflagge (?).

אַדְּרַבָּא *a.* 1. im Gegenteil; 2. gegenüber der Ansicht von Rabba.

אִדְרַבְלָא *x. m.* (ὑδραύλης) Musiker auf der Wasserorgel.

אִדְרַבְלִים *x. m.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

אודורודוסטון (jSchebi 37[b]) l. אוּדְרוֹרוֹסָטוֹן (ὑδρορόσατον) Rosenwasser.

אֲדְרוּמָא *a. m.* Volksstamm.

אִדְרוֹן *m.* Personenname.

אִדְּרוֹנָא *x. m., ind.* אִדְּרוֹן Gen 43, 30 Zimmer.

אַדְרוּתָא *a. f.* Herrlichkeit.

אַדְרִיאַס *x.* (Ἀδρίας) das adriatische Meer.

אַדְרִיכוּתָא *a. f.* Auftreten, Stampfen.

אַדְרִיָנוֹס *m.* Hadrian, röm. Kaiser (Ἁδριανός).

אַדְרִיָנֵי *x.* 1. aus der Stadt Hadria (Ἁδριανός); 2. Anhänger Hadrians; 3. חֲרָס אַדְרִיָנֵי von Wein durchzogene Scherben.

אַדְרְיַאנְטָא, אדריונטוס l. **אַדְרְיַינְטוֹס** *x.* (ἀνδρίας) Statue.
אוּדְרָךְ *x. m.* Mörserkeule.
אדריכלין (BerR 23, Ven. **ארדיכלין**) l. **אַדְרִיכְלִין**.
אַדְרְכָן *x. m.* Personenname.
אַדְרַכְתָּא *a. f.* Dokument der gerichtlichen Ermächtigung des Gläubigers, sich am Besitz des Schuldners schadlos zu halten.
אַדְרַמֶּלֶךְ *m.* Name eines Götzen.
אדרימון (VajR 35) l. **אֶרֵימוֹן** *x. m.* (ἔρημος) wüst.
אידרומירון (jSchebi 37b) l. **אִידְרוֹמֵילוֹן** *x. m.* (ὑδρόμηλον) Quittenwein.
אֶדְרָעָא *a. f., c. s.* **אֶדְרָעָךְ** Koh 12, 3 Arm.
אֶדְרְעָיָא *m.* aus der Stadt Edrei.
אִדְרוֹפִיקוֹס *x. m.* (ὑδρωπικός) wassersüchtig.
אֲדוֹרְתָּא *x. f.* (δορά) Fell, Haut.
אידתיקרימי (jDem 24d) l. **אַפּוֹתִיקָרְיָא** *x. m. pl.* (ἀποθηκάριοι) Grosshändler.
אַדֶּרֶת *h. f.* Mantel.
אָהַב *h.* lieben. *Ni. Hitp.* geliebt, beliebt werden. *Pi. Hi.* beliebt machen.
אַהֲבָה I *m.* Personenname.
אַהֲבָה II *h f.* Liebe.
אֲהַבְתָּא *a. f.* dass.
אהדורי (jBer 4b) l. wie Ausg. Lehm. **אֲרוּרָא**.
אָהוּ (= **הָהוּא**) *a. m.* jener.
אָהֵיָא *a.* zu welchem (der angeführten Fälle) gehört dies?
אָהִיל *h. m.* Unreinheit, infolge davon, dass man sich mit einer Leiche unter derselben Überdachung befindet.
אֲהִילָה *h. f., pl.* **אֲהִילוֹת** ein von solcher Unreinheit handelnder Talmudtraktat.
אָהִילִי *m.* Personenname.
אָהֵין *a. m.* jener.
אָהִינָא *a. m.* nicht voll gereifte Dattel.
אָהָכֵי (= **עַל הָכֵין**) *a.* deshalb.

אָהַל *h. Pi. Hi.* 1. zeltartig ausbreiten; 2. eine Überdachung über einer Leiche bilden, s. **אָהִיל**.
אֹהֶל *h. m.* 1. Zelt; 2. Bedachung, *pl.* **אֳהָלוֹת** ein Talmudtraktat.
אָהָל *h. m.* Salzkraut (*Salsola*).
אַהֲלָא *a. m.* 1. Zelt; 2. die Verunreinigung durch Aufenthalt in einem Raume mit einer Leiche.
אַהֲלָא *a. m.* Salzkraut (*Salsola*).
אַהֲלוֹיָא *a. m.* Salzkrauthändler.
אַהֲלִי *x. f.* (αὐλή) Kastell (?).
אֹהֱלִית *h. f.* Zelt.
אָהֵן *a. m.* dieser, derjenige.
אהניתא s. **הֲנִיתָא**.
אָהוּרִיר *x. m.* Stallmeister.
אָהוּרְמִין *x.* Ahriman.
אַהֲרוֹנִית *h. f.* von Aaron abstammend.
או *h.* oder. **או** — **או** entweder — oder. *pl.* **אוֹאִין, אוִין** die Stellen, an denen das Wort **או** vorkommt.
או (Ex 21, 20) *a.* oder. **או** — **או** Lv 5, 1 entweder — oder.
או *x.* (ὁ) der.
אוּ 1. *a. m.* (= **הוּא**) er, dieser, jemand; 2. *x.* (οὐ) nicht.
אַוְאַרָא s. **אַוִירָא**.
אוֹב *h. m.* **בַּעַל אוֹב** Totenbeschwörer.
אוֹבָא *a. m., ind.* **אוֹב** (Jes 29, 4 Or 1474) 1. heraufbeschworener Geist; 2. **אוֹבָא טְמַיָא** Totenbeschwörer.
אוֹבִילוֹ קוֹרְצָא Ortsname.
אוֹג *h. m.* Beere vom Sumach (*Rhus*)?.
אוּנְדוֹר samaritanischer Ort.
אוּנְדוּתָא *a. f.* Verlängerung.
אוּגְיָא *a. f.* Graben, Furche.
אווגיטוס l. **אֻוגְּיָנוּס**.
אַבְגִּינָסְמַטֵי, אַבְגִּינוּס s. **אֻוגְּיָנְסְמַטֵי, אֻוגְּיָנוּס**.
אוּגָה *h. f.* Furche.
אוּגְרָא *a. m.* Steinhaufen.
אוֹגֶרֶת *h. f.* Messer mit Scharten.
אוּד *h. m., pl.* **אוּדוֹת** Schürholz.
אוּדָא *a. m., ind.* **אוּד** Am 4, 11 Or 1474, *pl.* **אוּדִין** 1. Schürholz; 2. Brand.

אוֹדָאוּתָא, אוֹדָאָה (Jes 38, 9 Or 1474) *a. f.* Dank, Danklied.
אוּדְיָא *a. f.* Beutel (?).
אוֹדִיצוּתָא *a. f.* Freude.
אוֹדִיקוּתָא *a. f.* Betrachtung.
אוֹדִיתָא *a. f.* 1. Bekenntnis; 2. Dokument, in welchem bekundet wird, dass der Schuldner die Schuld zugegeben hat.
אודייתא (jSchebi 38ᵃ) l. **אוֹרְיָירָא** *x. m.* (ὀλεάριος) Einreiber (im Bade).
אוֹדֶם *h. m.* Röte.
אָוָה *h. Pi.* wünschen. *Hitp.* sich sehnen.
אוֹהֲדָנָא *a. m.* Herrschaft.
אוֹהֲדָתָא *a. f.* Schlinge.
אוֹהֲרָא *a. m.* Netz, Flechtwerk.
אָוָז *h. m.* Gans.
אָוָזָא *a. m., pl.* **וָזִין** Est II 3, 8, **אָוָזִין** Gans.
אוּזְיָא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.
אוֹזֶן *h.* 1. Ohr; 2. Henkel; 3. Geschwulst.
אוֹזְפוּתָא *a. f.* Darlehn.
אוֹחֲדְתָא *a. f.* 1. Rätsel; 2. Epigramm.
אוֹחִיתָא *a. m., pl.* **אוֹחִין** Jes 13, 21 Eule(?).
אוֹטָבוּתָא *a. f., c.* **אוֹטָבוּת** Koh 4, 4 Gut machen.
אוֹטָם s. **אֹטֶם**.
אוֹי *h.* 1. wehe; 2. das Wehe.
אוֹיָא *m.* 1. Personenname; 2. s. **חִוְיָא**.
אוֹיִם *x.* (vgl. ὠή) halloh!
אָוִיר *x. m.* (ἀήρ) 1. *pl.* **אָוִירוֹת** Luft, Himmel, Klima; 2. *pl.* **אָוִירִין** Zwischenraum.
אַוִּירָא'(Est II 3, 3) *x. m.* (ἀήρ) 1. *c.* **אֲוִיר** Dt 4, 17 Luft; 2. freier Raum; 3. **א' דִלְבְנֵי** Schicht von Ziegeln; 4. s. **אִירָא**.
אָוִירְיָא Ortsname.
אוֹכָחוּתָא (Koh 7, 8) *a. f.* Zurechtweisen.
אוכייפי (EstR 1, 4) Bedrückung (?).
אוֹכֶל *h. m.* Speise.
אוּלָא (Jer 17, 12 Or 1474) *a. m.* 1. *c.* **אוּל** Ho 9, 11 Or 1474 Anfang, Vorzeit. **לְאוּלְהֵין** Ez 16, 55 Or 2211. 1474 zu ihrem früheren Zustand; 2. Frühjahr.
אוֹלָד (**אוֹלָר**?) *h. m.* Federmesser (?).
אוּלָם *h. m.* 1. Halle, Vorraum (des Tempels); 2. Ortschaft in Galiläa.
אוּלָמָא (Ez 40, 48) *a. m.* Vorhalle.
אֻלָם Stadt in Cilicien.
אולר s. **אוֹלָד**.
אוֹם *h. f.* 1. Mutter; 2. Schoss; 3. Eigentliches, Wesentliches.
אוּמָא *a. f.* aus Dickmilch und Brotkrumen bereitete Speise.
אוּמָאָה *a. f.* Beschwörer.
אומדותא s. **אָמְדוּתָא**.
אוֹמָן *h. m., pl.* **אוֹמָנִיּוֹת** 1. äussere Furche, letzte Reihe; 2. Fleck von reifem Getreide in noch unreifem Felde.
אוּמְנָא *a. m.* dass.
אוֹמָתָא *a. f.* Schwören, Schwur.
אוֹן *h. m.* Besitz, Macht.
אֻוָנָא *a. m., pl.* **אֻוָנִין** (!) Jes 10, 32 Or 2211 (*in margine*) 1. Station, Quartier; 2. Stadt am Tigris.
אונא. **אוּנָא נְקִים** *m.* Personenname.
אוּנָא *a. f.* 1. Ohr, Ohrläppchen; 2. Henkel; 3. Lappen der Lunge.
אוֹנָאָה *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; spez. Übervorteilung; 2. das Recht bei Übervorteilung Schadenersatz zu beanspruchen.
אוֹנָאוּתָא, אוֹנָאִיתָא *a. f.* Bedrückung, Übervorteilung.
אָוֶן גִּלָּיוֹן *x.* Kakophemismus für Εὐαγγέλιον, Evangelium.
אוֹנָה *x. f.* (ὠνή), *pl.* **אוֹנוֹת** Besitzurkunde.
אונו Ort in Palästina.
אוֹנִי (falsch **אונו**) *x. f.* (ὠνή), *pl.* **אוֹנִיּוֹת** 1. Kauf, Kaufbrief; 2. Stadt in Palästina.
אוֹנְיָא *m.* Personenname (Chonja).
אוֹנָיָה *h. f.* 1. Bedrückung; 2. Konfiskation.
אונין l. **אִינִין** *x. m. pl.* (ἶνες) Fasern.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufschein.
אוֹנָיְתָא *a. f.* Bedrückung.
אֲוַנְכְּרָא *x. m.* Arbeiter (?).
אוֹנֶס *h. m.* Zwang, Nötigung.
אוּסְיָא *x. m.* Nase (?).
אֶפְסוֹס (Ἔφεσος) Ephesus.
אוּפְיָא *a. f.* 1. Zweig, Reisig; 2. Schaum.
אופיכיה (EchR 3, 13) Zerstörung(?).
אוֹפֶל *h. m.* Finsternis.
אוֹפֶן *h. m.* Art.
אוֹפָן *h. m.* Name einer Engelgattung.
אוֹפַנָא *a. m.* Erläuterung.
אוֹפַנָּא *a. m., pl. d.* אוֹפַנַּיָּא Ez 10, 3 1. Rad; 2. Engelgattung.
אוּפְתָא *a. f.* Holzstück.
אוּץ *h.* 1. drücken, drängen; 2. haften.
אוֹצָר *h. m.* Getreidegrosshändler.
אוֹצָר *h. m., pl.* אוֹצָרוֹת 1. Schatz, Getreidevorrat; 2. Speicher, Schatzkammer; 3. Höhlung der Perlmutter.
אוֹצְרָא *a. m., pl. d.* אוֹצְרַיָּא Gen 41, 56 dass.
אוּקִימוּתָא *a. f.* Aufstehen.
אור *h.* sich erhellen, licht werden. *Ni.* dass. *Hi.* leuchten lassen.
אור *a.* hell werden.
אוֹר *h. m.* 1. Tageslicht, heller Tag; 2. Licht; 3. Glanz, Herrlichkeit, Glück; 4. Abend, Nacht; 5. Raute.
אוּר *h. m.* Feuer. *pl.* אוּרִים Teil des hohenpriest. Orakels.
אוּרָא I *a. m.* Spreu (?).
אוּרָא II *a. m., pl. d.* אוּרַיָּא Nu 27, 21 Teil des hohenpriest. Orakels.
אורא *a. m.* Haut, Fell.
אוֹרָאָה (Ma 2, 7 Or 1474) *a. f.* Belehrung.
אוֹרָה *h. f.* 1. Licht, Sonne; לָאוֹרָה bei Tagesanbruch. לְכָאוֹרָה auf den ersten Blick, nach dem ersten Eindruck; 2. Kraut.
אורח s. אֹרַח.
אוֹרַח s. אֹרַח.
אוֹרְחָא s. אֹרְחָא.
אֲוִירְפָּא *x. m.* (ἀβερτή) Felleisen.
אוּרִי *m.* Personenname.
אֲוָרִי *x. m.* Müssiggänger (?).
אוּרְיָא I *a. f.* Abendseite, Westen.
אוּרְיָא, אוּרְיָא II s. אַרְיָא.
אוּרִיאֵל *m.* Engelname.
אוֹרִיכוּתָא *a. f., c.* אוריכות Thr 5, 20 (MS. אֲרָכוּת) Verlängerung.
אוֹרֶן *m.* Personenname.
אוֹרְיָנָא *a. m.* 1. Gesetz; 2. בַּר אוֹרְיָן Gesetzeskundiger; 3. בית אוריין BerR 50 l. מְיתוּרְיוֹן *x.* (μεθορία) Grenzland.
אוריני l. אוּרְיָנֵי.
אוֹרָיְתָא (Lv 6, 7) *a. f.* (in Cod. Soc. ohne Schewa, s. Dalm., Gr. 56), *pl.* אוֹרָיָתָא Lv 26, 46. 1. Lehre, Unterweisung; 2. Gesetz; 3. Bibelvers; 4. Auslegung des Gesetzes; 5. Thorarolle, (Pentateuch).
אוֹרְכוּתָא *a. f., c.* אורכות Dt 30, 20 Verweilen, Verlängerung.
אוֹרֶן *h. m.* Lorbeerbaum.
אֲוַרְנָס *x. m.* (ῥάμνος) stacheliger Strauch(?).
אֲוָרוֹס *x. m.* (ἀβρώς) unessbar.
אֲוָרוֹסְפִי *x. m.* (ῥοσάτον) Rosenwein.
אֲוָרְקְסִין (ExJI 28, 42 MS) *x. m. pl.* (*bracca*) Hosen.
אֲוַרְשִׁינָא, אֲוַרְשְׁנָא *x. f.* ein mythenhafter Vogel.
אוּרְתָא *a. f.* Abend, Nacht.
אֲוַשׁ *a. Pa.* 1. lärmen, Geräusch machen; 2. in Menge sein.
אוש *a. Hitp.* bestätigt werden.
אוּשָׁא Stadt in Galiläa.
אוֹשְׁטוּתָא *a. f.* Ausstrecken, Ergreifen.
אוֹשַׁעְיָא *m.* Personenname.
אושי (jMeg 71[b]) l. קוֹשִׁי (so Ausg. Ven.).
אֶוְשַׁר *a.* möglich.
אות *h. Ni.* נֵיאוֹת geniessen, Nutzen haben.
אוֹת I *h. m.* 1. *pl.* אוֹתוֹת Zeichen, Merkmal, Stück; 2. *pl.* אוֹתִיּוֹת Buchstabe; 3. schriftl. Dokument.
אוֹת II *h.* mit Suff. 1. für das Per-

sonalpronomen im Accusativ, z. B. אותי mich; 2. als Demonstrativpronomen אותו jener, derselbe, *f.* אוֹתָהּ, *pl.* אוֹתָן.

אוֹתָבוּתָא *a. f.* Sitzen.

אותונין (SchirR 3, 11) l. אִיקוֹנִין.

אוּתִיָא (ὠτός) *x. f.* Ohreule.

אֲוְתִיאוֹם, אֲוְתִיוֹם *x.* (εὐθέως) sofort.

אֲוְתָן *x. m.* (αὐθέντης) mächtig, selbständig.

אֲוְתַנְטְיָא *x. f.* (αὐθεντία) 1. Selbständigkeit, Würde; 2. wesentlich, wirklich.

אוֹתַנְטִין אוֹתַנְטִים *x. m.* (αὐθέντης) unabhängig, mächtig.

אֲזָא (Jes 44, 15 Or 1474) *a., pt. pl. m.* אָזִן Jes 33, 4 Or 1474 anzünden, heizen. *Itpe.* geheizt werden.

אֲזָא, אוזא (LvJI 11, 13 MS בר נזא) *a. m.* Seeadler (?)

אִזָּא *a. m.* stachelige Gerte (?)

אוזבין l. אֱזוֹב יָוָן.

אֲזַנְגָא *x. m.* Mörser.

אִזְגַּדָּא *m., pl. d.* אִזְגַּדַּיָּא Gen 32, 6 Bote, Briefbote.

אִיזְגַּד *m.* Personenname.

אזגור l. אִזְגַּד.

איזגרין (BerR 74) l. אִיזְגַּדִּין, s. אִזְגַּדָּא.

אֲזַד *a.* gehen. וְאָזְדוּ לְטַעֲמֵיהוֹ und sie folgen (jeder) ihren Grundsätzen.

אִזְדַּעְזְעוּתָא *a. f.* Zittern.

אִזְדַּקְפוּתָא *a. f.* Aufstehen.

אַזְהָרָה *h. f.* 1. Verwarung, spez. die Gebote, die mit „du sollst nicht“ beginnen; 2. Aufklärung.

אֵזוֹב *h. m., pl.* אֵזוֹבוֹת Ysop (*Hyssopus officinalis*, *Origanum majorana* u. s. w.).

אֵזוֹבָא (Ex 12, 22) *a. m.* Ysop.

אֵזוֹר *h. m.* Gürtel.

אֵזוֹרָא *a. m.* dass.

אֵזוֹרָה *h. f.* dass.

אוזיא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אֲזֵינָא *a. m.* Waffe (?); *c. s.* בֵּית אֲזֵינֵיהּ Jer 5, 16, בֵּית אֲזָנִין Sac 9, 13 Or 1474 Köcher.

אַזְכָּרָה *h. f.* 1. Erinnerung, Erwähnung; 2. Nennung des Gottesnamens; 3. der Gottesname, das Tetragramm.

אֲזַל I *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיזֵיל Ex 10, 24, *imp.* 2 *m. sg.* אִיזֵיל Gen 22, 2, זִיל, *inf.* מֵיזַל Gen 11, 31 1. weggehen; 2. fortsetzen (zur Bezeichnung der Dauer oder Zunahme einer Handlung); 3. abscheiden, sterben.

אֲזַל II *a.* spinnen.

אִיזְלָא *a. m.* Netz, Gespinnst.

אֲזָלוֹיָא *a. m.* Spinner.

אֲזָלַיָא (Ex 15, 8) *a. m. pl.* Giessbäche.

אזמאזמא l. אִיזְמָא *a. m.* Dornstrauch (*Alhagi Maurorum?*).

אוזְמְיָאוֹת *x. f. pl.* Fransen (?).

אִיזְמוּרַד (ExJI 28, 18 MS) *x. m.* Smaragd.

אִזְמֵל, אוּזְמֵל *x. m.* (σμίλη) Messer.

אוּזְמִילָא (Jes 44, 13 Or 1474) *a. m., ind.* אִזְמִיל Jer 36, 23 Or 1474. 2211, *pl.* אִזְמִילִין Jos 5, 2, אִזְמִילְוָן Messer.

אִזְמַרַגַּד, אִזְמַרַגְּדָא, אִזְמַרַגְּדִין (Ex 28, 18) אִזְמַרַגְדִין Ez 28, 13 *x. m.* (σμάραγδος, σμαράγδιον) Smaragd.

אֹזֶן *h. f.* 1. Ohr; 2. Henkel, Griff; 3. Geschwulst.

אזן *h. Hi.* הֶאֱזִין hören.

אוּזְנִיּוֹת *h. f. pl.* eine Gemüseart.

אוּזְנְקָא *x. m.* Aufwand, Kosten.

אוּזְנִיקָא (?) *a. m.* Schädigung (?).

אוזפיה (LvJI 11, 20) l. אורעי (MS אורעיה, ed. princ. אודעיה), s. אוּרְעִיתָא.

אזר *h. Hitp.* sich gürten.

אזיק (KohR 8, 1) l. חָזִיק.

אִזְקָפָא *x. f.* (σκάφη) Kahn, Barke.

אוזרד l. אוּזְרָד welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).

אֶזְרָח *h. m.* Eingeborner.

אֶזְרְעָא *a. f.* Arm.

אותורא 1. אֻזְתּוּרָא *x. m., pl. c. s.* איסתוורי ExJI 25, 12 MS Griff.

אָח (Jes 44, 16 Or 1474) *a.* 1. oh! ha! 2. ach! wehe!

אָח *h. m., c.* אֲחִי, *pl.* אַחִים, *c.* אֲחֵי 1. Bruder, *pl.* Geschwister; 2. Verwandter; 3. Genosse.

אָחָא (Gen 44, 19) *a. m., ind.* אָח! Ez 44, 15, *c. s.* אֲחִי Gen 20, 5, אֲחוּהִי Gen 14, 13, *pl. ind.* אַחִין Gen 13, 8, *c.* אֲחֵי Gen 34, 25, *c. s.* אֲחַי Gen 29, 4, אָחָךְ Gen 31, 37, אֲחוֹהִי Gen 16, 12 (Dalm., Gr. 157 f.) 1. Bruder; 2. Genosse.

אַחָא *m.* 1. Personenname; 2. Ortsname.

אֲחָא *a. Pa. inf.* אַחָאָה Koh. 3, 7. l. אַחָאָה zusammenheften, zunähen.

אַחְבָּא *a. m.* nur mit Suff., z. B. אַחְבוּהִי Lv 10, 4, 1 S. 10, 14 Oheim, Vaters Bruder.

אֶחָד *h. m., fem.* אַחַת einer. *pl.* אֲחָדִים einzige. אֶחָד — וְאֶחָד sowohl — als auch. בְּבַת אַחַת auf einmal. כְּאֶחָד, כְּאַחַת zu gleicher Zeit. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה (עאכ״ו) um wieviel mehr.

אָחַד *h.* verbinden, schliessen. *pt. pass.* אָחוּד 1. verschlossen, verborgen; 2. vereinigt, gemeinschaftlich.

אֲחַד *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* אֲחַדְתִּנּוּן Ex 15, 14, *imp. sg.* אֵיחוֹד Ex. 4, 4 in Besitz nehmen, ergreifen, *pt. pass. f.* אֲחִידָא Gen 25, 26 ergreifend, haltend; 2. *f.* אֲחִידָא Lv 19, 20 zugeeignet; 2. אֲחַד Gen 19, 6, *ipf.* יֵיחוֹד Dt 11, 17 verschliessen. *Pa. ipf.* 3 *pl.* יְחַדוּן Dt 21, 19 ergreifen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְאֲחַד Ez 19, 4 Or 1474 ergriffen werden. 2. *pf.* 3 *m.pl.* אִתְאֲחִידוּ Jes 24, 10 Or 1474 verschlossen werden. *Itpa. pf.* אִתַּחַד Nu 31, 47 ergriffen werden.

אַחְדְּבוּי *m.* Personenname.

אוּחְדָּנָא *a. m.* Macht, Besitz.

אוּחַדְתָּא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.

אֲחָדָא *a. m.* Riegel.

אֲחַדְתָּא *a. f.* Verschliessung.

אֲחוּדְתָּא (אֲחַדְתָּא) *a. f., c.* אֲחוּדַת Nu 27, 7 Besitz.

אָחָה *h.* vereinen, verbinden. *Pi.* durch enge Striche verbinden, zusammennähen. *Hitp.* 1. vereinigt werden; 2. zusammengenäht werden.

אַחְוָא (Gen 41, 2) *a. m.* 1. Riedgras; 2. männlicher Eigenname (= אַהֲבָה).

אַחְוָה *h. f.* 1. Bruderliebe, Freundschaft, בְּאַחְוָה gemeinschaftlich; 2. Gleichberechtigung.

אִחוּי *h. m.* Zusammennähen (der bei der Trauer zerrissenen Kleider).

אַחְוָיְתָא *a. f.* Belehrung, Lehre.

אַחְוָנָא *a. m.* 1. Riedgras; 2. Weidenzweige, Bast; 3. Span zum Feueranzünden.

אַחְוָנִיתָא *a. f.* Pflaume.

אָחוֹר *h. m., du.* אֲחוֹרַיִם 1. Hinterseite, Rücken; 2. Aussenseite.

אִיחוּר *h. m.* Säumen, Zögern.

אִיחוּרָא *a. m.* dass.

אֲחוֹרָא *a. m., pl. c.* אֲחוֹרֵי Ex 26, 12 Hinterseite, *c. s.* מֵאֲחוֹרָהָא Ez 2, 9 von ihrer Hinterseite.

אֲחוֹרֵי (Nu 3, 23), מֵאֲחוֹרֵי, לַאֲחוֹרֵי *a.* hinter.

אָחוֹרֵי *a. f.* andere.

אָחוֹת *h. f., c.* אֲחוֹת, *pl.* אֲחָיוֹת Schwester.

אָחַז *h.* 1. ergreifen, halten, sich bemächtigen; 2. א׳ אֶת הָעֵינַיִם die Augen halten, täuschen; 3. schliessen. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* ergreifen lassen.

אֲחֻזָּה *h. f.* Eigentum, Besitz.

אַחְזָתָא *a. f.* dass.

אַחַי *m.* Personenname.

אֲחִידָה *h. f.* Besitzergreifung, Einnahme.

אֲחִידְתָא *a. f.* Rätsel.

אֲחִיָּה *m.* Personenname.

אַחְיוּתָא *a. f., c.* אַחְיוּת Hos 6, 2 Or 1474 Wiederbelebung, Auferweckung.

אֲחִיוָה *h. f.* das Anfassen. אֲחִיוּת עֵינַיִם Blendwerk.

אֲחִילוּ *x. f.* Fieberschauer.

אֲחִלָּה *h. f.* Befleckung.

אַחְמִיתָא *a. f.* Behältnis, Kasten.

אַחְמְרָא *x. m.* 1. *ind.* אַחְמַר Cant 5, 14, Or 1302 Rubin(?); 2. Zahl.

אַחְמְתָא Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

אח״ס בט״ע Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der 1. (א) mit dem 8. (ח) und dem 15. (ס), der 2. (ב) mit dem 9. (ט) und dem 16. (ע) vertauscht wird.

אַחְסַנְתָּא *a. f.*, *ind.* אַחְסָנָא Lv 14, 34, *c.* אַחְסָנַת Gen 17, 8 Besitz, Eigentum.

אָחַר *h.* 1. hinten sein; 2. begatten. *Pi.* zögern, hinziehen, später thun. *Pu. Ho.* später gethan werden. *Hitp.* sich versäumen.

אַחַר *a. Pa.* אִיחַר Gen 34, 19, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּאַחַר Dt 23, 22 1. aufhalten, zurückhalten; 2. säumen, sich verweilen. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹחֲרִית Gen 32, 4 1. zurückhalten; 2. zögern, später thun. *Itpa. pt. pl.* מִתְאַחֲרִין Deut 25, 17 sich verzögern.

אַחַר *h.* 1. hinten, später, nachher, לְאַחַר שֶׁ nachdem, מֵאַחַר שֶׁ da, weil; 2. nach, אַחַר הַשַּׁבָּת am Sonntag, לְאַחַר nach, hinter.

אַחֵר *h. m.* ein anderer. דָּבָר אַחֵר 1. andere Erklärung; 2. euphem. Götzendienst, unreine Dinge. אַחֵר Beiname des abtrünnigen Elisa ben Abuja. *pl.* אֲחֵרִים 1. anonyme Autoritäten; 2. fremde Völker, Nicht-Israeliten.

אַחְרָא *a.* hinten. לְאַחְרָא Gen 49, 17 zurück, rückwärts.

אוחרא (אוֹחֲרָא) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרוֹן *h. m.*, *f.* אַחֲרוֹנִית ein anderer, letzter. מַיִם אַחֲרוֹנִים Händewaschen nach der Mahlzeit. אַחֲרוֹנִים die Späteren. בָּאַחֲרוֹנָה zuletzt.

אַחֲרֵי, לְאַחֲרֵי *h.* 1. hinter; 2. nach.

אוֹחֲרִי (Dt 29, 26), אוֹחֲרִי (Gen 21, 10) *a. f.*, *d.* אַחֲרִיתִי Est II 8, 13 andere.

אַחֲרַי *h. m.* haftbar, Bürgschaft leistend.

אַחֲרָיָא, אוֹחֲרָיָא *a. m.*, *f. d.* אַחֲרָיְתָא 1. letzter; 2. anderer (?).

אַחֲרָיוּת *h. f.* 1. Haftbarkeit (bes. von Immobilien) für Schulden; 2. Immobilien; 3. Bürgschaft leistend.

אַחֲרָיוּתָא *a. f.* 1. Zukunft, Ende; 2. Haftbarkeit (von Immobilien für Schulden, selbst im Falle der Veräusserung).

אָחֳרִינָא (Est II 1, 7; 8, 13) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרִית *h. f.* Zukunft.

אוֹחֳרָנָא (Gen 37, 9) *a. m.*, *ind.* אָחֳרָן Dt 20, 5, אָחֳרָן Gen 30, 24, *pl. m.* אָחֳרָנִין Gen 29, 27; *f. sg. d.* אוֹחֳרָנְתָא Gen 17, 21, *ind.* אוֹחֳרָנִית, *pl.* אָחֳרָנְיָן Gen 41, 3 ein anderer.

אַחֶרֶת *h. f.* andere.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא (*bibl.*) *x. m. pl. d.* Satrapen.

אֲחָתָא *a. f.*, *c.* אֲחָת Lv 18, 12, Ez 44, 25, *c. s.* אֲחָת Gen 12, 13 u. אֲחָתִי Gen 20, 5, אֲחָתְנָא Gen 24, 60, *pl. c. s.* אַחְוָתִי Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.

אטב״ח Formel für die Methode, die Buchstaben so zusammenzustellen, dass ihr Zahlenwert gleich 10 ist.

אטא s. אֲתָא.

אִיטָא *x.* (εἶτα) dann.

אִיטָא *x.* (ἦτα) der griechische Buchstabe η.

אטא. *pl.* אטין jSabb 8[b], wohl zu lesen אוּנְגִין oder אוּנְגִין, *s.* אבויין.

אַטְבָא, אַטְבְּקָא *a. m.* Klammer, Ring.

אָטָד *h. m.* Wegdorn (*Rhamnus*).

אַטְדָא *a. m.*, *ind.* אָטָד Gen 50, 10. 11, *pl. ind.* אַטְדִין Gen 3, 18 Wegdorn (*Rhamnus*).

אִיטָה *x.* (εἶτα) dann.

אִיטָה *x.* (ἦτα) Buchstabe η.

אַטּוּ *a.* 1. wegen, um willen; 2. denn

etwa (in Fragen der Verwunderung u. Entrüstung).

אַטּוּנָא (Jos 2, 15) *a. m.*, *pl. c. s.* אַטּוּנֵיהוֹן Seil, Strick.

אַטְחַן s. טְחַן.

אַטְטָא *a. m.*, *pl.* אַטְטִין Ho 10, 8 Wegdorn, s. אַטְדָא.

אטיטם l. אַנְטִינָם (?).

אַטִּינִין *h. m. pl.* ausgelesene Stecklinge.

אַטִּיפָא *a. m.* Höhlung, Loch.

אַטְלוּלָא *a. m.* Scherz.

אַטְלוּתָא *a. f.* Werfen.

אַטְלִין *x. m.*, s. אַטְלִים.

אַטְלִים s. אַתְלִים.

אִיטַלְיָא (Ez 27, 8) (Ἰταλία) Italien, besonders Unteritalien.

אַטְלִים, אַטְלִין *x. m.* (κατάλυσις), *pl.* אַטְלְסִיּוֹת, אַטְלְסִין Herberge, Bazar.

אַטְלִים *x* (αὐτοτελής) unumschränkt.

אַטְלִיסִיתָא *x. f.* (κατάλυσις) Station.

אִיטַלְקִי *x. m.* (ἰταλικός) italisch.

אַטְלֵק *h. m.* Wurf.

אַטְלְקוּתָא *a. f.* Niederwerfen.

אָטַם *h.* verstopfen, anfüllen. *pt. p.* אָטוּם 1. ausgefüllt, massiv; 2. formlos.

אֹטֶם *h. m.* 1. Verstopfung; 2. Gegenstand, der die Verstopfung bewirkt; 3. Unterbau, Fundament.

אַטְמָא, אַטְמָא, אַטְמָן *a. m.*, *pl.* אַטְמִין, אַטְמָן 1. Masse; 2. *c. s.* אַטְמֵיהּ Est II 1, 2 Schenkel, Flanke.

אַטִּימְטוֹן *x. m.* (ἀτίμητον) unschätzbar.

אִיטְמוֹן Beiname des Engels Gabriel.

אֵטִימוֹס *x. m.* (ἕτοιμος) bereit.

אַטִּימַסְיָא *x. f.* (ἑτοιμασία) vorausbestelltes Quartier.

אִיטְנֵי, אִיטַן *x. m.* Riedgras, Binsenart.

אטנם (EstR 1, 14) l. אַגּוּנָם, s. אַגּוּנָא.

אַטוּנָס *x. m.* (θύννος) Thunfisch.

אַטְפָא s. אַטִּיפָא.

אַטַקְטָא *x. m.* (ἄτακτος) ungeordnet, wild.

אִטֵּר *h. m.* steif, gelähmt.

אַטְרַבּוּלִים Stadt an der phönizischen Küste (Τρίπολις).

אַטְרוּנָא (MS מַטְרוּנָא) Cant 2, 3 Orangenbaum (*Citrus medica cedra*).

אַטְרוֹן (Jes 9, 13, Or 1474) l. אַטְרָן *x. m.* (τύραννος) Herr.

אִטְרִיתָא *x. f.* (ἴτριον) Mehlgebäck.

אַטְרַכוֹנָא Landschaft im Ostjordanland (Τράχων).

אטורנגא l. אַכְוָנֵר.

אַטַרְפָּא *a. m.* Laub, Blatt.

אִי *a.* 1. (= הִיא) sie, diese; 2. (= אִית) es ist, es giebt; 3. (= אִין) a. wenn; b. אִי Cant 7, 13 ob, אִי — אִי ob — oder; c. Fragepartikel.

אי (Koh 11, 6) l. או (so MS), s. או.

אִי *h.* 1. (= אַיִן) nicht; 2. ach! o!

אֵי, אַי (Est II 1, 3) *a.* wo? אֵי מִכָּן 2S 1, 13 woher?

אֵי *h.* אֵי זֶה 1. welcher? 2. wo?

אִיבוּ *m.* Eigenname.

אֵיבָה *h. f.* Feindschaft, Groll.

אִיבָּעִית *a.* wenn du willst.

אִינוּרָא s. אַנוּרָא.

אֵיד *h. m.* 1. Missgeschick, Unglück; 2. heidnisches Fest (Kakophemismus für עִיד).

אִידָא *a. m.* (heidnisches) Fest.

אִידָא *a. f.* diese.|

אִידָא (Jer 50, 1 Or 1474), אִידָא *a. f.* welche denn?

אִידָא *a. f.* Hand, Pfote.

אִידִי (= אִי דִין) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m.* 1. dieser; 2. der eine, der andere.

אִידֵי *h. a.* (= עַל יְדֵי) 1. vermittelst, durch; 2. אִידֵי דְ weil.

אִידִית, אִידִי (אִדִּי?) *m.* Personenname.

אִידָךְ (= אִידִין דְ) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m.*, *f.* אִידָךְ (auch Plur.), *pl.* אִינָךְ 1. jener; 2. der andere. וְאִידָךְ und der andere Lehrer? (was kann er antworten?); 3. א' וא' dieser und jener, beide.

אִידִין (Jes 66, 1), אִידָן, אִידְנָא *a. m.*, *f.* אִידָא Jes 50, 1 Or 1474, אִידָא

welcher? welche? עַל אֵידָא weshalb? Jer 5, 7 Or 1474.

אֵיהּ *m.* Personenname.

אִיהָא, אִיהָא (Ru 1, 16, nicht MS) *a. f.* diese, dieselbe.

אִיהוּא, אִיהוּ, אֵיהוּ (Cant 5, 6) (Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m., pl.* אִינְהוּ er, dieser.

אִיהִי, אֵיהִי (Thr 1, 4, nicht MS) *a. f.* 1. sie, diese; 2. Stadt am Euphrat; 3. Personenname.

אֵיו *m.* Personenname.

אֵיזֶה, אֵיזֶהוּ *h. m., f.* אֵיזוֹ wer? welcher? בְּאֵיזֶה צַד auf welche Weise?

אִיזִי, אִיזוּ *a.* nun, doch.

אֵיךְ *a.* 1. wie, gleichwie; 2. wie?

אֵיכָא (Gen 37, 16, Mi 1, 5) *a.* wo?

אֵיכְדִין (Dt 1, 12) *a.* 1. wie?; 2. um wie viel mehr?

אֵיכָה *h.* 1. ach, wehe; 2. Name des Buches der Klagelieder.

אֵיכָן *h.* wo? מֵאֵיכָן von wo? לְאֵיכָן wohin?

אֱיָל *h. m.* Stärke.

אַיִל *h. m.* Widder.

אַיָּל *h. m.* 1. Hirsch; 2. אַיָּל קַמְצָא Heuschreckenart.

אִילָא (אִלָּא?) *m.* Personenname.

אַיְלָא, (Dt 14, 5), אַיָּלָא (Thr 1, 6) *a. m.* Hirsch.

אַיָּלָה *h. f.* Hindin.

אֵילוֹנִית *h. f.* unfruchtbar.

אֵילֵימָא *a.* wenn man sagen wollte.

אֵילָךְ *h.* dahin. מִכָּאן וְאֵילָךְ von da an und weiter.

אֵילָךְ *a.* dass. מִיכָּן וְאֵילָךְ Est II 5, 1.

אֵילֵין *a. m.* welche?

אִילָן *h. m., pl.* אִילָנוֹת, אִילָנִין Baum.

אִילָנָא *a. m., ind.* אִילָן Gen 1, 13, *pl.* אִילָנִין Baum.

אַיֶּלֶת *h. f.* Hindin.

אַיַּלְתָּא, אַיַּלְתָּא *a. f., pl.* אַיָּלָתָא Jer 14, 5 Hindin.

אִיֵּם *h. Pi.* Furcht einflössen.

אֵימָה *h. f.* Furcht, Schrecken.

אִימְמָא *a. m.* Tag, Tageszeit.

אֵימַת *a.* wann? אֵימַת דְּ dann, wann. כָּל אֵימַת דְּ so oft als.

אֵימְתָא (Ex 15, 16) *a. f.* Furcht, Schrecken.

אֵימַתַי, אֵמַתַי (Ex 10, 7) *a.* wann?

אֵימָתַי *h.* wann?

אֵימְתָן *h. m.* furchtbar.

אֵימְתָנָא *a. m., pl. ind.* אֵימְתָנֵי Gen 14, 5 1. furchtbar, schrecklich; 2. furchtsam.

אָיֵן *h. Pi.* aufmerken, nachforschen.

אַיִן *h.* wo? לְאַיִן wohin? מֵאַיִן woher?

אַיִן *h.* nicht. אֵינוֹ מְחֻוָּר es ist nicht klar gemacht.

אִין I *a.* ja.

אִין II (Est II 1, 10) *a.* 1. wenn, ob; 2. Fragepartikel.

אִינָא *a.* א׳ דְּ derjenige, welcher.

אֵינָב *h. m.* Geschwür am Auge.

אִינְהוּ s. אִיהוּ.

איינוי (SchirR 5, 16) l. אֵיינוּ (= הָדֵין הוּא) das ist.

אִינוּקָא (Est II 1, 2, MS. תִּינוּקָא) *a. m., pl.* אִינוּקִין Or 2375 ebenda, Or 1476 אִינוּקִין Säugling, s. אִנְקָא.

אִינִי (= אִין הִיא) *a.* ist das so?

אִינִי, אִינְיָא, אִינְיָנִי (אִנִּי) *m.* Personenname.

אִינָךְ s. אִידָךְ.

איינים (jDem 26[b]) l. אַסְתְּנִים.

איניתא (GenJI 49, 21) l. אוּנִיתָא.

אִיֵּם *x. m.* (υἱός) Sohn.

אִיסָדִין *a. m. pl., c. s.* אִיסָדוֹהִי Gen 28, 11 zu Häupten.

אִיסוֹדָא *a. m., pl. c.* אִיסוֹדֵי Nu 5, 17 Grund, Boden.

אֵיפָה *h. f.* ein Hohlmass.

אִיפֹּה *h.* Beschaffenheit. Vgl. אוֹפִי.

אִיפוֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* Ephod.

איפוסיהון (MidrTill 87) l. אַפּוֹטִיקִין, s. אַפּוֹטִיקִי.

אִיצָא *a. m.* 1. Dornenreiss; 2. Drücken, Pressen; 3. gedrückte Preise.

אִיקָא *x. m.* (αἴξ?) Ziegenbock.

אִיקָרָא Est II 2, 10) *a. m., c. s.* אִיקָרֵיהּ

Est II 8, 15 Ehre, Ruhm. *pl.* אִיקְרִין Ehrengeschenk.

אִיָּר *m.* Name des zweiten Monats im jüdischen Kalender (April-Mai).

אַיְירָא(?) jMoK 80ᵇ *x.f.* Wasserleitung(?).

אֲירוֹנִית *x. f.* (ἀέρινος) mit Luft gefüllt(?).

אִירִינוֹן *x. m.* (εἰρίνεον) wollen.

אֵירוּסִין *h. m. pl.* Verlobung.

אֵירוּעָא *a. m.* Festzeit.

אִישׁ *h. m., pl.* אֲנָשִׁים Mann, Mensch.

אִישָׁה, אִישׁוּת *h. f.* Gebüsch.

אִישׁוּת *h. f.* Maulwurf.

אישות s. אִשׁוּת.

אִישַׁר *a.* Glück zu!

אִית (Gen 18, 24), אִיתַי *a.* es giebt, es ist. Mit Suff. אִיתָנִי Gen 48, 15, אִיתָךְ Gen 43, 4 אִיתוֹהִי Dt 29, 14 (Dalm., Gr. 77, 302); bab. Talm. אִיתֵיהּ, אִיתִינַן, אִיתִינְכוּ, אִיתְנְהוּ, אִיתַנְהִי. וְאִם אִיתָא und wenn es so wäre. אִית לְ haben. אִית בְּ, לְ, können.

אִיתַי *m.* Personenname.

אִיתֵּימָא s. אֵימָא.

אֵיתָם *a. m., ind.* Waise, vgl. יַתְמָא.

אֵיתָן s. אֵתָן.

אַךְ *h.* 1. nur, *pl.* אַכִּין die Stellen, an denen das Wort אַךְ vorkommt; 2. Unglück(?).

אך חדא l. אַכְחֲדָא *a.* zusammen.

אִכָּא *a.* (= אִית כָּא) es ist hier, es giebt.

אכאבית l. אַכְּבִית.

אכבא (Prov. 30, 31) l. אַכְּבָא.

אַכְבְּרָא Ortsname.

אכדרא l. אַנְדְּרָא.

אִכּוּ *a.* (= אִין כְּהוּא) o dass doch, o wenn doch!

אָכוּ *h. m.* Hinterteil.

אַכְוָנָא *a. m.* Krug.

אִכּוּל *h. m.* Verzehrung.

אִכּוּמָא *a. m.* schwarz.

אַכְוָנְגָר *x. m.* Truchsess.

אִכּוּף *h. m.* Sattel, s. אוּכָף.

אַכְוַרְנְקָא *x. m.* Speisesaal, Speisezelt.

אכויא (GenJI 10, 4 MS) l. אָכָיָא (Ἀχαΐα) Achaja.

אַכְזִיב Stadt im Norden Palästinas.

אַכְזְרָאָה *a. m., pl.* אַכְזְרָאִין Dt 32, 33 grausam, streng.

אַכְזָרִי *h. m.* dass.

אַכְזְרִיאֵל (= אַכְתְּרִיאֵל) Engelname.

אַכְזָרִיּוּת *h. f.* Grausamkeit, Strenge.

אכמא l. אַכְּמָא.

אוֹכְטָא, אוכטו *x.* (ὀκτώ) acht.

אָכָאטִים *x. m.* (ἀχάτης) Achat.

אָכָיָה, אָכָיָא die röm. Provinz Achaja, d. h. Peloponnes, Attika und Süd-Thessalien.

אֲכִילָה *h. f.* 1. Essen; 2. Verzehrtes.

אֲכִילְתָא (1 K 19, 8) *a. f.* Essen.

אכים (jGitt 48ᶜ) l. אִכּוּם.

אָכֵין *a.* so.

אככא (Hi 30, 24) l. אַרְכָא, s. אֲרוּכְתָא.

אָכַל *h.* 1. essen, geniessen, verzehren; 2. aufzehren, absorbieren; 3. euphem. Beischlaf ausüben. *Ni.* verzehrt werden. *Pi.* verzehren, verbrennen. *Hi.* zu essen geben, essen lassen. *Hitp.* 1. verzehrt werden; 2. schwinden, vergehen.

אֲכַל I *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיכוּל Ex 22, 4, *inf.* מֵיכַל Gen 24, 33 1. essen, verzehren; 2. א׳ קוּרְצָא verläumden. *Aph. pf.* אוֹכִיל, אַיְכִיל, 1 *s.* אוֹכִילִית Ex 16, 32, *ipf. c. s.* יוֹכִילִנְנָא Nu 11, 4 zu essen geben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲכִיל Ex 21, 28 gegessen werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְאַכְּלוּן Jes 5, 24 verzehrt werden.

אֲכַל II *a.* (= כּוּל) messen.

אֹכֶל *h. m.* Speise, Futter.

אַכְלָא (Jd 14, 14) *a. m.* Esser.

אוּכְלָא I *a. m.* 1. Speise, Futter; 2. *c. s.* אוּכְלֵיהּ Lv 1, 16 Verdauungsreste in den Eingeweiden; 3. Auszehrung, Abmagerung.

אוּכְלָא II *a. m.* 1. kleines Hohlmass; 2. l. אוּבְלָא.

אֲכְלָא (Jd 14, 14) *a. m.* 1. Esser, Fresser; 2. אכלא טינא bBabB 73ᵇ l. טִינָא אָכְלָא, s. אֲכַל.

אכלבא l. אַכְלְבָא *x. m.* Speicher.

אֲכָלָה (?) *h. f.* in Anspruch genommener Raum, s. אֲכִילָה.

אוּכְלוּזָא *x. m.* (ὄχλος) Volkshaufe, Schar.

אַכְלְיוּתָא *a. f.* Lärm, Geschrei.

אַכְלוֹנָס *x. m.* (χελωνίς) Fussbank.

אַכְלְנָא *a. m.* Fresser.

אוּכְלוֹסָא *x. m.* (ὄχλος), *pl.* אוּכְלוֹסִין Koh 10, 10 Volkshaufe, Schar.

אכלושא l. אוּכְלוֹסָא?

אָכַם *h. Hitp.* schwarz werden.

אוּכָּמָא *a. m., ind.* אוּכָּם Lv 13, 31 schwarz, dunkel.

אוּכָּמוּתָא *a. f., c.* אוּכָּמוּת Thr 4, 8 Schwärze.

אַכְמַר s. כְּמַר.

אוּכָּמְתָא *a. f.* 1. dunkle Farbe, Schwarzes; 2. Finsternis; 3. Unglück.

אָכֵן *a.* so, auf diese Weise.

אַכְסָא *x. m.* verrückt(?).

אַכְסַדְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.

אַכְסַדְרָא, אַכְסַדְרָא (Jd 3, 23) *x. f.* (ἐξέδρα), *pl.* hebr. אַכְסַדְרָאוֹת Halle.

אַכְסַדְרָיָא (Est II 7, 9) l. אַכְסַדְרְיָא *x. m.* (ἐξέδριον) Lehrhalle.

אַכְסִינְגָרוֹן *x. m.* (ὀξύγαρον), *pl.* אַכְסִינְגָרִיּוֹת 1. sauere Brühe; 2. sauere Kräuter.

אכסימורין l. אַכְסִיטֵירִין *x. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedssegen.

אַכְסִיוֹמָא *x. m.* (ἀξίωμα) Bitte, Gesuch.

אכסיום (BerR 46) l. אַסְכִּירוֹס *x. m.* (ἰσχυρός) stark.

אַכְסַלְגוֹס, אַכְסַלְגָס *x. m.* (ξυλικός) hölzern.

אכסלגוס s. אַכְסַלְגְיָא.

אַכְסָלִית (אכסלי) *x. f.* (ξύλινα) baumwollener Stoff(?).

אִכְסֵן *x. Hitp.* gastlich aufgenommen werden.

אַכְסְנָא (Jd 16, 13) *x. m.* (ἄξων) Kettenbaum, Webebaum.

אכסנדריה (Neg 12, 1) l. אַסְכֶּדְיָה *x. f.* (σχεδία) Floss.

אַכְסְנָאי, אַכְסְנָיָא *x. m.* (ξένος) 1. Fremder, Gast; 2. Söldner.

אַכְסַנְיָא *x. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier, Gastmahl; 2. Wirtin; 3. Söldnerschaar.

אַכְסַנְיוּת *x. f.* (vgl. ξένος) 1. Fremde, Exil; 2. l. אַסְכַּנְיוּת, s. אַסְכַּנְיָא.

אכספטיאס l. אַכְסִיפִיאָס *x. m.* (ξιφίας) Schwertfisch.

אכסרה l. אַסְכְּרָה *x.* (ἐν σχερῷ) ohne zu messen, in Pausch und Bogen.

אכסיריה (VajR 18) l. אַכְסוֹרְיָה *x. f.* (ἐξορία) Verbannung.

אֲכַף I *a. Pa.* satteln.

אֲכַף II *a.* kümmern, angehen. מָה אָכְפָּה לָהּ (אִכְפַּת) was geht sie an? Dalm., Gr. 195.

אוּכָּף *h. m.* Sattel.

אוּכָּפָא *a. m.* dass.

אַכְפָּא *a. m.* Gewicht, Last.

אוכצנא l. אוּבְצָנָא.

אִכָּר *h. m.* Ackerbauer, Landmann.

אִכָּרָא *a. m., ind.* אִכָּר Jer 51, 23 Or 1474 dass.

אַכְרוּב *x. m.* (κράμβη) Kohl (*Brassica oleracea*).

אִכְרוֹם, אִכְּרוּם (Jer 8, 21, Am 2, 11 Or 1474) *x. m.* (χρῶμα) Farbe, Anstrich.

אַכְרַנְגָא s. כַּרְנְגָא.

אכרוע (jMaas 48ᵈ) l. אַכְרוּב.

אַכְרֵיז *x.* (κηρύσσω) *Aph.* öffentlich verkündigen.

אַכְרָזָה *x. f.* (vgl. κηρύσσω) öffentliche Aufkündigung.

אַכְרַזִיאֵל *m.* Name eines Engels.

אַכְרָזְתָא *x. f.* öffentliche Aufkündigung.

אַכְרְמוֹנְיָא *f.* (Καρμανία) Karmanien.

אַכְרַעְתָּא *a. f.* Neigung (der Wage).

אַכְשָׁרוּתָא *a. f., c.* אַכְשָׁרוּת Koh 10, 10 Rechtthun, rechte Anwendung.

אַכְּתִּי *a.* auch jetzt, jetzt noch. מִדְּאַכְּתִּי da jetzt erst.
אַכְּתָנָא *a. m.* zornig, gehässig.
אַכְּתַּר(?) *x. m.* unsauber(?).
אַכְּתְּרִיאֵל *m.* Beiname Gottes.
אַל *h.* nicht.
אֶל *h.* zu, nach. מֵאֵלָיו von selbst.
אֵל (Gn 14, 18) *h. a. m.* Gott.
אֶלָּא, אִילָּא (Cant 8, 5) *a. m.* Schleuder.
אִלָּא (Ez 40, 48 Or 1474) *a. m.* 1. *pl. d.* אִלַּיָּא Ez 41, 1 Or 1474 Gesims, vorspringender Teil; 2. Schiffsschnabel.
אִילָא, אִילָּא, אִלָּא *x. m.* (εὐλή) Made.
אֱלָא (2S 1, 17) *a.* wehklagen. *Pa. inf.* אַלָּאָה Jd 11, 40 dass.
אֶלָּא (Ex 15, 11, Est II 3, 3) *h. a.* (= אִן לָא) 1. wenn nicht; 2. ausser; 3. aber vielmehr; 4. nur, sondern. מַה · · · · אֶלָּא כֵּן wie? — man muss vielmehr sagen.
אַלִּבָּא *a.* nach der Meinung, nach Ansicht.
אַלְבִּינָא *a. m.* Reisigbündel, Rutenbesen.
אוּלְבְּנִין (Cant 4, 11, MS אוֹ לְבָנָן) *x. m.* (vgl. λίβανος) Weihrauch.
אל״בם Vertauschung des ersten, zweiten u.s.w. Buchstaben des Alphabets mit dem zwölften, dreizehnten u.s.w.
אִלְבְּנָא *a. m.* Fruchtrispe einer Palme(?).
אֶלְגָּבִישׁ *x. m.* Hagel, Hagelkorn.
אַלְגּוּמִּיָּא (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.
אלגוסין (Tos Maas 3) l. אֵלּוּ גְּרִיסִין.
אֵילוֹגִין *x. m.* (ἐλόγιον) Anklageschrift.
אֱלֹדִים *h.* vorsichtige Schreibung für אֱלֹהִים.
אֵלֶּה *h. pl.* diese.
אָלָה *h.* fluchen.
אָלָה *h. f.* Fluch.
אֵלָה, אַלָּה *h. f.* Terebinthe (*Pistacia palästina*).
אַלָּה *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Messstange.
אֱלָהָא (Dt 33, 26) *a. m., ind.* אֱלָה Dt 33, 26 Gott.

אֱלָהוּת *h. f.* Gottheit.
אֱלָהוּתָא *a. f., c. s.* אֱלָהוּתָךְ Cant 8, 1 dass.
אֱלָהֵין (Gen 24, 38) *a.* ausser, nur.
אִלּוּ (Lv 10, 19) *h. a.* (= אִין לוּ) wenn. אִלּוּ פוֹן Nu 22, 29 wenn etwa. אִלּוּ לָא פוֹן Gen 31, 42 wenn nicht etwa. כְּאִילּוּ wie wenn, als ob.
אִלּוּ *h.* 1. diese; 2. welche?
אִלְוָא, אִלְוָן, אִלְוֵי (Cant 4, 14) *x. m.* (ἀλοή) Aloe (*Aloë vulgaris*).
אֱלוֹהַּ *h. m.* Gott. *pl.* 1. אֱלֹהִים Gott; 2. אֱלֹהוּת 1. Gottheiten; 2. Bibelverse, in denen אֱלֹהִים vorkommt.
אַלְוַי *h. a.* o dass doch!
אַלְוִין *h. m.* eine Kressenart.
אַלְוַיְתָא *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.
אֱלוּל *m.* der sechste Monat im jüd. Kalender (August — Sept.).
אֱלוּלִי *h. m.* im Monat Elul geboren.
אִלּוּלֵי (Koh 6, 6) *h. a.* 1. *h.* אִלּוּלֵי שֶׁ, *a.* אִלּוּלֵי דְ wenn nicht; 2. wenn doch!
אִלּוּ לָא פוֹן, אִלּוּלְפוֹן, אִלּוּלֵיפוֹן (Gen 31, 42), אִלּוּ לְפוֹן (1 S 25, 34) *a.* wenn nicht etwa.
אֱלוּם *h. m.* eine Gewürzpflanze.
אַלּוֹן *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.
אַלּוּף *h. m.* Fürst·
אָלוּשׁ Ortsname.
אַלְטִין *x. m.* (ἐλάτινος) Fichte, Fichtenholz.
אַלְטִינוֹן *x. m.* (ἀληθινόν) ächt gefärbt, ächter Purpur.
אֱלְיָא (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage, Klagelied.
אלטיכסיה (BerR 8) l. אֶל טִיכְסִיָּה, s. טִיכְסִיָּה.
אֵילִיאוּם s. אֵילְיוּם.
אַלְיָה *h. f.* 1. Fettschwanz; 2. Ohrläppchen.
אֶלְיְהוֹעֵינַי *m.* Personenname.
אַלְיוֹן *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.
אַלְיוֹנָא *a. m.* dass.
אֵילְיוּם *x. m.* (ἥλιος) Sonne, Sonnengott.

איליופולים (Ἡλιόπολις) Heliopolis in Egypten.

אִלְיוּתָא *a. f.* Klage.

אֱלֵיוּתְרוֹפוֹלִים (Ἐλευθερόπολις) Stadt in Idumäa.

אליחרק (GenJI 10, 6 MS) viell. zu lesen אַלְמַרְק Marmarica, Landschaft in Nordafrika (?).

אֱלִיל *h. m.* 1. Götzenbild; 2. l. אֱלָל.

אֱלִילָא *a. m.* Götze.

אַלִּילָא *a. m., pl. ind.* אַלִּילֵי Gn 42, 9 Kundschafter, Spion.

אַלִּימָא *a. m.* stark, mächtig.

אִלִּימָא (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.

אַלִּימוּתָא *a. f.* Stärke.

אִלִּימְנָא *a. m.* stumm.

אִלֵּין (Gen 10, 1), אִלֵּין *a. pl.* diese.

אֲלִיסָא *a. m.* Trümmer.

אֲלִיַסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) süsser Wein.

אֲלִיקָא *x. m.* (ἕλιξ) Winde, Haspel.

אֲלִיקֵי, אַלְעִיקֵי *x.* (vgl. εἰκῇ) auf gut Glück, ohne weiteres.

אֶלְיָקִים *m.* Personenname.

אוֹלְיָר *x. m.* 1. (ὀλεάριος) Badediener; 2. s. אוֹלָרִין.

אֲלִיְתָא *a. f., pl. d.* אֲלִיָתָא Jos 9, 16 Klageweib.

אַלְיְתָא (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz.

אֲלִיתָא I *a. f.* (ὄλυνθος) Winterfeige.

אֲלִיתָא (?) II *a. f.* Mittel zum Feuerlöschen (?).

אֲלַכְסָא *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.

אֲלַכְסַן *x. m.* (λοξόν) 1. schräg, quer; 2. Diagonale.

אֲלַכְסִין *x. m. pl.* eine Nussart (viell. zu lesen אִלְקָרִין Haselnüsse).

אֲלֶכְסַנְדְּרוֹס (Est II 1, 2) *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.

אֲלֶכְסַנְדְּרָא, אֲלֶכְסַנְדְּרִי *x. m.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandriner; 3. Personenname.

אֲלֶכְסַנְדְּרִיאָה, אֲלֶכְסַנְדְּרִיָא (Ez 30, 15 Or 1474) (Ἀλεξάνδρεια) Stadt in Egypten.

אֲלֶכְסַנְדְּרִית *f.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandrinerin.

אולוכרוסין, אוֹלוֹכְרוּסִין *x. m.* (ὁλόχρυσον) ganz golden.

אֲלַל *h. Pi.* spionieren.

אֲלַל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* אַלִּילוּ Nu 13, 3, *ipf.* 3 *pl.* יְאַלְּלוּן Nu 13, 1 dass.

אֲלַל II *a. Pa. imp.* אַלִּילוּ Jo 1, 11 (MS אֵילִילוּ) jammern, s. יְלַל.

אֱלָל *h. m.* Fleischfetzen.

אַלְלָא *a. m.* Presse, Kelter (?).

אללא (EstR 1, 3) l. mit Ausgabe Pes. אללא ווי für אַלְוַוי לָא.

אַלְלָא *a. m.* Wehklagender.

אַלְלַי *h. m.* Wehe, Klage.

אָלַם *h. Hitp.* verstummen.

אֲלַם I *a.* stark sein, stark werden. *Pa. pt. f.* מְאַלְּמָא Ru 1, 18 (MS *vacat*) 1. stark machen, Kraft einflössen; 2. überwältigen. *Itpa.* sich stark machen.

אֲלַם II *a.* stumm sein. *Itpe ipf.* יִתְאֲלַם Koh 12, 6 verstummen.

אִלֵּם *h. m., f.* אִלֶּמֶת 1. stumm; 2. töricht, dumm.

אִלְּמָא s. אִלִּימָא.

אַלְמָא I *a. m.* 1. Bekräftigung; 2. also, folglich.

אַלְמָא II *a.* warum?

אוּלְמָא *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.

אַלְמוּגָא *x. m.* 1. *pl. d.* אַלְמוּגַיָּא 1 K 10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.

אֲלֻמָּה *h. f.* Garbe.

אַלְמוּג *x. m.* 1. Koralle; 2. *pl.* Sandelholz.

אַלְמוֹן *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Art Cedernholz.

אַלְמוֹנִי (*bibl.*) *h. m.* jemand (ein Unbekannter).

אִלְּמוּת *h. f.* Verstummen.

אַלִּמוּתָא *a. f.* Gewalt.

אִלְמָלֵי, אִלְמָלָא (Cant 4, 12) *h. a.* 1. wenn nicht; 2. wenn wirklich.

אִלְמֵן *h.* zur Witwe machen. *Hitp.* Witwe werden.

אַלְמֵין *x. m.* (λιμήν) Hafen.

אַלְמָנָא s. אַלְיְמָנָא.
אַלְמָנָה h. f. Witwe. דֶּלֶת א' Thür ohne Thürflügel.
אַלְמָנוּת h. f. Witwenschaft.
אולוֹמַרְגְּלִיטוֹן x. m. (ὁλομαργαρίτης) ganz mit Edelsteinen besetzt.
אֲלוּמְתָא a. f., pl. d. אֲלוּמַיָּא Ru 2, 7 (MS אוּלְמַיָּא) Garbe.
אולוֹן x. m. (ὅλον) ganz.
אַלּוֹן x. m. (ἄλλον) ein anderer.
אילן (Tos Kil 5) s. קְלָאִילָן.
אֲלוּנְטִית x. f., pl. אֲלוּנְטָאוֹת, אֲלוּנְטִיּוֹת 1. (λέντιον) Linnentuch; 2. s. אֲלוּנְתִּית.
אֲלוּנְכָא x. f. (λόγχη) Speer.
אֶלֵּינִסְטִי x. (ἑλληνιστί) auf griechisch.
אַלְנְקִי x. f. Tragbahre.
אֲלוּנְתִּין, אֲלוּנְתִּית x. f. (cf. ἔλαιον οἰνάνθινον) 1. ein Parfum; 2. eine Weinmischung.
אֲלַס a. Pa. zerkauen, zerbeissen.
אֲלַס m. (Αἴολος) Personenname.
אֲלִיס x. (κλάσμα) Trümmer, Splitter(?).
אֱלַס (GenJI 10, 8 MS) (Ἑλλάς) Graecia Magna, Unteritalien.
אֲלִיסִים, אֲילוּסִים, אֲילְסִים x. Örtlichkeit bei Tiberias (vgl. ἤλυσις, κλύσις?).
אוֹלוֹסֵרִיקִין (Est II 8, 15) x. m. pl. (ὁλοσηρικόν) reinseiden.
אִלְסְרָא a. m. Haselnuss (*Corylus avellana*).
אֶלְעַאי, אֶלְעַי Personenname (Abkürzung von אֶלְיוֹעֵינַי oder אֶלְעָזָר).
אַלְעַיְקִי s. אֲלֵיקִי.
אֲלַף a., ipf. 3 m. pl. יֵילְפוּן Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf.* 1 sg. אַלֵּיפִית Dt 4, 5, *pt.* מַלֵּיף Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Itpa. ipf.* 3 m. pl. יִתְאַלְּפוּן Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.
אֶלֶף h. m. tausend.
אָלֶף h. der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אַלְפָא I 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.
אַלְפָא II (Dt 32, 30) a. m., ind. אֲלַף Gen 20, 16, pl. d. אַלְפַיָּא Nu 10, 36, *ind.* אַלְפִין Nu 7, 85 tausend.
אִלְפָא (Jon 1, 3 Or 1474) a. 1. f. Schiff; 2. Rumpf; 3. m. Personenname (= Chilpaj).
אַלְפָבֵטָרִין (RuR 3, 13) x. m. (ἀλφαβητάριον) alphabetisches Akrostichon.
אָלֶ"ף בֵּי"ת 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. א"ב" אחד das erste Kapitel der Klagelieder.
אַלְפָבֵיתָא x. m. dass.
אוּלְפָנָא a. m., ind. אוּלְפָן Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.
אִלְפָס x. m. (λοπάς) Pfanne.
אילופוסה (jTer 40c) l. אֵילוּפִיסָה m. (Ἔλπις?) Personenname.
אֲלוּפְסִין x. m. (λυπηθείς?) betrübt.
אוּלְצָנָא a. m. 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.
אִלְצְרָא a. m. Haselnuss.
אֲלִיקָא (?) x. m. (ἕλιξ) Flaschenzug (?).
אַלְקוּם (bibl.) h. m. Nichtsnutz.
אֲלִקְטִי x. f. (ἁλικτή) Wendeltreppe.
אִלְקְטִי, אִלְקְטִית x. f. Getreidespeicher.
אֱלֹקִים vorsichtige Schreibweise für אֱלֹהִים.
אַלְקַפְטָא (GenJI 41, 44 MS) x. m. hoher Würdenträger.
אלקפרא s. אַקְלְפְרָא.
אֲלָרְיָא (falsch אלירא) x. f. (ἱλαρία) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. l. דִּלְרָיָא.
אוּלָרִין x. m. pl. (αὐλάριον) בְּגָדִים א' höfische Tracht.
אַלְתָא (Jos 24, 26) a. f., pl. c. אִלְוָת Jes 6, 4 Or 1474 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.
אלתוסבראות (MidrTill 15) l. אֵלּוּ תּוּסְבְּרָאוֹת, s. תּוּסְבְּרָא.
אַלְתִּית h. f. Name eines Fisches.

אַלְתַּר *a. h.* לְאַלְתַּר (= לְעַל אֲתַר) auf der Stelle, alsbald.

אִם *h.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם, אִם — הֲ ob — oder.

אִם (Gen 13, 9) *a.* 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם Ex 19, 13, אִם — הֲ Nu 13, 19 ob — oder.

אֵם *h. f.*, *pl.* אִמָּהוֹת 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache.

אִמָּא (Gen 3, 20) *a. f.*, *ind.* אֵם Ez 44, 25, *c. s.* 1 *sg.* אִמָּא Gen 20, 12, *pl. d.* אִמָּהָתָא, *c. s.* אִימָּהָתְהוֹן Jer 16, 3 Or 1474, אִמָּיהוֹן Thr 4, 3 (nicht MS) 1. Mutter, *pl.* spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אֵם פָּרָשׁוּת אוֹרַח Ez 21, 26 Scheideweg; 6. Personenname.

אֲמַא *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵימָא sagen. הֲוָה אָמֵינָא ich hätte gesagt. לֵימָא will das sagen? אִילֵימָא wenn er sagen würde. וְכִי תֵימָא und wenn du antwortest. אֶלָּא אֵימָא sage lieber. וְאִימָא aber ich möchte sagen. *Itpe.* וְאִיתֵּימָא und es wird (auch eine andere Version) referiert.

אֶמָּאוּם (Ἐμμαούς) Ortsname.

אַמַּאי, אַמַּאי (= עַל מָא דֵין) *a.* warum dies? wie kann das sein?

אֻמְבּוּהָא *x. m.* Volkshaufe.

אֶמְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אַמְבַּטְיָה, אַמְבַּטִּי, אַמְבַּטִּיתָא *x. f.* (ἐμβατή) Badewanne.

אַמְבָּטָיִם *x. m.* (ἀμβάτης) Beschäler (Esel).

אַמְבַּטִּיתָא s. אַמְבַּטִּי.

אַמְבָּרָא *x. m.* Magazin.

אַמְפִּירוֹס *x. m.* (ἔμπυρος) feurig.

אמבורוקלון (jBabM 9c) l. אַמְבּוּרִיקְלוֹן *x. m.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אַמְגּוּזָא *a. m.* Wallnuss (*Juglans regia*).

אַמְגּוּשָׁא *x. m.* Magier.

אַמְגּוּשׁ *x. m.* einer der es mit Zauberei hält.

אַמְגּוּשְׁתָּא *x. f.* Zauberei.

אַמְגַייְרְתֵיהּ (jAb z 41a) (= עַל מְגַייְרְתֵיהּ) s. גּוּר.

אָמַד *h.* messen, abschätzen, taxieren. *Hi.* dass.

אֲמַד *a.* dass. *pt.* אָמִיד hoch taxiert.

אוֹמֶד *h. m.* Abschätzung, Mutmassung.

אוּמְדוּתָא *a. f.* dass.

אַמְדְּלָא *a. m.* Hütte des Feldhüters.

אוּמְדָּנָא *a. m.* Abschätzung.

אמדרומה (jHor 58c) l. אוֹ מִדְּרוֹמָה, s. דָּרוֹמָא.

אַמָּה *h. f.* 1. Unterarm; 2. Elle; א׳ עַל א׳ eine Elle im Quadrat. א׳ תְבִיקִין thebaische Elle. א׳ גְּדוּמָה, א׳ בַּת שִׁשָּׁה עֲצִיבוֹת Elle von 6 Handbreiten bei geschlossenen Fingern, kurze Elle. א׳ (בַּת שִׁשָּׁה) שׂוֹחֲקוֹת Elle von 6 Handbreiten bei gespreizten Fingern, lange Elle. 3. das männl. Glied; 4. Flussarm, Kanal.

אֻמָּה *h. f.*, *pl.* אֻמּוֹת Volk.

אָמָה *h. f.*, *pl.* אֲמָהוֹת Magd.

אִמָּה *h. f.* Spinnrocken.

אַמְתָּא *a. f.*, s. אַמְתָּא.

אַמְהוּת *h. f.* Magddienst.

אַמְהוּתָא *a. f.*, *ind.* אַמְהוּ (Ex 21, 7) dass.

אַמּוֹדָאָה *a. m.* Taucher.

אִמּוּם *h. m.* Modell, Leisten.

אַמּוֹן Ortsname.

אֱמוּנָה *h. f.* 1. Zuverlässigkeit, Redlichkeit; 2. Glaube.

אָמוֹרָא *h. m.* 1. Lehrer, Erklärer, bes. der Sprecher, welcher die ihm vom Rabbi in der Synagoge mit leiser Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt und erläutert; 2. die Klasse der im Talmud redenden Rechtslehrer, welche nach Abschluss der Mischna lebten.

אֲמוֹרָאָה *a. m.* 1. dass.; 2. l. אֱמוֹרָאָה.

אֱמוֹרָאָה *a. m.*, *pl. d.* אֱמוֹרָאֵי Ex. 23, 23 Amoriter. פֶּרֶק א׳ Abschnitt, der von heidnischen Gebräuchen handelt.

אֱמוֹרִי *h. m.* 1. Emoriter; 2. heidnisch.

אֲמְטוּל, אֲמְטוּ (= עַל מְטוּל) *a., c. s.* אֲמְטוּלָתִיךְ wegen, um — willen. אֲמְטוּל דְּ Est II 1, 1 weil.

אימטין (SchemR 47) l. אִימְמָין.

אַמְטִיתָא *a. f.* Wage, Wagschale.

אַמִיטַלְיָא *x. m. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.

אַמִטְתָא (Dt 4, 11) *a. f.* Dunkel, Nebel.

אִמִּי, אַמִּי Personenname.

אַמַּי, אַמָּאי (= עַל מָא דֵין) *a.* warum dies?

אַמֵימַר *m.* Personenname.

אַמִיַנְטוֹן *x. m.* (ἀμίαντος) Amiant, eine Art Asbest.

אֲמִירָה *h. f.* 1. Sagen, Reden; 2. das Wort אמר in der Bibel; 3. Weihung; 4. Rühmung, Schmuck.

אַמִיתָא *x. f.* Fenchelmerke (*Ammi copticum*).

אַמְכוּתִיתָא (?) *a. f.* Verwundung (?).

אַמְלָא *a. m., pl.* אַמְלִין Ez 23, 24 Or 1474 Mantel.

אֻמְלַל *h. m.* unglücklich.

אומולוגיא, אומולוגין *x. f. m.* (ὁμολογία) 1. Quittung; 2. Capitulationsbedingung.

אַמְלַתְרָא *x. f.* (μέλαθρον) Querbalken.

אָמַם *h.* düster werden, verglimmen.

אָמַן I *h.* ordnen, in Reihen stellen(?). *Pi.* geschickt machen.

אָמַן II *h. Ni.* 1. geglaubt werden; 2. bestätigt, erfüllt werden. *Pi.* 1. stützen; 2. bestätigen, anerkennen. *Hi.* glauben, Glauben schenken, als glaubhaft anerkennen.

אָמַן *a. Aph. pf.* 3 *m. sg.* הֵימִין Gen 45, 26, *part. p.* מְהֵימַן Nu 12, 7 glauben. trauen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְהֵמְנוּן Gen 42, 20 geglaubt werden.

אוּמָּן *h. m.* 1. Arbeiter, Künstler; 2. Beschneider.

אוּמָּנָא *a. m., ind.* אוּמָּן Gen 26, 1, *pl.* אוּמָּנַיָא Est II 1, 2, אֻמָּנִין Est II, 6, 11 dass.

אָמֵן (Nu 5, 22, Jer 28, 6) *h. a.* 1. wahrlich, gewiss (Bekräftigung von Gebeten und Schwüren); 2. das Wort Amen.

אֲמָנָה *h. f.* 1. Vertrauen, Glaube; 2. Zuverlässigkeit.

אֲמָנָה 1. ein Fluss; 2. s. אֲמָנוֹן.

אִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.

אומוניאה (EstR 1, 9, Ausg. Konst. חומוניאה) l. הֶגְמוֹנְיָאָה, s. הֶגְמוֹנְיָא.

אֲמָנוֹן, אומָנוּס (Ἀμανόν, Ἀμανός) Gebirgszug zwischen Cilicien und Syrien.

אוּמָּנוּת *h. f.* 1. Kunstfertigkeit, Handwerk; 2. Kunstgriff.

אוּמָּנוּתָא *a. f., c.* אוּמָּנוּת Ex 31, 5, *pl.* אוּמָּנָן Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Handwerk.

אימוס (SchirR 7, 9) l. wie Ausg. Pesaro אִימִיקְסָרוֹס.

אַמְפּוֹלִי, אַמְפָּלִי *x.* (vgl. ἐμπολή) Kasse.

אַמְפִּילְיָא *x.* (ἐμπίλιον) Filzschuh.

אַמְפּוּמָא *x.* (ἔμφωμα), *pl.* אַמְפּוּמִיּוֹת Fenster.

אִמְפְּרָטוֹר *x. m.* (Ἰμπεράτωρ) Kaisertitel.

אַמְפּוּרָא *x. m.* (ἔμπορος), *pl.* אַמְפּוּרִין GenJI 25, 3 MS Grosshändler.

אָמַץ *h.* hart sein. *Pi.* 1. stark, fest machen, anstrengen; 2. verschliessen. *Hitp.* verhärtet werden, sich verhärten.

אוּמְצָא *a. m.* rohes Fleisch.

אֶמְצַע *h. m.* 1. Mitte; 2. Gemeingut.

אֶמְצְעָא *a. m.* Mitte.

אֶמְצָעִיתָא *a. f.* Mitte.

אֶמְצָעִי *h. m., f.* אֶמְצָעִית in der Mitte befindlich.

אִימִיקְסָרוֹס *x. m.* (ἡμίξηρος) halbdürr(?).

אָמַר I *h.* 1. sagen, denken; 2. erklären; 3. weihen. *Ni.* gesagt werden.

אָמַר II *h. Hi.* mästen, gross thun.

אֲמַר *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵימַר Ex 22, 8, *imp.* 2 *m. sg.* אֵימַר Ex 6, 6 1. sagen, denken; 2. loben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲמַר Gen 10, 9 gesagt werden. אִי אִתְּמַר הָכִי אִתְּמַר wenn

dieser Satz gelehrt wurde, muss er so gelautet haben.

אֵמֶר *h. m.* Rede.

אִמְּרָא (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אִמַּר Ex 12, 15, *pl. d.* אִמְּרַיָּא Ex 12, 5 Lamm.

אִמְרָא I *a. m.,* 1. Saum, Franse; 2. s. תוּמְרָא.

אִמְרָא II *a. m., c.* אֵימַר Nu 24, 4 Spruch, Rede.

אֵימֵירָא *x. f.* (ἡμέρα) Tag.

אִמְרָאָה *a. m.* Empörung.

אִמְרָה *h. f.* Rede.

אִמְרָה *h. f., pl.* אִמְרָיוֹת 1. Saum, Franse; 2. mit Fransen versehener Mantel; 3. Abzeichen, Schmuck.

אֵימֵירוֹן *x. m.* (ἥμερος) zahm.

אימורים 1. l. אֵימֵירִים *x. pl.* (μηρία) die auf den Altar kommenden Opferteile; 2. אוֹמֵירִים *x. pl.* (ὅμηρον) Pfand, Geisel.

אמוריה (EchR 3, 13), אומיירי (EstR 1, 1) l. אוֹמֵרְיָה *x. f.* (ὁμηρεία) Geben als Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אַמַּרְכְּלָא (Nu 3, 32), *h.* אַמַּרְכָּל *x. m., pl. d.* אַמַּרְכְּלַיָּא Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster; 2. Priesteroberer.

אִמְרְנָא *a. m.* Empörung (?).

אִמַּרְתָּא (Lv 5, 6) *a. f.* 1. weibliches Lamm; 2. weibl. Personenname.

אֶמֶשׁ *h. m.* 1. Abenddämmerung; 2. gestern Abend.

אֱמֶת *h. f.* Wahrheit, Zuverlässigkeit, Treue.

אַמְּתָא (Ex 25, 10) *a. f., c.* אַמַּת Dt 3, 11, *pl. ind.* אַמִּין Ex 25, 10 1. Elle; 2. *c. s.* אַמְּתַהּ Ex 2, 5 Arm; 3. männl. Glied.

אַמְהֲתָא (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אַמְהָא, *in pausa* אָמָא (!) Dt 23, 18, *c. s.* אַמְתִּי Gen 16, 2, *pl. ind.* אַמְהָן Gen 12, 16 Magd.

אוּמְּתָא *a. f., pl.* אוּמִּין, *c.* אוּמֵּי Nu 25, 15, אוּמָּן Volk, Nation.

אֵימָתַי (Ex 10, 7) *a.* wann? s. אִימָּתַי.

אֲמִתִּי *h. m.* wahr, aufrichtig.

אַמְתְּלָא *a. m.* Ausrede, Einwand.

אַמַּתְלַי *f.* Name der Mutter Abrahams.

אָן (Gen 3, 9) *a.* wo? לְאָן Gen 16, 8 wohin? מִן אָן, מְנָן Gen 29, 4 woher? אָן דִּ da, wo.

אִין (Est II 1, 10), אִן (Est II 1, 3) *a.* wenn, ob.

אָנָּא *h.* bitte.

אֲנָא (Gen 22, 11) *a.* ich.

אִנְבָּא I *a. m., c. s.* אִנְבֵּיהּ Cant 1, 16 Frucht.

אִנְבָּא II *a. f.* Ei der Laus.

אַנְבַּג *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.

אִנְבּוּנָא s. אִלְבְּנָא.

אַנְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אנבין (jSabb 4[c]) l. אַנְבִּין.

אַנְבַּטֵּי, אַנְבַּטָּא *x. f.* (vgl. ἄμβατος?) 1. Anhöhe, Wall; 2. Tribüne.

אַנְבּוּרְקָרָא *x. f.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אִנְגַּד *x.* ein wenig (?).

אַנְגְּלָא *x. m.* (ἄγγελος) Engel.

אינגלין (jMeg 73[d]) l. אֵינְגְּלִין.

אֵינְגִיאוֹמִין *x.* (ἐνηγγυώμην) ich musste dafür haften.

אַנְגִּיסְטוֹר *x. m.* Messer.

אַנְגְּרָא *a. m.* Wasserlauf.

אַנְגְּרָא, (אנינרא) (Ἄγκυρα) Stadt in Galatien (?).

אַנְגַּרְבַּטִּים אַנְגַּרְוָטָא *x. m.* (ἀγγαρευτής) Postbeamter (mit der Beobachtung der Bevölkerung beauftragt).

אַנְגַּרְוָטִינָה (BerR 64) *x.* (ἀγγαρευτικά) Vorspanndienst.

אַנְגַּרְיָא *x. f.* (ἀγγαρεῖα) 1. Vorspannpflicht; 2. Zwang.

אנגרמוס (jBb 15[a]) l. אַגַּרְנָמוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktmeister.

אֵינִינְרוֹן (falsch אינגורן) *x. m.* (οἰνόγαρον) sauere Brühe.

אֲנִינְרוֹן *x.* Wort einer Zauberformel gegen Durst.

אַנְדִּכְתְּרִי *x.* (οὐινδικτάριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).

אנדנא l. אַנְדְּנָא.

אַנְדִּיסְקָא *x. m.* Steuerbeamter (?).

אַנְדִּיפָא *x. m.* (μέτωπον) 1. Stirnlocken; 2. Stirn.

אַנְדְּרָא *x. m.* Zimmer.

אַנְדְּרוֹגִינוֹס *x. m* (ἀνδρόγυνος) Zwitter.

אַנְדְּרַטָּא, אַנְדְּרִיאַנְטוֹס, אַנְדְּרִיאַנְטָא *x. m.* (ἀνδριάς) Bildsäule, Bild.

אַנְדְּרַי *m.* (Ἀνδρέας) Personenname.

אנדרלומוסיא l. אַנְדְּרוֹלֵימְסְיָא *x. f.* (ἀνδρολημψία) Menschenraub.

אַנְדְּרוֹנָא *x. m.* Zimmer.

אַנְדְּרְיָנוֹס s. אַדְרְיָנוֹס.

אַנְדְּרוֹנִיטִּין, אַנְדְּרוֹנִיטִּיס *x. f.* (ἀνδρωνῖτις) Festhalle.

אַנְדְּרַפְּתָא, אַנְדְּרַפְּטָא *x. m.* Name eines Vogels.

אָנָה *h. Pi.* אִנָּה bedrücken, übervorteilen. *Hitp.* übervorteilt werden. S. יָנָה.

אַנְהוֹרֵי (Ex 35, 14) *a. f.* Leuchten.

אַנְהָרוּתָא (Ex 25, 6) *a. f.* Beleuchtung.

אָנוּ *h.* wir.

אִנּוּן (Gen 6, 3) *a. c. pl.* sie.

אָנוֹסָא *a. m., pl.* אָנוֹסִין Jes 5, 7 Räuber.

אֱנוֹשׁ *h. m.* Mensch.

אָנוּשׁ *h. m.* stark, streng.

אַנְזִיקָא *a. m.* Unrecht, Schaden.

אָנַח *h. Hitp.* seufzen.

אֲנַח *a., pt. pl. m.* אניחן l. אָנְחִין Thr 1, 4 (MS מִתְאַנְחָן) seufzen. *Itpa.* 3 *m. pl.* אִתְאַנְּחוּ Ex 2, 23, *pt. pl. m.* מִתְאַנְּחִין Ez 9, 4 dass.

אֲנָחָה *h. f.* Seufzen, Kummer.

אַנְחוּתָא *a. f.* 1. Lage; 2. Brett, Mulde.

אֲנַחְנָא (Gen 42, 11) *a.* wir.

אֲנַחְנוּ *h.* wir.

אַנְחָתָא *a. f., c.* אַנְחַת 1 K 6, 4 (Or 1474 אַבְהַת) Ruheplatz.

אַנְחָתָא, אֵינַחְתָּא (Est II 3, 3, MS תִּינַחְתָּא) *a. f., pl. c. s.* אַנְחָתַי Thr 1, 22 Seufzer.

אַנְטְבִילָא Name einer Familie.

אַנְטוּבִין *x. m.* (ἐντύβιον) Endivie (*Cichorium Endivia*).

אַנְטִיגְנוֹס *m.* (Ἀντίγονος) Personenname.

אַנְטִיגְרָפִין, אַנְטִיגְרָפָא *x. m.* 1. (ἀντίγραφον) Duplikat; 2. (ἀντιγραφή) Gegenschrift, Antwortschreiben.

אַנְטִידִיקוֹס *x. m.* (ἀντίδικος) 1. Anwalt; 2. Gegner.

אַנְטִיוֹכוֹס, אַנְטִיוֹכַס (Est II 1, 2) *m.* (Ἀντίοχος) Personenname.

אנטיטייה (jKil 32ª) l. אנטינייא (so jMoK 82ª), s. אַנְטִינָא.

אַנְטוּכָאָה, אַנְטִיוֹכָאָה *m., pl. d.* אנטיוכי GenJI 10, 18 MS, l. אַנְטִיוֹכָאֵי Antiochener.

אנטיכי l. אַנְטְרָכִי (?) *x. f.* (ἀνθράκιον) Kohlenpfanne.

אַנְטוּכִי *x. m.* Antiochener.

אַנְטוּכְיָא (Meg Ant Or 2377) *x.* (Ἀντιόχεια) Stadt in Syrien.

אנטוכין (jKil 27ª) l. אַנְטוּבִין.

אַנְטִיכְרֵיסִים *x. f.* (ἀντίχρησις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.

אַנְטַל *x. m.* (ἀντλίον) ein Flüssigkeitsmass (1/4 Log).

אַנְטוּלִי *m.* (Ἀντύλλος) Personenname.

אנטולינוס l. אַנְטוֹנִינוֹס.

אַנְטְלְיָא *x. m.* (ἀντλίον) Schöpfvorrichtung.

אַנְטְלָר (jSanh 19ᵈ) *x. m.* (ἐντολάριος) Bevollmächtigter.

אַנְטִינָא, אַנְטִינָא (ἀνθινά) bunte Kleider.

אַנְטוֹנִינוֹס *m.* (Ἀντωνῖνος) Personenname.

אַנְטוֹנָס *m.* (Ἀντίνοος) Personenname.

אוֹנְטוֹס *x.* (ὄντως) in der That.

אַנְטִיפַּטְרִין, אַנְטִיפַּטְרִיס (Ἀντιπατρίς) Stadt in Palästina.

אַנְטִיפַּטְרִי *h. m.* aus Antipatris.

אַנְטִיפִּטָא *x. m.* (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אַנְטִיקֵיסַר *x. m.* (Ἀντίκαισαρ) Stellvertreter des Kaisers.

אנטיקוסר l. אַנְטִיקֵיסַר *x. m.* (ἀντεκέσσωρ) Fourier.

אנטיקירוס (DtJI 3, 14 MS) l. nach JII אַפִּיקְרוֹס.

אַנְטַרְדוֹס (Ἀντάραδος) Stadt in Syrien.

אַנְטַרְדְנָאָה *m., pl. d.* אַנְטְרִידְנָאֵי GenJII 10, 18 Einwohner von Antarados.

אַנְטְרִי, אַנְטְרִין *x. m.* (ἄντριον) Höhle.

אוֹנִי *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אֲנִי *h.* ich.

אִנִּין (Gen 6, 2) *a. f. pl.* sie.

אֲנִין. אֲ׳ דַעַת empfindlich.

אֲנִינָא. אֲ׳ דַעְתָּא dass.

אֲנִינָה *h. f.* 1. Trauer; 2. das Trauerstadium zwischen Tod und Begräbnis.

אֲנִינוּת *h. f.* dass.

אֲנִינוּתָא (Thr 2, 5) *a. f.* dass.

אֲנִיסָא (Koh 7, 7) *a. m.* Gewaltthätiger.

אֲנִיסוּתָא *a. f., c.* אֲנִיסוּת Koh 5, 7 (MS. אֲנָסוּת) Bedrückung.

אֲנִיסְתָּא *a. f., ind.* אֲנִיסָא Jes 1, 13 geraubtes Gut.

אֲנִיץ *h. m.* Flachsbündel.

אוּנְיָקָא. בֵּית א׳ (Βιθυνιακή) Bithynien.

אֲנִיקוּתָא *a. f.* Seufzen.

אוֹנְיָתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אֱינָשָׁא *a. m.* Mensch.

אָנַךְ *h. Pi.* verzinnen.

אֲנָךְ *h. m.* 1. Blei; 2. Zinn.

אֱינָךְ *x. m.* (ὄνυξ) Onyx.

אוּנְכָּא *x. m.* (κόγχη) Muschel.

אֱינְלָגִין *x. m.* (ἀναλογεῖον) Lesepult.

אִינוֹמִילִין *x. m.* (οἰνόμηλον) Honigwein.

אִינְמְרִנוֹן (SchirR 4, 14) *x. m.* (οἰνομύρρινον) Myrrhenwein.

אֲנַן (Cant 2, 9, Est II 1, 1), אֲנַן *a.* wir.

אָנַן I *h., pt.* אוֹנֵן der Leidtragende. *Hitpo.* sich beklagen.

אֲנַן *a. Po. pf.* אינין l. אוֹנֵין Koh 7, 4 (MS אִינּוּן) betrübt sein, trauern.

אֲנוֹנָא *x. f.* (ἀννῶνα) 1. Naturallieferung; 2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.

אוננא (DebR 6) l. אֲנוֹנָא.

אֱינִינְיָא (Ἀνανίας) Personenname.

אֲנַנְקָא, אֲנַנְקֵי (Est II 5, 1, nicht MS) *x. m. f.* (ἀνάγκη) 1. Bedrängnis, Not; 2. notwendig; 3. notdürftig.

אננקתא l. אֲקָנִיקִיתָא.

אָנַס *h.* 1. zwingen, gewaltsam thun; 2. notzüchtigen. *Ni.* 1. gezwungen, überwältigt werden; 2. genotzüchtigt werden.

אֲנַס *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲנַסוּ Gen 21, 25, *ipf.* 2 *sg.* תֵּינוּס Gen 31, 31 1. wegreissen, rauben; 2. mit Beschlag belegen; 3. dringen, zwingen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תוניסון, l. *Pe.* תֵּינְסוּן (so MS) Jer 7, 6. *Itpe.* 1. *pt. m. pl.* מִתְאַנְסִין Jes 21, 2 beraubt werden; 2. eingezogen werden; 3. gehindert werden.

אַנָּס *h. m.* 1. gewaltthätig; 2. der Besitzer von Eigentum, welches dem ursprünglichen Eigentümer gewaltsam entrissen wurde.

אֹנֶס *h. m.* 1. Zwang; 2. Todesfall.

אונים (ExJI 2, 16) l. אוֹגֶנֵס *x. m.* (εὐγενής) Vornehmer.

אוֹנְסָא (Jer 5, 8) *a. m., ind.* אוֹנֵיס Jes 58, 9. 13 Zwang, Gewaltthat.

אֲנָסוּתָא *a. f., c.* אֲנָסוּת Cant 6, 6 Bedrückung.

אנסיומא l. אַכְסִיוֹמָא.

אֲנִיסִין *x. m.* (νησίον) Insel.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.

אַנְסְכָא *a. m.* aus gegossenem Metall gefertigt.

אָנַף (*bibl.*) *h. Pi.* zanken, streiten.

אַנְפָּא *a. m., pl.* אַנְפִּין Koh 8, 1, *c. s.* אַנְפָּאי Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit בְּ vor, bei, an. בְּאַנְפֵּי נַפְשֵׁיהּ für sich selbst.

אַנְפוּתָא *a. f.* die rituelle Schwingung, Webung (des Opfers).

אוּנְפִּיל *x. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäss.

אָנְפִּילְיָא *x. m. pl.* (ἐμπίλια) Filzsocken.

אָנְפִּילוֹגִים (KohR 10, 16) *x. m.* (ἐπίλογος) Beweisführung.

אָנְפִּילוֹן *x. m., pl.* אָנְפִּלִין (Cant 4, 12, MS אַלְפִּלִין !) (ἐμπυλεών) innerer Saal.

אניפונים (Est II 1, 2) l. אֶפִּיפָנִים, MS אֲפִיפְיֶנוּס *m.* (Ἐπιφανής) Personenname.

אַנְפְּקָא *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.

אָנְפָּקִינוֹן (אנפקיטון l. אנפקינון) *x. m.* (ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.

אַנְפּוֹרָא *x. f.* (ἀναφορά) Bericht.

אַנְפָּרוּת *x. f.* (ἀναφορά) Schadenersatz.

אָנְפּוֹרְיָא *x. f.* (ἐμπορία) 1. Handelsreise, Handel; 2. Waren.

אֲנַץ *a., pt. pl. m.* אָנְצִין Koh 12, 11 l. אֲנִיצִין spitz machen(?). *Pa. inf.* אַנָּצָא 1 S 13, 21 dass.

אנק *h., pt. pl. f.* מאונקות jBikk 63[d] l. מְאוּבְּקוֹת, s. אָבַק.

אֲנַק *a., pt. pl.* מאנקין Ez 9, 4 l. מְדַנְּקִין (so MS), s. דְּנַק.

אוּנְקָא, אוּנְקְיָא *x. m.* 1. (οὐγκία) *pl.* אוּנְקִיּוֹת Unze (27 gr.); 2. Körnchen, Bischen; 3. Fleisch vom Hals.

אֲנִיקָא, אֲנִיקֵי *x. f.* (ἀνάγκη) Not.

אֲנָקָא *a. f.*, s. אֲנָקְתָא.

אִנְקָא (Est II 1, 2, MS תִּינוּקָא) wohl der fabelhafte Vogel der Araber עַנְקָא, aber vom Targumisten missverstanden, s. אִינוּקָא, תִּינוּקָא.

אֲנָקָה *h. f.* Eidechsenart.

אנקטם (?) *x. m.* Tragholz (?).

אונקיינוס (GenJI 1, 7) l. אוֹקְיָנוּס (MS) *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.

אוּנְקְיָא s. 1. אוּנְקָא; 2. אוּנְקְלָא.

אוּנְקְלָא, אוּנְקְלֵי *x. m. f.* (ἀγκάλη), *pl.* אוּנְקְלָן, אוּנְקְלִין, אוּנְקְלַיָּן 1. Haken, Hakenstange; 2. die Last an der Hakenstange; 3. ein Teil der Eingeweide.

אוּנְקְלֵי, אוּנְקְלָה *x. f.* (ἀνάκωλος) kurzes Ärmelgewand.

אָנְקְלִיטוֹן I *x. m.* (ἔκκλητον) Appellation.

אָנְקְלִיטוֹן II *x. m.* (ἔγκλητον) Beschuldigung, Anklage.

אָנְקְלוּמָא *x.* (ἐκκαλοῦμαι) ich appelliere.

אָנְקְלֵסְיָא *x. f.* (ἔγκλησις) Schuldschein.

אוּנְקְלוֹס *m.* (Ἀκύλας) Personenname.

אנקלווסים (jBm 11[d]) l. אָנְקְלֵיסִים *x. f.* (ἔγκλησις) Klagerecht (?).

אוּנְקוֹס *x. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühevolle Arbeit.

אנקוס (BerR 46) l. אִקְנוֹס.

אנקקתא l. אַקְנֵיקִיתָא.

אִנְקוֹרָא *x. m.* eine Vogelart.

אֲנָקְתָא *x. f.* weibliches Kamel.

אֲנָקְתָא *a. f.* Seufzen.

אֲנִירְדְּפוֹן *x.* Zauberformel.

אֲנָשָׁא (Gen 6, 1), אֱינָשָׁא *a. m., ind.* אֱנָשׁ Lv 13, 2, *pl.* אֲנָשִׁין Gen 6, 4, *c.* אֲנָשֵׁי Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand. *coll.* אֱנָשׁ בֵּיתֵיהּ 1. Lv 16, 11 seine Geschlechtsgenossen; 2. seine Frau.

אַנְתְּ (Est II 1, 3), אַנְתָּא (Koh 7, 22) *a. c.* du.

אָנְתָּא *x. m.* (ὄντα) Substanz.

אַנְתּוּ *a.* ihr.

אִנְתּוּתָא *a. f.* Ehe.

אַנְתַּמְרוּם (Est II 1, 3) Männername, ein Ahne Hamans.

אַנְתּוּנִּים *x. m.* (θύννος) Thunfisch.

אנתוסאי (GenJI 10, 17) l. אָרְתּוֹסָאֵי *m. pl. d.* (Ὀρθωσάς) Bewohner von Orthosias in Phönizien.

אָנְתֵּיקִי *x. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.

אַנְתְּרוֹפִּי *x. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.

אִנְתְּתָא *a. f.* Weib.

אִיִּם *x. m.* (υἱός) Sohn.

אוֹס, אֹס *x.* (ὡς) wie.

אֲסָא *a. Pa. pf.* 3 *m. sg.* אַסִּי Gen 20, 17, *imp.* 2 *m. sg.* אַסִּי Nu 12, 13, *pt. c. pron.* מְסֵינָא Dt 32, 39 l. מְסֵּינָא heilen. *Itpa. pf.* 3 *m. sg.* אִתַּסִּי Lv 14, 3, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּסֵּי Lv 13, 18 geheilt werden.

אַסָּא (= אַסָּאָה) (Jer 14, 19) l. אָסוּ (so MS), s. אָסוּתָא.

אָסָא (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrthus communis*).

אָסָא *x. m.* alt(?).

אִסָּא *m.* Personenname.

אָסְאָה, אָסָא *a. m., c. s.* אָסָךְ Ex 15, 26 Arzt.

אוסאי (Ps 120, 5) l. מוּסָאֵי?, s. מוּסָאָה.

אֲסַב *a. Pa.* Erbrechen veranlassen(?).

אסגנסירין l. אֶבְגְּנִסְטָטוֹן *x. m.* (εὐγενέστατος) edelster.

אַסְדָּא *a. f.* (σχεδία) Floss(?).

אַסְהֲדוּתָא, אַסְהָדְתָא *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.

אָסוֹן (*bibl.*) *h. m.* unglücklicher Zufall.

אֲסוּפוֹת *h. f. pl.* Versammlung.

אֲסוּפִי *h. m.* Findling.

אָסוּר *h. m.* Gefangener.

אִסּוּר *h. m.* 1. Band, Kette; 2. Verbot, Verbotenes; 3. Festzugabe; 4. Personenname.

אֱסוּר *h. m.* Gefangenschaft.

אֱסוּרָא (bibl. אֱסוּרָא) *a. m., ind.* אֱסוּר Ez 3, 25, *pl. c. s.* אִיסוּרַי 1. Band; 2. Fessel.

אִסּוּרָא *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes. עֲבַד אִסּוּרָא Verbotenes (Unzucht) treiben; 2. *pl.* אִסּוּרִין (Jer 30, 11, Or 1474 יִסּוּרִין) Züchtigung.

אֲסוּרִין (?) *h. m. pl.* Geräte der Weinpresse.

אֲסוּרִיתָא *a. f.* Bündel.

אַסְוִירוֹס *m.* (Σεβῆρος) Personenname.

אָסוּתָא *a. f., ind.* אָסוּ Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.

אַסְחָרוּתָא *a. f., c.* אַסְחָרוּת (1 K 10, 5) zu Tische Sitzen, Tafelrunde.

אסימא l. אָסוֹטָא *x. m.* (ἄσωτος) ausschweifend.

אִסְטְוָא *x. m.* (στοά) 1. Säulengang; 2. Vorratsraum; 3. Lager, Sitz.

אִסְטַבְלָא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אִסְטַבְלָטָא *x. f.* (*stabulatio*) Stallung.

אִסְטַגְיָא *x. f.* (στέγη), *pl.* אִיסְטַגְיוֹת jAb z. 42[a] Decke, Dach.

אִסְטַגְלִילִית *x. f.* Schwarm.

אִסְטַגְנִינָא *x. m.* (vgl. στοιχεῖον) Astrolog.

אִסְטַגְנִינוּת *x. f.* Astrologie.

אִסְטַדְיָא, אִסְטַדִּין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.

אִסְטְהַר *f.* weiblicher Personenname.

אִסְטְוָא, אִסְטְיו *x. m.* Säulenhalle.

איסטווא (jMaasSch 55[b]) l. אִסְטְלָא.

אִסְטַוְלָא *x. m.* (στάβλα) Stall.

אִסְטְוָנָא (2 K 11, 14) *x. m.* Pfeiler.

אִסְטְוָנִית *x. f.* Säulenhalle.

אִסְטְוָרָא *x. m.* Knöchel.

אסטטי l. אִסְטָסִי *x. m.* (vgl. στάσις) unruhig, aufrührerisch.

אִסְטַטְיָא *x. f.* (στατίων) Ruhestation.

אִסְטָאטִיבָא *x.* (*stativa, sc. castra*) feste Militärstation.

אִסְטַטְיוֹן *x. m.* (στατίων) 1. Militärposten; 2. Bestand.

אִסְטַטְיוֹנֵר *x. m.* (*stationarius*) Wachtsoldat.

אַסְטָיוּתָא *a. f., c.* אַסְטָיוּת Jes 27, 9 Beseitigung.

אסטטני l. אִסְטַסְיָנִי (vgl. στάσις) aufrührerisch(?).

אִסְטַכְטוֹן *x. m.* (στακτόν) von selbst ausfliessendes Öl.

אסטכיון (BerR 19) l. אִסְטִכְרִין? *x. m.* (στιχάριον) Leibrock(?).

אסטולי l. אִסְטֵילִי *x. f.* 1. (στήλη) Denksäule; 2. Dokument.

אִסְטְלָא, אִסְטְלִית *x. f.* (στολή), *pl. aram.* אִסְטְלָן 2 K 5, 5 Soc 59, *pl. hebr.* אִסְטְלָאוֹת Gewand. S. אִצְטְלָא.

אִסְטְלָא *x. m.* (στῦλος) Schreibgriffel.

אִסְטְמָא *x. m.* 1. (στέμμα) Stirnband; 2. (vgl. στομόω) Schärfen des Eisens; 3. Zauberformel, vgl. סְמָא.

אִסְטוּמְכָא *x. m.* (στόμαχος) Magen, Leib, s. אִסְתּוּמְכָא.

אִסְטוּמְכְרִיאָה (jSabb 8[b]) l. אסטו מוכריאה *x. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde(?).

אִסְטַנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.

אסטן (Sem 13) l. אָרוֹן.
אַסְטְנֵים *x. m.* (ἀσθενής) schwach, kränklich.
אִיסָטִיס *x. f.* (ἰσάτις) Färberwaid (*Isatis tinctoria*).
איסטסטולאטין l. אִיסְטְרַטִילָטִין.
אִסְטַסִיָנִית *x.f.* (vgl. στάσις) aufrührerisch, zänkisch.
אסטית (SchemR 15) l. אסטיוו, s. אִסְטְוָא.
אסטופיס' l. אֲמִימָיטוֹן.
אִסְטַפְנִינִיתָא, אִסְטַפְנִינָא, אִסְטַפְלִינָא (mit Suff. אִיסְטַפְנִינִיתֵיה jChall 60[a]) *x. m. f.* (σταφυλῖνος) Möhre (*Daucus Carota*) (?).
אִסְטַקְטוֹן *x.* (στακτόν) von selbst auslaufendes Öl.
אִסְטְרוֹבִילוֹס (Ἀριστοβοῦλος) Personenname.
אִסְטְרוֹבִיל, אִסְטְרוֹבְלִית *x. f.* (στρόβιλος) 1. Mühlstein; 2. Pinienapfel, Piniensame.
אסטרונילא s. אַסְטְרוֹלוֹגוֹס.
אסטריגוס l. אַסְטְרִיסְקוֹס *x. m.* (ἀστερίσκος) Merkzeichen.
אִסְטְרִידָא *x. m.* Segel, Takelage (?).
אִסְטְרָטָא, אִסְטְרָטְיָא *x. c.* (στράτα), *pl.* אִסְטְרָטִין, אִסְטְרָטָון gepflasterte Strasse.
אִסְטְרַטְיָא *x. f.* (στρατιά) 1. Kriegsheer; 2. Befehlshaber (στρατηλάτης); 3. Lager, Lagerplatz.
אִסְטְרָטֵיגָא, אִסְטְרָטֵיגָא (1 S 14, 15), **אִסְטְרָטֵיגוֹס** *x. m.* (στρατηγός) 1. Praetor, Propraetor (Statthalter einer kaiserl. Provinz); 2. Feldherr.
אִסְטְרַטְיוֹט, אִסְטְרַטְיוֹטִים, אִסְטְרַטְיוֹס *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.
אִסְטְרָטֵילִיטָא, אִסְטְרָטֵילַס *x. m.* (στρατηλάτης) Feldherr, Oberbefehlshaber (*magister militum, comes rei militaris*).
אסטריא, אסטרטיא l. אִסְטַדְיָא.
אסטרכין (jBabK 7[c], Ausg. Ven. איסטדכין) l. אִסְטְרְפִין *x. m.* (στρόφιον) Tragband, Gürtel.
אַסְטְרוֹלוֹגְיָא *x. f.* (ἀστρολογία) Sterndeuterei. *pl.* אַסְטְרוֹלוֹגִין astronomische Tabellen.
אַסְטְרוֹלוֹגוֹס *x. m.* (ἀστρόλογος) Sterndeuter.
אסטרון l. אִסְטְרַטְיוֹטִין.
אִסְטְרוֹנְגִילוֹן *x.* (στρογγύλον) rund.
אִסְטְרוֹפוֹמְטָא *x. m.* (στροφωμάτιον) Thürangel.
אִסְטְרַקְלִילָא *x. m.* Beinschiene (?), s. טְרַקְלִילָא.
אַסִּי, אִסִּי, אַפִּי *m.* Personenname.
אָסְיָא (Ex 21,19) *a. m., pl. d.* אָסְוָתָא Gen 50, 2 Arzt.
אַסְיָא *Asia proconsularis* (Mysien).
אַסְיָא Örtlichkeit in Palästina (Ἔσσα?).
אוּסְיָא, אוּסִיתָא *x. f.* (οὐσία) 1. Wesen; 2. Grundstück.
אָסְיוּתָא *a. f.* Heilung.
אסיטא (Prov 23, 20.21) l. אָסוֹטָא *x. m.* (ἄσωτος) unmässig.
אָסְיָנָא *a. m.* Arzt.
אסיסנא l. אֲסִינָא, s. אַסְנְתָא.
אָסִיף *h. m.* Ernte.
אֲסִיפָה *h. f.* 1. Versammlung; 2. Ernte; 3. Hereinholung (von Tieren zum Verzehren ohne rituelle Schlachtung); 4. Tod.
אָסִיר *h. m.* Gefangener.
אֲסִירָא *a. m., pl.* אֲסִירֵי Gen 40, 5 Gefangener.
אֲסִירָה *h. f.* Gefangenschaft.
אַסִּיתָא s. אַסְּתָא.
אִסְכַּדְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.
אַסְכָּלָא, אַסְכָּלְתָא *x. f.* (ἐσχάρα), *pl.* אַסְכָּלוֹת, אַסְכָּלָאוֹת Bratrost, Feuerstelle.
אִסְכּוֹלִי *x. f.* (σχολή) Schule.
אִסְכּוֹלִי *x. m.* Gelehrter.
אִסְכּוֹלַסְטִיקָא *x. m.* (σχολαστικός) 1. Lehrer; 2. Advokat.
אִסְכֵּמָא *x. f.* (σχῆμα) Miene, Haltung.
אַסְכָּמוּתָא *a. f.* Übereinstimmung.
אִסְכּוּפְּתָא *a. f., pl.* אִסְכּוּפִּין, אִסְכּוּפָן Schwelle.

אַסְכְּרָא *x. m.* (σκίρρος?) Geschwulst (im Halse).

אסכריא (jBer 8^{c}) l. אִסְקְדְרָיָא.

אָסַל, אַיְסַל *x. m.* (ἄσιλλα) Tragstange.

אַסְלָא *x. m.* (ἄσιλλα), *pl.* אַסְלִין, אַסְלָּן dass.

אַסְלָא *x. f.* (σέλλα) 1. Sessel; 2. Nachtstuhl.

אסלטין (jBer 9^{a}) l. אִסְרְטִין, s. אִסְטְרָטָא. (Ausg. Lehm. אַטְלְסִין, s. אַטְלִים).

איסטטא (jBer 6^{c}) l. אִסְרָטָא (mit Ausg. Lehm.), s. אִסְטְרָטָא.

אַסְמַכְתָּא *a. f.* 1. Stütze; 2. Anlehnung; 3. Zusage unter einer Bedingung, deren Nichteintreten angenommen wird (Hoffnungsvertrag).

אָסִימוֹן *x. m.* (ἄσημον) ungeprägtes Metall.

אוּסְמָנָא *m.* ein ägyptischer Volksstamm (?).

אִסְמַרַגְּדִין *x. m.* (σμαράγδιον) Smaragd.

אַסְּנָא *a. m., pl. d.* אַסְּנַיָּא Jo 1, 17 (MS חוּסְנַיָּא) Vorrat.

אָסְנָא (Ex 3, 2) *a. m.* 1. Brombeerstrauch (*Rubus fruticosus*); 2. Brombeere.

אסנגרין l. אָכְסִינְּרִין.

איסניא (BerR 37) l. מוּסְיָא.

אָסְנְתָא *a. f.* 1. Mörser; 2. Brombeerstrauch.

אסיסנא l. אָסִינָא, s. אָסְנְתָא.

אָסַף *h.* einsammeln, ernten. *Ni.* 1. gesammelt, aufgelesen, geerntet werden; 2. sich versammeln; 3. abscheiden.

אֲסַף *a.* ernten.

אָסְפָּא *a. m.* Schwelle.

אַסְפּוֹנָא, אַסְפּוֹגִיתָא *x. m.* (*f.*) (σπόγγος), *ind.* אַסְפּוֹג Ex 29, 23 lockeres Gebäck.

אִסְפְּדִיכָא *x. m.* Bleiweiss.

אִסְפּוֹר *x. m.* Sapphir.

אִסְפּוֹרְק Ortsname.

אספומטיא (BerR 30, Ausg. Konst. אספמיא) l. אַפַּמְיָא (Ἀπάμεια) Apamea.

אָסְפְּמְיָא, אָסְפִּטְלְיָה *x. f.* (ὀσπίτιον, ὀσπιτάλιον) Aufenthalt als Gast.

אִסְפְּמִין s. אִסְפְּתִין.

אַסְפַּלְיָאָה *x. f.* (ἀσφάλεια) feierliche Versicherung.

אִסְפְּלִידָא *x. m.* 1. (σπηλάδιον) Höhle; 2. (σπαλίδιον) Nische, Winkel.

אִיסוֹפּוֹלִיטְיָא *x. f.* (ἰσοπολιτεία) Bürgerrecht.

איספליטון (VajR 17, Jalk Ps 808) l. אִיסְפַּרְטוֹן *x. m.* (σπάρτον) Seil.

אִסְפְּלָנִית, אִסְפְּלָנִיתָא *x. f.* (σπλήνιον) Pflaster.

אִסְפַּמְיָא (Ob v. 20) 1. (Ἱσπανία) Spanien; 2. l. אַפַּמְיָא (Ἀπάμεια) Apamea.

אִסְפְּגְנָא s. אָסְפּוֹנָא.

אִסְפְּנְדְּמוֹן, אִסְפְּנְדְּמְנוֹס *x. m.* (σφένδαμνος) Ahorn.

אִסְפְּנִי *x. m.* (vgl. Ἱσπανία) Spanier.

אִסְפַּנְיָא *x. f.* (Ἱσπανία) Spanien.

אִסְפַּנִיקִי (2S 18, 11; 21, 16) *x. f.* (Ἱσπανική?) Schwertgurt.

אָסְפַּסְיָנוֹס, אָסְפַּסְיָאנוֹס (Thr 1, 19, nicht MS.) (Οὐεσπασιανός) Kaiser Vespasian.

אָסְפַּסְיָאנִי *x. m.* Anhänger Vespasians.

איספיסריאן (קומים) VajR 5 Ausg. Ven. (Ausg. Konst. nur קומיסטין) l. קוֹמִים אוּפְסִיאָרְיאוֹ *x. m.* (κώμης ὀψαρίου) Oberproviantmeister.

אַסְפַּסְתָּא *x. f.* Luzerne (*Medicago sativa*).

אִסְפְּקָא *a. m.* (σκύφος) Becher.

אִסְפַּיקוּלָא *x.* (σπέκουλα) Dienst der Scharfrichter.

אִסְפַּקְלַטוֹרָא *x. m.* (σπεκουλάτωρ) *pl. c.* אִסְפַּקְלַטוֹרֵי Est II 5, 2 Leibwächter, Scharfrichter.

אִסְפַּקְלַרְיָא *x. f.* (σπεκλάριον) 1. Glas; 2. Spiegel.

איספקסיטין (EstR 1, 12) l. אָפְסַרְטוּטֵים *x. m.* (ὀψαρτυτής) Koch.

אִסְפַּר *x.* (σπεῖρα) Kohorte (?).

אַסְפְּרָא *x. m.* (ἀσπρός) Asper (1/6 Denar?).

אַסְפַּרְגוֹס *x. m.* (ἀσπάραγος) 1. Kohlkeim; 2. eine Weinsorte.

אִסְפַּרְגְּלָא *x. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).

אִסְפַּרְנָא *x. m.* (σπεῖρα) Kohorte(?).

אַסְפְּרוֹן *x. m.* (ἄσπρος) weiss (eine Fischart).

אִסְפַּרִיטוֹן *x. m.* (σπάρτον) Seil.

אספירכא s. **אִסְפְּרִיכָא**.

אִסְפַּרְמְקָא *x. m.*, *pl.* **אִיסְפַּרְמְקֵי** DtJI 28, 23 wohlriechendes Kraut.

אִסְפֵּירָא, **אִסְפִּירָס** *x. m.* (σπεῖρος) Überwurf, Gewand.

אִסְפַּרִיסָא *x. m.* (*sparus*) grober Jagdspiess.

אִסְפּוּרְק Ortsname.

אִסְפָּתִי, **אִסְפָּתִין** *x. f.* (σπάθιον, σπάθη) 1. Schwert; 2. Spatel (zum Festschlagen des Einschlags beim Weben).

אִסְפַּתְרִי (SchirR 2, 15) *x. m.* (σπαθάριος) Schwertträger.

אִיסַק *m.* (Ἰσαάκ) Personenname.

איסקבטירי (jKil 32c) l. **איסקרטירי**, s. **אִסְקְרִיטֵירָא**.

אִסְקוּפָּה *h. f.* 1. Schwelle; 2. Raae.

אִסְקוּפְתָּא *a. f.* 1. Schwelle; 2. gewisse Teile eines geschlachteten Tieres.

אַסְקוּתָא *a. f.* Heizung.

אִסְקוּטְלָא *x. m.* 1. (σκοτάλη) Stock, Stockschlag; 2. (σκουτέλλα) Teller, kleine Schüssel.

אִיסְקִיוֹסְוּוּת(?) (EstR 1, 14) *x.* Schicksal(?).

אִסְקַלָא s. **אִסְכַּלָא**.

אִסְקוֹלַסְטִיקָא s. **אִסְכּוֹלַסְטִיקָא**.

אִסְקוּנְדְּרָא *x. m.* 1. Kourier; 2. Spielmarke (?).

אוסקניתא, l. **אִיסְקַפִיתָא** *x. f.* (σκάφη) Kahn.

אִסְקַפָּא, **אִסְקַפֵּי** *x. f.* (σκάφη) dass.

אִסְקַפִּי, **אִסְקַפַּסְטֵי** *x. f.* (σκέπη, σκεπαστή) Sänfte, Schirmdach.

אִסְקְרָא *x. m.* die geschwänzte Heuschrecke.

אִסְקוֹרְטְיָא *x. f.* (*scorteum*) Lederdecke.

אִסְקְרִיטָן (Ex 16, 31, Sach 4, 12), **אִסְקְרִיטִין** *x. f. pl.* 1. Heerdgebackenes (ἐσχαρίτης); 2. Pfanne (ἐσχαρίς).

אִסְקְרִיטֵירָא (jKeth 35b falsch **איסקריטורי**) *x. m.* (σεκρητάριος) Schreiber.

אִסְקַדְיָא *x. f.* (ἱστοκεραία) Segelstange.

איסקרנדה (jAbZ 39d) l. **אִיסְקַנְדְּרָה**.

אָסַר *h.* 1. binden, fesseln; 2. anschirren; 3. durch einen Eid binden; 4. verbieten, untersagen. *Ni.* 1. gebunden werden; 2. untersagt werden.

אֲסַר *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* **אֲסַרוּ** Nu 15, 34 1. binden, fesseln; 2. verbinden; 3. durch Zauber binden, beschwören; 4. ein Entsagungsgelübde thun; 5. verbieten; 6. Durchfall hemmen. *Pa. pt. pl.* **מְאַסְּרִין** Gen 37, 7 binden, knüpfen. *Itpe.* (*Itpa.*) 1. *ipf.* 3 *m. sg.* **יִתְאֲסַר** Gen 42, 19 gebunden werden; 2. verboten werden.

אִסָּר *x. m.* (ἀσσάριον) 1. Ass (= 1/4 Sesterz); 2. Münze.

אֱסָר, **אִסָּר** *h. m.*, *pl.* **אִסָּרוֹת**, **אִסָּרִין** 1. Band, Kette; 2. Entsagungsgelübde.

אִסָּרָא, bibl. **אֱסָרָא** *a. m.*, *ind.* **אֱסָר** Nu 30, 3, *pl. ind.* **אֱסָרֵי** Nu 30, 5, *pl. c. s.* **אֱסָרָהָא** Nu 30, 6 1. Entsagungsgelübde; 2. Band, Kette.

אַסְרָא *a. m.* Fürst (Schutzgeist).

אַסְרַטְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.

אֲסִרָה *h. f.* Anspannen.

אַסְרוּתָא *a. f.* Band, Fessel.

אסרטא l. **אִסְטְרָטָא**.

אסרטיא l. **אִסְטְרַטְיָא**.

אסרטיוטא l. **אִסְטְרַטְיוֹטָא**.

איסרטום (jBm 8c) l. **אִסְטְרַטְיוֹטִים**.

אֲסָרְתָא *a. f.*, *c.* **אֲסָרַת** Ex 12, 22, *pl. c. s.* **אֲסָרָתְכוֹן** Gen 37, 7 Gebund, Bündel, Garbe.

אַסְתָּא *a. f.* 1. Mörser; 2. Hüftknochen.

אִסְתְּהַר *x. m.* Stern Venus.

אִסְתְּוָרָא *x. m.*, *pl. c.* **אִסְתְּוֹרֵי** Or 2377,

אִסְתְּוֹדֵי Or 2375 Koh 12, 5 l. אִסְתְּוָרֵי Knöchel.

אִיסְתַּלְגְּנִית (?) *x. f.* Schar (?).

אסתרמינא s. אִסְטְרָמֵינָא.

אִסְתּוֹמְכָא *x. m.* (στόμαχος) 1. Magen; 2. Öffnung, Mündung.

אִסְתָּן, אִסְתְּנָא *x. m.* Nordwind.

אִיסְתּוּנְיָה Ortschaft in Babylonien.

איסתונגסין l. אִיסְתּוֹנְסִין jMaasSch 56^b *x. m. pl.* (σιτώνης) Getreidegrosshändler.

אִסְתַּנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.

אִסְתְּנִיס *x. m.* (ἀσθενής) schwach.

אִסְתְּנִיסְיָה *x.* (von ἀσθενής) Schwäche.

איסתפניני s. אִיסְטַפְנִינָא.

איסתקמון s. אִיסְטַכְמוֹן.

אִסְתֵּירָא *x. m.* (στατήρ) Stater (= 2 Sekel = 4 Silberdenare).

אִסְתְּרָא (Est II 2, 7) *x.* (ἀστήρ) Stern Venus.

איסתרמינא s. אִיסְטְרָמֵינָא.

איסתרולוגיאה s. אִסְטְרוֹלוֹגְיָא.

אִסְתְּרוּקָנִית *x. f.* (ἰστρικόν) eine Salzart (istrisches?).

אָעָא *a. m., ind.* אָע Nu 31, 20, *pl.* אָעַיָּא Lv 1, 7 Holz, Balken.

אָעִיתָא *a. f., pl. d.* אָעֲיָתָא Jud 5, 28 Gitterfenster.

אָעַרְעָא *a. m.* widerwärtiges Begegnis.

אַף *h.* auch. אַף — אַף sowohl — als auch. אַף לֹא — אַף לֹא weder — noch. אַף עַל פִּי שֶׁ, אַף עַל גַּב שֶׁ obgleich. אַף עַל פִּי כֵן nichts desto weniger, dennoch.

אַף (Nu 16, 13) *a.* auch. אַף — אַף Ex 5, 14 sowohl — als auch. אַף לָא — אַף לָא Gen 21, 26 weder — noch. אַף עַל גַּב דְּ obgleich.

אוּף (Est II 8, 13) *a.* auch.

אַף *h.* 1. Nase; 2. Gesicht; 3. Zorn; 4. Name eines Engels; 5. s. יַחַף.

אַפָּא *a. m., c. s.* אַפֵּהּ Gen 24, 46 1. Nase; 2. *pl. ind.* אַפִּין Dt 34, 10, *c.* אַפֵּי Gen 1, 2 Gesicht. אַפִּין בְּאַפִּין Gen 32, 30, Cant 1, 2 von Angesicht zu Angesicht; 3. Anwesenheit; עַל אַפֵּי Gen 23, 19, לְאַפֵּי Nu 16, 2, בְּאַפֵּי in Gegenwart von, vor; עַל אַפֵּי Dt 32, 49 gegenüber; 4. Vorderansicht, Oberfläche; 5. Art, Methode; 6. Charakter, Natur.

אֲפָא (Gen 19, 9) *a., imp.* 2 *m. pl.* אִיפוֹ Ex 16, 23, *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיפֵי Lv 24, 5 backen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְאֲפֵי Lv 6, 10 gebacken werden.

אַפָּא (= אַפְעָא) *a. m.* Hyäne (?).

אפאה s. אַפִּיתָא.

אַפּוֹבַלְסְמוֹן *x. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsamharz.

אַפְּדֶּכְסִים *x. m.* (ἐπιδέξιος) geschickt.

אַפַּדְנָא *x. m., c. s.* אַפַּדְנֵיהּ Jer 43, 10 (MS אוּדְנֵיהּ) Prachtwohnung.

אַפִּידְרָא *a. m.* Estrich (?).

אִיפּוֹדְרוֹמִין *x.* (ἱππόδρομος) Rennbahn.

אָפָה *h.* backen. *Ni.* gebacken werden.

אִיפוֹ *x.* (ὑπό) von.

אֵיפוֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* hohepriesterliches Schulterkleid.

אַפּוּחָא *a. m.* Aufblasung.

אָפוּל, אֵיפוּל *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).

אַפּוּמָא *x. m.* (ἔμφωμα) Lichtöffnung.

אָפוּן, אָפוֹן *h. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).

אַפּוּקֵי (Lv 26, 5) *a.* (eigentl. *inf. Aph.* v. נְפַק) Ausgang.

אַפּוּקֵי שַׁבְּתָא Sabbatausgang (Sonnabend abend).

אַפּוּתָא *a. f.* 1. Nase; 2. Stirn.

אפז l. טְפַז.

אַפּוֹזִינָא *x. m.* (ὀψιανός) Lavaglas.

אַפָּחְתָא *a. f.*, אַפָּחַת רוּחָא Verhauchung des Geistes, Kummer.

אַפְחֲזָא, אַפְחֲוָא *a. m.* 1. Leichtsinn; 2. Aufbauschung (viell. zu lesen אפוחא.

אַפְטָא *x.* (ἑπτά) sieben.

אַפִּיטַגְמָא *x.* (ἐπίταγμα) Auftrag.

אַפְּטֵם *x. m.* (ὑπόθετον) Untersatz, Dreifuss.

אִיפַּטְיָא (falsch אפטי) *x. f.* (ὑπατεία) 1. Konsulat, Konsulats-Aera; 2. Präfektur, Provinz.

אפוטיין (Jalk Ps 842) l. אַפְּסְיָין (?).

אפוטמא l. אָפוּמָא.

אפטניות (Pirk El 23) l. אַפְּטַקְיוֹת, s. אַפּוּטֵיקִי.

אפטוניות (KohR 1, 8) l. אַפְטוֹרְיוֹת *x. f. pl.* (φθορά) Schändungen (?).

איפוטונקריק לינטין (PesR 26) l. מִיפַּלְטִין טְרִיקְלִינְיוֹן (?), s. פַּלְטִין, טְרִיקְלִין.

אַפּוּטֵיקִי, אַפּוּטֵיקָא *x. f.* (ἀποθήκη) Niederlage, Speicher.

אִיפּוּטִיקוֹס *x. m.* (ὑπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).

אַפְטָרָה *h. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אֶפִּיטְרוֹפּוֹס, אֶפִּיטְרוֹפָּא (falsch אפטרופולא) *x. m.* (ἐπίτροπος) 1. Aufseher, Verwalter, Procurator (Landpfleger); 2. Vormund; 3. Steuererheber; 4. Polizeiaufseher (Curator).

אֶפִּיטְרוֹפְּיָא *x. f.* Vormund.

אֶפִּיטְרוֹפְּסוּת *x. f.* (vgl. ἐπίτροπος) Amt des Verwalters.

אַפְטַרְתָּא *a. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אפטוריקא (BerR 94) l. אֲפַטְרִיקָא (πατρίκιος) Patrizier oder אֲפַטְרִיַּרְכָא (πατριάρχης) Patriarch.

אוֹפִי, אוֹפִיתָא *x. f.* (εὐφυΐα) Naturanlage.

אָפִיָּה *h. f.* 1. Backen; 2. Ortsname; 3. Kraut (?).

אֲפַטוֹרִיקָא *m.* (Πατρίκιος?) Personenname.

אוֹפְיוֹן *x. m.* (ὄπιον) Opium.

אַפְיוּטָא l. פְּיוּטָא.

אִפִּיַּטְרוֹס *x. m.* (ἱππιατρός) Pferdearzt.

אָפִיל *h. m.* Spätling, *f.* אֲפִילָה Spätherbst, dritte Periode des Frühregens, *pl.* אֲפִילוֹת spätträchtige Schafe.

אֲפִילָא *a. m.* Spätling, *pl.* אֲפִילֵי Koh 11, 2 (nicht MS) Spätsaat.

אֲפֵלָה *h. f.* Finsternis.

אַפְיָן *x. m.* (ἀφύη) kleine Fischart.

אָפִיק *h. m.* 1. Bach, Kanal; 2. Gewaltiger.

אָפַךְ s. הָפַךְ.

אַפָּיְתָא *a. f.*, *pl.* אַפָּאָן 1 S 8, 13 Bäckerin.

אֲפַךְ (1S 4, 16) *a.* 1. umkehren, umwenden. אֵיפוּךְ ich vertausche (die Namen der Tradenten). לָא תֵיפוּךְ du brauchst nicht zu tauschen; 2. fliehen, kehrt machen; 3. zerstören; 4. verwandeln; 5. א׳ שְׁבוּעָא den Eid jemandem zuschieben; 6. hausieren, handeln; 7. vergelten, zurückerstatten; 8. kümmern, angehen, l. אֲכַף (Dalm., Gr. 195). *Pa.* אַפֵּיךְ 1. wegwenden; 2. in die Flucht schlagen; 3. zerstören. *Itpe.* אִתְּפַךְ vertauschen.

אִפְכָא *a. m.* Gegenteil.

אַפּוּכֵי *x. f.* (ἀποχή) 1. Erlassurkunde, Quittung; 2. Belohnung.

אופיכיה (EchR 3, 13) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung (?).

אָפַל *h. Hi.* 1. dunkel machen, dunkel werden; 2. spät tragen, spät reifen.

אֲפַל *a. Aph.* dass.

אָפֵל *h. m.* 1. dunkel; 2. schwerfällig, langsam; 3. קֶרֶן א׳ Name eines Berges.

אֹפֶל *h. m.* Finsternis.

אַפִּלּוּ (Cant 8, 9, Koh 5, 8) *a. h.* obwohl, selbst wenn.

אִפְּלוּטֵס (Est II 3, 1, MS אֲפּוֹלְנוֹס Ἀπόλλων), אֲפּוּלִיטוֹס (Sophr XIII, 6) *m.* (Πλοῦτος?) Personenname.

אפלטור l. אִמְפַּרְטוֹר.

אֲפּוּלְיָא (Ez 27, 6, MS אֲפּוּלְיָא) (Ἀπουλία) Apulien.

אַפִּילוֹן *x. m.* (ἀπειλῶν) drohend.

אֲפִּילוֹן, אֲפִּילְיוֹן *x. m.* (πυλών) Thorweg.

אפילון l. אַפִּילֵי *x. f.* (ἀπειλή) Unglück.

אֲפִּלְיוֹן *x. m.* (πάλλιον) Mantel.

אֲפִּילְיוֹן *x. m.* (πιλίον) Filzhut.

אפולמוטום l. אֲפִימְלֵיטִים.
אֲפַלְסָמוֹן (VajR 16) *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.
אפליקטא, אפליקתא l. אַפְקִילְתָא, s. אַפְקִילָא.
אֲפַלְתָא *a. f., pl. d.* אֲפַלְתָא Ex 9, 32 1. spätreifend; 2. spätträchtig.
אֲפוּמָא *x. f.* (ἔμφωμα), *pl.* אֲפוּמָא Fenster.
אופיטמאטא (SchemR 28) l. אֶיפִּיטַגְמָאטָא *x. pl.* (ἐπιτάγματα) Aufträge.
אַפַּמְיָא, אַפַּמְיָם Stadt in Syrien (Ἀπάμεια).
אֲפִימְלַטִּים *x. m.* (ἐπιμελέτης) Verwalter.
אפומלייא (jNed 40[b]) l. אֲמִימַלְיָא.
אִיפּוּמְנֵימָא *x. m.* (ὑπόμνημα) Anklageschrift.
אֹפֶן *h. m.* Art.
אֹפַן *h. m.* eine Gattung von Engeln.
אֹפַנָּא *a. m., pl. d.* אוֹפַנַּיָּא Ez 10, 13 1. Rad; 2. Engelgattung.
אֲפוּנְדָא *x. f.* (φοῦνδα) Geldgurt.
אַפַּנְטֵי *x.* (ἀπαντίον) entgegen, Zusammentreffen. לְאַ' entgegen.
אֲפַנְטֵיסוֹן *x.* (ἀπάντησον) begegne!
אפנטור (Cant 5, 14, nicht MS) l. אֲפַנְטֵיר *x. m.* (πάνθηρ) Pantherstein (*Jaspis?*).
אפנטורין (ExJI 28, 20) l. wie MS אֲפַנְטֵירִין *x. m.* (πανθήριον) dass.
אפנקריסין l. אֲפַנְדְקָרִיסִין *x. m. pl.* (κάρυον ποντικόν) Haselnuss.
אַפַּנְתָא *a. f.* Oberleder am Schuh.
אֶפֶס *h. m.* 1. Ende; 2. Knöchel.
אֲפֵס *x.* (ἄφες) lass.
אֹפְס *x.* (ὤψ) Auge.
אֲפָס *m.* Personenname.
אַפִּיס. סַר אַ' Serapis, ägypt. Gottheit.
אַפַּסְמְיָא Ortsname.
אפסמיתה (jSabb 10[a]) l. אִסְפַּמִיתָה, s. אִסְפַּתִי.
אופסא *x.* (κάψα) Behältnis.
אֶפִּיסְטוֹלֵי *x. f.* (ἐπιστολή) 1. Brief, Botschaft; 2. Vorschrift; 3. Vermächtnis, Testament.

אֶיפַּסְטְלָאן *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen, Brödchen.
אֶפִּסְטִילְיָא *x. f.* (ἐπιστύλιον) Architrav.
אֲפוּסְטוּמוֹס *m.* (Πόστουμος) Personenname.
אֲפִסְטָקִין *x. m. pl.* (πιστάκια) Pistazie (*Pistacia vera*).
אפסיות (jDem 22[c]) l. אֲפוּרִיוֹת (?) (ὀπώρα) *x. f. pl.* Sommerfrüchte.
אוֹפְסִין, אוֹפְסִים *x. m. pl.* Steine (?)
אָפְסִין *x. m.* (ὀψιανός) Lavaglas.
אַפְסָרָא s. אַפְסָרָא.
אַפְסַנְיָא, אֶפְסוֹנִין (falsch ארפסנון) *x. m.* (ὀψώνιον) Ration, Zehrung.
אַפְסַנְתִּין *x. m.* (ἀψίνθιον) Wermut (*Artemisia absinthium*).
אֶפְסְקִין *x. m.* (ὀψίκιον, *obsequium*) Quartiermacher des Kaisers.
אַפְסְקִימָא *x. m.* Kokosbast.
אַפְסָר, אַפְסָרָא (NuJI 19, 2 MS) *x. m.* Gebiss, Zaum.
אפיסתקיתי (BerR 70) l. אַפְסְתֵיקִיתֵיה von אַפְסְתֵיקִיתָא *x. f.* (ὀψοθήκη) Speisebehälter.
אַפְעָא *a. m.* Hyäne.
אֶפְעֶה *h. m.* Otter.
אֲיפּוּפֵי יִשְׂרָאֵל אַ' (jNed 42[c]) beim Gotte Israels! (absichtl. Umwandlung von אֱלָהֵי י').
אִיפּוֹדִין (אֲפִיפוֹדִין) *x. m.* 1. (ὑποπόδιον) Fussschemel; 2. אפופדין KohR 3, 19 l. אֲפִיפוֹרִין II.
אֶפְפָּן *x. m.* (ἐφυφή) Einschlagfaden.
אֲפִיפְיוֹרָא *x. m.* (πύρφορος?) ein niederer Beamter.
אפופלסמון s. אֲפוֹבַלְסָמוֹן.
אֲפִיפְיָרוֹת (?) *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Rohrgeflecht; 2. Papyrosmatten.
אִיפּוֹפָסִין, אֵיפּוֹפָסִים *x. f.* (ἀπόφασις) Verurteilung.
אפיפורין I (Kel 24, 7) l. אֲפוֹפוֹדִין.
אֲפִיפוֹרִין II (BerR 17) *x. m.* (ἐπιπώρωμα) dicke Haut.

אָפַץ *h.* 1. zusammenpressen; 2. verschliessen.

אָפֵץ *a.* 1. zusammenpressen; 2. mit dem Saft von Galläpfeln versehen.

אַפְצָא *a. m.* Gallapfel.

אפיקדונא (jSchebu 37ᵈ) l. mit Ausg. Ven. פִּיקְדוֹנָא.

אַפְקוּתָא *a. f., c. s.* אַפְקוּתֵיהּ, MS פְּקוּתֵיהּ 1 S 4, 18 l. der untere Teil des Halses; 2. א׳ דְדִיקְלָא Seitenschoss des Palmbaumes.

אַפָּקוּתָא *a. f., c.* אַפָּקוּת Dt 8, 3 1. Hervorbringen; 2. Hervorgebrachtes.

אפיקטויזין, אפיקטפיזין l. אַפּוֹקַטָּבִיזִין *x. m. pl.* (ἀποκοτταβισμός) künstlich herbeigeführtes Erbrechen.

אֲפִיקְלָא *x. m.* (ὀφφικιάλιος) Beamter, Scherge.

אֶפִּיקוֹלוֹס *m.* Personenname (?).

אַפְקִילָא *x. m.* (ποικίλον) gesticktes (künstlich gewebtes) Gewand.

אפקימא s. אַפְסְקִימָא.

אפיקומן, אפיקימון l. אֲפִיקוֹמִין *x. m.* (ἐπικώμιον) (weltlicher) Lobgesang.

איפקינון l. אַנְפְּקִינוֹן.

אַפְקַעְתָּא *a. f.* Ungültigmachen von Verpflichtungen. א׳ דְמַלְכָּא königl. Erlass.

אֲפִיקוֹרִין(?) *x.* בָּא׳ nach Freidenkerart(?).

אֶפִּיקוּרוֹס, אֶפִּיקוּרָא *x. m.* (Ἐπικούρειος) Freidenker.

אֶפִּיקִירוֹס (DtJI 3, 14, MS אֶפִּיקוּרוֹס) (Ἐπίκαιρος) Stadt im Ostjordanland.

אֶפִּיקְרוּתָא, אַפְקְרָסוּתָא *x. f.* Freidenkertum.

אַפְקְרָסִי *x. m.* freidenkerisch.

אַפְקְרָסִין, אַפְקְרָסוּת *x.* Unterkleid.

אַפְשְׁקְיָאן, אַפְקְשִׁיוֹן *m.* (Πραξίων?) Personenname.

אפר (jBick 64ᵈ) l. עֲבַר (?).

אֵפֶר *h. m.* Asche.

אָפֶר *h. m.* Weidegrund.

אַפְרָא *a. m.* dass.

אִפְרָא *f.* א׳ הוּרְמִיז Personenname.

אַפְרָא (Est II 4, 1, nicht MS) *a. m.* Asche.

אַפְרַגְיָא *x.* (ἀπραγία) Geschäftslosigkeit.

אַפְרַגֵּל *x. m.* (φραγέλλιον) Peitsche.

אפרגים l. אַפְּרָטוֹס *x. m.* (ἄπρατος) unverkäuflich, wertlos.

אַפְרוֹדִיטִי *f.* (Ἀφροδίτη) eine Göttin.

אַפְּרַדּוֹכְסוֹס *x.* (παραδόξως) unglaublich, auffallend.

אֶפְרוֹחַ *h. m.* junge Brut.

אֶפְרוֹחָא *a. m., pl.* אֶפְרוֹחִין Dt 22, 6 junge Brut.

אַפְרִיזָא *x. m.* Tragebalken.

אפרותא s. אַרְזַפְּתָא.

אַפְרוֹטוֹס *x. m.* (πρῶτος) erster.

אַפִּירָטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

אפרטומות (jKeth 26ᵈ) l. אַפָּרָטוּסוֹת *x. f. pl.* (*apparatus*) Kriegsmaschinen.

אַפְרִיוֹן (falsch אפריין) *x. m.* (φορεῖον) Sänfte.

איפוריא (BerR 72) l. אוֹפוֹרְיָא *x. f. pl.* (ὀπώρα) Sommerfrüchte.

אִיפַּרְכָא, אִיפַּרְכוֹס *x. m.* (ὕπαρχος, ἔπαρχος), *pl.* אִיפַּרְכִין Est II 1, 3 Präfekt.

אַפַּרְכְיָא, אַפְרְכֵי (Meg. Ant.) *x. f.* (ἐπαρχία), *pl.* אַפַּרְכִין, אַפַּרְכָוֹן Provinz, Präfektur.

אַפְרוּמְבְיָא *x. m.* (φορβειά) Halfter.

אַפַּרְכֵל *h. m.* Weinranke.

אַפַּרְכּוֹרִים (jGitt 46ᵃ) Ortsname.

אַפַּרְכֵס, אַפַּרְכֶּסֶת *x. f.* (πρόχοος) Mühltrichter.

אַפַּרְסְמָא, אַפַּרְסְמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam, Balsambaum.

אִיפְּרְסַן (jKidd 64ᵃ) *a.* (vgl. פּוּרְסְנָא) *Itpe.* taxiert werden.

אַפַּרְסְקִין *x. m. pl.* (περσικά) Pfirsich (*Amygdalus persica*).

איפרפוס l. אַיפּוֹפְּסִים.

אַפְרִיקָאָה *m.* Bewohner von Nordafrika.

אַפְּרְקִיד *x.* auf dem Rücken.

אפריקי (Est II 6, 10), אַפִּירְקָא (1K 10, 22; 22, 49 Or 2377) *f.* (Ἀφρική) Afrika.

אַפְרוּרְיָא x. m. (φρούριον), pl. אַפְרוֹרָן l. אַפְרוֹרָן Ez 4, 2; 21, 27 Festung.

אַפְרֵשׁ a. לְאַפְרֵשׁ (Jes 57, 16 Soc 59) aufs unbestimmte, für immer.

אַפְרָשָׁה h. f. 1. Abtrennung, Absonderung; 2. heilige Abgabe.

אַפְרָשׁוּתָא (Ex 25, 2) a. f., pl. c. אַפְרָשׁוּת Nu 18, 19 heilige Abgabe.

אֶפְרָתִי h. m. 1. Ephratiter; 2. pl. Edelleute (?).

אֶפְרָתָאָה a. m., ind. אֶפְרָתִי Jud 12, 5 MS, l. אֶפְרָתִי Ephratiter.

אֶפֶשׁ h. m. Verlangen. Nur in der Verbindung: אִי אֶפְשִׁי ich will nicht.

אֶפְשַׁר (Gen 4, 14), אִפְשָׁר (Gen 13, 16, Ez 1, 27) a. möglich.

אַפְתָּא a. m. 1. Erker, Vorbau; 2. Knollen (?); 3. אַפְתֵּי רַמְשָׁא Anbruch der Nacht.

אוּפְתָּא a. f. Stielansatz (von Zweigen) am Palmbaum.

אַפְתָּאָה (Jes 30, 33) a. f. Weite.

אֶפְתֵּיסִים x. f. (ἐπίθεσις) Hinterhalt, Überfall.

אפתנתין l. אֶפְטַקְנְטִין x. (ἑβδομήκοντα) siebzig.

אַפְתְּקָא a. m. Schöpflöffel.

אַפּוֹתִיק, אַפּוֹתִיקִי x. f. (ἀποθήκη) 1. Niederlage, Behälter; 2. Schatz.

אַפּוֹתִיקִי x. f. (ὑποθήκη) 1. Unterpfand, Garantie; 2. Schuldschein.

אֶצְאָר h. m. Ausgepresstes, Öl.

אצבטין l. אַצְבְּטִין.

אַצְבְּטִין, אַצְבִּין x. m. (ἀσβέστη) Asbest.

אֶצְבַּע h. f., pl. אֶצְבָּעוֹת, אֶצְבָּעִים 1. Finger, bes. Zeigefinger; 2. Zehe; 3. hervorragendes Glied, Lappen der Lunge; 4. Teil, Stück; 5. Zeugungsglied.

אֶצְבְּעָא (Ex 31, 18), אֶצְבַּעְתָּא a. f., pl. c. אֶצְבְּעָת 2 S 21, 20 Finger.

אֶצְבָּעִי h. m. Däumling.

אוּצְבַּתָּא s. אֶצְבַּעְתָּא.

אַצְבָּתִי (?) h. f. Zange (?).

אַצְוָחוּתָא, אַצְוָחְתָא a. f., c. אַצְוָחַת Ez 7, 14 Lärm, Geschrei.

אַצְוָתָא a. f. Schmarotzerpflanze.

אָצוּתָא a. f., c. s. אָצוּתָךְ Dt 28, 17, pl. c. s. אָצְוָותְכוֹן Nu 15, 20 1. Backtrog; 2. Teigmasse in einem Trog.

אִצְטְבָא x. m. 1. (στοά) Säulenhalle; 2. (στιβάς) Strohlager.

אִצְטַבְלָא x. m. (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אצטגנינין s. אִסְטַגְנִינִין.

אִצְטָדִין, אִצְטַדְיָא x. m. (στάδιον) Arena, Rennbahn.

אִצְטַדְיָא a. m. Zerstörung.

אִצְטְוָא s. אִצְטְבָא.

אִצְטְלָא, אוּצְטְלָא (Cant 5, 10), אִצְטְלִיתָא x. f. (στολή), pl. אִצְטְלָן Gen 45, 22, אִצְטְלִין Jud 14, 19, אִצְטְלָוָן Mantel.

אִצְטְלִית, אִצְטְלִים x. f. Futter (eines Schuhes).

אִצְטְרוֹבַל x. m. (στροβιλός) 1. ein sich drehender Körper; 2. Zirbelnuss.

אצטרבאמוטא l. אִסְטְרַפּוּמְטָא.

אִצְטַרְכָא a. m. Bedürfnis.

אִצְטְרוֹלוֹגוֹס x. m. (ἀστρόλογος) Astrolog.

אִצְיָא, אוּצְיָא a. f. Beet, Reihe.

אַצִּיל h. f. Gelenk.

אֲצִיצָא a. m. Gefäss.

אָצֵל m. Personenname.

אֵצֶל h. neben.

אַצְלָחוּתָא a. f., c. s. אַצְלָחוּתֵיהּ Koh 10, 6 Erfolg, Glück.

אֶצְעָדָה h. f. 1. Schnalle; 2. Strumpfband.

אֲצַף a. m. ängstlich sein.

אַצְפְּתָא a. f. Matte.

אֶצְצָא, אֶיצְצְתָא a. m. f. 1. Pressung; 2. niedriger Preis.

אַצְקְדָא h. m. eine Heuschreckenart.

אָצַר h. sammeln, anhäufen.

אֲצַר a., ipf. 3 m. pl. יֵיצְרוּן Gen 41, 35 sammeln. Itpe. ipf. יִתְאֲצַר Jes 23, 18 gesammelt werden.

אַצָּר h. m. Grosshändler.

אַצְרָא *a. m.* Zusammenziehung.

אֱיצָרָא *a. m.* Saft.

אצרות רוח (jSabb 12b) l. אִצְרוּתְיוֹן *x.* (στρούθιον) Seifenkraut (*Saponaria officinalis*) ?.

אֲקוּבִיטוֹן *x. m.* (ἀκούβιτον) Polster.

אקובגא l. אֲקוּנְבְּיָא.

אַקְהָיוּתָא *a. f., c.* אַקְהָיוּת Am 4, 6 Stumpfheit.

אַקְהָתָא, אַקְוָתָא *a. f.* Verwerfung, Protest.

אָקוֹן *h. m.* Rohrgeflecht.

אַקּוּפָא *a. m.* Knoten in einem Gewebe (?).

אָקוּשָׁא *a. m.* hart.

איקוטטא (VajR 6, Ausg. Const. אי קושטא) l. אֱיקִישְׁטָא *x. m.* (ἀκέστωρ) Geburtshelfer, Arzt.

אוקְטוֹ *x.* (ὀκτώ) acht.

אַקְטִיסְפּוֹן Ktesiphon am Tigris.

אַקְטוֹרָא, אוּקְטוֹרָא *x. m.* (ἄκτωρ) ein Beamter, der die Aufsicht über die Sklaven und das Staatseigentum hat.

אַקְטַרְתָּא *a. f.* etwas Qualm Verursachendes.

אִיקֵי *x.* (εἰκῇ) עַל אִיקֵי aufs Geratewohl.

אִקֵּי *x.* (εἶκε) Platz!

אוקיי (SchirR 7, 8) l. אוֹקְיָנוֹס.

אוּקְיָא s. אוּנְקְיָא.

אֹקְיָנוֹס (Koh 1, 7), אוֹקְיָנוֹס *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.

אַקְלִיבוּסְתָּא *x. f.* Hüftbein (?).

אַקְלִידָא *x. f.* (κλείς) Schlüssel, Schlüsselbart.

אֲקִילוֹס *m.* (Ἀκύλας) Personenname.

איקלין (jAb. z. 41d) l. איקרין (so Ausg. Ven.), s. אִיקָרָא.

אַקְלְפְּרָא *x. m.* (*aquilifer*) Adlerträger.

אִיקוּמֵינֵי, אוֹקוּמֵינֵי *x. f.* (οἰκουμένη) die bewohnte Erde.

אַקְמֵי *x. f.* (ἀκμή) Blüte.

אקמתא (Prov 30, 28) l. אָמְקְתָּא *a. f.* Eidechse.

אֲקַן *a.* Halme treiben.

אִיקוֹנִין *x. m.* (εἰκόνιον), *pl. h.* אִיקוֹנִיּוֹת, *a.* אִיקוֹנַיָּא, אִיקוֹנָתָא 1. Bild, Abbild; 2. Gestalt, Aussehen.

אֲקוּנְבְּיָא *x. m.* Wölbung, Kuppel.

אִיקוֹנְיָא *x. f.* (εἰκών) Bilderprozession.

אַקְנָיוּתָא *a. f., c. s.* אַקְנָיוּתִי 1 S 1, 16 Herausforderung, Reizung.

אַקְנָיְתָא *a. f.* 1. Kauf (von den Babyloniern festlich begangen); 2. Zahlungsverpflichtung.

אִיקוֹנוֹמוֹס *x. m.* (οἰκονόμος) Verwalter.

אֲקוּנָס *x. m.* (κύων?) eine Fischart.

אִקָנוֹס *x. m.* (ἱκανός) geschickt, fähig, genügend.

אַקְנְקִיתָא *x. f.* (κνηκίας) der Falbe (Beiname des Wolfs).

אֲקַנְתָּא *a. f.* Treiben von Halmen.

אַקְסִיוֹס *x. m.* (ἄξιος) würdig.

אקסינרון s. אָכְסִינְרוֹן.

אַקְסִילְלוֹאָן (Cant 4, 14, MS אַסְקֵי לְאִלְוָאָן) *x. f. pl.* (ξυλαλόη) Aloeholz.

אַקְפָּדָה *h. f.* Aufregung, Überstürzung.

אוּקְצָא *a. m.* Spitze, Winkel.

אַקְפּוּתָא *a. f., c.* אַקְפּוּת Jes 3, 24 Haarkräuseln.

אֲקַקְיָא (falsch אקיקא) *x. f.* (ἀκακία) Saft der Schoten der Akazie (*Acacia vera*).

אַקְרָא *x. f.* (ἄκρα) Befestigung, Burg.

אָקְרָאִי *a. m.* zufällig.

אַקְרוֹנְיָא Ortsname.

אַקְרַפְּטָא *x. m.* (κράβατος) Polstersitz.

אַקְרוּקְתָא *a. f.* Frosch.

אָרָא *a. m.* 1. Name eines Fisches; 2. (ἀρά) Verderben; 3. Vogelsteller (?).

אִירָא *x. m.* (εἴρια) Wolle.

אֲרָא *a.* in Verbindung bringen. *Aph.* אַיְרִי dass.

אֶרְאֵלִים *h. m. pl.* Name von Engeln.

אַרְאָנָא *a. m.* Pflanze (*Malve?*).

אֲרַב *a.* auflauern. *Pa.* dass.

אַרְבָּא *a. f.* 1. Boot; 2. Napf; 3. s. אֲרַבְתָּא.

אוּרְבָּא *a. m.* Reihe, Zwischenraum.

אַרְבָּאָה *a. m.* Araber.

אַרְבֶּה *h. m.* Heuschrecke.

אֲרוּבָּה *h. f.* 1. Lucke; 2. Teil der Flügelthür.

אַרְבּוּנָא(?) *a.m.* schwaches Sehvermögen.

אַרְבֵּילָא *a. m.* Sieb.

אוּרְבִּינָא (Est II 2, 7, MS אַרְגְּבָא) *a. m.* Papyrusstaude.

אַרְבֵּיסַר *a. m., f.* אַרְבֵּיסְרֵי vierzehn.

אַרְבֵּיסְרָאָה *a. m., f.* אַרְבֵּיסְרֵיתָא vierzehnter.

אַרְבֵּל I Stadt in Galiläa (Arbela).

אַרְבֵּל II *a.* sieben, schütteln.

אַרְבֵּלִי *m.* Einwohner von Arbel.

אָרְבָּן *h. m.* grobes Gewebe.

אוּרְבָּנָא *a. m.* Papyrusstaude (*Cyperus papyrus*).

אַרְבָּעָה *h. m., f.* אַרְבַּע vier.

אַרְבְּעָה (Gen 14, 9) *a. m., c.* אַרְבְּעַת Nu 29, 20, *f.* אַרְבַּע Gen 11, 16 vier. אַרְבְּעֵי, אַרְבַּעְתֵּי, *c. s.* אַרְבַּעְתֵּיהוֹן Ez 1, 10 Soc 59 die vier. *pl.* אַרְבְּעִין Gen 47, 28 vierzig.

אַרְבָּעָה (Jes. 7, 25, MS אַרְבַּעָה) *a. f.* das sich Niederlegen.

אַרְבַּעְסְרֵי *a.* vierzehn.

אַרְבַּעְתָּא *a. f.* der vierte Tag der Woche, Mittwoch.

אֲרַבְתָּא *a. f.* Euphratpappel, Weide.

אֲרַגָּא *a. m.* Begehrenswertes.

אָרַג *h.* 1. flechten, weben; 2. ausarbeiten, formulieren. *Ni.* gewebt werden. *Pi.* 1. der Reihe nach machen; 2. (Gemüse) auslesen.

אֲרַג *a.* weben.

אַרְגּוּבְלָא *x. m., pl. d.* אַרְגּוּבְלַיָּא 2K 12, 13 Steinhauer.

אַרְגְּוָנָא (Ex 25, 4) *a. m.* Purpur.

אַרְגָּז *h. m.* Kasten.

אַרְגָּזָא (Ez 20, 28) *a. f.* Zornigmachen, Herausforderung.

אַרְגָּזוּתָא *a. f., c. s.* אַרְגָּזוּתֵיהּ 1 K 15, 30, *pl. d.* אַרְגָּזְוָתָא 1 K 21, 22 dass.

אַרְגִּיזָא Ortschaft in Babylonien.

אַרְגָּטִים *x. m.* (ἐργάτης) Arbeiter.

אַרְגַּלִיָּא *x. m.* (ἐργαλεῖον) Werkzeug.

אַרְגָּמָן *h. m.* Purpur.

ארגנטין, ארגנטים l. אַגְרֶנְטִין, אַגְרֶנְטִים (?) *x. m.* (γερόντιον) altes Männchen (Zwerg).

אַרְגֶּנְטָרִין (falsch ארגנטורין) *x. m. pl.* (ἀργενταρία) Silberzeug.

אַרְגֶּסְטִים *x. m.* (ἀργεστής) Nord-West-Wind.

ארגסטירין l. אַגְרַטוּסִין, s. אַגְרְטִין.

אַרְגְּרוֹן *x. m.* (ἀργύριον) eine Silbermünze.

ארד (jSot 18ª) l. אָרַר.

אַרְדָּא *a. m.* 1. Trüffel (*tuber*); 2. (*hordeum*) Gerste; 3. Anfang von persischen Eigennamen.

אורדא l. אוּרְדָּא.

אַרְדַּב, אַרְדְּבָא *x. m.* ein Trockenmass (= 72 Sextare).

אַרְדִּיכְלָא *x. m., pl. d.* אַרְדּוּכְלַיָּא 2 K 12, 13, Soc 59 אַרְדִּיכְלַיָּא Baumeister.

אַרְדִּילָא *a. m.* Trüffel (*tuber*).

אֲרוֹדִין *x.* (Ἡρώδειον) Kastell des Herodes.

אַרְדַּלְג *x. m.* Mehlspeise.

אוּרְדְּכָא *a. m.* grosse Nadel, Keule(?).

אוּרְדְּעָנָא (אוּרְדְּעָא) *a. m., pl. d.* אוּרְדְּעָנַיָּא Ex 8, 3 1. Frosch; 2. eine Zungenkrankheit.

אַרְדְּפְנֵי (GenJI 30, 37 MS, ExJI 15, 25 MS) *x. f.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

ארדקסם (jErub 20ᶜ) l. אַרְדַּקְסָם (Artaxata?) Stadtname.

אַרְדְּשִׁיר Stadt bei Ktesiphon.

אָרָה *h.* pflücken.

אֲרוּגָה *h. f.* Gewebe.

אַרְוָד Stadt an der phönizischen Küste (Ἄραδος).

אֲרוֹדָא *a. m.* Maultier.

אַרְוָדָאָה *m., pl. d.* אַרְוָדָאֵי Gen 10, 18 Bewohner von Arvad.

אַרְוִיסָא *x. m.* Seil.

אָרוֹךְ *h. m.* 1. lang, schlank; 2. lang, dauernd; 3. wohl bestellt, hergerichtet.

אֲרוּכָה *h. f.* 1. s. אָרוֹךְ; 2. Längsseite der Bettstelle; 3. Mulde; 4. Genesung. הֶעֱלָה א' vernarben.

אֲרוּכְתָא *a. f.* Genesung.

אֲרוּם (Koh 11, 4) *a.* 1. weil; 2. dass. S. אֲרֵי.

אֲרוּמָא Ortsname.

אֲרוּמָאָה *a. m.* Römer.

אָרוֹן *h. m., pl.* אֲרוֹנוֹת 1. Kasten; 2. Bundeslade; 3. Sarg.

אֲרוֹנָא I (Ex 25, 10) *a. m.* 1. Kasten, Lade; 2. Sarg.

אֲרוֹנָא II *m.* eine Pflanze (*Malve?*).

אִירוּס *x. m.* 1. l. אִירִיס (ἶρις) Schwertlilie; 2. ein Musikinstrument (?); 3. s. אָרָם, אִרְסָא.

אָרוּס *h. m.* Verlobter.

אֲרוּסָה *h. f.* Verlobte.

אֵרוּסִין *h. m. pl.* Verlobung.

אֲרוּעָא *a. m.* Festzeit.

אֲרוּרְתָא (2 K 9, 34) *a. f.* 1. Verfluchte; 2. Götzenbild.

אֶרֶז *h. m.* 1. Ceder (*Pinus cedrus, Juniperus Oxycedrus* u.s.w.); 2. grosser Gelehrter.

אוֹרֶז *x. m.* (ὄρυζα) Reis (*Oryza sativa*).

אַרְזָא I (Lv 14, 4) *a. m., pl.* אַרְזִין Nu 24, 6 1. Ceder (*Pinus cedrus, Juniperus Oxycedrus* u.s.w.); 2. Personenname.

אַרְזָא II *a. m.* (= קַרְסָא) vertrocknet, hart.

אוֹרְזָא, אוֹרִיזָא *x. m.* (ὄρυζα) Reis.

אֶרְזְבוּנִית *x. f.* (ἐρυσίβη) eine Heuschreckenart.

אַרְזוּבָא *a. m., pl.* אַרְזוּבִין 1 K 6, 7 Hammer.

ארזין (Tos. Sanh IX, 8) l. אָרוֹן.

אַרְזִילָא (Cant 8, 14), אוֹרְזִילָא (Cant 2, 9) *a. m., pl.* אַרְזִילִין Cant 7, 4 das Junge einer Gazelle.

אַרְזִלָא (Jes 24, 20, MS עַרְזְלָא, falsch אוֹרְזִילָא) *a. m.* 1. Hängematte; 2. s. אוֹרְזִילָא.

אוֹרְזְנָא *a. m.* Fruchtart.

אַרְזְנָאָה *m.* aus Arzana.

אַרְזַפְתָּא (Jud 4, 21) *a. f.* 1. Hammer; 2. Mohnart (?).

אָרַח *h. Pi.* beherbergen. *Hitp.* beherbergt werden.

אֲרַח *a., pt. sg. m.* אָרַח Jud 19, 17 wandern. *Itpa.* beherbergt werden.

אוֹרֵחַ *h. m.* Reisender, Gast. הַכְנָסַת אוֹרְחִים Gastfreundschaft.

אַרְחָא I *a. m.* Gast, Reisender.

ארחא II (jBer 2[d]) l. שַׁחְרָא (so Ausg. Lehm.).

ארחא III s. אֲרִיתָא.

אוֹרְחָא (Gen 38, 16) *a. f., c.* אוֹרַח Gen 24, 48, *pl. ind.* אוֹרְחָן Dt 28, 7, Jud 5, 6 1. Weg, Lauf; 2. Gewohnheit; 3. Geschick. אוֹרַח אַרְעָא Sitte. אַגַּב אוֹרְחָא beiläufig.

אַרְטָא *x.* Anfang persischer Namen.

אַרְטְבוּן l. אַטְרְבוּן *x. m.* (*tribunus*) Tribun.

אַרְטַבְלָא (?) *x. m.* (ταβελλάριος) Kourier.

אַרְטְבַן *m.* Name eines parth. Königs.

אַרְטְבַנְיָא, אַרְטִיבְנָא Stadt bei Pumbeditha.

ארטסים l. אִסְטְרֵסִים *x. f.* (στερέωσις) Verdichtung.

אַרְטְקָפָּא *x. m.* (ἀρτοκόπος) Bäcker. בֵּית א' Bäckerei.

אֲרֵי (Gen. 1, 4) *a.* 1. dass; 2. weil; 3. wenn.

אֲרִי, אַרְיֵה *h. m., pl.* אֲרָיוֹת 1. Löwe; 2. Zeichen im Tierkreis.

אַרְיָא (Nu 24, 9) *a. m., pl. ind.* אַרְיָוָן Dt 33, 22 Löwe.

אוֹרְיָא, אֻרְיָא I (Jes 1, 3), אוֹרְיָא (Est II 6, 11) *a. f., pl.* אוֹרְוָן 1 K 4, 6 Krippe.

אוֹרְיָא II *x. m.* (ὅρριον), *pl.* אוֹרְיוֹת Magazin.

אִרְיָא *a. f.* Zusammenhang. מַאי אִרְיָא warum hängt es zusammen? מִדִּי אִרְיָא hängt es etwa zusammen?

אֲרִיאֵל *h. m.* Bezeichnung des Tempels.
אָרִיג *h. m.* Gewebe.
אֲרִיגָה *h. f.* Weben.
אַרְיוֹךְ *m.* Ehrentitel Rab Samuel's.
אַרְיוּתָא *a. f.* Löwin.
אַרְיוֹס *m.* (Ἄρειος) Personenname.
אָרִיחַ *h. m.* 1. Latte; 2. אָרִיחַ עַל גַּב לְבֵנָה Schreibweise von Stellen der h. Schrift mit schachbrettartigem Wechsel von beschriebenen und unbeschriebenen Stellen. אָרִיחַ עַל גַּב אָרִיחַ Schreibweise, wobei die beschriebenen Stellen über einander stehen (Kolumnen bilden); 3. Stadt bei Tiberias.
אֲרִיחָא (Nu 4, 10) *a. m.*, *pl. d.* אֲרִיחַיָּא Ex 25, 27 Latte, Stange.
אֲרִיכָא *a. m.*, *c.* אֲרִיךְ Ez 17, 3 1. lang; 2. recht, schicklich; 3. Beiname eines Lehrers.
אֲרִיכָה *h. f.* Verlängerung. א׳ אַף Nachsicht.
אֲרִיכוּת *h. f.* 1. Länge; 2. Hinhalten, Nachsicht üben.
אֲרִיכוּתָא *a. f.*, *c.* אֲרִיכוּת Jes 38, 11 dass.
אֲרִים (אֲרוּם). בֵּית א׳ Ortsname.
אָרִיס *h. m.* Pächter, der einen bestimmten Teil seines Ertrages als Pacht (in Naturalien) entrichtet.
אֲרִיסָא (Cant 8, 11) *a. m.* dass.
אֲרִיסוּת *h. f.* Pacht.
אֲרִיסוּתָא *a. f.* 1. dass; 2. s. אֲרִישְׁתָּא.
אוֹרִיר *x. m.* (ὀλεάριος) Kleiderbewahrer, eigentl. Einreiber (im Bade).
אֲרִירָן s. אֲרָרָן.
אֲרִירָה *h. f.* Verwünschung.
אֲרִישְׁתָּא *x. f.* 1. Verpflichtung; 2. Einladung, welche zur Gegeneinladung verpflichtet.
אֲרִיתָא s. אֲרָתָא.
אָרַךְ *h.* lang sein. *Hi.* 1. verlängern, hinziehen; 2. הֶאֱרִיךְ פָּנִים, אַף, רוּחַ Nachsicht üben; 3. lang dauern; 4. schwer machen.

אֲרַךְ I *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* אֲרִיכוּן 1K 8, 8 (MS אֲרִיכִין), *ipf.* 3 *pl.* יֵירְכוּן Ex 20, 12, Dt 5, 16 lang sein. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תּוֹרִיךְ Dt 4, 40, 2 *m. pl.* תֵּירְכוּן Dt 32, 47 1. lang machen; 2. lange thun; 3. hinhalten, zögern; 4. warten, harren.
אֲרַךְ (= עֲרַךְ) II *a.* rüsten.
אֶרֶךְ *h. m.* אֶרֶךְ אַפַּיִם langmütig.
אַרְכָא, **אַרְכָּא** *x. m.* (ἀρχή?), *pl. c. s.* אַרְכּוֹהִי Est II 8, 15 Ende, Spitze.
אַרְכָא (Gen 6, 3) *a. f.* Zeitdauer, Frist.
אוּרְכָּא (Gen 6, 15) *a. m.* Länge.
אַרִיכָא *a. f.* (ἀρχή) Einleitung (?).
אַרְכֻּבְתָּא *a. f.* oberste Schicht (von dreien).
אַרְכָה *h. f.* Zeitlänge, Frist.
אַרְכּוּבָה *h. f.* 1. Knie; 2. Gelenk; 3. Weinranke.
אַרְכּוּבְתָא *a. f.*, *pl. c. s.* אַרְכֻּבָתָךְ Koh 12, 3 dass.
אַרְכּוּף *a. m.* Folter.
אַרְכּוּת babylonische Stadt (Arku).
אַרְכּוּתָא *a. f.*, *c.* אַרְכוּת Thr 5, 20 Länge.
אַרְכֵּי I *x. f.* (ἀρχή) Regierung, Magistrat.
אַרְכֵּי II (Jud 1, 11) *x. m.* (ἀρχεῖον) Archiv.
אַרְכִּיטֶקְטוֹן, **אַרְכִּיטֶקְטוֹס** *x. m.* (ἀρχιτέκτων) Baumeister.
אַרְכִּיאַטְרוֹס l. ארכיאטוס *x. m.* (ἀρχίατρος) öffentlicher Arzt.
אַרְכִּידִיקָא *x. m.* (ἀρχίδικος) Oberrichter.
אַרְכִּיוֹן *x. m.* (ἀρχεῖον) Rathaus, Archiv.
אַרְכִּילִיסְטִיס (falsche Endung ום) *x. m.* (ἀρχιλῃστής) Räuberhauptmann.
אַרְכִּילִיפְטַר l. ארכיליפור *x. m.* (ἀρχιλήπτηρ) Oberhaupt der Häscher.
אַרְכִּיסְטִיס, **אַרְכִּיסְטְרִים** *x. m.* (ὀρχηστής, ὀρχηστήρ) Tänzer.
אַרְכִּיסְטְרַאטֵּגוֹס *x. m.* (ἀρχιστρατηγός) Praetor (Richter) mi consularischer Gewalt.
אַרְכּוֹן, **אַרְכּוֹנָא** *x. m.* (ἄρχων), *pl. c.*

אַרְכּוֹנֵי Est II 8, 13 Or 2377, אַרְכּוֹנוֹת 1. Statthalter; 2. Stadtvorstand.

אַרְכָּן *h. m.* einer der etwas lang macht

אַרְכָּנוּתָא *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archontenamt.

אורכנים 1. אַרְקִינַס *m.* (Ἄρχινος) Personenname.

אַרְכּוֹנְטוּס *x. m.* (ἄρχων) Magistratsperson, Archont.

אַרְכָּסָא *a. m.* fest, dicht.

אַרְכַּת Stadt am untern Euphrat (Ὀρχόη).

אוּרְכְּתָא *a. f.* Vollmachtsurkunde.

אַרְלָא *a. m.* unbeschnitten.

אורולוגין *x. m.* (ὡρολόγιον) Uhr.

אֲרָם (Gen 28, 2) 1. Personenname; 2. Syrien; 3. Rom (?).

אֲרָמָא (Ex 29, 26) *a. f.* Schwingung (des Opfers).

ארמא *x., pt. pass.* מְאָרְמְאִין *in contumaciam* (ἔρημον δίκην) verurteilt werden.

אִרְמָא mesopotamische Ortschaft.

אֲרַמָּאָה (Dt 26, 5) *a. m.* syrisch, Syrer.

אֲרַמָּאָה *a. m., ind.* אֲרַמִּי Lv 25, 47, *pl. d.* אֲרַמָּאֵי Thr 5, 11 (nicht MS) Heide.

אֲרוֹמָאָה *a. m.* römisch.

אַרְמוֹן *h. m.* 1. Palast; 2. Name einer Stadt; 3. Platane (*Platanus orientalis*).

אֲרָמוּתָא (Ex 29, 27) *a. f.* 1. Aufstehen; 2. Darbringen, „Weben“.

אֶרֵימִיָא *x. f.* (ἐρημία) Einöde.

אֲרַמִּי *h. m.* Aramäer, Syrer.

אֲרַמִּי *h. m.* Heide.

אֲרַמְיוּתָא *a. f.* Heidentum.

אֲרַמִּית *h.* 1. aramäisch, syrisch; 2. Heidin.

אֲרַמִּית *h. f.* Aramäerin.

אֲרָמִית (2 K 18, 26, MS אֲרָמַת) *a.* aramäisch.

אַרְמַל *h. Hitp.* zur Witwe werden.

אַרְמְלָגוּס, אַרְמִילָאוּס (DtJI 34, 3 MS) *x.* Personenname (Ἑρμύλος, Ἑρμόλαος, Ῥωμύλος).

אַרְמְלוּתָא *a. f., ind.* אַרְמְלוּ Jes 47, 58 Witwenschaft.

אַרְמִילוּס, אַרְמִילוּס (Jes 11, 4 *in marg.*) *m.* Personenname (Ἑρμύλος, Ῥωμύλος).

אַרְמַלְתָּא *a. f., ind.* אַרְמְלָא Dt 24, 16 Witwe.

אֲרִימוֹן *x. m.* (ἔρημος) öde.

אַרְמִינָאָה (Thr 4, 21, MS אַרְמוֹנְיָא) 1. אַרְמִינְיָא.

אַרְמַנְיָאָה, אַרְמִינְיָא *f.* 1. (Ῥωμανία) Romania (Rumelien); 2. (Ἀρμενία) Armenien (?).

אַרְמַנְיוּס *m.* (Ῥωμανός) Personenname.

אוֹרְנָא (Jes 44, 14) *a. m., ind.* אוֹרֶן Jes 40, 20 Lorbeerbaum.

ארנא (Sabb 32ᵃ) 1. אֲרוֹנָא.

אַרְנֶבֶת *h. f.* Hase.

אַרְנַבְתָּא *a. f., ind.* אַרְנְבָא Lv 11, 6 Hase.

אַרְנוֹנָא, אַרְנוֹן *x. f.* 1. (ἀννῶνα) Naturalleistungen an die Hofhaltung oder Armee eines Fürsten; 2. 1. אֲרוֹן.

אֹרְנָטוּס *x. m.* (ὀρνᾶτος) Schmuck.

אַרְנְקִי, אַרְנְקָא *a. f.* (ἀρνακίς) Beutel. א' דְמוֹחָא Hirnschale.

אָרַס *h. Pi.* 1. sich eine Frau verloben; 2. zur Frau geben. *Ni. Hitpa.* verlobt werden (von der Frau).

אֲרַס *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֵּירוֹס Dt 28, 30 sich eine Frau verloben. *Pa. pt. pass. f.* מְאָרְסָא Ex 22, 15 verloben. *Itpe.* verlobt werden.

אֶרֶס *h. m.* Gift.

אריס, אירוס 1. אִירִיס *x. m.* 1. (ἶρις) Schwertlilie; 2. Musikinstrument.

אִרְסָא *a. m.* Gift.

אֲרִסְטָא *x. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück; 2. (ἀρίστης) Gast.

אַרִסְטוֹבּוּלוּס *m.* (Ἀριστόβουλος) Personenname.

אורוסטין 1. אוֹרוֹסָטוֹן *x. m.* (ῥοσᾶτον) Rosenwein.

אֲרִסְטוֹן *x. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück;

2. (Ἀρίστων) Personenname; 3. (ἄριστος) Vornehmer.

אַרְסְקִינָס *m.* (Ἐρασίξενος) Personenname.

ארסקינן 1. אֲסַרְקִינִין *x. m. pl.* (σηρικά) halbseidene Stoffe.

אָרַע *h.* zustossen, sich ereignen. *Ni.* sich ereignen, in Berührung kommen. *Pi.* treffen. *Hitp.* hinzukommen.

אֲרַע (Dt 32, 10) *a.* begegnen, treffen. *Pa.* 1. treffen, zustossen; 2. sich begeben, ereignen. *Aph. ipf.* יְאוֹרַע Koh 3, 14, *Itpa.* dass.

אַרְעָא, אוּרְעָא I *a. m.* 1. Zufall, Begegnis, לְאוּרְעֵיהּ ihm entgegen; 2. Krankheit.

אַרְעָא (Gen 1, 1) II *a. f., ind.* אֲרַע Gen 2, 11, *pl. d.* אַרְעָתָא Gen 26, 3 Erde, Erdboden, Land. בַּת אַרְעָא Fussleiden.

אַרְעָאָה *a. m., pl. ind.* אַרְעָאִין Gen 6, 16, *f. d.* אַרְעֲיתָא Dt 32, 22, 1K 5, 6, אַרְעֲיתָא Ez 26, 20 unten befindlich.

אַרְעוֹנָא *a. m., ind.* אַרְעוֹן, אַרְעוֹן Koh 3, 19 Geschick.

אַרְעוּתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Schicksal.

אַרְעִי *a.* בְּאַרְעִי zufällig.

אַרְעִית *h. f.* das Unterste.

אַרְעִיתָא *a. f., c.* אַרְעִית Jer 48, 28 Tiefe.

אוּרְעִיתָא *a. f., pl.* אורעיה LvJI 11, 20 MS 1. אוּרְעִין Wespen.

אַרְפָּכוֹס *x. m.* (ἅρπαξ, ἁρπάγιον) Wasseruhr.

אֶרֶץ *h. f.* Erde, Land, Boden. הָאָרֶץ Palästina. עַם הָאָרֶץ ungelehrter Mensch, der es mit der Befolgung des Gesetzes nicht genau nimmt.

אַרְצוּת *h. f.* Überredung, Übergabe.

ארקולאון s. אדקולאון.

אַרְקְלִין (Est II 1, 3) *x. m.* rasches Kamel (?).

ארק s. אֲרַק.

אַרְקָא 1. Stadt am Libanon (Ἄρκη); 2. Örtlichkeit im Totenreich; 3. Erde.

ארקבסא (jBer 5ᵃ) 1. אַרְקָבְסָא (so MS Serillo), s. אַלְקַפְטָא.

אַרְקוּלִינֵי, אַרְקוּרִינֵי *x. m.* (*Herculiani*) Teil der kaiserlichen Leibwache.

אַרְקִין *x. m.* (κρόκος) Crokusblume.

אַרְקְלִים *m.* (Ἡράκλειος) Personenname.

אַרְקַפְתָּא s. אַלְקַפְתָּא.

אַרְקְתָא *a. f.* 1. geschmiedetes Eisen; 2. Leberkrankheit (?); 3. s. עַרְקְתָא.

אָרַר *h., pt. pass.* אָרוּר verfluchen. *Pi.* dass. *Ni. Hitpa.* verflucht werden.

אֲרַר *a.* verfluchen, s. אֲרוּרְתָא 2K 9, 34, *d.* אֲרוּרַיָּא die Verse der Bibel, die das Wort אָרוּר enthalten.

אַרְנָן *h. m.* Dolch.

אָרַשׁ *h.* rüsten (?).

אַרְתָּא *a. f., pl. d.* אַרְתַּיָּא Ex 8, 1 Kanal.

אַרְתִּכָא *a. m.* Wagen.

אַרְתוֹסְיָא (Ὀρθωσιάς) phöniz. Hafenort.

אַרְתוּקוֹפִין *x. m.* (ἀρτοκοπεῖον) Bäckerei.

אֵשׁ *h. m.* 1. Feuer; 2. Fieber.

אָשָׁא *a. m.* alt (?).

אָשְׁבּוֹרָן *x. m.* Vertiefung für Wasser.

אַשְׁגָּרָא *a. f.* Geläufigkeit.

אֲשַׁד *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵישׁוֹד Gen 9, 6 ausschütten, giessen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲשַׁד Gen 9, 6 vergossen werden.

אַשְׁדְּתָא *a. f., pl. d.* אַשְׁדָּתָא 1K 10, 19 Axe.

אִשָּׁה *h. f., c.* אֵשֶׁת, *pl.* נָשִׁים Weib.

אִשֶּׁה *h. m.* Feueropfer.

אָשׁוּחָא *a. m.* eine Cederart.

אַשְׁוִיָה *h. f.* Spule, worauf die Wolle gewickelt wird.

אַשְׁוּנָא, אֵישׁוּנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Zeit; 3. Heissbad im Badehaus (?).

אָשׁוּר *h.* schnell!

אַשּׁוּר Assyrien.

אִשּׁוּר *h. m.* 1. Preis; 2. Beglaubigung.

אַשּׁוּרִי *h. m.* assyrisch.

אִשּׁוּת *h. f.* Ehe.

אָשְׁוֹת (Jes 25, 11, MS אָשְׁיוֹת) 1. אָשְׁיַת, s. אָשִׁיתָא.

אָשׁוּתָא (Lv 11, 30) *a. f.* Maulwurf.

אשוון (GenJI 35, 16, Ausg. Ven. u. MS אשוון) 1. אָשׁוּן.

אַשִׁי, אַשְׁיָא, אַשְׁיָן *m.* Personenname.
אַשִׁיבְתָּא *a. f.* Entstellung von שְׁבוּעֲתָא Eid.
אֲשִׁימָא heidnische Gottheit (von Hamath).
אַשִׁינָא *a. m.* fest, hart.
אֲשִׁירְתָא s. אֲשֵׁרְתָא.
אֲשִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
אֲשִׁישָׁה *h. f.* Kuchen.
אֲשִׁישִׁיתָא *a. f.* dass.
אָשִׁיתָא, אֻשְׁיְתָא *a. f., pl. d.* אֻשְׁיָתָא Cant 2, 9, *c. s.* אָשְׁיָתָהָא Jer 50, 15 starke Mauer.
אֲשָׁכִים *h. m. pl.* Hoden. *denom.* מְאוּשְׁכָן mit grossen Hoden versehen.
אַשְׁכַּבְתָּא *a. f.* 1. Sterben, Tod; 2. Schlachtung.
אוּשְׁכְּי, אֲשְׁכְּי Zauberwort.
אֶשְׁכּוֹל *h. m.* 1. Traube. א׳ שֶׁל בֵּצִים Eierstock; 2. Bezeichnung eines grossen Gelehrten.
אוּשְׁכָּף, אַשְׁכָּף *a. m.* eine Heuschreckenart.
אוּשְׁכָּפָא *a. m.* Schuhmacher.
אֶשְׁכָּרָא *a. m., pl.* אֶשְׁכָּרִין Est II 1, 3 1. Ring, Armband; 2. abgegrenztes Gebiet, Feld.
אֶשְׁכְּרוֹעַ *h. m.* Buchsbaum (*Buxus sempervirens*).
אֶשְׁכְּרְעָא *a. m., pl.* אֶשְׁכְּרְעִין Ez 27, 6 dass.
אֶשְׁכְּרְתִּי *a. f.* Maulwurf (?).
אֵשֶׁל *h. m.* 1. Tamariske (*Tamarix syriaca*); 2. Park.
אֲשֵׁל, אֲשִׁיל ein Fluss in Assyrien.
אֶשְׁלָא (1 S 22, 6) *a. m.* Tamariske.
אַשְׁלָא *a. m.* Strick, Seil.
אוּשְׁלָא *a. m.* Gerstentrank.
אַשְׁלָג *h. m.* Pflanze, die zur Seifenfabrikation verwandt wurde (*Leontice Leontopetalum*).
אַשְׁלְנָא *a. m.* dass.
אַשְׁלְמוּתָא (Ex 25, 7) *a. f.* 1. Einfassung; 2. Einweihung, Fertigstellung.
אָשָׁם *h. m.* Schuldopfer. א׳ תָּלוּי Schuldopfer, das dargebracht wird, wenn es zweifelhaft ist, ob man sich bei einer That versündigt hat. א׳ וַדַּאי Schuldopfer zur Sühne von Vergehungen, deren Schuld klar zu Tage liegt. א׳ חֲסִידִים Schuldopfer, das Fromme darbringen wegen etwa unerkannt gebliebener Verschuldung.
אֲשָׁמָא (Lv 5, 15) *a. m.* 1. Schuldopfer; 2. Schuld.
אַשְׁמְדַאי (Koh 1, 11) *m.* Name eines Fürsten der Dämonen.
אַשְׁמָה *h. f.* Schuld.
אַשְׁמוּרָה, אַשְׁמֹרֶת *h. f.* Nachtwache.
אָשְׁמַי *h. m.* schuldbelastet.
אַשְׁמְיָא Ortsname.
אַשְׁמְתָא *a. f.* Schuld.
אֶשֶׁן s. אַשִׁינָא.
אַשְׁנָה Ortsname.
אַשָּׁף *h. m.* Beschwörer.
אַשְׁפָּא *a. m.* abgeschabtes Fell, Leder.
אַשְׁפָּה *h. f., pl.* אַשְׁפּוֹת, אַשְׁפַּתּוֹת Mist, Misthaufen.
אוּשְׁפִּיזָא *x. m.* 1. Herberge, Gasthaus; 2. Wirt.
אוּשְׁפִּיזְכְנָא, אוּשְׁפִּיזְכָן *x. m.* Gastwirt.
אוּשְׁפִּיזְכְתָּא *x. f.* Wirtin.
אַשְׁפַּלְתָּא *a. f.* Korb.
אֶשְׁפָּר *h. m.* bestimmte Quantität, Portion (?).
אַשְׁפָּרָא *a. m.* Kleiderreiniger.
אוּשְׁפַּרְתִּי *f.* Personenname.
אַשְׁקוּקָה (Entstellung von שְׁבוּעָה) Eid.
אַשְׁקַלְתָּא *a. f.* Verkauf (Ermächtigung wegzunehmen).
אַשְׁקָקָא *a. m., ind.* אַשְׁקָק Est II 6, 9 (nicht MS) Strasse, Platz.
אָשַׁר *h.* stark sein. *Pi.* 1. glücklich preisen; 2. beglaubigen. *Pu.* gepriesen werden. *Hitpa.* aufgestellt werden.
אֲשַׁר *a., ipf.* יֵישַׁר Est II 7, 10 (nicht MS) stark sein. *Pa.* 1. stark machen; 2. beglaubigen; 3. glauben. *Aph.* אָיְשַׁר, *Itpe.* אִתְּשַׁר stark sein.
אֶשֶׁר *h. m., pl. c.* אַשְׁרֵי Heil! (o über das Glück von).

אַשְׁרָאָה *a. m.* 1. Kredit; 2. Guthaben.
אֲשֵׁרָה *h. f.* Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.
אֲשֻׁרָה *h. f.* gerichtliches Zeugnis.
אַשְׁרָיוּתָא *a. f., c.* אַשְׁרָיוּת Jes 66, 1 Wohnen.
אֲשַׁרְתָּא *a. f.* Glück zu!
אֲשֵׁרְתָא *a. f., c.* אֲשֵׁירַת Dt 16, 21, *pl. d.* אֲשֵׁרַיָּא und אֲשֵׁרָתָא Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.
אֲשַׁרְתָּא *a. f.* 1. Attest; 2. Schulden.
אָשַׁשׁ *h. Pu. Hitpo.* fest begründet werden.
אָשֵׁשׁ *h. m.* Glas.
אֲשָׁשִׁיתָא *a. f.* Glasgefäss.
אִשְׁתָּא, אֶשְׁתָּא *a. m.* sechs. *pl.* אֶשְׁתִּין אִשְׁתִּין sechzig.
אִשָּׁתָא (Lv 1, 8) *a. f., ind.* אִישָּׁא Dt 4, 24 1. Feuer; 2. Fieber.
אוּשָּׁה *h. f., pl.* אוּשִּׁין Fundament.
אוּשְׁתָּא *a. f., ind.* אוּשָּׁא Cant 8, 9, *pl. d.* אָשַּׁיָּא 1 K 7, 7 dass. S. auch אֲשִׁיתָא.
אִשְׁתָּא *a.* trinken.
אֶשְׁתָּאָה *a. m.* sechster.
אֶשְׁתָּדָא *a. f.* dies Jahr.
אִשְׁתְּדָיוּתָא *a. f., c.* אִשְׁתְּדָיוּת Jes 7, 2 geschüttelt werden.
אֶשְׁתַּדּוּר (bibl.) *a. m.* Widersetzlichkeit.
אֶשְׁתְּמוֹת Ortsname.
אַשְׁחוּר *m.* Personenname.
אִשְׁתְּיָמָא *x. m.* Verwalter.
אֶשְׁתִּיתָא *m.* Personenname.
אֶשְׁתַּלְהוּתָא *a. f.* schwach werden.
אִשְׁתּוֹמָא (?) *a. m.* Wunder! Unsinn!
אִשְׁתְּמוֹדַע (Gen 42, 7) *a.* 1. erkennen, anerkennen; 2. erkannt, bekannt werden; 3. sich zu erkennen geben.
אִישְׁתְּמוֹדַע (Ru 3, 2) *a. m.* Bekannter.
אִשְׁתְּמוֹדְעוּתָא *a. f., c.* אִשְׁתְּמוֹדְעוּת Jes 3, 9 1. Erkennungszeichen; 2. Bevorzugung.
אִשְׁתְּמָמוּתָא *a. f., ind.* אִשְׁתְּמָמוּ Jer 8, 21 Verwüstung, Entsetzen.

אֶשְׁתְּסַר, אֶשְׁתַּיסַר *a.* sechzehn.
אִשְׁתְּעוּתָא *a. f.* Erzählung.
אִשְׁתַּעֲמָמוּתָא *a. f.* Entsetzen.
אֶשְׁתָּקַד *a.* 1. letztes Jahr; 2. früher.
אֶשְׁתַּתְסַר s. אֶשְׁתַּיסַר.
א״ת ב״ש Formel für die Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der erste mit dem letzten, der zweite mit dem vorletzten u.s.w. vertauscht wird.
אַתְּ (Gen 12, 11) *a. c.* du.
אֵת *h.* Akkusativzeichen, *pl.* אֶתִּין die Stellen, an denen אֵת vorkommt, s. אוֹת.
אָתָא (Gen 4, 15) *a. m., pl.* אָתִין Gen 1, 14, Cant 1, 4 und אָתְוָן Nu 2, 2 1. Zeichen, Vorzeichen; 2. Buchstabe; 3. ein Sternbild, s. יוּתָא.
אֲתָא *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲתוֹ Gen 12, 5, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיתֵי Gen 32, 11, *imp. m. sg.* אִיתָא Gen 31, 44, תָּא kommen, gehen. אָתְיָא כְּ es stimmt überein mit. מִן — אָתְיָא es ist abgeleitet von. *Aph. pf.* 3 *m. sg.* אַיְתִי Gen 2, 19, 3 *m. pl.* אַתִיאוּ Gen 37, 28, *imp. m. sg.* אַיתָא Gen 27, 7 kommen lassen, bringen. וְתַנָּא מַיְתֵי לַהּ מֵהָכָא aber der Tradent leitet es von dieser Stelle ab. לְאַיְתוּיֵי מַאי was will dies hinzufügen? *Ittaph. pf.* 3 *f. sg.* אִתַּיתִיאַת Gen 33, 11 gebracht werden. Dalm., Gr. 296 ff.
אִתְּדְשָׁא (Jes 22, 5) *a. f.* Zerstampftwerden.
אַתָּה *h. m.* du.
אִתּוּתָא *a. f., ind.* אִתּוּ (Gen 12, 19) Ehe.
אִתְוַדָּאָה (Ho 14, 3) *a. f.* Bekenntnis.
אַתּוּן (Gen 42, 14) *a. pl. m.* ihr.
אַתּוּנָא (Gen 19, 28) *a. m.* 1. Heerd, Ofen; 2. dicker Rauch.
אֲתוּגָא *a. m.* Stärke.
אַתּוּר (Gen 25, 18) *a. m.* Assyrien.
אֲתוּרָא (?) (Ps 40, 3) *a. m.* Schritt.
אַתּוּרָאָה (Gen 10, 11) *a. m.* assyrisch.
אַתְחָלְתָא *a. f.* Anfang.

אַתֵיטְרוֹן (Ez 27, 6) *x. m.* (θέατρον) Theater.

אַתִּיכָא *a. m.* hart.

אַתִּין (Gen 31, 6) *a. pl. f.* ihr.

אַתְּכוּתָא *a. f., c. s.* אַתְּכוּתֵיהּ Guss, Erguss.

אַתְכָּלָא (Nu 13, 24) *a. m.* Traube.

אִתְכַּנְעוּתָא *a. f., c. s.* אִתְכַּנְעוּתָנָא Jer 3, 25 Demütigung.

אִתְכַּפְיָאִיתָא *a. f.* Beugen.

אַתְלֵיטִים *x. m.* (ἀθλητής) Athlet.

אתלים s. אַטְלִיז.

אַתֶּם *h. pl. m.* ihr.

אַתְמְהָא *a. m.* Erstaunen! wunderbar.

אֶתְמוֹל *h.* gestern.

אִתְמַסְכְּנוּתָא *a. f.* Erniedrigung.

אֶתְמָלֵי (Ex 4, 10), אֶתְמָל *a.* gestern.

אִתְמְלוֹכֵי *a. f., c. s.* אִתְמְלוֹכֵיהוֹן Jer 18, 23 Sinnen, Gesinnung.

אִתְמְנְיוּתָא (Na 1, 12) *a. f.* Zahl.

אִיתִימוֹס s. אִיטִימוֹס.

אֵיתָן, אֵתָן *h. m.* 1. Wesen, Natur; 2. stark, dauerhaft; 3. Personenname.

אֲתָנָא (Nu 22, 21) *a. f., pl. ind.* אֲתָנָן Jud 5, 10 Eselin.

אַתְּנוּ *a.* (= אַתְּ אִינְהוּ) du bist es.

אַתִינַס, אַתִינָא (Ἀθῆναι) Athen.

אותונין *x. m.* (ὀθόνιον) feine weisse Leinwand.

אַתְנִים *x.* (ἀσθενής) schwach, krank werden.

אותניתא *x. f.* (ὀθόνη) feines Leinengewand.

אֶתְנַן *h. m.* Hurenlohn.

אתפלנות (BemR, 13) l. אִתְפַּלְגוּן, s. פְּלַג.

אַתְנַסְיָא *x. f.* (ἀθανασία) Unsterblichkeit.

אִתְקַסְּדֶרֶת (!) (Ez 7, 25) *a. f.* Vernichtung.

אַתְקַסְּפְתָא *a. f.* Entgegnung.

אַתְרָא (Gen 1, 9) *a. m., pl. d.* אַתְרַיָּא Dt 12, 2 Platz, Ort. בָּתַר, בְּאַתַר Gen 10, 32 1. an stelle; 2. in folge dessen; 3. nach, hinter. עַל אֲתַר (in hebr. Zusammenhang) auf der Stelle, sogleich.

אִתְרַבְרְבוּתָא *a. f., c.* אִתְרַבְרְבוּת Sach 12, 7 Grossthun.

אִתְרְגוּשְׁתָא *a. f., c.* אִתְרְגוּשַׁת Ez 30, 15 Lärm, Getöse.

אֶתְרוֹג *h. m.* Citronenart (*Citrus medica cedra*).

אֶתְרוֹגָא, אֶתְרוֹגְגָא (Est II 7, 10) *a. m., pl.* אֶתְרוֹגִין Lv 23, 40 dass.

אַתְרוּתָא *a. f. pl.* אַתְרְוָתָא Ortssitte.

אִתְרְחָצָא (Jes 30, 3) *a. f.* Vertrauen.

אִתְרַשְׁלוּתָא *a. f., c.* אִתְרַשְׁלוּת Jer 47, 3 Erschlaffung.

אִתְּתָא (Lv 18, 18) *a. f., ind.* אִתָּא Lv 18, 22, *c.* אִתַּת Gen 16, 1, *pl. d.* נְשַׁיָּא Gen 18, 11, *ind.* נְשִׁין Gen 31, 50 Weib.

ב

ב der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ב = Zahlzeichen für 2.

בְּ *h. a.* 1. *c. s.* (*ar.*) בִּי, בָּךְ, בֵּיהּ Gen 37, 10 u.s.w. in, an, für, durch. בְּךְ *a*) wann; *b*) in betreff; *c*) Gen 19, 16 weil; 2. in der Weise, in der Eigenschaft. בְּעֵד als Zeuge. 3. (für בַּר) Sohn des . . .

בָּא (Nu 25, 14) *a. m.* (= אַבָּא) 1. Vater; 2. Personenname.

בָּא (Jes. 5, 8) *a. f.* (= בֵּית) Haus.

בְּאַדַּיִן (Meg. Ant.) *a.* da.

בְּאוּשָׁה *h. f., pl.* בְּאוּשִׁין eine geringwertige Sorte Weintrauben.

בָּאוּת s. בְּוָתָא.

בְּאִימָא, בְּאִינָא Ortsname.
בְּאִישָׁא a. m. 1. schlecht; 2. krank.
בְּאִישׁוּתָא a. f. Schlechtigkeit.
בָּאֵר h. Pi. erklären, erläutern. Pu. pt. מְבוֹאָר klar, einleuchtend.
בְּאַר a. Pa. dass.
בְּאֵר h. f. 1. Brunnen; 2. Ursprung.
בְּאֵרָא a. f., ind. בְּאֵר Cant 4, 15 Brunnen, s. בֵּירָא.
בְּאֵרִי. בֵּי ב׳ Ortschaft in Galiläa und in Babylonien.
בָּאַשׁ h. Hi. 1. zu stinken anfangen, faulen; 2. stinken machen; 3. verläumden; 4. eine gewisse Reife erlangen (von Weintrauben).
בְּאַשׁ, בְּאֵישׁ (Gen 21, 11) a., ipf. 3 m. sg. יִבְאַשׁ Gen 21, 12 1. schlecht, missfällig sein; 2. böse, ärgerlich sein; 3. krank sein. Aph. pf. 3 m. pl. אַבְאִישׁוּ Nu 20, 15 1. Böses thun; 2. jem. wehe thun; 3. in übeln Geruch bringen, verläumden. Itpe. pf. אִתְבְּאַשׁ Mi 4, 6, אִבְּאַשׁ 1. sich schlecht befinden, krank sein; 2. schlecht behandelt werden. Ittaph. pf. אִתַּבְאַשׁ Ex 5, 23 wehe gethan werden.
בַּבָּא (Est II 5, 14), richtiger בָּבָא a. m. 1. Thor, Thür; 2. בָּבָא קַמָּא, מְצִיעָא, בָּתְרָא, Namen der drei ersten Traktate der Ordnung נְזִיקִין; und (in Tos.) der Teile des Traktats כֵּלִים; 3. Personenname.
בָּבָה h. f. בָּבַת עַיִן Pupille.
בָּבוּאָה x. f. Abbild, Widerschein.
בבויא (jTaan 64b, Ausg. Ven. בבולייא) s. בָּוְלָא.
בָּבוּתָא l. דְּבָבוּתָא.
בִּיבִי x. (vive) lebe!
בוביאר l. בּוּכְיָאר.
בָּבִיתָא a. f. 1. Kanal; 2. s. בָּבְתָא.
בביתן (jDem 23b) l. בָּבְתָן für Flachs.
בָּבֶל 1. Stadt Babel; 2. Landschaft Babylonien; 3. das babyl. Reich.

בָּבְלָאָה a. m., f. בָּבְלָיְתָא Est II 1, 10 (MS falsch בָּבְלַייְתָא) babylonisch.
בָּבְלוֹן (Βαβυλών) Babylon (für Rom).
בָּבְלִי h. m. babylonisch, Babylonier.
בָּבְלִיקוֹן x. m. (βαβυλωνικόν) babylonisch.
בִּיבָר x. m. (βιβάριον) Tierbehälter, Käfig, Zwinger.
בִּיבָרַיָא x. m. pl. Tiere, die man im Zwinger hält.
בָּבְתָא a. f. 1. בָּבַת עֵינֵיהוֹן Dt 32, 10 Pupille; 2. s. בָּוְתָא.
בַּג בַּג m. Personenname.
בָּגָא, בָּאגָא x. m. Gemeindeland.
בָּגַד h. 1. treulos handeln; 2. ziehen, zerren.
בֶּגֶד h. m. Gewand.
בגדל (BerR 98) l. מִגְדַּל.
בַּגְדָּס m. (Βακχίδης) Personenname.
בַּגְדָּא, בַּגְדַּת Ortsname (nicht das jetzige Bagdad).
בַּגְדָּתָאָה a. m. aus Bagdat.
בְּגִידָה h. f. Treubruch.
בַּגִּירָא a. m. 1. rauh, behaart; 2. mannbar.
בָּגַן h. Hi. schreien.
בָּאגְנָא a. m. 1. Lache, Tümpel; 2. zerbrochenes Gefäss.
בוגני ניגמי (Est II 4, 1, Or 2375 פּוּגְנִן נִיגְמֵי, Or 2377 פּוּגְעַ נִגְמַר) x. durch Kuriere gesandte Briefe (?).
בָּגַר h. mannbar werden.
בְּגַר I a. mannbar werden.
בְּגַר II a. schwach, mager werden. Aph. schwächen.
בֹּגֶר h. m. Alter der Mannbarkeit (der Jungfrau) d. h. vom $12^1/_2$. Jahre ab.
בַּגָּר h. m. 1. behaart, rauh; 2. mannbar.
בַּגְרוּת h. f. Mannbarkeit, das Alter nach dem $12^1/_2$. Jahr.
בגרון (VajR 28) l. פַּלְמָן.
בגרונדי s. גּוּנְדְּרָא.
בַּגְרָס (Meg. Ant.) l. בַּגְדָּס.
בַּךְ a. 1. zur Zeit wann, wenn; 2. in betreff; 3. Gen 19, 16 weil.

בַּר I *h. m.* 1. Stengel, Stange; 2. Oelkelter. בֵּית הַבַּר dass.
בַּר II *h. m.* Leinwand.
בַּר III *h.* בַּר בְּבַר abgesondert, für sich. לְבַד allein. לְבַדּוֹ er allein. בִּלְבַד nur. בִּלְבַד שֶׁ nur dass.
בַּר s. אֲבַד.
בְּדָא I *a. Pa.* erdichten, ersinnen. *Itpa.* sich als falsch erweisen, der Lüge überführt werden.
בְּדָא II *a. Pa. pt. f.* מְבַדָּה SchirR 8, 1 (Ed. princ. מבוה) verabscheuen, verachten.
בַּדָּא I *a. m.* 1. Stengel; 2. *pl. d.* בַּדַּיָּא Jo 2, 24 l. wie Ar. בַּדַּיָּא Ölkelter.
בַּדָּא II *a. m.* feines Linnen.
בַּדָּאָה *a. m.* Erdichter, Lügner.
בְּדָאוּתָא *a. f.* Erfindung, Lüge.
בָּדַד *h.* 1. zerstreuen; 2. einsam sein. *Hitpo.* 1. heimatlos, fern von der Heimat sein; 2. sich trennen.
בְּדַד *a. Pa.* pressen, keltern.
בָּדָד *h. m.* Einsamkeit, Vereinsamung.
בַּדָּד *h. m.* Kelterer.
בַּדְּדִיּוֹת s. בַּדִּידָה.
בַּדְּדִין *h. m. pl.* Stock (als Folterwerkzeug).
בָּדָה *h.* 1. sondern; 2. erfinden, erdichten, erlügen. *Pi.* 1. erdichten; 2. Lügen strafen. *Hitp.* sich als Lügner erweisen, als Lügner erscheinen.
בדוחא s. בּוּדְחָא.
בַּדּוּחָא *a. m.* Lustigmacher.
בְּדוּקַיָּא *a. m. pl.* מַיָּא ב׳ Prüfungswasser (bei der des Ehebruchs Verdächtigen).
בַּדּוּרָא *a. m., ind.* בִּידּוּר Jes 8, 22 1. Zerstreuung; 2. Zerstreuter.
בְּדוּתָא, בַּדּוּתָא *a. f.* Erdichtung.
בְּדַח *a., pf.* 3 *m. pl.* בְּדַחוּ Thr 1, 21 (MS חֲדוּ) sich freuen. (Thr 1, 21; 4, 21, Koh 2, 10; 5, 18, Est II 8, 15 in Or 2375 nicht ברח). *Pa.* erheitern.
בּוּדְחָא, בַּדּוּחָא *a. m.* Fröhlichkeit.
בודיא l. בּוּרְיָא.
בַּדַּי *h. m.* Erdichter, Lügner.
בִּדְיָא *a. m.* Erdichtung, Lüge.
בָּדִיד *h. m.* 1. Grabscheit; 2. Graben, Furche.
בַּדִּידָה, בּוּדִידָה *h. f.* (kleine) Olivenpresse.
בְּדִיוּתָא *a. f.* Erdichtung.
בְּדִיחוּתָא *a. f.* Belustigung, Heiterkeit.
בְּדִיחָתָא *a. f.* dass.
בְּדִיל (Ex 13, 8) *a.* um — willen, wegen. בְּדִיל דְּ Gen 6, 3 weil.
בְּדִילָה *h. f.* Trennung.
בִּדִּין (Jes 44, 25) *a. m. pl.* 1. beschworener Geist; 2. Totenbeschwörer.
בדייני l. בֵּדְווּרֵי (= בֵּית דְּוּרֵי), s. דְּוּר.
בְּדִיקָה *h. f.* Untersuchung.
בְּדִיקוּתָא *a. f.* dass.
בְּדִיקָנָאָה (?) *a. m.* Untersucher, Spion.
בְּדִיתָא *a. f.* ein Euphratkanal.
בָּדַל *h.* 1. trennen, absondern; 2. ablassen. *Ni.* getrennt werden. *Hi.* 1. abtrennen; 2. die Habdala am Sabbatsausgang vollziehen. *Ho.* unterschieden sein.
בְּדַל *a.* 1. ablassen; 2. Habdala vollziehen.
בְּדֹלַח *x. m.* Bdellium, ein wohlriechendes Harz.
בְּדוּלְחָא (Gen 2, 12) *x. m.* dass.
בְּדוּלְקֵי (Midr Schem 22) *x. m. pl.* (βδέλυγμα) Scheusal, Götzenbild.
בְּאָדָן, בְּדָאן, בְּדָן Ortsname.
בדסין l. בַּרְסִין.
בָּדַק *h.* 1. untersuchen, prüfen; 2. Pflanzen behäufeln. *Ni.* geprüft werden.
בְּדַק *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְדּוֹק Dt 13, 15 prüfen, untersuchen; 3. ein Abführmittel einnehmen. *Pa. inf.* בַּדָּקָא Gen 44, 15 untersuchen. *Itpe.* untersucht werden.
בֶּדֶק *h. m.* 1. Riss, schadhafte Stelle; 2. Reparatur.
בִּדְקָא (Gen 42, 9) *a. m.* 1. Riss,

Schadhaftes; 2. Wasserdurchbruch; 3. Sünde.

בְּדַר *h. Pi.* zerstreuen.

בְּדַר *a.* streuen. *Pa. pf.* בַּדַּר Gen 11, 8 1. zerstreuen; 2. schütteln (in einem Siebe); 3. l. בְּדַד. *Itpa. pf.* 3 *f. pl.* אִתְבַּדְּרָא Jes 33, 3, *ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבַּדְּרוּן Nu 10, 35 zerstreut werden.

ברדסין l. בַּרְדְּסִין.

בְּדִיתָא *a. f.* Erdichtung.

בָּהָא *h.* ängstlich sein (?).

בְּהוּלְתָּא (Lv 26, 16) *a. f.* Bestürzung, Verwirrung.

בָּהוֹר *h. m.* weissfleckig.

בְּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בְּהִילוּתָא *a. f.* Eile. בִּבְהִילוּ Ex 12, 11 eilig.

בְּהִיקָא *a. m., ind.* בְּהִיק Cant 7, 3 glänzend, vornehm.

בָּהִיר *h. m.* weiss, glänzend.

בְּהִירָא *a. m.* dass.

בָּהַל I *h.* nur *pt.* בָּהוּל überstürzt. *Pi.* beunruhigen. *Hitp.* beunruhigt werden.

בָּהַל II *h. Hi.* Dampf aufsteigen lassen.

בְּהַל *a. Pa.* beunruhigen, in Schrecken setzen. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּבְהֵיל Koh 5, 1 unbedacht sein. *Itpe. pf.* אִתְבְּהֵיל 1S 28, 21, 3 *m. pl.* אִתְבְּהִילוּ Ex 15, 15 1. beunruhigt werden; 2. sich beeilen.

בְּהָלָה *h. f.* böser Zufall, plötzlicher Tod.

בַּהָם *h. m.* Viehtreiber.

בְּהֵמָה *h. f.* vierfüssiges Haustier, Vieh. בְּ' גַּסָּה Grossvieh. בְּ' דַּקָּה Kleinvieh.

בְּהֵמוֹת *h. f.* Nilpferd.

בָּהַק *h.* weiss sein, glänzen. *Hi.* 1. leuchten; 2. erleuchten, hell machen. *Ho.* glänzend, ausgezeichnet sein.

בְּהַק *a. Aph. pt. sg. f.* מַבְהֲקָא Est II 8, 15, *pl. m.* מַבְהֲקִין 2S 22, 13 glänzen, leuchten.

בּוּהֲקָא (Lv 13, 39) *a. m.* weisser Fleck.

בַּהֲקִיתָא *a. f.* weisser Hautfleck.

בַּהֲקָן, בּוֹהֲקָן *h. m.* mit weissen Flecken versehen.

בָּהַר *h. Pi. Hi.* 1. glänzen; 2. sich hervorthun; 3. verfinstern.

בְּהַר *a.*, s. שְׁבְהַר.

בַּהֶרֶת *h. f.* weisser Hautfleck.

בַּהַרְתָּא (Lv 23, 23) *a. f., pl. ind.* בַּהֲרָן Lv 23, 38 weisser Hautfleck.

בְּהַת *a., pf.* 2 *m. sg.* בְּהֵיתְתָּא Gen 49, 8 1. sich schämen; 2. bestürzt, erschreckt sein. *Pa. Aph. pf.* 2 *sg.* אַבְהֵיתְתָּא 2S 19, 6 1. schämen machen; 2. schrecken, in Angst versetzen. *Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יִבְּהֲתוּן Mi 7, 16 beschämt werden, sich schämen.

בַּהֲתְתָא *a. f., ind.* בַּהֲתָא Ez 8, 17, *c.* בַּהֲתַת Jer 3, 25 Scham, Schande. בֵּית בַּהֲתְתֵיהּ Dt 25, 11 Schamglied.

בּוֹא *h.* 1. kommen, hingehen, hineingehen. הַבָּא מִן הַדִּין das aus der Folgerung Resultierende; 2. geschlechtl. beiwohnen. *Hi.* 1. bringen, darbringen; 2. hinzufügen; 3. hervorbringen, verursachen.

בוב s. בּוּק.

בּוּבְיָא *a. m.* 1. Pfanne; 2. Abbild.

בּוּבִיתָא *a. f.* Kanal, Rinne.

בודיא l. בּוּרְיָא.

בּוֹהַק *h. m.* weisser Fleck.

בּוֹהֲקָן s. בַּהֲקָן.

בּוּז *h.* verachten.

בּוּז *a.*, s. בְּזַז.

בּוּזָאָה *a. m.* aus Buzi.

בּוּזָזָא *a. m.* Plünderer.

בּוּזְתָא *a. f.* Verachtung, Schmach.

בּוּמָא *m.* Personenname.

בּוּמְטָא *a. m.* 1. schimmernd; 2. Funke.

בּוּמִיתָא s. בְּמִיטָא.

בּוּק *a.* 1. hin u. her rennen (?); 2. weinen (s. בְּכָא).

בּוּל *h.* vermengen.

בּוּל *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.

בּוּל (*bibl.*) *h. m.* 1. Gewächs; 2. Name des 8. Monats (etwa November); 3. Ortsname.

בֻּולָא *a. m.* Kastagnette.

בּוֹלֶשֶׁת *h. f.* Streifschaar.

בּוּן 1. Personenname; 2. s. בֵּין.

בּוֹסֶם *h. m.* Gewürz.

בּוּעַ *a.*, *ipf.* 1 *sg.* אֲבוּעַ Hb 3, 18, *imp. f. sg.* בּוּעִי Sac 9, 9 jauchzen.

בּוּעֲרָא (Jes 30, 17) *a. m.* Fackel.

בּוּעֲתָא *a. f.* 1. Jubel, Jauchzen; 2. *pl.* בּוּעִין Geschwür; 3. l. בּוּעֲרָא Jes 30, 17.

בּוּץ *h.* aufgehen, leuchten.

בּוּץ *h. m.* 1. Byssus; 2. Byssusgewand.

בּוּצָא *a. m.* 1. *ind.* בּוּץ Ex 25, 4 dass. 2. l. בִּצָּא; 3. בּוּצִין Jes 43, 2, l. wie MS בּוּצִין, s. בּוּצִינָא.

בּוּצִינָא *a. m.* 1. *pl. d.* בּוּצִינַיָּא Ex 30, 7 Lampe, Licht; 2. *pl. d.* בּוּצִינַיָּא Nu 11, 5 Kürbis, Gurke (?); 3. Achse oder Loch des Mühlsteines.

בּוּצְנָא *a. m.* Byssusgewand.

בּוּצַרְתָּא *a. f.*, *pl. d.* בָּצְרָתָא 2 S 23, 4, Ho 2, 5 (hier Soc. 59), vgl. בִּצּוּרְתָּא.

בּוֹקֶר *h. m.* Morgen.

בּוּר *h.* brach, unbebaut sein. *Pi.* 1. wüste lassen, leer machen; 2. eine Falle machen. *Hi.* brach liegen lassen.

בּוּר *a.*, *ipf.* 3 *f. sg.* תְּבוּר Gen 47, 19 brach liegen, öde sein. *Aph.* אוֹבַר brach liegen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְּבַרוּ Jer 10, 14 (MS אִטְּפַשׁוּ) verdummt sein. *Itpa.* verheert werden.

בּוּר I *h. m.* ungebildet.

בּוּר II *h. m. f.*, *pl.* בּוּרוֹת 1. Grube, Cisterne; 2. Becken in der Kelter; 3. Gefahr.

בּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* בּוּר Jes 7, 23 Unkraut, Gestrüpp; 2. roh, unverdaulich; 3. ungebildet.

בּוּרָא *a. m.* 1. Grube; 2. weibl. Scham(?).

בּוּרְדָּם (בּוּרְדָס?) *x. m.* eine Krankheit.

בּוּרוּת *h. f.* Unwissenheit.

בּוֹרִי *h. m.* 1. Gesundheit; 2. Gewissheit.

בּוּרִיּוֹת (בּוּרָאוֹת) *h. f. pl.* Wildlinge (von Fruchtbäumen).

בּוֹרִית I l. בֵּירִית.

בּוֹרִית II *h. f.* (vegetabilisches) Laugensalz.

בּוֹרִיתָא (Ma 3, 2) *a. f.* dass.

בּוֹרֶךְ *h. m.* Pflugbaum.

בּוֹשׁ *h.* sich schämen. *Pi.* beschämen, Schande zufügen. *Hi.* zu schanden machen. *Hitp.* beschämt werden, sich schämen.

בּוּשָׁה *h. f.* Schande, Scham.

בּוֹשֶׁת *h. f.* dass. בּוֹשֶׁת פָּנִים Schamhaftigkeit.

בֻּותָא (Lv 11, 18), בֻּותָא (ebenda Or 1467) *a. f.* 1. Eule; 2. Maulwurf.

בּוּתָא *a. f.* Geschwür, s. בּוּעֲתָא.

בְּזָא I *a.* 1. verachten (*pf.* 3 *pl.* בזו Ez 16, 57 l. בְּזוֹ, s. בְּזַז); 2. schänden. *Pa. pt. pl. m.* מְבַזַּן Cant 8, 1 verachten. *Itpe.* verachtet werden.

בְּזָא II *a.* spalten, zerbrechen. *Pa.* verteilen. *Itpe.* geteilt werden.

בִּזָּא, בּוּזָא (Thr 4, 3) *a. m.* Mutterbrust.

בִּזְבּוּזָא *a. m.* Beute, Raub.

בִּזְבֵּז *h.* 1. teilen; 2. freigebig austeilen; 3. verschwenden; 4. plündern.

בִּזְבֵּז *a.*, *pt.* מְבַזְבֵּז Koh 3, 22 l. מְבַזְבֵּז dass.

בִּזְבִּינָא, בִּזְבְּנָא *x. m.* Zolleinnehmer.

בִּזְנָא *a. m.* Bündel, Gebund.

בָּזָה *h.* verachten, schmähen. *Pi.* dass. *Hitp.* verachtet werden, verächtlich erscheinen.

בִּזָּה *h. f.* Beute.

בָּזוֹז *h. m.* Räuber.

בָּזוֹזָא *a. m.*, *pl.* בָּזוֹזִין Jes 16, 4 dass.

בְּזוֹזָא, בִּזּוּזָא *a. m.*, *ind.* בְּזוֹז Jes 24, 16 Raub.

בָּזוֹזִיתָא *a. f.* Räuberin.

בְּזוֹזִיתָא *a. f.* Beraubung.

בִּזּוּי *h. m.* Verachtung.

בְּזוּעָא *a. m.*, *ind.* בְּזוּעַ Jo 2, 13 das Zerreissen.

בָּזַז *h.* rauben, plündern. *Pilp.* s. בִּזְבֵּז.

בְּזַז *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* בַּזּוּ Nu 31, 35,

ipf. 2 *m. sg.* תְּבוֹז Dt 20, 14 rauben, plündern. *Aph. pt.* מַבֵּיז Jes 24, 1 plündern lassen. *Itpe. pf.* אִתְבְּזִיז Ho 8, 8 geplündert werden. *Palp.* s. בַּזְבֵּז.

בְּזָיָא *a. m.* verächtlicher Mensch.

בזייה (jBabB 14[c]) l. בִּזְלָא.

בִּזָּיוֹן *h. m.* Verachtung.

בְּזִיוֹנָא I *a. m.* dass.

בזיונא II s. בדייני.

בְּזִיוֹנָא III *a. m.* 1. Haken; 2. Schlitz.

בזיוי (ExJI 25, 29, MS בויכוי) l. בָּזִיכוֹי, s. בָּזְכָא.

בְּזִיעֲתָא *a. f.* Spalt, Riss.

בָּזִיק *h. m.* Scherbe.

בָּאזְיָרָן *x. m.* Falkenier.

בָּזִיךְ, בָּזָךְ *h. m.* Schale.

בָּזְכָא (Nu 7, 14) *a. m., pl. d.* בָּזְכַיָּא Nu 4, 7 dass.

בִּזְלָא *a. m.* vom Gemeindeland getrennt liegendes Grundstück.

בְּזַע *a., pt. pass. f.* בְּזִיעָא Koh 3, 7 spalten, durchbrechen, zerreissen. *Pa. pf.* בַּזַּע Nu 25, 8 zerreissen, aufschlitzen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְבְּזַעַת Nu 16, 31 zerrissen werden.

בִּזְעָא *a. m.* Spalt, Riss.

בִּזְעֲתָא *a. f.* Zerrissenes.

בָּזָק (?) *h. m.* Blitz.

בָּזַק *h.* streuen. *Ni.* sich zerstreuen.

בְּזַק *a.* streuen. *Itpe.* ausgestreut werden.

בִּזְקָא *a. m.* Brocken, Scherbe.

בָּזַר *h.* zerstreuen, streuen. *Pi.* dass.

בְּזַר *a. Pa.* dass.

בִּזְרָא *a. m.* Samen.

בִּזְרְנָא *a. m.* Samenart.

בִּזְּתָא (Ex 15, 9) *a. f.* Beute.

בִּזְתָא I *a. f., pl.* בִּזִּין Riss, Spalte.

בִּזְתָא II *a. f.* Verachtung.

בְּחַיִּין (EchR 1, 16) = בְּ—חַיִּין lebendig.

בָּחוּר *h. m.* 1. Auserwählter; 2. Unverheirateter.

בְּחוּרָא *a. m.* dass.

בחורתא (NuJI 21, 27) l. בחודתא (so MS), s. חוּדְתָא.

בְּחִינָה (*nachtalmud.*) *h. f.* 1. Prüfung, Betrachtung; 2. Hinsicht.

בְּחִירָה *h. f.* Wahl, Erwählung. בֵּית הַבְּחִירָה der Tempel in Jerusalem.

בְּחִירְתָא *a. f.* 1. Wahl, Erwählung; 2. Beiname des Talmudtraktates Edujoth.

בָּחַל *h. Pi.* reifen (den ersten Grad der Reife erhalten). *Hi.* reif machen, treiben.

בָּחַן *h.* prüfen, untersuchen. *Pi. Hi.* dass.

בְּחַן *a., pf.* 2 *m. sg. c. s.* בְּחַנְתָּהִי Dt 33, 8, 1 *sg.* בְּחָנִית Koh 1, 17 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְבַּחֲנוּן (MS תִּתְבַּחֲרוּן) Gen 42, 15 geprüft werden.

בָּחַר *h.* auswählen, erwählen. *Pi.* dass. *Ho. pt.* מוּבְחָר auserlesen.

בְּחַר *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶבְחֲרִנּוּן Sac 13, 9, *pt. pass. pl. f.* בְּחִירָן Ex 14, 7 prüfen; 2. auswählen. *Aph.* auslesen. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *pl. m.* תִּתְבַּחֲרוּן Gen 42, 15 geprüft werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְבְּחַרוּ Nu 31, 5 erwählt werden.

בַּחֲרוּת *h. f.* Jugend, junge Leute.

בַּחֲרָן *h. m.* wählerisch.

בָּחַשׁ *h.* 1. umrühren; 2. untersuchen, suchen.

בְּחַשׁ *a.* dass.

בַּחֲשָׁא *a. m.* Rührlöffel.

בִּחְשָׁא *a. m.* Achselhöhle.

במא l. בְּמִיטָא.

בֵּיטָא *x. m.* (βῆτα) zweiter Buchstabe des griech. Alphabets.

בִּטְבּוּס *h. m.* Hanf.

בִּטְבֵּט *h.* anschwellen.

בטדא l. בִּטְרָא.

בָּטָה *h.* Eide (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts thun. *Pi.* dass.

בִּטּוּי *h. m.* Eid (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts.

בִּטּוּל *h. m.* 1. Annullierung, Abschaffung; 2. Störung; 3. Zeitverlust.

בְּטוּלָא *a. m.* 1. Ungiltigmachung; 2. Vernichtung.

בְּטֻוְיָא (VajR 25, so auch Ed. princ.) s. **טֻוְיָא**.

בְּטוּנָא *a. m.* Seil.

בָּטַח *h.* vertrauen. *pt.* **בָּטוּחַ** sicher, zuverlässig. *Hi.* versichern, verheissen (von Gott gesagt). *Ho.* versichert sein, gewiss sein.

בְּטַח *a.* vertrauen. *Aph. pf.* 2 *m. sg. c. s.* **אַבְטַחְתַּנִי** Ru 2, 13 (vac. Or 1302 und 2375) Vertrauen einflössen, versichern. *Itpe. pt.* **מִתְבְּטַח** Jer 12, 5 sich auf etwas verlassen, sich sicher fühlen.

בֶּטַח *h. m.* Wasserreservoir (?).

בִּטָּחוֹן *h. m* Vertrauen.

בָּטִי *x. f.* (ἐμβάτη) Wanne, Bassin.

בִּיטִי *x. m.* (βυθός) Abgrund, Tiefe(?).

בָּטִי, בָּאטִי *m.* 1. Personenname; 2. (βάτος) Roche (verbotener Fisch).

בְּטִיחַ *m.* Personenname.

בְּטִימָא, בּוּטִימָא *a. f.* Höhle (?).

בְּטִימִי *m.* Personenname.

בְּטִילָא, בַּטִּילָא *a. m., ind.* **בְּטִיל** Ex 32, 25, *pl.* **בַּטִּילִין** Ex 5, 9 1. müssig; 2. wertlos.

בְּטִילָה *h. f.* Müssiggang.

בְּטִינְתָא (Jud 15, 15) *a. f.* trächtig.

בְּטִיתָא, בּוּטִיתָא *h. f.* Kapperfrucht.

בָּטַל *h.* 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören; abgeschafft, annulliert sein; 3. aufgehen (in der Menge). *Ni.* 1. abgeschafft werden; 2. befreit sein, ausgenommen werden. *Pi.* 1. aufheben, abschaffen, vernichten; 2. etwas, das verboten ist, durch besondere Veranstaltungen gebrauchsfähig machen; 3. ehelos bleiben; 4. stören, unterbrechen. *Hi.* aufhören lassen. *Hitp.* gestört, aufgehoben werden.

בְּטֵל, בְּטַל (Thr 5, 15) *a., pf.* 3 *f. sg.* **בְּטֵילַת** Est II 1, 1, *ipf.* 3 *m. pl.* **יִבְטְלוּן** Gen 8, 22 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören. *Pa. ipf.* 1 *sg.* **אֲבַטֵּיל** Lv 26, 6 1. aufhören machen, abschaffen, vernichten; 2. ungiltig machen, annullieren; 3. stören. *Aph. pf.* 3 *pl.* **אַבְטִילוּ** Jes 24, 5 1. vernichten; 2. stören. *Itpe. pf.* 3 *pl.* **אִתְבְּטֵלוּ** Thr 5, 14 1. aufhören; 2. vernichtet werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* **יִתְבַּטְּלוּן** Koh 12, 3 zum Feiern gebracht werden.

בָּטֵל *h. m.* 1. nichtig, leer, wertlos; 2. ungiltig; 3. müssig, unthätig.

בְּטֵלָה *h. f.* 1. Müssiggang; 2. Nichtigkeit, Unbrauchbarkeit; 3. Zeitverlust.

בִּטּוּלוֹן *h. m.* 1. Musse, Müssiggang; 2. Zeitverlust.

בַּטְלָן *h. m.* 1. müssig; 2. einer, der kein Geschäft treibt.

בּוּטְלָנָא *a. m., ind.* **בּוּטְלָן** Ex 21, 18 Müssiggang.

בַּטְלָנָא *a. m., pl.* **בַּטְלָנִין** Ex 5, 8 Müssiggänger.

בַּטְלָנוּת *h. f.* Müssiggang, Unthätigkeit.

בּוּטְמָא *a. m., pl.* **בּוּטְמִין** Gen 43, 11 Terebinthe (*Pistacia palästina*).

בְּטַן *a.* schwanger sein, trächtig sein. *Aph.* 1. schwanger machen; 2. gebären lassen.

בֶּטֶן *h. f.* Leib.

בִּטְנָא (Jud 13, 5), **בִּטְנָא** (ebenda Soc 59) *a. f.* Leib.

בּוּטְנָא *a. m.* 1. Pistazie (*Pistacia vera*); 2. Geschwulst.

בָּטְנָן, בּוּטְנָא Stadt und Landschaft in Palästina.

בָּטְנָה, בּוּטְנָה *h. f.* Pistazie.

בַּטְנוֹן *a. m.* ein Musikinstrument (?).

בַּטְנִי *a. m.* Name eines Vogels.

בָּטְנִית *f.* Batanäerin (?).

בָּטְנִיתָא. בֵּי בָּטְנִיתָא Ortsname.

בִּטְנְתָא *a. f.* Schwangerschaft.

בִּטְרָא *a. m.* Spannweite (?).

בּוּטְרָא Eigenname einer Stadt, Bosra.

בוטרינונין (PesR 10) l. בְּטְרִיגוֹנִין x. (τριγώνιον) im Dreieck.

בָּטַשׁ h. 1. treten, stampfen; 2. walken.

בְּטַשׁ a. 1. stampfen, treten; 2. walken. *Pa. pt. m. pl.* מְבַטְּשִׁין Est II 3, 8 1. stampfen; 2. walken; 3. gewaltthätig behandeln. *Itpa.* eingestampft werden.

בִּטְשָׁא *a. m.* Tritt.

בֵּי I *a.* 1. (= בְּ) in, mit, zu. בֵּיהִיא שַׁעְתָּא Cant 1, 4 zu jener Stunde; 2. (= בֵּינַת) unter, zwischen. בֵּי תְרֵי zwei zusammen. בֵּי שִׁמְשֵׁי Freitagabend.

בֵּי II *a. f.* (= בֵּית) Haus, Schule des . . ., Ort für . . . בַּר בֵּי רַב (eigentl. Sohn des Lehrhauses) Schüler. בֵּי גִנְזֵי מַלְכָּא Est II 6, 11 das Schatzhaus des Königs.

בֵּי III *x.* (*ave*) lebe wohl(?).

בֵּי *a. m.* (= בַּר) nur in der Verbindung בֵּי רַבִּי, בֵּירַבִּי Sohn des Rabbi N. N.

בִּיָּא, בִּיָּה *x. f.* 1. (*via*) Strasse; 2. (βία) Gewalt, Gewaltthat; 3. (οὐαί) wehe! 4. (βίος) Lebensunterhalt.

בִּיאָה *h. f.* 1. Hereinkommen, Eintritt; 2. Beischlaf.

בִּיב *h. m.* Rinne, Kanal.

בִּיבָא *a. m.* dass.

בייבא s. בִּיבָא.

בִּיבַי, בִּיבוֹן *m.* Personenname

בֵּיבְנֵי *x. m.* (= בֵּי בְנֵי) (βαλανεῖον) Badehaus.

בֵּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בִּיוּנָא *a. f.* 1. Verständnis; 2. Klugheit.

בִּיוּנְנוּתָא *a. f.* dass.

בִּיזְתָא Ortsname.

ביטא (jSchebu 34^d) l. בִּיעָה.

בִּיכָא (?) *a. m.* Netz, Haarschmuck (?).

בִּילָה *h. f.* Vermischung.

בִּימַי (בִּמַּי) *m.* Personenname.

בִּין *h. Hi.* 1. הוֹבִין verständlich machen; 2. הֵבִין *a.* verstehen, *b.* herleiten, Analogieschlüsse machen. *Po.* בּוֹנֵן vernünftig machen. *Hitpo.* 1. einsichtig werden; 2. nachsinnen.

בִּין *a. Pa.* 1. zu verstehen geben; 2. verständig machen. *Itpa.* 1. wahrnehmen; 2. erkennen, kennen, verstehen. *Itpo.* 1. zum Verständnis gebracht werden; 2. verstehen.

בֵּין *h.* 1. zwischen, unter; 2. Zwischenraum, s. בֵּינַיִם. בֵּין — וּבֵין 1. zwischen — und; 2. sowohl — als auch.

בֵּין (Gen 3, 15), בֵּינֵי (Jes 52, 14), בֵּינַת *a., c. s.* (1 pers.) בֵּינָא Gen 13, 8, בֵּינוֹהִי Gen 30, 36 zwischen, unter. אִכָּא בֵּינַיְהוּ es ist Verschiedenheit zwischen ihnen betreffs. בֵּין — וּבֵין 1. Ex 40, 7 zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es dass — sei es dass.

בָּאיִן, בָּיִן *x. m.* (βάϊον) Palmzweig.

בִּינָא *a. m.* Tamariske (?).

בִּינָה *h. f.* Verstand, Einsicht.

בֵּינוֹנִי *h. m.* 1. in der Mitte befindlich, mittelst; 2. mittelmässig; 3. mittlere Periode der Zeit des Frühregens.

בִּינוּתָא *a. f., c.* בִּינוּת Est II 1, 2 Einsicht.

בֵּינַיִם, בֵּינָתַיִם *h. m.* 1. Zwischenraum; 2. dazwischen.

בִּינְתָא I *a. f.* Einsicht.

בִּינְתָא II *a. f., pl.* בִּינִין 1. Korn; 2. *c.* בִּינַת Jud 20, 16 Haar; 3. Wurm. (בֵּינָא, Am 9, 9 = בֵּינָהּ zwischen ihr).

בִּיסָא *a. m.* stachlichtes Kraut.

בִּיעָא *a. m.* 1. *ind.* בִּיעַ Jes 16, 10 Freude, Jubel; 2. l. בִּיעָא *pt. f.* von בּוּעַ.

בִּיעוּטָא *a. m., ind.* בִּיעוּט Jes 10, 33 (MS בְּעִיט) Stampfen, Keltern.

בִּיעוּרָא *a. m., c.* בִּיעוּר Jer 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.

בִּיעוּתָא *a. m., pl.* בִּיעוּתִין Jes. 21, 4 Schrecken.

בִּיעֲתָא *a. f.* Freude, Jubel.

בִּיעֲתָא *a. f., pl.* בִּיעִין Dt 22, 6 Ei.

בֵּיצָה *h. f., pl.* בֵּיצִים 1. Ei; 2. Ball,

Klumpen; 3. Stamm, Wurzel; 4. Hode; 5. Name eines Talmudtraktates.

ביר s. **בְּרָא**.

בַּיָּר *h. m.* Brunnenmeister.

בַּיְרָא *a. m., ind.* **בַּיָר** Dt 21, 4, Jer 12, 13 Brachland.

בֵּירָא *a. c., pl.* **בֵּירָן** Gen 14, 10, **בֵּירָנִן**, *c.* **בֵּירֵי** Gen 26, 15 Brunnen.

בֵּירַבִּי *h. m.* Gelehrtentitel.

בִּירָה *h. f.* 1. Burg, Festung; 2. Residenzstadt; 3. Residenz Gottes, Tempel zu Jerusalem.

בֵּירוּזָא *a. m.* Loch.

בֵּירוּץ *h. m.* Aufhäufen.

בֵּירוּר *h. m.* 1. Wahl; 2. der klare Sinn.

בֵּירִי *h. f.* 1. Wasserstation; 2. Ortsname; 3. *m.* Personenname.

בֵּירִיאֲתָא *a. f.* Klarheit.

בֵּירִית *h. f.* 1. Ring, Band; 2. Knieband.

בִּירָנִית *h. f.* 1. Burg, Palast; 2. Hofdame.

בִּירָנְתָא *a. f., pl. c.* **בִּירָנְיָת** Jes 2, 16 Burg, Palast.

בִּירְתָא (Est II 9, 7) *a. f.* 1. Burg, Palast; 2. Ortsname.

בִּירְתִית *h. f.* aus Birtha (?).

ביש s. **בְּאֵשׁ**.

בִּישָׁא (Dt 13, 12) *a. m., f. d.* **בִּשְׁתָּא** Gen 37, 20 1. schlecht, böse; 2. krank; 3. das Schlechte, Übel, Krankheit.

בִּישׁוּתָא *a. f., ind.* **בִּישׁוּ** Gen 31, 52 Schlechtigkeit, Bosheit.

בַּיְשָׁן *h. m.* schamhaft, keusch.

בֵּישָׁן, **בֵּישָׁן** Beth-Schean (Skythopolis).

בֵּישְׁנָאָה *a. m.* Einwohner von Beth-Schean.

בֵּישָׁנִי *h. m.* dass.

בֵּית *h. m.* Beth, der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets.

בִּית *a., pf.* 3 *m. sg.* **בָּת** Gen 32, 21, *ipf.* 3 *m. sg.* **יְבִית** Dt 16, 4, *imp.* 2 *m. pl.* **בִּיתוּ** Gen 19, 2 1. einkehren, übernachten. *Pa.* dass. *Aph.* übernachten lassen.

בַּיִת *h. m.* 1. Haus, Gebäude; 2. der Tempel zu Jerusalem; 3. Familie, Stammhaus; 4. Schule, Genossenschaft; 5. Platz, Ort; 6. Gehäuse; 7. der menschl. Körper; 8. Glied, die weibl. Scham; 9. Weib. — **בַּעַל הַבַּיִת** 1. Bürger; 2. Privatmann. **בֵּית אָב**, *pl.* **בָּתֵּי אָבוֹת** 1. Familie; 2. Priestergeschlecht; 3. Prinzip, Grundsatz, aus dem ein Gesetz entwickelt wird; 4. **אֲרִיסֵי בָתֵּי אָבוֹת** Erbpächter. **בֵּית דִּין** Gerichtshof. **בֵּית עוֹלָם** Friedhof.

בֵּיתָא (Ex 12, 3), **בַּיְתָא** *a. m., c.* **בֵּית** Gen 12, 1, **בֵּי**, *pl.* **בָּתִּין** Ex 1, 21 1. Haus, Wohnung. **אֱנָשֵׁי בֵּיתָא**, **בְּנֵי בֵיתָא** *a.* Hausleute; *b.* Weib. **דְּבֵיתָא** Weib; 2. Familie, Stamm, Genossenschaft; 3. Ort, Stätte. **בֵּית עָלַם** Friedhof. **יוֹם בֵּית וַלְדָּא** Gen 40, 20 Geburtstag; 4. Beischlaf; 5. Buchstabe Beth.

בַּיְתוֹס *m.* (Βόηθος) Personenname.

בַּיְתוֹסִי *m.* Anhänger des Boethos.

בֵּיתוֹת *h. f. pl.* Haustiere.

בֵּיתוּתָא *a. f.* Wohnung.

בִּיתָנָא (Est II 7, 8) *a. m.* Palast.

בְּכָא (Gen 43, 29) *a., inf.* **מִבְכֵּי** Gen 43, 29, *pt. f.* **בָּכְיָא** Jer 31, 15 weinen, schluchzen, jammern. *Pa. pt. pl. f.* **מְבַכְּיָן** Ez 8, 14 dass.

בָּכָה *h.* weinen, jammern.

בְּכוֹר *h. m.* Erstgeborner.

בְּכוֹרָא *a. m., pl. c.* **בְּכוֹרֵי** Ex 24, 5 Erstgeborner.

בִּכּוּרָה *h. f., pl.* **בִּכּוּרוֹת**, **בִּכְּרִיּוֹת** 1. Frühfrucht; 2. Frühfeige. — *pl.* **בִּכּוּרִים** 1. Erstlingsfrüchte, Darbringung der Erstlingsfrüchte; 2. Name eines Talmudtraktates.

בְּכוֹרָה *h. f.* 1. Erstgeburt, Erstgeburtsrecht; 2. Pflicht der Abgabe der

Erstgeburtstiere an die Priester; 3. *pl.* בְּכוֹרוֹת Name eines Talmudtraktates.

בְּכוּרְתָא *a. f., ind.* בְּכּוּרָא Jes. 28, 4 (MS בִּכְּרָא) Frühfeige. *pl.* בְּכּוּרִין Lv 2, 14 Erstlingsfrüchte.

בכושא (jMeg 73[d], ed. princ. מבושא) l. מְבוּשָׁא.

בְּכוּתָא *a. f.* Weinen.

בְּכִי *h. m.* Weinen.

בְּכִי. עֵין בּ׳ ,בַּעַל בּ׳ Baalbek, Stadt in Syrien.

בְּכָיִים *h. m. pl.* Balsampflanze.

ביכאי ,בוכיא l. כּוּבְיָא ,כּוּבַאי.

בכיא s. בְּכִיתָא.

בוכיא ,בוכיר 1. l. כּוּכְיָא ,כּוּכְּר; 2. l. כּוּבְיָא.

בְּכִיָּה *h. f.* Weinen.

בְּכִיָּה (Est II 3, 1), בְּכִיאָה (2S 13, 36) *a. f. ind.* dass., s. בְּכִיתָא.

בְּכִיוּתָא *a. f.* Weinen.

בַּכְיָנָא *a. m* Weinender.

בִּכִּיר *h. m.* 1. frühreifend (Frühfrucht). 2. frühzeitig.

בַּכִּירָא *a., pl. c.* בַּכִּירֵי Gen 4, 4 dass.

בַּכִּירָה *h. f.* erste Periode des Frühregens.

בְּכֵירוּתָא (Gen 25, 34) *a. f.* Erstgeburt, Erstgeburtsrecht.

בְּכִיתָא (Dt 34, 8) *a. f.* Weinen, Klagen.

בוּכְנָא *a. m.* 1. Mörserkeule; 2. Oberschenkel.

בוּכְנָה *h. f.* Stiel.

בִּכֵּר *h. Pi.* 1. frühe Früchte zeitigen; 2. Erstlinge hervorbringen, Erstgeborene werfen; 3. als Erstgebornen anerkennen. *Hi. Hitp.* dass. wie 1. 2.

בְּכַר *a.* 1. *Pa. pt. pl. f.* מְבַכְּרָתָא Gen 30, 41 Erstgeborene werfen; 2. früh hervorbringen; 3. *inf.* בַּכָּרָא Dt 21, 16 als Erstgebornen anerkennen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבַּכַּר Lv 27, 26 als Erstgeborner ausgesondert werden.

בוּכְרָא (Ex 12, 29) *a. m.* 1. Erstgeborner; 2. unterste Schicht.

בּוּכַּרְיָא *x. f.* (βάκκαρις) Pflanze mit wohlriechendem Öl.

בכריתא (Prov. 27, 7) l. כַּכָּרִיתָא.

בַּל *h.* nicht.

בַּכַּרְתָּא *a. f., ind.* בַּכְּרָא Jes 28, 4 (Ho 9, 10 בַּכָּרָא) Frühfeige.

בֵּל (Jes 46, 1) Name einer babyl. Gottheit.

בּוֹל *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.

בְּלָא ,בְּלִי *a., pf.* 3 *f. sg.* בְּלִיאַת Dt 8, 4, *pt. p. m.* בְּלֵי Jes 44, 19 l. בְּלֵי morsch werden, welken, abgenutzt werden. *Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְבַלּוֹן Jes 65, 22 l. יְבַלּוֹן abnutzen, aufreiben. *Itpe.* abgenutzt werden.

בְּלָא ,בָּאלָא *x. m.* Berg, Wildnis.

בְּלָאָה ,בְּלָא *h. f. m., pl.* בְּלָאִים ,בְּלָאוֹת 1. Lumpen, Fetzen; 2. Überbleibsel.

בְּלָאָה *a. m.* 1. *pl.* בְּלָאֵי Jer 38, 11 Lumpen, Fetzen; 2. l. כְּלָאָה; 3. Leute von Bela in Babylonien.

בלארין s. בְּלָנָרִין.

בּוּלְבְּטַיִּם (בּוּלְבּוּטַיִּם) *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr, Senator.

בִּלְבֵּל *h.* 1. vermischen, verwirren; 2. in Unordnung bringen.

בַּלְבֵּל (Gen 11, 9) *a.* vermischen, verwirren. *Pass.* vermischt werden.

בּוּלְבּוֹס *x. m.* (βολβός) Zwiebelgewächs (*Solanum nigrum?*).

בלבקי l. בַּלָּנְקִי *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.

בְּלַג s. פְּלַג.

בַּלְגָּא s. פַּלְגָּא.

בִּלְגָּה *m.* Name einer Priesterabteilung.

בילדין l. בֵּילְדְּרִין.

בלאדין l. בְּלָארִין *x. m.* (πανάριον) Brotkorb.

בְּלְדְּרָא ,בּוּלְדְּרָא *x. m.* (βερηδάριος) Depeschenträger, Kourier.

בלדרסין l. בְּלַנְדְּרְסִין.

בָּלָה *h.* morsch, abgenutzt, welk werden. *Pi.* abnutzen, aufreiben. *Ni. Hitp.* hinfällig werden.

בְּלוֹ *a. f.* (*bibl.*) Abgabe.

בְּלוּט *h. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum; 3. zum Thürverschluss gehöriger Zapfen.

בְּלוּטָא (Jes 6, 13) *a. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum.

בְּלָוְמִי (?) *m.* Personenname.

בּוּלָוְטִים *x. m.* (βουλευτής) Senator.

בלוים l. בְּלָיִים, s. בְּלָאָה.

בלוניא s. בְּלְיוֹנָא.

בְּלוֹעַ *h. f.* Schlund.

בְּלוֹרִית *h. f.* 1. Locke, Haarflechte; 2. Kette, Strick.

בְּלוֹרִיתָא *a. f.* Locke, Haarflechte.

בְּלוֹשָׁא *a. m.* Untersuchung.

בְּלוֹשָׁא *a. m., pl.* בְּלוֹשִׁין Jer 49, 10 1. Untersucher; 2. Spion; 3. Polizeidiener.

בלומיות (JalkJer320; VajR12 בלימיאות) l. כְּלִינְיוֹת, *pl.* v. כְּלִינֵי *x. f.* (κλίνη) Gelage.

בָּלַח *h. Hi.* hin und herflackern.

בָּלַט *h.* hervorragen, erhaben sein, herausstehen.

בְּלַט *a.* dass.

בְּלַטְּוָרָא *x. m.* (βλαδαρός) einfältig (?).

בַּלְמִיתָא, בּוּלְמִיתָא *a. f.* Wurmfrass. Fäulnis, Moder.

בְּלִי *h.* nichts, nicht. בִּבְלִי ohne.

בָּאלִי (Οὐάλης) Valens.

בּוּלִי *x. f.* (βουλή) 1. Ratsversammlung; 2. Stadtrat.

בוליוטים l. בּוּלָווֹטִים *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

בְּלִיטָה *h. f.* Vorsprung.

בְּלִילָה *h. f.* Mischung.

בֵּילוֹן s. 1. וִילוֹן; 2. בְּלְיוֹנָא.

בְּלְיוֹנָא *x. m.* 1. Edelstein; 2. Amulett.

בְּלִימָה *h.* nichts.

בלינירין (jSanh 29ᵃ, Ausg. Ven. כלינידין) l. כְּלִינִידִין.

בְּלִיעָא *a. m.* 1. Verschlingen, Gefrässigkeit; 2. Gurgel, Schlund; 3. Meerenge.

בְּלִיַּעַל *h. m.* Bosheit.

בְּלִיעֲתָא *a. f.* Verschlingen.

בְּלִיתָא *a. f.* Fetzen.

בָּלַל *h.* vermischen, durcheinanderrühren, verwirren. *Ni. Ho.* vermischt werden. *Pilp.* s. בִּלְבֵּל.

בָּלַם I *h.* 1. das Maul zubinden; 2. stumm sein; 3. verstopft, geschwollen sein. *Hi.* sich beschränken.

בְּלַם *a.* 1. zubinden; 2. *pt. pass.* בְּלִים, Jes 32, 4 l. בְּלִים stumm sein; 3. l. בְּלַם.

בַּלְמָא *a. m.* Verschluss, Umzäunung.

בְּלִימָא *x. m.* (βλῆμα) Sphäre.

בילמי (PesR 21) l. בְּצַלְמֵי s. צַלְמָא.

בּוּלְמוֹס *x. m.* (βούλιμος) Heisshunger.

בִּילוֹן, בֵּילָן 1. (βῆλον) Vorhang; 2. s. כִּילָן, כִּילוֹן.

בַּלָּן *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בַּלָּנָא (Est II 6, 11), בַּלָּנָאָה *x. m.* dass.

בַּלָּנָא *x. m.* (βάλανος) Eichel, Nuss.

בְּלַנְדְּרְסִין (Βρενδίσιον) Brindisium.

בלנטיא l. בַּלָּנְרְיָא.

בַּלָּנֵי (בַּלִּינֵי) *x. m.* 1. (βαλανεύς) Badediener; 2. (βαλανεῖον) Bad, Badehaus.

בַּלָּנְיוֹת *x. f. pl.* (βαλανεῖα) Badeutensilien.

בלינוס s. כְּלִינוֹס.

בלונקי (jDem 22ᶜ) *x. m.* Händler (?).

בַּלָּנְקִי, בַּלָּנְקְיָא *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.

בַּלָּנְרִין, בַּלָּנְרְיָא *x. m.* (βαλναρία) 1. Bademantel; 2. Badezimmer.

בָּלַס *h.* 1. mischen, zusammenmengen; 2. häufen.

בְּלַס *a.* dass. wie 1.

בּוּלָס, בְּלוֹסָא *x. m.* (βέλος) Pfeil.

בּוּלוֹס *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kugel.

בַּלִּסְטְרָא *x. f.* (βαλλίστρα) Wurfmaschine.

בַּלִּסְטָר, בַּלִּסְטְרִי *x. m.* (βαλλιστάριος) Bedienungsmannschaft der Wurfmaschine, Schütze.

בַּלְסְמוֹן (Cant 7, 14, MS בְּסָמִין), בַּלְסָם *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

בלסמיה l. בְּלַסְפִּימְיָא.

בְּלַסְפִּימְיָא *x. f.* (βλασφημία) Lästerung

בלספימסון, l. בְּלַסְפֵּמִיסֵין x. (ἐβλασφήμησεν) er lästerte.

בלוספין s. בְּלוּפְסִין.

בָּלַע h. verschlingen, verzehren. *Ni.* 1. verschlungen, verzehrt werden, absorbiert werden; 2. verschwinden. *Hi.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen; 3. unausgesprochen lassen; 4. etwas unmerklich unter etwas anderem durchgehen lassen. *Ho.* 1. verschlungen werden; 2. in die Mitte zu liegen kommen; 3. aufgenommen, gern gesehen werden.

בְּלַע (Ex 7, 12) *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְלַע Nu 16, 30 1. verschlingen; 2. (Schläge) empfangen. *Aph.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבְּלַע Jos 6, 5 1. verschluckt werden, verschwinden; 2. aufgenommen werden.

בֶּלַע *h. m.* 1. Absorption, Verlust; 2. Atom, Stäubchen; 3. Eigenname.

בַּלְעָא *a. m.* Vielfrass.

בְּלִעָא *a. m.* 1. Verschluckung; 2. Verschlucktes.

בַּלְעַם *a. pass.* sich verschlucken.

בְּלַעְקָן (Est II 3, 1, Or 2375 מְעַקְלוֹן) ein Vorfahre Haman's (Flaccus?).

בלופסין l. בְּלוּפְסִין.

בּוּלְפַס s. בּוּלְבּוֹס.

בִּלְצָא *m.* Personenname.

בִּלְצְמְרָא s. בִּלְסְמְרָא.

בְּלָק *x.* בְּלָק — חִלָּק irgend wer (Hinz u. Kunz).

בלקטיר *x. m.* 1. l. בִּלְקְטוֹר; 2. l. בְּלַקְטִיר.

בלקיא l. בַּלָנְקִי.

בלקס (jTaan 66ᵃ) l. כולקים (so Ausg. Ven.), s. בִּלְקִים.

בְּלוּרִין (Est II 1, 2) *x. m.* Beryll.

בּוּלְרָא *x. m.* (φολλερόν) Grundsteuer.

בְּלוּרְיָא *f.* (*Veluria*) Frauenname.

בּוּלְרִין *x. m.* 1. (φολλάριον) Münze; 2. (βωλάριον) Klumpen.

בַּלְרִין s. בַּלָנְרִין.

בָּלַשׁ *h.* durchsuchen, untersuchen.

בְּלַשׁ (Gen 31, 35) *a.* untersuchen, durchforschen. *Pa. Aph. pt. m. pl.* מַבְלְשִׁין Jes 22, 5 dass. *Itpe. pf.* אִתְבְּלִישׁ Ob 6 untersucht werden.

בַּלָּשָׁא *a. m.* 1. Untersucher; 2. Kundschafter; 3. Polizeidiener.

בַּלְשַׁסְפַּם Stadt in Persien.

בַּלְתִּי, בֵּית ב׳. בִּלְתִּין Ortsname.

בּוֹלֶשֶׁת, בַּלֶּשֶׁת *h. f.* Streifschar.

במנגימין (jRhS 57ᵇ) l. מַנְמְמִין.

בְּמִדְבַּר *h.* das 4. Buch Mose.

בָּמָה *h. f.* Opferstätte (ausserhalb des legitimen Heiligtums).

בִּימָה *x. m.* (βῆμα) Bühne, Richterstuhl.

בְּמוֹהִי (מוהי für מומי) *a.* ich schwöre.

בִּימִין *x. m.* (*vimen*) Weidenrute (?).

באמי. קקים ב׳ (SchirR III 4, Ausg. Pes. קקים כאמי) l. קַקוֹסְכִימִי *x. f.* (κακοσχημή) hässlich.

בָּמְסָא, בֵּימוֹס, בּוֹמוֹס *x. m.* (βωμός) 1. Altar; 2. Untersatz, Gestell, Piedestal.

בָּמְתָא (1K 3, 4) *a. f.* Höhe, illegitime Opferstätte.

בֵּן *h. m.*, *c.* בֶּן, *pl. ind.* בָּנִים, *c.* בְּנֵי 1. Sohn, Kind, Nachkomme; 2. Teilhaber (mit folgendem Substantiv zur Umschreibung eines Adjektivs).

בְּנָא (Dt 20, 5) *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יִבְנֵי Dt 25, 9, *imp. m. sg.* בְּנֵי Nu 23, 1 1. bauen, aufbauen; 2. das Geschlecht (durch Leviratsehe) fortpflanzen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְבְּנִיאַת Nu 13, 22 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten.

בַּנָּאָה I *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בַּנָּאָה II *a. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personenname.

בְּנִינְנֵי *x. m. pl.* (*benignae?*) mildernde Umstände (?).

בָּנָה *h.* 1. bauen, erbauen. בָּנָה אָב ein Princip eruieren; 2. das Geschlecht durch Nachkommen erhalten, Kinder

zeugen. *Ni.* 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten. *Pi.* erbauen (?). *Hitp.* adoptiert werden.

בְּנָה *m.* Personenname (Benaja).

בָּנוֹיָא *a. m.* Erbauer.

בָּנֵי, בֵּי בָּנֵי *x. m.* (βαλανεῖον), *pl.* בָּנָאוֹן Koh 2, 8 Or 2377 (Or 2375 בַּבְּנוֹן l. בֵּי בָּנָן) Bad.

בַּנַּי *h. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personenname (Benaja).

בַּנָּיָא s. בַּנָּאָה II.

בִּנּוּי, בַּנַּי *m.* Personenname (Benaja).

בּוּנְיָא *a. m.* ein unreiner Vogel.

בִּנְיָן *h. m., pl.* בִּנְיָנוֹת 1. Gebäude, Bauwerk; 2. Norm, Prinzip. בִּנְיַן אָב Herleitung eines Prinzips aus einem für einen speciellen Fall gegebenen Gesetze; 3. Gerippe, Knochengerüst.

בִּנְיָנָא (Koh 3, 3) *a. m.* Gebäude.

בְּנָיוֹס *m.* (Βαναίας) Personenname.

בְּנִיסָא *a. m.* unwillig, verdriesslich.

בְּנֵיתָא (?) *a. f.* Geflecht, Netzwerk.

בְּנִיתָא *a. f.* eine Karpfenart.

בִּנְכָּא *x. m.* Furche.

בְּנַס *a.* unwillig sein.

בְּנָסָא *a. m.* Verdruss.

בְּנֵיפִיקִין *x. m.* (βενεφίκιον) Vorrecht(?).

בְּנֵיפִיקָרִין *x. m. pl.* (βενεφικιάλιος) Freisoldaten, Gefreite.

בַּנְּרִיתָא *x. f.* (βαλανάριον) Bademantel, Badewäsche.

בנתיקה (jSanh 25[d]) l. מַרְתּוּקָה.

בְּסָא *a. Pa.* verachten.

בֵּיסָא *x. f.* (βῆσα) Gefäss.

בַּסְבַּג *x. m.* Gemeines Engelsüss (*Polypodium vulgare*).

בְּסוֹרְתָא *a. f., ind.* בְּסוֹרָא 2 S 18, 22 frohe Botschaft.

בַּסָּאסָא *x. pl.* (φοσσᾶτα) Gräben, Gruben.

בַּסְטְיָא *x. m. pl.* (βέστια) Kleidung.

בּוּסְטָנָא *x. m.* Garten.

בַּסְטַרְנָא *x. m.* (βαστέρνα) Sänfte.

בַּסְיָא (בַּסְיָא) *a. m.* Fahrlässigkeit, Mutwille.

בַּסִילְיוֹס, בַּסִילֵיאוֹס *x. m.* (βασιλεύς) König.

בַּסִילְיוֹן *x. m.* (βασίλειον) 1. Königspalast, Königsthron; 2. zum Hof gehörig.

בַּסִילְקִי *x. f.* (βασιλική) Gerichtshalle, Markthalle.

בְּסִימָא *a. m., ind.* בְּסִים Jes 28, 7, 2 S 23, 1 1. schmackhaft; 2. Essig.

בְּסִימוּתָא *a. f.* Schmackhaftigkeit, Süssigkeit.

בְּסִימִין *a. m. pl.* Einbalsamierung.

בסין (jMaasSch 55[c]) l. בְּסִים.

בְּסִירָא I *a. m., pl.* בְּסִירִין Ma 2, 9 verachtet.

בסירא II l. בַּכִּירָא.

בְּסִירוּתָא *a. f.* Verachtung.

בָּסַם *h.* 1. süss, angenehm sein; 2. duften. *Pi.* 1. würzen; 2. parfümieren; 3. einbalsamieren. *Hitp.* 1. sich parfümieren; 2. sich berauschen; 3. sich verbessern.

בְּסַם *a., pf.* 3 *m. pl.* בְּסִימוּ Ex 15, 25, *ipf.* 3 *m. sg.* יִבְסַם Dt 32, 2 1. süss, angenehm sein; 2. duften. *Pa.* 1. süss, schmackhaft machen; 2. parfümieren; 3. *ipf.* יְבַסֵּם Ex 30, 33, *pt. pass.* מְבַסָּם Ex 32, 25 Gewürz zubereiten; 4. einbalsamieren; 5. glücklich machen. *Itpa.* 1. schmackhaft gemacht werden; 2. einbalsamiert werden; 3. sich vergnügt machen (berauschen).

בַּסָּם *h. m.* Gewürzbereiter.

בֹּסֶם *h. m.* Gewürz.

בּוּסְמָא *a. m., ind.* בּוּסַם Ex 30, 25, בְּסַם Ex 30, 23, *pl.* בּוּסְמִין Ex 30, 34 Gewürz.

בּוּסְמָנָא *a. m., pl.* בּוּסְמָנִין Ru 3, 3 Gewürz.

בּוּסְמָנוּתָא *a. f., ind.* בּוּסְמָנוּ Ex 30, 25 Gewürzbereitung.

ביסניה l. בִּסְנָא.

בָּסַס I *x.* (vgl. βάσις) *Pi.* fundamentieren, festen Grund legen. *Hitp.* festgegründet werden.

בְּסַס II *h.* treten.

בְּסַס *x.*, *pt. pass. f. pl.* בְּסִיסָן Cant 5, 15 begründen. *Pa.* dass. *Itpe. pf.* אִתְבְּסִים Cant 7, 14 begründet werden.

בָּסִים *x. m.* (βάσις) Unterlage, Gestell, Postament.

בְּסִיסָא (1K 7, 30) *x. m.* (βάσις), *c. s.* בְּסִיסֵיהּ Ex 30, 18 dass.

בָּסַר *h.* verachten.

בְּסַר I *a.*, dass. *Pa.* בַּסַּר Nu 15, 31, Ez 17, 18, *pt. f.* מְבַסְּרָא 2 K 19, 21 dass.

בְּסַר II *a.* verkündigen, frohe Botschaft melden. *Pa. inf.* בַּסָּרָא 2 S 18, 20 dass. *Itpa. ipf.* יִתְבַּסַּר 2S 18, 31 benachrichtigt werden, frohe Botschaft erhalten.

בֹּסֶר *h. m.* Heerling, saure Frucht.

בּוּסְרָא (Jes 18, 5) *a. m.* dass.

בִּסְרָא (Gen 2, 23) *a. m.*, *ind.* בְּסַר Gen 41, 2 1. Fleisch; 2. Mensch (als vergängliches Geschöpf); 3. Schamteil.

בסריא (Pes 155[b]) l. קִיסְרָיָא.

בּוּסְרָנָא *a. m.*, *ind.* בּוּסְרָן Jes 53, 3 Verachtung.

בַּסְרָנוּתָא *a. f.* dass.

בַּסְתִּיָאר *x. m.* (βεστιάριος) Garderobenmeister.

בּוּסְתְּנָא *x. m.*, *pl. c. s.* בּוּסְתְּנַנָא Est II 3, 8 Obstgarten.

בַּסְתְּקָא *x. m.* irdener Krug.

בִּיסְתַּרְקֵי (DtJI 34, 6) *x. m.* Teppich.

בְּעָא I (Dt 13, 11) *a.* 1. suchen, aufsuchen. בָּעֵי er forscht, erörtert (so zuweilen im jer. Talm.); 2. fragen, bitten. בָּעֵי פְּלוֹנִי es stellt jemand folgendes Problem auf; 3. wünschen, wollen. בָּעַן מֵימַר sie wollen sagen (jer. Talm.). אִי בָּעִית אֵימָא wenn du willst, sage (Vorschlag der Lösung eines Problems); 4. nötig haben. *Aph. pf.* 3 *m. pl. c. s.* אַבְעֲיוּהִי Jes 1, 8 l. אַבְעֲיוּהִי 1. durchsuchen; 2. Futter suchen, grasen. *Itpe. pf.* אִתְבְּעֵי, אִבְּעֵי, 3 *f. sg.* אִיבַּעְיָא Cant 1, 8, *pt.* מִתְבְּעֵי Gen 42, 22 1. gesucht, gefragt werden; לָא מִבַּעְיָא es ist nicht fraglich. לָא מִבַּעְיָא קָאָמַר etwas zweifelloses lehrt er. אִבַּעְיָא לְהוּ folgendes Problem wurde von ihnen (den Lehrern) aufgeworfen. 2. verlangt werden. אִבְּעֵי לֵיהּ er hätte sollen; 3. ängstlich fliehen (?) l. בְּעַת.

בְּעָא II *a.* brüllen, s. פְּעָא.

בַּעְבּוּעַ *h. m.* Sprudeln, Blasen.

בַּעְבַּע *h.* 1. sprudeln; 2. anschwellen; 3. Wellen machen.

בַּעְבַּע *a.* anklopfen.

בעד *arab. imp. Aph.* אַבְעַד לִי mach mir Platz!

בָּעָה *h.* abweiden. *Hi.* abweiden lassen.

בְּעוּט *h. m.* Stoss, Tritt.

בְּעוּטָא *a. m.*, *ind.* בְּעוּט Jes 10, 33 (MS בְּעִיט) Treten, Keltern.

בִּעוּר *h. m.* Wegschaffen.

בְּעוּרָא *a. m.*, *c.* בֵּיעוּר Jes 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.

בְּעוּרָא *a. m.*, *ind.* בְּעוּר Gen 15, 17 Fackel.

בָּעוּתָא *a. f.*, *c. s.* בָּעוּתָךְ Ex 32, 10 Bitte. בְּבָעוּ Gen 19, 18 bitte!

בְּעוּתָא *a. m.*, *pl.* בֵּיעוּתִין Jes 21, 4 Schrecken, Furcht.

בָּעַט *h.* 1. treten, stampfen, ausschlagen; 2. keltern; 3. walken; 4. verächtlich behandeln; 5. abweichen. *Pi.* 1. treten; 2. mit Füssen treten, verächtl. behandeln.

בְּעַט (Dt 32, 15) *a.* 1. treten, stampfen; 2. keltern; 3. walken; 4. verachten. *Pa. pt.* מְבַעֵט l. מְבַעֵט Thr 1, 15 1. keltern; 2. verachten. *Itpe. pt.* מִתְבְּעֵיט Jes 62, 3 gekeltert werden.

בַּעְטָן *h. m.* stössig.

בְּעָיָא *a. m.* Frage, Bitte.

בַּעְיָא I *a. m.* Anschwellung.

בַּעְיָא II (= מַעַן) Personenname.

בְּעִיטָא *a. m., ind.* בְּעִיט Jes 10, 33; 63, 3; Jo 4, 13 (Druck überall בִּיעוּט) Keltern.

בְּעִיטָה *h. f.* Ausschlagen, Stossen, Treten.

בְּעִילָה *h. f.* Beischlaf.

בְּעִירָא (Lv 5, 1) *a. m., ind.* בְּעִיר Dt 32, 1 Vieh. בְּעִירָא דַקִּיקָא Kleinvieh; *pl.* auch = Behemoth, Nilpferd.

בָּעַל *h.* beiwohnen, *pt. pass.* בְּעוּלָה die Geehelichte. *Ni.* Beischlaf erfahren.

בְּעַל *a., ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּבְעֲלִנַּהּ Dt 21, 13 beiwohnen. *Pa. pt. pass. f.* מְבַעֲלָא Ru 1, 12 (vac. MS) l. מְבַּעֲלָא. *Itpe.* 1. verheiratet sein; 2. geschändet werden.

בַּעַל *h. m.* 1. Herr; 2. Gatte; 3. Eigentümer, Inhaber mit etwas Behafteter (mit folgendem Substantiv oft zur Umschreibung eines Adjektivs). בַּעַל מִקְרָא Bibelkundiger. בַּעַל תַּלְמוּד ein derRechtserörterungKundiger. בַּעַל קֶרִי ein von Pollution Betroffener. בַּעַל לָשׁוֹן Verläumder; 4. Gott Baal. בֵּית הַבַּעַל Feld, das von der Natur genügend befruchtet wird, so dass es keiner künstlichen Bewässerung bedarf.

בַּעֲלָא (Nu 25, 4) *a. m., c.* בְּעֵיל Ex 21, 3, *c. s.* בַּעֲלַהּ Nu 30, 8, *pl. c.* בַּעֲלֵי Gen 49, 13 1. Herr; 2. Gatte; 3. Gott Baal.

בַּעֲלָה *h. f.* Herrin.

בַּעֲלְתָא (בְּעֶלְתָּא) *a. f.* Herrin.

בְּעַע *a. Aph. pt.* מַבַּע Dt 32, 35 eilen, beschleunigen. *Ittaph.* (?) s. *Itpe.* v. בְּעַת sich beeilen.

בְּעַץ *a., pt. pass.* בְּעַץ Jer 32, 11 l. בְּעִיץ 1. durch Zinn verschliessen (?); 2. treten (s. בְּעַט).

בַּעַץ *h. m.* Zinn.

בַּעֲצָא *a. m., ind.* בְּעֵיץ Ez 22, 18 Zinn.

בָּעַר *h.* brennen. *Pi.* 1. wegschaffen; 2. verzehren, aufessen. *Hi.* anzünden. *Ho.* angezündet werden.

בְּעַר I *a.* 1. *pt.* בָּעַר Ex 3, 2 brennen; 2. anzünden. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּבַעֲרוּן Ex 35, 2 anzünden; 2. *pf.* בַּעַר Dt 4, 11 brennen; 3. entfernen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַבְעַר Lv 6, 5, Jes 62, 1 dass.

בער II *pt. pl.* בוערין Est II 1, 2 l. בָּעַיִן (Or 2375 בָּעָיִין), s. בְּעָא II.

בְּעֵרָה *h. f.* Brand.

בְּעַשׁ (= בְּאַשׁ) *a.* böse sein, missfällig sein. *Pa.* Böses thun.

בָּעַת *h. Ni.* sich ängstigen. *Hi.* schrecken, in Angst bringen.

בְּעַת *a.* ängstlich sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* בְּעִיתַת l. בַּעֲיתַת 2S 22, 5 ängstigen, drohen, schrecken. *Itpe.* אִתְבְּעֵית 1 S 21, 2, *inf.* אִתְבְּעָתוּתַהּ 2S 4, 4 אִתְבְּעוּתֵיהוֹן 2K 7, 15, *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבַּעֲתוּן Dt 20, 3 1. sich ängstigen; 2. ängstlich fliehen.

בְּעָתָא, **בַּעֲתָא** *a. f.* 1. Schrecken; 2. l. בְּאָתָא.

בַּעֲתוּתָא *a. f.* Schrecken, Furcht.

בְּצָא *a.* durchsuchen. *Itpe.* durchsucht werden.

בִּצָּא (בּוּצָּא) *a. m., pl.* בִּצִּין Jes 14, 23 1. Morast; 2. l. נִצָּא.

בִּצְבּוּץ *h. m.* Hanf.

בִּצְבֵּץ *h.* aufsprossen, hervorbrechen.

בַּצְבֵּץ *a.* dass.

בִּצָּה *h. f., pl.* בִּצִּין Morast.

בִּצּוּעַ *h. m.* Vergleich, Vermittelung.

בִּצּוּעָא *a. m., pl.* בִּצּוּעִין Lv 2, 6 Stück, Brocken.

בִּצּוּר *h. m.* Bezeichnung für Gebet.

בַּצּוֹרֶת *h. f.* Regenmangel, Teuerung.

בִּצּוּרְתָּא I (Ez 41, 12) *a. f.* abgesonderter Raum im Tempel.

בִּצּוּרְתָּא II (Jer 17, 8) *a. f.* Regenmangel, Teuerung.

בָּצִיר *h. m.* Weinlese.

בְּצִירָא (בַּצִּירָא) *a. m.* wenig, gering, knapp.

בְּצִירָה *h. f.* Weinlese.

ביצירתא l. בִּצּוּרְתָּא.

בְּצִיתָא *a. f.* Sumpfboot, flach gehendes Fahrzeug.

בְּצַל *a.* spalten, abzweigen. *Itpe.* Zwiebeln treiben.

בָּצָל *h. m.* Zwiebel. בְּצַל הַכּוֹפְרִי Dorfzwiebel(?), בְּצַל הַקִּיצוֹנִי Sommerzwiebel. עֲלֵי בְצָלִים (Zwiebelblatt) Personenname.

בּוֹצְלָא, בְּצָלָא *a. m., pl. ind.* בּוֹצְלֵי Lv 11, 5 Zwiebel (*Allium cepa*).

בּוֹצְלָנָא *a. m.* ein Zwiebelgewächs.

בְּצַלְצוּל *h. m.* Zwergzwiebel.

בָּצַע *h.* 1. brechen, das Brod brechen; 2. einen Vergleich zu stande bringen.

בְּצַע *a.* 1. brechen, zerbrechen; 2. frei machen; 3. einen Vergleich zu stande bringen. *Pa. imp. m. sg.* בַּצַּע Lv 2, 6 zerbrechen.

בִּצָּה *h. f., pl.* בִּצִּין Teich, Sumpf.

בָּצַץ *h.* tröpfeln lassen.

בצוצטראות (jBabB 14[b]) l. קְצוֹצְטְרָאוֹת (so Ausg. Ven.), s. קְצוֹצְטְרָא.

בצוצרא 1. l. קְצוֹצְטְרָא (ἐξώστρα) Gesims, Balken; 2. l. קַצְטְרָא (κάστρα) Lager.

בָּצֵק *h. m.* Teig.

בָּצַר *h.* 1. Trauben lesen; 2. vermindern. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. verringert werden. *Pi.* 1. umwallen; 2. befestigen. *Hitp.* abgesondert werden.

בְּצַר *a.* 1. abschneiden; 2. verringern. *Pa. inf.* בַּצָּרָא Koh 3, 15 verringern.

בֶּצֶר *h. m.* 1. Festung; 2. Unterhalt.

בָּצְרָה Ortsname.

בָּצְרָיָא, בָּצְרָאָה *m.* aus Bozra.

בֹּצְקַת Ortsname.

בַּקָּא *a. m.* Mücke.

בּוּקָא *a. m.* 1. Krug (vgl. βικίον, βυκίον); 2. Schenkel, Keule.

בְּקָא *a.* durchsuchen, prüfen.

בִּקּוּעַ *h. m.* Spalten. בֵּית בִּקּוּעַ das mit breiter Schneidefläche versehene Blatt einer Doppelhacke.

בִּקּוּר *h. m.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Besuch. בִּקּוּר חוֹלִים Krankenbesuch.

בִּקֹּרֶת *h. f.* 1. Abschätzung; 2. Züchtigung; 3. öffentlicher Aufruf.

בִּיקּוֹרְתָּא (Lv 19, 20) *a. f.* Züchtigung.

בָּקִי *h. m.* erfahren, kundig.

בְּקִיאָה *a. m.* erfahren, kundig.

בּוּקְיָא. בֵּית ב׳ Ortsname.

בִּיקְיָא *x. f.* (βικίον) Wickenart.

בּוּקִיוֹן *x. m.* (βουκκίων) Possenreisser.

בְּקִילֵי *a. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

בּוּקִינוֹס *x. f.* (βούκινον) Horn.

בָּקִיעַ *h. m.* Wasserbecken (?).

בְּקִיעָא *a. m.* 1. Spalt; 2. s. פְּקִיעָא.

בְּקִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Scheit; 3. Darunterdurchgehen.

בְּקִיעִין Ortsname.

בְּקִיקָא *a. m.* morsch.

בְּקָלְאָן *x.* (βοκάλιος, *vocalis*) Sänger (?).

בַּקְלְסָא *x. m.* (βάκυλος) Stock.

בָּקַע *h.* 1. spalten, durchbrechen. טֻמְאָה בּוֹקַעַת die Unreinheit (der Leiche) durchbricht das Grab und verunreinigt die über diesem sich befindenden Gegenstände; 2. hindurchgehen, hinübergehen. *Ni.* gespalten werden, bersten. *Pi.* 1. spalten; 2. hineinstecken. *Hi.* 1. abschneiden; 2. querdurchziehen, *Ho.* gespalten werden.

בְּקַע (1S 2, 14 Ausg., MS קְבַע) *a.* spalten. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִתְבַּקְּעוּ Thr 1, 16 gespalten werden.

בֶּקַע *h. m.* ein Gewicht und eine Münze im Wert eines halben Sekels.

בִּקְעָה *h. f.* Ebene. בִּקְעָה מָצָא וְגָדַר בָּהּ גָּדֵר bildliche Redensart: er fand gleichsam ein offenes Feld und umzäunte es.

בִּקְעֲתָא (Gen 11, 2) *a. f.* 1. Ebene; 2. Scheit, Span.

בָּקַר *h. Pi.* 1. untersuchen; 2. besuchen. *Hi.* freigeben, sich des Eigentumsrechtes begeben. *Ho.* freigegeben werden. *Hitp.* 1. geprüft, untersucht werden; 2. besucht werden.

בְּקַר *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְבַקַּר Lv 13, 36

1. untersuchen; 2. besuchen; 3. nachlesen; 4. frei gehen lassen; 5. freigeben. *Itpa.* durchsuchen.

בֹּקֶר *h. m.* Morgen, Tageslicht.

בָּקָר *h. m.* Rind.

בַּקָּר *h. m.* Viehtreiber, Hirt.

בַּקָּרָא *a. m.* dass.

בָּקְרָא *a. m.*, *pl.* בָּקְרִין Jud 9, 4 ungebildeter Mensch.

בַּקָּרוּת *h. f.* Viehstall.

בַּקָּרוּתָא *a. f.* 1. Viehstall; 2. *c. s.* בַּקָּרוּתְהוֹן Jer 23, 32 Mangel an Bildung.

בַּקָּרָנוּתָא *a. f.*, *c. s.* בַּקָּרָנוּתָךְ 1S 17, 28 Unbesonnenheit.

בְּקַרְתָּא *a. f.*, *pl.* בַּקְרִין, *c.* בַּקְרֵי Dt 7, 13, בַּקְרַן Jes 7, 25 Herde.

בָּקַשׁ *h. Pi.* 1. suchen; 2. bitten. *Hitp.* gesucht werden.

בַּקָּשָׁה *h. f.* Bitte, Verlangen.

בִּקְתָּא *a. f.* 1. Ebene; 2. enge Wohnung. בַּר בִּקְתָּא Nachbar, von derselben Klasse.

בָּקְתָּא *a. f.* Mücke.

בַּר I *h. m.* rein, lauter.

בַּר II *h. m.* 1. Aussenseite; 2. draussen; 3. unbebautes Land. שׁוֹר הַבַּר wilder Ochs, Büffel.

בַּר III *h. m.* Korn.

בָּר *a.* בָּר מִן Gen 14, 24, Lv 23, 38, לְבָר מִן ausser, ohne.

בָּרָא (בַּרָא) *a. m.* 1. freies (unbebautes) Land. חֵיוַת בָּרָא Gen 3, 19 wilde Tiere. תַּרְנְגוֹל בָּרָא Est II 1, 3 Wiedehopf. נָפְקַת בָּרָא Gen 34, 31 Hure; 2. בְּבָרָא Dt 23, 13; 24, 11, לְבַרָא Nu 35, 4, לְבָרָא Dt 23, 12; 24, 11, לְבָר, מִבַּרָא Ex 25, 11, מִלְּבָר draussen. מִבַּרָא לְ לְמִבַּרָא לְ Nu 5, 3 hinaus aus. Dt 23, 12 ausserhalb.

בְּרָא *a. m.*, *ind.* בַּר Gen 17, 16, בְּר, *c. s.* בְּרִי Gen 21, 10, *pl.* בְּנִין Gen 48, 6, בְּרִין Sohn, Nachkomme; *pl.* auch Kinder. בַּר אוּלְפַן, בַּר אוּרְיָן Gelehrter. בַּר נָשָׁא, בַּר אֱנָשָׁא 1. jemand; 2. *pl.* בְּנֵי אֱנָשָׁא Nu 23, 19 Mensch. בַּר בַּר Jes 14, 22 Enkel. בַּר זַרְעָא, *c. s.* בַּר זַרְעֵיהּ Gen 1, 11 Same. בַּר חוֹרִין Dt 15, 13 Freier. בַּר עַמְמִין Dt 29, 21 Heide. בַּר נִצָּא, בַּר נְצָא, *pl.* בְּנֵי נִיצִּין Est II 1, 2 Habicht. בַּרְשַׁן 1 S 19, 24 Wahnsinniger (?).

בַּרְהִימַג, בַּרְהִינַג l. בר הימג od. בר הינג *x. m.* Beiname einer Ysopart.

בָּרָא I *h.* schaffen. *Ni.* geschaffen werden. *Hi.* durchbohren.

בָּרָא II *h. Hi.* 1. stark, gesund werden; 2. eine Stärkung geben.

בְּרָא I (Gen 1, 1) *a.* 1. *ipf.* יִבְרֵי Nu 16, 30 schaffen; 2. *pt.* בָּרֵי Jes 40, 20 schneiden, durchbohren. *Aph.* durchbohren. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אִתְבְּרִיתָא Gen 3, 19, 3 *f. pl.* אִתְבְּרִיָּין l. אִתְבְּרִיָּין Est II 3, 15 1. geschaffen werden.

בְּרָא II *a.* kräftig sein. *Aph.* stark werden, sich nähren; 2. *inf.* אוֹבָרָא! 2S 3, 35 (MS אוֹכָלָא) jem. nähren. *Itpe* stark werden, beherzt werden.

בְּרָא III *a.* vertreiben. *Itpe.* wild werden.

בָּרָאָה (Ez 44, 1) *a. m.* 1. *f. d.* בָּרָיְתָא Ez. 42, 1 ausserhalb befindlich, s. אֲבָרֵי, בָּרֵי; 2. Strasse, freier Platz; 3. *f. d.* בָּרָיְתָא eine nicht in die Mischna aufgenommene Lehrmeinung der Tannaim.

בְּרֵאשִׁית *h. f.* 1. Schöpfung; 2. Urzeit. מִבְּרֵישִׁית Jes 41, 4 von jeher; 3. סֵפֶר בְּרֵאשִׁית das 1. Buch Mose.

בְּרַבָּא (Lv 21, 4), בְּרַבִּי, בְּרַבִּי *a. m.* Titel von Gelehrten.

בַּרְבֵּי *a. m.* (= בַּר בֵּית) Familienglied.

בַּרְבַּל s. בַּלְבַּל.

בַּרְבָּרָאָה *x. m.* (βάρβαρος) Barbar, Uncivilisierter.

בַּרְבָּר, בַּרְבָּרוֹן *x. m.* (βάρβαρος) dass.

בַּרְבָּרִי *x. m.* dass.

בַּרְבָּרְיָא, בַּרְבָּרִיאָה *x. f.* (βαρβαρία)

1. Ausland; 2. Germanien, Britannien; 3. Tunis, Mauretanien.
בַּרְבָּרִית Ortsname.
בָּאֲרָג x. m. vortrefflich (?).
בּוּרְגְּמָא x. m. (πύργωμα) Kastell.
בּוּרְגָּס, בּוּרְגָּן, בּוּרְגִּין x. m. (πύργος, πύργιον) Turm, Station.
בּוּרְגְּנִי x. m. Stationsinhaber.
בורגנרה (jAbZ 43[d]) l. בּוּרְגְּנָיָה x. m. dass.
בּוּרְגָּר, בּוּרְגְּנָרָה x. m. (βουργάριος) Landmann.
בּוּרְגְּרוּתָא x. f. Ackerbau.
בּוּרְגְּתָה Ortsname.
בָּרָד h. m. Hagel.
בַּרְדָא (Ex 9, 18) a. m. 1. Hagel; 2. eine Salbe.
בָּרְדָא ein unreiner Vogel.
בַּרְדְּלָא m. Personenname.
בּוּרְדְּלָא, בָּרְדוּלָא x. m. (βουρδούλη) Geisselhieb, Prügel.
בַּרְדְּלִיָּה Ort in der Nähe von Lydda.
בַּרְדְּלִים, בַּרְדְּלָה x. m. (πάρδαλις) 1. Panther; 2. Iltis (?).
בַּרְדִּינוֹן, בְּרְדִּיטֹס x. m. (ῥόδινος) Rubin.
ברדניקוס (bBer 58[b]) l. הַדְרְנִיקוּס.
בַּרְדָּס s. בּוּרְדָּס.
בּוּרְדְּסִין, בַּרְדְּסִין x. m. (*bardaicus*) Mäntel mit bardaischer Kapuze.
בַּרְדֵּק a. durchdringen.
בּוּרְדִּיקָא x. m. 1. (*bardaicus*) bardaische (illyrische) Kapuze? 2. (*Parthicus*) parthisches rotgefärbtes Leder?
בָּרוּךְ. בֵּי ב' Hals des Schlachttieres (genannt nach der Benediktion, die der Schlachtung voranging).
בְּרוֹנָא a. m. 1. Söhnchen, Liebling; 2. Personenname.
בְּרוֹנִי m. Personenname.
בֵּירוּצִין x. m. (ὄβρυζον) reines Gold (?).
בְּרוּצְיָא (?) Frauenname (s. בְּרוּרְיָא).
בְּרוֹקָא a. m. 1. Smaragd; 2. Morgenstern; 3. Personenname.
בָּרוּר h. m. 1. auserlesen; 2. hell, klar.

בֵּית חַיִל בָּרוּר. Ortsname.
בְּרוֹשׁ h. f. Cypresse.
ברושיתא l. בְּרוֹשִׁיתָא.
בְּרוֹת h. f. Cypresse.
ברותא l. בְּדוּתָא.
בְּרוֹתָא (Est II 2, 7) a. f. Cypresse.
בְּרַז a., ipf. 1 sg. c. s. אֶבְרְזִנֵּהּ 1 S 18, 11 duchbohren. *Aph.* dass.
בַּרְזָא I a. m., c. בְּרַז 1 S 14, 26 Loch.
בַּרְזָא II x. m. (βυρσίνη) Lederriemen.
בַּרֵּזג x. (vgl. זוג) paaren.
ברזווא (NuJI 25, 8) l. בֵּירוּזָא (so MS).
ברזילא l. בַּרְזִילָא.
בַּרְזִילָה Ortsname.
בַּרְזִינָא a. m. ein kleines Mass.
בַּרְזִיתָא a. f. Spiess.
בַּרְזֵל a. schütteln (?).
בַּרְזֶל h. m. 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug. צֹאן בַּרְזֶל sichergestelltes Sondereigentum der Ehegattin.
בַּרְזְלָא (Gen 4, 22) a. m., ind. בַּרְזֶל Est II, 1, 3 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug.
בירזלין (ExJII 28, 19) l. בֵּירוּלִין.
בּוּרְזִינְקָא x. m. intermittierende Quelle.
בַּרְזְנִיתָא a. f. Anbohren.
בָּרַח h. fliehen. *Hi.* 1. verjagen, in die Flucht schlagen; 2. verriegeln; 3. entziehen, unterschlagen. *Ho.* vertrieben werden.
בְּרַח a. fliehen. *Aph.* vorenthalten. *Itpe.* abgehalten werden.
בַּרְחָא a. m. Ziegenbock.
ברטיא (PesR 33) l. בַּרְבָּרְיָא.
בּוּרְטְיָא x. m. (βηρούττα) Spiess.
בְּרְטַנְיָא (Βρεττανία) Britannien.
בֹּרִי, בְּרִי h. m. 1. Gesundheit, Kraft; 2. Gewissheit, Überzeugung.
בָּרִי a. auswendig, draussen. מִבָּרִי von aussen.
בָּרִיא h. m. 1. fett, stark, gesund; 2. fest, gewiss, wahr.
בָּרְיָא a. m., c. s. בָּרְיָךְ Koh 12, 1 Schöpfer.
בְּרִיאָה a. m., ind. בְּרִיא! Koh 10, 6

1. fett, stark, gesund; 2. sicher, gewiss.
בָּרְיָא, בּוּרְיָא *a. m., c. s.* בָּרְיֵיה Ex 21, 19 Gesundheit, Stärke.
בּוּרְיָא *a. m.* Schilfmatte.
בְּרִיאָה, בְּרִיָּה *h. f., pl.* בְּרִיּוֹת 1. Schöpfung; 2. Geschöpf, Lebewesen; 3. Mensch.
בְּרִיאוּתָא *a. f.* Stärke, Gesundheit.
בְּרִיאָתָא *a. f., ind.* בְּרִיאָה Nu 16, 30 dass.
בַּרְיוֹן *h. m.* zügelloser Mensch.
בַּרְיוֹנָא *a. m.* dass.
בירוית l. בְּרַיְוִית (PesR 43) *x. f. pl.* (βρέουιον) Erlass.
בַּרְיוּתָא *a. f.* 1. Zügellosigkeit; 2. Gesundheit.
בְּרִיחַ *h. m.* Riegel, Bolzen.
בְּרִיחָה *h. f.* Flucht.
בְּרִיכָה *h. f.* 1. Niederknien; 2. Segnen; 3. Trieb, Schössling; 4. Brut (der Tauben).
בְּרֵיכָה *h. f.* Teich.
בְּרִיכְתָא (2 K 18, 17) *a. f.* dass.
בָּרִין. רָם בּ׳ Ortsname.
בריקא s. בּוּרְדִּיקָא.
בְּרִירָא *a. m., ind.* בְּרִיר Thr 3, 41 auserlesen.
בָּרִירָא *a. m., ind.* בָּרִיר Hb 1, 13 rein, klar.
בְּרֵירָה *h. f.* 1. Auslesen, Sortieren; 2. ideelle Sonderung, Feststellung (durch nachträgliche Bestimmung für einen besonderen Zweck).
בְּרִירוּת *h. f.* Reinheit.
בָּרִירוּתָא (2 S 22, 27) *a. f., ind.* בָּרִירוּ Ex 24, 10 Reinheit, Unschuld.
בְּרִית *h. f.,* 1. *pl.* בְּרִיתוֹת Abkommen, Bund. בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם = Beschneidung, Beschneidungsglied; 2. s. בֵּירִית.
בִּרְיְתָא *a. f., c.* בִּרְיַת Am 7, 1, *pl. d.* בִּרְיָתָא Ez 1, 14 1. Geschöpf, Lebewesen; 2. Schöpfung; 3. Naturzustand; 4. Trauermahlzeit, vgl. הַבְרָיְתָא.
בָּרַךְ *h.* segnen. *Pi.* 1. segnen, preisen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern; 3. urbar machen (?). *Pu.* gepriesen werden. *Hi.* einsenken, Ableger machen. *Hitpa.* gesegnet werden, sich segnen.
בָּרַךְ *h. Pu.* bewässert werden.
בְּרַךְ *a., pt. pass. m.* בְּרִיךְ Gen 9, 26 segnen. *Pa.* 1. *pf.* בָּרֵיךְ Gen 24, 1 segnen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבָּרְכוּן Gen 12, 3 gesegnet werden.
בֶּרֶךְ *h. f.* 1. Knie; 2. ein kniëartig gebogenes Holz; 3. ברכים, s. בִּרְכִּיר.
בִּרְכָּא *a. f., ind.* בְּרַךְ Jes 45, 23, *pl. c. s.* בִּרְכוֹהִי 1 K 18, 42 Knie.
בִּרְכָּא, בּוּרְכָּא Zweig.
בְּרָכָה *h. f.* 1. Segen, Segensspruch, Benediktion; 2. Glückwunsch; 3. Lästerung. *pl.* בְּרָכוֹת Name eines talmud. Traktates.
בורכייר, ברכוייד l. בּוּכְּרְיָא.
בִּרְכִּיר, בּוּרְכִּיר *x. m.* (βραχιάριον) Ring.
בִּרְכְּסוֹן (ברקשון) *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.
ברכר s. כִּרְכָּר.
בִּרְכְתָא (Dt 33, 1) *a. f., c.* בִּרְכַּת Gen 27, 36 Segen.
בִּרְכְּתָא Ortsname.
בּוּרְכְּתָא *a. f.* Thorheit.
בּוּרְלָא (Ex 28, 9), בּוּרְלְתָא, בֵּירְלָא *x. m. f., pl.* בּוּרְלְיוּת חָלָא ExJI 28, 20, בֵּירְלָוֹת חָלָא NuJI 2, 25 (βήρυλλος) Beryll.
בֵּירוּלִין *x. m.* (βηρύλλιον) Beryll.
בְּרַם (Gen 7, 23) *a.* 1. aber, allein; 2. Dt 28, 13. 29 nur; 3. Gen 20, 12 auch; 4. gewiss, fürwahr, ja.
בּוּרְמָא *x. m.* (πάρμη) Schild.
ברנטין s. לַבְרָטִין.
בּוּרְנִי (Jes 33, 21) *x. f.* (λιβυρνίς) Schnellsegler.
בּוּרְנִיץ Name eines Flusses.
בַּרְנְקַיָּא (Jes 3, 23, MS לְבוּרְנְסַיָּא) *x. m. pl. d.* Mantel.
בַּרְנֵשׁ Ortsname.
בְּרַם? (Hi 6, 5) *a. Aph.* brummen lärmen (?).
בירוס s. בִּרְסִין.

בורסנניות (CantR 2, 2, Ausg. Pes. (כורסנניות) l. כְּרִיסַרְגִּירוֹת x. pl. (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer.

בּוּרְסִי x. m. (βυρσεύς) Gerber.

בּוּרְסִין x. m. (βυρσεῖον) Gerberei.

בִּרְסִין. בּוּרְסִין x. m. pl. (βίῤῥος) Oberkleid.

בּוּרְסִיף Borsippa (in Babylonien).

בּוּרְסְקִי x. f. (βυρσική) Gerberei.

בִּרְסָם x. m. Brust-, Rippenfellentzündung.

ברסנה l. כַּרְסָנָה.

בְּרוֹסְתִּי x. (βρῶθι) iss!

בָּרַץ h. Pi. 1. hindurchdringen lassen; 2. überlaufen lassen.

בְּרַץ a. Pa. dass.

בַּרְצוּץ (ExJI 39, 28 MS) a. m. Spitze des Turbans.

בֵּי ב׳. בִּרְצִיתָא Ortsname.

בָּרַק h. glänzen, leuchten. *Hi.* 1. sichtbar sein; 2. erblinden.

בְּרַק a. leuchten, glänzen. *Aph. pt. pl.* מַבְרְקִין Est II 3, 8 blitzen, leuchten lassen.

בָּרָק h. m. Blitz.

בַּרְקָא a. m. 1. (Dt 32, 41) Blitz; 2. weisser Fleck; 3. Star im Auge; 4. Haar, Faden; 5. Balkon, Gesims.

בַּרְקַי h. m. 1. Morgenstern; 2. Personenname; 3. כְּפַר בַּרְקַי Ort in Palästina.

בְּרַקִּין x. m. pl. (βράκια) Beinkleider.

בַּרְקִית h. f. Blindheit, Star.

ברוקלי l. בְּדוּלְקֵי.

בָּרְקַן (Ex 39, 10) a. m. Smaragd.

בַּרְקָן h. m. Dornpflanze (*Phaceopappus scoparius*).

בַּרְקָנַיָּא (Jud 8, 7) a. m. pl. d. dass.

בַּר קוּרְיָאנֵי (EstR 1, 3) l. הֶרְקוּרְיָאנֵי x. m. pl. (*Herculiani*) Herkulianen (die Ehrenlegion des Kaisers Maximian).

בָּרֶקֶת h. f. Morgenstern.

בַּרְקְתָא a. f. 1. Smaragd; 2. Ortsname.

בִּרְקְתִּיתָא, בְּרוּקְתִּיתָא a. f. Star im Auge.

בָּרַר h. 1. klar machen; 2. aussondern, auslesen. *Pi.* 1. klar legen, beweisen, erläutern; 2. auswählen. *Ho.* 1. abgesondert werden; 2. entschieden werden. *Hitp.* 1. sich klar machen wollen; 2. klar werden.

בְּרַר a. 1. reinigen; 2. auswählen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲבָרֵיר Jes 1, 25 absondern, auswählen. *Itpe.* rein sein.

בְּרָרָא a. m. 1. Reinheit; 2. Klarheit, Wahrheit.

בִּירִישָׁא Ortsname (Baris?).

בְּרוּרְיָא f. (*Veluria*) Frauenname.

בַּרְשָׁן (1S 19, 24) a. m. Wahnsinniger(?).

בְּרַתָּא (Gen 30, 21) a. f., ind. בְּרַת, l. בְּרַת Ez 44, 25, c. בַּת, בְּרַת Gen 17, 17, c. s. בְּרַתֵּיהּ Gen 34, 5, pl. d. בְּנָתָא Gen 31, 43, ind. auch בְּרָתִין 1. Tochter; 2. Schössling, Frucht. בְּרַת יַמָּא, pl. בְּנַת יַמָּא Est II 1, 2 ein Vogel (viell. zu lesen בְּנַת יוֹנָא). בַּת נַעֲמִיתָא Lv 11, 16, בְּרַת נַעֲמִיתָא, pl. בְּנַת נַעֲמָיִן Jes 13, 21 Strauss; בְּרַת שֶׁבַע, שׁוּבְעִין eine Feigenart. בְּרַת קָלָא Thr 3, 38, בְּרַת קָלָא (!) Est II 1, 3 1. Schall, Ausspruch, Ruf; 2. Himmelsstimme. בַּת אַרְעָא Schwiele an der Fussohle. בַּת הָכֵי von solcher Beschaffenheit. בַּת יוֹמָא von demselben Tage. בַּת מַנָּא חַמְרָא ein reiner Vogel. בַּת מִינָא von derselben Klasse. בַּת עֵינָא Loch im Mühlstein. בַּת קִבְרַיָּא eine Art Vogel. בַּת תִּיהָא Loch im Spund des Fasses (?).

בְּרָתָא a. f., pl. בְּרָאתֵי Cant 1, 17 l. בְּרָתֵי, בֵּירָוֹן 2S 6, 5 Cypresse.

בורתידה (CantR 4, 8) l. בּוּרְתִּירָה x. f. (φέρετρον) Tragbahre.

בַּרְתּוּתָא Ortsname.

ברתצין s. בַּרְדְּסִין.

בְּשׁוֹם h. m. Leckerbissen.

בְּשׂוֹרָה h. f. gute Botschaft.

בְּשׂוֹרְתָא a. f. dass., s. בְּסוֹרְתָא.

בֶּשֶׂם s. בֶּסֶם.

בָּשַׂר h. *Pi.* gute Nachricht bringen; *Hitp.* gute Nachricht erhalten.

בְּשַׂר *a. Pa. Itpa.* dass., s. בְּסַר.

בָּשָׂר *h. m.* Fleisch. בָּשָׂר וָדָם sterblicher Mensch.

בִּשְׂרָא s. בִּסְרָא.

בִּשְׂרָנָא *a.-m.* fleischig (nicht mager).

בְּשׂוֹרְתָא *a. f.* gute Botschaft.

בִּשּׁוּל. *h. m.* 1. Kochen; 2. Reifen; 3. Speise.

בִּשּׁוּלָא *a. m.* dass.

בְּשַׁם *a.* auseinanderstreuen.

בִּשְׁמוּתָא (Jer 13, 27, MS וּשְׁמוּתִיךְ) s. שְׁמוּתָא.

בְּשֵׁילָה (Nu 6, 19) *a. m., ind.* בְּשֵׁיל Ez 11, 3 gar, gekocht.

בּוּשְׁכֵּי Zauberformel.

בשכר l. כַּשְׁכַּר Cascara am Tigris.

בָּשַׁל *h.* 1. reifen; 2. gar werden. *Pi.* kochen. *Pu.* gekocht werden. *Hitp.* gekocht werden, gar werden.

בְּשֵׁל *a.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* בְּשִׁילוּ Gen 40, 10 reifen; 2. *inf.* מִבְשַׁל 1S 2, 13 (MS מִבַּשָּׁל) kochen, gar werden. *Pa.* 1. *inf.* בַּשָּׁלָא Ex 16, 33 kochen; 2. reif machen. *Itpe. Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְבַּשַּׁל Lv 6, 21 gekocht werden; 2. reifen.

בָּשֵׁל *h. m.* gar, reif.

בַּשִּׁלָא *a. m.* gar, gekocht.

בַּשָּׁלָא *a. m., pl. d.* בַּשָּׁלַיָּא Ez 46, 24 (MS בַּשָּׁלָא *inf. Pa.* v. בְּשַׁל) Koch.

בּוּשְׁלָא *a. m.* 1. reif; 2. gar (von Fellen).

בִּשְׁלוֹנָא *a. m.* Speise.

בְּשְׁקַר *a.* erkennen.

בשש *Itpe.* אתבשו Thr 1, 14, l. אִשְׁתַּבְּשׁוּ (so MS), s. שְׁבַשׁ.

בְּשָׁשָׁא *a. m.* Gemüseart *Peganum Harmala*.

בַּת I *h. f., pl.* בָּנוֹת 1. Tochter; 2. Mädchen; 3. mit folgendem Substantiv zum Ausdruck des Teilhabens an etwas oder Gehörens zu etwas, z. B. בַּת אוּר Heizungsmaterial. בַּת שֶׁבַע, בַּת שׁוּחַ, בַּת שִׁקְמָה verschiedene Feigenarten. בַּת מֶלֶךְ, בַּת חוֹרִין Name von Dämonen. בַּת קוֹל *a*) Schall, *b*) Himmelsstimme; 4. Mal. בְּבַת אַחַת auf einmal. בְּבַת רֹאשׁ kopfüber.

בַּת II Mass für Flüssigkeiten.

בַּת *a. f.*, s. בְּרַתָּא.

בַּתָּא (Ez 45, 10, 11 Soc 59), בַּתָּא (Jes 5, 10 MS בֵּיתָא) *a. f., pl.* בַּתִּין 1 K 7, 26 Bath (Flüssigkeitsmass).

בָּתָה *h. f.* Garaus, Vernichtung.

בְּתוּלָה *h. f.* 1. Jungfrau; 2. jungfräulicher Boden; 3. Sternbild der Jungfrau; 4. *pl.* die Pfosten, die den Pressbalken halten.

בְּתוּלִים *h. m. pl.* Jungfrauschaft.

בְּתוּלִין (Dt 22, 14) *a. m. pl.* dass.

בְּתוּלְתָא (Gen 24, 16) *a. f., pl. d.* בְּתוּלָתָא Thr 1, 15 Jungfrau.

בְּתְוָתָא *a. f.* Scholle (?).

בֵּית אוּנִיקָא (Βιθυνικά) Bithynien.

בִּתְיָה *f.* Personenname.

בּוּתְנִים, בּוּתְנִיאָם (GenJI 10, 17 בוטניים) *m.* Personenname.

בּוּתְנַיָּא, בּוּתְנִין, בּוּתְנָן (Βατανaία) Basan.

בֶּתֶר *h. m.* Stück. בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים Bund Gottes mit Abraham (cf. Gen 15, 17. 18).

בותרא (Hiob 15, 33) l. בּוּסְרָא.

בָּתַר (Gen 10, 32) *a.* hinter, nach. בָּתַר דְּ Gen 5, 4 nachdem.

בִּתְרָא *a. m.* Stück.

בֵּיתַר (ביתתר) (Κάστρα Βέτερα) Militärkolonie bei Sepphoris.

בַּתְרָאָה (Ex 4, 8) *a. m.* letzter, hinterer. בִּבְתְרֵיתָא Nu 2, 31, בָּתְרֵי zuletzt.

בְּתַשׁ *a. Pa.* in jemand dringen, inständig bitten.

ג

ג der dritte Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ג als Zahlzeichen = 3.

גֵּא *h. f., pl.* גֵּאָיוֹת Thal.

גְּאָה *a., pt. m. pl.* גָּאַן 1 S 2, 5 hoch, gross sein. *Itpe.* אִתְגְּאִי Ex 15, 1 1. erhaben sein; 2. sich überheben. *Itpa. pt. pl. m.* מִתְגָּאַן Jes 16, 6 dass.

גָּאָה *h.* hoch, erhaben sein. *Pi.* erheben. *Hitp.* 1. erhaben sein; 2. sich überheben, gross thun.

גֵּאֶה *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. stolz.

גַּאֲוָה *h. f.* 1. Erhabenheit, Ruhm; 2. Hochmut.

גָּאוֹן *h. m.* 1. Majestät, Pracht; 2. Titel der babyl. Schulhäupter in nachtalm. Zeit.

גָּאַל *h.* 1. einlösen, rächen; 2. zurückkaufen; 3. erlösen. *Ni.* erlöst werden.

גְּאַל *a.* 1. einlösen (das Blut), rächen, nur *pt.* גָּאֵיל Dt 19, 6; 2. erlösen.

גְּאֻלָּה *h. f.* 1. Erlösung; 2. Name der 7. Benediktion des Achtzehngebets und der Eulogie nach der Schema-Recitation.

גְּאוּלְתָא *a. f.* dass.

גְּאַם *a.* hinunterschlucken. *Pa.* schlucken lassen.

גַּב *h. m.* 1. Erhöhung; 2. Rücken; 3. Ufer, Bord; 4. Wall; 5. גַּב הַזָּקָן Kinn; 6. עַל גַּב, עַל גַּבֵּי 1. auf, an, bei; 2. auf grund von, vermöge.

גַּב *a.* auf, an, bei. אַגַּב, עַל גַּבֵּי, עַל גַּב 1. bei, auf; 2. vermöge. אַף עַל גַּב דְּ obgleich. לְגַב zu. מִן גַּבֵּי von. מִן גַּב דְּ weil.

גֹּב *h. m.* Grube.

גֻּבָּא, גֹּב *h. m., pl.* גֻּבִּין, גֻּבָּאִין Cisterne.

גַּבָּא (גַּבָּא, גִּבָּא) *a. m.* 1. Rücken. מְסַר נַפְשֵׁיהּ כְּעַל גַּב Jud 9, 17 sein Leben auf's Spiel setzen; 2. Ufer, Rand.

גּוּבָּא (Gen 37, 22) *a. m., pl.* גּוּבִּין Dt 6, 11 1. Grube, Cisterne; 2. Scheit, Stück.

גְּבָא *a., ipf.* 3 *pl.* יִגְבּוֹן Dt 22, 19, *pt. m. pl.* גָּבַן Jes 46, 6, *pt. pass.* גְּבֵי Ho 8, 6 (MS גְּבַר) erheben, eintreiben. *Aph.* 1. *pt. m. pl.* מַגְבַּן Ho 8, 13 einziehen, einkassieren lassen; 2. Vorteil ziehen. *Itpe. inf.* אִתְגְּבָאָה Ex 21, 22 einkassiert, erhoben werden.

גַּבָּאוּת *h. f.* Einnehmeramt.

גִּבֵּב *h. Pi.* auflesen, zusammenschleppen.

גַּבֵּב *a. Pa.* 1. auflesen; 2. Geld erheben. *Po. ipf.* 3 *pl.* יְגָבְבוּן Ex 5, 7, *pt.* מְגָבֵב Nu 15, 32 auflesen.

גִּבְבָא *a. m.* Gipfel.

גַּבְבָא *a. m.* 1. Spreu, Stoppel; 2. Wollflocken.

גְּבָבָה *h. f.* Spreu, Stoppel.

גּוּבַבְתָּא (גִּיבַבְתָּא) Ortsname.

גָּבָה *h.* einziehen, einkassieren. *Ni.* 1. einkassiert werden; 2. besteuert werden. *Hi.* besteuern.

גָּבַהּ *h.* 1. hoch sein; 2. sich überheben. *Hi.* 1. hoch machen; 2. aufheben. *Ho.* erhoben werden. *Hitp.* sich überheben, hochmütig sein.

גְּבַהּ *a.* gross sein. *Aph.* 1. gross machen; 2. erheben. *Itpe. pf.* אִתְגְּבַהּ Koh 1, 12 (MS אִתְגְּנִי) sich erheben.

גּוּבְהָא *a. m.* Höhe.

גַּבְהוּת *h. f.* Stolz.

גַּבְהוּתָא *a. f.* dass.

גָּבוֹהַּ *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Riese; 3. zum Opferdienst gehörig.

גִּבּוּי *h. m.* Einsammlung.

גַּבּוֹיָא *a. m.* Einsammler, Steuerbeamter.

גְּבוּל *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet; 3. Land (im Gegensatz zur hl. Stadt); 4. Ortsname.

גְּבוּל *h. m.* Kneten.
גְּבוּלָאָה *a. m.* aus Gebul.
גִּבּוֹר *h. m.* Held.
גְּבוּרָה *h. f.* 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. hohes Alter; 4. Bezeichnung für Gott; 5. *pl.* die zweite Benediktion des Achtzehngebets.
גְּבוּרְתָא *a. f., ind.* גְּבוּרָא Jes 11, 2, *c. s.* גְּבוּרְתִי Ex 3, 20, גְּבוּרְתֵיהּ Dt 33, 2 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. Bezeichnung für Gott.
גָּבוּשׁ *h. m.* Steinhaufen.
גִּבֵּחַ *h. m.* von hoher Statur.
גִּבַּח *h. Pi.* eine Glatze scheren.
גַּבַּחַת *h. f.* 1. kahle Platte am Vorderkopf; 2. glatte Aussenseite der Kleider, neue Kleider.
גַּבַּי *h. m.* Sammler, Steuereinnehmer.
גַּבָּיָא *a. m.* dass.
גַּבְיָא I *a. m.* 1. gross, hoch; 2. wertvoll.
גַּבְיָא II *a. m.* Alaun, s. מַגְבְּיָא.
גְּבִיָּה *h. f.* Einnehmeramt.
גַּבִּיהָא *a. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Personenname.
גְּבִיּוֹת *h. f.* Steueramt.
גְּבִיּוּתָא *a. f.* dass.
גְּבִיחָא *a. m.* von hoher Statur.
גְּבִילָא *a. m.* Teig, Brei.
גְּבִילָה *m.* Personenname.
גְּבִין *h. m.* Augenbraue.
גְּבִינָא *a. m., pl. c.* גְּבִינֵי Lv 14, 9 1. Augenbraue, Wimper; 2. *ind.* גְּבִין Lv 21, 20 buckelig.
גּוּבְיָנָא *a. m.* Einkassierung, Erhebung.
גַּבְיָנָא *a. m.* Eintreiber.
גְּבִינָה *h. f.* Käse.
גְּבִינָאָה *a. m.* buckelig.
גְּבִינִי *m.* (*Gabinius?*) Personenname.
גְּבִינְתָא *a. f.* Höcker, Buckel.
גָּבִיעַ *h. m.* Schale, Becher.
גְּבִיעָא *a. m.* buckelig.
גְּבִיעָה I *m.* Personenname.
גְּבִיעָה II *h. f.* Buckel.
גְּבִירָה *h. f.* Herrin, Dame.

גְּבִית *m.* Personenname.
גּוּבִיתָא *a. f.* Graben.
גָּבַל *h.* kneten, anrühren. *Pi.* dass. *Hitp.* geknetet werden.
גְּבַל *a.* kneten, anrühren. *Pa.* dass. *Itpa.* eingeknetet werden.
גַּבָּל *h. m.* Kneter, Einrührer.
גַּבָּלָא *a. m.* dass.
גַּבְלָא 1. Gobolitis (Jos.), das alte Edom; 2. Name einer Stadt.
גּוּבְלָא *a. m.* Teig.
גַּבְלָאָה *a. m.* Bewohner der Gobolitis.
גַּבְלוּל *h. m.* Teig, Teigkloss.
גַּבְלִית *h. f.* Vorsprung (am Hause).
גַּבְלָן, גּוּבְלָנָא Name einer Landschaft.
גִּבֵּן *h. m.* buckelig oder mit schadhaften Augenbrauen.
גִּבֵּן *h. Pi.* Käse bereiten.
גִּבְנָא *a. m.* Buckel, Rücken.
גּוּבְנָא *a. m., pl.* גּוּבְנִין 1S 17, 18 Käse.
גַּבְנוּן *h. m.* buckelig.
גבנוני 1. גִּבְעוֹנִי.
גּוּבְנִי *h. m.* Einwohner von Gubna.
גַּבְסִים *x. m.* (γύψος) Gips.
גְּבַע *a.* gewölbt sein. *Pa.* anschwellen.
גֶּבַע Ortsname.
גִּבְעָה *h. f.* 1. Hügel; 2. Ortsname.
גִּבְעוֹל *h. m.* Knospe.
גִּבְעוֹלָא *a. m., pl.* גִּבְעוֹלִין Ex 9, 31 dass.
גִּבְעוֹנִי *h. m.* Gibeonit (der nicht in die Gemeinde Israels aufgenommen werden durfte).
גִּבְעֲתָא (Ze 1, 10) *a. f.* Hügel.
גָּבַר *h.* stark sein, die Übermacht haben. *Pi.* stärken. *Hi.* 1. stärken; 2. stark werden. *Hitp.* 1. sich als stark erweisen; 2. siegen.
גְּבַר *a.* stark sein. *Pa. pt.* מְגַבַּר Jes 8, 8 1. stärken; 2. überwältigen. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אַגְבְּרָנֵיהּ Jes 41, 25 (MS אֲגַבְּרָנֵיהּ) stark machen. *Itpa. pt. m. pl.* מִתְגַּבְּרִין Ex 17, 11, *inf.* אִתְגַּבָּרָא 2S 22, 3 Soc 59 1. übermächtig werden, siegen; 2. sich stark beweisen.

גֶּבֶר *h. m.* 1. Mann; 2. Hahn; 3. männl. Schamglied.

גּוּבְרָא (Dt 1, 17), גַּבְרָא *a. m., ind.* גְּבַר Gen 41, 44, *pl. d.* גּוּבְרַיָּא Nu 22, 9 Mann. גַּבְרָא אַגַּבְרָא קָא רָמֵית willst du eine Autorität gegen die andere in's Feld führen? (Abweisung der Entgegensetzung der Meinung eines Amoräers gegen die des andern). בְּלָא גַבְרָא ohne Nennung einer Autorität.

גִּבָּרָא *a. m., pl. d.* גִּבָּרַיָּא Dt 3, 13 1. Held, heldenhaft; 2. das männliche Glied.

גְּבוּרְתָא (Jer 10, 6) *a. f., pl. c. s.* גְּבוּרָתָךְ Dt 3, 24 1. Heldenkraft; 2. Heldenthat.

גַּבְרִיאֵל Name eines Engels.

גַּבְרִית *h. f.* hahnartig.

גְּבֶרֶת *h. f.* Herrin.

גִּבָּרְתָּנָא *a. m., f. d.* גִּבָּרְתָּנִיתָא heldenhaft, stark.

גָּבַשׁ *h.* aufhäufen. *Pi.* mit Steinen anfüllen.

גְּבַשׁ *a.* aufhäufen.

גַּבְשׁוּשִׁית *h. f.* Haufe, Hügel.

גַּבְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5, MS גַּלְשׁוּשִׁיתָא) *a. f., ind.* גַּבְשׁוּשִׁית Koh 12, 5 dass.

גּוּבְשְׁתָא *a. m., pl. d.* גּוּבְשָׁתָא Ze 1, 10 (MS גִּבְעָתָא) Hügel.

גַּבַּת Stadt in Galiläa.

גְּבִתָּא (Est II 1, 3) *a. f.* 1. Rohr; 2. Gyps; 3. Name mehrerer Ortschaften.

גַּג *h. m., pl.* גַּגּוֹת 1. Dach; 2. Spitze, Gipfel.

גִּגִּית *h. f.* Bottich (von Thon).

גִּגִּיתָא *a. f.* dass.

גּוּגְמֵי, גַּגְמֵי *a. m. pl.* Bohne (?).

גינגלטון (jMeg 73[a]) l. דִּיגְלַטּוֹן *x. m.* (δίγλωττον) doppelsprachig.

גַּד I *h. m.* herb.

גַּד II *h. m.* 1. Koriander (*Coriandrum sativum*); 2. Körnchen.

גַּד III *h. m.* 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit. גַּד יָוָן Ortsname.

גִּדָּא I (Am 5, 7), גִּדְדָא *a. m., pl.* גִּדִּין Thr 3, 19, Jer 9, 14 (hier MS גִּירִין) Wermut.

גִּדָּא II (Ex 16, 31) *a. m.* 1. Koriander; 2. Körnchen.

גַּדָּא (Est II 8, 15 Or 2377, Or 2375 גִּדָּא) *a. m., ind.* גַּד Gen 30, 11 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit.

גִּדָּא (Koh 10, 8, MS גִּוִּירָא) *a. m.* Wand, Wall, Uferwand.

גְּדָא *a.* schneiden, teilen. *Pa.* abschneiden.

גִּדְבְּרָא (גְּדַבְרָא) s. גִּזְבָּרָא.

גּוּדְגְּדִין (?) *h. m. pl.* Glück.

גדנדנית l. גַּרְגְּרָנִית.

גדנלידא s. גַּרְגְּלִידָא.

גדנגית l. גַּרְגְּרָנִית.

גָּדַד *h.* 1. abschneiden, einschneiden; 2. den Preis bestimmen. *pt. pass.* גָּדוּד 1. abgeschnitten; 2. mittellos. *Pi.* abschneiden, zerstören. *Ni.* abgeschnitten werden. *Po. Hitpo.* sich Einschnitte machen.

גְּדַד *a.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* תִגּוּדוּן DtJI 14, 1 (MS *in textu, sed in margine* תתגרסון) abschneiden, sich Einschnitte machen, verwunden; 2. entscheiden. *Pa.* abschneiden.

גָּדָד *h. m.* herb.

גדודקי s. גּוּרְזְקֵי.

גְּדוּד *h m.* 1. Trupp, Bande; 2. Personenname; 3. l. גְּדוֹר.

גִּדּוּד *h. m.* 1. Absturz; 2. l. גְּדוֹר.

גְּדוּדָא *a. m.* 1. *pl.* גְּדוּדִין Jes 38, 12 steiler Absturz, hohes Ufer; 2. Bande, Trupp.

גְּדוּדָא *a. m.* entästeter Baum.

גְּדוּדִית *h. f.* 1. Bande, Schar; 2. Trümmer.

גָּדוֹל *h. m.* 1. gross; 2. vornehm; 3. alt.

גִּדּוּל *h. m.* 1. Erziehen, Aufziehen; 2. Wachstum; 3. Erhöhung; 4. Personenname (Gedalja).

גְּדוּנִין (Jes 21, 14) *a. m. pl.* Schlauch(?).

גְּדוּעַ *h. m.* 1. Fällen, Kappen; 2. der neue Trieb aus einem alten Stumpf.

גִּדּוּף *h. m.* Lästerung, Schmähung.

גִּדּוּפָא *a. m., pl.* גִּדּוּפִין 1S 2, 3 Soc 59 (Or 2210 גַּדְפִּין) dass.

גְּדוּפִיתָא *a. f.* Lästerung.

גְּדוֹר, גְּדוֹרָה, גְּדוּר Ortsname.

גִּדּוּר *h. m.* Enthaltung.

גָּדוֹשׁ *m.* Personenname.

גְּדִי *h. m.* 1. Böckchen; 2. Tierkreisbild Steinbock.

גַּדְיָא (Gen 38, 17) *a. m., pl.* גַּדְיִין 1S 10, 3 Or 1471 (Or 2210 גַּדְיִן), גְּדָיִן Dt 14, 4, *c.* (?) גְּדָיֵי Gen 27, 9, גְּדָיֵי Gen 27, 16 1. Böckchen; 2. Personenname; 3. Glücksgott.

גְּדִידָה *h. f.* 1. Einschneiden; 2. Abschneiden.

גְּדִידִים *m.* Personenname.

גְּדִיָּה *h. f.* Zicklein.

גָּדִיל I *h. m.* gedrehter Faden.

גָּדִיל II *h. m.* gehäuft.

גְּדִילָא *a. m.* dass.

גְּדִילָה *h. f.* Wuchs, Statur.

גְּדִילוּתָא *a. f., ind.* גְּדִילוּ Ex 28, 14 Flechtwerk.

גדיאן l. גַּדְיָן.

גְּדִילְתָא *a f., pl.* גְּדִילָן Ex 28, 24 Flechte, geflochtene Schnur.

גְּדִירָא (Nu 21, 24) *a. m., pl.* גְּדִירִין Est II 3, 8 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Gegenleiste (*Anthelix*) der Ohrmuschel.

גְּדִירָה *h. f.* 1. Enthaltung; 2. s. גְּדִידָה.

גָּדִישׁ *h. m.* Getreidehaufen, Schober.

גְּדִישָׁא *a. m., pl.* גְּדִישִׁין Ex 22, 5 dass.

גְּדִישׁוּתָא *a. f.* aufgehäuftes Mass.

גַּדְיְתָא *a. f.* Ziege.

גָּדַל I *h.* gross sein. *Pi.* 1. aufziehen, erziehen; 2. erheben, loben. *Hi.* heranwachsen. *Hitp.* 1. grösser, älter werden; 2. gepriesen, berühmt werden; 3. sich rühmen, prahlen.

גָּדַל II *h.* flechten.

גְּדַל I *a.* gross sein. *Pa.* erziehen. *Itpa.* gepriesen werden.

גְּדַל II *a., pt. pass. pl. f. d.* גְּדִילָתָא Ex 28, 14 flechten. *Pa. pt. pass. f.* מְגַדְּלָא Koh 4, 12 (MS מְגְדְּלָא) dass.

גָּדֵל *h. m.* erwachsen.

גְּדַל *h. m.* 1. Mündel, Zögling; 2. Personenname (Gedalja).

גַּדְלָיָא, גַּדְלָאָה *a. m.* Weber, Flechter.

גְּדוּלָּה *h. f.* Grösse, Würde.

גִּדְלוֹן *h. m.* Erhöhung.

גוּדְלָנָא *a. m.* Aufhäufung, was über das gestrichene Mass hinausgeht.

גָּדַם *h.* abstumpfen, abhacken. *Hitp.* abgehackt werden.

גְּדַם *a.* abstumpfen, abhacken.

גִּדֵּם *h. m.* mit verstümmelter Hand (Vorderfuss).

גוּדְמָא, גְּדַמָא *a. m.* Palmzweig.

גְּדַנְפָא (Ex 25, 25) *x. m.* Rand, Leiste.

גָּדַע *h.* abhacken, verstümmeln. *Ni.* abgeschnitten, verkleinert werden.

גְּדַע *a.* abhacken.

גָּדַף *h. Pi.* lästern, schmähen.

גְּדַף *a. Pa. pf.* גַּדִּיף 1K 21, 13 dass.

גַּדְפָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גַּדְפֵּיהוֹן Ex 25, 20 Flügel; 2. Geflügel, Vogel; 3. Rand; 4. Ortsname.

גוּדְפָן, גַּדְפָן *h. m.* Lästerer.

גָּדַר *h.* 1. abschneiden; 2. absondern, umzäunen; 3. גּ׳ פֶּרֶץ Schäden heilen. *Ni.* sich bewahren, sich enthalten. *Pi.* zerschneiden. *Hitp.* sich hervorthun, sich überheben.

גְּדַר *a.* 1. umzäunen; 2. abtrennen.

גָּדֵר *h. m.* 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Bezeichnung von rabbin. Verboten, die einer Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen sollen; 3. Ortsname.

גְּדֵרָה *h. f.* Scheidewand, Umwallung.

גוּדְרִיתָא *a. f.* Umzäunung.

גדרסן (Jud 16, 14, MS גַּרְדְּיָאִין), s. גַּרְדְּסָנָא.

גַּנְדְּרוֹפוֹס s. גדרפוס.

גָּדַשׁ Ortsname.

גָּדַשׁ h. 1. aufhäufen; 2. übervoll machen, ein gehäuftes Mass geben. *Ni.* gehäuft werden.

גְּדַשׁ a. 1. aufhäufen; 2. übervoll machen; 3. l. גְּדַשׁ.

גּוּדְשָׁא a. m. Aufhäufung (was mehr ist als das gestrichene Mass).

גָּהָה h. neigen, überhängen.

גְּהוּץ h. m. Säubern.

גְּהַט a. schaben, radieren.

גְּהִיָא a. m. rot.

גָּהַץ I h. *Pi. Hi.* säubern. *Hitp.* gesäubert werden.

גָּהַץ II h. Abscheu haben.

גָּהַק h. *Pi.* rülpsen.

גּוֹהַרְקָא x. m. 1. Tragsessel; 2. unreife Frucht.

גו, גֵּו, גַּו h. m. Mitte. לְגוֹ hinein. בְּגוֹ darin.

גְּוָא a. *Pa.* hineinbringen.

גַּוָּא (Lv 1, 13) a. m., c. גו Dt, 3, 16, 1K 8, 64, גוא 1. Inneres, Mitte; 2. Eingeweide; 3. בְּגוֹ Gen 18, 24, Est II 1, 3, c. s. בְּגַוַּהּ Gen 29, 2, לְגוֹ Ex 14, 23, לְגוֹא in, unter; 4. מִגּוֹ Dt 5, 4, מִן גוֹא von; 5. מִן גוֹ דְ, מִגּוֹ in folge dessen, dass; weil.

גַּוָּאָה I (Lv 10, 18, Jer 52, 25), גַּוָּאָה 1K 6, 27, גַּוָּיָא a. m., f. d. גַּוַּיְתָא Ez 40, 27 innerer.

גַּוָּאָה II (1K 22, 9, 2K 23, 11) a. m., pl. גַּוָּאִין 2K 9, 32 Eunuch.

גּוֹאֵל h. m. 1. ג׳ הַדָּם Bluträcher; 2. der zum Einlösen berechtigte nächste Verwandte; 3. Erlöser.

גּוֹאֲלָא a. m. dass.

גּוּאַלְקָא, גְּוָאלְקָא x. m., pl. גּוּאַלְקִין, גּוּאַלְקָאן Thr 5, 5 (fehlt im MS) Habersack, Mantelsack.

גּוּב h. m. Grube.

גּוּב a. *Pa. Aph.* אֲגִיב antworten.

גּוֹבָא (Ex 10, 4) a. m. Heuschrecke.

גּוּבְאָה a. m. Einwohner von Gubja.

גֹּבַהּ h. m. 1. Anhöhe; 2. Stolz.

גּוֹבַי h. m. Heuschrecke.

גּוּבְיָא Ortsname.

גּוֹבֶל h. m. Feldrand.

גּוּגַלְתָּא (Est II 3, 9, nicht MS) a. f. Schädel.

גּוּד h. 1. binden; 2. Parteien bilden. *Hitpo.* Parteien bilden.

גּוּד (נוד?) h. m. Schlauch.

גּוּדָא (נוּדָא?) a. m. dass.

גּוּדָל h. m. 1. Daumen; 2. grosse Zehe.

גּוֹדֶל h. m. 1. Grösse; 2. Haufen.

גּוֹדֶלֶת h. f. Haarflechterin.

גּוּדְרוֹת h. f. pl. Hürdenvieh.

גּוּדָשׁ h. m. Aufhäufung (was über das gestrichene Mass geht).

גּוּהָא a. m. Getöse.

גּוּז h. hindurchgehen. *Hi.* hindurchführen, durchtreiben.

גּוּז a., ipf. 3 f. sg. c. s. תְּגוּזְנֵיהּ Jes 33, 21 1. abschneiden; 2. hindurchgehen. *Aph.* hindurchführen.

גּוּזָא, גַּוְזָא(?) a. m. Kästchen.

גּוֹזָא Name eines Flusses.

גַּוְזָא a. m. 1. Stumpf, abgeschnittener Zweig; 2. Lostäfelchen; 3. 1K 22, 9, 2K 23, 11 (MS גַּוָּאָה) Eunuch.

גּוּזְזָא a. m., pl. גּוּזְזִין Ez 27, 24 (MS גּוּזְנְזִין) Abschnitt.

גּוֹזָל h. m. junger Vogel, bes. junge Taube.

גּוּזְלָא a. m., pl. גּוּזְלִין Cant 4, 1 dass.

גּוּזַנְיָא Ortsname.

גּוּחַ a. 1. hervorbrechen; 2. brüllen. *Aph.* hervorbrechen lassen. אֲגִיחַ קְרָבָא Ex 17, 8 Krieg führen. *Ittaph. ipf.* 3 m. sg. יִתְּגַח Ex 17, 16 gekriegt werden.

גּוֹי h. m. 1. Volk, heidnisches Volk; 2. Nichtjude. f. גּוֹיָה Nichtjüdin.

גַּוֵּי, לְגַוֵּי a. inwendig (Adv.).

גְּוִיָּה h. f. Körper, Leib.

גְּוִיל h. m. 1. unbehauener Stein; 2. Pergament.

גְּוִילָא *a. m.* Pergament.

גְּוִיעָה *h. f.* Verscheiden.

גְּוִיְתָא *a. f., c. s.* גְּוִיְתֵיהּ(!) Jes 6, 2, גְּוִיְתָנָא(!) Gen 47, 18, *pl. c. s.* גְּוִיְתְהוֹן Ez 1, 11 Soc 59 Körper, Leib.

גּוּל *h.* rollen.

גּוּל *a.* dass.

גְּוַל (Jes 38, 12) 1. גְּוַל, s. גְּוַלָא.

גּוֹלָה *h. f., pl.* גּוֹלִיּוֹת 1. Exil; 2. Exulantenschaft.

גּוּלִילָא (1K 14, 10) 1. Koth; 2. Götze.

גּוֹלֵל *h. m.* Rollstein (zum Verschluss des Felsengrabes).

גּוֹלְלָא *a. m.* dass.

גּוֹלֶם *h. m.* 1. Masse, Klumpen; 2. Körper; 3. unfertiges Gefäss.

גּוֹלְמִי *h. m.* formlos.

גּוֹלְמִישׁ *h. m.* immergrüner Baum.

גּוֹלָן, גַּוְלָנָא transjordanische Landschaft (Gaulanitis), s. גַּבְלָן.

גּוֹלָנִית *h. f.* Münze von Golan.

גּוּלְקָא *x. m.* Habersack, Mantelsack.

גּוֹמָא (Ex 2, 3), גּוֹמִי *a. m.* Papyrusstaude.

גּוֹמֶד *h. m.* 1. kurze Elle; 2. Schleier.

גּוּן (vgl. גְּנַן) *h.* bedecken. *Hi.* schützen.

גּוּן *a. Aph.* schützen, s. גְּנַן. *Itpe. ipf.* יִתְּגַן Ze 2, 3 beschützt werden.

גְּוָן *h. m., c.* גּוֹן 1. Farbe; 2. Art. כְּגוֹן wie. כְּגוֹן שֶׁ wie wenn.

גַּוְנָא *a. m., c.* גְּוַן Koh 3, 10 (Or 2375 גְּיוֹן, Or 1302 גַּוּוֹן), גּוֹן, *pl.* גַּוְנִין Koh 5, 7 (MS גַּיוֹתְנִין), 1. Farbe; 2. Art. כְּגוֹן wie. כְּגוֹן דְּ wie wenn. כְּי הָאי גוֹנָא (MS כְּי הַאי גוֹנָא) Ru 4, 6 auf diese Weise.

גַּוְנָא *a. m.* innerer.

גּוֹנְכָּא (Jud 4, 18) *x. m.* (γαυνάκη) Filzdecke.

גּוּס I *h.* dreist sein. *Hi.* erdreisten, stolz thun.

גּוּס II *h. Hi.* umrühren.

גּוּס I *a.* dreist sein. *Aph.* sich überheben. *Itpe. pf.* אִתְּגַס Koh 1, 12 (MS אִתְּגֵז) dass.

גּוּס II *a.* 1. treffen; 2. vertraut sein; 3. speisen.

גּוֹסָה, גּוֹסִי *h. f.* Erbrechen.

גּוֹסֵס *h. m.* im Sterben liegend.

גְּוַע *h.* 1. (*bibl.*) sterben; 2. l. גְּדַע.

גּוּף *h.* 1. verschliessen; 2. Ehebruch begehen. *Pi.* umarmen. *Hi.* zuschliessen, verstopfen.

גּוּף *a.* 1. verschliessen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּגוּף Ex 20, 14 Ehebruch begehen. *Pa. pt. pl. f.* מְגַיְּפָן Ho 4, 13 (MS גְּיִפָן) Ehebruch begehen. *Aph. pf.* אֲגִיף 2S 13, 18 (MS אֲגַף), *ipf.* 3 *m. sg.* יְגִיף Ma 1, 10, 2 *f. sg.* תְּגִיפִין 2K 4, 4 zuschliessen, verstopfen.

גּוּף *h. m.* 1. Körper; 2. Person. חוֹבַת הַגּוּף persönliche Pflicht. 3. Wesen, Hauptsache; 4. männliches Glied; 5. Farbe, Aussehen; 6. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.

גּוּפָא I (1S 31, 12) *a. m.* 1. Körper; 2. Person; 3. Wesen. In der talmud. Diskussion גּוּפָא Citationsformel, wenn ein vorher gelegentlich angeführter Ausspruch zum Hauptgegenstand der Erörterung werden soll. הָא גוּפָא קַשְׁיָא ist dies nicht ein Selbstwiderspruch? 4. Kapital; 5. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.

גּוּפָא II *a. m.* Netz.

גּוּפָן *h. m.* Schriftzug.

גּוּץ *a.* abnagen.

גּוּצָא *a. m.* klein, zwergartig.

גּוּר *h.* in einem fremden Lande weilen, Gast sein. *Pi.* zum Proselyten machen. *Hitp.* Proselyt werden.

גּוּר I *a.* in fremdem Lande weilen. *Pa.* zum Proselyten machen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְגַּיְּרוּן Lv 16, 29 Proselyt werden.

גּוּר II *a.* ehebrechen. *Pa.* zum Ehebruch verführen.

גּוּר *h. m.* junges Tier.

גּוּרָא *a. m.* dass.

גּוּרְיָא *a. m.* 1. junger Löwe; 2. Personenname.

גּוּרְיָן, גּוּרְיוֹן *m.* Personenname.

גּוּרְיְתָא, גּוּרִיתָא I *a. f.* 1. junge Löwin; 2. Hündin.

גּוּרִיתָא II *a. f.* Fisch ohne Schuppen (?).

גּוֹרָל *h. m.* Los.

גֹּרֶן *h. m.* 1. Tenne; 2. Ernte, Ertrag; 3. Dreschzeit.

גוש (?) *a. Aph.* hart machen.

גּוּשׁ *h. m.* kompakte Masse, Scholle, Erdboden. ג׳ חָלָב Ortsname.

גּוּשְׁא *a. m.* Scholle, Erdboden.

גֵּז *h. m.* abgeschorene Wolle.

גָּז *h. m.* 1. ein Raubvogel; 2. Wespe.

גִּזָּא I *a. m.* dass.

גִּזָּא II *x. m.* 1. Schatz, Schatzkammer; 2. Personenname.

גִּזָּא *a. m.* geschorene Wolle.

גְּזָא *a.* 1. durchschneiden, abschneiden, scheren; 2. laufen; 3. austeilen, vergelten. *Aph. pt.* מַגְזֵי Jes 44, 13 abschneiden.

גִּזְבָּר *x. m.* Schatzmeister, Verwalter.

גִּזְבְּרָא (גִּזְבָרָא) *x. m., pl.* גִּזְבָּרִין Koh 2, 7 dass.

גִּזְבָּרִית *x. f.* Verwalterin.

גִּזָּה *h. f.* 1. Scheren; 2. abgeschorene Wolle.

גְּזוּזָא *a. m., ind.* גְּזוּז Jes 3, 24 Abscheren.

גְּזוּמָא *a. m.* Kappen, Beschneiden.

גָּזוֹמָא *a. m.* Drohender.

גָּזוֹרָא *a. m.* Beschneider.

גְּזוּרָה *h. f.* Beschneidung.

גְּזוּרְתָא *a. f.* 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsglied.

גָּזַז *h.* scheren, abschneiden.

גְּזַז *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגּוֹז Dt 15, 19 scheren, abschneiden, beschneiden; 2. hindurchgehen (s. גוז); 3. kastrieren. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְגְּזִיזַת Am 7, 1 (MS שִׁיצִיאַת) abgeschnitten werden.

גַּזָּז *h. m.* Wollscherer.

גְּזוֹזְטְרָא *x. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Anbau.

גְּזִיב Ortsname.

גְּזִירָא *a. m.* 1. Scheit, Stock; 2. Scholle.

גְּזִיזָה *h. f.* 1. Scheren; 2. Stück.

גְּזֵילָא (Lv 5, 21) *a. m.* geraubtes Gut.

גְּזֵילוּתָא *a. f., ind.* גְּזֵילוּת Cant 6, 5 (MS גְּזֵילָה) Rauben.

גְּזֵילְתָא (Koh 5, 7) *a. f.* Raub.

גְּזֵירָה *h. f.* 1. abschüssiger Ort, Abgrund; 2. Beschluss, Edikt; 3. rabbin. Verordnung, die der Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen soll; 4. ג׳ שָׁוָה *a*) Schluss aus der zweifellosen Bedeutung eines Ausdrucks an einer Stelle des Gesetzes auf die Bedeutung desselben an einer anderen Stelle. *b*) Schluss aus feststehenden Bestimmungen eines Gesetzes auf die näheren Bestimmungen eines anderen verwandten Charakters.

גְּזִירִיפְּטָא, גְּזִרְפָּטָא *x. m.* (persischer) Beamtentitel.

גְּזֵירְתָא *a. f.,* 1. *ind.* גְּזֵירָא Gen 47, 26, Koh 10, 8 Beschluss, Dekret; 2. rabbin. Verordnung; 3. die durch Verordnung bestimmte Abgabe; 4. l. גְּזוּרְתָא.

גִּזִּית *h. f.* Zweig.

גָּזִית *h. f.* behauener Stein, Quader.

גְּזִיתָא *a. f., ind.* גָּזִית 1K 7, 9 dass.

גְּזִיתָא *a. f. pl. d.* Abschneidewege.

גָּזַל *h.* rauben (von jeder unrechtmässigen Aneignung fremden Besitzes). *Ni.* geraubt, beraubt werden.

גְּזַל (Lv 5, 23) *a.* dass.

גָּזֵל *h. m.* Geraubtes.

גְּזֵלָה *h. f.* Raub.

גַּזְלָן, גַּזְלָן *h. m.* Räuber.

גַּזְלָנָא *a. m.* dass.

גַּזְלָנוּתָא *a. f.* Räuberei.

גָּזַם *h.* abschneiden. *Pi.* 1. kappen, beschneiden; 2. drohen.

גְּזַם *a.* drohen.

גּוּזְמָא *a. m.* Aufschneiderei, Hyperbel.

גִּזְמָא Ortsname.

גזע l. גֶּדַע.

גֶּזַע *h. m.* 1. Baumstumpf; 2. frischer Trieb aus dem Stumpf; 3. Abkömmling.

גוף 1. גְּוָף.

גָּזַר *h.* 1. schneiden, beschneiden; 2. anordnen; 3. behaupten; 4. ableiten. *Ni.* angeordnet werden. *Hitp.* 1. zerteilt werden; 2. scharf abfallen, steil sein.

גְּזַר *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְזַר Ex 12, 44 1. schneiden, beschneiden; 2. ג׳ קְיָם Gen 15, 18 Bund schliessen; 3. *pt. pass.* גְּזִיר Jes 58, 14 Soc 59 beschliessen, anordnen; 4. *pt.* גָּזַר Jer 8, 6 sich stürzen in. *Itpe. pf.* אִתְגְּזַר Est II 1, 3, 1 *sg.* אִתְגְּזֵרִית Thr 3, 54 1. abgeschnitten werden; 2. beschnitten werden; 3. beschlossen werden.

גְּזַר *h. m.* גְּזַר דִּין Urteil, Dekret.

גֶּזֶר *h. m.*, *pl.* גְּזָרִין Holzscheit.

גִּזְרָא *a. m.* 1. *pl.* גִּזְרִין 1K 3, 25 (fehlt im MS) Scheit, Stück; 2. Schutzbinde; 3. *pl. c.* גִּזְרֵי 1K 20, 27 Herde, Abteilung.

גַּזְרָאָה *a. m.* Vertilger.

גִּזְרָה *h. f.* 1. Balkon, Erker; 2. behauener Stein.

גוזרְתָּא *a. f.* Beschneidung.

גִּזְתָא *a. f.*, *c.* גְּזַת Dt 18, 4 abgeschorene Wolle.

גְּחוּךְ *h. m.* 1. Scherz, Lachen; 2. anstössiges Betragen.

גְּחוּכָא *a. m.* dass.

גָּחוֹן *h. m.* Bauch.

גָּחוֹר *h. m.* rot.

גְּחִירָא *a. m.* dass.

גְּחַךְ *a.* 1. lachen, scherzen; 2. unanständig sein. *Pa.* dass. *Itpe.* sich zum Gelächter machen.

גּוּחְכָא *a. m.* Lachen.

גַּחְכָן *h. m.* Spassmacher.

גַּחֶלֶת *h. f.*, *pl.* גֶּחָלִים glühende Kohle.

גְּחַם *a.* verbrennen (?).

גָּחַן *h.* sich beugen, neigen.

גְּחִין (1K 18, 42) *a.* dass. *Pa.* dass.

גַּחַר *h. m.* Öffnung (?).

גָּחֹר *h. m.* rot.

גֵּט *h. m.* 1. Urkunde; 2. Scheidebrief; 3. גִּטִּין Name eines Talmudtraktates.

גִּטָּא *a. m.*, *ind.* גֵּט Dt 24, 1 1. Urkunde; 2. Scheidebrief.

גְּטָשָׁא *a. m.* Mist (?).

גַּי, גַּיְא *h. f.* Thal.

גיא. גיית (BerR 33) l. גְּוַיַּית (so Ausg. Konst.), s. גְּוָא.

גִּיאָה. רְקַם ג׳ (Dt 1, 19) Ortsname (Kadesch Barnea).

גֵּיאוּתָא (Ex 15, 1) *a. f.* 1. Erhabenheit; 2. Hochmut.

גִּיבָא *a. m.* Höhe.

גִּיגְלָא *a. m.* Pupille.

גִּיֵּד *h. Pi.* die Sehnen durchschneiden. *Hitp.* an den Sehnen durchschnitten werden.

גִּיֵּד *a. Pa.* dass.

גִּיד I *h. m.* Koriander.

גִּיד II *h. m.* 1. Sehne, Ader; 2. männl. Glied.

גִּידָא (Gen 32, 32) *a. m.* dass.

גִּידֹן Ortsname.

גִּיידוּר (jBabM 11ᵃ), גִּידְרִינָא *x. m.* (γαϊδούριον) kleine Eselart.

גִּיהָא I *a. m.* Licht, Flamme.

גִּיהָא II (גִּיהִיאָה) *a. m.* Wasserbassin.

גִּיהְיָא s. גְּהָיָא.

גֵּיהִנֹּם *h.* 1. Thal Hinnom; 2. Ort der Verdammten.

גֵּיהִנָּם (Jes 53, 9) *a.* dass.

גִּיהַר (Cant 5, 14, nicht MS) *a. m.* ein Edelstein.

גֵּיו. מִגֵּיו Gen 6, 14, מִלְּגֵיו 1K 6, 4 inwendig. לְגֵיו 2K 7, 11 nach innen. מִגֵּיו לְ Lv 16, 13, לְמִגֵּיו לְ Lv 16, 15, לְגֵיו מִן, מִלְּגֵיו לְ innerhalb von.

גיוטאה l. גִּיוֹטָאָה *a. m.* Einwohner des Nomos Naut in Ägypten.

גִּיּוֹפָא *a. m.* Ehebrecher.

גִּיּוֹרָא (Ex 23, 9) *a. m.* Proselyt.

גִּיּוֹרָא *a. m.* Ehebrecher, Buhle.

גִּיּוּרָא *a. m.* Ehebruch.

גִּיּוֹרֶת *h. f.* Proselytin.

גִּיּוֹרְתָּא *a. f.* dass.

גַּיּוּתָא *a. f.* Eigenschaft als Nichtjude.

גֵּיוּתָא (Ez 28, 13), גֵּיוְתָא *a. f., ind.* גֵּיוָה Jes 3, 24 1. Erhabenheit; 2. Stolz, vgl. גֵּיאוּתָא.

גֵּיוְתָן *h. m.* hochmütig.

גֵּיוְתָנָא *a. m., pl. d.* גֵּיוְתָנַיָּא Ex 15, 1 dass.

גֵּיוְתָנוּתָא *a. f.* Erhabenheit.

גיח s. גּוּחַ.

גִּיחוֹן einer der Ströme Edens.

גִּיל I *h.* einen Kreis bilden, rollen (?).

גִּיל II *h. m.* 1. Kreis, Genossenschaft, von gleichem Alter. בֶּן גִּיל gleichzeitig geborener; 2. Klöppel in der Glocke, Schelle.

גִּילָא *a. m.* 1. etwas Rundes; 2. s. גַּלָּא.

גִּילָאָה *a. m.* von gleichem Alter.

גִּילָה *h. f.* Versammlung, Kreis.

גִּימֶל dritter Buchstabe des hebr. Alphabets.

גֵּין, גִּין *a.* בְּגֵין Jes 28, 15 unter dem Schutz von. בְּגֵין Koh 6, 8 wegen. בְּגֵין דְּ 1. weil; 2. damit. בְּגֵין לָא Thr 3, 44 damit nicht. בְּגֵין כֵּן Koh 10, 10 deshalb.

גֵּין *h.* בְּגֵין wegen.

גֵּינֵי s. גְּנֵי.

גינאות l. גּוֹנִיאוֹת (?), s. גּוֹנְיָא.

גֵּיס *h. m.* 1. Schwager (Gatte der Schwester der Frau); 2. wohlbekannt.

גֵּיסָא *a. m.* dass.

גַּיִס *h. m.* Räuberschar.

גַּיִס, גַּיּוֹס *m.* (Γάϊος) Personenname.

גַּיֵּס *h. Pi.* zusammenscharen.

גַּיֵּס *a. Pa.* dass.

גַּיְסָא *a. m.* Räuberschar.

גַּיָּסָא *a. m.* 1. Räuber; 2. frech.

גְּסִיסָה *h. f.* Todeskampf.

גִּיף, גִּיּוּף *h. m.* Ehebruch.

גֵּיף *h. m.* Ufer, Küste.

גֵּיפָא *a. m.* dass.

גַּיָּפָא (Lv 20, 10) *a. m.* Ehebrecher.

גַּיֶּפְתָּא (Lv 20, 10) *a. f.* Ehebrecherin.

גֵּיפְתָנוּתָא *a. f.* Erhabenheit.

גֵּיץ *h. m.* Funke.

גֵּיצָא *a. m.* dass.

גִּיר *h. m.* 1. Gischt, Schaum; 2. Kalk; 3. Eisenstein, Tintenstein; 4. Pulver.

גַּיֵּר *a. Pa.* mit Kalk bewerfen.

גִּירָא *a. m.* 1. *ind.* גִּיר Ex 16, 14, Jes 27, 9 Kalk; 2. Gischt, Schaum; 3. eine Krankheit; 4. *ind.* גִּיר Jes 49, 2, *pl. c. s.* גִּירַי Dt 32, 43 Geschoss, Pfeil; 5. Schössling; 6. Folge; 7. Personenname.

גַּיָּרָא *a. m.* Ehebrecher.

גִּירָאָה *a. m.* Schütze.

גִּירְגְּפְסִין *x. m.* Gypspulver.

גֵּירָה s. גֵּרָה.

גֵּירוּי *h. m.* Reizung.

גֵּירוּמִין *h. m. pl.* Übergewicht (beim Wiegen).

גֵּירוּעַ *h. m.* 1. Abzug; 2. unreife Beere.

גֵּירוּשִׁין *h. m. pl.* Scheidung.

גֵּירוּת *h. f.* 1. Wohnen als Fremdling; 2. Übertritt zum Judentum.

גֵּירוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. l. גּוּרִיתָא.

גֵּירְעוֹן *h. m.* Abzug.

גירקררין l. גִּירְקְרְדִּין (?) *x. m.* Ricinuspulver.

גִּירְרָא *a. m.* Pfeil.

גַּיּוֹרְתָּא, גַּיַּרְתָּא *a. f.* Ehebrecherin.

גֵּישׁ s. גַּיִס.

גִּישָׁה *h. f.* Nahen (zum Altar).

גֵּיתָא *a. m., pl. ind.* גֵּיתֵי Gen 46, 34 Herde.

גַּל *h. m.* 1. Steinhaufen; 2. Welle; 3. Thür; 4. Schildkröte.

גַּלָּא *a. m.* 1. Steinhaufe; 2. *pl.* גַּלִּין Jes 37, 26, גַּלְלִין, *c.* גַּלֵּי (l. גַּלֵּי) Sac 10, 11, *c. s.* גַּלּוֹהִי Jer 5, 22 Welle; 3. Thür; 4. *pl. c.* גַּלֵּי Ez 4, 12 (MS גַּלְלֵי), גַּלְלֵי Thr 2, 13 Or 1377 Exkrement; 5. *pl. d.* גַּלַּיָּא 2K 23, 6 (MS גַּלְלַיָּא) kakophemistische Bezeichnung der Götzen (für גַּדְיָא).

גַּלָּא *a. m.* 1. *pl. ind.* גַּלֵּי Ex 5, 12 dürres Gras; 2. Schilf (?).

גְּלָא *a.* 1. גְּלָא Nu 22, 31 öffnen, entdecken, *pt. pass.* גְּלֵי Ex 3, 7 offenbar, bekannt; 2. *pt.* גָּלֵי Gen 4, 16 in die

Verbannung gehen. *Pa.* גַּלִּי Lv 20, 11 aufdecken, enthüllen. *Aph. pf. c. s.* אַגְלְיָךְ Dt 30, 1 in die Verbannung schicken. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְגְּלִי Ex 3, 2 offenbart werden, erscheinen; 2. *pf.* 1 *sg.* אִתְגְּלִיתִי Ex 3, 8 sich zu erkennen geben, sich offenbaren; 3. verbannt werden. *Itpa. pf.* אִתְגַּלִּי Gen 9, 21, *imp. sg. f.* אִתְגַּלָּא Jes 51, 9 1. sich aufdecken; 2. sich zeigen.

גלב גְּלַב *a.* rasieren.

גלבא גַּלְבָא *x. m.* (vgl. γλύφω), *pl.* גַּלְבִין (MS גַּלָּבִין) 1 S 17, 5 Schuppe.

גלבא גְּלָבָא *x. m.* (vgl. γλύφω), *ind.* גְּלַב Ez 27, 24 Bildhauerei.

גלבא גַּלָּבָא *a. m.* 1. Messer; 2. Rasiermesser; 3. *pl. d.* גַּלָּבַיָּא Ez 5, 1 Barbier.

גולבא גּוּלְבָּא *a. m.* eine Art Erbsen.

גליבטון גְּלִיבְטוֹן *x. m.* (γλυπτόν) graviert.

גלבונא גּוּלְבִּינָא, גְּלְבוֹנָא *a. m.* eine Art Erbsen.

גלבטינון l. גְּלַקְטִינוֹן *x. m.* (γαλακτινόν) milchweiss.

גלבקיא גְּלַבְקְיָא *x. f.* (γλαύκιον) Schöllkraut (*Chelidonium Glaucium L.*).

גלג גְּלַג *a. Pa.* plaudern.

גלגא גַּלְגָּא *a. m.* Geschwätz.

גלונדקא גְּלוֹנְדְקָא (Thr 2, 1) *x. f.* (λεκτίκια) 1. Sänfte; 2. Fussschemel.

גלגול גִּלְגּוּל *h. m.* 1. Rollen, Wälzen; 2. einen Eid Zuschieben; 3. unebenes Terrain.

גלגולא גִּלְגּוּלָא *a. m.* Pupille.

גלגילא גַּלְגִּילָא *a. m.* Rauke (*Eruca sativa*).

גולגיקין גּוּלְגִּיקִין (jBez63[a]) *x. m. pl.* (καλίκιος) Schuh.

גלגל גִּלְגֵּל *h.* 1. rollen, wälzen; 2. aufbürden; auferlegen, zuschieben; 3. hervorbringen; 4. sich zwingen zu, sich mühen mit. *Pass.* 1. sich rollen; 2. zugeschoben werden; 3. übertragen werden; 4. erregt werden; 5. sich auf jem. werfen, angreifen.

גלגל גַּלְגֵּל *a.*, *ipf.* יְגַלְגֵּל Thr 3, 3 rollen, wälzen. *Pass.* 1. erregt werden; 2. sich ansammeln; 3. sich ereignen; 4. sich anlegen.

גלגל גַּלְגַּל *h. m.* 1. Rad, Räderwerk; 2. Himmelssphäre, Tierkreis; 3. Augapfel; 4. *pl.* Wechsel des Glücks; 5. Körnchen.

גלגלא גִּלְגְּלָא *a. m.* 1. גִּלְגְּלָא (l. גַּלְגַּלָּא) Ez 10, 13, *pl. d.* גִּלְגְּלַיָּא (l. גַּלְגַּלַּיָּא) Ez 10, 12, *c.* גִּלְגְּלֵי Ex 14, 25 Rad; 2. Tierkreis; 3. *pl. c.* גִּלְגְּלֵי Jes 11, 8 Augapfel; 4. גִּלְגְּלָא (l. גַּלְגַּלָּא) Jes 17, 13 Stoppel; 5. Gürtel (?).

גלגלא s. גּוּלְגּוּלְתָּא.

גלגלין s. גַּנְגְּלִין.

גלגלת גֻּלְגֹּלֶת *h. f.*, *pl.* גֻּלְגּוֹלִיּוֹת 1. Schädel; 2. Kopfsteuer.

גולגולתא גּוּלְגּוּלְתָּא (Ex 16, 16) *a. f.*, *pl.* גֻּלְגְּלִין 1. Schädel; 2. Kugel, runder Stein; 3. Kopfsteuer.

גלינס גָּלִינָס *x. m.* (καλίγα) Soldatenstiefel.

גלד גָּלַד *h.* 1. hart werden, eine Rinde, einen Schorf bekommen; 2. abhäuten. *Hi.* eine Kruste bilden. *Ho.* von einer Kruste überzogen werden.

גלד גְּלַד *a.*, *pt. pass.* גְּלִיד bereift, mit Eis überzogen. *Itpe.* abgehäutet werden.

גלד גֶּלֶד *h. m.* 1. Haut, Fell, Schale; 2. Schorf, Grind, Kruste.

גלדא גִּלְדָּא *a. m.* 1. *pl.* גִּלְדִין Ez 27, 24 Überzug, Platte; 2. Haut; 3. Schorf.

גלדאה גַּלְדָּאָה *a. m.* Fellarbeiter.

גלדנא גַּלְדְּנָא *a. m.* Name eines Fisches.

גלה גָּלָה *h.* 1. unbedeckt, offen sein; 2. auswandern. *Ni.* offenbart werden, erscheinen. *Pi.* 1. aufdecken; 2. ג' פָּנִים *a*) frech behandeln; *b*) Schande anthun. *Hi.* verbannen. *Hitp.* enthüllt werden, sich offenbaren.

גלה גְּלָה *h. f.*, *pl.* גְּלִין Rohr, dürres Gras.

גלה גֻּלָּה *h. f.* Becken.

גלהי גַּלְהֵי *a. m. pl.* Klarheit, Helle (des Himmels).

גלואה גַּלְוָאָה *a. m.* Exulant.

גלודה גְּלוּדָה *h. f.* enthäutetes Tier.

גלוח גִּלּוּחַ *h. m.* Scheren.

גלוחא גִּלּוּחָא *a. m.*, *ind.* גִּלּוּחַ Jes 15, 2 1. Scheren; 2. rasierter Bart.

גָּלוּי *h. m.* öffentliches Auftreten. בְּגָלוּי öffentlich.

גִּלּוּי *h. m.* 1. Unbedeckt sein, Entblössung. ג' עֲרָיוֹת Incest, ג' פָּנִים Frechheit; 2. das Verbot, Flüssigkeiten in unbedecktem Gefäss stehen zu lassen.

גִּלּוּיָא *a. m.* 1. Unbedeckt sein; 2. das Verbot, Flüssigkeiten offen stehen zu lassen; 3. reine Oberfläche.

גָּלוּיָא, גָּלְוָיָא *a.m.* Exilierter, Auswanderer.

גִּלּוּל *h. m.* Götzenbild.

גִּלּוּלָא *a. m.* dass.

גָּלְוָלָאָה *a. m.* Exilierter.

גְּלוּמָא *a. m.* Klotz.

גלוסא (jMaaser 49[b]) l. גְּרוּסָא.

גְּלוּעַ *h. m.* Blossstellung.

גְּלוּפָא *x. m.* (γλυφή), *ind.* גְּלוּף Hg 2, 23 (MS גְּלָף) Gravierung.

גְּלוּפָה *x. f.* Schnitzbild.

גְּלוּשָׁא s. גְּלִישָׁא.

גְּלוּשׁוּתָא s. גְּלִישׁוּתָא.

גָּלוּת *h. f.* 1. Verbannung; 2. Schar von Verbannten, Exilierten.

גָּלוּתָא *a. f., pl. c.s.* גָּלְוָתָךְ Dt 30, 4 dass. רֵישׁ גָּלוּתָא Oberhaupt der (babylon.) Exulanten.

גִּלַּח *h. Pi.* das Haar schneiden.

גְּלַח *a. Pa. pf.* גַּלַּח Lv 13, 33 das Haar schneiden. *Itpa.* אִתְגְּלַח Jud 16, 22 (l. אִתְגַּלַּח) geschoren werden.

גַּלְחִי Ortsname.

גָּלֵי. בְּגָלֵי Jes 41, 2 öffentlich.

גַּלְמוּרִי *x. f.* (*caelatura*) Einmeisseln.

גַּלִּי *x. m.* (*Galium*) Labkraut.

גַּלְיָא *x. f.* (Γαλλία) 1. Gallien; 2. Galatien.

גַּלְיָא *a. m. pl.* בֵּית ג' 1. verächtliche Bezeichnung eines Götzentempels, viell. Verdrehung von גַּדְיָא mit Anspielung an γελοῖα oder גַּלְיָא Excremente; 2. in folge von Missverstand im babyl. Talmud als ehrende Bezeichnung (etwa Haus der Öffentlichkeit) betrachtet; 3. palästinische Örtlichkeit.

גַּלָּיָא *a. m.* Einwohner von Gallaja.

גְּלִיד *h. m.* Reif, Eis.

גְּלִידָא (Gen 31, 40) *a. m.* dass.

גִּלָּיוֹן *h. m.* 1. Pergamentrolle; 2. Gürtel.

גָּלִיל *h. m.* 1. Landschaft, Distrikt; 2. Galiläa.

גְּלִילָא (2K 15, 29), גְּלִילָא *a. m.* Galiläa.

גְּלִילָא (Ez 47, 8) *a. m.* Distrikt.

גְּלִילָאָה *a. m.* Galiläer.

גְּלִילִי *h. m.* Galiläer.

גְּלִילְתָא, גְּלִילָנִיתָא *a. f.* zum Zusammenrollen.

גְּלִימָא, גְּלִימְתָא *a. m. f.* 1. *ind.* גְּלִים Gen 25, 25 Mantel, Hülle; 2. Anhöhe; 3. Thal, Tiefe; 4. eine Hülsenfrucht.

גליאסין (EchR 2, 7) l. גְּלִינָסִין, s. גְּלִינָם.

גְּלִיפָא *x.m.* (γλυφή) Eingrabung, Formung.

גְּלִיפָה *x. f.* 1. Gravierung; 2. Formung (der Worte).

גַּלִּיצוּר *m.* Name eines Engels.

גוּלִיר (Est II 6, 11), גַּלִּיר *x. m.* (γαλιάριος) Trossknecht.

גְּלִישָׁא *a. m., ind.* גְּלִישׁ Lv 13, 41 kahl am Vorderkopf.

גְּלִישׁוּתָא *a. f., c. s.* גְּלִישׁוּתֵיהּ Lv 13, 42 Kahlheit am Vorderkopf.

גלכא s. גַּלְבָא.

גָּלַל *h.* 1. wälzen, rollen; 2. von sich abwälzen. *Ni.* 1. zusammengerollt, angeheftet werden; 2. (mit עַל) die Oberhand haben. *Pi.* rollen. *Ho.* zusammengerollt werden.

גְּלַל *a., pt. pass. pl. f.* גלילן Cant 5, 14 l. גְּלִיפָן (so MS). *Pa.* rollen, wälzen. *Itpo. pf.* 3 *pl.* אִתְגּוֹלָלוּ Gen 43, 29, Jer 31, 19, *pt. f.* מִתְגּוֹלְלָא Ho 11, 8 Soc 59, l. מִתְגּוֹלְלָא sich winden, sich regen.

גֵּלֶל *h. m.* 1. Anhang; 2. Kügelchen; 3. Mist; 4. Welle.

גְּלַל *a.* בְּגְלַל, *c. s.* בִּגְלַלְהוֹן Dt 28, 32, מִן בְּגְלַל דִּי 1. wegen; 2. um zu. מִן בְּגְלַל Koh 5, 17 1. damit; 2. weil. מִן בְּגְלַל לְ um zu. בְּגְלַל כֵּן deshalb.

גְּלָלָא *a. m.* 1. Stein, Klumpen; 2. Excremente.

גַּלָּלָא *a. m.* Woge.

גְּלָלָנִיתָא *a. f.* 1. klumpenförmig; 2. s. גְּלִילָנִיתָא.

גָּלַם *h.* 1. *pt. pass.* גָּלוּם formlos, ohne Specialisierung; 2. übervorteilen.

גּוּלְמָא *a. m.* 1. Kolben; 2. unfertiges Gefäss; 3. Hügel.

גַּלְמוּדָה *h. f.* menstruierend.

גַּלְמוּדְתָא *a. f.* dass.

גולמו הרג l. גּוּלְמוּהֲרַג *x. m.* Siegelerde (schwefelsaure Talkerde).

גּוּלְמִישָׁא *a. m., pl.* גּוּלְמִישִׁין Cant 5, 15 immergrüner Baum (Wachholder?).

גַּלְמְתָא, גּוּלְמְתָא *a. f.* 1. Hügel; 2. Thal.

גלנו (jEr 21[d]) l. גַּלְנֵי od. גַּלְנוּס *x. m.* (γαληνός) still.

גְּלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss, Riegel.

גְּלוּסְטְרָאָה *x. m.* (vgl. κλεῖστρον) Schlosser.

גְּלוּסְקָא, גְּלוּסְקִין *x. m.* (κόλλιξ), *pl.* גְּלוּסְקִין, גְּלוּסְקָאוֹת 1. feines Brod; 2. eine Sorte (gepresster) Oliven.

גְּלוּסְקְמָא *x. m.* (γλωσσόκομον), *pl.* גְּלוּסְקְמִין, גְּלוּסְקְמָאוֹת 1. Kasten, Futteral; 2. Sarg.

גָּלַע *h. Ni.* aufgebrochen, aufgerissen werden. *Pi.* aufdecken, blossstellen. *Hitp.* klargestellt werden.

גִּלְעָד (Nu 32, 40) Gilead.

גִּלְעָדָא (2K 15, 29, MS גִּלְעָד) dass.

גַּלְעִינָה *h. f., pl.* גַּלְעִינִין 1. Kern; 2. Dattelkern.

גְּלַף *x.* (γλύφω) eingraben, gravieren. *Pi.* dass.

גְּלַף *x.* (γλύφω), *ipf. 2 m. sg.* תְּגַלֵּף Ex 28, 11, *pt. pass. pl. f.* גְּלִיפָן Cant 5, 14 dass.

גְּלָפָא *x. m., c.* גְּלַף Ex 28, 11 Gravierung.

גּוּלְפָא *x. m.* 1. (κάλπη) Krug; 2. גולפין l. גּוּלְמִין.

גְּלוּפַטְרָא *f.* (Κλεοπάτρα) Kleopatra.

גְּלָפִיתָא *x. f.* Gravierung.

גְּלוּפְסָא *x. m.* Olivenart.

גְּלוּפְקְרָא, גְּלוּפְקְרִין *x. m.* (καλυπτήριον), *c. s.* גלופקריה DtJI 24, 13 (MS קלופקריה) Decke.

גּוּלִיקַס *m.* (Καλιγούλας) Caligula.

גְּלַאקְסִינוֹן, גְּלַקְטִינוֹן *x. m.* (γαλαξινός) milchfarben (?).

גְּלַקְטִיקָא *x. f.* (λεκτίκια) Sänfte.

גָּלַשׁ *h.* 1. aufwallen, kochen; 2. ans Licht kommen. *Hi.* veröffentlichen. *Ho.* kochend gemacht werden.

גְּלַשׁ *a.* aufkochen.

גֶּלֶשׁ *h. m.* Wallung. מֵי גְלָשִׁים siedendes Wasser.

גַּלְשָׁא *a. m.* 1. dass.; 2. freifliegendes Haar.

גַּלְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5) *a. f.* Steinhaufen.

גְּלַשְׁלְשׁוּתָא (גְּלַשְׁלְשׁוּתָא) *a. f.* Kahlheit.

גְּלַשְׁלְשָׁנָא *a. m.* kahlköpfig.

גְּלִתָא *a. f.* Mantel.

גַּם *h.* 1. auch; 2. die Partikel גַּם.

גַּם, גַּמָּא *x. m.* (γάμμα) 1. der dritte Buchstabe des griech. Alphabets; 2. die Form des Gamma (rechter Winkel).

גּוּמָּה (גּוּמָּא) *h. f.* Vertiefung, Grübchen.

גָּמָא *h.* schlürfen.

גְּמָאִין *h. m. pl.* Leckerbissen.

גִּמְגֵּם *h.* stottern.

גַּמְגֵּם *a.* dass.

גָּמַד *h.* zusammenziehen, verkürzen.

גְּמַד *a., pt. pass.* גְּמִיד Jud 3, 15 dass.

גַּמְדָא *m.* 1. Personenname; 2. Flussname.

גְּמוּל *h. m.* Vergeltung, Wohlthat.

גְּמוֹל *h. m.* Vorrichtung, um ein Kalb am Saugen zu hindern.

גְּמוּלְתָא *a. f.* Wohlthat.

גִּימוֹן s. S. 77[b].

גִּימוֹנִית s. ebenda.

גָּמַז *h. Pi.* caprificieren (durch Aufhängen von früchtetragenden Zwei-

gen des wilden Ölbaums auf den zahmen).

גַּמְזָא *m.* Personenname.

גִּמְזוֹ Ortsname.

גַּמְזוּז *h. m.* eine durch Caprification in der Reife beförderte Feige oder Johannisbrotfrucht.

גַּמְזוּזְנָא *a. f.* Gericht von solchen Feigen.

גַּמְזִית *h. f., pl.* גַּמְזִיּוֹת 1. zur Caprification benutzter Zweig (oder Frucht); 2. durch Caprification gereifte Frucht.

גֵּימַטְרִיָּא, גִּימַטְרִיָּא *x. f.* 1. (γεωμετρία) Mathematik; 2. (γραμματεία) die Methode, den Zahlenwert der Wörter zu berechnen; 3. Ziffer.

גִּימַטְרִיקוֹן *x. m.* (γραμματικόν) die Ziffernbedeutung der Buchstaben betreffend.

גַּמַטְרוֹן *x. m.* (γεωμέτρος) Mathematiker.

גֹּמֶי *h. m.* Riedgras (*Papyrus?*).

גֻּמְיָא *a. m.* dass.

גְּמִיָּה, גְּמִיאָה *h. f.* Einschlürfen.

גְּמִילוּת *h. f.* Vergeltung, Wohlthat. ג׳ חֲסָדִים Liebeserweis (Krankenbesuch, Tröstung Leidtragender u. s. w.).

גְּמִילוּתָא *a. f., c.* גְּמִילוּת Mi 6, 8 dass.

גְּמִיעָה *h. f.* Einschlürfen.

גְּמִירָא *a. m., ind.* גְּמִיר Lv 6, 15 vollständig.

גְּמִירְתָא *a. f., ind.* גְּמִירָא Gen 18, 21 1. Vernichtung; 2. Beschluss, endgiltige Entscheidung.

גָּמַל *h.* 1. vergelten; 2. Gutes thun; 3. entwöhnen; 4. reifen, sich voll entwickeln. *Ni.* entwöhnt werden. *Pi.* entwöhnen (?).

גְּמַל *a., pf.* 1 *pl.* גְּמַלְנָא Gen 50, 15, *imp.* גְּמוֹל Est II 5, 1 erweisen, anthun. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְגְּמַלַת Est II 5, 2 (nicht im MS) erwiesen erhalten.

גָּמָל *h. m.* Kamel.

גַּמָּל *h. m.* Kameltreiber. חַמָּר וְגַמָּל einer, der nicht weiss, wohin er sich wenden soll.

גַּמְלָא I (Lv 11, 4) *a. m.* 1. Kamel. ג׳ פָּרְחָא Dromedar; 2. eine Art Joch; 3. schmaler Steg; 4. Personenname (Gamliel); 5. Ortsname; 6. l. גַּמָּא.

גֻּמְלָא II (Jes 66, 6, Jud 9, 16), גֻּמְלָא, גּוּמְלָא *a. m.* Erweisung, Vergeltung.

גַּמְלוֹן *h. m.* gross, lang.

גַּמְלִיאֵל *m.* Personenname.

גַּמְלָנָא *a. m., f. d.* גַּמְלָנִיתָא gross, lang.

גַּמֶּלֶת *h. f.* Karawane von Kamelen.

גַּמַּלְתָּא *a. f.* dass.

גָּמַם *h. Pi.* 1. abschneiden; 2. beschneiden. *Ni.* abgeschnitten werden.

גְּמַם *a. Pe. Itpe.* dass.

גֻּמָּמִית, גּוּמָמִית *h. f.* Höhlung.

גִּימוֹן *x. m.* (κημός) Maulkorb.

גִּימוֹנִית *x. f.* Band.

גּוּמְסִית (falsch גמומסית) *x. f.* (vgl. γάμος) Ehekontrakt.

גָּמַע *h.* schlürfen. *Pi.* schlürfen lassen.

גְּמַע *a.* schlürfen. *Pa.* dass.

גְּמַץ *a.* eine Grube machen.

גּוּמָּצָא *a. m.* Grube.

גַּמְסְקוֹס, גַּמְסְקוֹן, גַּמִּיקוֹן *x. m.* (vgl. γάμος) 1. Ehekontrakt; 2. Morgengabe.

גָּמַר *h.* 1. vollenden, beendigen; 2. (die Begierde) befriedigen; 3. vernichten; 4. beschliessen; 5. einen Analogieschluss machen; 6. vollentwickelt sein. *Ni.* vollendet werden. *Pi.* 1. zerstören; 2. zur Reife bringen; 3. parfümieren. *Ho. Hitp.* parfümiert werden. *pt.* מוּגְמָר 1. Räucherwerk; 2. Kohlenpfanne.

גְּמַר *a.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* תִּגְמְרִין Ez 23, 34 vollenden, beendigen; 2. vernichten; 3. aufhören; 4. einen Schluss machen. גָּמַר — מִן er lehrt — von, es ist hergeleitet — von (bei Schluss aus blosser Analogie des Ausdrucks); 5. das traditionelle Recht lernen, lehren. גְּמִירִי es ist Inhalt der Lehrtradition. *Pa.* 1. beendigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲגַמַּר Nu 21, 3 vernichten. *Aph.*

lehren. *Itpa.* 1. beendigt werden; 2. zerstört werden; 3. *pt. f.* מִתְגַּמְּרָא Cant 3, 6 parfümiert werden.

גְּמָר *h. m.* Vollendung.

גְּמָרָא *a. m.* 1. *ind.* גְּמַר Ez 27, 24 Vollendung; 2. Karfunkel; 3. überlieferte Lehre, Tradition; 4. גְּמָרָא Cant 1, 1 (MS תַּלְמוּדָא) das Schriftwerk, welches die Diskussionen der Amoräer über die Mischna enthält (in späteren Drucken für תַּלְמוּד eingesetzt).

גַּמְרֵי (גְּמָרֵי?) *a.* לְגַמְרֵי gänzlich.

גַּמְרָנָא *a. m.* Lehrer der Tradition.

גּוּמַרְתָּא *a. f.* 1. *pl.* גּוּמְרִין Lv 16, 12, 2 S 22, 9 Kohle; 2. Hautkrankheit (Pocken).

גְּמַשׁ *a.* niederbeugen.

גּוּמְתָּא *a. f.* Grube.

גַּן *h. m., pl.* גַּנּוֹת 1. Garten. גַּן עֵדֶן Paradies; 2. Weib.

גְּנָא I *a.* 1. *pt. pl. m.* גָּנַיִן Est II 1, 3 (MS גָּנְיִין) liegen (zu Bett, am Tisch). *Aph. pf.* אַגְנֵי Est II 1, 3 niedersetzen, sitzen lassen.

גְּנָא II *Pa.* beschämen. *Itpa.* 1. beschämt werden, sich schämen; 2. hässlich verfahren.

גְּנָאָה *a. m.* hässlich.

גַּנָּאָה, גִּנָּאָה *a. m.* Gärtner, Gemüsehändler.

גָּנַב *h.* 1. stehlen; 2. täuschen, hintergehen. *Ni.* gestohlen werden. *Pi.* sich fortstehlen. *Hitp.* verstohlen thun, heimlich machen.

גְּנַב *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְנוֹב Ex 21, 37, תִּגְנוּב Ex 20, 13 stehlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְגַנְּבִין Jer 23, 30 stehlen; 2. sich herumstehlen, Umwege machen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגְּנֵיב Ex 22, 11 1. gestohlen werden; 2. sich fortschleichen.

גַּנָּב *h. m.* Dieb.

גַּנָּבָא (Ex 22, 1) *a. m.* dass.

גּוּנְבָּא *a. m.* 1. Schwanz; 2. l. גּוּנְבָא.

גַּנֶּבֶת *h. f.* diebisch.

גִּנְבָּרָא, גַּנְבָּרָא *a. m.* Riese.

גַּנְבָּרוּתָא *a. f.* Kraft.

גִּנְבְּרָא *x. m.* (*juniperus*) Wachholder.

גְּנוּבְתָּא *a. f.* Schwanz.

גַּנַּבְתָּא *a. f.* Diebin.

גַּנְיֵי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.

גִּנְגִּידִין *x. m.* (γιγγίδιον) breitblätterige Kresse (*Lepidium latifolium*).

גַּנְגְּלִין, גִּנְגִּילוֹן *x. m.* (*cingulum*) Gürtel.

גּוּנְדָּא I *x. m.* 1. (κάνδυς) Oberkleid; 2. (γοῦνδα) Bande, Trupp.

גּוּנְדָּא II *a. m.* Mauer.

גּוּנְדְּלִית *x.* Schreibweise eines, der mit beiden Händen schreiben kann (eines Linkshändigen?), d. h. von links nach rechts.

גַּנְדֵּר (Gen 29, 10) *a.* rollen, wälzen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יִגַּנְדְּרוּן Gen 29, 8 gewälzt werden, sich wälzen; 2. sich überheben.

גּוּנְדְּרָא *x. m.* steinigter Boden, Fels, Klippe.

גַּנְדְּרִיתָא *x. f.* Geländer.

גַּנְדְּרוֹפּוֹס *x. m.* (κυνάνθρωπος) Geistesstörung, Wahnsinn.

גָּנָה *h. Pi.* beschämen, tadeln. *Pu. pt.* מְגוּנֶּה hässlich. *Hitp.* sich Schande machen, verächtlich erscheinen.

גַּנָּה *h. f.* Garten.

גְּנוּבְתָּא (Ex 22, 3) *a. f.* 1. Diebstahl; 2. Trug; 3. gestohlener Gegenstand.

גְּנוֹנְגִית, גְּנוֹנֶגֶת *x. f.* Beutel (?).

גְּנַאי *h. m.* Schande.

גִּנּוּן, גְּנוּן *h. m.* Brautgemach.

גְּנוּנָא *a. m., ind.* גְּנוּן Jes 4, 5 Bedachung.

גְּנוּנָא *a. m., c. s.* גְּנוּנֵיהּ Jes 61, 10, *pl. c. s.* גְּנוּנְהָא Jo 2, 16 1. Bedachung; 2. Brautgemach.

גְּנוּנִים *h. m. pl.* Fleischklumpen (?).

גְּנוֹנִית *h. f.* Gartenbeet (?).

גְּנוֹנִיתָא (Cant 5, 13) *a. f.* 1. Gärtchen; 2. Personenname.

גְּנוּסְקָא, גְּנוּסְיָא, גְּנִיסְיָא s. גְּנִי.

גְּנֵיסַר s. גְּנוּסַר.

גְּנוּת h. f. Schande.

גְּנוּתָא (Koh 5, 5) a. f. dass.

גָּנַז h. 1. verbergen, vergraben; 2. aufbewahren; 3. dem öffentlichen Gebrauch entziehen. *Ni.* 1. verborgen werden; 2. aus dem öffentlichen Gebrauch entzogen werden.

גְּנַז a., pf. 3 m. pl. גְּנַזוּ 2K 20, 17, pt. pass. pl. גְּנִיזִין Dt 32, 34 verbergen, aufbewahren. *Itpe.* ipf. 3 m. sg. יִתְגְּנֵיז Jes 23, 18 verborgen, entzogen werden.

גִּנְזָא x. m., c. גְּנַז (l. גִּנְז) 1 S 25, 29, pl. c. s. גִּנְזוֹהִי Ho 13, 15 1. Schatz; 2. Schatzhaus.

גִּנְזִין x. m. pl. Schatz.

גִּנְזַכָּה x. f. 1. Schatz; 2. Schatzhaus.

גִּנְזַכָּיָא (?) a. m. aus Ginzak.

גִּנְזַק Ortsname.

גָּנַח h. 1. stöhnen, ächzen; 2. husten.

גְּנַח I a. dröhnen. *Pa.* 1. dröhnen; 2. stöhnen.

גְּנַח II a. 1. schneiden; 2. vorüber eilen. *Pa.* castrieren.

גְּנִי h. m. Schande.

גְּנָיָא (גַּנְיָא) a. m., ind. גְּנַאי Est II 1, 3. 12 dass. לִגְנַי (לְגַנַּי) schimpflich.

גינאות l. גוֹנִיּוֹת (?), s. גּוֹנְיָא.

גַּנִּי Flussname.

גּוּנֵי x. f. (γυνή) Weib.

גּוּנְיָא x. m. (aus γυνή) Mann.

גּוֹנְיָא x. f. (γωνία) Winkel.

גניאך. גְּנֵיאַךְ מְטַעֲנָתָא (Jes 1, 29) l. גִּנַּיָּא דְמַטַּעֲנָתָא.

גְּנִיבָא a. m. Dieb.

גְּנֵיבָה h. f. 1. Diebstahl; 2. gestohlener Gegenstand.

גְּנֵיבוּת h. f. 1. Diebstahl; 2. Betrug.

גְּנֵיבוּתָא a. f. dass.

גְּנִיזָה x. f. 1. Schatz; 2. Aufbewahrung. בֵּית גְּנִיזָה Schatzhaus.

גְּנִיחוּתָא a. f. Stöhnen.

גינין l. גְּנִין, s. גַּן.

גְּנִינִים, גְּנִינִין (jPea 20a) h. m. pl. besondere Mehlart.

גְּנֵיסַר (Nu 34, 11) Genezareth.

גְּנִיסְתָא x. f. (vgl. γένος) Geschlecht.

גּוּנְמָא a. m. eine Hülsenfrucht.

גְּנַן a., ipf. 3 pl. יִגְנְנוּן Sac 8, 4 beschützen. *Aph.* pf. אַגֵּין Gen 7, 17, ipf. 1 sg. אַגֵּין 2K 20, 6, pt. f. מְגִנָּא Jes 4, 5 dass.

גַּנָּן h. m. Gärtner.

גַּנָּנָא a. m. dass.

גְּנוּנָא a. m. 1. Bedachung; 2. Brautgemach.

גְּנוּם, גְּנִים, גֵּינָם x. m. (vgl. γένος) vornehm.

גְּנוּסְיָא, גְּנִיסְיָא x. m. (γενέσια) 1. Geburtstag; 2. Tag des Regierungsantritts; 3. (γένος) Adel.

גְּנוּסְטְרָא, גְּנוּסְטְרֵי x. m. (κνῆστρον) Schabmesser.

גנסרא l. גִּנְבְּרָא.

גַּנְפָא (?) a. m., pl. c. s. גַּנְפוֹהִי Mi 1, 16 (MS כַּנְפוֹהִי) Flügel.

גִּנְתָא (Gen 2, 8) a. f., pl. גִּנִּין Est II 1, 1, c. s. גִּנֵּיכוֹן Am 4, 9 Garten.

גּוּנְתְּאָה a. m. Gete.

גַּס h. m. 1. dick, gross, übermässig. בְּהֵמָה גַסָּה Hornvieh. גַּס רוּחַ hochmütig; 2. s. גַּם (?).

גַּסָּא a. m. gross, umfangreich. בְּגַסָּא unmässig.

גִּסָּא a. m. 1. Seite, Nachbarschaft; 2. Art, Weise; 3. pl. Schätze (?).

גָּסָה h. speien.

גַּסּוּת h. f. Überhebung.

גַּסּוּתָא a. f., ind. גַּסּוּת Koh 7, 8 dass.

גַּסְטְרָא I x. f. 1. (γάστρα) Scherbe, Schale; 2. verstümmelter Körper.

גַּסְטְרָא II x. f. (κάστρα) 1. Lager; 2. Ortsname.

גַּסְטְרוֹן x. m. (κασσίτερος) Zinn.

גַּסְיוֹטָאָה a. m. Einwohner von Casiotis in Ägypten.

גְּסַס a. sich zu Tische legen, s. auch גְּנַס essen.

גֶּסֶס h. m. Seite, Arm.

גִּסְסָא a. m. 1. pl. גִּסְסִין Jes 60, 4 Seite; 2. pl. d. גִּסְסַיָּא Lv 3, 4 Lende; 3. pl. גִּסְסִין 2S 18, 14 Wurfspiess, Pfahl.

גוּסְפָּנָא *x. m., pl.* גְּסְפָּנִין Jes 10, 32 (*in margine*) Wagen.

גְּעָא *a., pt. pl. f.* גָּעֲיָן 1 S 6, 12 brüllen.

גְּעְגּוּעַ *h. m.* 1. Sehnsucht; 2. Eigensinn.

גִּעֲגַּע *h. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken.

גַּעֲגַּע *a. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken; 3. sich eifrig beschäftigen.

גַּעְגְּעָא *a. m.* ג׳ דְּמַיָּא Wasserfall.

גָּעָה *h.* brüllen.

גְּעוּל *h. m.* 1. Reinigen eines beschmutzten Geschirrs; 2. גְּעוּלֵי בֵיצִים abgetriebene Eier.

גְּעוֹרִיתָא *a. f.* Anschreien.

גְּעִיָּה *h. f.* Stöhnen.

גְּעִילָה *h. f.* Verwerfen.

גַּעְיְתָא *a. f.* Brüllen.

גָּעַל *h. Hi.* durch Ausbrühen reinigen. *Ni.* durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

גְּעַל *a. Pa. pt. pass.* מְגָעַל Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa.* אִתְגָּעֲלוּ Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

גְּעַר *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִגְעַר Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

גְּעָרָה *h. f.* Schelten, Drohen.

גָּעַשׁ *h.* 1. rauschen, dröhnen; 2. husten, niesen. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

גַּעְתּוֹן Ortsname.

גַּף *h. m.* 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. בְּגַפּוֹ allein.

גַּפָּא (Dt 4, 17) *a. m.* 1. *c. s.* גַּפֵּיהּ Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadtthor; 4. Kakophemie für גַּבְרָא.

גָּפָא s. גּוּפָא II.

גַּפָּה *h. f.* Steinhaufen.

גִּפּוּף *h. m.* 1. Umarmen; 2. Umschliessung.

גִּפּוּפָא *a. m.* dass.

גִּפְטִי *h. m.* (Αἰγύπτιος) ägyptisch.

נפל. מגפל (jSabb 14ᵃ) l. מְגַפֵּף.

גיפיון (SchemR 31) l. פִּיגְיוֹן (?) *x. m.* (πηγίον) Bach.

גֶּפֶן *h. m.* 1. Weinstock; 2. צֶמֶר גֶּפֶן Baumwollenstaude, Baumwolle.

גּוּפְנָא (Gen 40, 10) *a. m. f., ind.* גּוּפַן Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. עֲמַר גֻּפְנָא Baumwollenstaude.

בֵּית גּוּפְנִין, גּוּפְנִית, גּוּפְנָא Ortsname.

גּוּפְנִין, גּוּפְנָן *h. m.* eine dem Dill ähnliche, aber heterogene Pflanze.

גָּפַס *x.* (γυψόω) mit Gyps bestreichen.

גְּפָסִים, גְּפַסֵּס *x. m.* (γυψός) Gyps.

גָּפַף *h. Pi.* 1. einschliessen; 2. umarmen. *Pu.* eingeschlossen werden.

גְּפַף *a. Pā.* גַּפֵּיף Gen 29, 13, *c. s.* גַּפְפֵיהּ Gen 33, 4, 3 *pl. m.* גַּפִּיפוּ Thr 4, 5 1. umarmen; 2. die Hände in den Schoss legen.

גָּפַר *h. Pi.* schwefeln (verpichen?). *Hitp.* geschwefelt werden.

גְּפַר *a. Pa.* schwefeln.

גָּפְרִית *h. f.* Schwefel.

גּוּפְרֵיתָא (Gen 19, 14) *a. f.* dass.

גֶּפֶת *h. f.* ausgepresste Oliven.

גִּפְתָּא *a. f.* dass.

גִּפְתִּי s. גִּפְטִי.

גּוּפְתָּה, גּוּפְתְּיָה s. גּוּבַבְתָּא.

גַּץ *h. m.* 1. Funke; 2. גַּץ יְוָנִי Kalk, Gyps; 3. weisser Lehm (?).

גִּצָּא *a. m.* dass.

גַּצְרָא s. גַּסְטְרָא.

גֵּר *h. m.* 1. stammfremder Landesbewohner; 2. Proselyt. גֵּר צֶדֶק Nichtjude, der mit der Beschneidung das ganze Gesetz angenommen hat. גֵּר תּוֹשָׁב Nichtjude, welcher bes. dem Götzendienst entsagt hat.

גִּיּרָא *a. m.* dass.

גֵּיר *x.* (γάρ) dann, nämlich.

גְּרָא *a. Pa.* 1. *pf.* גָּרֵי Nu 21, 6 1. reizen, locken; 2. treiben; 3. schleudern. *Itpa. pf.* אִתְגָּרֵי 1 S 13, 4, *ipf.* 2 *pl.* תִּתְגָּרוּן Dt 2, 5 1. sich erregen gegen jem.,

angreifen; 2. geschleudert werden; 3. in Leidenschaft entbrennen.

גְּרְאִינָה s. גַּרְעִינָה.

גְּרַב a. wegnehmen. *Itpe.* beraubt werden.

גָּרָב h. m. 1. grosser Thonkrug; 2. Fussbekleidung.

גָּרָב h. m. Art von Aussatz.

גְּרָבָא a. m., ind. גְּרָב Jer 13, 12, 1 S 1, 24 Soc 59 Thonkrug.

גָּרָבָא a. m. Räuber.

גַּרְבָא (Dt 28, 27) a. m. Art von Aussatz.

גַּרְבִּיתָא a. f. Nordwind.

גַּרְבֵּל a. kneten, rollen.

גַּרְבְּנָא a. m., ind. גַּרְבַן Lv 21, 20 mit einer Art von Aussatz behaftet.

גְּרַבְתָּא a. f. abnorme Länge des Schamgliedes.

גְּרַבְתָּן h. m. einer, der ein langes Schamglied hat.

גְּרַג a. Pa. erregen. *Itpa.* erregt werden.

גָּרָג h. m. Weidengeflecht.

גּוּרְגָא a. m. dass.

גּוּרְגְּדָנָא s. גּוּרְגָנָא.

גַּרְגּוּתָא, גַּרְגִּיתָא a. f. Brunnen.

גַּרְגִּילָא s. גַּרְגִּירָא.

גַּרְגִּינָא a. m. Flechtwerk.

גַּרְגִּיר h. m. Rauke (*Eruca sativa*).

גַּרְגִּירָא a. m. dass.

גַּרְגִּישָׁאָה a. m., pl. d. גַּרְגִּישָׁאֵי Gen 15, 21 Girgesäer.

גַּרְגְּלִידָא x. m. (γογγυλίς) Rübe (*Brassica Rapa*).

גּוּרְגָנָא x. m. (ὄργανον) Orgel.

גּוּרְגּוּס m. (Γεώργιος) Personenname.

גַּרְגֵּר h. 1. hinuntergiessen, ausschlürfen; 2. abbeeren, einzelne Beeren ablesen; 3. Oliven trocknen, zusammenschrumpfen lassen.

גַּרְגֵּר a. Körner erhalten, körnig werden.

גַּרְגֵּר h. m. 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive; 3. trunksüchtig, gefrässig.

גַּרְגְּרָא a. m., pl. גַּרְגְּרִין Jes 17, 6 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive.

גַּרְגְּרִינָא a. m., ind. גַּרְגְּרִין Est II 1, 3 Brunnen (?).

גַּרְגְּרָן h. m. gierig, Schlemmer.

גַּרְגְּרָנָא a. m., f. d. גַּרְגְּרָנִיתָא Thr 1, 11 dass.

גַּרְגְּרָנוּת h. f. Fressgier.

גַּרְגְּרָנִית h. f. Honigklee (*Melilotus*).

גַּרְגֶּרֶת h. f. Schlund.

גַּרְגִּישְׁתָּא, גַּרְגִּשְׁתָּא (1 K 7, 46) a. f. 1. Erdkloss, Scholle; 2. ein als Medizin gebrauchtes rötliches Pulver.

גַּרְגּוּתְנִי, גַּרְגְּתָנִי x. f. (γύργαθος) 1. Flechtwerk, Korb; 2. Grind.

גָּרַד h. 1. schaben, kratzen, kämmen; 2. (das Gewebe vom Webstuhl) abschneiden. *Pi.* abkratzen.

גְּרַד a. 1. dass.; 2. erregen, rege machen.

גֶּרֶד h. m. 1. Abschaben, Ausradieren; 2. Franse, Zotte.

גַּרְדָּא, גְּרָדָא a. m. 1. Abschaben; 2. Franse; 3. Stumpf.

גַּרְדָּאָה, גַּרְדָּאָה x. m. (γέρδιος) Weber.

גַּרְדּוֹם h. m. Stumpf. אִישׁ ג' aller Mittel bar.

גַּרְדּוּמָא a. m. dass.

גירדונא l. גִּידְרִינָא.

גַּרְדִּי, גְּרְדִּי x. m. (γέρδιος) Weber.

גַּרְדְּיָאָה x. m. (γέρδιος), pl. גַּרְדְּיָאִין 2 S 21, 19 Or 1471, Jud 16, 14 dass.

גּוּרְדְּיָנִי, גּוּרְדְּיָנוֹן, גּוּרְדְּיָן x. m. (*Gordianus*) eine Goldmünze.

גַּרְדִּיתָא x. f. Gewebe, Faden.

גּוּרְדְּלִי h. m. aus Gurdela (?).

גַּרְדֵּם a. abreissen. *Pass.* abgerissen werden.

גרדום l. גַּרְדוֹם, גְּרְדוֹן x. m. (γράδος) Richtplatz.

גַּרְדְּנָא I x. m. Weber.

גַּרְדְּנָא II a. m. kahlköpfig.

גַּרְדְּסָנָא x. m., ind. גַּרְדְּסָן Jud 16, 14 (MS גַּרְדְּיָאִין) Weber.

נרדקי l. גְּרָרְקִי (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.

גָּרָה *h.* *Pi.* reizen, erregen. *Hitp.* 1. sich erregen, eifersüchtig werden; 2. sich in Kampf verwickeln; 3. Leidenschaft haben für.

גֵּרָה, גֵּירָה *h.* *f.* 1. Münze, Gewicht (= Ma'a, etwa 0,6 — 0,7 Gramm); 2. Samen von Johannisbrot; 3. Schlund; 4. das Wiedergekäute. מַעֲלֵה גֵרָה Wiederkäuer.

גְּרוֹגְרוֹת *m.* Personenname.

גְּרוֹגֶרֶת *h.* *f.* getrocknete Feige.

גְּרוֹדָא Ortsname.

גֵּרוּי *h.* *m.* Aufreizung.

גְּרוּמְנֵי, גְּרוּמֵי (bBabB 89[b]) *x.* *m.* *pl.* (cf. γρυμεοπώλης) Trödler, Altwarenhändler.

גְּרוּמִין s. גֵּירוּמִין.

נרומתא l. גְּרוֹמִיתָא *a.* *f.* kleiner Kuchen.

גָּרוֹן *h.* *m.* 1. Schlund; 2. Personenname.

גְּרוֹנָא *a.* *m.*, *c.* *s.* גְּרוֹנָךְ Jes 58, 1 dass.

גְּרוּנְגְּדָא *x.* *m.* steinigter Grund.

גָּרוֹס *h.* *m.*, *pl.* גָּרוֹסִין, גָּרוֹסוֹת Gräupner.

גָּרוֹסָא *a.* *m.* dass.

גְּרוּסָא s. גְּרִיסָא.

גָּרוֹף *h.* *m.* Schössling, Reis.

גְּרוֹפִית *h.* *f.* dass.

גְּרוֹפִיתָא *a.* *f.* dass.

גָּרוֹשׁ *h.* *m.* Verstosser (des Weibes).

גֵּרוּשִׁין *h.* *m.* *pl.* Verstossung.

גֵּרוּת *h.* *f.* 1. Fremdlingsrecht; 2. Übertritt zum Judentum.

גַּרְזָנָא *a.* *m.* Amphibienart.

גְּרִזִין. טוּרָא דג' Dt 27, 11 Berg Garizzim.

גַּרְזְמִיתָא, גְּרוּזְמֵי, גְּרִיזְמְתָא *x.* *f.* (γάρισμα?) Fischbrühe mit Lupinen.

גּוּרְזְקִי (?) *x.* *m.* Käfig.

גְּרוּטָא, גְּרוּטֵי *x.* *f.* (γρύτη) Gerümpel.

גֵּרִי *h.* *m.* einer Proselytenfamilie angehörig.

גְּרִיבָא *a.* *m.* Trockenmass (*Sea*).

גְּרִיבָה Strasse oder Platz in Tiberias.

גָּרִיד *h.* *m.* 1. Dürre, Trockenheit; 2. dürrer Boden.

גְּרִידָא *a.* *m.* 1. dass.; 2. allein, bloss, ohne Zusatz.

גְּרִידָה *h.* *f.* Abschaben.

גְּרִידוּתָא *a.* *f.* Reibung (beim Coitus).

גְּרִיוָא *a.* *m.* 1. ein Trockenmass (*Sea*); 2. ein Ackerstück, das man mit einem Geriw besäen kann.

נרימני l. גַּרְמָנִי.

גָּרִיס *h.* *m.* 1. Graupe; 2. Graupengericht.

גְּרִיסָא *a.* *m.*, *pl.* *d.* גְּרִיסַיָּא Est II 3, 8 (MS גְּרִיסוּיָא) dass.

נריסין s. קְקוֹ גְרִיסִין.

גְּרִיסְנָא *a.* *m.* Graupengericht.

גְּרִיעוּתָא *a.* *f.* Nachteiliges.

גְּרִיפָה *h.* *f.* Wegscharren (von Asche).

גְּרִיצָה *h.* *f.* Brotkuchen.

גְּרִיצְתָא (Ex 29, 23) *a.* *f.*, *pl.* גְּרִיצָן Lv 7, 12. 13 Brotkuchen.

גְּרִירָה *h.* *f.* 1. Fortbewegen eines leblosen Gegenstandes; 2. ins Schlepptau Genommenwerden; 3. l. גְּרִידָה.

גָּרִישׁ *h.* *m.*, *pl.* גְּרִישִׁין Graupe.

גָּרַל *h.* *Hi.* Los werfen.

גָּרַם *h.* veranlassen. *pt.* גָּרוּם vollkommen, reichlich. *Ni.* Gelegenheit gegeben werden. *Hi.* (beim Schlachten) mit dem Messer ausgleiten. *Ho.* *pt.* *f.* מוּגְרֶמֶת Tier, bei dessen Schlachtung das Messer ausglitt.

גְּרַם *a.*, *pf.* 3 *pl.* *m.* גְּרַמוּ Jes 3, 9 1. verursachen; 2. stark sein. *Pa.* 1. stärken; 2. Knochen zermalmen. *Aph.* befestigen.

גְּרָם *h.* *m.* Veranlassung.

גֶּרֶם *h.* *m.* 1. Knochen; 2. Stärke; 3. Umschreibung des *pron.* *refl.*, z. B. גַּרְמִי mich.

גַּרְמָא (Gen 2, 23) *a.* *m.* 1. Knochen; 2. Wesen. כָּל גַּרְמֵהּ eben dies; 3. Umschreibung des *pron.* *refl.*, z. B. גַּרְמֵיהּ sich selbst.

גְּרָמָא *a.* *m.* Veranlassung.

גְּרַמְטִיוֹן *x. m.* (γραμματεῖον) Abschrift, Dokument.

גַּרְמִידָא (Jud 3, 16) *a. m.* 1. Arm; 2. Elle.

גַּרְמִיתָא *a. f.* Knöchelchen.

גַּרְמַמְיָא (Ez 27, 14) 1. = גֶּרְמָנְיָא; 2. = גֶּרְמָנִיקְיָא.

גֶּרְמָנְיָא (Γερμανία) Deutschland.

גֶּרְמָנִי *h. m.* 1. Germane; 2. Eigenname (*Germanus*).

גֶּרְמָנִיקְיָא *f.* Germanicia, Stadt und Bezirk in Commagene.

גְּרַמְּסִין *x. m.* (γραμμάριον) Scrupel (1,137 Gramm).

גּוּרְנָא *x. m.* (γοῦρνα) Eimer.

גָּרַס *h. Pi.* zerreiben, Graupen machen.

גְּרַס *a.* 1. *pt. pl.* גָּרְסִין Est II 3, 8 lernen, sich Kenntnisse aneignen; 2. einen bestimmten Ausdruck (Lesart) gelernt haben (lehren); 3. s. גָּרַס. *Pa. Aph.* zermalmen, Graupen machen.

גִּרְסָא (Cant 1, 2) *a. m.* 1. Lernen, Gelerntes; 2. Lesart (das Gelernte).

גַּרְסָא *a. m., c. s.* גִּרְסָהּ Lev 2, 16 Graupe.

גַּרְסִי *h. m.* Gräupner.

גּוּרְסִינָא, גִּרְסָנָא *a. m.* Erwerb.

גָּרַע *h.* abziehen, verringern. *Pi. Hi.* 1. abziehen; 2. ablaufen lassen. *Ni.* Abschlagszahlung leisten.

גְּרַע *a.* 1. abziehen; 2. scheren. *Pa. pf.* גָּרַע 2 S 10, 4 dass. *Itpe.* abgezogen erhalten.

גָּרְעָא *a. m.* Haarscherer.

גַּרְעִינָה *h. f., pl.* גַּרְעִינִין Dattelkern.

גַּרְעִינוּתָא *a. f.* dass.

גָּרַף *h.* 1. wegschaufeln, wegscharren; 2. verjagen. *Pi.* dass.

גְּרַף *a., pt. pl.* גָּרְפִין Est II 3, 8 dass. *Itpe. pt.* מִתְגְּרִיף Est II 3, 8 weggeschaufelt werden. *Itpalp.* dass.

גְּרַף *h. m.* בּ׳ שֶׁל רְעִי Nachtgeschirr.

גַּרְפָּא *a. m.* Wegscharren (von Kohlen).

גְּרוּפִּינָא s. אַגְרְפִּינָא.

גִּרְצָא *a. m.* Aufeinanderhäufen (?).

גּוּרְקָא *x. m.* unreife Frucht.

גָּרַר *h.* 1. kratzen, schaben; 2. fortschleppen, rücken; 3. mitschleppen, angesteckt sein; 4. zersägen. *Ni.* 1. geschleppt werden; 2. gesägt werden. *Pi.* schleppen. *Hitpa. Hitpo.* 1. sich winden; 2. demütig um Verzeihung bitten.

גְּרַר *a.* 1. schleppen, ziehen; 2. Appetit reizen; 3. l. גְּרַד. *Pa.* 1. *pf.* גָּרַר Jud 8, 16 zerren, fortschleppen; 2. Appetit reizen; 3. *pt.* מְגָרֵר DtJI 33, 20 absägen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגָּרַר Jer 22, 19 geschleppt werden.

גְּרָרָא I *a.* אַגַּב בּ׳ beiläufig.

גִּרְרָא II *a. m.* Speise, welche das wiederkäuende Tier heraufbringt.

גִּרְרָא *a. m., pl. d.* גִּרְרַיָּא 2 K 13, 15 Pfeil.

גְּרֵרָה (?) *h. f.* בֵּית בּ׳ Gefängnis (?).

גְּרָרִקִי (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.

גַּרְשָׁא *a. m.* Graupe.

גָּרַשׁ *h., pt. pass. f.* גְּרוּשָׁה Geschiedene. *Pi.* 1. verstossen; 2. scheiden, einen Scheidebrief geben. *Hitp.* geschieden werden.

גְּרַשׁ I *a. Pa.* 1. scheiden, verstossen; 2. aufheben. *Itpa.* geschieden werden.

גְּרַשׁ II *a.* ziehen.

גְּרֵתִיקוֹן *x. m.* (γρητικόν) Kreide.

גְּשׁוּרָא *a. m.* Balken.

גְּשׁוּרָאָה (Dt 3, 14) *a. m.* Gesuräer.

גְּשׁוּשׁ *h. m.* Stange zum Messen der Wassertiefe.

גְּשׁוּשָׁא *a. m.* 1. einer der die Wassertiefe misst; 2. Schatzgräber.

גְּשִׁישׁ *h. m.* Brettergestell.

גָּשַׁם *h., pt. pass.* גָּשׁוּם beregnet. *Ho.* mit Regen versehen sein.

גֶּשֶׁם *h. m.* Regen. שְׂדֵה בּ׳ natürlich bewässertes Feld.

גּוּשְׁמָא, גִּשְׁמָא *a. m.* 1. *c. s.* גִּשְׁמֵיהּ Est II 6, 11 Körper; 2. Umschreibung von „selbst“.

גִּשְׁמָא *a. m.* Thürpfosten.

גּוּשְׁפַּנְקָא (Koh 1, 7) *x. m.* Ring.

גּוּשְׁפָּקָא *x. m.* (γαυσάπη) haariger Stoff.

גְּשַׁקְרָא, גּוּשְׁקָרָא *x. m.* 1. kleienhaltiges Weizenmehl, Schrotmehl; 2. Baumwollenpflanze und Stoff daraus (?).

גָּשַׁר *h.* verbinden, eine Brücke schlagen.

גְּשַׁר *a.* dass.

גֶּשֶׁר *h. m.* Brücke.

גַּשָּׁר *h. m.* Fährmann.

גִּשְׁרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גִּשְׁרַךְ Ez 27, 5 Brücke; 2. Balken.

גָּשַׁשׁ *h.* berühren. *Pi.* betasten. *Pilp.* schlagen, treiben. *Hitpa.* 1. mit einander ringen; 2. seine Kräfte erproben, sich üben.

גְּשַׁשׁ *a.* berühren, betasten. *Pa.* dass.

גִּשּׁוּתָא *a. f.* 1. Tasten, Fühlen; 2. Heber.

גִּשְׁתְּמָא *x. m.* Thürschwelle.

גַּת *h. f.* 1. Kufe, Kelter; 2. Zeit des Weinkelterns; 3. kufenartige Vertiefung.

גּוּתְּאָה *a. m.* (Γότθος) Gete.

גּוּתִי *h. m.* (Γότθος) Gete.

גּוּתְיָא (Γοτθία) Gothia (Getia), Siebenbürgen.

גִּתִּית *h. f., pl.* גִּתִּיּוֹת Winzerin (?).

גִּתְרָאָה *a. m.* Githräer.

ד

ד der 4. Buchstabe des hebr. Alphabets. ד׳ als Zahlzeichen = 4.

דְּ־ I *a.* 1. Gen 44, 9 welcher; 2. Gen 30, 18, בְּדְ־ Ex 16, 8, מִדְּ־ Ex 14, 11 weil; 3. Ex 11, 7 dass; 4. כְּדְ Lev 13, 5 wie; 5. Gen 30, 16 Einführung eines Genetivs.

דְּ־ II (= דִּין) *a.* אֵי דִּלְּוֹן wo finden sie?

דָּא I (Ex 7, 23) *a. f.* diese. בְּדָא Lv 26, 27, אַף בְּרַם דָּא Lv 26, 44 trotzdem. לְדָא Gen 2, 23 deshalb. אֵידָא Jer 5, 7, הֵי דָא, הֵידָא Est II 5, 14, הֵיְדָא 1. welche denn? 2. wo? מָא דָא Gen 3, 13 was da?

דָּא II a. Ruf der Kameltreiber.

דָּאַב *h. Hi.* 1. zerfliessen; 2. zerfliessen lassen.

דְּאַב *a.* 1. fliessen; 2. sich ängstigen.

דָּאֲבָא *a. m., ind.* דָּאִיב Lv 15, 2 samenflüssig, s. דְּאַב.

דַּאֲבָא *a. m.* Betrübnis, Angst.

דְּאַבוֹנָא *a. m.* dass.

דַּאֲבֵן *a.* betrüben.

דָּאַג *h.* besorgt sein.

דְּאַג *a.* dass.

דָּאָה *h.* fliegen, schweben.

דָּאָה *h. f.* Name eines unreinen Vogels, Geier.

דָּאו s. דְּאַב.

דָּאצִיפָא, דִּיצִיפָא *a. m.* eine Taubenart.

דִּיאַטַגְמָא *x. m.* (διάταγμα) Verordnung.

דִּיאַטְרֵיטָא (falsch דיאטרוטא) *x. m.* (διάτρητον) durchbrochenes Glas.

דְּאִימְמִין *x.* (διάμειπτον) abwechselnd.

דִּיאוֹנִיסִין (?) *x. m. pl.* (Διονύσια) Bacchanalien.

דִּיאִיקִיטָא *x. m.* (διοικητής) Schatzmeister.

דְּאַת (für דתא) *a. Aph.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תַּדְאֵית Gen 1, 11 sprossen lassen, hervorbringen; 2. s. דְּאַג.

דִּיאַתִימִין (falsch דיאתימון) *x.* (διεθέμην) ich vermachte.

דִּיאַתִיקִי *x. f.* (διαθήκη) Testament.

דֵּב s. דִּיב.

דֹּב, דּוֹב *h. m.* Bär.

דּוּבָּא, דּוּבָא (Jes 11, 7) *a. m., ind.* דּוֹב 2S 17, 8, *pl.* דֻּבִּין 2K 2, 24 dass.

דְּבָא *a. Pa.* auflauern.

דְּבָא s. מְבָא.

דָּבַב I *h.* 1. tropfen; 2. auspichen (?).

דָּבַב II *h., pt. pass.* דָּבוּב feindlich.

דְּבַב *a.* tropfen.

דְּבָבָא *a. m.* בְּעֵל ד׳, *pl. c. s.* בַּעֲלֵי דְבָבָךְ Nu 10, 35 Feind.

דִּיבְבָא (Koh 10, 1) l. דִּבָּבָא *a. m.*, *pl. d.* דִּבְבַיָּא Jes 7, 18 l. דִּבָּבַיָּא Fliege.

דְּבָבוּתָא *a. f.*, *ind.* דְּבָבוּ Gen 3, 15, Thr 1, 2 Feindschaft.

דִּבְדְּבָנִית *h. f.* von der Traube fallende rosinenartige Beere (?).

דָּבָה *h.* überfliessen.

דִּבָּה *h. f.* 1. Verleumdung; 2. übel berüchtigte Frau.

דְּבוֹנָא s. דְּאָבוֹנָא.

דִּבּוּק *h. m.* 1. Zusammenhalten; 2. Bindemittel, Klebstoff.

דִּבּוּקָא *a. m.*, *ind.* דִּבּוּק 1K 7, 30 Zusammenfügung.

דִּבּוּר *h. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. הַדִּבּוּר die Gottesrede (Gott).

דִּבּוּרָא (Ez 1, 25) *a. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. die Gottesrede (Gott); 3. *pl.* die zehn Gebote.

דְּבוֹרָה *h. f.* Biene.

דְּבוֹרִיתָא *a. f.* dass.

דְּבַח *a.*, *pt.* דָּבַח Ex 20, 24 schlachten, opfern. *Pa. pf.* דַּבַּח Gen 46, 1, *ipf.* 1 *pl.* נְדַבַּח Ex 5, 8 dass.

דִּבְחָא *a. m.*, *c.* דִּיבַח Ex 12, 27, *pl.* דִּבְחִין Gen 46, 1 1. Schlachtopfer; 2. Passahfest.

דָּבִיאֵל *m.* Schutzengel der Perser.

דִּבְיוֹנִים *h. m. pl.* Exkremente.

דְּבֵילָה *h. f.* gepresste Feigen, Feigenkuchen.

דְּבֵילְתָא (Jer 40, 10), דְּבִלְתָּא *a. f.*, *c. s.* דְּבֵילְתִי Jud 9, 11, *pl.* דְּבִלִין, דְּבְלָן gepresste Feigen, Feigenkuchen.

דְּבִיקָה *h. f.* 1. Zusammenhaften; 2. Anhänglichkeit.

דְּבִיר *h. m.* 1. das Allerheiligste; 2. Bezeichnung der Thora; 3. Ortsname.

דִּבִּירָא (Cant 1, 11) *a. m.* Wort.

דבלא (Jer 34, 4) l. נְבַלָא (so MS).

דּוּבְלָא *a. m.* 1. Feigenart (?); 2. l. דּוּלְבָא.

דִּבְלוֹל *h. m.* hervorragendes Ende.

דִּבְלֵל *h.*, *pt. pass.* מְדֻבְלָל dürftig.

דָּבַק *h.* 1. ankleben, anhangen; 2. zusammenkleben, verbinden. *Ni.* sich anschliessen. *Pi.* 1. zusammenkleben; 2. zum Anschluss auffordern. *Hi.* ankleben. *Hitp.* sich verbinden.

דְּבַק *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְבַּק Gen 2, 24, Dt 13, 18 anhangen, ankleben. *Pa.* ankleben. *Aph.* 1. *pf.* אַדְבֵּיק Gen 31, 23 erlangen, erreichen; 2. Ränke schmieden. *Itpe. pt.* 2 *pl.* אִדְבֵּיקְתּוּן Dt 4, 4 sich anschliessen. *Itpa.* dass.

דֶּבֶק *h. m.* 1. Bindemittel, Leim; 2. Zusammenhang, Halt; 3. Folge.

דִּבְקָא (1K 7, 20) *a. m.* Zusammenfügung.

דָּבַר *h. Ni.* sich unterhalten. *Pi.* 1. reden; 2. euphem. geschlechtlichen Verkehr pflegen. *Hi.* überreden.

דְּבַר *a.*, *pf.* 3 *f. sg* דְּבָרַת Gen 16, 3, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְדַבְּרוּנוּנוּן Am 9, 2 1. leiten, führen, fortführen; 2. nehmen, holen. *Pa. pf.* דַּבַּר Gen 31, 18, *ipf.* 3 *m. pl. c. s.* יְדַבְּרוּנוּנוּן Jes 14, 2, *Aph.* 1. leiten, fortführen; 2. herbeiholen; 3. treiben, antreiben. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּבָרַת Gen 12, 15, *pt.* מִדְּבַר 2K 2, 10 1. geführt werden; 2. sich schlepppen. *Itpa. pt. pl.* מִדַּבְּרִין Dt 33, 3 dass.

דָּבָר *h. m.* 1. Wort, Rede; 2. Auslegung; 3. Ding. דָּבָר אַחֵר euphem. für Götzendienst, Aussatz etc.

דֶּבֶר *h. m.* Seuche.

דִּבֵּר *h. m.* הַדִּ׳ die Gottesrede (Gott).

דַּבָּר *h. m.* Führer.

דְּבָרָא, **דִּבְרָא** (2K 9, 20) *a. m.*, *pl. c. s.* דִּבְרֵיהוֹן Jud 5, 20 Leitung.

דַּבְרָא *a. m.* 1. Feld; 2. Ortsname.

דִּבְרָה *h. f.* Wort, Ausspruch.

דִּבְרוֹנָא *a. m.* Lauf, Strömung.

דִּבְרוּתָא *a. f.* dass.

דַּבָּרִיתָא *a. f.* Führerin.

דַּבָּרִיתָא *a. f.*, *pl. d.* דַּבָּרְיָתָא Dt 1, 44 (falsch דִּבְרְיָתָא Jud 14, 8) Biene.

דַּבְרָן *h. m.* 1. Sprecher; 2. geschwätzig.

דַּבְרָנָא *a. m.* dass.

דְּבַרְתָּא I (Nu 31, 11) *a. f.* 1. Beute; 2. *c.* דִּבְרַת Ex 33, 23 Zug, Einherziehen.

דְּבַרְתָּא II *a. f.* Pest.

דְּבַשׁ *h. m.* Honig. ד׳ תְּמָרִים Dattelhonig.

דָּבַשׁ *h. Hi.* in Gährung übergehen.

דִּבְשָׁא (Jud 14, 8) *a. m., ind.* דְּבַשׁ Gen 43, 10 Honig.

דּוּבְשָׁן *h. m.* 1. Honigstock; 2. Honigkuchen.

דּוּבְשָׁנִיתָא *a. f.* honigartig.

דּוּבְשְׁקָא s. דִּפְשְׁקָא.

דַּבָּשְׁתָּא Ortsname.

דָּג *h. m.* Fisch.

דִּגָּא *a. m.* Tropfen.

דָּגָה *h. f.* Fische.

דְּגוּגִיתָא (Am 4, 2) *a. f.* Fischerbarke.

דִּגּוּל *h. m.* List.

דִּגּוּן *h. m.* Aufhäufen.

דוגזר s. רוּזְגָּר.

דְּגוּרָא *a. m., pl.* דְּגוּרִין Ex 8, 10 Haufe.

דִּיגַמְסִים (Est II 2, 8, MS דִּיגְמֵי עַם) l. דְּמַנְסִים.

דְּגִירָה *h. f.* Brüten.

דָּגַל I *h. Ni.* in Abteilungen geteilt sein. *Hi.* eine Flagge hissen.

דָּגַל II *h. Pi.* betrügen. *Hi.* betrügen.

דְּגַל *a. Pa.* lügen, betrügen.

דֶּגֶל *h. m.* Fähnlein, Trupp.

דִּגְלָא *a.* Panierstange.

דַּגָּלָא *a. m.* Lügner.

דגלוס l. דִּלְגֵּים *x. m.* (διαλγής) heftige Schmerzen habend.

דַּגָּלוּתָא *a. f.* Falschheit.

דִּגְלַת (Gen 2, 14) Tigris.

דִּיגְמָא, דּוּגְמָא *x. m.* (δεῖγμα) 1. Gleichnis, Beispiel, Exempel, Probe; 2. öffentl. Auftreten; 3. Merkmal, Abzeichen, Marke.

דּוּגְמַנְטֵירִין l. דוגמנטורין, דּוּגְמַסְּרִין, דִּגְמַסְּרִין *x. m.* (δειγμαντήριον) Bild.

דּוּגְמָנָא *x. m.* (δόγμα) Beschluss.

דָּגָן *h. m.* Getreide.

דְּגַן *a. Itpa.* aufgespeichert werden.

דְּגָנָא, דַּגְנָא *a. m.* Getreide.

דִּיגוֹן *x. m.* 1. (δίγονος) doppelt, zweimal; 2. (δίγωνον) mit zwei Winkeln.

דִּיגְנוֹסִים *x. f.* (διάγνωσις) Entscheidung, Beurteilung, Bestimmung.

דְּגַר *a., pt. pass.* דְּגִיר Ex 16, 14 (MS כְּגִיר) 1. aufhäufen; 2. brüten (?); 3. springen (?). *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* אִדְּגַרוּ Thr 1, 20 sich krümmen.

דָּגַשׁ *h. Hi.* deutlich aussprechen.

דַּד *h. m.* 1. Brust; 2. Zitze; 3. Hahn (an Geschirren).

דַּדָּא *a. m., pl.* דַּדִּין Jes 32, 12 (MS תְּדִין!), *d.* דַּדַּיָּא Cant 8, 1 dass.

דָּדָא *x. m.* (δᾳδίον) Fackel.

דְּדָא *a. Pa.* führen. *Itpa.* sich bewegen.

דִּדְבָא *a. m., pl.* דִּדְבָן, דִּדְבִין Fliege.

דָּדָה *h. Pi.* führen. *Hitp.* sich bewegen.

דדיונא l. רְדִיוֹנָא *a. m.* Flut.

דִּידְכֵי *x. f., pl.* דִּידְכָאוֹת (διαδοχή) sich ablösende Wache.

דִּידִימוֹס *x. m.* (δίδυμος) doppelt.

דְּדָנִים *h. m. pl.* Nomadenstamm.

דָּדְנִין (jRhS 58ª) *x. m. pl.* (δᾳδίον) Kienspan (Fackel).

דָּה s. דָּא.

דְּהָא *Aph.* matt werden.

דָּהַב *h. Hi.* rot werden lassen (?).

דַּהֲבָא (Gen 2, 12) *a. m., ind.* דְּהַב Ex 25, 24 Gold.

דַּהֲבוּנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Goldwert.

דַּהֲבֵי *m.* Personenname.

דַּהֲבִי *h. m.* Goldarbeiter.

דַּהֲבָנָא *a. m.* dass.

דַּהֲבַת Ortsname.

דָּהָה *h.* matt, dünn sein.

דהון (jAbZ 41ᵇ) l. הרהון *x. m.* (οὐρηρόν) Nachtgeschirr.

דַּהִינָא *a. m., ind.* דַּהִין Jes 55, 2 (Soc 59 בְּ־דַּהִין — בְּדַהִין) fett.

דְּהִינוּנִיתָא *a. f.* dass.

דחך s. דְּחַךְ.

דְּהַן a. fett sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* דְּהֵינְתָּא Jes 43, 24 fett machen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּהֲנַת Jes 34, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְּהַן Jes 34, 7 fett werden.

דְּהָנָא, דוּהְנָא *a. m.* Fettigkeit.

דוּהֲנָאָה *a. m., f. d.* דוּהֲנֵיתָא Ez 32, 6 fett.

דְּהָנוּנִיתָא *a. f.* fett.

דְּהָנִיתָא *a. f.* Dünger.

דַּהֲנֵן (?) *a.* als fett ansehen.

דהק s. דְּחַק.

דוּהְקָא *a. m.* Stange.

דו I (= דְּהוּא) *a.* 1. dieser. דו — דו die (Ansicht) des einen — die (Ansicht) des andren; 2. welcher.

דו II *x.* (δύο) zwei.

דְּוָא I *a., imp. pl.* דווֹ Jer 48, 17 traurig sein. *Itpe.* Schmerz empfinden, sich betrüben.

דְּוָא II *a.* ausschauen.

דוב *a.* 1. fliessen; 2. *ipf.* 3 *f. sg.* תְּדוּב Lv 15, 25 Blut-, Samenfluss haben.

דוב *h. m.* Bär.

דּוּבָא I (Jes 11, 7) *a. m.* dass., s. דֻּבָּא.

דּוּבָא II *a. m., c. s.* דּוּבֵיהּ Lv 15, 3 Blut-, Samenfluss.

דּוּבְנָא (Lv 15, 4) *a. m.* mit Fluss behaftet.

דוג *a.* 1. wallen; 2. in Angst, Unruhe sein.

דוּגִיתָא s. דְּגוּגִיתָא.

דוד *h. m.* 1. Freund, Vertrauter; 2. Onkel, des Vaters Bruder. *pl.* דודים Freundschaft, Liebe.

דּוּדָא *a. m.* Vatersbruder.

דּוּדָא (Mi 3, 3) *a. m., pl.* דּוּדִין, *c.* דּוּדֵי Ex 16, 3, דּוּדָן Kessel.

דְּוָדָא *a. m.* Aufregung.

דודו *m.* Personenname.

דָּוָה *h.* traurig sein. *Ni.* betrübt werden. *Hi.* betrübt machen.

דָּוָה *h. f.* menstruierende.

דוהי (jAbz 40[d], jSabb 14[d] דורי) l. דְּוָוה, s. דְּוָתָא.

דוויה (LvJI 15, 3, MS דוייה) l. דּוּבֵיהּ, s. דּוּבָא.

דְּוַי *h. m.* Elend, Kummer.

דְּווֹנָא (Gen 42, 38, Jes 35, 10) *a. m.* Kummer.

דּוּחַ *h. Ni.* abgespült, weggewaschen werden. *Hi.* abspülen, waschen. *Ho.* abgespült werden.

דּוּחַ *a. Aph.* abspülen.

דּוֹחַן *h. m.* Hirse.

דּוֹחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.

דְּוָיָא *a. m., c. s.* דְּוָיֵי Gen 35, 18 Kummer, Betrübnis.

דְּוָיָא *a. m., ind.* דְּוַי 1K 20, 43, *pl.* דְּוַן Jes 53, 3 1. traurig; 2. elend.

דְּוִילָא *a. m.* 1. Knaul. דְּוִיל יְדֵיהּ sein eigenes Werk; 2. Eimer.

דּוּךְ *h.* stossen, zerstossen. *Ni. Pu.* zerstossen werden.

דּוּךְ *a., pt.* דָּאֵיךְ Nu 11, 8 stossen, zerstossen. *Pa.* dass.

דוּךְ *x. m.,* s. דּוּכְסָא.

דּוּכִיתָא *a. f.* Mörser.

דּוּכָן s. דֻּכָּן.

דּוּכְתָא s. דּוּכְתָּא.

דְּוַל *a. Aph.* spulen, (Garn) winden (?). *Itpe.* geschöpft werden.

דַּוְלָא *a. m., ind.* דוֹל Jes 40, 15 (Soc 59 דוֹל), *pl.* דַּוְלִין Est II 1, 3 (MS דִּוְלִין) 1. Schöpfeimer; 2. künstliche Bewässerung.

דּוּלְלָא, דַּוְלְלָא *a. m.* Knaul (Garn?).

דּוּם *a., pt.* דָּיֵים verdächtig sein.

דּוּמָא (?) *m.* Personenname.

דּוּמָה *h. f.* 1. üble Nachrede; 2. verrufenes Weib; 3. Todesengel.

דּוּמִיתָא *a. f.* üble Nachrede.

דון (bBabB 90[b]) l. רוּז.

דּוֹנַג I *h. m.* Wachs.

דּוֹנַג II *f.* Personenname.

דּוֹסְאָ *m.* (Δοσίθεος) Personenname.

דּוֹפִי *h. m.* Makel, Schimpf.

דּוֹפִי *a. m.,* s. דְּפְיָא.

דּוֹפֶן I *h. m.* Makel.

דּוֹפֶן II *h. m.*, *pl.* דְּפָנוֹת 1. Seite, Rippe; 2. Wand; 3. Unterleib; 4. l. רְפִיוֹן.

דּוֹפֵק *h. m.* Stein, welcher den runden Verschlussstein des Felsengrabes am Wegrollen hindert.

דּוֹפְקָא *a. m.* dass.

דּוּץ I *a.*, *pt.* דָּאֵיץ Hb 1, 15, *imp. pl.* דּוּצוּ Jes 66, 10 frohlocken.

דּוּץ II *a.* hineinstecken.

דּוּק *a.* 1. zu Pulver zerreiben; 2. genau, sorgfältig thun; 3. genau nehmen; 4. beweisen. לָא כְמַר דָּיֵיק es beweist nicht für jenen. *Pa.* דַּיֵּק 1. feinmachen, zerkleinern; 2. genau, sorgfältig verfahren; 3. genau nehmen. *Aph. pf.* אַדִּיק, אוֹדִיק, 3 *f. sg.* אַדִּיקַת Est II 6, 11 Or 2377, *ipf.* 3 *pl.* יְדִיקוּן Jes 14, 16 1. sorgfältig verfahren; 2. schauen. S. דְּיָקָא, דִּיקָא.

דּוּק *h. m.* Flor im Auge, Star.

דַּוְקָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. *adv.* 1. genau; 2. gerade, nur. —וְדַוְקָא—אֲבָל לָא nur (für diesen Fall gilt dies), aber (für jenen) nicht. כְּלָלָא קַמָּא (בַּתְרָא) דַּוְקָא die erste (letzte) Regel (von zweien, aus welchen für einen besonderen Fall Schlüsse zu ziehen) ist genau zu nehmen.

דּוּקָא s. דְּקָא.

דּוּקְיָא *a. m.* Schluss aus Pressung des Wortlautes einer Mischna.

דּוּקִים Ortsname.

דַּוְקְנָא *a. m.* sorgfältig.

דּוּר *h.* wohnen. *Pi.* 1. wohnen lassen; 2. düngen. *Hi.* wohnen lassen. *Hitp.* gedüngt werden.

דּוּר *a.*, *pf.* 1 *sg.* דָּרִית Gen 32, 4, *ipf.* 3 *m. sg.* יְדוּר Lv 25, 35 wohnen, bewohnen. *Pa.* 1. aufstellen; 2. düngen; 3. דארו Ps 129, 3 l. רְדַן, s. רְדָא.

דַּוֵּר *a. Pa.* 1. herumziehen, hausieren; 2. einholen. *Itpa.* eingeholt werden.

דּוּר *h. m.* 1. geflochtener Rand; 2. ausgestopfter Sack, Balg.

דּוֹר *h. m.*, *pl.* דּוֹרוֹת Geschlecht, Generation, Zeitalter. לְדוֹרוֹת für immer.

דַּוָּר *h. m.* eine Eidechsenart.

דַּוְּרָא *x. m.* 1. Läufer, Depeschenträger; 2. Richter. בֵּי דַוְּרָא (höherer) Gerichtshof.

דּוּרָא *a. m.* 1. Reihe; 2. Niederlassung, Ortschaft; 3. Perle. (jSanh 28ª דרור נאות l. דּוּר בְּנָאוֹת); 4. Eingeweidewurm (?); 5. Last, Bürde (?); 6. בֵּית דּוּרָא (?) Ortsname.

דּוּרְאָה *a. m.* Statthalter.

דּוּשׁ *h.* 1. treten, dreschen; 2. verachten; 3. wohl bekannt sein, gewöhnt sein; 4. Beischlaf vollziehen. *Pi.* treten. *Pol.* s. דּוֹשֵׁשׁ.

דּוּשׁ *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* דָּשׁוּהִי 2K 7, 17 1. treten, zertreten; 2. dreschen; 3. verachten; 4. bekannt sein, gewöhnt sein. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְּדַשׁ Jes 24, 3, 3 *pl.* יִדְּדְשׁוּן Jer 48, 26 Or 1474 (Or 2375 יִדְּדְשׁוּן), *inf.* אִתְּדָשָׁא Jes 22, 5, zertreten werden. *Aph.* verachten. *Pol.* s. דּוֹשֵׁשׁ.

דַּוְשָׁא *a. m.* 1. Treten, Dreschen; 2. Gewohnheit.

דּוּשַׁי *m.* Personenname.

דּוֹשֶׁן *h. m.* fettes Land.

דּוּת *h. f.*, *pl.* דּוּתִיוֹת Keller, gemauerte Cisterne.

דַּוְתָא (Koh 10, 18, Or 2375 דְּווֹתָא, Or 1302 דּוּדָא) *a. f.* menstruierendes Weib.

דְּחָא *a.*, *pf.* 3 *m. sg. c. s.* דְּחָהִי Nu 35, 20 1. stossen; 2. aufheben, hintansetzen. *Aph.* wegstossen. *Itpe.* weggestossen werden.

דחד. *Pa. ipf.* 2 *m. pl.* תדחדון *inf.* מדחדא DtJI 15, 14 l. תְּיַחְדוּן, מְיַחְדָא, s. יַחֵד.

דָּחָה *h.* 1. wegstossen, verstossen. *pt.*

pass. דְּחוּי eilig; 2. verlegen; 3. verdrängen. *Ni.* 1. aufgehoben, abgestellt werden; 2. abgewiesen werden; 3. nachgeben, sich stossen lassen. *Hi.* 1. wegstossen, eilig wegbringen; 2. zurückweisen.

דְּחוּתָא *a. m.* Hochmut, Stolz.

דִּחוּי *h. m.* Zurückweisung.

דְּחוּכָא, דְּחוּכָא *a. m.* Scherz, Heiterkeit.

דְּחוּלָא, דְּחוּלָא *a. m., ind.* דְּחוּל Dt 28, 66, דְּחוּל Dt 20, 8 furchtsam.

דְּחֻנוֹת *h. f. pl.* Tischplatten.

דָּחוּק *h. m.* Haufen, Gedränge.

דיחוש (Ez 27, 17) l. ריחוש, s. רחושא.

דחויא. *f.* דחוייתא EchR Peth l. חֲדָיְיתָא (so Ausg. Pes.), *pl. m.* דחויין VajR 33 l. חֲדָיִן, s. חֲדִי.

דְּחִיָּה *h. f.* 1. Stossen; 2. Beseitigung, Widerlegung (von Argumenten).

דְּחִילָא (Dt 7, 21) *a. m.* 1. furchtbar; 2. ehrwürdig.

דְּחִילוּתָא *a. f., ind.* דְּחִילוּ Gen 28, 17 1. Ehrfurcht; 2. *pl. f.* דְּחִילָן Jes 66, 20 Cod Soc 59 (Or 2211 רְחִילָן) furchtbares Tier.

דְּחִילְתָא *a. f., ind.* דְּחִילָא Jon 1, 10 (MS דְּחָלָא) Furcht, Ehrerbietung.

דְּחִיפָה *h. f.* Niederstossen.

דְּחִיקָא *a. m., ind.* דְּחִיק 1K 8, 64 eng.

דְּחַךְ *a.* 1. lachen; 2. spotten, verlachen. *Pa.* dass.

דּוּחֲכָא *a. m.* Spott.

דְּחַל *a., pf.* 3 *f. sg.* דְּחֵילַת Gen 18, 15, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְחַל Jer 10, 7 fürchten. *Pa.* Furcht einflössen.

דַּחֲלוּלָא *a. m.* Vogelscheuche.

דחלונייא (jMaasSch 56[b]) l. דַּחְלוֹנַיָּא, s. חֲלוֹנָאָה.

דַּחְלְתָא, דַּחְלְתָא *a. f., ind.* דַּחְלָא Dt 32, 18, *pl.* דַּחְלָן Ex 20, 19 1. Furcht, Angst; 2. Ehrfurcht; 3. Gottheit.

דֹּחַן *h. m.* Hirse.

דּוּחֲנָא (דּוּחִינָא) *a. m.* dass.

דָּחַם *h.* drücken, drängen. *Pi.* dass.

דְּחַם (Thr 2, 2, MS דְּרַם) *a.* dass. *Pa.* dass.

דְּחָמָה *h. f.* Druck, Quetschung.

דָּחַף *h.* stossen, treiben. *Ni.* sich beeilen.

דְּחַף *a., pt. pass. pl.* דְּחִיפִין Est II 8, 13 treiben. *Itpe.* sich beeilen.

דָּחַק *h.* drängen.

דַּחַק *h. m.* Bedrängnis.

דְּחַק *a., pf.* 3 *f. sg.* דְּחָקַת Nu 22, 25 1. drängen, zwängen; 2. inständig bitten; 3. beeilen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּחִיקַת Nu 22, 25 gedrückt werden.

דֹּחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.

דָּחֲקָא *a. m., pl. c. s.* דָּחֲקֵיהוֹן Jud 2, 18 Bedränger.

דּוּחֲקָא (Ex 3, 9), דּוּחֲקָא *a. m., ind.* דְּחוּק Ex 6, 7 1. Gedränge; 2. Drängen, Drücken; 3. Bedrängnis, Not.

דְּחִקוּתָא *a. f.* Bedrängnis.

דָּחַשׁ s. דָּחַם.

דִּיטַגְמָא *x. f.* (διάταγμα) Edikt.

דִּיטַגְסִים *x. m.* (διάταξις) Dekret.

דִּי I (Est II 1, 1) *a.* 1. welcher; 2. dass, weil; 3. Einführung eines Genetivs. מִכְּדִי da ja.

דִּי II (= דְּאִי) *a.* denn wenn. לֵית—דִּי לָא nur. בֵּין דִּי לָא sonst. בְּדִיעֲבַד אִין לְכַתְּחִלָּה לָא wenn er es gethan hat, ja (ist die Handlung giltig), im voraus aber (vor der That), nein (ist sie nicht erlaubt). דִּיעֲבַד נַמִּי לָא auch wenn er es gethan hat, ist es ungiltig.

דִּי III (= דְּהִיא) *a.* dass sie.

דִּי (= דֵּין) *a.* הֵי דִּי, הֵידִי, אֵידִי wo? (vgl. hebr. אֵי זֶה).

דַּי *h., c.* דֵּי genug; דַּיִּי ich habe genug; דַּיּוֹ לַבָּא מִן הַדִּין לִהְיוֹת כַּנִּדּוֹן das durch ein Schlussverfahren Ermittelte darf nicht über das dem Schluss zu Grunde liegende hinaus gesteigert werden; כְּדַי würdig; כְּדֵי soviel als, gemäss; כְּדֵי לְ um zu; כְּדֵי שֶׁ damit, sodass; עַד כְּדֵי שֶׁ bis.

דִּיאוֹ *x. m.* (*dies*) Tag.

דייאון (= דִּי יְהוֹן) dass sie seien.
דִּיאַטַּגְמָא s. דִּיוֹטַגְמָא.
דִּיאַטְרִיטָא s. דִּיוֹטְרִיטוֹן.
דִּיבָא a. m. Weissfluss.
דֵּיבָא (Jes 11, 6) a. m. Wolf.
דִּיבוּנָא a. m. Schmerz.
דִּיד a., c. s. = Possessivpron. דִּידִי, דִּידִי Est II 1, 4 mein, דִּידָךְ dein.
דִּידְכֵי x. f. (διαδοχή), pl. דִּידְכָאוֹת sich ablösende Wache.
דַּיָּה h. f. Geier.
דִּיהּ (?) a. Aph. schwach machen.
דִּיהָא a. m. matt.
דֵּיהָה h. m. dass.
דִּיהִי (GenJI 25, 33) a. (= דִּי הִיא) von dieser.
דיאו, דיו l. דִּירוֹ x. (δεῦρο) hierher (?).
דְּיוֹ h. f., pl. דְּיוֹת Tinte.
דִּיו x. m. (δύο) zwei.
דְּיוֹ h. m. Schwäche, Kummer.
דִּיוָא a. m. dass.
דִּיוֹבֵּיט x. m. (διαβήτης) Heber.
דִּיוּדִין h. m. pl. Speise.
דִּיוֹזְגֵי x. f. (διζυγία) Wechsel.
דִּיוֹטַגְמָא x. f. (διάταγμα) Anordnung.
דִּיוֹטֵי x. f. (δίαιτα), pl. דִּיוֹטָאוֹת 1. Wohngemach; 2. Stockwerk.
דִּיוֹטְרִיטוֹן x. m. (διάτρητον) Becher mit Glasnetzarbeit.
דִּיוֹטְרִין x. m. (διαιτητήριον) Wohngemach.
דִּיוֹמַד x. m. (δίδυμος) Eckstück.
דיומן l. דְּסְמִין (?) x. m. pl. (δέσμοι?) Fesseln.
דִּיוֹמְסִית x. f. (δημόσιον) öffentliches Bad.
דִּיוּנָא a. m. Streit.
דִּיוֹסְטַר x. m. (διωστήρ) Querholz (am Webstuhl).
דִּיוֹסְטְרָא x. m. zweiseitig, zweischneidig.
דִּיוֹסְפְּרָא x. m. (Διόσπολις) Lydda (?).
דִּיוֹסְקוֹס x. m. (δίσκος) erhabenes Bild.
דִּיוֹפְּטִין (דִּיוֹפִי) x. m. (διαβήτης) Zirkel.
דִּיוֹפְלֵי x. m. (δίβουλοι) *duumviri.*
דִּיוֹפְלוֹסְטוֹן x. m. (διπλόστωον) doppelter Säulengang.

דִּיוֹפְרָא x. m. s. דִּיפְרִיוֹת.
דִּיוֹפַרְצוּפִין, דִּיוֹפְרוֹסוֹפִין x. m. (διπρόσωπος) mit zwei Gesichtern.
דִּיוּקָא a. m. 1. Genauigkeit; 2. Herleitung, Beweis (durch Pressung des Wortlauts eines Gesetzes); 3. Erwiesenes.
דִּיוֹקְנִי, דִּיוֹקְנָא x. m. (εἴκων, δείκανον) Bild, Ebenbild.
דַּיּוֹר h. m. 1. Beisasse, Mieter; 2. Einwohner.
דַּיּוֹרָא a. m. 1. Beisasse; 2. Proselyt; 3. Gastwirt.
דִּיּוּר h. m. Wohnung, Herberge.
דִּיּוּרָא a. m. dass.
דיותא l. דַּיְיתָא.
דְּיוֹתָא (Jer 38, 18) a. f. Tinte.
דיותמין s. דִּיאַתֵּימִין.
דִּיוּתְקָא x. f. Familie.
דִּייטָא, דַּיְיטֵי x. f. (δίαιτα) 1. Zimmer; 2. Stockwerk; 3. Name eines römischen Gefängnisses in Cäsarea.
דִּיאַטִּיגְמָא (Est II 8, 13) דַּיְיטַגְמָא, דַּיְיטַגְמָא (Est II 9, 14) x. f. (διάταγμα) Befehl, Edikt.
דַּיְיטְרִיטוֹן s. דִּיוֹטְרִיטוֹן.
דִּיךְ, דֵּיכִי (Gen 37, 19, Jud 6, 20) a. m. (vgl. bibl. aram. דִּכֵּן) jener.
דִּיכְּבָא a. m. Stachel (?).
דִּיכָה h. f. Zerstossen.
דיכון (NuJII 32, 16) l. דִּירְוָן, s. דִּירָא.
דִּיל (= דִּי לְ) a., c. s. Umschreibung des Possessivpron. דִּילִי Nu 3, 13, דִּילָךְ mein, dein. בְּדִיל Ex 13, 8 wegen. בְּדִיל דְּ Gen 6, 3; 12, 13 weil, damit. בְּדִיל דְּלָא Gen 4, 15 dass nicht.
דִּילָא a. 1. (= דְּאִין לָא) denn, wenn nicht; 2. (= דָּא אִין לָא) dies, wenn nicht; 3. (= דְּלָא) Jes 6, 2 Soc 59 damit nicht.
דַּיָּלָא, דַּיְאָלָא a. m. Aufwärter, Diener.
דיילא (jPes 32c) l. דִּילָא.
דִּימָה h. f. üble Nachrede.
דֵּין (Gen 5, 1) a. m. dieser. דֵּין — דֵּין

dieser — jener. כְּדֵין hier. כְּדֵין Dt 29, 21, Jud 18, 3 so. בְּגִין כְּדֵין, בִּכְדֵין deshalb. מָדֵין Lv 10, 17 was denn? אֵידֵין Jes 66, 1, הֵידֵין, הָדֵין welcher?

דִּין *h.* 1. Gericht halten, richten, untersuchen; 2. beurteilen; 3. Schlussfolgerung ziehen (*a minori ad majus*). *Ni.* נִדּוֹן 1. gerichtet, bestraft werden; 2. gefolgert werden. *Pi.* rechten, streiten, disputieren.

דִּין *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* דָּנַנִי Gen 30, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יְדִין Dt 32, 36, 1 *sg.* אֲדוּן Gen 18, 21, *inf.* מְדַן Ex 18, 13 1. richten, bestrafen; 2. Recht verschaffen; 3. sein Recht verfechten, Prozess führen; 4. Zeugen verhören; 5. folgern. דון מִנָּהּ וּמִנָּהּ folgere daraus in allen Stücken; דון מִנָּהּ וְאוֹקִי בְּאַתְרָא folgere daraus u. lass es (im übrigen) an seinem Platze. *Pa.* דַּיֵּין streiten. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּדַן Ex 30, 32, *inf.* אִתְּדָנָא Jes 33, 14 gerichtet, bestraft werden. *Itpa.* אִדַּיַּן 1. dass.; 2. prozessieren.

דִּין *h. m.* 1. Gericht, Prozess, Rechtssache; 2. Recht, Gesetz; 3. Urteil; 4. Schlussfolgerung. אֵין עוֹנְשִׁין מִן הַדִּין Kriminalstrafen werden nicht auf Grund eines Schlussverfahrens angenommen. וְחָזַר הַדִּין die Verhandlung kann wieder beginnen. הַבָּא מִן הַדִּין das Resultat einer Folgerung. הוּא הַדִּין dasselbe gilt. בֵּית דִּין Gerichtshof, Gelehrtenkolleg. מִדַּת הַדִּין göttl. Eigenschaft der (strengen) Gerechtigkeit. בַּעַל דִּין Kläger.

דַּיָּן *h. m.* Richter.

דִּינָא (Dt 17, 8) *a. m.* 1. Gericht, Prozess; 2. Recht, Gesetz; 3. Rechtssache; 4. Strafe.

דַּיָּנָא (Dt 17, 9) *a. m.* Richter.

דִּינָג *f.* Personenname.

דִּיסָא (דַּיְסָא?) *a. m.* Grütze.

דִּיוֹס (Est II 3, 1) *m.* (Διός) Zeus.

דִּיוֹסִים (Est II 3, 1) viell. nur Variante von דִּיוֹס, sonst Διόνυσος Bacchus.

דִּיעֲבַד (= דְּאִי עֲבַד) s. דִּי II.

דִּיעָה s. דֵּעָה.

דִּיעֲתָא (Gen 3, 19, MS דִּיעֲתָא) Schweiss.

דִּיצָא *a. m., ind.* דִּיץ Jer 32, 13 Freude, Entzücken.

דִּיצָא (Dt 14, 5) *a. m.* Gazellenart.

דִּיצָה *h. f.* 1. Freude, Entzücken; 2. Schild.

דִּיצוּתָא *a. f.* Freude, Entzücken.

דִּיצְתָא *a. f.* Stechen im Auge.

דִּיצְתָא *a. f.* Gazelle.

דַּיְקָא *pt. f.* v. *a.* דוק. מַתְנִיתִין נַמִּי דַּיְקָא die Mischna drückt sich ebenso genau aus.

דַּיְקָא *pt. pass. f.* v. *a.* דוק. דַּיְקָא נַמִּי die Pressung des Ausdrucks führt auch darauf.

דִּיקִנְתִּין *x. m.* (ὑακίνθιον) Hyazinth, ein Edelstein.

דִּיקִינְתִּינוֹן *x. m.* (ὑακίνθινον) hyazinthfarben.

דִּיֵּר *h. Pi.* Hürden aufstellen. *Hitp.* mit Hürden versehen sein.

דִּיר *h. m., pl.* דִּירוֹת 1. Stalle, Hürde; 2. Wohnung; 3. = זֵר Kranz.

דִּיָּר *h. m.* Wohnung.

דַּיָּר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt.

דִּירָא (Ex 15, 13) *a. m., ind.* דִּיר Jes 31, 4, *pl.* דִּירָן, דִּירִין, *c.* דִּירָוַת Jer 9, 9 1. Wohnung; 2. Stall.

דִּירָא *a. m., ind.* דִּיר Ex 25, 11 (MS זֵיר) Kranzleiste.

דִּיָּרָא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דַּיָּרָא *a. m., ind.* דַּיָּר Dt 23, 8 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt; 3. Hausierer.

דַּיָּרָא *a. m., c.* דַּיָּרֵי Gen 41, 47, *pl. c. s.* דַּיָּרֵיהוֹן Jes 32, 19 Bewohner.

דִּירָה *h. f.* 1. Wohnung; 2. Kornwurm.

דַּיַּרְתָּא *a. f.* Proselytin.

דִּישׁ, דַּיִשׁ *h. m.* 1. Dreschen; 2. Zertretung.

דִּישָׁא *a. m., c. s.* דִּישֵׁיהּ Dt 25, 4 dass.

דִּישָׁא (Lv 26, 5) *a. m., ind.* דִּישׁ Jes 28, 18 1. Dreschen; 2. Zermalmung.
דִּישָׁאָה *a. m.* Drescher.
דִּישָׁה *h. f.* 1. Dreschen; 2. Coitus.
דִּית I *a. Pa. Itpa.* 1. schwitzen, tropfen; 2. ermatten, vor Angst schlaff werden.
דִּית II *a. Pa.* mit Tinte beflecken.
דִּיתָא (Lv 11, 14), דִּיתָא *a. f.* Geier, Weihe.
דיתיכוס l. דִּיתוֹכוֹס *x. m.* (διάδοχος?) Nachfolger, s. auch דִּידְכֵי.
דִּיַתִיקָא, דִּיַתִּיקֵי *x. f.* (διαθήκη) Testament.
דיתן (= דִּישָׁן) Volksname.
דוך *x.*, s. דוּכָס.
דַּךְ *h. m.* zerknirscht, elend.
דָּכָא *h. Pi.* zermalmen, vernichten.
דְּכָא *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְכֵּי Lv 12, 8 rein sein; 2. fähig sein, Zutritt haben. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְדַכֵּינֵיהּ Lv 13, 28 1. reinigen; 2. für rein erklären. *Aph.* erziehen. *Itpa.* 1. *imp. pl.* אִדַּכּוֹ Gen 35, 2 sich reinigen, gereinigt werden; 2. abgethan werden.
דיכאות l. דּוּכְסָאוֹת *x. f. pl.* (*ductus*) Wasserleitung.
דְּכְדוּךְ *h. m.* Zerknirschung.
דִּכּוֹן *x. m.* Erhöhung (auf dem Herde).
דיכון (jSchebi 35[d]) l. רִיכּוּן (so Ven.).
דכונא l. רְכוּנָא.
דְּכוּרָא (Gen 17, 14), דְּכוּרָאָה *a. m.* männliches Wesen.
דְּכוּרוּתָא *a. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.
דְּכוּתָא *a. f., c. s.* דְּכוּתַהּ Lv 12, 5 Reinheit.
דַּכְיָא (Ex 25, 39), דַּכְיָא (Lv 10, 10) *a. m., ind.* דְּכֵי Ex 25, 11, *f. d.* דַּכְיְתָא Ex 31, 8 rein, schuldlos.
דַּכִּיכָא *a. m., pl.* דַּכִּיכִין Lv 16, 12 fein zermahlen.
דְּכִירָא *a. m.* eingedenk. דְּכִירְנָא Gen 9, 15 ich bin eingedenk. *f.* דְּכִירָא Thr 1, 7, mit Verbalendung דְּכִירַת Thr 1, 9.
דְּכִירְתָא *a. f.* Totenbeschwörung.
דָּכַךְ *h.* zermalmen. *Pilp.* dass.
דְּכַךְ *a.* zermalmen. *Pa. Palp.* dass. *Itpa. Itpalp.* zermalmt werden.
דִּיכְמָא, דוּכְמָא *x. f.* (δεῖγμα?) 1. Erscheinung, Ebenbild; 2. gleichwie.
דכן *h.* l. רָכַן.
דכן *a.* l. רְכַן.
דוּכָן *x. m.*, s. דוּכָס.
דּוּכָן *x. m.* 1. Tribüne, Plattform; 2. gottesdienstliche Verrichtung auf der Tribüne.
דּוּכָנָא *x. m., c.* דוּכַן Ez 42, 12 dass.
דָּכַס *h.* 1. zerstossen; 2. schwächen.
דוּכְסָא, דוּכוּס, דוּכָס *x. m.* (δούξ, δοῦκας), *pl.* דוּכְסִין Cant 6, 8 (MS רוּכְבִין!) Haupt der Militärmacht der Provinz.
דוכוס *x. m.* (δόκος) Balken.
דִּכְסָא *x. m.* (δοχός) Behälter.
דִּכְסוּמֵינֵי *x. f.* (δεξαμενή) Wasserbehälter, Teich.
דוכסוסטוס (דוכסוסטון) l. דִּיכְסִיסְטוֹס *x. m.* (δίξεστος) auf beiden Seiten geglättetes Pergament.
דוּכְסוּסְיָא *x. m.* (vgl. ταξεώτης) Amtsdiener.
דוּכְסוּתָא *x. f.* Würde eines Dux.
דִּכְסַס s. דִּכְסָא.
דכ״ץ s. אח״ס.
דְּכַר *a., inf.* מִדְכַּר Gen 50, 25 1. eingedenk sein; 2. erwähnen. מַאן דְּכַר שְׁמֵיהּ wer erwähnte dies? was hat es in diesem Zusammenhang zu thun? *Aph. pf.* אַדְכַּר Jes 49, 1, *ipf.* 2 *m. sg.* תַּדְכַּר Gen 40, 14, *pt.* מַדְכַּר Gen 41, 9 in Erinnerung bringen. *Itpe. pf.* אִדְּכַר Gen 40, 23 1. sich erinnern, 2. erwähnt werden.
דִּכְרָא *a. m.* 1. *ind.* דְּכַר Gen 1, 27, *pl.* דִּכְרִין Ex 13, 12 männliches Wesen, Männchen; 2. דִּכְרָא Nu 28, 13 Widder; 3. Spross. כְּפַר דִּכְרַיָּא Ortsname.

דּוּכְרָנָא (Ex 12, 14) *a.* *m.* Erinnerung, Andenken.
דִּכְרָנִי *h.* *m.* bockartig, unzüchtig.
דֻּכְּתָא *a.* *f.*, *ind.* דּוּכָּא 1K 14, 28 Ort.
דל s. דִּלְכֵן.
דַּל *h.* *m.* arm, dürftig.
דְּלָא *a.* 1. welcher nicht, dass nicht; 2. = דִּילָא (דְּאִי לָא).
דְּלָא *a.*, *pf.* 3 *f.* *pl.* דְּלָאָה Ex 2, 16 1. schöpfen; 2. aufheben. *Pa.* 1. befreien, erleichtern; 2. aufheben, wegnehmen; 3. erheben. *Aph.* aufheben. *Itpe.* 1. abhängen; 2. sich heben; 3. hoch sein.
דַּלָּאָה *a.* *m.* 1. Wasserschöpfer; 2. Sternbild des Wassermannes.
דּוּלְבָּא *a.* *m.* Platane (*Platanus orientalis*).
דלבקי s. דּוּלְפְּקִי.
דלבקקום l. לוּבְדְּקוּם.
דָּלַג *h.* springen, hüpfen. *Pi.* überspringen.
דְּלַג *a.* dass. *Pa.* springen lassen, überspringen.
דִּלְדּוּל *h.* *m.* 1. Herabhängen; 2. Fetzen; 3. Warze (?).
דִּלְדֵּל *h.* 1. schwächen, verringern; 2. locker machen, herabhängen lassen. *Pass.* 1. schwach, dürftig werden; 2. gelockert, losgerissen werden.
דַּלְדֵּל *a.* arm werden, zu Grunde gehen. *Pass.* losgerissen werden.
דָּלָה *h.* 1. schöpfen; 2. herausziehen. *Hi.* 1. schöpfen, bewässern; 2. in die Höhe, auf ein Spalier ziehen.
דלווא s. דַּוְלָא.
דְּלוּבָא *a.* *m.*, *ind.* דְּלוּב Gen 30, 37 Platane (*Platanus orientalis*).
דִּלּוּג *h.* *m.* Hüpfen.
דְּלוּחָא *a.* *m.* Furcht.
דְּלוּחְיָא *a.* *m.* dass.
דִּלּוּעִין *h.* *f.* *pl.* Kürbisse, s. דְּלַעַת.
דַּלּוּת *h.* *f.* Armut, Dürftigkeit.
דְּלוּתָא *a.* *f.* Bewässerung.

דָּלַח *a.* 1. verwirren, beunruhigen; 2. unruhig sein. *Aph.* verwirren, beunruhigen.
דֵּילָטוֹר *x.* *m.* (δηλάτωρ) Angeber, Spion.
דֵּילָטוֹרְיָא, דֵּילָטוֹרָא *x.* *f.* (δηλατωρία) Angeberei.
דְּלִי *h.* *m.* 1. Schöpfeimer; 2. בֵּית דְּלִי Ortsname.
דְּלִי *h.* *m.* Wassermann, Sternbild im Tierkreis.
דְּלִיָּה *h.* *f.* Schöpfen.
דְּלִיל *h.* *m.* Gewinde, Gefitze.
דְּלִילָא *a.* *m.* dünn, spärlich.
דְּלֵיקָה *h.* *f.* Brand.
דְּלֵיקְתָא (Ex 22, 5) *a.* *f.* 1. dass.; 2. hitziges Fieber; 3. Dt 9, 22 Ortsname.
דָּלִית *h.* *f.*, *pl.* דָּלִיּוֹת Weinranke (auf Bäume emporlaufende, nicht beschnittene).
דִּלְכֵן, דִּלְכֵן, דִּל כֵּן *a.* (= דְּאִין לָא כֵּין) denn, wenn es nicht so wäre.
דָּלַל *h.* spärlich, arm, dünn sein. *Hi.* spärlich machen, ausjäten. *Pu.* *pt.* dürftig.
דְּלַל *a.* spärlich, arm sein. *imp.* דַּל ziehe ab. *Itpe.* sich arm zeigen.
דלם l. דְּלָם.
דִּלְמָא *a.* 1. Gen 50, 15 vielleicht. וְדִלְמָא aber vielleicht (gilt eher folgendes). מַי אָמְרִינַן — אוֹ דִלְמָא sollen wir sagen — oder vielleicht? (Aufstellung der beiden Möglichkeiten eines Problems); 2. Dt 7, 22 damit nicht.
דְּלָמָא *x.* *f.* (δρᾶμα) Handlung, Ereignis.
דילמא (?) (jKil 32[d]) ein Gewand.
דַּלְמַטִּיקָא *x.* *m.* (δαλματική) langes Gewand.
דילניה (jBabMez 8[c]) l. כְּלִידוֹנָה?
דֹּלָס, דּוֹלוֹס *x.* *m.* (δόλος) 1. List, Betrug; 2. Verfälschung.
דְּלוּסְקוֹם *x.* *m.* (γλωσσόκομον) 1. Kiste, Futteral; 2. Sarg.
דְּלַעַת *h.* *f.*, *pl.* דִּלּוּעִין, דִּלּוּעוֹת Kürbis (*Cucurbita Pepo*).

דָּלַף *h.* tropfen.
דְּלַף *a.* dass.
דֶּלֶף *h. m.* Traufe.
דִּלְפָא *a. m.* dass.
דִּלְפָה *h. f.* dass.
דּוּלְפָנָא *a. m.* triefäugig.
דּוּלְפִּין, דֶּלְפִּין *x. m.* (δελφίς) Delphin.
דֶּלְפְּקִי, דּוּלְפְּקִי, (דלופקי) *x. f.* (δελφική), *pl.* דֶּלְפְּקִיּוֹת dreibeiniger Tisch.
דולפקם l. לוּבְדְּקָם.
דָּלַק *h.* 1. brennen, in Flammen aufgehen; 2. verfolgen (?). *Ni.* verbrannt werden. *Hi.* anzünden.
דְּלַק *a.*, *pt. f. sg.* דָּלְקָא 2S 22, 9, *pl.* דָּלְקָן Est II 8, 15 brennen. *Aph.* 1. *pf.* אַדְלֵיק Ex 22, 5 anzünden; 2. verfolgen (?). *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִתְדְּלָקָא Jer 51, 30 verbrannt werden.
דֶּלֶק *h. m.* Brennmaterial.
דלקטיר l. דֶּלְקָטוֹר *x. m.* (δηλητάτωρ) Delegierter.
דַּלֶּקֶת *h. f.* Fieber.
דְּלַרְיָא *x. f.* (διάῤῥοια) Diarrhöe.
דָּלֶת *h. f.*, *pl.* דָּלְתִין der vierte Buchstabe des hebr. Alphabets.
דֶּלֶת *h. f.*, *pl.* דְּלָתוֹת Thürflügel, Thür.
דַּלְתָּא *a. f.* dass.
דלתותא (Prov 19, 14) l. יַרְתוּתָא.
דָּם *h. m.* 1. Blut, *pl.* דָּמִים vergossenes, gesprengtes Blut; 2. Leben.
דְּמָא (Gen 9, 4) *a. m.*, *ind.* דַּם Dt 19, 13 1. Blut; 2. Leben; 3. Blutsverwandter; 4. Kongestion.
דְּמָא *a.* 1. *pt. pl. m.* דָּמַן Jes 1, 10 ähnlich sein, gleichen. הָא לָא דָּמְיָא אֶלָּא לְהָא dies ist eher ähnlich jenem Falle (Einführung eines Dilemma's). הֵיכִי דָּמֵי wem gleicht dieser Fall? (wie ist es vorzustellen?); מִי דָּמֵי הָתָם — הָכָא sind denn die beiden Fälle gleich? dort — hier —; 2. sich vorstellen, denken; 3. schweigen (vgl. דָּמַם). *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּדַמּוּן Jes 40, 25 vergleichen, gleichstellen; 2. *pt.* מְדַמֵּי Jes 45, 9 denken, glauben. *Itpe.* 1. verglichen werden, gleichen; 2. in der Gestalt von . . . erscheinen.
דְּמָא *m.* Personenname (אַבְדִּימוֹס Εὔδημος).
דְּמָאִין (Jud 17, 5) *a. m. pl.* Abbilder (Teraphim).
דִּמְדּוּמִין דִּמְדּוּמֵי חַמָּה *h. m. pl.* 1. Abenddämmerung; 2. Morgendämmerung.
דִּמְדָּם *h.*, *pt. pass.* betäubt, bewusstlos.
דִּמְדָּם *a.*, *pt. pass.* dass.
דִּמְדְּמָנִית *h. f.* von der Traube fallende, rosinenartige Weinbeere.
דְּמָה *m.* Personenname (אַבְדִּימוֹס Εὔδημος).
דָּמָה *h.* 1. ähnlich sein, gleichen; 2. vergleichen. *Ni.* 1. verglichen werden; 2. gleich scheinen. *Pi.* 1. vergleichen; 2. einen Analogieschluss machen; 3. eine Meinung haben. *Pu.* כִּמְדֻמֶּה אֲנִי es scheint mir.
דִּמְהַרְיָא Ortsname.
דְּמוּיָא *a. m.* Bild.
דְּמוּכָא *a. m.*, *ind.* דְּמוּךְ Cant 5, 2 Schlaf.
דָּמוּכָא *a. m.*, *ind.* דָּמוּךְ 1 K 18, 27 Soc 59 schlafend.
דמולא l. מוּדְלָא.
דִּמּוּעַ *h. m.* Mischung, Teruma-Mischung.
דִּמּוּעַ *h. m.* eine Krautart.
דְּמוּת *h. f.*, *pl.* דְּמוּיוֹת Bild, Abbild Ebenbild.
דְּמוּתָא *a. f.*, *c.* דְּמוּת Dt 5, 16 dass.
דְּמִיטְיָנוֹס *m.* (Δομετιανός) Domitian.
דְּמַאי *h. m.* 1. Zweifelhaftes, d. h. Früchte, von denen zweifelhaft ist, ob sie verzehntet; 2. Name eines Talmudtraktates.
דּוּמְיָא *a. m.* Ähnlichkeit, Analogie. דּוּמְיָא דְ in Analogie mit einem anderen Fall.
דְּמִיכָא (Cant 5, 2) *a. m.* Schläfer.
דְּמִיכָא *a. m.*, *ind.* דְּמִיךְ Est II 1, 9 schlafend.
דְּמִיכְתָא *a. f.*, *c.* דְּמִיכַת Koh 5, 11 Schlaf.
דָּמִים, דְּמִין *h. m.* Kaufpreis, Wert.
דְּמִין (Jes 55, 1) *a. m. pl.*, *c. s.* דְּמֵיהוֹן Nu 20, 19 dass.

דְּמִינָא *a. m.* Ähnlichkeit.
דְּמַךְ, דְּמוּךְ (Gen 2, 21) *a.* 1. schlafen; 2. entschlafen (sterben). *Itpe.* entschlafen.
דְּמָכָא (Koh 5, 11), דְּמָכָא, דּוּמְכָא *a. m.* 1. Schlaf; 2. Lager.
דְּמָכוּתָא *a. f.* das Entschlafen.
דמולא l. מוּדְלָא?
דָּמַם *h.* 1. schweigen, stumm sein; 2. ablassen von. *Hi.* zum Schweigen, Stillstand bringen. *Palp.* s. דִּמְדֵּם.
דְּמַם *a. Palp.* s. דִּמְדֵּם.
דומינו l. דּוֹמִינֵי, דּוֹמִין *x. m.* (*domine*) Herr.
דִּימוֹנִיק (?) *x.* etwas zum Gottesdienst der Perser Gehörendes.
דִּימוֹס *x. m.* (δῆμος) 1. Volk, Volksversammlung, Volksfest; 2. Partei im Cirkus; 3. (δημόσιος) öffentlich.
דִּימוּס *x. m.* (*dimissus*) entlassen, freigesprochen.
דימוס l. דִּידִימוֹס.
דּוֹמוֹס (falsch דימוס) *x. m.* (δόμος) Schicht von Steinen.
דְּמָסָא (Koh 2, 8 Or 2377) *x. m.* (δημόσιον), *pl. d.* דְּמָסַיָּא Koh 2, 8 l. דְּמָסְיָא öffentliches Bad.
דִּימוֹסְיָא *x. m.* (δημόσια), *pl.* דִּימוֹסָאוֹת 1. öffentlich, dem Staat angehörend; 2. Staatsschatz (δημόσιον); 3. Grundsteuer; 4. öffentl. Bad, Platz.
דִּימוֹסִין *x. m.* (δημόσιον) 1. öffentl. Bad; 2. Gefängnis.
דִּימָסִית *x. f.* 1. Bad; 2. bestimmter Badeort.
דִּימוֹסְנָאָה *x. m.* (δημοσιώνης) Pächter der Steuern.
דַּמַסְקוֹס (Δαμασκός) Damaskus.
דָּמַע *h.* Thränen vergiessen. *Pi.* nicht-Terumapflichtiges mit Teruma im Verhältnis von über 100 : 1 vermischen und so zu דֶּמַע machen. *Ni.* durch Mischung Teruma werden.
דְּמַע *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְמַע Jer 13, 17 thränen, weinen.

דֶּמַע *h.* 1. Thränen; 2. Priesterabgabe (2 Mos 22, 28).
דִּמְעָא *a. m.* 1. Thränen; 2. *c. s.* דִּמְעָךְ Ex 22, 28 der beste Saft der Früchte; 3. Priesterabgabe.
דִּמְעָה *h. f.* Thräne.
דִּמְעֲתָא (Ma 2, 13) *a. f., pl.* דִּמְעִין Jer 13, 17, דִּמְעָן, *d.* דִּמְעָתָא Est II 1, 3 1. Thräne; 2. *c.* דִּמְעַת Dt 22, 9 Priesterabgabe.
דּוּמְקְיָא Ortsname.
דְּמַר *a. Itpa.* erstaunt sein, sich wundern.
דַּמַּשְׂקָאָה (Gen 15, 2) *a. m.* Damaszener.
דְּמַת *a. f.* Aderlass.
דְּנָא *a. m.* dieser, diese. מִן קֳדָמַת דְּנָא Koh 1, 9 vor diesem, vorher. כִּדְנָא so.
דַּנָּא *a. m.* grosser Krug.
דָּנָב Ortsname.
דְּנְבָא (דּוּנְבָא) *a. m., c. s.* דְּנְבֵיהּ Ex 4, 4 Schwanz.
דינגאה s. וִינְגָּאָה.
דונגר l. רוּנְגָּר.
דַּנְדְּנָה *h. f.* Ceterach (*Ceterach offic.*)?
דְּנָה = דְּאָנָא.
דנון = דְּאִנּוּן.
דְּנַח (Gen 32, 32) *a.* aufgehen (von der Sonne).
דּוֹנָטִיבָא *x. m. pl.* (*donativa*) Geldgeschenk von Feldherren oder Kaisern an die Soldaten.
דִּינָטוֹס *x. m.* (δυνατός) fähig.
דְּנְכוֹ *m.* Personenname.
דִּינָמִיס *x. f.* (δύναμις) Macht, Fähigkeit.
דְּנָן (Ex 15, 16) *a. com.* dieser, diese. כִּדְנָן Gen 32, 4 so. דְּנָן תַּרְתֵּין זִמְנִין Gen 43, 10 nun zweimal. לְמָא דְּנָן Nu 11, 20 warum denn?
דְּנִיסְטִים *x. m.* (δανειστής) Wucherer, Gläubiger.
דְּנַק *a. Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְדַּנְּקוּן Ez 6, 7 1. seufzen; 2. Reue haben, verzweifeln.
דַּנְקָא *x. m.* (δανάκη) 1. Silbermünze, der sechste Teil eines Denars; 2. ein Sechstel.

דַּנְקִי m. Personenname.

דִּינָר x. m. (δηνάριον) Denar (in Gold und in Silber). 1 Golddenar = 25 Silberdenar. 1 Sela (Stater) = 2 Sekel = 4 Silberdenar. 1 Silberdenar = 2 Provincialsela (Stater) = 6 Silberma'a = 12 Pondion = 24 Issar = 48 Masmas = 96 Kunternuk = 192 Peruta (= 70 Pfennig nach dem Münzwert).

דִּינָרָא x. m., pl. דִּינָרִין 2 K 5, 5 dass.

דּוֹסָא, דּוֹסָא m. (Δοσίθεος) Personenname.

דִּיסְגְנִים (jMaasSch 52[d]) x. m. (vgl. δίσιγνος) mit doppeltem Gepräge(?).

דִּסְפָּק (?) x. m. Sänfte, s. רִסְפָּק.

דִּסְקָא x. m. (δίσκος) 1. Tafel, Brett; 2. offizielles Schreiben; 3. s. מִסְקָא.

דִּיסַקְיָא x. f. 1. (δισάκκιον) Doppelsack; 2. דסקיא פלניא l. דִּיסְקִיפְּלִינָא.

דוסקניתא s. אוּסְקָנִיתָא.

דִּסְקוֹס x. m. (δίσκος), pl. דִּסְקוּסִים 1. Teller, Scheibe, Tischplatte; 2. Personenname.

דִּסְקִיפְּלִינָא x. f. (disciplina) Unterweisung.

דִּסְקָרִין x. m. (δισκάριον) Teller.

דִּסְקַרְתָּא, דִּסְקַרְתָּא x. f. 1. Ortschaft, Stadt; 2. Ortsname.

דִּסְתּוּדָר x. m. Handtuch, Kopfbund.

דּוֹסְתַּאי, דּוֹסְתַּי m. (Δοσίθεος) Personenname.

דִּסְתְּנָא x. m. Portion.

דִּסְתְּקָא (Jud 3, 22) x. m. Handhabe, Griff.

דסתקא (Est II 6, 10) l. רִסְתְּקָא (so MS).

דִּסְתּוּרִין x. m. Pacht.

דְּעֵבַד a. s. דְּיַעֲבַד.

דְּעָדַע (= וְעָוְע) a., ipf. 3 pl. c. s. יְדַעְדְּעוּנּוּן (= יְדַעְדְּעוּנּוּן) Na 3, 12 schütteln.

דְּעַדַּק a. zermalmen, zerkleinern.

דְּעַדְקָא a. m., ind. דְּעַדַּק Ex 16, 14, דְּעַדַּק Lv 13, 30, pl. d. דְּעַדְקַיָּא Nu 23, 10 pulverisiert, dünn, klein.

דֵּעָה h. f. 1. Kenntnis, Erkenntnis; 2. Ansicht, Geschmack; 3. Anstand.

דְּעוּתָא a. f. Meinung.

דָּעַךְ h. Pi. erdrücken(?). Ni. umkommen.

דְּעַךְ a., pf. 3 m. pl. דְּעִיכוּ Jes 43, 17 erlöschen. Aph. auslöschen.

דְּעַץ a. einstecken, einsetzen. Pa. pf. דַּעִיץ Gen 30, 38 dass.

דַּעַץ h. m. Bezeichnung der althebräischen Schrift, s. רַעַץ.

דַּעַת h. f. 1. Erkenntnis, Kenntnis, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. ד׳ קְצָרָה Unzufriedenheit. ד׳ רְחָבָה Zufriedenheit.

דַּעְתָּא (1 K 7, 14) a. f., pl. דַּעֲוָן 1. Erkenntnis, Wissen, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. סָלְקָא דַעְתָּךְ ist wirklich deine Meinung zu sagen? (קַשְׁיָא) — דְּאִי סָלְקָא דַעְתָּךְ denn wenn du das Gegenteil annehmen wolltest, dann (entsteht folgende Schwierigkeit). לָא סָלְקָא דַעְתָּךְ das kann dir nicht in den Sinn kommen, (denn). סָלְקָא דַעְתָּךְ אָמֵינָא du könntest auf den Einfall kommen, ich sagte.

דַּף h. m. 1. Brett, Tafel; 2. Kolumne, Spalte.

דַּפָּא (Ex 26, 16) a. m. dass.

דפמי s. נְדִירִיפְּמָא.

דִּיפַּמְיָא x. m. (διαβήτης) Zirkel.

דּוֹפְיָא a. m., ind. דּוֹפִי Makel, Tadel.

דִּפְלָא x. m. (διπλᾶ) das Doppelte.

דִּפְלֵי x. f. 1. (διπλῆ) דִּפְלֵי אִסְטְבָא doppelter Säulengang; 2. דפלי פומירין l. דִּיפְלוֹפוֹמֵירִין x. m. (διπλοποτήριον) Doppelbecher; 3. (δίβουλοι) Duumviri.

דִּפְלוֹמָטַר x. m. (διπλωματάριον) Behältnis für wertvolle Gegenstände.

דִּיפְּלוֹן x. m. (δίπυλον?) Haus mit zwei Thüren (?).

דִּפְלַסְטוֹן x. m. (διπλόστωον) doppelter Säulengang.

דָּפַן h. befestigen. Pi. zwingen.

דְּפַן a. Pa. zwingen.

דְּפַנָא *a. m.*, *pl.* דְּפַנִּן Wand.

דַּפְנָא *x. f.* (δάφνη) Lorbeer.

דַּפָּנָא *a. m.* Scherge.

דַּפְנֵי, דּוּפְנֵי Daphne, Vorstadt von Antiochien in Syrien.

דּוּפְנִיתָא *a. f.* Rippe, Wand.

דְּפוּסָא, דְּפוּס *x. m.*, *pl.* דְּפוּסִין, דְּפוּסִיוֹת 1. (τύπος) Form, Modell; 2. GenJII 49, 11 l. רְפוּס.

דְּפַק *a. Pa.* anklopfen.

דְּפָקָא *a. m.* Puls, Pulsader.

דְּפָרִיּוֹת *x. f. pl.* (δίφορος) zweimal Frucht tragend.

דופורין l. **דִּיפוּרִין** *x. f.* (διφερνή) doppelte Mitgift.

דִּיפְרוֹסְפָּא *x. m.* (διπρόσωπος) mit doppeltem Gesicht.

דִּיפַּרְצוּף *x. m.* dass.

דִּיפְשְׁקָא (?) *x. m.* Graben (?).

דְּפָתִי Ortsname.

דִּפְתְּרָא *x. m.* (διφθέρα), *pl.* דִּפְתְּרָאוֹת, דִּפְתְּרִין 1. zum Schreiben präparierte Haut; 2. Schriftstück.

דצוצא (bBech 8^b) l. **רְצוֹצָא** *a. m.* ausgekrochenes Küchlein.

דציך (Prov 6, 22) l. רְגִיָּךְ, s. רְגִיָּא.

דצך. עד"ש באח"ב דצ"ך Abbreviatur zur Bezeichnung der ägyptischen Plagen.

דְּצִיצִין (Jes 66, 10 Ar., MS דְּיָץ) *a. m. pl.* Freude.

דַּק *h. m.* dünn, fein, zart, klein. בְּהֵמָה דַקָּה Kleinvieh.

דַּקָּא *a. m.* dünn, fein, klein. *pl. d.* דַּקַּיָּא Eingeweide.

דָּקָא, דּוּקָא I (Jes 40, 15) Spreu.

דּוּקָא II (Lv 21, 20) *a. m.* mit Flor im Auge (?).

דִּיקָא (falsch דוקא) *x. m.* (δέκα) zehn.

דָּקָא *x. m.* (δόκος) Balken.

דִּקְדּוּק *h. m.* 1. Zerkleinerung; 2. Genauigkeit, sorgfältiges Studium; 3. Einzelheit.

דְּקָדוּקָא *a. m.*, *pl.* דְּקָדוּקִין Cant 5, 13 dass.

דִּקְדֵּק s. דָּקַק.

דַּקְדֵּק s. דָּקַק.

דַּקְדְּקָא *a. m.* Pulver.

דקדקירא (jMoK 81^b) l. דַּקְדַּקְתָּא.

דַּקְדַּקְתָּא *a. f.* Werg.

דַּקָּה *h. f.* kleiner Raum.

דִּקּוּלָא I *a. m.* 1. Korb (aus Dattelfasern); 2. geflochtener Schuh; 3. Rauchsäule (in Palmform).

דִּקּוּלָא II *a. m.* 1. Abspülung; 2. Kessel.

דְּקוּקָא *a. m.*, *c. s.* דְּקוּקֵיהּ Jes 30, 14 Zerstossenes, Trümmer.

דָּקוֹר *h. m.* Bohrer, Pfriemen, Meissel.

דִּקּוּרָא (= דִּקּוּלָא) *a. m.* Korb (aus Dattelfasern).

דִּיקֵי *x. f.* (δίκη) Recht, Rechtssache.

דִּיקְיוֹן *x. m.* (δίκαιον) Recht. תָּבַע דִּיקְיוֹן שֶׁל Genugthuung fordern für jemand.

דִּקְלְתָא *a. f.*, *pl.* דִּקְלָן (?) 2 S 17, 19 Dattel (?).

דַּקִּיקָא *a. m.*, *ind.* דַּקִּיק Ex 32, 20 1. zerstossen, zermahlen; 2. zart; 3. klein.

דְּקִירָא Ortsname.

דְּקִירָה *h. f.* 1. das Graben; 2. die Erdmasse, die man mit einem Spatenstich aushebt.

דַּקִּיתָא *a. f.* 1. Schwanzwirbel; 2. kleiner Zweig.

דֶּקֶל *h. m.* 1. Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*) Dattel; 2. l. דָּקָר.

דִּקְלָא *a. m.*, *pl.* דִּקְלִין Ex 15, 27 1. Dattelpalme; 2. Dattelfaser.

דַּקְלָאָה *a. m.* Korbmacher.

דִּיקוֹלוֹגוֹס *x. m.* (δικολόγος) Advokat.

דִּקְלֵיטְיָנוֹס, דִּקְלֵיטְיָנָא, דִּקְלֵיט *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.

דִּקְלִידָא (jBer 6^d Ausg. Lehm., Ven. דייקלר) (δικελλίς?) zweizinkige Hacke (?).

דקלון (jSabb 5^a) l. דְּדִקְלִין s. דִּקְלָא.

דַּקְלַי *h. m.* Palmgärtner.

דִּיקוּמָנֵי (דִּיקִימַיְנֵי) *x. m. pl.* (*decumani*) Dekumanen, Soldaten der zehnten Legion.

דִּקְנָא (Lv 13, 30) *a. m.*, *ind.* דְּקַן Lv 13, 29 Bart.

דּוּקְנִיתָא *x. f.* (δίκρανον) Gabel.
דִּקְנָנָא *a. m.* Bart tragend.
דּוּקִינָר *x. m.* (δουκηνάριος) Hauptmann.
דִּקוּנְתָּיָא *a. m.* aus Dekunta.
דָּקַק *h.* dünn, klein sein. *Pi.* zerstossen, zerreiben. *Ho. pt.* dünn. *Pilp.* דִּקְדֵּק 1. zerreiben; 2. glätten; 3. genau machen. *Hitpalp.* zermalmt werden.
דְּקַק *a., ipf.* 3 *m. pl.* יְדַקְּקוּן Mi 1, 7 zermalmen. *Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּדִּיק Ex 30, 36 dass. *Palp.* דַּקְדֵּק 1. zermalmen; 2. genau machen, das Gewebe (durch Festschlagen des Einschlags) dichten. *Itpa. pt.* מִדַּקַּק Jes 30, 14 zermalmt werden. *Itpalp. ipf.* 3 *pl.* יִדַּקְדְּקוּן Na 3, 10 dass.
דקקה (jRhS 58^{b}) l. דִּקִּיקָא (?).
דָּקַר *h.* 1. durchbohren, graben, stechen; 2. ausbreiten, verzweigen. *Pi.* dass.
דְּקַר *a.* durchbohren, erstechen.
דֶּקֶר *h. m.* 1. Spitzhacke; 2. Pfahl.
דִּקְרָא, דַּקְרָא *a. m.* dass.
דִּיקְרָטִים *x. m.* (δικεράτινος) zweigehörnt.
דקוריא (jMaasSch 55^{b}) l. דקייא, s. דּוּקָא.
דִּיקוּרְיוֹן *x. m.* (δεκουρίων) 1. Anführer einer Dekurie Reiter; 2. Ratsherr in den Municipien und italischen Städten.
דּוּקְרָן, דִּקְרָן *h. m.* Pfahl, zugespitzter Stab.
דַּקְרָנָא, דִּקְרָנָא *a. m.* dass.
דיקרסום l. דִּיקְרָטִים.
דִּקְתָּא *a. f.* Werg.
דּוֹר *x. m.* (δορά) Haut, Fell.
דָּרָא *a. m.* 1. *ind.* דָּר Dt 32, 7 Generation, Zeitalter; 2. Reihe; 3. l. דַּדָּא.
דְּרָא (Ex 32, 20) *a.* 1. worfeln; 2. tragen. *Itpe.* sich beeilen.
דַּרְבּוֹנָא *x. m.* Thürhüter.
דָּרְבָן *h. m.* Stachel am Ochsenstecken.
דּוּרְבְּנָא *x. m.* 1. Anführer; 2. Thürhüter.
דָּרַג *h. Hi.* Stufen machen, Bäume in ungleicher Höhe kappen.

דַּרְגָּא, דַּרְגָּא (Est II 1, 2) *a. m., pl.* דַּרְגִּין Gen 20, 22, Ez 40, 26 Stufe, Stiege.
דרני, דרניבת? Zauberformel.
דּוּרְגָּן, דַּרְגָּן, דַּרְגּוֹן *x. m.* 1. Leibwache, 2. Leibwachtdienst.
דַּרְגָּשׁ *x. m.* Lagerstatt (Fussbank?).
דַּרְגְּשָׁא *x. m., pl.* דַּרְגְּשִׁין Ez 23, 41 Lagerstatt.
דרד l. רָדַד (?).
דַּרְדָּא (?) *a. m.* Gaumen.
דּוּרְדָּא *x. m.* Hefe.
דַּרְדֵּג *a.* tropfen lassen.
דִּרְדּוּר *h. m.* 1. Fass; 2. Schleier.
דּוּרְדְּיָא *m.* Personenname.
דַּרְדְּנָיָא Landschaft in Moesien (Serbien).
דַּרְדְּסָא, דּוּרְדְּסָא *x. m.* Socke, Strumpf.
דַּרְדְּקָא *a. m., pl. c. s.* דַּרְדְּקֵיהוֹן Est II 3, 15 1. klein, jung; 2. Knabe.
דִּרְדֵּר *h. Pass.* sich wälzen.
דַּרְדַּר *h. m.* Sterndistel (*Centaurea calcitrapa*).
דַּרְדְּרָא *a. m.* dass.
דָּרוֹ *m.* Personenname.
דָּרוֹךְ *h. m., pl.* דָּרוֹכוֹת Kelterer.
דָּרוֹם *h. m.* 1. Süden; 2. Südjudäa.
דָּרוֹמָא (Dt 34, 3) *a. m.* dass.
דָּרוֹמְאָה *a. m.* aus Südjudäa.
דָּרוֹמִי *h. m.* 1. südlich; 2. Südjudäer.
דָּרוֹמָיָא *a. m.* dass.
דָּרוֹמְתָּא Ortsname.
דָּרוֹס s. דּוּרְסָא.
דָּרוֹסָא (דָּרוֹסַי) *m.* Personenname.
דְּרוֹעָא *a. m.* Arm.
דָּרוֹקֶרֶת Ortsname.
דְּרוֹר *h. m.* 1. Freiheit; צִפּוֹר דְּרוֹר freifliegender Vogel; 2. s. דּוּרָא.
דָּרוֹשָׁא *a. m.* Vortragender.
דּוֹרָטָא *x. m. pl.* (δῶρατα) Geschenke.
דָּרֵי (= אִדְּרֵי) *a. m. pl.* Tenne.
דּוֹרְיָה *x. f.* (δωρεά), *pl.* דּוֹרְיָאוֹת Geschenk.
דּוּרְיָה *x. f.* (δέῤῥιον) cilicischer Mantel.
דריך l. דָּרוֹךְ.
דְּרִיכָה *h. f.* Keltern.

דְּרִיסָה *h. f.* Treten.

דְּרִישָׁה *h. f.* 1. Forschen, Fragen; 2. Kreuzverhör; 3. Auslegung.

דָּרַךְ *h.* 1. treten, gehen; 2. keltern. *Ni.* 1. getreten werden; 2. gekeltert werden. *Hi.* 1. leiten; 2. gehen lassen.

דְּרַךְ (Dt 1, 36) *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְרוֹךְ Dt 11, 34 1. treten, hintreten; 2. überwinden. *Pa. pt. pl.* מְדָרְכִין Jes 28, 27 dreschen. *Aph. inf.* אַדְרָכָא Jes 28, 28, *c. s.* אַדְרָכוּתַהּ Jer 51, 33 1. dreschen; 2. führen; 3. einholen.

דֶּרֶךְ *h. com.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise, Methode. ד' אֶרֶץ 1. gute Sitte; 2. weltliche Beschäftigung; 3. Beischlaf; 4. Name eines Traktates.

דַּרְכָּא *a. m.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise.

דְּרָכָא, דּוּרְכָא *a. m.* 1. Dreschen; 2. Dreschzeit.

דּוּרְכָּאוֹת 1. (von *ar.* דּוּרְכָא) *h. f. pl.* Trester; 2. l. דִּידְכָאוֹת, s. דִּידְכֵי.

דַּרְכּוֹן, דְּרִיכוֹן *x. m.* (δαρεικός), *pl.* דַּרְכּוֹנוֹת persische Münze.

דַּרְכְּמוֹנָא *x. m.* (δραχμή) Drachme.

דְּרוֹלְמוּסְיָא *x. f.* (ἀνδρολοιμός) Menschenpest.

דָּרַם *h. Hi.* sich südwärts wenden. *Ho. pt.* מֻדְרָם nach Süden gelegen, der Sonne ausgesetzt.

דְּרַם *a. Aph.* sich südwärts wenden.

דרומילוס l. דְּרוֹמִילוֹס, s. רוֹמִילוֹס.

דּוּרְמְכָא *x. m.* (δορύμαχος) Lanzenkämpfer.

דרמינון (jSchebi 37b) l. רַדְמִילוֹן.

דְּרוֹמוֹס *x. m.* (δρόμος) 1. Wettlauf; 2. Rennbahn.

דּוּרְמוֹס *x. m.* Name eines Jahrmarktes.

דורמסאות l. דּוּרְמְכָאוֹת, s. דּוּרְמְכָא.

דּוּרְמַסְקִי *h. m.* Damascener.

דַּרְמַסְקוֹס Damaskus.

דְּרַמַסְקִינָא, דּוּרְמַסְקְנָא *x. m.* (δαμασκηνά), *pl.* דְּרַמַסְקְנִיּוֹת, דְּרַמַסְקְנִין damascenische Pflaume.

דַּרְמֶשֶׂק Damaskus.

דָּרָן *h. m.* Wurm, Made, Parasit.

דַּרְנָא *a. m.* dass.

דּוֹרוֹן, דּוֹרוֹנָא *x. m.* (δῶρον), *pl.* דּוֹרוֹנוֹת, דּוֹרוֹנִין 1. Geschenk; 2. Speisopfer.

דְּרִינוֹן *x. m.* (δρυΐνον) aus Eichenholz.

דָּרַס *h.* 1. treten, stampfen; 2. niederdrücken (des Messers beim Schlachten); 3. mit den Klauen ergreifen; 4. Futter ins Maul stopfen. *Ni.* zertreten werden.

דְּרַס (Thr 2, 5) *a.* dass.

דּוּרְסָא *x. m.* Hordeum (*siliqua*), ein Drittel einer Maʿa.

דְּרָסָה *h. f.* Aufdrücken des Messers.

דּוּרְסָה (?) *h. f.* Gepresstes (?).

דַּרְסָן *x. m.* Ort, wo Felle getreten (gestampft) werden, vor dem Lohen derselben.

דְּרַע *a., pf.* 1 *sg.* דְּרָעִית Koh 2, 5 (MS זְרָעִית) säen.

דַּרְעָא *a. m., ind.* דְּרַע Cant 1, 14 (MS זְרַע) 1. Saat, Ertrag; 2. Nachkommenschaft.

דְּרָעָא (Nu 6, 19) *a. f., c.* דְּרָע Ex 6, 6 1. Arm; 2. Bug.

דַּרְפַּתְקָא *x. m.* Behältnis.

דַּרְצִינָא *x. m.* Lorbeer.

דְּרַק *a.* sprengen, streuen.

דְּרוּקָא *x. m.* (δροῦγγος) Trupp.

דּוּרְקְטֵי *x. f.* (τρωκτά) 1. trockene Frucht; 2. Frau ohne Menstruation.

דורקן l. דּוּקְרָן.

דְּרַקוֹן, דְּרַקְוָנָא *x. m.* (δράκων) Drache.

דְּרָרָא *a. m.* 1. Anlass, Berührung mit; 2. l. דְּרָדָא.

דִּרְרְיָא *x. f.* (διάῤῥοια) Durchfall.

דָּרַשׁ *h.* 1. forschen, fragen; 2. auslegen; 3, Auslegung vortragen. *Ni.* *Hitpa.* 1. gedeutet werden; 2. vorgetragen werden.

דְּרַשׁ *a., inf.* מִדְרַשׁ Jud 5, 9 1. auslegen; 2. vortragen. *Itpe.* ausgelegt werden.

דְּרָשָׁא *a. m.* Auslegung, Vortrag.
דַּרְשִׁישׁ Ortsname.
דַּרְשָׁן *h. m.* Ausleger, Vortragender.
דַּרְשָׁנִי *h. m.* eifrig im Forschen.
דורשיני *x. m.* Zahnfleisch (?).
דַּרְתָּא (Ex 27, 9) *a. f.*, *pl. d.* דַּרְתָּא Ex 8, 9, דַּרְיָא 1. Hofraum, Vorhof; 2. Hofgebäude; 3. s. רדתא.
דַּרְתָּנָא *a. m.* streitsüchtig.
דִּתְאָה *h. m.* Kraut.
דַּשָּׁא (Dt 15, 17) *a. m.* Thür, Thor.
דִּשּׁוּן *h. m.* Wegräumen der Altarasche.
דְּשׁוּשָׁא *a. m.* 1. Gräupner; 2. Drescher.
דָּשֵׁן *h.* fett sein. *Pi.* 1. fette Weide geben; 2. von Asche reinigen. *Hitp.* 1. saftig, stark werden; 2. als Asche weggeräumt werden.
דֶּשֶׁן *h. m.* 1. Fett; 2. Fettasche.
דִּשְׁנָא (Lv 6, 4) *a. m.* Fettasche.
דַּשְׁנָא *a. m.* Ehrengeschenk.

דִּשְׂרָא *a. m.* Hafer- oder Grasart.
דשרין (Est I 1, 6) l. כְּשָׁרִין.
דָּשַׁשׁ *h.* zerstampfen.
דְּשַׁשׁ *a. Pa. Po. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲדוֹשְׁשִׁנּוּן Jes 63, 6, *Aph.* dass. *Palp. pt. pass.* מְדַשְׁדַּשׁ Jes 14, 19 taumeln.
דְּשָׁשׁוּתָא *a. f.* Mörser.
דַּשְׁתָּאָה *a. m.* Gräupner.
דִּשְׁתַּיְהִי *f.* Name eines weibl. Dämons.
דשתן (jSchek 49[b]) l. דַּשְׁתַּן, s. שַׁתָּא.
דִּשְׁתָּנָא *x. f.* menstruierendes Weib.
דַּתְּ *a.* (= דְּאַתְּ) da du, der du.
דָּת *h. f.* 1. Gesetz, Gebrauch; 2. Religion.
דָּתָא *a. f.* dass.
דִּתְאָה (Gen 1, 11) *a. m.* Kraut.
דְּתָבְרָא *a. m.* Gesetzeskundiger, Richter.
דיתיכום s. S. 92[a].
דיותקא s. דְּיוּתְקָא.
דֵּיתְרוֹסִין *x. m.* (δευτέρωσις) Mischna.

ה

ה fünfter Buchstabe des hebr. Alphabets. ה׳ als Zahlzeichen = 5.
הֲ־, הַ־ *h.* Interrogativ-Präfix: 1. denn? etwa? 2. ob. אִם — הֲ ob — oder.
הֲ־, הַ־ *a.* Interrogativ-Präfix: 1. denn? etwa? הֲלָא Gen 4, 7 nicht wahr? 2. ob. אִם — הֲ Nu 13, 19 ob — oder.
הַ־, הָ־, הֶ־ *h.* bestimmter Artikel.
הָ־ (Dt 1, 10) *a.* (= הָא) siehe! וְהָ־ und doch. הָלֵיכִי Ex 2, 9 da hast du. וְהָתְנַן und doch lehren wir (in der Mischna). וְהָכְתִיב und es steht doch geschrieben.
הָא I (= הָדָא) *a. f.* diese, dieses. הָא כִדְאִיתָא וְהָא כִדְאִיתָא dieses, wie es ist, und jenes, wie es ist (die beiden in Rede stehenden Fälle haben nichts mit einander zu thun). הָא מַנִּי wer (wessen Meinung) ist dies?

הָא II (Gen 3, 22, Jer 4, 13) 1. siehe! וְהָא und doch; 2. ach!
הֵא 1. Name des fünften hebr. Buchstabens; 2. Name eines Wurmes; 3. הָא הֵא Personenname.
הָאִדָּנָא *a.* jetzt.
הַאֲזָנָה *h. f.* Hören.
הָאי, הַאי s. הָי.
הָאִיךְ (Est II 1, 3) *a.* wie.
הָאֵיךְ *a. m.* jener.
הָאל s. הָל.
הָאִלֵּין (Dt 4, 6) *a. com. pl.* diese.
הַאֲמָנָה *h. f.* 1. Bekräftigung, Beglaubigung; 2. Treue, Zuverlässigkeit.
הָאן s. הָן.
הָאֲנָא (Ex 4, 23, Jer 23, 32) *a.* siehe ich!
הָאִנּוּן (Ex 2, 23) *a. com. pl.* jene.
הָאסְטוּ (jSchebi 35[a]) *a.* (= הָא סְטוּ) o, über den Abfall! (?).

הָאָרָה *h. f.* Anzünden, Leuchten lassen.
הַב *a.* s. יְהַב.
הֲבָאָה *h. f.* Bringen, Herbeiführen.
הַבַאי s. הֶבֵי.
הַבְאָשָׁה *h. f.* 1. Beschämung; 2. Entstellung (durch Krankheit).
הַבְדָּלָה *h. f.* 1. Abschneiden, Absondern; 2. Absonderung; 3. Segensspruch am Ausgang des Sabbats und der Festtage.
הִבְהֵב *h.* 1. sengen, rösten; 2. sich befangen stellen. *Hitp.* versengt werden.
הַבְהֵב *a.* 1. versengen, rösten; 2. leidenschaftlich sein.
הַבְהֲבָא *a. m.* Glut.
הֶבוֹ *m.* Personenname.
הַבָּטָה *h. f.* Hinblicken, Beobachten.
הַבְטָחָה *h. f.* 1. Versicherung, Zusage; 2. Vertrauen.
הֶבֵי *h. m.* Unnützes, Nichtiges.
הביל l. הֲכִיל.
הֲבִירָא (l. חֲכִירָא?) *a. m.* 1. finster; 2. Dunst, Finsternis.
הָבְכֵין *a.* ja, dann.
הָבַל *h. Pi.* dörren. *Hi.* zu dampfen anfangen.
הֲבַל *a. Pa.* 1. Eitles thun, töricht handeln; 2. ausgelassen sein. *Itpa.* betört werden.
הֶבֶל *h. m.* 1. Hauch, Dampf; 2. Eitelkeit.
הַבְלָא *a. m.*, הֲבֵל הַבְלִין Koh 1, 2 dass.
הַבְלוּתָא *a. f.*, *ind.* הֲבָלוֹ Koh 1, 2 Eitelkeit.
הַבְלִילָא, הוּבְלִילָא *a. m.* der erste Magen der Wiederkäuer.
הַבְלָעָה *h. f.* Verschlingung, das Inbegriffensein nicht genannter Dinge in einem Vertrag (Kauf, Dienstmiete).
הַבְסְתֵּיר *x. m.* (ἀβεστιάριος) der Aufseher über die kaiserliche Kleiderkammer.
הֶבְעֵר *h. m.* Beschädigung durch unvorsätzl. Brandstiftung.

הַבְעָרָה *h. f.* 1. Anzünden; 2. Verbot des Feueranzündens am Sabbat; 3. Wegschaffen, Vernichten.
הֶבְקֵר s. הֶפְקֵר.
הַבְרָא *a. m.* Finsternis.
הַבְרָאָה *h. f.* 1. Genesung, Kräftigung; 2. סְעוּדַת ה' Mahl, das man den Leidtragenden nach der Beerdigung giebt.
הֲבָרָה *h. f.* 1. Schall, Lärm; 2. Gerücht.
הַבְרָיְתָא, הוּבְרָיְתָא *a. f.* Mahlzeit nach der Beerdigung.
הֲגָא *a.*, *pt.* הָגֵי Jos 1, 8 sinnen, murmeln, sprechen. *Aph.* wie von אֲגָא, *pt.* מַגֵּי Jes 27, 8 dass.
הָגָא *h. m.* Gedanke, Geflüster.
הַגְבָּהָה *h. f.* 1. Aufheben (eines Fundes); 2. Überhebung.
הַגְבָּלָה *h. f.* Grenzenziehen.
הַגָּדָה *h. f.* 1. Aussage, Verkündigung; 2. Erzählung; 3. nicht gesetzlicher Stoff der Tradition; 4. Liturgie der Passahnacht.
הַגְּדִּים, הוּגְדָּם *m.* Personenname.
הֶגְדֵּר *h. m.* (für הֶקְדֵּשׁ) Weihung für das Heiligtum.
הָגָה *h.* 1. sinnen; 2. aussprechen, lesen. *Ni.* gelesen, ausgesprochen werden. *Pi.* öffnen, blosslegen (?). *Hi.* Zauberformeln murmeln.
הָגָה *h. f.* ein Dornstrauch, Mannaklee (*Hedysarum Alhagi?*).
הֶגֶה *h. m.* 1. Gedanke; 2. Nachdenken, Studium.
הגוזן s. חָגְזָן.
הֶגְזֵר *h. m.* (für הֶקְדֵּשׁ) Weihung an das Heiligtum.
הֲגָיָה *h. f.* 1. Lesen; 2. Sinnen.
הִגָּיוֹן *h. m.* dass.
הֶגְיוֹנָא *a. m.*, *c. s.* הֶגְיוֹנְהוֹן Thr 3, 62 (Ausg. Ven. לְהֶגְיוֹנְהוֹן, MS מְלוּלֵיהוֹן) dass.
הַגְלָשָׁה *h. f.* Veröffentlichung.
הֶגְמוֹן *x. m.* (ἡγεμών), *pl.* הֶגְמוֹנִין, הֶגְמוֹנִיוֹת 1. Statthalter (*praeses provinciae*); 2. Herrscher; 3. Stadthaupt.

הֶגְמוֹנָא *x. m., pl.* הֶגְמוֹנִין Est II 8, 7 dass.

הֶגְמוֹנְיָא *x. f.* (ἡγεμονία) 1. Statthalterwürde; 2. Herrschaft; 3. Verwaltungsbezirk.

הָגֵן *h., pt. pass. m.* הָגוּן, *f.* הוֹגֶנֶת passend, tauglich, würdig. *Hi. pt. pl. f.* מהגינות jKeth 25[b] l. מְהֻגָּנוֹת. *Pu. pt.* מְהֻגָּן dass.

הַגֵּן *a. Pa. pt. pass.* מְהַגַּן, מְהֻגָּן tauglich, würdig.

הוֹגֶן *x. m.* 1. (ἀγκών) Krümmung, Rand; 2. (ὄγκινος) Widerhaken, Anker, Ballaststein.

הוֹגֶן *x. m.* (εὐγενής) Dromedar.

הוֹגְנָא *x. m., pl. c.* הוֹגְנֵי Jes 60, 6 dass.

הוֹגְנֵם *x. m.* (εὐγενής) edel.

הוֹגְנֵיסִים *x. f.* (εὐγένεσις) edle Abkunft.

הַגָּעָה *h. f.* Schlagen.

הַגְעָלָה *h. f.* Ausspülen mit heissem Wasser.

הֲגָפָה *h. f.* Verschliessen.

הַגְרָא, הַגְרָה Landstrich in Arabien.

הַגְרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagra, viell. Muhammedaner.

הֶגְרֵל *h. m.* Losen.

הַגְרָלָה *h. f.* dass.

הֶגְרֵם (jNed 36[c]) *h. m.* (Verdrehung von הֶקְדֵּשׁ) Weihung ans Heiligtum.

הַגְרָמָה *h. f.* Abseitslenken des Schlachtmessers.

הַגְרוֹנְיָא Ortsname.

הוגרם s. הוֹגְנֵם.

הַגָּשָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Darbringen.

הַגְּתָא (Est II 2, 7), הֶגְתָא *a. f., pl.* הֶגֶן Dornstrauch, ähnlich dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הָדָא (Gen 15, 18) *a. f.* 1. diese. הִיא הָדָא הִיא הָדָא das ist ein und dasselbe; 2. halloh!

הֲדָדֵי *a.* לַהֲדָדֵי Est II 1, 1. 7 einander.

הֹדּוּ, הוֹדּוּ Indien.

הִידוֹאָה (Jer 13, 23), הִנְדְוָאָה *a. m.* Inder.

הֲדוּדוּ, הֲדוּדֵי(?). בֵּית ה׳ steiler Berg bei Jerusalem.

הִדּוּם *h. m.* durch das Treten des Geflügels zugefügter Schaden.

הִדּוּק *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הִדּוּר *h. m.* 1. Verherrlichung; 2. Ehrerbietung.

הֲדוּרָא I *a. m.* ausgezeichnet.

הֲדוּרָא II *a. m.* 1. Gewinde, Gekröse; 2. steiler Abhang; 3. s. הֲדוּדוּ.

הֲדוּרָה *h. f.* Rückkehr.

הַדָּחָה *h. f.* 1. Abspülung; 2. Verführung.

הֲדֵי *a.* 1. בַּהֲדֵי mit, zu. בַּהֲדֵי דְּ während; 2. לַהֲדֵי in der Richtung auf.

הֶדְיָא *a.* בְּהֶדְיָא, לְהֶדְיָא 1. eigens, ausdrücklich; 2. besonders; 3. sofort.

הַדְיָב (Jer 51, 27, Ez 27, 23, MS חַדְיָב) Adiabene.

הַדְיָבָא, הַדְיָבָאָה *a. m.* aus Adiabene.

הַדְיָה, הַדְיָא, הוּדְיָה, הֲדָיָה *h. a. f.* 1. בֶּן (בַּר) ה׳ ein Raubvogel (Weihe); 2. *m.* Personenname.

הֶדְיוֹט *x. m.* (ἰδιώτης), *f.* הֶדְיוֹטִית, *pl. m.* הֶדְיוֹטוֹת 1. Gemeiner, Unedler, Privatmann; 2. Unwissender.

הֶדְיוֹטָא *x. m., ind.* הֶדְיוֹט Gen 28, 17, *pl.* הֶדְיוֹטִין dass.

הדיוכא l. דִּידוֹכָא s. דִּידְכֵי.

הֶדְיוֹכִין (= הֶנְדְּיוֹכִין) *x. m. pl.* (ἡνιοχία) Wagenrennen.

הָדֵין (Gen 15, 2) *a. m.* dieser.

הדייף, הדיית l. הַדְיָב.

הָדָךְ *a. com.* jener da.

הַדְלִיקְתָא *a. f., ind.* הַדְלִיקָא Est II 1, 8; 3, 8, MS הֲלִיקָא 1. Anzünden; 2. Feuer, Feuersbrunst.

הַדְלָקָה *h. f.* Anzünden.

הַדֵּם *a. Pa. pf.* הַדִּים 1K 18, 33 1. zerteilen, zerstücken; 2. die zerteilten Stücke hinlegen.

הֲדֹם *h. m.* Fussschemel.

הדם l. הֲדַם.

הַדְּמָא *a. m., pl.* הַדְּמִין Est II 8, 15 Stück, Glied.
הדימה (SchirR 1, 11) Eigenname (?).
הַדְנָא s. הָאִדְנָא.
הָדַם *h. Pi.* treten.
הדם 1. *pt.* מהדם jPea 15[d] l. מְקַלֵּם s. קָלַם; 2. l. הָדַם.
הֲדַם *h. m.* Myrthe.
הָדוּם (Est II 3, 1) *m.* Eigenname (viell. nur Variante zu הֲדַס).
הֲדַסָּא *a. m., pl.* הֲדַסִּין Lv 23, 40 1. Myrthe; 2. Myrthenzweig.
הֲדַסָּה *h. f.* 1. Myrthenzweig; 2. Beiname der Esther.
הדוסטא (jSabb 8[a]) l. הָרוּסְטָא.
הדסמ״ב Merkwort für וידוי, הבאה, אִסּוּר, טוּמאה, בִּיעוּר vom zweiten Zehnten.
הָדַף *h.* treiben, stossen. *pt. pass.* הָדוּף eilig, rasch.
הֲדַף *a.* dass.
הָדַק s. חָדַק.
הֲדַק *a.* hineinstossen, eindrängen, befestigen. *Aph.* dass. *Itpe.* hineingezwängt, befestigt werden.
הָדַר I *h., pt. pass.* הָדוּר (?) rund (?).
הָדַר II *h.* auszeichnen. *pt. pass.* הָדוּר herrlich. *Pi.* dass. *Hitp.* ausgezeichnet werden.
הֲדַר I *a., pf.* 1 *pl.* הֲדַרְנָא Thr 3, 42 1. zurückkehren; 2. wiederholt thun; 3. Busse thun. *Pa.* 1. herumgehen; 2. nachspüren. *Aph. pt. pl.* מַהְדְּרִין Est II 3, 8 1. zurückbringen, wiedergeben; 2. wiederholen; 3. entgegnen, antworten; 4. herumtragen. *Itpe. Itpa.* 1. zurückgehen; 2. herumgehen.
הֲדַר II *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּהַדַּר Lv 19, 15 auszeichnen.
הָדָר *h. m.* Schmuck, Pracht.
הֲדַר *a.* nachher, dann.
הִידוֹר *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.
הַדְרָא I s. הָדוּרָא.
הַדְרָא II (Est II 8, 13) *a. m.* Ehre, Schmuck.

הוּדְרָא *a.* dünne Stange, Leiste.
הַרְדָּאָה s. הַרְדָּאָה.
הַדְרַבְלָא, הַדְרוּלִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הֲדָרָה *h. f.* Schönheit, Schmuck.
הַדְרוּנָא s. חַדְרוּנָא.
הַדְרְיָנָא *x. m.* hadrianisch.
הַדְרְיָנִי *x. m.* hadrianisch.
הַדְרְיָנוּס *m.* (Ἀδριανός) Personenname.
הדרינתא l. הַדְרָנִיתָא.
הִדְרוּלִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.
הַדְרָנָא *a. m.* Kreis, Rundung. הֲדַר ה׳ rings herum.
הַדְרָנָא *a. m.* Wortbrüchiger.
הַדְרָנִיאֵל *m.* Name eines Engels.
הַדְרָנִיתָא *a. f.* Wortbrüchige.
הִדְרָנִיקוֹס *x. m.* (ὑδραντικός) wassersüchtig.
הדרם l. הָרְדָּם.
הִדְרוֹקָן, הִדְרָקוֹן *x. m.* (ὑδερικός) wassersüchtig.
הָהּ *h.* ach! o weh!
הָהָא *a. m.* Name einer Made.
הָהוּא (Gen 15, 18), **הָהוּא** *a. m., pl.* הָאִנּוּן Ex 2, 23 jener.
הָהִיא (Dt 7, 5), **הָהִיא** *a. f.* jene.
הָהֵן, הָהֵין *a. com.* dieser.
הָהֵנוּ = הָהֵן הוּא.
הָהֵנִי = הָהֵן הִיא.
הוֹ *h.* wehe!
הוּ (הָוו) *a.* jener.
הוּא, הוּ *h. m., f.* הִיא, הִי, *pl.* הֵם, הֵן 1. er; 2. dieser. וְהוּא שֶׁ nur wenn.
הוּא (Gen 13, 1), **הוּ** *a. m., f.* הִיא Gen 12, 19, הִי, *pl. m.* אִנּוּן Gen 6, 3, *f.* אִנִּין Gen 6, 2 er.
הֲוָא (Gen 1, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהֵוֵי Gen 18, 18, יְהֵי Ex 22, 24, לֶיהֱוֵי, יְהֵא Cant 7, 14 l. יְהֵא, *imp. sg. m.* הֱוֵי Ex 23, 7, *f.* הֲוַאי Nu 5, 19, *inf.* מֶהֱוֵי Gen 10, 8, מֶהֱוָה Nu 30, 7 1. sein, existieren, werden. הֲוָה אָמֵינָא ich hätte sagen können; 2. verweilen,

diskutieren. הֲוֵי בַהּ er machte dagegen Einwände.

הֲוָאי s. הֲבֵי.

הוֹאִיל h. a. ן הוֹאִיל da ja.

הוֹבָדָא a. m. Vernichtung.

הוֹבְדָנָא a. m. Untergang.

הוּבָאֵי (Jes 7, 23) a. m. pl. ein Dornstrauch.

הוֹבְרִים h. m. pl. Horoskop.

הוֹגֶן h. m. das sich Ziemende, Schicklichkeit. כְּהוֹגֶן recht.

הוּגָן x. m. (εὐγενής) Dromedar.

הוּגְנָא x. m., pl. c. הוּגְנֵי Jes 60, 6 ind. dass.

הוֹד h. m. Pracht, Herrlichkeit.

הוֹדָא a. m. dass.

הוֹדָאָה h. f. 1. Bekenntnis; 2. Eingeständnis (Anerkennung einer Forderung); 3. Danksagung; 4. die erste der drei letzten Benediktionen des 18-Gebetes; 5. l. הֲדָאָה, s. הֲדָיָה.

הוֹדָאָה (Jos 7, 19, MS אוֹדָאָה) a. f. ind. dass.

הודו s. הדו.

הודו h. Abteilung des Hallel.

הוֹדָיָה s. הוֹדָאָה.

הַוָּה h. f. Unglück.

הָוָה s. הָיָה.

הָוָה h. ach!

הוֹי h. wehe!

הָוֵי a. (pt. v. הֲוָה) folglich.

הֲוָיָה h. f. 1. Sein, Wesen, Bestand; 2. Verehelichung; 3. Einwand.

הוֹכֵחַ h. m. Muster, Beweis.

הול h. lustig sein. Pol. verlachen.

הֲוַלַד (Jes 60, 6, MS חֲוָלַד) midianitischer Stamm.

הוֹלָכָה h. f. 1. Tragen, Bringen; 2. Vorwärtsbewegen des Schlachtmessers.

הוֹלֵלָה h. f. Torheit, Tollheit.

הוֹן h. m. 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft. לְהוֹנִי nach meiner Fähigkeit, gemächlich.

הוֹן a. m. dieser.

הַוְנָא, הוֹנָא a. m. 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft.

הֲוָנָא a. m. Becken.

הוּנָא m. Personenname (Chonja).

הוֹנָאָה, הוֹנָיָה h. f. 1. Bedrückung, Unrecht; 2. Übervorteilung.

הוֹפָעָה h. f. Erscheinung, Offenbarung.

הוֹפָעוּתָא a. f., c. הוֹפָעוּת Jud 5, 4 dass.

הוּץ h. m. Blättchen am Palmzweig.

הוּצָא a. m. 1. dass.; 2. Spitze; 3. Straucharte, zu Hecken verwandt; 4. Ortsname.

הוֹצָאָה h. f. 1. Hinaustragen. ה' הַמֵּת Leichenbegängnis. ה' הַנֶּפֶשׁ Ableben; 2. Hervorbringen, Treiben; 3. Ausgabe; 4. Hinausgehen.

הוּצָל Ortsname.

הוּצָן h. m. roher Flachsstengel.

הוק s. חוק.

הוֹקָעָה h. f. Aufhängen.

הוֹרָדָה h. f. Herunterbringen.

הוֹרֶה h. m., pl. הוֹרִים Erzeuger, Eltern.

הוֹרָה h. f. 1. Erzeugerin; 2. Schwangerschaft.

הוֹרָיָה h. f. 1. Belehrung; 2. Entscheidung; 3. Lehramt; 4. pl. הוֹרָיוֹת Name eines Mischnatraktates.

הוֹרָיְתָא a. f. dass.

הוֹרָיוּתָא a. f. Unterweisung.

הוֹשָׁטָה h. f. Hinreichen, Hinlangen.

הוּשָׁן h. m. roher Flachsstengel, s. הוּצָן.

הוֹשָׁעָה h. f. Befreiung.

הוֹשַׁעְיָה m. Personenname.

הוֹשַׁעְנָא (Est II 3, 8) a. m. 1. Bachweide des Laubhüttenfestes; 2. Feststrauss des Laubhüttenfestes; 3. der 7. Tag des Laubhüttenfestes.

הַוְתָא a. f. Verderben.

הָוְתֵיאוֹס x. (εὐθέως) sogleich.

הַזָּאָה h. f. Sprengung.

הֲזָדָה h. f. 1. mutwilliges Handeln; 2. Gebrauch des Stammes זוד im bibl. Text.

הַזָּיָה h. f. Sprengung.

הַזְכָּרָה h. f. 1. Gedenken, Erwähnen; 2. Mahnung an einen Schuldner;

3. Erwähnung des Regens in der 2. Benediktion des 18-Gebets; 4. Aussprechen des Gottesnamens; 5. das Tetragramm.

הֲזָמָה *h. f.* Überführung falscher Zeugen.

הַזְמָנָה *h. f.* 1. Bestimmung eines Dinges zu einem bestimmten Gebrauche; 2. Vorladung.

הַזְמָנוּתָא *a. f.* Vorladung.

הִזְמְתָא *a. f., pl.* הִזְמֵי 1. ein dorniges Kraut (Mannaklee, *Hedysarum Alhagi*); 2. Bündel.

הֶזֵּק *h. m.* Beschädigung, Schaden.

הֶזֵּקָא *a. m.* dass.

הָזָר *x.* tausend.

הִזְרָא s. חִזְרָא.

הַחְיָה *h. f.* Erhaltung (am Leben).

הֶחְלֵט *h. m.* 1. definitiver Entscheid; 2. Entscheidung über den Ausbruch des Aussatzes, Zustand nach der Entscheidung.

הַחְלָטָה *h. f.* Mischung, Durchrühren.

הֲטָבָה *h. f.* 1. Gutesthun; 2. das Gelübde, etwas Gutes zu thun; 3. Zurechtmachen, Putzen.

הַטְבָּלָה *h. f.* Eintauchen.

הִטּוּי *h. m.* Gleiten.

הֶטֵּחַ *h. m.* Tünche.

הֶטֵּחַ *h. m.* Pflaster.

הַטָּחָה *h. f.* 1. Stossen: 2. Stoss, Quetschung.

הַטָּיָה *h. f.* 1. Beugung, Biegung; 2. Beugen des Rechts; 3. Hinneigen (der Majorität Folgen).

הַטְלִים, הוּטְלִים *x. m.* (ἀτελής) frei, unverheiratet.

הַטְלִים, הוּטְלִים *x. m.* 1. (κατάλυσις) Karawanserei, Bazar; 2. (ἄθλιος) unglücklich.

הַטְמָנָה *h. f.* Warmhalten der Speise für den Sabbat.

הִטְנָא (?) *x. m.* Riedgras, Binse.

הַטָּפָה *h. f.* Ausdruck für prophetische Rede.

הֶטְרֵחַ *h. m.* Vorbereitung.

הִטְרִית *x. f.* (ἴτριον) Nudeln.

הֵי Buchstabe He.

הֵי *a.* 1. *f.* (= הִיא) sie; 2. wehe!

הֵי *a.* siehe! הֵילָךְ da hast du. הֵי כְּ Koh 10, 1, הֵי כְּמָא Cant 8, 1 wie.

הֵי, הֵי *a.* 1. welcher? 2. wo? הֵי דֵּין, הֵי דֵּין 1. welcher? 2. wo? *f.* הֵי דָּא, הֵי דָּא welche? אֲהֵיָא (= עַל הֵי הָא) auf welchen Fall (bezieht sich) dies?

הַאי, הַאי (Ru 4, 6, Est II 1, 1) *a. m.* (= הָדֵין) dieser, jener. הַיְנוּ (= הָדֵין הוּא) das ist. הַאי מַאי was ist dies? (wie kannst du dies sagen?).

הִיא (Gen 12, 19) *h. a. f.* sie. הִיא הִיא das ist dasselbe.

הַיָּא *a.* schnell! allons!

הֵיאַךְ *h.* wie?

הִינָה *h. f., pl.* הִינִין Dornstrauch, verwandt dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הִיגְתָא *a. f.* dass.

הֵידָא, הֵידָא (Est II, 5, 14) *a. f.* 1. welche denn? 2. הֵידָא לֵיהּ *a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat er zu schaffen?

הִידְוָאָה (Jer 13, 23) *m.* Inder.

הֵידֵין, הֵידֵין (Est II 6, 10), הֵידֵי, הֵידֵי (Est II 8, 7, MS הידא, korrigiert in הֵידָא) *a. m.* 1. welcher denn? 2. welches? 3. wo? הֵידֵי לֵיהּ *a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat es zu schaffen?

הֵידֵין *a.* dann.

הָיָה *h.* sein, werden, geschehen. *pt.* הוֹוֶה 1. gewöhnlich; 2. existierend. הֱוֵי (הֲוֵי) אוֹמֵר du musst zugeben. *Pi.* 1. werden lassen; 2. verfügen über.

הֵיהִי *m.* Personenname.

הֵיךְ (Est II 1, 8), הֵי כְּ (Koh 10, 1) *a.* 1. wie (Praep.); 2. הֵיךְ דְּ Est II 1, 1, הֵיךְ מָה דְּ wie (Conj.); 3. wie?

הֵיכָא (Jer 3, 2, MS אֵיכָה; Jes 49, 21, MS אֵיכָא), הֵיךְ *a.* 1. wo? תַּנָּא הֵיכָא קָאֵי דְּקָתָנֵי worauf fusst der Tradent, dass er lehrt? 2. כָּל הֵיכָא דְּ überall wo; 3. wohin.

הֵיכְדָא *a.* הֵיכְדָא דְ wie.
הֵיכְדֵין *a.* 1. ebenso; 2. wie? o wie!
הֵיכִי (Est II 1, 8) *a.* wie? wie nun?
הֵיכֵין *a.* wie?
הֵיכָל *h. m.* 1. Palast; 2. Tempel; 3. das Heilige im Tempel im Gegensatz zum Allerheiligsten.
הֵיכְלָא (1 K 6, 3) *a. m., c. s.* הֵיכְלֵיהּ Gen 49, 11 dass.
הֵיכְמָא, הֵי כְמָא (Cant 8, 1) *a.* הֵיכְמָא דְ, הֵי כְּמָא דְ Cant 7, 6, Koh 11, 5 wie.
הֵיכָן *a.* wo? לְהֵיכָן wohin? מֵהֵיכָן woher?
הֵיכְנָא, הֵיכֶנָּה *a.* 1. so; 2. o wie!
הֵילֵין, הָלֵין *a. pl. com.* 1. diese; 2. (falsch היילון) welche denn?
הֵילָךְ *h.* 1. weiterhin; 2. hierhin, dorthin.
הימא l. חֵימָא.
הֵימַג s. בַּר הֵימַג.
הֵימִין (Gen 45, 26) *a. Ha.* von אמן 1. vertrauen, glauben; 2. auf Treu und Glauben leihen. *pt.* מְהֵימַן, מְהֵימָן Gen 21, 7, *d.* מְהֵימְנָא Dt 7, 9 glaubwürdig. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְהֵימְנוּן, יִתְהֵמְנוּן Gen 42, 20.
הֵימִינָא s. הֵמִינָא.
הֵימֶנ־ *h.* (= מִן), z. B. הֵימֶנִּי von mir.
הימן (jBabK 4ᵇ) l. מְהֵימָן.
הֵימָנוּתָא *a. f., ind.* הֵימָנוּ Dt 32, 20 Treue. הֵימָנוּתָא auf Treue, wahrlich!
הֵימָנִית *h. f.* stetig, beständig.
הֵין *h.* ja.
הֵן, הֵין *a.* (= אִין) wenn.
הִין *h. m.* ein Flüssigkeitsmass (Hin), ein Sechstel des Bath.
הֵינָא (Ex 30, 24) *a. m.* dass.
הינא? (bPes 37ᵃ) *h. f.* Bezeichnung eines Kuchens.
הֵינוּ (הָיְנוּ?) *a.* (= הָדֵין הוּא) das ist. הֵינוּ תַּנָּא קַמָּא ist er nicht derselben Meinung wie der erstgenannte Tannäer? הֵינוּ — הֵינוּ das ist ein und dasselbe.
הֵיפָּנוּס *x. m.* aus Haifa.
הָךְ *a. com.* jener.

הָךְ (= הֲלַךְ) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהָךְ Dt 20, 6 gehen.
הָכָא (Gen 22, 5) *a.* 1. hier; הָכָא וְהָכָא hier und dort. לְהָכָא hierher. מִן הָכָא, מֵהָכָא von hier; 2. in Babylonien (wenn der Gegensatz הָתָם in Palästina); 3. hierher; 4. jetzt.
הַכָּאָה *h. f.* Schlagen.
הַכְאָבָא (הכחכא) *a. m.* Schramme.
הָכְדֵין (Est II 3, 8) *a.* 1. so. בְּהָכְדֵין deshalb; 2. jener.
הָכָה s. הָכָא.
הַכְחַשׁ *h. m.* Widerspruch.
הַכְחָשָׁה *h. f.* 1. Widerspruch, Gegenzeugnis; 2. Abmagerung.
הָכִי (Est II 1, 1. 3, 2) *a.* so, auf diese Weise. אֲפִלּוּ הָכִי trotzdem. משום הָכִי deswegen. בָּתַר הָכִי nachher. הָכִי הַשְׁתָּא ist es nun so? (ist diese Analogie denn korrekt?) הָכִי נַמִּי so verhält es sich wirklich. כָּל הָכִי so viel. אַדְהָכִי וְהָכִי während dessen.
הַכָּיָה *h. f.* Schlagen.
הָכִיל *a.* also, demnach.
הָכֵין (Jes 51, 6, Cant 1, 1) *a.* so. הָכֵינִי (= הָכֵין הִיא) so ist es.
הָכֵן *h. m.* 1. Vorbereitung, Fertigstellung; 2. Bereitstellung von Speisen für Sabbat oder Freitag.
הכינה l. חֲנִיכָה.
הַכְמָנָה *h. f.* Verstecken (von Zeugen).
הֶכֵּן *h. m.* 1. Vorbereitung; 2. Bezeichnung des Weges in die Freistadt.
הֲכָנָה *h. f.* dass.
הַכְנָסָה *h. f.* 1. Hineinbringen. ה' אוֹרְחִים Gastfreundschaft; 2. Eintritt, Einkehr, Rückkehr.
הַכֵּר *h. m.* 1. Erkennen; 2. Erkennungszeichen; 3. הַכֵּר פָּנִים Parteilichkeit.
הַכְּרָא *a. m.* dass.
הַכָּרָה *h. f.* Erkennung.
הַכְרָזָה *x. f.* öffentliche Bekanntmachung.

הֶכְרֵעַ *h. m.* 1. Übergewicht; 2. Verbindung eines Wortes mit dem vorhergehenden oder folgenden Satzteile.

הַכְרָעָה *h. f.* 1. Übergewicht; 2. die richtige Wortverbindung; 3. die Entscheidung für eine Ansicht bei Meinungsverschiedenheit.

הֶכְשֵׁר *h. m.* 1. Zurichtung, Veranstaltung; 2. Fertig-, Tauglichmachen.

הֶכְשֵׁרָא *a. m.* dass.

הַכְשָׁרָה *h. f.* Tauglichkeit.

הַכְשָׁרוּת *h. f.* dass.

הָל *h.* 1. weiterhin; 2. לְהָל *a.* dort; *b.* ferner.

הָל, הָלְאָ, הָלְאָה *a.* לְהָלְאָה Gen 19, 9, Lv 22, 27, Nu 15, 23; 17, 2; 32, 19, לְהָלְא 1. weiterhin. מֵהָלְאָה לְ (!) Gen 35, 21 jenseits von; 2. ferner.

הִלָּא *m.* 1. Personenname; 2. halloh!

הָלָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהִלֵי Jes 42, 4 ermüden. *Pa. Aph. pt. pl.* מְהַלַּן Jes 7, 13 müde machen.

הַלְכְּשִׁשָׁא, הַלְכְּשׁוּשָׁא l. הלבשישא, הלבשושא, s. dasselbe.

הָלָה *h. m.* dieser.

הַלְוָאָה *h. f.* Ausleihen.

הַלְוַי, הַלְוָאי, הַלְוַי *a.* o dass doch!

הַלְוָיָה *h. f.* Geleiten.

הִלּוּךְ *h. m.* 1. Gang, Gehen; 2. Tragen, Führen; 3. Abschreiten eines Feldes; 4. Darbringen.

הִלּוּכָא *a. m.* dass.

הִלּוּל *h. m.* 1. Lobgesang, Rezitation des Hallel; 2. Gebrauch des Wortes הלל im Bibeltext.

הִלּוּלָא (Koh 3, 4) *a. m.* Hochzeitsfeier.

הִלּוּף *x.* halloh.

הַלָּז *h. m., f.* הַלֵּיזוּ jener.

הִילוֹס *x. m.* (χηλός) Truhe, Kiste.

הַלְזָה *h. f.* Geschwätz, böse Nachrede.

הַלְטָאָה *h. f.* eine Eidechsenart.

הַלְטָתָא (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

הוּלְיָה *x.* halloh!

הַלְיוֹנִי *x.* dass.

הֲלִיכָה *h. f.* Gehen, Gang.

הֲלִיכְתָא *a. f.* dass.

הַלֵּילָא *a. m.* das Hallel (Ps 113—118).

הַלֵּין *a. pl. com.* jene.

הִילְיַסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) in der Sonne zubereiteter Wein.

הָלַךְ *h.* gehen, weggehen. *Pi.* 1. gehen, auftreten; 2. Durchfall verursachen. *Hi.* führen, bringen. *Hitp.* sich fortbegeben.

הֲלַךְ *a. Pa. pf.* הַלֵּיךְ Gen 5, 22 1. gehen; 2. einen Wandel führen, sich betragen; 3. sich verbreiten, um sich greifen. *Itpa.* wandeln.

הֵלֶךְ *h. m.* Wanderer, Reisender.

הַלְכָא *a. m.* eine Art Steuer.

הַלְכָא (Gen 15, 16; 45, 5, Jud 18, 3, Jes 57, 3) *a.* hierher. הַלְכָא — וְהַלְכָא hin und her.

הֲלָכָה *h. f.* 1. Brauch, zur Ausübung bestimmter Rechtssatz, giltiges Recht; 2. Rechtsentscheidung.

הִלְכָּךְ *h.* deshalb.

הַלְכְּשִׁישָׁא *x. m.* (ἕλκωσις) Geschwür, Verwundung.

הִלְכְתָא (2K 11, 14) *a. f., c.* הִלְכַת Ex 21, 9, *pl.* הִלְכָתִין, הִלְכָן, הִלְכָּן Koh 12, 11 1. Schritt, Gang; 2. Gewohnheit; 3. Brauch, Rechtssatz. לְמַאי הִלְכְתָא für welchen Rechtssatz kommt dies in Betracht? 4. Rechtsentscheidung. וְהִלְכְתָא כְוָתֵיהּ דְּ und die Rechtsentscheidung ist gemäss der Meinung von.

הִלֵּל *m.* Personenname.

הָלַל *h. Pi.* loben. *Hitp.* sich rühmen.

הַלֵּל *h. m.* das Hallel (Ps 113—118). ה׳ הַמִּצְרִי Ps 113. 114.

הַלָּלוּ *h. pl. com.* diese.

הָלַם *h.* 1. vereinigen; 2. anpassen, anschliessen. *Hi.* ankleben.

הֶלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

הֶלְמוֹנָא *a. m.* dass.

הילמי (PesR 23) l. מִילְקֵי, s. לְקָא.

הַלְמֵי, הַלְמִי *x. f.* (ἅλμη) Salzlake.

הָלָן *a. h.* לְהָלָן 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.
הֲלָנָה I *h. f.* über Nacht liegen lassen.
הֲלָנָה II *h. f.* Murren.
הֶלְנִי *f.* (Ἑλένη) Helena.
הִלְנִי *x.* 1. *m.* (Ἕλενος) Helenos; 2. halloh!
הַלְעָטָה *h. f.* Stopfen, Mästen der Tiere.
הֶלְפִּים *x. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.
הלפשוש l. הַלְבְּשִׁישׁ.
הֶלְקֵט *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen.
הִלְקִט (Denominativ von הֶלְקֵט) *h.* 1. die Fleischfasern der Vorhaut bei der Beschneidung Ablösen; 2. Speise in den Schnabel Stopfen.
הֶלְקְטִי *x. f.* (ἑλικτή) Wendeltreppe.
הַלְקָשָׁה *h. f.* Verspätung.
הֲמָא I *a.* 1. *pt. pl.* הָמַן Jer 5, 22 lärmen, tosen.
הֲמָא II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Ittaph.* übersehen werden.
הִימָג s. בַּר הִינָג.
הַמְגַנְיָא. בֵּית ה׳ Ortsname.
הַמְדָאָה, הַמְדָיָה *a. m.* Meder.
הַמְדוּדִי (הַמְדוּרִי?) *m.* Personenname.
הַמְדָן Ekbatana, Hauptstadt von Medien.
הָמָה *h.* 1. aufgeregt sein, lärmen; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.
הומהום (DtJII 27, 15) l. פּוּמְהוֹם, s. פּוּמָא.
הִמּוֹן, הִמּוּ *a. pl. com.* sie.
הָמוֹן *h. m.* lärmende Menge.
הֲמוֹנָא *a. m., ind.* הֲמוֹן Jes 13, 4, הָמוֹן 1S 14, 16 dass.
הֲמוֹנוּתָא *a. f.* Trupp.
הֲמַטַּלְיָא, הֲמִיטַּלְיָא *x. f. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.
הֶמְיָה *h. f.* Getöse, Lärm.
הָמִים *h. m.* verwirrt.
הֶמְיָן *x. m.* Gürtel.
הֶמְיָנָא (Ex 39, 29) *x. m.* dass.
המיינטון (jSabb 10c) l. הַמְאַמְיַנְטִין *x. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הִימִיוֹנוֹס *x. m.* (ἡμίονος) Maulesel.
הִימִיפּוֹס *x. m.* (ἡμίιππος) Maultier.
הֲמִיתָה *h. f.* Tötung.
הַמְלְטָא, הַמַּלְטָא *a. m.* zur Aufnahme des Balkenkopfes bestimmte Fuge im Mauerwerk.
הִימַלְתָּא *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).
הָמַם *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.
הֲמַם *a. Pā. pt. pl.* מְהַמְמִין Jes 14, 23 1. verwirren; 2. kehren, wegfegen. *Itpā. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְהַמְמוּן Dt 14, 1 sich Einschnitte machen.
הֲמָמָה *h. f.* Verwirrung.
הֲמַמְתָּא *a. f., c.* הֲמָמַת Am 8, 6 (MS הֲמָבִין) Kehricht.
הִימִינָא *x. m.* (ἡμίνα), *pl.* הִימִינִין Est II 1, 8 (MS תִּימְנִין) ein Flüssigkeitsmass, ein halber Sextarius.
הִימוּנָא *x. m.* (ὑμεναῖον) Schmuck einer jungfräulichen Braut (Gewand?).
הִימוּנְיָא, הוּמַנְיָא Ortsname.
הוּמוֹנְיָא, הֲמוֹנְיָה *x. f.* (ὁμόνοια) Übereinstimmung, Vereinigung.
הֲמְנִכָּא *x. m.* (vgl. μανιάκης) Hals- oder Armband.
הִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.
הַמְנוּנָא *m.* Personenname.
הַמְנִיק *x. m.* eine Art Gabel oder Löffel.
הימוס (BerR 45) l. חִימּוּם.
הִימְסוּ *x.* (ἥμισυ) halb.
הימיסיון (SchemR 38) l. הַמְתִסְטוֹן *x. m.* (ἀμέθυστος) Amethyst (?).
הַמְסָסָה (מַסְמָסָה) *h. f.* 1. Zerfliessen; 2. Fäulnis.
הֲמַסָּס *x. m.* (ὄμασος) erster Magen der Wiederkäuer.
הֲמַסִּיסָא *x. m.* dass.
הַמְעָסָה *h. f.* Teigmachen.
הַמְצָא *a. m.* Fett auf dem Magen.
הֲמֵירָם *m.* (Ὅμηρος) Personenname (Homer).

הַמְרָאָה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.
הֲמָרָה *h. f.* Wechsel.
הַמְרָכָה *h. f.* Erweichung.
הַמְשָׁכָה *h. f.* Herbeileiten.
הֲמָתָא (Gen 14, 5) Ortsname.
הֵן I *h. pl. com.* sie.
הֵן II *h.* 1. siehe! 2. הֵן — הֵן sei es dass — sei es dass; 3. ja.
הֵן *a.* wenn.
הָן I *a. m.* dieser.
הָן II *a.* wo? wo. הָן דְּ da, wo. כָּל הָן דְּ überall, wo. לְהָן wohin? מִן הָן, מְנָן woher?
הֵין, הֵינָא *x. m.* (ἕν) eins.
הֲנָא *a.*, *pf.* 3 *sg. f. c. s.* הֲנָתְנִי Jer 31, 25 angenehm sein, nützen. *Aph. pf.* אֲהָנֵי Hb 2, 18 (MS אַהֲנֵי) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.* 2 *sg.* אַהֲנֵיתָא Gen 49, 4 Nutzen haben; 3. Wirkung haben. *Itpe. ipf.* 1 *pl.* נִתְהֲנֵי Gen 37, 26 geniessen, sich Nutzen verschaffen.
הֲנָאָה *h. f.* 1. Leugnung; 2. s. הֲנָיָה.
הֵינָג, הֲנָג s. בַּר הֵינָג.
הוּנְגְּרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagara in Arabien.
הִנְדְּקָא *x. m.* Linsenwicke (*Vicia ervilia*).
הִנְדְּוָאָה, הִנְדְּוָאָה *a. m.* indisch, Inder.
הִנְדְּבָא *x. m.* (ἴντυβος) Cichorie (*Cichorium endivia*).
הִנְדִּי, הִנְדְּוִי *h. m.* indisch.
הִנְדֵּז *x.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.
הִנְדָּזָא *x. m.* Verhältnis.
הִנְדְּיָא (Est II 8, 13, nicht MS) *x. f.* (Ἰνδία) 1. Indien; 2. indischer Flachs.
הנדיוסא l. הִנְדְּיוֹכָא *x. m.* (ἡνίοχος) Wagenlenker.
הִנְדֵּס s. הִנְדֵּז.
הִנְדִּיקִי (GenJI 10, 10), הִנְדְּקָא (Koh 2, 5), הִנְדְּקִי (Est II 1, 14) *x. f.* (Ἰνδική) Indien, indisch.
הִנְדְּקָאָה *a. m.* Inder.
הוּנְדְּקָס (?) *m.* (Ἰνδικός?) Personenname.
הִנְדְּקוּקָא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).
הִנֵּה *h.* siehe.
הָנָה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* geniessen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.
הַנְהָגָה *h. f.* Antreiben eines Tieres.
הָנְהוּ *a. m.* jener.
הֵינוּחַ *h. m.* Hinlegen, Ruhen.
הינומא l. הִימוּנָא.
הִנּוּן (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.
הֲנָחָה *h. f.* Ruhen.
הַנָּחָה *h. f.* Niederlegen.
הנטין (PesR 26) l. וְקִיטוֹן.
בֵּית ה׳. הִנִּי Ortsname.
הָנֵי, הַנֵּי (Est II 8, 13) *a. pl. com.* diese. כָּל הָנֵי לְמָא לִי warum sind alle diese Fälle notwendig?
הֲנָיָה *h. f.* 1. Nutzen, Vorteil, Nutzniessung; 2. Annehmlichkeit.
הִנֵּין *a. f. pl.* sie.
הֲנָאָה, הֲנֵיתָא, הֲנֵיתָא *a. f., ind.* הֲנָאָה Jer 16, 19 Nutzen, Nutzniessung, Genuss.
הָנָךְ *a. pl. com.* jene.
הַנְכָּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
הנכתא (Levy). כהנכתא NuJI 31, 23 (MS כהנבתא) l. כְּרָנְבָתָא, s. כְּרָנִיבָא.
הִנָּם (= הימן) *x.* (vgl. ὑμεναῖος) Hochzeit.
הונוס (jSabb 8ᶜ) *x. m.* (ὄνος) Esel.
הֶנֵף *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). יום ה׳ der zweite Tag des Passahfestes.
הֲנָפָה *h. f.* dass.
הֶנְפֵּק *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.
הִנֵּץ *x. m.* (ἐννεάς) eine Münze, $^1/_9$ eines Sesterz, $^1/_{36}$ eines Denar.
הָנֵץ *h. m.* Hervorleuchten lassen.
הֲנָצָה *h. f.* Hervorspriessen lassen, Treiben.
הִנְצְבוֹ Ortsname.
הִנָּק *m.* Personenname.
הַנְתוּכִין (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk (?).
הָסֵב *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.
הֲסִבָּה *h. f.* dass.

הֲסָבָה *h. f.* Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.

הֶסְגֵּר *h. m.* Einschliessung eines Aussätzigen.

הַסְגָּרָה *h. f.* dass.

הָסָה *h.* schweigen.

הסוקים (jSanh 26ª) l. חַסְחוּסִים.

הֶסַּח *h. m.* Abwendung. בְּה' הַדַּעַת ohne dass man daran denkt.

הֶסֵּט *h. m.* 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. *pl.* הֶסֵּטוֹת Gesetze, die הֶסֵּט betreffen.

הֶסֵּטָא *a. m.* dass.

הַסְטָא *x. f.* (ἄστα) Speer.

הַאִסְטְרִיוֹת *x. f. pl.* (*histrica*) Pantomimen (?) oder l. הָרֶסְטְרִיוֹת (ῥόστρα) Rednertribüne, Forum.

הַסֵּם (הֲמַם?) *Pa.* sich bedenken.

הֶסֵּעַ *h. m.* Abwendung. בְּה' הַדַּעַת ohne daran zu denken.

הֶסְפֵּד *h. m.* Trauergesang, Trauerrede.

הֶסְפֵּידָא *a. m.* dass.

הֶסְפֵּידוּתָא *a. f., ind.* הֶסְפֵּידוּ Thr 1, 18 dass.

הֶסֵּק *h. m.* Heizen.

הַסָּקָה *h. f.* dass.

הֲסָרָה *h. f.* Abnehmen.

הֲסָתָה *h. f.* Verführen.

הֶסֵּת *h. m.* Antreiben (zum Geständnis).

הֶסְתֵּר *h. m.* ה' פָּנִים Verbergen des Antlitzes, Ungnade.

הַעֲבָרָה *h. f.* 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עבר.

הַעֲדָאָה *h. f.* 1. Zeugnis Ablegen; 2. Verwarnung des Besitzers vor seinem stössigen Ochsen; 3. das auf diese Warnung bezügliche Gesetz.

הַעֲדָפָה *h. f.* Zuwachs, Überschuss.

הַעֲלָאָה, הַעֲלָיָה *h. f.* 1. über die Schulter Werfen; 2. Darbringung; 3. Heraufbringung (der Lose aus der Urne).

הֶעְלֵם *h. m., pl.* הַעֲלֵימוֹת Vergessen.

הַעֲלָמָה *h. f.* dass.

הַעֲמָדָה *h. f.* Hinstellen, Erscheinen.

הַעֲנֵק *h. m.* Beladen des frei zu lassenden Sklaven.

הַעֲרָאָה *h. f.* geschlechtliche Berührung (vor dem eigentlichen Coitus).

הֶעֱרֵב *h. m.* Untergang (der Sonne).

הַעֲרָבָה *h. f.* 1. Heimkehr (von der Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.

הַעֲרָיָה s. הַעֲרָאָה.

הַעֲרָכָה *h. f.* Abschätzen.

הַעֲרָמָה *h. f.* List, Umgehung.

הִפַּטְקוֹם, הִפַּטְקִי *x. m.* (ὑπατικός) Consularis (Statthalter).

הַפְטָרָה *h. f.* 1. Schlussrede; 2. synagogale Lektion aus den Propheten.

הֲפִיךְ, הֲפַךְ *a.* rücklings.

הֲפִיכָא *a. m.* verkehrt.

הֲפִיכָה *h. f.* Verkehrtheit.

הֲפִיכוּתָא *a. f.* dass.

הֲפִיכְתָא *a. f.* dass.

הֲפִיכְתָא (Dt 29, 20, Jes 13, 19) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung.

הָפַךְ *h.* 1. umwenden, umkehren; 2. verwandeln; 3. sich wandeln; 4. zerstören. *Ni.* 1. zerstört werden; 2. sich verändern. *Pi.* 1. umkehren; 2. verdrehen. *Hitp.* 1. sich verwandeln; 2. sich umwenden.

הֲפַךְ (Dt 29, 22) *a.* 1. wenden, umkehren; 2. zerstören; 3. sich beschäftigen mit. *Pa. Aph.* 1. umwenden; 2. zurückbringen, beschwichtigen; 3. sich beschäftigen mit. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְהֲפִיךְ Lv 13, 3, *inf.* מִתְהֲפָכָא Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich zuwenden, sich hin- und herwenden; 3. verrenkt werden; 4. sich beschäftigen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אִתְהַפְּכַת Ho 7, 8 umgewandt werden.

הֵפֶךְ *h. m.* 1. Umwenden, Umkehren; 2. Gegenteil.

הוּפָכָא, הוּפְכָא *a. m.* Verkehrtheit.

הֲפֵכָה *h. f.* 1. Umwendung, Verwandelung; 2. Zerstörung.

הֲפֵכָנָא *a. m.* verkehrt.

הֲפַכְפַּךְ, הֲפַכְפְּכָן *h. m.* unbeständig.

הַפְלָאָה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. bestimmte Äusserung; 3. Gebrauch des Wortes פלא.

הֶפְלֵג *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Abschweifumg.

הַפְלָגָה *h. f.* Teilung.

הֶפְסֵד *h. m.* Schaden, Verlust.

הֶפְסֵדָא *a. m.* dass.

הֶפְסֵק *h. m.* Unterbrechung.

הַפְסָקָה *h. f.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Zwischensabbath.

הופקנא l. סוּפְקָנָא.

הַפְקָעָה *h. f.* Ausstreichen, Erlass der Schuld.

הֶפְקֵר *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.

הֶפְקֵרָא *a. m.* 1. herrenloses Gut; 2. Zügellosigkeit.

הֵפֵר *h. m.* Auflösung (von Gelübden, Eiden).

הֲפָרָה *h. f.* dass.

הִפַּרְכָא *x.* 1. *m.* (ὕπαρχος) Statthalter; 2. *f.* (ἐπαρχία) Bezirk.

הִפַּרְכוֹס *x. m.* 1. (ὕπαρχος) Legatus (Statthalter); 2. l. הִפִּיקוֹס (ἱππικός) Cirkus.

הִפַּרְכְיָא *x. f.* (ἐπαρχία) Präfektur.

הַפְרִיקֵי (Est II 8, 9) *x. f.* (Ἀφρική) Afrika.

הֶפְרֵשׁ *h. m.* Unterschied.

הַפְרָשָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).

הֶפְשֵׁט *h. m.* Abziehen, Enthäuten.

הַפְשָׁטָה *h. f.* dass.

הֶפְשֵׁר *h. m.* Wärmen.

הִפּוֹתִיקֵי *x. f.* (ὑποθήκη) Verpfändung.

הִפְתְּקָס s. הִפְּטִיקוֹס.

הַצָּבָה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes יצב.

הַצָּלָה *h. f.* Rettung.

הַצְלֶלְפּוֹנִי *f.* 1. Personenname, s. צְלַלְפּוֹנִית; 2. Ortsname.

הֶצְנֵעַ *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.

הַצָּעָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte).

הַצָּתָה *h. f.* Anzünden.

הֲקוּבִיטוֹן *x. m.* (ἀκκούβιτον) Ruhepolster.

הַקְבָּלָה *h. f.* Aufnahme, Empfang.

הֶקְדֵּשׁ *h. m.*, *pl.* הֶקְדֵּשׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.

הֶקְדֵּשָׁא *a. m.*, *c.* הֶקְדֵּישׁ 2K 23, 7 Geweihtes.

הַקָּזָה *h. f.* Aderlass.

הֶקְטֵר *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).

הַקְטָרָה *h. f.* dass.

הֶקֵּם *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.

הֲקָמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.

הַקְנָאָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, s. אַקְנָיְתָא.

הֶקֵּף *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schulden.

הֶקֵּפָא *a. m.* Umzäunung.

הַקָּפָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren; 3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenschulden.

הַקְפָּדָה *h. f.* Aufbrausen.

הֲקָצָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.

הַקָּצָה *h. f.* Spalten, Aufthun.

הֶקֵּר *h. m.* 1. Hervorquellen. בְּאֵר ה׳ 1. frische Quelle (Gegensatz: Cisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.

הַקְרָבָה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הקריב; 3. zum Angriff Heranrücken.

הַקְרָיָה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.

הֶקֵּשׁ *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine

der hermeneutischen Methoden: Analogieschluss.

הַקָּשָׁא *a. m.* dass.

הַקָּשָׁה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.

הַר *h. m., pl.* הָרִים, הֲרָרִים 1. Berg, Gebirge; 2. hervorragende Person.

הֲרָא *a. Aph.* reizen.

הַרְבָּה (*Inf. Hi.* v. רָבָה) den Zahlenwert 212 haben.

הַרְבָּעָה *h. f.* Paarung von Tieren.

הָרַג *h.* töten. *Ni.* getötet werden.

הָרָג *h. m.* Mörder, Wegelagerer.

הֶרֶג *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert.

הַרְגִּין *x. m.* (ὄρχις?) Hode.

הֶרְגֵּל *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הרגל Losen.

הַרְגִּינִין, הרוּגְיָנָא *x. m.* bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).

הַרְגָּשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.

הַרְגְּתָא *a. f., c.* הַרְגַּת Thr 1, 20 Zittern.

הוּרְדָּא *a. m.* dünner Pfahl.

הָרְדָּאָה *x. f.* (vgl. *hordeum*) mit Gerste gemischt.

הרדובלא, הרדולים 1. הַרְדַבְלָא, הַרְדוֹלִים.

הַרְדּוּם *x. m.* Begattung der Vögel.

הַרְדּוּף *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

הֶרְדֵּם *x. m.* (*hordium*) Münze, $^1/_3$ Maa, $^1/_{18}$ Denar.

הוּרְדוּס (Est II 3, 1), הורודוס *m.* (Ἡρώδης) Herodes.

הרדם s. הֶרְדֵּם.

הַרְדְּסִיּוֹת *x. f. pl.* eine Art Tauben (vgl. הַרְדּוּם).

הָרְדְּפָה *x. f.* Gefängnis (?).

הַרְדִּפְנֵי, הרדוּפְנֵי *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander.

הָרָה *h.* schwanger sein. *Ho.* geschwängert werden.

הַרְהוֹן *x. m.* (οὐρηρόν) Nachttopf.

הִרְהוּר *h. m.* 1. Nachdenken; 2. unreine Phantasien; 3. schlimme (nachteilige) Gedanken.

הַרְהוּרָא (*bibl.* הַרְהֹר) *a. m., c.* הַרְהוּר Nu 15, 39 dass.

הִרְהוֹן *x. m.* (ἀρραβών) Pfand.

הִרְהֵן *x. Pu.* verpfändet werden.

הִרְהֵר *h.* 1. nachdenken; 2. unreinen Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes, Schlechtes (von jemand) denken; 4. an Fieber krank machen (תַּרְחַר).

הִרְהֵר *a., pt.* מְהַרְהִיר Dt 29, 17 dass.

הַרְוָחָא *a. m.* Gewinn.

הַרְוָחָה *h. f.* 1. Erleichterung; 2. Wohlstand, Bequemlichkeit.

הָרוֹסְטָא *x. m. pl.* (ῥόστρα) Schuhschnabel.

הֲרוּרִים *h. m. pl.* Leidenschaft.

הַרְזִיפָא, הַרְזִיפוּתָא *x. m. f.* ein bitteres Kraut.

הָרַזִק *x.* gefangen setzen.

הַרְזִיקֵי *x. m. pl.* בֵּי ה' Wachthaus.

הַרְחָצָה *h. f.* Waschen, Baden.

הֶרְחֵק *h. m.* 1. Entfernung. ה' עֵדוֹת *a.* ungesetzl. Zwischenraum in einem schriftlichen Kontrakt zwischen den Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmassregel.

הַרְחָקָה *h. f.* dass. wie 2.

הַרְטָבָה *h. f.* Fruchtbarkeit.

הֲרֵי I *h.* siehe.

הֲרֵי II *h. m.* Fall (?).

הֲרִיגָה *h. f.* Tötung durchs Schwert.

הֵרָיוֹן *h. m.* Empfängnis.

הֲרִיעָה *h. f.* Freudengeschrei.

הֲרִיפָה *h. f.* ה' עַיִן 1. Augenzwinkern; 2. Augenblick.

הֲרִיפוֹת *h. f. pl.* Graupen, Grütze.

הֲרִיקָא s. חֲרִיקָא.

הרית (GenJI 10, 11, MS חדיות) 1. חֲדָיַב.

הֲרָךְ s. חֲרָךְ.

הַרְכָּב *h. m.* auf der Schulter Tragen.

הַרְכָּבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Pfropfen.

הַרְכָּנָה h. f. Zunicken.
הוּרְכִּינוּס, הַרְכִּינַס m. (Ἀρχῖνος) Archinus.
הֲרָמָה h. f. 1. Wegschaffen, Entfernen; 2. Beiseitelegen der Priesterabgabe; 3. Erhebung.
הרמוצה s. רָמַץ.
הוּרְמִיז m. 1. Ormuzd, Ahuramazda, Prinzip des Guten im Parsismus; 2. Ortsname; 3. m. f. Personenname.
הַרְמַק Ortsname.
הַרְמָנָא, הוּרְמָנָא x. m. 1. Befehl; 2. s. קְהַרְמָנָא.
הוּרְמִינַי (Jer 51, 27, MS חוּרְמִינַי) f. (Ἀρμενία) Armenien. s. אַרְמִינְיָא.
הַרְמָנְיָא x. m. Autorisation.
הֲרָנָא (הַרְאָנָא) a. m. Malve (?).
הֲרִינַי x. f. (εἰρήνη) Frieden.
הַרְנוּגָא a. m. 1. Name eines Vogels (?); 2. eine Distelart.
הרנירק. ה' טיאונוס (jGitt 45[d]) l. וִוינְדִיק טָארְיוֹס, s. וִינְדִקְטָרְיוֹס.
הָרַס h. 1. zerbrechen, zerstören; 2. durchbrechen; 3. x. Pi. (ἐρίζω) streiten.
הֶרֶס h. m. Zerstörung.
הֲרַס Charax, Stadt in Medien.
הרוסן (jTer 48[a]), הרסן x. m. (ῥεῦσις?) Fluss (?).
הַרְסָנָא a. m. Gericht von zerschnittenen Fischen.
הֲרָעָה I h. f. schlechtes Handeln.
הֲרָעָה II h. f. Lärmblasen.
הֶרֶף h. m. ה' עַיִן Augenblick.
הַרְפָּה f. Personenname.
הַרְפַּנְיָא Ortsname.
הֲרַפְתְּקָא x. m. Begegnis.
הַרְצָאָה, הַרְצָיָה h. f. 1. Wohlgefälligkeit (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3. Vortrag.
הַרְקָבָה h. f. Verfaulen.
הֶרְקֵד h. m. Sieben des Mehls.
הַרְקָדָה h. f. dass.
הֲרַקְלְיוֹפּוֹלִים (Ἡρακλιόπολις) Ortsname.
הוּרְקָנוֹס m. (Ὑρκανός) Personenname.
הַרְשָׁאָה h. f. Vollmacht.

הֵרֶת h. f. Gebärmutter (?).
הֶרְתָּא a. f. Streit.
הֶשֵּׂא h. m., pl. הַשִּׂיאוֹת Abschweifung, Umgehung einer Frage.
הֶשֵּׂג h. m. 1. Erreichen; 2. ה' יָד Vermögen, Mittel.
הַשָּׂגָה h. f. dass.
הַשְׂכֵּל h. m. 1. Weisheit, Verstand; 2. Bezeichnung der mit מַשְׂכִּיל überschriebenen Psalmen.
הַשְׂכָּלָה h. f. weise Überlegung.
הַשָּׂמָה h. f. ה' עַיִן Achtgeben.
הֶשֵּׁב h. m. Zurückgabe.
הֲשָׁבָה h. f. dass.
הַשָּׁבוֹן h. m. Ersatzleistung.
הַשְׁבָּתָה h. f. Entfernung, Wegräumung.
הַשְׁגָּרָה h. f. ה' לָשׁוֹן unbeabsichtigte Anwendung eines geläufigen Ausdrucks.
הַשְׁחָרָה h. f. früh Aufstehen, zeitige Arbeit.
הַשְׁחַת m. Name eines Gerichtsengels.
הַשְׁחָתָה h. f. 1. Zerstörung; 2. Abrasieren.
הַשָּׁטָה h. f. Hinüberreichen.
הַשְׁכָּמָה h. f. 1. frühe Morgenstunde; 2. früh Aufstehen, zeitig an die Arbeit Gehen.
הַשְׁלָחָה h. f. 1. ה' יָד Ausstrecken (der Hand); 2. Bestrafung.
הַשְׁלָכָה h. f. Wegwerfen.
הַשְׁלָמָה h. f. Vollendung.
הַשְׁמֵד m. Name eines Gerichtsengels.
הַשְׁמָדָה h. f. 1. Vertilgung; 2. Gebrauch des Wortes שמד.
הַשְׁמֵט h. m. Erlass.
הַשְׁמָטָה h. f. dass.
הַשְׁמָרָה h. f. Gebrauch des Wortes הִשָּׁמֵר.
הֲשָׁפָה h. f. Abreiben, Glätten.
הַשְׁפָּלָה h. f. Erniedrigung.
הַשְׁפֵּעַ h. m. Überfluss.
הַשְׁקָאָה, הַשְׁקָיָה h. f. 1. Tränken; 2. Darreichen des bitteren Wassers an die des Ehebruchs verdächtige Frau.

הַשָּׁקָה *h. f.* Berührenlassen (zweier Flüssigkeiten).

הַשְׁקָפָה *h. f.* 1. Blicken, Schauen; 2. Gebrauch des Wortes הִשְׁקִיף.

הַשְׁרָשָׁה *h. f.* Wurzelschlagen.

הַשְׁתָּא (Est II 6, 13) *a.* jetzt. הַשְׁתָּא — הַשְׁתָּא bald — bald. (יֵשׁ לוֹמַר) הַשְׁתָּא מִבַּעְיָא — wenn schon (gesagt werden muss) —, bedarf es noch der Erwähnung von —?

הִשְׁתַּחֲוָיָה, הִשְׁתַּחֲוָאָה *h. f.* Niederwerfung, Prosternation.

הִשְׁתַּלְּחוּת *h. f.* ה׳ יַד Heimsuchung.

השתק. ומהשתקו (KohR 1, 5) l. מְנַשְּׁתִּיקוֹ, s. נַשְׁתִּיק.

התובתא l. הָתֵיבְתָא *a. f.* Einwand.

הַתָּזָה *h. f.* Abschlagen, Enthauptung.

הַתְחָלָה *h. f.* Anfang.

הָתַךְ *h. Pu. pt.* מְהוּתָּךְ geschmolzen.

הַתְלוּת, הַתְלוֹ Ortsname.

הַתְלָעָה *h. f.* Wurmfrass.

הָתָם *a.* 1. dort, in jenem Falle. הָתָם קָאֵי darauf fusst er (mit seiner Aussage); 2. in Palästina (vom Standpunkte Babyloniens gesprochen).

הַתְקָנָה *h. f.* Anordnung.

הֶתֵּר *h. m.* 1. Erlaubnis; 2. Freilassung, Lösung von Gelübden.

הָתְּרָא *a. m.* dass.

הַתְרָיָה, הַתְרָאָה *h. f.* Verwarnung.

הַתָּרָה *h. f.* 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.

הַתְרָעָה *h. f.* Lärm blasen.

ו

ו der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. ו׳ als Zahlzeichen = 6.

וְ, וּ, ו *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).

וָא (= אַבָּא) *m.* Personenname.

וָאו s. וָו.

וַאי *a.* ach, o weh!

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).

וָאלִי s. וָלִי.

וְדָא s. יְדָא.

וַדָּאָה *a. m.* gewiss, speziell.

וְדָה s. יְדָה.

וִדּוּי *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.

וִדּוּיָא *a. m.* dass.

וַדַּי, וַדַּאי *h. m., f.* וַדָּאָה, וַדָּיָה, וַדָּיוּת 1. gewiss, sicher; 2. speziell; 3. Gewissheit, Thatsache. בְּוַדַּי sicherlich, in der That.

וַדַּי *a.* dass.

וְדַע, וְדַע s. יְדַע, יְדַע.

וָה s. וָא.

וָהּ *a.* ei! ha!

וְהָא *a.* 1. ah! 2. und doch.

וּו (= וְהוּא) *a.* und er.

וָו *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.

וָוָא *a. m., pl.* וָוִין Ex 38, 28 dass.

וַוָּא, וָוָא *a. f., pl.* וָוִין Est II 3, 8 Gans, s. אַוָּזָא.

וְטוּב, וְטִיב (?) *h. m.* männliches Glied (?).

וַי (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!

וַיָא *a. m.* Wehklage.

וַיְדָא (= וְאַיְדָא) s. אַיְדָא.

ויו s. וָו.

וַיְדַבֵּר Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).

וּוירינן (jDem 22[b]) l. וַוְרְדִינָן.

וַיָּנָא (?) *a. m.* Weh verursachender Mensch (?).

וַיִּקְרָא Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).

וְכַח, וְכַח s. יְכַח, יְכַח.

וָלָד *h. m., pl.* וְלָדוֹת, וְלָדִים Kind, Junges. וְלַד הַטֻּמְאָה zweiter Grad der Unreinheit.

וַלְדָא (Gen 40, 20) *a. m., ind.* וְלַד Gen

11, 30 1. Kind; 2. Geburt. יוֹם בֵּית וַלְדָא Gen 40, 20 Geburtstag.

וַלְדָנִית *a. f.* geburtsfähig (?).

וְלוּל s. יָלַל.

וְלִי, וְאָלִי *a.* es schickt sich.

וְלֻוְטוּס *x. m.* (βουλευτής) Senator.

וִילוֹן *x. m.* (βῆλον), *pl. h.* וִילָאוֹת, *a.* וִילָן Vorhang.

וָלֵס *m.* (Οὐάλης, Valens) Personenname.

וִינְדִּקְטָרְיוֹס *x. m.* (οὐινδικτάριος) Freiheitsstab (bei Befreiung von Sklaven).

וִינּוּן *a.* (= וְאִינּוּן) und sie.

וָנֵי, וְאָנֵי Fluss in Babylonien.

וְנַן *a.* (= וַאֲנַן) und wir.

וְסַם *a. Itpe.* befleckt werden.

וֶסֶת *x. f.* (ἔθος) 1. Gewohnheit, Regel; 2. Menstruation.

וִסְתָּא *x. f.* dass.

וַסְתָּנְיָא Ortsname.

וַסְתָּנִית *x. f.* Weib mit regelmässiger Menstruation.

וָעַד s. יָעַד.

וַעַד *h. m.* Versammlung. בֵּית הַוַּעַד 1. Lehrhaus; 2. Tempel.

וַעֲדָא *a. m.* dass. בֵּית וַעֲדָא Lehrhaus.

וְעָדָה *h. f.* Bestimmung, Festsetzung.

וְעוֹד *h. m.*, *pl.* וְעוּדוֹת, וְעוּדִיּוֹת, וְעוּדִין Zugabe, Hinzufügung.

וִיעוּדָא *a. m.* Zusammenkunft.

ועפרן (Cant 5, 14) l. וְעָפְרָן.

וקתא l. זקתא.

וֶרֶד *x. m.* (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Thal (?).

וַרְדָּא (Cant 2, 1) *x. m.* (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Lappen der Lunge.

וַרְדִּימוּס *m.* (Εὐρύδημος) Personenname.

וַרְדָּן *m.* Personenname.

וַרְדְּנָא *x. m.* בֵּי ו׳ Rosengarten.

וַרְדִּינָא *x. m.* (ῥόδινος) 1. Rosenstrauch; 2. Ortsname.

וַרְדִּינָאָה *a. m.* aus Wardina.

וַרְדִּינוֹן *x. m.* (ῥόδινον) Rosenöl.

וְרִיד *h. m.* Halsader.

וְרִיר *h. m.* weisser Fleck im Auge.

וַרְשְׁכָא *x. f.* Frauengurt.

וֶשֶׁט *h. m.* 1. Schlund; 2. enge Öffnung.

וֶשְׁטָא *a. m.* Schlund.

וַתְּ *a.* (= וְאַתְּ) und du.

וַתָּא *a. f.* Vogel (ähnlich dem Rebhuhn).

ותייא = וְאָתְיָא.

וִתּוּר *h. m.* Verzichtleistung.

וְתִינָא s. וַתְנָא.

וָתִיק *h. m.* tüchtig, hervorragend, fromm.

וְתִיקָא *a. m.* Mehlspeise.

וַתְנָא *a. m.* Ader.

וִיתִינְיָא, וְתוּנְיָה, וְתַנְיָה *f.* (Βιθυνία) Bithynien in Kleinasien.

וְתִינִיקִי *h. m.* (Βιθυνιακός) bithynisch.

וְתֵם *x.* (εὐθέως) sogleich.

וְתַק *a. Pa. pt.* מְוַתַּק 1 K 19, 11 Ar MS (Targ. MS מְפָרְקִין) zerschmettern.

וֶתֶק *h. m.* Abzehrung, Schwindsucht.

וָתַר *h.* reichlich sein. *Pi.* 1. mehr thun, ein Übriges thun; 2. nachsichtig sein, auf sein Recht verzichten; 3. Platz machen (auf dem Beete). *Hitp.* 1. gelöst werden, Durchfall bekommen; 2. geächtet werden.

וְתַר *a. Pa.* Nutzen bringen. *Itpa.* Durchfall bekommen.

וִתְּרוֹן *h. m.* Rest.

וַתְּרָן *h. m.* 1. freigebig; 2. nachsichtig.

וַתְּרָנָא *a. m.* dass.

וְתַשׁ s. וְתַם.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ז als Zahlzeichen = 7.

זְאֵב *h. m.* Wolf.

זְאֵבָה *h. f.* Wölfin.

זְאזָא *a. m.* Laub.

זְאֵטוּט s. זַעֲטוּט.

זאר s. זוּר.

זאת *h. f.* diese.

זָב *h. m.* 1. am Weiss- oder Blutfluss leidend; 2. schwach; 3. *pl.* זָבִים Name eines Mischnatraktates.

זב. זובית (jTaan 64[b]) l. זְבֻנִית (so Ven.).

זְבַד *a.* schenken.

זַבְדָּא, זַבְדַּי *m.* Personenname (Abkürzung von זְבַדְיָה).

זַבְדִּין. בֵּית ז' Ortsname.

זְבוּב *h. m.* Fliege. בַּעַל זְבוּב (so auch im Targum) Fliegenbaal.

זְבוּבִית *h. f.* Fliege.

זְבוּגָא (?) *a. m.* Eidechse.

זְבוּד Ortsname.

זְבוּדָא *a. m.* Geschenk.

זבוזין (jTer 45[b]) l. זְבוּבִין (?).

זְבוּח *h. m.* Schlachten.

זְבוּל *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel; 3. Name des vierten Himmels.

זִבּוּל *h. m.* (Verdrehung von זִבּוּחַ) heidnische Festfeier.

זְבוּלָא *a. m.* Schaufel.

זְבוּנָא *a. m., ind.* זִבּוּן Lv 25, 42 1. Kauf; 2. Börse.

זַבּוּנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Käufer.

זְבוּרָא *a. m.* Wespe (?).

זְבוּרִית *h. f.* Untersatz (?).

זִבּוּרִית *h. f.* steinigtes Land.

זְבוּרִיתָא *a. f.* Biene.

זְבוּת *h. f.* Weissfluss.

זבוגא (bMoK 28[b]) l. זְבוּנָא (?).

זָבַח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.* dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden; 2. geopfert werden.

זֶבַח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer, bes. Mahlopfer (an Festen); 3. *pl.* זְבָחִים Name eines Mischnatraktates.

זְבַחָא *a. m.* dass.

זְבִיד, זְבִידָא *m.* Personenname.

זְבִיחָה *h. f.* Schlachtung.

זְבִילָא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.

זְבִילָא *a. m.* Grabscheit.

זְבִינָא *a. m., c.* זְבִין Gen 17, 12 1. Ware; 2. Kauf; 3. Kaufpreis, Geld; 4. Börse.

זְבִנְתָא (זְבִינִיתָא) *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.

זָבַל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung von זבח) den Götzen opfern. *Ni. Hitp.* gedüngt werden.

זְבַל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.

זֶבֶל *h. m.* Dünger. בֵּית הַזֶּבֶל ein Acker, der gedüngt werden muss. מֵי זְבָלִים Jauche.

זִבְלָא *a. m., ind.* זִיבַל 2K 9, 37, Est II 1, 3 dass.

זַבָּל *h. m.* einer der düngt.

זַבְלְגָן *x. m.* triefäugig.

זַבְלִינָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. מַבְלִינָא.

זַבֶּלֶת *h. f.* Düngerhaufen.

זְבַן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּזְבּוּן Lv 25, 14 kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְזַבֵּין Ex 21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּזְדַּבַּן Lv 25, 23 verkauft werden.

זַג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle, Klingel.

זַגָּא (Ex 28, 34, MS זוגא, Est II 6, 10, MS זִיגָא), זַגָּא *a. m.* 1. Schelle; 2. Kern.

זְגָא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.* stützen.

זְגָא II s. סְנָא.

זַגָּג *h. m* Glaser.
זַגָּגָא *a. m.* dass.
זָגַד, זְגוֹד *m.* Personenname.
זָגַד *h.* festhalten (?).
זַגְדָּן, זַגְדּוּם, זוּגְדָּם *x. m.* mit ungleichen Augen.
זְגוּגִיתָא *a. f.* Glas, Glasware.
זָגַג *h.* klar machen.
זַגְזַגְאֵל Name eines Engels.
זְגִיתָא *a. f.* Glasgefäss.
זגנוגאל l. זַגְזַגְאֵל.
זַגְתָא *a. f.* 1. Hühnchen; 2. ז׳ עַל אֶפְרוּחַהָא die Plejaden.
זָדוֹן *h. m., pl.* זְדוֹנוֹת Frevel, vorsätzlich begangene Sünde.
זְדוֹנָא, זְדוֹנָא *a. m., ind.* זְדוֹן Dt 29, 17, *c. s.* זְדוֹנְהוֹן Jes 1, 6 Soc 59 1. Übermut, Frechheit, Gewaltthat; 2. Überkochen, Leidenschaft.
זדונתא, זדנותא s. זֵידָנוּתָא.
זדניז. *pt. pl.* מְזַדְנְזִין, s. זַנְזַע.
זֶה *h. m.* dieser. זֶהוּ (= זֶה הוּא) das ist. אֵי זֶהוּ welcher ist?
זָהַב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.
זָהָב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).
זְהָבִי *h. m.* Goldschmied.
זָהָה *h. Hi.* für stolz erklären.
זָהַח, זָהָה *a. Pa.* stolz machen.
זֶהוּ s. זֶה.
זְהוּב *h. m.* Goldmünze.
זָהוּהַּ *h. m.* stolz.
זְהוּהָא *a. m.* 1. stolz; 2. Stolz.
זוּהֲם, זְהוּם *h. m.* 1. Besudelung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.
זְהוּמְתָא *a. f.* Schmutz, Rost, s. זֵיהוּמְתָא.
זְהוֹרָא *a. m.* Glanz, Pracht.
זְהוֹרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
זְהוֹרִית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.
זְהוֹרִיתָא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* זְהוֹרִי Gen 49, 11 dass.

זְהִיָא *a. m.* Glanz.
זְהִימָא *a. m.* schmutzig.
זַהְיָנָא *a. m.* übermütig.
זָהִיר *h. m.* vorsichtig, sorgfältig.
זְהִירָא *a. m., ind.* זְהִיר Koh 11, 9 dass.
זְהִירוּת *a. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.
זָהַל s. זָחַל.
זָהַם *h.* hässlich riechen, schmutzig sein. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.
זְהַם *a.* schmutzig sein. *Pa.* verunreinigen. *Itpe.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.
זוּהֲמָא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.
זוהמא ליסטרון l. זוּמַלְסְמָרוֹן.
זוּהֲמָה, זוּהֲמָה *h. f.* Schmutz.
זְהַמוּמָא *a. m.* Besudelung (der Pflanzen).
זוּהֲמַי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).
זָהַר *h. Ni.* vorsichtig sein. *Pi.* glänzen machen. *Hi.* warnen. *Ho.* verwarnt werden, ein Verbot erhalten.
זְהַר *a.* 1. *pt. pass. pl.* זְהִירִין Cant 5, 10 glänzen; 2. warnen. *Aph.* 1. *pf.* אַזְהַר Jes 9, 1, *pt. m.* מַזְהַר Sac 9, 15, *f.* מַזְהֲרָא Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen: 3. *ipf.* 2 *m. sg.* תַּזְהַר Ex 18, 20 einschärfen; 4. warnen. *Itpe. pf.* אִזְדְּהַר Ez 33, 4 sich warnen lassen.
זְהָרָא (Ez 8, 2, MS זֵיהוֹרָא), זוּהֲרָא *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* זְהָרִין Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) Edelstein.
זִהֲרָא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.
זִהֲרָא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.
זַהֲרוּרָא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.
זַהֲרוֹרָא *a. m.* Grundsteuerbeamter (?).
זוֹ *h. f.* diese, dieses. זוֹ הִיא — זוֹ הִיא das ist dasselbe wie jenes.
זוּגָא *x. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Beiname einer Person.

זוב *h.* fliessen, tropfen.

זוב *h. m.* 1. Weissfluss; 2. Blutfluss.

זוּבָא *a. m.* dass.

זוּבָן *h. m.* die Haut, welche das Glied des männlichen Tieres umschliesst.

זָוַג *x. Pi.* זִוֵּג, זִיֵּג 1. verbinden, paaren; 2. zur Ehe verbinden; 3. angreifen; 4. ähnliche Fälle heranziehen. *Pu.* gepaart werden. *Hitp.* 1. sich verbinden, sich zusammengesellen; 2. verheiratet werden; 3. angreifen.

זָוַג *x. Pa.* זַוֵּיג verbinden, paaren. *Itpa.* sich verbinden.

זוג *x.* (*h.*) durchsichtig, glasartig sein.

זוג *x.* (*a.*) dass.

זוג I *x. m.* (ζεῦγος), *pl.* זוגים, זוגות 1. Paar. בֶּן זוג Genosse, Gegenstück; 2. Gattin; 3. Schere; 4. *pl.* זוגות die Paare der Schriftgelehrten.

זוג II *h. m.* 1. Schelle; 2. Trester.

זִוּג *x. m.* Paarung, Heirat.

זוּגָא I (Est II 7, 10) *x. m.* (ζεῦγος), *ind.* זוג 2K 9, 25, Jes 22, 6 1. Paar, Gespann. בַּר זוג Gattin; 2. Wechselkleid; 3. Genosse; 4. Gattin; 5. Beiname einer Person; 6. Schere.

זוּגָא II (Ex 39, 26) *a. m.* 1. *pl.* זוגין Ex 28, 33 Schelle, Klingel; 2. Trester.

זוגִיתָא (Est II 1, 3) *a. f.* Glas.

זוד *h. Hi.* mutwillig handeln.

זוד *a. Aph. ipf.* יָזִיד Ex 21, 14 (MS יַרְשַׁע) dass.

זַוֵּד *a. Pa.* verproviantieren. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִזְדַּוְּדוּ Jos 9, 4 1. sich verproviantieren; 2. ein Bündel schnüren, Gebund binden.

זְוָדָא *a. m., pl.* זְוָדִין Gen 42, 25 1. Reisekost; 2. Reisesack; 3. *pl.* זְוָדִן Sterbekleid.

זוּהַ *a.* stolz sein.

זִוּוּג *x. m.* 1. Verbinden, Paarung, Verheiratung; 2. Genosse, Ehegenosse.

זִוּוּעַ *h. m.* Zittern.

זוז *h.* von der Stelle rücken, weichen. *Hi.* fortbewegen.

זוז *a.* weichen. *Aph.* schütteln.

זוז *h. m.* 1. Zuz, Silberdenar (0,70 Mk.); 2. Zuz, Gewicht (= $^1/_{100}$ Litra = 3,6 gr.).

זוּזָא (1S 9, 8) *a. m.* 1. dass.; 2. l. זוּגָא oder זְוָא.

זוזין (ExJII 28, 19 für מַרְקִין) *x. m.* Name eines Edelsteins.

זוּחַ I *h.* erhaben, stolz sein.

זוּחַ II *h.* unbeständig sein. *Hi.* weichen machen, zu anderer Meinung bewegen.

זוּחַ I *a.* hochgemut sein.

זוּחַ II *a.* weichen, unbeständig sein. *Aph. pt.* מְזִיחַ Jer 50, 23 (MS מְזִיעַ) bewegen.

זוּחֲלָא *a. m., pl. c.* זוּחֲלֵי Mi 7, 17 (MS זְחָלֵי) Gewürm.

זוט *x. m.* 1. Beutel am Fischnetz (?); 2. Auswurf des Meers.

זוּטָא *a. m.* zart, klein, jung, kurz.

זוּטֵי *a. m.* 1. der Jüngere; 2. Personenname.

זוּטַר *a. Pass.* klein erscheinen.

זוּטְרָא *a. m., ind.* זוּטַר Cant 4, 9 1. jung, klein; 2. Personenname.

זָוִית *h. f.* Winkel. קֶרֶן ז׳ Ecke.

זָוִיתָא *a. f., ind.* זְוֵי Ez 42, 3 (MS זְוֵי), 1K 7, 4 (MS חֲזֵי), זָוְיָא, *pl. d.* זָוְיָתָא Ex 25, 26 dass.

זול *h.* 1. wertlos, billig sein. *pt.* זָל verächtlich; 2. verschwenderisch sein. *Hi.* 1. billig werden, im Preise fallen; 2. verachten. *Ho.* billig werden.

זול I *a.* 1. billig sein; 2. geringschätzen. *pt.* זִיל verächtlich. *Aph.* billig verkaufen. *Itpe.* geringgeschätzt werden.

זול II *a.* spinnen (?).

זול *h. m.* billig.

זוּלָא *a. m.* dass.

זוּלְלָא *a. m.* Knaul.

וֹלְלָה *h. f.* Knaul.
זוֹמָא *m.* Personenname.
זוּן *h.* 1. nähren, füttern. עֵינָיו 'ז seine Augen weiden. *Ni.* gefüttert, genährt werden. *Hi.* ernähren.
זוּן *a., pf.* זָן Gen 47, 12 1. ernähren; 2. unterhalten. *Pa.* ernähren. *Itpe. pf.* אִתְּזִין, אִתְּזַן, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּזַן Gen 41, 40, 3 *m. pl.* יִתְּזְנוּן Ho 9, 2 genährt werden.
זוֹנָה *h. f.* 1. Hure; 2. Hure im Sinn des Gesetzes für Priesterehen.
זוֹנִין *m.* Personenname.
זוּעַ I *h.* zittern. *Hi.* 1. erregen; 2. aufgeregt werden. *Pilp.* זַעְזַע erregen, erschüttern. *Hitpalp.* אִזְדַּעְזַע 1. erregt werden, zittern; 2. sich empören.
זוּעַ II *h. Hi.* schwitzen.
זוּעַ I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יְזוּעוּן Ex 13, 17 bewegt sein, zittern; 2. *pf.* זָע Gen 32, 25 weichen. *Pa.* schrecken. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אָזִיעַ Jud 8, 12 aufschrecken, zittern machen. *Palp. ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תְּזַעְזְעִנֵּיהּ Gen 49, 9 erschüttern, aufschrecken. *Itpalp. pf.* אִזְדַּעְזַע Jes 12, 1, *ipf.* 3 *m. sg.* יִזְדַּעְזַע Est II 1, 2 erschüttert, erschreckt werden.
זוּעַ II *a. Pa.* (*Aph.?*) schwitzen.
זוֹעָה, זְוָעָה *h. f.* Unwetter, Erdbeben.
זוועפא l. זוֹעֲתָא.
זוֹעַר Ortsname (Zoar).
זוֹעֲתָא *a. f.* 1. Unwetter, Erdbeben; 2. *c. s.* זוֹעֲתָךְ Dt 2, 25 (MS זְיעָתָךְ) Furcht.
זוּף *h.* s. זִיף.
זוּף *a.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יְזוּף Jes 17, 13 schelten; 2. s. זִיף.
זוּק *a. Pa.* aufblasen.
זוּקְנָא *a. m.* aufgeblasen, geschwollen.
זוּר *h.* abweichen.
זוּר I *a., imp. pl.* זוּרוּ Nu 16, 26 1. abweichen; 2. *pf.* 3 *pl.* זָרוּ Gen 19, 3 einkehren.
זוּר II (= צוּר) *a.* einwickeln, festhalten. *Pa.* זַוַּר rollen.
זוּר *h. m.* Blütenkrone (?).
זַוָּר *h. m.* mit rollenden Augen.
זורייה s. זוּרְזְיָא.
זְוָתָא s. דְּוָתָא.
זְוָא, זְאוָא *a. m.* Laub.
זְחוּחָא (Thr 3, 33, nicht MS) *a. m.* 1. Stolz; 2. stolz.
זָחַח *h. Hi.* für stolz erklären.
זָחַל *h.* 1. fliessen; 2. ergiessen. *Hi.* fliessen lassen.
זְחַל I *a.* 1. *pt. pl.* זָחֲלִין Dt 32, 24 kriechen; 2. *pt. pl.* זָחֲלִין Est II 1, 2 (nicht MS) fliessen lassen. *Aph.* ausfliessen lassen.
זְחַל II *a.* glänzen.
זָחָל *h. m.* eine Heuschreckenart.
זַחֲלָא *a. m., ind.* זָחִיל 1. eine Heuschreckenart; 2. *pl.* זָחֲלֵי עַפְרָא Mi 7, 17 Geschmeiss, Gewürm.
זְחִלָא (Am 4, 9, Jer 51, 27) *a. m.* dass.
זחלל (DtJII 32, 34) l. זַחֲלֵי s. זַחֲלָא.
זַחְתָּן *h. m.* stolz.
זֵט *x.* (ζῆθι) zur Gesundheit!
זֵיטָא *x.* (ζῆτα) der griechische Buchstabe Zeta.
זַטּוּט s. זַעְטוּט.
זטחא l. זְנוּחָא.
זִיטֵיטוּס (זיטוטוס BerR 32, זינטטיוטוס BerR 38) *x. m.* (ζητητός) vogelfrei.
זִיטֵימָא (VajR 20 זמנין, BemR 4 זיטמא) *x. m.* (ζήτημα) Makel, Vergehen.
זיטוס *m.* (Ἰζάτης) Personenname.
זִמְרִי *m.* Personenname.
זִיבָא *a. m.* Wolf.
זִיבָה *h. f.* Weissfluss.
זִיבוּת *h. f.* dass.
זִיבוּתָא *a. f.* dass.
זֵידָא *a. m.* frech, Bösewicht.
זֵידוֹן *h. m.* Frechheit, Bosheit.
זֵידוֹנָא *a. m.* frech.
זֵידוּתָא *a. f., ind.* זֵידוּ Ez 24, 7 Bosheit.
ויידל (jAbZ 41[a]) l. גִּידָל.

וְדָנָא (וידאנא Est II 1, 1) *a. m.* frech.

וְדָנוּתָא (Dt 29, 18, Hb 1, 3) *a. f.* Frechheit.

וִיהָא (?) *a. m.* Glanz.

וְהוּמְתָא *a. f., c. s.* וְהוּמְתַיהּ Ez 24, 6 Schmutz.

וְהוֹרָא (Ez 1, 13) *a. m., c.* וְהוֹר Dt 33, 2 1. Glanz; 2. Vorsicht.

זִיו *h. m.* 1. Glanz; 2. frisches Aussehen; 3. Name des zweiten Frühlingsmonats.

זִיוָא *a. m., ind.* זיו Sac 6, 13, *c. s.* זִיוָךְ Nu 27, 20 dass.

זִיוַאי *m.* Personenname.

זִיוּן *h. m.* 1. Rüsten, in den Krieg Ziehen; 2. Krönchen auf die Buchstaben Setzen.

זִיוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* זִיוּנַהּ Ex 21, 10 Nahrung; 2. Rüsten; 3. Krönchen auf die Buchstaben Setzen; 4. Verwaltung.

זִיוּעָא *a. m., ind.* זִיוּעַ Nah 2, 11 Zittern.

זִיוּף *h. m.* Fälschung.

זִיוּפָא *a. m.* dass.

זִיוְתָא *a. f., c. s.* זִיוָתְהוֹן Est II 1, 7 Glanz.

זִיוְתָנָא *a. m., ind.* זִיוְתַן Sac 10, 3 glänzend, vornehm.

זִיז *h. m.* 1. Milbe, Kriechtier; 2. Name eines Vogels.

זִיזָא *a. m.* 1. 1K 6, 5 Ausbau, Balkon; 2. Wurm; 3. Personenname.

זִיזִין Ortsname.

זִימָא *a. m.* Nasenloch, Schnauze.

זימי l. זוּמֵי.

זִין *h. m.* Zin (Gewicht = Zuz = $^1/_{100}$ Litra).

זַיֵּן *h. Pi.* bewaffnen. *Pu.* bewaffnet sein. *Hitp.* sich rüsten.

זַיֵּן *a. Pa. pt. pass. pl.* מְזַיְּנִין Gen 49, 19 bewaffnen. *Itpa. pt. pl.* מִזְדַּיְּנִין Jo 2, 9 (MS מְדַיְּנִין l. מְזַיְּנִין) gerüstet sein.

זַיִן Buchstabe Zajin.

זֵינָא, זַיְנָא *a. m., ind.* זֵין Gen 41, 44, Jes 22, 6 Waffe.

זִינָא *a. m.* Schaden, Verlust.

זִיעַ *h. m.* Zittern.

זִיעָא *a. m.* 1. Am 1, 1 Erdbeben, Unwetter; 2. זִיעָא Jes 21, 3, *ind.* זִיעַ Dt 28, 25, Jes 66, 37, Jer 22, 23, Est II 4, 2 Zittern, Schrecken; 3. s. זִיעְתָא.

זֵיעָה I *h. f.* Schweiss.

זֵיעָה II *h. f.* Aufregung.

זֵיעְתָא I (Gen 3, 19) *a. f.* Schweiss.

זֵיעְתָא II (Jer 22, 23, Est II 4, 2, MS an beiden Stellen זִיעַ) *a. f., c. s.* זֵיעְתָךְ Dt 2, 25 Aufregung, Schrecken.

זיף s. יְזַף leihen.

זִיף *h. m.* 1. Honigwabe; 2. Ortsname.

זיף s. זְפָא.

זַיֵּף *h. Pi.* 1. fälschen, betrügen; 2. als falsch erweisen. *Pu. Hitp.* gefälscht sein.

זַיֵּף *a. Pa. inf.* מְזַיָּפָא Jer 8, 8 fälschen.

זיפא s. זִפְתָא.

זִיפָא (Ex 32, 4) *a. m.* Futteral, Kasten (cf. syr. זיבא).

זִיּפָא *a. m.* 1. Fälschung; 2. gefälschtes Dokument.

זִיפִי *m.* Personenname.

זַיְפָנָא *a. m.* Fälscher.

זַיְפָנוּתָא *a. f.* Fälschung.

זִיק (זִיקּ) *h. m.* 1. Komet; 2. Windstoss.

זִיקָא *a. m.* dass.

זִיקָה *h. f.* Verpflichtung.

זִיקְתָא *a. f., pl.* זִיקִין Blitz.

זֵיר *h. m., pl.* זֵירִין 1. Rand, Kranzleiste; 2. Blüte (?), Samenkapsel (?); 3. eine Hand voll, s. זֶרֶת; 4. Zugabe.

זֵירָא *a. m., ind.* זיר Ex 25, 11 Rand, Kranzleiste.

זֵירָא *a. m.* (= זְעֵירָא) Beiname verschiedener Männer.

זִירָא *a. m.* Kelterkufe.
זִירָה *h. f.* Cirkus.
זִירוּד *h. m.* 1. Zweige Abschneiden; 2. Personenname.
זֵירוּז *h. m.* 1. Anspornen; 2. Personenname.
זֵירוּעָא *a. m., ind.* זֵירוּעַ Lv 11, 37 Säen, Saat.
זַיִת *h. m., pl.* זֵתִים 1. Ausfluss; 2. Olive; 3. Ölbaum (*Olea europea*).
זֵיתָא (Gen 8, 11), זֵיתָא *a. m.* 1. Olive; 2. Ölbaum; 3. Name eines Reinigungsmittels (Laugensalz).
זייתיה (jPes 29[d]) l. זיתום.
זַךְ *h. m.* klar, rein, durchscheinend.
זְכָא *a., ipf.* 1 *pl.* נִזְכֵּי Gen 44, 16 unschuldig, gerecht sein; 2. *pt. m. d.* זַכָּא (= זַכָּאָה) Gen 24, 8 unbestraft bleiben; 3. würdig sein; 4. überwinden; 5. Barmherzigkeit üben. *Pa.* 1. reinigen; 2. *pt. sg. m.* מְזַכֵּי Ex 34, 7 straflos erklären; 3. *pf.* 3 *pl.* זַכִּיאוּ Jer 3, 11 für gerecht halten; 4. für würdig erklären, Recht auf einen Besitz geben. *Itpa.* 1. gerechtfertigt werden, straflos ausgehen; 2. sich rechtfertigen.
זַכָּא *a. m, pl.* זַכִּין Kehricht, Wegzuräumendes.
זַכָּא (= זַכָּאָה) s. זְכָא.
זַכָּאָה (Gen 18, 25) *a. m.* 1. *ind.* זַכֵּי Dt 19, 13, זַכָּאֵי unschuldig, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זַכָּאוּתָא *a. m., c.* זַכָּאוּת Gen 20, 5 1. Gerechtigkeit; 2. Rechtfertigung.
זָכָה *h.* 1. gerecht sein, Verdienst haben; 2. Recht bekommen (obsiegen); 3. verdienen, würdig erfunden werden; 4. erlangen, Besitz ergreifen; 5. Verdienst schaffen. *Pi.* 1. freisprechen, rechtfertigen; 2. erlangen, erwerben; 3. Verdienst schaffen; 4. bekehren, tugendhaft machen. *Hitp.* 1. freigesprochen, gerechtfertigt werden; 2. sich rechtfertigen.

זְכוֹכִית *h. f.* Glas, Krystall. *pl.* זְכוֹכִיּוֹת Glaswaren.
זְכוֹכִיתָא *a. f.* dass.
זָכוּר *h. m.* männlich.
זְכוּרוּ *h. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.
זְכוּרוּתָא *a. f., ind.* זְכוּרוּ Lv 20, 27, Jes 8, 19 1. dass.; 2. Totenbeschwörer.
זְכוּרִים *h. m.* Totenbeschwörung.
זְכוּרִין *a. m.* dass.
זְכוּת *h. f., pl.* זְכִיּוֹת 1. Gerechtigkeit, gute That; 2. Verdienst; 3. Vorteil, Gewinn; 4. freisprechendes Urteil.
זְכוּתָא (Dt 6, 25) *a. f.* 1. Gerechtigkeit, gute That; 2. Recht; 3. Heilsthat.
זַכַּי I *h. m.* 1. schuldlos, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זַכַּי II *m.* Personenname (Zacharja).
זְכִיָּה *h. f.* Besitzergreifung, Eigentumsrecht.
זַכִּיכָא *a. m.* rein.
זְכִירָה *h. f.* 1. Erinnerung, Gedenken; 2. Rezitation.
זַכִּיתָא *a. f.* Rutenbesen.
זָכַךְ *h.* klar sein. *Pi. Pilp.* klären, läutern.
זָכַר *h.* gedenken, beachten. *pt.* זָכוּר eingedenk. *Ni.* sich erinnern. *Hi.* 1. in Erinnerung bringen; 2. anführen, zitieren.
זָכָר *h. m.* 1. Männliches, Mann, Knabe; 2. Widder; 3. männl. Glied; 4. Spitze.
זֵכֶר *h. m.* Gedenken, Erinnerung.
זִכָּרוֹן *h. m., pl.* זִכְרוֹנוֹת 1. Gedächtnis; 2. Bibelstellen, in denen vom Gedenken Gottes die Rede ist; 3. Teil des Musaphgebetes für Neujahr.
זַכְרוּת *h. f.* 1. männliches Geschlecht; 2. männliches Glied; 3. Spitze; 4. Hahnentritt (im Ei).
זַכְרוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Quelle; 3. זכרותא jSabb 14[d] (vgl. Ab. z. 40[d]) l. זְכוּתָא.
זַכְרָן *h. m.* mit gutem Gedächtnis begabt.
זַל *h. m.* Schlemmer.
זְלָא *a.* fliessen.

זְלָא, זוּלָּא *a. m.* Billigkeit, niedriger Preis.

זָלַג *h.* tropfen, triefen.

זְלַג *a., pt. pl. f.* זָלְגָן Thr 1, 16 dass.

זַלְדְּקַן *a. m. ind.* dünnbärtig.

זְלוֹחָאָה *a. m.* Sprenger.

זְלוּעָא *a. m., ind.* זְלוּעַ Jer 19, 1 Krug.

זִלּוּף *h. m.* Sprengen.

זְלוּקְפָּא *x. m.* Kropf.

זִלּוּתָא (Thr 1, 8) *a. f.* 1. Geringschätzung; 2. niedriger Preis.

זְלוּזְלָא *a. m.* Geringschätzung.

זַלְזְלָא *a. m.* Schlemmer, Verschwender,

זַלְזְלָנָא *a. m.* gefrässig, unmässig.

זָלַח *h.* 1. fliessen, überschwemmt sein; 2. sprengen.

זְלַח *a., inf.* מִזְלַח Jes 30, 14 1. sprengen, ausgiessen; 2. sich ergiessen. *Itpe.* sich ergiessen. *Aph.* 1. ausgiessen lassen; 2. Durchfall bewirken.

זֶלַח *h. m.* Sprengung.

זִלְחָא *a. m.* 1. dass.; 2. Strömung.

זולטא s. זִלְתָא.

זַלַּי *m.* Personenname.

זְלִילָא *a. m.* 1. gering, verächtlich; 2. billig.

זְלִיפָה *h. f.* Sprengen, Ausgiessen.

זְלִיקָא *a. m.* Glanz.

זָלַל *h. Hi. Ho.* billig werden. *Pilp.* זִלְזֵל 1. verachten, geringschätzen; 2. verschwenden, nicht verstehen mit Geld umzugehen.

זְלַל *a.* 1. verächtlich sein; 2. *pt.* זָלִיל Dt 21, 20 verächtlich behandeln, verschwenden. *Palp.* זַלְזֵל 1. geringschätzen; 2. den niedrigsten Preis berechnen. *Itpalp. pt. f.* מִזְדַּלְזְלָא Koh 9, 16 (MS מִזְדַּלְזְא) geringgeschätzt werden.

זַלָּל *h. m.* unmässig.

זָלַף *h.* 1. ausleeren; 2. träufeln, sprengen. *Pi.* tropfen lassen. *Hi.* tropfenweise fallen.

זְלַף *a.* tropfen. *Pa.* זַלִּיף Hb 2, 15 (MS זְלִיף) tropfen lassen, ablaufen lassen.

זֶלֶף *h. m.* Sprengung.

זִלְתָא *a. f.* Korb.

זוֹם *x. m.* (ζωμός) Brühe.

זְמָא *x.* (ζημιόω) *Pa.* זַמֵּי eine Geldstrafe auferlegen. *Itpa.* אִזְדַּמֵּי bestraft werden.

זוֹמָא, זִימָא *x. m.* (ζέμα, ζωμός) Beize zum Färben der Wolle.

זָמָה s. זָהַם.

זִמָּה *h. f.* 1. Unzucht; 2. Plan, Ratschlag, Tücke.

זְמוּם *h. m.* Gebiss.

זִמּוּן *h. m.* 1. Bestimmung; 2. Vorladung; 3. Einladung zum gemeinsamen Tischgebet; 4. Zusammenkunft.

זְמוּנָא *m.* Personenname.

זְמוֹרָא *a. m.* blau.

זְמוֹרָה *h. f.* 1. Weinrebe; 2. Rute. בַּעַל הַזְּמוֹרָה Centurio; 3. männliches Glied.

זְמוֹרְתָא *a. f.* Gesang.

זְמִזּוּם *h. m.* Planen.

זְמִזּוּמָא *a. m.* Kastagnette.

זִמְיָא *x. f.* (ζημία), *pl.* זִמְיָן, זִמְיוֹת Geldstrafe.

זִמְיוֹן *x. m.* (cf. ζημία), *pl.* זִמְיוֹנוֹת Geldstrafe.

זְמִיוֹנָא *a. m.* böser Anschlag.

זָמִים *h. m.* falsches Zeugnis.

זְמִינָא *a. m.* 1. *ind.* זְמִין Ex 34, 2, Lv 16, 21 bereit; 2. *pl. d.* זְמִינַיָּא 1 S 9, 13 Gast; 3. Personenname.

זְמִירָא *a. m.* Gesang.

זְמִירָה *h. f.* Beschneiden des Weins.

זָמִית, זוֹמִית *x. f.* (ζωμός) Brühe.

זַמְלִינָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. זַבְלִינָא.

זוֹמַלְסְטְרוֹן, זוֹמַלְסְטְרָא *x. m.* (ζωμάρυστρος) Schöpflöffel.

זָמַם I *h.* Übles sinnen. עֵד זוֹמֵם ein (hinterlistiger, vgl. Dt 19, 9) falscher Zeuge. *Pi.* Zeugen als falsche erweisen. *Pu. pt.* מְזוּמָּם von falschen Zeugen verklagt. *Hi.* als falschen Zeugen erweisen. *Ho.* als falscher

Zeuge überführt werden. *Hitp.* 1. dass.; 2. erdichtet werden.
זָמַם II *h.* Maulkorb, Nasenring anlegen.
זְמַם I *a.* *Itpe.* *imp.* *pl.* אִתְזְמִימוּ (MS אִשְׁתְּמִימוּ) Jes 29, 9 sinnen. *Aph.* als falschen Zeugen erweisen. *Ittaph.* als falscher Zeuge erwiesen werden.
זְמַם II *a.* Maulkorb, Nasenring anlegen. *Pa.* dass.
זָמָם I *h.* *m.* falsches Zeugnis.
זְמָם II *h.* *m.* Maulkorb, Nasenring.
זְמָמָא II (Cant 1, 10) *a.* *m.* Maulkorb, Nasenring.
זָמַן *h.* *Pi.* 1. einladen; 2. gemeinsam das Tischgebet sprechen. *Hi.* 1. bestimmen; 2. anzeigen. *Hitp.* 1. begegnen, zusammentreffen; 2. ein Zusammentreffen verabreden.
זְמַן *a.*, *pt.* *pass.* זְמִין bereit, s. זְמִינָא. *Pa.* *pf.* זַמִּין Ex 19, 14, *ipf.* 2 *sg.* תְּזַמֵּין 1S 16, 3 1. bestellen; 2. vorbereiten; 3. einladen; 4. l. זַמֵּם. *Itpa.* *pf.* 3 *pl.* אִזְדַּמַּנוּ Jos 11, 5, *ipf.* 3 *pl.* *m.* יִזְדַּמְּנוּן Nu 10, 3 1. sich anschicken; 2. sich einfinden; 3. sich gesellen.
זְמָן *h.* *m.* 1. bestimmte Zeit, Termin. בִּזְמַן שֶׁ wenn; 2. Festzeit; 3. Segensspruch beim Eintritt eines Festes.
זִמְנָא (Gen 2, 23) *a.* *m.* (*f.*), *c.* זְמַן Dt 16, 6 l. זְמַן 1. Zeit; 2. Festzeit; 3. Mal. זִמְנִין zuweilen. עֲסַר זִמְנִין Nu 14, 22 zehnmal. זִמְנָא — זִמְנָא bald — bald. מַשְׁכַּן זִמְנָא Lv 1, 1 Stiftshütte.
זָמַר I *h.* abschneiden, stutzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. hingerafft werden. *Pi.* 1. loben, besingen; 2. rezitierend lesen.
זָמַר II *h.* *Hi.* blau machen.
זְמַר *a.* *Pa.* *inf.* זַמָּרָא Koh 2, 8 singen.
זֶמֶר *h.* *m.* Musik, Saitenspiel, Gesang.
זַמָּר *h.* *m.* Musiker.
זַמָּרָא *a.* *m.*, *pl.* *d.* זַמָּרַיָּא Koh 2, 8 (MS זְמָרַיָּא) dass.
זְמָרָא *a.* *m.*, *c.* זְמַר Gen 4, 21 Soc 84, Or 2228 (זְמַר), *pl.* זְמָרִין Est II 8, 15 1. Musik; 2. Personenname.
זְמָרָא *a.* *m.*, *ind.* זְמַר Koh 2, 8 dass.
זְמַרְגַּד *x.* *m.* 1. *pl.* זְמַרְגְּדִין Est II 1, 2 (σμάραγδος) Smaragd; 2. mons Smaragdus, Gebirgszug zwischen Nil und rotem Meer, südöstlich von Theben.
זִמְרָה *h.* *f.* Gesang.
זַמָּרִיתָא *a.* *f.*, *pl.* *d.* זַמָּרָיָתָא Koh 2, 8 (MS זְמוֹרְתָא) Spielerin.
זְמַתְנָא Name eines Volkes.
זוֹן, **זוֹנִי**, **זוֹנִין** *x.* *f.* (ζώνη), *pl.* **זוֹנָאוֹת**, **זוֹנִיּוֹת** Gürtel.
זְנָא *a.* *Pa.* *pf.* 3 *f.* *sg.* זַנִּיאַת Gen 38, 24 huren.
זְנָא *x.* *m.* 1. *c.* *s.* זְנֵיהּ Gen 1, 11 Geschlecht, Art; 2. Gewürzart.
זַנָּאָה *a.* *m.*, *pl.* זַנָּאִין Jer 9, 1 Buhle, ausschweifend.
זָנָב *h.* *m.* 1. Schwanz; 2. das Letzte, Ende; 3. männliches Glied.
זָנַב *h.* *Pi.* 1. ausschneiden; 2. an jemand vorüberkommen (?).
זְנַבְיָא *f.* (Ζηνοβία) Personenname.
זַנְגָּאָה *a.* *m.* Bewohner von Ζιγγις (Landschaft an der Ostküste von Afrika).
זַנְגְּבִילָא *x.* *m.* 1. (ζιγγίβερις) Ingwer; 2. Cant 3, 9 (MS מַבְלִינָא) l. **זַנְבְּלִינָא**, s. **זַבְלִינָא**.
זנדוקא, **זנדוקנא** l. **זַנְדְּנְקָא** *x.* *m.* Kerkermeister.
זָנָה *h.* huren. *Pi.* 1. Buhlerei treiben; 2. zur Buhlerei locken; 3. entarten.
זְנוֹחָא Ortsname.
זְנוּנִים *h.* *m.* *pl.* Unzucht, Buhlerei.
זִנּוּק *h.* *m.* 1. Ausspritzen; 2. Strahl.
זְנוּת *h.* *f.* Unzucht, Buhlerei.
זְנוּתָא (Ho 4, 11) *a.* *f.*, *c.* *s.* זְנוּתַהּ Gen 38, 24 dass.
זָנַע *h.* *Pass.* אִזְדַּנֵּעַ, *pt.* *pl.* מִזְדַּנְּעִין (= מִזְדַּנְזְעִין) sich schütteln.
זָנַח *h.* 1. verabscheuen; 2. Ekel erregen. *Pi.* reinigen (?). *Hi.* 1. verwerfen; 2. reinigen (?).

זונין, זוּנְיָא (vielleicht זְוָנִין, זְוָנְיָא?) *x. m. pl.* (ζιζάνια) Lolch (*Lolium spec.*).

זינומא l. זֵימֵימָא.

זינומתא (NuJI 5, 21) l. קִינוּמְתָא (so MS).

זֵינוֹן *m.* (Ζήνων) Personenname.

ליזניה (GenJI 14, 2 MS) l. *inf.* לְזַנָּיָה.

זַנְיוּתָא *a. f.* Hurerei.

זוּנִיתָא *x. f.* (ζώνη) Gürtel, Schurz.

זָנִיתָא (Dt 23, 19, Jo 4, 3), זַנָּיְתָא *a. f.* Hure.

זַנֵּק *h. Pi.* 1. ausspritzen; 2. verschmachten lassen. *Hi.* tropfen, giessen.

זִנְקָא s. בּוּרְזִנְקָא.

זוּנָרָא *x. m., pl.* זוּנָרִין Est II 8, 15 (ζωνάριον) Gürtel.

זוֹסְטָא *x. m.* (ζωστήρ) Gürtel, Schürze.

זוֹסִימַי *m.* (Ζώσιμος) Personenname.

זוֹסְמָא *x. m.* (ζῶσμα) Schurzfell.

זוסתא s. זוֹסְטָא.

זעא s. זְעֵר.

זְעוּרִין *a. m. pl., c. s.* זְעוּרוֹהִי Gen 8, 21, זְעוּרָנָא Gen 46, 34 Jugendzeit.

זַעֲזוּעָא *a. m.* Schrecken.

זַעֲזַע s. זוּעַ.

זַעֲזָעוּת *h. f.* Bewegung, Erregung.

זעטוט. *pl. c.* זעטוטי für Ex 24, 5. 11 überlieferte Variante, bez. Übersetzung von נערי und אצילי (viell. aus ζητητής entstanden).

זַעֲטוּטָא *x. m., pl.* זַעֲטוּטִין Cant 6, 5 Jüngling (ein aus jener Variante erschlossenes Wort).

זעיא s. זְיָעָא.

זְעֵירָא (Gen 44, 23) *a. m.* 1. klein, wenig; זְעֵיר — זְעֵיר Ex 23, 30 allmählich; כִּזְעֵיר פּוֹן Gen 26, 10 beinahe; פּוּם זְעֵיר דֵּין Ru 2, 7 nur ein wenig; 2. Beiname verschiedener Männer.

זְעֵירוּתָא *a. f., c.* זְעֵירוּת Lv 25, 16 Kleinheit.

זָעַם *h., pt. pass.* זָעוּם zornig.

זַעַם *h. m.* Zorn.

זָעַף *h.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זְעַף *a.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זַעַף *h. m.* 1. Heftigkeit; 2. Zorn.

זַעְפָא *a. m.* 1. Sturm; 2. Zorn.

זַעְפְרָנָא *x. m.* 1. Safran (*Crocus sativus*); 2. Cant 5, 14 (Or 1302 im Text nur בַּרְקָן, darüber geschrieben זעפרן) Name eines Edelsteins.

זָעַק *h.* schreien.

זְעַק *a., pf.* 3 *pl.* זְעִיקוּ Ex 14, 10 dass.

זְעָקָה *h. f.* Geschrei.

זְעַר, זְעֵיר (Ex 12, 4) *a., pf.* 3 *f.* זְעֵירַת 2S 7, 19 (MS זְעָרַת) 1. klein, wenig sein; 2. gering sein; 3. Schmerz empfinden (= צְעַר); 4. *pf.* זְעַר 2S 18, 16 zurückhalten. *Aph.* 1. *pf.* אַזְעַר Nu 11, 32, *ipf.* 2 *pl.* תַּזְעֲרוּן Jer 29, 6 klein machen; 2. klein werden, klein sein. *Itpe.* kleiner gemacht werden.

זִפָּה *h. f., pl.* זִפִּין 1. Borste; 2. Augenbraue.

זִפּוּתָא *a. m.* Verpichen.

זְפִירִין (Ζεφύριον) Ortsname.

זִפְלָן (Est II 1, 8, MS אַלְפִין) *a.* einige.

זָפַף *h. Pu. pt.* מְזֻפָּף verpicht.

זֶפֶק *x. m.* (οἰσοφάγος) Schlund.

זִפְקָא *x. m., c. s.* זִפְקֵיהּ Lv 1, 16 dass.

זִפְקְתָא *x. f.* dass.

זוּפְרִין, זְפִירִין, זוּפְרָן, זִפְרָן (Ζεφύριον) Ortsname.

זָפַת *h.* verpichen.

זְפַת *a.* dass.

זֶפֶת *h. f.* Pech.

זַפָּת *h. m.* Pechbereiter.

זִפְתָא *a. f., pl.* זִפִּין Augenbraue.

זִפְתָּא (Ex 2, 3) *a. f., ind.* זִיפָא und זִפָא Jes 34, 9 Pech.

זִק s. זִיק.

זִקָּא *a. m.* 1. *pl.* זִקִּין Jos 9, 4 Schlauch; 2. *pl.* זִקִּין 2S 3, 34 Kette, Fessel.

זָקוּף *h. m.* aufrecht. בְּקוֹמָה זְקוּפָה aufrecht (auch Targ. Ho 11, 7 בְּקוֹמָא זְקוּפָא).

זַקִּיף *h. m.* Henker.

זְקוּפָא *a. m.* Schwelle.

זְקִיק *h. m.* Funken.

זְקִיקָא *a. m.* 1. *pl.* זִקּוּקִין Hb 3, 4 dass.; 2. kleiner Schlauch.

זִקְקָא *a. m.* Filtrierapparat.

זְקִיף *h. m.* Posten.

זְקִיפָא (Est II 2, 7, MS זְקָפָא) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. aufrecht.

זְקִיפָה *h. f.* Aufrichten, Aufstellen.

זְקִיפְתָא *a. f., pl. c. s.* זְקִיפְתְהוֹן Thr 3, 63 1. Aufstehen; 2. Erhebung; 3. Aufstellen.

זְקִירָה *h. f.* Sprung.

זְקִירְתָא *a. f.* dass.

זְקִיתָא *a. f.* Chamäleon (?).

זָקֵן *h.* alt sein. *Hi.* 1. alt werden; 2. alt machen, als alt ansehen. *Ni. Hitp.* 1. alt werden; 2. gehörig beraten sein (?).

זְקַן *a.* alt sein. *Aph.* 1. alt werden; 2. alt machen.

זָקֵן *h. m.* 1. alter Mann; 2. Grossvater, Ahn; 3. Gelehrter; 4. Ältester.

זָקָן *h. m.* Bart.

זִקְנָה *h. f.* Greisenalter.

זְקֵנָה *h. f.* 1. alte Frau; 2. Grossmutter, Ahnfrau; 3. alte Pflanzung.

זְקֻנוּת *h. f.* Greisenalter.

זְקֻנוּתָא *a. f.* dass.

זִקְנְתָא *a. f.* dass.

זָקַף *h.* 1. aufstellen; 2. sich erheben; 1. als Anleihe aufstellen (betrachten). *Ni.* 1. sich aufrichten, aufgestellt werden: 2. als Darlehn betrachtet werden. *Hi.* aufrichten.

זְקַף *a.* 1. *imp. sg. m.* זְקֹף Dt 3, 27 aufstellen, aufheben; 2. aufrechtstehen; 3. *pl.* זְקוּפוּ Est II 7, 10 (nicht MS) aufhängen, pfählen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* אִזְדְּקִיפַת Gen 37, 7 sich aufrichten; 2. gehengt werden, gepfählt werden. *Aph.* aufrichten.

זְקָפָא (Est II 2, 7) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. Mittelfinger (?).

זוּקְפָא *a. m., ind.* זְקוֹף Erhebung, Stolz.

זְקִפוּתָא *a. f.* Aufrichten, Erheben.

זָקַק I *h. Pi.* schmelzen, läutern.

זָקַק II *h.* 1. binden, fesseln; 2. verpflichten. *Ni.* 1. sich verpflichten, sich verbinden; 2. teilnehmen; 3. angreifen (mit jem. anbinden); 4. beiwohnen (geschlechtlich). *Pi.* verbinden, fesseln. *Hi.* nötigen. *Ho.* verpflichtet werden, gebunden sein. *Hitp.* 1. sich verpflichtet halten; 2. sich kümmern, Sorge tragen um . .; 3. sich anschliessen; 4. sich heften an (um zu schädigen).

זְקַק I *a., pt. pass. m. pl.* זְקִיקִין Cant 1, 11 läutern, reinigen. *Pa. pt. pass.* מְזַקַּק Cant 1, 11 dass. *Itpa.* gereinigt wenden.

זְקַק II *a., pt. pass. pl.* זְקִיקִין Jes 60, 11 1. fesseln; 2. verpflichten. *Itpe.* 1. beiwohnen (geschlechtlich); 2. teilnehmen.

זַקָּק *h. m.* Schlauchhändler.

זָקַר *h.* werfen. *Ni.* 1. sich stürzen; 2. entschieden werden.

זְקַר *a. Itpe.* sich schnellen, stürzen.

זִקְתָא *a. f., ind.* זְקַת Koh 12, 11, *pl.* זִקְתִין Koh 12, 11 Ochsenstachel.

זָר *h. m.* 1. Fremdling; 2. Laie, Nichtpriester; 3. Feind; 4. Ausgestossener.

זְרָא I *a. m.* dass.

זָרָא II *a. m.* Übelkeit (?).

זְרָא (Ex 32, 20, MS דְּרָא) *a.* worfeln.

זָרָב *h. m.* Futter (eines Schuhs).

זְרַב *a.* füttern. *Itpe.* überlaufen (?).

זַרְבּוּבִית *h. f.* 1. Untersatz (?); 2. PesR 35 l. זַבּוּבִית (?).

זַרְגּוֹן *h. m.* eine Rübenart (?).

זַרְגּוּנָא *a. m.* Name eines zweigreichen Baumes oder Strauches.

זֶרֶד I *h. m.* Stärke, Kraft (?).

זֶרֶד II *h. m.* 1. abgehauener Ast; 2. Sperberbaum (?); 3. Name eines Baches.

זְרַד I (= זְרַז) *h.* Macht üben (?).
זְרַד II *h. Pi.* Zweige abschneiden.
זַרְדָא *x. m.* Harnisch, Rüstung.
זַרְדִּתָא *a. f.* Sperberbaum (*Sorbus*) (?).
זָרָה I *h.* 1. worfeln, zerstreuen; 2. Samen auswerfen. *Pi.* 1. worfeln, von der Spreu reinigen; 2. vom Geringeren sondern.
זָרָה II *h.* übel thun.
זְרוֹעַ *h. f.* 1. Arm, Schulter, Vorderbein; 2. Stärke.
זְרוּעָא (Gen 8, 22), זְרוֹעָא (Ex 34, 21) *a. m.* Saat.
זְרוּקִינְיָא Ortsname.
זָרוּת *h. f.* 1. Laienstand; 2. das Gesetz, welches Nichtaaroniden von priesterlichen Funktionen ausschliesst.
זָרַז *h. Pi.* anspornen. *Hitp.* 1. bewaffnet sein; 2. eifrig sein.
זְרַז *a. Pa. pf.* זָרֵיז Gen 14, 14 1. gürten, waffnen, satteln; 2. anspornen; 3. schnell sein, sich beeilen. *Itpa. ipf. pl.* 1. נִזְדָּרַז Nu 32, 17 1. sich rüsten; 2. sich anspornen; 3. sich beeilen.
זֵרֶז *h. m.* 1. Gürtel, Gurt, Sattel; 2. Stärke (?) s. זְרַד.
זְרָזָא *a. m., pl.* זְרָזִין Gen 3, 7 Gurt.
זִרְזָא *a. m.* 1. Bündel, Gebund; 2. Gesträuch.
זוּרְזְיָא *a. m.* dass.
זַרְזִיפָא *a. m.* Tropfen.
זַרְזִיר *h. m.* 1. Star; 2. Schwarm von Staren; 3. Kämpfer, Gladiator.
זַרְזֵף *h.* überfliessen.
זַרְזָר *h. m.* Gladiator.
זָרַח *h.* aufgehen (von der Sonne). *Hi.* 1. aufgehen lassen; 2. glänzend werden; 3. ostwärts gehen.
זְרִיבָה *h. f.* Überfliessen, Überkochen.
זָרִיד *h. m.* Graupenart.
זְרִיָּה *h. f.* Abweichen, Gottlosigkeit.
זְרִיוֹן, זוּרִיוֹן *h. m.* Ausringen. מֵי ז׳ beim Ausringen des Flachses abfliessendes Wasser.

זָרִיז *h. m.* 1. rüstig, schnell; 2. sorgsam.
זְרִיזָא *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* זְרִיז Jes 5, 27 (MS זְרָז) Gurt.
זְרִיזוּת *h. f.* Rüstigkeit, Eifer.
זְרִיזוּתָא *a. f.* dass.
זְרִיחָה *h. f.* Aufgang (der Sonne).
זְרִיעָה *h. f.* Saat, Säen.
זְרִיקָה *h. f.* 1. Werfen; 2. Schwenkung des Blutes an den Altar.
זְרִיקְתָא (Jes 33, 4) *a. f.* Holzabfall (?).
זְרִירָא *a. m.* Niesen.
זרכי 1. זַרְכֵּי׳ מְלַח דְּז׳ Ortsname.
זַרְבֵּל *a. Pass.* stolzieren.
זַרְמִיתָא *a. f., ind.* זַרְמִית Jes 4, 6 Unwetter.
זַרְנָא *a. m.* Übelkeit (?).
זַרְנוּקָא *a. m.* Schlauch.
זַרְנִיךְ *x. m.* Arsenik.
זָרַע *h.* säen. *Ni.* besät werden. *Hi.* Samen auswerfen (beim Coitus).
זְרַע (Jud 6, 3) *a., ipf.* 2 *pl.* תִּזְרְעוּן Lv 26, 16 säen. *Aph.* Samen auswerfen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִזְדְּרַע Lv 11, 37 gesät werden.
זֶרַע *h. m.* 1. Samen, Saat; 2. Zeit der Aussaat; 3. Nachkomme, Geschlecht; 4. *pl.* זְרָעִים die erste der sechs Ordnungen der Mischna.
זַרְעָא *a. m., ind.* זְרַע Lv 27, 16 1. Samen, Saat; בַּר זַרְעָא Lv 11, 38 ein einzelnes Samenkorn; 2. Nachkomme, Geschlecht.
זַרְעוֹנִין *h. a. m. pl.* Reihen von Pflanzen in einem Beet, Gemüse.
זַרְעִיתָא *a. f., pl.* זַרְעָן Gen 4, 10 Familie.
זְרַף *a. Pa.* Geschwulst, Entzündung verursachen (?).
זַרְפָּא *a. m.* Geschwulst, Entzündung (?).
זָרַק *h.* 1. werfen; 2. Blut an den Altar schwenken (schütten). *Ni.* 1. geworfen werden; 2. geschwenkt werden.
זְרַק (Ex 24, 6) *a.* schwenken (schütten), streuen, werfen. *Pa. pt. pass. pl. c.* מְזָרְקֵי Jes 51, 20 (MS מְזַרְקֵי) hinwerfen.

Itpe. pf. 3 *pl.* אִזְדְּרִיקוּ Nu 19, 13 ausgeschwenkt werden.
זִרְקָתָא s. זְרִיקָתָא.
זרוקפא. *c. s.* זרוקפיה LvJI 1, 16 MS l. nach LvJI 11, 13 זְפָקְתֵיהּ, s. זְפָקְתָא.
זָרַר *h.* 1. stampfen; 2. zerstreuen. *Ni.* zerstreut werden. *Ho.* verfaulen, schlecht werden.
זֶרֶת *h. f.* Spanne.
זַרְתָּא (Ex 39, 9), זִרְתָּא *a. f.* Spanne.
זיתום (falsch זיתום, זייתיה) *x. m.* (ζῦθος) ägyptisches Gerstenbier.

ח

ח der achte Buchstabe des hebr. Alphabets. ח׳ als Zahlzeichen = 8.
חאיתא l. חֶאוּתָא *a. f.* Butter.
חב, *pl.* חבין (Tos Kil III 15) l. חָנִין, s. חָנָא.
חָבָא *h.* verbergen. *Pi. pt.* מחבי EchR. Peth. l. מְחַבֵּר, s. חָבַר. *Hi.* verbergen. *Ni. Hitp.* sich verbergen.
חֲבָא *a.* verbergen. *Pa.* dass. *Itpe. Itpa. pt. f.* מִתְחַבְּאָה Thr 1, 3 (nicht im MS) 1. sich verbergen; 2. bedeckt, versteckt werden.
חוּבָּא *a. m.* 1. Busen; 2. Name eines Vogels; 3. s. חִיבָה.
חָבַב *h. Pi.* 1. lieben, liebkosen; 2. lieb machen.
חֲבַב *a. Pa. pf.* 3 *m. sg. c. s.* חַבִּיבְנוּן Dt 33, 3 1. lieben, liebkosen; 2. lieb machen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַבְּבַת 1 S 18, 1 eng verbunden sein, hängen an jem.
חִבָּה *h f.* Liebe.
חוּבָּה *f.* Personenname.
חֲבָה *h. f.* Vorrat.
חַבּוּבָא *a. m., c.* חַבּוּב Mi 6, 7 Liebling.
חִבּוּט *h. m.* Klopfen.
חבול l. חֲבִיל.
חִבּוּלָא (Koh 7, 28, MS חֲבִילָא!) *a. m.* 1. *ind.* חִבּוּל Lv 19, 28 Wunde; 2. Unrecht, sittlicher Makel; 3. Zins.
חֲבוּלָה *h. f.* Pfand.
חִבּוּלְיָא (Ex 22, 24) *a. m.* Zins.
חִבּוּצָא *a. m.* zusammengepresste Datteln.
חִבּוּר *h. m.* Verbindung, Zusammenfügung.
חִבּוּרָא *a. m.* dass.
חָבוֹרָא *a. m.* Zauberer.
חֲבוּרָה *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Wunde.
חֲבוּרְתָא *a. f., ind.* חֲבוּרָה Ex 12, 46 Gesellschaft.
חַבּוּרְתָא *a. f.* Wunde.
חִבּוּשׁ *h. m.* Apfelart.
חִבּוּשָׁא *a. m.* dass.
חִבּוּשָׁא, חֲבוּשְׁיָא *a. m.* Gefangenschaft.
חָבַט *h.* 1. schlagen, zerschlagen; 2. niederdrücken; 3. stossen. *Ni.* gestossen werden. *Pi.* niederdrücken. *Hitp.* sich niederwerfen.
חֲבַט *a., ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְבּוֹט Dt 24, 20, *pt. pl. m.* חָבְטִין Jes 28, 27 schlagen, klopfen. *Pa.* schütteln. *Itpe.* gestossen werden.
חֶבֶט *h. m.* 1. Riemen, Schnur; 2. Stoss, Verletzung durch Stoss.
חַבְטָא *a. m.* 1. Stoss, Schlag; 2. Olivenschlagen; 3. zum Schlagen reife Olive.
חובטא s. חֲבִיטָא.
חֲבָטָה *h. f.* Schlagen.
חֻבִּי *m.* Personenname.
חבי. *pl.* חביים EchR Einl. l. חֲבָרִים, s. חָבֵר.
חָבִיב *h. m.* lieb, teuer.
חַבִּיבָא (Gen 44, 30) *a. m.* 1. *ind.* חַבִּיב Jer 31, 19 dass.; 2. Vaterbruder; 3. Personenname.

חביבאי l. חַכְחָכָא.
חֲבִיבוּתָא a. f. Liebe, Zärtlichkeit.
חֲבִיבִי m. Personenname.
חֲבִיבְתָא a. f. 1. Geliebte; 2. Frau des Vaterbruders; 3. Schwiegermutter.
חֲבִיוֹנָא a. m., pl. c. חֲבִיוֹנֵי Koh 10, 20 (MS), Cant 2, 14 (MS חֲבְרִינֵי) Schlupfwinkel.
חֲבִיוֹנָה h. f. grosses Thongefäss.
חֲבִיטָא I a. m. Knüttel.
חֲבִיטָא II a. m. Magen.
חֲבִיל (Est II 5, 1, MS חִבַּל) a. wehe!
חֲבִילָא a. m. 1. Verlust, Schaden; 2. Bündel.
חֲבִילָה h. f. 1. Verbindung; 2. Bündel; 3. Band; 4. Pfändung.
חֲבִיץ h. m. süsse Mehlspeise.
חֲבִיצָא a. m. 1. dass.; 2. zusammengepresste Datteln.
חֲבִירָא I a. m. düster.
חֲבִירָא II a. m. Genosse, s. חַבְרָא.
חֲבִירוּת s. חַבְרוּת.
חֲבִישָׁה h. f. Einsperrung.
חֲבִישְׁתָא a. f. dass.
חָבִית h. f., pl. חָבִיוֹת grosses Thongefäss.
חָבִיתָא a. f. dass.
חָבַל h. 1. Pfand nehmen; 2. verderben, verletzen. *Ni.* 1. verpfändet werden; 2. verletzt werden. *Pi.* 1. verletzen; 2. kreisen, Wehen haben. *Hitp.* verderbt werden.
חֲבַל a. verderbt handeln. *Pa.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* חַבִּילוּ Gen 6, 12 verderben; 2. *ipf.* 2 *pl.* תְּחַבְּלוּן Dt 4, 16 dass.; 3. zu Grunde gehen; 4. Wehen haben. *Itpe. Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַבַּלַת Gen 6, 11 verderbt, vernichtet werden.
חֲבָל a. h. wehe!
חֶבֶל h. m. 1. Strick, Messschnur; 2. Besitztum.
חֵבֶל h. m. 1. Geburtswehe; 2. Schaden.
חֲבַל s. חֲבִיל.
חֲבָלָא a. m. Schaden, Verderben, Garaus.
חִבְלָא a. m., pl. חִבְלִין Jer 22, 23 Geburtswehe.
חַבְלָא (2 S 8, 2, MS עַדְבָּא) 1. pl. c. s. חַבְלָהָא Jes 33, 23 Seil, Strick; 2. חֲבֵיל יַמָּא Ortsname.
חֲבָלָה h. f. 1. Verletzung; 2. Schadenersatz.
חַבָּלָה h. f. Zerstörung.
חַבָּלְתָא a. f., ind. חַבָּלָא Ez 28, 8 Verderben, Verwesung.
חַבְלָן, חוּבְלָן h. m. Verwüster, Verschwender.
חַבְנְנָא a. m. träge.
חַבְנְנוּת a. träge (*Adv.*).
חַבְנְנוּתָא a. f. Trägheit.
חָבַס h. zerstossen. *Ni.* zerstossen werden.
חֲבַס a. dass.
חֲבָסָא a. m. Quetschung.
חָבַץ h. *Pi.* Brei einrühren.
חוּבְּץ h. m. 1. Brei; 2. Käse.
חֲבַצֶּלֶת h. f. Herbstzeitlose (*Colchicum spec.*).
חָבַק h. umarmen, umschlingen. *Pi. Hitp.* dass.
חֲבַק a. *Pa. pt. f.* מְחַבְּקָא 2 K 4, 16 1. anklammern, umarmen, zusammenhalten; 2. die Hände falten.
חֶבֶק h. m. 1. Umschlingung (am Schuh); 2. Halsband; 3. Sattelgurt.
חָבַר h. 1. verbinden, zugesellen, Anteil haben; 2. beschwören, besprechen. *Pi.* 1. verbinden, zusammenschliessen; 2. beschwören, bezaubern. *Ni.* verbunden werden. *Hitp.* 1. sich verbinden; 2. bezaubert werden.
חֲבַר a. *Pa.* 1. *pt. pass.* מְחוּבַּר Dt 22, 11 verbinden; 2. bannen, beschwören. *Itpa. pf.* אִתְחַבַּר Nu 25, 3 sich verbinden.
חָבֵר h. m. 1. Genosse, Gefährte; 2. der andere; 3. Titel der Gelehrten; 4. Mitglied der Genossenschaft zu genauer Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.
חֶבֶר h. m. 1. Verbindung, Gesellschaft.

חָבֵר עִיר städtisches Kollegium. חָבֵר גּוּאַלְקֵי Verbindung von Säcken; 2. Zauberei.

חָבָר *h. m.* 1. Zauberer; 2. Geber (Perser).

חֲבָרָא *a. m.* dass.

חַבְרָא, חֲבֵרָא *a. m.*, *c. s.* חַבְרֵיהּ Ex 21, 35 1. Freund, Genosse; 2. der andere. גְּבַר לְחַבְרֵיהּ Gen 11, 3 einer zum andern; 3. Gelehrter; 4. Mitglied der Gesellschaft zur Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חִבְרָא *a. m.* Dunkelheit.

חֲבַרְבַּר *a.* dunkel machen.

חֲבַרְבַּר *h. m.* eine Eidechsenart.

חֲבַרְבְּרָא *a. m.* dass.

חֲבַרְבָּרַיָּא (GenJI 19, 11, MS חוורווריא) *a. m. pl. d.* weisser Star.

חֲבֵרָה *h. f.* 1. Genossin; 2. andere.

חַבְרוּרָא (?) *a. m.* Gesellschaft (?).

חַבְרוּת, חֲבֵרוּת *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Gesellschaft der Chaberim; 3. Regel der Chaberim; 4. Thoraschüler.

חַבְרוּתָא *a. f.* 1. Gemeinschaft, Freundschaft; 2. Genossenschaft (der Gelehrten).

חַבְרְתָּא *a. f.*, *c. s.* חַבְרְתַּהּ Ex 11, 2, *pl. c. s.* חַבְרָתַי Jud 11, 37 Soc 59 (*in Pausa*) Genossin.

חָבַשׁ *h.* 1. satteln, rüsten; 2. fesseln, gefangen nehmen; 3. nahe an einander setzen. *Ni.* 1. gefesselt, gefangen werden; 2. nahe an einander gesetzt werden. *Hi.* nahe an einander setzen. *Hitp.* gefangen werden.

חֲבַשׁ *a.* fesseln, fangen. *Itpe.* gefesselt werden.

חוּבָּשׁ *h. m.* Mispel.

חֲבָשָׁה *h. f.* Satteln.

חַבְתָּא Ortsname.

חִבְּתָא (Cant 2, 5) *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבִתִּין *h. m. pl.* Kuchen des hohepriesterlichen Speisopfers.

חַג *h. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. Festopfer.

חַגָּא (Dt 16, 16) *a. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. *pl.* חִגְּגִין Ex 15, 20 Reigen; 4. Personenname.

חַגָּא *a. m.* Dornstrauch.

חָגָב *h. m.* 1. Heuschreckenart; 2. Scham.

חַגָּבָא (Lv 11, 22) *a. m.* Heuschreckenart.

חָגַג *h.* 1. Fest feiern; 2. Festopfer darbringen.

חֲגַג *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיחוֹג Dt 16, 15, 3 *m. pl.* יֵיחֳגּוּן Ex 5, 1, *pt. pl.* חָגְגִין 1S 30, 16 1. Fest feiern; 2. einen Kreis ziehen.

חוגנים, חוגים l. חֲגוֹגִים *x. m. pl.*, s. אֲגוֹגָא.

חֲגוֹין *a. m. pl.*, *c.* חַגְוֵי Cant 2, 14 Kluft.

חֲגוֹר *h. m.* Gurt.

חֲגוֹרָה *h. f.* 1. Gurt; 2. Ausrüstung; 3. Einhegung mit Stricken.

חָגָו *h. m.* Heuschreckenart.

חֲגִיגָה *h. f.* 1. Festfreude; 2. Festopfer; 3. Gesetz betreffend das Festopfer; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲגִירָא (Sac 12, 11) *a. m.*, *ind.* חֲגִיר Lv 21, 18 lahm.

בֵּית ח׳. חֲגִירָה Ortsname.

חֲגִירוּת *h. f.* Lahmheit.

חֲגַל *a.* 1. einen Kreis ziehen; 2. herumgehen. *Pa.* herumziehen.

חַגְסָא *a. m.* Klippdachs.

חָגַר I *h.* umbinden, gürten. *Pi.* dass.

חָגַר II *h.* stolpern, hängen bleiben. *Hi.* dass. *Hitp.* lahm werden.

חֲגַר *a.* umbinden, gürten.

חֲגַר (2S 4, 4, MS אִתְחֲגַר) *a.* hinken. *Pa. pt.* מְחַגַּר 2S 19, 27 dass. *Aph. pt.* מַחְגֵּיר Est II 1, 2 (MS מַחְגּוֹר!) dass. *Itpe. pf.* אִתְחֲגַר 2S 4, 4 gelähmt werden, hinken.

חִגֵּר *h. m.* lahm.

חֲגַר Ortsname.

חַגְרָא (Gen 16, 14) 1. Ortsname; 2. Personenname.

חִגְּרָא *a. m.* 1. lahm, hinkend; 2. stotternd.

חַגְּרְתָּא *a. f.* Lahmheit.

חַגְּתָא *a. f.* Fest.

חַד *h. m.* 1. scharf, spitz; 2. schnell.

חַד (Gen 1, 5) *a. m., f.* חֲדָא Ex 30, 10 eins, ein, einzeln, einzig. כָּל חַד וְחַד ein jeder. חַד — חַד Ex 17, 12 der eine — der andre. חֲדָא Ex 30, 10 einmal. חַד מִן עַסְרָא Gen 14, 20 ein Zehntel. עַל חַד תְּרֵין Ex 22, 3 doppelt. חַד בְּשׁוּבָא erster Tag der Woche. לַחֲדָא Gen 12, 14 sehr. כַּחֲדָא Gen 13, 6 zusammen, zugleich.

חֲדָא, חֲדִי (Ex 18, 9, Dt 28, 63) *a., pf.* 3 *pl.* חֲדוֹ Threni 1, 21, *ipf.* 2 *m. sg.* תֶּחְדֵּי Dt 16, 11 sich freuen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַדֵּי Dt 24, 5, 1 *sg. c. s.* אֲחַדֵּינוּן Jer 56, 7 1. erfreuen; 2. Fest feiern. *Aph.* erfreuen.

חַדְיָא *a. m., pl.* חַדֵּי Mutterbrust.

חוּדָא *a. m.* Punkt, Spitze.

חֲדָא Zauberwort.

חַדְאָה (Jes 22, 2) *a. m.* fröhlich.

חָדַד *h. Pi.* 1. schärfen, anspitzen; 2. scharfsinnig machen. *Hitp.* geschärft werden.

חֲדַד *a. Pa.* schärfen. *pt. pass.* geschärft, schlagfertig (in der Diskussion). *Itpa.* scharfsinnig behandelt sein.

חַדָּה *h. f.* scharfe Seite, Schneide.

חֲדָה s. חֲדָא.

חֶדְוָא *a.* 1. ei! 2. s. חֶדְוְתָא.

חִדּוּד *h. m.* 1. Schnitt; 2. Zacken, Zinken; 3. geschlechtl. Leidenschaft(?).

חדודא. חדודי עיינין DtJI 18, 10, LvJI 19, 26 Aruk (MS אחורי סנהדרין) l. חָרוּרֵי עַיְינִין, s. חָרוּרָא.

חֶדְוָה *h. f.* Freude, Vergnügen.

חִדּוּיִין s. חִדּוּת.

חִדּוּק *h. m.* Füllsel, Ausfüllung.

חִדּוּשׁ *h. m.* 1. Wiederherstellung, Erneuerung; 2. erstes Sichtbarwerden der Mondscheibe nach dem Neumond; 3. neue Auslegung, neues Gesetz; 4. Neuerung.

חִדּוּת *h. f.* unterirdische Aushöhlung.

חִדּוּתָא *a. m.* Neues.

חֶדְוְתָא, חֲדוּתָא *a. f., ind.* חֶדְוָה Gen 31, 27, חִידוּ Jes 32, 14, *c. s.* חֶדְוְתִי Jes 60, 21, *pl.* חֶדְוָן 1. Freude, Vergnügen; 2. Hochzeitsgesellschaft; 3. s. חודיתא.

חֲדָיָא *a. m., ind.* חדיי Est II 1, 3 (MS חֲדִי) l. חֲדִי Freude, Vergnügen.

חֲדָיָא, חַדְיָא *a. m., ind.* חֲדִי Dt 16, 15, Est II 8, 15, *f.* חַדְיָא Est II 8, 15 1. fröhlich; 2. hell.

חַדְיָא (Ex 29, 26) *a. m., pl. d.* חַדְוָתָא Lv 9, 21 Brust.

חֲדַיְב (Jer 51, 27) Adiabene (Landschaft).

חָדִיד Ortsname.

חֲדִידָא *a. m.* scharfsinnig.

חֲדֵיסַר *a. m.* elf.

חדית l. חֲדַיְב.

חָדַל *h.* weichen, ablassen.

חֲדָלָה *h. f.* 1. Ablassen; 2. Gebrauch des Stammes חדל.

חדם. *ipf.* יחדם (DtJI 25, 9, MS יחרם) l. יְדַחֵם, s. דְּחַם.

חֲדַסַר *a. m.* elf.

חַדְסְרָאָה *a. m.* elfter.

חַדְסְרֵי *a. f.* elf.

חָדַק *h.* eindringen. *Pi.* hineinzwängen. *Hitp.* sich eindrängen.

חֲדַק *a. Pa.* hineinzwängen.

חֵדֶק *h. m.* 1. stachlichtes Kraut, Nachtschatten (*Solanum cordatum*); 2. Füllsel, Ausfüllung.

חַדְקָא (Mi 7, 4) *a. m.* 1. stachlichtes Kraut; 2. s. חַרְקָא.

חִדְקָא *m.* Personenname.

חִדְקָאָה *a. m.* Abkömmling eines Dornkrauts.

חִדְקִי Ortsname.

חִדֶּקֶל Tigris.

חֲדַר s. הֲדַר.

חֲדַר s. הֲדַר.

חֶדֶר *h. m.* 1. Zimmer, Kammer; 2. Teil der weibl. Scham.

חדרונא s. חַרְדּוֹנָא.

חָדַשׁ *h.* neu sein. *Pi.* 1. erneuern;

2. wieder thun; 3. etwas Neues machen. *Hitp.* 1. erneuert werden; 2. neu entstehen; 3. abwechseln, sich ablösen.

חָדָשׁ *h. m.* neu, frisch.

חֲדָשָׁה *h. f.* 1. neu; 2. das Neumachen; 3. Ortsname.

חַדֵּת *a. Pa. pt.* מְחַדֵּת Cant 5, 10 (MS מְחַדְּת) 1. erneuern, wiederherstellen; 2. Neues machen. *Itpa. inf.* אִתְחַדָּתָא Dt 32, 12 erneuert werden.

חֲדַתָּא (Ex 1, 8) *a. m., ind.* חֲדַת Nu 6, 3, *f. d.* חֲדַתָּא Dt 22, 8, חֲדַתַּי neu.

חֲדַתוּתָא *a. f., c. s.* חֲדַתוּתֵיה Lv 13, 55 Neuheit.

חַדְתָּנָא *a. m.* Neuling.

חַו s. חֲוָיָא.

חַוָּא *a. Pa. pf.* חַוִּי Gen 3, 11, *imp.* חַו Gen 29, 15, חַוִּי erzählen, verkündigen. *Itpa. pf.* אִתְחַוָּא Gen 27, 42 erzählt werden. *Aph.* zeigen.

חִוָּאָה *a. m., pl. d.* חִוָּאֵי Gen 10, 17 eine Völkerschaft.

חוב *h.* 1. schuldig, verpflichtet, verantwortlich sein; 2. Schaden haben. *Pi.* für schuldig erklären. *Hitp.* 1. verurteilt werden; 2. sich schuldig machen; 3. verantwortl. sein; 4. Schaden leiden, Unglück haben.

חוב *a., pf.* חָב Lv 4, 23, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחוּב Lv 4, 22, *pt.* חָאֵיב 1S 19, 5, *inf. c. s.* מֵיחָבֵיה Nu 15, 27 l. מֵיחָבֵיה schuldig sein, sich verschulden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יְחַיְּבוּן Dt 25, 1 für schuldig erklären, verurteilen; 2. schuldig machen, zur Sünde verleiten. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְחַיַּב Ex 4, 26 schuldig befunden werden, verurteilt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְחַיַּבוּ Nu 17, 3 sich verschulden.

חוב I *h. m.* Schuld. בַּעַל חוב Gläubiger.

חוב II *h. m.* 1. Busen; 2. Laub, Gezweig; 3. Rand, Saum.

חובָא *a. m., c. s.* חובִי Ex 10, 17, *pl. c.* חובֵי Ex 20, 5 1. Schuld; 2. Sünde; 3. Sündenstrafe.

חוֹבָה *h. f.* 1. Pflicht, Verpflichtung; 2. pflichtmässiges Opfer; 3. Urteil, Verurteilung; 4. s. חַיָּבָה.

חוֹבֵר *h. m.* Zauberer.

חובְתָא (Ez 18, 7) *a. f., c.* חובַת Lv 4, 3, *c. s.* חובְתֵיה Lv 5, 6 1. Pflicht; 2. Schuld; 3. Nachteiliges.

חוג *a.* einen Kreis ziehen.

חוגְתָא *a. f.* Kreis.

חוד *h. m.* Punkt, Spitze.

חוד *a.* 1. zusammenfügen, schliessen; 2. *imp.* חוד Ez 17, 2 Rätsel aufgeben. *Aph.* verknüpfen.

חודִיתָא (Jud 14, 14, Ez 17, 2), חודְתָא *a. f., pl.* חָדְוָן Nu 12, 8, חודאין 1 K 10, 1 l. חודאָן (MS מַתְלִין) Rätsel.

חודֶשׁ *h. m.* 1. Neumond; 2. Monat. ראש הַח' der erste Monatstag.

חָוָה *h. Pi.* anzeigen.

חוזָאָה *a. m.* 1. Seher; 2. Einwohner von Bē Chozaj.

חוזֶה *h. m.* Seher.

חוזִי *h. m.* Aussehen, Gestalt.

בֵּי ח' .חוזִי Ortsname.

חוֹחַ *h. m.* Distel.

חוחָא *a. m., pl.* חוחִין Jes 34, 13 dass.

חוט *a.* nähen. *Pa.* 1. *inf.* חַיָּטָא Thr 5, 5 (nicht MS) zusammennähen; 2. flechten.

חוט s. חַפִּין.

חוט *h. m.* 1. Faden; 2. Strahl; 3. Linie.

חוטָא (Gen 14, 23) *a. m.* 1. Faden. *pl.* חוטִין Schaufäden; 2. Strahl; 3. Landstrich.

חוטֶם *h. m.* 1. Nase; 2. Nasenloch; 3. Wölbung; 4. Teil des Schuhs.

חוטְמָא *a. m.* dass.

חוטֶרֶת *h. f.* Buckel.

חִוִּי *m.* Personenname.

חִוְיָא (Gen 3, 1), חִוְיָה *a. m., ind.* חִוֵּי Ex 7, 5, *pl.* חִיוָן Nu 21, 6, חִוִין Dt 32, 32 Schlange.

חָוָיתָא (= אַחֲוָיתָא) *a. f.* Unterweisung.

חוך *h.* kratzen, reiben.

חוּךְ *a.* 1. kratzen, reiben; 2. lachen, scherzen. *Pa. pf.* 1 *sg.* חַיְכִית Gen 18, 15, *pt.* מְחָיֵיךְ Gen 21, 9 1. lachen, verlachen; 2. räuspern. *Aph.* dass.

חוּכָא *a. m., ind.* חוּךְ Gen 38, 23 1. Gelächter, Fröhlichkeit; 2. Gegenstand des Gelächters.

חוֹכֵר *h. m.* Pächter, der ein stets gleiches Quantum von Naturalien jährlich als Pacht entrichtet.

חוּל I *h.* 1. tanzen; 2. treffen auf, fallen; 3. obliegen, gelten.

חוּל II *h. Hitpol.* beruhigt sein.

חוּל I *a., pf.* 3 *sg.* חָל Jer 7, 20, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחוּל Dt 32, 26 1. tanzen; 2. sich wenden; 3. treffen, fallen auf. *Itpa.* tanzen.

חוּל II *a.* süss, ruhig sein (?). *Pa.* versüssen (?).

חוּל III (חָלַל) *Aph.* 1. verzeihen; 2. verzichten auf. *Itpe.* entweiht werden.

חוֹל I *h. m.* Sand, sandiger Boden.

חוֹל II *h. m.* Name eines fabelhaften Vogels (Phönix).

חוֹל III *h. m.* 1. profan, gemein; 2. *pl.* חֻלִּין Name eines Mischnatraktates.

חוּלָא *a. m.* 1. Sand; 2. Kastell.

חֲוִילָא *x. f.* (*villa*) Landgut (?).

חֲוָלַד (Jes 60, 6) midianitischer Stamm.

חוֹלֶה *h. m.* krank.

חוֹלָה I *h. f.* Übel.

חוֹלָה II *h. f.* Tanz, Reigen.

חוֹלָה III, חוֹלִית *h. f.* Sandebene (?).

חוּלִילָא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* חוּלִילִין 1K 6, 7 Bohrer, Meissel.

חוֹלִין *h. m.* Zange.

חוֹלָנִי *h. m.* leidend.

חוּלְסִית *x. f.* (ὑαλῖτις?) Glassand.

חוּלְתָא *a. f.* 1. Sandebene; 2. Örtlichkeit, nach welcher ein See benannt ist (See Hule?); 3. s. חוּלְתָא.

חוּם *a.* warm sein. *Aph.* 1. erwärmen; 2. zu Herzen reden.

חוֹם *h. m.* Hitze.

חוּמָא (Gen 8, 22) *a. m.* Hitze.

חוֹמָה *h. f.* 1. Mauer; 2. Personenname.

חוּמְסָא *a. m.* gewaltthätig.

חוֹמֶץ *h. m.* Essig.

חוֹמֶר *h. m.* 1. Erschwerung; 2. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus;* 3. Perle, Amulett.

חוּמַרְתָּא *a. f., pl.* חוּמְרִין 1. Ring; 2. Kugel; 3. Knoten; 4. Amulett.

חוּמָשׁ *h. m.* 1. Fünftel; 2. Buch des Pentateuchs; 3. Zahl von Fünfen.

חוּמְתָא *a. f.* Mauer.

חוֹנִיו, חוֹנְיָה, חוֹנִי, חוֹנָא *m.* Eigenname (נְחוֹנְיָה = נְחוּמְיָה).

חוּס *h.* 1. schonen, Erbarmen haben; 2. Sorge tragen, beschützen.

חוּס *a., pf.* חָס Ex 12, 27, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחוּס Ex 12, 23 schonen. *Pa.* gnädig sein, Erbarmen üben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲחִיס Ma 3, 17 (MS אֲחוּס).

חוֹסֶן *h. m.* 1. ungehechelter Flachs; 2. Stärke.

חוֹסֶר *h. m.* Mangel.

חוּף *h.* abreiben, scheuern.

חוּף *a.* dass.

חוֹף *h. m.* Strand, Ufer.

חוּפָא *a. m., pl. c. s.* חוּפֵיהוֹן 1K 7, 33 (MS חָפֵיהוֹן) Zapfen.

חוּפָּאָה s. חוּפָּאָה.

חוּפְיָא *a. m.* 1. Reiben; 2. Besen.

חוֹפֶן *h. m.* 1. hohle Hand; 2. eine Hand voll.

חוּץ *h.* 1. dicht sein; 2. dicht machen; 3. Scheidung herstellen.

חוּץ *a.* dass.

חוּץ *h. m.* 1. draussen befindlich. בַּחוּץ, מִבַּחוּץ draussen, auswendig; לְחוּץ hinaus; 2. ausser, ausgenommen.

חוּצָה *h. f.* 1. draussen befindlich; 2. fremd. חוּצָה לָאָרֶץ das Ausland (ausserhalb Palästinas).

חוּצִי Ortsname.

חוּצֶלֶת *h. f.* Matte, Decke.

חוצנא s. הוּצְנָא.

חוק *h.* runden, wölben, höhlen.

חוק *a.* dass.

חוק *h. m.* 1. Gesetz, Regel, Gewohnheit; 2. abgestecktes Gebiet.

חֲוָקָא *a. m.* Sprosse einer Leiter.

חור *h.* durchbohren, durchlöchern, graben.

חָוַר *h.* weiss, klar sein, hell scheinen. *Pi.* klar machen, nachweisen. *Pu.* אֵינוֹ מְחֻוָּר es ist nicht erwiesen. *Hitp.* klar gemacht werden.

חֲוַר *a., ipf.* 3 *f. pl.* יֶחֱוְרָן Gen 49, 12 weiss, hell sein. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יְחַוְּרוּן Nu 8, 7 weiss machen, reinigen, bleichen; 2. klar machen, beweisen. אֶלָּא מְחַוַּרְתָּא כְּ aber das Richtige ist wie. *Aph.* 1. weiss machen; 2. beschämen. *Itpe.* 1. weiss werden; 2. *imp. f. sg.* אִתְחַוַּרִי Jer 4, 14 (MS נְקָא) sich reinigen.

חור *a.* sehen.

חוֹר, חור *h. m.* Loch, Höhle.

חוֹרָא (2K 12, 10) *a. m., pl. d.* חוֹרַיָּא 1S 14, 11 dass.

חִוָּרָא (Gen 30, 37) *a. m., f. ind.* חִוָּרָא Ex 4, 6, חִוָּרָא 1. weiss; 2. aussätzig; 3. l. חִוָּרָא.

חוֹרָאָה *a. m., pl. d.* חוֹרָאֵי Dt 2, 12 Horit (Höhlenbewohner).

חוֹרָג *h. m.* Stiefsohn.

חוֹרֶגֶה *h. f.* Stieftochter.

חוֹרַגְתָּא *a. f.* dass.

חֲוַרְוִלִין (?) *h. m. pl.* Lattich (s. חֲרוּל).

חֲוַרְוָרִין *a. m. pl.* Blindheit.

חוֹרֵי *a.* hinter. מִן חוֹרֵי dass.

חוֹרִין *h. m. pl.* בֶּן חוֹרִין frei, nicht versklavt, ohne Hypothek.

חוֹרִין *a. m. pl.* בַּר חוֹרִין Ex 21, 2 dass.

חוֹרִינָא *a. m.* anderer.

חִוָּרִינָא *a. m.* weiss.

חוֹרִיתָא *a. f., ind.* חוֹרִי andere.

חֲוָרִיתָא (Lv 11, 19) *a. f.* Reiher.

חוֹרָנָא *a. m.* ein anderer.

חוֹרָנִיתָא *a. f.* andere.

חוורנס (jAbZ 42a) l. הוּרְסַן, s. הַרְסָנָא.

חוֹרַנְתָּא *a. f.* andere.

חוֹרֶף *h. m.* Winter.

חוֹרֵר *h. m.* Loch, Höhle.

חוֹרֶשׁ *h. m.* Dickicht, Wald.

חוֹרְתָּא *a. f.* Loch, Höhle.

חוש *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. ängstlich, aufgeregt sein; 3. bedenken.

חוש *a., pf.* חָשׁ 1S 24, 6 1. ängstlich, bekümmert sein; 2. bedenken. *Aph. pt.* מְחִישׁ Dt 32, 11 dass.

חוש *h. m.* Dickicht.

חוֹשֶׁךְ *h. m.* Dunkelheit, Finsternis.

חוֹשֶׁן *h. m.* Brustschild des Hohenpriesters.

חות *h.* zurückschrecken, verabscheuen. *Pi.* Ekel erregen.

חוֹתָל *h. m., pl.* חוֹתָלוֹת Korb.

חוֹתָלָה (?) *h. f.* dass.

חוֹתָם *h. m.* 1. Siegel; 2. Abschluss; 3. Stempel (der Teil des Stieles, der an der Frucht sitzt); 4. Haut um den Kern einer Frucht; 5. Unschuld.

חוֹתְמָא *a. m., ind.* חוֹתָם Est II 5, 1 Siegel.

חוֹתֶמֶת *h. f.* dass.

חֲזָא (Gen 29, 10) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶחֱזֵי Lv 13, 3 sehen, erkennen. נֶחֱזֵי אֲנַן lasst uns betrachten! *pt. act. m.* חָזֵי Gen 49, 3, *f.* חָזְיָא Dt 21, 17 gebührend, würdig; *pt. pass.* חֲזֵי Lv 5, 10 dass. *Pa. Aph. ipf.* 1 *sg.* אַחְזֵי Gen 41, 28 zeigen, offenbaren. *Itpe. inf.* אִתְחֲזָאָה Jud 13, 21 1. sich zeigen; 2. gezeigt werden; 3. tauglich werden. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּחְזֵי Ex 13, 7, *f.* תִּתַּחְזֵי Gen 9, 14 1. gezeigt werden; 2. gesehen werden; 3. sich zeigen; 4. *ipf.* 2 *pl.* תִּתַּחְזוֹן Gen 42, 1 einander ansehen.

חָזָה *h.* sehen, erkennen. *Pi.* hineinschieben (brennende Späne zwischen Scheite) (? viell. חָזָה).

חֶזְוָא (Gen 29, 17) *a. m., ind.* חֵיזוּ Gen 24, 16, *pl.* חֶזְוִין Nu 12, 6, חֶזְוָן

1. Aussehen, Erscheinung, Gesicht; 2. חֲזֵי מַמְרֵא Ebene Mamre.

חוווא 1. חֶזְוָנָא oder חֶזְוָא.

חָזוֹיָא (1S 9, 9) *a. m.* Seher.

חָזוֹן *h. m.* Gesicht.

חֶזְוָנָא (Ex 3, 3) *a. m.* 1. Erscheinung, Wunder; 2. Seher.

חִזּוּק *h. m.* 1. Befestigung; 2. Festhalten.

חָזוֹר (Cant 6, 5, MS חָאוֹר) *a.* rings. חָזוֹר חָזוֹר rings um.

חַזּוּרָא, חֲאוּרָא *a. m., ind.* חַאוּר Ex 25, 33 1. Apfelbaum; 2. Apfel.

חָזוּת *h. f.* Aussehen.

חֵזוּתָא (= חֶזְוָא) *a. f.* 1. Aussehen, Farbe; 2. Vision; 3. Wartturm.

חֲזָוִית *h. f.* Flechte.

חֲזָוִיתָא *h. f.* dass.

חֶזְוָנָא *a. m., ind.* חָזָוָן Lv 22, 22 an Flechten leidend.

חזוו 1. חֵיזוּ, s. חֶזְוָא.

חִזָּיוֹן *h. m.* 1. Vision; 2. Flechte (?).

חֶזְיוֹנָא *a. m., pl. c.* חֶזְיוֹנֵי Koh 11, 9 (MS חֵיזוּ) Blick.

חָזִיז *h. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras.

חֲזִיזָא (Cant 2, 9) *a. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras; 3. zottig.

חַזִּינָא *a. m.* Beil (?).

חֲזִיר *h. m.* Schwein.

חֲזִירָא (Lv 11, 7) *a. m.* dass.

חַזִּירָא *a. m.* Schweinehirt.

חֲזִירָה I *h. f.* Sau.

חֲזִירָה II *h. f.* 1. Rückkehr; 2. Rückgabe; 3. Herumgehen.

חֲזִירְתָּא *a. f.* Sau.

חָזִית *h. f.* Front, Vorderseite.

חֲזִית s. חֲזָוִית.

חֲזִיתָא s. חֲזָוִיתָא.

חָזִיתָא *a. f.* 1. Spiegel; 2. *pl. c. s.* חָזְיָתֵהּ Sac 3, 9 Soc 59 Vorderseite, Fläche.

חָזַם *h.* abkneipen. *Hi.* dass.

חֲזַם *a.* dass.

חַזָּן *h. m.* 1. Aufseher; 2. Synagogendiener.

חַזָּנָא *a. m.* Synagogendiener.

חֲזָנִית *h. f.*, s. חֲזָוִית.

חָזַק *h.* fest, stark sein. *Pi.* stärken, befestigen. *Hi.* 1. befestigen, stärken; 2. ergreifen, festhalten; 3. annehmen, überzeugt sein, halten für; 4. הֶחֱזִיק טוֹבָה לְ verdanken, als Verdienst anrechnen. *Ho.* 1. im Besitz gehalten werden; 2. gehalten werden für; 3. überzeugt sein. *Hitp.* 1. stark, fest werden; 2. sich ermutigen.

חֲזַק *a.* 1. umgürten, verbinden; 2. in Besitz nehmen. *Pa.* fest machen, befestigen. *Aph.* 1. erwerben, in Besitz nehmen, ergreifen; 2. mutig sein; 3. halten für; 4. אַחֲזִיק טֵיבוּ לְ verdanken, als Verdienst anrechnen. *Itpe. Itpa.* 1. hangen an, festhalten; 2. gelten für.

חֵזֶק *h. m.* Band, Umgürtung.

חִזְקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ring.

חֶזְקָא *a. m.* Annahme, Mutmassung.

חֲזָקָה *h. f.* 1. Festhalten, Ergreifen; 2. Besitzergreifung; 3. Annahme, Präsumtion. בְּחֶזְקַת שֶׁ unter der Voraussetzung, dass; 4. angenommener Thatbestand.

חֲזַקְתָּא *a. f.* 1. Besitzergreifung; 2. Annahme.

חָזַר *h.* 1. herumgehen; 2. umkehren. חֲזוֹר בָּךְ ändere deine Ansicht! וְחָזַר הַדִּין die Verhandlung kann wieder beginnen; 3. bereuen. *Pi.* herumgehen. *Hi.* 1. dass. הֶחֱזִיר עַל הַפְּתָחִים betteln; 2. zurückgeben, erwiedern; 3. rückgängig machen; 4. wiederherstellen; 5. wiederholen, von neuem thun.

חֲזַר *a.* 1. herumgehen, umkreisen; 2. umkehren; 3. wiederholen; 4. bereuen. *Pa.* 1. herumwickeln; 2. zuzückgeben; 3. *pt. pl.* מְחַזְּרִין Am 9, 9 (MS מְחַוְּרִין) sieben (?). *Aph. pf.* אַחֲזַר 2K 2, 8, *ipf.* 3 *m. sg.* יַחֲזַר Ho 10, 2

1. herumgehen, umringen; 2. rollen; 3. *pt. pl. c.* מַחְזְרֵי Gen 49, 8 wenden, umkehren, *pt. pass. pl.* מַחְזְרִין Gen 9, 23 rücklings; 4. zurückgeben, erwiedern; 5. zurückführen. *Itpe. pt. pl. f.* מִתְחַזְרָן Ez 1, 12 sich umwenden.

חִזְרָא *a. m.* 1. Gerte, Rute; 2. Kleie.

חזרד s. חֻזְרָר.

חֲזָרָה *h. f.* 1. Herumgehen; 2. Rückkehr; 3. Rückgabe; 4. Umwenden.

חַזְרָן *h. m.* eifrig, geschäftig.

חוּזְרָנָא *a. m., pl.* חוּזְרָנִין Umgebung.

חוּזְרָנוּתָא, חַזְרָנוּתָא *a. f.* dass.

חֻזְרָר, חוּזְרָר, חִיזְרָר *h. m.* Mispel (*Mespilus Azarolus*).

חֲזֶרֶת *h. f., pl.* חֲזָרִים Lattich (*Lactuca* bes. *sativa*).

חָח *h. m.* Befestigung, Schnalle.

חחי (bGitt 70ª) l. חֲרֵי s. חֲרָא.

חט (Jes 14, 19) l. יֵחַט (so MS) s. יְחַטָא.

חֵט, חֵטְא *h. m.* Sünde.

חָטָא I *h.* fehlen, sündigen. *Pi.* 1. entsündigen; 2. säubern. *Hi.* sündigen machen.

חָטָא II *h. Pi.* Wohlleben geniessen. *Hitp.* 1. sich gütlich thun; 2. sich freundlich zeigen; 3. sich vertraulich benehmen.

חֲטָא I *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶחְטֵי Ez 18, 20, *pt. pl. m.* חָטַן Ex 5, 16 fehlen, sündigen. *Pa.* sündigen machen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַחְטֵי Est II 4, 11 (nicht MS) sündigen machen. *Itpe.* versucht werden.

חֲטָא II *a.* zart sein. *Pa.* besänftigen, überreden. *pt. pass.* verzärtelt.

חֲטָא (Sac 3, 2) s. יְחַטָא.

חִטָּא *a. m.* Linie.

חִטְאָה (1S 10, 27) *a. m., ind.* חֵטְא Dt 19, 15, *c. s.* חֶטְאָךְ Gen 4, 7, *pl.* חֶטְיִן Lv 19, 29 Sünde.

חַטָּאָה *a. m.* Sünder.

חַטָּאָה *a. m., pl. c. s.* חֲטָאָנָא Ex 34, 9, חַטָּאֵיהוֹן Lv 16, 16 Sünde.

חַטָּאת *h. f.* 1. Sünde; 2. Verderben; 3. Sündopfer.

חַטָּאתָא s. חַטָּתָא.

חָטַב *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. wegreissen. *Pi.* auskratzen.

חֲטַב *a.* 1. schlagen; 2. *pf.* 2 *sg. m.* חֲטַבְתְּ Dt 26, 17 erwählen; 3. sticken, zeichnen.

חוּטְבָא *a. m.* 1. Stickerei; 2. l. רוּטְבָא.

חֲטָבָה *h. f.* Fällen, Abschneiden.

חִטָּה *h. f., pl.* חִטִּים Weizen (*triticum*).

חטהא l. חִטְאָה.

חַטּוֹטָא *a. m.* der Ausgrabende.

חֲטוֹטֶרֶת *h. f.* Buckel, Höcker.

חִטּוּי I *h. m.* Reinigung.

חִטּוּי II *h. m.* Üppigkeit, Wohlleben.

חִטּוּיָא *a. m.* dass.

חֲטוּלִים Ortsname.

חֲטוֹפָא *a. m., ind.* חֲטוֹף Jud 9, 24 Raub.

חַטּוֹפָא *a. m., pl.* חַטּוֹפִין Gen 6, 11. 13, Ob 5, 2S 22, 50 Soc 59 Räuber.

חֲטוּרִיתָא *a. f., ind.* חֲטוּרִית Jes 30, 6 Höcker (des Kamels).

חטותא l. חֲטִיתָא.

חָטַט *h.* 1. graben; 2. ausgraben; 3. durchgraben. *Pi.* 1. dass.; 2. scharren. *Ni. Hitp.* ausgegraben werden. *Hitpol.* geschliffen, poliert werden. *Pilpel.* חִטְחֵט graben.

חֲטַט *a.* graben, bohren. *Pa.* 1. dass; 2. *pf.* 3 *pl.* חַטִּיטוּ Gen 3, 7, *pt. pl. f.* מְחַטְטָן Ez 13, 8 nähen.

חֲטַט *h. m.* bösartiger Ausschlag.

חֲטָטָא *a. m.* dass.

חֵטְי *h. m.* Sünde, Schuld.

חַטָּיָא, חָטְיָא *a. m.* Sünder.

חֲטִיבָה *h. f.* 1. Gegenstand der Erwählung; 2. Abschneiden, Fällen.

חֲטִיבְתָא *a. f.* Erwählung.

חֲטִיָּה *h. f.* Sünde.

חֲטִיטָה *h. f.* Aushöhlen, Auskratzen.

חֲטִיטוּם, חֲטִיטוּב (?) *x. m.* Schild (?).

חַטִּין. חַטִּין *h. f. pl.* Zahnreihe.

חֲטִיף *h. m.* Abgeschabtes, Abfall.
חֲטִיפָה *h. f.* Abschaben.
חֲטִיפִיתָא *a. f.* ein Raubvogel.
חֲטִיתָא *a. f.* 1. Sünde; 2. Üppigkeit.
חָטָם *h. m.* Nasenring.
חָטַף *h.* 1. fortreissen, rauben; 2. eilig thun. *Hitp.* 1. fortgerissen, geraubt werden; 2. beeilt werden.
חֲטַף *a., ipf.* 2 *m. pl.* תַּחְטְפוּן Jud 21, 21, *pt. pl.* חָטְפִין Est II 1, 2, *inf.* מַחְטַף Est II 1, 1, 1. fortreissen, rauben; 2. zerreissen; 3. Gewalt anthun, eine Schriftstelle pressen. *Itpe.* weggerissen werden. *Pa. pt. pl.* מְחַטְּפִין Est II 1, 2 (MS חָטְפִין) fortreissen.
חַטְפָא (Jon 3, 8), חִטְפָּא (Ez 45, 9) *a. m.* Raub, Gewaltthat.
חֲטָפָה *h. f.* Abschaben.
חֲטַפִּיתָא *a. f.* ein Raubvogel.
חֲטַר *a.* 1. umzäunen; 2. schlagen. *Pa.* mit einem vertikalen Strich versehen.
חוּטְרָא (Nu 17, 21) *a. m.* 1. Stab, Rute. חוּטְרָא דְרָעֲיָא Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*); 2. חֻטְרָא Mi 2, 12, *pl.* חוּטְרִין Nu 32, 16 (MS חֻטְרִין) Hürde, Gehege; 3. Stadt bei Nehardea.
חוּטְרָנָא *a. m.* streifig (?).
חֲטֹרֶת *h. f.* Höcker.
חַטָּתָא (Ex 29, 36) *a. f., pl. c. s.* חַטָּוָתְהוֹן (!) Nu 18, 8 Sündopfer.
חִטְּתָא *a. f., pl.* חִטִּין Ex 29, 2 1. Weizen; 2. Weizenernte; 3. Warze, Mandel (im Hals).
חַי *h. m.* 1. lebend, lebendiges Wesen; 2. kräftig, gesund; 3. in natürlichem Zustand, roh. *pl.* חַיִּים Leben.
חַיָּא (Lv 13, 14) *a. m., ind.* חַי Ex 12, 9 dass. *pl. d.* חַיַּיָּא Gen 2, 9 Leben. לְחַיֵּי Ru 3, 13 Glück zu!
חֲיָא (Gen 5, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחֵי Gen 3, 22, *inf.* מֵיחָא Ez 18, 9 Soc 59, *pt.* חָיֵי Dt 8, 3 1. leben; 2. genesen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְחַיֵּינְנָא 2K 7, 4 1. beleben, ins Leben rufen; 2. am Leben erhalten. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחֵי Ex 22, 17, *inf.* אַחָאָה 2S 8, 2, אַחְוָאָה Jes 38, 16 (MS אַחָאָה) wieder beleben, leben lassen.
חִיָּא *m.* Personenname.
חַיָּב *h. m., f.* חַיֶּבֶת 1. Schuldner; 2. schuldig, verpflichtet; 3. bösartig.
חַיָּבָא (Gen 18, 23) *a. m., f. d.* חַיַּבְתָּא 1. schuldig; 2. Sünder.
חִיבָה (?) *h. f.* Vorrat.
חִידָא (Est I 8, 15, Est II MS 8, 15 כִּידָא) *a. m.* Kopfschmuck (?).
חִידְתָא *a. f.* Rätsel.
חָיָה *h.* 1. leben; 2. gesunden, heil werden. *Ni.* zum Leben erweckt werden. *Pi. Hi.* 1. leben lassen; 2. beleben, erwecken; 3. erhalten, ernähren.
חַיָּה *h. f.* 1. lebendig; 2. Tier, Wild; 3. Wöchnerin; 4. Hebamme; 5. *pl.* חַיּוֹת Engelklasse.
חִיּוּב *h. m.* 1. Verpflichtung; 2. Verschuldung; 3. Strafbarkeit.
חִיּוּבָא *a. m.* 1. Verpflichtung; 2. Strafbarkeit.
חִיּוּבְתָּא *a. f.* Schuld.
חִיּוּלָא *a. m.* Kraft.
חַיּוּת *h. f.* Lebensunterhalt, Lebenselement.
חַיוּתָא (Jes 38, 13) *a. f., ind.* חֵיוָא Ex 23, 29, *pl.* חֵיוָן, חֵיוָן 1. Tier; 2. חַיְוָתָא NuJI 35, 11 (MS) Lebensunterhalt.
חַיּוּתָא *a. f.* 1. Leben, Lebensunterhalt; 2. lebendes Wesen; 3. Mutterschoss.
חַיָּט *h. m.* Näharbeit.
חַיָּט *h. m.* Schneider.
חַיָּטָא *a. m.* dass.
חִימָן, חִימִין *h. m.* Riedgras, Binse.
חַיְיתָא *a. f.* Sack.
חֵיךְ *h. m.* Gaumen.
חִיךְ *h. m.* Stotterer.
חַיֵּל *a. Pa.* 1. stärken; 2. *inf.* חַיָּלָא Nu 4, 23 Kriegsdienst leisten. *Itpa.*

1. gestärkt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְחַיַּלוּ Nu 31, 7 sich scharen.

חַיִל *h. m., pl.* חֲיָלוֹת, חֲיָלִין 1. Heer; 2. Stärke, Gesundheit.

חֵיל *h. m.* 1. Raum zwischen der inneren und äusseren Umwallung einer Stadt; 2. Raum im Tempel, rings um die inneren Höfe, zunächst dem Heidenvorhof.

חֵילָא *a. m.* dass.

חֵילָא (Gen 31, 29), חַיְלָא *a. m., ind.* חֵיל Ex 32, 11, *pl. d.* חֵילַיָּא Ex 12, 41, חֵילְוָתָא 1K 15, 20, *c. s.* חֵילְוָתֵיהּ Est II 1, 4 1. Stärke; 2. Heer; 3. Ertrag; 4. Beweis. חֵילֵיהּ דְּ der Beweis jemandes (jer. Talm.); 5. stark; 6. s. חַלְיָא und חֲלָא.

חִילָה *h. f.* Stärke (?).

חֵילוּתָא, חֵילוּתָא *a. m., c. s.* חֵילוּתֵיהּ Cant 8, 4 (MS חֵילְוָתֵיהּ) 1. Stärke; 2. Kriegsmacht, Heer.

חִילֵף s. חֲלַף I.

חֵילַת (Ez 27, 18) Ortsname.

חִילַת *h. f.* Schilfart.

חַיִּים *h. m. pl.* 1. Leben; 2. Unterhalt. חַיֵּי נֶפֶשׁ Lebensbedürfnisse.

חִימָא *a. m.* rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe.

חֵימָה *h. f.* Zorn.

חֵימָרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.

חַיִס *h. m.* legitime Verwandtschaft.

חַיִס *h. m.* Schonung.

חַיְסָא *a. m., ind.* חַיִס Ex 12, 27, Jes 30, 14 Schonung, Erbarmen.

חֵיפָא *a. m.* 1. Angriff, Anprall; 2. Hafenstadt am Karmel.

חֵיפָה s. חֵיפַת.

חֵיפָה *h. f.* 1. eingesalzene Haut; 2. s. חִפָּה.

חֵיפָנִי *h. m.* aus Chaipha.

חַיִץ *h. m.* (dünne) Scheidewand.

חַיְצָא, חִיצָה *h. f.* 1. etwas Seltsames, Unnatürliches; 2. Scheidewand.

חיצה s. חִישָׁה.

חִיצוֹן *h. m.* aussenbefindlich.

חִיצוֹנָא *a. m.* Aussenposten.

חִיצוֹנִי *h. m.* Sektierer.

חֵיק *h. m.* Busen, Schoss.

חֵיקָא *a. m., c. s.* חֵיקֵיהּ 2S 12, 3 (MS חֲנֵיהּ) dass.

חִירָה *h. f.* ausgehöhlter Fels.

חֵירוּם *h. m.* Absperrung.

חֵירוּף *h. m.* Schmähung.

חֵירוּפָא *a. m.* dass.

חֵירוּת *h. f.* Freiheit.

חֵירוּתָא (Lv 19, 20) *a. f.* 1. dass.; 2. *ind.* חֵירוּ Gen 40, 16 Vornehmheit.

חֵירְיָא Ortsname.

חירר (DtJI 15, 17) l. mit MS חֵירוּ, s. חֵירוּתָא.

פּוּם ח׳ חִירָתָא. (Ex 14, 9) Ortsname.

חִישָׁה *h. f.* Dickicht.

חִישׁוּתָא *a. f.* Sinnen.

חִישְׁתָא *a. f., c.* חִישַׁת Mi 3, 12 dass.

חֵית der achte Buchstabe des hebr. Alphabets.

חֵיוְתָא, חַיְתָא *a. f.* 1. חַיְתָא Gen 1, 20, *c.* חַיַּת Gen 3, 19 lebendiges Wesen; 2. חַיְתָא 2S 23, 11 Dorf; 3. s. חַיְיתָא.

חַיְתָא (Ex 1, 19) *a. f.* 1. Hebamme; 2. Wöchnerin.

חֵךְ *h. m.* Gaumen, Kehle.

חִכָּא *a. m., c. s.* חִכָּךְ Ho 8, 1 dass.

חַכָּא *a. Pa.* warten, harren.

חכבית l. אַכְּבִית.

חָכָה *h. Pi.* 1. angeln; 2. warten, harren.

חַכָּה *h. f., pl.* חַכִּין Angel.

חִכּוּךְ *h. m.* Krätze.

חִכּוּר *h. m.* Pacht.

חָכוֹר *h. m., pl.* חָכוֹרוֹת Pächter, der ein immer gleiches Quantum von Naturalien als Pacht entrichtet.

חַכּוּרָא *a. m.* dass.

חַכְחָכָא *a. m.* Schramme.

חַכִּימָא *a. m., pl.* חַכִּימִין Dt 1, 13 1. weise, gelehrt; 2. Titel von Gelehrten.

חַכִּימָאָה *a. m.* einer, der gelehrt sein will.

חֲכִּימוּתָא *a. f.*, *c.* חֲכִּימוּת Ex 35, 25 (MS חֲכִּימַת) Gelehrsamkeit, Weisheit.
חֲכִּימְתָא *a. f.*, *c.* חֲכִּימַת Ex 35, 25 weise.
חֲכִינָה *x. f.* (ἔχιδνα) Otter.
חֲכִינָי *m.* Personenname.
חכינאנות l. חֲכִינָאנוּת.
חֲכִינְנָא *x. m.* 1. schlangenähnlich, hinterlistig; 2. s. חֲכִנְנָא.
חֲכִינְתָא *x. f.* Otter.
חָכִיר *h. m.* 1. Pächter; 2. Pacht.
חֲכִירָא *a. m.* 1. dass.; 2. s. חֲכִירָא.
חֲכִירוּת *h. f.* Pacht, Pachtsumme.
חָכַךְ *h.* 1. rauh sein, reiben, kratzen; 2. zaudern. *Pi.* räuspern. *Hitp.* sich reiben.
חֲכַךְ *a. Itpe.* sich reiben.
חָכָךְ *h. m.* 1. Ausschlag, Krätze; 2. Heiserkeit (?); 3. Heimsuchung.
חככית l. אֲבָבִית.
חָכַם *h.* 1. weise sein; 2. kennen. *Hi.* 1. weise werden, Gelehrter werden; 2. weise machen; 3. klügeln. *Hitp.* weise werden.
חֲכַם (1 K 5, 11), חֲכִים (?) *a.* 1. *pf.* 3 *pl. m.* חֲכִימוּ Ex 15, 8, *pt. f.* חָכְמָא Est II 2, 18 weise, gelehrt sein; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֶחְכּוֹם Koh 7, 23 kennen, wissen; 3. beiwohnen; 3. klar, erwiesen sein. *Pa.* 1. weise machen, belehren; 2. *pf.* 3 *m. sg. c. s.* חַכְּמַנִי Gen 27, 36 (MS אַכְמַנִי), 3 *pl.* חַכִּימוּ Ex 15, 8 (MS חֲכִימוּ) überlisten, listig handeln; 3. weise sein; 4. *pf.* 2 *sg.* חַכִּימַת Jes 29, 16 l. חַכִּימְתְּ kennen, verstehen. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. s.* אַחְכִּימְנוּן Gen 48, 14, אַחְכְּמַנִי Ez 3, 2 erkennen lassen. *Itpa.* 1. weise werden; 2. sich beraten; 3. erkannt werden; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִתְחַכַּם Ex 1, 10 überlisten.
חָכָם *h. m.* 1. Kenner; 2. Gelehrter, Weiser; 3. Titel von Gesetzesgelehrten.
חֲכָמָה *h. f.* 1. *fem.* von חָכָם; 2. Hebamme.
חָכְמָה *h. f.* Weisheit.
חַכְמִי *m.* Personenname.
חַכְמָנִית *h. f.* verständig.
חָכְמְתָא, חוּכְמְתָא *a. f. ind.* חָכְמָה Ex 35, 26, *c. s.* חוּכְמַתְכוֹן Dt 4, 6 Weisheit, Gelehrsamkeit.
חָכַר *h.* 1. pachten; 2. verpachten. *Hi.* verpachten. S. חוֹכֵר, חָכוּר.
חֲכַר *a.* dass.
חַכְרָנוּתָא *a. f.* Pachtverhältnis, Pachten.
חכשרה l. הַכְשָׁרָה.
חַכְּתָא (Jes 19, 8) *a. f.* Angel.
חל 1. החל מן (jNed 39[c]) l. הָדְרָא הַלְמַי; 2. כחל לה (jAbZ 40[d]) l. כְּחָלָלָה, s. חֲלָלָא.
חָלָא (Ex 2, 12) *a. m.* 1. Sand; 2. Vogel Phönix.
חָלָא I (חָלָא) *a. m.* Körnchen, Kügelchen.
חַלָּא II *a. m.*, *c.* חַל Num 6, 3 Essig.
חֲלָא III *a. m.* Saft.
חָלָא (?) *a. m.* süss.
חוּלָא (Lev 10, 10) *a. m.* gemein, profan.
חֲלָא I *a.* 1. sanft, süss sein; 2. s. חול III. *Pa.* süss machen. *Itpe.* süss werden.
חֲלָא II *a.* krank sein.
חֶלְאָה *f.* Personenname.
חָלָב *h. m.* Milch. בָּשָׂר וְחָלָב Verbot, betreffend das Zusammenkochen von Fleisch und Milch. נֵץ חָלָב eine Pflanze (Ornithogalum). ח' בֵּיצִים Eiweiss. גּוּשׁ חָלָב Ortsname.
חָלַב *h.* 1. Milch geben; 2. melken. *Ni.* gemolken werden.
חֲלַב *a.* dass.
חֵלֶב *h. m.* Fett.
חֲלָבָא *a. m.*, *ind.* חֲלַב Ex 3, 8 1. Milch; 2. Eiweiss, Saft.
חֶלְבּוֹ *m.* Personenname.
חֶלְבּוֹן *h. m.* Eiweiss.
חֶלְבּוֹנָא *a. m.* dass.
חֶלְבּוֹנְתָא (Ex 30, 34) *a. f.* Galbanum von *Ferula galbaniflora*.
חֲלָבִי *h. m.* milchig.

חָלְבִּי *h. m.* fettig.

חַלְבִּיץ *h. m.* Wurzel von Ornithogalum(?).

חִלְבָּאנָא *a. m.* Epheu (*Hedera helix*).

חֶלְבְּנָה *h. f.* Galbanum.

חָלְבָּנִיתָא *a. f.* Epheu.

חֲלַגְלוֹגָה, חֲלוּגְלוּגָה *h. f.* Portulak (*Portulaca odoracea*).

חָלַד *h.* graben, höhlen. *Hiph.* 1. hineinstecken; 2. aushöhlen.

חֲלַד *a.* erdfarbig werden (?).

חֶלֶד *h. a.* 1. Erde, Humus; 2. irdisches Leben.

חוּלְדָּא (Lev 11, 29) *a. m.* 1. Maulwurf; 2. Wiesel.

חוּלְדָּה *h. f.* 1. Personenname; 2. Hinterpforte (?); 3. Maulwurf; 4. Wiesel.

חֲלָדָה *h. f.* Stecken (das Schlachtmesser zwischen die Venen).

חֶלְדּוּן (BerR 37) Heldua in Phönicien, südlich von Berytus (jetzt Chulde).

חַלְדּוּתָא *a. f.* Rost, Schimmel.

חָלָה I *h.* krank sein, leiden. *Hiph.* krank machen. *Hoph.* krank gemacht werden.

חָלָה II sanft, süss sein. *Pi.* 1. süss machen; 2. besänftigen. *Hi.* 1. besänftigen; 2. durchdringen.

חַלָּה *h. f.* 1. Teighebe; 2. Kuchen; 3. Name eines Mischnatraktates.

חֲלוּדָה *h. f.* 1. Rost, Schimmel; 2. Geschwür (Krebs); 3. l. חֲלִידָה *x.* (χαλίδιον) Täfelchen.

חִלּוּזָא, חַלּוּזָא *a. m., c. s.* חֲלוּזַהּ Est II 1, 3, *pl. c. s.* חַלּוּזוֹהִי Est II 6, 11 Busen des gegürteten Gewandes.

חִלּוּט s. הֶחְלֵט.

חָלוּטִין *a. m. pl.* Entscheidung. בַּחֲלוּטִין, לַחֲלוּטִין Lev 25, 23 endgiltig, gänzlich.

חָלוּטָנִית *a.* endgiltig.

חִלּוּי *h. m.* 1. Süssmachen; 2. Besänftigung.

חִלּוּל *h. m.* 1. Entweihung; 2. Auslösung von Geheiligtem; 3. Verlust der Priesterwürde.

חָלוּל *h. m.* hohl, Höhlung.

חֲלוֹם *h. m., pl.* חֲלוֹמוֹת Traum.

חַלּוֹן *h. m., pl.* חַלּוֹנוֹת Fensterluke.

חֹלֹן Ortsname.

חִלּוֹנָאָה *a. m., ind.* חִלּוֹנַי Nu 18, 4 1. Nichtpriester; 2. fremd.

חִלּוֹנִי *h. m.* Nichtpriester.

חִלּוֹנִיתָא, חִלּוֹנָיְתָא *a. f.* 1. nichtpriesterlich; 2. fremd.

חִלּוּף *h. m.* 1. Wechsel, Tausch; 2. Gegenteil.

חֲלוּף, חֲלוּפֵי *a., c. s.* חֲלוּפָךְ Jes 43, 3, חֲלוּפָהָא Jud 15, 2, חֲלוּפוֹהִי 1 K 21, 2 anstatt.

חִלּוּפָא *a. m.* 1. *c. s.* חִלּוּפֵיהּ Lev 27, 10 Tausch, Eingetauschtes; 2. Ablösung; 3. Gegenteil. לָא מִסְתַּבְרָא דְּלָא חִלּוּפִין nur das Gegenteil ist einleuchtend; 4. Krisis, Entscheidung; 5. *pl. c.* חִלּוּפֵי, *c. s.* חִלּוּפָךְ Est II 6, 1 anstatt.

חִלּוּץ *h. m.* Stärkung.

חָלוּצָא Ortsname.

חֲלוּצָה *h. f.* die von der Schwagerehe frei gewordene Witwe.

חִלּוּק *h. m.* 1. Verteilung; 2. Teilung, Abteilung; 3.Meinungsverschiedenheit.

חָלוּק I *h. m.* 1. glatt; 2. leer.

חָלוּק II *h. m., pl.* חֲלוּקִין, חֲלוּקוֹת 1. Untergewand; 2. Binde; 3. Reihe, Schicht.

חָלוּקָא *a. m.* dass.

חֲלוּקָה *h. f.* 1. Untergewand; 2. חֲלוּקַת נֶפֶשׁ Bohnenart.

חֲלַז *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* חַלֵּיזַת (MS חֲלֵיזַת) Est II 1, 3, *pt. pl.* מְחַלְּזִין Est II 6, 11 gürten, heraufziehen.

חוּלְזָא *a. m.* Lende.

חִלָּזוֹן *h. m.* 1. Schnecke, Muschel; 2. Purpurschnecke; 3. Heuschreckenart; 4. schneckenartige Verzierung; 5. Augenkrankheit.

חַלְזוֹנָא *a. m.* 1. Purpurmuschel; 2. eine Augenkrankheit; 3 Heuschreckenart.

חִלְחוּל *h. m.* Durchdringung (v. Gift).

חַלְחוּלִית *h. f.* Ränke (?).

חַלְחוֹלֶת *h. f.* Gekröse.
חַלְחֵל *h.* 1. höhlen, durchlöchern; 2. schütteln. *Pass.* 1. durchdringen; 2. durchdrungen werden; 3. geschüttelt werden.
חַלְחֵל *a.* aushöhlen. *Pass.* 1. ausgehöhlt werden; 2. durchdrungen werden; 3. zittern.
חַלְחָלָה *h. f.* Zittern.
חֲלַחְלוּחִין *h. m. pl.* Lathyrus (?).
חוּלְחוּלְתָּא (Koh 1, 17), חוּלְחַלְתָּא *a. f.* böser Anschlag.
חָלַט *h.* 1. mischen, Teig anrühren; 2. einrühren, eintauchen; 3. eine Ende machen; 4. ein definitives Urteil abgeben, endgiltig ein Urteil abgeben. *Ni.* eingerührt werden. *Hi.* endgiltig erklären.
חֲלַט *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תַּחְלוֹט 2 S 13, 6 Teig anrühren; 2. gerinnen lassen; 3. einlegen; 4. anheimfallen; 5. endgiltig erklären. *Pa.* für immer abtreten. *Aph.* endgiltig erklären. *Itpe.* 1. sich verbinden; 2. verfallen.
חַלְטָא *a. m.* endgültige Entscheidung, definitiver Kaufabschluss.
חֲלָטָנִית *h. f.* gänzliches Aufhören. לח׳ für immer.
חֳלִי *h. m.* Krankheit.
חַלְיָא, חֲלֵיא *a. m., ind.* חֲלֵי Ez 3, 3 süss.
חֶלְיָא *a. m.* Krankheit.
חַלְיָא (Jud 14, 14), חַלְיָא *a. m., ind.* חֲלֵי Jud 14, 18 1. Süsses, Süssigkeit (Most); 2. Saft.
חֶלְיָה *h. f.* Schmuck.
חוּלְיָה *h. f.* 1. Glied, Teil, Ausschnitt; 2. Knorpel der Wirbelsäule; 3. Schutt.
חַלְיוֹא *a. m., ind.* חִלְיו Lev 21, 20 augenkrank.
חֲלִיטָה *h. f.* 1. Halsband; 2. Mehlspeise; 3. endgiltiges Urteil.
חֲלִיטְרָא *a. m.* Konditor, Mehlspeisenhändler.

חֲלִיטְתָא *a. f.* 1. *pl. d.* חֲלִיטָתָא Jes 3, 20 Halsband; 2. *pl. d.* חֲלִיטָתָא 2 S 13, 6 Mehlspeise.
חָלִיל *h. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. Flötenbläser.
חֲלִילָא *a. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. *c.* חָלִיל Ex 27, 8 hohl; 3. rund, ringsherumgehend.
חֲלִילָה *h. f.* 1. Höhlung; 2. rund um.
חָלִילָה *h.* fern sei es!
חֵלִים (Jer 29, 24) Ortsname.
חֲלִימָא *a. m.* wiederherstellungsfähig.
חֲלִימָה *h. f.* Pflanzenname (vgl. חַלְמִית).
חָלִיף *h. m.* Binse.
חָלִיף *h. m., pl.* חֲלִיפוֹת Messer.
חֲלִיפָא *m.* Personenname.
חֲלִיפָה *h. f., pl.* חֲלִיפִין 1. Ersatz; 2. junger Trieb.
חָלִיץ *h. m.* Schleife, Schlinge.
חֲלִיצָה *h. f.* 1. Ausziehen, Ablösen; 2. Prozedur des Schuhausziehens bei Verweigerung der Schwagerehe.
חֲלִיצְתָא *a. f.* dass. wie 2.
חָלִיק *h. m.* glatt.
חליקוסתא l. סְלִיקוּסְתָּא.
חֲלִיקוּפְרִי *h. m.* aus dem cyprischen Σόλοι(?).
חֲלִישָׁא *a. m., ind.* חֲלִישׁ Jo 5, 2 (MS חַלָּשׁ), *f.* חֲלִישָׁא Thr 1, 13 (nicht MS) schwach.
חֲלִישׁוּת *h. f.* Schwäche.
חֲלִישׁוּתָא (Ho 7, 9, MS חַלָּשׁוּתָא) *a. f.* dass.
חֲלִיתָא, חַלְיְתָא *a. f.* süss.
חֲלִיתָא s. חַלְתָּא.
חלך l. חֲלַד.
חָלַל *h.* 1. aushöhlen; 2. verwandeln. *Ni.* 1. נֶחֱלַל ausgehöhlt, herausgetrennt sein; 2. נְחוֹל entheiligt, gemein werden. *Pi.* 1. profanieren, entweihen; 2. ungiltig machen; 3. auslösen (von heiligen Dingen). *Pu.* 1. gemein (entheiligt) werden; 2. lose sein. *Hi.* הֵחֵיל 1. anfangen; 2. profanieren, entheiligen; 3. wechseln. *Hitp.* 1. entweiht werden; 2. an Durchfall leiden.

חָלַל *a.* 1. *pt.* חָלִיל Jes 10, 15, *pt. pass. c.* חָלִיל Ex 27, 8 aushöhlen, bohren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* חָלַת Ez 22, 26, 3 *m. pl.* חָלוּ Gen 4, 26 profan sein; 3. *pt. pass. f.* חֲלִילָא Lev 21, 14 profanieren; 4. waschen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* חַלֵּלִית Jes 10, 15 bohren; 2. *pt. pl.* מְחַלְּלִין Ma 1, 12 (MS מְחַלִּין) entweihen; 3. auslösen (von heiligen Dingen); 4. *ipf.* 3 *m. sg.* יְחַלֵּיל Lev 1, 9 waschen, scheuern. *Aph. pf.* אַחִיל Lev 19, 8, *ipf.* 2 *m. sg.* תַּחִיל Lev 18, 21, *pt. pass. f.* מַחֲלָא Lev 21, 7 entweihen, dem allgemeinen Gebrauch übergeben. *Ittaph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתַּחַל Lev 21, 9 entweiht werden.

חָלָל *h. m.* 1. Erschlagener; 2. Entweihter (vom Priesterdienst Ausgeschlossener); 3. Höhlung (z. B. in der reifen Dattel zwischen Schale und Kern); 4. Kunstgriff, Tücke.

חֲלָלָא *a. m., pl.* חֲלָלִין Ez 28, 13 1. Höhlung, Öffnung; 2. Geheimnis; 3. verborgener Schatz.

חֲלָלָה *h. f.* 1. für den Priester verbotene Frau; 2. Tochter aus der Ehe mit einer solchen.

חָלַם *h.* 1. träumen; 2. gesund sein. *pt. pass.* חָלוּם gesund.

חֲלַם (Gen 37, 5) *a.* träumen. *Pa.* fest verbinden. *Aph. pt. pl. m.* מַחְלְמִין Jer 29, 8 träumen lassen.

חֶלְמָא (Gen 37, 6), חֶלְמָא *a. m.* Traum.

חַלְמָא *a. m.* 1. *ind.* חַלָּים Dt 13, 4 Träumer; 2. Traumkundiger.

חֲלָמָה (חֻלְמָה) *h. f.* 1. Naht; 2. Bindestoff (Lehm?).

חַלְמָה *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria L.*).

חֶלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

חֶלְמוֹנָא *a. m.* dass.

חַלְמוּת, חַלְמִית *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria L.*).

חַלְמִישׁ Ortsname.

חלנונא (DtJ I 28, 42 MS) l. חַלְזוֹנָא.

חָלַף *h.* 1. vorübergehen; 2. ändern, wechseln. *Ni.* 1. verwechselt werden; 2. einem Nachfolger Platz machen. *Pi.* vertauschen. *Hi.* 1. tauschen, wechseln; 2. junge Triebe bekommen, wieder ausschlagen; 3. zweideutig reden. *Ho.* מוּחְלֶפֶת הַשִּׁטָּה die Ordnung (der dissentierenden Lehren) ist verwechselt. *Hitp.* vertauscht werden.

חֲלַף, חָלִיף (Cant 2, 11) *a.* vorübergehen, verschwinden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יְחַלֵּיף Lev 27, 10 vertauschen. מְחַלְּפָה שִׁטָּתֵיהּ דְּ die Meinung von N. N. widerspricht sich selbst; 2. auf und abgehen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַלְּפַת Jes 1, 7 verwechselt werden, verwandelt werden. *Schaph.* s. שַׁלְחֵיף.

חֵלֶף I *h. m.* 1. Rute, Zweig (der Weide); 2. Schilf, Riedgras; 3. Ortsname.

חֵלֶף II *h. m.* Gegenteil.

חֲלַף (Gen 4, 25), חֲלָף, חֲלָפֵי *a.* anstatt. חֲלַף דְּ Gen 20, 16 dafür dass, weil.

חִלְפָא *a. m., pl. c. s.* חִלְפָנָא Est II 3, 8 Weide. חִלְפָא דְיַמָּא Blüten von *Juncus odoratus* (*Schönanthum*).

חַלְפַי *m.* Personenname.

חוּלְפָנָא *a. m., c.* חוּלְפָן Dt 23, 19 l. חוּלְפָן Tauschwert, Erlös.

חֲלַפְסִדְרָא *x. f.* (κλεψύδρα) Wasseruhr.

חֲלַפְתָּא *a. f.* 1. Weide; 2. männl. Personenname.

חָלַץ *h.* 1. gürten; 2. ausziehen, entblössen; 3. das Schuhausziehen bei Verweigerung der Schwagerehe vollziehen, die Schwagerehe verweigern (חָלַץ לְ vom Mann gebraucht, חָלַץ מִן von der Frau gebraucht). *pt. pass.* חֲלוּצָה die durch Chaliza von der Schwagerehe frei gewordene Witwe. *Ni.* abgezogen werden, sich lösen. *Pi.* 1. lösen, befreien; 2. gürten, stärken; 3. bewaffnen. *Hiph.* 1. lösen, aufbinden;

2. die Chaliza vollziehen; 3. befreien; 4. gürten.

חֲלַץ *a., pt.* חָלֵיץ 2 S 6, 20 1. ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen; 3. sich zurückziehen. *Pa.* 1. *inf.* חַלָּצָא Gen 34, 27 ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen.

חֲלָצַיִם *h. f. du.* Lende.

חָלַק *h.* 1. teilen, zuteilen; 2. geteilter Meinung sein. *pt. pass.* חָלוּק a. verschieden; b. verschiedener Meinung. *Ni.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. verschiedener Meinung sein. *Pi.* teilen. *Hi.* 1. glatt machen, ebnen; 2. glatt sein; 3. ausgleiten. *Ho.* 1. geglättet werden; 2. ausgleiten. *Hitp.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. sich trennen.

חָלָק *h. m.* glatt, leer. יָצָא חָלָק leer weggehen.

חֵלֶק *h. m.* 1. Teil, Anteil; 2. Glätte.

חִלֶק *x. m.* 1. (ἅλιξ, ἅλληξ) Fischsauce; 2. s. בְּלֶק.

חוּלְקָא *a. m., ind.* חוּלָק Dt 14, 27 Teil.

חַקְלָא *a. m., pl. d.* חַקְלַיָּא Mi 3, 3 1. Feld; 2. Portion; 3. ein bestimmtes Mass.

חַקְלָא *a. f., pl. c. s.* חַלְקָתְהוֹן Mi 2, 4 (MS חַקְלָתְהוֹן) Feld.

חִלְקָא, חִלְקָה *x. f.* (*alica*) Speltgraupe.

חֲלֻקָּה *h. f.* Teil, Verteilung.

חֲלַקְלַק *h.* schmeicheln.

חָלַשׁ *h.* werfen (?).

חֲלַשׁ *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶחֱלַשׁ Jes 2, 11 1. schwach sein, erschlaffen; 2. schwinden; 3. fein, dünn sein; 4. ausziehen. *Pa.* 1. schwächen; 2. polieren. *Aph.* 1. schwächen; 2. mit scharfem Messer schneiden; 3. ausziehen. *Itpe.* schwach werden.

חֶלֶשׁ *h. m.* 1 Los; 2. Schilf, Rohr.

חַלָּשׁ *h. m.* schwach, krank.

חַלָּשָׁא *a. m., ind.* חַלָּשׁ Dt 28, 44 dass.

חוּלְשָׁא (Jes 40, 23) *a. m.* Schwäche.

חַלָּשׁוּתָא (Ho 7, 9), **חַלְשׁוּתָא** *a. f., c. s.* חַלְשׁוּתִי 1K 12, 10 Schwäche.

חֶלֶת *h. f.* 1. Name eines Rohres; 2. Ortsname.

חִלְתָא (Dt 34, 6), **חֵלְתָא** *a. f.* 1. *ind.* חֵלָא Jes 28, 1, *pl. d.* חֵלַיָּא Nu 21, 20, Jes 40, 4 Thal; 2. Scheidung; 3. s. חוּלְתָא.

חֶלְתָא I *f.* Personenname.

חֶלְתָא II *a. f., c.* חוּלַת Est II 8, 15 (MS בְּהוּ לְתַחְלַת) (Est I Druck חולת חולית [Dittographie]) Scheide.

חַלְתָא *a. f.* 1. Nu 15, 20 Teighebe; 2. loses Flechtwerk; 3. Bienenkorb.

חִלְתִּית *h. f.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

חִלְתִּיתָא (falsch חִלְתּוּתָא) *a. f.* dass.

חַם I *h. m.* warm, heiss. *pl.* חַמִּים 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.

חָם II *h. m.* Schwiegervater.

חֲמָא *a. m., c. s.* חֲמוּיִךְ Gen 38, 13 dass.

חֲמָא rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe (*Brassica Napus napobrassica*).

חֲמָא (Est II 2, 5) *a.* 1. sehen; 2. *pt.* חֲמֵי Ru 3, 12 sich ziemen, würdig sein. *Pa. Aph.* 1. zeigen; 2. l. אַחְמֵי v. חֲמָא das Auge abwenden. *Itpe.* gesehen werden.

חַמָּא *m.* Personenname (חַמּוּאֵל).

חֶמְאָה *h. f.* Dickmilch, Butter.

חֶמְאֲתָא *a. f.* dass.

חָמַד I *h.* wünschen, verlangen. *Ni.* begehrt werden. *Pi.* begehren. *Hitp.* Gefallen haben.

חָמַד II (viell. חָמַר) *h.* sengen. *Ni.* versengt werden.

חֲמַד *a., pt. pl.* חָמְדִין Mi 2, 2 verlangen, begehren. *Pa. inf.* חַמָּדָא Gen 31, 30, *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְמֵיד Ex 20, 14, *Itpa. pt. m. pl.* מִתְחַמְּדִין Est II 1, 2 dass.

חֶמְדָּא *a. m.* Lust.

חֶמְדָּה *h. f.* 1. Lust; 2. Kostbarkeit.

חֶמְדְּתָא (Na 2, 10) *a. f.* Begehren, Lust.

חֵמָה *h. f.* 1. Zorn; 2. Name eines Engels.
חַמָּה *h. f.* 1. Sonne; 2. Fieber.
חוּמָה *x.* (ὁμοῦ) zusammen.
חָמוּד *h. m.* Lust, Begehren.
חָמוּדָא *a. m.* gierig.
חָמוּדְתָא *a. f., ind.* חֲמוּדָא Jud 5, 30 Lust, Begehren.
חִמּוּם *h. m.* 1. Erwärmung, Geschlechtslust; 2. Aufregung; 3. s. חָמָם.
חַמּוּם *h. m.* hitzig, zornig.
חִמּוּס *h. m.* Gewaltthat.
חִמּוּעָא *a. m.* Säuern.
חִמּוּץ *h. m.* dass.
חִמּוּצָא *a. m.* Scham.
חָמוּצְתָא *a. f.* scharlachrotes Gewand.
חִמּוּק *h. m.* rundes Holz.
חֲמוֹר *h. m.* 1. Esel; 2. Holzgestell, Bock.
חָמוּר *h. m.* schwer, gewichtig, streng.
חֲמוֹרָה *h. f.* Eselin.
חֲמוֹרֶת *h. f.* Eselherde (Karavane).
חֲמוֹרְתָא *a. f.* dass.
חָמוֹת *h. f.* Schwiegermutter.
חֲמוֹתָא *a. f., c. s.* חֲמוֹתַהּ Ru 2, 18 (MS Lücke) dass.
חֲמַם I *a.* niedersinken. *pt. pass.* חֲמִים Jes 46, 1 niedergesunken. *Pa.* niederwerfen. *Aph.* dass.
חֲמַם II *a. Itpe.* Ausschlag bekommen.
חוּמְטָא (Lev 11, 30) *a. m.* Eidechsenart.
חֲמָטָה *h. f.* Kuchen.
חוּמְטוֹן, חוּמְטִין *h. m.* ein Mittel zur Konservierung von Getreide.
חֲמִיטְרְיָא, חוּמְטָרְיָא *x. m. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.
חוּמְטְתָא *a. f.* Dunkelheit.
חֲמִידְתָא (Est II 1, 1) *a. f.* Lust.
חֲמִיטָה *h. f.* Kuchen.
חֲמִילָה *h. f.* Überwurf.
חַמִּימָא *a. m., ind.* חַמִּים 1S 21, 7 heiss. *pl.* חַמִּימִין 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.
חַמִּימוּת *h. f.* Hitze.
חַמִּימוּתָא *a. f.* Hitze.
חֲמִימְתָא *a. f.* Ringeltaube.
חֲמִינָא *a. m.* warm.
חֲמֵיסַר *a. m.* fünfzehn.
חֲמֵיסְרָאָה *a. m.* fünfzehnter.
חֲמִיעָא (Ex 12, 15) *a. m.* Gesäuertes.
חֲמִירָא I *a. m.* gewichtig, schwer.
חֲמִירָא II (Ex 12, 15) Sauerteig.
חֲמִישָׁאָה (Nu 7, 36) *a. m., f. d.* חֲמִישֵׁיתָא Lev 19, 25 der Fünfte.
חֲמִישִׁי *h. m.* dass.
חֲמִישִׁיָה (חַמְשִׁיָה) *h. f.* Mispel.
חֲמִישִׁית *h. f.* Fünftel.
חַמִּיתָא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi majus*).
חָמַל *h.* Mitleid haben.
חֲמָלָה *h. f.* Überwurf.
חָמַם *h.* warm sein. *Ni.* gewärmt werden. *Pi. Hi.* wärmen. *Ho.* gewärmt werden. *Hitp.* 1. sich wärmen, warm werden; 2. brünstig werden.
חֲמַם *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחַם Dt 19, 6, *pt. f.* חַמָּא Ex 16, 21 l. חָמָא warm sein. *Pa. pt. pass. pl. m.* מְחַמְמִין Ho 7, 7 erwärmen. *Aph.* אַחִים 1. erwärmen; 2. erhitzen, erregen. *Itpe.* אִיחֲמַם in Brunst geraten. *Itpa. pf.* אִתְחַמַּם Est II 5, 10 (nicht MS) 1. sich wärmen, warm werden; 2. zornig werden.
חֲמָם *x. m.* 1. Amomum, ein Gewürz; 2. s. הָמָם.
חַמָּן *h. m.* Sonnensäule.
חָמָס *h. m.* Gewaltthat.
חָמַס I *h.* Gewalt üben, Unrecht thun. *Ni.* vergewaltigt, bedrückt werden.
חָמַס II *h. Pi.* zerkratzen.
חֲמַס *a.* Gewalt üben. *Itpe.* אתחמסי GenJI 7, 21, MS richtig אתמסי, s. מְסָא.
חוּמָס *x. m.* (ἥμισυ) 1. halb, Hälfte; 2. halbleinen.
חמיסין 1. סְמִיסִין *x. m. pl.* (*semissis*) einen halben As wert.
חַמְסָן *h. m.* gewaltthätig.
חֲמֵסַר *a. m., f.* חֲמֵסְרֵי fünfzehn.

חַמְסְרָאָה *a. m.* der Fünfzehnte.

חֲמַע (Ex 12, 34) *a.* sauer werden. *Pa.* säuern. *Aph. pt. pass. f.* מַחְמְעָא Ex 12, 19 1. säuern; 2. gähren machen.

חַמְעָא, חוּמְעָא *a. m.* Essig.

חָמַץ *h.* Gewalt üben.

חָמֵץ *h.* sauer werden. *Pi.* 1. säuern. 2. gähren lassen; 3. hinziehen. *Hi.* 1. säuern; 2. hinziehen; 3. schlecht, sauer werden. *Hitp.* sauer werden.

חֲמַץ *a. Pa.* beschämen. *Aph.* 1. dass.; 2. schlecht werden.

חָמֵץ *h. m.* Gesäuertes.

חֲמַץ Ortsname (Emesa).

חוּמְצָא *a. m.* 1. Essig; 2. Fettschicht auf dem Magen.

חִמְצָא, חוּמְצָא *a. m.* Kicher (*Cicer arietinum*).

חוּמְצָאָה *a. m.* Bewohner von Emesa.

חַמְצָן *h. m.* habgierig.

חוּמְצָן *h. m.* gesäuerte Speise.

חָמַר I *h.* 1. aufhäufen, aufladen; 2. schwer wiegen. *Hi.* schwer machen. *Ho.* erschwert werden.

חָמַר II *h.* rösten, versengen. *Ni.* verbrannt werden.

חָמַר III *h. Pi.* Esel treiben.

חֲמַר I *a.* aufhäufen, aufladen. *Pa.* 1. *pt. pass. f.* מְחַמְּרָא Jes 17, 1 in Schutthaufen verwandeln; 2. aufhäufen. *Aph.* Erschwerungen auferlegen. *Itpa. pf.* אִתְחַמַּר Jes 17, 9 in Schutthaufen verwandelt werden.

חֲמַר II *a.* glühen. *Aph.* dass.

חַמָּר *h. m.* Eseltreiber.

חַמְרָא (Gen 9, 21) *a. m., ind.* חֲמַר Nu 6, 3 Wein.

חֲמָרָא (Ex 21, 35) *a. m.* 1. Esel; 2. Gestell, Bock; 3. ח׳ דְיַמָּא ein Fisch.

חַמְּרָא I *a. m.* gebräunt (?).

חַמָּרָא II *a. m.* Eseltreiber.

חֵמָרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.

חוּמְרָא *a. m.* 1. schwer, wichtig; 2. Beschwerung, Fussgestell; 3. Summe, Resultat; 4. Perle; 5. Amulett; 6. חומרא Est II 3, 3 l. חֵימְרָא (so MS).

חֲמָרְתָא *a. f.* 1. Eselin; 2. Eselheerde; 3. Karawane.

חוּמַרְתָּא s. חֲמַרְתָּא.

חָמֵשׁ *h. m., f.* חֲמִשָּׁה fünf. *pl.* חֲמִשִּׁים fünfzig.

חָמַשׁ *h. Pi.* durch fünf teilen.

חֲמֵישׁ (Ex 26, 9) *a. m., f.* חַמְשָׁה Gen 18, 28, *d.* חַמְשְׁתַּי, חַמְשָׁתֵי fünf. חֲמֵישׁ עֲשַׂר Lev 27, 7, חֲמֵישׁ עֲשָׂרֵי Gen 5, 10, חֲמֵישְׁתְּ עֲשְׂרָא Ex 16, 1 fünfzehn; *pl.* חַמְשִׁין Ex 26, 5 fünfzig.

חוּמְשָׁא *a. m., c. s.* חוּמְשֵׁיהּ Nu 5, 7 Fünftel.

חֻמְשִׁית *h. f.* Mispel.

חַמְשִׁיתָא *a. f.* Zahl von fünfen.

חֲמִשְׁתָּא *a. f.* der fünfte Tag der Woche, Donnerstag.

חֲמַת *a. Pa. Aph.* zornig machen.

חֲמָת Ortsname.

חֲמַת Name eines Dämons.

חֲמַת *a.* מִחֲמַת wegen. מִחֲמַת דְ Est II 7, 10 weil.

חֵמֶת *h. f., pl.* חֲמָתוֹת Schlauch.

חֲמָתָא *a. f., c. s.* חֲמָתֵיהּ Dt 27, 23 Schwiegermutter.

חִמְתָּא (Gen 27, 44) *a. f., ind.* חֲמָא Dt 29, 27, *c.* חֲמַת Dt 32, 24, *c. s.* חִמְתִי Nu 25, 11, חֵימַתְהוֹן Zorn.

חַמְתָּא Name mehrerer palästinischer Ortschaften.

חוּמְתָא (Cant 1, 7, MS חִמְתָּא) *a. f.* Hitze.

חַמְתָאָה *a. m., pl. d.* חַמְתָאֵי Gen 10, 18 Bewohner von Hamat.

חוּמְתִי *a. f.* Name einer Pflanze (*Ammi copticum*?)

חַמְתָן Ortsname.

חֲמְתָנָא *a. m.* zornig.

חֵן *h. m.* 1. Gunst; 2. Anmut.

חִנָּא (Est II 5, 1) *a. m., ind.* חֵן Sac 6, 14 dass.

חֲנָא *a.* lagern, wohnen.

חֲנָא I (חִנָּא) *a. m., c. s.* חֵיקָהּ Jes 40, 11 Busen, Schoss.

חֲנָא II *m.* Personenname (חֲנַנְיָה).

חָנַג *a. Pa. inf.* חַנְגָא Thr 1, 4 (nicht MS) tanzen.

חִנְגָא *a. m., pl.* חִנְגִּין Ex 15, 29 1. Tanz, Reigen; 2. Tanzplatz; 3. Musikinstrument; 4. Jahrmarkt (Opferfest).

חַנְגְנָא *a. m., c. s.* חַנְגְנַנָא Thr 5, 15 dass.

חִנְגִּיתָא *a. f.* Musikinstrument.

חִנְגְּנָא *a. m.* dass.

חִנְדְּקוּקָא *a. m.* Honigklee (*Melilotus*).

חָנָה *h.* lagern. *Hi.* ruhen lassen.

חַנָּה *m.* Personenname (חֲנַנְיָה).

חֲנְוָאָה *a. m.* Krämer.

חִנּוּגָא *a. m., c. s.* חִנּוּגַנָא Thr 5, 15 (MS חַנְגְנָא) Tanz.

חֲנוּיָא (חַנְיָא?) *m.* Personenname.

חִנּוּךְ *h. m.* 1. Weihung; 2. Gewöhnung.

חַנּוּן *h. m.* gnädig.

חִנּוּן *h. m.* Bittgebet.

חָנוּן *h. m. f.* 1. Name einer Pflanze; 2. Salbe aus dieser Pflanze.

חֶנְוָנִי *h. m.* Krämer.

חִנּוּנִיתָא *a. f.* Stadium der beginnenden Reife einer Frucht (?).

חֲנוּפִין *a. m. pl.* Gottlosigkeit.

חֲנוּקָא *a. m.* Erwürger, Mörder.

חָנוּת *h. f., pl.* חֲנוּיוֹת 1. Laden, Werkstatt; 2. Wirtschaft.

חָנוּתָא *a. f., pl. d.* חֲנְוָתָא Jer 37, 16 (MS *in margine*) dass.

חָנַט *h.* 1. Knospen ansetzen; 2. einbalsamieren.

חֲנַט *a., inf.* מִחְנַט Gen 50, 2 einbalsamieren.

חָנָט *h. m.* Knospenbildung.

חַנְּטָא *a. m.* Einbalsamierer.

חֲנָטָה *h. f.* Knospenansatz.

חִנְטְתָא *a. f., pl.* חִנְטִין Weizen.

חֲנִיטַיָא (Gen 50, 3) *a. m. pl.* Einbalsamierung.

חֲנִיָּה *h. f.* 1. Niederlassen, Ruhen; 2. Wohnrecht.

חֲנִיכָא *a. m.* Erzieher.

חֲנִיכָה *h. f.* Beiname. חֲנִיכַת אָבוֹת Benennung durch Angabe der Vorfahren.

חֲנִיכַיִם *h. m. du.* Mundhöhle.

חֲנִילַי *m.* Personenname (Ἀνιλαῖος).

חַנִּין *m.* Personenname.

חֲנִינָה, חֲנִינָא *m.* Personenname.

חֲנִינָה *h. f.* 1. Gnade, Erbarmen; 2. Zärtlichkeit.

חֲנִיפָא *a. m.* Gottloser.

חֲנִיקָא *a. m.* Halsfessel.

חֲנִיקָה *h. f.* Erdrosselung.

חֲנִית *h. f.* Speer.

חֲנִיתָא *a. f.* Niederlegen, Ruhen.

חֲנִיתָא Ortsname.

חָנַךְ *h. Pi.* 1. gewöhnen, erziehen, dressieren; 2. in ein Amt einführen; 3. weihen. *Pu.* eingeweiht werden.

חֲנַךְ *a., ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יַחְנְכִנֵּיהּ Dt 20, 4 einweihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* חַנִּיכוּ 1K 8, 63 einweihen; 2. gewöhnen, erziehen.

חֲנֻכָּה *h. f.* 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנְכִין *a. m. pl.* Mundhöhle.

חֲנֻכְּתָא *a. f., c.* חֲנוּכַּת Nu 7, 10, Cant 3, 11 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנָּם *h.* umsonst, unentgeltlich.

חֲנַמְאֵל *m.* Personenname.

חֲנָמַל (bibl.) *h. m.* Käfer.

חָנַן *h.* 1. Gunst erweisen, gnädig sein; 2. liebkosen; 3. schenken. *Ni.* gnädig angesehen werden. *Hitp.* sich um Gunst bewerben, anflehen. *Hitpo.* sich beruhigen.

חֲנַן *a., pf.* חַן Gen 33, 5, *ipf.* 1 *sg.* אֶחוֹן Ex 33, 19, *imp. pl. c. s.* חוּנוּנוּן Jud 21, 22 begnaden. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַנְּנַת Est II 8, 3, *pt. m.* מִתְחַנַּן Gen 42, 21, Est II 5, 1 um Erbarmen flehen.

חָנָן 1. *m.* Personenname; 2. l. אֲנַן.

חַנָּנָא (Ex 22, 26), חַנְנָא *m.* 1. barmherzig; 2. anmutig.

חַנְגָא *m.* Personenname.
חַנְסְקַנְסָא *a. m.* 1. *pl. d.* חַנְסְקַנְסַיָא Jes 3, 19 Schleier (?); 2. *pl. c. s.* חַנְסְקַנְסֵיכוֹן Lev 26, 30 Sonnensäulen.
חָנֵף *h.* schmeicheln, heucheln. *Hi.* dass.
חֲנַף *a.* schmeicheln, heucheln. *Aph.* dass.
חָנֵף *h. m.* 1. Schmeichler, Heuchler; 2. gottlos.
חַנְפָא, חֲנִפָא *a. m., f.* חַנִפָא Jes 10, 6 l. חֲנַפָא, *pl.* חַנְפִין Jes 9, 16 dass.
חֲנוּפָּה *h. f.* Ruchlosigkeit.
חֲנוּפְתָא (Jer 23, 15) *a. f.* dass.
חָנַק *h.* würgen, erwürgen. *Ni.* erwürgt werden. *Pi.* 1. erwürgen; 2. einquetschen.
חֲנַק *a.*, *pt. pl.* חָנְקִין Est II 1, 3 erwürgen. *Itpe. pf.* אִתְחֲנִיק 2S 17, 23 1. sich erwürgen; 2. erwürgt werden.
חֶנֶק *h. m.* Erdrosselung.
חַנְקָא, חֲנִיקָא *a. m., pl.* חַנְקִין Jer 27, 2 Halsfessel.
חַס *h.* חַס וְשָׁלוֹם Gott behüte!
חַס (Gen 44, 7) *a.* mit folgendem לְ, Gott behüte! fern sei es von.
חַסָּא I *a. m.* 1. Lattich, Salat (*Lactuca*); 2. s. חסיא.
חַסָּא II *m.* Personenname.
חָסַד I *h.* fromm, liebreich sein.
חָסַד II *h. Pi.* beschimpfen.
חֲסַד *a.* beschämt werden, sich schämen. *Pa. pf.* חַסֵּיד 1S 17, 36 schmähen. *Itpa.* 1. beschimpft werden; 2. zu Schanden werden.
חֶסֶד *h. m.* Gnade, Gunst.
חִסְדָא I (Gen 39, 21) *a. m.* 1. Gnade, Huld; 2. Personenname (חֲסַדְיָה).
חִסְדָא II (Gen 34, 14) *a. m.* Schmach.
חִסְדָאָה *a. m.* liebreich.
חסדותא, *c. s.* חסדותיה (Cant 7, 6) l. חֲסִידוּתֵיהּ (so MS).
חִסְדַּי *m.* Personenname (חֲסַדְיָה).
חִסּוּד *h. m.* Schmähung.
חִסּוּדָא *a. m., pl.* חִסּוּדִין Jes 37, 3 Schmach, Schmähung. *pl.* חִסּוּדִין Schamteile.
חֲסוּדָא (Est II 2, 8, MS חֲסִידָא) *a. f.* anmutig.
חֲסוּדָה I *h. f.* dass.
חֲסוּדָה II *h. f.* zum Aderlass geöffnete Vene.
חסות (?) (SchemR 2) l. חֲסוּת.
חֲסוּכָא *a. m.* 1. *ind.* חֲסוּךְ Jer 30, 11 Verschonung; 2. חֲסוּךְ Ez 16, 47 weniger.
חִסּוּלָא *a. m.* That.
חָסוּם *h. m.* Maulkorb.
חִסּוּם I *h. m.* Verschluss.
חִסּוּם II *h. m.* 1. Schneide; 2. Verhärtung, harte Schicht.
חֲסוּמִית s. מַחְסוּמִית.
חִסּוּר *h. m.* Mangel.
חָסוּת *h. f.* 1. Felsenvorsprung, geschützter Ort; 2. Verschonung.
חסחון l. חִסָּכוֹן.
חִסְחוּס *h. m.* Knorpel.
חִסְחוּסָא *a. m., ind.* חִסְחוּס Am 3, 12 (MS חִסְחִים) dass.
חִסְחָסוּת *h. f.* Knorpelmasse.
חסחף (DtJII 32, 11) l. חַפְחַף, s. חֲפַף.
חסיא, *pl. f.* חסיין GenJI 41, 3. 19, l. חֲסִיכָן, s. חֲסִיכָא.
חָסִיד *h. m.* fromm.
חֲסִידָא *a. m., ind.* חֲסִיד Dt 33, 8, *pl.* חֲסִידִין Est II 3, 8 1. dass.; 2. *f.* חֲסִידָא Est II 2, 8 anmutig.
חֲסִידָה *h. f.* 1. *f.* von חָסִיד fromm; 2. Storch.
חֲסִידוּת *h. f.* Frömmigkeit.
חֲסִידוּתָא *a. f., c. s.* חֲסִידוּתֵיהּ Cant 3, 6 dass.
חֲסִיכָא *a. m., pl. f.* חֲסִיכָן Gen 41, 19 mager, gering.
חָסִיל *h. m.* eine Heuschreckenart.
חֲסִילָא (Jes 11, 8) *a. m.* entwöhntes Kind.
חֲסִימָה I *h. f.* 1. Verbinden des Maules.
חֲסִימָה II *h. f.* Härtung.

חסין s. קאליחסין.

חַסִּינָא *a. m., pl.* חַסִּינִין Dt 28, 23 stark.

חֲסִינָה *h. f.* Behältnis.

חֲסִיסָא *a. m.* unreifes Gerstenkorn.

חֲסִיסָה *h. f.* Knorpel.

חַסִּירָא (חֲסִירָא) *a. m.* 1. *ind.* חַסִּיר Est II 3, 8, *pl. f.* חַסִּירָן Gen 41, 3 mangelhaft, unvollständig; 2. *ind.* חַסִּיר 1K 11, 22 entbehrend.

חַסִּירוּתָא *a. f., c.* חַסִּירוּת Dt 28, 48, Am 4, 6 Mangelhaftigkeit.

חָסִית *h. f.* 1. Zwiebelpflanze; 2. s. חָסוּת.

חָסַךְ *h.* zurückhalten. *pt. pass.* חָסוּךְ entbehrend. *Pi.* schonen.

חָסַךְ *a.* 1. abziehen; 2. *pf.* 1 *pl.* חֲסַכְנָא Jes 26, 12 (MS חָסוּךְ) abmagern, trocken, dürr werden.

חוּסְכָא (חוּסָּכָא) *a. m.* Verminderung, Abnutzung.

חִסָּכוֹן *h. m.* Schonung, Sparen.

חַסְכְּנָא *a. m.* ein weniges.

חָסַל *h.* ein Ende machen.

חֲסַל *a.* 1. aufhören, fertig, vorüber sein; 2. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* חַסַלְתֵּיהּ 1S 1, 24 entwöhnen; 3. reifen, zur Reife bringen; 4. *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יַחְסְלִנֵּיהּ Dt 28, 38 vertilgen. *Aph.* 1. endigen; 2. *pt. m.* מַחְסִיל 1K 7, 26 enthalten. *Itpe. pf.* אִתְחֲסִיל Gen 21, 8 entwöhnt werden.

חָסַם I *h.* 1. die Schnauze zubinden, den Maulkorb anlegen; 2. zwingen; 3. Verschluss, Abschluss machen. *Ni.* mit einem Maulkorb versehen werden. *Hitp.* mit einem Verschluss, Abschluss versehen werden.

חָסַם II *h.* härten. *Pi.* dass. *Hitp.* hart werden.

חֲסַם I *a.* einen Maulkorb anlegen, zum Schweigen bringen. *Pa. pt. pass.* Bedenken tragend. *Itpe.* zugeschnürt, zum Schweigen gebracht werden.

חֲסַם II *a.* härten. *Itpe.* gehärtet werden.

חֲסַם III *a. Itpe.* neidisch werden.

חוּסְמָנָא *m.* Volksname.

חֲסַן I *a., ipf.* 3 *m. pl.* יַחְסְנוּן Am 2, 6 1. stark sein; 2. Besitz ergreifen, sich bemächtigen. *Pa. imp. pl.* חַסִּינוּ Jes 35, 3 stärken. *Aph.* 1. stärken; 2. *pf.* אַחְסִין Gen 49, 24 Besitz ergreifen, sich bemächtigen; 3. in Besitz haben, festhalten; 4. zum Besitz geben, vermachen. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְחַסַּן Gen 43, 31 sich Gewalt anthun; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְחַסְּנוּן Nu 34, 13 (MS תַּחְסְנוּן) sich bemächtigen.

חֲסַן II (= חֲסַל) *a. Aph.* entwöhnen. *Itpe.* 1. entwöhnt werden; 2. vergolten werden.

חוּסְנָא *a. m., c. s.* חוּסְנֵיהּ Cant 5, 16 Stärke, Recht; 2. *pl. d.* חוּסְנַיָּא Jo 1, 17 Speicher; 3. Festung.

חֲסַף *a. Pa.* zerstossen (?). *Itpe. pf.* אתחסף Est II 6, 12 l. אִסְתְּחַף (so MS), s. סְחַף.

חַסְפָּא *a. m.,* 1. *ind.* חֲסַף Lev 11, 33, 2S 5,20 Thon; 2. Scherbe; 3. Schande.

חַסְפִּיָה Ortsname.

חַסְפְּנִיתָא *a. f.* 1. Schuppe; 2. Grind, Schorf.

חָסֵר, חָסַר *h.* fehlen, mangeln. *Pi. Hi.* 1. fehlen machen, abziehen; 2. zu wenig thun. *Pu. pt.* מְחֻסָּר ermangelnd.

חֲסַר *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֶּחְסַר Dt 8, 9 1. Mangel haben; 2. fehlen. *Pa. pt. f.* מְחַסְּרָא Lev 13, 51 entbehren lassen, fehlen lassen, zehren. חַסּוּרֵי מְחַסְּרָא וְהָכִי קָתָנֵי sie (die Mischna) ist unvollständig, und so tradiert er (der Lehrer) eigentlich.

חָסֵר *h. m.* 1. mangelhaft, unvollständig; 2. Mangel verursachend; 3. weniger, *minus*; 4. defektiv geschriebenes Wort.

חָסַר (Jes 10, 32 Soc 59) *a.* weniger.

חֹסֶר *h. m.* Verminderung.

חֶסְרוֹן *h. m.* 1. Mangel; 2. Verlust, Ausfall.

חֶסְרוֹנָא *a. m.* Mangel, Verlust.
חוּסְרָנָא *a. m., c. s.* חוּסְרָנֵיהּ Dt 15, 8 Not, Mangel.
חַף *h. m., pl.* חַפִּין 1. Zapfen (der Thürangel); 2. Zahn am Schlüssel; 3. Salleiste, Webflocken (?).
חַפָּא, חָפָא *a. m., pl. c. s.* חַפֵּיהוֹן 1K 7, 33 Zapfen.
חֲפָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יַחְפֵּי Ex 10, 5 bedecken, überziehen. *Pa. pt. pass. pl.* מְחוּפָּן Ex 26, 32 überziehen, bedecken. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְחֲפִיאוּ Gen 7, 19, 1 K 18, 45 bedeckt werden.
חֲפָאָה (Ex 26, 14) *a. m.* 1. Decke, Bedeckung, Bedachung; 2. Überzug, Haut.
חֲפָאִים *h. m. pl.* dass.
חָפָה *h.* 1. bedecken, darüberbreiten; 2. beugen, krümmen (?). *Pi.* 1. bedecken, überziehen; 2. beschützen; 3. erdichten. *Pu.* bedeckt sein.
חֻפָּה *h. f.* Brautgemach, Himmelbett.
חִפּוּי *h. m.* 1. Decke, Überzug; 2. Polster, gepolsterter Sitz.
חִפּוּיָא *a. m., c.* חִפּוּי Ex 38, 19 Überzug.
חִפּוּפָא *a. m.* Prellstein.
חִפּוּפִיתָא *a. f.* Grind, Ausschlag.
חָפוֹרָא *a. m.* Gräber, Erdarbeiter.
חֲפוּרָה *h. f.* 1. Graben, Vertiefung, Höhle; 2. Erdfrucht.
חֲפוּרִית *h. f.* Erdfrucht.
חֲפוּרְתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Graben, Aushöhlung.
חִפּוּשׂ *h. m.* 1. Suchen; 2. Gebrauch des Wortes חָפַשׂ.
חִפּוּשָׁא *a. m.* Name eines Fisches.
חֲפוּשָׁה (BerR 53) *h. f.* Befreiung, Freiheit.
חִפּוּשִׁית *h. f.* Käfer.
חִפּוּשִׁיתָא *a. f.* dass.
חָפַז *h.* eilen. *Ni.* erregt sein.
חִפָּזוֹן *h. m.* Eile.
חֲפְיָא *a. m.* 1. barfuss; 2. חפיי l. חִפּוּי.
חֲפִינָה *h. f.* das Nehmen einer Handvoll.
חֲפִיסָה *h. f.* Sack.
חֲפִיסְתָא *a. f.* dass.
חֲפִיפָה *h. f.* 1. Bedeckung; 2. Abreibung.
חֲפִיפוּתָא *a. f.* 1. ח' לֵב Niedergeschlagenheit; 2. Abreibung.
חֲפִיצָה *h. f.* 1. Vergnügen finden; 2. Gebrauch des Wortes חפץ.
חֲפִירָה *h. f.* Graben.
חֲפִישָׂה *h. f.* Suchen, Aufstöbern.
חֲפִיתָא *a. f.* Name eines Fisches.
חָפַן *h.* eine Handvoll nehmen. *Ni.* mit der Hand gegriffen werden.
חֲפַן *a.* dass.
חפן l. סַפָּן.
חוּפְנָא *a. m., c. s.* חוּפְנֵיהּ Koh 4, 6, *pl.* חוּפְנִין Koh 4, 6 (MS חָפְנַיִן!) *c. s.* חוּפְנֵיכוֹן Ex 9, 8 1. eine Handvoll; 2. hohle Hand.
חֲפַס *a.* 1. graben; 2. suchen; 3. l. תְּפַס.
חָפַף *h.* 1. abreiben, waschen; 2. sich anstrengen (?).
חֲפַף *a., imp. pl.* חוּפוּ Jer 25, 34 (Jer 6, 21 וְחֻפּוּ = וַחֲפוּ v. חֲפָא) bedecken. *Po. Itpo.* אִתְחֲפַף, *pt.* מִתְחֲפַף Dt 32, 11, מִתְחוֹפַף sich zur Bedeckung breiten. *Palp.* חַפְחֵף dass.
חֲפָפִית *h. f.* Ausschlag.
חָפֵץ *h.* verlangen, begehren.
חֵפֶץ *h. m.* 1. Gegenstand, Wertsache; 2. Wunschobjekt; 3. Preis, Wert.
חֶפְצָא *a. m.* 1. Gegenstand; 2. spez. der Gegenstand, den man beim Schwur in die Hand nimmt.
חַפָּצָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.
חָפַר *h.* graben.
חֲפַר I *a., pf. pl. m.* חֲפַרוּ Gen 26, 15, *ipf.* 2 *sg.* תַּחְפַּר Dt 23, 14 1. graben, vergraben; 2. erspähen.
חֲפַר II *a.* sich schämen.
חֶפֶר *h. m.* Grabmachen.

חַפְרִיתָא *a. f.* eine Wurzel, Erdfrucht.
חָפַשׂ *h.* nachspüren, aufsuchen.
חֲפַשׂ *a. Pa.* dass.
חָפַשׁ *h. Pi.* befreien. *Pu.* befreit werden.
חָפְשִׁי *h. m.* frei.
חָפְשִׁיּוּת *h. f.* Freiheit.
חַפְשׁוּשִׁיתָא, חַפְשִׁישׁוּתָא *a. f.* Rost (?).
חֵפֶת *h. f.* 1. Busen (Tasche?) des Gewandes; 2. Ärmel (?).
חָפַת *h., pt. pass.* חָפוּת mit Busen (Tasche?) versehen (vom Gewand). *Pi.* falten, bauschig machen.
חֲפַת *a.* 1. *pt. pass.* חֲפִית mit Busen (Tasche?) versehen; 2. überlisten. *Itpe.* überlistet werden.
חִפְתָּא *a. f.* Busen (Tasche?) des Gewandes.
חֵץ *h. m.* 1. Pfeil; 2. Pfeilschaft.
חֲצָא *a.* ausstechen, auspicken, stochern.
חָצַב *h.* behauen, ausmeisseln. *Ni.* 1. behauen werden; 2. bestimmt, beschlossen werden.
חֲצַב *a.* 1. *pt. pass. m. d.* חֲצִיבָא Jes 51, 1 behauen; 2. tief wurzeln. *Itpe. pf.* 2 *pl.* אִתְחֲצֵיבְתּוּן Jes 51, 1 ausgehauen sein.
חֹצֵב *h. m.* Steinhauer.
חָצָב *h. m.* 1. Krug, Becken; 2. kleine Garbe; 3. Dattelart (s. חָצָד); 4. Ableger.
חַצְבָא *a. m.* 1. *pl.* חַצְבֵי Est II 3, 8 Krug, Becken; 2. Dattelart; 3. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln, s. חֲצוּבָא.
חָצָד *h. m.* eine Dattelart.
חֲצַד *a., ipf.* 2 *m. sg.* תְּחְצוּד Dt 24, 19 schneiden, mähen.
חָצְדָא *a. m.* Schnitter.
חֲצָדָא (Gen 8, 22) *a. m.* Ernte.
חַצְדָא *a. m.* eine Dattelart (s. חַצְבָא).
חַצְדָד Ortsname.
חָצָה *h.* 1. teilen, halbieren; 2. in den Zähnen stochern. *Hi.* eine Teilung vollziehen, halbieren.

חַצּוֹבָא *a. m.* Steinhauer.
חֲצוּבָא *a. m.* 1. Dreifuss (?); 2. Himmelsschwaden (*Cynodon Dactylon*) mit schwer auszurottenden Wurzeln.
חֲצוּבָה *h. f.* dass.
חָצוֹדָא (Jer 9, 21, Am 9, 13) *a. m.* Schnitter.
חִצּוּי *h. m.* Teilen, Abteilen.
חָצוּף *h. m.* 1. frech; 2. standhaft.
חַצוֹצֵר *a.* Trompete blasen.
חֲצוֹצְרָה *h. f.* Trompete.
חֲצוֹצַרְתָּא *a. f., pl.* חֲצוֹצְרָן Nu 10, 2 dass.
חֲצוֹת *h. f.* 1. Hälfte; 2. Mitternacht.
חֲצִי *h. m.* 1. Hälfte; 2. halb.
חֲצִיבָא (Jes 51, 1) *a. m.* behauener Stein.
חֲצִיבָה *h. f.* Behauen.
חֲצִינָא (Jer 10, 3) *a. m.* Axt.
חֲצִיפָא *a. m., pl. c.* חֲצִיפֵי Ez 2, 4 1. frech; 2. standhaft.
חָצִיץ *h. m.* nicht unmittelbar in Berührung Kommen.
חֲצִיצָא *a. m.* Steinchen, Kies.
חֲצִיצָה *h. f.* Scheidung. *pl.* חֲצִיצִין Gesetze, die חֲצִיצָה betreffend.
חָצִיר *h. m.* 1. Lauch; 2. Gras.
חֲצִירָא *a. m.* dass.
חצלין (jMaasr 52[a]) l. בצלין (so Ven.), s. בָּצָל.
חֲצָנָא *h. m.* 1. *pl.* חוּצְנֵי פִשְׁתָּן Flachsbündel; 2. *d.* חוּצְנַיָּא Jer 51, 12 Hinterhalt (Vorposten?).
חָצַף *h. Hi.* frech handeln.
חֲצַף *a. Pa. pt. pl.* מְחַצְּפִין Ez 13, 6, *Aph.* dass.
חוּצְפָּא *a. m., ind.* חוּצַף Jer 3, 3 Frechheit.
חוּצְפִּית *m.* Personenname.
חָצַץ *h.* 1. schneiden, trennen; 2. einen Keil eintreiben; 3. einen Zwischenraum lassen; 4. in den Zähnen stochern. *Pi.* dass. wie 4.
חֲצַץ *a. Pa. pt. pl. c.* מְחַצְּצֵי Jud 5, 8 Soc 59, Jes 10, 32 Soc 59 schleudern, abschiessen.

חָצָץ *h. m.* Zwischenraum.
חֲצָצָא *a. m.* Sand, Kies.
חָצֹצַר s. חֲצוֹצַר.
חֲצַצְתָּא *a. f.* Entscheidung, Urteilsspruch (?).
חצר 1. חָצַד.
חָצֵר I *h. m.* 1. Hof; 2. Privatbesitz.
חָצֵר II *h. m.* Leberlappen (*Lobus hepatis*).
חַצְרָא I (Ex 29, 13) *a. m.* dass.
חַצְרָא (?) II *a. m.* Gras.
חוּקָּה *h. f.* Verordnung, gottesdienstl. Handlung.
חָקָה *h. Pi.* nachahmen.
חָקוֹלָא *m.* Personenname.
חִקּוֹק Ortsname.
חִקּוֹקָאָה *a. m.* Einwohner von Chikkok.
חִקּוּר *h. m.* Ausforschung.
חֲקִיקָה *h. f.* Ausgrabung.
חֲקִירָה *h. f.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Kreuzverhör.
חַקְלָא (Gen 2, 5) *a. f., ind.* חֲקַל, חֲקֵיל Gen 25, 27, *pl. d.* חַקְלָתָא Ex 8, 9, חַקְלַיָּא Gen 14, 8, חַקְלִין Jer 32, 43, (חַקְלָוָן) 1. Feld; 2. Landgut.
חַקְלָאָה *a. m.* 1. Bauer; 2. ungebildeter Mensch.
חָקַק *h.* 1. aushöhlen; 2. eingravieren, schreiben; 3. Gesetze geben. *Ni.* ausgehöhlt werden.
חֲקַק *a., pt. pass.* חֲקִיק Cant 2, 17 eingraben. *Itpe.* eingegraben werden.
חָקַר *h.* forschen, spähen, prüfen. *Ni.* ausgeforscht werden.
חֲקַר *a., inf.* מִחְקַר 2S 10, 3 dass.
חֵקֶר *h. m.* Erforschung. אֵין חֵקֶר unzählbar, unergründlich.
חַקָּרָא *a. m.* Untersucher.
חַקְרָא (2S 5, 7), חַקְרָה *a. m.* (ἄκρα) Festung, Burg.
חַקְרָנָא *a. m.* Untersucher, Kritiker.
חר I s. חֹרִי.
חר II s. אָחַר.
חָרָא *a. m.* יוֹמָא ח״ am folgenden Tag.

חֲרָא *a. m., pl.* חֲרִין Mist.
חֲרָא *a.* glühen. *Pa.* schüren.
חֲרָא *a. m.* frei.
חָרֵב *h.* 1. öde sein; 2. zerstören. *Ni.* zerstört werden. *Hi.* zerstören. *Ho.* zerstört werden.
חֲרֵב, חֲרוּב Jes 17, 9 (MS חֲרוּב) *a., pf.* 3 *sg. f.* חֲרֹבַת Jes 9, 18, Ez 26, 2, *ipf.* 3 *sg. f.* תֶּחֱרוּב Jes 34, 10 1. wüste sein; 3. verwüsten, zerstören. *Aph.* 1. *pf.* אַחְרִיב Est II 1, 1 verwüsten, zerstören; 2. *ipf.* 1 *sg.* אַחְרִיב Jes 42, 15 Soc 59 austrocknen. *Itpe.* zerstört werden.
חָרֵב *h. m.* 1. wüste; 2. trocken.
חֶרֶב *h. f., pl.* חֲרָבוֹת 1. Schwert; 2. Pflugschar.
חַרְבָּא (Gen 3, 24) *a. m., ind.* (*in pausa*) חָרֶב Gen 34, 26 Schwert.
חַרְבָּא (Dt 28, 22) *a. m.* 1. Trockenheit; 2. Entzündung (?).
חֲרָבָא *a. m., f.* חֲרָבָא Ez 26, 19 (MS חֲרָבָא), *pl.* חֲרָבִין Est II 3, 8 verwüstet.
חֻרְבָּא *a. m., ind.* חוֹרַב Ez 29, 10 Verheerung, Wüste.
חַרְבָּה *h. f.* Messer.
חָרְבָּה *h. f.* Trümmer, Ruine.
חָרְבוּתָא *a. f., c. s.* חָרְבוּתִיךְ (so Or 2211, Cod Soc 59 חָרְבָתִיךְ) Jes 49, 19 Zerstörung.
חַרְבּוּנָא *a. m.* Ausschlag.
חֻרְבָּן *h. m.* Zerstörung.
חֻרְבָּנָא, חוּרְבָּנָא (Jes 34, 11) *a. m.* Zerstörung.
חרבריה 1. חֲבַרְבָּרַיָּה.
חָרְבְּתָא *a. f., ind.* חָרְבָּא Lev 26, 31, *pl. d.* חָרְבָתָא Ma 1, 4 Trümmer.
חַרְגָּא *a. m.* Sonnenstäubchen.
חַרְגּוֹל *h. m.* Heuschrecke.
חַרְגְּלָא (Lev 11, 22) *a. m.* Heuschrecke.
חַרְגְּגִין *h. m. pl.* bitteres Kraut.
חַרְגְּתָא *a. f., c.* חַרְגַּת Dt 32, 25 Schrecken.
חָרַד *h.* zittern. *Hi.* 1. erzittern; 2. zittern machen, schrecken.
חֲרָדָה *h. f.* Angst.

חַרְדּוֹן *h. m.* grosse Eidechse, Krokodil.
חַרְדּוֹנָא *a. m.* dass.
חַרְדָּל *h. m.* 1. Senf (*Sinapis*); 2. s. חַרְדְּלִית.
חַרְדְּלָא *a. m.* dass.
חַרְדְּלִי *h. m.* senffarben, senffarbener Wein.
חַרְדְּלִית *x. f.* (χαράδρα?) Giessbach.
חָרָה *h.* glühen. *Pi.* in Glut bringen.
חָרָהּ s. חַרְחַר.
חָרוּב *h. m.* 1. Johannisbrot; 2. eine Bohnenart; 3. Ortsname.
חָרוּבָא *a. m.* 1. Johannisbrot; 2. Ortsname.
חָרוּבָא *a. m., ind.* חָרוּב Dt 13, 18, Jes 17, 9, Ha 1, 4 verwüstet, öde.
חָרוּבָא *a. m.* Zerstörer.
חָרוּבִית *h. f.* Johannisbrotbaum.
חָרוּבִיתָא *a. f.* dass.
חָרוּזָא *a. m.* 1. Perlen aufreihend; 2. Bibelstellen vergleichend.
חָרוּכָא *a. m.* angeröstetes Fleisch.
חָרוּל *h. m.* eine Lathyrusart.
חָרוּם *h. m.* plattnäsig.
חָרוֹן *h. m.* Zorn.
חָרָן (Ez 27, 23) Harran.
חֲרוֹסֶת *h. m.* süsser Brei.
חָרוּף *h. m., pl.* חָרוּפוֹת Grabeisen.
חֲרוּפָה *h. f.* zur Ehe bestimmt.
חָרוּץ *h. m.* mit Vertiefungen im Fleische versehen.
חרורא. *pl.* חרורי עיינין DtJI 18, 10 (MS חדודי עינין) l. אָחוֹדֵי עֵינִין *a. m. pl.* Gaukler.
חָרוּרִי *h. m.* zu den Freien gehörig.
חָרוּרִין *a. m. pl.* Freiheit.
חָרוּשְׁתָּא *a. f.* Zauberei.
חָרוּת *h. f.* 1. *pl.* חָרִיוֹת Palmzweig; 2. vertrocknet, eingeschrumpft; 3. Schwärze.
חָרוּתָא *a. f.* 1. Palmzweig; 2. l. חָדוּתָא; 3. *c. s.* חרותי Jes 60, 21, l. חֶדְוָתִי (so MS), s. חֶדְוָתָא.
חָרוּתָא *a. f.* Schwärze.
חָרַז *h.* 1. stechen, hineinbohren; 2. aufreihen, ordnen; 3. zwei Stellen vergleichen. *Hi.* dass. wie 3.
חֲרַז *a.* 1. stechen, durchbohren; 2. aufreihen, auf eine Schnur ziehen; 3. zwei Verse vergleichen. *Aph.* stechen machen.
חַרְזָא *a. m.* Dornstrauch.
חַרְזָא *a. m.* stachlig.
חָרַח l. חַרְחַר.
חַרְחָבִינָה *h. f., pl.* חַרְחָבִינִין Mannstreu (*Eryngium*).
חַרְחוּר *h. m.* 1. scharfes Eisen; 2. das eine (wohl zum Zerkleinern der Schollen bestimmte) Ende des Ochsensteckens.
חַרְחוּר *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Zank, Streit.
חַרְחוּרָא (Dt 28, 22) *a. m.* Fieber.
חַרְחַל *h. m.* Lathyrusart (?).
חַרְחַר *h.* 1. anzünden; 2. hitzig streiten; 3. Fieber haben.
חַרְחַר *a.* entzünden.
חָרַט *h.* ausmeisseln. *Hi.* einschneiden, aufzeichnen. *Hitp.* bereuen.
חֲרַט *a., inf.* מִחְרַט Cant 5, 4 bereuen.
חֲרָטָה *h. f.* Bereuen.
חַרְטוֹם I *x. m.* Zauberer.
חַרְטוֹם II *h. m.* Maul, Schnabel.
חַרְטוֹמָא *a. m.* 1. dass.; 2. Sandalenschnabel (-spitze).
חֹרִי *h. m.* Gebäck.
חַרְיָא *a. m.* Mist.
חֲרִיוֹנִים *h. m. pl.* dass.
חָרִיז *h. m.* Dorn (?).
חֲרִימָא *a. m., ind.* חָרִים Lev 21, 18 spaltnäsig.
חֳרִינָא *a. m.* anderer.
חַרְיָנָא *a. m.* Streit.
חַרְיָנוּתָא *a. f.* Streitsüchtigkeit.
חָרִיעַ *h. m.* 1. Saflor, Saflorsamen (*Carthamus tinctorius*); 2. gefärbte Baumwolle.
חֲרִיפָא *a. m.* 1. *pl.* חֲרִיפִין Jos 5, 2 scharf; 2. klug; 3. gangbar; 4. Personenname.

חֲרִיפוּתָא *a. f.* 1. Jugendzeit; 2. Strömung im Fluss.
חָרִיץ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Furche, Graben.
חֲרִיצָא *a. m.* dass.
חֲרִיצָה *h. f.* 1. Zuspitzung; 2. BerR. 70 l. חֲרְצִיָּה (so Ausg. Konst.), s. חַרְצָא.
חריצותא 1. l. חַרְיָנוּתָא; 2. חריצות 1K 3, 6, l. תְּרִיצוּת (so MS), s. תְּרִיצוּתָא.
חריק. בַּחֲרִיק *x.* an stelle von.
חָרִיר *h. m.* Nadelöhr.
חָרִישׁ *h. m.* 1. Pflügen; 2. Pflugzeit.
חֲרִישָׁה *h. f.* 1. Pflügen; 2. Schweigen; 3. Taubheit; 4. Taubmachen; 5. Dickicht.
חֲרִישׁוּתָא *a. f.* 1. Taubheit; 2. Dickicht.
חריית l. חֲדִיב.
חָרַךְ *h.* rösten. *Pi.* versengen, verbrennen. *Hitp.* versengt werden.
חֲרַךְ *a.* 1. *pt. pass.* חֲרִיךְ Jer 6, 29 (MS חָרֵר) sengen, rösten; 2. *pf.* 3 *sg. f.* חֲרוֹכַת Jes 9, 18 (MS חֲרוֹבַת) angesengt sein. *Pa.* versengen. *Itpe.* versengt werden.
חֵרֶךְ *h. m.* absichtliche Abwandelung von חֵרֶם Bann.
חָרָךְ *h. m.* 1. *pl.* חֲרַכִּין Gitterfenster; 2. gedörrte Körner.
חֲרַכָּא (Gen 26, 8) *a. m.* 1. Fenster; 2. Öffnung.
חוּרְלָא *a. m.* Lathyrusart.
חָרַם I *h. Hi.* 1. dem Heiligtum weihen; 2. exkommunizieren.
חָרַם II *h.* Netze machen (fischen?).
חֲרַם *a. Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַחֲרִים Lev 27, 28, *pl.* יַחְרְמוּן 1S 15, 21 1. zu heil. Gebrauch bestimmen, weihen; 2. exkommunizieren. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּחֲרַם Lev 27, 29 geheiligt werden.
חֵרֶם I *h. m.* 1. Tempeleigentum; 2. Gegenstand, der Gott geweiht wird; 3. Bann, Exkommunikation.
חֵרֶם II *h. m.* 1. Netz; 2. Fischplatz, Fischerei.
חָרָם *h. m.* 1. Fischer; 2. Gewaltthätiger.
חֶרְמָא (Lev 27, 21) *a. m.* Bann (Gebanntes).
חַרְמָא *a. m., c. s.* חַרְמֵיהּ Hb 1, 15 Netz.
חָרְמָא (Nu 14, 45) Ortsname.
חוּרְמִינֵי (Jer 51, 27) Armenien, s. אַרְמִינְיָא.
חוּרְמָנָא *a. m., ind.* חוּרְמָן Gen 49, 17 1. grausam, schlimm, giftig; 2. Schlange.
חָרְנָא *a. m., f.* חָרְנִיתָא ein anderer.
חַרְנוּנָא *a. m.* auf Dornsträuchern wachsender Schmarotzer (*Cuscuta*?).
חֶרֶס *h. m.* 1. Thon; 2. Scherbe; 3. Sonne; 4. Ausschlag.
חַרְסָא *a. m., ind.* חֲרַס Dt 28, 27 Ausschlag, Krätze.
חַרְסוּם, חַרְסוֹן *m.* Personenname.
חַרְסוּנָא *a. m.* Ausschlag.
חַרְסִית *h. f.* 1. Thon; 2. שַׁעַר ח' Name eines Thores von Jerusalem.
חַרְסְפִיתָא *a. f., pl.* חַרְסְפִיתִין Schuppe.
חֵרֶף *h. m.* Verstümmelung von חֵרֶם.
חָרַף I *h., pt. pass.* חָרוּף streng, *f.* חֲרוּפָה zu Ehe bestimmt. *Pi.* schmähen, lästern. *Hitp.* 1. geschmäht werden; 2. ernst werden (?).
חָרַף II *Hitp.* erstarrt (winterlich) sein.
חֲרַף *a. Pa.* 1. *inf.* חָרָפָא 1S 13, 20 schärfen, spitzen; 2. lästern. *Aph.* früh sein.
חוּרְפָא *a. m.* 1. Schärfe, Schneide; 2. Scharfsinn.
חָרְפָא (חָרְפָא) *a. m., pl.* חָרְפֵי Koh 11, 2 (nicht MS) frühzeitig.
חֶרְפָּה *h. f.* Schmähung, Schmach.
חַרְפוּפִיתָא *a. f.* Grind, Schorf.
חֻרְפִּיתָא, חוּרְפִּיתָא *a. f.* 1. (einjähriges) Lamm; 2. Personenname.
חֶרְפְּתָא *a. f.* Schmähung, Schande.
חַרְפְּתָא *a. f.* Fledermaus (?).
חוּרְפְּתָא *a. f., pl.* חוּרְפָן Gen 33, 19 Lamm.

חָרַץ *h.* 1. eingraben, einschneiden; 2. bestimmen. *Ni.* eingeschnitten werden.
חֲרַץ *a.* dass.
חָרִץ *h. m.* Einschnitt.
חַרְצָא (Dt 33, 11) *a. m.* 1. Lende; 2. *pl. c.* חַרְצֵי Jos 11, 8 Graben.
חַרְצָן *h. m.* Kern der Weinbeere, Stein einer Frucht.
חַרְצָנָה *h. f.* dass.
חַרְצָנִיתָא (falsch חַרְצִינְתָא) *a. f.* Kern, Stein einer Frucht.
חֲרַק *h. m.* Verstümmelung von חָרַם.
חָרַק *h.* mit Einschnitten versehen. *Pi.* knirschen.
חֲרַק *a.* 1. mit Einschnitten versehen; 2. *pt. pl.* חָרְקִין Est II 3, 8 knirschen. *Itpe.* dass.
חַרְקָא, **חִרְקָא** *a. m.* 1. Kerbe, Zacke; 2. Verzierung.
חָרַר I *h.* eine Höhlung machen.
חָרַר II *h. Pi.* befreien.
חָרַר III *h. Pilp.* חִרְחֵר erhitzen.
חֲרַר I *a.* durchlöchern. *Pa. pf.* חָרִיר LevJI 15, 3 ausströmen lassen.
חֲרַר II *a. Pa.* freilassen. *Schaph.* dass. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחָרְרַת Lv 19, 20 frei gelassen werden.
חֲרַר III *a., pf.* חַר Ez 15, 4 brennen, sengen. *Pa. pf.* חָרַר Jer 6, 29, *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תְּהַרְרִנַּהּ Ez 4, 12 l. תְּחָרְרִנַּהּ 1. rösten; 2. Glut machen. *Itpe. pf.* אִתְּחַר Est II 5, 1 (MS אִתְחַתַת!) versengt werden. *Itpalp.* dass.
חֲרַר IV *a. Pa.* einen Kuchen machen.
חָרָר *h. m.* 1. Nadelöhr; 2. Haufen.
חֲרָרָא (1K 7, 23, Ez 4, 12, MS הֲרָרָא) *a. m., pl.* חֲרָרָן 1. Kuchen; 2. Klumpen.
חֲרָרָה *h. f.* 1. Kuchen; 2. Haufen; 3. Klumpen; 4. Eisenerz.
חֶרֶשׂ *h. m.* 1. s. חֶרֶם; 2. Personenname.
חָרַשׁ I *h.* 1. pflügen; 2. beiwohnen. *Ni.* gepflügt werden.
חָרַשׁ II *h. Pi.* taub, stumm machen. *Hi.* 1. dass.; 2. taub, stumm sein. *Hitp.* taub, stumm werden.
חֲרַשׁ I *a.* pflügen.
חֲרַשׁ II *a.* taub, stumm sein. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְחָרְשָׁן Mi 7, 16 Or 1474 taub, stumm werden.
חֲרַשׁ III *a.* ein Dickicht bilden.
חֲרַשׁ IV *a.* zaubern. *Pa. pt. pl. f.* מְחָרְשָׁן Ez 13, 20 bezaubern, bannen.
חָרָשׁ *h. m.* 1. Werkmeister; 2. Personenname.
חֹרֶשׁ *h. m., pl.* חוֹרָשִׁין Wald.
חֶרֶשׁ *h. m.* Stillschweigen, Stummheit.
חֵרֵשׁ *h. m.* taub, stumm.
חַרְשָׁא (Ex 4, 11) *a. m.* dass.
חָרָשָׁא *a. m., ind.* חָרָשׁ (!) Dt 18, 10, *pl. c.* חָרָשֵׁי Ex 7, 11 Zauberer.
חוּרְשָׁא (Dt 19, 5), **חַרְשָׁא** (Mi 3, 12) *a. m.* 1. Wald; 2. Luftröhre (?).
חָרָשׁוּתָא *a. f.* Zauberei.
חַרְשִׁין (Na 3, 4), **חָרְשִׁין** (Mi 5, 11) *a. m. pl., c. s.* חָרְשַׁהָא Na 3, 4 Zauberei.
חָרָשִׁיתָא *a. f.* Zauberin.
חָרָשְׁנָא *a. m.* Zauberer.
חָרָשְׁתָּא *a. f., ind.* חָרָשָׁא Ex 22, 17 Zauberin.
חָרַת *h.* eingraben.
חֲרַת *a., pt. pass. pl.* חֲרִיתִין Lv 19, 28 dass.
חֲרָת *h. f.* Schwärze.
חַרְתָּא I *a. f.* dass.
חַרְתָּא II *a. f.* Streit.
חָרְתָא *a. f.* freie Frau.
חַרְתְּנָא *a. m.* streitsüchtiger Mensch.
חֲשִׂיפָה *h. f.* Entblössen.
חֲשַׂךְ *a.* zurückhalten. *Aph.* abziehen.
חֲשָׁא *a.* stille sein, schweigen.
חשא. *c. s.* חשיה (EchR I 16) l. נַחְשֵׁיהּ, s. נַחְשָׁא.
חָשַׁב *h.* denken, planen, beabsichtigen, bewohnen. *Pi.* 1. nachdenken, betrachten; 2. achten; 3. berechnen, zählen. *Hitp.* 1. betrachtet werden, geschätzt werden; 2. gezählt, mitgerechnet werden; 3. rechnen; 4. für

etwas gehalten werden; 5. geachtet sein, sich als vornehm geberden.

חֲשַׁב *a.*, *pf.* 2 *m. pl.* חֲשַׁבְתּוּן Gen 50, 20 1. sinnen, denken; 2. *pt. pass. pl.* חֲשִׁיבִין Jes 53, 3 halten, achten, schätzen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַשֵּׁיב Lv 25, 52, *pt.* מְחַשֵּׁיב Jer 26, 3 1. ersinnen, planen; 2. berechnen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְחֲשֵׁיב Lv 17, 4 1. ersonnen, geplant werden; 2. berechnet werden; 3. für etwas gehalten werden.

חֻשְׁבָּא *a. m.*, *pl. d.* חֻשְׁבַּיָּא Jes 33, 8 (MS חֻשְׁיבוּ) Rechner.

חֶשְׁבּוֹן *h. m.* 1. Rechnung, Rechenschaft; 2. Genauigkeit.

חוּשְׁבָּנָא *a. m.*, *c.* חוּשְׁבַּן Ex 30, 12 1. Berechnung, Messung; 2. Zahl.

חֻשְׁבָּנֵי (Dt 2, 20) *a. m. pl.* Name einer Völkerschaft.

חָשַׁד *h.* verdächtigen. *Pi.* dass. *Ni.* im Verdacht sein.

חֲשַׁד *a.* verdächtigen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* im Verdacht sein.

חָשֵׁד (?) *h. m.* verdächtig.

חֲשַׁד *h. m.* Verdacht.

חֲשָׁדָא *a. m.* dass.

חָשָׁה *h.* schweigen.

חָשׁוּ *m.* Personenname.

חִשּׁוּב *h. m.* Berechnung.

חָשׁוּךְ *h. m.* 1. dunkel, schwarz; 2. verfinstert; 3. elend.

חֲשׁוֹכָא (Gen 1, 5) *a. m.* 1. Dunkelheit; 2. *ind.* חֲשׁוֹךְ Am 5, 20 finster; 3. verkohlter Docht, Lichtstumpf; 4. *ind.* חֲשׁוּךְ 2S 13, 4 (MS חָשׁוּךְ) mager, elend.

חֲשׁוּפָה *h. f.* s. חֲשִׁיפָה.

חֲשַׁי, חֲשַׁאי *h. m.* 1. Stille, Schweigen; 2. Geheimnis.

חֲשַׁי *a.* 1. בְּחַשַׁי 1K 19, 12 leise; 2. בּוּחְשַׁי Jes 26, 16 im Geheimen.

חֲשַׁי *a. m.* Thymian (*Thymus*).

חֲשִׁיבָא *a. m.* angesehene Person, s. חֲשַׁב.

חֲשִׁיבוּתָא *a. f.* Wert.

חֲשִׁיכָא *a. m.*, *pl. d.* חֲשִׁיכַיָּא Am 8, 6 1. dunkel, finster; 2. elend, unglücklich, dürftig.

חֲשֵׁיכָה *h. f.* Dunkelwerden.

חֲשִׁיפָה *h. f.* Binsenart.

חֲשִׁיקָא *a. m.*, *pl. f.* חֲשִׁיקָן Jud 5, 11 ausgerüstet.

חֲשִׁיקָה *h. f.* 1. Hängen an; 2. Gebrauch des Wortes חשק.

חָשַׁךְ *h.* finster sein. *Hi.* 1. dunkel werden; 2. finster machen; 3. den Anbruch der Nacht erwarten; 4. vom Anbruch der Nacht überrascht werden.

חֲשׁוֹךְ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* חֲשׁוֹכַת Ex 10, 15 finster sein; 2. elend sein. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* מְחַשְּׁכָן Lv 26, 16 verdunkeln; 2. im Dunkeln thun. *Aph.* 1. dass.; 2. *pt.* מַחְשֵׁךְ 1S 17, 16 bei Nacht thun, spät sein. *Itpe.* finster werden.

חֶשְׁכָּא *a. m.* Dunkelheit.

חַשְׁכוּתָא *a. f.*, *c.* חַשְׁכוּת Dt 28, 65 Dunkelheit.

חֲשֵׁכְתָּא *a. f.* Dunkelheit.

חָשַׁל *h. Pi.* zertrümmern.

חֲשַׁל *a.* 1. schmieden, hämmern; 2. planen. *Pa.* planen.

חוּשְׁלָא (Ez 27, 17, MS יְחוּשׁ) *a. m.* Grütze.

חַשְּׁלָא *a. m.* Schmied.

חֲשַׁלְתָּא *a. f.* Grützbrei.

חַשְׁמוֹנַי *m.* 1. 1S 2, 4, Meg Ant (MS חַשְׁמַנַּי) Chaschmonaj, Ahnherr der Hasmonäer (Makkabäer); 2. Hasmonäer.

חַשְׁמְלָא (Ez 8, 2) *a. m.* Engelname.

חוּשְׁנָא (Ex 28, 4) *a. m.*, *c.* חוּשַׁן Ex 28, 15 Brustschild des Hohenpriesters.

חָשַׁק *h.* 1. drücken, zusammenpressen; 2. hangen an.

חֲשַׁק *a.*, *ipf.* 1 *sg.* אַחְשׁוֹק 2S 9, 27 satteln. rüsten.

חָשַׁר *h.* sieben, streuen.

חֲשַׁר *a.* dass.

חָשַׁשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. nachsinnen; 3. besorgt sein.

חֲשַׁשׁ (s. חוּשׁ) *a.* 1. *pf.* חַשׁ Jer 6, 29 leiden; 2. sich kümmern um; 3. *pf.*

חָשׁ Cant 2, 9 nachsinnen; 4. zischeln. *Itpe.* krank werden. *Palp.* 1. leiden; 2. sich sorgen.

חֲשָׁשָׁא (Koh 2, 25) *a. m.* Besorgnis.

חִשְׁתָּא Kanal in Babylonien.

חֲתָא *a., inf.* מִחְתַּי Jes 30, 14 wegscharren. *Pa. Aph.* schüren.

חִתָּאָה *a. m., pl. d.* חִתָּאֵי Gen 15, 20 Hittiter.

חָתָה I *h.* wegscharren. *Hi.* dass.

חָתָה II *h.* sich ekeln. *Pi.* abscheulich machen.

חִתּוּי *h. m.* Scharren.

חִתּוּךְ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Urteil.

חִתּוּכָא *a. m.* dass.

חָתוּל *h. m.* Katze.

חָתוּלָא *a. m., pl.* חָתוּלִין Jes 13, 22 dass.

חִתּוּם *h. m.* 1. Schluss, Unterschrift; 2. Schlussformel im Gebet.

חָתוּמָא *a. m.* Unterzeichner.

חִתּוּן *h. m.* 1. Verschwägerung; 2. Heirat.

חִתּוּנָא *a. m.* dass.

חיתמא (jSanh 22[c]) l. חִשְׁתָּא.

חֲתִיָּה *h. f.* Wegscharren.

חֲתִיכָה *h. f.* 1. Schneiden; 2. Stück, Scheibe.

חֲתִימָה *h. f.* 1. Siegelung, Unterschrift; 2. Verschluss, Verstopfung; 3. Schlussformel eines Gebetes.

חֲתִימוּתָא, חֲתִימְתָא *a. f., c.* חֲתִימַת Cant 3, 8 Besiegelung.

חֲתִירָה *h. f.* Durchbohrung, Loch.

חֲתִירְתָא *a. f.* dass.

חִתִּית *h. f.* Schrecken.

חָתַךְ *h.* 1. schneiden, abschneiden; 2. unterbrechen, inne halten; 3. verordnen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. bestimmt werden. *Pi.* 1. zerschneiden; 2. ausgraben; 3. bestimmen. *Pu.* geschnitten werden.

חֲתַךְ *a. Pa.* dass. *Itpa.* abgeschnitten, bestimmt werden.

חֲתָךְ *h. m.* Schnitt.

חָתַם *h.* 1. siegeln, unterzeichnen; 2. schliessen, verstopfen; 3. die Schlussbenediktion sprechen. *Pi.* 1. mit einem Siegel versehen; 2. mit Zeugenunterschrift versehen lassen. *Ni. Hitp.* versiegelt, unterzeichnet werden.

חֲתַם *a., ipf.* 3 *pl.* יַחְתְּמוּן Jer 32, 44, *pt. pass.* חֲתִים Lv 15, 3 dass. *Pa.* verschliessen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַתְּמַת Cant 3, 8, *pt. pl. m.* מִתְחַתְּמִין Est II 8, 15 verschlossen, versiegelt werden, sich einschliessen.

חָתַן *h. Hitp.* sich verschwägern.

חֲתַן *a. Pa.* verschwägern. *Itpa. imp.* 2 *pl. m.* אִתְחַתְּנוּ Gen 34, 9 sich verschwägern.

חָתָן *h. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam; 3. das Kind, an dem die Beschneidung vollzogen werden soll.

חַתְנָא (Ex 4, 25) *a. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam.

חֲתֻנָּה *h. f.* Vermählung.

חַתְנוּת *h. f.* 1. Verschwägerung; 2. Vermählung.

חַתְנוּתָא *a. f.* dass.

חֲתַף *a.* wegreissen.

חָתַר *h.* durchgraben, eine Öffnung machen.

חֲתַר *a., imp.* חֲתַר Ez 12, 5 dass. *Itpe.* 1. durchbohrt werden; 2. *pf.* 1 *sg.* אִתְחֲתַרִית Ez 12, 7 sich eine Öffnung machen.

חָתָר Ortsname.

חֲתַרְתָּא *a. f.* Loch.

חָתַת *h.* zerbrechen.

ט

ט der neunte Buchstaben des hebr. Alphabets. ט׳ als Zahlzeichen = 9.

טאב s. טוּב.

טְאָטֵא *h.* kehren.

טַאְטֵא *a.* dass.

טַאטָא *a. m.* Besen.

טַאטִיתָא *a. f.* dass.

טְאַטְרוֹן, טֵיאַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον), *pl.* טְאַטְרִיּוֹת Theater.

טאל. *pt. pl.* מטאלין (jSabb 9[a]) l. מְנָא אֱלִין.

טְאָנִים (Num 13, 22) Stadt in Unteregypten.

טַב *a.* 1. sehr, viel; 2. עֵין ט׳ Ortsname.

טַב *h. m., c. s.* טַבּוֹ Art, Wesen.

טָבָא (Gen 50, 20) *a. m.* 1. gut; 2. wert; 3. Vornehmer; 4. Personenname.

טִבָּא *a. m.* 1. *c. s.* טִבְּהוֹן 1S 16, 23, Gen 37, 2 (hier MS דִּבְּהוֹן) Art, Wesen; 2. Ruf.

טבבו (jMaasSch 52[d]) l. טָבוּת.

טבאג (Cant 5, 14, nicht MS) l. טָבָאז *x. m.* (τόπαζος) ein Edelstein, Topas.

טָבָאוּת, טָבָאִית *a.* gut.

טָבְהָקִי *x. m.* in der Pfanne gebratenes Fleisch.

טבוואות (SchirR Anf) l. טָבָאוּת.

טִבּוּחַ *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Name eines schlimmen Windes.

טִבּוּחָא *a. m.* dass.

טִבּוּל *h. m.* 1. Eintauchen, Baden; 2. die Handlung, durch deren Vollzug der betreffende Gegenstand der Pflicht der Priesterabgabe unterliegt.

טִבּוּלָא *a. m.* Eintauchen, Baden.

טבוסה (jSabb 7[d], Ven. סכוסה) l. סְבָכָה.

טִבּוּעִין *h. m. pl.* Verfall (ohne Rückerstattungspflicht).

טַבּוּר, טִבּוּר *h. m.* 1. Nabel; 2. Centrum.

טִבּוּרָא *a. m.* Nabel.

טיבורייה (jKil 31[c]) l. טיבוריה, s. טִבּוּרָא.

טָבוּת *a.* gut.

טָבוּתָא *a. f., pl.* טָבְוָן Ex 34, 6 Güte, Gunst.

טַבְזָא (Lv 11, 5) *a. m.* Klippdachs.

טָבַח *h.* schlachten, kochen.

טְבַח *a.* schlachten, kochen. *Pa.* dass.

טֶבַח *h. m.* 1. Opferfleisch; 2. Schlachtfest.

טַבָּח *h. m.* Schlächter, Koch.

טַבָּחָא (1S 9, 23. 24, MS טַבָּבָא!) *a. m.* dass.

טִבְחָא *a. m.* Schlachtung.

טִבְחָא *a. m.* Schlachtfest.

טַבָּחְתָא *a. f., pl.* טַבָּחָן 1S 8, 13 Köchin.

טֹבִי *m.* 1. Personenname; 2. כְּפַר ט׳ Ortsname.

טַבִּי *m.* Personenname (Tobia).

טַבְיָא (Dt 14, 5) *a. m., pl.* טַבְיָין Est II 1, 2, *d.* טַבְיָא 2S 2, 18 Gazelle.

טַבְיוֹמִי *m.* Personenname.

טְבִיחָה *h. f.* 1. Schlachtung; 2. Verdauung (?).

טְבִילָה *h. f.* 1. Eintauchung, Baden; 2. Reinigungsbad.

טְבִילְתָא, טְבִילוּתָא *a. f.* dass.

טְבִיעָה *h. f.* 1. Untersinken, Ertrinken; 2. s. טְבִיעוּת.

טְבִיעוּת *h. f.* ט׳ עַיִן allgemeiner Eindruck, den etwas macht.

טְבִיעוּתָא *a. f.* ט׳ עֵינָא dass.

טבית l. טָבוּת.

טַבִּיתָא, טְבִיתָא *a. f.* 1. Gazelle; 2. Personenname.

טָבַל *h.* 1. eintauchen; 2. ein Reinigungsbad nehmen. טְבוּל יוֹם derjenige, der zwar gebadet hat, aber erst mit Sonnenuntergang rein wird; 3. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Ni.* 1.

eingetaucht werden; 2. der Zehnten-Abgabe unterliegen. *Pi. Hi.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen. *Pu.* s. תָּבַל. *Ho.* eingetaucht, gereinigt werden.

טְבַל *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִטְבּוֹל Lv 4, 6 1. eintauchen; 2. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Pa.* einen Imbiss nehmen. *Aph.* eintauchen, baden lassen.

טֶבֶל *h. m.* Früchte, die der Zehntenabgabe schon unterliegen, von denen dieselbe aber noch nicht entrichtet ist.

טִבְלָא *a. m.* dass.

טַבְלָא (Cant 1, 1), טַבְלָה *x.* 1. *m.* (ταβούλιον) Handpauke; 2. *f.* (τάβλα) *pl.* טַבְלָאוֹת, טַבְלָיוֹת Tafel, Brett; 3. Personenname.

טַבְלַי *m.* Personenname.

טַבְלָרָא *x. m.* (ταβελλάριος) Kourier, Läufer.

טָבַע *h.* 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, formen; 4. mit Namen nennen. *Hi.* versinken lassen.

טְבַע *a., pf.* 3 *f. sg.* טְבַעַת 1S 17, 49 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, Gestalt geben. *Pa. pf.* 2 *sg. c. s.* טַבַּעְתְּנוּן Hb 3, 14 Soc 59, *Aph.* versinken lassen. *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* אִטְּבַעוּ Ex 15, 9 eingetaucht werden.

טֶבַע *h. m.* 1. Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Element; 4. (später) Natur.

טִבְעָא, טַבְעָא *a. m.* 1. *c. s.* טִבְעָךְ Est II 6, 10 Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Versinken.

טִבְעוֹן Ortsname.

טִבְעוֹנִי *h. m.* Einwohner dieses Ortes.

טוּבְעָנָא *a. m.* 1. Flut, Überschwemmung; 2. sumpfiges Land.

טוּבְעָנִי *h. m.* s. טִבְעוֹנִי.

טַבַּעַת *h. f., pl.* טַבָּעוֹת 1. Ring; 2. Instrument zum Glätten; 3. ringförmiger Knorpel; 4. After.

טְבֵרְיָא, טִיבֵּרְיָה, טִיבֵּירְיָא (Τιβεριάς) Ortsname.

טִיבֵּרְיָאָה *a. m.* aus Tiberias.

טַבְרִימָא *x. m.* (θεωρητής) Zuschauer.

טִיבְּרִיּוֹס, טִיבֵּרִיאוֹס *m.* (Τιβέριος) Personenname.

טִבְרָנִי *h. m.* aus Tiberias.

טִיבְרִינוֹס *m.* (*Tiberinus*) Personenname.

טַבְרֵר. *pt.* מטבריר (jJom 42^c Ar.) *x.* (vgl. ταυρεία) peitschen.

טבריר (Pes 191^b) l. טברידי, s. טַבְרִימָא.

טֵבֵת (Est II 1, 8) der 10. Monat im jüd. Kalender (Dezember-Januar).

טָגָא *x. f.* (τόγα) Toga, Mantel.

טַגְמָטִין *x. m. pl.* (τάγματα) Heerscharen.

טִגֵּן *x. Pi.* 1. braten, rösten; 2. foltern, martern. *Pu.* gebraten werden.

טַגֵּן *x. Pa.* dass.

טִיגֵן, טִיגְנָא, טִיגְנִי, טִיגְנוֹן *x. m.* (τήγανον) 1. Pfanne, Tiegel; 2. Pfannkuchen; 3. Folterinstrument.

טִיגְנָא *x. m.* Raute (*Ruta Chalepensis*).

טִגְרִיס, טִגְרוֹס *x. m.* (Τίγρις) Tigris.

טַדִּי. שַׁעַר ט׳ Thor im Tempel.

טָהוֹר *h. m.* rein.

טָהַר *h.* rein sein. *Ni.* rein, gereinigt werden. *Pi.* 1. reinigen; 2. reinhalten; 3. für rein erklären; 4. rein werden. *Pu.* gereinigt werden. *Hitp.* sich reinigen.

טְהַר *a.* 1. rein sein; 2. weggeschafft sein; 3. Mittagszeit sein. *Pa.* für rein erklären.

טְהָרָא *a. m.* Reinheit, Leerheit.

טִיהֲרָא s. טְהָרָא.

טָהֳרָה *h. f.* 1. klarer Himmel; 2. Reinheit, Reinigung; 3. für rein Erklärtes. *pl.* טְהָרוֹת Name der sechsten Ordnung der Mischna u. eines Traktates dieser Ordnung.

טְוָא *a., pt. pass.* טְוֵי Ex 12, 8 rösten, braten. *Aph.* dass. *Itpe.* geröstet, gebraten werden.

טוב *h.* gut sein. *Pi.* verbessern. *Hi.* 1. gut, schön machen; 2. passend machen, zubereiten, putzen; 3. einen bösen Traum zum Guten wenden. *Hitp.* verbessert werden.

טוב *a.* 1. *pf.* טָב Dt 15, 16, *pt.* טָאִיב 1S 16, 23 gut, gütig sein; 2. sich wohl fühlen. *Pa.* טַיֵּב, *Aph.* אֵטִיב, *inf.* אֲטָבָא Sach 12, 4 (MS אֵיטָבָא v. יְטַב) Gutes thun.

טוב *h. m.* 1. gut. יום טוב Festtag. כִּי טוֹב vgl. Gen 1, 4 heller Tag. עַיִן טוֹבָה Wohlwollen; 2. Edler, Vornehmer.

טוב *h. m.* Gutes, Güte.

טוּבָא *a. m.* 1. *c.* טוּב Gen 45, 18 Gut, Reichtum; 2. Güte; 3. *pl. c.* טוּבֵי 2K 5, 5, *c. s.* טוּבָךְ Dt 33, 29 Heil! 4. viel; 5. sehr.

טוֹבָה *h. f.* 1. Güte, Gunst. טוֹבַת עַיִן Freigebigkeit; 2. Dank, Vergütung. בְּטוֹבָה gegen Entgelt; 3. שֶׁלֹּא בְטוֹבָתוֹ *a.* umsonst; *b.* wider Willen.

טוֹבִי, טוֹבִיָּה *m.* Personenname.

טוּבִינָא *a. m.* vergnügt, glücklich.

טוּבְלִין *h. m. pl.* eine Baumart.

טוֹבְלָן *h. m.* Bader.

טוּבְנְיָא Ortsname.

טוּבְתָא *a. f., pl. d.* טוּבָתָא Jud 5, 26 (MS טָבָתָא) Glück.

טָוָה *h.* spinnen. *Ni.* gesponnen werden.

טוֹהַר *h. m.* 1. Reinheit; 2. Leerheit, leerer Raum.

טָווּי *h. m.* gesponnen.

טָוָוא s. טַפְוָא.

טוּזִיג (falsch טוּוִיג) *x. m.* fröhliche Gesellschaft, Zechgesellschaft.

טוח I *h.* drücken, quetschen. *Hi.* 1. stossen; 2. Coitus ausüben.

טוח II *h.* bestreichen, überziehen. *Ni.* überstrichen, angeklebt werden. *Hi.* 1. überziehen, bestreichen; 2. Schimpfreden ausstossen.

טוח *a.* bestreichen. *Aph.* Schimpfreden ausstossen.

טָוַח *h. m.* Schuss, Schussweite.

טוֹחֲנָה s. טַחֲנָה.

טוט *h.* tut! (Hornstoss).

טוּטְלִיתָא *a. f., pl. d.* טוּטְלָוָתָא Traube der Nachlese im Weinberg.

טוֹטֶפֶת *h. f.* 1. Kopfschmuck (der Frauen); 2. Stirnkapseln, Phylakterien.

טוֹטַפְתָּא (2S 1, 10) *a. f., pl.* טוֹטָפָן (!) Est II 8, 15 Or 2377 dass.

טְוִי *h. m.* Gespinnst.

טְוַיָא *a. m.* 1. geröstetes Fleisch; 2. VajR 25 (Ar טטויא) ein Tier (?).

טְוִיָּה *h. f.* Spinnen.

טול *h. Pi.* טַיֵּל 1. herumgehen, sich ergehen; 2. gehen lassen.

טול *a., ipf.* 2 *m. pl.* תְּטוּלוּן Jer 50, 11 schreiten (?). *Pa.* טַיֵּל 1. umhergehen, wandern; 2. wegtreiben; 3. führen; 4. scherzen. *Aph.* wandern lassen. *Palp.* s. טַלְטֵל.

טוּלָא s. טְלָא.

טום *h.* verstopfen, anfüllen.

טום *a.* dass. *Itpe.* angefüllt werden. S. טְמַם.

טוּנָא *a. m.* 1. Bürde, Last; 2. Beweis; 3. l. טוּלָא.

טוס *h.* fliegen. *Pi.* dass. *Hi.* fliegen lassen, fliehen lassen.

טוס *a., pf.* 1 *sg.* טַסִּית Est II 1, 3 l. טָסִית, *pt.* טָיְסִין Est II 1, 2 fliegen. *Pa.* fliegen lassen.

טויסין (SchemR 15) l. טְיוֹסִין *x. m. pl.* (θεός) Götter.

טָוס *x. m.* (ταὼς) Pfau.

טָאוּסָא (Est II 1, 2), טָוְסָא *x. m., pl.* טָוְסִין Est II 1, 2 dass.

טועי (Prov 1, 32) l. טוּעְיֵי *a. f.* Irrtum.

טוֹעַן *h. m.* Belastung, Verpflichtung.

טוף *a., ipf.* 3 *m. pl.* יְטוּפוּן Gen 49, 12 1. überströmen, überschwemmen; 2. emporkommen. *Pa.* 1. fliessen lassen, schwimmen machen; 2. das Überfliessende in eine Rinne leiten. *Aph.*

pf. אַטֵּיף Dt 11, 4 überströmen, fliessen lassen. *Itpa.* nach allen Seiten umherschweifen.

טֻוֹפָא *a. m.* 1. Kanal; 2. l. סוֹפָא.

טוֹפַח *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טופיתא (Hi 28, 7) l. טַרְפִּיתָא.

טוֹפָנָא (Gen 7, 6) Überschwemmung, Sintflut.

טוֹפַת. בֵּית ט׳ (= בֵּית נְטוֹפָא) Ortsname.

טוק s. פרוש.

טור s. טְיַר.

טוּרָא (Ex 3, 12) I, טֻוָרָא *a. m.* 1. Berg; 2. freies Feld; 3. l. טִירָא.

טוּרָא II (= טוּהֲרָא) *a. m.* Reinheit, Klarheit, blauer Himmel.

טוּרָא III *a. m.* ein Kraut.

טוורד, *pt.* מטוורד (jJom 42[c]) l. מְטַוְרַד s. טְבַר.

טוֹרַח *h. m.*, *pl.* טְרָחוֹת Mühe, Plage.

טורין (bSabb 98[b]) l. טִירִין.

טַוְרוֹס (Ταῦρος) ein Gebirge.

טוּשׁ s. טוּס.

טוּשׁ *h.* 1. überstreichen; 2. beschmutzen. *Pilp.* טִשְׁטֵשׁ 1. überstreichen; 2. beschmutzen; 3. verschlämmen. *Hitpalp.* beschmutzt werden.

טוּשׁ I *a.* überstreichen, bedecken. *Itpe.* überstrichen werden. *Itpalp.* beschmutzt werden.

טוּשׁ II (= טְשָׁא) *a. Aph.* verbergen. *Itpe.* verborgen werden.

טְוָת *a.* nüchtern, mit leerem Magen.

טְחָא *a.* streichen.

טְחָאָה *a. m.* Ölkuchen.

טַחַב *h. m.* 1. Feuchtigkeit; 2. Feuchtes.

טַחֲבוּתָא *a. f.* Tau, Nebel.

טְחוֹל *h. m.* Milz.

טְחוֹלָא *a. m.* dass.

טְחוֹן *h. m.* Mahlen.

טָחוֹנָא *a. m.* Müller.

טָחוֹר *h. m.* an Hämorrhoiden leidend.

טְחוֹרִין (Dt 28, 27) *a. m. pl.* Hämorrhoiden.

טְחִיָא *a. m.* Fettanstrich.

טַחְיָא (טְחָיָא) *a. m.* Ölkuchen.

טְחִינָה *h. f.* 1. Mahlen; 2. Beischlaf.

טְחִינִין *h. m. pl.* Mehl.

טְחָלָא *a. m.* Milz.

טָחַן *h.* 1. mahlen; 2. beiwohnen. *Ni.* gemahlen werden. *Pi. Hi.* mahlen lassen.

טְחַן *a.*, *pt.* טָחֵין (Nu 11, 8) mahlen.

טַחַן *h. m.* das Mahlen.

טַחֲנָה *h. f.* Mühle, Mühlstein.

טחף, *pt. pass.* טחוף l. שָׁחוּם.

טְחַר *a.* den Mastdarm drücken.

טַט *x.* zwei.

טַטְלְפוּשׁ Ortsname.

טִיטוֹס (Thr 1, 19, nicht in MS), טִיטַס *m.* (Τίτος) Personenname.

טיטורא (Prov 9, 17) l. טִיטוּרָא.

טיטיון l. טִיטְיוֹן.

טַטְרַג *x.* schlagen, belästigen.

טַטְרָגוֹן, טַטְרָגוֹנוֹן *x. m.* (τετράγωνον) 1. viereckig; 2. vierfach.

טְטְרְיָא, טִיאַטְרָא *x. m.* (θέατρον) Theater.

טִיטַרְטוֹן *x. m.* (τέταρτον) Viertel (eines Log).

טַטְרָמוּלִין, טַטְרָמוּלִי *x. m.* (τετραμούλιον) Viergespann.

טִיטְרוֹס *x. m.* (ἠθητήρ) Durchschlag.

טיטרפא, טטרפרא l. טְטְרָפְלָא.

טְטְרָפִילָא, *pl.* טְטְרָפְלִיוֹת *x. f.* (τετράπυλον) viertorige Halle.

טַיְיָא s. טַיָּעָא.

טִיאַטְרוֹן (falsch טיארון) *x. m.* (θέατρον) Theater.

טִיב *h. m.* Art und Weise.

טִיבָא *a. m.*, *f. ind.* טִיבָא Am 9, 4 (MS טָבָא) gut.

טֵיבוּתָא *a. f.*, *ind.* טֵיבוּ Gen 24, 49 1. Güte; 2. Gutes, Wohlthat.

טֵיהֲרָא (Dt 28, 29) *a. m.* 1. Mittag; 2. klarer Himmel; 3. Mittagswind; 4. l. סִיתְוָא.

טיהרי l. טֵיהֲרִירֵי (so Cant 4, 6) *a. m. pl.* Mittagsdämonen.

טִיּוּב *h. m.* Melioration (eines Feldes).
טִיּוּפָא *a. m.* Befleckung, Beflecktes.
טִיּוּלָא *a. m.* Gehen.
טיאונוס s. הרנירק.
טַיְזָנָא s. טַיְסָנָא.
טִיחַ *h. m.* Anstrich.
טִיחָה *h. f.* Anstreichen.
טִיט *h. m.* Lehm, Schmutz.
טַיֵּיט *a. Pa.* mit Lehm überstreichen.
טיטויא l. טִיטְוָרָא.
טַיָּל *h. m.* 1. Spaziergänger; 2. Müssiggänger.
טַיָּלָא *a. m.* dass.
טִילָא *a. m.* eine Weinsorte.
טִינָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. Lehm, Schmutz; 2. ein Wurm (?).
טִינָה *h. f.* 1. Lehm; 2. unreine Gedanken.
טיינון l. יַנְטִינוֹן *x. m.* (ἰάνθινον) veilchenfarben.
טינתא (Jd 15, 15) s. בְּטִינְתָא.
טַיְסָא *a. m.* Vogel.
טַיְסָא *a. m.* Fliegen, Flüchten.
טִיסָה *h. f.* Flucht.
טַיְסָנָא *a. m.* stolz, (flatterhaft?).
טַיָּעָא *a. m.* Araber.
טַיָּעוּתָא *a. f.* Arabersitte.
טַיַּעְתָּא *a. f.* Araberfrau.
טיף. הטיף (Tos Kel BK 5, 4) l. חָטִיף.
טַיְפָא (טִיפָא) *a. m.* 1. Kanal; 2. Tropfen (?); 3. Personenname.
טִיפוּנָא *a. m.* Überschuss.
טַיֵּיר *a. Pa.* aus dem Vogelflug weissagen. *Aph.* אַטֵּיר solche Weissagung anstellen.
טִיר s. תִּיר.
טַיִר *h. m.* Beobachtung von Vögeln betreffs Weissagung.
טַיְרָא *a. m.* dass.
טִירָה *h. f.* 1. Gehöft; 2. Umfriedigung; 3. s. טִירְיוֹן.
טֵירוּדָא *a. m.* Vertreibung, Verbannung.
טֵירוּדִין *h. m. pl.* dass.

טֵירוּף *h. m.* 1. Entreissung; 2. Verwirrung.
טִירִיז *x. m.* Zwickel (im Gewande).
טִישָׁא *a. m.* Geheimniss.
טֵית Tet, Name des neunten hebr. Buchstaben.
טַכּוּסָא *x. m.* (von τάξις) Ausrüstung.
טַכְסְבָא *x. m.* Thronsessel.
טַכְנֵי *x. f.* (τέχνη) Kunst, Kunstgriff.
טָכַס *x.* (von τάξις) angeordnet sein. *Pi.* 1. anordnen; 2. ausstatten, ausrüsten.
טַכֵּס *x.* (von τάξις) *Pa.* 1. anordnen; 2. *pt. pass.* מְטַכַּס Est II 6, 10 ausstatten, ausrüsten.
טִיכוּס *x. m.* (τεῖχος) Mauer, Wall, Damm.
טִיכְסָא *x. m.* dass.
טֶכֶס, טִכְסָא (Est II 1, 8 Or 2377), טַכְסָא (ebenda Or 2375), טוּכְסָא *x. m.* (τάξις) Ordnung.
טַכְסִיטִין *x. m.* (ταξείδιον) Anordnung.
טַכְסְיוֹטִינוּס *x. m.* (ταξεώτινος) Beamter.
טַכְסִים *x. m. f.* (τάξις) 1. Ordnung, Aufstellung, Schlachtreihe; 2. Besatzung.
טכסת (Est I 2, 12) l. תַּמְרוּקֵת.
טַל *h. m.* Tau.
טַלָּא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
טוּלָא (Jd 9, 36) *a. m.* Schatten. טולי מותא Jes 9, 1 Todesschatten.
טְלָא (= דְּלָא) *a.* aufheben.
טְלָא I, טְלָה *h. m., pl.* טְלָאִין Fleck, Flicken.
טְלָא II *x. m., pl.* טְלָאִין (τύλη) Polster.
טְלָאָה 1. *x. m.* dass.; 2. *a. m.* Einwohner von Tela.
טָלָה *h.* flicken. *Pi.* dass. *Pu.* geflickt sein.
טָלֶה *h. m.* Lamm.
טַלֶה *a. m.* s. טַלְיָא.
טילוי l. טַלְיֵי, s. טַלָא.
טלוי I (DtJI 7, 14) l. טליי (so MS) = טליין, s. טַלְיָא.
טלוי II (NuJI 6, 24) l. טלני (so MS), s. טַלְנֵי.
טָלוֹל *h. m.* feucht.

טְלוּלָא *a. m.* Scherz.

טְלוּמָא *a. m.* Bedrücker.

טְלוּמָא, טְלוּמְיָא *a. m.* 1. Bedrückung; 2. Bedrückter.

טְלַח *a. Aph. pt.* מַטְלַח GenJI 32, 31 (auch MS) hinken. S. טְלַע.

טִלְטוּל *h.* 1. Bewegen; 2. Auswanderung, Exil; 3. Herabhängendes.

טִילְטוּלָא *a. m.* 1. *c.* טִלְטוּל Jes 22, 17 Auswanderung, Heimatlosigkeit; 2. *pl.* טִלְטוּלִין Thr 3, 45 (nicht MS) Heimatloser, Exilierter; *pl. d.* טִלְטוּלַיָּא Jes 3, 21 Nasenring.

טִלְטֵל *h.* 1. bewegen, forttragen; 2. verbannen; 3. ט׳ דַּעַת verwirren. *Pulp.* fortgetragen werden. *Hitpalp.* 1. bewegt, ruhelos werden; 2. verwirrt werden.

טַלְטֵל *a.* 1. *pt. pass.* מְטוּלְטַל Gen 4, 12 bewegen, schütteln, forttragen. מְטַלְטְלִין bewegliches Gut; 2. verbannen. *Itpalp. pf.* 3 *m. pl.* אִיטַּלְטַלוּ Thr 4, 14, *ipf.* 2 *pl.* תִּטַּלְטְלוּן Dt 28, 63 1. bewegt werden, beweglich sein; 2. verbannt werden, auswandern.

טְלִי *x. m.* (τύλη) Polster (?).

טַלְיָא *a. m.* 1. *ind.* טְלִי (טְלֵה) zart, jung; 2. *pl.* טַלְיָן Est II 1, 3 l. טַלְיָן, *d.* טַלְיָא Jo 2, 16 Or 1474 (Or 2211 טַלְיָא!) Knabe; 3. Lamm; 4. Personenname.

טַלְיָא *a. m.* Fleck.

טַלְיוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* טַלְיוּתַהּ Est II 2, 7 Jugend; 2. GenJII 49, 1 l. שַׁלְיוּתָא (so Ausg. Ven. 1548).

טְלִימוֹן Ortsname.

טַלִּית *h. f.* 1. Hülle, Mantel; 2. Ehrenmantel, Amtskleid.

טַלִּיתָא *a. f.* dass.

טַלְיְתָא (Est II 2, 8; טַלְיְיתָא! Est II 2, 7), טַלְיְתָא *a. f., ind.* טַלְיָא, *pl.* טַלְיָן, טַלְיָתָן Est II 1, 3 Mädchen.

טלייתא (jNed 38ᵃ) l. טַלְיָיא, s. טַלְיָא.

טַל *h. m.*, nur *pl.* טְלָלִים Tau.

טָלַל *h., pl. pass.* טָלוּל 1. mit Tau versehen; 2. hangend (vom Tropfen).

טְלַל I *a. Pa. pf.* טַלִּיל 1K 6, 9, *pt. pl. m.* מְטַלְּלִין Est II 1, 2 1. bedecken; 2. verdunkeln. *Aph.* 1. *pf.* אַטִּיל Ex 40, 21 bedecken; 2. schützen.

טְלַל II *a. Pa. Aph. Itpe.* spielen, scherzen.

טְלָלָא *a. m., c.* טְלַל (l. טְלָל) Gen 19, 8, Jes 30, 2 1. Schatten; 2. Bedeckung, Decke.

טְלַם *a.* 1. schlagen; 2. bedrücken, übervorteilen. *Pa.* dass.

טוּלְמָא, טַלְמָא *a. m., pl.* טַלְמִין 1S 17, 17 Laib (Brot).

טַלָּמָא *a. m.* Bäcker.

טוֹלְמֵיסִין *x.* (ἐτόλμησεν) er wagte, erkühnte sich.

טְלָנֵי (Koh 2, 5 Or 2375, טַלָּנֵי Or 2377) l. טַלָּנֵי *a. m. pl.* Nachtdämonen.

טלניתא (GenJI 49, 1) l. nach JII שַׁלְיוּתָא.

טלנם l. נִילוֹם (?).

טְלַע I *a. Aph. pt.* מַטְלַע Gen 32, 31 hinken. *Itpe.* lahm werden.

טְלַע (Ru 4, 8) II *a.* ausziehen. *Itpe.* ausgezogen werden.

טְלַף *a. Aph. pt. f. pl.* מַטְלְפָן Lv 11, 3 Spaltklauen haben.

טֶלֶף *h. m., pl.* טְלָפִים (טְלָפוֹת) Klaue, Huf.

טִלְפָּא *a. m.* 1. *pl.* טִלְפִין Lv 11, 3 Spalthuf, Spaltklaue; 2. s. טְלוֹפְחָא.

טְלוֹפְחָא *a. m.* 1. *pl.* טְלוֹפְחִין Gen 25, 34 Linse (*Lens esculenta*); 2. Gefäss.

טלפירא (jSchek 51ᵃ) l. mit Ausg. Ven. פַּלְמִירָא.

טְלַק *a.* werfen, wegwerfen. *Pa. pf.* טַלֵּיק Thr 2, 1 (MS רְמָא) dass. *Itpe. Itpa.* geworfen werden.

טְלִיקָא *x. m.* (θύλακος) Beutel, Ranzen.

טַלָּרִיתָא (1K 2, 5) *x. f.* (*talaris*) die Knöchel umfassende Sandale.

טוּלְשָׁא *a. m.* welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).

טָמֵא *h.* unrein sein. *Pi.* 1. verun-

reinigen; 2. für unrein erklären. *Ni.* *Hitp.* 1. unrein werden; 2. sich verunreinigen; 3. für unrein erklärt werden.

טְמָא *a.* unrein sein. *Pa. inf. c. s.* טַמָּיוּתַהּ (MS טַמְיוּתַהּ) Mi 2, 10 1. unrein machen, beflecken; 2. für unrein erklären.

טָמֵא *h. m.* unrein.

טְמָא (= עַטְמָא) *a. m.* Knochen, Gebein.

טַמָּא (= טַעֲמָא?) *a. m.* בֵּי טַמַּיָא Haus der Trauernden.

טַמְאָה *a. m., c.* טְמֵי Nu 5, 2 unrein.

טוּמְאָה *h. f.* 1. Unreinheit; 2. Verunreinigung; 3. unreine Frau.

טוּמְאֲתָא (Jes 30, 22) *a. f.* unreine Frau.

טַמְדּוּרְיָא (?) Ortsname.

טְמוּעָא *a. m.* Untergang.

טימוק (jDem 22[b]) l. mit Ausg. Ven. סִימּוּק.

טְמוּרָא *a. m.* 1. Verbergen; 2. Versteck; 3. Geheimnis, Heimlichkeit.

טְמוּרְתָא (Koh 10, 20, MS טְמִירוּתָא) *a. f.* Verborgenheit.

טִמְטוּם *h. m.* Zusammenkneten.

טוּמְטוּם *h. m.* mit zugewachsenen Geschlechtsorganen.

טִמְטֵם s. טָמַם.

טַמְטֵם s. טְמַם.

טִימִי *x. f.* (τιμή), *d.* טִימִיתָא, *pl.* טִימִין 1. Wert, Preis; 2. Geld; 3. jAbZ 42[d] l. טִיכִי *x. f.* (τύχη) Gottheit.

טימי (KohR 9, 7) l. mit Ausg. Pes. שִׁימִי *m.* Personenname (שִׁמְעוֹן).

טומיא (DtJII 27, 15) l. טוּמְרָא.

טַמְיוֹן, טִמְיוֹן *x. m.* (ταμεῖον) Schatz, Fiskus.

טְמִינָה *h. f.* Aufbewahrungsstelle (von warmen Speisen).

טַמְיָקוֹן, טוּמְיָקוֹן *x. m.* (ταμιακόν) dem Fiskus gehörig, Krongut.

טְמִירָא *a. m., ind.* טְמִיר 1S 10, 23 verborgen.

טְמִירוּתָא (Koh 10, 20) *a. f.* Verborgenheit.

טָמַם *h.* verstopfen. *Pilp.* טִמְטֵם 1. dass.; 2. zusammenkneten. *Hitpalp.* zusammengeknetet werden.

טְמַם *a., pf.* 3 *pl. c. s.* טָמוּנִין Gen 26, 15, *ipf.* 2 *m. pl.* תִּטּוּמּוּן 2K 3, 19 verstopfen. *Itpa.* bedeckt, begraben werden. *Palp. pf.* טַמְטֵם Jd 3, 22 verschliessen, verstopfen. *Itpalp. ipf.* 3 *m. pl.* יִטַּמְטְמוּן Jes 32, 3 verschlossen werden.

טָמַן *h.* 1. verbergen, aufbewahren; 2. Speisen warm stellen. *Ni.* verborgen, aufbewahrt werden. *Hi.* 1. verbergen; 2. auf der Lauer liegen.

טְמַן *a.* dass.

טוֹמוֹס *x. m.* (τόμος), *pl.* טוֹמְסִין, טוֹמְסוֹת 1. Rolle, Band; 2. Liste, Dokument.

טִימַס, טִימוֹס, טִמְסָא *x. m.* (τίμησις) Abschätzung, Steuer.

טָמַע *h. Ni.* versinken, verschwinden.

טְמַע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* טְמַעוּ Thr 2, 9 (MS טְבַעוּ) untersinken; 2. untergehen (von der Sonne); 3. einfältig sein. *Pa.* versenken, begraben.

טוּמְעָא *a. m.* 1. Versteck; 2. verborgener Schatz.

טוּמְפָּזִין *x. m.* (τοπάζιον) Topas.

טָמְיָקָא *x. m.* (ταμιακόν) Fiskus, Staatseigentum, s. טַמְיָקוֹן.

טְמַר *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* טַמְרֵיהּ Ex 2, 12, *imp.* טְמוֹר Est II 5, 14 verbergen, aufbewahren. *Pa. pf.* טַמַּר Gen 35, 4, *Aph. pf.* 3 *f. sg. c. s.* אַטְמַרְתֵּיהּ Ex 2, 2 verbergen. *Itpe. pf.* אִיטְּמַר Gen 3, 8 sich verbergen, versteckt werden. *Itpa. pt. f.* מִטַּמְּרָא Cant 2, 14 dass.

טוּמְרָא *a. m.* Versteck.

טומריא (Abad.) l. טִימְסָא.

טְמַשׁ *a.* eintauchen. *Pa. imp. f. sg.* טַמִּישִׁי Ru 2, 14 Or 1302 dass. *Itpe. Itpa.* eingetaucht werden.

טְמָשָׁא *a. m.* 1. Eintauchung; 2. EchR 1, 17 l. mit Ausg. Pes. חַמְשָׁא.

טַנְבּוּרָא *x. m.* Laute, Guitarre.

טַנְדוּ *x.* selbander, zu zweien.
טַנְדְּרִם, טַנְדְּיקָא *x. m.* (τένδα) Zelt.
טִנּוּף *h. m.* Schmutz.
טִנּוּפָא *a. m.* dass.
טִנּוֹפֶת *h. f.* 1. dass.; 2. Abfall.
טֶנִי *h. m.* Behältnis, Büchse.
טְנָיִם Ortsname.
טָנַן *h.* feucht sein. *Pi.* anfeuchten.
טְנַן I *a. Pa.* anfeuchten.
טְנַן II *a.* eifern.
טִנְנָא (Est II 7, 4, nicht MS) *a. m.* 1. Eifer; 2. Eifersucht.
טִנְנוּתָא *a. f.* dass.
טוּנָם *a. m.* 1. Schilf (*Arundo donax*); 2. Tunis (?).
טוּנָּס *x. m.* (θύννος) Thunfisch.
טונוס l. טוּרְנוּס.
טִנֵּף *h. Pi.* beschmutzen.
טַנֵּף *a. Pa. ipf.* 1 *sg. c. s.* אִיטַנְּפִינּוּן Cant 5, 3 l. אִיטַנְּפִינּוּן dass. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִטַּנַּפוּ Thr 4, 14 Or 2377 beschmutzt werden.
טִנְּרָא (Ex 17, 6) *a. m.* 1. Fels, Stein; 2. Verhärtung.
טַס *h. m.* Platte.
טַסָּא *a. m., pl.* טַסִּין Nu 17, 3 Metallplatte.
טסבלא l. קַטַבְלָא.
טִיסַבְרָא *x. m.* (θησαυρός), *pl. c.* טִיסַבְרֵי Koh 2, 8 Or 2377, טִסְבְּרֵי Or 2375 Schatz, Schatzkammer.
טִיסָנֵי *x. m.* (πτισάνη) Gerstengrütze.
טַסְקָא I *x. m.* Beutel, Tasche.
טַסְקָא II *x. m.* (τάξις) 1. Grundsteuer; 2. l. דִּסְקָא.
טְעָא *a., ipf.* 3 *m. pl.* יִטְעוֹן Ex 34, 16 1. irre gehen; 2. irren, missverstehen; 3. vergessen; 4. Götzendienst treiben; *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַטְעֵי Dt 27, 18 1. verführen; 2. täuschen; 3. zum Götzen machen; 4. vergessen machen. *Itpe.* 1. getäuscht werden; 2. vergessen, nicht gewusst werden.
טָעָה *h.* 1. irren; 2. vermissen (?); 3. versehentlich eine Auslassung (einen Fehler) machen (beim Lesen oder Schreiben). *Hi.* täuschen, zum Irrtum verleiten. *Ho.* getäuscht werden.
טְעוּנָא *a. m., pl. c.* טְעוּנֵי Jos 2, 6 Last.
טָעוּת *h. f.* 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
טְעוּתָא *a. f., ind.* טְעוּ Jes 19, 14, *pl. d.* טַעֲוָתָא Dt 28, 36 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
טְעִימָה *h. f.* Prüfen.
טְעִינָה *h. f.* Aufladen.
טְעִיתָא (Na 3, 4) *a. f.* Buhlerin.
טָעַם *h.* kosten, schmecken, geniessen, verspüren. *Hi.* 1. zu kosten geben; 2. annehmbar, einleuchtend machen.
טְעֵים (1S 14, 24) *a.* dass. *Aph. imp. c. s.* אַטְעֵימְנִי Gen 25, 30 zu kosten geben. *Itpe.* gekostet werden.
טַעַם *h. m.* 1. Geschmack; 2. Sinn, Grund.
טַעֲמָא *a. m., ind.* טְעֵים Nu 11, 8, *c. s.* טַעֲמֵיהּ Nu 11, 8 1. Geschmack; 2. Wille, Befehl; 3. Meinung. וּלְטַעֲמָךְ nach deiner Meinung; 4. Grund, Sinn. שְׁאַל ט׳ מִן nach d. Grund der Trauer fragen = Beileid bezeugen.
טַעֲמָא *a. m.* Ratgeber.
טָעַן I *h.* 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen; 4. verpflichten. *Ni.* 1. beladen, aufgeladen werden; 2. angeklagt werden. *Hi.* 1. aufladen; 2. zutragen.
טָעַן II *h. Ni.* schwer krank sein.
טְעַן I *a., imp. m. pl.* טְעוּנוּ Gen 45, 17, *inf. c. s.* מִטְעֲנְהוֹן Thr 5, 5 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen, einwenden. *Aph.* beladen, davontragen. *Itpe. pf.* 1 *pl.* אִיטְעֲנְנָא Thr 5, 5 l. אִיטְּעֲנְנָא aufgeladen, getragen werden.
טְעַן II *a. Pa. pt. pass. pl.* מְטַעֲנִין 1S 14, 13 durchbohrt. *Itpe. pf.* אִטְּעַן 2S 12, 15 schwer krank sein.

טוּעֲנָא (טְעָנָא) *a. m., c.* טְעוֹן 1S 16, 20, *c. s.* טוּעֲנֵיהּ Ex 23, 5 Last.

טַעֲנָה *h. f.* 1. Forderung, Klage; 2. üble Nachrede.

טַעֲנְתָּא *a. f.* dass.

טְעַק *a.* enge sein. *Itpe.* beengt, bedrängt werden.

טַף *h. m.* Kinder.

טְפָא I (1S 3, 3) *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּטְפֵּי Lv 6, 5 schwach werden, erlöschen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְטַפֵּי Jes 42, 3 auslöschen. *Aph.* dass. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִטַּפְיָן 2K 4, 2 Soc 59 *in marg.*, *Itpa.* ausgelöscht werden, verlöschen.

טְפָא II *a. Aph.* 1. fliessen, schwimmen; 2. überschwemmen, fliessen lassen.

טְפָא III *a.* hinzufügen. *Itpe.* mehr haben.

טְפָא IV *a.* verschliessen. *Pa.* dass.

טִפָּא *a. m., ind.* טִיף Tropfen.

טפה. *Ni.* נטפה (Soph V 7) l. שטפה, s. שְׁטַף.

טִפָּה *h. f., pl.* טִפִּין Tropfen.

טִפּוּחַ *h. m.* Klopfen, Klatschen.

טְפוּחָא *a. m.* Handbreite.

טַפּוּחָא *a. m.* Klopfer.

טִפּוּי (?) *h. m.* ein kleines Insekt.

טִפּוּל *h. m.* 1. Zärtlichkeit; 2. Salbe, Pomade.

טָפַז *h.* springen, hüpfen.

טְפַז *a.* dass. *Pa. inf.* טַפָּזָא Koh 3, 4 dass.

טפות (Hi 5, 16) l. טַפִּית, s. טְפָא IV.

טַפְזָא *a. m.* Klippdachs. S. טַבְזָא.

טָפַח *h.* 1. schlagen; 2. sich ausbreiten; 3. gähren, feucht sein. *Pi.* 1. schlagen; 2. in die Hände klatschen; 3. mit den Händen aufsammeln; 4. mit der Hand messen. *Hi.* Gährung verursachen, feucht machen.

טְפַח *a. pf.* 1 *sg.* טִפְחִית 2K 19, 24 1. mit der Hand schlagen, mit dem Fusse aufstampfen; 2. in die Hände klatschen. *Pa. pt.* מְטַפַּח Jes 41, 7 breitschlagen.

טֶפַח *h. m.* 1. Handbreite; 2. Breite (?).

טֹפַח *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טַפִּיטָא (טַפִּיטָן) טָפִיטָא *x. m.* (τάπης), *pl.* טַפִּיטִיּוֹת Teppich, Decke.

טִפְטֵף *h.* 1. tropfen; 2. glitzern.

טְפֵי *a.* 1. sehr; 2. viel; 3. mehr.

טַפִּי *h. m.* Kanne mit engem Hals.

טָפִיחַ *h. m.* 1. Krug; 2. Krug (worin Vögel nisten); 3. feuchter Boden; 4. s. טוֹפַח.

טְפִיחָה *h. f.* durch Schlagen glätten.

טְפִילָה *h. f.* Unterhaltspflicht.

טְפֵלָה *h. f.* Anhang.

טוּפְיָנָא *a. m.* Überschuss.

טְפִיפִית *h. f.* Wulst.

טַפִּיתָא *a. f.* Überschuss, reichliches Mass.

טָפַל *h.* 1. bestreichen; 2. hinzufügen. *Ni.* 1. angefügt werden; 2. sich anschliessen. *Pu. pt.* mit Anhang (grosser Familie) versehen. *Hitp.* 1. sich befassen mit; 2. sich aufhalten.

טְפַל *a.* bestreichen, bekleben, belegen. *Itpe.* 1. sich überziehen, bedecken; 2. sich befassen mit.

טְפֵל *h. m.* 1. Hinzufügung, Anhang, Ansatz; 2. *pl.* טְפָלִין Kinder.

טַפְלָא (Gen 47, 2) *a. m.* 1. Kleingesind, Kinder; 2. Personenname.

טַפְלָא, טְפָלָא, טַפְלָא *a. m., c.* טְפִיל Jer 43, 9 1. Tünche; 2. Schminke.

טִפְלָה *h. f.* 1. Schminke; 2. Hinzufügung, Anhang.

טפלוחא s. טְלוּפְחָא.

טָפַס *h. Pi.* hüpfen, klettern (?).

טְפַס *a. Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יִטַּפְסוּן Gen 34, 22, 1 *pl.* נִטַּפֵּס Gen 34, 23 willfährig sein.

טוּפוֹס, טֹפוֹס *x. m.* (τύπος) 1. Form; 2. Bild; 3. Formular.

טוּפְסָא *x. m.* (τύπος) dass.

טַפְסָא *x. m.* 1. (κάψα) Kasten, Truhe; 2. (τάπης) Decke.

טופסוס l. טוֹפְסְסִים.

טַפְסְתָא x. f. (τάπης), pl. טַפְסָן Jer 38, 11 Decke.

טַפְסַר x. m. Hofbeamter.

טַפְסְרָא x. m., pl. c. s. טַפְסְרָךְ Na 3, 17 l. טַפְסְרָךְ dass.

טָפַף h., pt. pass. טָפוּף gehäuft, reichlich.

טְפַף s. טְפָא II.

טֶפֶף (?) h. m. Hinzufügung (?).

טַפְקָא a. m. מַעֲשֵׂה ט' Kuchen, der auf heissen Ziegeln gebacken wird.

טוּפְרָא a. m. 1. pl. c. s. טוּפְרָהָא Dt 21, 12 Nagel, Klaue, Huf; 2. Ex 30, 34 ein Gewürz (*unguis odoratus*).

טְפָרִי Ortsname.

טופרנא l. טוּפְרָא.

טָפַשׁ h. Pu. als töricht verschrieen werden. *Hitp.* 1. töricht werden; 2. sich töricht benehmen.

טְפַשׁ a. töricht sein. *Pa. imp. sg.* טַפֵּישׁ Jes 6, 10 dumm machen, abstumpfen. *Itpe.* 1. dumm werden; 2. *pf.* 1 *pl.* אִטְּפַשְׁנָא Nu 12, 11, 1K 8, 47 sich töricht benehmen.

טִפֵּשׁ h. m. dumm, töricht.

טַפְשָׁא (Lv 26, 41, Est II 5, 1) a. m. dass.

טִפְּשׁוּת, טַפְשׁוּת h. f. Torheit, Dummheit.

טַפְשׁוּתָא (Dt 28, 28) a. f. dass.

טִפְּשִׁית h. f. dumm.

טַפְתָּא (?) a. f. zweite Schicht.

טִפְתָא a. f., ind. טִפָּא Jes 40, 12, pl. טִפִּין Tropfen.

טצדקא l. טַצְדְקָא x. m. Hilfsmittel, List.

טַצְהָר x. m. vier.

טקלין s. פרוש.

טִקּוּס x. m. (vgl. τάξις) 1. Anordnung, Verhältnis; 2. Damm.

טִקּוּסָא x. m. (vgl. τάξις), c. טִקּוּס 2K 16, 18 Anordnung.

טִקֵּס x. (vgl. τάξις) Pu. pt. מְטֻקָּס ausgerüstet.

טַקֵּס x. (vgl. τάξις) *Pa.* 1. *pt. pass.* מְטַקַּס 1K 6, 7 ordnen; 2. *pf.* טַקֵּיס Ex 14, 6 rüsten, das Heer aufstellen; 3. besetzen, einfassen; 4. *pf.* טַקֵּיס 2K 23, 25 Steuer einziehen, auflegen (vgl. τάξις Auflage, Steuer). *Itpa. pt. pl.* מִטַּקְּסִין Jes 13, 17 (MS מִטַּפְסִין) geschätzt werden.

טִקְסָא x. m. (τάξις), c. טֵיקַס Nu 2, 3, pl. c. s. טִקְסֵיהוֹן Nu 2, 17 Reihe, Schlachtordnung.

טַקְסִיוֹטָא x. m. (ταξιώτης), pl. טַקְסִיוֹטֵי jEr 21[b] (Ausg. Ven. טקסיווטי) Garnisonssoldat.

טַקְסִים x. f. (τάξις) Schlachtordnung.

טִקְסִים x. f. (τεῖχος) Mauer.

טְרָא a. 1. schütteln; 2. werfen; 3. tropfen; 4. pt. m. pl. טָרַן Cant 3, 8 geben.

שְׁקַל וּטְרָא handeln, verhandeln.

טירבום (PesR 10) l. טִירוֹנְיָא.

טוּרְבָּל, טַרְבָּל x. m. (τρίβολοι) Dreschschlitten.

טְרִיבוֹן x. m. (τρίβων) abgetragener Mantel.

טְרִיבוּנוּס x. m. (τριβοῦνος) Militärtribun.

טַרְגָא x. m. (τάργα) Harnisch.

טְרָגְיָנוּס, טְרוֹגְיָינוּס (jSuk 55[b]) m. (Τραϊανός) Trajan.

טַרְגּוֹל (?) x. m. (τρίγωνον) Dreieck.

טְרָגִימָא (טרוגימא) x. m. (τράγημα) Naschwerk.

טְרִיגוֹן x. m. (τρίγωνος) 1. dreieckig; 2. dreifach (viell. zu l. טְרִימוֹן); 3. l. טְרִיבוֹן.

טְרִיגוֹנָא x. m. dass.

טְרָגוֹנָא s. טְרָכוֹנָא.

טַרְגּוֹנָא (Est II 1, 3), טַרְגְּוָנָא (Est II 8, 15) x. m. Palast.

טְרָגִים, טְרָגוֹס x. m. (τράγος) eine Graupenart.

טָרַד h. 1. treiben, vertreiben; 2. umrühren; 3. verwirren; 4. pt. טָרוּד beschäftigt; 5. fliessen. *Ni.* 1. verstossen werden; 2. verwirrt werden. *Hi.* unruhig machen.

טָרַד *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* טְרָדוּנוּן Nu 14, 45 1. vertreiben; 2. *pt. pass.* טְרִיד beschäftigt; 3. verschliessen. *Itpe.* 1. vertrieben werden; 2. verwirrt werden; 3. verschlossen werden.

טִרְדָּא *a. m.* Beschäftigung.

טָרוֹדָא *a. m.* Belästigender.

טַרְוָיָא. נְחַל ט׳ Ortsname.

טְרוּזָא *a. m.* eine Gurkenart.

טָרוֹפָא, טְרוֹפָאָה *a. m.* ein Terepha-Kundiger.

טרופי (Ps 1, 3) l. טְרָיְפֵי, s. טְרָפָא.

טרוקנין l. טְרַקְמִין, s. טְרַקְמָא.

טְרִיז *x. m.* Zwickel.

טוּרְזָא, טַרְזָא *x. m.* Prachtgewand (?).

טוּרְזִינָא *x. m.* Waffenaufseher (?).

טָרַח *h.* sich mühen, sich plagen. *Hi.* belästigen.

טְרַח *a.*, *ipf.* 3 *m. s.* יִטְרַח Koh 10, 15 sich mühen, sich plagen. *Aph.* 1. belasten; 2. belästigen. *Itpe.* ermüdet werden.

טָרֵחַ *h. m.* arbeitsam.

טָרְחָא, טִרְחָא *a. m.*, *c. s.* טוּרְחֵיכוֹן Dt 1, 12 Mühe, Belästigung.

טַרְחוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Last.

טַרְחוּתָא *a. f.*, *c.* טַרְחוּת Koh 10, 15 dass.

טַרְחָן *h. m.* belästigend.

טוּרְחָנָא *a. m.* dass.

טְרוֹט *x. m.* (θυρεοειδής, θυροειδής) 1. länglich-viereckig; 2. schmal, geschlitzt (?).

טְרָטָא, טְרָטוֹן *x. m.* eine Kopfbedeckung.

טרטט. *ipf.* יטרטט (TosKel BM 6, 1) l. יְרַטֵּב, s. רָטַב (?).

טרטיאות 1. l. טַמְרְיָאוֹת s. טְאַמְרוֹן; 2. l. סְמַרְטְיָאוֹת s. סְמַרְטְיָא.

טרטיומין (SchemR 36) l. טְרָטְנְמִין, s. טְרָטְנְמָא.

טַרְטֵימַר *x. m.* 1. (τριτημόριον) eine kleine Münze; 2. (ταρτήμορον) Gewicht (1/2 Litra).

טרטון l. טִיטַרְטוֹן.

טַרְמֵין *x.* 1. rittlings sitzen; 2. הטרמין (Siphre Nu 86) l. הַקְדִּימִין.

טוּרְטָנֵי, טוּרְטִינֵי *x. f.* (τρυτάνη) Schnellwage.

טרטף. *ipf.* יטרטף (Tos. Kel. BM 6, 1) 1. יְשַׁתֵּף, s. שְׁתַף (?).

טְרַמְקָלָא *x. m.* (*craticula*) Bratrost.

טרטר. *pt.* מטרטר (MidrTill 93) l. מְיַטְטוֹר.

טָרֵי *m.* Personenname.

טְרָיָא, טִירְיָא *a. m.* Erschütterung, Stossen.

טַרְיָא, טְרָיָא *a. m.* 1. מֵי ט׳ Tinte; 2. Ortsname.

טְרִיבָא *a. m.* Brand (Krankheit).

טוּרְיָה *x. f.* (τουρή, *turris*) Turm.

טִירְיוֹן. יוֹם ט׳ (MegTaan 12) Tag der wilden Tiere (θηρίων, vgl. 3 Makk 6) (?).

טיריון. בט׳ (Siphre Nu 31, 10) l. פַּלְמְרִין.

טריון (?) (BerR 79; Jalk Gen 133 ed. pr. טמריון) *x.* (*tus*) Weihrauch (?).

טרים. ט׳ בר יממ (jSabb 6ᵃ) l. חַמֵּי טְבָרְיָא.

טְרָיָנָא *x. m.* (Τραϊανός) trajanisch.

טְרָיָנָא *x. m.* Korb.

טְרָיָנוּס *m.* (Τραϊανός) Kaiser Trajan.

טוּרְיַסְקֵי, טְרַיַסְקֵי *x.* ein persisches Fest.

טְרֵיפָה *h. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Tier mit letalem Leibesfehler; 3. Fälle von Terepha; 4. Gesetze über Terepha.

טְרִיפָה *h. f.* 1. Wegreissen; 2. Laubdach.

טְרִיפוֹן *x. m.* (Τρύφων) Personenname.

טְרֵיפְתָא *a. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Terepha.

טְרִיפְתָא *a. f.* 1. Unruhe; 2. Zerreissen.

טְרִיקָא (Thr 3, 7, nicht MS) *a. m.* Gefängnis.

טְרִיקַיָּא *a. m. pl.* eine Wespenart.

טְרְיָאקוֹנְטָא *x.* (τριάκοντα) dreissig.

טְרִית *x. f.* (τρίτομος, θρίττα) Fischart (eingesalzen verwandt).

טְרִיתָא *x. f.* 1. dass.; 2. (*torta*) ein Gebäck.

טַרְיָתָא *a. f.* bewegliches Gut.

טרך. טרכיו סיד l. טְרַכְסִיד.

טָרְכָא *x. m.* (vgl. ταραχή) Aufwiegler.

טְרָכָא *x. m.* (τρόχος) Rad.

טְרָכוֹנָא (Dt 3, 13, MS תְּרָכוֹנָא) (Τράχων) Trachonitis.
טַרְכּוֹנָא *x. m.* Palast (Est II MS stets טַרְגּוֹנָא).
טרכונתא s. טַרְכָּנוּתָא.
טְרָכְיָנִי *h. m.* Anhänger Trajans.
טְרָכְיָנוֹס *m.* (Τραϊανός) Eigenname, Kaiser Trajan.
טַרְכָּן *x. m.* (vgl. ταραχή) Aufwiegler.
טַרְכָּנוּתָא (falsch טרכונתא) *x. f.* (ταραχή) Verwirrung.
טריכונוס l. טְרִיבּוּנוּס.
טְרַכְסִיד *x. m.* Mörtel.
טְרוֹקְכְּסִימוֹן s. טְרוֹקְסִימוֹן.
טרכוש l. טְרוֹכוֹס *x. m.* (τρόχος) Rad.
טַרְלוֹסָא Ortsname.
טוּרְמָא *x. f.* (τοῦρμα), *pl.* טוּרְמִיּוֹת Schwadron, Schar.
טְרִמָּא *x. m.* (τρίμμα) Gebäck aus Zerriebenem.
טְרוֹמִיטָא *x. m.* (vgl. τεραμότης) weich gekocht.
טרימוטה l. טְרוֹמִיטָה *x. m.* (τρομητός) Zitterton.
טוּרְמֶנְטָא *x. m.* (τόρμεντον) Wurfmaschine.
טְרִימְסָא, טַרְמְסָא, טַרְמְסִין, טַרְמְסָא *x. m.* (τριμήσιον, τριμίσσιον) 1. Drittel; 2. eine Münze (ein Drittel des Goldnummus, drei Viertel eines As); 3. Drittelwisser.
טירומוסיאה (BerR 88) l. טִירוֹנְיָא.
טרמוסיא (MidrTill. 13) l. טָלְמִיסְיָא *x. m.* (τόλμησις) Kühnheit.
טִירוֹן *x. m.* (τίρουν) Rekrut, Neuling.
טוּרְנָא *x. m.* (τύραννος), *pl. d.* טוּרְנַיָּא 1S 6, 18 Fürst, Tyrann.
טִירוֹנָא *x. m.* (τύραννος) 1. Fürst; 2. grausam.
טרנאה s. טְרִתָּאָה.
טִירוֹנְיָא I *x. f.* (τυραννία), *c. s.* טִירוֹנְיֵיהוֹן NuJI 31, 10 MS Tyrannenherrschaft, Usurpation, Vergewaltigung.
טִירוֹנְיָא II *x. f.* (τιρωνία) 1. Rekrutenaushebung; 2. Rekrutensteuer.

טירונין (EchR Peth.) l. כְּרְקוֹמִין.
טוֹרְנוֹס *x. m.* (τόρνος) Drehscheibe, Drechslerbank.
טוּרְנוֹס *m.* (τύραννος) Verdrehung von Τερέντιος (Ροῦφος).
טְרַס (?) *a.* durchsuchen.
טְרִיס *x. m.* (θύρεος) Thürbalken (zum Verriegeln).
טַרְסָאָה *a. m.* 1. aus Tarsus oder Tarent; 2. Kunstweber; 3. Metallarbeiter.
טַרְסִי *h. m.* dass.
טרסיאות l. סְמַרְטְיָאוֹת, s. סְמַרְטְיָא.
טריסין (TosEr 11, 17) l. סְרִינִין, s. סְרִינ.
טְרְסִין s. טְרְסִית.
טַרְסִים, טַרְסָס, טַרְסוֹס 1. Tartessus (Ταρτησσός) in Spanien; 2. Tarsus (Ταρσός) in Cilicien; 3. Tarent (Τάρας) in Unteritalien.
טְרְסִים, טְרְסִית *x.* (*tressis*) Münze (3 As).
טְרִיסְקָל *x. m.* (τρισκελής) dreibeiniger Sessel, Tisch.
טרסקל, טרסקלין l. קַרְטָל, קַרְטָלִין (?) *x. m.* (κάρταλος) Korb.
טרסקמון l. טְרָקְסִימוֹן.
טָרַף I *h.* 1. zerreissen; 2. wegreissen; 3. wegschleudern; 4. zusammenrühren, mischen; 5. hecheln, kämmen, schaben; 6. *terepha* machen, einen organischen Fehler beibringen. *Ni.* verletzt, *terepha* werden. *Pi.* schütteln. *Pu.* 1. zerrissen werden; 2. weggeworfen werden; *Hi.* 1. *terepha* werden; 2. für *terepha* erklären; 3. frisches Laub treiben lassen. *Hitp.* herumgeworfen werden.
טָרַף II *h. Ni. Pu.* verwirrt, erregt sein.
טְרַף I *a.* 1. wegreissen; 2. klopfen; 3. *pt. pass.* טְרִיף Jd 3, 25 herabwerfen; 4. zusammenrühren; 5. für *terepha* erklären; 6. protestieren. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּטָרֵף 2K 8, 12 schlagen, klopfen; 2. mischen; 3. vertreiben; 4. das Auge wenden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִטָּרְפוּן Jes 13, 16, *pt. pass.* מְטָרַף 2S 20, 12, *pl.* מְטָרְפִין Jes 51, 20 Soc

59 1. herumgeschleudert werden, taumeln; 2. glatt, eben sein; 3. *terepha* sein.

טְרַף II *a. Pa.* beunruhigen. *Itpe. Itpa. pt. f.* מִטַּרְפָא Gen 41, 8 1. beunruhigt werden; 2. sich bemühen.

טֶרֶף *h. m.* 1. Raub; 2. Nahrung.

טָרָף *h. m.* Blatt.

טַרְפָא *a. m., c.* טְרַף Gen 8, 11, *pl. c.* טַרְפֵי Gen 3, 7 1. Blatt; 2. Laub; 3. abgebrochenes Stück; 4. בית טרפא l. בֵּית טוּפָא (= בֵּית נְטוֹפָה) Ortsname.

טִרְפָא *a. m.* gerichtliches Dokument, das dem Gläubiger gestattet, schon an dritte Personen verkaufte Grundstücke des Schuldners diesen fortzunehmen.

טְרֵפָה s. טְרֵיפָה.

טַרְפוֹן *m.* (Τρύφων) Personenname.

טַרְפֵּיזָא, טְרַפֵּיזִין *x. f.* (τράπεζα, τραπέζιον) Tisch.

טְרַפֵּיזִיטָא (BemR 4 טרפסיטים) *x. m.* (τραπεζίτης) Wechsler.

טַרְפַּחַת *h. f.* Muttermund.

טָרְפִיתָא (Lv 11, 14) *a. f.* ein Raubvogel.

טְרִיפוֹלָאָה *a. m.* Bewohner von Tripolis in Phönicien.

טרפוניטא (jBabM 9c) l. טְרַפֵּיזִיטָא.

טִרְפֵּס *h.* hüpfen, trippeln.

טַרְפֵּס *a.* dass.

טְרַפְּסִיטִים *x. m.* (τραπεζίτης) Wechsler.

טְרַפָּעִיק, טְרַפָּעִיקָא *x. m.* (τροπαϊκός) eine Münze (1/2 Denar).

טרפרא (LevJI 11, 19; DtJI 14, 18 ערפרא, JII תרפתא) l. עַרְפְּדָא (so MS an beiden Stellen).

טַרְפָּשָׁא *x. m.* Fleischlappen.

טַרְפָּתָא *a. f., c.* טַרְפַּת Jd 5, 11 (nicht MS, Soc 59 in marg.) Klopfen.

טָרַק *h.* mischen, umrühren.

טְרַק *a.* 1. schlagen, beissen, stechen; 2. mischen; 3. verschliessen. *Pa.* beissen.

טַרְקָא I *a. m.* Verschluss.

טַרְקָא (Koh 10, 11) II *a. m.* Schädigung.

טֻרְקָא *m.* (Τοῦρκος) Türke.

טְרוֹקְטֵי *x. f.* (τρωκτή) 1. roh gegessene Trauben, welche nicht Wein geben; 2. nicht menstruierendes Weib.

טְרִיקְטָא, טְרַקְטָא *x. f.* (*tracta*) Lage eines aus mehreren Lagen Teig bestehenden Kuchens.

טאריקי. בט׳ (SchemR 11) l. קְטָאדִיקֵי.

טְרַקִיָא (Ex 39, 12), טְרַקִּין *x. m.* (ἀνθράκιον) ein Edelstein, Anthrax.

טְרַקְלִילָא *x. m.* 1. *pl.* טְרַקְלִילִין 1S 17, 6 Beinschiene; 2. l. טְרַקְלִינָא.

טְרַקְלִין, טְרַקְלִינָא (Est II 7, 8) *x. m.* (τρικλίνιον) 1. Speisesaal; 2. Speisepolster; 3. l. טְרַקְלָרִין.

טְרַקְלָרִין *x. m.* (τρικελλάριον) Lager von Öl und Wein.

טְרַקְסָא, טְרַקְסִין *x. m.* (θριγκός) 1. Zwischenwand; 2. Zwischenraum (zwischen Heiligem und Allerheiligstem im Tempel).

טְרוֹקְסִימוֹן *x. m.* (τρώξιμος) 1. roh essbar; 2. Endivie (*Cichorium Endivia*).

טרקרין l. טְרַקְלָרִין.

טרקש s. טרכוש.

טרוקיתקא (Ps 35, 3) l. טְרוֹק יָתִי.

טְרַשׁ *a.* 1. zerhämmern; 2. verschliessen; 3. stumm, taub sein. *Pa.* hart, spröde machen.

טֶרֶשׁ *h. m.* Felsen, Steinblock.

טַרְשָׁא *a. m.* Verkauf gegen spätere Zahlung bei höherer Preislage.

טַרְתָּאָה *a. m.* aus Tarent (?).

טורתוק l. טַכְתַּק, s. טַכְטַכָא.

טְשָׁא *a.* 1. sich verbergen; 2. verbergen. *Itpe.* sich verbergen. *Aph.* verbergen.

טַשְׁטוּשָׁא *a. m.* Schlamm.

טַשְׁטְקָא *x. m.* Gefäss (?).

טַשְׁטֵשׁ, טִשְׁטֵשׁ s. טוּשׁ.

טַשְׁיוּתָא *a. f.* Aufbewahrtes.

י

י der zehnte Buchstabe im hebr. Alphabet. 'י als Zahlzeichen = 10.

יָא *a.* (= אָיָא) לְיָא wohin.

יַא *a.* (= יְהֵא) es sei.

יָאָה s. יָאָיָא.

יָאו (יָאִי?) Ortsname.

יְאוֹר *h. m.* 1. Strom; 2. Nil.

יְאוֹרָא *a. m.* Kanal.

יָאוֹת *h.* recht.

יָאוֹת (Dt 27, 8) *a.* dass.

יָאוּתָא *a. f.* 1. Rechtlichkeit; 2. s. יָאִיוּתָא.

יָאָיָא *a. m., ind.* יָאֵי Gen 39, 6, 2S 23, 8, *f.* יָאָיָא Gen 29, 17, *pl. m.* יָאַיִן Cant 3, 7 (MS יָאַיִן), *f.* יָאָיָאן Gen 29, 17, יָאָיָן Ru 4, 20, *d.* יָאָיְתָא Jer 6, 2(4) 1. schön; 2. *f.* יָאָיָא Est II 3, 11 (nicht MS) passend, ziemend.

יָאִיוּתָא *a. f.* Schönheit.

יָאִירָאָה (2S 20, 26, nicht MS) *a. m.* Jairäer.

יָאִיתָא (?) *a. f.* Schönheit.

יָאֵל *h.* s. הוֹאִיל.

יאנא 1. jKil 28[c] ויאנא (Ausg. Ven. וי אנא) l. וְי' אֲנָא; 2. jKidd 66[a] יאנא l. וְאֲנָא (so Ausg. Ven.).

יָאַשׁ *h. Hitp.* verzweifeln.

יָאַשׁ *a. Pa. inf.* יַאָשָׁא Koh 2, 20 1. zur Verzweiflung bringen; 2. verzweifeln. *Itpa.* אִתְיָאַשׁ, אִיָּאַשׁ verzweifeln.

יַב *a.* s. יְהַב.

יַבָא (= יְהִי בָהּ) s. יַיבָא.

יָבַב *h. Pi.* jammern, klagen.

יָבַב *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּיַבְּבוּן Nu 10, 7 1. lärmen; 2. jubeln; 3. lärmen machen. *Itpa.* dass.

יבבא (LevJI 15, 19) l. יְתְבָא (so MS).

יַבָּבָה *h. f.* Alarmblasen.

יַבָּבוּתָא *a. f., c.* יַבָּבוּת Jer 49, 2 1. Lärm; 2. Jubel.

יבבי. דְיַבְּבֵי (LevJI 15, 19) l. דִּיבְּבֵי, s. דִּבְּבָא.

יַבָּבְתָא (Nu 10, 6) *a. f.* Lärm.

יְבַד *a.* untergehen. *Pa.* zu Grunde richten.

יוּבְדָנָא *a. m.* Untergang.

יְבוּל *h. m.* Ertrag.

יְבוּלָא *a. m., c.* יְבוּל Dt 33, 14 dass.

יִבּוּם *h. m.* Vollzug der Schwagerehe.

יְבוּסָאָה *a. m., pl. d.* יְבוּסָאֵי Gen 15, 21 Jebusiter.

יַבְחוּשׁ *h. m.* ein Insekt.

יְבִימָא *a. m.* Schwager.

יַבִּישָׁא *a. m., ind.* יַבִּישׁ Dt 28, 27 trocken.

יָבַל I *h. Pi.* Auswüchse abschneiden.

יָבַל II *h. Hiph.* tragen, bringen.

יְבַל *a. Pa. Aph. imp. pl.* אוֹבִילוּ Gen 42, 19 tragen, bringen. *Ittaph. ipf.* 3 *sg.* יִתּוֹבַל Jes 39, 6 gebracht werden.

יַבְלָא *a. m.* 1. *pl.* יַבְלִין Thr 3, 48, *c.* יַבְלֵי Jes 44, 19 (MS בְּלֵי) Bach; 2. gem. Himmelsschwaden (*Cynodon Dactylon*); 3. Gras.

יוּבְלָא *a. m.* Widder.

יבלונה (jSchebi 36[d]) l. גּוּבְלָנָה.

יַבְלִית *h. f.* ein Brei von Cynodonblättern, als Kitt benutzt.

יַבְלָנָא *a. m., ind.* יַבְלָן Lv 22, 22 mit Geschwüren behaftet.

יַבֶּלֶת *h. f.* 1. Geschwür; 2. Auswuchs an Bäumen.

יָבָם *h. m.* 1. Schwager, Bruder des Mannes; 2. bes. der zur Ehelichung der Witwe verpflichtete Bruder eines kinderlos Verstorbenen.

יָבַם *h. Pi.* die Schwagerehe vollziehen. *Hitp.* vom Schwager geheiratet werden.

יְבַם *a. Pa. imp.* יַבֵּם Gen 38,8, *Itpa.* dass.

יְבָמָא, יַבְמָא *a. m., c. s.* יְבָמַהּ Dt 25, 5 Schwager.

יְבָמָה *h. f.* 1. Schwägerin; 2. die Witwe, die zur Schwagerehe verpflichtet ist; 3. *pl.* יְבָמוֹת Name eines Mischnatraktates.

יְבָמוּת *h. f.* Vollzug der Schwagerehe.

יְבִמְתָּא *a. f., c. s.* יְבִמְתֵּיהּ Dt 25, 7 Schwägerin.

יַבְנֶה Ortsname.

יבע. *Pa. imp. f. sg.* יַבַּעִי Sac 9, 9, l. יַבַּבִי, s. יְבַב.

יוּבְקָא (Gen 32, 22) Fluss Jabbok.

יַבְרוּחַ *h. m.* Alraun (*Mandragora officinarum*).

יַבְרוּחָא *a. m., pl.* יַבְרוּחִין Gen 30, 14 dass.

יָבֵשׁ *a.* trocken sein. *Pi.* trocknen.

יְבֵשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* יְבֵישַׁת Gen 8, 14 trocken sein, trocken werden. *Pa. pf.* יַבִּישׁ Jos 2, 10 l. mit Soc 59 יַבֵּישׁ, *ipf.* 1 *sg.* אֲיַבֵּישׁ Jes 42, 15 Soc 59 trocken machen. *Itpa.* ausgetrocknet werden.

יָבֵשׁ *h. m.* trocken, gedörrt.

יוּבְשָׁא (Jud 6, 37) *a. m., ind.* יוּבָשׁ Trockenheit.

יַבָּשָׁה *h. f.* trockenes Land.

יוּבְשָׁנִי *h. m.* regenloses Land.

יַבֶּשֶׁת *h. f.* trockene Früchte, Gemüse.

יַבֶּשְׁתָּא (Ex 15, 19) *a. f.* trockenes Land.

ינדי (jDem 22[d]) l. יַגְרִי.

יְגוּדְיָא Ortsname.

יָגוֹן *h. m.* Kummer.

יְגוֹרָא *a. m.* Steinhaufe.

יְגִיעַ *h. m.* Mühe, Arbeit.

יְגִיעָה *h. f.* dass.

יִגְנוֹן *m.* Personenname.

יָגַע *h.* Mühe haben, arbeiten. *Pi.* bemühen, belästigen. *Hi.* dass. *Hitp.* sich abmühen, müde sein.

יָגֵעַ *h. m.* angestrengt, belästigt.

יָגָע *h. m.* Mühe.

יַגְרָא *a. m., ind.* יְגַר Gen 31, 47, *pl.* יַגְרִין Ho 12, 12 Steinhaufen.

יַגְרִי Ortsname.

יָד *h. f.* 1. *du.* יָדַיִם Hand, Vorderfuss; 2. *pl.* יָדוֹת Henkel, Stiel; 3. Macht; 4. Teil; 5. *du.* יָדַיִם Name eines Talmudtraktates; 6. מִיָּד sofort. עַל יְדֵי *a.* durch, *b.* anstatt, für. עַל יַד עַל יַד gradweise.

יְדָא (Ex 21, 24) *a. f., ind.* יַד Dt 9, 26, *pl.* יְדִין Gen 34, 21 1. Hand; 2. Vorderfuss; 3. מִיַּד, מִן יַד Thr 1, 2 (MS מִן יָד) sofort; 4. עַל יַד, עַל יְדֵי, אֵידָא, אַיְדֵי wegen, für, durch. עַל יְדֵי דְ weil. לִידֵי zu. בְּיַד Ex 4, 13, בִּידֵי, בִּידָא דְ Nu 36, 13 durch. מִיַּד Gen 9, 5 von.

יְדָא *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְוַדֵּי Lv 5, 5 bekennen. *Aph.* 1. *pf.* 2 *sg.* אוֹדִיתָא Gen 49, 8 bekennen, gestehen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יוֹדוּן Gen 48, 8, 2S 22, 32 Soc 59, *pt. c. pron.* 1 *sg.* מוֹדֵינָא 2S 16, 4 loben, preisen; 3. danken. *Itpa.* bekennen.

יְדַד Ortsname.

יָדָה *h. Hi.* הוֹדָה 1. bekennen; 2. anerkennen, loben; 3. danken. *Hitp.* bekennen.

יְדוֹד vorsichtige Schreibung für das Tetragramm.

יַדּוּעַ I *m.* Personenname (יְדַעְיָה).

יַדּוּעַ II, יִדּוּעַ *h. m.* Name eines fabelhaften Tiers.

יָדִיד *h. m.* Liebling, Geliebter.

יְדִידוּת *h. f.* Auserlesenes.

יְדִיעָה *h. f.* Erkennen, Innewerden.

יְדִיעֲתָא *a. f.* dass.

ידמטיא s. ירמטיא.

יָדַע *h.* 1. wissen, erkennen. בְּיָדוּעַ gewiss, unzweifelhaft; 2. geschlechl. Umgang pflegen. *Hi.* bekannt machen. *Ni.* bekannt gemacht werden. *Ho.* dass. *Hitp.* 1. dass.; 2. sich bekannt machen.

יְדַע (Gen 4, 1) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּנְדַּע Gen 13, 13, *imp. sg.* דַּע Gen 20, 7, *Inf.* מִנְדַּע Koh 1, 17 1. wissen, kennen, erfahren; 2. beschlafen. *Pa.* kund thun. *pt. pass.* מְיַדַּע Bekannter. *Aph.*

pf. הוֹדַע Gen 41, 39, אוֹדַע, 1 *sg.* הוֹדַעִית Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּהוֹדַע Ex 10, 20 dass. *Itpe. pf.* אִתְיְדַע Ex 21, 35, אִתְוֹדַע (?) bekannt gemacht werden. S. אִשְׁתְּמוֹדַע.

יִדְעוֹנִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.

יודקי. ארכי יודקי (BerR 50 Ar.; Ausg. Konst. ארכי הדיינים) l. אַרְכִּדִיקִי, s. אַרְכִּידִיקָא.

יוֹדְקֶרֶת Ortsname.

יָהּ *h.* ach! au!

יְהַב (Gen 25, 6) *a., ipf.* יִיהַב (targ. nur יִתֵּין, s. נְתַן), *imp. sg.* הַב Gen 30, 26, יְהַב 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe. pf.* אִתְיְהִיב Ex 4, 25 gegeben werden.

יְהָבָא *a. m.* Last.

יְהַבְתָּא, יְהַבִיתָא *a. f., c.* יְהַבִית Koh 5, 10 l. יְהַבִית Gabe, Geschenk.

יְהוּד *a.* Judäa.

יְהוּדָאָה *a. m., pl.* יְהוּדָאִין Ex 2, 13, *f. d.* יְהוּדַיְתָא Ex 1, 15 judäisch, Judäer; 2. Jude.

יְהוּדָאִיקִי *x. m.* (ἰουδαϊκός) jüdischer Richter.

יְהוּדָה 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יְהוּדִי *h. m., f.* יְהוּדִית jüdisch, Jude.

יְהוּדִינַי *f.* Personenname.

יהודתם (EstR 3, 7) l. יְחוּדָם (so Ausg. Pes.), s. יְחוּד.

יהם s. יְחַם.

יָהִיר *h. m.* übermütig, stolz.

יְהִירָא *a. m., ind.* יְהִיר Hab 2, 5 dass.

יְהִירוּתָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יָהַר *h. Hitp.* sich brüsten.

יְהַר *a. Itpe.* dass.

יוֹהֲרָא *a. m.* 1. *pl.* יוֹהֲרִין Thr 4, 7, Cant 7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7 in marg. זְהָרִין) glänzender Stein; 2. Überhebung.

יואני (jKidd 65[c]) l. wie jJeb 3[b] וואני, s. וְאָנִי.

יוֹבֵל *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jobeljahr.

יוּבַל Flussname.

יוֹבְלָא, יוֹבֵילָא (Lv 25, 30) *a. m.* Jobeljahr.

יוֹד Jod, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יוֹד, יוּדָא, יוּדָה *m.* Personenname (Juda).

יוּדָאָה *a. m.* 1. judäisch, jüdisch; 2. Jude.

יודייה (jSuk 54[c]) l. וְוּדְיָיה, s. וַדַּי.

יוֹדָן, יוּדָנָא, יוּדָנָה *m.* Personenname.

יוּדָן (Est II 7, 5) l. mit MS הוּא דֵין.

יוּדָנִי *m.* Personenname.

יוֹדְפָאָה *a. m.* aus Jodaphat.

יוֹדְפַת Ortsname.

יוֹזְפָא s. יְזָפָא.

יוֹחַי, יוֹחָאי *m.* Personenname (יוֹחָנָן).

יוֹחָנָא *m. f.* 1. Personenname; 2. eine Heuschreckenart.

יוֹחָנִי *m. f.* Personenname.

יוֹחָנָן *m.* Personenname.

יוֹחֵס *h. m.* Genealogie.

יוֹלֶדֶת *h. f.* Gebärerin.

יולין. חורת י׳ l. תרולין, s. תְּרוּל.

יוֹלְמָנָא *m.* Personenname.

יוֹם *h. m., pl.* יָמִים, יָמוֹת 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit. — בֶּן יוֹמוֹ von demselben Tage. יוֹם טוֹב Feiertag.

יוֹמָא (Ex 8, 18) *a. m., pl.* יוֹמִין Gen 8, 10, (*syr.*) יוֹמָן 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Lebenszeit; 4. Name eines Mischnatraktates. — בַּת יוֹמַהּ, בַּר יוֹמֵיהּ von demselben Tage; יוֹמָא טָבָא Feiertag; יוֹמָא דֵין Gen 41, 9 heut.

יוֹמְחָרָן, יוֹמְחָרָא *a.* morgen, am folgenden Tage.

יוֹמָנָא *a.* heut.

יָוֵן *h. m.* Schlamm.

יוֹן *h. m.* Taube.

יָוָן (Gen 10, 4) *m.* 1. Personenname; 2. Volksname; 3. Jonien, Griechenland.

יוֹנָא (Gen 8, 11) *a. m., pl.* יוֹנִין Cant 5, 12 Taube.

יַוְנָאָה *a. m., pl. d.* יַוְנָאֵי Jo 4, 6, 1S 2, 4 1. griechisch; 2. Grieche.

יוֹנָה *h.* 1. *f.* Taube; 2. *m.* Personenname; 3. s. יינם.

יְוָנִי *h. m., f.* יְוָנִית griechisch.

יַוְנִית (Est II 2, 7, MS וְיִנְיָא!) *a.* griechisch.

יוֹנֶקֶת *h. f.* Sprössling, Trieb.

יוֹנְתָא (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.

יוֹסֵא, יוֹסֵה *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יוֹסֵי, יוֹסֵינָה *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יוסום (Est II 3, 1) l. דְּיוּסִים (so MS).

יוֹעֶזֶר *h. m.* 1. Personenname; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).

יוֹפִי *h. m.* Schönheit.

יוֹפִיאֵל *m.* Engelname.

יוֹצְאָנִית *h. f.* Herumläuferin.

יוֹצֵר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.

יוֹקֶר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.

יוֹרְדָא (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.

יוֹרֶה *h. m.* 1. Frühregen; 2. Zeit des Frühregens.

יוֹרָה *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung (in der Erde) zum Backen.

יוֹרִיָּה *h. f.* Wurf.

יורם 1. (Prov 18, 11) l. יְרוּם, s. רום; 2. יורם קנצן (Prov 23, 29) l. יְהוֹן מְקַנְּאָן werden geschwärzt (?).

יוֹשֶׁן *h. m.* früherer Zustand, Alter.

יוֹשֶׁר *h. m.* Redlichkeit.

יוֹתָא *a. m.* ein Sternbild.

יוֹתְפָּאָה *a. m.* aus Jotaphat.

יוֹתֵר *h.* mehr. בְּיוֹתֵר besonders.

יוֹתַר *a.* יוֹתַר מִן Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.

יוֹתֶרֶת *h. f.* Überschüssiges.

יָזַן *h. Pu. pt.* מְיוּזֶּנֶת (?) wohl versehen.

יזן *a.* איזן, איזן (bSanh 106[a])?

יְזַף *a., ipf.* 2 *sg.* תְּזִיף Dt 15, 6, *pt.* יָזֵיף 2K 4, 1 Soc 59 borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תוֹזֵיף Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen.

יָזְפָא (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner.

יְזִפְתָּא *a. f.* Darlehen.

יָזֵק (jKidd 65[c]) Flussname (jJeb 3[b] ורוק).

יְחָא *a. Aph. pf.* אוֹחִי Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* תְּוחוּן Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.

יִחֵד *h. Pi.* 1. einigen, ausschliesslich richten; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מְיוּחָד 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).

יַחֵד *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מְיַחַד Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein.

יִחוּד *h. m.* 1. Einheit; 2. Zusammensein, Alleinsein. בְּיִחוּד unter vier Augen; 3. Bestimmtheit.

יִחוּדָא s. יִיחוּדָא.

יִחוּל *h. m.* Hoffnung.

יִחוּם *h. m.* Abstammung, Stammbaum.

יִחוּסָא *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.

יִחוּף *h. m.* Barfüssigkeit.

יְחוּפָא *a. m.* barfuss.

יִחוּר *h. m.* Feigenschoss.

יָחַם *h. Hi.* Fehlgeburt haben.

יַחְמָא *a. m., ind.* יַחַם Jes 14, 19 Fehlgeburt.

יַחְמָא (Sac 3, 2, MS חַמָּא) *a. m.* Teufel.

יָחִיד *h. m., f.* יְחִידָה 1. einzeln; 2. einzig; 3. Hervorragender.

יְחִידָא (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יְחִידָךְ Gen 22, 2 l. יְחִידָךְ, *f. ind.* יְחִידָא Jud 11, 34 dass.

יְחִידָאָה *a. m., ind.* יְחִידַי Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.

יְחִידִי *h. m., f.* יְחִידִית 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.

יָחַל *h.* (vgl. חול) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.

יָחַם *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen (?). *Hitp.* brünstig werden.

יְחַם *a. Pa. inf. c. s.* יַחֲמוּתְהוֹן Gen 30, 41 brünstig machen. *Itpa. pt. pl. f.* מִתְיַחֲמָן Gen 30, 38 brünstig werden.

יַחְמָא (Hb 2, 15, MS חַמָא) l. חֲמָא v. חֲמְתָא *a. f.* Gift.

יַחְמוּר *h. m.* eine Antilopenart.

יַחְמוּרָא (Dt 14, 5) *a. m.* dass.

יחן s. חָנָה.

יַחֲנוּן *h. m., pl.* יַחֲנוּנוֹת eine Pflanze.

יַחֲנוּנָא *a. m.* dass.

יְחַס *h. Pi.* 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. *Hitp.* 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יְחַס *a. Pa.* 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmem Stande erheben. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיַחֲסוּ Nu 1, 18 l. אִתְיַחֲסוּ 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.

יַחַס *h. m.* legitime Abstammung.

יִחַס *h. m.* Genealogie.

יַחֲסוּתָא *a. f.* legitime Abstammung.

יָחַף *h. Hitp.* barfüssig sein.

יְחֵף *a., pf.* 3 *pl.* יְחִיפוּ Dt 8, 4 barfuss, sohlenlos sein. *Pa.* dass.

יָחֵף *h. m.* barfuss.

יַחַף *h. m.* 1. Barfüssigkeit; 2. Fussschmerzen, Entzündung der Hufe (?).

יַחְפָא *a. m., ind.* יְחִיף 2S 15, 30 barfuss.

יטא (= אטא) l. אֲתָא.

יְטַב *a., ipf.* יֵיטַב (ייטב) Gen 12, 13 gut, wohl sein. *Aph. pf.* אוֹטֵיב Gen 12, 16, 3 *f. pl.* אֵיטֵיבָא Dt 29, 25 Ausg. Sab., MS אוֹטֵיבָא, *inf.* אֵיטָבָא Sac 12, 4 1. Gutes thun; 2. gut sein; 3. gut ausführen. *Ittaph. pt.* מִתּוֹטַב Jon 2, 9 Soc 59 wohlgethan werden.

יָטְבַת s. יוֹדַפַת.

יְטוּרָא *a. m.* 1. *ind.* יְטוּר Jud 20, 38 Rauchsäule; 2. Landschaft am Hermon.

יטסס (jSabb 6[a]) s. טְרִים.

ימ״ת Permutation (את״בש) von מנא.

יְיָ, יְיָ Abkürzung des Tetragramms.

יי *a.* 1. o! 2. s. כְּיי, לְיי.

יָא *a.* 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= יְהָא) s. הֲוָא.

יֵיאוּשׁ *h. m.* 1. Verzweiflung; 2. Verzichtleistung.

יֵיאוּשָׁא *a. m.* dass.

יֵיבָא, יֵיבָה *a.* (= יְהֵי בָהּ) es verhält sich damit.

יידא s. לְיִידָא.

יִיחוּדָא *a. m., c.* יִיחוּד Thr 3, 28 Einheit.

יילעו (jKil 32[b]) l. יִיעוֹל (so Ven.), s. עֲלַל.

יִימָם (Nu 9, 21) *a.* bei Tage.

יִימַר *m.* Personenname.

יַיִן *h. m., pl.* יֵינוֹת Wein.

יָכוֹל *h.* können, vermögen.

יָכוֹל *h.* möglicherweise, vielleicht; בְּיָכוֹל möglicherweise; כִּבְיָכוֹל gleichsam.

יָכַח *h. Hi.* הוֹכִיחַ 1. zurechtweisen; 2. beweisen; 3. zeigen. *Ni. Hitp.* rechten.

יְכַח *a. Aph.* אוֹכַח Gen 21, 25 zurechtweisen, urteilen. *Itpa. inf.* אִתְוַכָּחָא Koh 9, 3 (MS אִתּוֹכָחָא) *pt. pl.* מִתְוַכְּחִין 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS an beiden Stellen מִתּוֹכְחִין) 1. rechten; 2. gerechtfertigt werden. *Ittaph.* 2 *f.* s. אִתּוֹכַחְתְּ Gen 20, 16 gerechtfertigt werden.

יְכִיל (Ho 12, 5 Soc 59) *a., pf.* 3 *pl.* יְכִילוּ Gen 13, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יְכוּל Ex 10, 5, *pt.* יָכִיל Nu 22, 37 1. können, vermögen; לֵית יָכִיל דְּ es ist unmöglich, dass; 2. überwältigen.

יְכַל s. אֲכַל.

יוּכְלָא (Nu 14, 16) *a. m.* Vermögen, Macht.

יכוליני (EstR 1, 3) l. יוֹבְיָנִי *x. m. pl.* (*Joviani*) Ehrenlegion des Diokletian.

יְכָלְתָּא *a. f.* Vermögen, Macht.

יוֹכְנִי. בַּר י׳ *a. m.* Name eines fabelhaften Vogels.

יכרותא (jSabb 14[d]) l. זְכָרוּתָא (so Ausg. Ven.).

יַלָּא (Lev 11, 30) *a. m.* ein blutsaugendes Tier.

יָלַד *h.* gebären, erzeugen. יוֹלְדָיו seine Eltern. *Ni.* 1. geboren werden; 2. entstehen, zu stande kommen. *pt.* נוֹלָד Entstehendes, was erst später eintritt; 3. neu werden (vom Monde). *Pi.* 1. Geburtshülfe leisten, entbinden; 2. erziehen. *Hi.* zeugen.

יְלַד *a., pf.* 3 *f. sg.* יְלֵידַת Gen 16, 1, *ipf.* 3 *f. sg.* תְּלִיד Gen 17, 19 1. gebären; 2. hervorbringen. *Pa.* 1. Geburtshülfe leisten; 2. zur Welt bringen (werfen). *Aph. pf.* אוֹלִיד Gen 5, 3 zeugen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְיְלִידַת Gen 24, 15 geboren werden, entstehen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיַלַּדוּ Lv 25, 45 Kinder bekommen.

יֶלֶד *h. m.* Kind, Knabe.

יַלְדָּה *h. f.* 1. junges Mädchen; 2. Schössling.

יַלְדוּת *h. f.* Jugend, Jugendalter.

יַלְדוּתָא *a. f.* dass.

יַלָּדוּתָא *a. f., c. s.* יַלָּדוּתָךְ Gen 31, 13 Abstammung, Geburt.

ילוד *h. m.* Geborner.

יָלוּלָא *a. m.* Klagender (Schakal).

יְלִידָא *a. m.* יְלִיד בֵּיתָא Gen 17, 12 im Hause geborner Sklave.

יָלֵידְתָּא (Lv 12, 7, Jes 13, 8) *a. f.* Gebärerin.

יַלִּילָא *a. m.* Kundschafter.

ילין 1. s. אִלֵּין; 2. s. אֵילֵין.

ילך s. הָלַךְ.

יָלַל I *h. Pi.* auskundschaften.

יָלַל II *h. Pi.* jammern.

יְלַל I *a. Pa.* auskundschaften.

יְלַל II *Pa. pf.* 3 *f. sg.* יַלֵּלַת Est II 5, 1, *pt. pl.* מְיַלְּלִין Est II 1, 2 jammern, klagen. *Aph. imp.* אֵילִילוּ Jes 23, 14, *ipf.* 3 *pl.* יֵילְלוּן Jer 47, 2 dass. *Palp. pt. pl.* מְלוֹלְלִין Est II 1, 2 (Druck מילילין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יְלָלָה *h. f.* Jammer, Klage.

יְלָלְתָא *a. f., ind.* יְלָלָא Est II 5, 1 l. יְלָלָא, *c.* יְלָלַת Jer 25, 36 dass.

יְלַף *a., pt.* יָלֵיף Est II 1, 1 1. gewohnt sein, pflegen; 2. lernen. S. אֲלַף.

יַלְפָּא *a. m.* Schiff, Floss.

יוּלְפָנָא *a. m.* Lehre.

יַלְתָּא *f.* Personenname.

יָם *h. m.* 1. Meer, See; 2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most).

יַמָּא (Gen 9, 2) *a. m., pl. d.* יַמְמַיָּא Gen 49, 13 Meer.

יְמָא *a., ipf.* 2 *sg.* תֵּימֵי (viell. *Aph.*?) Dt 5, 11 schwören. *Aph.* 1. *pf.* אוֹמֵי Ex 13, 19 beschwören; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יוֹמֵי Ex 20, 7 schwören.

יוֹמְבְּרוֹס, יַמְבְּרֵים *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname (*Mamre*).

יַמָּה *h. f.* Blutfluss.

יֵמִים (*bibl.*) *h. m. pl.* Maultiere.

יָמִיר *m.* Personenname.

יָמִין *h. f.* rechte Hand, rechte Seite.

יַמִּינָא (Nu 20, 17) *a. f.* 1. rechte Hand; 2. bei der Rechten! 3. Personenname.

יִמָּם (Nu 9, 21) *a.* des Tages, bei Tage.

יְמָמָא (Gen 1, 5) *a. m., pl.* יְמָמִין Ex 29, 18 Tageszeit.

יָמַן *h. Pu. pt.* מְיוּמָּן 1. rechtsliegend; 2. geschickt. *Hi.* 1. das Rechte thun; 2. rechts stehen.

יְמַן s. אֲמַן.

יְמַם s. מְסָא.

יַמְרֵים *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname.

יְנָא *a. Aph. ipf.* 2 *pl.* תּוֹנוּן Nu 32, 7, תֵּינוּן Ex 20, 20 drücken, übervorteilen.

יָנָה *h. Hi.* הוֹנָה dass.

יינוּבְרִים *m.* (Ἰανουάριος) 1. Personenname; 2. Monatsname.

יִנּוֹן *m.* Name des Messias (Ps 72, 17).

יִנּוּן *a. pl.* sie, diese.

יְנוּקָא (Cant 8, 1), יַנּוּקָא (Thr 2, 11 Or 1377) *a. m.* 1. Kind; 2. Jüngling; 3. Personenname.

יְנוּקְתָא *a. f.* Mädchen.
יַנַּי *m.* Personenname (Abkürzung von יוֹנָתָן).
יָנִיבָא, יַאנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.
יַנַּיִם (יונּוֹס) *m.* (Ἰαννῆς) Personenname.
יְנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler), s. יָנְקָא.
יינומלין *x. m.* (οἰνόμελι) Weinhonig.
יָנַם s. אָנַם.
יינם. דיינם (bSabb 129ᵃ) l. רְדִינָם *x. m.* (ῥόδινος) von Rosenholz (?).
יָנַק *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren.
יְנַק *a., pt. pl.* יָנְקִין Cant 8, 1 saugen. *Pa. Aph. ipf.* 3 *f. sg.* תּוֹנִיק Gen 21, 7, *pt. pl. f.* מֵינְקָן 1S 6, 7, *d.* מֵינְקָתָא Gen 33, 13 säugen.
יָנְקָא (Dt 28, 50) *a. m., ind.* יָנִיק Jud 8, 20, יָנִיק 1S 15, 3, *pl. d.* יָנְקַיָּא Gen 33, 14, 1K 12, 10 1. Säugling; 2. Jüngling; 3. Schössling.
יַנְקוּתָא *a. f., c. s.* יַנְקוּתִיךְ Jer 13, 27 Jugend.
יַנְקָנָא *a. m., pl. d.* יַנְקָנַיָּא Jes 3, 4 (MS יְנִקַיָּא) jugendlich, kindisch.
יָנְקְתָא (יַנְקְתָא) *a. f., ind.* יָנְקָא Jer 2, 23 (MS יָנְקָא) Kamelstute, s. אַנְקָא.
יַיְסִם (יַיסוּ, l. יַסֵּי) *ipf. Pa. v.* אָסָא es heile! wohl bekomms!
יַסָּא, יַסָּה *m.* Personenname (יוֹסֵף).
יָסַד *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi.* 1. gründen; 2. begründen, erweisen. *Hitp.* gegründet werden.
יְסַד *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass. *Itpa. Ittaph.* gegründet, angeordnet werden.
יְסוֹד *h. m.* Grundlage, Fundament.
יִסּוּד *h. m.* Anordnung.
יְסוֹדָא (Lv 9, 9) *a. m.* 1. Grundlage, Fundament; 2. s. אִסְקָרָא.
יְסוּפָא *a. m.* Aufhören, Schwinden.
יִסּוּר *h. m.* Züchtigung, Leiden.
יִסּוּרָא *a. m.* 1. *pl.* יִסּוּרִין Jes 53, 8 dass.; 2. יִסּוּרִין Jes 42, 22 Bande, Kerker.

יוּסְטָא *m.* (Ἰοῦστος) Personenname.
יוּסְטִינָא, יוּסְטִינַי *m.* (Ἰουστῖνος) Personenname.
יסי. חלי י׳ (jPes 29ᶜ) Endivie (*Cichoria Endivia*).
יַסֵּי, יָסָן, יַאסָן *m.* Personenname (יוֹסֵף).
יָסַם *h. Hitp.* erblinden.
יַסְמִין *x. m.* Jasmin (*Jasminum*).
יָסַף *h. Hi.* הוֹסִיף vermehren, hinzufügen. *Nitpo.* נִתּוֹסַף hinzugefügt, vermehrt werden.
יְסַף *a. Aph. pf.* אוֹסִיף Gen 8, 10, *ipf.* 3 *pl.* יַיסְפוּן Jer 31, 11 Soc 59 1. vermehren, hinzufügen; 2. wiederum thun. *Ittaph. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתּוֹסַף Nu 36, 3 vermehrt, hingefügt werden.
יָסַר *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt werden.
יְסַר I *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲיַיסַּר Est II 1, 3 (MS אֵיסַר) binden. S. אֲסַר.
יְסַר II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.
יוסתיניא l. וְסְתְנַיָּא.
יְצָא (Nu 17, 23) *a.* hervorkommen. *Aph.* אַוְעֵי hervorkommen lassen.
יָעָא *a. m.* Schaufel.
יָעַד *h. Pi.* 1. bestimmen; 2. zum Weibe bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.
יְעַד *a. Pa.* 1. zum Weibe bestimmen; 2. verwarnen. *Itpa.* verwarnt werden.
יַעְדוּת Ortsname.
יִעוּד *h. m.* zum Weibe Bestimmen.
יְעַט *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.
יְעִידָה I *h. f.* 1. zur Frau Bestimmen; 2. Zusammentreffen, Begegnung.
יְעִידָה II *h. f.* Bezeugung.
יָעַל *h. Hiph.* הוֹעִיל nützen.
יָעֵל *h. m.* Steinbock.
יַעֲלָא (Dt 14, 5) *a. m.* 1. dass.; 2. יעלא (jNed 37ᵈ, Ausg. Ven. עילא, jMaaser 52ᵃ פילא) l. פּוּלָא.
יַעֲלָה *h. f.* weiblicher Steinbock.
יַעַן *h.* (*bibl.*) weil.
יַעְנָא *a. m.* habgierig.
יַעֲנָה. בַּת י׳ *h. f.* Vogel Strauss.

יָעַף *h. Pi.* ermüden.
יָעַץ *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat pflegen. *Hitp.* sich beraten.
יְעַץ *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְיְעִיצוּ Jud 19, 30 sich beraten.
יְעַק *a. Itpa.* bedrängt werden.
יַעַר *h. m.* Wald, Dickicht.
יַעְרָא (Ex 2, 3) *a. m.* dass.
יַעַרְתָּא, יְעַרְתָּא *a. f., c.* יַעֲרַת Cant 4, 11 Honigseim.
יָפָה *h. Pi.* 1. schön machen, schmücken; 2. verbessern. יִפָּה כּוֹחַ Vorrecht verleihen. *Pu.* 1. geschmückt werden; 2. (mit כּוֹחַ) Vorrecht erhalten. *Hitp.* 1. verschönt werden; 2. verherrlicht werden.
יָפֶה *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3. freundlich; 4. wert; 5. hässlich. כּוֹחַ יָפֶה Vorrecht. עַיִן יָפָה Wohlwollen. דַּעַת יָפָה schlechter Geschmack (dessen, der sich nicht ekelt). יָדַיִם יָפוֹת gierig zufahrende Hände.
יִפּוּי *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.
יָפֵחַ *h. m.* schnaubend.
יְפִיּוּת *h. f.* Schönheit.
יְפֵיפָה (*bibl.*) *h.* sehr schön sein.
יְפֵיפוּת *h. f.* Schönheit.
יְפֵיפִיָּה *h.* 1. *f.* schön; 2. *m.* Engelname.
יָפַע *h. Hi.* הוֹפִיעַ 1. erscheinen; 2. erscheinen lassen.
יְפַע *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2. erscheinen lassen; 3. überschreiten.
יָצָא *h.* 1. heraus-, hervorgehen. כְּיוֹצֵא בְּ gleichwie. יוֹצֵאת הַחוּץ feile Dirne. 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weggehen; 4. ausgeschlossen sein; 5. überschreiten, abweichen; 6. der Pflicht genügen. יָצָא יְדֵי פ׳ gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.* 1. hervorbringen, herausgehen lassen, heraustragen; 2. wegnehmen; 3. entlassen; 4. von einer Pflicht entbinden; 5. ausschliessen; 6. überleben.

יְצָא s. שֵׁיצִי.
יַצֵּב *a. Pa.* befestigen, begründen.
יִצְהָר (*bibl.*) *h. m.* 1. Öl; 2. Personenname.
יָצוּל *h. m.* Deichsel am Pflug.
יָצוּעַ *h. m.* Polster, Lager.
יָצוּק *h. m.* Feststehender, Mächtiger.
יְצִיאָה *h. m.* 1. Herausgehen; 2. Aufgang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4. Heraustragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhlgang.
יַצִּיב *h. m.* feststehend, giltig, wahr.
יַצִּיבָא *a. m.* 1. *pl. d.* יַצִּיבַיָּא Ex 12, 19 Einheimischer; 2. *ind.* יַצִּיב Sac 14, 9 feststehend.
יְצִיבָה *h. f.* Stehen.
יָצִיעַ *h. m.* Anbau eines Hauses.
יְצִיקָה *h. f.* Giessen.
יָצִיר *h. m.* 1. Gebilde; 2. ein Gerät in der Kelter.
יְצִירָה *h. f.* 1. Erschaffung; 2. Töpferei.
יָצַע *h. Hi.* הִצִּיעַ 1. ausbreiten, ein Lager zurecht machen; 2. vortragen. *Ho.* ausgebreitet sein.
יְצַע *a. Pa. Aph.* dass.
יָצַף *h. Pi.* entmutigen.
יְצַף *a., pf.* 2 *sg.* יְצִיפְתְּ Jes 57, 11, *ipf.* 3 *sg.* יִיצַף 1S 9, 5, *pt. pl.* יָצְפִין Jer 42, 16 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.* יַצָּפָא Jer 31, 11 (MS צָפָא), *Itpa.* dass.
יָצָף *m.* Personenname.
יְצָפָא (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.* יְצַף Wehe!
יָצַק *h.* giessen. *Hi.* הִצִּיק dass. *Ho.* הוּצַק gegossen werden. *pt.* מוּצָק fest.
יָצַר *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen sein.
יְצַר (Am 4, 13) l. צָר (so MS), s. צור.
יֵצֶר *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher) Trieb. י׳ הַטּוֹב, י׳ הָרָע guter, böser Trieb.
יִצְרָא (Gen 8, 21) *a. m.* י׳ טָבָא, י׳ בִישָׁא dass.
יָצַר s. יָצִיר.
יָצַת *h. Hi.* הִצִּית anzünden. *Ho.* הֻצַּת angezündet werden.

יְקָא *m.* Personenname.
יָקַב *h.* *Pi.* aushöhlen.
יֶקֶב *h.* 1. Kelterkufe; 2. Aushöhlung.
יָקַד *h.* brennen. *Ho.* verbrannt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.
יְקַד *a.*, *pt.* יָקְדָא Lv 6, 6 brennen, anzünden. *Aph.* *pf.* 1 *m.* *sg.* אוֹקֵידִית Dt 9, 21 anzünden. *Itpa.* in Flammen stehen. *Ittaph.* *ipf.* 2 *m.* *s.* תִּתּוֹקַד Lv 6, 23 verbrannt werden.
יְקוּד *h.* *m.* Brand, Verbrennung.
יְקוּם *h.* *m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.
יְקוּמָא (Gen 7, 23) *a.* *m.* dass.
יְקִידָה *h.* *f.* Brennen, Brand.
יְקִידוּתָא *a.* *f.*, *c.* יְקִידוּת Jes 33, 14 Verbrennen.
יְקִידְתָא (Lv 10, 6) *a.* *f.*, *pl.* *d.* יְקִידַיָא Nu 17, 2 Brennen, Brand.
יוֹקִינוּס (?) (ὠκεανός) Ortsname.
יַקִּיר *h.* *m.* 1. schwer; 2. vornehm.
יַקִּירָא *a.* *m.* 1. *c.* יַקִּיר Ex 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* יַקִּירִין Nu 22, 15 geehrt, vornehm.
יַקִּירוּתָא *a.* *f.* Würde.
יְקוּמֵינֵי *x.* *f.* (οἰκουμένη) bewohnte Erde.
יְקוֹנָא *x.* *m.* (εἰκών) Bild.
יקינמון s. דִּיקִנְמִין.
יָקַר *h.* schwer sein. *Pi.* ehren. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. *Ho.* dass. wie 2.
יְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *f.* *pl.* יְקָרָא Gen 48, 10 schwer sein; 2. *pf.* 3 *f.* *sg.* יְקָרַת 1S 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיַקַּר 1S 2, 30, *inf.* יַקָּרָא Nu 24, 11 ehren; 2. *pf.* 1 *sg.* יַקָּרִית Ex 10, 1 schwer, hart machen, verstocken; 3. *pf.* 2 *sg.* יַקַּרְתָּא Jes 43, 23 schenken. *Aph.* אוֹקַר 1. ehren; 2. beschenken. *Itpa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְיַקַּר Ex 14, 17 sich verherrlichen; 2. *pf.* 3 *sg.* אִתְיַקַּר Ex 7, 14 (MS אִתַּקַּף) schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. *pf.* 2 *sg.* אִתְיַקַּרְתָּא Jes 43, 4 geehrt werden.

יָקָר *h.* *m.* 1. schwer; 2. teuer; 3. vornehm.
יוּקְרָא *a.* *m.* 1. Schwere; 2. hoher Preis; 3. Beschwerde.
יְקָרָא (Ex 16, 7) *a.* *m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.
יַקְרוּת *h.* *f.* Würde.
יָקַשׁ *h.* *Ni.* gefangen werden.
יקשן l. קִישְׁן.
יָרֵא *h.* fürchten. *pt.* *pass.* יָרוּאי gefürchtet. *Ni.* gefürchtet werden. *pt.* נוֹרָא furchtbar. *Hitp.* 1. sich fürchten; 2. gefürchtet werden.
יְרָא *a.* *Aph.* *inf.* אוֹרָאָה Mi 6, 4 lehren.
יִרְאָה *h.* *f.* 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. *pl.* יִרְאוֹת Gottheit, Götze.
יַרְבּוּז *h.* *m.* Beermelde, Erdbeerspinat (*Blitum virgatum*).
יַרְבּוּזָא *a.* *m.* dass.
יָרַד *h.* 1. herabsteigen, herabfallen. עוֹלֶה וְיוֹרֵד (v. Opfer) nach den Vermögensverhältnissen im Wert steigend und fallend; 2. sich entfernen. *pt.* *pass.* יָרוּד niedriggestellt (im Ansehen, Wert). *Hi.* 1. herabbringen; 2. entfernen; 3. einsetzen. לֹא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד er lässt unberücksichtigt.
יוֹרְדָה *h.* *f.* Fluss.
יַרְדְּנָא (Dt 26, 17), **יוֹרְדְּנָא** *a.* *m.* Jordan.
ירדינון (SchemR 23) l. קְרִינוּן.
יָרָה *h.* 1. hervorschiessen; 2. werfen. *Hi.* 1. werfen, schiessen; 2. lehren, unterweisen.
יְרוֹאָר *h.* *m.* ein Bitterkraut (*Ferula spec.*).
ירוד l. יָרוּד.
ירודא l. יָרוּדָא.
יָרוֹק *h.* *m.* gelb, grün.
יָרוֹקָא *a.* *m.* 1. *ind.* יָרוֹק Lv 13, 49 gelb, grün; 2. *d.* יָרוֹקָא Nu 22, 4 Kraut, Laub.
יְרוֹקָה *h.* *f.* 1. Grünes. יְרוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם Wasserlinse. יְרוֹקַת חֲמוֹר Eselsgurke (*Ecbalium Elaterium*); 2. Gelbsucht.

יְרוֹקָנָא *a. m., pl.* יְרוֹקָנִין 2K 4, 39 (MS יַרְקוֹנִין) Kraut, Gemüse.

יְרוֹקְתָא *a. f.* gelblicher Edelstein.

יָדוֹר *h. m.* 1. Schakal; 2. Augenkrankheit.

יָרוֹרָא (Jer 2, 24) *a. m., pl.* יָרוֹרִין Jes 13, 22, Mi 1, 8 Schakal.

יְרוּשָׁלַיִם *h.* Jerusalem.

יְרוּשְׁלֵם (Gen 14, 18, MS ohne Schewa), יְרְשְׁלֵם (Jes 51, 17; 52, 1. 2. 9 Soc 59) *a.* Jerusalem.

יְרוּשַׁלְמָאָה *a. m.* 1. jerusalemisch; 2. Jerusalemer.

יְרוּשַׁלְמִי *h. m.* dass.

יָרוּתָא (2S 14, 7) *a. m.* Erbe.

ירותתא s. יְרֻתְּתָא.

יָרֵחַ *h. f.* Mond.

יֶרַח *h. m.* 1. Monat; 2. בֵּית י׳ Ortsname.

יַרְחָא *a. m., ind.* יְרַח Dt 33, 14 1. *d.* יַרְחָא 1S 20, 5 Neumond; 2. Monat. רֵישׁ יַרְחָא Nu 28, 14 Neumond. יַרְחָא דְעִבּוּרָא Koh 2, 7 Or 2377 Schaltmonat.

יַרְחִינָאָה *a. m.* Berechner des Mondlaufs.

יְרִי Zauberwort.

יָרִיד *h. m.* Jahrmarkt.

יְרִידָא *a. m.* dass.

יְרִידָה *h. f.* Herabfallen, Herabsteigen.

יְרִיָּה *h. f.* Wurf.

ירינון (jDem 22[b], Ven. (וורינון) l. וַרְדִינוֹן.

יְרִיעָה *h. f.* 1. Vorhang; 2. Bogen, Blatt.

יְרִיעֲתָא (Ex 26, 2) *a. f.* Vorhang.

יָרֵךְ *h. f., du.* יְרֵכַיִם, *pl.* יַרְכוֹת 1. Hüfte, Schenkel; 2. Seite; 3. gerader Strich.

יַרְכָא (Ex 1, 5) *a. f., ind.* יִירַךְ Nu 5, 22, *pl.* יַרְכַן Ex 28, 42, יַרְכִין, *c. s.* יַרְכֵיהוֹן Cant 7, 2 1. Hüfte; 2. Seite.

יַרְכוּנָא *a. f.* dass.

יורכין (DtJI 34, 6, MS וורכן oder וורמן) l. יַרְקָן, s. יַרְקְתָא.

יַרְמוּךְ Flussname.

ירמטיא (Erach 5, 1, andere Lesarten רימטיא, ידמטיא, דמטייה) *f.* Personenname.

ירנקא l. יַרְקוּנָא.

יַרְקָא *a. m.* Gift.

ירע s. רָעַע.

יְרַע *a. Pa.* verzagt machen. *Itpe.* verzagen.

יַרְעָנָה (יַרְעִינָה) *h. f., pl.* יַרְעָנִין eine zum Waschen dienende Pflanze.

יָרַק *h. Hi.* הוֹרִיק 1. blass werden; 2. blass machen; 3. glänzen machen; 4. הוֹרִיק פָּנִים trotzig sein.

יְרַק I *a. Aph.* blass werden.

יְרַק II *a.* ausspucken.

יָרָק *h. m., pl.* יְרָקוֹת Kraut. יַרְקוֹת חֲמוֹר s. יְרוֹקַת חֲמוֹר.

יַרְקָא (Dt 11, 10) *a. m.* dass. יַרְקָא דְקוֹלְיָא Salzkraut (*Salsola*).

יָרְקָא *a. m., pl. f.* יָרְקָן Lv 14, 37 gelb, grün.

יֵרָקוֹן *h. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.

יַרְקוּנָא (Dt 28, 22, MS יַרְקָנָא) *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* יַרְקוֹנִין 2K 4, 39 Kraut; 3. Würzwein.

יוּרְקְמִי (יורקמו) *m.* Name eines Engels.

יַרְקָנָא (Dt 28, 22), יוּרְקָנָא *a. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.

יַרְקָנָא *a. m., ind.* יַרְקָן Ex 28, 17 ein gelber Edelstein.

יַרְקְרִיקָא (Lv 11, 18) *a. m.* Name eines Vogels.

יְרַקְרַק *h. m.* blassfarbig, grün.

יַרְקְתָא *a. f.* ein Edelstein.

יָרַשׁ *h.* erben, in Besitz nehmen. *Hi.* 1. vererben, zum Besitz geben; 2. vertreiben.

יְרֻשָּׁה *h. f.* 1. Erbteil; 2. Besitznahme.

יְרֵית (Nu 24, 24) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵירַת Gen 21, 10 erben, in Besitz nehmen. *Aph.* vererben, zum Besitz geben.

יַרְתוּתָא *a. f.* Erbbesitz.

יְרוּתְּתָא *a. f., ind.* יְרוּתַּת Nu 24, 18, *c. s.* יְרוּתְּתֵיהּ Dt 2, 12 dass.

יִשְׂרָאֵל *m.* 1. Israel; 2. Israelit.

יִשְׂרְאֵלִי *h. m., f.* יִשְׂרְאֵלִית Israelit.

יָשַׁב *h.* 1. sich setzen, sitzen bleiben; 2. ruhig sein. *Pi.* 1. setzen, legen; 2. ordnen; 3. beruhigen; 4. bevölkern. *Hi.* 1. setzen, sitzen lassen; 2. einsetzen. *Ni.* bewohnt werden. *Pu.* 1. sitzen; 2. beruhigt sein. *Hitp.* 1. besetzt, bevölkert werden; 2. beruhigt werden.

יְשַׁב *a. Itpa.* beruhigt werden.

יֶשֶׁבְב *m.* Personenname.

יִשּׁוֹ *m.* Personenname (יֵשׁוּעַ).

יִשּׁוּב *h. m.* 1. Besetzen, Bewohnen; 2. bewohnte Gegend; 3. ruhige Überlegung, Gesittung.

יִשּׁוֹן (?) *h. m. pl.* Ballaststeine (?).

יֵשׁוּעַ *m.* 1. Personenname; 2. absichtlicher Ersatz für פִּדְיוֹן.

יְשׁוּעָה *h. f.* Erlösung, Hilfe.

יָשַׁט *h. Hi.* 1. ausstrecken; 2. reichen.

יְשַׁט *a. Aph. pf.* אוֹשִׁיט Ex 22, 7 1. ausstrecken; 2. reichen. *Ittaph. pt. f.* מִתּוֹשְׁטָא Ez 2, 9 ausgestreckt werden.

יְשִׁיבָה *h. f.* 1. Sitzen, Sitz; 2. Wohnen; 3. Sitzung, Akademie.

ישוין s. יִשּׁוֹן.

יִשְׁמָא *m.* Personenname.

יָשִׁישׁ *h. m.* alt, ehrwürdig.

יִשְׁמָעֵאל *m.* 1. Ismael; 2. Arabervolk; 3. Islam.

יִשְׁמְעֵאלִי *h. m.* Araber.

יָשֵׁן *h.* schlafen.

יָשֵׁן *h. m.* schlafend.

יָשַׁן *h. Pi.* alt werden lassen, aufheben. *Pu.* aufgehoben werden. *Ni.* alt sein. *Hitp.* 1. alt werden; 2. dass. wie *Pu.*

יָשָׁן *h. m.* alt.

יָשַׁע *h. Hi.* הוֹשִׁיעַ helfen. *Ni.* נוֹשַׁע Hülfe erhalten.

יְשַׁף *a. Aph.* anblasen, anfachen.

יָשְׁפֵה *h. f.* Jaspis.

יָשַׁר *h. Pi.* 1. fest, gerade machen; 2. s. אָשַׁר.

יְשַׁר *a.* s. אָשַׁר.

יָשָׁר *h. m.* 1. recht, gerade; 2. redlich, fromm. *f.* יְשָׁרָה freiwilliges Opfer.

יַשְׁרָא *a. m.* dass.

יַשְׁרוּת *h. f.* 1. Redlichkeit, rechtes Verhalten; 2. Freiwilligkeit.

יַשְׁרוּתָא *a. f.* sittliches Urteil.

יָת (Gen 1, 1) *a.* Zeichen des Akkusativs. *c. s.* יָתִי, יָתָךְ, יָתִיךְ Nu 5, 21 u. s. w. mich, dich. יָתֵיהּ, *f.* יָתַהּ Dt 18, 8, *pl.* יָתְהוֹן jener.

יְתִיב (Gen 19, 30) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִתֵּיב Lv 13, 46, *imp. sg.* תִּיב Gen 35, 1 1. sitzen, weilen, bleiben; 2. bewohnt sein. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיַתֵּיב Jes 43, 20 besetzen, bewohnt werden lassen; 2. beruhigen. *Aph. pf.* אוֹתֵיב, אַיְתֵיב, 1 *sg.* אוֹתְבִית Lv 23, 43 setzen, wohnen lassen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* אִתְיַתְּבַת Jer 6, 8, *ipf.* 2 *sg.* תִּתְיַתַּב Jes 62, 4 bewohnt werden; 2. beruhigt werden. *Ittaph.* 1. *pf.* אִתּוֹתַב Gen 20, 1 sich als Fremdling niederlassen; 2. *pf.* 3 *f. pl.* אִתּוֹתְבָא Ez 26, 19 (MS אִתְיַתְּבָא) bewohnt werden; 3. beruhigt werden.

יָתְבָא *a. m., pl. c.* יָתְבֵי Ex 23, 31 Bewohner.

יָתֵד *h. f., pl.* יְתֵדוֹת 1. Pflock; 2. Mächtiger; 3. Wegmarke (die Weggrenze bezeichnend).

יַתּוֹבָא *a. m.* Beisasse.

יְתוּבָא *a. m.* Wohnstätte.

יַתּוּךְ *h. m.* Ausgiesser (ein zum Herde gehörendes Gerät).

יָתוֹם *h. m.* Waise, vaterloses Kind.

יְתוֹמָא *a. m.* dass.

יְתוֹמָה *h. f.* dass.

יִתּוּר *h. m.* Hinzufügung.

יִתּוּרָא *a. m.* 1. dass; 2. Hinzugefügtes.

יַתּוּשׁ *h. m.* 1. Mücke; 2. ein anderes kleines Insekt.

יַתּוּשָׁא *a. m.* dass.

יָתִיב *a. m., f. d.* יָתִיבְתָּא Ex 16, 35, Jes 54, 1 bewohnt.

יַתִּיךְ s. יַתּוּךְ.

יָתִיר s. יָתַר.

יַתִּירָא *a. m.* 1. *ind.* יַתִּיר Ex 26, 12 überschüssig; 2. mehr. יַתִּיר מִן Ru 3, 12, Koh 12, 12 mehr als; 3. übermässig; 4. sehr.

יתך s. נְתַךְ.

יָתַם *h. Pi.* zur Waise machen. *Hitp.* verwaist werden.

יַתְמָא *a. m., ind.* יִיתַם Dt 27, 20, *pl.* יַתְמִין Ex 22, 23 1. Waise; 2. Ortsname.

יַתְמְתָא, **יַתְמְתָּא** *a. f.* Waise.

יתיניא (GenJI 10, 2) l. וִיתִינָיָא (so MS).

יָתַר *h. Pi.* hinzufügen. *Hi.* 1. übrig lassen; 2. hinzufügen. *Ni.* übrig bleiben. *Pu.* überschüssig sein. *Hittaph.* übrig gelassen werden. S. וְתַר.

יְתַר *a., pf.* 3 *f. sg.* יַתְרַת Ex 36, 7 übrig bleiben. *Pa.* hinzufügen. *Aph. pf.* אוֹתַר Gen 21, 25, אֵיתַר übrig lassen, Überfluss haben lassen. *Itpa.* אִיתַּר 1. übrig bleiben; 2. hinzugefügt werden. *Ischtaph.* אִשְׁתּוֹתַר übriggelassen werden. S. וְתַר.

יָתֵר *h. m.* 1. Überschuss habend; 2. überzählig; 3. *plene* geschrieben.

יָתַר (?) *a.* יָתַר מִן Ru 3, 12 (MS יַתִּיר) mehr als.

יָתֵר *h. a.* mehr.

יַתְרָא *a. m.* 1. *pl.* יַתְרִין Jud 16, 7 Seil; 2. Bogensehne; 3. die flache Seite des Gedärmes.

יִתְרוֹן *h. m.* 1. Vorzug, Unterschied; 2. Hinzufügung; 3. Überfluss.

יוּתְרָנָא *a. m.* Nutzen, Gewinn.

כ

כ 1. der elfte Buchstabe des Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 20.

כְּ *h.* wie, gemäss. כְּמוֹת (auch mit Suff.) wie. כְּ — כָּךְ wie — so. כְּעֵין, כְּגוֹן nach Art von. כְּנֶגֶד entsprechend. כְּדֵי, כְּדַי s. דַּי. כְּלַפֵּי gegen hin, gegenüber. כַּמָּה 1. wie viel, wie lange, wie sehr?; 2. wie viel; 3. viel. כְּשֶׁ 1. während, so lange als; 2. als; 3. wann, wenn. מִכְּשֶׁ von dann ab, wann. לִכְשֶׁ dann, wann. כְּשֵׁם שֶׁ — כָּךְ, כֵּן wie — so. כְּמוֹת שֶׁ, כְּמוֹ שֶׁ, כַּמָּה שֶׁ wie. כְּדֶרֶךְ שֶׁ auf die Weise, wie. כְּלַפֵּי שֶׁ dem gegenüber, dass. כְּאִלּוּ als ob.

כְּ (Dt 23, 25) *a.* wie. כְּעֵין Dt 33, 28, כְּגוֹן nach Art von. כְּ הֵי s. הֵיךְ. כְּ — כֵּן so — wie. כְּפוּם Lv 25, 52 gemäss. כָּל קֳבֵיל Rut 4, 4, כל קבל (richtiger כָּלְקֳבֵיל) gegenüber, entsprechend. כְּלַפֵּי Koh 7, 9 gegen hin, gegen. כַּמָּה 1. Gen. 47, 8 (richtiger כְּמָה) wie viel? wie lange?; 2. Cant 4, 1 wie sehr; 3. viel. כַּד, כְּדִ Ex 12, 9, כַּד Gen 39, 18 1. als, wenn; 2. wie das, was. כְּמָה דְ Ex 1, 12, כְּמָא דְ — כֵּן wie — so. כְּגוֹן דְ wie. כָּלְקֳבֵל דְ Koh 5,15 (MS כָּל קֳבֵל דְ) dementsprechend dass.

כָּא (Dt 5, 3) *a.* hier. עַד כָּא Gen 22, 5 bis hier. מִכָּא Gen 37, 17 von hier. לְכָא וּלְכָא Ex 2, 12 hierhin und dorthin. מִכָּא — מִכָּא Ex 17, 12 von dieser, von jener Seite. אִכָּא es giebt, ist. לֵיכָּא Est II 1, 9 es giebt, ist nicht.

כָּאַב *h.* Schmerz empfinden, schmerzen. *Hi.* Schmerz verursachen.

כְּאַב *a.*, *pt.* כָּאֵיב 1S 22, 8, כָּיֵיב, *pl. d.* כָּאֲבַיָּא Ez 34, 4 Soc 59, l. כָּאֲבַיָּא dass. *Pa.* כַּיֵּיב Schmerzen bereiten.

כְּאֵב *h. m.* Schmerz.

כְּאֵבָא *a. m.*, *c.* כְּאֵב Jes 65, 14 1. dass. 2. Wunde. S. כֵּיבָא.

כָּאן *h.* hier. מִכָּאן von hier, von jetzt ab. מִכָּאן וּמִכָּאן von beiden Seiten. עַד כָּאן bis hier. לְאַחַר מִכָּאן nachher. S. auch כָּן.

כָּאן *a.* dass. מִכָּאן, מִכָּן Est II 1, 1; 5, 1 von hier. כָּאן — כָּאן hier — dort. S. auch כָּן.

כָּאר *x. m.* Esel.

כָּאַר *h.*, *pt. pass.* כָּאוּר hässlich.

כָּאתָא *a. f.* Schelten.

כְּבָא *a. Pa.* כַּבֵּי auslöschen.

כַּבָּא *a. m.* Excrement, Mistfladen.

כַּבָּא *a. m.* Geröstetes.

כַּבָּא *a. m.* 1. *pl.* כַּבִּין Gen 3, 18 Dornstrauch; 2. s. כּוּבָא; 3. s. קַבְתָּא. Vgl. כּוּבָא.

כַּבָּאי s. כַּבְיָא.

כְּבַב *a. Pa.* rösten.

כַּבְבָא *a. m.* s. כַּבָּא.

כָּבַד *h. Pi.* 1. ehren; 2. ein Ehrengeschenk geben; 3. reinigen, fegen. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. beschwerlich sein; 2. schlimm werden; 3. schwer machen, verhärten; 4. ausfegen. *Hitp.* 1. geehrt werden; 2. sich erheben; 3. gefegt werden.

כְּבַד I *a. Pa.* fegen. *Itpa.* gefegt werden.

כְּבַד II *a. Aph.* erzürnen.

כבד s. כּוֹבֶד.

כָּבֵד I *h. m.* 1. schwer; 2. Schwere.

כָּבֵד II *h. m. f.* Leber.

כַּבְדָא (Ex 29, 13) *a. f.* dass.

כָּבָה *h.* verlöschen. *Pi.* auslöschen.

כָּבוֹד *h.m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Bezeichnung für Gott.

כִּבּוּד *h. m.* 1. Ehrung; 2. Ausfegen.

כִּבּוּי *h. m.* Löschen.

כבויי (bEr 29b) l. כַּבַּיי, s. כַּבְיָא.
כָּבוּל Ortsname.
כָּבוּל *h. m.* Kopfbinde der Frauen.
כִּבּוּס *h. m.* Waschen (von Kleidern).
כְּבוּסָה *h. f.*, s. כְּבִיסָה.
כִּבּוּשׁ *h. m.* 1. Unterwerfung; 2. Demütigung; 3. Aufstieg.
כִּבּוּשָׁא *a. m.* 1. Pressung; 2. *pl. c. s.* כִּבּוּשֵׁיהוֹן Ex 27, 10 Überzug, Belag.
כַּבִּי s. כַּבְיָא.
כַּבְיָא *a. m.* Mistfladen.
כַּבְיָא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinngewebe.
כְּבִינָה *h. f.* Überwurf.
כְּבִינְתָא *a. f.*, *pl. d.* כְּבִינָתָא Jes 3, 23 dass.
כְּבִיסָה *h. f.* 1. Waschen; 2. Waschwasser; 3. Waschmittel.
כְּבִישָׁה *h. f.* Betreten.
כְּבִישְׁתָא *a. f.*, *ind.* כְּבִישָׁא 1 S 6, 12 (MS כִּבְשָׁא), *pl.* כְּבִישִׁין Jes 40, 3 (MS כִּבְשִׁין) gebahnter Weg.
כְּבִיתָא *a. f.* Rundung.
כַּבְכָּב *h. m.* Schale.
כָּבַל *h.* fesseln, binden. *Pu.* gebunden sein.
כְּבַל *a.*, *pt. pass. pl. f.* כְּבִילָן Koh 12, 4 dass. *Pa. pt. pass.* מְכַבַּל gebunden, unfruchtbar.
כֶּבֶל *h. m.* Fessel, Knöchelring.
כַּבְלָא *a. m.*, *pl.* כַּבְלִין Thr 3, 7 dass.
כָּבַן *h.* umhüllen. *Pi.* dass.
כְּבַן *a.*, *pt. pass.* כְּבִינָא Ez 27, 18, l. כְּבִינָא dass. *Pa.* dass.
כִּבְנָה s. כְּבִינָה.
כָּבַס *h.*, *pt.* כּוֹבֵס Wäscher (von Kleidern). *Pi.* waschen. *Pu.* *Hitp.* gewaschen werden.
כֶּבֶס *h. m.* Waschung.
כְּבָסָא, כּוּבְסָא *a. m.* 1. Datteltraube. 2. Hoden.
כֹּבַע s. כּוֹבַע.
כָּבַר *h.* sieben (mit dem Getreidesieb). *Ni.* gesiebt werden.
כְּבַר *a. Pa.* schwefeln.

כְּבָר *h.* längst.
כְּבָר (Jer 38, 9, Koh 1, 10, Est II 5, 14) *a.* dass.
כְּבָרָה *h. f.* Getreidesieb, Schwinge.
כִּבְרִיתָא, כֻּבְרִיתָא *a. f.* 1. Schwefel; 2. Ortsname; 3. l. כַּפְרִיתָא.
כֶּבֶשׂ *h. m.* Schaf.
כִּבְשָׂה *h. f.* dass.
כָּבַשׁ *h.* 1. niederdrücken, pressen; 2. unterdrücken; 3. zurückhalten; 4. unterwerfen; 5. einlegen. *pt. pl.* כְּבוּשִׁין Eingemachtes; 6. ebnen, pflastern; 7. vergewaltigen. *Ni.* 1. niedergedrückt werden; 2. unterwürfig sein; 3. vergewaltigen. *Pi.* 1. niederdrücken, eben machen; 2. klar machen; 3. unterwerfen, erobern. *Hi.* einnehmen. *Hitp.* unterworfen werden.
כְּבַשׁ (Nu 32, 42), כְּבֵישׁ *a.* 1. *pf.* 2 *m. sg.* כְּבֵישְׁתְּ Ex 9, 17, *ipf.* יִכְבּוֹשׁ Mi 7, 19 niederdrücken, niedertreten, unterwerfen; 2. *imp. pl.* כְּבִישׁוּ Jes 40, 3 Soc 59, *pt. pass. f.* כְּבִישָׁא Nu 20, 19 ebnen, pflastern; 3. vergewaltigen; 4. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְבּוֹשׁ Dt 22, 1, *inf.* מִכְבַּשׁ Lv 20, 4 zudrücken, niederdrücken, wegwenden (das Auge, den Blick), unberücksichtigt lassen; 5. verbergen; 6. zurückhalten. *Pa.* 1 *ipf.* יְכַבֵּישׁ Gen 49, 15 unterwerfen; 2. *pt. pass. m. pl.* מְכַבְּשִׁין Ex 27, 17 belegen, pflastern. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* תִּתְכְּבֵישׁ Nu 32, 22 unterworfen werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְכְּבִישׁוּ Gen 4, 5 sich senken (vom Blick).
כֶּבֶשׁ *h. m.* 1. Pressung; 2. Tritt, Aufstieg; 3. Eingelegtes.
כִּבְשָׁא *a. m.* 1. Pressung, Pressgewicht; 2. *c.* כִּיבַשׁ Jes 66, 1 Soc 59 Fussschemel; 3. Schwängerung. בֵּי כִבְשָׁא unbewässertes Feld; 4. *d.* כִּיבְשָׁא 2S 20, 12, *pl. ind.* כִּבְשִׁין Jes 40, 3, *d.* כִּבְשַׁיָּא Ri 20, 45 gebahnter Weg, Strasse; 5. *d.* כִּבְשָׁא Ez 45, 4 geebneter

Platz; 6. *ind.* כָּבַשׁ 1K 7, 30 (MS מִכְבַּשׁ) Überzug, Belag; 7. Eingelegtes; 8. Geheimnis.

כִּבְשׁוֹן *h. m.* Geheimnis.

כִּבְשָׁן *h. m., pl.* כִּבְשָׁנוֹת Ofen für Töpfer, Glasmacher, Kalkbrenner.

כִּבְשָׁנָא *a. m.* eine Taubenart.

כְּבִישְׁתָּא s. כְּבִישְׁתָּא.

כְּבֶשֶׁת *h. f.* Eingelegtes.

כְּגוֹן s. גּוֹנָא, גּוֹן.

כגני (bBer 58ᵃ) l. כְּגָנֵי, s. כְּאִגְנָא.

כַּד, כַּד, כְּדְ *a.* 1. כַּד Ex 17, 11 als, wenn; 2. כִּיד Jes 9, 1, Jerem 13, 17, Am 9, 2 wie wenn; 3. כַּד Ex 12, 9 wie, als; 4. כְּדְ wie das, was.

כַּד *h. m.* 1. grosser Krug; 2. bauchig.

כַּדָּא *a. m., pl. d.* כַּדַּיָּא Ri 7, 18 Krug.

כְּדָא *a.* so.

כְּדַב *a., pt. pl.* כָּדְבִין Hos 4, 2 l. mit MS כַּדְבִין, s. כְּדְבָא. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּכַדְּבוּן Lv 19, 11 lügen; 2. *pf.* 3 *f. sg.* כַּדִּיבַת Gen 18, 15 leugnen; 3. zum Lügner machen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְכַּדְּבוּן Dt 33, 29 heucheln; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִתְכַּדַּב 2 K 4, 16 Soc 59 sich als lügenhaft erweisen.

כִּדְבָא, כְּדְבָא *a. m., pl.* כִּדְבִין Ri 16, 10, Hos 7, 13 Lüge.

כַּדָּבָא *a. m., pl. d.* כַּדָּבַיָּא Jes 30, 9 lügnerisch.

כְּדְבוּבָא *a. m.* Lüge.

כְּדְבוּתָא *a. f.* dass.

כדד s. כַּדָּד.

כַּדָּד *h. m.* Krugmacher.

כדה (jJom 44ᵈ) l. כרה, s. כְּרָא.

כְּדוּ (Ri 5, 9) *a.* (= כְּדְהוּא) 1. jetzt. עַד כְּדוּ Thr 3, 50 (MS עַד דְּ) bis jetzt, מִן כְּדוּ von jetzt ab, כְּדוּ דְ Ri 5, 8 Soc 59 dann, wann, עַד כְּדוּ דְ bis dann, wann; 2. als er.

קְדוֹם *h. m.* Gerät mit Haken (zum Herausziehen des in den Brunnen gefallenen Eimers).

כְּדוּן (Est II 8, 7 Or 2377; Or 2375 כְּדוּן) *a.* (= כְּדְהוּאַךְ) jetzt. עַד כְּדוּן bis jetzt. מִן כְּדוּן von jetzt.

כַּדּוּר *h. m.* Ball, Kugel.

כַּדּוּרָא *a. m.* dass.

כַּדּוּרֶת, כַּדּוּרִית *h. f.* dass.

כְּדִי I *a.* (= כְּדְהִיא) 1. nur so, zwecklos. בִּכְדִי um nichts; 2. als, wenn sie.

כְּדִי II *a.* (= כְּ — דִי) als, wenn. מִכְּדִי da ja.

כְּדַי, כְּדַאי *h.* 1. genügend; 2. würdig. כְּדֵי so viel nötig ist für. כְּדֵי לְ so viel nötig ist, um zu. כְּדֵי שֶׁ sodass, damit. עַד כְּדֵי שֶׁ so lange als, bis.

כְּדַי, כְּדַאי *a.* würdig.

כַּדִּיבָא *a. m., pl. d.* כַּדִּיבַיָּא Jes 30, 9 (MS כַּדָּבַיָּא) Lügner.

כְּדִידִית (?) *h. f.* kleiner Krug.

כַּדִּית *h. f.* dass.

כְּדִין (Ex 12, 11) *a.* 1. so; 2. nun. בִּכְדִין 1K 22, 20 auf diese Weise. מִכְּדִין 2S 23, 4 von da ab.

כדכיאות (Siphre Dt 204 Ven. 1545; Jalk. Sch. I 923 Salon. 1526 גדגיות) l. כַּרְכְּדָאוֹת, s. כַּרְכֹּד.

כַּדְכֹּד *h. m.* ein Edelstein.

כדכור, כדכוי (beides Num JI 34, 8 Ven. 1591) l. כַּרְכוֹי, s. כַּרְכָא.

כדכרנא, כדכדיינון, כדכודין, l. כַּרְכְּדָנָא, כַּרְכְּדוּנִין, s. dass.

כדמת s. כרמת.

כָּדַן *h.* anspannen. *Pu. pt.* unterjocht, dienstbar.

כְּדְנָא *a.* so.

כַּדָּנָא Est II 1, 2 (nicht MS) *a. m.* kleiner Krug.

כְּדְנָן (Gen 32, 4) *a.* so.

כידום l. כִּירוֹם.

כדופסלה (jSabb 8ᵇ) l. כְּרוּפְסָלָה, s. dass.

כָּדַר *h. Hitp.* geschleudert werden (v. Ball).

כָּה *a.* hier, s. כָּא.

כְּהָא *a., pf.* 3 *f. sg.* כְּהָת Dt 34, 7, 3 *f. pl.*

כָּהְיָא Gen 27, 1 l. כְּהָיָא 1. trübe werden; 2. traurig sein. *Pa.* 1. trübe machen, blenden; 2. *pf.* כַּהָא 1S 3, 13 n. d. Hebr., l. כְּהָא (so MS). *Aph. pf.* 2 *f. pl.* אַכְהֵיתִין Ez 13, 22 trübe machen, traurig machen. *Itpa. pf.* אִתְכָּהִי Ez 13, 22 traurig gemacht werden.

כָּהָה *h.* 1. trübe werden; 2. mattfarbig sein. *Hi.* 1. trübe machen; 2. mattfarbig werden.

כָּהוֹן s. כֵּיהוֹן.

כְּהוּת *h. f.* Trübung (der Augen).

כָּהוּתָא *a. f.* Schelten.

כְּהָיוּתָא *a. f.* Trübung (der Augen).

כְּהַל *a., pt.* כָּהִיל Cant 7, 9 vermögen.

כָּהַן *h. Hitp.* 1. Priesterdienst üben. 2. das Priestertum erhalten.

כֹּהֵן *h. m.* Priester. כֹּהֵן גָּדוֹל Hoherpriester. כֹּהֵן הֶדְיוֹט gewöhnlicher Priester. תּוֹרַת כֹּהֲנִים 1. Leviticus; 2. halachischer Midrasch dazu (Siphra).

כָּהֲנָא (Lv 1, 7) *a. m., ind.* כָּהִין Lv 20, 9 1. Priester; 2. Personenname.

כהנבתא (Nu JI 31, 23 Ausg. Ven.) l. כַּרְנְבְתָא, s. כַּרְנְבָא.

כְּהֻנָּה *h. f.* 1. Priestertum; 2. Priesterschaft.

כֹּהֶנֶת *h. f.* 1. Priestertochter; 2. Priesterfrau.

כָּהֲנִתָּא *a. f.* Priestertochter.

כְּהֻנְּתָא (Ex 29, 9) *a. f.* Priestertum. Priesterdienst.

כְּוָא *a.* brennen, glühen. *Itpa.* versengt werden.

כַּוָּא s. כַּוְתָא.

כְּוִאָה (Ex 21, 25) *a. m.* Brandmal.

כּוֹב *h. m.* 1 *pl.* כָּבִין Dornstrauch; 2. Ortsbezeichnung.

כּוּבָא *a. m.* Kufe, Kanne. Vgl. כָּבָא.

כּוֹבֶד *h. m.* 1. Schwere. כּוֹבֶד רֹאשׁ Ernst; 2. Webebaum.

כובלת s. כּוּבְלָת.

כּוֹבֵס *h. m.* Wäscher.

כּוֹבַע *h. m.* 1. *pl.* כּוֹבָעִים hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel (am Halse); 3. *pl.* כּוֹבָעוֹת auf der Erde aufgeschichtete Getreidehaufen.

כּוֹבְעָא *a. m.* 1. *pl.* כּוֹבְעִין Lv 8, 13 (Ex 28, 40 קוֹבְעִין) hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel.

כּוּדָא *a. m.* Blutverlust bei der Geburt.

כּוּדְנָא, כּוּדַנְיָא (Sach 14, 15) *x. m., pl.* כּוּדְנִין Jes 66, 20, כּוּדְנָן männl. Maultier, Maulesel.

כּוּדַנְתָּא (2S 18, 9) *x. f.* weibl. Maultier, Maulesel.

כָּוָה *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt werden; 2. sich verbrennen, verbrühen. *Pi. Hi.* brennen, ausbrennen.

כּוֹהֵן s. כֹּהֵן.

כִּוּוּן *h. m.* Richten, Lenken.

כּוּז *x. m.* kleiner Krug.

כּוּזָא (Est II 2, 21) *x. m.* dass.

כּוֹזְבָא, כּוֹזֵיבָא, בַּר כ׳ *m.* Personenname. בֵּית כ׳ Ortsname.

כּוֹזְבִית *h. f.* von Kozeba herrührend.

כּוּזִית Beiname eines Mannes.

כּוּזְתָא, כּוּזַנְתָּא *x. f.* kleiner Krug.

כּוֹחַ s. כֹּחַ.

כּוֹחָא I *a. m., c.* כּוֹחַ Cant 1, 9 Kraft.

כּוֹחָא II (Lv 11, 30) *a. m.* eine Eidechsenart.

כּוֹחִילְנָא *a. m.* eine Vogelart.

כּוֹחַל *h. m.* Augenschminke.

כּוֹחֲלָא s. כְּחָלָא.

כּוֹי *h. m.* unbekannte Tierart.

כַּוִּי *h. f.* Fenster.

כּוּךְ *h. m.* 1. Höhlung; 2. Schiebegrab (horizontal in den Felsen getriebene Grabhöhle).

כּוּכָא I *a. m., pl. d.* כּוּכַיָּא Cant 8, 5 (nicht MS) 1. Höhlung; 2. Grabhöhle; 3. Hütte.

כּוּכָא II *a. m.* Kuchen.

כּוֹכָב *h. m.* 1. Stern; 2. Strahl.

כּוֹכְבָא *a. m.* 1. *pl. d.* כּוֹכְבַיָּא Gen 1, 16 Stern; 2. Planet Merkur. כּוֹכַב נָגְהָא Jes 14, 12 (MS כּוֹכָב) Planet Venus.

כּוֹכֶבֶת *h. f.* Planet Venus.

כּוֹכַבְתָּא *a. f., c.* כּוֹכֶבֶת Jer 7, 8 (MS כּוֹכֶבֶת) dass.

כוכיא l. כּוּבְיָא.

כוכיתא l. כְּבִיתָא.

כּוֹכֶלֶת *h. f.* Riechpille.

כּוּל *h.* messen. *Pilp.* כִּלְכֵּל 1. unterhalten, versorgen; 2. (vom Haar) nicht abschneiden; 3. Haarwuchs bekommen. *Hitpalp.* versorgt werden.

כּוּל I *a., pf.* 3 *pl.* כָּלוּ Ex 16, 18 messen. *Aph. ipf.* 3 *pl.* יְכִילוּן Jes 27, 8 dass. *Itpe. pf.* אִתְּכֵל Jes 40, 12, אִתְּכִיל, *pt.* מִתְּכַל Hos 2, 1 Soc 59 gemessen werden.

כּוּל II *a.* eine Regel aufstellen.

כּוּל III *a.* sich sehnen, hoffen. Vgl. כְּלָא.

כּוּלָא s. כְּלָא.

כּוּלִיתָא *a. f.,* 1. *ind.* כּוּלְיָא, *pl.* כּוּלְיָן Lv 3, 4 Nieren; 2. Hode.

כּוּמָז *h. m.* Schmucksache des Weibes.

כּוֹמֶר I *h. m.* künstlich überreif gemachte Masse von Früchten.

כּוֹמֶר II *h. m., pl.* כּוֹמָרִים (כְּמָרִים, bibl. כְּמָרִים) Götzenpriester.

כּוּן *h. Pi.* כִּוֵּן 1. grade machen; 2. genau machen; 3. bestimmen, angeben; 3. richten, beabsichtigen, כִּוֵּן לִבּוֹ die Aufmerksamkeit richten. *Pu. pt.* מְכֻוָּן 1. grade; 2. genau; 3. übereinstimmend, entsprechend. *Hi.* הֵכִין zurechtstellen, bestimmen. *Ho. pt.* מוּכָן zurechtgestellt, bestimmt. *Hitp.* 1. grade gemacht werden; 2. sich bereiten; 3 beabsichtigen. *Pil.* כּוֹנֵן feststellen, begründen. *Pul. pt.* מְכוֹנָן zurechtgestellt.

כּוּן *a. Pa.* כַּוֵּן 1. grade machen; 2. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּכַוְּנוּן(!) Num 34, 3 zielen auf, hinlenken zu; 3. richten. כַּוֵּן דַּעְתֵּיהּ die Aufmerksamkeit richten; 4. beachten. *pt. pass.* מְכַוַּן, *pl.* מְכַוְּנִין Est II 1, 2 grade, genau entsprechend. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* אַכְוִינָא 1 S 6, 12 (MS אַכְּוִינָא) grade zielen; 2. *pt. pass. pl.* מַכְוְנָן Ex 26, 5, Ez 1, 9 Soc 59 genau entsprechend. *Itpe.* zurechtgestellt sein. *Itpa.* 1. sich stellen; 2. beabsichtigen, sich anschicken.

כּוּנָא s. כְּנָא.

כְּוָנְגַר *x. m.* Tafelmeister, Truchsess.

כְּוָנְדְקָא(?) *x. m.* dass.

כַּוָּנָה *h. f.* Absicht, Richtung der Aufmerksamkeit.

כַּוָּנוּתָא *a. f.* dass.

כּוֹנָן, **כּוֹנָנִית**(?) *h. m. f.* Stütze(?). S. כְּנוּן.

כּוּנָס *h. m.* das breite Ende der Getreideschaufel.

כַּוַּנְתָּא *a. f,* Absicht.

כּוּנְתָא *a. m., pl. d.* כּוּנְתַיָּא Ex 9, 32, s. כְּנָתָא.

כּוֹס *h. m. f., pl.* כּוֹסוֹת 1. Becher; 2. Vertiefung. בֵּית הַכּוֹסוֹת zweiter Magen der Wiederkäuer(?).

כּוּס *imp.* v. כָּנַס, s. dass.

כּוּסִלְתָּא *a. f.* Schröpfkopf.

כווסקין (Midr. Teh. 1, 6) l. מוּסִיקִין.

כּוּסְתָא *a. f.* Becher.

כּוּף *a.* 1. beugen, unterdrücken; 2. sich beugen.

כּוּף *a. m.* s. כְּפָא.

כּוּפַח *h. m.* ein Kochapparat.

כּוּפְיָא *a. m.* Name eines Fisches.

כופיח (jKeth 31[d]) l. כִּיפִּיחַ, s. כְּפַח.

כּוּפִיתָא *a. f.* Mistfladen.

כופיתא (bBabM 73[b]) l. טְפִיתָא, s. טְפִיתָא.

כּוֹפֶר I *h. m.* Sühngeld.

כּוֹפֶר II *h. m.* Cyperblume (*Lawsonia alba*).

כּוּפֶת *h. m., pl.* כֻּפָּתִין Block, Kloben.

כּוּפְתָא s. כּוּפִיתָא.

כְּוַץ *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* zusammenschrumpfen machen.

כּוּר *h. Pi.* כִּיֵּר überziehen, verschalen.

כּוּר *h. m.* Schmelzofen.

כּוֹר *h. m,* Getreidemass (364, 4 l).

כָּוַר *a. Pa.* fischen.
כּוּרָא *a. m.* 1. 1K 8, 51 Schmelzofen; 2. weibliche Scham(?).
כּוֹרָא *a. m., c.* כּוֹר Lv 27, 16 Getreidemass.
כַּוְרָא *a. m.* Fisch.
כורדקי (bPes 40b) l. כְּוַנְדְּקֵי, s. כְּוַנְדְּקָא.
כּוֹרָה *h. f.* Stamm. S. קוֹרָה.
כּוֹרַח s. כֹּרַח.
כּוֹרִיתָא *a. f.* ein Kor voll. S. כּוֹרָא.
כורך l. כּוֹרֶךְ.
כּוֹרֵם *h. m.* Wein- (Obst-)Gärtner.
כְּוַרְנַק *x. m.* Speisezelt, Speisesaal.
כּוֹרֶת *h. f.* Stamm.
כַּוֶּרֶת *h. f.* Bienenkorb.
כַּוַּרְתָּא *a. f.* dass.
כּוֹרְתָא *a. f.* Stamm. S. קוֹרְתָא.
כּוּשׁ *h. m.* Spindel (mit Haken).
כּוּשׁ (Gen 10, 6) Äthiopien.
כושא l. כֵּישָׁא, s. dass.
כּוּשָׁאָה *a. m., pl. d.* כּוּשָׁאֵי Zeph 2, 12. 1. Aethiopier; 2. Neger.
כּוּשִׁי *h. m.* 1. Aethiopier; 2. Neger; 3. dunkelfarbig.
כּוּשִׁית *h. f.* dass.
כּוּשִׁיתָא *a. f.* dass.
כּוֹשֶׁר *h. m.* 1. rechter Zustand, Tauglichkeit; 2. angemessene Gesinnung.
כּוֹשֶׁת s. כֹּשֶׁת.
כְּוָת *a.* (nur mit Suff., ohne Suff. in jer. Targg.), *c. suff.* כְּוָתֵיהּ Ex 10, 14 wie, gemäss.
כּוּת Ortsname.
כַּוְתָא *a. f.*, 1. *c.* כַּוַּת Gen 8, 6, *pl. ind.* כַּוִּין 1 K 6, 4, *c.* כַּוֵּי Gen 7, 11, *d.* כַּוָּתָא Ct 2, 9 (MS כַּוְאתָא!) Öffnung, Fenster; 2. l. כָּוְתָא.
כּוּתָאָה *a. m.* Samaritaner.
כּוֹתֵב *h. m.* das zum Schreiben dienende Ende des Griffels.
כּוֹתְבָן *h. m.* Schreiber.
כּוֹתֶבֶת *h. f., pl.* כּוֹתְבוֹת Dattel.
כּוּתָּח *h. m.* Sauermilchgewürz.
כּוּתִי *h. m., f.* כּוּתִית Samaritaner. Zuweilen ist כּוּתִי nur Censurlesart für גּוֹי.

כְּוָתִירִין (? Dt JI 4, 43) Ortsname.
כּוֹתֶל *h. m.* Wand.
כּוֹתֶרֶת *h. f.* Kapitäl.
כּוֹתַרְתָּא (Ez 41, 18) *a. f., pl.* כּוֹתְרָן Ez 41, 18 dass.
כּוֹתֵשׁ *h. m.* 1. Zerdrücken; 2. Gerät zum Zerdrücken.
כָּזַב *h.* 1. lügen, belügen; 2. (bildl.) versiegen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* מְכֻזָּב (bildl.) versiegen gemacht (aus dem Leben genommen).
כַּזֵּב *a. Pa.* dass.
כָּזָב *h. m.* Lüge.
כִּזְבָּא (?) *a. m.* ein Längenmass.
כַּזְבָנָא *a. m.* Lügner.
כָּזַז *h.* sich scheuen, genieren.
כְּזַז *a.* dass.
כְּזִיב (Gen 38, 5) Ortsname.
כְּזַר (?) *a. Itpe.* grausam sein.
כֹּחַ *h. m.* 1. Kraft, Stärke. כחו unmittelbare Wirkung. כֹּחַ כחו mittelbare Wirkung; 2. Recht.
כָּחַד *h. Ni.* vertilgt werden. *Pi.* ableugnen. *Hi.* vertilgen.
כְּחַד *a. Itpa.* vertilgt werden.
כַּחֲדָא (Gen 13, 6) *a.* zusammen.
כְּחוֹל *h. m.* Augenschminke.
כָּחַח (כָּחָה?) *h.* sich räuspern.
כְּחִישָׁא *a. m.* abgemagert.
כְּחִישׁוּתָא *a. f.* Abmagerung.
כָּחַל *h.* die Augenlider schminken. *pt. pass.* כָּחוּל (vom Auge) glänzend (wie in Folge von Umränderung durch Schminke).
כְּחַל *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כְּחַלַת 2K 9, 30 dass.; 2. blenden. *Itpe.* geschminkt werden.
כָּחָל *h. m.* Euter.
כַּחְלָא *a. m.* dass.
כְּחָלָא (Est II 1, 3) *a. m.* 1. Augenschminke; 2. eine schwarze Steinart.
כַּחְלִי *h. m.* 1. von der Farbe der Augenschminke (schwarz); 2. כְּחָלִי Cant

5, 14 Or. 1302 Stein von dieser Farbe.

כָּחְלִין *h. m.* schwarze Steinart.

כָּחַשׁ *h.* 1. abmagern. *pt. pass.* כָּחוּשׁ mager; 2. täuschen. *Pi.* heucheln. *Hi.* 1. abmagern; 2. mager, dürftig machen; 3. als Lügner (Lüge) erweisen; 4. widersprechen. *Ho.* als Lügner (Lüge) erwiesen werden. *Hitp.* sich widersprechen.

כְּחַשׁ *a.* abmagern. *Aph.* 1. mager, dürftig machen; 2. als Lügner erweisen, widersprechen. *Itpe.* mager, dürftig werden. *Itpa.* als Lügner erwiesen werden.

כַּחְשָׁא *a. m.* Abmagerung, Verschlechterung.

כמספטיים (bAbZ 39ᵃ MS München כספטיים) l. כָּסְפִּיאָם, s. dass.

כִּי *h.* 1. dann, wann; 2. so; 3. denn; 4. וְכִי denn etwa?

כִּי *a.* 1. Rut 4, 6 wie, gemäss; 2. als, wenn; 3. so; 4. so dass; 5. denn? (Jes 14, 19 MS כְּיְחַם statt כִּי חָם, Jes 23, 3 MS דְּכִחְצַד statt דְּכִי חֲצַד).

כִּי *x.* (χῖ) der griechische Buchstabe Chi.

כִּי *a.* (= כְּהֵי, כְּהַהִיא) wie jenes.

כִּיאוּרָא *a. m.* Hässlichkeit.

כֵּיבָא *a. m., pl. c. suff.* כֵּיבֵיהוֹן Gen 34, 25 Schmerz, Leiden. S. כְּאֵבָא.

כִּיד s. כִּיר.

כִּידוֹן *h. m.* 1. Wurfspiess; 2. (bibl.) Personenname.

כִּידוֹר *m.* Personenname.

כֵּיהָה *h. m.* trübe, dunkel.

כִּיהוּן *h. m.* Priesterornat.

כִּיּוּן (Am 5, 26) Name eines heidnischen Gottes.

כֵּיוָן *h.* sofort. כֵּיוָן שֶׁ 1. sobald als; 2. nachdem. מִכֵּיוָן שֶׁ da ja.

כֵּיוָן (Est II 3, 10) *a.* כֵּיוָן דְּ 1. als; 2. da ja. מִכֵּיוָן דְּ nachdem.

כֵּיוְנָא *a. m.* 1. *pl. f.* כֵּיוְנָן Ez 1, 7 grade; 2. *ind.* כֵּיוַן zuverlässig; 3. *pl. ind.* כֵּיוְנֵי Gn 42, 11 redlich.

כֵּיוְנָא *a. m.* Vernunft.

כֵּיוְנוּתָא *a. f.* Vernunft.

כֵּיוְנִיתָא (Mi 3, 9, MS כְּוָנִיתָא) *a. f.* Gradheit.

כִּיּוּר *h. m.* Überzug, Verschalung.

כִּיּוּרָא, כִּיוֹרָא *a. m., pl. c.* כִּיּוּרֵי 2S 7, 2 dass.

כִּיּוֹר *h. m.* Wasserbehälter des Heiligtums.

כִּיּוֹרָא (Ex 30, 18) *a. m.* dass.

כִּיחַ s. כָּחַח.

כִּיחַ *h. m.* ausgeworfener Schleim.

כֵּיל *h. m.* Feldmesser.

כֵּילָא *a. m.* Mass.

כֵּילָה s. כִּלָּה.

כֵּילוּף *x. m.* Beil.

כֵּילוּתָא *a. f.* Mass.

כִּימָה *h. f.* Siebengestirn.

כִּימְתָא *a. f., ind.* כִּימָא Am 5, 8 dass.

כֵּין *h.* s. כֵּן.

כֵּין *a.* s. כֵּן.

כֵּינִי *a.* (= כֵּין הִיא) 1. so ist es; 2. ist es so?

כִּיס *h. m., pl.* כִּיסִין Beutel.

כִּיסָא I *a. m.* 1. *c. suff.* כִּיסָךְ Dt 25, 13 dass.; 2. s. כִּישָׁא.

כִּיסָא (?) II *a. m.* Dornkraut.

כִּיסָא *a. m.* Holz. S. קִיסָא.

כִּיסְתָא *a. f.* Beutel.

כִּיעוּר *h. m.* Hässlichkeit.

כִּיף s. כַּף.

כֵּיפָא *a. m.* Demütigung.

כֵּיפָא *a. m.* 1. Nu 20, 8 Felsen; 2. Stein (Edelstein) 3. *c.* כֵּיף Ex 14, 30 Ufer.

כֵּיפָה *h. f.* Stein.

כֵּיפְתָא *a. f.* Ufer.

כֵּיצַד *a.* auf welche Weise?

כִּיר s. כּוּר.

כִּירָה *x. f.* Kauf.

כִּירָה *h. f., du.* (hebr.) כִּירַיִם Lv 11, 35 ein Kochapparat.

כִּירָה I *h. f.* Graben.

כִּירָה II *h. f.* Gastmahl.

כִּירָן s. כְּרָיָא.

כירים s. עֲכִיר.

כִּישׁ a. Klingen der Münze im Thonkrug.

כִּישָׁא a. m. 1. Gebund; 2. Bausch(?).

כָּךְ h. so. כָּךְ וְכָךְ 1. so und so; 2. so und so viel. בְּכָךְ dabei. לְכָךְ 1. dazu; 2. deshalb. לְפִיכָךְ daher. אַחַר כָּךְ nachher. שֶׁלְּכָךְ weshalb. הִלְכָּךְ deshalb.

כָּכָא (Jud 15, 19, MS כְּכָא) a. m., pl. c. כָּכֵי(!) Koh 12, 3 Zahn, Kinnbacken. כָּכָא דְּאַקְלִידָא Schlüsselbart.

כָּכְבָא x. m. (κακκάβη) Topf.

ככדיתא l. כַּכְּרִיתָא.

כִּכֵּי (?) x.m. 1. (κίκκος) Kern; 2. l. כָּבֵי.

כִּכְלָא x. m. (κυκλάς) Purpurstreifen am Kleide.

כִּכְלָא x. f. (κίχλη) Krammetsvogel.

כָּכְלִין x. m. (κοχλίον) Schnecke, Spirale.

כּוּכְלִיר x. m. (κοχλιάριον) Löffel.

כָּכְלָן (Gen 25, 25 Sab., MS כִּבְלִים, JI כְּבִילָן, JII כִּכְלָן), s. כְּלָן.

כִּכָּר h. m. 1. Laib Brot; 2. Talent; 3. Jordanebene.

כַּכְּרָא (Ex 25, 39) a. m., pl. כַּכְּרִין Ex 38, 25 Talent.

כַּכְּרִיתָא a. f. Honigseim.

כל. וְכַל = וְאָכַל, s. אֲכַל.

כֹּל h. m. 1. alles; 2. jeder; 3. ganz. כָּל שֶׁהוּא irgend etwas. כָּל שֶׁכֵּן um so viel mehr. כָּל עִקָּר überhaupt. לֹא הַכֹּל מִמֶּנּוּ er ist nicht berechtigt.

כֹּלָּא, כּוּלָּא (Gen 16, 12) a. m., c. כֹּל Gn 7, 21, כָּל Gn 1, 12, c. suff. כָּלֵּיהּ Gn 25, 25 dass. כָּלֵּי הָאי alles dies. כָּלֵּי עָלְמָא Est II 1, 1, כָּל עַמָּא jedermann. כֹּל מִדַּעַם Dt 23, 11, כָּל מִדֵּי Est II 2, 9 irgend etwas, alles. כָּל אֵימַת דְּ so oft als. כָּל הֵיכָא דְּ überall, wo. כָּל הָן דְּ überall, wohin. כָּל דְּכֵן um so viel mehr. כָּל קֳבֵיל Ru 4, 4 vor, in Gegenwart. כָּל קֳבֵל דְּ Koh 5, 15 (MS קֳבֵל) dementsprechend wie, s. כְּ.

כְּלָא I a. 1. pf. 3 pl. כְּלוֹ 1S 6, 10 zurückhalten; 2. verscheuchen. Aph. verscheuchen. Itpe. 1. pf. אִתְכְּלִי Gen 8, 2 zurückgehalten werden; 2. sich hindern lassen.

כְּלָא II a. Aph. 1. pf. אַכְלִי 2S 22, 14 lärmen, schreien, donnern; 2. pt. מַכְלֵי Jerem 1, 15 anschreien, herbeirufen.

כְּלָא III a. 1. zu Ende gehen; 2. zu Grunde gehen. Pa. zu Grunde richten.

כְּלָא IV a. vertrauen.

כְּלָאָה I a. f. ind. Vernichtung.

כְּלָאָה II a. m. Gewahrsam.

כִּלְאָב m. (bibl.) Personenname.

כִּלְאַיִם h. m. du. 1. Mischung zweier Gattungen; 2. Name eines Talmudtraktats.

כָּלַב h. Pi. Hi. heften, nicht kunstgemäss nähen.

כֶּלֶב h. m. Hund.

כַּלְבָּא (Ex 12, 7) a. m., ind. כְּלֵב Jes 66, 3 Soc 59 dass.

כלבא l. כַּלְבָּא, s. dass.

כַּלְבָּא a. m., c. suff. כַּלְבֵּיהּ 1S 13, 20 Axt.

כַּלְבָּה h. f. Hündin.

כלבודא (jEr 20[d], Ausg. Ven. כלכודא) l. כַּלְכִּידָא.

כלבית l. כַּלְבִּית x. f. (βολβῖτις) kleiner Tintenfisch.

כַּלְבּוּס I x. m. (κάλπος) Krug, Urne.

כַּלְבּוּס (?) II x. m. zangenförmiger Nagel, Haken(?).

כלבוס 1. Tanch. Balak 13, l. כְּלִינוּס; 2. bBabK 100[b], l. כַּלְכּוּס.

כלובסין s. כלופסין.

כִּלְבַּת h. f. Haken(?).

כַּלְבְּתָא a. f. Hündin. שְׁנֵי כ׳ besondere Art von Stichen.

כַּלְדָּאָה x. m. (Χαλδαῖος) Magier.

כלידא s. כְּלִידָא.

כַּלְדִּי h. m. Magier.

כִּילְדִין (jPes 29[d]) x. m. pl. (χυλῶδες) ausgekochter Saft.

כלידין (BerR 89) l. כְּלִידוֹן x. m. (χλιδών) Schmuck.

כְּלָה s. אִכְלָא.

כְּלִידְרִין x. m. (χλιδάριον) Halsband.

כָּלָה I *h.* (= כָּלָא) zurückhalten, verscheuchen. כַּלֵּה עוֹרֵב Rabenscheuche. *pt. pass.* כָּלוּי zurückgehalten, sich enthaltend.

כָּלָה II *h.* aufhören, zu Ende sein. *Pi.* 1. vollenden; 2. vertilgen. *Pu. pt.* vertilgt. *Hitp.* vertilgt werden.

כַּלָּה *h. f.*, *pl.* כַּלּוֹת 1. Schwiegertochter; 2. Braut; 3. s. כַּלְּתָא.

כִּלָּה (כָּלָה?) *h. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כִּלּוּ *h.* (= כְּאִלּוּ) als ob.

כלו (DtJI 29, 37) l. כֵּלֵי, s. כֵּלִיתָא.

כְּלוּב *h. m.* Käfig.

כְּלוֹב *h. m.* Axt.

כלוט (jSabb 11[b]) l. בַּלּוּט, s. בַּלּוּטָא.

כִּלּוּי *h. m.* 1. Vollendung; 2. Vertilgung.

כִּלּוּל *h. m.* 1. Vollendung; 2. Ganzheit.

כְּלוּם *h.* 1. irgend etwas; 2. etwa?

כְּלוּם (Koh 1, 9, MS כָּל) *a.* dass.

כְּלוֹמַר *h.* das will sagen.

כְּלִי *h. m.*, *pl.* כֵּלִים 1. Gefäss; 2. Behälter; 3. Gerät; 4. Gewand. *pl.* כֵּלִים Name eines Talmudtraktats.

כִּילִי *x. m. pl.* (χίλιοι) tausend.

כיליי. כיליי סיליי (BerR 51) ein Tier mit feinen Fühlhörnern.

כִּלְיָא, כִּילְיָא *x. f.* (κοιλία) Ausbauchung.

כִּילִיאַרְכוֹן *x.* (χιλιάδων) von Tausenden.

כְּלִיבָה *h. f.* Korb, Korbgeflecht.

כְּלִידָא (Gn 44, 2) *x. m.* (χάλιξ) 1. Becher; 2. Blumenkelch (Blüte).

כְּלָיָה *h. f.* Vertilgung.

כִּלְיָה *h. f.*, *pl.* כְּלָיוֹת Niere.

כיליון (jBer 6[d]) l. בֵּילוֹן, s. dass.

כיליונין (EchR I 4 Ar.) l. mit Ausg. Pes. בּוּלְיוֹטִין, s. בּוּלְיָטִים.

כיליות (BerR 28) l. בֵּילָיוֹת, s. בֵּילוֹן.

כְּלִיוּתָא *a. f.* Vertrauen.

כליכה l. כְּלִיבָה, s. dass.

כָּלִיל *h. m.* (bibl.) Ganzopfer.

כְּלִילָא *a. m.* 1. Ex 29, 6, *pl.* כְּלִילִין, *d.* כְּלִילַיָּא Ri 8, 16, כְּלִילָן Kranz, Krone; 2. Kronenabgabe. כְּלִיל מַלְכָּא Honigklee.

כְּלִילָאָה *a. m.* Eintreiber der Kronensteuer.

כוליר 1. l. כּוֹכְלְיָר, s. dass.; 2. l. כָּכְלִין, s. dass.

כִּלְיַרְכִין *x. m. pl.* (χιλίαρχος) Chiliarch.

כל ירקין (JalkSch I 944) l. כִּלְיַרְכִין.

כֻּלִיתָא *x. f.* (χολή) Zorn.

כַּלֵּךְ *h.* (= כַּלֵּה לָךְ) wende dich doch endlich.

כָּלָךְ *h. m.* eine Art Baumwolle oder Bast.

כַּלְכָא, כֻּלְכָא *a. m.* dass.

כַּלְכָא *x. m.* Speicher.

כולכא l. כֻּלְבָּא, s. dass.

כִּלְכּוּל *h. m.* 1. Versorgung; 2. Haarwuchs.

כַּלְכִּיד *x. m.* (χαλκίς) eine Art Häring.

כַּלְכִּידָא *x. m.* dass.

כלכית l. בָּלְבִית *x. f.* (βολβῖτις) kleine Art Tintenfisch.

כִּלְכֵּל s. כּוּל.

כַּלְכַּלָּה *x. f.* (κάρταλλος) Binsenkorb.

כַּלְכּוּם *x. m.* (von χαλκητάριον?) eine Art Vitriol(?)

כָּלַל *h.* 1. vereinigen, zusammenfassen, einschliessen; 2. eine Regel aufstellen. *Ni.* in einer Regel enthalten sein. *Pi.* bekränzen, krönen. *Pu. pt.* מְכֻלָּל mit eingeschlossen. *Ho. pt.* מָכְלָל vollendet, vervollständigt.

כלל l. בָּלַל, s. dass.

כַּלֵּל *a.* vereinigen. *Pa.* 1. *imp. pl.* כַּלִּילוּ Cant 3, 11 krönen; 2. Hochzeit machen. *Aph.* krönen. *Itpa.* 1. gekrönt werden; 2. Hochzeit haben. *Schaph. ipf.* 2 *m. sg. c. suff.* תְּשַׁכְלְלִנַּהּ Gen 6, 16 vollenden. *Ischtaph. pf.* 3 *m. pl.* אִשְׁתַּכְלַלוּ Gen 2, 1 vollendet werden.

כְּלָל *h. m.*, *pl.* כְּלָלִים, כְּלָלוֹת 1. Allgemeines. בִּכְלָל im allgemeinen; כְּלָל וּפְרָט Allgemeines und Besonderes (eine

der Regeln zur Eruierung des Rechts aus dem geschriebenen Gesetz); 2. Princip, Regel; 3. Gesamtheit; 4. Summe.

כְּלָלָא *a. m., pl.* כְּלָלִין 1. Allgemeines; 2. Princip, Regel. מִכְּלָל daraus (aus dem ganzen Inhalt) folgt.

כָּלַם *h. Ni.* beschämt sein. *Hi.* beschämen, tadeln. *Ho. pt.* beschämt.

כְּלַם *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּכְלִים 1S 1, 16 beschämen. *pt. pass.* מַכְלַם beschämt. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְכַּלַּם Nu 12, 14 beschämt werden, sich schämen.

כלמא l. בְּלָמָא.

כְּלִמָּה *h. f.* Schande.

כלמו (DtJI 29, 4) l. בְּלִיאוּ, s. בְּלָא.

כלמי l. בְּלָמֵי, s. בְּלָמָא.

כְּלָמוּס *x. m.* (χλαμύς) Officiersmantel.

כַּלְמְתָא (Ex 8, 12 MS קַלְמְתָא) *a. f., pl.* כַּלְמִין Laus.

כְּלָן *x. m.* (χλαῖνα) Mantel.

כָּלָן *x. m.* (καλόν) schön.

כילן l. בֵּילָן, s. בֵּילוֹן.

כִּילוֹן *x. m.* (*cilo*) Schmalkopf.

כְּלִינִידָא, כְּלִינִידִין *x. m.* (χλανίδιον) leichtes Obergewand.

בְּלָנִיתָא *a. f.* Mohnart (*Papaver spinosum*).

כְּלִינוּס *x. m.* (χαλινός) Zügel, Zaum.

כְּלוֹנַס, כְּלוֹנְסָא (1 K 6, 4 Soc 59; Or 2210 כְּלִינְסָא) *x. m.* (χελωνίς) 1. Schildkrampe (am Flaschenzug); 2. Schutzdach; 3. Fussgestell.

כְּלִים *x. m.* (ἄκυλος) essbare Eichel.

כילום (jSabb 10ᵇ) (?).

כולסא (bSabb 154ᵇ) l. בּוּלְסָא, s. בּוּלוּס.

כליסים, s. אַכְסַלִית.

כליסרקין (Siphre Dt. 317; Ven. 1545 כלים רקים; JalkSch I 944 כל ירקין) l. כִּילְיָרְכִין, s. dass.

כלעס l. בַּלְעָס, s. dass.

כְּלַפֵּי *h.* 1. gegen hin, gegenüber; 2. in der Richtung auf. כְּלַפֵּי שֶׁ dem gegenüber, dass.

כְּלַפֵּי (Koh 7, 9) *a.* dass. כְּלַפֵּי לְיָא nach welcher Richtung?

כילופוס (PesR 23) l. פִּילַנְטְרוֹפּוֹס *x. m.* (φιλάνθρωπος) menschenfreundlich.

כלופסין (bNed 50ᵇ) l. בְּלוּפְסִין *x. pl.* (cf. φιβάλεως) eine Feigenart.

כְּלַכִּיד s. כְּלָקִיד.

כְּלַקְדִּיקָה (SchirR 4, 8) *x. f.* (λεκτίκιον) Sänfte.

כְּלַקְטוֹר *x. m.* (λικτώρ) Liktor (Strafvollzieher).

כְּלַקְטֵירִין (falsch VajR 23 כל קטורין) *x. m.* (χαρακτήριον) Bild.

כְּלָקֵי *x. m. pl.* (χαλκός) Kessel.

כַּלְקִים (כולקים) Ortsname (Χαλκίς).

כֻּלִיקוֹס *x. m.* (χολικός für μελαγχολικός) trübsinnig.

כלרייה (TosBk 7) l. הַכֹּל דֵּיָה.

כַּלְּתָא *a. f.* 1. *c. suff.* כַּלְּתֵיהּ Gn 11, 31 Schwiegertochter; 2. *pl.* כַּלָּן Jer 7, 34, כַּלִּין Braut; 3. *ind.* כַּלָּה, *pl.* כַּלֵּי Bezeichnung der öffentlichen Rechtsbelehrungen vor dem Passah- und Hüttenfeste in Babylonien.

כִּלְּתָא (כִּלְתָא) *a. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כֵּם. דִּיכֵם mit *Suff.* s. דִּיכְמָא.

כְּמָא *a.* כְּמָא דְ Gn 13, 16 wie. כְּמָא o wie, s. כַּמָּה.

כְּמָה *h.* כְּמָה שֶׁ wie.

כַּמָּה *h.* 1. wie viel? wie lang? 2. wie viel!; 3. viel. עַד כַּמָּה bis wann? עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr.

כַּמָּה (Gn 47, 8), richtiger כְּמָה *a.* dass. עַל חַד כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr.

כְּמֵהָ *h. m.* eine Pilzart.

כַּמְהָא *a. m.* dass.

כְּמוֹ, כְּמוֹת (auch mit Suff.) *h.* wie. כְּמוֹת שֶׁ wie das, was.

כַּמּוֹן *h. m.* Kümmel (*Cuminum cyminum*).

כַּמּוֹנָא (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

כְּמוֹנָא s. כְּמָנָא.

כָּאמַי *x.* (χαμαί) zur Erde.

כָּמָךְ *x. m.* säuerliche Zukost.

כָּמְכָא *x. m.* säuerliche Zukost.
כָּמָם *h. m.* Knebel.
כָּמָן *h.* viel.
כָּמַן *h. Pi.* in Versteck legen. *Hi.* verborgen aufstellen, auflauern lassen.
כְּמַן (Ex 21, 13) *a., ipf.* יִכְמוֹן Gn 49, 17 auflauern. *Pa. pt.* מְכַמֵּן (!) Thr 3, 10 dass. *Aph.* auflauern lassen. *Itpe. inf. c. suff.* אִתְכְּמוֹנֵיהוֹן Hos 7, 6 sich auf die Lauer legen.
כַּמָּן *h. m.* hinterlistig.
כְּמָנָא (Jos 8, 2, Ri 9, 35) *a. m., c. s.* כְּמָנֵיהּ Jos 8, 13 Praet. 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כְּמָנָה *h. f.* dass.
כִּמָּנוֹן *h. m.* dass.
כומני *x. f.* (χαμεύνη?) Frauensattel (?).
כְּמַנְתָּא *a. f., ind.* כְּמָנָא Nu 35, 20, *pl. c.* כְּמָנַת 1 K 2, 5 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כָּמַס *h.* verbergen.
כמס l. כָּמַם.
כְּמָסָא *a. m.* Verborgenheit.
כִּמְסָאוֹת *h. f. pl.* in Gruben verborgene Getreidehaufen (?).
כְּמִסַּת (Lv 25, 26) *a.* genug für. כְּמִסַּת דְּ Nu 35, 18 genug, dass.
כְּמָצָא (Jes 24, 17) *a. m.* Grube.
כָּמַר I *h.* warm machen, dünsten. *Pi.* dass. *Ni.* zusammenschrumpfen (nach innen einstürzen) (?).
כָּמַר II *h. Hi.* Netze auswerfen.
כָּמַר III *h. Ni.* (v. רַחֲמִים) rege werden.
כְּמַר I *a.* 1. warm machen, dünsten; 2. zusammenschrumpfen.
כְּמַר II *a.* (v. רַחֲמִין) rege machen.
כּוּמְרָא *a. m., pl. d.* כּוּמְרַיָּא Gen 47, 21 Götzenpriester.
כְּמָרִיתָא *a. f.* gedünstete (warm gemachte) Masse.
כּוּמְרָנָא *a. m.* dass.
כמרוסא (BemR 12) l. כַּמְרוֹטְסָא *x. m.* (καμαρωτός) mit gewölbter Decke versehener Wagen.

כְּמֹרֶת (?) *h. f.* gedünstete Masse (von Trauben) (?).
כָּמַשׁ *h.* welk werden. *pt. pass.* כָּמוּשׁ welk. *Ni.* dass.
כְּמַשׁ *a.* dass.
כמת. דיכמת s. דִּכְמָא.
כּוּמְתָא *a. f.* spitze Mütze.
כָּן *h.* hier, da. מִכָּן von hier, von jetzt ab. עַד כָּן bis hier. S. כָּאן.
כָּן *a.* dass. מִכָּן Est II 1, 1; 5, 1. S. כָּאן.
כֵּן *h.* so. וְכֵן ebenso. כָּל שֶׁכֵּן um wie viel mehr. אֶלָּא אִם כֵּן es sei denn, dass. יֶתֶר מִכֵּן mehr als dies. לָכֵן dazu. עַל כֵּן, לָכֵן, בְּכֵן deshalb. אַף עַל פִּי כֵן trotzdem.
כֵּן, כֵּין (Gn 1, 9) *a.* so. עַל כֵּין, עַל כֵּן Ex 20, 11, בְּכֵין, בְּכֵן Gn 30, 15, לְכֵן, לְכֵין (hebr.) Gn 4, 15, Est II 2, 10, 2S 22, 47, מִטּוּל כֵּן, בְּגִין כֵּן, לְפוּם כֵּן, עַל יְדֵי כֵן deshalb. אֲפִילוּ כֵן trotzdem. בְּכֵין Gn 13, 7 damals, Cant 1, 14 sodann, Thren 1, 2 so. מִבְּכֵין 1. 2S 6, 22 Soc 59 mehr als dies; 2. 2S 28, 14 von da ab. דְּלָא כֵן, דִּילָא כֵן, דִּי לָא כֵן, דִּלְכֵן wo nicht, sonst. עַל מְנָת כֵּן unter dieser Bedingung. כָּל דְּכֵן um wie viel mehr. בָּתַר כֵּין Gn 18, 5, מִן בָּתַר כֵּן später, nachher.
כֵּן *h. m.*, 1. *pl.* כַּנִּין Gestell; 2. Standort, Stellung; 3. Wagebalken (?).
כַּנָּא *a. Pa.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִתְכַּנִּיו (!) Jes 1, 4, l. אִתְכַּנִּיוּ benannt werden, sich benennen.
כַּנָּא I *a. m.* Stellung, Platz.
כַּנָּא II, כִּנָּא *a. m.* eine hohle Hand voll.
כִּנְגַּר *x. m.* Saft der Artischoke (*Cynara scolymus*).
כַּנְדָּא I *x. m.* (κάνδυς) Kleid mit weiten Ärmeln.
כַּנְדָּא II *x. m.* 1. Krug, Kanne; 2. eine gewisse Unregelmässigkeit der Lunge.
כנדוקא *m.* Beiname eines Mannes.
כִּנָּה *h. f., pl.* כִּנִּים 1. Laus; 2. Made.

כַּנָּה *h. f.* Gestell.

כִּנָּה *h. Pi.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben, auf verhüllende Weise ausdrücken. *Pu. pt.* מְכֻנֶּה benannt.

כנהיהון (bKer 3[b] Ar.) l. כִּנְּתֵיהוֹן(?), s. כִּנְּתָא.

כִּנּוּי *h. m.* 1. Beiname; 2. umschreibende Benennung.

כִּנּוּיָא *a. m.* dass.

כָּנוּנָא *a. m.* tragbarer Herd.

כנוני (jAbZ 39[c]) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11[b] חנוני)(?).

כִּנּוּס *h. m.* 1. Hineinthun; 2. Sammeln.

כְּנוּפְיָא *a. m.* Gemeindeversammlung.

כִּנּוֹר *h. m.* Saiteninstrument.

כִּנּוֹרָא (Gn 4, 21, MS כִּנָּרָא) *a. m.* dass.

כָּנוֹשָׁאָה *a. m.* der Ausfegende.

כנוותה (jAbZ 39[c]) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11[b] אקניתיה, אקנית').

כַּבְיָא. כ׳ פרווא (bChull 62[b] Ar.) Vogelname. S. בוניא.

כִּנִּים vgl. קִנִּים, s. קֵן.

כְּנִימָה *h. f., pl.* כְּנִימִיּוֹת Ungeziefer.

כְּנִיסָה *h. f.* 1. Hineingehen; 2. Versammlung. יוֹם הַכְּנִיסָה Tag des Hereinkommens zur Stadt (Markttag), d. h. Montag oder Donnerstag.

כְּנִישָׁא *a. m.* Versammlung. כְּנִישׁ Dt 16, 8, viell. *imp.* v. כְּנַשׁ.

כְּנִישׁוּתָא *a. f.* Sammlung.

כְּנִישְׁתָּא, כְּנֵישְׁתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* כְּנִישַׁת Gn 1, 10, כְּנֵישַׁת Lv 11, 36 Sammlung; 2. gottesdienstliche Versammlung. בֵּית, בֵּי כ׳, *pl. d.* בָּתֵּי כְנִישָׁתָא Ri 5, 9 Versammlungshaus, Synagoge; 3. (ohne בֵּית) *pl. d.* כְּנִישָׁתָא Mi 7, 11 Versammlungshaus, Synagoge; 4. Gemeinde. S. auch כְּנִשְׁתָּא.

כִּנֵּן *h. Pi.* winden. *Pu. pt.* gewunden.

כָּנַס *h.* 1. hineinbringen, sammeln; 2. heimführen (das Weib). כְּנוּסָה geehelicht; 3. eingehen, kleiner werden; 4. zurücktreten. כָּנוּס eingebogen. *Ni.* 1. eingehen, hineingehen; 2. heimgeführt werden; 3. eingebogen sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Hi.* hineinbringen, einführen. *Hitpa.* 1. sich versammeln; 2. kleiner werden.

כְּנַס *a.* 1. versammeln; 2. heimführen; 3. eintreten. *Pa.* sammeln. *Itpa.* sich versammeln.

כְּנֵסִיָּה *h. f.* 1. Vereinigung; 2. Vereinigunsstätte.

כְּנֶסֶת *h. f., pl.* כְּנֵסִיּוֹת 1. Sammlung, Versammlung. בֵּית הַכְּנֶסֶת Versammlungshaus (Synagoge); 2. Versammlungshaus (Synagoge); 3. Gemeinde. כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה die grosse Versammlung (die Volksvertretung zur Zeit Esra's und Nehemia's).

כְּנִסְתָּא *a. f.* Versammlungshaus (Synagoge).

כְּנַע *a., pf. c. suff.* כַּנְעֵינַנִי Thr 3, 16 beugen. *pt. pass.* כְּנִיעַ gebeugt. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אִתְכְּנַעְתָּא 2K 22, 19 sich demütigen.

כנעה (jNed 37[d]) l. נִנְעָא, s. dass.

כְּנַעַן Eigenname einer Person, eines Volkes und Landes.

כְּנַעֲנָאָה (Gn 12, 6) *a. m.* Kanaaniter, Phönicier.

כְּנַעֲנִי *h. m.* dass.

כָּנַף *h. Ni.* sich verbergen.

כְּנַף *a.* 1. versammeln, sammeln; 2. sich versammeln. *Pa.* 1. sammeln; 2. falten. *Itpe.* 1. *pt. pl.* מִתְכַּנְפִין Cant 8, 7 (MS מִתְכַּנְשִׁין) sich versammeln; 2. zusammengedrückt werden.

כָּנָף *h. f. m., du.* כְּנָפַיִם 1. Flügel, Schwinge; 2. Achsel, Schulter; 3. Arm, Hand; 4. die beiden Teile der Doppelflöte; 5. Zipfel, Ende; 6. Spitze, Ecke. קִבֵּל לִכְנָפַיִם aufnehmen (als Chaber) für Händewaschung. הִכְנִיס תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה unter die Fittige

Gottes bringen (ins Judentum einführen). גְּלָה רְאָה כְּנַף אָבִיו, das vom Vater berührte Weib berühren.

כַּנְפָא *a. f.* 1. *d.* כַּנְפָא 1 K 6, 24 *pl. c. suff.* כַּנְפוֹהִי Lv 1, 17, כַּנְפָהָא Mal 3, 20 Flügel; 2. *pl. c.* כַּנְפֵי Dt 22, 12 Zipfel; 3. Arm; 4. Schoss. בַּת כַּנְפָא Dt 14, 13 eine Vogelart.

כִּנָּרָא (Gn 4, 21) *a. m.* Saiteninstrument.

כִּינָרָא *x. m.* (κινάρα) Artischocke.

כָּנַשׁ *h. Hitpa.* sich versammeln.

כְּנַשׁ *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְנוֹשׁ Dt 28, 39 sammeln, versammeln; 2. wegfegen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲכַנֵּישׁ Ez 11, 17 dass. *Aph. pf.* אַכְנֵישׁ Ex 35, 1 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְכְּנֵישׁ Gn 25, 8 sich versammeln; 2. sterben. *Itpa. imp. pl. m.* אִתְכַּנַּשׁוּ Gn 49, 1 sich versammeln.

כִּנְשָׁא (Ex 34, 22) *a. m.* Einsammeln, Ernte.

כְּנִשְׁתָּא *a. f.* 1. *ind.* כְּנִשָׁא Jes 1, 4, *pl.* כְּנִשָׁן Gen 17, 16, *c.* כְּנִשַׁת Gen 35, 11; 48, 4 Haufe, Menge; 2. Versammlung. בֵּית כְּנִשְׁתָּא Synagoge; 3. Synagoge. 4. *d.* כְּנִשְׁתָּא Ex 16, 2 Gemeinde; 5. Volksvertretung. כְּנִשְׁתָּא רַבְּתָא Cant 6, 5 die Volksvertretung zur Zeit Esra's. S. כְּנִישְׁתָּא.

כּוּנְשְׁרָא *x. m.* Nabel.

כַּנְתָּא *a. f.* 1. 1 K 17, 31 Gestell; 2. Mastdarm.

כִּנְּתָא *a. f.* Laus, Ungeziefer.

כֻּנָּתָא *a. m., pl. d.* כּוּנָתַיָּא (!) Ex 9, 32 Spelt (*Triticum Spelta*).

כַּנְתָּא *x. f.* (κάνης) Rohrgeflecht.

כְּסָא I *a., pt. pass.* כְּסֵי 1 S 3, 1; 21, 3, *d.* כְּסַיָּא verborgen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*, כַּסִּיאַת Gn 38, 15 verhüllen, bedecken, zudecken; 2. *ipf.* 1 *pl.* נְכַסֵּי Gn 47, 18 verbergen. *Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתְכַּסֵּי Dt 22, 12 sich bedecken; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְכַּסָּא Gn 18, 14 verborgen sein, sich verbergen.

כְּסָא II *a.* zurechtweisen.

כָּסָא (Gn 40, 11) *a. m., pl.* כָּסִין Becher. בֵּי כָסָא der zweite Magen der Wiederkäuer(?).

כֶּסֶה, כֶּסֶא *h. m.* abnehmender Mond.

כִּסֵּא *h. m., pl.* כִּסְאוֹת, כִּסְּיוֹת Stuhl. בֵּית הַכִּסֵּא Abtritt.

כֻּסְבָּר *x. m.* Koriander (*Coriandrum sativum*).

כֻּסְבַּרְתָּא *x. f.* dass.

כְּסִיגָרוֹן *x. m.* (ὀξύγαρον) saure Fischbrühe.

כַּסְדָּאָה *a. m.,* l. *pl. d.* כַּסְדָּאֵי Gn 11, 28 Babylonier. S. כַּשְׂדָּאָה.

כָּסָה *h., pt. pass.* כְּסוּי verhüllt. כְּסוּי עֵינַיִם blind. *Ni.* verborgen, verschwunden sein. *Pi.* 1. bedecken; 2. verhüllen; 3. verheimlichen. *Pu. pt.* מְכֻסֶּה verhüllt, verborgen. *Hitpa.* 1. verborgen sein; 2. sich verhüllen, kleiden.

כִּסּוּחַ *h. m.* Beschneiden, Verschneiden.

כִּסּוּי *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedeckung, Deckel.

כִּסּוּיָא *a. m.* 1. Bedeckung; 2. *d.* כִּסּוּיָא Est II 6, 10 (MS כְּסוּיָא) Gewand; 3. Verborgenes.

כִּסּוּפָא *a. m.* 1. Schande; 2. *pl. c. suff.* כִּסּוּפֵיהוֹן (!) Thr 3, 61 Beschämung, Beschimpfung; 3. Scham.

כְּסוּת *h. f.* Bekleidung.

כְּסוּתָא (Ex 22, 25) *a. f.* 1. dass; 2. *c.* כְּסוּת Gn 20, 16 Verhüllung.

כָּסַח *h.* 1. beschneiden, verschneiden; 2. abschneiden. *Pi.* dass.

כְּסַח *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְסַח Lv 23, 3 dass. *Pa.* dass.

כּוּסְטוּדְיָנוּס (SchirR 6, 11) l. כוסטריינוס *x. m.* (κουστωδιανός) Wachtposten.

כְּסֵי s. כְּסָא I.

כוסיא (Ex JI 22, 8) l. בּוּסְיָא, s. בְּסְיָא.

כסירא (Ex JI 9, 31) l. בְּכִירָא, s. dass.

כְּסִיָּה *h. f.* Verhüllung.

כְּסִיל *h. m.* 1. thöricht; 2. Sternbild Orion.

כְּסִילָא *a. m.* 1. thöricht; 2. *d.* כְּסִילָא Am 5, 8 (MS כְּסָלָא) Orion.

כְּסִיפָא Ortsname.
כְּסִיפוּתָא *a. f.* Scham, Sichschämen.
כְּסִיתָא I *a. f.* Bedeckung.
כְּסִיתָא II *a. f.* Koralle.
כסך, כסכס(?) *x. m.* (κρίκος) Ring(?).
כִּסְכּוּס *h. m.* Abreiben, Ausreiben.
כִּסְכֵּס s. כָּסַס.
כַּסְכֵּס s. כְּסַס.
כִּסְכְּסָיָה (?) *m.* Personenname (Zerreiber?).
כָּסַל *h., pt. pass.* כָּסוּל mit unregelmässiger Lende.
כֶּסֶל *h. m., pl.* כְּסָלִים Lende.
כִּסְלָא I *a. m.* dass.
כִּסְלָא (Am 5, 8) II *a. m.* das Sternbild Orion. S. כְּסִילָא.
כִּסְלָא III *a. m.*, gehäufelte Erde (zwischen den Ackerfurchen).
כִּסְלֵו (Sach 7, 1) Name des neunten Monats.
כַּסְלוּחָאָה *a. m., pl. d.* כַּסְלוּחָאֵי Gn 10, 14 ein Volksstamm.
כֻּסֶּמֶת *h. f., pl.* כֻּסְּמִין Spelt (*Triticum spelta*).
כְּסַן *a. Pa. Aph.* zurechtweisen, züchtigen.
כֶּסֶן *h. m.*, nur *pl.* כְּסָנִין geröstete Körner.
כִּסְנָא *a. m.* 1. *pl.* כִּסָּנִין 1 K 14, 3 (MS כִּיסָנִין) dass.; 2. Jos 9, 5 (Ausg. Praet. כִּסָּנִין) vertrocknete Krumen.
כִּסְנָא *a. m.* Lehm, Kot.
כיסנא (bSabb 138[b]) s. כסך.
כיסנית (jPes 37[b] Ausg. Krot.; Ausg. Ven. כיסני׳) l. כִּסָּנִין, s. כֶּסֶן.
כָּסַס *h.* 1. kauen (ohne herunter zu schlucken); 2. (bibl.) zählen, rechnen. *Pilp.* 1. kauen; 2. reiben.
כְּסַס I *a.* dass. *Aph.* kauen lassen. *Palp.* reiben.
כְּסַס II *a. Aph.* tadeln.
כְּסִיסְטָא *x. f.* (ξέστης), *pl.* כְּסִיסְטָאוֹת (BerR 3 Ausg. Ven. 1545) Mass (Sextarius), etwa 1/2 Liter.
כְּסוּסְטְרָא *x. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Ausbau, Balkon.

כָּסַף *h. Hi.* 1. blass werden, hell werden; 2. geringer werden; 3. beschämen.
כְּסַף *a.* sich schämen. *Pa. Aph.* Schande bereiten. *Itpe.* 1. sich schämen; 2. beschämt werden.
כסף. כסופים (Siphre Dt § 13) l. nach Siphre Num § 92 פְּסִיפִים *x. m.* (ψηφίστης) Rechner(?).
כֶּסֶף *h. m.* 1. Silber; 2. Silbermünze (Sekel); 3. Geld.
כַּסָּף *h. m.* Silberarbeiter.
כַּסְפָּא I (Gn 47, 8) *a. m., ind.* כְּסַף Dt 23, 20; 1. Silber; 2. Sekel; 3. Geld.
כַּסְפָּא *a. m.*, nabat. für חַסְפָּא, s. dass.
כֻּסְפָּא *a. m.* Trester.
כְּסִפְיַאס *x. m.* (ξιφίας) Schwertfisch.
כֻּסְפָּן *h. m.* Trester.
כַּסְפְּתָא *a. f.* Geldkasten.
כספתיאס (bChull 66[b]) l. כְּסִפְיַאס, s. dass.
כסרא (Hiob 18, 13) l. בִּכְרָא, s. dass.
כְּסוּרְיָא *x. f.* (ἐξορία) Verbannung.
כֶּסֶת *h. f., pl.* כְּסָתוֹת 1. Kissen, Polster; 2. Fleischmasse.
כִּסְתָּא (Gn 42, 27) *a. f., pl.* כִּסִּין Häcksel. כִּסָּא דְהַרְסָנָא Zerhacktes von einer Fischart.
כְּעִירוּת *h. f.* Hässlichkeit.
כַּעְכָּא *a. m.* Kuchenart.
כִּעְכַּע *h.* ein Geräusch machen.
כַּעְכַּע *a.* dass.
כְּעַן *a.* 1. Nu 22, 4 jetzt. מִכְּעַן Jes 9, 6 von jetzt ab. עַד כְּעַן Gn 43, 28 bis jetzt; 2. Gn 38, 16 nun denn; 3. Gn 13, 9 doch.
כָּעַס *h.* zürnen, verdrossen sein. *Hi.* erzürnen.
כְּעַס *a.* zürnen. *Aph.* erzürnen.
כעוס (bSabb 62[b]) l. עֲכָּים, s. dass.
כַּעַס *h. m.* Zorn, Ärger.
כַּעְסָא *a. m.* dass.
כָּעַר *h., pt. pass.* כָּעוּר 1. hässlich; 2. unpassend. *Pu. pt.* מְכוֹעָר dass. *Hitpa.* hässlich erscheinen.

כָּעַר *a. Pa. pt.* מְכָעַר, *f.* מְכָעֲרָא Nah 3, 6 (MS *Aph.* מַכְעֲרָא) hässlich.

כַּף *h. f.* 1. *du.* כַּפַּיִם Hand; 2. Handschuh; 3. Sohle; 4. Klaue, Tatze; 5. Stück; 6. Palmzweig; 7. Schamhügel; 8. *pl.* כַּפּוֹת, כַּפִּין Löffel, Kelle, Schale; 9. Wagschale; 10. Buchstabe כ; 11. l. כֵּף.

כֵּף *h. m.* 1. Fels; 2. Ufer.

כֵּפָא s. כֵּיפָא.

כַּפָּא *a. m., pl.* כַּפִּין 1. Hand; 2. Gebund; 3. Schale. כַּפָּא דְמוֹחָא Hirnschale; 4. Schulter (?); 5. der griechische Buchstabe κάππα.

כַּפָּא *a. m.* Schale, Deckel.

כְּפָא *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* כְּפַת Ez 17, 7 krümmen, beugen, umstürzen, verrücken; 2. zwingen. *Aph.* dass. *Itpe.* umstürzen, einfallen.

כָּפָה *h.* dass. כְּפוּי טוֹבָה undankbar. *Ni.* 1. umgestürzt werden; 2. *pt.* נִכְפֶּה besessen (epileptisch).

כִּפָּה *h. f.,* 1. *pl.* כִּפִּין Palmzweig; 2. Bogen; 3. Gewölbe; 4. gewölbter Raum (Gefängniszelle); 5. Kopfbedeckung; 6. Wellenberg. כִּפַּת הַיַּרְדֵּן eine Ingredienz des Räucherwerks.

כְּפוֹר I *h. m.* Reif.

כְּפוֹר II *h. m,* Becher, Schale.

כפויי (bEr 29b) l. כַּפָּיֵי, s. כַּפָּיָא.

כִּפּוּר *h. m.,* meist *pl.* כִּפּוּרִים Sühne, Versöhnung. מְחֻסַּר כִּפּוּרִים ein Aussätziger, dessen Reinigung zwar begonnen hat, aber noch nicht (durch Darbringung der vorgeschriebenen Opfer) vollendet ist.

כִּפּוּרָא *a. m., pl. d.* כִּפּוּרַיָּא Ex 29, 36 dass. יוֹמָא דְכִפּוּרַיָּא Lv 23, 27 Versöhnungstag.

כְּפוֹרָא I *a. m.* Reif.

כְּפוֹרָא II *a. m.* Becher, Schale.

כְּפוֹרָא III *a. m., pl.* כְּפוֹרִין Cant 4, 13 Cyperblume (*Lawsonia inermis*).

כַּפּוּרֵי *a.* (*Inf. Pa.* v. כְּפַר) בֵּית כַּפּוּרֵי Lv 16, 2, 1K 6, 5 Sühnestätte, das Allerheiligste im Heiligtum.

כַּפֹּרֶת *h. f.* Deckel der Bundeslade. בֵּית הַכַּפֹּרֶת das Allerheiligste.

כַּפּוּרְתָּא (Ex 25, 17, MS כָּפּוּרְתָּא) *a. f.* dass.

כְּפוּת *h. m.* Fessel.

כְּפוּתָא (?) *a. f.* Mistfladen. S. כּוּפִיתָא.

כָּפֵחַ *h. m.* Riese.

כַּפְיָא *a. m.* Mistfladen.

כְּפִיָּה *h. f.* Umstürzen.

כָּפִיל *h. m.* das Doppelte.

כְּפִילָא *a. m.* dass.

כְּפִילָה *h. f.* Verdoppelung (des Erbes).

כְּפִילְתָּא (Gn 23, 19) *a. f.* Doppeltes (Bezeichnung des Grundstückes, welches Abraham als Erbbegräbnis erwarb).

כְּפִינָא s. כַּפְנָא.

כֵּפִים *h. m.* 1. eine Art Baustein; 2. l. כַּפַּיִם, s. כַּף.

כְּפִיפָה I *h. f.* Bücken.

כְּפִיפָה II *h. f.* 1. Geflecht, Korb; 2. Gefängnis.

כְּפִיפְתָא *a. f.* dass.

כְּפִירָה *h. f.* Ableugnung.

כְּפִישָׁה *h. f.* Gefäss mit eingebogenem Rand.

כְּפִיתָה *h. f.* Binden.

כַּפְכַּף *h. m.* Schale.

כָּפַל I *h.* verdoppeln. *pt. pass.* כָּפוּל doppelt. *Ni.* verdoppelt werden. *Hi.* doppelt machen. *Ho.* mit Verdoppelungen versehen.

כָּפַל II *h.* kümmern. *Ho.* sich kümmern, sich mühen.

כְּפַל I *a., pt. pass.* כְּפִיל Cant 8, 7 (MS כְּפוּל) doppelt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְכְּפִילוּ Jes 38, 12 verdoppelt werden; 2. sich zusammenthun.

כְּפַל II *a. Itpe.* sich kümmern.

כֶּפֶל *h. m., c.* כֶּפֶל, *du.* כִּפְלַיִם das Doppelte.

כִּפְלָא *a. m.* dass.

כַּפְלָא *a. m.* Lende.

כִּפְלָה (Jes 40, 4) *a. m.* Unebenes.

כְּפָלָא *x. m.* (κέφαλος), *pl.* כְּפָלְיוֹת, כְּפָלְאוֹת ein Seefisch (?).

כפלון (BerR 59; Ausg. Konst. סילון) l. פִּילוֹן, s. dass.

כפליין (jNidd 50ᵃ) l. כְּפָלְיוֹן, s. פִּילְיוֹן.

כיפליסין (jPea 20ᵃ) l. קוֹלְפָסִין.

כָּפַן *h., pt. pass.* כָּפוּן hungrig.

כְּפַן, כְּפַן I *a., pf.* 3 *f. sg.* כְּפֵינַת Gn 41, 55, *impf.* יִכְפַּן hungern. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. suff.* אַכְפְּנָךְ Dt 8, 3 hungern lassen.

כְּפַן (?) II *a.* krümmen.

כַּפְנָא (Gn 12, 10) *a. m.* Hunger, Hungersnot.

כַּפְנָא (Jes 58, 7 Soc 59, Am 8, 11) *a. m., ind.* כְּפִין Am 8, 11 hungrig.

כְּפָנִית *h. f.* unreife Datteltraube.

כְּפָנִיתָא, כְּפָנִיתָא *a. f.* dass.

כְּפַס *a., pt. pass. f. pl.* כְּפִיסָן Est II 1, 16 angeheftet. Wohl zu lesen כְּפִיתָן, s. כְּפַת.

כפע *Hi. pt.* מַכְפִּיעַ BerR 28 Ar., l. מַפְקִיעַ, s. פָּקַע.

כָּפַף *h.* 1. beugen, krümmen. *pt. pass.* כָּפוּף gekrümmt, krumm; 2. umstürzen; 3. zwingen. *Ni.* 1. gebeugt, gebogen werden; 2. umgebogen werden.

כְּפַף *a.* 1. *pf.* כַּף Est II 1, 6 (MS Or. 2377 כָּף), *pt. act.* כָּפֵיף Jes 58, 5, *pt. pass. f.* כְּפִיפָא Est II 5, 1 beugen, biegen; 2. umstürzen. *Pa. inf.* כַּפָּפָא Ez 17, 6 (MS כְּפָפָא) dass.

כְּפַפְתָּא s. כְּפִיפְתָּא.

כָּפַר *h.* verleugnen, ableugnen. *pt.* כּוֹפֵר Gottesleugner. *Hi.* zum Leugner machen. *Pi.* sühnen. *Hitpa.* gesühnt werden.

כְּפַר *a.* 1. abwischen; 2. *pt. m. pl.* כָּפְרִין Jer 2, 27 leugnen, ableugnen. *Pa.* 1. abwischen; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יְכַפֵּר Lv 5, 18 sühnen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְכַּפַּר Est II 3, 8 weggetilgt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְכַּפַּרוּ Ex 29, 33 gesühnt werden.

כָּפָר *h. m., pl.* כְּפָרִין Dorf.

כְּפָרָא, כַּפְרָא, כְּפַרְא *a. m.* 1. dass. 2. Ortsname.

כְּפָרָא I *a. m.* Sühngeld.

כּוּפְרָא (Gn 6, 14) II *a. m.* Asphalt.

כּוּפְרָא III *a. m.* Blütenrispe der Palme.

כַּפְרָאָה *a. m.* vom Dorfe, ländlich.

כַּפָּרָה *h. f.* Sühne.

כַּפְרוֹסָאָה *a. m.* (v. Κύπρος) Einwohner von Cypern.

כִּפְרָה Ortsname.

כַּפְרִי *h. m.* 1. vom Dorfe, Dörfler; 2. Cyprenser (?).

כַּפְרִי Ortsname.

כַּפְרָן *h. m.* Ableugner.

כַּפְרָנָא, כַּפְרָנָא, כְּפַרְנָא *a. m., pl. c. suff.* כַּפְרָנֵיהוֹן Nu 32, 41 Dorf.

כַּפְרָנוּת *h. f.* Ableugnung.

כַּפְרְתָּא s. כַּפּוֹרְתָּא.

כָּפַשׁ *h., pt. pass.* כָּפוּשׁ eingebogen. *Ho. pt.* מֻכְפָּשׁ niedergedrückt.

כַּפְשָׁנָא s. כַּבְשָׁנָא.

כָּפַת *h.* binden, fesseln. *Ni.* gebunden werden. *Pi.* zusammenbinden. *Pu. pt.* מְכֻפָּת gebunden.

כְּפַת I *a., pf. c. suff.* כְּפָתֵיהּ Cant 1, 13 dass. *Pa.* 1. *inf.* כַּפָּתָא Cant 7, 5 dass.; 2 *pf.* כַּפִּית Nu 17, 23 reifen.

כְּפַת (?) II *a. Itpe.* kümmern. S. אֲכַף II.

כֶּפֶת *h. m.* Band, Fessel, Kette.

כִּפְתָּא *a. m.* dass.

כִּפְתָּא *a. m.* Fesselung.

כּוּפְתָּא *a. f.* Korb, Schwinge.

כִּפְתָּא *a. f.* 1. Gewölbe; 2. Jer 20, 2 (MS כִּפְתָּא) 3 (MS כִּיפְתָּא) Gefängniszelle.

כַּפְתָּא *a. f.* Mistfladen.

כְּפָתָה *h. f.* Band, Verschnürung.

כַּפְתּוֹר *h. m.* Knauf.

כצוצטרא, כצוטרא l. כַּצְטְרָא *x. f.* (*castra*) Kriegslager.

כַּר *h. m., pl.* כָּרִים Polster, Matratze.

כָּרָא *a. m., pl.* כָּרִין Thr 2, 21 dass.

כְּרָא I *a., ipf.* יִכְרֵי Ex 21, 33 graben. *Itpe.* gegraben werden.

כְּרַב *a.* 1. pflügen; 2. l. כְּרַךְ.

כְּרָבָא *a. m.* Pflügen. בֵּי כְּרָבָא gepflügtes Feld.

כְּרְבָא, כְּרָבָא *x. m.* (κράμβη) Kohl.

כרביתא (bBabK 85ª Ar.) l. כַּרְכִּיתָא, s. dass.

כִּרְבֵּל (?) *h.* sieben.

כֻּרְבְּלָא, כּוּרְבְּלָא *x. m.* (χοραύλης) Flötenbläser.

כַּרְבֹּלֶת *h. f.* Kamm des Hahns.

כַּרְבַּלְתָּא *a. f.* 1. dass.; 2. eine Art Mantel(?)

כַּרְבֵּק (?) *a.* schreien.

כְּרְגָא (Koh 2, 18) *a. m.* Kopfsteuer.

כַּרְדּוּ Ortsname.

כַּרְדּוּטָא *x. m.* (χειριδωτός), *ind.* כַּרְדּוּט 1S 2, 18, *pl.* כַּרְדּוּטִין Jer 7, 18 Ärmelkleid.

כרדכאות (Siphre Num § 158) l. כְּרַנְבָאוֹת, s. כְּרַנְבָא.

כָּרָה I *h.* graben.

כָּרָה II *h.* häufen.

כָּרָה III *h.* *Hi.* bewirten.

כְּרָה *a.* krank sein. *Itpe.* Schmerz empfinden.

כָּרְהָא *a. m.* Krankheit.

כָּרְהָנָא *a. m.* dass.

כְּרוּב *x. m.* (κράμβη) Kohl.

כְּרוּב *h. m.* Kerub.

כְּרוּבָא *a. m.*, *pl.* כְּרוּבִין Ex 25, 18 dass.

כְּרוֹבָא *a. m.*, *c.* כְּרוֹב Gen 35, 16 Morgen (soviel ein Joch Ochsen an einem Tage pflügen kann).

כְּרוּבִתָּא *x. f.* (κρωβύλος?), *pl. c.* כְּרוּבַת Sach 14, 20 (MS כְּרוֹרַת) Federbusch.

כָּרוֹז *x. m.* (κήρυξ?) Ausrufer, Herold.

כָּרוֹזָא *x. m.*, *ind.* כָּרוֹז Ex 36, 6 dass.

כְּרוֹיָא *a. m.* eine Kümmelart (*Carum Carvi*).

כְּרוּיָה (jPes 30ª) im Text zu streichen.

כְּרוּכָא *a. m.* 1. Darm; 2. Herumwandern; 3. s. כַּרְזְבָא.

כְּרוֹפִיתָא (?) *a. f.* Händlerin.

כְּרוֹשִׁיתָא *a. f.* eine Art Gebäck.

כְּרוּת *h. m.* Scheidung.

כָּרַז *x.* (κηρύσσω?) öffentlich ausrufen. *Hi.* dass.

כְּרַז *x.* (κηρύσσω?) dass. *Aph. pf.* 3 *sg.* אַכְרֵיז Jon 3, 7, *pt. pl.* מַכְרְיזִין Est II 6, 9 dass.

כְּרוֹז *x. m.* (κρωσσός) Krug.

כַּרְזָא *a. m.* eine Art Heuschrecke(?).

כַּרְזְבָא (LevJI 11, 22; MS כרובא), כַּרְזוּבָא *x. m.* eine Heuschreckenart. Vgl. אַרְזְבוֹנִית.

כַּרְזִילָא *x. m.*, *pl. c. suff.* כַּרְזִילַהָא Cant 1, 8 (MS כַּרְזִילַהָא) Viehhüter, Hirt.

כְּרְזִים Ortsname.

כַּרְזְמִין, כַּרְזִימִין *x. m. pl.* (γάρισμα) Fischbrühe mit Lupinen.

כרזניתא (bBabM 40ᵇ) l. כַּרְזָנִיתָא, s. dass.

כָּרַח *h. Hi.* nötigen, zwingen.

כֹּרַח *h. m.*, mit *Suff.* z. B. עַל כָּרְחִי, בְּעַל כָּרְחִי trotz.

כָּרְחָא *a. m.*, mit *Suff.* בְּעַל כָּרְחָךְ 2S 2, 16 dass.

כַּרְטִיסָא *x. m.* (χάρτης) Dokument (Blatt).

כִּירֵי *x.* (χαῖρε) Heil dir!

כִּירִי *x. m.* 1. (χείριος) Sklave; 2. (κύριε) Herr (?).

כְּרִי *h. m.*, *pl.* כְּרָיִם Körnerhaufe.

כְּרְיָא I *a. m.*, *pl.* כְּרַן, כֵּירַן, כּוּרַן dass.

כַּרְיָא II *a. m.* Brunnen.

כַּרְיָא III *a. m.* leidend, gering.

כַּרְיָא IV s. קַרְיָא.

כְּרִיָּה *h. f.* Graben (einer Grube).

כְּרִיהָא *a. m.* krank.

כְּרִיהוּתָא (bSabb 10ª Ar) l. טְרִיחוּתָא, s. טַרְחוּתָא.

כְּרִיוּתָא *a. f.* Leiden.

כְּרִיתָא l. כְּרִיהָא, s. dass.

כְּרִיךְ *h. m.* Wirbel (im Wasser)(?).

כְּרִיכָא *a. m.* 1. Rolle, Bündel; 2. im Kreise herumgehend.

כְּרִיכָה *h. f.* 1. Umwinden, Umwickeln; 2. Gebund, Bündel.

כְּרִיכְתָא *a. f.* Gebund.

כְּרִיסָא *a. f.*, *pl.* כְּרִיסָן, כַּרְסָן, כַּרְסְוָן, *c.*

suff. כְּרֵיסֵיהוֹן Thr 1, 16 Or 1377 Bauch, Magen. S. כַּרְסָא.

כריסית (Kel XX 1) l. כְּרֵיתִית, s. dass.

כְּרִיעָה *h. f.* Knien.

כַּרִישָׁא s. כְּרִשָׁא.

כַּרֵישָׁא, כָּרֵישָׁה *h. m. f.*, *pl.* כָּרֵישִׁין Lauch (*Allium porrum*).

כָּרִית *h. f.* 1. dass. (?); 2. s. כָּרֵת.

כְּרִית (1S 30, 14) Ortsname.

כְּרִיתָה *h. f.* 1. Abschneiden; 2. Ausrottung; 3. Scheidung (einer Ehe); 4. Schliessung (eines Bundes); 5. Entscheidung (?).

כְּרִיתוּת *h. f.* Ehescheidung.

כְּרֵיתִינוֹן s. כְּרָתִינוֹן.

כְּרִיתִית *h. f.* Ledertasche, Lederflasche.

כָּרַךְ *h.* 1. wickeln, zusammenwickeln, umwickeln; 2. umschlingen; 3. zusammenbinden, anhängen, vereinigen. *Ni.* 1. eingewickelt werden; 2. sich wickeln. *Pi. Hi.* 1. umwickeln; 2. vereinigen. *Pu. pt.* מְכוֹרָךְ vereinigt.

כְּרַךְ *a.* 1. umwickeln, umbinden; 2. zusammenwickeln. כְּרַךְ רִיפְתָא (eigentl. Brot wickeln) eine Mahlzeit halten; 3. *pt. pass. pl. m. d.* כְּרִיכַיָּא Dt 28, 52, *f. ind.* כְּרִיכָן Nu 13, 28 umringen, ummauern. *Pa.* 1. *pf.* כָּרֵיךְ 1 K 19, 13 verhüllen; 2. zusammenbinden; sich drehen. *Itpe.* 1. verhüllt sein, eingehüllt sein; 2. sich umgeben.

כֶּרֶךְ *h. m.*, *pl.* כְּרָכִים 1. Buchrolle; 2. Bündel; 3. Umwickelung. בְּכֶרֶךְ אֶחָד auf einmal (ohne Unterbrechung).

כְּרַךְ *h. m.*, *pl.* כְּרַכִין Stadt.

כַּרְכָא *a. m.*, *ind.* כְּרַךְ Nu 24, 21, 2S 20, 19, l. כְּרַךְ, *pl.* כַּרְכִין Nu 13, 19 dass.

כִּרְכֵּב *h. Pi.* mit Einfassung versehen.

כֶּרְכֵּד *x. m.* (κερκίς) Webstab (zum Festschlagen des Gewebes).

כרכדיינון l. כַּרְכְּדוֹנִין.

כַּרְכְּדוֹן, כַּרְכְּדָנָא, כַּרְכְּדוֹנִין *x.* (καρχηδών, καρχηδόνιος) Karfunkelstein.

כַּרְכּוֹב *h. m.* Einfassung (um den Altar).

כַּרְכּוּז (?) Ortsname.

כַּרְכֹּם *h. m.* Safran (Crocus sativus).

כִּרְכּוּר *h. m.* Tanz, Sprung.

כּוּרְכֵי .כּוּרְכֵי לְבָנוֹן (jKil 27[a]) l. כְּרְסוּלַבְנוֹן, s. dass.

כְּרְכְּיָא (Jer 8, 7) *a. m.* Kranich.

כַּרְכִּיתָא (?) *a. f.* kreisrund.

כִּרְכֵּם *x.* (vgl. χάλκωμα) ehern machen.

כִּרְכֵּם I *h.* 1. gelb färben. *Pass.* gelb werden (im Gesicht) von Sonnenbrand oder Ärger.

כַּרְכּוֹם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כַּרְכּוּמָא I *x. m.* (χαράκωμα) *pl.* כַּרְכּוּמִין Dt 20, 20 (MS כַּרְקוּמִין) dass.

כַּרְכּוּמָא II *x. m.* (χάλκωμα) Erzmasse.

כֻּרְכְּמָא *a. m.* Safran (*Crocus sativus*).

כַּרְכְּמִישָׁא, כַּרְכִּימִישָׁא (?) *x. m.* Blei (vgl. syr. קלרון, קרון).

כַּרְכְּמִית, כֻּרְכְּמִית weibl. Personenname.

כרכם l. כַּרְכֵּם, s. כִּרְכֵּם.

כרכום l. כַּרְכּוֹם, s. dass.

כַּרְכְּסָא, כַּרְכְּסוֹן *x. m.* (κέρκωψ, κερκωπίζων) verschmitzter Mensch.

כרוכסין (jBabM 8[c]) l. פְּרוּכְסִין (so Ausg. Ven.), s. dass.

כִּרְכֵּר s. כָּרַר.

כִּרְכַּרְתָּא *a. f.*, *pl.* כִּרְכְּרָן Jes 66, 20 (aus dem hebr. Text geflossene Glosse, fehlt MS Or. 2211, Soc 59) Tanz.

כַּרְכֵּשׁ *a.* 1. schütteln; 2. nicken.

כַּרְכְּשָׁא *a. m.* Mastdarm.

כַּרְכַּשְׁתָּא I *a. f.* dass.

כַּרְכַּשְׁתָּא II *a. f.* 1. Klapper, Schelle; 2. Franse.

כַּרְכּוּשְׁתָּא *a. f.* Wiesel.

כַּרְכְּתָא *a. f.* umfriedigtes Land.

כָּרַם *h.* 1. aufhäufen; 2. l. כָּמַר.

כְּרוּם *x. m.* (κορώνη) Seekrähe.

כֶּרֶם *h. m.* 1. Weinpflanzung; 2. Benennung der Rechtsschule von Jabne.

כַּרְמָא *a. m.* 1. *ind.* כְּרַם Ex 22, 4, *pl.* כַּרְמִין Dt 6, 11 dass.; 2. Ortsname.

כְּרוֹמָא, כְּרוּמָא *x. m.* (χρῶμα). כְּרוּם יַמָּא Ex 28, 20 ein Edelstein.
כּוּרְמֵיזָא (Ex 21, 18) *a. m.* Faust.
כַּרְמֵי Ortsname.
כַּרְמֶל Name eines Gebirges.
כַּרְמְלָא (Jes 29, 17) *a. m.* 1. dass.; 2. 1S 27, 3 Ortsname.
כַּרְמְלִי *h. m.* vom Karmel.
כַּרְמְלִית *h. f.* eine Unterbrechung des öffentlichen Bereichs, welche nicht als Privatbereich (im Sinne des Sabbatgesetzes) anzusehen ist.
כִּירוֹמָנִיקָא *x. m.* (χειρομάνικον) Handfessel.
כְּרוּמְשָׁא *x. m.* Sperberbaum (*Sorbus domestica*).
כרמת (TosMen IX 10) l. כְּמָרֶת, s. dass.
כְּרַן *a.* בִּכְרַן יוֹמָא הָדֵין Lv 23, 28 an dem Tage selbst. יַת כְּרַן יוֹמָא Ez 24, 2 diesen Tag selbst.
כַּרְנְבָא *x. m.* (χερνίβιον), *pl. h.* כַּרְנְבָאוֹת, *a.* כַּרְנְבַן Gefäss für Wasser.
כרנבו (bBabB 91ᵃ) männl. Personenname (wohl כַּרְנְבוֹ).
כרנבי (EchR 3, 42) l. אַנְדְּבֵי, s. הַנְדְּבָא.
כרם? (Hi 6, 5) s. בְּרַם.
כֶּרֶס *h. f.*, *pl.* כְּרֵיסוֹת Bauch, Leib.
כַּרְסָא *a. f.* 1. *pl.* כַּרְסָן, כַּרְסָוָן dass. s. כְּרֵיסָא; 2. כרסא BerR 68 l. רַכְסָא (so Ausg. Konst.), s. dass.
כריסו. כריסו ארניראן (jBabK 3ᶜ) l. כְּרִיסוֹאַרְגִירָאָה *x. m.* (vgl. χρυσάργυρον) Erheber der Gewerbesteuer.
כָּרְסְיָא (1 K 10, 19) *a. f.* 1. *c.* כּוּרְסֵי Gen 41, 40, *pl. c. suff.* כּוּרְסָוָתְהוֹן Ez 26, 16 Stuhl; 2. Abtritt.
כורסנגיות (SchirR 2, 2) l. כְּרִיסַרְגִּרוֹת *x. f. pl.* (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer,
כורסון. אולון כורסון l. אוֹלוֹכוּרְסוֹן, s. dass.
כַּרְסְתָן *h. m.* dickbauchig.
כַּרְסְטִיוֹנָא *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.
כרסלא (bSanh 5ᵃ) l. בַּר סְלָא.
כְּרִסוֹלָכְנוֹן *x. m.* (χρυσολάχανον) Melde.

כַּרְסָם *x.m.* Zwerchfellentzündung. S. בַּרְסָם.
כרסין (Tos Neg. V 14) l. בַּרְסִין, s. dass.
כורסינין (jSabb 7ᵇ, Ausg. Ven. בורסינין) l. בּוּרְסִינוֹן *a. m.* (βύρσινος) Gegerbtes (?).
כַּרְסָנָא männl. Personenname.
כְּרְסְפָּא *x.* männl. Personenn. (Κρίσπος).
כְּרַסְפְּדָא *x. m.* (κράσπεδον) *c.* כְּרוּסְפַּד Nu 15, 38, *pl.* כְּרוּסְפְּדִין Nu 15, 38 Quaste.
כְּרַסְפְּדֵי *x.* männl. Personenname (Κρασπεδαῖος?).
כַּרְסֹפֶת *h. f.* eine Heuschreckenart.
כורופתי. כורופתי בייה (jNed 38ᵃ, Ausg. Ven. בורופתי בייה) l. כְּרוֹס תִּימְיָה (πρὸς τίμια?) zur Auszeichnung. — Anders unter כְּרוֹפְתִי und בְּיָה 2.
כָּרַע *h.* sich beugen, niederknien. *Hi.* 1. niederbeugen, betrüben; 2. die Wagschale sinken machen; 3. den Ausschlag geben; 4. ausgleichen.
כְּרַע (Gen 24, 26) *a.* 1. sich beugen, niederknien; 2. niedersinken. *Aph.* 1. *inf.* אַכְרָעָא Jud 11, 35 niederbeugen, betrüben; 2. abwiegen; 3. entscheiden. *Itpe.* abgewogen werden.
כֶּרַע *h. f.* 1. *du.* כְּרָעַיִם Unterschenkel (mit Fuss); 2. *pl.* כְּרָעִים Beine (eines Tisches oder Lagers).
כְּרָעָא *a. f.* 1. *pl. d.* כְּרָעַיָּא Lv 1, 13 Unterschenkel (mit Fuss); 2. *sg. d.* כְּרָעָא (!) Est II 1, 2, *pl.* כְּרָעַן, כּוּרְעַן Fuss (eines Tisches oder Lagers).
כְּרַף *a. Itpe.* anschwellen (?).
כרפוונה (jKil 27ᵃ, Ausg. Ven. סרפוונה), s. סרפוונה.
כַּרְפַּס *h. m.* Sumpfeppich, Sellerie (*Apium graveolens*).
כַּרְפְּסָא *a. m.* dass.
כַּרְפָּסָא (Est II 8, 15, MS קַרְפָּסָא) *a. m.* 1. feines Linnen; 2. eine Flachsart (?).
כְּרוֹפְסְלָה *x. m.* (χειρόψελλον) Armband.
כַּרְצָא *a. m.* Eingeweidewurm (?).
כְּרַצְמִיוֹנָה *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

כַּרְקוֹם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כַּרְקוֹמָא (1S 26, 5) *x. m., pl.* כַּרְקוֹמִין Dt 20, 20 dass.

כָּרַר I *h. Pilp.* כִּרְכֵּר sich hin- und herwenden, Umschweife machen.

כָּרַר (= קָרַר) II *h. Pilp.* כִּרְכֵּר Lärm machen.

כַּרְשָׁא *a. m.* eine Fischart.

כַּרְשִׁינָה *h. f.* eine wohlriechende Pflanze (viell. *Laserpitium*).

כַּרְשִׁינְתָא(?) *a. f., pl.* כַּרְשִׁינִין Erdklösse (?).

כַּרְשִׁנָּה *h. f., pl.* כַּרְשִׁנִּין Kamellinse (*Ervum ervilia*).

כַּרְשְׁתִּינָה, כַּרְשְׁתָּנָה *x. f.* ein Tier, dessen Blut zu Heilzwecken benützt wird.

כָּרַת *h.* 1. abschneiden, abtrennen; 2. scheiden (eine Ehe); 3. kurz machen; 4. ausrotten. כָּרַת בְּרִית eine feste Bestimmung treffen. *Ni.* 1. abgetrennt werden; 2. ausgerottet werden; 3. bestimmt werden. *Hi.* ausrotten.

כְּרַת *a.* scheiden, die Scheidung bewirken.

כָּרֵת *h. m.* 1. Ausrottung; 2. *pl.* כָּרֵתוֹת *a.* Sünden, welche die (göttliche) Strafe der Ausrottung nach sich ziehen; *b.* Name eines Mischnatraktats.

כְּרָתָא *a. m., pl.* כְּרָתִין, כְּרָתֵי Nu 11, 5 (MS כְּרָתֵי) Lauch (*Allium porrum*).

כְּרֵתִי *h. m.* Kreter.

כְּרָתָן *h. m.* 1. Lauch; 2. lauchfarben.

כְּרָתְנָא *a. m.* lauchfarbener Edelstein.

כְּרָתִינוֹן *x. m.* (vgl. πράσινος) lauchfarben.

כַּשְׁדָּאָה s. כַּסְדָּאָה.

כַּשְׁשׁ *h. Pilp.* כִּשְׁכֵּשׁ anstacheln.

כִּשּׁוּף *h. m.* Zauberei.

כְּשׁוּרָא (2 K 6, 2, MS שָׁרֵי) *x. m., pl.* כְּשׁוּרִין, *c. suff.* כְּשׁוּרוֹהִי Cant 1, 17 (MS כְּשָׁרוֹהִי) Balken.

כְּשׁוּת *h. f.* Flaum.

כִּשּׁוּת *h. f.* Gurke.

כְּשׁוּת *h. f.* ein Schmarotzergewächs (*Cuscuta*).

כְּשׁוּתָא *a. f.* dass.

כְּשַׁם *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּכְשֵׁים Jos 1, 8 schön handeln.

כַּשִּׁיל *h. m.* Beil.

כַּשִּׁילָא *a. m., pl.* כַּשִּׁילִין Jer 46, 22 (MS כְּשִׁילִין) dass.

כְּשִׁירָא *a. m.* 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. geschickt.

כַּשִּׁירוּתָא *a. f.* Geschicklichkeit.

כִּשְׁכּוּשׁ *h. m.* Schütteln.

כִּשְׁכָּר Ortsname.

כָּשַׁל *h.* 1. straucheln; 2. schwach, im Nachteil sein. *Ni.* 1. straucheln, zu Fall kommen; 2. Unglück haben; *Pi.* schwach machen. *Hi.* straucheln machen.

כְּשַׁל *a. Aph.* straucheln machen.

כִּשָּׁלוֹן *h. m.* Straucheln.

כְּשָׁמָא s. גְּשָׁמָא.

כשף (bSabb 23ᵃ MS) l. קְטַף, s. dass.

כִּשֵּׁף *h. Pi.* zaubern.

כֶּשֶׁף *h. m., pl.* כְּשָׁפִים Zauberei.

כַּשָּׁף *h. m.* Zauberer.

כַּשְׁפָן *h. m., f.* כַּשְׁפָנִית dass.

כְּשַׁפְתָּא *a. f., pl.* כּוּשְׁפִּין Ez 27, 24 (MS כּוּשָׁפִין) Mantel.

כָּשֵׁר *h.* tauglich, im rechten Zustande sein. *Hi.* 1. tauglich, fähig machen; 2. für tauglich erklären. *Ho.* 1. tauglich, fähig werden; 2. für tauglich erklärt werden. *Hitpa.* sich als tauglich zeigen.

כְּשַׁר (1S 18, 20) *a.* tauglich sein. *Aph.* 1. tauglich machen; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אַכְשַׁרוּ 1S 17, 8 (fehlt MS) für tauglich halten, erklären. *Itpe.* tauglich werden, sein.

כָּשֵׁר (*pt.* v. כָּשֵׁר) *h. m., f.* כְּשֵׁרָה, *pl.* כְּשֵׁרִין 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. unschuldig.

כָּשְׁרָא (*pt.* v. כְּשַׁר) *a. m.* 1. *ind.* כָּשַׁר Nu 20, 5, *pl.* כָּשְׁרִין Nah 3, 12 tauglich;

2. *ind.* כָּשֵׁר Gen 34, 7 recht. S. auch כָּשִׁירָא.

כַּשְׁרָא *a. m.* 1. Tauglichkeit, Eingewohntsein; 2. Emsigkeit.

כִּשְׁרָא *a. m.* Stück, Scheibe(?).

כָּשְׁרוּת *h. f.* 1. Tauglichkeit, Fähigkeit; 2. Geschicklichkeit.

כַּשְׁרוּתָא *a. f.* dass.

כִּשְׁרְתָּא *a. f.* ein wohlriechendes Gewächs (*Costum*).

כָּשַׁשׁ *h. Pilp.* כִּשְׁכֵּשׁ schütteln, klopfen.

כְּשַׁשׁ *a. Aph. Palp.* dass.

כִּשְׁתְּ *x. m.* s. כִּשְׁרְתָּא.

כַּת *h. f., pl.* כִּתּוֹת Abteilung, Gesellschaft.

כִּתָּא *a. f., pl.* כִּתִּין dass.

כַּתָּא *a. m., pl. c.* כַּתֵּי Lv 25, 5 Nachwuchs (Getreide, das aus den ausgefallenen Körnern des Vorjahres wächst).

כַּתָּא *x. m.* Sauermilchgewürz.

כָּתַב *h.* 1. schreiben; 2. vorschreiben. *Ni.* geschrieben werden. *Hi.* 1. schreiben lassen; 2. ausheben. *Ho.* eingeschrieben, ausgehoben werden.

כְּתַב *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּכְתּוֹב Dt 27, 3 schreiben; 2. verzeichnen. *pt. pass.* כְּתִיב die Lesart des Bibeltextes, *pl.* כְּתִיבֵי Cant 5, 10 Hagiographen. *Itpe. pf.* אִתְכְּתֵיב (Est II 8, 9, MS אִתְכְּתַב) geschrieben werden.

כְּתַב *h. m., pl.* כְּתָבִין 1. Schrift (Schreibschrift); 2. geschriebener Wortlaut; 3. Schrift (Geschriebenes), Schreiben, Schriftstück, Buch. *pl.* כִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ heilige Schriften; 4. Reskript, Edikt.

כְּתָבָא (Ex 32, 16) *a. m., pl. c.* כְּתָבֵי Jes 58, 6 dass.

כְּתֻבָּה *h. f.* 1. Eheverschreibung; 2. die darin ausgesetzte Geldsumme. *pl.* כְּתֻבּוֹת Name eines talm. Traktats.

כַּתְבָנָא *a. m.* Schreiber.

כְּתֻבְּתָא *a. f.* Eheverschreibung.

כָּתוּב *h. m.* 1. (heilige) Schrift. *pl.* כְּתוּבִים *a.* heilige Schrift; *b.* Hagiographen (der dritte Teil des alttestamentlichen Kanon); 2 Schriftstelle.

כְּתוּבָא *a. m.* dass.

כָּתוֹבָא *a. m.* Schreiber.

כְּתוּבָה s. כְּתֻבָּה.

כְּתוֹבֶת *h. f.* Schrift (Schreibweise).

כִּתּוּנָא (Gen 37, 3) *a. m.* Untergewand, Leibrock; 2. Hülle.

כְּתוֹנֶת *h. f.* dass.

כתושא (bBabM 38[b]) l. כְּתִישָׁא.

כִּתְחָא *a. m.* Sauermilchgewürz.

כְּתִיבָה *h. f.* Schreiben, Schreibung.

כְּתִישָׁא *a. m.* Zerstossenes, wunde Stelle.

כְּתִישָׁה *h. f.* Zerstossen.

כָּתִית *h. m.* 1. Zerstossenes; 2. wunde Stelle; 3. Lappen.

כְּתִיתָא *a. m.* wunde Stelle.

כְּתַכְּתָא *a. m., pl.* כְּתַכְּתִין 2K 19, 29 Nachwuchs. s. כַּתָּא.

כְּתָלָא *a. m.* 1. *c.* כּוֹתַל Lv 1, 15, *pl. c.* כָּתְלֵי Lv 14, 37 Wand; 2. Seite.

כְּתַם *a., pt. pass. pl.* כְּתִימִין Jes 1, 18 Soc 59 beflecken.

כֶּתֶם *h. m.* Fleck.

כִּתְמָא (Jer 2, 22) *a. m.* dass.

כִּתָּן *h. m.* 1. Flachs; 2. Linnen.

כַּתָּן *h. m.* Flachsarbeiter.

כִּתָּנָא *a. m.* 1. *ind.* כִּתָּן Dt 22, 11 Flachs; 2. Linnen.

כַּתָּנָאָה *a. m.* Leinenhändler.

כותניין (jMaasSch 54[d], Ausg. Ven. בותניין) l. בּוֹתְנִין, s. dass.

כותניאס l. בּוֹתְנִיאָס.

כָּתֵף *h. f., pl.* כְּתֵפַיִם, כִּתְפוֹת Schulter.

כָּתַף *h.* belasten. *Pi.* aufladen, tragen.

כְּתַף *a. Pa.* aufladen, tragen.

כַּתָּף *h. m.* Lastträger.

כַּתָּפָא *a. m.* dass.

כַּתְפָּא (Nu 7, 9) *a. f., c.* כְּתַף Gen 9, 23, *pl.* כַּתְפִין Ex 28, 7 Schulter.

כַּתְפֵי Ortsname.

כָּתַר *h. Hi.* krönen. *Ho. pt.* מֻכְתָּר gekrönt.

כְּתַר *a. Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְכַתְּרוּן Jes 42, 4, *pt.* מְכַתַּר Mi 5, 6 harren.

כָּתַר *h.* *m.* Krone.

כִּתְרָא (Jer 48, 9) *a.* *m.* dass.

כָּתַשׁ *h.* 1. zerstossen (insbes. vom Zerquetschen der Oliven); 2. klopfen. *Ni.* zerstossen werden. *Pu.* *pt.* dass. *Hitp.* sich streiten.

כְּתַשׁ *a.* 1. *pt.* *pass.* כְּתִישָׁא Ex 27, 20 (MS כְּתִישָׁא) zerstossen; 2. schlagen. *Pa.* streiten. *Itpe.* geschlagen werden. *Itpa.* sich streiten.

כָּתַת *h.* *Pi.* stossen, zerstossen. *Pu.* *pt.* zerstossen.

כְּתַת *a.* *Pa.* dass. *Itpa.* zerstossen werden.

ל

ל 1. zwölfter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 30.

לְ *h.* 1. zu, für; 2. gleich.

לְ *a.*, *c.* *s.* לָךְ Gn 37, 10 zu, für.

לֹא *h.* 1. nicht; 2. nein. וְלֹא — לֹא weder — noch. בְּלֹא ohne.

לָא (Gn 19, 2) *a.* 1. nicht; 2. nein. וְלָא etwa nicht? לָא — לָא weder — noch. בְּלָא Nu 35, 22, דְּלָא Ex 21, 11 ohne. הֲלָא Gn 4, 7 nicht wahr?

לָא männl. Personenname.

לָאָה *h.* 1. sich mühen; 2. ermüden. *Ni.* ermüden.

לְאָה *a.* s. לְאֵי.

לָאו (2K 2, 10), לָאו *a.* *h.* 1. nicht; 2. *pl.* לָאוִין Verbot.

לַאי (= לָא הִי) *a.* wahrhaftig.

לְאֵי *a.*, *pf.* 3 *pl.* לְאִיאוּ Gn 19, 11 1. sich mühen; 2. ermüden. *Itpe.* ermüden.

לאכיסן (VajR 30) l. לָא תַכִּיסַן, s. כְּסַם.

לאכסא (Thr 3, 34, nicht MS) verstellte Glosse, l. לְמַכְּבָא, s. מְכַךְ.

לֵב *h.* *m.*, *pl.* לִבּוֹת Herz.

לִבָּא (Gn 8, 21) *a.* *m.*, *ind.* לֵב Dt 28, 66, *pl.* לִבִּין, לִבְבִין, *d.* לִבְבַיָּא 1 K 8, 3 (MS לִבַּיָּא) dass. אַלִּבָּא דְ im Sinne von.

לִבָּא s. לִבְּתָא.

לבא (bPes 42ᵇ) l. לִבָּא.

לבאי (bMoK 11ᵃ) (?).

לֵבָב *h.* *m.*, *pl.* לְבָבוֹת Herz.

לָבַב *h.*, *pt.* *pass.* לָבוּב 1. umgebunden; 2. durchlöchert zur Herausnahme des Herzens. *Ni.* umgebunden sein. *Pi.* 1. umbinden; 2. erregen.

לִבְבָא *a.* *m.*, *ind.* לְבַב Hab 3, 1 Soc 59 Herz.

לֶבֶד *h.* *m.* 1. Filz; 2. Filzmantel.

לִבְדָא *a.* *m.* 1. dass.; 2. wollige Seite des Stoffs.

לובדקא, לוּבְדְּקוּס, לוּבְדְּקָס l. לוּקוֹנִיקוֹס.

לָבָה *h.* *Pi.* anblasen, anfachen; 2. blasen. *Hitp.* angefacht werden.

לִבּוּד *h.* *m.* eng verbunden.

לִבּוּם *h.* *m.* Beunruhigung.

לִבּוּי *h.* *m.* Anfachung.

ליבון (bSanh 106ᵃ)?

לִבּוּן *h.* *m.* 1. Weissmachen, Reinigung. *pl.* לִבּוּנִים Reinigung (nach Menstruation); 2. Ziegelstreichen.

לִבּוּנָאָה *a.* *m.* ziegelsteinartig, viereckig. כְּתָב ל׳ Bezeichnung der samaritanischen Schrift.

לְבוֹנָה *h.* *f.* Weihrauch.

לְבוֹנְתָא (Ex 30, 34) *a.* *f.* dass.

לְבוּשׁ *h.* *m.* Gewand, Kleid.

לְבוּשָׁא (2K 5, 5 Soc 59) *a.* *m.* 1. *pl.* לְבוּשִׁין Gn 3, 21 dass.; 2. Behälter(?).

לבוה (jSchebi 35ᵃ) l. נִתְוָה.

לִבְזְבִּז *x.* *m.* (λαβίς?) Rand, Einfassung.

לָבַט *h.* beunruhigen. *Ni.* beunruhigt werden.

לֶבֶט *h.* *m.* Beunruhigung.

לָבִיא *h.* *m.*, *pl.* לְבָאִים Löwe.

לְבִיאָה *h.* *f.* Löwin.

לְבִידָא *a. m.* Filz.
לְבֵינָה *h. f., pl.* לְבֵינִים Ziegelstein.
לְבֵינְתָא (Gn 11, 3) *a. f., pl.* לְבְנִין Ex 5, 7, לִבְנָן dass.
לְבִישָׁא s. לְבוּשָׁא.
לְבִישָׁה *h. f.* Anziehen, Kleiden.
לְבַךְ *a.* ergreifen.
לִבְלֵב *h.* sprossen lassen.
לַבְלֵב I *a.* 1. dass.; 2. sprossen. *Pass.* sprossen.
לַבְלֵב II *a., ipf.* 1 *pl.* נלבלבה ExJI 14, 13 lärmen.
לְבַלְבָּא *a. m., pl.* לְבַלְבִּין (Gn 40, 10) Spross.
לבלבו (?) Ortsname. S. לכלב.
לְבְלוֹנִית *h. f.* eine Art Trauben.
לבלין (Pesikt 110ᵇ)?
לִבְלָר, לַבְלָר *x. m.* (*libellarius*) Schreiber.
לִבְלְרָא *x. m., pl. d.* לִבְלָרַיָּא Est II 9, 23 (nicht MS) dass.
לָבַן I *h.* Ziegel streichen. *Pi.* 1. Ziegel brennen; 2. glühend machen.
לָבַן II *h. Pi.* reinigen. *Pu. pt.* gereinigt. *Hi.* 1. weiss werden; 2. weiss machen; 3. beschämen.
לְבַן *a. Pa.* 1. ziegelförmig, viereckig machen; 2. mit Lehm bestreichen.
לָבָן *h. m.* weiss.
לַבְנָא *a. m.* dass.
לִבְנָא *a. m., ind.* לְבֵן Gn 30, 37 Weisspappel.
לְבֵנָה s. לְבֵינָה.
לְבָנָה *h. f.* Mond.
לְבָנוֹן 1. Libanon; 2. Tempel.
לַבְנוּנִית *h. f.* Weisses.
לַבְנוּת *h. f.* dass.
לִבְנָן (Dt 11, 24, Jes 29, 17) Libanon.
לִיבָנוֹס *x.* (Λίβανος) Libanon.
לְבֵיס, לְבֵיסָא *x. m.* (λέβης) Kessel.
לַבְקָן *x. m.* (λευκόν) weiss.
לִיבְרָא *x. f.* (*libra*) Pfund.
לַבְרוּת (?) Flussname.
לַבַּרְכִּים *x. m.* (ἀλαβάρχης) Haupt der Juden in Alexandria.

לִבּוּרְנִי *x. f.* (λιβυρνή), *pl.* לִבּוּרְנִין 1. eine Art Kriegsschiff; 2. Schiff.
לברנטין l. לוּטְרִין.
לִבּוּרְנְקָא *x. m.* (λιβυρνική), *pl. d.* לִבּוּרְנְקַיָּא Jes 3, 22 (MS לִבּוּרְנְסַיָּא) liburnisches Gewand.
לָבַשׁ *h.* anziehen, anlegen, bekleiden. *Pu. pt.* bekleidet. *Hi.* anlegen, bekleiden.
לְבַשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* לְבֵישַׁת Gn 38, 19, *ipf.* יִלְבַּשׁ Lv 6, 3 anziehen, bekleiden. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַלְבֵּישִׁנּוּן Gn 3, 21 bekleiden; 2. anziehen; 3. ergreifen.
לְבֻשָׁא *a. m., c. s.* לְבֻשֵׁיהּ Gn 39, 12, 2K 4, 42 Soc 59 Gewand.
לַבַּתָא *a. f.* Flamme.
לוֹגָא *x.* (Λόγος) männl. Personenname.
לָגָא s. לוֹגָא.
לָגַז *h. m.* stechen, aufgabeln.
לִיגָטוֹן, לְגָטוֹן *x. m.* (ληγᾶτον) Legat.
לַגַאי *x. m.* (λαγός) Hasenfell.
לְגִימָה *h. f.* 1. Verzehren; 2. Mahl, Unterhalt.
לונמיא (BemR 2) l. זִימְמָא, s. זִימִּימָא.
לִגְיוֹן *x. m.* (λεγεών), *pl.* לִגְיוֹנִין, לִגְיוֹנוֹת 1. Legion, Truppe; 2. Soldat.
לִגְיוֹנָא *x. m., pl.* לִגְיוֹנִין Ez 30, 9 dass.
לגין (jSanh 20ᶜ) l. מָנִין, s. מָנָא.
לִגְלֵג *h.* 1. stottern; 2. spotten.
לַגְלֵג *a.* 1. stottern, stammeln; 2. spotten. *Pass.* verspottet werden.
לִגְלוּג *h. m.* Stammeln.
לַגְלוּגָה *h. f., pl.* לַגְלוּגִין Portulak (*Portulaca odoracea*).
לָגִין *x. m.* (λάγηνος) Krug.
לְגֵינָא *x. m., pl.* לְגֵינִין Thr 4, 2 (nicht MS) dass.
לִגְנָא *x. m.* (λευγή?), *pl.* לִגְנִין Jes 28, 25 (MS לוּגְנִין) Furche.
לְגֵינְתָא *x. f.* (λάγηνος) Krug.
לָגֹס *x.* (Λόγος) männl. Personenname.
לוּגְסְטוּס *x. m.* (λογιστής) Aufsichtsführer über Finanzen und Rechtswesen.

לְנַשָּׁא ?
לוּדָאָה x. m. (v. *ludi*) Gladiator.
לוּדִי x. m. (v. *ludi*) dass.
לוּדִית x. f. Speise der Gladiatoren.
לְדָנָא a. m., c. s. לְדָנַהּ 2S 20, 8 Scheide.
לוּדְנָא x. m. (λάδανον) Ladanum.
לְדִיקִי h. m. aus Laodicea.
לוּדְקְיָא (Λαοδίκεια) Laodicea.
לוּדָר x. m. (*ludarius*) Gladiator.
לְהָא s. לְהִי.
לְהַב a. *Schaph. pf.* שַׁלְהֵב verbrennen. *Ischtaph.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 flammen, lodern; 2. verbrannt werden.
לַהַב h. m. Flamme.
לַהֲבָא a. m. dass.
לַהֲבָאָה a. m., pl. d. לַהֲבָאֵי Gn 10, 13 Lehabäer.
לֶהָבָה h. f. Flamme.
לַהֲבוּתָא a. f. dass.
לַהַג h. m. Studium.
להניונהון (Thr 3, 62, nicht MS) l. הֶגְיוֹנְהוֹן, s. הֶגְיוֹנָא.
לְהוֹבָא a. m., ind. לְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
לָהַט h. glühen, brennen. *pt. pass.* לָהוּט gierig. *Pi.* 1. glühen; 2. verbrennen.
לְהַט a. verbrennen.
לְהָטִים h. m. pl. Täuschung.
לְהִי a., *ipf.* יִלְהֵי Jes 42, 4 (MS יַהְלֵי) müde werden. *Aph. pf.* 2 *pl.* אַלְהֵיתוּן Mal 2, 17 (MS אַהְלֵיתוּן) müde machen. *Schaph. pf.* שַׁלְהִי müde machen. *pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 ermüdet. *Ischtaph. pf.* אִשְׁתַּלְהִי Gn 47, 13 ermatten.
לָהַם h. *Hitp. pt.* מִתְלַהֵם Ohrenbläser.
לְהֵן a. nur.
לְהַת a. *Aph. pf.* אַלְהִית 2K 4, 34 Soc 59 hauchen, fauchen.
לְוָא a., *pf.* 3 *pl.* לְווֹ 2S 20, 2 sich anschliessen, begleiten. *Pa.* begleiten. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַלְוִיאוּ Gn 12, 20 dass.
לַוָּאָה s. לֵיוָאָה.
לוא טימיא l. לְאוּמְיָא, s. לְטוּמְיָא.
לוּב Libyen.

לוּבָאָה a. m., pl. d. לוּבָאֵי Nah 3, 9 aus Libyen.
לוּבִי h. m. dass.
לוּבָן h. m. 1. Weisses; 2. Ziegelmasse.
לוּבִיר s. לוּפַר.
לוֹג h. m., pl. לֻגִּים ein Flüssigkeitsmass (etwa 1/2 Liter).
לוֹגָא (Lv 14, 10) a. m. dass.
לוֹד Ortsname.
לוּד Lydien.
לוּדָא männl. Personenname.
לוּדָאָה a. m., pl. d. לוּדָאֵי Gn 10, 13 Lyder.
לוּדָאָה (לְדָאָה?) a. m. aus Lod (Lydda).
לוּדִי (לְדִי?) h. m. dass.
לוודין. לי דקין (GnJII 32, 15) l. לְבִדְקִין, s. לוּבְדְקָא.
לָוּוּי h. m. begleitet. שֵׁם לי Name mit näherer Bestimmung (Beiwort).
לוּז I h. *Ni.* verkehrt sein. *Hi.* verkehren.
לוּז II h. *Hi.* Übles reden.
לוּז Ortsname.
לוּז h. m. Mandelbaum, Mandel. לוּז שֶׁל שִׁדְרָה die Nuss der Wirbelsäule.
לוּזָא a. m., ind. לוּז Gn 30, 37 dass.
לוּחַ h. m., pl. לוּחוֹת, לֻחִים Tafel, Brett.
לוּחַ h. *Pu. pt.* מְלֻוָּח als Tafel geformt (?).
לוּחָא (Ex 26, 16) a. m., pl. לוּחִין, c. לוּחֵי Ex 31, 18, לֻחִין Tafel, Brett.
לוּחָא s. לוּעָא.
לוּחָאָתָא (Hos 11, 4) s. לְחָיָא.
לוּט h. m. Mastix.
לוּט h. verfluchen.
לוּט a., *pf.* לָט Lv 20, 9, c. s. לָטְנִי (!) 1K 2, 8 (MS לָטְנִי), *imp.* לוּט Nu 22, 6 verfluchen. *Itpe. pt. pl.* מִתְלַטְיָן Mal 3, 9 verflucht werden. Vgl. לְטַט.
לְוָטָא (Nu 5, 21; Mal 3, 9, MS לוּטָא) a. m. Fluch.
לווטין (Jelammed. Nu. 23, 7)?
לוֹטֶם h. m. ein Gewürz (*Ladanum?*).
לְוָטְתָא a. f., c. s. לְוָטְתֵיהּ 2S 16, 12 (MS לוּטְתֵיהּ) Fluch.
לוּי (Gn 30, 34), לוּ a. h. o dass doch!

לֵוִי *h. m.* 1. Levit, Mitglied des Stammes Levi; 2. männl. Personenname.

לְוִיטַס (Λεϋίτης) männl. Personenname.

לְוָיָא *a. m., ind.* לֵוִי GnJI 18, 8 (MS לווי), לְוָאי Dickmilch (Biestmilch?).

לְוִיָּה I *h. f.* 1. Levitin; 2. Levitenschaft; 3. Levitenamt.

לְוָיָה II *h. f.* 1. Geleit, Begleitung; 2. Karavane.

לְוְיָאנוּס *x.* (*Livianus*) männl. Personenname.

לְוָיְתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Karavane.

לִוְיָתָן (Ct 8, 2) *h. m.* sagenhaftes Seeungeheuer.

לוכיד s. לופר.

לול ein Zauberwort.

לוּל *h. m.* kleine Öffnung, enger Raum. לוּל שֶׁל תַּרְנְגוֹלִים Hühnerstall.

לוּלָא *a. m.* dass.

לולא (Sifre Dt 51) l. אֻלָּם.

לוּלָאוֹת *h. f. pl.* Schleifen.

לוּלָב *h. m.* 1. Zweig, Spross; 2. junger Palmzweig (für das Hüttenfest); 3. Pfosten der Presse (?).

לוּלְבָא *a. m., pl.* לוּלְבִין Lv 23,40. 1. Zweig; 2. junger Palmzweig.

לולנין. או ל׳ (Tos. Kel. B.K II 3) l. אַנְלְגִין.

לוּלָז s. לִבְלֵב II.

לוּלִיבָא (?) männl. Personenname.

לוליון. לולין (bAbZ 18ᵇ) l. לוּדִין.

לוז *h. Hi.* murren, sich auflehnen. *Hitpal.* dass.

לוֹעַ *h. m.* Kinnbacken.

לוּעָא (Dt 18, 3) *a. m.* dass.

לוּף *h. m.* eine Art Arum.

לוף *a.* verbinden.

לוּפֵי (Ex 26, 4) *a. m. pl. ind.* Verbindung.

לופיו (Tos. Bech V 9)?.

לופין (bBech 44ᵃ) (?).

לוּפְתָא *a. f.* Verbindung.

לוּץ *h.* spotten. *Hi.* verspotten. *Hitpol.* spotten.

לִיוְקָאָה *a. m.* (Λιβυκός) aus dem Nomos Libykos in Ägypten.

לְוְקָנֵי, לְוְקְיָאנֵי *x. m. pl.* (λευκόν) weiss.

לְוְקָן *x. m.* (λευκόν) weiss (v. weissen Hautflecken).

לוּשׁ *h.* kneten. *Ni.* geknetet werden.

לוּשׁ *a., pt. pass.* לִישׁ Nu 11, 8 dass. *Pa. pt. pass. f.* מְלַוְשָׁא Jes 9, 4 hin und her gezogen, beschmutzt.

לְוָת (Gen 2, 19) *a.* zu, bei. מִלְּוָת Ex 11, 8 von.

לְזָא (?) *a.* weichen.

לִבְזְבֵז s. לִזְבֵּז.

לְזוּת *h. f.* böse Nachrede.

לַח *h. m.* frisch, feucht.

לַחְדָּא (Gn 12, 14) *a.* sehr. עַד לַחְדָּא Gn 27, 34 gar sehr.

לֵחָה *h. f.* Feuchtigkeit.

לְחוד (Gn 18, 8) *a.* 1. besonders; 2. nur. *c. s.* בִּלְחוֹדוֹהִי Lv 13, 46 er allein.

לְחוּשׁ (GnJI 30, 32)?

לְחוּתָא (Hos 11, 4, MS לְחוּתָא) *a. f.* Backenseil (am Joch des Ochsen).

לְחִי *h. m., du.* לְחָיַיִם 1. Backenknochen; 2. das Backenseil (am Joch des Ochsen); 3. das Backenstück am Helm; 4. ein Pfahl; 5. der Lenkgriff am Pflug.

לְחְיָא *a. m.* 1. *pl. d.* לְחָוָתָא Ho 11, 4 (MS לְחוּתָא) dass.; 2. Pfahl.

לְחַיֵּי (Ru 3, 15) *a.* zum Wohlsein! wohlauf! S. חַיָּא.

לְחִיכָה *h. f.* Lecken.

לְחֵינָה *h. f.* Magd.

לְחֵינְתָא (Gn 35, 22) *a. f.* 1. dass.; 2. Kebsweib.

לְחִישָׁה *h. f.* 1. Flüstern; 2. Zischen; 3. üble Nachrede; 4. Besprechen (Zaubern).

לְחִישְׁתָא *a. f.* Flüstern.

לְחָיְתָא *a. f., c.* לְחָיַת Nu 21, 15, Dt 2, 10, 1. Festung; 2. Ortsname.

לָחַךְ *h.* lecken. *Pi.* lecken, verzehren.

לְחַךְ *a., pf.* 3 *sg. f.* לְחֵיכַת 1K 18, 38

(MS לַחִיכַת, so auch Soc 59) 1. auflecken; 2. verzehren. *Pa. ipf.* 3 *sg.* יְלַחֵיךְ Mal 3,19 Or. 1474 (Soc 59 יְלַחֵיךְ), *pl.* יְלַחְכוּן Jes 49, 23 Soc 59 1. ablecken, auflecken; 2. *pt.* מְלַחֵיךְ Nu 22, 4 verzehren.

לַחְלוּחַ *h. m.* Feuchtigkeit.

לַחְלוּחָא *a. m.* Saft.

לַחְלוּחִית *h. f.* Frische, Jugendkraft.

לַחְלוּחְתָא *a. f.* Saft, Brühe.

לַחְלוּךְ *h. m.* Lecken.

לַחְלַח *h. Pass.* feucht werden.

לַחְלַח *a.* feucht machen, fliessen machen.

לָחַם *h. Ni.* kämpfen. *Hi.* zusammenfügen. *Hitpa.* streiten.

לֶחֶם *h. m.* 1. Brot; 2. Unterhalt; 3. Masse.

לַחְמָא (Gn 3, 19) *a. m., ind.* לְחֵים Ex 16, 29 1. Brot; 2. Speise.

לַחְמִי *h. m.* aus Bethlehem.

לַחְמָנִית *h. f.* eine Art Brot.

לָחַץ *h.* drücken.

לָחַשׁ *h.* 1. flüstern, zuflüstern; 2. zischen; 3. besprechen (durch Zauberformeln). *Ni.* durch Einflüsterung veranlasst werden. *Pi.* 1. flüstern; 2. zischen; 3. üble Nachrede führen; 4. verleiten.

לְחַשׁ *a.* 1. flüstern; 2. besprechen (durch Zauberformeln). *Pa. pt. pl.* מְלַחֲשִׁין 2S 12, 19 dass. *Itpe.* durch Besprechung geheilt werden.

לַחְשָׁא *a. m., pl. c. s.* לַחֲשֵׁיהוֹן Ex 7, 11 Besprechung, Zauberei.

לָחַת *h. Hi.* lechzen.

לְחַת *a. Aph.* dass.

לַחְתָּא *a. f.* Seite des Fusses.

לְטָא *a., pf. c. s.* לַטְיֵהּ Gn 5, 29 (MS לַטֵּהּ), לַטְיֵהּ Nu 23, 8 (MS לַטֵּהּ), *pt.* לָטֵי Koh 7, 22 (MS לָט) verfluchen.

לְטוּמָא *a. m., ind.* לְטוּם Gn 37, 25 ein Gewürz (*Ladanum?*).

לְטוּתָא *a. f.* Fluch.

לְטַט *a. Pa. pf.* 3 *pl.* לַטִּיטוּ Ri 9, 27 (MS לַטּוּ), *pt. pass. pl. c. s.* מְלַטְטָךְ Gen 12, 3, *inf. c. s.* לְטָטוּתָךְ Dt 23, 5 verfluchen. *Itpa.* verflucht werden.

לָטִים *h. m. pl.* Geheimkünste.

לוּטְיָנוּס *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.

לְטִישָׁה *h. f.* Schärfen, Schleifen.

לָטוֹמְיָא *x. f.* (λατομία) Steinbruch.

לטוסאי, לוטסאי l. רְדוּסָאֵי, s. רְדוּסָאָה.

לֵיטוֹר (falsch לִיטִיר) *x. m.* (ῥήτωρ) Anwalt.

לִטְרָא *x. f.* (λίτρα), *pl.* לִטְרִין, לִטְרָאוֹת Pfund.

לִטְרְגִּיָּה *x. f.* (λειτουργία) Frohne, Leistung für den Staat.

לוּטְרְיָא, לוּטְרִין *x. m.* (λουτήριον) Badewanne.

לִטְרְתָא *x. f.* (λίτρα) Pfund.

לָטַשׁ *h.* abschleifen, glatt machen.

לְטַשׁ *a.* dass.

לִי l. לִי נָא. לֵינָא l. לִי נַן. לֵינַן, s. לֵית.

לִי = לְהִי.

לֵיא *a.* wohin.

לֵיָא männl. Personenname.

לֵיאוּתָא *a. f., c.* לֵיאוּת Gn 31, 42 1. Mühe; 2. Erarbeitetes; 3. Erzürnendes (Sünde).

ליבוי (jKil 31[c]) l. לוּבִים.

ליד s. יְלַד.

לֵידָא (= לְהֵידָא) s. הֵידָא.

לֵידָה *h. f.* Geburt.

לֵיוָאָה (Ex 4, 14) *a. m.* Levit.

לֵיזָה *h. f.* üble Nachrede.

לֵיחָה s. לֵחָה.

לאיטור *x. m.* (ῥήτωρ) Anwalt.

לֵיל *h. m., c.* לֵיל, *pl.* לֵילוֹת Nacht.

לֵילָא I *a. m.* dass.

לֵילָא II *a. m.* Wehklage.

לַיְלָה *h. m.* Nacht.

לִילוּ *h.* גַּמְרַת לִילוּ Leuchtkäfer.

לֵילֵי (Nu 9, 21) *a.* nachts.

לֵילְיָא (Gn 1, 5) *a. m., pl.* לֵילָוָן Ex 24, 18 Nacht.

לִילִית *h. f., pl.* לִילִין Name eines weiblichen Dämons.

לִילִיתָא *a. f., pl.* לִילִין Jes 34, 14 dass.

לִין *h.* übernachten. *Hi.* 1. über Nacht behalten; 2. über Nacht stehen lassen. *Hitpol.* Zuflucht nehmen.

לֵינָא, לֵינָה s. לֵית.

לִינָה *h. f.* Übernachten.

לִיוֹנְטִי *x.* (Λεόντιος) männl. Personenname.

לִיסְתָא *a. f.* Mutterleib.

לִיעוּתָא s. לִיאוּתָא.

לִיעֶזֶר männl. Personenname.

לִיעֲנוּתָא *a. f.* Mühe, Arbeit.

לֵיצָן, לִיצָן *h. m.* Spötter, Ausgelassener.

לִיצְנָא *a. m.* dass.

לֵיצָנוּת *h. f.* Spott, Ausgelassenheit.

לִיצָנוּתָא (Koh 7, 4, MS לִיצָנוּתָא) *a. f.*, *c.* לֵיצָנוּת Koh 2, 2 (MS לֵיצָנוּת) dass.

לַיִשׁ I *h. m.* Löwe.

לַיִשׁ II Ortsname.

לַיִשׁ III *h. m.* Teig.

לֵישָׁא (Ex 12, 39), לֵישָׁא *a. m.*, *c. s.* לֵישְׁהוֹן Ex 12, 34 dass.

לִישָׁה *h. f.* Kneten.

לִישְׁתָא *a. f.* dass.

לֵית (Nu 5, 8), לֵית (= לָא אִית) *a.* es giebt nicht, es ist nicht. *c. s.* לֵיתוֹהִי Nu 24, 17, לֵיתוֹהִי Gn 37, 30, לֵיתֵנּוּן Gn 31, 2. לֵינָה = לֵית אֲנָא, לֵינַן = לֵית אֲנַן.

לֵיתָא (Gn 49, 9, Ez 19, 2) *a. m.* Löwe.

לָכָּא *x. m.* (*lacca*) Lack (?).

לְכָא (Ex 2, 12) *a.* hierher. S. כָּא.

לָכָא I *a. m.* Rühren.

לָכָא II (Est II 1, 9; 2, 8) *a.* (= לֵית כָּא) es giebt hier nicht, es ist hier nicht.

לָכַד *h. Ni.* eingenommen werden, gefangen werden.

לְכַד *a.* ergreifen. *pt. pass.* לְכִיד Est II 1, 8 fassend. *Itpe. pf.* אִתְּלְכַד Koh 7, 27 (MS אִתְּלְכַד) ergriffen werden.

לכין (bSanh 106ᵃ Ar.)?

לְכָךְ *h.* deshalb. הִלְכָּךְ dass. S. כָּךְ.

לְכַךְ *a.* zusammenrühren.

לכלב s. לבלבו.

לִכְלוּךְ *h. m.* 1. Befeuchtung; 2. Befleckung.

לִכְלוּכִית *h. f.* 1. Feuchtigkeit, Frische; 2. Schmutz; 3. weibl. Personenname.

לִכְלֵךְ *h.* 1. anfeuchten; 2. beflecken. *Pass.* 1. befeuchtet werden; 2. befleckt werden.

לִכְלֵךְ *a.*, *pt. pass.* מְלַכְלַךְ 1. verdickt; 2. gesättigt.

לכנון s. כְּרַסוּלַכְנוּן.

לְכִיסָא, לְכִים *x. m.* (λεθκος) eine Fischart.

לוֹכְסָן, לְכְסָן *x.* (λοξόν) schräg, in der Diagonale.

לֶכֶשׁ *h. m.* Harz, Kienholz (?).

לַכְתָא *a. f.* Bolzen (?).

לוּלְיָנִי *x. m.* (v. Ἰουλιανός) 1. julianisch; 2. Julian.

לוּלְיָנוּס *x.* (Ἰουλιανός) männl. Personenname.

לְמָא *x. m.* (*nummus*) Münze.

לְמָא (1S 12, 21, Jes 2, 22) *a. m.* nichts.

לִמְבַּרְנְיָא (NuJI 24, 24) *x. f.* (*Liburnia*) Liburnien.

לָמֶד Buchstabenname.

לָמַד *h.* 1. lernen; 2. (aus dem Schrifttext) erschliessen. *pt. pass.* לָמוּד gewöhnt. *Ni.* gelehrt werden. *Pi.* 1. lehren. לִמֵּד זְכוּת עַל zum Vorteile jemandes aussagen. לִמֵּד חוֹבָה עַל zum Nachteil jemandes aussagen; 2. aus einer Schriftstelle herleiten; 3. verbinden, zusammenlegen. *Pu. pt.* מְלֻמָּד erfahren. *Hitp.* sich üben.

לָמֵד *h. m.* 1. erschliessend; 2. erschlossen; 3. gewöhnt.

לָמָּה s. מָה.

לְמָה *h.* nichts.

לִמּוּד *h. m.* 1. Lernen; 2. Censurlesart f. תַּלְמוּד; 3. Gewohnheit, Gewöhnliches; 4. *pl.* לִמּוּדִין Verschlag.

לְמִידָה *h. f.* Studium.

לְמַלֵּם s. מְלַל.

לִימֵן, לִימִין *x. f.* (λιμήν) Hafen.

לוּמִין *x. m.* (νουμμίον) eine kleine Münze.

לְטוֹם *x. m.* (λάμος?) Hund.
לַמְפָּד *x. m.* (λαμπάς) Fackel.
לַמְפָּדִם *x. m.* (λάμπαδος) dass.
לִימָצָא *x. m.* (provenc. *limaça*) Schnecke.
לונבא l. לוֹנְבָא.
לַנְטִין *x. m.* (*lintio*) Gassenkehrer.
לַנְטִית s. אֲלוּנְטִית.
לִינְיָא (falsch לוניא) *x. f.* (λινέα) Schnur.
לוֹנְבָא, לוֹנְבֵי *x. f.* (λόγχη), *pl.* לוֹנְבָיוֹת Lanze.
לְסוּטָא *x. m.* ein Kleidungsstück.
לִיסְטָאָה *x. m.* (λῃστής) Räuber.
לְסוּטָה *x. f.* ein Kleidungsstück.
לִיסְטוּת *x. f.* Räuberei.
לִיסְטְיָא *x. f.* (λῃστεία) dass.
לִיסְטָיוּת *x. f.* dass.
ליסטטירין SchirR 6, 4 (?).
לסטם l. לִסְטֵם.
לִיסְטִים *x. m.* (λῃστής), *pl.* לִסְטִין Ri 5, 11 Räuber.
לִסְטֵם *x.* (v. λῃστής) rauben.
לוּסְטוּס *x.* (Ἰοῦστος) männl. Personenname.
ליסטרא, ליסטרון. זומא ל׳ s. זוּמַלְסְטְרָא, זוּמַלְסְטְרוֹן.
לֶסֶת *h. f.*, *pl.* לְסָתוֹת Backenknochen, Backe.
לִסְתָא (Mï 4, 14) *a. f.* 1. *c. s.* לִסְתֵּיהּ 1K 22, 24 (MS לִסְתָּא), *c.* לִיסַת Jes 23, 28 dass.; 2. s. לִיסְתָא.
לָעַב *h. Hi.* Mutwillen treiben, spotten.
לְעַב *a. Itpa. pt.* מִתְלָעַב Gn 27, 12 (Hab 1, 10 מִתְלָעַב) dass.
לַעֲבָא *a. m.*, *ind.* לְעֵיב Jer 20, 8, Ez 22, 4 (לְעוּב Jer 20, 7) Gespött.
לָעַג *h.* spotten. *Hi.* dass.
לְעַג *a. Pa. pt. pl.* מְלַעֲגִין Jer 8, 18 dass. *Aph.* dass.
לַעַג *h. m.* Spott.
לַעֲגָא *a. m.*, *ind.* לְעַג Jer 20, 8 Kimch. (MS לְעֵיב) dass.
לָעוֹז *h. m.*, *pl.* לְעוֹזוֹת Fremdsprachiger (Grieche).
לְעוֹזָא *a. m.* dass.

לְעוּנִים *h. m. pl.* Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).
לָעַז *h.* 1. eine fremde Sprache (bes. Griechisch) reden; 2. üble Nachrede führen. *Hi.* dass.
לַעַז *h. m.* 1. fremde Sprache (bes. Griechisch); 2. Sprache; 3. Nachrede.
לַעְזָר männl. Personenname.
לָעַט *h.* verschlucken. *Hi.* verschlucken lassen.
לְעֵי *a.* 1. sich mühen; 2. arbeiten, studieren; 3. *pf.* 1 *pl.* לְעֵינָא Thr 5, 5 (MS לְאֵינָא) ermüden. *Aph.* müde machen.
לַעְי (v. אֶלְעַי) männl. Personenname.
לְעִיטָה *h. f.* in den Mund Stecken.
לְעִינִין s. לְעוּנִים.
לְעִיסָה *h. f.* Brei (Gekautes).
לְעִיסְתָא *a. f.* dass.
לַעְנָה männl. Personenname.
לַעֲנָה *h. f.* 1. Wermut; 2. Bitterkeit.
לַעֲנְתָא *a. f.* dass.
לָעַס *h.* kauen.
לְעַס *a.*, *inf.* מִלְעַס Koh 12, 3 dass.
לְפַא *a. Aph.* schichten.
לְפָדָא *x. m.* (λοπάς) 1. Schüssel, Pfanne; 2. Pfannenspeise (?).
לְפוּד (Tos. Bech V 9)?
לְפוּפָא *a. m.* Verbindung.
לְפַטָא *x.* (λεπτά) einzeln, s. קְטַלְפְּטָא.
לַפִּיד *h. m.* Fackel.
לַפִּידָא *a. m.* dass.
לפיטטו (Tanch. Bub. Ber. 24) l. גְּלַקְטִינוֹן.
לְפִיכָךְ *h.* deshalb. S. כָּךְ.
לוֹפְיָנֵי *x.* (*Jovianus*) männl. Personenname.
לִפְלוּף *h. m.* Anhängsel, Anklebendes.
לִפְלוּפָא *a. m.* Gewickeltes (vom Krautkopf).
לִיפַס *x. m.* (λοιπάς) Steuer (eigentl. Steuerrückstand).
לְפַס *x. m.* (λοπάς), *pl.* לְפָסִין Schüssel, Pfanne.
לְפָסָא *x. m.* dass.

לַפְסָן *x. m.* (λαψάνη) grauer Senf (*Sinapis incana*).

לָפַף *h.* umschlingen. *Pi.* 1. dass.; 2. einwickeln. *Pu. pt.* umwickelt.

לְפַף *a. Pa.* 1. *pf.* לַפֵּיף Ex 36, 10 verbinden; 2. *pf.* 1 *sg.* לַפֵּיפִית Thr 2, 22 einwickeln; 3. formen. *Itpa. ipf.* יִתְלַפַּף Ex 28, 7 1. verbunden werden; 2. eingewickelt werden.

לְפָצָא *x. m.* (λοπάς) Schüssel, Pfanne.

לפקקה (LvJI 1, 16 Ar., MS זרוקפיה) s. זרוקפא.

לופר, לופיר (?) *x. m.* Soldat der Leibwache (?).

ליפרוס s. מַקְרוֹלַפְרוֹס.

לָפַת *h.* 1. umschlingen; 2. verbinden. *Pi.* würzen.

לְפַת *a. Pa.* als Zugemüse verwenden. *Itpe.* als Würze verwendet werden.

לֶפֶת *a. f.* 1. Würze, Zugemüse; 2. *pl.* לְפָתוֹת weisse Rübe (*Brassica rapa*).

לִפְתָּא (Ru 3, 8) *a. f.* weisse Rübe.

לפתותא (Tanch. Ekeb 7) l. לְפִתּוּתָא (Dupl. zu לֶפֶת), s. פִּתּוּתָא.

לְפָתָם, לְפָתָן I *h. m.* mit rübenförmigem Kopf.

לְפָתָן II *h. m.* Zugemüse.

לְפָתְנָא *a. m.* dass.

לֵץ *h. m.* Spötter, Leichtsinniger.

לצוי, ליצוי (bBabB 75b)?

לָצוּת *h. f.* 1. Spötterei, Leichtsinn; 2. Belästigung.

לְקָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* לְקוֹ Ex 5, 14 geschlagen werden; 2. leiden. 1. *pt.* לָקֵי 2K 5, 1 Soc 59 geschlagen; 2. *f. pl.* לָקְיָן Gn 41, 6 kümmerlich. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַלְקֵי Lv 26, 24 schlagen; 2. *inf.* אַלְקָאָה Dt 25, 2 Prügelstrafe erteilen.

לָקָה *h.* 1. geschlagen werden; 2. Prügelstrafe erhalten; 3. leiden. *pt. pass.* לָקוּי leidend, anomal. *Hi.* 1. schlagen; 2. Prügelstrafe erteilen; 3. leiden machen. *Ho. pt.* מֻלְקֶה geschlagen, leidend.

לָקוֹחַ *h. m., pl.* לְקוֹחוֹת Käufer.

לְקוּחַ *h. m.* 1. Kauf; 2. Heirat.

לָקוֹט *h. m., pl.* לְקוֹטוֹת Getreidesammler (bei der Nachlese).

לִקּוּט *h. m.* Sammlung.

לָקוֹטָא *a. m.* Getreidesammler (bei der Nachlese).

לְקוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* לְקוּתְהוֹן Dt 32, 32 (MS רְבוּתְהוֹן) Geschlagenwerden, Züchtigung; 2. Anomalität.

לָקַח *h.* 1. empfangen; 2. nehmen; 3. kaufen; 4. heiraten. *Ni.* 1. genommen werden; 2. gekauft werden; 3. geheiratet werden. *Hitp.* eingeschlossen sein.

לְקַח *a. Itpe.* geheiratet werden.

לֶקַח *h. m.* 1. Lehre; 2. Kauf.

לָקַט *h.* 1. Nachlese halten; 2. zusammenfalten. *Ni.* 1. eingesammelt werden; 2. glatt gemacht werden. *Pi.* 1. sammeln, auflesen; 2. Nachlese halten; 3. ausreissen (Haar). *Pu.* Nachlese gehalten werden. *Hi.* 1. auflesen lassen; 2. Nachlese halten lassen. *Hitp.* 1. einzeln aufgelesen werden; 2. gesammelt sein.

לְקַט *a.* 1. sammeln; 2. *pt. pass.* לְקִיט 1K 7, 19 zusammenfalten; 3. *inf.* מִלְקַט Ex 16, 26 auflesen. *Pu.* 1. *pf.* לַקִּיט Gn 47, 14, *ipf.* 2 *sg.* תְּלַקֵּט Lv 19, 9 einsammeln; 2. auflesen; 3. *pt. pl.* מְלַקְּטִין Est II 3, 8 geniessen. *Aph.* auflesen lassen.

לֶקֶט *h. m.* 1. Nachlese; 2. Zusammenfalten.

לְקָטָא *a. m.* 1. Lv 19, 9 Nachlese; 2. Inhalt des Kropfes eines Vogels.

לוקטא (EchR 1, 1) l. לְקָטָא.

כְּפַר ל׳ לקיטיא, לקטיא. Ortsname.

לֻקוֹטֵינֵינְטוֹס *x. m.* (*locotenens*) Stellvertreter.

לַקְטִיקָא *x. f.* (*lectica*) Sänfte.

לְקִיחָה *h. f.* 1. Nehmen, Ergreifen; 2. Hinwegnahme; 3. Kauf; 4. Heirat.

לָקִיט *h. m.* Sammler, Aufleser.
לָקִיטָא *a. m.* Getreidesammler (Armer).
לְקִיטָה *h. f.* Einsammeln.
לָקִישׁ männl. Personenname.
לָקִישָׁא (Ho 6, 3) *a. m.* 1. *ind.* לָקִישׁ Dt 11, 14 Spätregen; 2. *pl. d.* לָקִישַׁיָּא Gn 30, 42 Spätling.
לָקִישׁוּתָא *a. f., c.* לָקִישׁוּת Gn 30, 42 Spätwerfen (der Schafe).
לֶקֶן *x. m.* (λευκόν) Name einer Münze.
לוקן s. לוּקוֹס II.
לְקָנָא (Ri 6, 38, MS לְקָנָא), לְקוּנָא, לְקִינָא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
לקני (bChull 63[a])?
לְקוֹנְיָא *a. m.* (v. Λυκαονία) aus Lykaonien.
לְקִינִיתָא, לְקָנִיתָא. *x. f.* (λεκάνη) Becken.
לְקוֹנִיקוֹס *x. m.* (Λυκαονικός) lykaonischer Esel.
לוּקוֹס I *x. m.* (λύκος) Wolf.
לוּקוֹס II, לוּקִים *x.* (Λούκιος, Λουκᾶς) männl. Personenname.
לָקַק *h.* lecken. *Pi. Hi.* dass.
לָקְרָה *x.* (Λοκρός) männl. Personenname.
לָקַשׁ *h. Hi.* 1. spät thun; 2. verzögern, verspäten.
לְקַשׁ *a. Pa.* spät werfen (Junge). *Aph.* verspäten.

לורמיא 1. לוּטְרְיָא.
לְרַע (Ez 1, 27) *a.* unten, unterhalb. מִלְּרַע Gn 1, 7 dass. S. רַע.
לָשׁוֹן *h. c., pl.* לְשׁוֹנוֹת 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Ausdruck, Redeweise. ל׳ נְקִי decente Redeweise (Euphemismus). ל׳ הָרַע üble Nachrede. ל׳ רַבִּים, ל׳ יָחִיד Singular, Plural. ל׳ נְקֵבָה, ל׳ זָכָר Masculinum, Femininum; 4. Streifen, Zapfen.
לְשִׁישִׁית *h. f.* eine Pflanzenart.
לִשְׁכָּה *h. f., pl.* לְשָׁכוֹת 1. Kammer; 2. Schatzkammer.
לִשְׁכְּתָא *a. f., c.* לִשְׁכַּת Jer 35, 4 dass.
לְשָׁלוּשְׁתָא *a. f.* Rotz, Schaum.
לְשַׁלֶּשֶׁת *h. f.* Auswurf.
לָשַׁן *h. Hi.* üble Nachrede führen.
לְשַׁן *a. Aph.* dass.
לִשָּׁנָא *a. m., ind.* לְשַׁן Ex 4, 10 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Redeweise, Ausdruck. ל׳ קְלִילָא nachlässige Redeweise. ל׳ מְעַלְיָא Euphemismus. ל׳ בִּישָׁא üble Nachrede. לְשַׁן תְּלִיתָי Verläumdung.
לְתָא *a. m.* Schicksal (?).
לְתִיתָה *h. f.* Anfeuchten (des Getreides).
לֶתֶךְ *h. m.* ein Trockenmass (ein halbes Kor).
לָתַת *h.* anfeuchten (Getreide).
לְתַת *a.* dass.

מ

מ 1. dreizehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 40.
מִ, מָ *h. a.* 1. s. מִן; 2. als μή gedeutet.
מַ, מָ s. מָא, מָה.
מָא (Ex 32, 21) *a.* was? מָדִין Lv 10, 17, מָא דָא Gn 3, 13 was denn? מָאִם Gn 18, 30 wie, wenn? vielleicht. לְמָא Gn 31, 27 warum? לְמָא דֵין Gn 25, 32 warum denn? כְּמָא Ct 4, 1 wie sehr? כְּמָא Gn 13, 16, כְּמָא דְ Gn 17, 23 wie.

מָא דְ Ex 12, 16 das, was. מָא Gn 28, 17 o wie. S. auch מָה, מָאי, מַי.
מְאַבְּבָא *a. m.* Blühen, Treiben.
מְאֹד *h.* sehr. מְאֹד מְאֹד gar sehr.
מַאְדִּים *h. m.* der Planet Mars.
מֵאָה *h., pl.* מֵאוֹת hundert. מָאתַיִם zweihundert.
מְאָה (Lv 26, 7) *a., pl. d.* מָוְתָא Ex 18, 25, hundert. מָאתַן Nu 1, 35 (MS מָתַן) zweihundert. תְּלָת מְאָה Nu 1, 23, תְּלָת מָאוָן dreihundert.

מאום (jAbZ 44[d]) 1. מאוּם, s. אֶמְאוּם.
מֵאוּן (מֵיאוּן) *h. m.* Eheweigerung eines unmündig verheirateten Mädchens.
מאון. 'מי מ (TosBabB V 6) (?).
מְאוּם *h. m.* Verächtlichkeit, Ekel.
מְאוּסָא *a. m.* dass.
מָאוֹר *h. m., pl.* מְאוֹרוֹת 1. Licht; 2. Leuchtkörper; 3. Lichtöffnung. מְאוֹר עֵינַיִם 1. Augenlicht; 2. blind.
מְאוֹרָע *h. m.* Ereignis, Begebenheit.
מֹאזְנַיִם *h. m. du.* 1. Wage; 2. Sternbild dieses Namens.
מאוֹזְנַן, מאוֹזְנִין s. מוֹזַנְיָא.
מְאָתָא (Est II 1, 2, MS מוֹדָה) (?).
מאים. 'מי מ (KohR 9, 13), s. מאון.
מָאי s. מַי.
מָאִין *a. m. pl. ind.* Wasser. S. מַיָא.
מְאִיסָה *h. f.* Verachten.
מְאִיסוּתָא *a. f.* Verächtlichkeit.
מֵאִיר männl. Personenname.
מְאֵירָה s. מְאֵרָה.
מְאֵירְתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Verwünschung.
מְאַךְ (Ri 19, 11) *a.* sinken, niedrig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּמָאִיךְ Jes 25, 5 (MS תְּמָאִיךְ) erniedrigen, beugen. *Hi. ipf.* 1 *sg.* אַמְאִיךְ Jes 13, 11 (MS אַמְאִיךְ) dass.
מַאֲכוֹלֶת *h. f.* 1. Laus; 2. Holzwurm.
מַאֲכָל *h. m., pl.* מַאֲכָלוֹת Speise.
מַאֲכֶלֶת *h. f.* Schlachtmesser.
מְאַלְּלָא *a. m., pl. c.* מְאַלְּלֵי Nu 14, 6 Kundschafter.
מְאִם (Gn 18, 30) *a.* wie wenn? vielleicht.
מאמל s. מַמָּל.
מַאֲמָר *h. m., pl.* מַאֲמָרוֹת Wort, Rede.
מַאמְרָא *a. m., c.* מַאמַר Ct 5, 13 (MS מֵימַר) dass. S. מֵימְרָא.
מָאן s. מַן.
מָאֵן *h. Pi.* מֵיאֵן sich weigern, insbes. die Ehe verweigern.
מָאנָא *a. m., pl. c.* מָאנֵי Dt 1, 41 (MS מָנֵי) Est II 9, 22 1. Gerät; 2. Gefäss; 3. Gewand.

מָאַס *h.* verachten. *pt. pass.* מָאוּס verächtlich, widerlich. *Ni.* verachtet, verächtlich werden.
מְאַס *a.* dass. *pt. pass.* מְאִים widerlich. *Itpe.* verächtlich werden.
מַאַס *h. m.* Verachtung.
מְאַסְּפָא *a. m.* Arzt.
מְאַסְיָא (EchR 3, 45) *a. m. pl.* Verächtliche.
מַאֲפֶה *h. m.* Gebackenes.
מְאַפְיָא *a. m., c.* מַאֲפֵי Lv 2, 4 dass.
מַאֲפֵל *h. m.* Dunkelheit.
מַאְפֵּלְיָה *h. f.* dass.
מְאָרָא *a. m.*, s. מָרָא.
מְאֵרָה *h. f.* 1. Verwünschung, Fluch; 2. Verwünschtes, Schlechtes.
מַאֲרוּפָה *h. f.* Hacke.
מָארֵי s. מָרָא, מָרֵי.
מַאֲרִיסָא *a. m.* Pächter.
מְאָרְעָא *a. m.* 1. Zeit; 2. Treffpunkt, Ziel. S. מְעָרְעָא.
מְאַשְׁכַן *h. m.* mit grossen Hoden versehen.
מְבַנַּי männl. Personenname.
מְבַהֲתָנָא *a. m.* Schande verursachend.
מְבוֹאָה *a. m.* Eingangsflur.
מְבוּג männl. Personenname (= מְבַנַּי).
מָבוֹי *h. m., pl.* מְבוֹאוֹת Zugangsflur.
מַבּוּל *h. m.* Sintflut.
מַבּוּלָא (Hb 3, 6) *a. m.* dass.
מַבּוּעַ *h. m.* Quelle.
מַבּוּעָא *a. m., pl.* מַבּוּעִין Ex 15, 27, מַבּוּעַן dass.
מַבּוּרָא *a. m.* Fährmann.
מִבְחָרָא *a. m., c.* מִבְחַר Ex 15, 4 Ausgewähltes.
מְבִינָא (Jes 14, 22) *a. m.* Kehrbesen.
מְבַלְבְּלִיתָא *a. f.* vermischt (in Bezug auf die Farben).
מְבַלִּינָא (Ct 3, 9) *a. m.* ein immergrüner Baum.
מְבַלַּעְתָּא *a. f.* das obere Ende des Schlunds.
מְבָאנָה, מְבָנָא *a. m.* Kehrbesen.

מבסימא (jMaasr 52ᵃ) l. מַבְסִימָא.
מְבַסְרָנָא *a. m.* Verächter.
מַבְעֶה *h. m.* wer die Feldfrucht eines andern nimmt, selbst oder durch sein Vieh.
מַבְעוֹרָא *a. m., ind.* מַבְעוֹר Jes 30, 14 Feuerstätte.
מַבְעִיר *h. m.* wer das Feld des andern durch sein Vieh schädigt.
מַבָּרָא *a. m.* Fähre.
מַבָּרָא *a. m.* Fährmann.
מַבְרַחַת *h. f.* eine Frau, die ihren Gatten vom Erbe ausschliesst.
מַבְרֵי s. בְּרָא II.
מַבְרַכְתָּא *a. f.* 1. Karawane; 2. Ortsname (?).
מְבַשְׁקְרָנָא *a. m.* das Erkennen.
מְבַת s. מוּבָאת.
מְבָתָא (Gn 42, 27) *a. f.* 1. Übernachten; 2. Nachtherberge.
מְבָתוּתָא (Jes 1, 8) *a. f.* dass.
מַגֹּב *h. m.* eine Art Wurfschaufel (wohl mit Busch am Ende zur Scheidung von Körnern und groben Strohstücken).
מְגְבָּה *h. f.* 1. Einforderung (einer Schuld); 2. Einsammlung (von Almosen).
מגבי l. מַבְגֵּי.
מַגְבְּיָא *a. m.* Alaun.
מַגְבִּילָה männl. Personenname.
מַגְבִּית *h. f.* Einsammlung (von Almosen).
מַגְבִּיתָא (2 K 23, 25) *a. f.* Eintreibung (von Steuern).
מָגָג *h. m.* eine Schilf- oder Binsenart.
מָגַג *h.* zerfliessen machen, auflösen. *Hitpal.* הִתְמַגְמֵג zerfliessen.
מְגָגָא *a. m.* Saft, Auflösung.
מֶגֶד *h. m.* gute Frucht.
מִגְדָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Kostbarkeit.
מְגִדּוֹנִי *h. m.* aus Megiddo.
מִגְדָּל *h. m.* 1. *pl.* מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת Turm; 2. Schrank; 3. Ortsname.
מִגְדְּלָא (Gn 11, 4) *a. m.* 1. Turm; 2. Ortsname (auch מַגְדְּלָא).
מִגְדְּלָאָה *a. m.* aus Magdala.
מְגַדֶּלֶת *h. f.* Amme.
מִגְדָּנָא, מְגַדְּנָא *a. m., pl.* מִגְדְּנִין Dt 33, 14 1. Kostbarkeiten; 2. Früchte.
מְנַדְּתָא *a. f., c.* מְנַדַּת Ho 11, 4 (MS מְנָדַת) Leitung.
מגו s. גַּוָּא.
מגוב s. מַגֹּב.
מַגּוֹד *h. m.* Ausbreiter (Holzstange?).
מְגוּסָא *a. m., pl.* מְגוּסִין Ez 13, 19 (MS מְגוּסִין) Speise. S. מְגִיסָא.
מְגוּפָה *h. f.* 1. Verschluss, Deckel; 2. verschlossenes Gefäss (?).
מְגוּפְתָּא *a. f., c.* מְגוּפַת Nu 3, 15 dass.
מָגוֹר *h. m.* 1. Nachbarschaft; 2. Behälter (?).
מגורא l. מְגִירָא.
מְגוּרָה I *h. f.* Nachbarschaft.
מְגוּרָה II *h. f.* 1. Magazin, Behälter; 2. Fach.
מְגוּרֵי, כְּפַר מְ׳ Ortsname.
מְגוּרַת s. מְגוּרָה II.
מגורתא l. מְגִירְתָא.
מְגוּשׁ *x. m.* Magier.
מְגוּשָׁא *x. m.* dass.
מְגַזִּיתָא (?) *a. f.* Messer zum Wollscheeren.
מְגְזְרָא *a. m., pl. c.* מְגְזְרֵי 2 S 12, 31 Axt.
מְגָזְתָא *a. f., c.* מְגָזַת Nu 21, 12, *pl. d.* מְגָזָתָא 1 S 14, 4 Furt.
מַגִּיב s. מַגֹּב.
מְגִיגָה *h. f.* Zerfliessenmachen.
מַגִּיד *h. m.* Prediger.
מגיזא s. מְזִוָּא.
מְגִיזְתָא (מְגָזְתָא?) *a. f., c.* מְגִיזַת Nu 21, 12 (MS מְגָזַת) 1. Furt; 2. Pass; 3. s. מְגִסְתָא.
מְגִיסָא *a. m.* Speise.
מְגִיסְתָא *a. f.* Überhebung.
מְגִירָא *a. m., pl. c. s.* מְגִירוֹהִי Dt 1, 7 Nachbar.
מְגִירוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
מְגִירְתָא *a. f.* Nachbarin.
מַגָּל *h. m.* 1. Sichel; 2. krummes Messer.

מַגְּלָא (Dt 16, 9) *a. m.* Sichel.
מְגְלָא *a. m.* Sekret, Eiter.
מַגְלֵב *h. m., pl.* מַגְלְבִים 1. Peitsche; 2. Peitschenhieb.
מַגְלְבָא *a. m.* dass.
מְגִלָּה *h. f.* 1. Buchrolle; 2. Schrift; 3. das Estherbuch; 4. Name eines Talmudtraktates. מְגִלַּת תַּעֲנִית Verzeichnis der Tage, an welchen nicht zu fasten.
מַגְלוֹנְאָה s. מְלוֹנְאָה.
מַגְלְיָנָא *a. m.* der ins Exil führt.
מַגְלְסָא *x. m.* (μοχλός), *pl. d.* מְגְלַסַיָּא 1 K 7, 50 Riegel.
מְגִלְּתָא *a. f., c.* מְגִלַּת Jer 36, 2 Buchrolle.
מַגְמַג s. מָגַג.
מַגְמָר, מוּגְמָר *h. m., pl.* מֻגְמָרוֹת Räucherwerk.
מונמרין דין מ׳. (jKeth 33[b]) l. דִּיאָטַגְמָתִין, s. דִּיאָטַגְמָא.
מַגָּן (Nu 11, 5, Est II 1, 1) *a.* umsonst. עַל מַגָּן dass. לְמַגָּנָא Ex 20, 7 zu Nichtigem.
מָגֵן *h. m., pl.* מָגִנִּים Schild. מָגֵן אַבְרָהָם Bez. der ersten Benediktion des Achtzehngebets.
מְגִנָּא *a. m., pl.* מְגִנִּין 1 K 10, 17 (MS מָגִנִּין) dass.
מְגִנָא *a. m., pl. d.* מְגִנַיָּא Est II 1, 9 Lagerstatt.
מגני (bPes 107[a]) l. מְנָגֵי, s. מְנָגָא.
מְנִגְיָא *a. m.* hässlich. S. גְּנָא II.
מְגִנְיָה. בֵּית מ׳ Ortsname.
מגנימין s. במגנימין.
מַגָּנוֹן *x. m.* (μάγγανον), *pl.* מַגָּנִיּוֹת (מאנגיות) 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen.
מָגִיס, מָגֵס *x. m.* (μαγίς) Schüssel.
מְגִסְטָא *x. m.* (μέγιστος) Grosser.
מַגִּסְטֵר *x. m.* (μαγιστρός) Haushofmeister.
מְגִסְטְרָנָא, מְגִסְטְרִיָּנָא *x. m.* (μαγιστριανός), *pl.* מְגִסְטְרָנֵי Est II 9, 3 (nicht MS) Vornehmer.

מַגֶּסֶת männl. Personenname.
מְגִסְּתָא (Nu 7, 85) *x. f.* (μαγίς), *pl. d.* מְגִסַּיָּא Nu 4, 7 Schüssel.
מַגָּע *h. m., pl.* מַגָּעוֹת Berührung.
מְגַעוּרִיתָא *a. f.* Drohen, Schreien.
מָגֵף *h. m.* Verschliesser.
מַגֵּפָה *h. f.* 1. Plage; 2. Wunde.
מְגַפִּין, מְגַפַּיִם *h. m.* Beinschienen.
מַגֵּפְתָא *a. f.* Plage.
מַגַּר *a. Pa.* 1. *ipf.* יְמַגַּר Gn 49, 17 niederwerfen, stürzen; 2. vernichten. *Itpa.* vernichtet werden.
מוגראות (MidrTeh 12, 1)?.
מַגְרֵדֶת *h. f.* Instrument zum Abkratzen der Haut.
מַגְרַדְתָּא *a. f.* dass.
מְגֵרָה *h. f.* Säge.
מַגְרוֹפִית *h. f.* Gerät zum Zusammenscharren.
מַגְרוֹפִיתָא *a. f., pl. d.* מַגְרוֹפְיָתָא Nu 4, 14 dass.
מְגֻרֶמֶת *h. f.* ein Tier, bei dessen Schlachtung das Messer „abgelenkt“ wurde.
מְגֻרַמְתָּא (falsch מְגֻרְמְתָּא) *a. f.* dass.
מָגִירוֹס, מַגְרוֹס *x. m.* (μάγειρος), *pl.* מַגְרוֹסִין, מַגְרִיסִין Koch.
מָגִירְיוֹן *x. m.* (μαγειρεῖον) Küche.
מַגְרֵף *h. m.* Gerät zum Zusammenscharren.
מַגְרֵפָה *h. f.* 1. dass.; 2. eine Art Orgel.
מגררת l. מַגְרֶדֶת.
מגררתא l. מַגְרַדְתָּא.
מִגְרָשׁ *h. m.* Weidebezirk einer Ortschaft.
מִדְּ *a.* 1. Dt 9, 28 da, weil; 2. Gn 48, 15 seit; 3. von dem Ausspruch des.
מַדָּא *a. m.* Ehrenkleid.
מָדָאָה *a. m.* Meder.
מַדַּאתָא *a. f.* Tribut.
מַדְבּוּרָא *a. m.* Leiter, Führer (?). מ׳ דְנוּרָא Leuchte.
מַדְבְּחָא (Ex 27, 1) *a. m.* Altar.

מַדְבָּךְ *h. m.* Steinschicht.

מַדְבְּקָא *a. m., c.* מַדְבַּק 1 K 7, 29, MS מַדְבַּק 1. Verband; 2. Fuge; 3. *pl. c.* מַדְבְּקֵי Ez 13, 18 Gelenk.

מְדַבֵּר *h. m.* 1. Redner; 2. der vordere Teil der Zunge.

מִדְבָּר *h. m., pl.* מִדְבָּרוֹת Wüste.

מַדְבְּרָא (Ex 3, 1) *a. m., pl.* מַדְבְּרִין, מַדְבְּרָן Ct 2, 14 (MS מַדְבְּרָא) dass.

מְדַבְּרָא *a. m., pl. c.* מְדַבְּרֵי Ct 1, 8 Leiter, Führer.

מִדְבָּרִי *h. m.* zur Wüste gehörig.

מִדְבָּרִיּוֹת *h. f. pl.* Weidevieh.

מְדַבְּרָנָא (Est II 4, 1, MS מְדַבְּרָנָא) *a. m.* Leiter.

מְדַבְּרָנוּתָא *a. m.* Aufführung, Verhalten.

מִדַּבֶּרֶת *h. f.* Ausspruch, Rede.

מִדַּבַּרְתָּא *a. f.* dass.

מַדְבַּשְׁתָּא Ortsname.

מָדַד *h.* messen. *Ni.* gemessen werden. *Pi.* ausstrecken.

מִדָּה *h. f.* 1. Mass; 2. Strafmass; 3. Norm; 4. Schriftdeutungsart; 5. den Schriftdeutungsarten entsprechende Auslegung; 6. Art und Weise; 7. Eigenschaft. מִדַּת הַדִּין *a.* das strenge Recht; *b.* Civilprozess (in Geldangelegenheiten). מִדּוֹת Name eines Mischnatraktats.

מַדְוָא *a. m., c. s.* מַדְוָנָא Est II 6, 1 (MS מַדְוֹנָנָא) Schmerz, Kummer.

מַדְוֶה *h. m.* Blutfluss (der Menstruierenden).

מְדוֹךְ *h. m.* Stössel.

מְדוֹכָא *a. m.* Mörser.

מְדוֹכָה *h. f.* 1. Mörser; 2. Sessel.

מְדוֹכְיָא *a. m.* dass.

מְדוֹכְתָא (Nu 11, 8) *a. f.* Mörser.

מְדוֹלָא *a. m.* Schöpfen.

מדוני (jPea 17[d]) l. מְדוֹנִי.

מָדוֹר *h. m., pl.* מְדוֹרוֹת, מְדוֹרִים Wohnstätte.

מְדוֹרָא *a. m., c.* מְדוֹר Dt 33, 27, *c. s.* מְדוֹרַהּ Jes 30, 33 dass.

מְדוּרָה *h. f.* Holzstoss.

מדורי (bBech 44[b]) s. מַדְרָא.

מְדוּרְתָא *a. f.* Holzstoss.

מַדְוָרְתָּא *a. f.* Peitsche.

מְדוּשָׁא *a. m.* Polieren.

מָדַי Medien.

מִדַּי (Est II 2, 9) *a.* 1. etwas. כָּל מִדַּי alles. לָא מִדַּי nichts; 2. etwa?

מוֹדְיָא *x. m.* (μόδιος), *pl.* מוֹדְיוֹת Modius (Getreidemass).

מְדִידָה *h. f.* Messen.

מָדַיִי *h. m.* Meder.

מָדַיִן (Lv 10, 17) *a.* was denn? warum?

מָדוֹן *h. m.* Streit.

מִדְיָן Midian.

מִדְיָנִי *h. m.* Midianiter.

מִדְיַנָאָה (Nu 10, 29) *a. m., f. d.* מִדְיַנִיתָא Nu 25, 6 Midianiter.

מְדִינָה *h. f.* 1. Bezirk, Land; 2. Grossstadt.

מְדִינְתָא (Gn 23, 16, MS מְדִינָה) *a. f.* 1. *ind.* מְדִינָא Jes 10, 13 Land; 2. Grossstadt.

מְדַיְרָא (Jes 30, 24, MS מַדְרְיָא) *a. m.* Wurfschaufel.

מַדְכּוּתָא (Est II 3, 8, MS מְדוּרְתָא) *a. f.* Reinigung.

מִדְלָא, מְדְלָא (= מָא־דְ־לְ) *a. m.* Besitztum.

מַדְלָא I *a. m.* Hütte des Feldhüters.

מַדְלָא II *a. m.* Absorbieren (?).

מודלה (jSchebi 33[c]) l. מִדְלָעָה.

מִדְלָעָה, מְדְלָעָה *h. m.* Kürbisfeld.

מִדַּם *a.* etwas.

מִדְמְכָא *a. m.* Schlafen.

מַדְנָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Bündel.

מַדְנְחָא (Gn 13, 14), מִדְנְחָא *a. m.* Aufgang (der Sonne), Osten.

מַדָּע *h. m.* Erkenntnis.

מַדְּעָא I *a. m., ind.* מַדַּע Ex 31, 3, 1 S 25, 22 1. Erkenntnis; 2. Verstand.

מַדְּעָא II *a. m., pl. m.* מַדְּעַן (!) Dt 1, 13. 15 bekannt.

מַדְּעַם (Nu 22, 38) *a.* etwas. כָּל מַדְּעַם Dt 23, 10 irgendetwas. לָא—מַדְּעַם Gn 22, 12 nichts.

מַדָּף *h. m.* 1. Flugbrett der Bienen; 2. Vogelfalle (?).

מַדָּף *h. m., pl.* מַדָּפוֹת 1. eigentl. Duft (Verunreinigung ohne unmittelbare Berührung); 2. in diesem Grade der Unreinheit befindlicher Gegenstand.

מֵדַק *h. m.* dünn.

מֶדֶר *h. m.* Erde, Lehm.

מָדַר *h. Hi.* abschüssig machen.

מָדְרָא *a. m.* Wohnung.

מַדְרָא *a. m.* 1. Abfluss; 2. bJom 23ª l. מַרְדָּא (?).

מַדְרֵגָה *h. f.* Stufe.

מַדְרוֹכִיתָא (1 S 14, 4) *a. f.* Name eines Felsabhangs.

מִדְרוֹן *h. m.* Abhang.

מַדְרוֹנָא *a. m., ind.* מַדְרוֹן Mi 1, 4 dass.

מַדְרְיָא (Jes 30, 24) *a. m.* Wurfschaufel.

מִדְרָס *h. m., pl.* מִדְרָסוֹת 1. Druck (als verunreinigend); 2. durch Druck verunreinigter Gegenstand.

מדרקא l. מַרְדְּקָא.

מדרתא (jBer 6ª) l. מָרְדְּתָא, s. מָרְדָּא.

מִדְרָשׁ *h. m., pl.* מִדְרָשׁוֹת 1. Schriftforschung (besonders juridische); 2. Schriftdeutung; 3. Vortrag von Schriftdeutung; 4. Sammlung von Schriftdeutungen. בֵּית הַמִּדְרָשׁ Lehrhaus.

מִדְרְשָׁא (Ct 2, 4), מִדְרָשָׁא *a. m., c.* מִדְרַשׁ Koh 7, 5 dass.

מְדֻשָּׁה *h. f.* Gedroschenes.

מִדְּתָא *a. f., c.* מִדַּת Koh 10, 8 1. Art und Weise; 2. Eigenschaft.

מָה *h.* 1. was? בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים worauf bezieht sich dies? לָמָּה, מִשּׁוּם מָה weshalb? מָה נַפְשָׁךְ was ist deine Meinung? מָה — אַף was (bedeutet)? — auch; 2. wie; 3. etwas. מָה שֶׁ das, was.

מָה *a.* 1. was? מָה אֲנַן קָיְמִין wobei stehen wir? 2. wie? לְמָה weshalb?

כְּמָה (Gn 47, 8, MS כַּמָּה) 1. wie viel? 2. viele; 3. wie. S. מָא.

מָהָא, מָהָה *h., pt.* מָהוּהַּ abgenützt. *Ni.* abgenützt werden. *Pi.* auflösen.

מְהָא *a. Itpe.* aufgelöst, verdünnt werden.

מהנגיות (jKeth 25ᵇ) (?).

מַהֲדוּרָא *a. m.* Wiederholung.

מַהֲדוֹרָא *a. m.* Hausierer.

מַהוּ *h.* was ist es? wie?

מַהוּ (Est II 2, 7) *a.* 1. dass.; 2. einige.

מָהוֹלָא *a. m.* Beschneider.

מהולתא I s. מְהוּלְתָּא.

מהולתא II *a. f., pl.* מְהוּלָן, מְהוּלִין Sieb.

מְהוּמָה *h. f.* Verwirrung.

מְהוּמְתָא *a. f.* dass.

מָהַט *h.* schneuzen (einen Docht).

מַהִי *a.* was ist?

מָהִיר Name einer Gegend.

מְהִירוּת *h. f.* Eile.

מָהַל *h.* beschneiden.

מְהַל *a.* 1. beschneiden; 2. (den Wein) verfälschen.

מַהֲלָךְ *h. m.* Weg, Reise.

מַהֲלְכָא *a. m., c.* מַהֲלַךְ Gn 31, 23 dass.

מְהָלְתָא (Ex 4, 25, MS מְהוּלְתָּא, Ez 16, 16, MS מְהָלְתָא) 1. Beschneidung; 2. beschnittenes Glied.

מַהֲמוֹר *h. m., pl.* מַהֲמוֹרוֹת Tiefe, Grund.

מַהֲמוֹרָא *a. m.* dass.

מֵהָן *a.* 1. von hier ab; 2. (jEr 23ª) l. מַהוּ.

מַהְפֵּיכְתָא (Dt 29, 22, MS הֲפֵיכְתָא) *a. f.* Umkehrung (v. Sodom).

מַהְפְּכָנָא *a. m.* Verderbter.

מָהַר *h. Pi.* 1. eilig sein; 2. eilen lassen.

מָהֵר *h.* eilig.

מָהֳרָא *a. m., pl. c.* מוֹהֲרֵי Ex 22, 16 Brautpreis.

מְהֵרָה *h.* בִּמְ' eilig, bald.

מַהְרְקָא *x. m.* Verzeichnis.

מוֹאָב Volksname.

מוֹאָבָאָה *a. m., f. d.* מוֹאֲבִיתָא Ru 4, 5

(MS מוֹאֲבִיתָא), *pl. d.* מוֹאֲבָאֵי Gn 19, 37 Moabiter.
מוֹאָבִי *h. m.* dass.
מוּבָאת *h. f.* hereingebracht, gleichgemacht (?).
מוּבְדָנָא *a. m.* Untergang.
מוּבְלָא *a. m.* Last.
מוּבְלְתָּא *a. f.* dass.
מוּג *h. m.* Weiches.
מוּג *a. Aph.* zerfliessen machen. *Pal. Itpal.* zerfliessen.
מוּגֶרֶת *h. f.* Magazin.
מוּד (= עֲמַד) *a.* tauchen.
מוֹדִים Bezeichnung der vorletzten Benediktion im Achtzehngebet.
מוֹדִיעִית, מוֹדִיעִים Ortsname.
מוֹדְנָא *a. m., pl.* מוֹאדְנִין Koh 2, 8 (MS מוֹזְנָן), מוֹדְנָן Wagschale, Wage.
מוֹדָע *h. m.* Merkmal.
מוֹדָעָא *a. f. ind.* Protesterklärung.
מוֹדָעִי *h. m.* aus Modiim.
מוֹדַעַת *h. f.* Freund.
מוֹהֲבִיתָא *a. f.* Gabe.
מוֹהַבְתָּא *a. f.* dass.
מוֹהֵי absichtliche Veränderung von מוֹמֵי.
מוֹהַל *h. m.* Saft.
מוֹהַר *h. m., pl.* מוֹהֲרִיוֹת Brautpreis.
מוֹהֲרָא *a. m.* dass. S. מֹהֲרָא.
מוהרין (?) *x.* ein persisches Fest.
מוהרנקי l. מוֹהַרְקָנִי *x. m.* persisches Sonnenfest am Herbstanfang.
מוּוַל (= מוּבַל) s. יָבַל.
מוֹזָא I *a. m.* Spreu.
מוֹזָא II *a. m.* eine Hand voll.
מוֹזְלָא *a. m.* Garn.
מוֹזַנְיָא *a. m., pl.* מוֹזְנָן Lv 19, 36, *d.* מוֹזַנְיָא Jes 40, 12 Wagschale.
מוֹזְפוּתָא *a. f.* Schuld.
מוֹזְפָנָא *a. m.* Gläubiger.
מוֹחַ *h. m.* Gehirn.
מוֹחָא *a. m., c. s.* מוֹחָךְ Dt 28, 35 dass.
מוֹחְיָא *a. m.* dass.
מוֹחַל s. מוֹהַל.

מוֹחַק *h. m.* Radierer (das eine Ende des Schreibgriffels).
מוֹט *h.* wanken. *Ni.* dass. *Hi.* wanken machen. *Hitp.* wanken, sinken. *Pilp.* מְטַמֵט dass.
מוֹט *a., ipf.* 3 *sg. f.* תְּמוּט Lv 25, 35 wanken. *Aph.* sinken machen, wägen. *Itpe.* gewogen werden. *Itpal.* wanken, sinken.
מוֹט *h. m.* grössere Tragstange.
מוּטָב *h. m.* 1. gut; 2. besser.
מוֹטָה *h. f.* kleinere Tragstange.
מוטניא (BerR 44) l. מַלְכְיָא.
מוֹי (Ct 8, 7, MS מַיִי) *a. m.* Wasser. S. מַיָּא.
מוּךְ *h.* sinken. *Ni. pt.* נָמוֹךְ niedrig. *Hi.* sinken machen.
מוּךְ *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מָכוּ (Ri 5, 4, MS מַכּוּ) sinken; 2. niederlegen. *Aph.* 1. niedrig machen; 2. unterbreiten. S. מְכַךְ.
מוֹךְ *h. m.* Werg, Faser.
מוֹכֵס *h. m.* Zolleinnehmer.
מוֹכְסָא *a. m., pl.* מוֹכְסִין Ri 5, 11 dass.
מוּל *h.* gegenüber. מוּל פָּנִים gegenüber der Vorderseite.
מוּל *h.* 1. beschneiden. *pt.* מוּל beschnitten; 2. einen Saum machen. *Ni.* נִמּוֹל beschnitten werden.
מוּל *a., Itpal.* אִתְמוֹלַל abgeschnitten werden.
מוֹלָא *a. m.* Vermögen.
מולניה (VajR 12) l. מַלְגְמָא.
מוֹלֵד *h. m.* Geburt. מוֹלַד לְבָנָה Erscheinen des Neumonds.
מוֹלְדָא *a. m.* 1. Erscheinen des Neumonds; 2. männl. Personenname.
מוֹלַדְתָּא *a. f.* Hebamme.
מוֹלִיד *h. m.* Erzeuger.
מוליי s. מַלְיָא (?).
מוֹלֶךְ Name eines kanaanitischen Gottes.
מוּם *h. f.* 1. Makel, Fehler; 2. etwas.
מוּם *h. Ho.* הוּמַם Makel bekommen.
מוּמָא (Lv 21, 17) *a. m.* Makel.

מוּמִיתָא *a. f.* Kopflaus (?).
מוּמָר *h. m.* Apostat (Censurlesart für מְשֻׁמָּד).
מוֹמָתָא (Nu 5, 21) *a. f., ind.* מוֹמֵי Nu 5, 21, *c. s.* מוֹמָתִיךְ Jos 2, 17 Praet. Eid.
מוֹן (Est II 7, 5, MS מַן) *a.* wer?
מוּנְינֵי *a. m. pl.* Fischbrühe (?).
מוּסָף *h. m.* 1. Ansatz; 2. Zugabopfer der Feiertage; 3. das dem Zugabopfer entsprechende Gebet.
מוּסְפָא *a. m.* 1. Zugabopfer; 2. Zugabopfergebet.
מוּסָר *h. m.* Zucht.
מוֹסֵרָה *h. f.* Strick, Fessel.
מוּעָד *h. m.* bezeugt — ein dem Besitzer als gefährlich bekanntes Haustier.
מוֹעֵד *h. m., pl.* מוֹעֲדוֹת, מוֹעֲדִים 1. festgesetzte Zeit; 2. Fest. חול הַמּוֹעֵד Wochentag des Festes. מוֹעֵד קָטָן 1. Halbfeiertag; 2. Name eines Talmudtraktats. סֵדֶר מוֹעֵד der die Festtage behandelnde Teil des Talmud.
מוֹעֲדָא *a. m., pl. d.* מוֹעֲדַיָּא Lv 23, 2 Fest. חֲלָא דְמוֹעֲדָא Wochentag des Festes. בְּרֵיהּ דְמוֹעֲדָא der Tag nach dem Fest.
מוֹעֲדָא *a. m.* wankend.
מוֹעֵט s. מְעַט.
מוֹפֵת *h. m.* Wunder.
מוֹפְתָא (Dt 13, 3) *a. m.* dass.
מוּץ *a.* saugen.
מוֹץ *h. m.* Spreu.
מוֹצָא (Ho 13, 3) *a. m.* dass.
מוֹצָא *h. m.* Ausgang. מוֹצָאֵי שַׁבָּת Nacht nach Vollendung des Sabbat.
מוֹצָא Ortsname.
מוּצָק *h. m.* Mittelpunkt.
מוּק *a. Pa.* מַיֵּק verhöhnen. *Aph., pt. f.* מְמִיקָא 2 K 19, 21 (MS מְעַיְקָא) dass.
מוֹק *x. m.* eine Art Stiefel.
מוֹקָא *x. m., pl.* מוֹקִין Est II 8, 15 dass.
מוֹקֵד *h. m.* Feuer, Feuerplatz.
מוֹקְדָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. מוֹקְרָא.

מוֹקְמָנָא *a. m.* Zustand.
מוֹקַמְתָּא *a. f.* 1. Standort; 2. Kampfplatz (?).
מוֹקְרָא I (Koh 12, 6) *a. m.* 1. Mark; 2. Gehirn; 3. Hirnschale.
מוֹקְרָא II *a. m.* Ehre.
מוֹקֵשׁ *h. m.* Fallstrick.
מור *h. Hi.* vertauschen. *Ho.* vertauscht werden.
מור *a. Aph.* dass.
מור (= אֲמוֹר) s. אֲמַר.
מוֹר *h. m., pl.* מוֹרוֹת Myrrhe, Harz von *Balsamodendron Myrrha.*
מוֹרָא (Ex 30, 23, MS מֵירָא) *a. m.* dass.
מוֹרָא *h. m.* Ehrfurcht.
מוֹרָאָה *a. m.* dass.
מוֹרַג, מוֹרָג *h. m., pl.* מוֹרִגִּים Dreschschlitten.
מוֹרְגָא *a. m., ind.* מוֹרַג Jes 41, 15, *pl. c.* מוֹרְגֵי Jes 28, 27 dass., *d.* מוֹרְגַיָּא 2 S 24, 22.
מוֹרָד *h. m., pl.* מוֹרָדוֹת Senkung, Abhang.
מוֹרָה *h. f.* Rasiermesser.
מוֹרָט *h. m.* Kahlköpfiger.
מוֹרְיָא (?) *a. m.* ein Bestandteil von Räucherwerk.
מוֹרִיג *h. m.* Gaumen.
מוֹרִינָא *a. m., c. s.* מוֹרִינֵיהּ Thr 4, 4 (MS מוֹרְנֵיהּ) dass.
מוֹרִיָּה Stätte des Tempels von Jerusalem.
מוֹרִיָנָא *a. m.* Gesetzlehrer.
מוריפת ein Zauberwort.
מוֹרִיקָא (Ct 4, 14) *a. m.* Saflor (*Carthamus tinctorius*).
מוריקא (bBabM 47[b]) l. מְרוּקָא.
מוֹרִיקָאָה *a. m.* Saflorpflanzer.
מוֹרַיְתָא *a. f.* Rechtslehre.
מוּרָם s. רום.
מורן (BabB I, 6) (?).
מַוְרָן *x. m.* (μαῦρος) der Schwarze (eine Fischart).
מוֹרְנָא I *a. m.* Made.

מוֹרְנָא II *a. m.*, *pl.* מוֹרְנִין Jes 41, 19 Kornelbaum (*Cornus mas*).

מוֹרְנִית *h. f.* 1. Stab (aus Kornelholz); 2. Speer.

מוֹרְנִיתָא *a. f.* 1. *pl.* מוֹרְנִין Jes 60, 13 (MS מוֹרְנִין) Kornelbaum; 2. Stab davon; 3. 1 S 13, 22 Speer.

מורע (jJom 45[c]) l. כָּל רַע.

מוֹרְתָא *a. f.* Myrrhe.

מוש *h.* weichen. *Ni. pt. pl.* נְמוֹשׁוֹת Nachleser.

מוש *a.*, *pf. c. s.* מָשֵׁיהּ Gn 27, 22 betasten, fühlen. *Aph. imp. c. s.* אֲמִישְׁנִי Jo 16, 26 betasten lassen.

מוֹשָׁב *h. m.*, *pl.* מוֹשָׁבוֹת Sitz.

מוֹשִׁיעַ *h. m.* Helfer.

מות *h.* sterben. *Hi.* töten. *Ho.* getötet werden.

מות *a.* s. מִית.

מָוֶת *h. m.* Tod.

מוֹתָא (Ex 9, 3) *a. m.* dass.

מוֹתְבָא *a. m.*, *c.* מוֹתַב Ex 12, 40 1. Sitz; 2. Wohnen; 3. Wohnort.

מוֹתְבוּתָא *a. f.* Lage.

מוֹתְבָנָא *a. m.* 1. *pl.* מוֹתְבָנִין Est II 1, 2 (MS מוֹתְבִין) Sitz; 2. *pl. c. s.* מוֹתְבָנֵיהוֹן Ex 10, 23 Wohnort.

מוֹתָן *h. m.* Seuche.

מוֹתָנָא (Nu 17, 15) *a. m.* dass.

מוֹתָר *h. m.*, *pl.* מוֹתָרוֹת Überrest.

מוֹתְרָא *a. m.* 1. Ex 16, 23 Überrest; 2. *ind.* מוֹתַר Koh 2, 13 Vorzug.

מִזְבֵּחַ *h. m.*, *pl.* מִזְבְּחוֹת Altar.

מְזַבְּלָא *a. m.* Matte.

מְזַבְּנָא *a. m.* Verkäufer.

מְזַבְּנָנָא (Jes 24, 2) *a. m.* dass.

מָזַג *h.* mischen. *Ni.* gemischt werden. *Pi.* mischen.

מְזַג *a.*, *pt. pl.* מָזְגִין Est II 1, 7 mischen. *Pa. pt. pl.* מְמַזְגִין Jes 65, 11 dass. *Aph.* dass.

מְזַג Volksname.

מֶזֶג *h. m.* 1. Mischwein; 2. Temperament.

מְזִגָּא *a. m.* 1. Mischwein; 2. Mischbecher.

מְזִגָּא. בַּת מְזִגָּא חַמְרָא eine Vogelart.

מְזִגָּא Ortsname.

מַזֶּה *h.* was ist dies?

מַזֶּה *h. m.* Sprengender (Priester).

מַזּוּ *h.* was ist dies?

מְזוֹגָא (Est II 1, 8) *a. m.* Weinmischer, Mundschenk.

מְזוָּדָה *h. f.* Behältnis für Reisekost.

מְזוּזָה *h. f.* 1. Thürpfoste; 2. Pfostenschrift (enthaltend Dt 6, 4—9 u. 11, 13—21).

מְזוּזִיתָא *a. f.*, *ind.* מְזוּזֵי 1 S 1, 9 (fehlt MS) Thürpfoste.

מְזוּזְתָא (Ex 21, 6) *a. f.* 1. dass.; 2. Ct 8, 3 Pfostenschrift.

מָזוֹן *h. m.*, *pl.* מְזוֹנוֹת Speise, Nahrung.

מְזוֹנָא *a. m.*, *ind.* מְזוֹן Dt 24, 6 (MS מָזוֹן) dass.

מְזוֹנִיתָא *a. f.* dass.

מְזוֹפָא *a. m.* Gläubiger.

מְזוֹפִיתָא *a. f.* Darlehn.

מְזוֹפִיתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Drohung.

מָזוֹר *h. m.* Verband.

מְזוֹרָה *h. f.* Pressbalken. S. auch מְזוָּדָה.

מָזַז *h. Hitpalp.* weich werden.

מְזַז *a. Itpalp.* dass.

מַזְחִילָה *h. f.* Ablaufsrinne (f. d. Dachwasser).

מְזִי Ortsname.

מַזְיָא *a. m.* Haar.

מְזִינָא (?) Ortsname. S. מְגִיזָה.

מְזִיגָה *h. f.* Mischung.

מֵזִיד *h. m.* 1. aufwallend; 2. mutwillig.

מַזִּיק *h. m.* 1. schädigend; 2. böser Geist.

מַזִּיקָא *a. m.*, *pl.* מַזִּיקֵי Koh 2, 5 böser Geist.

מְזִיקְתָא (1 K 18, 32, MS מְזִקְתָא) *a. f.* Graben.

מַזִּיעָא *a. m.* Dämon (eigentl. der zittern macht).

מַזָּל *h. m.* 1. *pl.* מַזָּלוֹת Sternbild, bes. des Tierkreises; 2. Planet; 3. Schicksal.
מַזָּלָא *a. m., pl. d.* מַזָּלַיָּא Koh 7, 15, מַזָּלָתָא 2 K 23, 5 dass.
מַזְּלָא s. מַדְּלָא II.
מָזְלָא *a. m.* Vermögen.
מַזְלֵג *h. m.* Gabel.
מַזְמוּטִין *h. m. pl.* Belustigung.
מִזְמוֹר *h. m., pl.* מִזְמוֹרִים Psalm.
מִזְמוֹרָא *a. m.* dass.
מַזְמְנָא *a. m.* Zeit.
מְזַמְּנָא *a. m.* Einladender.
מוזמסיא s. קלמוזמסיא.
מְזַמְּרָא *a. m., pl. d.* מְזַמְּרַיָּא 1 K 7, 50 Lichtputze.
מִזְמְתָא *a. f., pl. c. s.* מִזְמְּתְהוֹן Thr 3, 60 Anschlag.
מזנון (Kel XVI 1) l. מָזוֹן.
מִזְפּוּתָא *a. f.* Darlehn.
מַזְקַפְתָּא *a. f.* Aufwärtsstellung (der Haare beim Striegeln gegen den Strich).
מָזַר I *h.* verdorben sein (v. Eiern).
מָזַר II *h.* spinnen. *Pi.* dass.
מַזָּר *h. m., pl.* מַזָּרוֹת Sternbild.
מִזְרֶה *h. m.* Wurfschaufel.
מִזְרָח *h. m.* Osten.
מִזְרָחִי *h. m.* östlich.
מְזָרִים *h. m. pl.* Sternbild (?).
מִזְרָן s. מֵיזָרָן.
מִזְרָק *h. m.* Schwenkschale.
מִזְרְקָא *a. m.* 1. *pl. d.* מִזְרְקַיָּא Ex 38, 3 Schwenkschale; 2. Blutgefäss des Halses.
מְחָא I (Ex 7, 20) *a.* 1. schlagen; 2. Brei machen. *Pa. ipf.* יְמַחֵא בִידֵיהּ Koh 8, 4 (MS יִמְחֵא) verwehren, verhindern. *Itpe. ipf.* יִתְמְחֵי Ex 22, 1; 2 S 11, 15 geschlagen werden.
מְחָא II *a., inf.* מִמְחָא Ex 17, 14 wegwischen. *Pa.* als erprobt hinstellen. *Itpe.* 1. *pt. f.* מִתְמַחְיָא 2 K 21, 13 weggewischt werden; 2. erprobt erfunden sein; 3. verdünnt werden.
מְחָא III *a., pt.* מָחֵי Ex 28, 32, *pl.* מָחַן Jes 19, 9 weben.
מְחָא (Jes 19, 10, MS מַהָא) l. מַהָא, s. מַיָּא.
מַחָאָה *h. f.* Einspruch.
מַחֲבָא *h. m.* Schlupfwinkel.
מְחַבֵּא *h. m.* Durchsucher.
מַחֲבוֹאָה *h. f., pl.* מַחֲבוֹאֵי 1. Schlupfwinkel; 2. verborgene Sünde.
מַחְבּוּטָא (Jes 28, 27), מַחְבְּטָא *a. m.* Stock.
מְחַבֵּל *h. m.* Verderber.
מְחַבְּלָנָא *a. m.* dass.
מְחַבַּלְתָּא *a. f.* Gebärerin.
מַחֲבַת *h. f.* Pfanne (zum Backen der חֲבִתִּים im Tempel).
מַחֲגַר *h. m.* Halsseil (des Zugochsen)?
מְחַגְּרָא *a. m.* lahm (?).
מָחָה I *h. Pi.* מִחָה (auch mit בְּיַד) verwehren.
מָחָה II *h.* wegwischen, auflösen. *Ni.* aufgelöst werden. *Pi.* 1. ausreiben, abkratzen; 2. zerreiben, auflösen. *Hi.* 1. auflösen; 2. beauftragen, Auftrag geben. *Ho. pt.* מֻמְחֶה erprobt.
מָחוֹג *h. m.* Zeichengebung.
מָחוֹז *h. m.* 1. Stadt; 2. Ortsname.
מָחוֹזָא *a. m., pl. c. s.* מָחוֹזוֹהִי Nu 22, 39 1. Marktort; 2. Stadt; 3. Bezirk; 4. Ortsname.
מָחוֹזָאָה *a. m.* 1. *pl. d.* מָחוֹזָאֵי Est II 8, 13 Bezirkshaupt; 2. aus Machoza.
מָחוֹזִי *h. m.* dass.
מָחוֹזְנָאָה *a. m.* dass.
מְחוּי *h. m.* Abreiben.
מַחְוְיָא *a. m., ind.* מַחְוֵי Ho 3, 4 Orakelmittel.
מחויאתא (bBabB 39b) l. מְחָיְתָא.
מָחוֹךְ *h. m.* 1. Ausgelassenheit; 2. lascive Putzsache.
מָחוֹכָא *a. m., ind.* מָחוֹךְ Nu 31, 50 dass.
מָחוֹל *h. m.* 1. Kreis; 2. Reigen.
מְחוֹלָה *h. f.* dass.

מְחַוְנִיתָא *a. f.* Anzeigen. בַּר מ' Anzeiger der Feldgrenzen.
מְחוּסָא *a. m.* Huld.
מחוסי (GnJI 16,5 Ar.) l. חֲמָסִי, s. חָמָס?
מָחוֹק *h. m.* Abstreicher.
מְחֻוָּר s. חָוַר.
מְחָוְרָא *a. m., ind.* מְחָוַּר Lv 13, 3 Weisses.
מחורי s. מוהרנקי.
מְחַוַּרְתָּא s. חֲוַר.
מְחוּשׁ *h. m.* 1. Leiden; 2. Leidender; 3. Zweifel.
מַחוֹתִיתָא *a. f.* 1. *c.* מַחוֹתִית Jes 15, 5 Abhang; 2. Niedergang.
מַחְזוֹרָא *a. m.* 1. Wiederholung; 2. Cyklus von Sonne und Mond.
מַחְזוֹרִיתָא *a. f.* Rückkehr.
מִחְזְיָא *a. m., ind.* מִחְזֵי Lv 13, 32 Anblick.
מַחְזִירָא s. מַחְזוֹרָא.
מַחֲזִית *h. f.* Spiegel (?).
מְחְזִיתָא *a. f., pl. c.* מְחְזְיַת Ex 38, 8 dass.
מְחַח *a.* einen Brei machen (?).
מְחַט I *h.* schneuzen (den Docht).
מְחַט II *h.* Fehlgeburt haben.
מַחַט *h. f., pl.* מְחָטִים Nadel.
מְחַטָּא *a. m., pl.* מְחַטִּין, *d.* מְחַטַּיָּא Jes 3, 22 (MS מְחַכַּיָּא) dass.
מַחֲטֶבָה *h. f.* Fällen (von Bäumen).
מְחָטְפָא *a. m., pl.* מְחָטְפִין Est II 6, 11 eine Pferdezierat.
מַחְטְרָא *a. m.* Züchtigung mit dem Stock.
מְחִי *x.* (μοίχα) buhle!
מְחְיָא *a. m., ind.* מְחֵי Ex 28, 32 Weber.
מְחִיָּה *h. f.* Vertilgung.
מִחְיָה *h. f.* 1. Unterhalt; 2. Geheiltes; 3. מחית (BerR 7) l. מַחֲיַת, s. חַיָּה.
מְחִילָא (?) *a. m.* Bündel.
מְחִילָה *h. m.* Verzeihung.
מְחִיצָה *h. f.* 1. Scheidewand; 2. Abteilung.
מְחִיצוּתָא *a. f.* dass.
מְחִיצְתָא *a. f., pl. d.* מְחִיצַיָּא Ez 41, 6, *c.* מְחִיצַת Ez 41, 26 (MS מְחִיצַת) dass. S. מְחִצְּתָא.
מְחִיקָה *h. f.* 1. Auswischen; 2. Abreiben.
מְחִיר *h. m.* Kaufpreis.
מְחִיתָא *a. f.* Gewebe.
מְחָיְתָא *a. f.* Einspruch.
מְחַךְ (?) *a.* lachen.
מַחֲכָא (?) *a. m., pl. d.* מַחֲכַיָּא Jes 3, 22 lascive Zierat. S. מְחַטָּא.
מְחַל *h.* 1. erlassen; 2. verzeihen. *Ni.* 1. erlassen werden; 2. verziehen werden.
מְחַל *a.* dass.
מַחֲלָה *h. f.* Krankheit.
מְחִלָּה *h. f., pl.* מְחִלּוֹת, מְחִלִּים Höhlung.
מַחֲלוֹקֶת *h. f., pl.* מַחֲלוֹקוֹת 1. Trennung; 2. Streit.
מַחֲלוֹקְתָא *a. f.* Abteilung.
מְחַלְיָתָא *a. f.* Süssigkeit.
מַחֲלָף *h. m., pl.* מַחֲלָפִים Messer.
מַחֲלֵץ *h. m.* Vorrichtung zum Ziehen einer Walze.
מַחֲלְצָא *a. m.* dass.
מַחֲלַת Name eines weibl. Dämons.
מְחִלְּתָא *a. f., pl. c.* מְחִלֵּי Jes 2, 19 Höhlung.
מַחְמַדְתָּא *a. f.* Kostbarkeit.
מִחְמְיָא *a. m.* Anblick.
מַחְמְעָא *a. m.* Gesäuertes.
מַחְמְצָן *h. m.* Gährbassin des Walkers.
מַחֲמַת s. חֵמַת.
מַחֲנֶה *h. m., pl.* מַחֲנוֹת Lager.
מְחָסָא *a. m., c. s.* מְחָסֵיהּ Jes 63, 9 Erbarmen.
מַחְסוֹמִית *h. f.* Schneide.
מַחְסוֹר *h. m.* 1. Bedarf; 2. Mangel.
מַחְסוֹרָא *a. m.* dass.
מַחְסוֹרִיתָא *a. f.* Mangelhaftigkeit.
מְחַסְיָא. מָתָא מ' Ortsname.
מַחְפּוֹרֶת *h. f.* 1. Grube; 2. Ausgegrabenes.
מַחְפּוֹרְתָּא *a. f., pl.* מַחְפּוֹרִין Ze 2, 9 dass.

מַחְפְּרָנָא *a. m.* Schande bereitend.
מַחְפֶּרֶת *h. f.* (?).
מַחַץ *h. m.* Schöpfgefäss.
מָחַץ *h.* zerschmettern.
מַחְצֵב *h. m.* Steinbruch.
מַחְצְבָא *a. m., pl. d.* מַחְצְבַיָּא Ri 3, 19 dass.
מֶחֱצָה *h. f.* Hälfte.
מַחֲצֶלֶת *h. f., pl.* מַחֲצָלוֹת Matte.
מַחְצַלְתָּא *a. f.* dass.
מְחַצְּרָא *a. m.* Trompetenbläser.
מְחִצְּתָא (1 K 6, 6) *a. f., c.* מְחִצַּת 1 K 6, 15 Abteilung, Gemach. S. מְחִיצְתָא.
מָחַק *h.* 1. wegwischen, austilgen; 2. abstreichen, abschaben. *Ni.* abgerieben, weggetilgt werden. *Pi.* abreiben, abschaben.
מְחַק *a., ipf.* יִמְחוֹק Nu 5, 23 wegwischen. *Pa.* dass. *Itpe.* weggewischt, weggetilgt werden.
מֶחֶק *h. m., pl.* מְחָקִים radierte Stelle.
מָחֵק *h. m.* Abstreicher.
מַחְקָא *a. m.* 1. radierte Stelle; 2. Abstreichung; 3. Papyrusschreibmaterial (?).
מָחָר *h. m.* morgen.
מַחְרָא *a. m., ind.* מְחַר Dt 6, 20, לִמְחַר morgen. מַחְרָא דִמְחַר übermorgen.
מַחֲרוֹז *h. m., pl.* מַחֲרוֹזוֹת Schnur.
מַחֲרוֹכָא *a. m.* Brandwunde.
מַחֲרֵישָׁה *h. f.* 1. Pflugschar; 2. Kamm (?).
מַחֲרֶשֶׁת Ortsname.
מָחֳרָת *h. f.* morgen. מָחֳרָתַיִם übermorgen.
מְחַרְתָּא Ortsname.
מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת *h. f., pl.* מַחֲשָׁבוֹת 1. Gedanke, Nachdenken; 2. Absicht. בַּעַל מַחֲשָׁבוֹת ränkevoll.
מַחְשַׁבְתָּא *a. f., pl. c.* מַחְשְׁבַת Gn 6, 5, *c. s.* מַחְשְׁבָתֵיהּ Jer 49, 20 dass.
מתתותיין (KohR 12, 5) l. מַחוּתְיָין, s. מַחוּתִיתָא.
מַחֲתָא I (?) *a. m.* Senkung.
מַחֲתָא II (Ct 4, 7) *a. f.* Fehlerhaftes.

מַחֲתָא *a. f., ind.* מַחָא Ex 8, 15, *c.* מַחַת Dt 28, 59, *pl.* מַחָן Dt 28, 59, מַחְוָן, מַחֲתִין 1. Schlag, Plage; 2. Wunde.
מַחְתָּה *h. f.* Kohlenpfanne.
מַחְתִּיתָא (Nu 17, 11) *a. f., pl. d.* מַחְתְּיָתָא Nu 4, 14 dass.
מַחֲתָנָא (Jos 7, 5) *a. m.* Abhang.
מַחְתֶּרֶת *h. f.* 1. Einbruch, Durchbruch; 2. Öffnung.
מַחְתַּרְתָּא (Ex 22, 1) *a. f.* dass.
מְטָא *a., pt.* מָטֵי Nu 34, 8 1. gelangen, ankommen; 2. reichen, treffen; 3. eintreffen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַמְטִיאוּ Lv 9, 13 bringen, führen. *Itpe. ipf.* 1 *sg.* אֶתְמְטֵי Nu 23, 15 sich wohin begeben.
מְטַאֲטְאָה *a. m.* Besen.
מִטְבָּחִים *h. m. pl.* Schlachten. בֵּית הַמ׳ Schlachthof.
מַטְבְּחַיָּא *a. m. pl.* dass. בֵּית מ׳ Schlachthof.
מַטְבֵּעַ *h. m., pl.* מַטְבֵּעוֹת 1. Münze; 2. Formel, Typus.
מַטְבְּעָא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. m.* dass.
מָטָּה *h. f.* Knöchel am Flügelende.
מִטָּה *h. f.* 1. Ruhebett, Bettstelle; 2. Bahre.
מַטָּה *h.* 1. unten; 2. euphem. f. oben.
מַטֶּה *h. m.* 1. Stab; 2. Stamm.
מַטְהֶרֶת *h. f.* Reinigungsgefäss (Becken).
מַטְוַיְאֲתָא *a. f.* Spinne.
מְטוּטֶלֶת (מְטֻלְטֶלֶת) *h. f.* 1. Senkblei; 2. Schuppe (?); 3. Stück Zeug.
מַטּוּל (Est II 1, 8) *a., c. s.* מַטּוּלְתֵיהּ, מַטּוּלְכוֹן wegen. מַטּוּל כֵּן (Est II 1, 7), מַטּוּל הָכֵי (Ct 4, 13) deswegen. מַטּוּל דְּ Est II 1, 7 weil, damit. מַטּוּל מָא Est II 3, 2 weshalb?
מַטּוּלָא *a. m.* 1. *ind.* מַטּוּל Nu 4, 15 Last; 2. *ind.* מַטּוּל Dt 10, 11 Zug.
מָטוּתָא *a. f.* Bitte. בְּמָטוּתָא, בְּמָטוּ bitte!
מִטְחָן *h. m.* Ölmühle.
מְטַחְתָּא *a. f.* Lende (?).

מֵיטַטּוֹר, מְטַטְרוֹן, מִיטַטְרוֹן *x. m.* (μητάτωρ) 1. Abstecker des Lagers; 2. Gesandter; 3. Bezeichnung eines bestimmten Engels.

מְטַכְסָא, מֵיטַכְסָא *x. m.* (μέταξα), *pl.* מְטַכְסִין 1. Rohseide; 2. rohseidenes Gewand; 3. l. טַכְסָא.

מַטְלָא *a. m., ind.* מַטַּל 1 S 17, 6 Stange.

מַטְלָא *a. m., c.* מַטַּל Ma 1, 1 Soc 59, 2 K 9, 25 Ausspruch.

מַטְלוּלָא *a. m.* Bedachung.

מַטְלוֹנִית *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.

מַטָּלוּתָא *a. f.* 1. Schwere; 2. Werfen.

מִטַּלְטְלִין *h. m. pl.* bewegliches Gut.

מְטַלְטְלִין *a. m. pl.* dass.

מטליא, מיטליא l. הֲמַטַּלְיָא.

מַטְלִיָה *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.

מַטְלִית *h. f., pl.* מַטְלִיוֹת dass.

מַטְלַלְתָּא *a. f.* 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte.

מְטַלּוֹן *x. m.* (μέταλλον) Bergwerk (als Strafort).

מַטְלָנָא *a. m.* 1. *pl. c.* מַטְלָנֵי Nu 33, 1 Zug, Reise; 2. Last.

מַטְלָנִית *h. f.* Lappen.

מַטְלַעְתָּא *a. f.* Hinken.

מַטְלֶת *h. f.* Lappen.

מְטַלְּתָא *a. f., c.* מְטַלַּת Lv 23, 43, *pl.* מְטַלָּן Gn 33, 17, *d.* מְטַלַּיָּא Lv 23, 42 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte.

מִטְמוּם *h. m.* Gebrauch von טום.

מַטְמוֹן *h. m., pl.* מַטְמוֹנִים Schlupfwinkel, Bergungsort.

מַטְמוֹנֶת *h. f., pl.* מַטְמוֹנִיּוֹת 1. dass.; 2. Schatz.

מַטְמוֹעַ *h. m.* Sonnenuntergang.

מַטְמוֹעָא *a. m.* dass.

מטמועיתא l. מַטְעֲמִיתָא.

מַטְמוֹרָא *a. m., pl.* מַטְמוֹרִין Jer 41, 8 Schatz.

מַטְמוֹרִיתָא *a. f., pl. d.* מַטְמוֹרְיָתָא 1 S 23, 23 Versteck.

מְטַמְטֵם s. טום.

מַטְמְעָא *a. m., pl.* מַטְמְעֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang.

מַטָּן *h.* unten.

מַטָּע *h. m.* Pflanzung.

מַטָּעָה *h. f.* dass.

מַטְעִיתָא *a. f., ind.* מַטְעְיָא Lv 21, 7 Verführerin, Hure.

מַטְעֲמָא I *a. m.* Speise.

מַטְעֲמָא II *a. m., f.* מַטְעֲמָא Hb 1, 16 schmackhaft.

מַטְעֲמִיתָא *a. f.* Kosten.

מַטְעֶמֶת *h. f.* dass.

מִטְפַּחַת *h. f.* Umhüllung, Tuch.

מַטְפִּיתָא *a. f.* Tropfen.

מטופרסא s. מטרופסא.

מְטַקְסָא s. מְטַכְסָא.

מָטָר *h. m.* Regen.

מָטַר *h. Hi.* regnen lassen.

מְטַר *a., Aph. pf.* אַמְטַר Gn 19, 24 dass.

מִטְרָא (Gn 2, 5) *a. m.* Regen.

מַטְרְדָא *a. m.* Jagdspiess.

מַטְרְדוּתָא *a. f.* dass.

מִטְרְדֵי *x.* Name eines persischen Festes.

מַטְרֵיד *h. m.* Jagdspiess.

מֵיטְרִין *x. f.* (μήτρα) Gebärmutter.

מַטְרוֹנָא, מַטְרוֹנָה *x. f., pl.* מַטְרוֹנוֹת (ματρῶνα) vornehme Frau.

מַטְרוֹנִית *x. f., pl.* מַטְרוֹנִיּוֹת dass.

מַטְרוֹנִיתָא *x. f., pl.* מַטְרוֹנְיָן dass.

מטרנייאת (Siphr. Dt 204) l. טְרָמְנְטָאוֹת, s. טְרָמְנְטָא.

מטרסאות l. טְרָמְנְטָאוֹת, s. טְרָמְנְטָא.

מְטְרוֹפּוֹלִין, מְטְרֹפְּלִין *x. f.* (μητρόπολις) Hauptstädt.

מטרופסא (?) *x. m.* Vergeltung.

מַטְרְקָא *a. m.* Peitsche.

מַטְרְתָא *x. f.* (μετρητής) ein Mass.

מַטַּרְתָּא (Dt 18, 8) *a. f.* 1. Wache; 2. Wachtmannschaft; 3. Gewahrsam; 4. Nachtwache; 5. Beobachtung.

מִי *h.* 1. wer? 2. jemand. מִי שֶׁ der, welcher.

מִי *a.* denn?

מִי = מְ, s. מִן.

מַי, מַאי I (= מָא הִיא) *a.* was ist es?
מַי, מַאי II (= מָא דֵין) *a.* was? אָמַאי weshalb? מַאי דְ das, was.
מַיָא (Gn 16, 7) *a. m. pl., ind.* מַיִין Dt 8, 7, *c. s.* מוֹהִי Nu 20, 8, מַהָא, מִימֵיהוֹן Ex 7, 19, מֵיהוֹן Wasser.
מֵיאוּן s. מְאוּן.
מַיאוּס s. מְאוּס.
מַיְאשָׁא s. מַיְשָׁא.
מיבלא l. מוֹבְלָא.
מִיַד *h.* sofort.
מִיַּד *a.* dass.
מֵידְבָא Ortsname.
מִיהָא, מִיהַת *a.* jedenfalls.
מִיהוּ *a.* allein, aber.
מיות gedeutet als מְאוֹת, s. מֵאָה.
מֵיזָן *h. m.* Gurt.
מֵיחָא *a. m.* Mehlbrei (?).
מֵיחַם *h. m.* Wärmgerät.
מִיט *h. m.* Wanken.
מֵיטַב *h. m.* Bestes.
מֵיטְבָא *a. m.* dass.
מִיכָאֵל Engelname.
מִיכָה I *h. f.* Gebrauch von מוּךְ.
מִיכָה II männl. Personenname.
מיכיילן l. מְכִילָן, s. מְכִילְתָא.
מֵיכְלָא (Gn 40, 17) *a. m.* 1. Speise; 2. l. מְכִילָא, s. מְכִילְתָא.
מֵיכְלוּתָא, מֵיכַלְתָּא, מֵיכַלְתָּא *a. f.* dass.
מִילָא *a.* 'מִמ von selbst.
מְיַלֶּדֶת *h. f.* Hebamme.
מִילָה *h. f.* 1. Beschneidung; 2. beschnittenes Glied.
מִילְוָתָא *a. f. pl.* eine Lathyrusart.
מִילְתָא *a. f., ind.* מִילָא Ct 3, 8 Beschneidung.
מַיִם *h. m. pl.* 1. Wasser; 2. Flüssigkeit, Saft.
מַיוּמַס, מַיְמוּס *x. m.* (μαιουμᾶς) Fest von Majuma, Hafenstadt von Gaza.
מיימים (BerR 45 Ar) l. חַמּוּם.
מֵימְרָא (Gn 3, 8) *a. m.* 1. Wort, Rede; 2. Person. לְמֵימַר das will sagen.
מִין *h. m., pl.* מִינִין 1. Gattung, Art; 2. Häretiker. כְּמִין ähnlich wie.

מִינָא *a. m.* 1. *pl. c.* מִינֵי Koh 2, 5 Gattung; 2. Häretiker.
מִינָאָה *a. m.* Häretiker.
מינאי l. מְנָאֵי, s. מְנָיָא.
מֵינוֹקָא *a. m.* Kind, Knabe.
מֵינוֹקְתָא *a. f.* Mädchen.
מִינוּת *h. f.* Häresie.
מֵינִיקָה *h. f.* Säugamme.
מֵינִיקוּת *h. f.* Säugen.
מֵינִיקוּתָא *a. f.* dass.
מֵינִיקִית s. מֵינֶקֶת.
מֵינְסָא *a. m., ind.* מֵינַס Jes 10, 1 Bedrückung.
מֵינְקָא (Est II 8, 15, MS מֵיינְקָא) l. מְנִיקָא.
מֵינְקוּתָא *a. f.* Säugen.
מֵינֶקֶת *h. f.* 1. Sauger (zum Entnehmen von Flüssigkeiten aus Geräten); 2. Säugamme.
מֵינַקְתָּא *a. f., pl. d.* מֵינְקָתָא Gn 33, 13 Säugende, Säugamme.
מֵיסָנָא *a. m.* Arzt.
מֵיסְרָא *a. m.* Bündel.
מֵיסַרְתָּא *a. f.* dass.
מֵיעָלָא s. מַעֲלָא.
מֵיעָלָא *a. m.* Eingehen. מֵיעַל שִׁמְשָׁא Dt 23, 12 Sonnenuntergang.
מֵיקֵר *h. m.* 1. kühlend, abkühlend; 2. sich abkühlend.
מִיץ *h. m.* Saft.
מִיצָה *h. f.* Knoten (eines Stengels).
מֵירָא (Ex 30, 23) *a. m.* Myrrhe.
מֵירוּג *h. m.* teilweises Einheimsen der Gartenfrüchte.
מֵירוּחַ *h. m.* Abstreichen, Glattmachen.
מֵירוֹן Ortsname.
מֵירוּק *h. m.* 1. Abreibung, Politur; 2. Coitus.
מֵירוּר *h. m.* Bittermachen.
מֵירֵי l. s. אָרָא; 2. GnJI 12, 6, MS מיירי, *pt. Aph.* v. אֲרַר Fluch aussprechen.
מֵירְתָא *a. f., ind.* מֵירַת Jes 49, 26 (MS מְרִית) Most.

מֵיש *h. m.* 1. Zürgelbaum (*Celtis*); 2. die Frucht dieses Baums.

מֵישָׁא Ortsname.

מֵישָׁא männl. Personenname.

מֵישְׁדָא *a. m.*, *c.* מֵישַׁד Lv 4, 12 (MS מֵישַׁר) Ausgiessen.

מִישׁוֹר *h. m.* Ebene.

מֵישָׁן Ortsname.

מֵישָׁנִי *h. m.* aus Meschan.

מִישֹׁר *h. m.* 1. Ebene, Fläche; 2. Beet.

מֵישְׁרָא (Gn 35, 8) *a. m.* Ebene, Fläche. S. מְשְׁרָיָא.

מֵישָׁרָא *a. m.* Beet.

מִית (Gn 5, 20) *a.*, *ipf.* יְמוּת Ex 21, 18, *pt.* מָאֵית Gn 50, 5, מָיֵית sterben. *Aph. ipf.* 2 *sg.* תְּמִית Gn 42, 37 töten.

מִיתָא (Dt 25, 5) *a. m.* Toter, Leiche.

מִיתָה *h. f.* Sterben, Tod. *pl.* מִיתוֹת Todesarten.

מֵיתְבוּתָא *a. f.* Bewohnen.

מִיתוּתָא *a. f.* Tod.

מִיתָנָא *a. m.* Verstorbener.

מֵיתָר *h. m.* Seil.

מָךְ *h. m.* niedrig, gebeugt.

מְכָא *a.*, *pt.* מָכֵי 1. niedrig; 2. abgenützt; 3. kraftlos. *Pa. Aph.* senken. *Itpe.* gebeugt werden.

מַכְבֵּד *h. m.*, *pl.* מַכְבֵּדוֹת 1. Palmzweig; 2. Kehrbesen.

מַכְבֵּנְתָּא *a. f.* Halsband.

מַכְבֵּר *h. m.*, *pl.* מַכְבֵּרוֹת Sieb.

מַכְבֵּר Ortsname.

מַכְבֵּשׁ *h. m.* Presse.

מִכְּדִי *a.* (= מִן כַּד הִיא) da.

מִכְּדַי *h.* mehr als genug.

מַכָּה *h. f.* 1. Schlag; 2. Plage; 3. Wunde. *pl.* מַכּוֹת Name eines talmud. Traktats.

מִכְוָה *h. f.* Brandwunde.

מְכוּלָא *a. m.*, *pl.* מְכוּלִין 2 K 23, 7 Vorhang (?).

מְכֻוָּן (?) *h. m.* Instrument zum Geraderichten.

מָכוֹן *h. m.* 1. Wohnstätte; 2. Bezeichnung des sechsten Himmels.

מְכוֹנָה *h. f.* 1. dass.; 2. Behälter, Zwinger.

מְכוֹנְתָא *a. f.*, *c.* מְכוֹנַת Ri 5, 11 Aufenthaltsort.

מַכְנוּר Ortsname.

מַכּוּשׁ *h. m.* 1. Schlägel; 2. Klöppel; 3. Schlag.

מַכּוּשָׁא *a. m.* dass.

מַכּוּשָׁה *h. f.* Schlägel.

מָכוּת *h. f.* 1. Gebeugt sein; 2. Armut.

מְכוּתָא *a. f.* eine Art Boot.

מִכְחוֹל *h. m.* Augenschminkstift.

מַכְחָלָא *a. m.* dass.

מַכְחַלְתָּא *a. f.* dass.

מַכִּיכָא *a. m.* 1. *ind.* מַכִּיךְ Lv 13, 20 niedrig; 2. *pl.* מַכִּיכִין Jes 57, 15 gebeugt.

מַכִּיכוּתָא (Est II 2, 20; Koh 10, 6, MS מְכוּכְתָא) *a. f.* Gebeugtheit.

מְכִילְתָא *a. f.* 1. *ind.* מְכִילָא Dt 25, 14 Mass; 2. Schale, Becken; 3. Eigenschaft; 4. Auslegungsnorm; 5. normgemässe Gesetzesdeutung; 6. Name eines Midrasch zu Exodus.

מְכִירָה *h. f.* Verkaufen.

מָכַךְ *h. Hi.* beugen. *Ni. Hitpal.* zerdrückt werden.

מְכַךְ *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* מַכָּא Hb 3, 6 niedrig werden; 2. niedrig machen. *Pa. inf.* מַכָּכָא Ct 2, 6 niederdrücken. *Itpa.* niedergedrückt werden.

מַכְּכָא *a. m.*, *pl.* מַכְּכִין Am 6, 7 (מִכְּכִין 2 S 17, 28) Polster.

מכל (Mech. Mischp. 13) l. מִכֹּל.

מְכַלֶּה *h. m.* 1. Verderber; 2. Name eines Engels.

מַכְלַלְתָּא Ortsname.

מִכְמוֹרֶת *h. f.* Fischernetz.

מִכְמָם Ortsname.

מִכְמָר *h. m.* Netz.

מִכְמְרָא *a. m.* Warmmachen.

מוּכְנִי, מוּכְנָה *x. f.* (μηχανή), *c. s.* מוּכְנוֹי Est II 1, 2 (MS מְכוֹנֵי) Räderwerk.

מְכָנָם (מְכָנָם?) *h. m.* 1. Einheimsen; 2. Eingeheimstes.

מִכְנְסָא *a. m., pl.* מִכְנְסִין Lv 6, 3 Beinkleider.

מִכְנָסַיִם *h. m. du.* dass.

מַכְנַשְׁתָּא *a. f.* Zusammenfegen.

מָכַס *h.* verzollen.

מֶכֶס *h. m., pl.* מִכְסָאוֹת Grenzzoll.

מִכְסָא *a. m.* dass.

מָכְסָא *a. m.* Zolleinnehmer.

מָכְסָא *a. m.* (μύξα) Frucht von *Cordia Myxa.*

מִכְסֶה *h. m., pl.* מִכְסָאוֹת Decke.

מכסיומינוס l. מַכְסִיּוּמִינוּס.

מַכְסִימָא *x.* (*Maximus*) männl. Personenname.

מְכַסַּן *a. Pass.* אִתְמַכְסַן gezüchtigt werden. S. כְּסַן.

מְכַסְנָא *a. m.* Züchtiger.

מַכְסָנוּתָא, מַכְסָנִיתָא *a. f.* Züchtigung.

מוכססין l. מוּכְסִין, s. מָכְסָא.

מכסירין (Jelamd. Nu 23, 10 Ar)?

מכפה (jSukk 53[b]) l. מִקְפָּה.

מַכְפֵּלָה = מָה כְּפֵלָה, s. כָּפַל II.

מַכְפֵּלָה *h. f.* Doppelhöhle.

מָכַר *h.* verkaufen. *Ni.* verkauft werden.

מְכַר *a.* verloben. *Itpa.* verlobt werden.

מֶכֶר *h. m.* Verkauf.

מַכָּר *h. m.* Bekannter.

מִכְרָא *a. m., c. s.* מַכָּרֵיהּ 2 K 12, 6 dass.

מכרין (jChall 58[a])?

מַכִּירִין *x. m.* (μαχαίριον) Messer.

מִכְשׁוֹל *h. m.* Anstoss.

מַכְשִׁירִין *h. m. pl.* 1. was tauglich macht; 2. was fähig macht; 3. Name eines talmudischen Traktats.

מְכַשֵּׁף *h. m.* Zauberer.

מַכְשֵׁף (?) *a. m.* Zauberei.

מְכַשֵּׁפָה *h. f.* Zauberin.

מִכְתָּב *h. m.* 1. Buchstabe; 2. Inschrift, Annonce.

מִכְתָּב *h. m.* Griffel.

מַכְתְּבָא *a. m.* dass.

מִכְתָּבָא *a. m.* Schrift.

מכתוותא (bSabb 110[b]) s. בַּתְוָתָא (?).

מכתם (TosSabb XVII 8) l. מִכְתָּב.

מַכְתֵּשׁ *h. m.* 1. Mörser; 2. Mundhöhle; 3. ein Folterwerkzeug.

מַכְתָּשָׁא *a. m., pl. c.* מַכְתָּשֵׁי Dt 28, 61 Plage, Wunde.

מַכְתֶּשֶׁת *h. f.* 1. Mörser; 2. Vertiefung.

מָל *h. m.* zerreibbar.

מִיל *x. m.* (μίλιον), *pl.* מִילִין 1. Meile (nahezu 1,5 Kilom,); 2. Meilenstein.

מִילָא *x. m.* dass.

מֵילָא *x. f.* (μηλωτή) Wolle. S. מֵילַת.

מולא *x. f.* (*mula*), *pl.* מוּלָאוֹת, מולים (?) Maultier.

מָלֵא *h.* voll sein. *Pi.* füllen. *Hitp.* voll werden.

מְלָא *a., inf.* מִלָּאָה Ex 18, 18 füllen. *Pa.* 1. *imp.* מַלִּי Gn 44, 1 dass; 2. ersetzen; 3. מ׳ עַל לֵב Gn 34, 3 trösten. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְמְלִיאַת Gn 6, 11 gefüllt, voll werden.

מָלֵא *h. m.* voll.

מלא s. מְלוֹא.

מִילָא (מִילָה) *x. m.* 1. (μίλιον) Kessel; 2. s. מִילָה.

מוּלָאָה *x. m.* maultierartig (?).

מְלָאָה *a. m., c. s.* מְלָאָהּ Dt 33, 16 Füllung, Fülle.

מְלֵאָה *h. f.* 1. Fülle; 2. Vollkommenheit; 3. Erstlingsgabe.

מְלַאי I *h. m.* 1. *pl.* מְלָאִין Waare; 2. männl. Personenname.

מְלַאי II *h. m.* Granne. S. מְלָעִין.

מַלְאָךְ *h. m.* Engel.

מַלְאֲכָא *a. m., pl. d.* מַלְאֲכַיָּא Gn 19, 1 dass.

מְלָאכָה, מְלֶאכֶת *h. f., pl.* מְלָאכוֹת Arbeit.

מַלְאָכוּת *h. f.* Engelsgestalt.

מְלָאֲתָה (Nu 18, 27) *a. f.* Erstlingsgabe vom Wein.

מַלְבּוּשׁ *h. m.* Kleid.

מַלְבֵּן *h. m., pl.* מַלְבֵּנוֹת 1. Form; 2. Rahmen; 3. Viereck.

מַלְבְּנָא *a. m.* viereckiges Stück.

מלבינתא (NuJl 33, 20 MS) l. מְלְבֵינְתָּא, s. לְבֵינְתָּא.
מלבניקי (jSabb 8[a]) l. מְלַכְּנִיקֵי, s. מְלַכְּנִיקָא.
מַלְבַּשְׁתָּא (Nu 32, 3, MS דִיבוֹן) Ortsname.
מָלַג *h. m.* abrupfen.
מְלַג *a. m.* dass.
מְלוֹגָא *x. m.* (μολγός?) Sack.
מולנייה l. מְלוּגְמָא.
מְלִינָאלָה *x. f.* (μελίγαλα) Honigmilch.
מְלוּגְמָא *x. f.* (μάλαγμα), *pl.* מְלוּגְמִיּוֹת 1. Wundpflaster; 2. Labung.
מַלְגֵּז *h. m.* Gabel. S. מַזְלֵג.
מִלָּה *h. f.* Wort.
מֵילָה *x. f.* (μελία), *pl.* מֵילִין Esche (*Fraxinus*). מֵי מֵילִין Saft der Eschenrinde.
מְלוֹא *h. m.* 1. Füllung, Inhalt; 2. Raum. מְלֹא עֵינַיִם soweit der Blick reicht.
מִלּוּא *h. m.* 1. dass.; 2. *pl.* מִלּוּאִים Füllung der Hände (Priesterweihe).
מְלוֹג *h. m.* 1. Abrupfung; 2. Nutzniessung. נִכְסֵי מ׳ Heirats- oder Erbgut der Frau.
מְלוּגְנָאָה *a. m.* aus Meloga (?).
מִלְוָה *h. f.* Darlehn, Schuld.
מַלְוֶה *h. m.* Gläubiger.
מַלּוּחַ *h. m.* eine Salzpflanze (*Atriplex halimus*).
מַלּוּחָא *a. m.*, *pl.* מַלּוּחִין Ze 2, 9 (MS מְלוּחִין) dass.
מִלּוּט *h. m.* Rettung.
מִלּוּי *h. m.* Füllen.
מְלְוִיתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Grabgeleit.
מלויתהון (VajR 21) l. מלייתהון, s. מְלְוִיתָא.
מַלּוּךְ männl. Personenname.
מַלּוּכָא *a. m.* Berater.
מְלוּכָה *h. f.* Herrschaft.
מִלּוּלָא (Jes 6, 4) *a. m.*, *ind.* מִלּוּל Ex 4, 10 Rede.
מִלֹּן. בֵּית מ׳ Ortsname.
מָלוֹן *h. m.* Herberge.
מַלּוּשׁ *h. m.* Kneten.
מלוזמא (bBer 53[b])?
מָלַח *h.* salzen, einsalzen. *Pu. pt.* מְמֻלָּח scharfsinnig. *Ho.* gesalzt werden.
מְלַח I *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תִּמְלַח Lv 2, 13 salzen. *Itpe. pf.* אִתְמְלַח Ez 16, 4 gesalzt werden.
מְלַח II *a. Pa.* ein Schiff führen.
מַלָּח *h. m.* Schiffer.
מֶלַח *h. m.* Salz.
מִלְחָא (Lv 2, 13) *a. m.* dass.
מַלָּחָא I *a. m.* Salzhändler.
מַלָּחָא II *a. m.* Schiffer.
מִלְחָא. מִגְדַּל מ׳ Ortsname.
מִלְחַיָּא Ortsname.
מִלְחָמָה *h. f.* Krieg.
מִלְחַת *h. f.* Salz.
מַלַּחְתָּא *a. f.* Salzgrube.
מָלַט *h. Pi.* retten. *Ni. Hitp.* gerettet werden, entkommen.
מְלַט *a. Itpe.* gerettet werden.
מלטוכים l. מַלְטוּמִים, s. מַלְטוּמְיָא.
מלטמין (bBabK 67[a]) l. מַלַּטְרִין, s. מַלַּתְרָא.
מַלְטִיתָא *a. f.* Wurmfrass.
מַלְטְמָיָא, מַלְטוּמְיָא *x. f.* (μελίτωμα), *pl.* מַלְטוּמִין Honigkuchen.
מלטסין, מלטוסין l. מַלַּטְרִין, s. מַלַּתְרָא.
מלאי, מולאי s. מְלָיָא.
מילי. מ׳ מילה s. מֵילִימֵילָה.
מְלֵיָא I *a. m.*, *ind.* מְלֵי Dt 33, 23 (MS מָלֵי), *pl. m.* מְלַן Dt 6, 11, *f.* מַלְיָן Gn 41, 22 voll.
מְלָיָא II, מְלְיָא *a. m.*, *ind.* מְלֵי Ex 9, 8 1. Füllung; 2. Erhöhung.
מְלָאָה s. מְלֵיאָה.
מָלִיחַ *h. m.* 1. eingesalzen; 2. Eingesalzenes.
מְלִילָה *h. f.* reife Getreideähre, deren Körner man ausreibt (Reibähre).
מְלִילְתָּא *a. f.*, *pl.* מְלִילָן Dt 23, 26 (MS דְמַלְיָן) dass.
מולים s. מוּלָא.
מוליון l. לוּלְיוֹן od. מוּקְיוֹן.
מְלִיסָא s. מִלְסָא.

מְלִיצָה *h. f.* Gleichnisrede.
מְלִיקָה *h. f.* Einkneipung (des Halses des Opfervogels).
מוּלְיָאר, מוּלִיָר *x. m.* (μιλιάριον) Kochgerät.
מלישות (Tos. Neg. IV 10) l. תְּלִישוּת.
מוּלִיתָא *x. f.* (*mula*), *pl.* מוּלְיָן, מוּלָיָן Maultier.
מְלִיתָא (Nu 18, 27, MS מְלָאֲתָא) *a. f.* 1. Füllung; 2. Erstlingsgabe von Wein.
מְלֵיתָא (2 S 5, 9, MS מְלֵיתָא), מְלְיָתָא *a. f.* 1. Füllung; 2. Füllort; 3. Wall.
מַלָּךְ *h.* was liegt dir daran? חֶשְׁבּוֹנוֹת שֶׁל מַלָּךְ Berechnungen von Gleichgiltigem.
מָלַךְ *h.* König sein, herrschen. *Hi.* zum König machen. *Ni.* 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen, den Sinn ändern.
מְלַךְ *a.* 1. *pf.* מְלַךְ Jes 14, 27 beschliessen; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶמְלְכִנָּךְ Nu 24, 14 raten; 3. *inf.* מִמְלַךְ Gn 37, 9 König sein, herrschen. *Pa.* beraten. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f. c. s.* אַמְלַכְתֵּיהּ Jos 15, 18 (MS מַלְּכַתֵּיהּ) beraten; 2. *pf.* 2 *sg.* אַמְלֵיכְתָּא 1 K 3, 7 zum König machen. *Itpe. pf.* אִתְמְלֵיךְ 1 K 12, 6, *pt. pl.* מִתְמַלְּכִין Nu 23, 19 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen.
מֶלֶךְ *h. m.* König. בַּת מ' Dämon einer Augenkrankheit.
מַלְכָּא (Ex 1, 8) *a. m.*, *ind.* מְלַךְ Mi 2, 13, *pl.* מַלְכִין Ex 1, 8 König.
מַלְּכָא (2 S 15, 12, MS מָלוֹכָא) *a. m.* Berater.
מִלְכָּא, מַלְכָּא (Jer 49, 7) *a. m.*, *ind.* מְלַךְ Jes 14, 27, *pl.* מַלְכִין Jes 25, 1 Rat.
מַלְכָּה *h. m.* Königin.
מַלְכוּת *h. f.*, *pl.* מַלְכִיּוֹת 1. Herrschaft, Regierung, Reich. מ' שָׁמַיִם Gottesherrschaft. הַמַּלְכוּת die röm. Regierung; 2. Erwähnung der Gottesherrschaft; 3. Gebet mit Erwähnung der Gottesherrschaft.
מַלְכוּתָא (Gn 49, 10) *a. f.*, *pl.* מַלְכְוָן Gn 25, 23 Herrschaft, Regierung, Reich.
מַלְכִּיָּא, מַלְכִּיו männl. Personenname.
מַלַכְיָא *x. f.* (μαλακία) Trübsinn, Krankheit.
מִלְכָּנָא, מִלְכָּנָא *a. m.* Rat.
מְלַכְנִיקֵי *x. f.* (μολοχή) Corchorus(Jute)-stengel.
מַלְכְּתָא (1 K 11, 19) *a. f.* Königin.
מִלְכְּתָא *a. f.* Rat.
מלכתנותא (Spr 11, 14) l. מִלְכָנוּתָא *a. f.* dass.
מָלַל I *h.* 1. zerreiben; 2. einrühren; 3. heften, säumen. *Ni.* gerieben werden.
מָלַל II *h. Pi.* reden. *Pilp.* murren.
מְלַל *a.*, *Pa. pf.* מַלִּיל Nu 12, 2 reden. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְמַלַּל Gn 16, 13 geredet werden; 2. *pt.* sich unterreden.
מְלָל *h. m.* Naht, Saum.
מְלָלָא I *a. m.* 1. Glühkohle; 2. Metallerz.
מִלְּלָא II *a. m.*, *c.* מְלַל Est II 7, 10 (nicht MS) Wort.
מַלְּלָא *a. m.* Kundschafter.
מַלְּלוּתָא *a. f.* Reden.
מַלְמַד *h. m.* Ochsenstecken.
מְלְמוּל Krume.
מִלְמוּלָא *a. m.* dass.
מִלְמֵל s. מָלַל.
מֵילִימֵילָה *x. f.* (μελίμηλα) Quitte (*Cydonia vulgaris*).
מַלְמְלָה *x. m.* Musselin.
מִילִין *x. m.* (μίλιον) Kessel.
מֵילָן *x. m.*, *pl.* מֵלָנִין (μέλαν) Schwärze, Tinte.
מֵילָנִי *x. m.* (μέλαινα) schwarz, unglücklich.
מלניא l. מַלַכְיָא.
מְלַנִיָה *x. f.* (μελάνη) Schwärze, Tinte.
מִלְסָא, מְלֵיסָא (2 S 5, 9) *x. m.* Topf.

מְלָעִין *h. m. pl.* Granne (der Ähre).
מַלְפָא *a. m., pl.* מַלְפִין Jes 50, 4 Lehrer.
מַלְפְּפוֹן s. מְלָפְפוֹן.
מַלְפָנָא *a. m.* Lehrer.
מִילָפְפוֹן, מְלָפְפוֹן *x. m.* (μηλοπέπων), *pl.* מְלָפְפוֹנוֹת Zuckermelone (*Cucumis Melo*).
מִילָפְפוֹנָא *a. m.* dass.
מָלַק *h.* einkneipen (den Hals des Opfervogels). *Ni.* eingekneipt werden.
מְלַק *a., ipf.* יִמְלוֹק Lv 1, 15 dass.
מַלְקוֹט *h. m.* Sack (der die Excremente des dreschenden Ochsen aufnimmt).
מַלְקוֹשׁ *h. m.* Spätregen.
מַלְקוֹשָׁא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
מַלְקוּת *h. f., pl.* מַלְקִיּוֹת Bestrafung (mit 40 weniger einem Geisselhieb).
מַלְקוּתָא *a. f., c.* מַלְקוּת 2 S 7, 14 dass.
מַלְקָחַיִם *h. f. du.* Zange.
מַלְקַחַת *h. f.* dass.
מַלְקֵט *h. m.* Kneipzange.
מַלְקְטָא *a. m.* Lichtputze.
מַלְקֶטֶת *h. f.* Kneipzange.
מילרייא, מילרין *x. m., pl.* (?) eine Art römischer Volksbelustigung.
מַלְשִׁין *h. m.* Verleumder.
מַלְשִׁינָא *a. m.* dass.
מַלְשִׁינוּתָא *a. f.* Verleumdung.
מְלַת (?) *h. f.* Ohrläppchen (?).
מֵילַת *x. f.* 1. (μηλωτή) Wolle; 2. s. מִילָה.
מֵילְתָא *x. f.* (μηλωτή), *ind.* מֵילָא Gn 49, 11, מֵילַת Thr 2, 21, *pl.* מֵילְתִין Wolle.
מוּלְתָא *a. f., pl.* מוּלָן, מוּלִין Maultier.
מִלְּתָא *a. f.* 1. *pl.* מִלִּין Nu 23, 19, Dt 22, 14 Wort; 2. Sache, Ding.
מַלְתְּחָה *x. f.* (*bibl.*) Kleiderkammer.
מַלְתְּרָא, מַלְתְּרָה *x. f.* (μέλαθρον), *pl.* מַלְתְּרִיּוֹת Querbalken.
מֵם *h. m., pl.* מֵמִין Name des Buchstaben מ.
מָמוֹן *h. m., pl.* מָמוֹנוֹת Geld, Vermögen.
מָמוֹנָא *a. m., ind.* מָמוֹן Ex 21, 30 dass.

מְמוֹתָא *a. m.* Tod.
מָמוּר *h. m.* Gesponnenes.
מַמְזֵירָא (Dt 23, 3), מַמְזֵרָא *a. m.* Bastard (Kind verbotener Vermischung).
מַמְזֵר *h. m.* dass.
מַמְזֵרוּת *h. f.* 1. Erzeugung von Bastarden; 2. Rechtsstellung von Bastarden.
מַמְזֵרִי *h. m.* zu den Bastarden gehörend.
מַמְזֶרֶת *h. f.* weibl. Bastard.
מַמְזֶרְתָּא *a. f.* dass.
מְמֻחֶה *h. m.* bewährt.
מומייקה (jSabb 8[b]) l. מוּנְיָקָה.
מְמַיְקָנָא *a. m.* spottend.
מְמַיְקָנוּתָא *a. f.* Spott.
מִמְכָּר *h. m.* Verkauf.
ממכתא l. מַכִּיכְתָּא, s. מַכִּיכָא.
מַמָּל *h. m.* 1. Rollstein der Ölpresse; 2. männl. Eigenname.
מַמְלָא *a. m.* 1. Metallerz; 2. Ortsname.
מְמוּלָּאָה s. מוּלָּאָה.
מַמְלְלָא *a. m., ind.* מַמְלַל Ex 4, 10 Rede.
מְמֻנֶּה *h. m.* Vorgesetzter.
מוּמוֹס, מוּמָס *x. m.* (μῖμος), *pl.* מוּמְסִין Geberdenkünstler, Possenreisser.
מִמְסָךְ *h. m.* Mischung.
מַמְצִיָא Ortsname.
מִמְקָק *h. m.* Wurmfrass.
מַמְרֵא *h. m.* 1. widerspenstig. זָקֵן מַמְרֵא ein der Majorität sich nicht unterwerfender Rechtslehrer; 2. männl. Personenname.
מַמְרוּ *a. f.* Heilmittelpflanze.
מימרס (SchirR 7, 9) l. מִימָדָס *x. f. pl.* (μιμάδες) Schauspielerinnen.
מַמָּשׁ *h. m.* 1. Wesentliches; 2. eigentlich; 3. wirklich.
מַמָּשָׁא *a. m.* dass.
מִמְשָׁל *h. m., pl.* מִמְשָׁלוֹת 1. Sprüchwort; 2. Fabel.
מֶמְשָׁלָה *h. f.* Herrschaft.
מְמַשְׁמֶשֶׁת *h. f.* alles betastend.
מְמָתָא *a. m., c.* מְמַת Ez 28, 8 Tod.

מְמַתְּקִים *h. m. pl.* Süssigkeiten.

מִן *h., c. s.* מִמֶּנִּי, מִמְּךָ 1. von; 2. aus; 3. (nach Kompar.) als. מִנַּיִן woher? מִשּׁוּם, מִפְּנֵי, מֵחֲמַת wegen. מִלְּ (*c. inf.*) sodass nicht. מִשֶּׁ 1. von da an, wo; 2. nachdem. מִכְּשֶׁ von dem Zeitpunkt an, wo. מִתּוֹךְ שֶׁ, מִשּׁוּם שֶׁ weil. מֵאַחַר שֶׁ 1. in Folge davon, dass; 2. nachdem.

מִן *a., c. s.* מִנִּי, מִנָּךְ Ex 8, 7 dass. מִן קֳדָם Gn 27, 30 von vor. מִן אֲחוֹרֵי, מִן חוֹרֵי von hinter. מִבָּתַר Nu 14, 43, מִן בָּתַר dass. מִבֵּין Nu 7, 89 von zwischen. מִקֳּבֵיל Lv 5, 8 gegenüber. מִן בְּגְלַל, מִן בְּגִין wegen. מֵעַל Gn 4, 14 von auf. מֵעֲלָוֵי לְ Ex 28, 27 oberhalb von. מִתְּחוֹת Ex 18, 10 von unter. מִלְּרַע לְ Gn 1, 7 unterhalb von. מְנָא, מְנָן (Gn 29, 4) von wo? מִן ד, מִדְּ Gn 48, 15 1. nachdem, als; 2. weil. מִן דְּו nachdem er, als er. מִנֵּיהּ וּבֵיהּ von ihm selbst. מִדְּאִיתָךְ Nu 22, 30 von jeher (seit du existierst). מִכְּיוָן דְּ 1. nachdem; 2. weil. מִן גַּב דְּ, מִגּוֹ דְּ, מִן בְּגִין דְּ, מִן בְּגְלַל דְּ, מֵאַחַר דְּ, מִשּׁוּם דְּ weil. מִן בְּגְלַל דְּ damit.

מַן (Gn 3, 11), מַאן *a.* 1. wer? מַנִּי, מַנּוּ wer ist er, sie? 2. jemand. מַן דְּ Ex 24, 14 wer; der, welcher. כָּל מַן דְּ jeder, der. מַאן דְּהוּ wer es auch sei.

מָן *a.* was?

מָן *h. m.* 1. Portion; 2. Manna.

מַנָּא (Ex 16, 15) *a. m.* Manna.

מְנָא *a.* woher? מְנָלָן woher haben wir? מְנָהָנֵי woher diese?

מָנָא, מָאנָא *a. m., pl. c.* מָנֵי Dt 1, 41 1. Gerät; 2. Gefäss; 3. Gewand; 4. insbes. Pflug.

מְנָא männl. Eigenname.

מְנָא s. מַנְיָא.

מְנָא (Nu 1, 44) *a.* zählen, berechnen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּמַנֵּי Dt 17, 15 bestimmen, einsetzen. *Aph.* hinzuzählen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמְנוּן Gn 13, 16 gezählt werden. *Itpa.* eingesetzt werden.

מְנָאִין *a. m. pl.* Vorgesetzte.

מְנַבְּז männl. Personenname.

מְנַגְּדָנָא *a. m.* einer, der geisselt.

מַנְגְּנוֹן *x. m.* (μάγγανον), *pl.* (*hebr.*) מַנְגְּנָאוֹת, מַנְגְּנִיּוֹת, (*aram.*) *d.* מַנְגְּנַיָּא Est II 1, 2 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen; 3. Wunder; 4. Zauberei. S. מַגְּנוֹן.

מוֹנְגְנוּס *x. m.* (μονογενής) eingeboren.

מַנְגְּנִיקוֹן *x. m.* (μαγγανικόν) Kunstwerk.

מִנְדָּה *h. f.* Steuer.

מְנַדּוּ. כְּפַר מ׳ Ortsname.

מַנְדְּעָא (Koh 1, 17) *a. m.* Wissen, Erkenntnis.

מַנְדְּעוּתָא *a. f., c. s.* מַנְדְּעוּתְהוֹן Koh 9, 11 (nicht MS) dass.

מַנְדְּעָתָא *a. f.* dass.

מִנְדְּרוֹן *h. m.* Abhang.

מָנֶה *h. m., pl.* מָנִים Mine (Münzeinheit [= 100 Silberdenare], Gewicht).

מָנָה *h. f.* Portion, Anteil.

מָנָה *h.* zählen, berechnen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* einsetzen (bes. zum Rechtslehrer). *Pu. pt.* eingesetzt. *Hi.* Anteil geben. *Ho.* hinzugerechnet werden. *Hitp.* 1. eingesetzt werden; 2. zugeteilt erhalten.

מִנְהָג *h. m.* Brauch, Sitte.

מִנְהָגָא (Ru 4, 7) *a. m.* dass.

מַנְהוּמִיתָא *a. f.* Brüllen.

מַנְהָרָא *a. m.* Tageslicht.

מנהרותא (bNed 38^b^ Ar.) l. מַנְהָרוּתָא.

מַנּוּ (= מַן הוּא) *a.* wer ist?

מְנוּבִיתָא *a. m.* Stellvertreter.

מָנוֹד *h. m.* Schütteln (des Kopfes).

מָנוֹחַ *h. m.* Ruhe.

מְנוּחָה *h. f.* dass.

מִנּוּי *h. m.* Ernennung (bes. zum Rechtslehrer).

מִנּוּיָא *a. m.* 1. dass.; 2. Beauftragung.

מְנַוְּלָא *a. m.* hässlich.

מנוולין (BerR 5) l. מַנְמִילִין.

מְנוֹן *h. m.* Herr, Befehlshaber (?).
מנונא (DtJII 8, 3) l. מְזוֹנָא.
מָנוֹס *h. m.* Flucht.
מְנוּסָה *h. f.* Zufluchtsort.
מְנוֹרָה *h. f.* Leuchter.
מְנַזְקְנָא absichtliche Veränderung von מְנַזְרְנָא s. נְזַר.
מְנָחָא *a. m., ind.* מָנֹחַ Gn 8, 9 1. Ruheplatz; 2. Neigen (des Tags).
מִנְחָה *h. f.* 1. Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit des Nachmittagsopfers.
מְנַחֵם männl. Personenname.
מְנַחֲרוּתָא *a. f.* Tüchtigkeit.
מְנַחֵשׁ *h. m.* Zeichendeuter.
מְנַחְשָׁא *a. m., ind.* מְנַחֵשׁ Dt 18, 10 dass.
מִנְחָתָא (Lv 2, 1) *a. f.* 1. *pl. c. s.* מִנְחָוָתְכוֹן Nu 29, 39 Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit desselben.
מוֹנִיטוֹן, מוֹנִיטָה, מוֹנִיטָא *x. f.* (*moneta*) 1. Münze, Geld; 2. Münzstätte; 3. Prägung; 4. Ruf; 5. Macht.
מַנְטִילִין *x. m.* (μαντίλιον) Handtuch.
מַנְטְרָא *a. m.* 1. Bewachung.
מַנְטְרָא *x. m.* Leibrock (des Hohenpriesters).
מנטרומין l. סִימַנְטוּרִין, s. סִימַנְטוֹר.
מַנִּי (= מַן אִידוּ) *a.* wer ist?
מְנֵיָא (Ez 45, 12) *a. m., ind.* מְנֵי Ez 45, 12, *pl.* מְנַן 1 K 10, 17, Jes 7, 23, Jer 32, 9 (MS מְנַן) Mine (Geldwert [= 100 Silberdenare], Gewicht).
מְנְיוֹמִי männl. Personenname.
מִנְיָמִין männl. Personenname.
מִנַּיִן *h.* 1. woher? 2. bes. aus welcher Schriftstelle? 3. woraus?
מִנְיָן *h. m.* 1. Zahl; 2. Zählung, Abstimmung.
מִנְיָנָא *a. m., ind.* מִנְיַן Gn 34, 30 dass.
מְנִיף *h. m.* Fächer.
מוֹנִיק, מוֹנִיקָה *x. m.* (μανιάκιον), *pl.* מוֹנִיקִיּוֹת Halsband, Armband.

מֵינִיקָה s. מְנִיקָה.
מְנַשְּׁיָא männl. Personenname.
מְנִית Ortsname.
מְנִיכָא *x. m.* (μανιάκης), *pl.* מְנִיכִין Halsband, Armband.
מְנִכָּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
מְנָלָן *a.* woher haben wir?
מנוֹמָכוֹס *x. m.* (μονομάχος) Gladiator.
מנמנמי (NuJI 26, 9 Ar., MS מערעי) l. מְזַמְּנֵי, s. זְמַן.
מְנָן (Gn 29, 4) *a.* woher? אֵי מְנָן Jos 2, 4 Praet. woher.
מְנַסְּיָא männl. Personenname.
מנסקי. מ׳ פסקאות (SiphreNu 45) l. כְּמִין סְקִיפְסְטָאוֹת, s. סְקִיפְסְטֵי.
מָנַע *h.* zurückhalten. *Ni.* sich abhalten lassen. *Hi.* auseinanderhalten.
מְנַע (Gn 30, 2) *a.* zurückhalten. *Itpe. ipf.* יִתְמְנַע Ex 5, 11 zurückgehalten werden.
מַנְעוּל *h. m.* Schloss, Verschluss.
מִנְעָל *h. m., pl.* מִנְעָלוֹת, מִנְעָלִים Schuh.
מְנִפָּה *h. f.* Fächer.
מנפוח (PesR 17) l. מְנַפִּים.
מְנַפּוֹל *x. m.* (μονοπώλης) privilegierter Händler oder Handwerker.
מְנַפִּים (Μέμφις) Ortsname.
מנצפך die Finalbuchstaben im hebr. Alphabet.
מְנַקְדוּתָא *a. f.* Reinlichkeit.
מְנַקְטָא *a. m.* Halter (ein Schmuckband).
מְנַקִּיּוֹת *h. f. pl.* Röhren.
מנקרותא (bAbZ 30[a]) l. מְנַקְדוּתָא.
מְנָרְתָא (Ex 25, 31) *a. f.* Leuchter.
מְנַשֶּׁה männl. Personenname.
מְנַשְּׁיָא männl. Personenname.
מְנָת *h. f.* 1. Anteil; 2. Abgabe; 3. Bedingung. בִּמְנָת לְ, שֶׁ, עַל מְנָת לְ, שֶׁ, unter der Bedingung, dass. עַל מְנָת לְ um zu. בִּמְנָת כֵּן, עַל מְנָת כֵּן 1. unter dieser Bedingung; 2. trotzdem.

מְנָתָא *a. f.* 1. 2 S 6, 19, *pl. c. s.* מְנָוָתְהָא Est II 2, 9 (MS מְנוּתָא) Anteil, Portion; 2. Abgabe; 3. Bedingung. בְּמְנַת דְּ, עַל מְנַת דְּ unter der Bedingung, dass. עַל מְנַת כֵּן unter dieser Bedingung.

מִנְתָּא, מִנְתָּה *x. f.* (μίνθα) Minze (*Mentha sativa*).

מַס *h. m.* Steuer, Tribut.

מְסָא *a. m., pl.* מְסִּין Gn 49, 15 dass.

מְסָא *a., pt. pass. f.* מְסְיָא Nu 5, 21, *inf.* מְמְסָא 2 S 17, 10 zerfliessen, schwinden. *Pa. Aph. inf.* אַמְסָאָה Nu 5, 22 schwinden machen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמְסוּן Lv 26, 39 erweicht werden, schwinden. *Ittaph.* אִתַּימְסִי dass.

מַסָּא *a. m.* Brodschieber (für den Backofen).

מִסָּא *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מְסָאֲבָא *a. m., ind.* מְסָאַב Lv 5, 2 verunreinigt, unrein. S. סְאַב.

מְסָאָה *a. m.* Zerfliessen.

מְסָאנָא *a. m.* 1. Schuh, s. מְסָנָא; 2. jDem 21[d] l. מְסַנָּא, s. מְסַנְתָּא.

מַסְּאסָא s. מַסְסָא.

מַסְּאתָא *a. f.* Wage.

מֵסַב *h. m.* Polster (beim Essen).

מִסְּבָא *a. m.* Nehmen. מִסַּב אַפִּין Bevorzugung. מִסַּב וּמִתַּן, *c. s.* מִסַּבְהוֹן וּמִתַּנְהוֹן Jes 9, 4 Nehmen und Geben (Handel).

מְסִבָּה *h. f.* 1. Tafelrunde, Mahl; 2. Wendeltreppe.

מְסִבָּה *h.* (auch *a.*) *m.* Tischgenoss, Gast.

מְסַבִּיתָא *a. f.* Weinschenkerin.

מְסֻבַּךְ *h. m.* dichter Busch (von Gesträuch).

מְסַבְּלָא *a. m.* Last.

מסבסלה (jSabb 10[a]) l. מְסַבֵּס לָהּ, s. סְבַס.

מִסְּבְעָא *a. m., ind.* מִסְּבַע Lv 25, 19 Sättigung.

מְסִבְּתָא (Ez 41, 7) *a. f.* Wendeltreppe.

מִסְגְיָא *a. m., ind.* מִסְגֵּי Gn 30, 30 (MS סְגֵי) Menge.

מִסְגְּנָא *a. m., c.* מִסְגַּן Jes 5, 24 (MS מִסְגֵּי) Grösse.

מַסְגֵּר *h. m.* Verschluss, Schloss.

מַסְגְּרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Kerker.

מִסְגֶּרֶת *h. f.* Rand.

מִסָּה *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מַסָּה *h. f.* Versuchung.

מְסָה *x.* (v. μέσον) halb sein.

מָסָה *h.* zerfliessen. *Ni.* vergehen. *Pi.* vergehen machen. *Hi.* zerfliessen machen.

מְסַהֲדָא *a. m.* Zeuge.

מֵסוֹ *h. m.* Labmagen.

מסונין (jBabB 13[b])?

מַסְוָא *a. m., pl.* מַסְוִין Verhüllung, Schleier.

מַסְוֶה *h. m.* dass.

מַסּוֹי *h. m.* Last.

מְסוּכְרְיָא *a. m.* Verschluss, Stöpsel.

מְסוּעָה *h. f.* Feuerbrand.

מְסוּפָּה s. מְסִיפָּס.

מַסּוּקִיתָא *a. f., c.* מַסּוּקִית Jer 48, 5 1. Aufstieg, Aufsteigen; 2. Stufe.

מַסּוּקְתָא (?) *a. f.* Hinaufsteigen.

מָסוֹר *h. m., pl.* מְסוֹרוֹת Auslieferer, Denunciant.

מָסוֹרֶת *h. f.* 1. Überlieferung, Tradition; 2. insbes. Überlieferung des Schrifttextes.

מָסוֹרְתָא *a. f.* dass.

מְסוּתָא *a. f.* Bad.

מִסְתָּא *a. m., pl. d.* מִסְתַּיָּא Est II 1, 3 (MS מַסְתְּרַיָּא). S. מַסְתְּרָא.

מַסְחוּתָא *a. f.* Bad.

מְסַחֵיט *h. m.* Ausquetscher.

מִסְחְפָא (1 S 17, 6) *a. m.* Visier (am Helm) (?).

מַסְתְּרָא *a. m., pl. d.* מַסְתְּרַיָּא Est II 1, 3 Veranstalter von Trauermahlzeiten.

מַסְּחֲתָא *a. f.* 1. Wage; 2. Fleischladen.

מְסְטוּבְיתָא, מְסְטוּבָא *x. f.* Estrade, Plattform, gemauerter Sitz.

מְסָמְוָה x. f., pl. מְסָמְוָאוֹת dass.
מסטונא (Jes 30, 11, MS אֲסְטוּנָא), l. אֲסְטוּנָא, s. סְטָא.
מַסְטוֹר h. m. Schlag.
מַסְטִיכֵי x. f. (μαστίχη) Mastix.
מִסְטֵירִין (falsch מסטורין) x. m. 1. (μυστήριον) Geheimnis; 2. BerR 50 l. מִסְטֵי דִין.
מסטרני l. מְנַסְטְרָנֵי, s. מְנַסְטְרָנָא.
מִסְטֵירִיקוֹן x. m. (μυστηρικόν) geheim.
מוּסְיָא x. f. (Μυσία) Moesien.
מְסִיבוּתָא a. f. Alter.
מסייפא l. מְסַפְיָא.
מְסִיָּה h. f. Verzagen.
מָסִיק h. m. Olivenlese (-abstreifen).
מַסִּיק h. m. Erheber von Steuern.
מָסִיקָא a. m. dass.
מְסִיקָה h. f. Olivenlesen (-abstreifen).
מַסִּיקִיתָא a. f., c. מַסִּיקִית Jes 15, 5 Aufstieg.
מְסִירָה h. f. 1. Übergabe; 2. Aushebung.
מַסִּית h. m. Steinhauer.
מֵסִית h. m. Verlockender (zum Götzendienst). S. סות.
מָסַךְ I h. (Wein) mischen.
מָסַךְ II h. (Metall) giessen.
מֶסֶךְ h. m. Mischtrank.
מָסָךְ h. m. Vorhang.
מַסֵּכָה I h. f. Gussbild.
מַסֵּכָה II h. f. Gewebe.
מִסְכֵּינָא (Dt 15, 11) a. m. arm.
מִסְכֵּינוּתָא a. f., ind. מִסְכֵּינוּ Dt 8, 9 Armut.
מוּסְכּוֹן (מוּסְכִּין), מוּסְךְ x. m. (μόσχος) Moschus.
מִסְכֵּן h. m. arm.
מִסְכֵּן h. arm machen. Pass. arm werden.
מַסְכֵּן a., pt. מְמַסְכֵּן 1 S 2, 7 arm machen. Pass. pf. 3 pl. אִתְמַסְכַּנוּ 1 S 2, 5, ipf. יִתְמַסְכַּן Lv 25, 47 arm werden.
מְסֻכָּן h. m. gefährlich erkrankt.

מַסְכֶּסֶת s. סָכַךְ.
מַסֶּכֶת h. f. 1. Gewebe; 2. Lehrsatz; 3. pl. מַסֶּכְתּוֹת Lehrabschnitt (Traktat).
מַסֶּכְתָּא a. f. Lehrabschnitt.
מסולייא, מסוליים, s. סוּלָם.
מַסְלָסְלָא a. m. (arab.) Kamm.
מַסְמָה h. f. אֶבֶן מ' Stein mit Absatz.
מְסִימָס, מְסָמָס x. m. 1. (σημίσσιον) ein halber Ass (der 48. Teil eines Silberdenars); 2. l. סִיסָם.
מְסֻמָּס s. מְסַס.
מְסַמְּסָם s. מְסַס.
מִסְמֶסֶה h. f. Erweichung, Fäulnis.
מַסְמַסְתָּא (Ez 43, 14, MS מַסְמְתָא) a. f. Absatz, Terrasse.
מַסְמֵר h. m., pl. מַסְמְרִים, מַסְמְרוֹת Nagel.
מְסֻמָּר h. m. benagelt.
מַסְמְרָא a. m., pl. מַסְמְרִין Jes 41, 7 Nagel.
מְסַמְּרָא a. m. benagelt.
מַסְמְתָא (Ez 43, 14) a. f. Absatz, Terrasse.
מֵיסוֹן (falsch מיסון) x. m. (μέσον) Mitte.
מְסָנָא (Gn 14, 23) a. m. Schuh.
מְסַנְנָא (Jes 13, 12), מְסַנְנָא a. m. geläutert.
מְסַנֶּנֶת h. f. 1. Seiher; 2. Geseihtes.
מְסֻנְקָן h. m. gestopft (?).
מְסַנְתָּא a. f. Korb.
מָסַס h. Ni. 1. zerfliessen; 2. verzagen. Hi. zerfliessen machen. Pilp. 1. stärken; 2. pt. pass. מְמֻסְמָס f. מְמֻסְמֶסֶת zerflossen, erweicht. Hitpalp. zerfliessen.
מְסַס a. Itpe. verzagen. Palp. 1. zerfliessen machen, Durchfall verursachen; 2. zerdrücken; 3. stärken. Itpalp. 1. verzagen; 2. zerdrückt werden.
מְסָסָא a. m. Ochsenstecken.
מַסוּסָא x. m. (ὄμασος) Magen.
מְסוּסְטוּלָא x. m. (μεσόστυλον) Raum zwischen zwei Säulen.
מַסַּע h. m., pl. מַסָּעוֹת 1. Wanderung, Reise; 2. Station.

מַסַּע s. נְסַע.
מַסְּעָה h. f. Feuerbrand.
מִסְפֵּד h. m. Klage.
מִסְפְּדָא a. m., ind. מִסְפֵּד Gn 50, 10 dass.
מִסְפּוֹרֶת s. מִסְפֶּרֶת.
מִסְפּוֹטַמְיָא x. f. (Μεσοποταμία) Mesopotamien.
מִסְפְּיָא a. m. Scheu.
מְסִיפָס x. m. (sepes?) Zaun.
מִסְפֵּק h. m. Zweifel, Verdacht.
מִסְפָּר h. m. 1. Zahl; 2. zählbar, wenig.
מִסְפְּרָא a. m., ind. מִסְפַּר Nu 8, 7 Scheermesser.
מִסְפָּרַיִם h. m. du. Scheere.
מַסְפֶּרֶת h. f. Scheermesser.
מָסַק h. abstreifen (Oliven).
מַסְקָא a. m. Anhöhe.
מוּסִיקִין x. m. pl. (μουσικός) Sänger.
מוּסְקוֹן x. m. (μόσχος) Moschus.
מַסְּקָנָא (Nu 34, 4, MS מַסְּקָנָא) a. m. 1. Aufstieg; 2. Anhöhe; 3. Treppe; 4. Ausgang, Ende.
מַסְּקָתָא a. f. Hinaufsteigen.
מַסָּר h. m. Säge.
מְסַר I a., pt. מָסַר Jes 44, 13 sägen, zersägen. Pa. pt. pass. pl. f. מְמַסְּרָן 1 K 7, 9 (MS מְסַסְּרָן) dass.
מָסַר h. 1. übergeben, überliefern; 2. lehren; 3. ausliefern. Ni. überliefert werden.
מְסַר II (Gn 39, 8) a. dass. Itpe. pf. אִתְמְסַר Ex 21, 13 überliefert werden.
מַסָּרָא (Jes 10, 15) a. m., pl. מַסָּרִין 1 K 7, 9, מְסָרִין 2 S 12, 31 Säge.
מְסַרְבַּי Familienname.
מְסָרְבְּנָא (Jes 65, 2, MS סָרְבָנָא) a. m. widerspenstig.
מסרדי (bAbZ 11[b]) s. מוּמרדי.
מְסַרְהֲבָא a. m. voreilig, verwegen.
מְסַרְהֲבָאִית a. voreilig.
מְסַרְהֲוָא a. m. voreilig, verwegen.
מַסְרוֹךְ h. m. Gurt (des Kamels).
מַסְרוּלָה h. f. Name eines Krauts.
מַסְרוֹק h. m. Kamm.
מַסְרוֹקָא a. m. dass.
מַסְרֵיתָא (Lv 2, 5) a. f. Pfanne.
מַסְרֵךְ h. m. Gurt (des Lasttiers).
מַסְרֵק h. m., pl. מַסְרְקוֹת 1. Kamm; 2. gezähnter Ansatz, Krone.
מַסְרְקָא a. m. dass.
מַסְרֵת h. f. Pfanne.
מְסָרְתָּא (Jes 30, 11), מַסָּרְתָּא a. f., c. מְסֹרֶת Mi 6, 4 Überlieferung.
מִסַּת h. so viel als.
מִסַּת (Ex 36, 5) a. genug. c. s. מִסַּתְהוֹן Jer 49, 9 (MS מִסַּתְהוֹן) genug für sie. כְּמִסַּת 1. Lv 12, 8 nach Massgabe; 2. genug.
מַסְתּוֹרִיתָא a. f. Garnwinde (Spule?).
מִסְתְּיָא a. m. 1. Genüge; 2. genug.
מִסְתְּיוֹסִים x. m. (μίσθωσις) Verpachtung.
מוּסְתְּקָא x. m. irdener Krug.
מִסְתָּר h. m. Geheimnis.
מִסְתְּרָא a. m. dass.
מִסְתְּירִין x. m. (μυστήριον) Geheimnis.
מְעָא s. מְעָתָא.
מְעָא a. m., pl. מְעִין Nu 5, 22, Jes 48, 8, מְעַיִן 1. Eingeweide; 2. Mutterschoss; 3. Leib.
מַעְבְּדָא a. m. 1. Handlung; 2. Bearbeitung.
מַעְבְּדְנוּתָא a. f. Erwerbung.
מַעֲבֶה h. m. dichtgedrängt, dick.
מַעְבּוֹרֶת h. f. Fähre.
מַעֲבָט h. m. Kelterkufe.
מעביות (EchR 4, 19) l. מַחֲבִיּוֹת, s. מַחֲבָא (?).
מַעֲבֵר h. m. Getreidegabel.
מַעְבְּרָא, מַעֲבְרָא a. m. 1. c. מַעֲבַר Gn 32, 23 Furt; 2. Fähre; 3. c. מַעֲבַר Jes 30, 32 Vorübergehen.
מַעְבָּרָה h. f. Furt.
מַעֲבַרְתָּא a. f. 1. Furt; 2. Teilung; 3. Durchgangsstelle.
מַעְגִּיל h. m. Walze.
מַעְגִּילָה h. f. dass.
מַעְגָּל h. m. Umringung.

מְעַדְּיָא (Ex 21, 22) *a. f. ind.* schwanger. S. **עֲדָא**.

מַעֲדָן I *h. m., pl.* **מַעֲדַנִּים** Knoten.

מַעֲדָן II *h. m., pl.* **מַעֲדַנִּים** Leckerbissen.

מַעְדֵּר *h. m.* 1. Gäthacke; 2. Pflugschar.

מַעְדְּרָא *a. m., ind.* **מַעְדֵּר** Jes 7, 25 dass.

מָעָה *h. f.* 1. Körnchen; 2. *pl.* **מָעִין** eine best. Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 3. Münze, *pl.* **מָעוֹת** Geld; 4. ein Gewicht.

מֵעָה *h. m., pl.* **מֵעִים, מֵעַיִם** 1. Leib; 2. Inneres. **בְּנֵי מ'** Eingeweide.

מִעוּט *h. m.* 1. Anschliessung; 2. Minderheit; 3. Wenigstes, Minimum.

מִעוּטָא *a. m.* dass.

מְעוּזִין *h. m. pl.* ein Küchenkraut.

מְעוּכָא s. **מְחוּכָא**.

מָעוֹן *h. m.* 1. Wohnung, Aufenthaltsort, bes. Gotteswohnung, Tempel; 2. Name eines Himmels; 3. Ortsname.

מְעוֹנָאָה *a. m.* aus Maon.

מְעוֹנִי *h. m.* dass.

מְעוֹנְנָא s. **מְעָנְנָא**.

מְעַזְיָא (Ex 35, 26) *a. m., ind.* **מַעֲזֵי** Ex 25, 4 Ziegenhaar.

מַעֲזִיבָה *h. f.* Estrich (auch auf dem Dach).

מַעֲזִילָא *a. m.* Spinner.

מַעֲזְלָא *a. m.* Spindel.

מַעֲזוּלָא *a. m.* Gespinnst.

מְעַט *h., pt. p.* **מְעוּט** gering, klein. *Pi.* 1. verringern; 2. ausschliessen. *Pu. pt.* **מְמֻעָט** wenig. *Hi.* wenig machen. *Hitp.* 1. verringert werden; 2. ausgeschlossen werden.

מְעַט (= **מְמֻעָט**) *h. m.* wenig. **לְשׁוֹן מ'** 1. verkleinernde Ausdrucksweise; 2. weniger umfassender Ausdruck.

מְעַט *a. Pa.* ausschliessen. *Itpe.* verringert werden.

מְעַט *h.* wenig.

מַעֲטָן *h. m.* Olivenhaufe.

מַעֲטְנָא *a. m.* dass.

מַעֲטֶפֶת *h. f.* Mantel.

מְעִיל *h. m.* Oberkleid.

מְעִילָא *a. m., c.* **מְעִיל** Ex 28, 3 dass.

מְעִילָה *h. f.* 1. Veruntreuung; 2. Treulosigkeit; 3. Name eines talmudischen Traktats.

מַעְיָן *h. m., pl.* **מַעְיָנוֹת** 1. Quell; 2. Ausfluss; 3. Zeugungskraft; 4. Leib; 5. männl. Personenname.

מַעְיְנָא *a. m.* 1. Quell; 2. Stuhlgang.

מְעַיְנָא *a. m.* Leib, Inneres.

מְעִיסָה *h. f.* Mehlbrei.

מְעִיקָא (Jes 51, 13, MS **מְעִיקָא**) *a. m.* Bedränger.

מְעִיקְתָא *a. f.* Bedrängnis.

מָעַךְ *h.* zerdrücken, zerquetschen. *Pi.* 1. zerdrücken, drücken; 2. dämpfen (v. d. Stimme). *Hitp.* zerdrückt, gedrückt werden.

מְעַךְ *a.* dass. *Pa.* dass.

מָעַל *h.* 1. veruntreuen; 2. Heiliges bestimmungswidrig verwenden.

מְעַל *a.* dass.

מַעַל I *h. m.* Veruntreuung.

מַעַל II Schriftauslegung nach Paronomasie.

מַעֲלָא *a. m.* Eingang. **מַעֲלֵי שִׁמְשָׁא** Sonnenuntergang. **מַעֲלֵי שַׁבְּתָא** Rüsttag des Sabbats (Freitag).

מַעֲלֶה *h. m.* 1. **מ' עָשָׁן** Rauch aufsteigen lassend, Name einer Pflanze; **מַעֲלֵה אֲדֻמִּים** Ortsname.

מַעֲלָה *h. f.* 1. Stufe; 2. Bevorzugung, höherer Grad.

מַעְלָה *h.* oben. **לְמַעְלָה** oben, weiterhin.

מְעֻלֶּה *h. m.* vorzüglich.

מְעַלְּיָא *a. m., pl.* **מְעַלְּיֵי** Thr 4, 9 (MS **מַעֲלְיֵי**) dass.

מַעֲלְיוּתָא *a. f.* Vorzüglichkeit, Verbesserung.

מַעֲלָל *h. m.* That.

מַעֲלְלָא *a. m.* dass.

מַעֲלָלָא *a. m.* Eingang.
מַעֲלָן *h.* oben. לְמַעֲלָן dass.
מַעֲלָנָא (Nu 4, 26, MS מַעֲלָנָא) *a. m.* 1. Eingang; 2. *pl. c.* מַעֲלָנֵי Dt 11, 30 Untergang (der Sonne).
מַעֲלַת. מ׳ מְרָא Ortsname.
מְעָמֵד *h. m.* stehend.
מַעֲמָד *h. m., pl.* מַעֲמָדוֹת 1. Aufstehen; 2. Anwesenheit; 3. Anwesende (beim Opfer in Folge bes. Einrichtung).
מַעֲמִיד *h. m.* 1. Haupt, was hält, unterstützt; 2. Gestell, Stütze.
מַעֲמַק *h. m.* Tiefe.
מַעֲמַקָא *a. m., pl. c.* מַעֲמַקֵי Gn 49, 25 dass.
מַעֲנָה *h. f.* Furche.
מַעֲנֶה *h. m.* Antwort.
מְעָנְנָא *a. m., ind.* מְעָנֵן Dt 18, 10, *pl.* מְעָנְנִין Ri 9, 37 Wolkendeuter.
מַעְסְרָא (Dt 26, 12) *a. m.* Zehnter.
מַעֲפוֹרֶת *h. f., pl.* מַעֲפְרָאוֹת 1. Hülle; 2. Mantel.
מַעֲפֵר *h. m.* eine Art Getreidegabel.
מַעֲפְרָיָא *a. m.* der Mann des Mantels (?).
מַעֲפֶרֶת *h. f.* Hülle.
מַעֲפַרְתָּא *a. f., ind.* מַעֲפְרָא 1 K 20, 38 dass.
מַעֲצָד *h. m.* Beil.
מַעֲצַרְתָּא (Nu 18, 27) *a. f., pl. d.* מַעֲצְרַיָּא Jes 16, 10 Kelter.
מַעֲקֶה *h. m.* Geländer.
מַעֲקוּצִיתָא *a. f.* Stich.
מַעֲרָב *h. m.* Westen.
מַעֲרְבָא (Gn 28, 14) *a. m.* 1. dass.; 2. (von Babylonien aus) Palästina.
מַעֲרְבָאָה (Jes 23, 4; Dt 11, 24, MS מַעֲרָבָאָה) *a. m.* 1. westlich; 2. Westländer.
מַעֲרָבִי *h. m.* dass.
מְעַרְבְּלָא *a. m.* Strudel.
מְעָרָה *h. f.* Höhle.
מַעֲרוֹךְ *h. m.* Formbrett (für Brot).
מַעֲרוֹכָא *a. m.* dass.
מַעֲרוֹקָא *a. m.* Flüchtling.

מַעֲרָךְ *h. m.* Anordnung.
מַעֲרָכָה *h. f.* Holzstoss (zum Brennen).
מְעָרְעָא *a. m.,* 1. *ind.* מְעָרַע Ex 12, 16 bestimmte Zeit; 2. Zusammenkunftsort (?).
מְעָרְקָא *a. m., pl. d.* מְעָרְקַיָּא Jer 48, 19 Flüchtling.
מְעָרְתָא (Gn 23, 20) *a. f.* Höhle.
מַעֲשֶׂה *h. m., pl.* מַעֲשִׂים 1. Handlung; 2. Praxis, Wirklichkeit; 3. Ereignis; 4. Erzählung.
מַעֲשֵׂר *h. m., pl.* מַעַשְׂרוֹת Zehnter. *pl.* מַעַשְׂרוֹת Name eines talmud. Traktats. מַעֲשֵׂר שֵׁנִי 1. zweiter Zehnt; 2. Name eines talmud. Traktats.
מַעַשְׂרָא *a. m.* dass. S. מַעְסְרָא.
מַעַשְׁנָא *a. m.* Stärkung.
מְעָתָא *a. f., ind.* מְעָא 1 S 2, 36 (MS מְעָא), *pl.* מְעִין Ex 30, 13, מְעָן 1. eine Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 2. Geld.
מַפְגִּיעַ *h. m.* ein Insekt (?).
מְפַגְּרוּתָא *a. f., c. s.* מְפַגְּרוּתִיךְ Jes 49, 19 Verwüstung.
מַפָּה *x. m.* (μάππα) 1. Tuch; 2. Fahnentuch.
מַפּוּחַ *h. m.* Blasebalg.
מַפּוּחָא *a. m.* dass.
מַפּוֹלֶת *h. f.* 1. Einsturz; 2. Ruine; 3. Wurf.
מפוקים (KohR 8, 11)?
מַפָּח *h. m.* Verhauchung. מַפַּח נֶפֶשׁ Verdruss, Verzweiflung.
מפח (TosBabB II 17) l. מְפוּיָּחַת, s. פוּחַ.
מַפָּחָא *a. m.* 1. *c.* מַפַּח Thr 5, 10 Hauch; 2. מַפַּח נְפַשׁ Verhauchen der Seele, Verdruss.
מַפַּחְתָּא *a. f., c.* (נְפַשׁ) מַפַּחַת Dt 28, 66, Jes 17, 11 Verhauchen (der Seele).
מַפְטִיר *h. m.* 1. der die Gemeinde entlässt; 2. der die הַפְטָרָה im Gottesdienst vorträgt.
מַפְטְרָא *a. m.* Entlassung.
מְפַטַּרְתָּא *a. f.* Geschiedene.

מפכרתא (bBabB 67ᵇ) l. מַפְרַכְתָּא.

מַפְלָא *h. m.* 1. wunderbar; 2. vorzüglich; 3. ein Minderjähriger, der ein Gelübde deutlich ausdrücken kann.

מַפָּלָה *h. f.* 1. Fall; 2. Sturz.

מַפָּלְתָּא *a. f., c.* מַפֶּלֶת Ez 31, 13 1. dass.; 2. Ruine; 3. Einsturz.

מִפְנְיָא *a. m., c.* (רַמְשָׁא) מִפְנֵי Dt 23, 12 Einbruch (des Abends).

מְפַנְּקוּתָא *a. f., ind.* מְפַנְּקוּ Dt 28, 56 Bequemlichkeit, Wohlleben.

מֹפִים (Jer 2, 16) *x.* (Μέμφις) Memphis.

מַפְסוֹעֲיתָא *a. f., c.* מַפְסוֹעִית Jer 47, 3 Schreiten.

מַפְסֶלֶת, מַפְסֶלִית *h. f.* Hobel; 2. Meissel (?).

מַפְסַלְתָּא *a. f.* dass.

מַפָּץ *h. m., pl.* מַפָּצִים Matte.

מַפָּצָא *a. m.* dass.

מַפְקָא *a. m.* Ausgang. מַפְקֵה דְשַׁתָּא Ex 34, 22 Jahresausgang. מַפְקֵי שַׁבְּתָא Sabbatsausgang (nach Schluss des Sabbats).

מַפְקָנָא *a. m.* 1. Ausgang; 2. *pl. c. s.* מַפְקָנֵיהוֹן Nu 33, 2 Auszug; 3. Entleerung.

מַפְקָנוּתָא *a. f.* 1. *c.* מַפְקָנוּת Ex 21, 7 (MS מַפְקָנַת) Ausgehen; 2. Hervorgehen; 3. Ausgabe.

מַפְקַתָּא *a. f., c. s.* מַפְקָתָךְ Dt 23, 14 Excrement. בֵּי מ׳ Öffnung des Mastdarms.

מַפְרוֹכָה *h. m.* Stein der Ölpresse.

מַפְרוֹנָא (?) *x. m.* (φερνή), *pl. c.* מַפְרוֹנֵי ExJI 22, 16 (MS מיפרני) Brautpreis.

מַפְרְחִיתָא *a. f.* Quaste (?).

מַפְרֵיכָה s. מַפְרוֹכָה.

מַפְּרִים *x. m.* (v. πόρος) klug.

מַפְרַכְתָּא *a. f.* Stein der Ölpresse.

מַפְרֵעַ *h.* לְמ׳ in aufgelöster Ordnung.

מַפְרַעְתָּא *a. f.* Öffnung.

מִפְרָק *h. m.* Gelenk.

מַפְרֶקֶת *h. f.* Genick.

מַפְשׁוֹטִיתָא *a. f.* Sichhinstrecken.

מִפְתָּח *h. m.* Eingang.

מַפְתֵּחַ *h. m., pl.* מַפְתְּחוֹת Schlüssel.

מְפַתֵּחַ *h. m.* Graveur.

מַפְתְּחָא I *a. m., c.* מַפְתַּח Ez 29, 21 Öffnen.

מַפְתְּחָא II *a. m., c.* מַפְתַּח Jes 22, 22 Schlüssel.

מִפְתָּן *h. m., pl.* מִפְתְּנוֹת Schwelle.

מָצָא *h.* finden. *pt. pass.* מָצוּי 1. vorhanden; 2. häufig. *Ni.* 1. gefunden werden; 2. sich finden, sich ergeben. אִם תִּמְצָא לוֹמַר wenn du sagen willst. כְּשֶׁתִּמְצָא לוֹמַר so dass du sagen musst. *Hi.* 1. treffen lassen; 2. zukommen lassen.

מְצָא I *a.* vermögen, können. *Itpe.* אִמְּצִי dass. *Aph.* finden lassen.

מְצָא II *a.* 1. auspressen; 2. saugen. *Pa.* säugen. *Itpe. ipf.* יִתְמְצֵי Lv 1, 15 ausgepresst werden.

מִצְבָא *a. m., c.* מִצַּב Jes 5, 2 Pflanzen, Pflanzung.

מַצֵּבָה *h. f.* Standbild.

מַצָּבָה *h. f.* Aufstellung.

מִצּוֹבִיתָא s. מְצָבִיתָא.

מַצַּבְתָּא *a. f., c.* מַצֶּבֶת Mi 1, 6 (MS נִצְבַּת) Pflanzung.

מְצָדְתָא (Ex 27, 4) *a. f.* 1. *pl.* מְצָדָן, מְצָדְתָן Jes 19, 8 (MS מְצָדָן), Koh 7, 26 Netz; 2. *c.* מְצָדַת 1 S 24, 1, *pl. c.* מְצָדֵי Ez 7, 7, *d.* מְצָדְתָא Jer 48, 41 Festung.

מָצָה *h.* auspressen. *Pi.* 1. dass.; 2. gründlich erörtern. *Hitp.* 1. ausgepresst werden; 2. völlig zu Ende gebracht sein.

מַצָּה *h. f.* 1. ungesäuertes Brot; 2. rohes Fell.

מְצוּבָה (?) *h. f.* 1. Gestell, Aufstellung (?); 2. פִּי מ׳ Ortsname.

מְצוֹבִיתָא *a. f.* 1. Stäbchen des Webkamms (?); 2. Rohrstab.

מַצּוֹנָא *a. m.* Ranke.

מְצוּדָה *h. f.* 1. Netz; 2. Fangapparat; 3. Warte.

מצודניות (Tos. Bech V 3) l. מְצוּרְנִיּוֹת, s. מְצוֹרָן.
מְצוּדְתָא *a. f.* 1. *pl.* מְצוּדִין Koh 9, 14 (MS מְצָדְתָן) Netz; 2. *pl. d.* מְצוּדָתָא Ri 6, 2 (MS מְצָדָתָא) Festung.
מִצְוָה *h. f.* 1. Gebot; 2. Gebotsvollziehung.
מִצּוּי *h. m.* 1. Auspressen; 2. ganze Vollendung.
מְצוּיְנָא *a. m.* Streitsüchtiger (?).
מְצוּלָה *h. f.* Tiefe.
מְצוּלֶת *h. f.* Abfall.
מְצוּלְתָא *a. f.* Tiefe.
מְצוּעָא *a. m.* Mitte.
מְצוּפָּה *h. f.* Warte (?).
מְצוֹצָא *a. m.* ein Tier (Sauger).
מָצוּק *h. m.* Säule (Bez. der Frommen).
מְצוֹרָן *h. m.* fliessend, triefend.
מְצוֹרָע *h. m.* Aussätziger.
מְצוֹרְעָא *a. m.* dass.
מַצּוּת *h. f.* Streit.
מִצְוְתָא *a. f.* 1. Gebot; 2. Befehligung; 3. Gebotsvollziehung; 4. Almosen.
מַצּוּתָא (Gn 13, 7) *a. f.* Streit.
מֵצַח *h. m.* Stirn.
מִצְחָא *a. m.* dass.
מוצטבא l. מַצְטְכָא.
מַצְטְכָא, מַצְטְכָא *x. f.* (μαστίχη) Mastix.
מַצְטְרָא *x. m.* (μυστρίον) Löffel, Kelle.
מַצְיָא *a. m.* Streitsüchtiger.
מציא Zauberwort.
מְצִיאָה *h. f.* 1. Finden; 2. Fund.
מְצִיאֲתָא *a. f.* Fund.
מציבות (Tos. Kel. BabM I, 7) l. מְצָפִית.
מְצִיָּה *h. f.* Auspressung.
מְצִיעָא *a. m.* 1. *ind.* מְצִיעַ Nu 35, 5 Mitte; 2. mittelster.
מְצִיעָאָה (Ex 26, 28) *a. m., f. d.* מְצִיעִיתָא 1 K 6, 6 mittelster.
מְצִיעוּתָא *a. f.* Mitte.
מְצִיצָא *a. m.* blinselnd (?).
מֵצִיק *h. m.* Bedrücker.
מְצִיקָא *a. m.* Gewaltiger.
מְצִלָּה *h. f.* Schelle.
מְצַלְצְלָא *a. m.* Kastagnette.
מְצִלְתָא *a. f., c.* מְצֶלֶת 1 S 13, 21 Gabel.
מִצְמְחָא *a. m.* Erblühen, Aufgehen.
מִצְמֵץ s. מָצַץ.
מִצְנֶפֶת *h. f.* priesterl. Kopfbedeckung.
מִצְנַפְתָּא (Ex 28, 37) *a. f.* dass.
מַצָּע *h. m., pl.* מַצָּעוֹת Polster, Lagerstatt.
מָצַע *h. Pi.* 1. die Mitte nehmen; 2. in die Mitte stellen. *Pu.* in die Mitte gestellt werden. *Hitp.* sich in die Mitte stellen.
מְצַע *a.* in der Mitte sein. *Pa.* 1. halbieren; 2. in die Mitte stellen. *pt. pass.* מְמַצַּע in der Mitte befindlich.
מִצְעָא *a. m.* Mitte.
מַצָּעָא *a. m.* Polster.
מִצְעָאָה *a. m.* mittelster.
מצעד (Tos. Kel. BabB I 7) l. מַעֲצָד.
מִצְעָד *h. m.* Schritt.
מצעיא (Spr 29, 13)?
מִצְעָר *h. m.* gering.
מִצְפָּה Ortsname.
מִצְפָּיָא (Jos 11, 3) Ortsname.
מְצָפִית *h. f.* metallnes Mundstück (eines Instruments).
מָצַץ *h.* 1. aussaugen; 2. einsaugen. *Pilp.* 1. aussaugen; 2. durchspähen.
מְצַץ *a.* saugen; 2. ausdrücken.
מָצַק (?) *h.* giessen.
מָצַר I *h.* spinnen.
מְצַר I *a.* dass.
מָצַר II *h.* als Grenze angeben.
מְצַר II *a.* dass. *Itpe.* sich recken (?).
מֵצַר I *h. m., pl.* מְצָרִים 1. Enge; 2. Grenze.
מֵצַר II *h. m.* 1. verdriesslich; 2. beschränkt.
מִצְרָא I *a. m.* Grenze. בַּר מ׳ Grenznachbar.
מִצְרָא II *a. m.* Seilbrücke.
מִצְרָאָה (Ex 2, 14) *a. m.* Ägypter, ägyptisch.
מִצְרִי I *h. m.* dass.

מְצָרִי II *h. m.* aus Reisern geflochten.
מִצְרָנָא *a. m.* Grenze.
מִצְרָנָאָה *a. m.* an der Grenze befindlich.
מִצְתּוּתָא *h. f.* Vernehmen.
מַקָּבָא *a. m., pl.* מַקָּבִין Jer 10, 4 Hammer.
מַקְּבַי (Meg. Ant. Or. 2377), מַקָּבִי männl. Personenname.
מְקַבֵּל *h. m.* gewinnend (auf Tradition begründet?).
מְקַבְּלָנָא *a. m.* der für sich gewinnt.
מְקַבְּלָנוּתָא *a. f.* Gewinnen.
מַקָּבָן *h. m.* hammerförmig.
מַקֶּבֶת *h. f.* Hammer.
מַקֵּדָה s. מַקֵּידָה.
מַקְדֵּחַ *h. m.* Bohrer.
מַקְדּוֹן (Est II 1, 2, MS מַקְרוֹן), מַקְדּוֹן *x. m.* (Μακεδών) 1. Macedonier; 2. macedonisch.
מַקְדּוֹנָא, מַקְדּוֹנָא *x. m., pl.* מַקְדּוֹנִין Est II 8, 15 (MS מַקְרוֹנִין) dass.
מַקְדּוֹנָאָה *x. m., pl. d.* מַקְדּוֹנָאֵי 1 S 2, 4 (MS יְוָנָאֵי) Macedonier.
מַקְדּוֹנְיָא *x. f.* (Μακεδονία) Macedonien.
מִקְדָּשׁ *h. m.* Heiligtum, Tempel.
מַקְדְּשָׁא, מַקְדְּשָׁא *a. m., ind.* מַקְדַּשׁ Ex 25, 8 dass.
מְקַדַּשְׁתָּא (Gn 38, 21) *a. f.* Heiligtumsdirne.
מַקּוּבָא *a. m., pl.* מַקּוּבִין Jes 44, 12 Hammer.
מִקְוֶה *h. m., pl.* מִקְוָאוֹת, מִקְווֹת Wasserbassin, rituelles Bad. *pl.* מִקְוָאוֹת Name eines Mischnatraktats.
מִקְוְיָא *a. m.* 1. *ind.* מִקְוֵי 1 K 10, 28 Schar; 2. *pl. d.* מִקְוַיָּא Jes 22, 11 Wassersammlung, Teich.
מָקוֹם *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. הַמָּקוֹם Bezeichnung für Gott.
מקומא l. מְקִימָא, s. מְקִימְתָא.
מַקּוֹף *h. m.* Einfassung.
מָקוֹר *h. m.* Quelle.
מַקּוֹר *h. m.* Meissel (zum Schärfen des Mühlsteins).

מַקּוֹרָא *a. m.* Schnabel.
מַקּוֹשָׁא *a. m.* Klopfer (an eine Metallplatte zum Versammeln der Gemeinde?)
מקות. מ' פנסין (KohR 1, 10) l. קְלוֹפַנְסִין, s. קְסִילוֹפָנוֹם.
מְקַזְּזָא, מְקַזְּזָא *a. m.* Verschnittener.
מַקְזְנָא *a. m.* eine Baumart.
מַקְזְתָא *a. f.* Aderlass.
מִקָּח *h. m.* 1. Nehmen; 2. Einkauf, Kauf.
מִקְטְמָא *a. m.* in der Hand Gehaltenes.
מַקְטְיָא (Jes 1, 8, MS מִקְטְיָא) *a. m.* Gurkenfeld. בַּר מ' männl. Personenname.
מַקְטוֹרָה, מַקְטוֹרִין *x. m.* (*amictorium*) Brustbinde.
מַקֵּידָה *h. f.* Scherbe, zerbrochenes Thongefäss.
מוּקִיּוֹן *x.* (*Maccus*) Name des röm. Possenreissers.
מְקִימָא *a. m., c. s.* מְקִימָךְ Dt 6, 7 Aufstehen.
מְקִימְתָא *a. f.* Gegenstand.
מַקֵּל *h. m., pl.* מַקְלוֹת Stab.
מִקְלֶה *h. m.* 1. Brennen; 2. Herd. מִקְלֵה Thr 2, 10 (MS מִקְלָה) dass.
מַקְלוֹט *h. m.* Sack (zum Auffangen der Exkremente von Tieren). S. מַלְקוֹט.
מקילופין (NuJI 6, 4), l. מְקַלּוּפִין, s. קְלוּפָא.
מִקְלָט *h. m.* Zuflucht.
מַקְלִיעֲתָא *a. f.* Zopf.
מָקוּלִין (מקולים, מקולין) *x. m.* (μάκελλον) 1. Fleischladen; 2. Laden.
מִקְלַעַת *h. f.* Geflecht.
מְקָמָא *a. m., c.* מְקָם 1 K 10, 5 Stand.
מְקַמְתָא *a. f.* 1. Besitz; 2. Sache; 3. Kampfplatz (?).
מִקְנֶה *h. m.* Viehbesitz.
מַקְנִיתָא *a. f.* Bündel von Rohr (?).
מוּקְסוֹס *x. m.* (μωκός), *pl.* מוּקְסִין, מוּקְסוֹת Beinkleid.
מֻקָּף *h. m.* Umringtes, Naheliegendes.

מִקְפָּה *h. f.* Geronnenes, Brei.

מַקְּפָנָא *a. m., pl. c. s.* מַקְּפָנֵיכוֹן Nu 33, 55 Umringung.

מִקְצָה *h. m.* 1. gesonderter Raum; 2. Vorrat; 3. zu einem bestimmten Gebrauche Bestimmtes; 4. ausser Gebrauch stehend; 5. Feigenmesser.

מַקְצוֹעַ *h. m., pl.* מַקְצוֹעוֹת Feigenmesser (?).

מִקְצוֹעַ *h. m.* 1. Ecke; 2. Eckstein; 3. abgesonderter Raum; 4. Vorrat.

מִקְצָת *h. f.* 1. Teil; 2. einiges.

מִקְצָתָא *a. f., c.* מִקְצָת Gn 47, 2 Teil.

מָקַק *h. Ni.* faulen, verderben. *Hi.* faulen machen. *Hitpalp.* mürbe werden (durch Leiden).

מְקַק I *a. Itpalp.* 1. verfaulen; 2. verschmachten.

מְקַק II *a. Itpa.* 1. *pf.* אִתְמַקַּק 1 K 17, 21, 2 K 4, 35 sich schütteln (?). *Itpalp.* dass (?).

מַקְקָא *a. m.* Bücherwurm (?).

מְקָקָא *a. m.* Schütteln.

מְקַר (Jes 25, 5) *a. m. ind.* kühlend.

מְקָרָא *a. m.* Gehirn (?).

מִקְרָא *h. m., pl.* מִקְרָאוֹת 1. Ruf; 2. Lesung, Rezitation; 3. heilige Schrift; 4. Schriftstelle, Bibelvers; 5. Schriftstudium.

מְקֻרְזָל *h. m.* gerundet.

מַקְרְיָא *a. m.* Bibellehrer.

מַקְרִיל (?) *h. m.* auf die Bibel begründet (?).

מַקְרוֹלַפְרוֹס, מַקְרוֹאֱלַפְרוֹס *x. m.* (μακροέλαφρος) schlank und schnell.

מַקְרִין *x.* (*Macrianus*) Name eines röm. Kaisers.

מַקְרַן *h. m.* gehörnt.

מוקירוס s. מַקְרִין.

מַקְרוֹס *x. m.* (μακρός) gross.

מַקְרַעְתָּא (?) *a. m.* Lappen, Fetzen.

מַקְרֶצֶת *h. f.* Teigstück.

מְקַרְקְעָא *a. m.* unbewegliches Gut.

מְקַרְתָּא *a. f., c.* מְקָרַת 1 K 7, 2 (MS מְקִידַת) Kühlung.

מַקְשָׁאָה *a. m.* der Einwände zu machen liebt.

מִקְשָׁה, מִקְשָׁה *h. f., pl.* מִקְשָׁאוֹת, מִקְשָׁאִין, מִקְשׁוֹת Gurkenfeld.

מַקְשֶׁה *h. m.* Einwand machend.

מַקְשְׁיָא I (Jes 1, 8, MS מַקְמְיָא) *a. m.* Gurkenfeld.

מַקְשְׁיָא II *a. m.* Einwand machend. S. קְשָׁא.

מקשיצתהון (DtJII 29, 6) l. מַשְׁקִיצָתְהוֹן, s. מַשְׁקִיצָתָא.

מַר 1. s. אֲמַר; 2. s. מַרָּא.

מַר *h. m.* 1. bitter; 2. ein bitteres Kraut.

מָר *a.* בְּמָר in Vertauschung, anstatt.

מָרָא *h.* s. מָרָה II.

מְרָא I *a. Aph.* zornig machen. *Itpe.* 1. aufsätzig werden; 2. zornig werden.

מְרָא II *a. Aph. pt. pl.* מַמְרַן Sach 12, 10 bitter machen.

מָרָא *a. m., ind.* מָר, *c.* מָרֵי Ex 15, 3, מָרָא, מָר, *c. s.* מָרֵיהּ, מָרוֹהִי Ex 21, 24, *pl.* [מָרָן] *c.* מָרֵי Gn 4, 20 Herr.

מַרָּא, מַרָּה *x. f.* (μάῤῥον), *pl.* מַרִּין Grabscheit.

מוֹרָא *x. m.* (μωρός), *pl.* מוֹרִים thöricht, dumm.

מֻרְאָה *h. f.* Kropf (des Vogels).

מַרְאֶה *h. m.* 1. Aussehen. *pl.* מַרְאוֹת Arten des Aussehens; 2. Betrachten.

מַרְאָה *h. f.* Spiegel.

מַרְאִית *h. f.* 1. Anblick; 2. Aussehen.

מְרָאנָא s. מוֹרָנָא.

מְרַאֲשׁוֹת *h. f. pl.* Kopfende.

מרבג l. מְדַבֵּק.

מְרֻבֶּה *h. m.* 1. viel; 2. מ׳ בְּגָדִים der mit mehreren Gewändern Versehene (der Hohepriester).

מַרְבּוֹעִיתָא *a. f., c. s.* מַרְבּוֹעִיתֵהּ Lagerstatt.

מַרְבְּיָנָא *a. m.* 1. Zögling, Kind; 2. Spross.

מְרַבְּיָנָא *a. m.* Erzieher.

מְרַבְּיָנִיתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.

מַרְבִּית I, מָרְבִּית *h. f., pl.* מַרְבִּיוֹת, מָרְבִּיוֹת Spross, Zweig.
מַרְבִּית II *h. f.* Bewässerung.
מַרְבִּית III *h. f.* Schicht, Lage.
מַרְבִּיתָא *a. f.* Spross, Zweig.
מְרַבִּיתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.
מַרְבִּיצַי (GnJII 14, 14) l. מַרְבִּינֵי, s. מַרְבִּינָא.
מרבך l. מֻרְבֶּךְ.
מַרְבָּעָה *h. f.* Bewässerung.
מַרְבְּעוּתָא *a. f., c. s.* מַרְבְּעוּתֵיהּ Est II 1, 3 (MS מַרְבַּעְתָּא) Lagerstatt.
מַרְבַּעְתָּא *a. f.* dass.
מְרַג *a., pf.* 3 *pl. c. s.* מְרַגוּהִי 2 S 6, 6 herabstossen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְמְרַג Dt 19, 5 gestossen werden.
מַרְגּוֹאָן Ortsname.
מַרְגּוֹעָא *a. m.* Ruhe.
מַרְגְּזָא *a. m., pl.* מַרְגְּזִין eine Art Messer.
מרגזאות s. מוגראות.
מַרְגְּזָנָא *a. m.* aufbrausend.
מַרְגְּלָא *x. m.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגְּלָן Thr 4, 1, מַרְגְּלִין Jes 54, 12 (MS מַרְגּוֹלִין) Edelstein.
מַרְגְּלָא *a. m.* Gewohnheitsspruch.
מַרְגְּלוֹת *h. f. pl.* Fussende.
מַרְגָּלִיטִים *x. m.* (μαργαρῖτις) Edelstein.
מַרְגָּלִית *x. f.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגָּלִיּוֹת 1. Perle; 2. Edelstein.
מַרְגָּלִיתָא, מַרְגּוֹלִיתָא *x. f., pl.* מַרְגְּלָן, מַרְגּוֹלִין Jes 54, 12, *c. s.* מַרְגַּלְיָתְהָא Ho 2, 15 dass.
מַרְגְּלָתָא *a. f. pl.* Fussende.
מַרְגְּנָא *x. m.* (μάραγνα), *pl.* מַרְגְּנִין 1 K 12, 11 (MS מוֹרְגְּנִין) Peitsche.
מַרְגָּנִיתָא *x. f.* (μαργαρῖτις) 1. Perle; 2. Köstliches.
מרגנין (Tos. Ohal. XVIII 12)?
מַרְגֵּשׁ *h. m., pl.* מַרְגָּשׁוֹת Lärm.
מָרַד I *h.* widerspenstig sein, sich empören. *Hi.* widerspenstig machen.
מָרַד II *h.* fliessen, eitern.
מְרַד I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מְרַדוּ Gn 14, 4 widerspenstig sein, sich empören; 2. überdrüssig werden. *Itpe.* dass.
מֶרֶד *h. m.* Widerspenstigkeit, Empörung.
מַרְדָּא (2 K 11, 14) *a. m.* dass.
מָרְדָא *a. m., pl.* מָרְדִין Ex 20, 5 widerspenstig, rebellisch.
מרדא (Jes 17, 6, MS מַרְדָא) l. מַרְנָא (?).
מַרְדָּא *a. m.* Name eines Vogels.
מַרְדָּא (?) *a. m.* Peitsche.
מַרְדֶּה *h. m.* Brotschieber.
מרדה l. מָרְדָה, s. מָרְדָא.
מַרְדּוֹ Name eines Vogels.
מַרְדּוּת *h. f.* Züchtigung. מַכַּת מַרְדּוּת Züchtigungsgeisselung (im Gesetze nicht angeordnet).
מַרְדּוּתָא (1 S 20, 30) *a. f., c.* מַרְדּוּת 2 S 7, 14 dass.
מַרְדְּיָא *a. m.* Pflug.
מַרְדְּיָא *a. m.* Staken (zur Bewegung eines Boots).
מַרְדִּין *x. m.* Tod, Mord.
מַרְדִּיתָא *a. f.* Furche.
מָרְדְּכַי männl. Personenname.
מרדכיתיה (ExJI 21, 19, MS מורניתיה), l. מוֹרְנִיתֵיהּ, s. מוֹרְנִיתָא.
מַרְדֵּעַ *h. m., pl.* מַרְדְּעִים, מַרְדְּעוֹת Ochsenstecken (beim Pflügen).
מַרְדַּעַת *h. f.* Decke.
מַרְדַּעְתָּא *a. f.* dass.
מַרְדְּקָא *x. m.* tot, abgestorben.
מוֹרֶה *x. m.* (μωρός) thöricht.
מָרָה I *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Galle; 3. Gift.
מָרָה II *h. f.* Widerspenstigkeit.
מָרָה I *h.* rebellisch, widerspenstig sein. *Hi.* 1. widerspenstig sein; 2. erzürnen, erregen.
מָרָה II *h. Hi.* mästen.
מַרְהַבְיָא *a. m.* Übermut.
מַרְוָא *a. m.* eine Pflanze (*Origanum Maru*).
מְרַוָּא (Na 3, 14, MS מַרְוָא) *a. m.* Angefeuchtetes (?). S. מַרְוָתָא.
מָרוֹד *h. m.* rebellisch, Rebell.
מָרוֹדָא *a. m.* 1. *ind.* מָרוֹד Dt 21, 18, Jes 48, 8 dass.; 2. *ind.* מָרוֹד Gn 16, 12 Wildesel.

מְרוֹדָא *a. m., ind.* מְרוֹד Nu 14, 18, *c. s.* מְרוֹדְהָא Thr 1, 5 (MS מְרוֹדְהָא) Widerspenstigkeit.

מָרוֹדֶן *h. m.* fliessend, triefend.

מָרוּחַ *h. m.* zerrieben.

מְרוּטָּה *h. m.* Glatzkopf.

מְרָוְיָא (Jer 46, 16) *a. m., ind.* מְרַוֵּי Lv 10, 9 berauschend, Berauschendes.

מָרְוִית s. מַרְבִּית II.

מָרוֹם *h. m.* 1. Höhe; 2. Himmel.

מְרוֹמָא (Mi 6, 6, Ct 2, 9) *a. m.* dass.

מרון. כבני מרון (RhS I 2) l. כִּבְנוּמְרוֹן, s. נוּמְרוֹן.

מֵרוֹן 1. Ortsname; 2. s. מַרְיוֹן.

מְרוֹנָאָה *a. m.* Einwohner von Meron.

מֵרוֹנִי *h. m.* dass.

מְרוּעָא (Jes 47, 2, Ho 11, 7) *a. m.* Krankheit.

מְרוּצָה I *h. f.* Laufen.

מְרוּצָה II *h. f.* Unterdrückung.

מָרוֹקָא I *a. m.* Abreiber (aus Thon?).

מָרוֹקָא II *a. m.* safranfarben (?).

מָרוֹר *h. m.* 1. bitter; 2. bitteres Kraut.

מְרוֹרָא *a. m.* 1. *c.* מְרוֹר 1 S 15, 32 (MS מְרִיר) Bitterkeit; 2. bitteres Kraut.

מְרוֹרָה *h. f.* 1. Bitteres; 2. Gift.

מְרוֹשָׁא (?) *a. m.* Becken.

מָרוּת *h. f.* 1. Herrschaft.

מָרְוָתָא (1 S 9, 17) *a. f., c.* מָרְוַת Ex 18, 10 dass.

מְרוּתָא *a. f.* dass.

מַרְזֵב *h. m.* 1. Ablaufsrinne; 2. eine Art, den Mantel zu tragen.

מַרְזְבָא *a. m.* Rinne.

מַרְזְבְלָא s. מַזְבְּלָא.

מַרְזְבְנָא *x. m.* Präfekt.

מַרְזוֹב *h. m., pl.* מַרְזוֹבוֹת Hammer.

מַרְזוֹחַ s. מַרְזֵחַ.

מַרְזוֹפָא *a. m.* Hammer.

מַרְזְחָא (Jer 16, 5) *a. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage; 3. Veranstalter von Trauermahlen (?).

מַרְזֵיבָא *a. m., pl.* מַרְזֵיבִין Koh 2, 8 Ablaufrinne.

מַרְזֵחַ *h. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage.

מַרְזִיחָא s. מַרְזְחָא.

מרזמא, מורזמא (?).

מַרְזַפְתָּא *a. f.* Hammer.

מָרַח *h. Pi.* 1. reiben, zerreiben; 2. abreiben, glätten. *Ni.* 1. zerrieben werden; 2. geglättet werden. *Pu. Hitpa.* geglättet werden.

מְרַח *a. Pa.* glätten.

מְרַחֲמָא *a. m., pl. c. s.* מְרַחֲמוֹהִי Gn 26, 26 (MS מְרַחֲמוֹהִי) Freund.

מְרַחֲמָנָא *a. m., pl.* מְרַחֲמָנֵי Est II 1, 3 barmherzig.

מֶרְחָץ *h. m., pl.* מֶרְחֲצָאוֹת 1. Baden; 2. Bad.

מֶרְחָק *h. m.* Entfernung.

מְרַחֲקָא *a. m., ind.* מְרַחַק Dt 27, 15 verabscheut.

מַרְחֶשְׁוָן (Koh 11, 3, MS מַרְחֶשְׁוָן) Name des achten jüdischen Monats.

מַרְחֶשֶׁת *h. f.* 1. Tiegel, Topf; 2. Ortsname.

מָרַט *h.* ausraufen. *Ni.* ausgerauft, kahl werden. *Pi.* ausraufen. *Pu. pt.* ausgerauft, kahl.

מְרַט *a.* 1. raufen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִמְרְטוּן Lv 21, 5 kahl machen, enthaaren. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְמְרִיט Ez 29, 18 kahl gemacht werden; 2. sich kahl machen. *Pal.* מַרְטֵט 1. ganz kahl machen; 2. ganz ablösen. *Itpalp.* kahl gemacht werden.

מְרָטָא *a. m., ind.* מְרַט Lv 21, 5, Jes 15, 2 Glatze.

מְרָטָא *a. m.* Ausgerupftes.

מַרְטוּטָא *a. m.* 1. Charpie, Fetzen; 2. Mantel.

מַרְטוֹם *h. m.* gerupfter Vogel.

מַרְטִיפָה *x. f.* eingesalzener Fisch (?).

מוּרְטָנִי *h. m.* aus Mauretanien.

מוּרְטַנְיָא *x. f.* (*Mauretania*) Mauretanien in Nordafrika.

מוּרִיטִינוֹס (GnJI 10, 7, MS מווריטינוס) *x.* (*Mauretinos*) Stammvater der Mauretanier.

מרטקא (bJom 77ᵃ) l. מַמְרְקָא.
מַרְטְקָא s. מַרְדְּקָא.
מָרַי s. מָרָא.
מָרַי, מָרְיָא männl. Personenname.
מְרִיא h. m. Dämon.
מְרִיבַג (Ct 5, 14, nicht MS) Name eines Edelsteins.
מְרִיבָה h. f. Streit.
מְרִינַז Zauberwort.
מרידא l. מְרוֹדָא.
מְרִידָה h. f. Widerspenstigkeit.
מְרִיתָא a. m. übermütig.
מַרְיוֹטָאָה x. m. (Μαρεώτις) Einwohner von Mareotis.
מָרְיוֹן h. m. Aufständischer.
מִרְיָם weibl. Personenname.
מְרִימָה (?) h. f. Anhöhe.
מָרֵימַר (מָרֵי מָר) männl. Personenname.
מַרְיוֹן (Μαρίων) männl. Personenname.
מרייגוס (Siphra zu Lv 22, 29) l. מָרְיָנוֹס.
מוּרְיָּסָא, מוּרְיַּים x. m. (muries) Fischbrühe.
מְרִיעָא a. m., pl. d. מְרִיעַיָּא Ez 34, 4 krank.
מְרֵיעוּת h. f. Geselligkeit.
מְרִיצָה h. f. Steinhammer (?).
מְרִיקָה h. f. Abwaschung (Abreibung).
מְרֵיקָה h. f. eine Art Thon.
מְרִירָא a. m., pl. מְרִירִין Ex 15, 23 bitter.
מְרִירָא a. m., ind. מְרִיר Ez 3, 14 (MS מְרָר) Bitterkeit.
מְרִירָה h. f. 1. Bitterkeit; 2. Bitteres.
מְרִירוּת h. f. Bitteres.
מְרִירוּתָא a. f., ind. מְרִירוּ Nu 5, 24 Bitterkeit.
מְרִירִי Name eines Dämons.
מְרִירְתָא a. f. 1. c. s. מְרִירְתָךְ Koh 12, 6 (MS מְרָרְתָךְ) Galle; 2. Gift.
מָרִישׁ h. m., pl. מָרִישׁוֹת Balken.
מְרִישָׁא (Hb 2, 11) a. m. dass.
מְרִיתָא a. m., ind. מְרִית Jes 49, 26, Am 9, 13, Jo 1, 5 Most.
מָרַךְ h. Hitp. zerfliessen.

מְרַךְ a. Itpe. ipf. 3 f. sg. תִּתְמְרֵיךְ Dt 19, 5 (MS תִּתְמְרֵיג) gestossen werden
מֹרֶךְ h. m. Zerfliessen.
מֶרְכָּב h. m. Sattel.
מַרְכְּבָא (Lv 15, 9) a. m. dass.
מֶרְכָּבָה h. f. 1. Wagen; 2. der Gotteswagen (in der Vision Ezechiels).
מַרְכְּבָנָא a. m., c. s. מַרְכְּבָנֵיהּ 1 K 22, 34 Wagenlenker.
מַרְכַּבְתָּא a. f. 1. pl. c. מַרְכְּבַת Hab 3, 8 Wagen; 2. Sattel.
מַרְכּוֹב s. מַרְכּוֹף.
מַרְכּוֹל x. m. Priesteroberer (ein Tempelbeamter).
מַרְכּוֹף h. m. Gestell (eines Instruments) (?).
מַרְכְּיָא a. m., pl. מַרְכְּנָן (?) 1. Tränktrog; 2. Trinkgefäss (?).
מַרְכָּל s. מַרְכּוֹל.
מרום 1. l. הַמָּרוֹם; 2. s. מְרוֹם.
מִרְמָה h. f. Trug.
מרמהין, מרמהון l. מַרְמָהוּז x. m. Majoran (Origanum Majorana).
מַרְמוֹטָא, מַרְמָטָא (?).
מִרְמָס h. m. Getretenes.
מרמוצי (KohR 6, 12)?
מְרַמְּצְתָא a. f., pl. d. מְרַמְּצָתָא Ex 28, 13 Fassung (von Edelsteinen).
מַרְמְרָא, מַרְמִירָא x. m. (μάρμαρος), pl. מַרְמְרִין Thr 3, 9 (nicht im MS) Marmorstein.
מרון s. מוֹרָן.
מָרִינָה s. מָרִינוֹס.
מורנוס (PesR 21) l. מוֹרְנוֹס.
מָרִינוֹס (Μαρῖνος) männl. Personenname.
מְרוֹס x. m. (ἥμερος) zahm.
מוֹרוֹס x. m. (μωρός) thöricht.
מָרַס h. Pi. 1. zerreiben, zerdrücken; 2. zerrühren.
מְרַס a. 1. pt. pass. מְרִיס Lv 21, 20 zerdrücken; 2. zerrühren.
מַרְסָא a. m. Geschwür.
מֻרְסָן h. m. eine Art Kleie.
מַרְסְתָא a. f. Unterdrückung.

מַרְסִינְטוֹן *x. m.* (μυρσινᾶτον) Myrthenöl.

מְרַע (1 K 14, 1) *a.*, *pf.* 2 *sg.* מְרַעְתָּא Jes 14, 10 erkranken, krank sein. *Pa. pt. pass.* 1. krank gemacht; 2. *f.* מְמַרְעָא Jer 14, 17 bösartig. *Aph. pf.* אַמְרַע Dt 29, 21 krank machen. *Itpe. pf.* אִתְמְרַע 1 K 14, 1 (MS מְרַע) krank werden. *Itpa. pf.* אִתְמָרַע 2 S 13, 6 sich krank machen, sich krank stellen.

מְרַע *h. m.* שְׁכִיב מ' gefährlich krank.

מַרְעָא I *a. m.*, *pl.* מַרְעִין Ex 23, 25 Krankheit.

מַרְעָא II *a. m.*, *ind.* מְרַע Gn 48, 1 krank.

מַרְעָא (?) *a. m.* Weideplatz.

מַרְעֶה *h. m.* Weide.

מַרְעוּתָא *a. f.* Krankheit.

מַרְעָיָא *a. m.* Mist.

מַרְעִילָא s. מַרְעָלָא.

מַרְעִית *h. f.* Weideplatz.

מַרְעִיתָא I *a. f.*, *ind.* מַרְעִי Est II 4, 1 (MS מְרְעֵי) dass.

מַרְעִיתָא II *a. f.* 1. Krankheit; 2. *c.* מַרְעִית Ct 2, 5 (MS מַרְעִית) krank; 3. Koh 5, 12 (MS מַרְעוּתָא) schlimm.

מַרְעָלָא *a. m.* Sack (zum Beladen des Esels).

מַרְעֶשֶׁת s. מַרְחֶשֶׁת.

מַרְפֵּא *h. m.* Heilung.

מְרַפֵּא *h. m.* Arzt.

מַרְפִּיתָא (?) *a. m.* eine Fruchtart.

מרפים l. מְנַפִּים.

מִרְפָּס *h. m.* Getretenes.

מִרְפֶּסֶת *h. f.* Terrasse, Oberstock.

מַרְפֵּק *h. m.* Ellbogen.

מַרְפְּקָא *a. m.*, *pl. c.* מַרְפְּקֵי Ez 13, 18 (MS מַדְבְּקֵי) dass.

מָרַץ *h. Ni.* eilig sein.

מרצומי (Koh 6, 12)?

מַרְצֵעַ *h. m.* Pfriemen.

מַרְצְעָא *a. m.* (Ex 21, 6) 1. dass.; 2. Riemen.

מַרְצוּף *x. m.* (μαρσύπιον) Sack.

מָרַק *h.* abreiben, abwaschen. *Ni.* gereinigt werden. *Pi.* 1. glätten; 2. tilgen, entfernen; 3. vollenden. *Ho.* entfernt werden.

מְרַק *a.* 1. *imp. pl.* מְרִיקוּ Jes 21, 5 abreiben; 2. tilgen. *Pa.* 1. glatt machen; 2. tilgen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְמְרִיק Lv 6, 21 abgewaschen werden; 2. bestrichen werden. *Itpa. pt. f.* מִתְמָרְקָא Ct 3, 6 bestrichen werden.

מְרַקָּא *a. m.* verdünnt (?).

מַרְקָה *h. f.* 1. eine Art Thon; 2. jBez 60[d] l. מַרְקַחַ.

מַרְקוֹצָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Brotkuchen (?).

מרקוש s. תַּרְקוֹשׁ.

מֶרְקָח *h. m.* Salbe.

מִרְקַחַת *h. f.* dass.

מַרְקַחְתָּא *a. f.* dass.

מַרְקוּלִים *x.* (*Mercurius*) Herme.

מַרְקְצָא s. מַרְקוֹצָא.

מָרַר *h. Hi.* הֵימַר bitter machen, Leiden verursachen. *Hitp.* bitter werden. *Hitpalp.* sich erbittern.

מְרַר *a.* 1. *pf.* מַר Jes 38, 17 bitter sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* מְרַת 1 S 30, 6 betrübt sein. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּמָרְרוּן Ru 1, 13 (nicht MS) betrüben. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַמְרְרוּ Ex 1, 14 (MS אַמַּרוּ) bitter machen; 2. betrüben, erbittern. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְמָרְרוּ Gn 49, 23 sich erbittern, streiten. *Palp.* betrüben.

מֶרֶר *h. m.* Bitterkeit.

מְרָרָא (Jes 38, 17, Jer 2, 19) *a. m.*, *ind.* מְרַר Nu 25, 24, Ez 3, 14 1. Bitterkeit; 2. Bitteres. *pl.* מְרָרִין Ex 12, 8 bittere Kräuter. בִּמְרַר Ez 21, 11 bitterlich.

מְרָרִיתָא *a. f.* bitteres Kraut.

מְרָרְתָא *a. f.* 1. *c. s.* מְרָרַתְהוֹן Dt 32, 32 (MS מְרָרוּתְהוֹן) Bitterkeit, Bosheit; 2. *c. s.* מְרָרְתָךְ Koh 12, 6 Galle.

מַרְשָׁא *a. m.* Spitze.

מַרְשׁוּתָא *a. f.* Mörser.

מָרְשְׁיָא *a. m.* Name einer Bohnenart.
מַרְתָא s. מֵירְתָא u. מְרִיתָא.
מָרְתָא *a. f.* 1. *c.* מָרַת 1 K 17, 17 Herrin; 2. weibl. Personenname.
מְרְתָא *a. f., c.* מְרֵרַת Dt 32, 33 Galle.
מַרְתוֹקָא *a. m.* 1. Faustschlag; 2. Faust.
מַרְתְּחָא *a. m.* Topf, Tiegel.
מַרְתֵּיפָא *a. m.* Vorratsraum.
מָרְתְּכָא *x. m.* Abgestorbenes.
מַרְתֵּף *h. m.* Vorratsraum.
מַרְתֵּק *h. m.* Faustschlag.
מַשָּׂא *h. m., pl.* מַשָּׂאוֹת 1. Tragen; 2. Nehmen. מַשָּׂא וּמַתָּן Handel, Verkehr.
מַשּׂוֹא *h. m.* 1. Last; 2. Obliegenheit. מַשּׂוֹא פָּנִים Bevorzugung.
מַשּׂוּאָה *h. f.* Feuersignal.
מַשּׂוּי *h. m.* Last.
מְשׂוּרָה *h. f.* ein Mass.
מִשְׂמָר *h. m.* Schlag.
מְשִׂימָה *h. f.* Einsetzung.
מְשֻׂכָּה *h. f.* Umzäunung.
מְשָׁא *a.* 1. *pf. c. s.* מַשְׁיֵיהּ Gn 27, 22 (MS מְשֵׁיהּ) betasten; 2. abwaschen. *Aph.* auswaschen.
מַשָּׁא Ortsname.
מִשְׁאָלָה *h. f.* Bitte.
מִשְׁאָרָא *a. m.* Rest.
מִשְׁאֶרֶת I *h. f.* dass.
מִשְׁאֶרֶת II *h. f.* Backtrog.
מַשָּׁבָא *a. m., c.* מַשָּׁב Jer 6, 29 Blasebalg.
מַשַּׁבְקָא *a. m.* der Scheidung vollzogen hat.
מִשַּׁבְקְתָא *a. f.* Geschiedene.
מַשְׁבֵּר *h. m.* Gebährstuhl.
מְשַׁבַּשְׁתָּא *a. f.* verwirrter, fehlerhafter Lehrsatz.
משג. משגא (jSchek 50[c]) l. מְשַׁגְּנָא, s. שְׁוַג.
מְשַׁדַּרְתָּא *a. f.* Senden.
משה männl. Personenname.
מַשְׁהוּ *h., pl.* מַשְׁהוּיִין ein wenig.
מְשׁוֹאָה *h. f.* Wüste.

משובן (bBech 44[b]) l. מְשַׁגְּבָן.
מָשׁוֹחַ *h. m., pl.* מָשׁוֹחוֹת Feldmesser.
מָשׁוֹחָאָה *a. m.* dass.
מָשׁוֹט *h. m.* Steuerruder.
מָשׁוֹטָא *a. m., ind.* מָשׁוֹט Ez 27, 29 dass.
מָשׁוּךְ *h. m.* der eine neue Vorhaut erzeugt hat.
מַשׁוֹפִיתָא *a. f.* Blasen.
מְשַׁוַּרְתָּא *a. f.* Springen.
מָשׁוֹשׁ *h. m., pl.* מָשׁוֹשׁוֹת tastend, langsam herbeikommend.
מָשַׁח I *h.* salben. *Ni.* gesalbt werden.
מְשַׁח I *a., pf.* 2 *sg.* מְשַׁחְתָּא Gn 31, 13 dass. *Itpe. pt. pl.* מִתְמַשְׁחִין Am 6, 6 sich salben.
מָשַׁח II *h. Hi.* ausmessen, zeichnen.
מְשַׁח II *a., pf.* 3 *pl.* יִמְשְׁחוּן Dt 21, 2 messen.
מִשְׁחָא I (Ex 29, 7) *a. m.* Öl.
מִשְׁחָא II *a. m., ind.* מְשַׁח Mi 2,5 Messen.
מְשַׁחֲבִיב (Jes 34, 4)?
מִשְׁחָה *h. f.* Salbung.
מָשְׁחָה *h. f.* 1. dass.; 2. Öl.
מַשְׁחֶזֶת *h. f.* Gerät zum Schleifen.
מַשְׁחִית Name eines Engels.
מושחן (jJeb 9[d])?
מִשְׁחָנָא *a. m.* 1. *pl.* מִשְׁחָנִין Est II 6, 11 Öl; 2. Kien.
מִשְׁחֲתָא (Ex 26, 8) *a. f.* Mass, Länge.
מִשְׁטָח *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
מַשְׁטְחָא *a. m., pl.* מַשְׁטְחִין Nu 11, 32 dass.
מִשְׁטְחָא, מַשְׁטְחָא *a. m., c.* מִשְׁטַח 2 K 18, 17 Ausbreiten.
מְשֵׁיזְבָא (Gn 14, 14) *a. m., ind.* מְשֵׁיזֵב Dt 3, 3 Entronnener.
מְשֵׁיזְבְתָא (Ob 17, MS שֵׁיזְבָא) *a. f.* Rettung.
מָשִׁיחַ *h. m.* 1. gesalbt. כֹּהֵן מָשִׁיחַ Hoherpriester; 2. Messias.
מְשִׁיחָא *a. m.* 1. 1 S 24, 6 Gesalbter 2. Gn 49, 10 Messias.
מְשִׁיחָה I *h. f.* Salbung.

מְשִׁיחָה II *h. f.* Seil, Schnur.
מְשִׁיחוּת *h. f.* Hohepriesterwürde.
מְשִׁיחְתָא *a. f.* Seil, Schnur.
מַשִּׁט *h. m.* Griff.
מְשִׁיכָה *h. f.* 1. Ansichnehmen; 2. Ziehen.
מְשִׁיְלָא *a. m.* Bitte.
מְשִׁיפָה *h. f.* Salbe.
מְשִׁיתָא Beiname einer Person.
מָשַׁךְ *h. m.* 1. ziehen. מָשַׁךְ לֵב erquicken. *pt. pass.* מָשׁוּךְ einer, dessen Vorhaut — nach der Beschneidung — wieder vorgezogen wurde; 2. an sich ziehen, ergreifen; 3. wegziehen. *Ni.* 1. sich ziehen; 2. sich hinziehen. *Hi.* 1. leiten; 2. an sich ziehen; 3. langziehen.
מְשַׁךְ *a.* 1. ziehen; 2. sich hinziehen, sich ausdehnen; 3. an sich ziehen. *Itpe.* 1. sich ziehen lassen, angezogen werden; 2. sich entziehen.
מְשָׁכָא (?) *a. m.* Ausdehnung.
מַשְׁכָּא (Lv 13, 22), מַשְׁכָּא *a. m.*, *ind.* מְשַׁךְ Nu 31, 20 1. Haut; 2. Fell.
מִשְׁכָּב *h. m.*, *pl.* מִשְׁכָּבוֹת 1. Lager; 2. Beischlaf.
מִשְׁכְּבָא (Lv 15, 4) *a. m.* dass. *pl.* מִשְׁכְּבִין, *c.* מִשְׁכְּבֵי Nu 31, 17 Beischlaf.
מַשְׁכּוֹכִית *h. f.* Leithammel.
מַשְׁכּוֹכִיתָא *a. f.* dass.
מַשְׁכּוֹן *h. m.*, *pl.* מַשְׁכּוֹנוֹת Pfand.
מַשְׁכּוֹנָא (Ex 22, 25) *a. m.* dass.
מַשְׁכִּי. כְּרַךְ מ׳ Ortsname.
מַשְׁכְּלְתָא *a. f.* Becken.
מִשְׁכֵּן *h.* pfänden. *Pass.* gepfändet werden.
מַשְׁכֵּן *a.* dass. *Pass.* gepfändet werden.
מִשְׁכָּן *h. m.* 1. Wohnung; 2. Stiftszelt.
מַשְׁכְּנָא (Ex 26, 1) *a. m.*, *c.* מַשְׁכַּן Lv 1, 1 Wohnung; 2. Zelt.
מַשְׁכְּנוּתָא *a. f.* Verpfändung.
מִשְׁכְּנִי Ortsname.
מַשְׁכַּנְתָּא *a. f.* 1. Verpfändung; 2. Verpfändungsurkunde.
מָשַׁל *h.* 1. vergleichen. מָשַׁל מָשָׁל ein Gleichnis anwenden; 2. herrschen. *Ni.* verglichen werden. *Hi.* zum Herrscher machen.
מָשָׁל *h. m.* 1. Gleichnis; 2. Sinnspruch; 3. allegorische Erklärung.
מְשֻׁלַּחַת *h. f.* Geschiedene, geschieden Gewesene.
מִשְׁלַחַת *h. f.* 1. Sendung; 2. Loslassen.
מַשְׁלְיָא (1 S 2, 13, MS מְשִׁילְיָא) *a. m.*, *pl.* מַשְׁלְיָן, מְשִׁילְיָן Gabel.
מַשְׁלִית *h. f.* Haken.
מְשֻׁמָּד *h. m.* Abtrünniger (vom Gesetz).
מְשַׁמְּדָא *a. m.* dass.
מְשֻׁמָּדוּת *h. f.* Abtrünnigkeit.
מֵשְׁמָהִיג Ortsname.
מַשְׁמוֹטָא *a. m.* Räuber.
מִשְׁמוּשׁ *h. m.* Fühlbares.
מַשְׁמְטָא *a. m.*, *c.* מַשְׁמַט Ze 2, 9 Schlupfwinkel.
מִשְׁמָע *h. m.*, *pl.* מִשְׁמָעוֹת 1. Hören, Vernehmen; 2. Wortsinn; 3. Erweisung aus dem Wortlaut; 4. Gehorchen.
מִשְׁמְעָא *a. m.* 1. *c.* מִשְׁמַע Jes 11, 3 Hören; 2. Gehör, Ohr.
מִשְׁמַעְתָּא *a. f.* 1. *c. s.* מִשְׁמַעְתָּךְ 1 S 22, 14 Leibwache; 2. Rechtstradition.
מִשְׁמָר *h. m.*, *pl.* מִשְׁמָרוֹת Wachtmannschaft (im Tempel).
מִשְׁמָרָה *h. f.*, *pl.* מִשְׁמָרוֹת Nachtwache.
מִשְׁמֶרֶת *h. f.* Vorbeugungsmassregel.
מַשְׁמֶרֶת *h. f.* Seiher.
מִשְׁמֵשׁ s. מָשַׁשׁ.
מַשְׁמֵשׁ s. מְשַׁשׁ.
מַמָּשׁ *h. m.* Substanz, Wesen.
מְשַׁמְּשָׁנָא *a. m.*, *c. s.* מְשַׁמְּשָׁנֵיהּ Nu 11, 28 Diener.
מַשְׁמְשָׁנִית *h. f.* alles bestastend.
מִשְׁנָה (Ct 5, 10) *h. f.* 1. Studium (bez. Lehren) der Rechtstradition; 2. traditionelles Recht; 3. Sammlung der Rechtssätze; 4. der einzelne Rechtssatz.
מִשְׁנֶה *h. m.* 1. Wiederholung. מִשְׁנֵה תּוֹרָה Deuteronomium; 2. Vizekönig.

מַשְׁנֶה h. m. Mischnalehrer

מְשַׁנְּיוּתָא (falsch משנוייתא) a. f. Verschieden sein (Schielen).

מִשְׁנִּית h. f. Fels, Felswand.

מִשְׁנִּיתָא a. f. dass.

מְשֻׁעְבָּז h. m. mit langen Hoden versehen.

מִשְׁעֶנֶת h. f. Stab.

מִשְׁפָּחָה h. f. Familie.

מִשְׁפָּט h. m. 1. Recht; 2. Bestrafung.

משפי (BerR 38) l. מִסְתְּיָא.

מַשְׁפֵּךְ h. m., pl. מַשְׁפְּכִים Trichter.

מַשְׁפְּכָא a. m., c. מַשְׁפַּךְ Dt 3, 17 Ergiessung, Wasserablauf.

מַשְׁפֶּלֶת h. f. Korb.

מִשְׁפָּשׁ h. m. Öffnung.

מֶשֶׁק x. m. (μόσχος) Moschus.

מִשְׁקְדָא (?) a. m. Schale.

מַשְׁקֶה h. m. Getränk, Flüssigkeit.

מִשְׁקוֹל h. m. Gewicht.

מִשְׁקוֹלֶת h. f. Bleilot.

מַשְׁקוֹלְתָּא (Jes 44, 13) a. f. dass.

מַשְׁקוֹף h. m. Schwelle.

מַשְׁקוֹפִיתָא a. f., ind. מַשְׁקוֹפִי Ex 21, 25 Schlag.

מַשְׁקְיָא a. m. 1. Lv 11, 34 Getränk; 2. Est II 9, 22 Trinkgelage.

מְשַׁקְּצְתָא a. f. Greuel (Götze).

מִשְׁקָל h. m., pl. מִשְׁקָלוֹת Gewicht.

מוּשְׁקוֹן x. m. (μόσχος) Moschus.

משקרא s. מִשְׁקְדָא.

מֵשַׁר s. מֵישַׁר.

מֵשְׁרָא s. מֵישְׁרָא.

מִשְׁרָה h. f. 1. Eintunken; 2. Waschteich.

מִשְׁרוּנְיָא Ortsname.

מַשְׁרוֹעִיתָא (1 S 14, 4) a. f., pl. מַשְׁרוֹעָן Jer 23, 12 steiler Abhang.

מַשְׁרְיָא a. m., ind. מַשְׁרֵי Dt 1, 33, c. s. מַשְׁרְנָא 2 K 6, 8 Aufenthaltsort.

מַשְׁרִיתָא (Nu 11, 32), מַשְׁרִיתָא a. f., ind. מַשְׁרִי Gn 32, 2, pl. מַשְׁרְיָן Gn 32, 10 1. Lager; 2. Trupp.

מַשַּׁרְשְׁיָא männl. Personenname.

מַשֶּׁרֶת h. f. Mittel zum Ausreissen des Haars.

מְשָׁרֵת h. m. Diener.

מָשַׁשׁ h. Pilp. 1. betasten; 2. prüfen; 3. daherschreiten.

מְשַׁשׁ a. Pa. pf. 2 sg. מַשֵּׁישְׁתָּא Gn 31, 34 betasten. Palp. ipf. 1 pl. נְמַשְׁמֵשׁ Jes 59, 10 (MS נְמַשֵּׁישׁ) tasten, betasten.

מְשָׁשָׁא (Thr 2, 14, MS מְשַׁשָׁא) a. m. Wesentliches, Wirkliches.

משתן (KohR 7, 19)?

מִשְׁתְּאֲלָא a. m., ind. מִשְׁתְּאֵיל Jes 3, 2 Orakelbefrager.

מִשְׁתֶּה h. m. 1. pl. מִשְׁתָּאוֹת Trinkgelage, Mahl; 2. Hochzeit.

מַשְׁתּוּיָא a. m. Grundfeste.

מַשְׁתּוֹקָא a. m. Schweigen.

מִשְׁתּוּתָא a. f. Mahl, Hochzeitsmahl.

מַשְׁתּוּתָא a. f. Fundament, Grundfeste.

מַשְׁתַּיי (EchR Peth) a. m. pl. sechs machend, zu sechsen (?).

מִשְׁתְּיָא (1 S 25, 36) a. m. 1. c. s. מִשְׁתְּיָךְ Ex 23, 25 Getränk; 2. ind. מִשְׁתֵּי Gn 26, 30 Trinkgelage, Mahl.

מַשְׁתִּית h. f. Fundament, Grundfeste.

מַשְׁתִּיתָא s. מַשְׁתּוּתָא.

מַשְׁתִּיתָא (Ri 16, 13) a. f. Gewebe.

משתמידה (jEr 26[d]) l. מַשְׁתֵּימָה a. m. Heber.

מֵת h. m. tot, Toter. מ' מִצְוָה Toter, mit dessen Bestattung man sich befassen muss.

מָתָא a. f., pl. מָתְוָן Ortschaft, Stadt.

מַתְאִים h. m. Verzweigung.

מַתְאִימָה h. f. Doppelzahn, Backzahn (?).

מַתְבֵּן h. m. Aufbewahrungsort für Häcksel.

מַתְבְּרָא (Ex 1, 16) a. m. Geburtsstuhl.

מִתְבְּרָא a. m. Brandung.

מָתַג h. Pi. zäumen.

מֶתֶג h. m. Zaum.

מִתְגָּא a. m. dass.

מתגרא (KohR 3, 14, Ausg. Pes. המתגרר) l. mit MS D. חַמְּתָא דְנָדַר.

מְתוּבְתָא *a. f.*, *c.* מְתוּבַת Ri 5, 11 Aufenthalt.

מְתּוּחַ *h. m.* Spannen, Ausspannen.

מְתְוְיָא (מְתַּוְיָא) *a. m.*, *c. s.* מְתְוַיֵּה Ct 7, 11 (MS מְתְוִיה) Sehnsucht.

מְתּוֹךְ *h.* שֶׁ 'מ da, weil.

מתוכילתא s. מְתְכְּלְתָּא.

מְתוֹלָא *a. m.* Gleichnisdichter.

מְתוֹן s. מְתַן.

מַתּוּן männl. u. weibl. Personenname.

מְתוּנָא *a. m.* feucht.

מָתוֹק *h. m.* 1. süss; 2. feuchter Boden.

מָתַח *h.* spannen, ausspannen. *Ni.* 1. ausgespannt werden; 2. sich spannen. *Pi.* dass. *Hitp.* sich spannen.

מְתַח (Thr 2, 4) *a.*, *pt.* מָתַח Mi 2, 5 spannen, ausspannen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* ausgespannt werden.

מְתְחָא *a. m.* 1. Ausspannung; 2. Pflock; 3. Bogensehne.

מַתְחְלָא *a. m.* Blütenscheide der Dattel.

מְתַחְתָּא *a. f.* Ausdehnung, Länge.

מיתוי (jOrl 61ᵃ) l. מִיתוּן.

מָתַי *h.* wann?

מַתַּי, מַתְּיָא, מַתְּיָה männl. Personenname.

מְתִיבְתָּא I *a. f.*, *c. s.* מְתִיבְתִּיךְ Ct 7, 3 Rechtsschule.

מְתִיבְתָּא II *a. f.* Einwand.

מְתִינָה *h. f.* Überlegung.

מְתִינוּת *h. f.* Langsamkeit.

מְתִיקָא *a. m.*, *pl. f.* מְתִיקָן Ct 2, 5 süss.

מְתִיקָה *h. f.* Süssigkeit.

מַתְּכָא (1 K 7, 16) *a. m.* 1. Metallguss; 2. *ind.* מַתַּךְ 1 K 7, 16 gegossenes Bild.

מַתְכּוֹנֶת *h. f.* Betrag, Mass.

מַתְּכוּת *h. f.* Guss.

מַתְּכוּתָא *a. f.* dass.

מתאכלי (bBabB 86ᵃ)?

מְתְכַּלְתָּא, מְתַכְּלְתָּא *a. f.* 1. Becken; 2. Gericht.

מַתֶּכֶת *h. f.* Guss, Metall.

מַתַּכְתָּא *a. f.* 1. *ind.* מַתְּכָא Ex 32, 4 Metallguss; 2. *ind.* מַתְּכָא Dt 9, 12, Ri 17, 3 gegossenes Bild.

מְתַל *a.* 1. vergleichen. *pt. pass.* מְתִיל Koh 12, 2 ähnlich; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִמְתְּלוּן Ez 12, 23 Gleichnisrede führen. *Aph. pt.* מַמְתִּיל Ez 21, 5 Gleichnisrede führen. *Itpe.* ähnlich werden, gleichen.

מַתְלָא *a. m.*, *c. s.* מַתְלֵיהּ Nu 23, 7 Gleichnis, Sinnspruch.

מַתְלָא *a. m.* 1. *ind.* מְתַל Dt 28, 37 Spottrede; 2. Ausrede, Einwand.

מַתְּלָא *a. m.*, *pl. d.* מַתְּלַיָּא Nu 21, 27 Gleichnisdichter.

מַתְלוּתָא *a. f.* Sinnspruch.

מָתַן I *h.*, *pt. pass.* מָתוּן langsam, vorsichtig. *Hi.* 1. warten; 2. vorsichtig sein.

מְתַן I *a.* warten, erwarten. *pt. pass. pl.* מְתִינִין Ct 5, 12 vorsichtig. *Aph.* dass.

מָתַן II *h.* feucht werden, weich werden. *Hi.* dass.

מְתַן II *a.* feucht sein.

מִיתוּן *x. m.* (μίτος) Faden.

מַתָּן *h. m.* Geben.

מַתְּנָא *a. m.* 1. Gabe; 2. männl. Personenname.

מִתְנָא, מְתְנָא *a. m.* Strick.

מַתָּנָה *h. f.* 1. Gabe; 2. Abgabe.

מַתְנְיָא *a. m.* Mischnalehrer.

מַתְנַיָּא *a. m. pl.* Hüfte.

מַתַּנְיָה männl. Personenname.

מָתְנַיִם *h. m. du.* Hüfte.

מַתְנְיָנָא *a. m.* Mischnalehrer.

מַתְנִיתָא *a. f.* 1. traditionelles Recht; 2. Sammlung desselben.

מַתָּנָן (Nu 21, 33) Ortsname.

מַתַּנְתָּא *a. f.*, *pl. c. s.* מַתְּנָתְכוֹן Nu 18, 29 1. Gabe; 2. Abgabe.

מְתִיסְטִים *x. m.* (μεθυστής) Trunkenbold.

מָתַק *h.* 1. süss werden, süss sein; 2. saugen, schlürfen. *Pi.* 1. süss machen; 2. beruhigen; 3. saugen. *Hi.*

süss machen. *Hitp.* 1. süss werden; 2. beruhigt werden.
מְתַק *a.* saugen. *Itpe.* süss werden.
מַתְקוֹלְתָּא *a. f.* 1. *c.* מַתְקוֹלֶת 2 K 21, 13 Gewicht; 2. Bleilot.
מַתְקְלָא *a. m., ind.* מַתְקַל Jes 8, 14 Anstoss.
מַתְקְלָא (Lv 19, 35) *a. m.* Gewicht.
מַתַקְנְתָּא *a. f.* wohlgeordnete Tradition.
מֻתָּר *h. m.* erlaubt.
מַתְּרָא *a. m.* Schürholz.
מְתַרְגְּמָן *h. m.* Dolmetscher.
מְתַרְגְּמָנָא *a. m., ind.* מְתַרְגְּמָן Gn 42, 23 dass.
מַתְּרוּתָא *a. f., c.* מַתְּרוּת Nu 6, 3 (MS מַתְּרוּת) Einweichung (?).
מְתָרְכְתָּא *a. f., ind.* מְתָרְכָא Lv 21, 7 Verstossene, Geschiedene.
מְתוֹרִין, מֵיתוֹרִין *x. m.* (μεθόριον) Grenzgebiet.
מְתָרְצְתָּא *a. f.* recht geordneter Lehrsatz.
מִתְמַרְמְרוּתָא (?) *a. f.* Verwerfung (?).
מִתְשָׁע *h. m.* Zahl von neunen.

נ

נ 1. vierzehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 50.
נָא (= אֲנָא) *a.* ich.
נָא *h.* ich bitte! doch.
נָא *h. m.* 1. halbgar; 2. halbgebrannt.
נאגא (EchR 4, 8) l. גָּאגָא (γαγάτης) schwarzer Agtstein (?).
נָאגְנָא s. נְגָנָא.
נָאָה *h. Pi.* schmücken. *Hitp.* 1. sich schmücken; 2. sich vergnügen.
נָאֶה *h. m.* 1. schön; 2. geziemend.
נָאָה *h. f.* Vorzüglichkeit.
נָאוֶה *h. m.* schön.
נְאוֹסָה Ortsname.
נִאוּף *h. m.* Ehebruch, Unzucht.
נִאוּץ *h. m.* Schmähung.
נְאוּצָא s. נֵיאוּצָא.
נְאוֹת s. נָוֶה.
נָאמְאָה *x. a.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.
נָאלָא s. נָלָא.
נֶאֱמָן *h. m.* zuverlässig, insbes. in bezug auf die Entrichtung von Hebe und Zehnten.
נָאנֵי s. נָנֵי.
נָאַף *h., pt.* נוֹאֵף Ehebrecher, Unzüchtiger. *Pi.* ehebrechen, Unzucht treiben. *Hi.* zum Ehebruch verhelfen.
נְאַף *a. Pa. pt. pl.* מְנָאֲפִין Thr 2, 15 ehebrechen.
נאפון (jSabb 11[d]) l. כאפון, s. אָפוּן.
נָאַץ *h. Pi.* schmähen. *Hitpa.* geschmäht werden.
נְאַק s. נְהַק.
נְאָקָה *h. f.* Stöhnen.
נְאָקָה s. נָקָה.
נְאָקְתָא s. נְקָתָא.
נאתה s. נְעָתָא.
נבא s. אִנְבָּא.
נָבָא *h. Pi. Hitp.* weissagen.
נְבָא *a. Itpa. pt. pl.* מִתְנַבִּן Nu 11, 25 dass.
נְבַג *a.* hervorkommen.
נִבְגָא *a. m.* Trieb, Zweig.
נִבְגָא *x. m.* kleines Gefäss. S. אַנְבַּג.
נוּבְדִּיקוֹס s. לוּבְדִּיקוֹס.
נִבָּה *h. Pi.* aufflammen machen.
נְבוֹ 1. Name eines Berges; 2. Name einer Gottheit.
נְבוּאָה *h. f.* Weissagung, Prophetie.
נְבוּאָתָא, נְבוּתָא *a. f., ind.* נְבוּאָה Gn 15, 1 dass.
נָבוּב *h. m.* hohl.

נְבוּז *x. m.* Herrschaft.

נִבּוּל *h. m.* 1. Hässlichmachen. נִבּוּל הַפֶּה hässliche Rede; 2. Kakophemie für Verehrung eines Götzen.

נְבוּלָא *a. m.* verworfener Mensch.

נְבוּרְיָא. כְּפַר נ׳ Ortsname.

נִבְזָא *a. m.* Loos.

נְבוּזְבַּזְתָּאךְ *x. m.* Diener der Oberherrschaft, Statthalter.

נְבִזְבְּתָא *x. f., pl.* נְבִזְבָּן Jer 40, 5 (MS מְנִיזְבָּן), נְבִזְבָּן Geschenk.

נָבַח *h.* bellen.

נְבַח *a., inf.* מִנְבַּח Ex 11, 7, Jes 56, 10 dass. *Pa.* 1. dass.; 2. dumpf tönen.

נִבְחָן Name eines Götzen.

נְבָט (Jes 60, 7) Name einer Landschaft.

נָבַט *h. Pi.* einen Blick thun. *Hi.* 1. blicken; 2. sichtbar machen.

נְבַט *a.* emporkommen.

נְבָטִי *h. m.* Nabatäer.

נַבְטָיָה *a. m.* dass.

נָבִיא *h. m.* Prophet.

נְבִיָּא (Gn 20, 7) *a. m.* dass.

נְבִיאָה *h. m.* Prophetin.

נְבִיאוּת *h. f.* Prophetie.

נְבִיאוּתָא *a. f., c.* נְבִיאוּת Ex 14, 31 dass.

נְבִיאֲתָא (Ex 15, 20) *a. f.* Prophetin.

נְבִיָּה *h. f.* Laub.

נְבָיוֹת Ortsname.

נְבִיוּתָא *a. f.* Prophetie.

נְבִילְתָא, נְבֵילְתָא *a. f., ind.* נְבִילָא Lv 7, 24, *c.* נְבִלַת Lv 5, 2, *c. s.* נְבִילְתָךְ Dt 28, 26 Leichnam, Aas.

נְבִירוּ (?) Ortsname.

נָבֵל I *h.* welken und abfallen (vom Laub). *Pi.* abwerfen. *Hitp.* zur נְבֵלָה werden.

נָבַל II *h. Pi.* schänden. נִבֵּל פִּיו hässliche Reden führen. *Hitp.* sich verächtlich machen.

נְבַל *a.* verächtlich werden. *Pa. pt.* מְנַבֵּיל Am 6, 8 schänden, verächtlich machen.

נֵבֶל, נֶבֶל *h. m.* 1. Lederflasche; 2. Harfe.

נִבְלָא (Gn 4, 21) *a. m.* dass.

נַבְלָא *a. m.* Webstuhl.

נְבֵלָה *h. f.* 1. Leichnam, Aas; 2. Tier, dessen Fleisch durch nichtrituelle Schlachtung unbrauchbar wurde.

נְבָלָה *h. f.* 1. Hässliches, Obscönität; 2. Untergang.

נַבְלוּת *h. f.* dass.

נְבַלָּתָה Ortsname.

נְבִלְתָּא I *a. f.* Hässliches.

נְבִלְתָּא II *a. f., ind.* נְבִלָא Jes 34, 4 (MS נְבְלָא) abfallende Feige.

נָבַע *h.* sprudeln. *Hi.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.

נְבַע *a.* 1. dass.; 2. aufbrausen; 3. sprechen. *Aph.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.

נַבְעָה (?) *h. f.* Pflanzenname. S. נַגְעָה.

נָבַר *h.* wühlen.

נְבַר s. נוּבַר.

נִבְרָא *a. m.* Bast am Grunde der Palmzweige.

נִבְרְזָא s. נַפְרְזָא.

ניבריות (jErub 23[a]) l. עֵירוּבוֹ (?).

ניבריא (Hi 18, 9) l. בִּיבַרְיָא.

נִבְרֶכֶת *h. f.* Teich.

ניבריקום (jKil 31[c]) l. נוּבְדִּיקוֹס.

נִבְרֶשֶׁת *h. f.* Leuchter.

נַבְרַשְׁתָּא (Ze 1, 12) *a. f.* dass.

נֶגֶב *h. m.* 1. trockner Boden; 2. Ortsname.

נָגַב I *h.* trocken sein. *pt. pass.* נָגוּב trocken. *Pi.* 1. trocknen; 2. abreiben. *Hitp.* trocken werden.

נָגַב II *h. Hi.* nach Süden gehen.

נְגַב, נְגוּב, נְגִיב *a., pf.* 3 *pl.* נְגוּבוּ Gn 8, 13 trocken werden. *Pa. inf.* נַגָּבָא Ct 1, 9 trocken machen. *Itpe.* trocken werden.

נִגְבָּא *a. m.* Trockenheit.

נֶגֶד *h.* כְּנֶגֶד 1. gegenüber; 2. entsprechend.

נָגַד I *h. Pi.* geisseln.

נָגַד II *h. Hi.* ansagen, bezeugen. *Ho.* bezeugt werden.

נְגַד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נְגַדוּ Gn 37, 28 ziehen, hinziehen, wegziehen; 2. wegraffen; 3. Gn 39, 21 ausbreiten; 4. *inf.* מִנְגַּד Ct 7, 5 geisseln; 5. *pt. pl.* נָגְדִין Dt 33, 22 fliessen; 6. *pt. pl.* נָגְדִין Jes 30, 24 dahinwandern, gehen; 7. *pf.* 3 *pl.* נְגַדוּ Jer 6, 4 schwinden. *Pa.* geisseln. *Aph.* geisseln lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְנְגִיד Jes 34, 11 gezogen werden; 2. *pf.* 3 *pl. f.* אִתְנְגִידוּ Jos 4, 19 sich herausziehen; 3. gegeisselt werden; 4. *pf.* אִתְנְגִיד Gn 35, 29 davonziehen, sterben; 5. *imp. pl.* אִתְנְגִידוּ Ex 12, 21 ausziehen; 6. weggerafft werden; 7. *pt. pl. m.* מִתְנַגְדִין Jes 44, 3 sich ergiessen.

נִגְדָא I *a. m.* Geisselung.

נִגְדָא II *a. m.* 1. *pl.* נִגְדִין Jes 41, 18 Steppe (?); 2. *pl.* נִגְדִין Jes 44, 4, נִגְדִין Jes 30, 25 Fluss; 3. Zug, Ziehen.

נִגְדָא l. נִגְרָא.

נָגְדָא, נַגָּדָא *a. m.* 1. Zieher, Schlepper; 2. Führer; 3. Geissel; 4. männl. Personenname.

נָגַדְתָּא *a. f.* Leithammel.

נָגַהּ *h. Hi.* 1. scheinen lassen; 2. korrigieren. *Ho. pt.* מֻגָּה korrigiert.

נְגַהּ *a.* dunkel werden.

נָגְהָא, נְגָהָא (Jes 14, 12) *a. m.* Planet Venus (eigentl. Glanz). *pl.* נָגְהֵי 1. Morgenlicht; 2. Anbruch des Kalendertags (Abend).

נִגְהָקָא *x. m.* Vorderseite.

נִגּוּב *h. m.* Trocknen.

נְגוּבָא *a. m.* trocken.

נָגוֹד *h. m.* Führer.

נָגוֹדָא *a. m.*, *pl.* נָגוֹדִין Ri 2, 16 dass.

נְגוֹדָא *a. m.* Zweigende.

נָגוּסָא *a. m.* Becher.

נִגּוּן *h. m.* Melodie, Musik.

נִגּוּנָא *a. m.*, *c.* נִגּוּן Ez 26, 13 dass.

נִגְוָתָא *a. f. pl.*, *ind.* נִגְוָן Gn 25, 3 1. Inseln, Küstenländer; 2. Inselbewohner.

נָגַח *h.* stossen. *Pi.* dass. *Hi.* stossen machen. *Hitp.* einander stossen.

נְגַח *a.*, *ipf.* יִגַּח Ex 21, 28 dass. *Pa.* dass. *Aph.* s. נוּח.

נַגָּחָא *a. m.*, *ind.* נַגָּח Ex 21, 29 stössig.

נַגְחָן *h. m.*, *f.* נַגְחָנִית stössig.

נַגְחָנָא, נִגְחָנָא *a. m.* dass.

נְגִיבָא *a. m.* trocken.

נָגִיד I *h. m.* hinfällig, sterbend.

נָגִיד II *h. m.* Fürst, Führer.

נְגִידָא *a. m.* 1. *ind.* נְגִיד Ex 25, 18 getrieben (von Metallarbeit); 2. Strömung; 3. *c.* נְגִיד Ru 1, 1 (MS נְגוֹדֵי!) Leitung; 4. *pl. d.* נְגִידַיָּא Ru 1, 1 (MS נְגוֹדַיָּא) Leiter; 5. l. נַגִּירָא.

נגידותא s. נְגִירוּתָא.

נְגִידְתָא *a. f.* Beschwörung.

נְגִיחָה *h. f.* Stossen.

נְגִינָה *h. f.* 1. Musik; 2. (später) Accent.

נְגִינְתָא *a. f.* Saiteninstrument.

נְגִיפָה *h. f.* Stossen.

נַגִּירָא *a. m.* lang.

נְגִירוּתָא *a. f.* Länge.

נְגִישָׁא *a. m.* stössig.

נְגִישָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Gebrauch von נָגַשׁ.

נִינְמֵי, נִינְמֵי פוּגְנָן (Est II 3, 13) s. בוּנגי.

נָגַן *h. Pi.* spielen (auf Saiten).

נְגַן *a. Pa. pt.* מְנַגֵּן 2 K 3, 15 dass.

נְגָנָא, נְגָאנָא *a. m.* Mulde, Vertiefung.

נִינְגֵי s. בוּנגי.

נַגְנִיגָר Ortsname.

נָגַם *h.* essen.

נְגַם *a.* dass.

נִגְסְטְרֵי *x. m.* (ὀνυχιστήριον) Nagelscheere. S. נְגוּסְטְרָא.

נָגַע *h.* 1. berühren; 2. eintreffen; 3. נוֹגֵעַ בְּעֵדוּתוֹ er hat Interesse an seinem Zeugnis. *Pu. pt.* מְנֻגָּע aussätzig. *Hi.* 1. eintreffen, erreichen; 2. betreffen; 3. eintreffen. *Ho.* in Berührung kommen. *Hitpa.* behaftet sein.

נְגַע *a.* berühren. *Pa. pt. pass.* מְנַגַּע aussätzig. *Aph.* berühren machen. *Itpa. pf.* אִתְנַגַּע Jes 6, 1 aussätzig werden.

נֶגַע *h. m.* Aussatz. *pl.* נְגָעִים Name eines Talmud-Traktats.

נִגְעָה *h. f.* 1. Nachteil (?); 2. l. נִגְעָה.

נָגַף *h.* stossen. *Ni.* gestossen werden. *Hitp.* sich stossen.

נְגַף *a.*, *ipf.* יִגּוֹף Ex 21, 35 dass. *Pa.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְנַגְּפָן Jer 13, 16 sich stossen.

נֶגֶף *h. m.* Plage.

נָגַר *h. Pi.* sägen.

נְגַר *a.* 1. lang sein; 2. *pt. pl.* נָגְרִין Jes 8, 6 (MS נָגְדִין) fliessen; 3. *pt.* נָגֵיר Jes 10, 15 (MS נָגֵיד) sägen. *Pa. pf.* 3 *sg. f.* נַגְּרַת Jon 2, 7 (MS נַגְּדַת) verriegeln.

נֶגֶר *h. m.* Riegel.

נַגָּר *h. m.* Tischler, Zimmermann.

נֶגֶר *h. m.* Wasserkanal.

נֶגֶר (Est II 3, 1) männl. Personenname.

נִגְרָא *a. m.* Riegel.

נִגְרָא *a. m.* 1. Kanal; 2. Gang, Schritt.

נִגְרָא *a. m.* Länge.

נַגָּרָא *a. m.* 1. Jes 44, 13 *ind.* נַגָּר Ex 35, 35 Tischler, Zimmermann; 2. Meister, Künstler; 3. נַגַּר טוּרָא Lv 11, 19 Wiedehopf.

נַגָּרוּת *h. f.* Zimmerarbeit.

נַגָּרוּתָא *a. f.*, *c.* נַגָּרוּת Ex 31, 5 Kunstfertigkeit.

נַגָּרִי männl. Personenname.

נָגַשׂ *h.* drängen. *pt.* נוֹגֵשׂ Aufseher.

נָגַשׁ *h. Ni.* nahen. *Hi.* herbeibringen.

נַגְשָׁנָא *a. m.* stössig.

נְדָא I (2 K 9, 33) *a.* 1. spritzen; 2. aussprengen, verbreiten. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg.* יַדֵּי Lv 6, 20 sprengen; 2. werfen. *Ittaph. ipf.* יִתַּדֵּי Nu 31, 23 gesprengt werden.

נְדָא II *a.* 1. sich abtrennen; 2. verbannt sein. *Pa.* 1. *pf.* נַדִּי Est II 6, 1, *f.* fernhalten; 2. in den Bann legen.

נָדַב *h.* 1. freiwillig thun; 2. einen bestimmten Gegenstand geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hitp.* dass.

נְדַב *a. Pa. pt. pl.* מְנַדְּבִין Jes 13, 2 freiwillig thun. *Itpa.* einen bestimmten Gegenstand geloben.

נְדָבָה männl. Personenname.

נְדָבָה *h. f.* 1. freiwillige Gabe; 2. freiwilliges Opfer.

נְדָבוּתָא *a. f.* Freiwilligkeit.

נִדְבָּךְ *x. m.*, *pl.* נִדְבָּכִין, נִדְבָּכוֹת 1. Steinreihe; 2. Steinplatte; 3. Mauer; 4. männl. Personenname.

נִדְבָּכָא *x. m.*, *ind.* נִדְבָּךְ Hag 2, 15 dass.

נִדְבָּכָה *x. f.* Name eines heidn. Festes.

נְדַבְתָּא (Lv 7, 16) *a. f.*, *c.* נִדְבַת Dt 16, 10 freiwillige Gabe (Opfer).

נָדַד *h.* 1. erschüttern; 2. lose sein; 3. fliehen. *Pi.* weichen machen. *Hitp.* erschüttert werden. *Pilp.* schütteln. *Hitpalp.* sich bewegen.

נְדַד *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* נַדַּת Est II 6, 1 weichen, sich entfernen. *Pa. Aph. pt.* מַנִּיד Dt 28, 26 verscheuchen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְנַדַּדוּ Est II 6, 1 (nicht MS) sich bewegen; 2. sich entfernen.

נִדְדְתָא *a. f.* Weichen.

נָדָה *h. Pi.* in den Bann thun. *Pu. pt.* מְנֻדֶּה Gebannter. *Hitpa.* in den Bann gethan werden.

נִדָּה *h. f.* 1. Menstruation (bez. Beobachtung derselben); 2. Menstruierende; 3. Name eines Talmudtraktats.

נִדּוּי *h. m.* 1. Absonderung; 2. Bann.

נִדּוּיָא *a. m.* Bann.

נְדוּנָא *a. m.* Heuschreckenart.

נְדוּנְיָא *a. m.* Aussteuer.

נָדַח *h. Hi.* verführen (zum Götzendienst). *Ni. Ho.* 1. verführt werden; 2. verstossen werden.

נְדַח *a.*, *inf. c. s.* מִדְּחָהּ 2 K 4, 27

Soc 59 wegstossen. *Itpa.* weggestossen werden.

נדידא s. נְדִירָא.

נְדָיָן *h. m.* 1. Walkerbassin; 2. Heuschreckenart.

נוּדְיָן *h. m.* Olivenart.

נְדִירָא *a. m., pl. d.* נְדִירָיָא (jSabb 7ª)?

נַדָּל *h. m.* Tausendfuss.

נַדְלָא *a. m.* dass.

נְדָמָה *h. m.* ähnlich Gestaltetes (Missgeburt, bei welcher ein Tier einer anderen Tiergattung ähnelt).

נָדָן *h. m.* Scheide.

נִדְנָא, נְדָנָא *a. m., c.* נִדְנַהּ 1 S 17, 51 (MS לְדָנַהּ) dass.

נִדְנֵד s. נָדַד.

נִדְנוּד *h. m.* 1. Umherirren; 2. Annäherung.

נָדַף *h.* duften.

נְדַף *a., pt.* נָדֵיף Ct 4, 10 dass. *Itpe.* wehen.

נָדַר I *h. Hi.* abschüssig machen.

נָדַר II *h.* geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hi.* ein Gelübde auferlegen. *Ho.* durch ein Gelübde gebunden werden.

נְדַר I *a. Pa. pf.* נַדַּר Gn 29, 3 (MS נַנְדַּר) herabwälzen. *Aph.* dass.

נְדַר II *a., ipf.* יִדַּר Nu 30, 3 geloben. *Aph.* ein Gelübde auferlegen.

נֶדֶר, נֵדֶר *h. m.* Gelübde, Gelübdeopfer. *pl.* נְדָרִים Name eines Talmudtraktats.

נִדְרָא (Lv 7, 16) *a. m.* dass.

נַדָּר, נַדְרָן *h. m., f.* נַדְּרִית, נַדְרָנִית im Übermass Gelübde aussprechend.

נדרשיר l. נַרְדְּשִׁיר.

נִדְּתָא *a. f., c. s.* נִדְּתְהוֹן Est II 3, 8 1. Menstruation; 2. Menstruierende.

נָה *a.* wir.

נְהָא *a. Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְנְהִיאוּ 1 S 7, 2 sich sammeln, sich anschliessen.

נָהַג *h.* 1. führen; 2. üben, als Brauch haben. *Hi.* 1. treiben; 2. leiten; 3. als Brauch einführen. *Hitp.* 1. geführt werden; 3. sich führen.

נְהַג *a.* 1. führen; 2. *pf.* 3 *pl.* נְהַגוּ Thr 1, 8 üben, als Brauch haben. *Itpa. pt. f.* מִתְנַהֲגָא Ru 7, 7 bräuchlich sein.

נְהוּג *h. m.* Leitung.

נְהוּמִיתָא *a. f.* 1. *ind.* נְהוּמֵי Jes 5, 29 (MS נִיהוּמֵי) Knurren; 2. Brausen.

נַהֲוָנְד Ortsname.

נְהוֹרָא (Gn 1, 16) *a. m.* 1. Licht; 2. Augenlicht. סַגְיָא נְהוֹרָא blind.

נְהוֹרַי männl. und weibl. Personenname.

נְהוֹרִיתָא *a. f.* 1. Blindheit; 2. weibl. Personenname.

נְהֵי *a.* (*ipf.* v. הֲוָה) es sei. נְהֵי דְ wenn auch.

נְהִי *h. m.* Klage.

נְהִילַי männl. Personename.

נְהִימָה *h. f.* Girren.

נְהִיקָא *a. m.* Schreien (des Esels).

נְהִירָא männl. Personenname.

נָהַל *h. Pi.* leiten.

נְהַל *a.* sieben.

נָהַם *h.* 1. brüllen (v. Löwen); 2. girren (v. d. Taube). *Pi.* dass.

נְהַם *a.* 1. *ipf.* יִנְהוֹם Jes 5, 29 dass.; 2. girren; 3. stöhnen. *Pa. pf.* 1 *sg.* נַהֲימִית Jes 38, 13, *pt. pl.* מְנַהֲמִין Jes 8, 19 1. dass.; 2. murmeln. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַהֲמוּן Ez 24, 23 (MS תִּנַהֲמוּן) erstöhnen.

נַהֲמָא *a. m.* 1. Brod; 2. Beiwohnung.

נְהָמָה *h. f.* 1. Stöhnen; 2. Brausen.

נַהֲמוּתָא *a. f.* dass.

נְהָמְתָא *a. f., c. s.* נְהָמַתְהוֹן Sac 11, 3 (MS נִיהוּמַתְהוֹן) dass.

נַהְפְּכָנוּתָא *a. f.* Verkehrtheit.

נָהַק *h.* schreien (v. Esel).

נְהַק *a.* dass. *Pa.* dass.

נָהַר *h. Hi.* erleuchten.

נְהַר I (Gn 44, 3) *a.* hell werden, leuchten. *pt. pass.* נְהִיר 1. leuchtend, heiter; 2. sich erinnernd. *Pa. pt. pl.* מְנַהֲרִין Ct 5, 12 leuchten, erleuchten. *Aph. ipf.* יַנְהַר Nu 6, 25 1. dass.; 2. heiter

blicken; 3. sich erinnern. *Itpe. ipf.* 2 *f. sg.* תִּתְנַהֲרִין Jes 60, 5 hell werden, erleuchtet werden.

נְהַר II *a. Itpa.* als Strom fliessen.

נָהָר *h. m., pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת Strom.

נַהֲרָא (Gn 2, 13) *a. m., pl. d.* נַהֲרַיָּא Ex 8, 1 dass.

נְהָרָא *a. m.* Licht.

נְהַרְבֵּל Ortsname.

נְהַרְבְּלָאָה *a. m.* aus Neharbel.

נְהַרְדְּעָא Ortsname.

נְהַרְדְּעָאָה *a. m.* aus Nehardea.

נו. החן נו l. הָהֵנוּ dieses ist. הי די נו l. הָיְדֵינוּ welcher ist?

נוא Ortsname.

נוא, נואי *h. m.* Schönheit, Zierde.

נואיא *a. m., ind.* נואי Thr 2, 15 (MS יָאוּת) dass.

נוב Ortsname.

נוב *h. Hi.* sich bewegen.

נוּבָא *a. m., ind.* נוב Hos 8, 7 Frucht.

נוֹבֶלֶת *h. f.* 1. vor der Reife abgefallene Frucht; 2. unvollkommenes Gegenstück.

נוֹבַר *a.* wühlen.

נוֹגַהּ *h. m.* Planet Venus.

נוד *h.* sich bewegen. *Ho.* weggenommen sein.

נוד *a.* 1. *pt.* נָאִיד 1 K 14, 15 sich bewegen, schwanken; 2. bedauern (Kopf schütteln). *Aph.* 1. *pt.* מָנִיד Lv 26, 6 aufscheuchen; 2. *ipf.* יָנִיד Ze 2, 5 schütteln. *Itpe.* weggescheucht werden.

נוד *h. m., pl.* נודות Schlauch.

נוֹדָא (1 S 19, 13) *a. m.* dass.

נָוָה *h. Ni.* sich schmücken. *Pi. Hi.* 1. schmücken; 2. preisen. *Hitp.* sich schmücken, eitel sein.

נָוֶה I *h. m.* schön.

נָוֶה II *h. m.* 1. Wohnung; 2. *pl.* נְאוֹת Trift; 3. Ortsname.

נָוָה *h. f.* Wohnung.

נוֹהַג *h. m.* Brauch. בְּנוֹהַג in der Regel.

נִוּוּל *h. m.* Verunstaltung, Schändung.

נִוּוּלָא *a. m., c.* נִוּוּל Thr 3, 51 (MS נִיוּוּל) dass.

נוז *h.* zwirnen (?).

נוז *a.* dass.

נוּחַ *h.* 1. ruhen; 2. ruhig sein. *Ni. pf.* נִנּוֹחַ ruhig werden, sich erholen. *Hi.* 1. *pf.* הֵנִיחַ beruhigen; 2. *pf.* הִנִּיחַ 1. hinlegen; 2. lassen; 3. zurücklassen. *Ho. pf.* הֻנַּח hingelegt werden.

נוּחַ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נָחַת Gn 8, 4 zur Ruhe kommen, sich niederlassen. נ׳ נַפְשֵׁהּ sterben; 2. *pf.* נָח Gn 2, 2 ruhen. *Aph.* 1. *ipf.* יְנִיחַ Dt 25, 19 Ruhe verschaffen, beruhigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲנִיחַ Ez 24, 13 ruhen lassen; 3. *pf.* אַנַּח, *imp.* אַנַּח (!) Ex 32, 10 lassen. *Itpe. pf.* אִתְּנַח, אִנַּח 1. annehmbar sein. תִּנַּח es mag auf sich beruhen; 2. hingelegt werden. *Itpa.* beruhigt werden, sich erholen.

נוֹחַ *h. m.* 1. beruhigt; 2. sanft; 3. gut; 4. Ruhe.

נוּט *a. Aph.* aufschrecken.

נַוְטָא *x. m.* (ναύτης), *pl.* נַוְטִין Schiffer.

נְוָטָאָה *a. m.* Nabatäer.

נוֹמָאָה *a. m.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.

נְוָמִי *h. m.* dass.

נוי *h. m.* Schönheit.

נְוֵי Ortsname.

נוּךְ *h. m.* Ohrknorpel.

נָוַל *h.* hässlich werden. *Pi.* verunstalten. *Pu. pt.* verunstaltet.

נְוַל I *a.* hässlich, unansehnlich werden. *Pa.* verunstalten. *Itpe.* hässlich werden.

נְוַל II *a.* weben.

נַוְלָא *a. m.* 1. *c.* נְוַל Jes 38, 12 (MS נְחַל) Gewebe; 2. Webstuhl; 3. Personenname (?).

נַוְלָא *a. m.* Weber.

נוֹלַד *h. m.* 1. soeben Entstandenes; 2. erst später Kommendes.

נְוָלִיתָא *a. f.*, *ind.* נְוָלִי Est II 8, 15 Misthaufen.

נום I *h.* sagen.

נום II *h. Hitpalp.* הִתְנַמְנֵם einschlummern.

נום *a.* schlummern. *Palp. Itpalp.* dass.

נוּמִיתָא *a. f.* Schlummer.

נון Buchstabe Nun.

נוּנָא *a. m.*, *pl. c.* נוּנֵי Ex 7, 21 Fisch.

נוונא (bGitt 69ᵇ) l, נַוְנָא.

נָוָנָה *h. Pass.* הִתְנַוְנָה hinschwinden.

נַוְנֵי *a. Itpa.* dass.

נוס *h.* fliehen.

נַוָס *x. m.* (ναός) Tempel.

נוע *h. Pilp.* schütteln.

נוע *a.* sich bewegen. *Palp.* schütteln.

נוף *h. Hi.* הֵנִיף 1. schwingen; 2. wedeln (mit dem Fächer). *Pilp.* hin- und herbewegen. *Hitpalp.* hin- und herbewegt werden. *Hitpal.* 1. sich emporschwingen; 2. sich hin- und herbewegen.

נוף *a.* sich hin- und herbewegen. *Aph. imp. pl.* אֲנִיפוּ Jes 13, 2 schwingen. *Itpal.* sich hin- und herbewegen.

נוף Ortsname (Memphis).

נוף *h. m.* Wipfel.

נוֹפָא *a. m.*, *c. s.* נוֹפֵיהּ 2 K 19, 30 dass.

נוֹפֶךְ *h. m.* ein Edelstein.

נוֹפֶת *h. f.* 1. Honigseim; 2. Mehlstaub.

נוץ *h. Hi.* 1. blühen; 2. glänzen; 3. sprossen machen.

נוץ *a.* blühen. *Aph.* 1. *pf.* אֲנֵיץ Nu 17, 23 blühen; 2. glänzen.

נוֹצָה *h. f.* 1. Gefieder; 2. Haar.

נוֹצָה *h. f.* Mist.

נוֹצִיצָיָא *a. m.* Schwungfeder.

נוֹצְרִי *h. m.* Nazarener, Christ.

נוֹקֵד *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.

נוקל. ההן נ' (jJeb 11ᵃ) l. הָהֵנוּ קַל.

נור s. נִיר.

נוּרָא (Lv 19, 6) *a. m.* Feuer.

נוּרָה *h. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).

נוּרִי männl. Personenname.

נוּרִיתָא *a. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).

נְוָתִי *h. m.* Nabatäer.

נוֹתָר *h. m.* Übriggebliebenes, insbes. über die vorgeschriebene Zeit zurückgebliebenes Opferfleisch.

נָזָה *h. Hi.* sprengen. *Ho.* gesprengt werden.

נְזַהּ *a.* brüllen, anschreien.

נִזְהָא *a. m.* Anschreien.

נְזוּפָא *a. m.*, *c.* נְזוּף Koh 7, 5 (MS סַב) Tadel.

נָזַח *h.* schwanken. *Ho.* dass. (?).

נוּח *h.* wackeln. *Hi.* bewegen. *Ho.* wanken.

נַזְיָא *a. m.* Korn (einer Schote).

נָזִיד *h. m.* Gericht, Speise.

נְזִיהוּתָא *a. f.* Anschreien.

נזיוה (NuJI 5, 28, MS וזיוה) l. וְזִיוָהּ, s. זִיוָא.

נָזִיחַ Entstellung von נָזִיר.

נְזִיפָה *h. f.* Verweis.

נְזִיפוּתָא (Koh 10, 12) *a. f.* Verweis, Drohung.

נָזִיק Entstellung von נָזִיר.

נֶזֶק *h. m.* Beschädigung. *pl.* נְזִיקִין Name einer Mischnaordnung und eines Talmudtraktats.

נָזִיר *h. m.* 1. Nasiräer; 2. enthaltsam.

נְזִירָא (Nu 6, 13) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.

נְזִירָה *h. f.* Enthaltsamkeit.

נְזִירוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Nasirat.

נְזִירוּתָא *a. f.*, *ind.* נְזִירוּ Nu 6, 2 Nasirat.

נַזְיְתָא *a. f.* 1. Brauen; 2. Braubottich.

נָזַל *h.* fliessen. *Pi. Hi.* fliessen lassen.

נְזַל *a.* fliessen.

נַזְלָא *a. m.* fliessendes Wasser.

נֶזֶם *h. m.* Ohrring.

נְזַף I *h.* drohen, Verweis geben.

נְזַף I (Gn 37, 10) *a.* dass. *Itpe.* Verweis erhalten.

נָזַק II *h. Hi.* beschädigen. *Ni. Ho.* beschädigt werden.

נְזַק II *a.* Schaden leiden. *Pa. pt. pl.* מְנַזְקִין Jer 12, 14 (MS מְנַזְקִין) schädigen.

Aph. ipf. יַנְזִיק Gn 26, 11 dass. *Itpe. Ittaph.* beschädigt werden.
נֶזֶק, נֵזֶק *h. m.* Schaden, Beschädigung.
נִזְקָא (Ex 24, 11) *a. m.* dass.
נָזַר *h.* ein Nasirat geloben. *Ni.* 1. sich weihen; 2. entsagen. *Hi.* 1. sich absagen; 2. ein Nasirat auflegen.
נְזַר *a.* 1. *ipf.* יִזַּר Nu 6, 3 sich enthalten; 2. *ipf.* יִזַּר Nu 6, 12 sich weihen. *Pa.* ein Nasirat geloben. *Itpe.* sich enthalten.
נֵזֶר *h. m.* 1. Nasirgelübde; 2. Haar des Nasir.
נִזְרָא *a. m., c. s.* נִזְרֵיהּ Nu 6, 4 1. Weihe des Nasir; 2. Haar des Nasir; 3. langes Haar.
נֹחַ männl. Personenname. בְּנֵי נ׳ die Noachiden, alle Menschen.
נַחְבִּי männl. Personenname.
נָחָה *h.* leiten.
נָחוּם männl. Personenname.
נִחוּם *h. m.* Tröstung.
נְחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* נְחוּמִין Sach 1, 13 dass.; 2. männl. Personenname.
נְחוּמִי männl. Personenname.
נְחוּנְיָא, נְחוּנְיָה, נְחוּנְיוֹן männl. Personenname.
נְחוּשׁ *h. m.* Wahrsagen, Zaubern.
נְחוּשֶׁת *h. f.* 1. Kupfer; 2. Boden, unterster Teil.
נְחוּתָא *a. m.* Herabsteigender. נְחוּת יַמָּא Seefahrer.
נָחִיל *h. m.* Schwarm, bes. Bienenschwarm.
נְחִילָא *a. m.* dass.
נְחִילָה *h. f.* Erbteil.
נְחִיצָה *h. f.* Antreibung, Drängen.
נְחִיר *h. m.* Öffnung.
נְחִירָא *a. m.* Nasenloch, Nase.
נְחִירָה *h. f.* 1. Tötung durch Stich; 2. Bluterguss.
נְחִיתְתָא *a. f.* Herabkommen.
נָחַל *h.* in Besitz nehmen. *Hi.* zum Besitz geben.
נַחַל *h. m.* Bachthal, Thalbach.
נַחְלָא (Nu 13, 23) *a. m.* dass.
נַחֲלָה *h. f.* 1. Erbschaft; 2. Erbe.
נָחַם *h. Pi.* trösten. *Ni. Hitp.* 1. sich trösten; 2. bereuen.
נְחַם *a. Pa. pf.* נַחֵים Gn 50, 21 dass. *Itpa. pf.* אִתְנַחַם Gn 24. 67, 2 S 13, 39 getröstet werden, sich trösten.
נֶחָמָה *h. f.* Tröstung.
נְחֶמְיָה männl. Personenname.
נַחְמָם *h. m.* Bader.
נַחְמָן, נַחְמָנִי männl. Personenname.
נְחָמְתָא, נֶחָמְתָא *a. f., pl. d.* נֶחָמָתָא 2 S 23, 1 Tröstung.
נַחְנָא (Thr 5, 7, MS אֲנַחְנָא) *a.* wir.
נָחַר I *h.* 1. durchbohren, durch Stich töten; 2. aus einer Öffnung fliessen lassen. *Pi.* durchbohren.
נָחַר II *h. Pi.* schnauben, anschnauben.
נְחַר I *a.* durch Stich töten.
נְחַר II *a.* schnauben, anschnauben.
נַחֲרְתָא *a. f.* Schnauben, Wut.
נָחַשׁ *h., pt.* נוֹחֵשׁ Wahrsager. *Pi.* wahrsagen, als Omen betrachten.
נְחַשׁ I *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּנַחֲשׁוּן Lv 17, 26 1. wahrsagen; 2. beobachten.
נְחַשׁ II *a. Aph.* verkupfern.
נָחָשׁ *h. m.* 1. Schlange; 2. eine Augenkrankheit; 3. Teil einer Zwiebel.
נַחַשׁ *h. m.* 1. Wahrsagerei; 2. Vorbedeutung.
נַחְשָׁא I *a. m.* dass.
נַחְשָׁא II männl. Personenname.
נְחָשָׁא (Gn 4, 22) *a. m.* Kupfer, Erz.
נַחָשָׁא *a. m., pl. d.* נַחָשַׁיָּא Wahrsager, Zauberer.
נַחְשׁוֹל *h. m.* stürmisches Meer.
נַחְשׁוֹלָא *a. m., ind.* נַחְשׁוֹל Jon 1, 4 dass.
נַחְשִׁירְכָן (Gn 25, 27) *x. m.* Jäger.
נְחֻשְׁתָּן (2 K 18, 4) Bezeichnung eines Schlangenidols im Tempel.
נְחַת (Gn 12, 10) *a.* herabsteigen. *Aph. pf.* אַחִית Gn 2, 5 1. herabkommen lassen; 2. niederlegen, niedersetzen.

Itpe. herabkommen. *Ittaph. pf.* אִתַּחַת Gn 39, 1 herabgebracht werden, herabgestürzt werden.

נַחַת *h. f.* 1. Sichniederlassen; 2. Gemächlichkeit, Sanftmut. בְּנַחַת 1. bequem; 2. ruhig. נַחַת רוּחַ Gefallen.

נַחְתּוֹם *h. m.* Bäcker.

נַחְתּוֹמָא (Gn 40, 1) *a. m.* dass.

נַחְתּוֹמְרָא *a. m.* Bäckerladen.

נַחְתְּתָא *a. f., c.* נַחְתַּת Ex 16, 13 (MS נְחָתַת) Herabfallen.

נְטָא *a.* sich neigen. *Aph.* neigen machen, zuschreiben.

נָטָה *h.* 1. sich neigen; 2. spannen; 3. beugen. *Hi.* 1. neigen machen, beugen; 2. entscheiden. *Ho. pt.* מֻטֶּה geneigt.

נְטוֹזָא männl. Personenname.

נְטוֹלָא s. נְטָלָא.

נְטוּף *h. m.* Überfluss.

נָטוֹף *h. m.* tropfend.

נְטוֹפָא (Ex 30, 34) *a. m.* wohlriechendes Harz.

נְטוֹפָה. בֵּית נ׳ Ortsname.

נְטוֹפִיתָא, נְטוֹפְתָא *a. f.* Tropfen.

נְטוֹפָתִי *h. m.* aus Netopha.

נָטוֹרָא *a. m.* 1. Wächter; 2. Beobachter.

נָטוּשׁ *h. m.* Fortgegangener, Flüchtling.

נוֹטִי *x. m. pl.* (*notus*) bekannt.

נְטִיָּה *h. f.* Ausspannen.

נְטִילָא *a. m.* schwer.

נְטִילָה *h. f.* 1. Nehmen. נְטִילַת יָדַיִם das Waschen der Hände, vor und nach der Mahlzeit. נ׳ רְשׁוּת das Nehmen der Erlaubnis; 2. Abnehmen. נְטִילַת נְשָׁמָה Tötung.

נְטִילוּתָא *a. f.* Händewaschen.

נְטִיעָה *h. f.* 1. Pflanzen, Pflanzung; 2. Pflanze; 3. Aufspannen.

נְטִירָא *a. m., ind.* נְטִיר Ex 12, 42 beobachtet, zu beobachten.

נְטִירָה *h. f.* Bewahren, Nachtragen.

נְטִירוּתָא *a. f.* Bewachung.

נְטִישָׁה *h. f.* Verlassen, Aufgeben.

נָטַל *h.* 1. nehmen, wegnehmen; 2. die Hände waschen (auch mit יָדָיו). *Ni.* 1. genommen werden; 2. gewaschen werden. *Hi.* 1. werfen, legen, giessen. הִטִּיל מַיִם Wasser lassen; 2. entwickeln; 3. versehen. הִטִּיל שָׁלוֹם Frieden stiften. *Ho. pt.* מֻטָּל 1. gelegt; 2. versehen.

נְטַל *a.* 1. *imp.* טוֹל Ex 14, 16 aufheben; 2. *pf.* נְטַל Nu 23, 7 erheben, anheben (einen Spruch); 3. *inf.* מִטַּל Ex 25, 14 tragen; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִטּוֹל Gn 33, 12 ziehen; 5. *ipf.* 2 *pl.* תִּטְּלוּן Gn 45, 19 nehmen. *Pa.* 1. *pt. c. s.* מְנַטֵּילְהוֹן Ex 32, 11 tragen; 2. *pt. pass. d.* מְנַטְּלָא Jes 57, 15 erheben. *Aph.* 1. *pf.* אַטֵּיל Ex 15, 22 ziehen lassen; 2. legen; 3. werfen, schleudern; 4. wegnehmen. *Itpe.* 1. genommen werden; 2. *pf.* אִתְנְטֵיל 2 K 9, 25 erhoben (ausgesprochen) werden. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 24, 7 erhoben werden; 2. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 23, 24 sich erheben.

נַטְלָא *a. m.* Schwere.

נַטְלָא *x. m.* (ἀντλίον) Becken. Vgl. אַנְטַל.

נַטְלִיתָא (Hi 14, 30) l. מַלְטִיתָא.

נוֹטִימִי *x. m.* (*notissimus*) das Bekannteste.

נָטַע *h.* 1. pflanzen; 2. einschlagen (von Zeltpflöcken), errichten (ein Zelt). *Ni.* bepflanzt werden.

נֶטַע *h. m.* Pflanzung.

נָטַף *h.* 1. tropfen; 2. tropfen lassen; 3. herabhängen. *Ni.* 1. überfliessen, ablaufen; 2. Überfluss erhalten. *Pi.* triefen. *Hi.* tropfen lassen.

נְטַף *a.* 1. tropfen; 2. senken (?). *Pa.* *Aph.* tropfen lassen.

נָטָף *h. m.* herabhängend.

נִטְפָא *a. m.* Tropfendes.

נְטָפָא *a. m.* wohlriechendes Harz.

ניטפאות (MidrTeh 48) l. נִימְפָאוֹת, s. נִמְפִּיוֹן.

נַטְפִּיק *x. m.* Naphtasalbe.

נָטַר *h.* 1. bewachen; 2. nachtragen.

נְטַר *a.* 1. *pt. pl.* נָטְרִין Nu 3, 38 bewachen; 2. *pf.* נְטַר Gn 27,41 bewahren, aufbewahren; 3. *pt.* נָטַר Gn 3, 15 nachtragen; 4. *pt. pl.* נָטְרוּ Dt 33, 9 beobachten, innehalten; 5. erwarten. *Pa.* bewachen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְנְטַר Ho 12, 14 bewacht werden; 2. bewahrt werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְנַטְרוּן Jer 3, 5 nachgetragen werden.

נָטְרָא (1 S 28, 2) *a. m.* Wächter.

נַטְרוֹנָא *a. m.* Beschützer.

נִטְרוֹן *x. m.* (νίτρον) Natron.

נוֹטָרִין *x. m. pl.* 1. (νοτάριος) Notar, Schreiber; 2. (*notoria* sc. *epistola*) Anklageschrift.

נוֹטָרִיקוֹן *x. m.* (νοταρικόν) Andeutung von Wörtern durch ihre Anfangsbuchstaben.

נָטַשׁ *h.* 1. ausstrecken; 2. verlassen. *Pi.* verlassen. *Ni. Pu.* gelöst sein.

נְטַשׁ *a.* 1. verlassen; 2. wegbringen; 3. s. נְשַׁט.

נִטְשָׁא *a. m.* Mist.

נִיא *h. m.* Schönheit, Aussehen (?).

ניאב (jNaz 51[c]) l. שָׁאוּב.

ניאוב (BemR 10) l. שָׁאוּב.

נִיב *h. m.* נִיב שְׂפָתַיִם Oberlippe.

נִיבָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* נִיבוֹהִי Jo 1, 6 Hauzahn; 2. Sehne (?).

נִיהוּ *a. m., f.* נִיהִי er ist. *pl.* נִינְהוּ sie sind.

נֵיהוּמִיתָא *a. f., ind.* נֵיהוּמֵי Jes 5, 29 (MS נֵיהוּמֵי) Knurren.

נֵיהוֹרָא *a. m., ind.* נֵיהוֹר Gn 6, 16 1. Licht; 2. Lichtöffnung.

נִיהֲלִי *a.* mir. נִיהֲלָךְ, נִיהֲלֵיהּ, נִיהֲלַן, נִיהֲלֵיהוֹ dir, ihm, uns, ihnen.

ניו s. נוֹי.

נִיוֹטָאָה *a. m.* Bewohner des ägyptischen Bezirks Neut.

נִיוְלִי männl. Personenname.

נִיוֹמָא *a. m.* Schläfer.

נִיוֹמְתָא *a. f.* Schlummer.

נִיחַ *h. m.* Ruhe.

נִיחָא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. sanft; 2. angenehm, gut; 3. annehmbar; 4. Annehmlichkeit.

נְיָחָא (2 S 14, 17) *a. m.* 1. Ruhe; 2. Gemächlichkeit. בְּנְיָח Gn 33, 14 langsam; 3. Beruhigung; 4. gut.

נְיָחָה *h. f.* 1. Ruhe; 2. Beruhigung.

נִיחוּתָא (Est II 8, 13) *a. f.* 1. Beruhigung; 2. Sanftmut.

נִימָא *a. m.* schlafend.

נימא (jNaz 51[c]) l. נוֹמָה, s. נָמָה.

נִין *h. m.* Sprössling.

נִינְהוּ *a.* sie sind.

נִינְוֵה Ortsname.

נייניו (Mech. Ex 15, 2 Ausg. Konst.) l. אַנְווּ, s. נָוָה (?).

נִיסָה *h. f.* Flucht.

נִיסָן Monatsname.

נִיעַ *h. m.* Schleim.

נִיעָא (נִיעָא) *a. m.* Brust.

נִיעוֹר s. עוּר.

נִיעוּר *h. m.* Ausschütteln.

נִיץ s. נֵץ.

נִיצוֹץ *h. m.* 1. *pl.* נִיצוֹצוֹת Funke; 2. Tropfen.

נִיצוֹצָא *a. m., c.* נִיצוֹץ Jes 1, 31 Funke.

נִיצוֹר männl. Personenname.

נִיקָא *x. m.* eine Münze.

נְיָר *h. m., pl.* נְיָרוֹת Papier, Pergament.

נִיר *h.* urbar machen. *Polal. pt.* מְנוֹנָר urbar gemacht.

נִיר I *h. m.* 1. Urbarmachen; 2. Neubruch.

נִיר II *h. m.* Webschaft.

נִיר *a., inf.* מִנַר 1 S 8, 12 urbar machen.

נִירָא I *a. m., c. s.* נִירֵיהּ 1 S 8, 12 Neubruch.

נִירָא II *a. m.* 1. Nu 19, 2 Joch; 2. Webschaft. בֵּית נִירָא Schaftvorrichtung am Webstuhl.

נִירוֹק *h. m.* flüssig.

נְכָא *a. Pa.* abziehen. *Aph.* schädigen. *Itpe.* Schaden leiden.

נֶכֶד *h. m.* Nachkommenschaft.

נָכָה *h. Pi.* abziehen. *Hi.* schlagen. *Ho. pt.* מֻכָּה geschlagen.

נָכֶה *h. m.* נְכֵה רַגְלַיִם lahm.

נְכוּלָא s. נְכִילָא.

נָכוֹן *h. m.* 1. fest; 2. bereit.

נָכוֹסָא *a. m.* Schlächter.

נִכּוּשׁ *h. m.* Gäten.

נַכְזְרָיָא *a. m.* grausam.

נַכְזְרָיוּתָא *a. f.* Grausamkeit.

נְכֵי *h. m.* Abzug, Abgezogenes.

נכייה (jKidd 66[a])?

נִכְיָה *h. f.* Abzug.

נִכְיָא *a. m.* dass.

נִכְיְתָא *a. f.* dass.

נְכֵיל *a.* hinterlistig sein. *Pa.* 1. *pf. pl.* נַכִּילוּ Nu 25, 18 arglistig planen; 2. hintergehen.

נְכִילָא *a. m., ind.* נְכִיל Jer 17, 9 hinterlistig.

נְכִילוּתָא *a. f., ind.* נְכִילוּ Ex 21, 14 Hinterlist.

נְכִיתָה *h. f.* Biss.

נִכְלָא *a. m., ind.* נְכַל Ma 1, 14, Hos 12, 8 Soc 59, *pl.* נִכְלִין Mi 6, 12 Hinterlist, Ränke.

נַכְלָא *a. m.* hinterlistig.

נָכַס *h.* schlachten.

נְכַס *a. m., ipf.* 2 *sg.* תִּכּוֹס Dt 17, 1 schlachten. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְנְכֵיס Lv 19, 6 geschlachtet werden.

נֶכֶס *h. m., pl.* נְכָסִים Besitz, Güter.

נִכְסָא *a. m., pl. d.* נִכְסַיָּא Dt 8, 17 1. dass.; 2. Viehheerden.

נִכְסְתָא (Gn 31, 54) *a. f.* 1. Schlachtung; 2. Schlachtvieh, Opfer. נִכְסַת קֻדְשַׁיָּא Lv 3, 1 Mahlopfer.

נִכְפֶּה *h. m.* epileptisch (besessen).

נָכַר I *h. Hi.* 1. kennen, erkennen; 2. bekannt machen; 3. beiwohnen. *Ni. Ho.* erkannt werden.

נָכַר II *h. Pi.* als fremd behandeln.

נְכַר I *a. Aph.* erkennen. *Itpa.* erkannt werden.

נְכַר II *a. Pa.* als fremd behandeln.

נָכְרָאָה *a. m., ind.* נוּכְרַי Dt 17, 15, *f. d.* נוּכְרֵיתָא Lv 10, 1 fremd, nichtjüdisch.

נָכְרִי *h. m., f.* נָכְרִית dass.

נָכַשׁ *h. Pi.* gäten. *Hi.* 1. schlagen; 2. beissen; 3. beissen lassen.

נְכַשׁ *a. Pa.* 1. beissen; 2. gäten. *Aph.* schlagen.

נְכַת, נְכֵית *a., pt.* נָכֵית Nu 21, 9 beissen. *Pa. pf.* 3 *pl.* נַכִּיתוּ Nu 21, 6 dass. *Aph.* beissen lassen. *Itpe. ipf.* יִתְנְכֵית Nu 21, 8 gebissen werden.

נִכְתְּמָא *a. m.* Deckel.

נִכְתְּתָא *a. f.* Wucher.

נְלָא, נְאָלָא *a. m.* Alpdrücken.

נִילוֹס (Sac 14, 16, MS נִינוֹס) *x.* (Νεῖλος) Nil.

נִימָא *x. f.* (νῆμα), *pl.* נִימִין Koh 4, 12 (MS נֵימִין) 1. Faden; 2. Saite, Sehne; 3. Blutegel; 4. Haar.

נָמָה *h.* sprechen.

נָמוּךְ *h. m.* 1. niedrig; 2. gebeugt.

נְמוֹרָא *a. m., ind.* נְמוֹר Gn 30, 32 gesprenkelt.

נַמְטָא *x. m.* Decke.

נַמִּי *a.* auch.

נוֹמִי, נָמֵי *x. f.* (νομή) Geschwür.

נְמִינָה *h. f.* Zerfliessen.

נְמִיָּה *h. f.* Marder.

נְמִיסָה *h. f.* Zerfliessen, Mutloswerden.

נְמִירִי Ortsname.

נָמַךְ *h. Hi.* beugen, erniedrigen.

נָמֵל *x. m.* (λιμήν) Hafen.

נְמָלָה *h. f., pl.* נְמָלִין Ameise.

נִמְנוּמָא *a. m.* Schlummergerät.

נִמְנֵם s. נום II.

נַמְנֵם s. נום.

נִימוֹס I, נִימוֹסָא, נוּמְסָא (1 S 2, 13) *x. m.* (νόμος), *pl. c. s.* נִמּוֹסֵיהוֹן Lv 18, 3 1. Gesetz, Befehl; 2. Art und Weise, Brauch; 3. Zeichen (?).

נִימוֹס II *x. m.* (vgl. νομάς) Weidetier (?).

נִימוֹס III männl. Personenname. S. אַבְנִימוֹס.

נָמֵס *h. m.* verfault.
נִימוּסוֹת *x. f.* (νόμος) Gesetz.
נמסיות l. דִּימְסִיּוֹת, s. דִּימוֹסְיָא.
נימסים (AbRNath 31) (?).
נִמְפֵּי *x. f.* (νύμφη) Braut, junge Frau.
נִמְפִּיוֹן *x. m.* (νυμφαῖον) Laufbrunnen.
נָמֵק *h. m., pl.* נְמֵקִים Faulfleck.
נִימוּקוֹ *x. m.* (νομικός) Gesetzkundiger.
נָמֵר *h. m.* 1. Pardel; 2. Ortsname.
נָמַר *h. Pi.* dem Pardelfell ähnlich, d. h. fleckig machen, etwas stellenweis thun. *Pu. pt.* מְנֻמָּר gesprenkelt.
נִמְרָא (Jes 11, 6) *a. m., pl.* נִמְרִין Ct 4, 8 (MS נְמוּרִים) Pardel.
נִמְרִי *h. m.* aus Nimrin.
נִמְרִין. בֵּית נ׳ Ortsname.
נִמְרִיר *h. m.* Pardelartig.
נוּמֵירוֹן *x. f.* (νούμερος) Soldatentrupp.
נִמוּרְקִין *x. m. pl.* Kissen.
נימורת (jPes 31[b]) l. נוּמֵירוֹן.
נַן *a.* wir.
נינני s. נִינְנֵי.
נַנַּי, נַנִּי männl. Personenname.
נָנַי, נָאנַאי *x. f.* Mutter.
נִינְיָא *x. f.* (λινέα) Hanfseil.
נִינְיָא *x. m.* Fenchelmerke (*Ammi*).
נַנָּס, נַנּוֹס *x. m.* (νάννος), *f.* נַנֶּסֶת 1. Zwerg; 2. zwergförmig, klein; 3. männl. Personenname.
נַנָּסָא, נַנּוֹסָא *x. m.* dass.
נַנְעָא, נַנְעָה *a. m.* Minze (*mentha*).
נִינְפֵּי (Ct 4, 8) *x. f.* 1. (νύμφη) Braut; 2. junge Frau; 3. Schwiegertochter.
נֵס *h. m., pl.* נִסִּין 1. Flagge; 2. Wunder.
נִסָּא *a. m., pl.* נִסִּין Ex 17, 15 1. Wunder; 2. Erhebung, Erhabenheit; 3. männl. Personenname.
נֵיסָא (Jes 20, 6, MS נִיסָא) *x. m.* (νῆσος) Insel.
נָסָא *h. Ni.* sich verheiraten. *Hi.* signalisieren.
נְסָא I *a.* erheben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נַסִּיאַת Dt 28, 56 erheben; 2. *pf.* 3 *pl.* נַסִּיאוּ Nu 14, 22 versuchen, prüfen. *Aph.* prüfen. *Itpa.* 1. erhoben werden; 2. *pf.* אִתְנַסִּי Est II 5, 1 (fehlt im MS) geprüft werden.
נְסָא II *a.* nehmen.
נְסַב, נְסִיב (Gn 17, 36) *a.* 1. nehmen; 2. holen; 3. Gn 4, 19 heiraten; 4. נְסַב אַפִּין, *ipf.* יִסַּב אַפֵּי Gn 32, 21 (MS אַפָּי *paus.*) gnädig aufnehmen, bevorzugen; 5. נְסַב וִיהַב unterhandeln. *Aph.* 1. bringen; 2. *pf.* 3 *pl. c. s.* אַסְבּוּהִי Sach 3, 5 (MS אַסְבּוּהִי) verheiraten; 3. versetzen. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְנְסִיב Nu 35, 18 genommen werden; 2. אִתְנְסִיב אַפִּין gnädig aufgenommen werden; 3. אִתְנְסִיב נְפַשׁ Ruhe bekommen; 4. sich verheiraten; 5. verheiratet werden.
נִסְבָּא (Ez 17, 5) *a. m.* Setzling.
נִסְבְּתָא *a. f.* Gabe.
נָסָה *h. Pi.* 1. erheben; 2. prüfen. *Hitp.* geprüft werden.
נְסוֹחָא *a. m.* Vertreiber.
נָסוּךְ *h. m.* Libation.
נְסוּכָא (Nu 4, 7) *a. m.* dass.
נְסוֹרֶת *h. f.* Sägespäne, Sägemehl.
נְסוֹרְתָא *a. f.* eine Pflanze.
נָסַח *h. Hi.* entfernen. הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an.
נְסַח *a., pf.* 3 *sg. c. s.* נַסְחֵיהּ Ri 14, 9 entfernen. *Pa. Aph.* dass. אַסַּח דַּעְתֵּיהּ מִן nicht denken an. *Itpe.* entfernt werden.
נֻסְחָא *arab. f.* Exemplar, Kopie.
נִסְחָנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.
נְסִיא *a. m.* Fürst.
נְסִיבָא *a. m., c.* נְסִיב Nu 31, 41, *c. s.* נְסִיבְהוֹן Nu 31, 40 Abgabe.
נְסִיבְתָא *a. f.* Gabe.
נְסִיוּבָא *a. m.* Buttermilch (od. Molke).
נִסָּיוֹן *h. m., pl.* נִסְיוֹנוֹת Prüfung, Versuchung.
נִסְיוֹנָא *a. m., pl.* נִסְיוֹנִין Est II 5, 1 dass.

נְסִיוּתָא *a. f.* 1. Fürstenwürde; 2. Familie des Fürsten.

נַסִיוֹטָאָה *a. m.* (νησιώτης) Inselbewohner (?).

נָסִיךְ *h. m.* Fürst.

נְסִיכָה *h. f.* Spenden.

נָסִים *x. m.* (νόσος) Betrübnis.

נְסִיסָא *x. m.* 1. *pl.* נְסִיסִין Gn 40, 6 missmutig; 2. *ind.* נָסִים Koh 5, 16 (MS נְכָסִין) Missmut, Betrübnis; 3. Leid.

נְסִיעָה *h. f.* Fortziehen.

נְפִיתָא (Ex 17, 7) Ortsname.

נָסַךְ *h.* schmelzen. *Pi.* spenden, eine Libation machen. *Ni. Hitp.* gespendet werden.

נְסַךְ *a., pt. pl.* נָסְכִין Ct 4, 15 (MS מְנַסְּכִין) spenden. *Pa. pf.* נַסֵּיךְ Gn 35, 14 dass. *Itpa. pf.* אִתְנַסַּךְ Nu 28, 7 gespendet werden.

נֶסֶךְ *h. m.* Spende, bes. götzendienerische (Libation).

נִסְכָּא I *a. m., c. s.* נִסְכֵּיהּ Nu 28, 7 dass.

נִסְכָּא II *a. m.* Weben (?).

נִסְכָּא III *a. m.* gegossenes Metall (?), vgl. אַנְסְכָא.

ניסל 1. בִּיסֵל *x. m.* (*bisellium*) Sessel.

נִסְנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נְסַס *x.* (vgl. νόσος) missmutig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּנַסֵּים 2 K 4, 28 unruhig machen. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַסְסוּן Gn 45, 5 sich beunruhigen.

נָסַע *h.* fortziehen, ziehen. *Hi.* fortnehmen, entfernen. הִסִּיעַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an. *Ho.* entfernt werden.

נְסַע *a.* dass. *Aph.* entfernen. אַסַּע דַּעְתֵּיהּ מִן nicht denken an.

נֶסַע *h. m.* Zug, Wanderung.

נָסַק *h. Hi.* 1. erheben, s. מַסִּיק; 2. zu einem Schluss kommen; 3. anzünden, heizen. *Ni. Ho.* geheizt werden.

נְסַק *a.* (für *pf.* s. סְלַק), *ipf.* 1 *sg.* אֶסַּק Ex 32, 30 hinaufsteigen, hinaufgehen. *Aph. pf.* אַסֵּיק Gn 8, 20 1. hinaufsteigen lassen, hinaufbringen, darbringen; 2. aufbringen; 3. hervorbringen; 4. heilen; 5. heizen; 6. vollenden; 7. benennen; 8. zu fordern haben; 9. steigern. *Ittaph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתַּסַּק Lv 6, 15 dargebracht werden; 2. verbrannt werden.

נָסַר *h.* sägen. *Pi.* dass. *Ni.* gesägt werden.

נְסַר *a.* dass. *Pa.* dass.

נֶסֶר *h. m.* 1. Brett; 2. Platte.

נִסְרָא *a. m.* 1. *pl.* נִסְרִין 1 K 6, 15 dass.; 2. *pl. c. s.* נִסְרוֹי Est II 3, 8 (nicht MS)?

נְעָא (Nu 17, 23, MS יִעָא) *a.* Blüten treiben. *Aph. ipf.* יַנְעֵי Nu 17, 20 dass.

נְעָא *a. m.* Brust.

נַעֲוָא *a. m., pl. c. s.* נַעֲווֹהִי Gn 49, 12 Keltertrog.

נַעֲוָה *h. f.* dass.

נְעוּרִים *h. m. pl.* Jugend.

נְעוֹרֶת *h. f.* 1. Werg; 2. Abfall.

נְעוֹרְתָא *a. f., c.* נְעוֹרַת Jes 1, 31 (MS נְעוֹרֶת, Cod. Soc. 59 נְעוֹרַת) dass.

נְעִילָה *h. f.* 1. Verschliessen; 2. Verschlussgebet am Versöhntag; 3. Anziehen (vom Schuh).

נָעִים *h. m.* 1. lieblich; 2. Ortsname.

נְעִימָא *a. m.* dass.

נְעִימָה *h. f.* 1. Gesang, Ton; 2. Geschmack.

נְעִימְתָא *a. f.* 1. *c.* נְעִימַת Est II 1, 2 Lieblichkeit; 2. Gesang.

נְעִיץ *h. m.* Loch.

נָעַל *h.* 1. verschliessen; 2. anziehen (vom Schuh). *Ni.* verschlossen werden. *Hi.* anziehen (vom Schuh).

נְעַל *a.* anziehen (vom Schuh). *Aph.* beschuhen.

נַעַל *h. m.* Schuh.

נַעֲלָא (LvJI 11, 22, MS נפולא) *a. m.* Heuschreckenart.

נָעַם *h. Hi.* 1. freundlich sein; 2. lieblich ertönen lassen, singen.

נַעֲמָה weibl. Personenname.

נַעֲמִית *h. f.* Strauss.

נַעֲמִיתָא *a. f.* בַּת נ' Lv 11, 16, *pl.* נַעֲמִין (l. נַעֲמָן) בְּנָת Jes 43, 20, *d.* נַעֲמְיוֹתָא Thr 4, 3 l. נַעֲמְיָתָא dass.

נַעֲמָן 1. männl. Personenname; 2. Name eines Planeten.

נַעֲנוּעַ *h. m.* Schütten.

נַעֲנָא, נַעֲנַע *a. m.* Minze (*Mentha*).

נַעֲנַע s. נוע.

נָעַץ *h.* hineinstecken, stecken. *Ni.* hineingesteckt werden.

נְעַץ *a.*, *pt. pass.* נְעִיץ Gn 28, 12 dass.

נַעֲצוּץ *h. m.* Dorn.

נַעֲצוּצָא *a. m.*, *pl. d.* נַעֲצוּצַיָּא Jes 7, 19 dass.

נָעַר I *h.* schreien (v. Esel).

נָעַר II *h. Pi.* antreiben. *Ni.* 1. sich aufmachen; 2. munter werden. *Hi.* wach erhalten.

נָעַר III *h.* schütteln. *Pi.* 1. abschütteln, ausschütteln; 2. schwingen (v. Flachs); 3. umrühren. *Ni. Pu.* 1. ausgeschüttelt werden, ausgeleert werden; 2. geschwungen werden (v. Flachs). *Hitp.* sich entfernen.

נְעַר I *a.* wach sein.

נְעַר II *a. Pa.* 1. schütteln; 2. ausleeren.

נַעַר *h. m.* 1. Knabe; 2. Diener.

נַעֲרָה *h. f.* Mädchen (v. 12 bis 12½ Jahren).

נַעֲרוּת *h. f.* 1. Jugend; 2. Alter des Mädchens v. 12—12½ Jahren.

נַעֲרוּתָא *a. f.* Schreien (des Esels).

נַעֲרָן Ortsname.

נַעֲתָא *a. f.* Geschwulst.

נְפָא *a. Pa.* sieben.

נָפָה *h. Pi.* dass. *Pu. pt.* מְנֻפֶּה gesiebt.

נָפָה *h. f.* Sieb.

נִפּוּחַ *h. m.* Anfachen.

נִפּוּל *h. m.* 1. Abfallen; 2. Niederfallen; 3. Herabgefallenes; 4. eine Heuschreckenart.

נִפּוּלָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

נָפַח *h.* 1. blasen; 2. aufblasen. *Ni.* anschwellen. *Pi.* 1. aufblasen; 2. wegblasen. *Pu.* angefacht werden.

נְפַח *a.* 1. (Gn 2, 7) blasen; 2. *pt. pass. pl.* נְפִיחִין Nu 5, 21 aufblasen; 3. *pt.* נָפַח Jes 54, 16 Soc 59 anfachen; 4. *ipf.* 3 *pl.* יִפְחוּן Nu 5, 27 anschwellen; 5. verhauchen. *Pa.* 1. anblasen; 2. wegblasen; 3. anschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אַפָּחָא Nu 5, 22 aufblasen; 2. *inf.* אַפָּחָא 1 S 2, 33 verhauchen machen; 2. anfachen (?). *Itpe.* 1. angefacht werden; 2. anschwellen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַפְּחוּן Koh 12, 5 anschwellen. *Ittaph.* dass.

נֹפַח *h. m.* 1. Aufgeblasensein; 2. grosser Umfang.

נַפָּח *h. m.* Schmied.

נַפָּחָא (Jes 54, 16 Soc 59) *a. m.*, *pl.* נַפָּחִין Jer 6, 29 dass.

נִפְחָא *a. m.* grosser Umfang.

נָפַט *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נֵפְטְ *x. m.* Naphta.

נַפְטָא, נִפְטָא (Est II 1, 3) *x. m.* dass.

נַפְטוֹרָיָא *a. m.* Naphtahändler.

נִפְטִים (Νεόφυτος?) männl. Personenname.

נַפְיָא *a. m.*, *pl.* נַפְיָן 1. Sieb; 2. eine Fischart.

נִיפִיוֹרָא *x. m.* ein Hofbeamter.

נְפִיחָה *h. f.* 1. Blasen, Anblasen; 2. Atemzug.

נָפִיל *h. m.* Riese. בֶּן הַנְּפִילִים 1. Dämon; 2. Salamanderart.

נְפִילָא I *a. m.* 1. Riese; 2. *pl. c. s.* נְפִילֵיהוֹן Jes 13, 10 Orion.

נְפִילָא II *a. m.* Frühgeburt.

נְפִילָה *h. f.* 1. Fallen; 2. Aussaat, Saatkorn.

נְפִיצָה *h. f.* Zerschmettern.

נפיקא (VajR 26; Ausg. Konst., Ven. פניקא) l. פְּנִיקָא.

נְפִישָׁא a. m., pl. נְפִישִׁין Est II 6, 10 viel, gross.

נְפִיתָא a. f. Sieb.

נָפַל h. 1. fallen; 2. anheimfallen; 3. sich ereignen. *Ni.* daneben fallen. *Hi.* 1. zu Fall bringen; 2. abortieren. *Hitp.* sich niederwerfen.

נְפַל a., ipf. יִפּוֹל Ex 21, 18 1. fallen, niederfallen; 2. einfallen. *Aph.* 1. *ipf.* יַפִּיל Ex 21, 27 fallen machen, werfen; 2. abortieren. *Itpe.* einfallen.

נֵפֶל h. m. Frühgeburt.

נִפְלָא a. m. 1. dass.; 2. s. נְפִילָא.

נִפְלָאוֹת h. f. pl. Wunder.

נְפָלָה h. f. 1. Abfall; 2. Aussaat.

נְפֶלִי x. f. (νεφέλη) Wolke (?).

נֵיפוֹלִין, נֵיפוֹלִיָה (Νεάπολις) Nablus (Sichem).

נִפְנֵף s. נוף.

נָפַס h. *Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נְפַס a. *Pa.* dass.

נָפוּס x. m. (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נַפָּסָא a. m. Wollschläger.

נָפַע h. einflössen. *Hi.* einhauchen.

נְפַע a., *Pa. pt.* מְנַפֵּעַ Jer 23, 29 zerschmettern. *Itpa.* platzen.

נָפַף h. *Pi.* treiben lassen.

נְפַף a. *Pa.* schwingen.

נַפְפְתָא, נַפְפִיתָא a. f. Schwinge.

נָפַץ h. auswerfen, ausleeren. *Pi.* schwingen (Flachs).

נְפַץ a. 1. *pf.* 3 *sg. f.* נְפַצַת Gn 24, 20 ausleeren; 2. Ri 6, 38, *pt.* נָפֵיץ Jes 44, 13 abschütteln; 3. *pf.* 3 *pl.* נְפַצוּ Ri 7, 19 zerspringen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl. f.* מְנַפְּצָן Jes 27, 9 zerschmettern; 2. ausschütteln; 3. schwingen (Flachs). *Aph.* losreissen. *Itpa. imp. sg. f.* אִתְנַפַּצִי Jes 52, 2 sich abschütteln.

נָפוֹץ x. m. (*napus*) eine Art Rettich.

נִפְצָא a. m. Ausleerung.

נַפָּצָא a. m. Flachsschwinger.

נָפַק h. ausgehen.

נְפַק (Gn 8, 7) a., ipf. יִפּוֹק Ex 21, 2 herausgehen, hervorgehen. נְפַק יְדֵי חוֹבָה seine Pflicht thun. נְפַק מִן בֵּין sich unterscheiden. נְפַק מִן לְ angehen, Bedeutung haben für. *pt.* נָפֵיק 1 S 23, 22 durchtrieben (?). נָפֵיק בְּ ähnlich. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אַפֵּיקַת Gn 1, 12 hervorgehen machen; 2. herausbringen, herausziehen; 3. hervorbringen. *Ittaph.* *ipf.* יִתַּפַּק Ex 22, 5 herausgeführt werden.

נָפְקָא a. m. 1. Ausgehender. נָפֵיק בַּר Hurer; 2. Angebot.

נִפְקָא a. m. 1. Excrement; 2. Gesims, Vorsprung (?).

נַפְקוּתָא a. f. Aufwand, Ausgabe.

נִפְקְתָא a. f., pl. d. נִפְקָתָא 1 K 6, 6 (MS נְפִקְתָא) Gesims.

נָפְקְתָא a. f. נָפְקַת בָּרָא Gn 34, 31 Hure.

נֹפַר Ortsname.

נִיפְיוֹרָא s. ניפורא.

נַפְרְזָא x. m. Leopard (?).

נְפַשׁ a., pf. 3 pl. נְפִישׁוּ Ex 1, 7 viel werden, viel sein. *Aph. pf.* אַפִּישׁ Gn 17, 6 viel machen, vermehren.

נָפֵשׁ h. m. aufatmend, ruhend.

נֶפֶשׁ h. f. 1. Seele. נֶפֶשׁ רָעָה Missgunst; 2. Leben. דִּינֵי נְפָשׁוֹת Kriminalprozesse; 3. Person; 4. Aufmerksamkeit, Gedanke; 5. Absicht. אִם נַפְשְׁךָ לוֹמַר wenn du zu sagen gedenkst; 6. Begierde; 7. Grabmal; 8. innerster od. wesentlicher Teil eines Dings.

נַפְשָׁא (Gn 1, 20) a. f., c. נְפַשׁ Dt 27, 25, pl. c. נַפְשַׁת Lv 21, 11 1. Seele. נְפַשׁ בִּישָׁא Missgunst; 2. Leben; 3. Person. נַפְשֵׁיהּ, נַפְשָׁךְ, נַפְשִׁי Nu 31, 53 sich selbst; 4. Grabmal; 5. Aufatmung.

נִפְשָׁא a. m. leerer Raum, Leere.

נַפְּתָאָה a. m. Nabatäer.

נַפְתּוּחָאָה *a. m.*, *pl. d.* נַפְתּוּחָאֵי Gn 10, 13 aus dem Norden Ägyptens (?).

נֵץ *h. m.* 1. Blüte; 2. Raubvogel. בַּר נֵץ ein Engel. נֵץ הֶחָלָב Vogelmilch (*Ornithogalum*) (?).

נֵיץ s. הַנֵּץ.

נִצָּא *a. m.*, *ind.* נֵיץ Gn 40, 10 Blüte.

נִצָּא (Lv 11, 16) *a. m.* (auch בַּר נ׳) ein Raubvogel (Habicht).

נְצָא I *a.*, *pt. pl. m.* נָצַן Gn 41, 23 mager sein.

נְצָא II (Gn 31, 36) *a.* zanken. *Pa. inf.* נַצָּאָה Koh 3, 7 (MS נְצָאָה) dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְנְצִיאוּ Lv 24, 10 sich zanken.

נִצָּא *a. m.*, s. נְצִיָּא.

נַצָּאָה *a. m.* Zänker.

נְצַב *a.* 1. Gn 9, 20 pflanzen; 2. einsetzen. *Pa. pt. pass. f.* מְנַצְּבָא Jer 2, 7 dass. *Aph. inf.* אַנְצָבָא 1 S 13, 21 (MS אַנְצָּא) einsetzen. *Itpe.* eingesetzt sein.

נִצְבָּא *a. m.*, *c. s.* נִצְבֵּיה Ez 17, 5 Setzling.

נִצְבְּתָא *a. f.*, *ind.* נִצְבָּא Gn 21, 33 Pflanzung.

נָצָה *h. Hitp.* sich zanken.

נִצּוּחַ *h. m.* Lobpreis.

נָצוֹחַ *h. m.* Sieger.

נָצוֹחָא *a. m.* dass.

נִצּוּי *h. m.* Zanken.

נְצוֹלָה *h. f.* Abgefallenes.

נְצוֹלֶת *h. f.* Abfall.

נִצּוֹק *h. m.* Strahl (einer Flüssigkeit).

נְצוֹרָא *a. m.*, *pl.* נְצוֹרִין Jes 44, 13 Klammer (?).

נָצַח *h.* siegen. *Ni.* besiegt werden. *Pi.* 1. besiegen; 2. preisen.

נְצַח *a.* 1. *pt.* נָצַח Est II 1, 3 aufschiessen; 2. *pt. pl.* נָצְחִין Ex 32, 18 siegen. *Pa. pt. pl.* מְנַצְּחִין Ct 4, 4 besiegen. *Aph.* spielen (?). *Itpe.* 1. *pf.* אִתְנְצַח Ez 19, 11 sich hervorthun; 2. besiegt werden.

נַצָּח *h. m.* siegreich.

נֶצַח *h. m.* Dauer.

נִצָּחוֹן *h. m.* 1. Sieg; 2. Preis.

נַצְחָנָא *a. m.* siegreich.

נִצְחָנָא (Ri 7, 18) *a. m.*, *c.* נִצְחָן Dt 33, 29 Sieg.

נִצְחָנָה Ortsname.

נִצְחָנוּתָא *a. f.* Siegen.

נִצְיָא *a. m.* 1. Blühen; 2. Spross, Gewächs.

נְצִיָא *a. m.* Graben.

נְצִיב *h. m.* 1. Bürger; 2. Posten.

נְצִיבָא *a. m.* 1. Setzling; 2. Pflanzung.

נְצִיבִין (Ez 27, 23) Ortsname.

נְצִינָא *a. m.* Graben.

נָצַל *h.* zergehen. *Ni.* entrinnen. *Pi.* berauben. *Hi.* 1. retten; 2. schützen. *Ho.* gerettet werden.

נְצַל *a.* retten. *Aph. ipf.* יַצֵּיל Jes 31, 5 (MS יַצִּיל) dass. *Ittaph.* gerettet werden.

נֶצֶל *h. m.* Zerfliessendes, Fäulnis.

נצמין (Jes 44, 13) l. mit MS נְצוֹרִין, s. נְצוֹרָא.

נִצְנָא *a. m.*, *pl. d.* נִצְנַיָּא 1 K 6, 6 Blüte.

נִצְנֵץ s. נָצַץ.

נִצְנֵץ s. נָצַץ.

נְצַע *a.* hineinstecken.

נְצַף *a.*, *pf.* 1 *sg.* נְצֵיפִית Jes 38, 14, *ipf.* 3 *pl. f.* יִנְצְפָן Jes 29, 4 zirpen. *Pa. pt.* מְנַצֵּיף Jes 38, 14 dass.

נִצְפָּה *h. f.* Kappernbusch (*Capparis spinosa*).

נָצַץ *h.* blühen. *Pilp.* 1. glänzen, erglänzen; 2. sprossen, sich ausbreiten. S. נוץ.

נְצַץ *a.* blühen. *Palp. pt. pl. f.* מְנַצְנְצָן Ez 1, 7 glänzen. S. נוץ.

נִצְצָא *a. m.* בַּר נ׳ ein Raubvogel (Habicht).

נָצַר *h.* 1. bewahren; 1. beobachten.

נְצַר *a.* zirpen.

נֵצֶר I *h. m.* Grille.

נֵצֶר II *h. m.* 1. Rute; 2. männl. Eigenname.

נִצְרָא *a. m.* 1. Rute, Schoss; 2. Korb aus Ruten.

נצרפי. בֵּי נ׳ christliches (?) Versammlungshaus.

נְצֶרֶת Ortsname.

נְקָא s. נְקִי.

נָקַב *h.* 1. durchbohren, durchdringen; 2. lästern. *Ni.* durchbohrt werden. *Pi.* anbohren.

נְקַב (2 K 12, 10) *a.* durchbohren. *Pa.* dass. *Itpe.* durchbohrt werden.

נֶקֶב *h. m.* Loch. בֵּית הַנֶּקֶב hintere Öffnung am Beinkleid. צָרִיךְ לִנְקָבָיו er muss seine Notdurft verrichten.

נִקְבָא, נִקְבָּא *a. m., pl.* נִקְבִין Ez 28, 13 dass.

נְקֵבָה *h. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נִקְבָּה *h. f., pl.* נִקְבִּין 1. Durchlöcherung; 2. Öffnung, בֵּית נִקְבָּה After. צָרִיךְ לִנְקָבָיו er muss seine Notdurft verrichten.

נְקֵבוּת *h. f.* Weiblichkeit, Weibliches.

נִקְבְּתָא *a. f., pl.* נִקְבֵּי 1. dass.; 2. Höhlung.

נְקֵבְתָא (Lv 27, 4) *a. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נָקַד I *h.* 1. stechen, beunruhigen; 2. Punkte machen. *Ni.* Punkte bekommen, gesprenkelt werden.

נָקַד II *h.* glänzen. *Pi. Hi.* reinigen.

נְקַד *a.* rein sein. *Itpe. Itpa. inf.* אִתְנַקָּדָא Ez 16, 4 gereinigt werden.

נְקֻדָּה *h. f.* Punkt.

נקדוד l. נִקְרוֹס.

נַקְדֵּימוֹן (Νικόδημος) männl. Personenname.

נָקָה *h. f.* Kamelweibchen.

נָקָה *h. Pi.* 1. rein machen; 2. unbestraft lassen. *Pu. pt.* מְנֻקֶּה rein.

נָקוֹד *h. m.* gesprenkelt.

נִקּוּד *h. m.* 1. Punkt; 2. kleine Brotart.

נְקוּטָאִין *a. m. pl.* Leute gemischter Herkunft.

נִקּוּי *h. m.* Reinigung.

נְקוֹסָא männl. Personenname.

נִקּוּף *h. m.* 1. Olivennachlese; 2. Verwundung.

נְקוּפָא *a. m.* Verwundung.

נַקּוֹר *h. m., pl.* נַקּוֹרוֹת Schärfer (von Mühlsteinen).

נִקּוּר *h. m.* 1. Ausstechen; 2. Benagen; 3. Benagtes; 4. Ausgraben.

נְקוּרָא *a. m.* 1. Benagen; 2. Benagtes.

נְקוּשָׁא *a. m., c.* נְקוּשׁ Jer 46, 22 Klopfen, Zusammenschlagen.

נָקַז *h. Hi.* zur Ader lassen.

נְקַז *a. Aph.* 1. dass.; 2. abziehen.

נָקַט I *h. Pi.* reichen.

נָקַט II *h.* 1. sich verdriessen, sich ekeln; 2. Verdruss erregen.

נְקַט *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נְקַטַת Est II 6, 1 ergreifen; 2. halten. *Pa.* 1. reichen; 2. sammeln. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַנְקִיטוּ Est II 4, 16 (nicht MS) reichen; 2. auflesen, nehmen; 3. halten.

נִקִּיטָא *x. m.* (νικητής) Sieger.

נִקְטָמוֹן *x. m.* (ὄνος κατ' ὦμον) Eselsfigur.

נְקַי männl. Personenname.

נְקִי *a. Pa. pt. pl. m.* מְנַקַּן Jes 1, 25 reinigen. *Itpa.* gereinigt werden.

נָקִי I *h. m.* 1. rein; 2. klar; 3. hell. לְשׁוֹן נְקִיָּה Euphemismus.

נָקִי II *h. m.* Lamm.

נְקִיָּא *a. m.* 1. rein; 2. *ind.* נְקִי 1 K 15, 22 ledig, frei.

נְקִיד Engelname.

נְקִידָא *a. m.* rein, klar.

נִיקְיוֹן s. נִיקוֹן.

נִקָּיוֹן *h. m.* Reinheit, Klarheit.

נְקִיּוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Straflosigkeit.

נָקִיט *h. m.* sich ekelnd.

נְקִימָה *h. f.* 1. Rächen; 2. Bestrafung.

נִקְלְבָּס, נִיקְלָוֹס *x. m.* (vgl. Νικόλαος) eine Art Datteln.

ניקְלוֹגוֹס *x. m.* (δικολόγος) Anwalt.
נָקִיק *h. m.* Felsenspalt.
נקירא s. נְקִידָא.
נְקִירָה *h. m.* Picken.
נְקִירְתָא *a. f.* Schlucht.
נִקְלָה, נִקְלִי *x. f.* (ἀνάκωλος) Untergewand.
נִקְלִיטִין *x. m. pl.* (ἀνάκλιτον) Bettstange.
נָקַם *h.* sich rächen.
נְקַם *a., ipf.* 2 *sg.* תִּקּוֹם Lv 19, 18 dass. *Itpa.* Rache zu erfahren bekommen.
נְקָמָה *h. f.* Rache.
נִיקוֹמַכִי (Νικόμαχος) männl. Personenname.
נַקְמָן *h. m.* rachsüchtig.
נִקְמְתָא *a. f., pl. c. s.* נִקְמָתְהוֹן Thr 3, 60 Rache.
נִיקוֹן *x. m.* (νίκων) Mauerbrecher.
נקוניא s. נוּקְנִיקָא.
נוּקְנִיקָא *x. f.* (λουκάνικα) Fleischwurst.
נִיקָנוֹר (Νικάνωρ) männl. Personenname.
נְקִים männl. Personenname.
נֶקַע *h. m.* Vertiefung.
נָקַף I *h.* 1. stossen, schlagen; 2. beunruhigen. *Pi.* 1. stossen; 2. Oliven nachlesen; 3. abhauen. *Hi.* 1. aneinanderstossen lassen; 2. vergleichen. *Ho.* aneinandergebracht werden.
נָקַף II *h. Ni.* rund gemacht sein. *Hi.* 1. rundmachen; 2. rund gehen lassen; 3. umringen; 4. unter Kredit verkaufen. *Ho.* 1. rund gemacht sein; 2. ummauert sein.
נֶקֶף *h. m.* 1. Schlag; 2. Verwundung.
נְקַף I *a., pt. pass. f.* נְקִיפָא Dt 21, 6 stossen, schlagen, erschlagen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. pt. f.* מִתְנַקְפָא Est II 4, 13 (nicht MS) sich stossen.
נְקַף II *a. Aph.* 1. *pf.* 2 *pl.* אַקֵּיפְתּוּן Dt 2, 3 umringen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תַּקְפוּן Lv 19, 27 rund machen; 3. unter Kredit verkaufen.

נַקְפִי *h. m.* der liebt, gegen Kredit zu leihen (?).
נִקְפְתָא *a. f.* Thalsenkung.
נִקְצָא *a. m.* Stück.
נָקַר *h.* 1. ausstechen; 2. anpicken; 3. benagen; 4. schärfen (den Mühlstein). *Ni.* benagt werden. *Pi.* 1. picken; 2. nagen. S. נָקַד II.
נְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נְקַרוּ Ri 16, 21 ausstechen; 2. durchstecken; 3. picken; 4. nagen. *Pa.* 1. nagen; 2. schärfen (den Mühlstein). S. נְקַד.
נֶקֶר *h. m.* 1. Picken; 2. Nagen.
נִקְרָא *a. m.* 1. Ausgepicktes; 2. Höhlung; 3. Fetzen.
נִקְרָה *h. f.* 1. Ausgemeisseltes; 2. Ausgepicktes.
נִקְרְתָא *a. f.* Höhlung.
נַקְרָן, נַקְרָן *h. m.* tadelsüchtig, Splitterrichter.
נַקְרָנָא *a. m.* dass.
נקרים (jBer 3ᶜ) l. נַקְרוֹס *x. m.* (νεωκόρος, νακόρος) Tempeldiener.
נָקַשׁ *h.* schlagen, stossen. *Hi.* 1. klopfen; 2. vergleichen. *Ho.* verglichen werden.
נְקַשׁ *a., pf.* 3 *sg. f.* נְקָשַׁת Ri 4, 21, *pt. pl. f.* נָקְשָׁן Est II 6, 10 schlagen, klopfen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַקְשׁוּן Koh 12, 3 aneinanderschlagen. *Ittaph.* verglichen werden.
נִקְשָׁא *a. m.* Klopfen.
נִקְשָׁה *h. f.* Verdorbenes.
נָקְתָא *a. f.* weibliches Kamel.
נֵר *h. m., pl.* נֵרוֹת Lampe.
נְרָא *x. m.* Saft vom Granatapfelbaum.
נַרְגָא *a. m., pl.* נַרְגִין Est II 1, 3 (MS נַגְדִּין) Beil.
נרגזין (Midr Teh 78) l. בַּר נַגְזִין, s. נַגָּא.
נֵרְגַל Name eines Götzen.
נִרְגָּל *h. m.* Ohrenbläser.
נַרְגִּילָא *x. m.* Kokosnuss.
נֵרְדְּ *x. m.* Narde.
נַרְדָּא (Ct 1, 12) *x. m.* dass.

נַרְדִּינוֹן *x. m.* (νάρδινον) Nardenöl.
נַרְדְּשִׁיר *x. m.* Brettspiel (Triktrak).
נֶרֶוָד (?) Ortsname.
נַרְמַק *x. m.* weicher Schuh.
נֵירוֹן (Νέρων) männl. Personenname.
נֵירוֹנִית *x. f.* neronisch.
נֵרוֹם *x.* Name eines pers. Festes.
נַרְקִים (Ct 2, 1, MS נַרְגִּים), **נרקוס** *x. m.* (νάρκισσος) Narzisse.
נְרַשׁ Ortsname.
נַרְשָׁאָה *a. m.* aus Nerasch.
נַרְתֵּיק *x. m.* (ναρθήκιον) 1. Büchse; 2. Scheide, Futteral.
נַרְתְּקָא, נַרְתֵּיקָא *x. m.* 1. dass.; 2. *c.* נַרְתֵּיק Ru 4, 7 Handschuh.
נָשָׂא *h.* 1. heben, tragen. נ׳ פָּנִים Rücksicht nehmen, bevorzugen; 2. nehmen. נ׳ עָוֹן Sünde vergeben; 3. heiraten. *pt. pass.* נָשׂוּי verheiratet. *Ni.* 1. erhoben werden; 2. verheiratet werden. *Hi.* 1. wegnehmen, wegtragen; 2. signalisieren; 3. verheiraten; 4. bringen, hingeben; 5. lenken, führen. *Hitp.* sich erheben.
נְשָׂא s. **נְסָא**.
נִשּׂוּאִין *h. m. pl.* Heimführung der Braut, Heirat.
נִשּׂוּאִין *a. m. pl.* dass.
נָשִׂיא *h. m.* Fürst, bes. das Haupt des palästinischen Juden nach der Zerstörung Jerusalems.
נְשִׂיאָה, נְשִׂיָּא *a. m.* dass.
נְשִׂיאָה *h. f.* 1. Erheben. נְשִׂיאַת רֹאשׁ Kopfzählung; 2. Aufladen.
נְשִׂיאוּת *h. f.* 1. Erhebung; 2. Würde; 3. Fürstenwürde; 4. Familie des Fürsten.
נְשִׂיאוּתָא, נְשִׂיוּתָא *a. f.* dass.
נִשְׁתְּרוּפִיתָא (?) *a. f.* Fliessen, Flüssigsein.
נַשָּׁא *x. m.* Depilatorium.
נָשָׁא *a. m.* בַּר נָשָׁא, *pl.* בְּנֵי נָשָׁא Mensch.
נְשָׁא *a.* vergessen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְנְשֵׁי Dt 9, 7 dass. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַנְשְׁיַנִי Gn 41, 51 in Vergessenheit geraten lassen, vergessen; 2. vergessen machen.
נְשָׁא *a. f.* (*sg.* gewöhnl. **אִתְּתָא**), *pl. d.* נְשַׁיָּא Frau. בֵּי נְשָׁא Haus der Eltern der Frau.
נָשַׁב *h.* wehen. *Pi. Hi.* 1. dass.; 2. wehen lassen.
נְשַׁב *a., pf.* 3 *sg. f.* נְשַׁבַת Jes 40, 7, *pt. pl.* נָשְׁבִין Dt 32, 2 dass. *Pa. pt. f.* מְנַשְּׁבָא Gn 1, 2 dass. *Aph.* wehen lassen.
נֶשֶׁב *h. m.* Netz.
נִשְׁבָּא *a. m.* dass.
נִישְׁדוּר *x. m.* Ammoniak.
נָשֶׁה *h. m.* גִּיד הַנּ׳ Spannader.
נָשָׁה *h.* 1. vergessen; 2. leihen. *Hi.* vergessen machen.
נְשׁוֹבֶת *h. f.* Spreu.
נִשְׁוָרָא *a. m.* Krume.
נְשַׁט *a.* abziehen, enthäuten.
נַשְׁיָא *a. m.* גִּידָא דְנ׳ Gn 32, 32 Spannader.
נְשִׁיכָה *h. f.* Beissen.
נְשִׁילָה *h. f.* Abfallen.
נָשִׁים *h. f. pl.* Frauen.
נְשִׁימָה *h. f.* Atemzug.
נְשִׁיפָה *h. f.* Blasen.
נְשִׁיקָה *h. f.* 1. Küssen, Kuss; 2. geschlechtl. Berührung.
נְשִׁיקוּת *h. f.* Küssen, Anhänglichkeit.
נְשִׁיקְיָא Ortsname.
נְשִׁיקְתָא *a. f.* Kuss.
נְשִׁירָה *h. f.* Abfallen.
נָשַׁךְ *h.* 1. beissen; 2. ausleihen gegen Rückgabe mit Zuschuss; 3. aneinanderstossen. *Pi.* beissen. *Pu.* gebissen werden. *Hi.* 1. beissen lassen; 2. aneinanderstossen lassen; 3. Zins zahlen (?).
נֶשֶׁךְ *h. m.* Zinsnahme.
נַשְׁכָן *h. m., f.* נַשְׁכָנִית bissig.
נָשַׁל *h.* abfallen. *Ni.* dass. *Pi. Hi.* abfallen lassen, herabwerfen, abhauen.
נְשַׁל *a. Aph.* herauswerfen.

נָשַׁם *h.* atmen.
נְשַׁם *a. Pa.* aufatmen. *Itpe.* genesen. *Itpat.* אִנְּשְׁתַּם (?) atmen.
נֶשֶׁם *h. m.* Salbe, welche das Wachstum der Haare hindert.
נְשָׁמָא *a. m.* Atemzug.
נְשָׁמָה *h. f.* Lebenshauch, Seele.
נִשְׁמְתָא (Gn 2, 7) *a. f., pl.* נִשְׁמָן dass.
נָשַׁף I *h.* blasen.
נָשַׁף II *h.* gleiten.
נְשַׁף I *a.* blasen. *Itpe.* angeweht werden.
נְשַׁף II *a.* gleiten. *Itpat.* אִנְּשְׁתַּף dass.
נֶשֶׁף *h. m.* Dämmerung (morgens und abends).
נִשְׁפָּא *a. m.* dass.
נָשַׁק *h.* 1. küssen; 2. berühren. *Pi.* küssen. *Pu.* sich berühren. *Hi.* berühren lassen.
נְשַׁק, נְשִׁיק (Gn 29, 11) *a.* 1. küssen; 2. berühren. *Pa. inf.* נַשָּׁקָא Gn 31, 28 küssen.
נֶשֶׁק *h. m.* Rüstung, Waffen.
נִשְׁקֵי (bGitt 43[b]) *x. m. pl.* eingebranntes Zeichen.
נְשִׁקְתָא *a. f.* Kuss.
נָשַׁר *h.* abfallen, herunterfallen. *Pi.* abreissen. *Hi.* fallen lassen, abwerfen.
נְשַׁר *a.* dass. *Aph.* fallen lassen.
נֶשֶׁר *h. m.* Herabfallendes.
נֶשֶׁר *h. m.* Adler (Geier).
נִשְׁרָא *a. m.* 1. Dt 14, 12 dass.; 2. Name einer Gottheit.
נְשָׁרָא *a. m.* Abfallendes.
נְשָׁרִיתָא (MidrTeh 78, 45) eine Vogelart (?).
נשתות (jEr. 25[a]) ?
נִשְׁתֵּי. מנשתיה (bSabb 134[a]) l. מְנַשְּׁתַּם s. נְשַׁם.
נַשְׁתִּיק *x. m.* (ναρθήκιον) Behältnis.
נְתַב *a.* wehen. *Pa.* dass. *Aph.* wehen lassen.
נִתְבְּרָא (?) Name eines heidnischen Fests. S. נְדַבְּכָה.
נִתּוּחַ *h. m.* Zerlegen.
נָתַז *h. Ni.* 1. abspringen; 2. spritzen. *Pi.* 1. springen; 2. springen machen. *Hi.* 1. springen machen; 2. abschlagen; 3. deutlich aussprechen. *Ho.* abgeschlagen werden.
נְתַז *a., pt. pl. f.* נָתְזָן Dt 1, 44 abspringen. *Pa.* umherspringen machen. *Aph.* abschlagen.
נְתַוָּה männl. Personenname.
נְתַוּוֹאִי (?) männl. Personenname.
נִתַּח *h. Pi.* zerlegen.
נַתַּח *a. Pa.* wegreissen.
נֵתַח *h. m.* Stück.
נָתִיב *h. m.* Pfad.
נְתִיבְתָא *a. f.* dass.
נָתִין *h. m.* Heiligtumssklave.
נְתִינָא *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.
נְתִינָאָה *a. m.* Heiligtumssklave.
נְתִינָה *h. f.* 1. Geben; 2. Anlegen.
נְתִינוּת *h. f.* Gebot betreffend die Heiligtumssklaven.
נְתִינִי *h. m.* Heiligtumssklave.
נְתִיצָה *h. f.* Niederreissen.
נְתִיקָה *h. f.* 1. Losreissen; 2. Aufreissen.
נָתַךְ *h. Hi.* 1. schmelzen; 2. giessen. *Ni. Ho.* sich auflösen, schmelzen.
נְתַךְ I *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *sg. m.* תַּתִּיךְ Ex 25, 12 1. schmelzen; 2. giessen.
נְתַךְ II *a.* schaden.
נְתַל *a.* geben.
נָתַן *h.* 1. geben; 2. an die Hand geben, ergeben; 3. legen, anlegen; 4. richten. *Ni. Ho.* 1. gegeben werden; 2. gelegt werden.
נְתַן *a.,* nur *impf.* יִתֵּין Ex 21, 4 u. *inf.* מִתַּן Dt 15, 10 dass.
נָתָן männl. Personenname.
נָתַץ *h.* niederreissen. *Ni. Ho.* niedergerissen werden.
נָתַק *h.* 1. losreissen, ausreissen; 2. von sich geben. *Ni.* 1. losgerissen werden; 2. sich lösen, sich wandeln;

3. haarkrank werden. *Pi.* 1. losreissen; 2. protestieren.

נְתַק *a. Pa.* 1. losreissen; 2. auflösen, verändern. *Aph. imp. c. s.* אַתִּיקְנוּן Jer 12, 3 (MS אַתְקִינִינּוּן) dass. *Itpa. pf.* אִתְנַתַּק Koh 4, 12 1. abgelöst werden, weggenommen werden; 2. verändert werden.

נֶתֶק *h. m.* Haarschwund.

נִתְקָא (Lv 13, 30) dass.

נָתַר *h. Hi.* 1. lösen, losmachen; 2. erlauben; 3. preisgeben; 4. wegwerfen, exilieren. *Ni. Ho.* 1. losgemacht werden; 2. erlaubt werden.

נְתַר *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְּרוּן Dt 28, 40 (MS יִתְּרַן) abfallen; 2. *ipf.* יִתַּר Lv 13, 41 ausfallen. *Pa.* 1. *pt.* מְנַתַּר Jes 1, 30 (MS מִתַּר) fallen lassen, abwerfen; 2. fallen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תַּתִּירוּן Ru 2, 16 (MS תְּיַתְּרוּן) fallen lassen, abwerfen.

נֶתֶר *h. m.* Natron.

נִתְרָא *a. m.* 1. Jer 2, 22 dass.; 2. Abfall.

נָתַשׁ *h. Ni.* sich losreissen. *Hi.* 1. ausreissen; 2. schwächen.

נְתַשׁ *a.* ausreissen.

ס

ס der 15. Buchstabe des hebr. Alphabets. ס' als Zahlzeichen = 60.

סָאַב *h. Pu. pt.* מְסוֹאָב verunreinigt. *Hithp.* unrein werden.

סְאַב I *a. Pa. ipf.* יְסָאֵיב Lv 13, 3 1. unrein machen; 2. für unrein erklären; 3. *pf.* סָאֵיב Gn 34, 13 schänden. *pt. pass.* מְסָאַב Lv 13, 11 unrein. *Itpa. pf.* אִסְתָּאַב Nu 6, 12 1. verunreinigt werden, sich verunreinigen; 2. für unrein erklärt werden.

סְאַב II s. סִיב.

סְאָה *h. f., pl.* סְאִין, סְאוֹת Mass (dritter Teil des Epha) für Trockenes und Flüssiges. בֵּית סְאָה ein Feld, welches mit einem Sea besät wird.

סְאוֹבָא *a. m.* Unreinheit.

סְאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. schlechte Gesinnung.

סאם s. סוּם.

סְאמָא *x. m.* (ἄσημος) Silber.

סְאסָא *a. m.* Granne.

סְאתָא (Jes 27, 8) *a. f.* 1. *ind.* סְאָה 2 K 7, 1, *pl.* סְאִין Ex 16, 36, סְאָן Gn 18, 6, סְוִין Mass für Trockenes und Flüssiges; 2. ein Gewicht.

סאתא (EchR 1, 15) l. סְחוּתָא.

סב (= נְסַב) *a.* nehmen.

סָבָא (Gn 44, 20) *a. m.* 1. alt, Greis; 2. Gelehrter; 3. Grossvater; 4. männl. Personenname; 5. כְּפַר ס' Ortsname.

סָבָא *h.* saufen.

סְבָא *a., pt.* סָבֵי Dt 21, 20 dass. *Pa.* ausschänken. *Aph.* zu kosten geben.

סב *h. m., pl.* סֻבִּין feinere Kleie (?).

סָבַב *h.* umhergehen. *Ni.* sich wenden. *Pi.* 1. umringen; 2. herumgehen; 3. herumtragen; 4. umringen lassen. *Hi.* 1. zu Tische liegen; 2. zu Tische liegen lassen; 3. sich wenden. *Ho.* übertragen werden. *Po.* umringen. *Pu.* 1. ringsum gestellt sein; 2. zu Tische liegen.

סְבַב *a. Aph.* herumgehen.

סִבָּה *h. f.* 1. Gebrauch von סבב; 2. (später) Ursache.

סַבְהָלוֹם (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.

סָבוֹאָתָא, סָבוֹיְתָא *a. f.* Schenkwirtin.

סִבּוּךְ *h. m.* Verflechten.

סַבּוֹלָאָה *a. m.* Lastträger.

סְבוּרָא I *a. m., c. s.* סְבַרְתַּהּ Ez 19, 5 Hoffnung.

סְבוּרָא II *a. m.* Aderlass.

סְבוּרָא, סְבוּרָאָה *a. m.* 1. einer, der Ansichten hat; 2. (später) Bezeichnung der letzten Generationen der Lehrer im Talmud.

סְבוּתָא *a. f.* Greisenalter.

סַבְּטָא, סַבְּטְיָא (Σαββάτιος) männl. Personenname.

סַבַּטְיוֹן *x.* (σαββατεῖον) Name eines Flusses.

סְבִיכָא *a. m.* Dickicht.

סְבִילָה *h. f.* Gebrauch des Stammes סבל.

סְבִיסְק *x. m.* Alraun.

סְבִיעָא *a. m.* satt.

סָבַךְ *h. Pi.* verflechten, verwickeln. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* verflochten sein, sich verwickeln.

סְבַךְ *a.* verflechten. *Pa.* umgarnen.

סְבָךְ *h. m.* Netz.

סַבָּךְ *h. m.* Netzverfertiger.

סְבָכָא, סְבָכָא *a. m., pl. d.* סְבָכַיָּא Jes 3, 18 Netz (Kopfbedeckung der Frauen).

סִבְכָא *a. m., pl. d.* סִבְכַיָּא Jes 7, 20 Gestrüpp, Zweig.

שְׂבָכָה *h. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

סְבָכֵי, סִבְכֵּי Name eines Sees (Hule).

סְבַכְתָּא *a. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

סָבַל *h.* tragen, ertragen. *Pu.* beladen sein.

סְבַל I *a., pt.* סָבִיל Gn 4, 23 dass.

סְבַל II *x.* (vgl. סִבְלוֹנוֹת) *Pa.* Ehepfand geben.

סַבָּל *h. m.* Lastträger.

סִבְלָה *h. f.* Last, Arbeit.

סִבְלוֹן *h. m.* Tragen.

סִבְלוֹנוֹת *x. f. pl.* (σύμβολα) Ehepfand (bei der Verlobung der Braut übergeben).

סִבּוֹלֶת *x. f.* (συμβολή) Beitrag zu einer gemeinsamen Mahlzeit.

סִבַּלְתָּא (Ri 12, 6) *a. f.* Ähre.

סְבָנָא, סַבְנִיתָא, סְבָנִיתָא, סְבִינְתָא *x. f.* (σάβανον) Leintuch.

סְבַם *a. Pa.* aufhäufen.

סְבַסְטִי (Σεβαστή) Ortsname (Samarien).

סְבַסְטוֹס *x. m.* (σεβαστός) Ehrwürdiger, Fürst (Beiname von röm. Kaisern).

סְבַע *a., ipf.* 2 *sg.* תִּסְבַּע Ex 15, 9 satt sein. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲסַבַּע Jer 31, 14, *Aph. ipf.* 3 *sg.* יַסְבַּע Jes 58, 11 (MS יְסַבַּע) satt machen, sättigen.

סְבַעְא *a. m., c.* סְבַע Dt 33, 23 satt.

סִבְעָא (Gn 41, 29), סָבְעָא *a. m.* Sättigung, Fülle.

סְבַקִין *x. m. pl.* (*sebacei*) Talglichter.

סָבַר *h.* 1. meinen. *pt. pass.* סָבוּר meinend; 2. vertrauen. *Hi.* 1. klar machen; 2. הִסְבִּיר פָּנִים freundlich sein.

סְבַר I *a.* 1. *pt.* סָבַר Lv 19, 32 verstehen; 2. *pf.* 1 *sg.* סְבָרִית Gn 48, 11 (MS סַבַּרִית) meinen. *pt. pass.* סְבִיר 1. Gn 37, 8 meinend; 2. gedenkend; 3. *pt. pl.* סָבְרִין Thr 3, 25 (MS מְסַבְּרִין) hoffen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* סַבַּרִית Gn 49, 18 hoffen. *Aph.* 1. hoffen; 2. hoffen machen; 3. אַסְבַּר אַפִּין freundlich sein, sich jemd. zuwenden; 4. aufklären. *Itpa.* 1. hoffen; 2. einleuchten; 3. *pt.* מסתבר GnJII 49, 17, 1. מִסְתְּתַר mit cod. Vat., s. סְתַר.

סְבַר II *a. Po.* 1. *pf. c. s.* סוֹבְרָךְ Dt 1, 31 aufladen, tragen; 2. *inf.* סוֹבָרָא Dt 1, 9 ertragen; 3. *inf. c. s.* סוֹבְרוּתָךְ 1 K 17, 4 verpflegen; 4. *pt.* מְסוֹבַר 2 S 23, 4 (MS מְסַבַּר) hoffen. *Itpo. pt. pl.* מִסְתּוֹבְרִין Ez 39, 9 sich versorgen.

סְבַר III *a. Pa. Po.* zur Ader lassen.

סֵבֶר *h. m.* 1. Hoffnung; 2. בְּסֵבֶר פָּנִים freundlich.

סְבָרָא, סִבְרָא *a. m.* 1. *ind.* סְבַר Ru 1, 12 (fehlt im MS) Hoffnung; 2. *c.* סְבַר Gn 31, 2, ס׳ אַפִּין Miene, Angesicht.

סַבָּרָא *a. m., ind.* סַבָּר Lv 19, 32 (MS סְבַר) Kundiger.

סִבְרָא *a. m.* 1. Ct 5, 11 (MS סַבְרָא)

Verstand; 2. vernünftige Ansicht, Meinung; 3. Vernunftgrund.
סְבָרוֹן *h. m.* Hoffnung.
סַבְרוּתָא *a. f.* 1. 1 K 3, 11 Verstand; 2. Hoffnung.
סברוסי l. אַבְרוֹסִי.
סַבְּרְתָּא *a. f.* Hoffnung.
סְבֵירְיָנִית *x. f.* (*Severianus*) severianisch.
סַבְרִיקִין *x. m.* (σουβρικός) Obergewand.
סְגָא I *a.* gehen. *Aph. pt. pl.* מַסְגַן Jer 8, 6, *Itpe.* dass.
סְגָא II s. סְגִי I.
סְגַד, סְגֵיד (Gn 24, 26) *a., ipf.* 2 *sg.* תִּסְגּוֹד Ex 20, 5 sich niederwerfen.
סִגְדָּא *a. m.* Götzenbild.
סִגְדוּתָא *a. f.* dass.
סִגְדְּתָא *a. f., ind.* סִגְדָּא Lv 26, 1 Götzendienst.
סְגוּדָא *a. m.* Verehrung.
סְגוּיָא *a. m., pl. c. s.* סְגוּיֵיהוֹן Jes 5, 13 Menge.
סגוינא l. סְגִינָא.
סְגוֹלָא *a. m.* Traube.
סִגּוּף *h. m.* Pein, Elend.
סִגּוּפָא (Jes 41, 17) *a. m.* dass.
סְגוֹרָא *a. m.* Verschluss.
סְגוּתָא *a. f.* Menge.
סְגִי I (Lv 13, 39) *a.* 1. grösser werden; 2. mehr werden; 3. viel sein; 4. genügen. *Pa. imp.* סַגִּי Nu 14, 17 gross machen. *Aph. pf.* אַסְגִּי Dt 1, 10 1. viel machen; 2. mehr machen; 3. gross machen; 4. viel haben. *Itpe.* sich vermehren.
סְגִי II *a., pf. c. s.* סגיתיה Est II 3, 3 (MS סְגִיר יָתֵיהּ) l. סְגַר יָתֵיהּ.
סַגִּי *a.* 1. (Nu 16, 3) genug; 2. sehr, viel. S. סַגִּיאָה.
סְגִיָא, סַגְיָא I *a. m.* 1. *ind.* סְגִי Gn 32, 12 Menge. לִסְגִי Gn 30, 30 gar sehr; 2. Mehrzahl.
סִגְיָא II *a. m.* Gang, Lauf.
סגיא (NuJII 22, 24) l. סִיְגָא.
סַגִּיאָה *a. m., ind.* סַגִּיא, סַגִּי Nu 32, 1, *pl.* סַגִּיאִין Nu 21, 15 1. viel; 2. gross.
סְגִיאוּתָא I *a. f., c.* סְגִיאוּת Lv 11, 42 (MS סְגִיוּת) Menge, Fülle.
סְגִיאוּתָא (?) II *a. f., c.* סְגִיאוּת Mi 7, 4 (MS סְיוּגַת) Umzäunung.
סְגִידוּתָא *a. f.* Verehrung.
סְגִיוּתָא *a. f., c.* סְגִיוּת Lv 11, 42 Menge, Fülle.
סְגִילָא s. סִגְלָא.
סְגִין *a.* viel, sehr.
סְגִינָא (?) *a. m.* Zweig.
סַגִּיעָא s. סַגִּיאָה.
סְגִיעוּתָא s. סְגִיאוּתָא I.
סְגִירָא *a. m., ind.* סְגִיר Lv 13, 44 aussätzig.
סְגִירָה *h. f.* 1. Einschliessung; 2. Gebrauch von סגר.
סְגִירוּתָא *a. f.* Aussatz.
סָגַל *h. Pi.* aufhäufen, zurücklegen. *Pu.* zu eigen sein.
סְגַל I *a. Pa.* dass.
סִגְלָא *a. m.* Wurzel von Cyperus rotundus.
סגלגל. *pt.* מסגלגל (ExJI 26, 28) l. מִתְגַּלְגֵּל, s. גְּלַל.
סְגַלְגַּל *h. m.* rund.
סְגַלְגְּלָא *a. m., pl. f.* סְגַלְגְּלָן Ez 1, 7 dass.
סְגֻלָּה *h. f.* Besitztum.
סִגְלָרְיָא *x. m. pl.* (*sigillaria*) Bilderfest.
סְגוֹלָרִין *x. m. pl.* (*saeculares*) Säcularfeier.
סְגֻלְּתָא *a. f.* Besitztum.
סִגְלְתָּא *a. f., pl.* סִגְלֵי eine Binsenart.
סִגְמְטִין *x. m. pl.* (σάγματα) Decken.
סגמום l. סִגְמְטִין.
סָגָן *h. m.* Fürst. סְגַן הַכֹּהֲנִים Priesterhaupt (nach dem Hohenpriester).
סִגְנָא *a. m., c.* סְגַן Jer 52, 24 dass.
סְגָנָה. כְּפַר ס׳ Ortsname.
סוננוי (GnJI 27, 28, MS סוגעי) l. סוּגְעֵי, s. סְגָעָא.
סִגְנָיָה *a. m.* aus Kephar Segana.

סַנְגִיּוֹת *x. f. pl.* Korb.

סִגְנוֹס, סִגְנוֹן *x. m.* (σίγνον) 1. Zeichen; 2. Losungswort; 3. Fahne.

סִגְנוֹרִים *x. m. pl.* (*signarii*) Fahnenträger.

סָגוֹס *x. m.* (σάγος) Stoff, Zeug.

סָגֵס s. שַׁגַּשׁ.

סְגָא *a.* 1. viel sein; 2. sich mehren. *Aph.* 1. vermehren; 2. viel haben.

סִגְיָא *a. m.* Menge.

סִגְעֲתָא *a. f.* dass.

סָגַף *h., pt. pass.* סָגוּף gequält. *Pi.* quälen. *Hitp.* sich quälen.

סְגַף *a.* quälen. *Pa. inf.* סַגָּפָא Nu 30, 14 dass. *Itpa. inf.* אִסְתַּגָּפָא Koh 1, 13 gequält werden.

סָגַר *h.* schliessen. *Ni.* geschlossen sein. *Hi.* ausliefern, verraten. *Ho. pt.* מֻסְגָּר eingeschlossen.

סְגַר *a., pt. pass. f.* סְגִירָא Ct 1, 9 umschliessen. *Aph. ipf. c. s.* יַסְגְּרִנֵּיהּ Lv 13, 5 1. zuschliessen; 2. einschliessen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּסְתְּגַר Nu 13, 14 eingeschlossen werden; 2. verschlossen werden; 3. aussätzig werden.

סָגָר *h. m.* Schloss.

סגרגר (Ps 1, 3) l. מְגַרְגֵּר, s. גַּרְגֵּר.

סוגרון (BemR 8 Ausg. Konst.) ?

סְגְרוֹן Engelname.

סגריות l. סַנְדְּיוֹת.

סַגְרִיר *h. m.* Regenguss.

סַגְרִירָא *a. m.* dass.

סגרים (Tos. Bech V 12) l. וְגָדוּם.

סַד *h. m.* Block (zum Fesseln).

סַדָּא *a. m.* dass.

סַדָּאָה *a. m.* Verfertiger von Blöcken.

סֶדָה *x. f.* (*esseda*) Wagen.

סְדוֹם Ortsname.

סְדוֹמִי *h. m.* aus Sodom.

סִדּוּק *h. m.* 1. Rissigsein; 2. Rissiges.

סִדּוּר *h. m.* 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge; 4. Hinsetzen; 5. Portion; 6. Abschätzung; 7. ein Teil der Mühle.

סִדּוּרָא *a. m., ind.* סִדּוּר Nu 28, 2 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge.

סַדְיָא *a. m.* בֵּי ס׳ 1. Kopfkissen; 2. zu Häupten.

סָדִין *h. m.* 1. leinenes Tuch; 2. leinenes Gewand.

סְדִינָא *a. m., pl.* סְדִינִין Thr 2, 20 dass.

סַדְנָא s. סַדְיָא.

סָדַם *h., pt. pl.* סודמין jBabB 13ᶜ (?).

סַדָּן *x. m.* 1. Holzblock, Stumpf; 2. Ambos; 3. Töpferscheibe.

סַדָּנָא *x. m.* 1. Baumstumpf; 2. Mittelstück im Mühlstein; 3. Jer 18, 3 (MS סַדְנָא) Töpferscheibe; 4. Masse; 5. (auch סַדְּנָא) Instrument bei der Verfertigung von Dattelwein (?).

סַדְנָא *x. m.* (*esseda*) Wagen.

סודנים (Tos. Kel. BabB VII, 10) l. צִידָנִים, s. צִידוֹנִי.

סדסים (Siphre Dt 234), l. בּוּרְסִין.

סָדַק *h.* spalten. *Ni.* 1. gespalten werden; 2. beschnitten werden. *Pi.* spalten, zerreissen.

סְדַק *a.* 1. *pt. pass.* סְדִיק Lv 11, 7 spalten. *Pa.* 1. spalten; 2. *pf. c. s.* סַדִּיקְנוּן 2 K 2, 12 (MS סַדְקִנּוּן) zerreissen.

סֶדֶק *h. m.* 1. Spalt; 2. Fetzen.

סִדְקָא *a. m., pl.* סִדְקִין 1 K 11, 30 Fetzen, Lappen.

סִידְקִי *x. f.* (σιτικός) 1. Getreidemarkt (Getreidechan); 2. Getreidehändler.

סִדְקִית *x. f.* Getreidehändlerin.

סִדְקִית *h. f.* spitzig.

סדקארים l. סַרְקָרִים.

סָדַר *h.* 1. ordnen; 2. aneinanderreihen. *Pi.* 1. ordnen; 2. eine Abschätzung vornehmen (behufs Belassung der notwendigsten Utensilien). *Pu.* geordnet sein. *Hi.* 1. ordnen; 2. die Reihenfolge feststellen.

סְדַר *a.* ordnen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* סַדְּרִית Nu 23, 4 dass.; 2. forträumen; 3. eine Abschätzung vornehmen. *Aph. ipf.*

2 *sg.* תְּסַדַּר Ex 21, 1 in Ordnung vorlegen. *Itpa.* geordnet werden.
סוּדָר *x. m.* (σουδάριον) Tuch.
סַדַּר (bJom 85ª) l. סְרַד.
סֵדֶר *h. m.* 1. Ordnung; 2. Reihenfolge; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück.
סִדְרָא (Ex 28, 17) *a. m.* 1. Ordnung; 2. Reihe; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück; 6. Lehrhaus.
סוּדְרָא (Ru 3, 15, MS סְדוּרָא!), סוּדָרִין *x. m.* (σουδάριον) Tuch.
סדרונגיא l. סְרוֹנְגְיָא.
סַדְרָן, סַדְּרָן *h. m.* Ordner (von Traditionen).
סַדְּרָנָא *a. m.* dass.
סָהַד *h. Pi.* mit Zeugen versehen.
סְהַד *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *sg.* תַּסְהֵיד Dt 5, 18 1. Zeugnis ablegen; 2. zum Zeugen aufrufen; 3. bezeugen. *Ittaph. pf.* אִתַּסְהַד Ex 21, 29 bezeugt werden.
סָהֲדָא (Dt 19, 18) *a. m., ind.* סָהִיד Lv 5, 1 Zeuge.
סַהֲדָא (?) *a. m.* Zeugnis.
סָהֲדוּתָא (Ex 31, 18) *a. f.* 1. Zeugnis; 2. *pl. d.* סָהִידְוָתָא Dt 6, 20 Bezeugung; 3. Beweis.
סַהַר *h. m.* runde Einfriedigung (f. Tiere).
סִיהֲרָא, סַהֲרָא (Gn 37, 9) *a. m.* Mond.
סַהֲרוֹן *h. m.* mondförmige Zierrat (?).
סַהֲרוֹנָא *a. m., pl. d.* סַהֲרוֹנַיָּא Ri 8, 26 dass.
סַהֲרָנָא *a. m.* dass.
סוּא *h. m.* Korb.
סוּאֲבָא *a. m.* Unreinheit.
סוּאֲבוּתָא *a. f.* dass.
סוּאֲבְתָּא *a. f., c.* סוּאֲבַת Lv 5, 3, *c. s.* סְאוֹבְתֵיהּ Lv 5, 3, *pl. c.* סוּאֲבַת Koh 9, 8 1. Unreinheit; 2. Unreines.
סְוָאר s. סְוָר.
סוּב s. סוּף.
סוֹבֵב *h. m.* 1. Rand; 2. Reifen.

סוּבְבָא (Ex 27, 5, MS סוּבִיבָא) *a. m.* dass.
סוּבִּין *h. m. pl.* Ränder (?).
סוּבִין *h. m.* Schwert.
סוּבְרָא I *a. m.* Last.
סוּבְרָא II *a. m.* Hoffnung.
סוּג I *h.* umfriedigen, umzäunen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* eingefriedigt.
סוּג II *h. Hi.* הִסִּיג verrücken.
סוּג *a., pt. pl.* סָיְגִין Ho 2, 8 umzäunen. *Pa. pf.* 3 *pl.* סַיִּגוּ Ct 7, 3 (MS סְיָגֻן) als Umzäunung ziehen.
סוּג *h. m.* Korb (Kasten?).
סוּגָא *a. m.* ein Vogel.
סוּגָה *h. f.* Umfriedigung.
סוּגַר *h. m.* Verschluss (Kette?).
סוּד *h.* tünchen. *Pi.* dass.
סוּד *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסוּד Dt 27, 2 dass.
סוֹד I *h. m.* Fundament.
סוֹד II *h. m.* 1. Geheimnis; 2. Rat.
סוֹדְנִי *h. m.* Schwätzer (?).
סוּחַ *h.* sagen. *Hi.* 1. sprechen; 2. erzählen.
סוּחַ *a.* sagen, anreden.
סוּחָא *a. m.* Geschwätz.
סוּחִיתָא (Jes 5, 25, MS סְחָוְתָא) *a. f.* Unrat.
סַוְּחִי *h. m.* Schwimmer.
סוֹחֵר *h. m.* 1. Händler; 2. Bettler.
סוּט *h. Hi.* bewegen, erschüttern. *Ni.* bewegt werden.
סוּט I *a., pf.* סָט Thr 2, 8 bewegen. *Aph. pf.* אַיְסֵיט dass. *Itpe.* scheu werden.
סוּט II *a., pf.* סָט Koh 2, 15 (MS סָטָא) abtrünnig sein.
סוטדה s. סְטָדָה.
סוֹטָה *h. f.* 1. die des Ehebruchs Verdächtige; 2. Name eines talmud. Traktats.
סְוֵי *a.* begehren. *Aph.* sich sehnsüchtig wenden.
סוֹי *h. m.* Korb.
סְוִירָא (Prov 23, 29)?

סוך I *h.* bestreichen, salben. *Ni.* gesalbt werden. *Hi. pt.* מֵסִיךְ 1. מֵנִיק, s. יָנַק.

סוך II *h. Pal.* 1. anstossen; 2. ansengen.

סוך *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסוּךְ Dt 28, 40 Ausg. Merx (Cod. Soc. 84 Lücke) bestreichen, salben. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* יִתְּסָךְ Ex 30, 32 gestrichen werden.

סוך *h. m.* Zweig, Busch.

סוכָא *a. m., c. s.* סוכֵיהּ Ez 31, 3 dass.

סוכָה *h. f.* dass.

סוכו Ortsname.

סוכָיָה *a. m.* aus Socho.

סוכֵר. עֵין ס׳ Name einer Quelle.

סוכְתָא *a. f., ind.* סוכָא Jes 17, 6 Zweig.

סול *h. m.* Stachel, Gerte.

סולָא *a. m., ind.* סול NuJI 19, 2 dass.

סולְאנָא *a. m.* Schlacke.

סולֶת *h. f., pl.* סְלָתוֹת 1. Feinmehl; 2. Gebäck davon.

סולְתָא (Gn 18, 6, MS סולְתָא) *a. f., ind.* סולֶת Ex 29, 2 dass.

סום I *h. Pi.* 1. kennzeichnen; 2. genau bezeichnen; 3. bestimmen; 4. endigen. *Hitp.* 1. genau bezeichnet werden; 2. beendigt werden.

סום II *h. Ni.* blind werden.

סום I *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסִים Lv 19, 14 1. legen; 2. setzen; 3. anlegen. *Pa.* 1. anlegen; 2. anzeichnen, genau bemerken; 3. schliessen. *Aph.* vorlegen. *Itpa.* 1. genau bezeichnet werden; 2. geschlossen werden.

סום II *a.* erblinden. *Pa. pf.* 3 *pl.* סַיְמוּ Ct 5, 7 (MS סַמִּיוּ) blind machen.

סומָא *h. m., pl.* סומִין Blinder.

סומָא *a. m., pl.* סומָן Jes 29, 18 (MS סָמָן) dass.

סומָה *h. f.* Blinde.

סומָךְ *h. m.* Ring oder Schlinge am Joch, worin die Pflugdeichsel hängt.

סומְתָא *a. f.* Mal.

סונָא *a. m., c.* סָוָן Mi 7, 10 (MS סִין) Kot.

סוּס Name eines Krauts.

סוס. אסיסני (bPes 4ᵃ) s. אסיסנא.

סוס *h. m.* Pferd.

סוסָא *a. m., pl. c. s.* סוסוהי 2 K 5, 9 Soc 59 dass.

סוסְבָל *h. m.* eine Heuschreckenart.

סוסָה *h. f., pl.* סוסיות Stute.

סוּסְטֵי (Σεβαστή) Ortsname (Samaria).

סוסְיָא I (Ex 15, 1) *a. m., pl.* סוסָוָן Gn 49, 17, סוסָוָתָן Pferd.

סוסְיָא II (Jes 38, 14) *a. m.* Schwalbe(?).

סוסִיתָה, סוסִיתָא Ortsname.

סוע *a., ipf.* יְסוּעַ Lv 14, 42 (MS יְשׁוּעַ), s. שׁוּעַ.

סוּעֲרָנָא s. סְעָרָנָא.

סוף *h.* vernichten. *Pi.* dass. *Pu. pt. f.* מְסֻיֶּפֶת Spätfeige. *Hitp.* bis zuletzt gelassen werden. *Pal.* völlig vertilgen.

סוף *a.* 1. *ipf.* יְסוּף Lv 26, 20 ein Ende nehmen, schwinden; 2. vernichten; 3. *pf.* סָף Thr 4, 11 vollenden. *Pa.* 1. vernichten; 2. *pt. pl.* מְסַיְּפִין 1 K 14, 10 (MS מְסִיפִין) schwinden; 3. ein Ende machen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲסֵיף Dt 32, 22, אָסֵיף Ze 1, 3 vernichten.

סוף *h. m.* Schilf (nur in יַם סוף Schilfmeer).

סוף *h. m.* Ende. לא סוף דָּבָר — אֶלָּא nicht nur — sondern auch. סופֵי תְאֵנִים die letzten Feigen.

סופָא (Gn 49, 9) *a. m.* dass. סופֵי קַיְטָא Mi 7, 1 (MS סִיפֵי ק׳) die letzten (Feigen) des Sommers.

סופָא *a. m., ind.* סוף Dt 1, 1 Schilf (nur in יַם סוף).

סופָה *h. f.* Ende.

סופִין *h. m.* Schwert.

סופִינָא *a. m., c. s.* סופְנֵיהּ 2 S 21, 16 dass.

סופְפְתָא Ortsname.

סופֵר *h. m.* 1. Schreiber; 2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. Gelehrter

der Zeit Esras. *pl.* סוֹפְרִים Name eines talmud. Traktats.

סָוֶר *h. m.* geschichteter Haufe.

סָוַר *h.* aufhäufen.

סוּר *h.* 1. abweichen; 2. weichen. *Hi.* 1. entfernen; 2. abtrünnig machen. *Ho.* beseitigt werden.

סוּר *a.* untersuchen. *Pa.* dass.

סוּר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gischt; 3. schlimme Natur; 4. Bösartiger.

סוּר Name eines Tempelthors.

סוּרָא *a. m.* Name eines Krauts.

סוּרָא Ortsname.

סוּרָאָה *a. m.* aus Sura.

סוּרָג *h. m.* Gitter.

סוּרִיאֵל Engelname.

סוּרֵינָא *a. m.* Gitter.

סוּרָם *h. m.* eine Pflanze (?).

סֻורִיקִין s. סְבְרִיקִין.

סוּרְתָא Ortsname.

סוּת *h. Hi.* verlocken, locken. *Ni.* verlockt werden.

סוּת *h. m.* Verlockung.

סוּת *h. m., pl.* סוּתוֹת Kleid.

סְחָא *a.* 1. *ipf.* יִסְחֵי Lv 14, 8 (MS יַסְחֵי) schwimmen; 2. baden. *Aph.* *imp. pl.* אַסְחוּ Gn 18, 4 baden, waschen.

סְחוּ *h. m.* Schwimmen.

סַחְוָא (Ez 47, 5) *a. m.* dass.

סְחוּי *h. m.* dass.

סְחוּם (falsch סחוס) *h. m.* Ohrknorpel.

סְחוּפָא *a. m.* Umstossen.

סְחוֹר *a.* סְחוֹר סְחוֹר Lv 8, 15 rings herum.

סְחוֹרָה *h. f.* 1. Handel; 2. Ware; 3. männl. Personenname.

סְחוֹרְתָא (Gn 34, 10) *a. f.* 1. Handel; 2. Ware.

סְחוּתָא (Zeph 1, 17) *a. f.* Unrat.

סָחַט *h.* auspressen.

סְחַט *a.* dass.

סָחְיָא *a. m.* Schwimmer.

סְחִיטָה *h. f.* Auspressen.

סַחְיָנָא *a. m.* Schwimmer.

סְחִיתָא (Ze 1, 17, MS סְחוּתָא) *a. f.* Unrat.

סְחַן *a. Aph.* umfassen.

סָחַף *h.* 1. niederwerfen, verheeren; 2. zerren. *Hitp.* verheert werden.

סְחַף *a.* 1. niederreissen; 2. stürzen; 3. antreiben. *Pa.* stürzen, umkehren. *Itpe.* 1. *pf.* אִסְתְּחַף Est II 6, 12 gestürzt werden; 2. verheert werden.

סָחַק *h.* 1. lachen, scherzen; 2. *pt.* סוֹחֵק reichlich. *Pi.* verlachen.

סָחַר *h., pt.* סוֹחֵר Hausierer, herumziehender Händler.

סְחַר *a.* 1. *ipf.* יִסְחַר Nu 34, 4 (MS יַסְחַר) im Kreise herumgehen; 2. Handel treiben; 3. umringen. *Pa. pt. pl.* מְסַחֲרִין Thr 1, 6 (MS מְסַחַּרִין) umhergehen. *Aph.* 1. *pf.* אַסְחַר Ex 13, 18 wenden lassen, führen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּסְחַר Nu 36, 7 sich wenden, wandern; 3. *pf.* 3 *pl.* אַסְחַרוּ Gn 37, 25 sich zur Mahlzeit lagern; 4. *ipf.* 2 *pl.* תַּסְחֲרוּן Jos 6, 3 umringen. *Itpe.* 1. *pf.* אִסְתְּחַר Gn 42, 24 sich wenden; 2. *imp.* אִסְתְּחַר Gn 27, 19 sich zur Mahlzeit lagern.

סַחְרָן *h. m.* Händler.

סַחְרָנָא *a. m., pl.* סַחְרָנִין, 1. *c. s.* סַחְרָנֵיכוֹן Lv 25, 44 Umgebung; 2. Nachbarschaft.

סַחְרָנוּתָא *a. f., c.* סַחְרָנוּת Ex 7, 24 um — herum.

סְחַרְתָּא *a. f.* 1. *c. s.* סַחְרָתְהוֹן Ez 32, 22 (MS סַחְרָנוּתְהוֹן) Umgebung; 2. Ortsname.

סַט *h. m.* Biegung (zwischen Griff und Sichel).

סְטָא (Gn 30, 1) *a.* 1. abweichen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּסְטֵי Nu 5, 12 untreu werden. *Aph.* 1. *inf. c. s.* אַסְטָיוּתַהּ Nu 22, 23 ablenken; 2. *pt. pass.* מַסְטֵי Jes 58, 6 Soc 59 beugen (das Recht).

סְטִיבַס *x. m.* (σπιβdς) Ruhebett.

סְטָדָא weibl. Personenname.

סְטָדִין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.

סָטָה *h.* 1. abweichen; 2. treulos sein.

סְטוּמְתָא *a. f.* Siegel.

סְטוּתָא *a. f., c. s.* סְטוּתֵיהּ Koh 2, 15 Abweichung.

סְטַטְיוֹנָר *x. m.* (στατιονάριος) Wachsoldat.

סַטְיָא, סְטָיָא (Dt 19, 16) *a. m.* Abfall.

סְטָיו (סְטָיו?) *x. m.* (στοά, στοιά) 1. Säulenhalle; 2. Fussboden.

סיטיון (Tos. Kel. BabM II) l. סְטָיון, s. סְטָיו.

סָטִיף *h. m.* mit rissiger Haut (?).

סְטִיתָא *a. f.* Treulose.

סְטַכְטוֹן *x. m.* (στακτόν) Myrrhenöl.

סְטַכְתְּ *x. m.* (στακτή) dass.

סטיכם l. סְטִיכָם.

סְטְלָא *x. f.* (σίτλα) Wassereimer.

סְטַם *a.* siegeln.

סָטַן *h.* anfeinden. *Hi.* anfeinden, verklagen.

סְטַן *a.* dass. *Aph.* 1. *inf.* אַסְטָנָא Sac 3, 1 verklagen; 2. verführen.

סִיטוֹן *x. m.* (σιτώνης), *pl.* סִיטוֹנוֹת Getreidehändler.

סָטָן *h. m.* Widersacher, Satan.

סָטָנָא *a. m., ind.* סָטָן Nu 22, 22 dass.

סוּטִינָא *x. m.* (σατίνη), *c. s.* סיטוניהון Jes 21, 8 (MS סִיטוּעֲהוֹן), l. סוּטִינֵיהוֹן Streitwagen.

סִטְנָה (Gn 26, 21, MS שִׂטְנָה) Name eines Brunnens.

סיטנו (Tanch Schoph. 2) l. שׂוּטְרוֹ, s. שׂוּטֵר.

סיטם l. סִיטָם.

סָטִים *x. m.* (ἰσάτις) Waid (eine Farbpflanze).

סִיטוּסִימָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.

סָטַף *h. Ho. pt.* zerrissen, geplatzt (von überreifen Früchten).

סוטר l. סוּסְרָמֵי.

סָטַר *h.* mit der flachen Hand schlagen. *Pi.* dass.

סְטַר I *a.* zerstören.

סְטַר II *a. Aph.* ausbreiten.

סִטְרָא *a. m., c.* סְטַר Ex 13, 20 1. Seite; 2. Rand.

סִטְרָא *a. m.* Lohn.

סִטְרָאָה *a. m.* etwas Anderes.

סְטְרַטֵיגוֹס *x. m.* (στρατηγός) Befehlshaber (*comes militum*).

סְטְרַטְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.

סטריות (Tanch Pikk. 3) l. סְטָדְיוֹת, s. סְטָדִין.

סטרומסין (KohR 3, 9) l. mit Ausg. Pes. סְטְרוֹמְסִין.

סְטְרוֹמָטִין *x. m. pl.* (στρώματα) Bettpolster.

סְטַרְנְלְיָא, סְטַרְנַרְיָא *x. f.* (Σατουρνάλια) römisches Fest.

סִיאָה I *h. f.* eine Ysopart.

סִיאָה II *h. f.* Versammlung.

סִיאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. böse Natur.

סִיאוֹרָא *a. m.* Sauerteig.

סִיאָר s. שְׂאֹר.

סִיב I (Gn 27, 1) *a., pf.* 1 *sg.* סִיבִית Gn 18, 12 alt sein. *Itpe.* alt werden.

סייבת (BerR 78) l. סַיֶּפֶת s. סוּף. סיב.

סִיב *h. m.* Faser, Bast.

סִיבָא I *a. m.* dass.

סִיבָא II *a. m., ind.* סִיב Gn 25, 8 1. alt; 2. Greis; 3. angesehener Mann; 4. Gelehrter.

סַיְבָא *a. m.* schmutzig.

סֵיבָא *a. m., c. s.* סֵיבֵיהּ 1 K 14, 4 Greisenalter.

סֵיבוּת *h. f.* graues Haar.

סֵיבוּתָא *a. f.* 1. *ind.* סֵיבוּ Gn 15, 15 Greisenalter; 2. graues Haupt.

סֵיבְתָא *a. f.* 1. *c. s.* סֵיבְתִי Gn 44, 29 graues Haupt; 2. graues Haar; 3. Greisenalter. *pl.* סֵיבָתִין Gn 44, 20 dass.; 3. Würde eines Gelehrten.

סִיג *h. m.* 1. Schlacke; 2. unedles Metall; 3. Blütenstaub (?).

סִיג *h.* s. סוּג.
סִיג *a.* s. סוּג.
סְיָג *h. m.* Einfriedigung, Umzäunung.
סְיָגָא *a. m., ind.* סְיָג Mi 7, 4 (MS סְיָג) dass.
סִיְגָא *a. m.* Zweig (?).
סִיד *h.* s. סוּד.
סִיד *a.* s. סוּד.
סִיד *h. m.* 1. Kalk; 2. eine Art Schminke.
סַיָּד *h. m.* Tüncher.
סִידָא (Dt 27, 2) *a. m.* Kalk.
סִיוָאָה (?) *a. m.* aus Siwa (?).
סְיוּגְתָא *a. m., c.* סְיוּגַת Mi 7, 4 Einfriedigung.
סִיּוּד *h. m.* Tünchen.
סִיוּטָא *a. m.* Erschütterung, Schrecken.
סִיּוּם *h. m.* Schluss.
סִיּוּמָא *a. m.* dass.
סִיוָן (Est II 8, 9) Name des 3. Monats.
סִיּוּעַ *h. m.* Hilfe.
סִיּוּעָא *a. m.* dass.
סִיּוּפָא *a. m., pl. c.* סִיּוּפֵי Am 8, 2 Spätling, Spätfeigen.
סְיָח *h. m.* männl. Eselsfüllen.
סַיָּחָא *a. m.* Schwimmer.
סְיָחָה *h. f.* weibl. Eselsfüllen.
סִיחָה *h. f.* Rede.
סִיחוֹן männl. Personenname.
סִיט *h. m.* 1. ein Längenmass (Entfernung der Spitze des Daumens und des Zeigefingers?); 2. s. סֵט.
סַיְטְנָא (?) *a. m.* der abzuweichen pflegt.
סיטנא. כסיטנא (Tos. Kel. BabM II) l. כְּפוּי טְנָא.
סִיטוּסִיטָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.
סִיכָה *h. f.* Salben.
סימא (ExJI 32, 20) l. סוּמָא, s. סוּמְתָא.
סִימָה *h. f.* Schatz.
סִימוֹנָא *a. m.* eine Rohrart.
סִימְנָא *a. m.* Schatz.
סִימְתָא *a. f., pl.* סִימָן Gn 43, 23 dass.
סִינָא I *a. m., c.* סִין Jes 10, 6 Kot.
סִינָא II *a. m.* Hut.

סֵינָא *a. m., c. s.* סֵינֵיהּ Dt 25, 9 Schuh, Sandale.
סִינָקִי *h. m.* aus Sijan.
סִיס *h. m.* Faser.
סִיסָא *a. m., pl. d.* סִיסַיָּא NuJI 15, 38 dass.
סִיסְיָא *a. m.* Unzufriedenheit.
סִיסִין I *x. f.* ein Heilmittel (*Matricaria Chamomilla*).
סִיסִין II Ortsname.
סִיסָם *x. m.* Ebenholz.
סִיסְנָא *a. m.* Dattelrispe (?).
סִיסְרָא männl. Personenname.
סִיֵּעַ *h. Pi.* helfen, unterstützen.
סַיַּע *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* סַיְּעָא Koh 2, 9 dass. *Itpa.* 1. *pt. pl.* מִסְתַּיְּעִין Mi 4, 14 sich zusammenscharen; 2. Hilfe erhalten, gelingen.
סִיעָא *a. m.* Gesellschaft.
סִיְעָא *a. m., c. s.* סִיְעָנָא Thr 4, 17 (nicht im MS) Hilfe.
סִיעֲדָא (Lv 26, 37, MS תְּקוּמָה) *a. m.* Hilfe.
סִיעָה *h. f.* Schar, Gesellschaft, Genossenschaft.
סִיעֲתָא *a. f., pl.* סִיעָן Nu 24, 24 dass.
סַיַּעְתָּא *a. f.* Hilfe.
סַיִף *h. m.* Schwert.
סַיְפָא, סֵיפָא I *a. m., c. s.* סֵיפָךְ Gn 27, 3 dass.
סֵיפָא II *a. m.* Ende.
סִיפָא *x. m.* Apfel.
סֵיפָא *a. m.* 1. *pl. c.* סֵיפֵי Dt 4, 32 Ende; 2. *pl. c.* סֵיפֵי Mi 7, 1 Spätfrucht.
סַיָּפָא *a. m.* Schwertträger.
סְיָפָה *h. f.* Spätfeige.
סיקיא (ExJII 7, 19) l. קִיסַיָּא mit Cod. Vat., s. קִיסָא.
סִיר *h. m.* Topf.
סִירָא I *a. m.* Panzer.
סִירָא II männl. Personenname.
סַיָּרָא *a. m.* Untersucher, Spion.
סִירָא, סִירָה I *h. f.* Dornbusch.

סִירָה II *h. f.* Einfriedigung.
סֵירוּב *h. m.* Ablehnung.
סֵירוּג *h. m.* 1. Flechten; 2. Weise des Flechtens (mit Überspringung des Mittelgliedes).
סֵירוּחַ *h. m.* Übelriechendes.
סֵירוּף *h. m.* Versündigung.
סֵירוּס *h. m.* 1. Kastrieren; 2. Umkehren (der Ordnung).
סֵירוּף *h. m.* Verbrennen.
סִירְתָא *a. f.*, *pl.* סִירִין Jes 34, 13, סִירָן, סִירָיָן Dornbusch.
סִיתָא (Lv 22, 28) *a. f.* Mutterschaf.
סַךְ *x. m.* (κάσις) Bruder.
סְכָא *a. m.* Summe, Zahl.
סְכָא I *a.* summieren.
סְכָא II *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* סְכֵיתֵיהּ Nu 24, 17 schauen; 2. hoffen. *Pa. pt. c. pron.* מְסַכֵּינָא Hb 2, 1 (MS מְסַכְּינָא), *pl.* מְסַכַּן Jes 47, 13 (MS מְסַכְּן) ausschauen, erwarten. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִסְתַּכִּיאוּ Gn 18, 16 ausschauen; 2. hoffen, lauern.
סָכָה *h.* schauen.
סֻכָּה *h. f.* 1. Hütte: 2. Festhütte.
סַכְוָאָה (Jes 21, 6, MS סָכוּאָה) *a. m.* Späher, Wächter.
סִכּוּי *h. m.* Hoffnung.
סִכּוּיָא *a. m.* dass.
סִכּוּךְ *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedachung.
סְכוּכִית I *h. f.* Glas.
סְכוּכִית II *h. f.* überhängend, hervorragend.
סְכוּלָא *a. m.* 1. Verstand; 2. Verständiges.
סְכוּם *h. m.* 1. Zahl, Summe; 2. Zählung.
סְכוּמָא *a. m.* dass.
סִכּוּן *h. m.* Gefährdung.
סִכּוּף *h. m.* Qual, Elend.
סִכּוּת (Am 5, 26) Name einer Gottheit.
סִכּוּת. ס׳ בְּנוֹת (2 K 17, 30) dass.
סְכוּתָא *a. f.* 1. Nu 23, 14 Umschau; 2. Gn 31, 49 Warte; 3. Thr 4, 17 (nicht MS) Hoffnung; 4. Ortsname.

סָכֵי *h. m.* סְכֵי שֶׁמֶשׁ blinzelnd (eigentl. Sonne schauend).
סָכְיָא *a. m.* 1. Schauer; 2. KohR 9, 18 l. mit Ausg. Pes. סְבָא.
סִכְיוֹנָא *h. m.* Hoffnung.
סַכִּין *h. m.* Messer.
סַכִּינָא (Gn 22, 6) *a. m.* dass.
סָכַךְ I *h. Pi. Po.* 1. decken, bedecken; 2. eine Bedachung machen. *Pu.* bedacht sein. *Hi.* dass. הֵסֵךְ רַגְלָיו seine Notdurft verrichten. *Hitp. Hitpo.* bedeckt werden.
סָכַךְ II *h. Hi.* flechten, weben. *Pilp.* umschnüren, in ein Netz stecken.
סְכַךְ *a.* flechten. *Pa.* dass. S. auch סְבַךְ.
סְכָךְ *h. m.* Bedeckung, Bedachung.
סְכָכָא *a. m.* dass.
סְכָכָה *h. f.* dass.
סָכַל *h. Hitp.* 1. betrachten; 2. nachdenken.
סְכַל I *a. Aph.* 1. belehren; 2. einsichtig sein. *Itpa. inf.* אִסְתַּכָּלָא Gn 3, 6 einsichtig werden; 2. *pt.* מִסְתַּכַּל Nu 21, 9 betrachten.
סְכַל II *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַסְכֵּילְתָּא Gn 31, 28 thöricht handeln. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִסְתַּכֵּילִית 2 S 24, 10 thöricht sein.
סַכְלָא *a. m.* thöricht, Thor.
סָכְלָא *a. m.* Einsicht.
סַכְלְנוּתָא *a. f.* dass.
סְכוֹלַסְטִיקָא *x. m.* (σχολαστικός) Advokat.
סָכְלְתָנָא *a. m.*, *ind.* סָכְלְתָן Gn 41, 33 verständig.
סָכְלְתָנוּתָא *a. f.*, *ind.* סָכְלְתָנוּ Ex 31, 3 Einsicht.
סָכַם *h.* summieren. *Hi.* 1. übereinstimmen; 2. meinen.
סְכַם *a.* 1. summieren; 2. zustimmen. *Aph. pt.* מַסְכִּים Ct 8, 13 zustimmen, übereinstimmen. *Itpe.* beschlossen werden.
סַכְמוּתָא *a. f.* Beschluss, Bestimmung.
סָכַן *h. Pi.* gefährden. *Pu. pt.* gefährdet. *Hitp.* in Gefahr geraten, gefährdet sein.

סְכַן *a.* in Gefahr geraten. *Pa. pt. pass. f.* מְסַכְּנָא 2 S 22, 5 gefährden. *Aph.* Gefahr verursachen. *Itpa.* in Gefahr geraten.
סִכְנָא Ortsname.
סַכָּנָה *h. f.* Gefahr. סַכָּנַת נְפָשׁוֹת Lebensgefahr.
סִכְנַיָּא Ortsname.
סִכְנִין, סִכְנֵי Ortsname.
סכניתא l. סַכְנִיתָא.
סַכַּנְתָּא *a. f., c.* סַכָּנַת Thr 5, 9 (MS סַכָּנַת) Gefahr.
סכום s. סָגוֹם.
סִכְסָא *a. m.* dumm.
סַכְסִיתָא (?) *a. f.* Koralle.
סִכְסֵךְ I s. סוּךְ II.
סִכְסֵךְ II s. סָכַךְ II.
סַכְסְנָא *a. m.* dumm.
סָכַף *h.* quälen. *Pi. Hi.* dass.
סְכַף *a.* dass.
סָכַר I *Ni.* verstopft werden. *Hitp.* eingeengt werden (?).
סְכַר *a. Pa.* 1. verstopfen; 2. l. סָבַר. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִסְתְּכַרוּ Gn 8, 2 verstopft werden. *Itpa.* dass.
סַכָּר *h. m.* Verstopfer (von Wasserläufen für den Fischfang).
סִכְרָא (Jes 19, 10), סִכְרָא *a. m.* 1. Verstopfung, Schleuse; 2. Verschluss, Schloss.
סִכְרָא Ortsname.
סִכְּתָא (Dt 23, 14) *a. f., pl.* סִכִּין 1. Pflock; 2. Dorn; 3. Pflugschaar; 4. Münzstempel.
סַל *h. m.* Korb.
סַלָּא (Gn 40, 17) *a. m.* dass.
סָלָא *h. Pi. Hi.* in die Höhe bringen.
סְלָא *a. Aph.* verachten, verwerfen.
סַלָּא *x, f.* (*sella*) Sessel.
סִלְּא s. סִלְּתָא.
סִלְאָנָא *a. m.* Schlacke.
סַלְבּוּנָא *a. m.* ein Teil der weibl. Kleidung.
סַלְגִּיתָא, סַלְגִּיתָא *a. f.* Korb.

סלגורין l. סַנְגְּלָרִין.
סָלַד *h.* zurückspringen, zurückzucken. *Pi.* Unzucht treiben.
סְלָו s. סְלָיו.
סִלְוָא *a. m., pl. d.* סִלְוַיָּא Ct 2, 2 Dorn.
סְלוּכְיָא s. סְלוּקְיָא.
סִלּוֹן *h. m.* Dorn.
סִילְוָנִי (Σιλουανός) männl. Personenname.
סִלּוּק *h. m.* 1. Entfernen; 2. Aufhören; 3. Tod.
סְלוּקְיָא (Σελεύκεια) Ortsname.
סְלוּתָא *a. f.* Unrat.
סָלַח *h.* verzeihen. *Ni.* verziehen werden.
סְלַח *a., pt.* סָלַח Ex 34, 7 verzeihen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּסַלְּחוּן Nu 18, 1 Verzeihung erwirken; 2. *inf.* סַלָּחָא Jes 55, 7 verzeihen.
סלטא l. סַלְּתָא.
סיליי s. כיליי.
סְלָיו *h. m.* Wachtel.
סְלָיו (Ex 16, 13, MS סְלָו) *a. m.* dass.
סַלִּיוֹן (?).
סְלִיחָה *h. f.* 1. Verzeihung; 2. Sühnritus.
סְלִיחוּתָא *a. f., c.* סְלִיחוּת Jer 8, 15 Verzeihung.
סְלִיחָתָא *a. f., c.* סְלִיחַת Jer 14, 19 (MS סְלִיחוּת) dass.
סְלִיל *h. m.* 1. Spule (im Weberschiffchen); 2. dünnes Rohr.
סְלִילָה *h. f.* Körbchen.
סוֹלְיָם, סוֹלְיָסָה *x. m. pl.* (*solea*) Sandale.
סוֹלְיָם *x., pt.* מְסוּלְיָם nur mit Sohle versehen.
סוליתא s. סוֹלְיָם.
סִלְיְתָא *a. f.* Nachgeburt.
סַלְכָּא (?) männl. Personenname.
סָלַל I *h.* springen. *Ni.* sich erheben. *Pi. Po.* Unzucht treiben. *Pilp.* erheben. *pt. pass.* מְסֻלְסָל bevorzugt.
סָלַל II *h. Pilp.* kräuseln, Locken machen.
סֻלָּם *h. m., pl.* סֻלָּמוֹת 1. Leiter. סֻלָּמָה

שֶׁל צוֹר tyrische Leiter (Küstenstrich bei Tyrus); 2. ein Kleidungsstück des Weibes; 3. Stufe.
סַלְמָא (Gn 28, 12, MS סוּלְמָא) *a. m.* dass.
סַלְמַי männl. Personenname.
סַלְמַנְדְּרָא *x. f.* (σαλαμάνδρα) Salamander.
סַלְמַנְטוֹן *x. m.* (vgl. ἕλμινθος) Kornwurm. תסלמנטון LvJI 26, 10 MS, l. מְסַלְמַנְטוֹן vom Kornwurm gefressen.
סִילוֹן *x. m.* (σωλήν), *pl.* סִילוֹנוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Strahl.
סִילוֹן *x. m.* (σελλίον) Sessel.
סִילָנִי (Σιλανός) männl. Personenname.
סַלְסוּל I *h. m.* Vorzug, Auszeichnung.
סַלְסוּל II *h. m.* Kräuseln (des Haars).
סַלְסְלָא *a. m., pl.* סַלְסְלִין Jer 6, 9 hochhängender Zweig.
סַלְסָלָה *h. f.* feingewebter Stoff.
סַלְסִלָּה *h. f.* Korb.
סֶלַע *h. m.* 1. Fels, Stein; 2. ein Gewicht; 3. eine Münze (= 4 Denare). ס' צוֹרִי tyrischer Sela. ס' מְדִינָה Provinzialsela (der 8. Teil des Wertes des tyrischen Sela); 4. Geld; 5. Schuppe (?).
סַלְעָא *a. m., pl.* סַלְעִין Gn 20, 16 eine Münze (s. oben).
סָלְעָם *h. m.* Heuschreckenart.
סַלְעֵם *a., pt. pass. f.* מְסַלְעֲמָא Na 3, 11 verderben. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִסְתַּלְעֲמוּן Ob 16 Soc 59 vernichtet werden.
סַלְעֲמוּתָא *a. f.* Vernichtung.
סָלַף *h. Pi.* verdrehen.
סְלַף *a.* dass. *Itpe.* אִסְתְּלֵיף Est II 6, 10 (MS אִסְתְּלַף) sich verdrehen.
סַלְפִּיד, סַלְפִּידָם, סַלְפִּינְגַּס *x. m.* (σάλπιγξ) Trompete.
סַלְפִּיתָא *x. f.* (σάλπη) eine Fischart.
סְלִיק, סְלִיקָא (Σελεύκεια) Ortsname.
סָלַק *h.* beseitigen (?). *Pi.* 1. beseitigen, entfernen; 2. aufheben. *Pu.* entfernt sein, ausbleiben. *Hitp.* 1. sich entfernen; 2. sterben.
סְלַק I, סְלֵיק (Gn 19, 28) *a.* 1. *imp.* סַק Dt 32, 49, *ipf.* 1 *sg.* אֶסַּק Ex 32, 30 aufsteigen. סְלַק דַּעְתֵּיהּ meinen; 2. begegnen; 3. gelingen; 4. heilen. *Pa. pf.* 2 *sg.* 1. סַלֵּיקְתָּא Gn 49, 9 entfernen; 2. *imp.* סַלֵּיק Ri 3, 19 aufhören; 3. entlassen. *Aph. pf.* אַסֵּיק Lv 9, 17 aufsteigen lassen, darbringen. *Itpa. pf.* אִסְתַּלַּק Gn 12, 8 sich entfernen. S. נְסַק.
סְלַק II s. שְׁלַק.
סִלְקָא *a. m.* Mangold (*Beta vulgaris*).
סַלְקוּתָא *a. f.* Speisesack (?).
סלקטרין s. דלקטר.
סילקי. בס' jBabM 11ᵃ l. בָּסִילְקִי *x. f.* (βασιλική sc. ὁδός) Landstrasse.
סלקי 1. l. פִּילְקִי; 2. l. כִּלְקִי.
סְלִיקְיָא (Σελεύκεια) Ortsname.
סַלְקַנְדְּרִית, סַלְקַנְדִּית *x. f.* (*sal conditum*) Würzsalz.
סְלִיקוֹס 1. (Σέλευκος) männl. Personenname; 2. s. סְלִיקְיָא.
סְלִיקוּפְתָּא *x. f.* (vgl. φάκελος) Bouquet.
סְלִיקְרָאוֹת *x. f.* (vgl. σηρικάριος) Seidenweberei.
סְלִירָא *x. m.* (σελλάριον) Sessel.
סְלָרִין *x. m.* (σαλάριον) Lohn.
סֹלֶת *h. f.* feines Mehl.
סָלַת *h. Pi.* feines Mehl machen, aussieben. *Pa.* ausgesiebt sein.
סַלָּת *h. m.* Feinmehlbereiter.
סַלֵּת *a. Pa.* kleinmachen.
סִלְתָּא I *a. f.* Dornrute.
סִלְתָּא II *a. m.* Späne.
סִלְתָּא, סַלְתָּא *a. f.* Korb.
סִלְתָּא *a. f.* Kehricht (?).
סֻלְתָּא s. סוֹלְתָּא.
סַלְתָּנִית, סַלְתָּנִית *h. f.* eine Fischart.
סַלְתָּנִיתָא *a. f.* dass.
סַם I *h. m.* 1. Pulver, Spezerei; 2. Medizin; 3. Gift.
סַם II *x. m.* (σμῆμα) Lampenruss.
סַמָּא *a. m.* 1. Pulver; 2. Medizin. ס' דִּכְלָּא, ס' דְּמִלְּתָא Hauptsache. 3. Gift; 4. männl. Personenname.

סִימָא I *x. m.* (ἄσημον) Silber.

סִימָא II *x. m.*, *pl.* סִימָן (Jer 4, 21, MS סִימָן) (σημαῖα) 1. Feldzeichen; 2. Bildsäule.

סְמָא *a.*, *pt. pl.* סָמַן Ze 1, 17 (MS סָמַן) blind sein. *Pa.* 1. blind machen; 2. wegwischen, streichen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אִסְתַּמְיָן Est II 5, 1 erblinden.

סַמָּאֵל Name des Anklägerengels.

סְמָאלָא s. *a. m.*, *c. s.* סְמָאלֵיהּ Jon 4, 11 (Soc 59 סְמָלֵיהּ) links. S. סְמָלָא.

סַמְבַּטְיוֹן (Σαββάτιον) Name eines Flusses.

סַמְבָּק *x. m.* (*sebaceus*) Talglicht.

סְמִידָא *x. m.* (σεμίδαλις) Feinmehl.

סמדאה l. סַמְדָאָה.

סְמָדַר *h. m.* Blüte.

סְמָדְרָא *a. m.*, *ind.* סְמָדַר Jes 18, 5 dass.

סמדרקום l. סַמְרְדְּקוֹם.

סְמִידְתָא *x. f.* (σεμίδαλις) Blütenstaub.

סמה (jKeth 31[d]) l. סִינָה, s. סִינָא.

סָמָה *h.*, *pt. pass.* סָמוּי 1. blind; 2. unsichtbar gemacht. *Ni.* 1. erblinden; 2. geblendet werden. *Pi.* 1. blenden; 2. als blind ausgeben. *Hitp.* blind werden.

סִמּוּי *h. m.* Blenden.

סָמוֹךְ *h. m.*, *pl.* סָמוֹכוֹת Stütze.

סְמוּכִין *h. m. pl.* Auslegung einer Schriftstelle nach dem unmittelbar daneben Genannten.

סִמּוּקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.

סְמוּקָא *a. m.*, *ind.* סְמוּק Gn 25, 25 dass.

סַמּוּקִיד männl. Personenname.

סִמּוּקְרָא *a. m.* rot.

סְמוּתָא *a. f.* Blindheit.

סְמְטָא *a. m.* Geschwür.

סִימְטָא *x. f.* (*semita*), *pl.* סִימְטִיּוֹת 1. Pfad; 2. Gasse.

סִימַי (Σίμων) männl. Personenname.

סַמְיָא *a. m.* 1. *pl.* סַמַן Jes 42, 16 Soc 59 blind; 2. männl. Personenname.

סַמְיוּת *h. f.* Blindheit.

סַמְיוּתָא (Dt 28, 28, MS סְמְיוּתָא) *a. f.* dass.

סְמִיכָה *h. f.* 1. Anlehnung; 2. Aneinanderrücken; 3. Handaufstemmung (beim Opfer, bei der Ordination).

סְמִיכוּתָא *a. f.* dass.

סְמֵיוֹן *x. m.* (σημεῖον) Zeichen.

סָמֶךְ Name des 15. Buchstabens im hebr. Alphabet.

סָמַךְ *h.* 1. stützen; 2. anlehnen; 3. dicht machen; 4. nach dem daneben Genannten auslegen; 5. die Hand aufstemmen (beim Opfer, bei der Ordination). *pt. pass.* סָמוּךְ 1. nahe; 2. stark, fest. *Ni.* 1. angelehnt werden; 2. ordiniert werden. *Pi.* stützen. *Hi.* festmachen. *Hitp.* sich lehnen.

סְמַךְ *a.*, *ipf.* יִסְמוֹךְ Ex 29, 10 1. stützen; 2. sich stützen; 3. nahe bringen; 4. ordinieren. *pt. pass.* סְמִיךְ 1. *pl.* סְמִיכִין Nu 2, 12 nahe; 2. stark, fest. *Pa.* 1. fest machen; 2. Sicherung geben. *Aph.* 1. eine Stütze beibringen; 2. festmachen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִסְתְּמִיכוּ Gn 18, 4 sich stützen.

סָמְכָא *a. m.* 1. Ex 38, 27 Unterlage; 2. Est II 1, 4 Lager.

סָמְכָא *a. m.* 1. *ind.* סְמַךְ Gn 2, 18 Stütze; 2. Zuverlässigkeit.

סֻמְכָא *a. m.*, *c. s.* סֻמְכֵּיהּ Jer 52, 21 Dicke.

סַמְכוּ Name eines Sees (Hule).

סְמְכְוָתָא *x. f. pl.* (συμμαχία?), *ind.* סְמְכְוָן Ez 17, 23 Hilfstruppen.

סְמְכְּנָא *a. m.*, *c. s.* סְמְכְּנִי 2S 22, 3 Stütze.

סוּמְכוּס (Σύμμαχος) männl. Personenname.

סְמָל *h. m.*, *pl.* סְמָלִים abgetragene Kleider (?).

סֶמֶל *h. m.* Bild.

סְמָלָא (Nu 20, 17) *a. m.* linke Hand.

סְמָלוֹן *h. m.* Jochzapfen (?).

סְמַלְיוֹן männl. Personenname.

סְמָלָק *x. m.* (σμῖλαξ) Taxus (?).

סְמָמִית *h. f.* Eidechse.

סַמְמִיתָא *a. f.* dass.

סַמְמָן *h. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.

סַמְמָנָא *a. m., pl.* סַמְמָנִין Jer 46, 11 (MS סַמְמָנִין) dass.

סַמְמָנִית *h. f.* dass.

סַמָּן *h. m.* dass.

סִימוֹן (Σίμων) männl. Personenname.

סָמַן *x.* (vgl. סִימָן) *Pi.* bezeichnen. *Pu. pt.* gezeichnet.

סָמַן *x. Pa.* Zeichen (Omen) geben. *Itpa.* mit Zeichen versehen sein.

סִימָן *x. m.* (σημεῖον?), *pl.* סִימָנִין 1. Zeichen; 2. Kennzeichen; 3. Halsgefässe des zu schlachtenden Tieres (Luftröhre und Speiseröhre); 4. Vorzeichen; 5. Siegel; 6. *pl.* סִימָנִיּוֹת diakritisches Zeichen.

סִימָנָא *x. m., pl.* סִימָנִין dass.

סוּמָנָא *x. m.* (σημεῖον), *pl.* סוּמָנִין Jes 28, 25 (MS סִימָנִין) Grenzzeichen.

סַמָּנָא *a. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.

סִימַנְטוֹר *x. m.* (σημάντωρ) Anführer.

סִימַנְטֵירִין *x. m.* (σημαντήριον) Siegel.

סִימוֹנְיָא (Σιμωνιάς) Ortsname.

סמנייראּ (jSabb 8[b]) l. סִמְלוֹנְיו, s. סִמְלוֹן.

סמנים, סמנוס l. אֲמָנוֹס.

סמס (jSchek 48[d]) l. מְסַמְסָם, s. מְסַם.

סִימַס *x. m.* (*semis*) 1. ein halber As; 2. ein Halbwisser.

סִימִיסְרִיקוֹן *x. m.* (σημισηρικόν) halbseiden.

סמפוליינא l. סַמְפִּירִינָא.

סִמְפּוֹן I *x. m.* (σίφων), *pl.* סִמְפּוֹנוֹת 1. Röhre; 2. Blutader.

סִמְפּוֹן II *x. m.* (συμφωνία) Doppelflöte.

סִמְפּוֹן III *x. m.* (σύμφωνον), *pl.* סִמְפּוֹנוֹת 1. Vertrag; 2. Vertragsdokument; 3. Codicill; 4. stillschweigende Voraussetzung.

סוּמְפּוֹנְיָה, סוּמְפּוֹנְיָא *x. f.* (συμφωνία) Doppelflöte.

סמפניא (Midr. Teh. 12)?

סַמְפּוּרָא *a. m., pl.* סַמְפּוּרִין Jes 41, 15 (so MS Lond.; Soc 59 סִמְפּוּרִין) Spitze.

סַמְפִּירִינָא, סַמְפּוּרִינוֹן, סַמְפִּירִינוֹן *x. m.* (σαπφείρινον) Saphir.

סְמַק *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִסְמְקוּן Gn 49, 12 rot sein; 2. rot werden. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְסַמְּקֵי Ex 26, 14 rot machen; 2. beschämen; 3. *pf.* 3 *pl.* סַמִּיקוּ Thr 4, 7 rot werden. *Aph.* rot werden.

סְמָקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.

סִמָּקָא *a. m., ind.* סִמָּק Lv 13, 30 dass.

סַמְקִי Ortsname.

סִמָּקִי männl. Personenname.

סומקינו (PesR 29) l. וּמַקְרִיבוֹ.

סְמַקְנָא *a. m., ind.* סְמַקָן Ex 28, 17 ein roter Edelstein.

סִמְקָנוּתָא *a. f.* Röte.

סַמְקְרְיָא *a. m.* bräunlich, rötlich.

סָמַר *h. Pi.* 1. Nägel einschlagen; 2. annageln. *Pu. pt.* mit Nägeln beschlagen.

סְמַר I *a. Pa.* dass.

סְמַר II *a. Itpe. imp.* אִסְתְּמַר Ex 23, 21 sich hüten, sich in Acht nehmen.

סַמְרָאָה *a. m.* Bewohner eines ägyptischen Bezirks.

סַמַרְדְּקוֹס *x. m.* (σαμάρδακος) Gaukler.

סְמַרְטוּט *h. m.* Lappen.

סְמַרְטוּטָא *a. m.* dass.

סמרטי s. סַרְמָטֵי.

סמרטיה l. סַרְמַטְיָא.

סְמַרְטִיקִי *x. f.* (Σαμαρειτική) Samarien.

סמרמורת s. צִמַרְמוֹרֶת.

סַמְרוֹן *x.* (σήμερον) heute.

סמרוסי l. אַבְרוּסֵי.

סַמְתּוּרָא, סַמְתִּירָא *a. m.* 1. blutstillendes Mittel; 2. Pflaster, Schminke.

סַמְתַּר *a.* ein blutstillendes Mittel auflegen.

סַמְתְּרָא s. סַמְתּוּרָא.

סִין s. סִינַין.

סְנָא *h. m.* Dornstrauch.

סְנָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְנוֹ Gn 37, 8 hassen; 2. hässlich sein. *Pa. pt.* מְסַנֵּא Hasser.

סְנָאָה männl. Personenname.
סְנָאָה a. m. Hass.
סָנְאָה a. m., pl. c. s. סָנְאוֹהִי Dt 7, 10 Hasser, Feind.
סִנְאֲתָא a. f., ind. סִנְאָה Nu 35, 20 Hass, Feindschaft.
סַנְבָּא (?) x. m. (σύμβασις) Zufall.
סנבוטין l. סַבְרִיקִין.
סַנְבַּטְיוֹן (Σαββάτιον) Flussname.
סְנְבּוֹל x. m. (συμβολή) Beitrag zu gemeinsamer Mahlzeit.
סַנְבְּרִי Ortsname.
סְנְגְּלָרִין x. m. pl. (σιγγουλάριοι) Gardereiter.
סְנֵיגוֹר x. m. (συνήγορος) Anwalt, Verteidiger.
סְנֵינוֹרָא männl. Personenname.
סְנֵינוֹרְיָא x. f. (συνηγορία) Verteidigung.
סנינורים (jSanh 28[d]) l. סְנְגְּלָרִין.
סְנֵיגְרוֹן x. m. 1. (συνήγορος) Verteidiger, Verteidigung; 2. l. כְּסִינָרוֹן.
סְנֵינוֹרִיתָא x. f. Verteidigerin.
סְנֵינוֹרֶת x. f. dass.
סִינוֹדְיָא x. f. (συνοδία) Begleitung.
סַנְדִּיּוֹת h. f. pl. Artischocken (?).
סַנְדָּל x. m. (σάνδαλον) 1. Sandale; 2. Fussbeschlag; 3. Untergestell; 4. ein Fisch; 5. eine Missgeburt in Gestalt dieses Fisches.
סַנְדְּלָא x. m., pl. סַנְדְּלִין Jes 11, 15 Sandale.
סנדלבון, סנדלפון l. סַנְדְּלְפוֹן x. m. (vgl. Σαρδονύχιον) ein Edelstein.
סַנְדַּלְפוֹן (Συνάδελφος) Engelname.
סַנְדְּלָר x. m. (σανδαλάριος) Sandalenverfertiger.
סַנְדִּיקוֹס, סַנְדִּיקְנוֹס x. m. (σύντεκνος) Gevatter.
סונדוקרוס l. סִינְקָתֶדְרוֹס.
סְנֶדְרִי x. f. (συνέδριον), pl. hebr. סְנֶדְרִיּוֹת, סְנֶדְרָאוֹת, aram. סְנֶדְרִין Tribunal, Kollegium.
סַנְדְּרִיאוֹס x. m. (ἀνδρεῖος) tapfer.

סַנְדְּרָנָא x. m. (vgl. συνέδριον) Mitglied des Tribunals.
סְנֶה h. m., pl. סְנָאִין, סְנַיִּין Brombeerstrauch (*Rubus*).
סַנְהֶדְרִי, סַנְהֶדְרִין (Ct 4, 1) x. f. (συνέδριον), pl. hebr. סַנְהֶדְרִיּוֹת, aram. סַנְהֶדְרִין Tribunal, Kollegium.
סָנוּא h. m. Hasser.
סְנוּאֲתָא (Dt 21, 15) a. f. gehasste (Frau).
סְנוּנִית h. f. Schwalbe.
סְנוּנִיתָא (Jer 8, 7) a. f. dass.
סְנוּקָא a. m. Mangel (?).
סְנוֹקֶרֶת h. f. Faustschlag.
סַנְוֵר a. blenden.
סַנְוֵרִים h. m. pl. Blindheit.
סַנְוֵרְתָּא x. f. Helm.
סְנוּתָא, סְנְוְתָא a. f. Hass, Feindschaft.
סַנְוְתָאָה a. m. Nabatäer.
סָנַט h. schmähen.
סַנְטֵיר h. m. Wächter.
סַנְטֵירָא a. m. dass.
סוּנְטֶמָא x. f. (σύνθημα) Einrichtung.
סִינְטוֹמוֹס x. (συντόμως) kurzweg.
סִנְטֵר h. m. (vgl. סִטְרָא) Seite, Hüfte.
סַנְטֵר h. nachtragen.
סְנָטוֹר, סְנָטוֹרָא x. m. (σενάτωρ) Ratsherr.
סַנְטֵרוּתָא a. f. Besoldung des Wächters.
סְנָטוֹרְיָה x. m. pl. (*senatoria*) Senatorenkleidung.
סַנְטֵרְיוּתָא a. f. Wächteramt.
סנטרוק (Sed. Ol. R. 30) l. נִיקָטוֹר (?).
סַנְיָא I a. m. Brombeerstrauch (*Rubus*).
סַנְיָא II a. m. 1. hässlich, schlecht; 2. Schlechtigkeit.
סַנְיָא a. m. ein Darm (eigentl. Sieb)?
סְנִיאֲתָא (Koh 9, 1, MS סִנְאֲתָא) a. f. Hass, Feindschaft.
סַנְיוּתָא a. f. dass.
סַינִין x. m. pl. (σανίς) Brett (?).
סְנִיף h. m. 1. Ansatz, Gestell; 2. Ergänzung.
סְנִיפָא a. m. dass.

סִינְיָרְאָה *a. m.* aus Syene stammend.
סָנַן *h.* läutern. *Pi.* seihen. *Pu.* läutern. *Hitp.* geläutert werden.
סְנַן *a.* dass. *Pa.* dass.
סנסין l. סְנְסִין, s. סָנוּס.
סַנְסַן *h. m.* 1. Dattelrispe; 2. männl. Personenname.
סַנְסַנָּא *a. m.* dass.
סָנַף *h.* zusammennehmen.
סְנַף *a. Itpa.* zusammenkommen.
סִינְפוּן s. סִימְפוּן II.
סְנַפִּר *h. m.* Flosse, Flossfeder.
סַנְפִּירִינוֹן s. סַמְפִּירִינוֹן.
סְנַפְּתָא Ortsname.
סָנַק *h.* drücken. *Pi.* dass.
סְנַק *a. Pa.* erdrücken (?).
סונקטרין l. סוּנְקֶתֶדְרִין.
סַנְקְלִיטוֹן, סַנְקְלִיטוּס *x. m.* (σύγκλητος) Ratsherr.
סַנְקְלִיטִין *x. m.* (vgl. σύγκλητος) Rat.
סַנְקְלִיטִיקוֹס *x. m.* (συγκλητικός) Ratsherr.
סנקלטורי l. סְקָלְטוֹרֵי, s. סְקָלְטוֹר.
סנקנירקים l. סַנְקְלִיטִיקִין, s. סַנְקְלִיטִיקוֹס.
סַנְקֶתֶדְרוֹן, סוּנְקֶתֶדְרוֹס *x. m.* (συγκάθεδρος) Beisitzer (eines Gerichtshofs).
סִנָּר *h. m.* Leibgurt.
סינרא l. סִכְּרָא.
סוּנֵיתָא *x. f.* (συνήθεια) Gewohnheit.
סָס *h. m.* Holzwurm.
סָסָא I *a. m.* 1. dass.; 2. Motte.
סָסָא II *a. m.* Granne.
סָסְגוֹנָא (Nu 4, 6) *x. m.* Rotgefärbtes.
סָסְגוֹנִיתָא *x. f.* Röteln (?). S. סְסְכִּינְתָא.
סֹסִי, סָסִי, סֹסִין (Σόσσιος) männl. Personenname.
סְסְכִּינְתָא *x. f.* eine Krankheit.
סִסְמָא *x. m. pl.* (σύσσημα) verabredete Zeichen.
סַסְמְגוֹר *x. m.* eine Art Ceder oder Fichte.
סוֹסְטְרָמָא, סוֹסְטְרָטֵי (Σώστρατος) männl. Personenname.
סִיסְרְנוֹן *x. m.* (σίσυρνον) zottiger Rock.

סָעַד *h.* 1. stützen; 2. speisen. *Pi.* helfen.
סְעַד *a.* 1. *imp. pl.* סְעוּדוּ Gn 18, 5 stützen, stärken; 2. speisen. *Pa. imp. pl.* סְעִידוּ Ct 2, 5 (MS סְעוּדוּ) helfen. *Itpa. inf.* 3 *pl.* יִסְתַּעֲדוּן Jes 5, 6 gestützt werden.
סַעַד *h. m.* Stütze, Hilfe.
סַעֲדָא *a. m.* 1. *c.* סְעַיד Lv 26, 26 dass.; 2. *c. s.* סַעֲדִיךְ Ru 2, 14 (fehlt im MS) Speise.
סָעֲדָא *a. m., pl. c. s.* סָעֲדוֹהִי Lv 20, 5 Helfer.
סְעֻדָּה *h. f.* Mahlzeit.
סַעֲדָנָא *a. m., c.* סַעֲדַן Ri 5, 23 (MS סְעוּדַן) Hilfe.
סְעֻדְתָא (2S 11, 8, MS סְעוּדְתָא) Mahlzeit.
סְעַדְתָּא *a. f.* Stütze, Stärkung.
סְעוֹרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סְעוֹרָם männl. Personenname.
סְעוֹרָנָא *a. m., c.* סְעוֹרַן Mi 7, 4 (MS סְעוּרַן) Heimsuchung.
סְעוּתָא *a. f.* Unrat.
סַעַל (?) *h. m.* Medizin.
סָעַר I *h.* heimsuchen.
סָעַר II *h. Pi. Hi.* wegwehen. *Pu.* weggeweht sein.
סְעַר I *a., inf.* מִסְעַר 1 K 9, 12 (MS מְסְעַר!) nachsehen, untersuchen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַסְעַר Lv 26, 16 heimsuchen. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* יִסְתְּעַר Nu 16, 29 heimgesucht werden.
סְעַר II *a. Itpe. pf.* אִסְתְּעַר 2 K 6, 11 beunruhigt werden.
סַעֲרָא (Lv 13, 10) *a. m.* Haar.
סְעָרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סְעָרָה *h. f.* Sturmwind.
סַעֲרָה *h. f.* Haar.
סְעָרְנָא (Ho 9, 7) *a. m.* Heimsuchung.
סַעֲרָנָא *a. m., ind.* סַעֲרַן Gn 27, 11 behaart.
סְעָרְתָא *a. f., pl.* סְעָרִין Nu 5, 15 Gerste.

סַף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Becken; 3. l. סֵפֶּ.

סִפָּא *a. m., pl. d.* סִפַּיָא Ex 12, 7 1. Schwelle; 2. Pfoste.

סְפָא *a.* 1. *inf.* מִסְפֵּי Ex 27, 3 sammeln; 2. reichen; 3. zuerteilen; 4. umkommen. *Aph.* reichen. *Itpe.* sich fürchten.

סְפָא *a. m., pl.* סְפָיִין Steinlage.

סְפוֹג *x. m.* (σπόγγος) 1. Schwamm; 2. Lappen; 3. lockeres Gebäck.

סָפַג *x.* (vgl. σπόγγος) 1. einsaugen; 2. abtrocknen; 3. an sich ziehen, sich zuziehen. *Pi. Hi.* dass. *Hitp.* 1. abgetrocknet werden; 2. sich abtrocknen.

סְפַג *x. m.* Abtrocknen.

סְפוֹנְגִין *x. m. pl.* lockeres Backwerk.

סְפוֹנְגִית *x. f.* locker gebacken.

סָפַד *h.* Totenklage anstellen. *Ni.* beklagt werden. *Hi.* Klagefeier abhalten.

סְפַד *a., pf.* 3 *pl.* סְפַדוּ Gn 50, 10 dass. *Aph. pf.* אַסְפֵּיד Thr 1, 18 (MS הַסְפִּידוּ) 1. Totenklage anstimmen; 2. Klagefeier abhalten; 3. an die Brust schlagen (als Ausdruck der Klage).

סִפְדָא (Est II 4, 3, fehlt im MS) *a. m.* Klage.

סָפְדָא *a. m., pl. d.* סָפְדַיָא Koh 12, 5 Klagesänger.

סַפְדָן *h. m.* dass.

סַפְדָנָא *a. m.* dass.

סָפָה *h.* 1. zerteilen; 2. teilnehmen; 3. wegraffen. *Ni.* weggerafft werden.

סָפָה *h. f., pl.* סָפִיוֹת Rand.

סִפְוָא *a. f.* Lippe.

סִפּוּג *x. m.* (vgl. σπόγγος) Abtrocknen.

סִפּוּנִיּוֹת (?) *h. f. pl.* spät reifende Trauben.

סִפּוּף *h. m.* Spätfrucht (?).

סִפּוּק I *h. m.* 1. Vermögen, Kraft; 2. Vorrat.

סִפּוּק II *h. m.* 1. Zusammenschlagen der Hände; 2. Vereinigung.

סִפּוּקָא *a. m.* 1. *c.* סִפּוּק Jer 31, 1 (MS סוֹפִּיק) Darreichung; 2. Überfluss.

סִפּוּר *h. m.* 1. Erzählung; 2. *pl.* Aufzählung.

סִפּוּרָא *a. m.* Haarschneiden.

סְפוּרָה *h. f.* Zahl.

סְפוּרְיָא Ortsname.

סָפוֹת l. סָפִיוֹת, s. סָפָה.

סָפַח I *h. Pi.* 1. sich vereinigen. *Hitp.* sich anschliessen.

סָפַח II s. סָחַף.

סָפַח *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brachfeld).

סַפַּחַת *h. f.* Grind.

סַפְטָא *x. m.* Schachtel.

סַפְטָן *x. m.* (σπαθίον) ein kleines Schwert.

סיפי. ס׳ סיפנים l. אַסְפִּינְתִּין.

סַפְיָא *a. m.* Furcht.

סַפִּידָא (Est II 6, 11, MS הַסְפָּדָא) Klage.

סָפִיחַ *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brachfelde).

סְפִינָה *h. f.* Schiff.

סופינום (?).

סְפִינְתָא *a. f., pl.* סְפִינָן Dt 28, 68 Schiff.

סְפֵיקָא *a. m.* 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.

סִפִּיקָא *a. m.* Vermögen, Fähigkeit.

סְפִיקָה *h. f.* dass.

סַפִּיר *h. m.* 1. Saphir; 2. eine Bohnenart (*Phaseolus Mungo*?).

סְפִירָא *a. m.* Abgeschorenes (?).

סְפִירָה *h. f.* 1. Zählung; 2. Schreiben.

סְפִירוּת *h. f.* Schreiben.

סֵפֶל *h. m.* 1. Schale, Becken; 2. l. סַפְסַל.

סִפְלָא *a. m.* dass.

סְפָלָא *a. m.* Kern.

סְפְּלֵינִי *x. m.* (σπλήνιον) Pflaster.

סְפָמָא *a. m., ind.* סְפָם Lv 13, 45 (MS שְׂפָם) Lippenbart (Schnurrbart?).

סָפַן *h.* achten.

סְפַן I *a., pf.* 1 *sg.* סְפָנִית Est II 7, 10 (nicht MS) dass.

סְפַן II *a.* befruchtet werden (?).

סָפַן III *a. Itpe. ipf.* יִסְתְּפַן LvJI 6, 21 gereinigt werden.
סַפָּן *h. m.* Schiffer.
סָפוֹן *x. m.* (σάπων) Seife.
סְפָנָא (?) *a. m.* verborgener Ort.
סַפָּנָא *a. m., pl. d.* סַפָּנַיָּא Jo 1, 5 Schiffer.
סופני (Tos. BabK VIII 18) l. סוּבְכֵי.
סמפוניא s. סוּמְפוֹנְיָא.
סַפְסוּף *h. m.* Spätfeige.
סַפְסוּפָה Ortsname (?).
סוֹפִסְטָה, סופסטוס *x. m.* (σοφιστής) Gelehrter.
סַפְסִירָא *x. m.* Makler.
סַפְסִירוּתָא *x. f.* Makeln.
סַפְסָל *x. m.* (συψέλλιον) Bank, Sessel.
סַפְסְלָא *x. m.* dass.
סִפְסֵף 1. s. סוּף; 2. s. סָפַף.
סִיפּוּסְקָא *x. m.* Kleie.
סַפְסָר *x. m.* Makler.
סַפְסֵירָא *x. m.* (vgl. σαμψήρα) Schwert.
סָפַף *h. Pilp.* versengen.
סָפַק I *h. Pi.* 1. verabreichen, liefern; 2. verbinden. *Hi.* 1. liefern; 2. Raum geben; 3. genügende Zeit haben. *Hitpa.* 1. versehen werden; 2. sich versehen.
סָפַק II *h. Pi.* (die Hände) zusammenschlagen.
סָפַק III *h. Hitp.* in Zweifel sein.
סְפַק I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְפִיקוּ Thr 2, 11 überfliessen; 2. *pf.* 3 *pl.* סְפִיקוּ Gn 24, 22 genug thun, genug sein, hinreichen; 3. darreichen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְסַפְּקוּן Gn 24, 19 genug haben; 2. genug geben, liefern. *Aph.* 1. genug geben, liefern; 2. *ipf.* יַסְפִּיק Sac 10, 10 (MS יסופק) genügen. *Po. pf.* סוֹפִיק Dt 2, 7 genug geben, liefern. *Itpa. inf.* אִסְתַּפְּקָא Koh 4, 16 l. mit MS אִסְתַּפְּקָא, s. סְפַף.
סְפַק II *a., pf.* 3 *pl.* סְפַקוּ Thr 2, 15 (MS סְפִיקוּ!) (die Hände) zusammenschlagen.

סָפֵק III *a. Pa.* 1. Zweifel veranlassen; 2. Zweifel erheben. *pt. pass. f.* מְסַפְּקָא Thr 5, 3 (nicht MS) zweifelhaft.
סֶפֶק *h. m.* Genüge.
סָפֵק *h. m., pl.* סְפֵקוֹת 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.
סִפְקָא *a. m.* dass.
סיפקא s. סִיפּוּסְקָא.
סופקא l. פִּיתְקָא.
ספקטור l. סְקַפְטוֹר.
סְפַקְלָא, סְפֵיקוּלָא *x. f.* (σπέκουλα) 1. Anhöhe, Warte; 2. Scharfrichterdienst; 3. Todesstrafe.
סְפִיקְלַטוֹרָא, סְפַקְלַטוֹר *x. m.* (σπεκουλάτωρ) Scharfrichter.
ספקלי (KohR 9, 18) l. סְפֵיקוּלָא (?).
ספיקליא (jBer 13c) l. סְפַקְלַרְיָא (?).
סְפַקְלַרְיָא *x. f.* (σπεκλάριον) Spiegel.
סַפְקָנָא *a. m.* Genüge.
ספיקריא s. ספיקליא.
סָפַר I *h.* 1. schreiben; 2. zählen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* erzählen.
סָפַר II *h. Pi.* scheeren, abschneiden. *Hitp.* sich scheeren lassen.
סְפַר *a. Pa. pf.* סַפַּר Gn 41, 14 scheeren.
סַפָּר I *h. m.* Kinderlehrer.
סַפָּר II *h. m.* Haarschneider, Barbier.
סְפָר *h. m.* Grenze.
סְפָר *h. m.* Zählen.
סֵפֶר *h. m.* 1. Schriftstück; 2. Buch.
סִפְרָא (Ex 17, 4) *a. m., ind.* סְפַר Gn 5, 1 1. dass.; 2. Name der schulmässigen Erklärung des Leviticus; 3. *pl.* סִפְרֵי Name der schulmässigen Erklärung von Num. und Deut.
סְפִירָא *x. f.* (σφαῖρα) Ball.
סְפִירָא *x. f.* (σπεῖρα) Abteilung Soldaten.
סִפְרָא *a. m., c.* סְפַר Gn 49, 13 (MS סְפָר) Ufer, Küste.
סָפְרָא (Dt 33, 21) *a. m.* 1. Schreiber; 2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. männl. Personenname.
סַפָּרָא (EstII 6, 11) *a. m.* Haarschneider, Barbier.

סְפַרְגּוֹס *x. m.* (σφραγίς) Siegel.
סַפְּרוּתָא *a. f.* Amt des Kinderlehrers.
סַפְּרְכִיתָא *a. f.* Verderben.
סַפְּרָנָא *a. m.* Schreiber.
סַפִּירִינוֹן *x. m.* (σαπφείρινος) Sapphir.
סַפְּרִיקִין s. סַבְרִיקִין.
סָפַת *h.* ein Stück nehmen, stückweise nehmen.
סִפְּתָא (Ex 26, 4) *a. f., pl.* סִפְּוָן Lv 5, 4, *c.* סִפְוָתֵי Mal 2, 7 Soc 59 1. Lippe; 2. Rand.
סַפְתְּקָא *x. m.* stark.
סיצִילִיא (Midr. Teh 9) l. סְלִיקְיָא.
סַק *h. m.* Gewand aus grobem Stoff.
סַקָּא I *a. m., c. s.* סַקֵּיהּ Gn 42, 35 1. Gewand aus grobem Stoff; 2. Sack.
סַקָּא II s. סַקַּי.
סַקָּאָה (Dt 28, 42) *a. m.* ein Insekt.
סְקַב *a. Pa.* drücken.
סִקְבָא *a. m.* Drücken, Gedränge.
סַקְבָא *x. m.* (vgl. *scabies*) aussätzig.
סקבטרין l. קְסִיטְרִין, s. אָנְסִיטְרִין.
סַקְבָל s. קְבַל.
סַקְבָנָא *x. m.* (vgl. *scabies*) aussätzig.
סקבס l. סְמִיבֶס.
סְקַד *a. Pa.* antreiben (?).
סקיווי. ס' פטריי (KohR 9, 18) l. סְקְרִימַרִי.
סְקוּלָא *a. m.* Ungemach.
סְקוּפָא *a. m., pl. d.* סְקוּפַיָּא 2 K 18, 16 Schwelle (Unter- und Oberschwelle).
סְקוּפָה *h. f.* dass.
סְקוּפְתָא (1 S 5, 4) *a. f.* 1. dass.; 2. Pfosten.
סְקוּרָא *a. m.* rote Farbe.
סקות. כמו ס' (Tanch. Mischp.) l. כְּמוּסְקוֹת, s. נְסַק.
סְקוּטֶלָּא *x. f.* (σκουτέλλα) Schüssel.
סקוטרק (Sophr XIII 6) l. קְנִטְרָא.
סַקַּי *h. m.* 1. Sackarbeiter; 2. ein Insekt.
סְקִילָה *h. f.* Steinigung.
סִיקְיָרָא *x. m.* (*siciarius*) Wurstmacher.
סְקִירָה *h. f.* Schauen, Blick.
סָקַל *h.* steinigen. *Ni.* gesteinigt werden. *Pi.* entsteinen.

סְקַל *a.* dass.
סִקְלָא *a. m.* Ungemach.
סְקִילָא *x. f.* (σκάλα) Leiter.
סִקְלָא *a. m., pl.* סִקְלֵי Polieren.
סְקַלִימִין *x. m.* (σήκρητον) geheimes Gemach.
סְקְלִיטוֹר s. סִנְקְלִיטוֹר.
סְקָלוּנְקִית *x. f.* Faustschlag.
סקילום l. סְלִיקוֹס.
סְקִימְיוֹן *x. m.* (ξένιον) Gastgeschenk (?).
סְקוּנְדְּרָא *x. m.* Spielmarke (?).
סקנתודרין l. סַנְקַתֶדְרִין.
סִיקוֹס *x. m.* (σηκός) Maass.
סיקוסים (BerR 41)?
סַקְסָנָאָה *a. m.* aus Sakassana.
סַקִיסְתָן Landschaft in Persien.
סָקַף *h. Hitp.* 1. zustossen; 2. zustossen lassen.
סְקַף *a., pf. c. s.* סַקַפְנּוּן Nu 24, 10 (MS שַׁקְפְנּוּן) zusammenschlagen. *Pa.* 1. dass.; 2. übertragen. *Itpa. inf.* אִסְתַּקָּפָא Gn 43, 17 1. herfallen über jmd.; 2. sich ereignen, zustossen; 3. zustossen lassen.
סקופוטי l. סְקִיפַּטֵי.
סְקִיפַּטֵי *x. f.* (σκεπαστή) Sänfte.
סְקִיפְטוֹר *x. m.* (ἐσκέπτωρ) Protokollführer.
סְקִיפַנְטִים *x. m.* (συκοφάντης) falscher Ankläger.
סְקִיפָס *x. m.* gekrümmt (?).
סְקִיפַסְטֵי *x. f.* (σκεπαστή) Sänfte.
סָקַר I *h.* rot färben. *Pi.* schminken.
סָקַר II *h. Ni.* angeschaut werden.
סָקַר III *h. Ni.* stürzen, springen.
סְקַר I *a.* schauen.
סְקַר II *a. Pa. pt.* מְסַקַּר DtJI 8, 5, 1. מְסַקֵּד, s. סְקַד.
סִיקָר, סִיקָרָא *x. m.* (σικάριος) 1. Räuber; 2. Geraubtes.
סִקְרָא *a. m.* rote Farbe.
סִיקוּרָא *x. m.* (*securis*) Beil.
סְקְרִידוֹן *x. m.* (σήκρητον) geheimer Beschluss.

סְקַרְדִּיקִין *x. m. pl.* (*scordisci*) eine Art Schuhe.
סְקַרְטְיָא *x. f.* (*scortea*) Leder, Fell.
סְקַרְטָרֵי *x. m. pl.* (σηκρητάριοι) Schreiber.
סַקְרָנִית *h. f.* umhergaffend.
סִיקָרִיקוֹן I *x. m.* (σαχαρικηνός) Zuckerwerk.
סִיקָרִיקוֹן II *x. m.* (σικαρικόν) Räuberwesen, bes. das darauf bezügliche Gesetz.
סְקַרְתָּא *a. f.* eine rote Farbe.
סר. סר אפים s. סְרָאפִּים.
סָרָא *a. m.* Fürst.
סְרָא s. סְרֵי.
סָרַב *h. Pi.* 1. sich weigern, ablehnen; 2. in jemd. dringen.
סְרַב I *a. Pa. pf.* סָרֵיב Nu 20, 21 1. sich weigern; 2. widerspenstig sein.
סְרַב II *a.* krümmen. *Pa. pf.* סָרֵיב Thr 3, 11 krumm machen.
סָרְבָא *a. m., pl.* סָרְבִין Jes 1, 6 Soc 59 widerspenstig.
סרביטין s. סַבְרִיקִין.
סוריבטין l. סוּרִיסְמִין.
סִרְבֵּל *h. Pass. pt.* מְסֻרְבָּל eingehüllt, beleibt sein.
סַרְבֵּל *a., pt. pass. pl.* מְסַרְבְּלִין Na 2, 5 einhüllen, beleibt machen.
סַרְבָּל *x. m.* 1. Mantel; 2. Beinkleid.
סַרְבָּלָא *x. m.* dass.
סַרְבְּלָא *x. m.* (σύρβουλον) Schuhzeug.
סַרְבָּן *h. m.* 1. widerspenstig; 2. zudringlich; 3. Widerspenstigkeit.
סָרְבָנָא (Nu 17, 25) *a. m.* dass.
סָרְבָנוּתָא *a. f., c. s.* סָרְבָנוּתָךְ Dt 31, 27 Widerspenstigkeit.
סַרְבֵּק *a., pt. pl. f.* מְסַרְבְּקָן Jes 3, 16 zwinkern.
סָרַג *h. Pi.* 1. mit Flechtwerk versehen; 2. wie bei Flechtwerk verfahren (mit Abwechslung, Unterbrechung); 3. umflechten. *Hitp.* überflochten sein.
סְרַג *a.* umflechten. *Pa.* satteln.
סָרָג *h. m.* Flechtarbeiter.
סִרְגּוּל *h. m.* Liniieren.

סַרְגֵּיד *h. m.* Zapfen, Zahn (am Schlüssel).
סִרְגֵּל *h.* liniieren.
סַרְגֵּל *a.* 1. dass.; 2. genau abpassen.
סַרְגְּלָא *x. f., pl.* סַרְגְּלִין (σαράγαρον) Wagen.
סָרָד *h. m.* Flechtarbeiter.
סְרָדָא (Ex 38, 4) *a. m.* 1. Geflecht; 2. Vorhang.
סַרְדּוּתָא *a. f.* Flechtwerk, Geflecht.
סְרַדְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης), *pl.* סְרַדְיוֹטוֹת 1. Soldat; 2. Feldherr.
סָרָה *h. f.* Abweichen.
סָרָה *h. Hi.* verderben, unwirksam machen.
סִרְהֵב *h.* aufdringen.
סַרְהֵב *a.* 1. *imp.* סַרְהֵיב Est II 6, 10 beeilen; 2. drängen. *Pass.* sich beeilen.
סַרְהֲבָנָא *a. m.* widerspenstig.
סְרָהֲבָנוּתָא *a. f.* Widerspenstigkeit.
סַרְהוֹבָא *a. m.* 1. eilig; 2. Eile.
סַרְהוֹבְיָא *a. m.* Eile.
סרוד l. סְרִיד.
סרודה l. סְרִידָה.
סְרוּתָא *a. m., c. s.* סְרוּתֵיהּ Jo 2, 20, l. mit MS סְרוּתֵיהּ, s. סְרוּתָא.
סַרְוְיָא *a. m.* aus Sarwa.
סְרוֹכָא *a. m., ind.* סְרוֹךְ Thr 3, 39 (MS סְרֵיךְ) Verdrehung.
סָרוֹק *h. m.* Hechler, Kämmer.
סְרוֹקִיתָא *a. f.* Hecheln, Kämmen (?).
סְרוּתָא *a. f., c.* סְרוּת Am 4, 10 Gestank.
סָרַח *h.* 1. herabhängen; 2. verletzen; 3. verderben; 4. sündigen; 5. stinken. *pt. pass.* סָרוּחַ 1. herabhängend; 2. Übelthäter; 3. verwesend, verdorben; 4. stinkend. *Ni.* stinkend werden, verwesen. *Hi.* 1. verletzen; 2. stinkend machen; 3. stinkend werden.
סְרַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּסְרַח Ex 26, 12 herabhängen lassen; 2. verwesen; 3. *pf.* 1 *sg.* סְרַחִית 2 S 24, 17 sündigen. *Pa.* herabhängen lassen. *Aph.* stinkend machen.

סָרַח weibl. Personenname.
סְרָחָא (Ex 26, 12) *a. m.* Herabhängendes.
סְרָחָא *a. m.* übler Geruch.
סֵרָחוֹן (סִרְחוֹן) *h. m.* 1. Verwesung; 2. Übelthat, Sünde.
סִרְחָן *h. m.* Übelthat, Sünde.
סַרְחָן *h. m.* Sünder.
סִרְחָנָא *a. m., ind.* סִרְחָן Gn 39, 23 Übelthat, Sünde.
סִרְחָנוּתָא *a. f.* dass.
סִרְחָנְתָא *a. f.* dass.
סָרַט *h.* einritzen. *Pi.* 1. zerkratzen; 2. tätowieren. *Ni. Hitp.* zerkratzt werden.
סְרַט *a. Pa. pt.* מְסָרֵט 1 S 21, 14 kritzeln.
סֶרֶט *h. m.* Abgerissenes (?).
סִרְטָא *a. m.* Einschnitt.
סַרְטְבָא Ortsname.
סִרְטוּט *h. m.* Liniieren.
סְרַטְיָא *x. f.* (στράτα), *pl.* סְרַטְיוֹת, *aram.* סְרַטְיָין Strasse.
סַרְטָן *h. m.* Krebs (das Sternbild).
סִרְטוֹן *x. m.* (συρτόν) Schlämmung.
סרטנה (Jelammed. Ar.)?
סְרֵי *a.* zehn (in den Zahlwörtern von 11—19).
סְרִי *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְרִיאוּ Ex 8, 10 stinken; 2. schlecht werden, verderben. *Aph.* 1. stinkend machen; 2. *pf.* 3 *pl.* אַסְרִיו Ct 1, 12 (MS אַסְרִיוּ) schlecht machen, verderben. *Itpe.* 1. verdorben werden; 2. Verderben anrichten.
סְרִי *h. m.* 1. Stinkendes; 2. Sünde.
סְרְיָא *a. m.* 1. stinkend; 2. schlecht.
סוּרְיָא *x. f.* (Συρία) Syrien.
סוריבמין l. סוּרְסְקִין.
סָרִיג *h. m.* Gitter.
סְרִיגָא *a. m.* Geflecht, Netz.
סְרִיגָה *h. f.* 1. Geflecht; 2. Gitter.
סְרִיגוּת *h. f.* Abwechslung.
סְרִיגְתָא *a. f.* 1. *pl. d.* סְרִיגָתָא Jer 48, 44 Geflecht, Netz; 2. Gitter.
סָרִיד *h. m.* Geflecht.

סְרִידָה *h. f.* dass.
סִרְיוֹן (Dt 3, 9) Name eines Berges.
סְרִיוּת *h. f.* Übelriechendes.
סַרְיוּתָא *a. f.* dass.
סְרִיטָה *h. f.* Einritzen.
סְרִיכָא *a. m.* Anklammern.
סִרְיָנָא *a. m., pl. d.* סִרְיָנַיָּא Jer 46, 4 Panzer.
סָרִיס *h. m.* Eunuch.
סָרִיסָא (Jes 56, 3, MS סָרִיסָאָה) *a. m.* dass.
סָרִיק *h. m.* Gehaltloser, Taugenichts.
סְרִיקָא *a. m.* 1. *pl. c.* סְרִיקֵי Koh 12, 11 leer; 2. Taugenichts.
סְרִיקָא s. שְׂרִיקָא.
סְרִיקָה *h. f.* Hecheln, Kämmen.
סְרִיקוּתָא I *a. f.* Kamm.
סְרִיקוּתָא II *a. f.* Leerheit.
סְרִיקִין *h. m. pl.* ein Gebäck.
סְרִיקָתָא *a. f.* Leerheit.
סְרַךְ I *a.* anhängen, haften. *Pa. Itpe.* dass.
סְרַךְ II (Thr 3, 9) *a.* verdrehen, verkehren. *Pa. inf.* סָרָכָא Thr 3, 36 (MS סָרָכָא) dass.
סֶרֶךְ *h. m.* 1. Anhaftung; 2. Nachahmung, Gewohnheit.
סִרְכָּא I *a. m.* 1. dass.; 2. Anhaftendes.
סִרְכָּא II *a. m., ind.* סְרִיךְ Thr 3, 59 Verdrehung.
סרכא (SchirR 1, 6) l. סַדְנָא.
סָרְכָא *x. m., pl. c. s.* סָרְכוֹהִי Ex 5, 6 Befehlshaber, Fürst.
סַרְכוֹנָא *a. m.* Verdrehung.
סַרְכָּנָא *x. m.* Befehlshaber, Fürst.
סַרְמְטִי *h. m.* (vgl. Σαρματία) Sarmat.
סַרְמַטְיָא *x. f.* (Σαρματία) Name eines Landes.
סרמיטין l. סְמִיפִין, s. סִימָם.
סרמיסין, סרימיסין l. סְרִימְפִין, s. סְרִימְסָא.
סוּרְמְקִי männl. Personenname.
סִידוֹן *x. m.* (σάρον) Unrat.
סַרְנָא *a. m.* Achse.

סְרוּנְגָּן, סְרוּנְגְּיָא Ortsname.
סַרְנוּקָא *v. m.* Ersticken.
סִירוֹנִית *x. f.* (Σειρήν) mythische Seejungfrau.
סְרוּנְכִּי *h. m.* Erstickung.
סַרְנֵק *a.* ersticken lassen.
סֵרַס *h. Pi.* 1. castrieren; 2. (einen Bibeltext) umstellen, verstellen. *Pu.* umgestellt werden. *Hitp.* 1. castriert werden; 2. umgestellt werden; 3. zerstört werden.
סָרַס *a. Pa.* dass. *Itpa.* zum Beischlaf unfähig werden.
סַרְסוּר *h. m.* Makler, Unterhändler.
סַרְסוּרָא *a. m.* dass.
סוּרְסְטִין *x.* (συριστί) auf syrisch.
סוּרְסִי *h. m.* (σύρος) syrisch.
סוּרְסָיָא *a. m.* dass.
סַרְסָיָא *a. m.* Bedienter.
סוּרְסִין *x. m.* ein Gebäck.
סִרְסֵר *h.* makeln, Unterhändler sein.
סַרְסֵר *a.* dass.
סִרְסָרוּת *h. f.* Unterhandel, Vermittelung.
סָרָף *h. m.* Harz.
סָרַף *h. Pi.* mit Harz bestreichen.
סָרָפָא, סְרָפָא *a. m., pl. d.* סְרָפַיָּא Ez 1, 8 Seraph.
סרפינס l. סַלְפִּנְגֵּס.
סַרְפּוּנָה (?) *x. f.* Name einer Bohnenart.
סְרָאפִּס, סְרָפִּס (Σάραπις) Name einer Gottheit.
סָרָק *x. m.* (συρικόν) rote Farbe, Schminke.
סרק. סרקון (jTaan 64ᵇ) l. סִקְרִין, s. סִיקַר.
סָרַק I *x. Pi.* (vgl. συρικόν) rot färben.
סָרַק II *h.* 1. kämmen; 2. hecheln.
סָרַק III *h., pt. pass.* סָרוּק 1. leer, unfruchtbar; 2. unnütz.
סְרַק I *a., pt. pass. pl.* סְרִיקִין Jes 19, 9 (MS סָרְקִין) 1. kämmen; 2. hecheln. *Pa.* dass.
סְרַק II *a.,* s. סְרִיקָא. *Pa.* ausleeren.
סרק l. סְדָק.
סְרָק *h. m.* Leerheit, Unfruchtbarkeit. אִילָן ס׳ Baum ohne essbare Frucht.

סִרְקָא *a. m., ind.* סְרָק Ct 2, 3 dass.
סַרְקָאָה *a. m.* Saracene.
סִירִיקָא Ortsname.
סִירִיקִי *x. f.* (σηρική) Seidenweberei.
סירקי l. סִידְקִי.
סַרְקִי *h. m.* Saracene.
סרקי (EchR 1, 15) l. סַלְתָּא.
סַרְקִיתָא *a. f.* Kamm.
סִירִיקוֹן *x. m.* (σηρικόν) seiden.
סְרַקְאָנֵי (Ὀστρακάνη) Ortsname.
סָרַר *h.* widerspenstig sein.
סְרָרוּת *h. f.* Würde, Amt.
סְרָרוּתָא *a. f., c. s.* סְרָרוּתְהוֹן Koh 11, 3 1. Herrschaft; 2. herrisches Wesen.
סְרַתָּא *a. f.* Gerste.
סָתָא (Jes 27, 8) *a. f.* Sea. S. סָאתָא.
סתי (EchR 1, 15) l. סְחוּתָא.
סתידראות (Ab. R. Nath. 31)?
סְתָו *h. m.* Winter.
סִתְוָא (Gn 8, 22) *a. m.* dass.
סִתּוּם *h. m.* Verschluss.
סְתוּמָה *h. f.* Abschnitt ohne neuen Zeilenanfang.
סְתָוָנִית *h. f.* Winterfrucht.
סָתוֹר *h. m.* Zerstörer.
סָתוֹרָא *a. m.* dass.
סְתוּרִיתָא *a. f.* Zerstörung.
סִתּוּת *h. m.* 1. Behauen; 2. Hauschutt.
סְתִימָה *h. f.* Verschliessen, Verstopfen.
סְתִימְתָאָה *a. m.* Autor einer anonymen Tradition.
סְתִירָה I *h. f.* Verbergen.
סְתִירָה II *h. f.* Zerstören.
סָתַם *h.* 1. verschliessen, verstopfen; 2. verbergen, unbestimmt lassen. *pt. pass.* סָתוּם ohne nähere Bezeichnung, anonym. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* verschlossen werden, verstopft werden.
סְתַם *a.* 1. *pt. pass. pl. f.* סְתִימָן Ez 41, 16 verschliessen; 2. anonym mitteilen. *Pa.* 1. verstopfen; 2. verbergen. *Itpa.* 1. *pf.* אִסְתַּתַּם (!) Thr 3, 8 verschlossen werden; 2. hinfällig werden.

סְתָם *h. m.* 1. verschliessend; 2. unbekannt, unbestimmt; 3. anonym.

סְתָמָא *a. m.* 1. schlechtweg, ohne weitere Hinzufügung; 2. anonym.

סְתַק *a.* spalten.

סְתָקְתָא *a. f.* Spalt.

סָתַר I *h. Pi.* verheimlichen. *Hi.* verbergen. *Hitp.* sich verbergen.

סָתַר II *h.* 1. niederreissen, umstossen; 2. auflösen; 3. widersprechen. *Hitp.* sich auflösen.

סְתַר I *a. Pa. pt. pl. f.* מְסַתְּרָן Jes 65, 16 verbergen. *Itpa. pt.* מִסְתַּתַּר Koh 7, 12 sich verbergen.

סְתַר II *a., ipf.* 2 *pl.* תִּסְתְּרוּן Dt 7, 5 (MS תְּתַרְעוּן), *inf.* מִסְתַּר Jer 1, 19 zerstören, niederreissen. *Pa.* auflösen, verwirren. *Itpa.* niedergerissen werden.

סֵתֶר *h. m.* 1. Verborgenheit; 2. Geheimnis.

סִתְרָא (Dt 13, 7) *a. m.* dass.

סִתְרָה *h. f.* Verborgenes.

סִתְרִיאֵל männl. Personenname.

סָתַת *h. Pi.* behauen.

סַתָּת *h. m.* Steinmetz.

ע

ע 1. der 16. Buchstabe des hebräischen Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 70.

עאל s. עָלַל.

עָאנָא s. עָנָא.

עָאתָא *a. f.* Unheil.

עָב I *h. m.* 1. dick; 2. dicht.

עָב II *h. m.* 1. Wolke; 2. Ledersack.

עב s. עוֹב.

עָבָא I *a. m.* Gezweig.

עָבָא II *a. m.* 1. Schoss; 2. Busen (auch des Gewandes).

עָבַב *h. Pi.* dicht machen.

עֲבָבִית *h. f.* Fieberschauer.

עֲבָבִיתָא *a. f.* dass.

עָבַד *h.* 1. dienen, Dienst thun; 2. verehren (von einer Gottheit). *Ni.* 1. verehrt werden; 2. gegerbt werden; 3. ausgeführt werden. *Pi.* bearbeiten, bes. gerben. *Hi.* arbeiten lassen. *Hitp.* ausgeführt werden.

עֲבַד (Gn 1, 7) *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַעֲבֵיד Ex 32, 10 thun, machen, verrichten; 2. *inf.* מַעֲבַד Ex 31, 4 arbeiten, verarbeiten, zurichten; 3. *pt.* עָבֵיד Gn 1, 11 hervorbringen; 4. einsetzen; 5. sich befinden; 6. sich verhalten. *Pa.* 1. *pt. f.* מְעַבְּדָא Gn 49, 15 hervorbringen; 2. bearbeiten. *Itpe.* אִתְעֲבֵיד, אִיעֲבֵד, *ipf.* יִתְעֲבֵיד Gn 29, 26 1. gethan werden, gemacht werden; 2. werden; 3. *pf.* 3 *pl. f.* אִתְעֲבִידָא Dt 33, 17 geschehen. *Schaph.* s. שַׁעֲבֵד.

עֶבֶד *h. m.* Sklave, Knecht.

עַבְדָּא *a. m., ind.* עֲבֵד Gn 9, 25 1. dass.; 2. Anbeter.

עַבְדָא s. עוּבְדָא.

עֲבָדָה *h. f.* der zur Entwickelung einer Pflanze nötige Raum.

עַבְדוּת *h. f.* Knechtschaft.

עַבְדוּתָא (Ex 13, 3) *a. f.* dass.

עַבְדָן *h. m.* Gerber.

עַבְדְּקָנָא *a. m.* dickbärtiger.

עָבָה *h. Ni.* dick werden. *Pi.* dicht machen. *Pu. pt.* dicht gedrängt. *Hi.* dicht werden.

עִבּוּד *h. m.* Bearbeiten, Gerben.

עֲבוֹדָה *h. f.* 1. Dienst; 2. Feldarbeit; 3. Opferdienst, Tempeldienst. ע׳ זָרָה Götzendienst, Götze; 4. Opferdiensteinkommen; 5. Bezeichnung einer Bitte im Achtzehngebet.

עבוז l. עֲכוּז.

עבום s. עָבִים.

עֲבוֹט *h. m.* Pfand.

עֲבוּפָא *a. m.*, *ind.* עֲבוּף Dt 12, 2 dichtbelaubt.

עֲבוּפְיָא *a. m.* dass.

עִבּוּר *h. m.* 1. Reise; 2. Schwängerung, Schwangerschaft; 3. Einschaltung, Intercalation. חֹדֶשׁ הָעִ' Schaltmonat; 4. Einverleibtes; 5. Schwinden; 6. Ergehen.

עָבוּר I, עֲבוּר *h. m.* Getreide.

עֲבוּר II *h.* בַּעֲ' wegen, um — willen.

עִבּוּרָא *a. m.* 1. Schwängerung. *pl.* עִבּוּרִין Schwangerschaft; 2. *c.* עִבּוּר 1 S 20, 27 Einschaltung, Intercalation.

עֲבוּרָא (Gn 44, 1), עִבּוּרָא *a. m.*, *c.* עֲבוּר Gn 27, 28, עֲבוּר Dt 23, 20 Getreide.

עָבוּרָא *a. m.* 1. Reisender; 2. Übertragender.

עֲבוֹת *h. m.*, *pl.* עֲבוֹתוֹת 1. Zugseil; 2. Lenkseil.

עָבוֹת *h. m.* dichtbelaubt.

עֲבַט *a. Itpe.* gepfändet werden.

עֲבַט *h. m.* Traubenbehälter.

עֳבִי *h. m.* 1. Dicke; 2. dicke Stelle; 3. dick; 4. Ledersack.

עַבְיָא *a. m.* dick.

עֻבְיָא *a. m.* 1. *c.* עוֹבִי 1 K 7, 46 Dichtheit, Dicke; 2. Bedeckung.

עֲבִידָה *h. f.* Handlung.

עֲבִידְתָא *a. f.* 1. Lv 11, 32 Arbeit, Geschäft; 2. Waare; 3. Dienst.

עֲבִיט *h. m.* 1. Traubenbehälter; 2. Kamelsattel; 3. Behälter für Urin.

עֲבִיטָא *a. m.* Kamelsattel.

עֲבִיצָא *a. m.* süsse Mehlspeise.

עביר l. עֲכִיר.

עֲבִירָה *h. f.* Durchgehen.

עֲבֵירָה *h. f.* 1. Übertretung, Sünde; 2. insbes. Buhlerei.

עֲבֵירְתָא *a. f.*, *c.* עֲבֵירַת Dt 23, 15 dass.

עבוסטי l. סְבַסְטֵי.

עֲבַץ *a.* erblassen.

עֲבָצָא (Nu 31, 22, MS אֲבָצָא) *a. m.* Zinn.

עָבַר *h.* 1. vorübergehen; 2. hingehen; 3. vergangen sein. לְשֶׁעָבַר in der Vergangenheit; 4. vorangehen; 5. übertreten. *Ni.* übertreten werden. *Pi.* 1. überschreiten; 2. trächtig, schwanger werden; 3. einverleiben; 4. einschalten, interkalieren; 5. ergehen lassen. *Pu.* 1. beseitigt werden; 2. *pt.* schwanger; 3. *pt.* interkaliert. שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת Schaltjahr. *Hi.* 1. vorübergehen; 2. vorüberführen; 3. beseitigen, entfernen. *Hitp.* 1. geschwängert werden, schwanger sein; 2. interkaliert werden; 3. einverleibt werden.

עֲבַר (Gn 33, 3) *a.*, *ipf.* יַעֲבַר Dt 24, 5 1. vorübergehen; 2. einhergehen; 3. überschreiten, übersetzen; 4. überkommen, treffen; 5. übertreten. *Pa.* 1. übergehen; 2. hinüberführen; 3. beseitigen; 4. schwanger werden; 5. schwängern; 6. *pt. pl.* מְעַבְּרִין Ct 7, 5 interkalieren. שַׁתָּא מְעַבַּרְתָּא Schaltjahr. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַעֲבַּרוּ Ex 36, 6 1. vorüberführen, vorbeigehen lassen; 2. darbringen; 3. durchgehen lassen; 4. wandern lassen; 5. übertragen. *Itpe. inf.* אִתְעֲבָרָא Ez 47, 5 durchschritten werden. *Itpa.* 1. geschwängert werden; 2. besänftigt werden.

עֵבֶר *h. m.* 1. Seite; 2. מֵעֵבֶר לְ jenseits.

עִבְרָא (Ex 28, 26) 1. Seite, Gegend. מִתְּרֵין עִבְרֵיהוֹן Ex 32, 15 von beiden Seiten; 2. לְעֵיבַר Dt 30, 13, מֵעִבְרָא לְ Nu 34, 5 jenseits.

עַבְרָא (Ex 26, 28) *a. m.* Riegel.

עִבְרָאָה I (Gn 14, 13) *a. m.* Hebräer.

עִבְרָאָה II *a. m.*, *pl. d.* עִבְרָאֵי Nu 27, 12 jenseitige Gegend.

עֻבָּרָה *h. f.* Schwangere.

עֶבְרָה *h. f.* Zorn.

עֲבָרָה *h. f.* 1. Durchgehen; 2. Vorübergehen; 3. Aufhören.

עֲבָרָה s. עֲבִירָה.
עִבְרִי h. m. 1. Hebräer, Israelit; 2. hebräisch.
עַבְרָן h. m. Übertreter.
עַבְרָנָא a. m. dass.
עִבְרִית h. f. 1. hebräisch; 2. hebräische Sprache.
עֻבֶּרֶת h. f. Schwangere.
עֻבְשׁ h. m. Mispel (?).
עַגְבָאָה s. עֲגִיבָאָה.
עַגְבָה h. f. Hinterbacke.
עָגוֹל s. עָגִיל.
עָגוֹל h. m., f. עֲגֻלָּה rund.
עִגּוּל h. m. 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse; 3. Pressstein der Kelter.
עִגּוּלָא a. m. 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse.
עִגּוּנָא a. m. Eheverhinderung (einer Frau, bei welcher der Tod des Gatten wahrscheinlich, aber nicht hinreichend bewiesen ist).
עֲגִיבָאָה a. m., pl. d. עֲגִיבָאֵי Ez 47, 16 eine Völkerschaft.
עָגִיל h. m. 1. Kreis; 2. männl. Personenname.
עֲגִילָא a. m., pl. עֲגִילִין Ez 23, 24 Schild.
עֲגִישָׁא a. m. stössig.
עָגַל h. einen Kreis ziehen. Ni. rund werden. Pi. 1. rollen, wälzen; 2. einen Kreis ziehen. Hi. abrunden. Hitp. 1. sich wälzen; 2. rund werden.
עֲגַל a. rund sein. Pa. 1. rund machen; 2. umwickeln. Itpe. rund sein.
עֵגֶל h. m. Kalb.
עֲגַל a. בְּע׳, בַּעֲגָלָא Est II 1, 1 alsbald, in Eile.
עִגְלָא (Ex 32, 24) a. m., ind. עֵגֶל Lv 9, 3 Kalb. עֵין עִגְלָא Ex 28, 19 ein Edelstein.
עֲגַלְגּוֹלֶת h. f. rund.
עֶגְלָה h. f. Kalbe.
עֶגְלָה Ortsname.
עֲגָלָה h. f. 1. Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis.

עֶגְלְתָא I (Dt 21, 4) a. f. weibl. Kalb.
עֲגַלְתָּא II a. f. 1. pl. עֲגָלָן Gn 45, 19 Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis; 3. Becken.
עָגֵם h., pt. pass. עָגוּם 1. gelähmt; 2. betrübt.
עֲגַם a., pt. pass. pl. f. עֲגִימָן Ru 1, 13 (fehlt im MS) betrübt.
עָגְמָה h. f. Betrübnis.
עוֹגִין x. m. (ὄγκινος) Anker.
עָגַן h. 1. einschliessen, zurückhalten; 2. eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen.
עֲגַן a., ipf. 3 pl. יִעַגְּנוּן Jes 24, 22 (MS יגונגון), pt. pass. pl. עֲגִינִין Jes 42, 7 einschliessen, zurückhalten. Pa. einschliessen (eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen). Itpe. eingeschlossen werden (an Eingehung einer neuen Ehe gehindert werden).
עֲגָנָא (Jes 24, 22, MS עִגְּנָא) a. m., c. s. עֲגָנְהוֹן Jes 42, 22 Einschliessung. בֵּית ע׳ Kerker.
עַגָּס h. m. Birne (*Pirus communis*).
עִגְעֵג h. wälzen.
עַגְעֵג a. dass.
עַגְרוֹן s. אַגְרוֹן.
עַגְתָּא a. f., pl. אִגִּין Kuchen.
עַד h. bis. עַד אֵימָתַי bis wann? עַד הֵיכָן bis wohin? עַד כָּאן bis hierher. עַד שֶׁ 1. als schon; 2. bis; 3. anstatt dass. עַד שֶׁלֹּא 1. als noch nicht; 2. bevor, ehe. עַד כְּדֵי שֶׁ bis. עַד כְּדֵי שֶׁלֹּא so lange noch nicht, ehe.
עַד (Lv 23, 16) a. bis. מִן — עַד Ex 22, 3 von — bis. עַד לָא Gn 2, 5 noch nicht. עַד כְּעַן Gn 43, 28, עַד כְּדוּן, עַד הָאִדְּנָא, עַד הַשְׁתָּא bis jetzt. עַד אֵמָתַי Ex 10, 3 wie lange? עַד כָּא Gn 22, 5 hierher. עַד דְּ 1. Gn 29, 9 während; 2. Gn 29, 8 bis; 3. Nu 35, 12 ehe. עַד מָא Nu 24, 22 bis. עַד לָא Gn 45, 28, עַד דְּלָא ehe.
עַד h. m. Beute.

עֵד *h. m.* 1. Zeuge; 2. Tuch zur Feststellung der Menstruation (wohl mit absichtlichem Anklang an עִדִּים).

עֲדָא *a. f.* diese, das.

עֲדָא (Gn 15, 17) *a.* 1. vorübergehen, hindurchgehen; 2. *ipf.* יֶעְדֵּי Gn 49, 10 sich entfernen, weichen; 3. *inf.* מֶעְדֵּי Jes 10, 6 wegnehmen, erbeuten, plündern. *Pa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* עַדִּיאַת Gn 4, 1 schwanger werden; 2. entfernen; 3. erbeuten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּעְדֵּי Gn 27, 40 wegnehmen, entfernen; 2. aufheben; 3. schwanger werden. *Ittaph.* אִתַּעֲדָא Lv 4, 31 entfernt werden.

עֲדָאָה (Nu 31, 11) *a. m., ind.* עֲדֵי Dt 20, 14, Jes 33, 23 Beute.

עֲדְבָא (Lv 16, 8) 1. Los; 2. Anteil.

עָדַד (?) *h.* zerreissen (?).

עדד s. עָדַד.

עָדָה *h. Hi.* wegnehmen. *Ho.* weggenommen werden.

עֵדָה I *h. f.* 1. Versammlung; 2. Gemeinde.

עֵדָה II *h. f.* Zeugnis.

עַדְוָא *a. m., c. s.* עַדְוֵיהּ Ct 8, 11 Anteil. S. עֲדְבָא.

עִדּוּי *h. m.* Empfängnis, Schwangerschaft.

עִדּוּיָא *a. m.,* auch *pl.* עִדּוּיִין, *c. s.* עִדּוּיַיְכִי Gn 3, 16 dass.

עִדּוּנִים *h. m. pl.* 1. Wohlleben; 2. Geschmeidigkeit.

עִדּוּר *h. m.* Behacken, Aushacken.

עֵדוּת *h. f.* 1. *pl.* עֵדְיוֹת Zeugnis; 2. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 3. Zeichen der Jungfrauschaft.

עַדִי männl. Personenname.

עֲדִי *h. m.* Schmuck.

עֲדֵי s. עֲדָאָה.

עֲדֵי *a. m. pl.* (?) diese.

עֲדֵי *h. a.* מִבַּלְעֲדֵי ohne, ausser.

עֲדַיִן *h.* noch immer.

עֲדַיִן *a.* dass.

עדיין (Gn JII 6, 6) l. nach JI עֲדַיִן = אֲדַיִן, s. דִּין.

עֲדִינָא *a. m.* Deckel.

עָדִיף *h. m.* freigebig.

עֲדִיפָא *a. m.* vorzüglicher, besser.

עֲדִירָה *h. f.* Umhacken.

עֲדִישָׁא weibl. Personenname.

עֲדִיתָא *a. f.* 1. *c.* עֲדִית Thr 2, 2 Schmuck; 2. Beute.

עֲדִיתָא (Lv 13, 6) *a. f., ind.* עֲדְיָא (!) Lv 13, 2 Schorf.

עֲדָל *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

עֲדְלָא *a. m.* dass.

עֲדֻלָּמָאָה (Gn 38, 20) *a. m.* aus Adullam.

עדילרין s. עֲרְדְּלִין.

עָדַן *h. Pi.* 1. schmiegen, geschmeidig machen; 2. anmutig machen; 3. ergötzen. *Pu. pt.* wohlgepflegt. *Hi.* anmutig machen. *Hitp.* 1. geschmeidig werden; 2. sich ergötzen.

עֵדֶן *h.* Ortsname. גַּן עֵדֶן Paradies, Ort der Seligen.

עֵדֶן (Gn 2, 8) *a.* Ortsname. גִּנְּא דְעֵדֶן Jo 2, 3 Paradies, Ort der Seligen.

עִדָּן *h. m., pl.* עִדָּנִין Menstruation.

עִדָּנָא (Gn 38, 1) *a. m.* Zeit. עִדָּן בְּעִדָּן Gn 24, 55 ein Jahr. כְּעִדָּן Gn 18, 14 übers Jahr. הָעִדָּנָא jetzt.

עָדַף *h.* überschiessen, mehr sein. *Hi.* mehr thun.

עֲדַף *a., pt. pass.* עֲדִיף besser, vorzüglicher.

עֻדְפָא *a. m.* 1. Mehrbetrag; 2. Vorzug.

עַדֵּק *a. Pa.* andrücken.

עֶדֶק *h. m.* Wulst.

עדקין (bSanh 11ᵃ) l. דְּעַדְקִין, s. דְּעַדְקָא.

עַדְקִין (Ez 27, 19, MS viell. עַרְקִין) l. עַרְקִין, s. עַרְקָא.

עָדַר I *h.* 1. hacken; 2. aushacken, jäten. *Pi.* hacken, behacken. *Ni.* gehackt werden.

עָדַר II *h. Ni.* wegbleiben.

עֲדַר I *a.* aufhacken, picken. *Pa.* dass.

עֲדַר II *a.* helfen. *Itpe.* Hilfe erhalten.

עֵדֶר *h. m., pl.* עֲדָרִים, עֶדְרוֹת 1. Herde; 2. Schar; 3. Hürde. מִגְדַּל עֵדֶר Ortsname.

עֶדְרָא (Gn 32, 16) *a. m.* dass.

עודרא l. עוּדְרָא.

עֲדַרְסְקָא *x. f.* (ὑδρίσκη) kleiner Krug.

עֲדָשָׁה *h. f., pl.* עֲדָשִׁין 1. Linse; 2. Becken; 3. Wagschale; 4. die Unterlage für den Rollstein der Ölpresse.

עֲדְתָּא *a. f.* Gemeinde, Versammlung.

עֲוָא I *a. Pa.* schreien, lärmen.

עֲוָא II *a.* abweichen. *Aph.* sich vergehen. *Itpe.* Unrecht erfahren.

עַוָּאָה *a. m., pl. d.* עַוָּאֵי Dt 2, 23 Iwwiter.

עוֹב *h. m., pl.* עֻבִּים Balken.

עוֹבִי 1. s. עֳבִי; 2. s. אֲבִיָא.

עוֹבָדָא (Ex 32, 16) *a. m., ind.* עוֹבַד Ex 28, 6 1. That, Werk; 2. Ereignis.

עוֹבָדְתָא (Gn 33, 14 Sab., MS עֲבִידְתָא) *a. f.* Erarbeitetes.

עוֹבֵר *h. m.* Reisender.

עוֹבָר *h. m.* Fötus, Embryo.

עוֹבְרָא (Ct 7, 3, MS עֻבְרָא) *a. m.* dass.

עוֹבַרְתָּא I (Nu 13, 23) *a. f., pl.* עוֹבְרָן Ez 17, 6 *c. s.* עֻבְּרָתֵיהּ Ho 14, 6 Soc 59 Zweig.

עוֹבַרְתָּא II (Gn 33, 14, MS עֲבִידְתָא) *a. f.* Zug.

עוֹבַרְתָּא *a. f.* Zorn.

עוּג *h.* einen Kreis ziehen.

עוּגָה *h. f.* 1. Kreis; 2. *pl.* עֻגוֹת auf Kohlen gebackner Kuchen; 3. *pl.* עוּגִיוֹת Bewässerungsgraben.

עוּגִיתָא *a. f., c.* עוּגִית Ez 17, 7 Bewässerungsgraben.

עוּגָל *h. m.* Becken.

עוּד *h. Hi.* 1. bezeugen; 2. als stössig erklären. *Ho. pt.* מוּעָד als stössig erklärt. *Pil.* aufrichten.

עוֹד *h.* noch. וְלֹא עוֹד אֶלָּא nicht nur, sondern auch. מִבְּעוֹד während.

עוֹד (Gn 7, 4) *a.* 1. noch. לָא — עוֹד Gn 17, 5 nicht mehr; 2. Gn 4, 25 wieder. בְּעוֹד דְּ während noch.

עוּדְדָא *a. m.* Flock Wolle.

עודה (jJeb 3^c) l. עֵידָה, s. עֵדָה.

עוּדָה *h. f.* Gurtband.

עוֹדֵף *h. m.* Überschuss.

עָוָה *h.* verkehrt handeln. *Pi.* verkehren, zerstören.

עִוּוּת *h. m.* Beugen, Krümmen.

עוֹז I *h. m.* Stärke.

עוֹז II *h. m.* eine Adlerart.

עַוְיָא *a. m.* 1. Schlange; 2. männl. Personenname.

עֲוָיָא *a. m., pl.* עֲוָיָן Lv 22, 16 Vergehung.

עֲוִילָא *a. m.* Knabe (*arab.*).

עַוִּירָא *a. m.* 1. Ex 4, 11 blind; 2. Blindheit; 3. männl. Personenname.

עֲוִית *h. f.* Krampf.

עוֹל *h. m., pl.* עֻלִּין Joch.

עוֹל (= עֲלַל) *a., pt.* עָאֵיל Thr 1, 4, עָיֵיל 1. hereingehen; 2. eintreten. *Pa.* hineinbringen. *Itpa.* sich hineinbegeben. S. עֲלַל.

עָוֵל *h. Pi.* unrecht handeln.

עָוֶל *h. m.* Unrecht.

עַוְלָא (Dt 32, 4) *a. m.* dass.

עַוָּלָא *a. m., pl. d.* עַוָּלַיָּא Ze 3, 5 (MS עוּלַיָּא) gottlos.

עוּלָא *a. m.* Säugling.

עוּלָה *h. f.* Mädchen.

עַוְלָה *h. f.* Unrecht, Übelthat.

עוֹלָה *h. f.* Brandopfer.

עוֹלָל *h. m.* Kind.

עוֹלֵלָה, עוֹלֶלֶת *h. f.* Nachlese (im Weinberg).

עוֹלַלְתָּא *a. f., pl.* עוֹלְלָן Ob 5 dass.

עוֹלָם *h. m., pl.* עוֹלָמִים, עוֹלָמוֹת 1. Aeon, Periode; 2. Weltzeit; 3. Welt; 4. Ewigkeit. לְעוֹלָם 1. stets, auf immer; 2. immerhin. מֵעוֹלָם jemals.

עוֹלָמִית *h.* auf ewig, für immer.

עַוְלְתָּא *a. f.* Gottlosigkeit, Ungerechtigkeit.

עוֹמֶס *h. m.* Last.

עוֹמֶק *h. m.* Tiefe.

עֹמֶר I *h. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
עֹמֶר II *h. m.* ein Hohlmass (1/10 Epha).
עָוֹן *h. m.*, *pl.* עֲוֹנוֹת Sünde. עֲוֹן גִּלָּיוֹן Verdrehung von εὐαγγέλιον.
עוֹנֶג *h. m.* Ergötzen.
עוֹנָה I *h. f.* 1. der 24. Teil einer Stunde; 2. zwölf Stunden; 3. Zeit, bestimmte Zeit; 4. eheliche Pflicht; 5. l. עֵינָה.
עוֹנָה II *h. f.* Faden, Strick.
עוֹנִי (עֳנִי) *h. m.* Armut.
עֲוֹנְיָא Ortsname.
עוֹנִיתָא s. אוֹנִיתָא.
עוֹנֶשׁ *h. m.* 1. Strafe; 2. Verbrechen.
עוֹנְתָא I *a. f.* 1. Zeit, Stunde; 2. *c. s.* עוֹנְתַהּ Ex 21, 10 (MS עֲנָתַהּ) eheliche Pflicht.
עוֹנְתָא II *a. f.*, *pl. c. s.* עוֹנָתֵיהּ Ho 10, 10, l. עֵינָתֵיהּ, s. עֵינָא.
עוּף I *h.* 1. fliegen; 2. flackern. *Pil.* flattern.
עוּף II *h.* erschöpft sein.
עוּף I *a.*, *ipf.* 3 *sg.* תֵּיעוּף Dt 4, 17 (nicht im MS) fliegen.
עוּף II *a.* 1. doppelt sein; 2. *ipf.* 2 *sg.* תֵּיעוּף (wie von עֲפַף) Ex 26, 9, *pt. pass.* עִיף Ex 28, 16 doppelt legen. *Pa.* doppelt legen, verdoppeln. S. עֲפַף.
עוֹף *h. m.* 1. *pl.* עוֹפוֹת Vogel; 2. Geflügel.
עופא (Ze 1, 10) l. mit MS עוֹפְלָא.
עוֹפֶל ein Stadtteil von Jerusalem.
עוֹפֶר *h. m.* Jüngling.
עוֹפֶרֶת *h. f.* Blei.
עוּץ *a.*, *pf.* 3 *pl.* עָצוּ Est II 7, 9 raten.
עוּק *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* עָקַת Gn 32, 7, 1 *sg.* עָקִית Gn 27,46 1. eng sein; 2. bedrängt sein; 3. Angst haben. *Aph. pf.* 3 *pl.* אָעִיקוּ Gn 49, 23 1. bedrängen; 2. quälen; 3. Angst haben. *Itpe. Itpa.* bedrängt sein.
עֲנָק *h. m.* Sprosse.
עוּקָה *h. f.* 1. Grube; 2. Schlund.
עוּקֶץ *h. m.* 1. Spitze; 2. Stachel; 3. Stiel; 4. Brustwarze; 5. Ende des Rückgrats. *pl.* עֻקְצִין Name eines talmud. Traktats. עוּקֶץ עֲקְרָב eine Pflanze.
עוּר *h.*, *pt.* עֵר wach, munter. *Ni.* 1. wachen, erwachen; 2. rege sein. *Hi.* reizen. *Ho.* gereizt werden. *Pil.* 1. wecken; 2. Totenklage anregen. *Hitpal.* erweckt werden. *Pilp.* 1. drängen; 2. Totenklage anregen. *Hitpalp.* aufgeregt werden.
עוּר *a.*, *pt. f.* עֵירָה Ct 5, 2 wecken. *pt.* עִיר wach. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַעֲרַנִי Sac 4, 1 Soc 59 wecken; 2. wach sein. *Pal.* (*Pāl.*) *ipf.* יְעָרֵר Jes 9, 11 rege machen, wecken. *Itpe.* אִתְּעִיר, אִתְּעַר 1. *pf.* אִתְּעַר Gn 41, 7 erwachen; 2. sich erregen. *Ittaph. pf.* 3 *pl.* אִתְּעֲרוּ Ct 7, 10 (MS אִתְּעָרוּ) erweckt werden. *Palp.* 1. hin- und herwerfen; 2. wackeln.
עִוֵּר *h. Pi.* blind machen.
עַוַּר *a. Pa. pt.* מְעַוַּר Ex 23, 8 blind machen. *Itpa.* erblinden.
עִוֵּר *h. m.* blind.
עוֹר *h. m.*, *pl.* עוֹרוֹת Fell.
עוּרָא *a. m.* Spreu.
עוֹרֵב *h. m.* Rabe.
עוּרְבָא (Gn 8, 7) *a. m.* dass.
עוּרְבְתָּא *a. f.* Rabenweibchen.
עוּרְבְתִּי. בֵּי ע׳ Familienname.
עִוָּרוֹן *h. m.* Blindheit.
עוֹרֶף *h. m.* 1. Nacken; 2. Rückseite.
עוּשָׁף *h. m.* breite Schneide der Zimmeraxt.
עוֹשֶׁק *h. m.* Erpressung, Übervorteilung.
עוֹשֶׁר *h. m.* Reichtum.
עוּת männl. Personenname.
עוּת *h. Ni.* sich freuen (?).
עָוַת *h. Pi.* 1. verkrümmen; 2. verderben. *Hitp.* 1. gekrümmt werden; 2. verdorben werden.

עָוַת *a. Pa.* 1. krümmen, beugen; 2. *pt. pass. d.* מְעַוְּתָא Est 1, 1 (nicht MS) verderben.
עָוְתָא *a. m.* 1. krümmen; 2. Verderbtes.
עַוְּתָא *a. m.* Verdorbener.
עַוְתָּנָא (?) *a. m.* dass.
עַוְתָנֵי. כְּפַר ע׳ Ortsname.
עַז *h. m.* stark, hart. עַז פָּנִים frech, schamlos.
עֵז *h. m., pl.* עִזִּים Ziege.
עִזָּא *a. m.* 1. *ind.* עֵז Lv 22, 7, *pl.* עִזִּין Gn 15, 19 dass; 2. עִזָּא דְקַרְקְסָא Dreschschlitten.
עֲזָא *a. m.* eine Adlerart.
עֲזָא, עֲזָאֵל Name eines gefallenen Engels.
עֲזָאזֵל (Lv 13, 8, Abänderung von עֲזָאֵל) dass.
עָזַב *h.* verlassen. *Pi.* verlassen machen. *Hi.* Entlassung bewirken. *Ni. Hitp.* verlassen werden.
עֲזַב *a.* dass.
עִזְגַּדָּא *x. m.* Bote.
עִזָּה *h. f.* Ziege.
עֲזָה, עֲזָה Name eines gefallenen Engels.
עֲזוּבָה weibl. Personenname.
עִזּוּז *h. m.* gewaltig.
עֱזוּת *h. f.* Härte, Hartes. ע׳ פָּנִים Frechheit, Schamlosigkeit.
עָזַז *h. Hi.* stark machen. הֵעֵז פָּנִים frech sein. *Hitp.* stark werden.
עֲזַז *a. Itpa.* stark werden.
עֲזָזֵיל s. עֲזָאזֵל.
עֻזִּי männl. Personenname (= עֻזִּיָּה).
עָזְיָא (Lv 11, 13), עָזְיָא *a. m.* eine Adlerart.
עֲזִיאֵל männl. Personenname.
עֲזִיבָה *h. f.* 1. Überlassen; 2. Verlassen.
עֲזִיבְתָא *a. f.* Zuvermeidendes, Hässliches.
עַזִּיזָא *a. m., pl. c.* עַזִּיזֵי Jes 7, 18 stark.
עֲזִיזוּתָא *a. f.* Härte. עֲזִיזוּת לִבָּא Starrsinn.
עֲזִיזְתָא *a. f.* dass.

עֲזִילָא *a. m., ind.* עֲזִיל Ex 35, 25 Gespinnst.
עֲזִיקָה *h. f.* bearbeitetes Feld (?).
עֲזַל *a., pt. f.* עָזְלָא Ex 35, 25 spinnen.
עַזְלָא *a. m.* Gespinnst.
עֲזַם *a. Aph.* abkneipen.
עָזַק I *h.* aufbrechen, aufhacken.
עָזַק II *h.* festhalten.
עֵזֶק I *h. m.* Wulst.
עֵזֶק II *h. m.* behackter Boden (?).
עִזְקָה *h. f.* dass. (?).
עִזְקְתָא *a. f.* 1. *pl.* עִזְקָן, *d.* עִזְקָתָא Ex 25, 24, עִזְקִין Ring; 2. *pl. d.* עִזְקַיָּא Jer 40, 1 Fessel; 3. Öffnung des Mastdarms.
עָזַר *h.* helfen.
עֵזֶר *h. m.* 1. Hilfe; 2. Gehilfe.
עֶזְרָא männl. Personenname.
עֲזֹרֶד l. עֲזָרֶד.
עֲזוֹרֶד l. עֲזָרֶד.
עֶזְרָה *h. f.* Hilfe.
עֲזָרָה *h. f.* Heiligtumshof.
עֲזַרְיָה männl. Personenname.
עֻזְרָר *h. m.* Mispelart (*Crataegus Azarolus*).
עֻזְרָר *h. m.* eine Schilfart.
עֲזַרְתָּא *a. f., c.* עֲזָרַת 1 S 3, 3, *pl. c. s.* עֲזָרָתֵי Sac 3, 7 Soc 59 (Paus.) Heiligtumshof.
עֲטָא s. עֵיטָא.
עָטָה *h.* umhüllen.
עִטּוּף *h. m.* Verhüllen.
עִטּוּר I *h. m.* Bekränzen, Schmücken.
עִטּוּר II *h. m.* Entfernen, Trennen.
עִטּוּשׁ *h. m.* Niesen.
עַטּוּשְׁיָא *a. m.* aus Atuscha.
עֲטִי *h. m.* Verderben (?).
עֲטִין männl. Personenname.
עֲטִין *h. m.* zum Mürbewerden hingelegte Olive.
עֲטִיף *h. m.* 1. Hülle, Umhüllung; 2. Gewand.
עֲטִיפָה I *h. f.* dass.
עֲטִיפָה II *h. f.* Verschmachten.

עֲטִירָא *a. m.* rauchend.
עֲטִישָׁה *h. f.* Niesen.
עטל (männl. Personenname) l. עֲגִיל (?).
עַטְלָא *a. m.* träge.
עַטְלוּתָא *a. f.* Trägheit.
עַטְלִין *x. m.* (κατάλυσις) Karawanserei.
עֲטַלֵּיפָא (Lv 11, 19) *a. m.* Fledermaus.
עֲטַלֵּף *h. m.* dass.
עַטְמָא, עִטְמָא *a. m., c. s.* עַטְמֵיהּ Est II 1, 2 Schenkel, Lende.
עָטַן *h.* Oliven aufhäufen (damit sie mürbe werden).
עטעמה (jSanh 20[c]) l. מַטְעֲמָא, s. טְעַם.
עָטַף I *h.* umnehmen, sich einhüllen. *Hitp.* sich einhüllen.
עָטַף II *h.* matt werden, verschmachten. *Hitp.* dass.
עֲטַף *a., pt.* עֲטִיף 1 S 28, 14 umhüllen, verhüllen. *Pa. pf. c. s.* עַטְּפַנִי Jes 61, 10 (MS עַטְפַּנִי) verhüllen. *Itpa. ipf.* יִתְעַטַּף Lv 13, 45 sich einhüllen.
עֲטַף *h. m.* Hülle, Umhüllung.
עִטְפָּא *a. m.* 1. *c. s.* עִטְפֵּיהּ Ex 4, 6 Busen des Gewandes; 2. *c.* עִטְפִּין Thr 2, 12 Busen des Menschen.
עָטַר *h.* umkränzen, schmücken. *Pi.* 1. dass.; 2. krönen. *Hitp.* 1. geschmückt werden; 2. sich krönen, schmücken.
עֲטַר I *a.* umringen. *Pa.* bekränzen, schmücken. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְעַטַּרוּ Jo 2, 22 (MS אִתְעֲטָרוּ) geschmückt sein.
עֲטַר II *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* עֲטַרוּ 1 S 9, 7 aufhören; 2. entlassen; 3. abweichen. *Pa.* entfernen.
עֲטַר III *a.* rauchen.
עִטְרָא *a. m.* Trennung.
עֲטָרָה *h. f.* 1. Kranz; 2. Krone; 3. Gesims; 4. Einfassung; 5. Eichel des männlichen Gliedes; 5. Ring um die Warze der weiblichen Brust.
עֲטָרוֹת. ע׳ דְּבוֹרָה (Ri 4, 5) Ortsname.
עִטְרָן *h. m.* Theer.
עִטְרָנָא *a. m.* dass.
עָטַשׁ *h.* 1. niesen; 2. Wind gehen lassen. *Pi. Hitp.* dass.
עֲטַשׁ *a.* dass.
עִיָּא männl. Personenname (= חִיָּא).
עֵיבָא (Ex 19, 9) *a. m.* 1. Dunkel; 2. dunkle Wolke.
עַיְבָא *a. m.* schuldig (= חַיָּבָא).
עֵיבָא *a. m.* Leiden (= כֵּיבָא).
עֵיבַר s. עֶבְרָא.
עִיד *h. m.* Fest.
עִידָא *a. m.* dass.
עִידִית *h. f.* 1. normal, gut; 2. l. עִירִית.
עִיּוּן *h. m.* Beachten, Berechnung.
עִיּוֹן Ortsname.
עִיּוּקָא *a. m., ind.* עִיּוּק Jes 30, 6 (MS עָיִק) Bedrängnis.
עים (Tos Kil V) l. פִּיף.
עַיִט *h. m.* Raubvogel.
עֵיטָא *a. m., ind.* עֵיט Jer 17, 1 Griffel.
עֵיטִיתָא *a. f.* Rat.
עֵיטְתָא *a. f., ind.* עֵיטָא Koh 11, 3 dass.
עֵיל *a.* oben. לְעֵיל oben. מִלְּעֵיל, מֵעֵיל von oben, oben. עֵיל מִן Gn 22, 9, לְעֵיל מִן oberhalb von. עֵיל מִן Dt 28, 43 höher als.
עֵילָא *a.* לְעֵילָא nach oben. לְעֵילָא לְעֵילָא Dt 28, 43 immer aufwärts. מִלְּעֵילָא Dt 5, 8 von oben. וּלְעֵילָא Nu 1, 3 und darüber. לְעֵילָא מִן oberhalb von.
עִילָא, עֵילָא *a. m., ind.* עֵיל Sac 9, 9, *pl.* עִילֵי Gn 32, 15 (MS עֲלֵי) Eselsfüllen.
עֵילִיתָא, עִילְתָא (für עַלְיְתָא, עִלְּתָא) *a. f.* Frevel. S. auch עִלְּתָא.
עֵילָם Volksname.
עֵילְמָאָה *a. m., pl. d.* עֵילְמָאֵי Jes 22, 6 aus Elam.
עֵילָמִי *h. m.* dass.
עֵילָמִית *h.* auf elamisch.
עים. עיימך (jJeb 6[c]) l. עִמָּךְ, s. עִם.
עיימא. אהן עיימא (jAbZ 40[d]) l. אֲהֵן דְּעֵינָא.
עִימָּה *h. f.* Wocken (des Spinners).

עַיִן *h. f., du.* עֵינַיִם 1. Auge. עַיִן בְּעַיִן grade gegenüber; 2. Blick. טוֹב עַיִן uneigennützig, wohlwollend. ע׳ טוֹבָה, ע׳ יָפָה Wohlwollen. ע׳ רָעָה (auch nur הָעַיִן) neidischer Blick, Übelwollen. צַר עַיִן eigennützig, missgünstig. ע׳ צָרָה Missgunst; 3. Aussehen. בְּעֵינָן in ihrem ursprünglichen Zustand. כְּעֵין, מֵעֵין nach Art von; 4. runde Öffnung, Ring (an Geräten); 5. *pl.* עֲיָנוֹת Quelle; 6. Name des 16. Buchstaben im hebr. Alphabet.

עֵינָא (Ex 22, 2), **עֵינָא** *a. m., pl.* עֵינִין Dt 29, 3 1. Auge; 2. Blick. עֵינָא בִּישָׁא (auch nur עֵינָא) neidischer Blick, Übelwollen. פָּרָשׁוּת עֵינַיִם Gn 38, 14 Wegscheide; 3. Aussehen, ursprünglicher Zustand. כְּעֵין Dt 33, 28 nach Art von; 4. *pl.* עֵינָן runde Öffnung (an Geräten); 5. *pl.* עֵינָוָן Dt 8, 7, עֵינָן Quelle.

עַיֵּן *h. Pi.* 1. betrachten, nachdenken; 2. genau wiegen.

עַיֵּן *a. Pa.* betrachten, nachdenken.

עֵינְבּוּל Ortsname.

עֵינָה *h. f.* 1. Auge; 2. Quelle (?).

עֵינוּשׁ Ortsname.

עֵינוּתָא *a. f.* Quelle.

עינותא (Spr 7, 8) l. פְּנִיתָא.

עֵינְנָא *a. m.* grossäugig.

עֵיפָה s. עֲפָה.

עֵסֶק (Gn 26, 20) Name eines Brunnens.

עָיֵף *h. m.* 1. ermüdet; 2. sich mühend.

עִיפָא (Gn 24, 65) *a. m.* Schleier.

עִיפָא männl. Personenname.

עֵיצְתָא (Est II 1, 15) *a. f., ind.* עֵיצָא Dt 32, 28 1. Rat; 2. Plan.

עָקָא *a. m., c.* עֵיק Ex 6, 9 Bedrängnis, Angst.

עַיְקָא *a. m.* Bedrücker.

עֲיַקָא *a. m., f. c.* עֲיַקַת Jes 54, 6 bedrängt.

עָיְקָה *h. f.* Bedrängnis.

עָקְתָא *a. f.* dass.

עֵיר *h. m.* wach.

עִיר *h. f., pl.* עֲיָרוֹת Stadt.

עִירָא *a. m.* wach.

עִירָא *a. m., ind.* עִיר Sac 9, 9 (MS עֵיל) Eselsfüllen.

עֵירַבְרְבָא *a. m., pl.* עֵירַבְרְבִין Nu 11, 4 Mischvolk.

עִירָה *h. f.* Wollflocke.

עֵירוּב *h. m.* Vermengung. ע׳ פָּרָשִׁיּוֹת Vermengung von Schriftstellen. ע׳ תְּחוּמִין Vermischung der Sabbatsgebiete. ע׳ חֲצֵרוֹת V. der Häuser eines Hofes. ע׳ תַּבְשִׁילִין V. der Speisen zweier Tage. *pl.* עֵירוּבִין Name eines talmud. Traktats.

עֵירוּבָא I *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* עֵירוּבִין Dt 22, 9 Mischgattung.

עֵירוּבָא II *a. m., pl.* עֵירוּבֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang.

עֵירוּי *h. m.* Ausgiessen.

עֵירוֹנִי *h. m.* Kleinstädter.

עֵירוּעָא *a. m., ind.* עֵירוּע 1 S 6, 9 Zufall.

עֵירוּקָא *a. m.* Flucht.

עֵירוּר *h. m.* Erwähnung eines Toten in Verbindung mit anderen.

עִירִי Ortsname.

עִירִית *h. f.* ein Futterkraut.

עֵירָנִי *h. m.* Kleinstädter.

עירניה? (jBabB 16[d]), vgl. אוּדְיָנָא.

עֵירָנִית (bEr 53[b])?

עֵירָנִיתָא *a. f.* Bast?

עירודה (jEr 26[d])?

עֵיתָּלוּ (?) Ortsname.

עִכֵּב *h. Pi.* 1. verhindern; 2. warten. *Hitp.* 1. verhindert werden; 2. verweilen.

עַכֵּב *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* עַכִּיבַת Jes 34, 16 verhindern, aufhalten. *Itpa. pt.* מִתְעַכֵּב Nu 11, 23 sich verweilen.

עַכָּבָה *h. f.* 1. Verhinderung; 2. Verbleiben; 3. Überbleibsel.

עַכָּבוּנִית *h. f.* eine Distelart (*Cynara*).

עַכָּבִית *h. f.* dass.

עַכָּבִיתָא *a. f.* Spinne.

עַכְּבָנִיתָא *a. f.* eine Distelart (*Cynara*).
עַכְבָּר *h. m.* Maus.
עַכְבְּרָא *a. m.* 1. *pl. c.* עַכְבְּרֵי 1 S 6, 4 dass.; 2. Ortsname.
עַכְבְּרִין, עַכְבְּרָיָא Ortsname.
עַכְבַּרְתָּא *a. f.* Maus.
עַכּוֹ Ortsname.
עִכּוּב *h. m.* 1. Verhinderung; 2. notwendige Bedingung.
עִכּוּבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Hinhaltung.
עַכּוּבִיתָא I (Jes 59, 5) *a. f.* Spinne.
עַכּוּבִיתָא II (Jer 17, 6) *a. f.* eine Distelart (*Cynara*).
עַכּוּז *h. m.* Hinterteil.
עִכּוּל *h. m.* Angebranntes.
עכור (BerR 71) l. כִּיעוּר.
עכו"ם Abbreviatur für 1. עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת Gestirndienst; 2. עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת Sterndiener — aus Censurrücksichten in jüngeren Drucken besonders für עֲבוֹדָה זָרָה und גּוֹי, גּוֹיִם, גּוֹיָה.
עַכָּיָא *a. m.* aus Akko.
עָכִיר (?) *h. m.* ein Gerät der Ölpresse.
עֲכִירָה *h. f.* Aufrühren.
עָכַל *h. Pu. pt.* angebrannt. *Hitpa.* verzehrt werden.
עֲכַל *a. Pa.* verzehren. *Itpa.* verzehrt werden.
עַכְלָא *a. m.* ein Hohlmass (1/20 eines Kab).
עכליה (jAbZ 39c) l. קִנְלִיָּה.
עַכְמַי männl. Personenname.
עָכַן *x. Pi.* umwinden (?).
עַכְּן, עַכְּין *x. m.* (ἔχιδνα) Otter, Natter.
עַכְּנָא, עַכִּינָא *x. m.* (ἔχιδνα) dass.
עַכְּנָאי, עַכִּינָאי männl. Personenname.
עַכָּס *x. m.* (ἔχις) Otter, Natter.
עכסילו (BerR 98)?
עָכַר *h.* trüben. *pt. pass.* עָכוּר 1. trübe; 2. unglücklich. *Ni.* trübe werden.
עֲכַר *a.* 1. trüben; 2. *pf.* 2 *pl.* עֲכַרְתּוּן Gn 34, 30 betrüben. *pt. pass.* עֲכִיר 1. trübe; 2. unglücklich. *Itpe.* in's Unglück gestürzt werden.
עַכְשְׁבוּנִיתָא *a. f.* ein Geschwür.
עַכְשׁוּב *h. m.* eine Spinnenart (?).
עַכְשָׁיו (= עַד כְּשֶׁהוּא, vgl. *a.* עַד כְּדוֹן) *h.* jetzt.
עַכְשְׁמוּנִיתָא s. עַכְשְׁבוּנִיתָא.
עַל *h.* 1. auf, über. עָלֶיךָ es liegt dir ob; 2. gemäss. בְּעַל פֶּה mündlich. בְּעַל כָּרְחוֹ gezwungen; 3. gegen; 4. zu, für; 5. wegen. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr. עַל גַּבֵּי, עַל גַּב 1. auf, über; 2. neben, bei; 3. vermittelst, durch; 4. wegen. עַל יַד, עַל יְדֵי 1. durch; 2. anstatt, für; 3. bei, mit. עַל שׁוּם wegen. עַל שֶׁ, עַל שׁוּם שֶׁ weil. עַל מְנַת שֶׁ unter der Bedingung, dass. אַף עַל פִּי שֶׁ obgleich.
עַל (Gn 18, 24) *a.* dass. מֵעַל Gn 4, 14 von. מֵעַל לְ Gn 1, 7 oberhalb. עַל מָה Dt 29, 23 weshalb? עַל כֵּין Ex 20, 11 deshalb. עֲלֵיהוֹן Jer 8, 12 ihnen liegt es ob. עַל חַד תְּרֵין Ex 22, 3 doppelt; 2. עַל שׁוּם wegen. עַל עֵסַק Ex 18, 8 um willen. עַל יְדֵי 1. wegen; 2. *c. s.* עַל יְדֵיכוֹן Ma 1, 11 durch; 3. für. עַל פּוּם gemäss. *c. s.* בְּעַל כָּרְחָךְ 1 S 2, 16 trotz. עַל דְּ Dt 29, 22, עַל יְדֵי דְ, עַל עֵסַק דְּ Dt 23, 5 weil. עַל פּוּם דְּ Lv 27, 8 nach Massgabe dessen, dass. עַל מְנַת דְּ unter der Bedingung, dass. אַף עַל גַּב דְּ obgleich.
עֲלָא *a., pt. pl. c.* עוֹלֵי Koh 3, 11 (*hebr.*), s. עֲלָה. *Aph.* 1. abschätzen; 2. aufwiegen. *Itpa.* 1. erhaben sein; 2. erleichtert werden.
עֻלָּא männl. Personenname.
עִלָּאָה (Gn 14, 18) *a. m.*, *ind.* עִלַּי Dt 28, 1 1. oberer, oberster; 2. hoch, höchster.
עָלַב *h.* bedrücken. *pt. pass.* עָלוּב unglücklich. *Ni.* sich bedrücken lassen.
עֲלַב *a., pt. pass.* עֲלִיב bedrückt, unglücklich. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְעֲלֵיב 1 K 12, 7 sich demütigen.

עֶלְבּוֹן *h. m.* Bedrückung, Demütigung.

עֻלְבְּנָא *a. m., ind.* עוּלְבָּן Ze 3, 12 dass.

עָלָה *h.* 1. hinaufsteigen. ע' עַל דַּעַת in den Sinn kommen. עוֹלֶה וְיוֹרֵד von verschiedener Höhe (bald hoch, bald tief); 2. angerechnet werden; 3. wachsen; 4. verschwinden. *Pi.* erhöhen, erheben. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* 1. hinaufbringen, erhöhen. לֹא מַעֲלִין וְלֹא מוֹרִידִין man beachtet nicht; 2. hervorbringen. הֶעֱלָה חֵמָה zornig werden. ה' חֵן wohlgefällig sein. ה' אֲרוּכָה heilen; 3. anrechnen, kreditieren; 4. aufheben, aufgehen lassen; 5. entfernen. *Hitp.* 1. erhoben werden; 2. gesteigert werden.

עָלֶה *h. m., pl.* עָלִין Blatt.

עִלָּה *h. f.* 1. Anlass; 2. Vorwand; 3. Ränke.

עֲלוֹי *a., c. s.* עֲלָךְ Ex 18, 14 auf, über. מֵעֲלוֹי Nu 16, 26 von.

עַלְוַי *x. m.* Aloë (*Aloë vulgaris*).

עִלּוּי *h. m.* 1. Erhebung; 2. Abschätzung, Wert.

עִלּוּיָא *a. m.* 1. Erhebung, Verbesserung; 2. Wert.

עֲלוּלִיתָא *a. f.* Einrede.

עֲלוּמַיָּא *a. m. pl., ind.* עֲלוּמִין Jes 54, 6 Jugend.

עֲלוּקָה *h. f.* Blutegel.

עֲלוּקְתָא *a. f.* dass.

עֲלָטָה *h. f.* Finsternis.

עֵלִי männl. Personenname.

עֱלִי *h. m.* Stössel.

עַלְיָא *a. m.* Blatt.

עֲלִיָּה *h. f.* 1. Hinaufsteigen; 2. hohe Stellung; 3. Oberstock; 4. Vorzüglichstes; 5. Aufgehenlassen, Aufheben; 6. ein Teil der weibl. Scham.

עֶלְיוֹן *h. m.* 1. oberer; 2. höchster; 3. obenerwähnt.

עִלָּיוּתָא *a. f.* Höhe.

עַלִּיז *h. m.* lärmend, übermütig.

עֲלִיזָה *h. f.* Lärmen.

עָלִיל *h. m.* augenscheinlich. בְּעָ' deutlich.

עֲלִילָה *h. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.

עֲלִילוּת *h. f.* Wirklichkeit.

עֲלִילוּתָא *a. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.

עַלִּימָא *a. m.* stark.

עֲלֵימָא (Nu 4, 27) *a. m.* 1. Jüngling; 2. Knecht.

עֲלֵימוּתָא *a. f., ind.* עֲלֵימוּ Gn 18, 12 1. Jugendkraft; 2. Jugendzeit.

עַלִּימוּתָא *a. f.* Stärke.

עֲלֵימְתָא *a. f.* 1. *c. s.* עֲלֵימְתֵיהּ Jo 1, 8 Jugend. *pl.* עֲלֵימִין Jes 54, 6 (MS עֲלוּמִין) dass.; 2. Gn 24, 16 Jungfrau, Magd.

עֲלִיסָה *h. f.* Frohlocken.

עֲלִיצָה *h. f.* dass.

עִלִּיתָא (Ri 3, 23) *a. f.* Oberstock.

עֲלִיתָא s. אֲלִיתָא II.

עָלַל I *h.* thätig sein. *pt. pass.* עָלוּל gewöhnt, pflegend. *Hitp.* misshandeln.

עָלַל II *h.* hineingehen.

עֲלַל I *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּעַלֵּיל Dt 24, 21 Nachlese halten.

עֲלַל II *a., pf.* עַל Gn 7, 13, *f.* עַלַּת Gn 18, 21, *ipf.* 2 *sg.* תֵּיעוֹל Gn 6, 18 1. hineingehen, hineinkommen; 2. kommen; 3. untergehen (v. d. Sonne); 4. beiwohnen. *Pa.* s. עוֹל. *Aph. pf.* אַעֵיל Ex 40, 21 1. hineinbringen; 2. bringen. *Ittaph. pf.* אִתָּעַל Lv 16, 27 1. hereingebracht werden; 2. gebracht werden.

עַלְלָא (Jes 30, 23) *a. m.* Ernteertrag, Getreide.

עֲלַלְתָּא (Lv 25, 22) *a. f.* dass.

עָלַם *h.* verhüllen. *Hi.* verheimlichen. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* 1. verborgen sein; 2. entschwinden.

עֲלַם *a., imp. sg.* עֲלִים Jos 1, 6 (MS עֵילַם) mannhaft sein. *Pa.* 1. *imp. sg.* עַלֵּם Dt 31, 23 (MS אֵילַם) Mannhaftigkeit beweisen; 2. stark machen. *Itpa.* 1. stark werden; 2. überwältigen.

עֲלַם. בְּעֲלַם (= בְּהֶעְלֵם) bei Verborgenbleiben.
עֶלֶם *h. m.* Jüngling.
עָלְמָא (Gn 9, 12) *a. m.* 1. *ind.* עָלַם Gn 9, 16 Ewigkeit. לְעָלַם Ex 21, 6 auf immer. בְּעָלְמָא blos. בֵּית עָלַם Grab, Friedhof; 2. Vorzeit; 3. Weltzeit; 4. Welt. כָּלֵי עָלְמָא jedermann.
עַלְמָה *h. f.* Mädchen, Jungfrau.
עַלְמִין Ortsname.
עַלְמַת (2 S 3, 16) dass.
עַלְעָא (Gn 2, 22) *a. m.* Rippe.
עַלְעוֹל *h. m.* Sturm.
עַלְעוּלָא (Jes 29, 6) *a. m.* dass.
עַלְעוֹלִיתָא *a. f.* dass.
עַלְעִיתָא (Est II 1, 16) l. mit MS עִלְּתָא.
עִלְעֵל *h.* 1. treiben, wegwehen; 2. flügge werden (?).
עַלְעֵל *a.* wegwehen.
עָלַף I *h. Pu.* verhüllt sein.
עָלַף II *h. Pu.* ohnmächtig werden. *Hitp.* הִתְעַלֵּף, הִתְעַלְּפָה 1. erschlaffen; 2. ohnmächtig werden.
עֲלַף *a.* erschlaffen.
עָלַץ *h.* sich vergnügen.
עֲלוּקָה *h. f.* Blutegel.
עֲלוּקְתָא *a. f.* dass.
עֻלְשִׁין *h. m. pl.* eine Endivienart.
עַלְשִׁין (Ct 2, 9) *a. m. pl.* dass.
עַלְתִּין *a. m. pl.* dass.
עִלְּתָא *a. f., ind.* עֲלַת Weinschöpfer (?).
עִלְּתָא (Est II 1, 16) *a. f.* 1. *ind.* עִלָּא Ru 4, 22 Ursache; 2. Vorwand.
עֲלָתָא (Lv 6, 2) *a. f., ind.* עֲלָא Jes 40, 16 Soc 59, *pl.* עֲלָוָן Gn 8, 20 Brandopfer, Ganzopfer.
עִם *h.* mit, bei. מֵעִם von.
עִם (Dt 20, 9) *a.* dass. מֵעִם, *c. s.* מֵעִמָּךְ Ex 8, 25 von.
עַם *h. m.* Volk. עַם הָאָרֶץ Ungelehrter.
עמא (EstR Peth.) ?
עַמָּא (Lv 13, 6) *a. m., pl. d.* עַמְמַיָּא Dt 32, 8 Volk. כָּל עַמָּא jedermann.
עַמָּא דְאַרְעָא Ct 6, 5 die Ungelehrten.
בַּר עַמְמִין Dt 29, 21 Nichtjude.
עֲמָא (Lv 13, 6) *a.* 1. dunkel sein, dunkel werden; 2. *pt.* עָמֵי Jes 42, 3 glimmen; 3. matt, schwach sein; 4. *pf.* 1 *pl.* עֲמֵינָא Jes 59, 11 betrübt sein.
עֲמָאוּם Ortsname (Ἐμμαοῦς).
עָמַד I *h.* 1. stehen; 2. auftreten; 3. stehen bleiben; 4. stumpf werden; 5. gerinnen; 6. kosten. *Hi.* 1. hinstellen; 2. aufstellen, erzeugen; 3. gerinnen lassen; 4. הֶעֱמִיד עַל עַצְמוֹ an sich halten. *Pu. pt.* מְעֻמָּד stehend.
עָמַד II *h.* schätzen, annehmen. S. אָמַד.
עֹמֶד *h. m.* Abschätzung.
עֹמֶד *h. m.* (viell. Anspielung an *syr.* עָמְדָא Taufe) s. עֲמִידָא.
עֲמִידָא *x. m.* (ἀμίς) Nachtgeschirr.
עמדא (jSabb 11[d]) l. עֲמִילָא.
עֲמִדָה *h. f.* Stehen.
עֲמָדָה *h. f.* Hinstellen.
עֻמָּה *h.* nur mit *Suff.* לְעֻמָּתִי 1. neben; 2. entsprechend.
עָמָה *h.* schwach werden. *Hi.* schwächen.
עַמּוּד *h. m.* 1. Pfeiler, Säule; 2. Stab der Schriftrolle; 3. Mittelstück; 4. Strahl; 5. Pult; 6. ע׳ הַשַּׁחַר Morgengrauen.
עַמּוּדָא *a. m., pl. d.* עַמּוּדַיָּא Ex 27, 10 1. Pfeiler, Säule; 2. Strahl; 3. Schaft; 4. עַמּוּד קְרִיצְתָא Morgengrauen; 5. Ortsname.
עַמּוּם s. עַמְעוּם.
עַמּוֹנָאָה *a. m., pl. d.* עַמּוֹנָאֵי Dt 23, 4 Ammoniter.
עַמּוֹנִי *h. m.* 1. dass.; 2. ammonitisch.
עָמוֹק *h. m., f.* עֲמֻקָּה 1. tief; 2. hoch.
עִמּוּר I *h. m.* Arbeitenlassen.
עִמּוּר II *h. m.* Garbenbinden.
עַמּוֹרָאָה *a. m.* Wollhändler.
עֲמַטְתָא *a. f.* Finsternis.
עַמְיָא *a. m.* Dunkelheit.
עֲמִידָה *h. f.* 1. Stehen; 2. Aufstellen; 3. Bestand; 4. Bezeichnung des Achtzehngebets.

עֲמִילָא *a. m.* arbeitsam.
עֲמִיסָה *h. f.* Aufladen.
עֲמִיקָא *a. m.* 1. *ind.* עֲמִיק Lv 13, 3 tief, hoch; 2. *ind.* עֲמִיק Ex 4, 10 unverständlich.
עֲמִיקָא *a. m.*, *c.* עֲמִיק Lv 13, 43 Tiefe, Höhe.
עֲמִיקִי. כְּפַר ע׳ Ortsname.
עָמִיר *h. m.* Grünfutter.
עֲמִירָא (Am 2, 13) *a. m.* dass.
עָמַל *h.* sich mühen, arbeiten. *Pi.* müde machen. *Hitp.* körperliche Übung machen.
עֲמַל *a.*, *pf.* 2 *sg.* עֲמַלְתָּא Jon 4, 10 dass.
עָמָל *h. m.* 1. Bemühung, Arbeit; 2. Arbeitsertrag.
עָמֵל *h. m.* sich mühend, arbeitend.
עָמִיל *x. m.* (ἄμυλος) Kuchen von Stärkemehl.
עַמְלָא *a. m.*, *ind.* עֲמַל Gn 3, 17 1. Mühe, Arbeit; 2. Mühsal; 3. Ertrag.
עֲמִילָה *x. f.* (ἄμυλον) Stärkemehl.
עָמַם *h.* dunkel werden, glimmen. *Pi.* 1. dunkel werden; 2. verdunkeln. *Hitp.* verdunkeln, unterdrücken. *Pilp.* unentschieden lassen.
עֲמַם *a.* *Itpe.* *ipf.* 3 *pl.* יִתְעַמְּמוּן Koh 12, 2 dunkel werden. *Palp.* *pf.* עַמְעֵם Jes 6, 10 (MS מַמְמִים) verdunkeln.
עַמְמָא *a. m.* Nichtjude. S. עַמָּא.
עַמְמִי *h. m.* Nichtjude.
עַמְמָאִיתָא (Est II 2, 9, fehlt im MS) *a. f.* nichtjüdisch.
עָמַס *h.* aufladen, belasten. *Pu.* *pt.* מְעֻמָּס belastet.
עֲמַס *a.* zusammendrücken.
עַמְּסוֹנִי *x. m.* aus Emmaus (s. עַמָּאוּס)?
עַמְּסוֹנָיָא *x. m.* dass.
עִמְעוּם *h. m.* Verdunkelung (Abweichung vom Recht).
עמעום l. עַמָּעוּם.
עַמָּעוּם Ortsname (Ἐμμαοῦς).
עָמַץ *h.* *Pi.* zudrücken (die Augen). *Hitp.* sich schliessen.

עֲמַץ *a.* dass.
עָמַק *h.* *Hi.* 1. tief machen; 2. tief werden.
עֲמַק *a.* *Aph.* *inf.* אַעֲמָקָא Jes 30, 33 (MS עַמְקָא) tief machen.
עֵמֶק *h. m.* 1. Tiefland, Ebene; 2. Ortsname.
עַמְקָא (Jes 30, 33) *a. m.* Tiefe.
עֻמְקָא I *a. m.* 1. *pl. d.* עֻמְקַיָּא Ex 15, 5 dass.; 2. *c.* עוּמַק Lv 12, 28 Hautmal.
עֻמְקָא II *a. m.* Verkehrtheit, Tücke.
עַמְקָא (Lv 13, 2) *a. m.* Mal, Hautfleck.
עַמְקָאָה *a. m.* Thalbewohner.
עַמְקוּתָא *a. f.*, *c.* עַמְקוּת Ho 7, 16 Verkehrtheit, Tücke.
עִמְקִי *h. m.* 1. aus Emek; 2. aus dem Tiefland (?).
עַמְקָוָן (Am 6, 4, andere Lesart עימקוון), viell. *pl.* v. *a. f.* עַמְקוּתָא Tiefes (worein man tief sinkt).
עַמְקָן *h. m.* verkehrt, tückisch.
עַמְקָנָא *a. m.* dass.
עָמַר I *h.* *Pi.* Garben binden.
עָמַר II *h.* (*bibl.*) *Hitp.* jemand als Sklaven benützen.
עֲמַר I *a.* *Pa.* Garben binden.
עֲמַר II *a.* wohnen.
עַמְרָא (Lv 13,47) *a. m.* Wolle. ע׳ גַפְנָא Baumwolle (*Gossypium vitifolium*).
עֻמְרָא I (Dt 24, 19) *a. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
עֻמְרָא II (Ex 16, 36) *a. m.* ein Hohlmass (1/10 vom Epha).
עַמְרָנִיתָא *a. f.* Wolliges.
עַמְתוּ Ortsname.
עַמְתָן Ortsname (= חַמְּתָן).
עָנָא (Lv 1, 2) *a. m.*, auch *pl.* עָנִין Kleinvieh.
עֲנָא I *a.* 1. *ipf.* 3 *f.* *sg.* *c.* *s.* תַּעֲנֵינָךְ Dt 20, 11 (MS תַּעֲנִנָךְ), 2 *sg.* *c.* *s.* תַּעֲנֵינוּן 1 K 12, 7 antworten, respondieren; 2. erhören. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְעֲנֵי Ex 19, 19 geantwortet werden; 2. erhört werden.

עֲנָא II *a. Pa. ipf.* 3 *pl.* יְעַנּוּן Gn 15, 13 1. quälen; 2. *pf. c. s.* עַנְּיָהּ Gn 34, 2 notzüchtigen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תְּעַנּוּן Lv 16, 31 kasteien. *Itpe.* verarmen. *Itpa.* 1. gequält werden; 2. genotzüchtigt werden; 3. *ipf.* יִתְעַנֵּי Lv 23, 29 sich kasteien, fasten; 4. *pt.* מתעני jSchebi 34[c] l. מִתְפַּנֵּי, s. פְּנָא.

עֲנָא III *a. Pa. pt. f.* מְעַנְּיָא Ex 15, 21 (MS מְעַנְיָא) singen.

עֲנָא IV *a. Pa.* säumen, verzögern, *Itpa.* sich versäumen, hinziehen.

עָנַב *h.* anschlingen (durch eine Schleife).

עֲנַב *a.* dass. *Itpe.* angeschlungen werden.

עֵנָב *h. m.* 1. *pl.* עֲנָבִים Weintraube; 2. eine Augenkrankheit.

עִנְבָּא *a. m., pl.* עִנְּבִין Gn 40, 10 dass.

עֲנָבָה *h. f., pl.* עֲנָבִים, עֲנָבוֹת 1. Traube; 2. Körnerrispe.

עִנְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel.

עִנְבְּתָא *a. f.* 1. Weintraube; 2. eine Augenkrankheit.

עֲנִבְתָּא *a. f., pl.* עֲנָבִין Ex 26, 4 Schleife, Schlinge.

עָנַג *h. Pi.* 1. geschmeidig machen; 2. zum Vergnügen machen; 3. sich ergötzen. *Hitp.* 1. Vergnügen haben; 2. an Wohlleben gewöhnt sein.

עֲנַג *a. Pa.* 1. zum Vergnügen machen; 2. sich ergötzen.

עָנָה I *h.* antworten, respondieren. *Ni.* 1. erhört werden; 2. einen Ausspruch thun.

עָנָה II *h. Ni.* 1. gequält werden; 2. sich demütigen. *Pi.* quälen. *Pu.* gequält werden. *Hi.* verarmen. *Hitp.* 1. leiden; 2. sich kasteien.

עָנָה III *h. Pi.* singen.

עָנָו *h. m.* sanft.

ענובתא s. עִנְבְּתָא.

עִנּוּג *h. m.* 1. Ergötzen; 2. Ergötzliches; 3. Melodie.

עֲנָוָה I *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

עֲנָוָה II s. עֲנָבָה.

עִנּוּי I *h. m.* 1. Quälerei; 2. Kasteiung.

עִנּוּי II *h. m.* eine Art Totenklage.

עִנּוּי III *h. m.* Verzögerung.

עִנּוּיָא I *a. m., c.* עִנּוּי Thr 3, 19 (MS עַנְיֵי) Elend.

עִנּוּיָא II (Jer 9, 19, MS עֲנוּיָא) *a. m.* Klagelied.

עִנּוּן *h. m.* Wolkendeuterei.

עִנְוְנָא *a. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

ענוניתא *a. f.* ein Lappen der Lunge.

ענוף l. עָבוּף, s. עֲבוּפָא.

עינותא l. עוֹנִיתָא.

עַנְוְתָן *h. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

עַנְוְתָנָא *a. m., ind.* עַנְוְתָן Nu 12, 3 dass.

עַנְוְתָנוּת *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

עַנְוְתָנוּתָא (Ze 2, 3) *a. f.* dass.

עָנִי *h. m.* 1. arm; 2. elend.

עַנְיָא (Dt 29, 14) *a. m., pl. ind.* עַנְיֵי Dt 16, 3 dass.

עַנְיָא *a. m., ind.* עוֹנִי Dt 16, 3 (MS עַנְיֵי) Armut.

עֲנִיבָא (?) *a. m.* ע׳ דְּפִילָא eine Pflanze.

עֲנִיבָה *h. f.* Anschlingen.

עֲנִיָּה *h. f.* Anstimmen.

עָנִיו s. עָנָו.

עֲנִיּוּת *h. f.* Armut.

עֲנִיּוּתָא *a. f.* dass.

עִנְיָן *h. m., pl.* עִנְיָנוֹת 1. Angelegenheit; 2. Inhalt; 3. Sache; 4. Art und Weise.

עִנְיָנָא *a. m., pl.* עִנְיָנִין Ct 1, 11 1. Angelegenheit; 2. Verabredung; 3. Wesen; 4. Art.

עֲנָנִי männl. Personenname.

עֲנִיץ *h. m.* Bündel.

עֲנִיתָא *a. f., c. s.* עֲנִיתֵיהּ Mi 2, 4 (MS עִינִיתֵיהּ) Klagelied.

עֲנִיתָא s. עֲנָתָא.

עֲנָמָאָה *a. m., pl.* עֲנָמָאֵי Gn 10, 13 eine Völkerschaft.

עָנָן *h. m.* Wolke, Gewölk.

עָנָן männl. Personenname.

ענן *h. Pu. pt.* מְעֻנָּן bewölkt. *Po.* עוֹנֵן Wolken deuten.

ענן *a. Pa. inf. c. s.* עֲנָנוּתִי Gn 9, 14 (MS עֲנָנוּתִי) Wolken zusammenziehen. *Pā. pt.* מְעָנֵין Dt 18, 10 Wolken deuten.

עֲנָנָא (Gn 9, 14) *a. m.* Wolke, Gewölk.

עֲנָנָא *a. m., pl.* עֲנָנִין Jes 2, 6 (Ausg. Ven. 1517 עֹנְנִין) Wolkendeuter.

עֲנַף *h. m.* Zweig.

עַנְפָּא *a. m., ind.* עֲנַף Ez 17, 8 (MS עֲנַף!) Zweig.

ענק *h.* bezwingen. *Hi.* aufladen, ausstatten.

עֲנָק *h. m.* Aufladung, Ausstattung.

עֲנָק *h. m.* Halskette.

עַנְקָא *a. m.* Hals.

עֲנָקָא, עִנְקָא *a. m., pl. d.* עִנְקַיָּא Jes 3, 19 Halskette.

עֲנְקוּקְלָה *h. f.* unreife Weinbeeren.

עוּנְקְלָא *x. m.* (ἀγκύλη), *pl.* עוּנְקְלִין Ez 40, 43 (MS אוּנְקְלִין) Haken.

עֲנְקָמוֹן *x. m.* (*encomma*) Militärmass.

עַנְקְתָא *a. f.* Hals.

ענש *h.* strafen. *Ni.* bestraft werden.

ענש *a.* strafen. *Itpe.* bestraft werden.

עֻנְשָׁא *a. m.* Strafe.

עֲנָת Ortsname.

עִנְתָּא *a. f.* 1. Zeit; 2. *c. s.* עִנְתַּהּ Ex 21, 10 eheliche Pflicht.

עֲנָתָא *a. m.* Lasterhafter.

עוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kaufbrief.

עֲנְתוּנְדְרַיָּא *a. m.* aus Antandros.

עֲנְתוֹתָיָא *a. m.* aus Anathot.

עֲנָתִי *h. m.* Gothe.

עֲנְתָנָיָא *a. m.* aus Anat (?).

עסא *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עַסִּיאוּ Thr 2, 16 zusammenpressen; 2. pressen, drücken.

עִסְבָּא (Gn 1, 29) *a. m.* Kraut.

עָסָה *h. Pi.* pressen, zwingen.

עִסָּה *h. f.* 1. Teig; 2. Gemenge, Mischfamilie.

עַסְוֹס *x. m.* Name eines Krauts.

עִסּוּק *h. m.* 1. Verfahren; 2. Ausführung.

עֲסוֹרִיתָא *a. f.* 1. *pl. d.* עֲסוֹרְיָתָא Ex 18, 21 Dekade; 2. Einteilung in Zehntel.

עַסְיָא s. אַסְיָא.

עָסִיס *h. m.* Most.

עַסִּיסָא *a. m.* dass.

עֲסִיסִית s. עֲסָסִית.

עֲסִירָאָה (Nu 7, 66) *a. m.* zehnter.

עַסְלָא s. אַסְלָא.

עַסְסְיוֹת Ortsname.

עֲסָסִית *h. f.* eine Art Mehl oder Körner (?).

עסק *h.* sich beschäftigen. *pt.* עָסִיק beschäftigt. *Hi.* beschäftigen. *Hitp.* 1. sich beschäftigen; 2. als tägliche Kost verwenden; 3. ohne Absicht handeln; 4. streiten.

עסק *a.* 1. *inf.* מֶעֱסַק Koh 6, 8 sich beschäftigen. *pt. pass.* אֲסִיקָא Ct 1, 15 beschäftigt. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְעַסְּקוּ Dt 32, 14 dass.; 2. Gn 26, 20 streiten.

עסק. נעסק (Spr 7, 18) l. נִתְעַסֵּק, s. עָסַק.

עֵסֶק *h. m.* 1. Geschäft; 2. Angelegenheit; 3. Streit.

עִסְקָא *a. m., ind.* עֵיסַק Gn 21, 11 1. Geschäft, Beschäftigung; 2. Angelegenheit; 3. Habe; 4. Gegenstand; 5. עַל עֵיסַק Ex 18, 8 wegen. עַל עֵיסַק דְּ Dt 23, 5 weil.

עַסְקָן *h. m.* 1. geschäftig; 2. sich beschäftigend.

עסר *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּעַסַּר Dt 14, 22 verzehnten.

עֲסַר (Gn 5, 14) *a. m., f.* עַסְרָא (Ex 27, 12) zehn. *m.* תְּלָת עֲסַר, *f.* תְּלָת עַסְרֵי dreizehn. *pl.* עַסְרִין Nu 1, 22 zwanzig.

עִסְרוֹנָא (Nu 28, 21) *a. m.* ein Getreidemass (1/10 eines Epha).

עפא I *a.* sich mühen.

עפא II *a. Pa. pt. pass.* מְעַפֵּי Ho 4, 13 eingehüllt, dicht.

עִפּוּי *h. m.* Ermüdung (?).

עִפּוּשָׁא *a. m.* Schimmeln.
עַפְיָא *a. m., c. s.* עַפְיֵהּ Ct 1, 16 (MS עוּפְיֵהּ), עַפְיָהָא Ct 2, 2 Laub.
עַפְיָן *x. m.* (ἀφύη) eine Fischart.
עפייץ (Spr 21, 25) l. עַפְיָן, s. עַפְאָ I.
עָפַל *h. Hi.* vermessen, leichtsinnig sein.
עַפְלָא (Ze 1, 10) *a. m.* ein Stadtteil in Jerusalem.
עַפְעַפַּיִם *h. m. du.* Augenwimpern.
עָפַף *h.* umfliegen.
עָפַף *a. Pā.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְעַפְפוּן Jes 2, 4 schmieden (?); 2. *pt. pass. f.* מְעַפְפָא 1 K 19, 6 doppelt zusammenlegen.
עֶפֶץ *h. m.* Gallapfel.
עַפְצָא *a. m.* dass.
עַפֵּץ *a.* mit Gallapfel behandeln.
עֲפַק *a.* umarmen.
עָפַר *h. Hitp.* sich mit Staub bewerfen.
עָפָר *h. m., pl.* עֲפָרוֹת Staub, Erde.
עַפְרָא *a. m., c.* עֲפַר Lv 14, 15 dass.
עַפְרוּרִית *h. f.* Staub.
עַפְרוּתִין *a. f. pl.* Staub (?).
עַפְרַיָא, עֲפָרַיִם Ortsname.
עַפְרָנָא *a. m., ind.* עַפְרָן Ct 5, 15 (nicht im MS) l. וְעַפְרָן, s. וַעֲפְרָנָא.
עָפַשׁ *h. Pi.* schimmelig werden. *Hitp.* dass.
עֲפַשׁ *a. Itpe.* dass.
עֵץ *h. m.* 1. Baum; 2. Holz. *pl.* עֵצִים Holzstücke. עֵץ שֶׁמֶן ein harziger Baum. עֵץ פָּרוּר Kochlöffel.
עֲצָא I *a.* 1. bedrücken; 2. erpressen, rechtswidrig vorenthalten.
עֲצָא II *a.* holzig sein.
עָצַב I *h. Pi.* strecken, einrenken.
עָצַב II *h. Hi.* betrüben. *Hitp.* betrübt werden.
עֲצַב *a., pt. pass.* עֲצִיב betrübt. *Itpe.* sich betrüben.
עָצֵב *h. m.* betrübt. טֶפַח עָצֵב knappe Handbreite.
עֶצֶב *h. m.* Betrübnis, Mühsal.
עַצְבָא *a. m.* dass.
עַצֶּבֶה *h. f.* knappe Handbreite.

עַצְּבָה *h. f.* lederne Satteldecke.
עִצָּבוֹן *h. m., pl.* עִצְּבוֹנוֹת Mühsal, Schmerz.
עיצבונית (BerR 63) l. עַכְבוּנִית (?).
עֲצַבִּים *h. m. pl.* Götzenbilder.
עַצְבְתָא *a. f.* lederne Satteldecke.
עֵצָה I *h. f.* Rat, Plan.
עֵצָה II *h. f.* 1. Stoppeln von Hülsenfrüchten; 2. Stauden.
עָצֶה *h. m.* Schwanzbein.
עָצוּם *h. m.* mächtig.
עִצּוּם *h. m.* 1. Macht; 2. Zusicherung (Hoffnungsvertrag); 3. עִצּוּמוֹ שֶׁל יוֹם der Tag selbst.
עֲצוּמָה *h. f.* Besitz, Gut.
עצוצא l. עֲצִיצָא.
עִצּוּר *h. m.* Verschliessen.
עִצּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* עִצּוּר Jes 16, 10 Keltern; 2. *pl.* עִצּוּרִין Nu 6, 4 Trester.
עַצּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* עַצּוּר (GnJI 49, 11), *pl.* עַצּוּרִין Jes 16, 10 Kelterer; 2. Presser.
עֲצוּתָא *a. f.* Backtrog, Backschüssel.
עֲצִיָא (LvJI 5, 23) *a. m.* Erpresstes.
עָצְיָא *a. m.* Schwanzbein.
עֲצִיבָא *a. m.* betrübt.
עֲצִיבָה *h. f.* Betrübtsein.
עֲצִיבוּת *h. f.* Betrübnis.
עָצִיץ *h. m.* thönerner Topf.
עֲצִיצָא *a. m.* dass.
עֲצִירָה *h. f.* Verschliessen.
עָצַל *h. Hitp.* vernachlässigen, verabsäumen.
עֲצַל *a. Itpe.* dass.
עָצֵל *h. m.* nachlässig, träge.
עַצְלוּת *h. f.* Nachlässigkeit, Trägheit.
עַצְלָן *h. m.* träge.
עָצַם I *h.* stark werden. *Hitp.* 1. heftig streiten; 2. einen Vertrag schliessen.
עָצַם II *h.* schliessen (die Augen). *Hi.* dass. S. עָמַץ.
עֶצֶם *h. m., pl.* עֲצָמוֹת 1. Knochen; 2. עַצְמִי ich selbst. לְעַצְמִי für mich allein; 3. Besitz, Gut.
עצמוני l. עַכְבוּנִית.

עָצַר *h.* 1. zurückhalten; 2. von Arbeit freihalten. *Ni.* 1. zurückgehalten werden; 2. sich versammeln. *Pi.* 1. zurückhalten; 2. versammeln.

עֲצַר *a.*, *pf.* 1 *sg.* עֲצָרִית Gn 40, 11 1. pressen; 2. keltern; 3. zurückhalten.

עֲצָרָא *a. m.* Saft.

עֲצֶרֶת *h. f.* 1. Schlusstag (eines Festes); 2. Pfingstfest.

עֲצַרְתָּא *a. f.* 1. *pl. c. s.* עֲצָרָתְכוֹן Nu 28, 26 Pfingstfest; 2. *pl.* עֲצָרִין Kelter.

עצתא (Spr 16, 33) l. עֲנָתָא.

עֲצְתָא s. עֵיצְתָא.

עֲקָא (?) *a.* bedrängen.

עָקָא *a. m.* 1. *ind.* עָק Nu 22, 26 eng; 2. Bedrängnis.

עָקַב *h.* 1. auf dem Fusse folgen; 2. an der Ferse fassen, die Geltung nehmen.

עֲקַב *a.* spät kommen. *Pa.* aufspüren.

עֶקֶב *h. m.* ein Ding, welches den Regen abhalten soll. S. עָקֵב.

עָקֵב *h. m.*, *pl.* עֲקֵבִין, עֲקֵיבוֹת 1. Ferse; 2. Unterbein; 3. Fersenstück (an der Sandale); 4. Endteil.

עִקְבָא (Gn 25, 26) *a. m.* 1. Ferse; 2. *pl. c.* עִקְבֵי Jes 10, 32 (MS עֵיקְבֵי) Huf, Klaue; 3. Ende; 4. Folge.

עַקְבָא männl. Personenname (עֲקַבְיָה).

עֲקֵבָה *h. f.* Überbleibsel. S. עֲקֵבָה.

עַקַבְיָא männl. Personenname.

עֲקַבְתָּא *a. f.* Hinterteil.

עָקַד *h.* fesseln (durch Anbinden des Unterschenkels an den Oberschenkel beim Vorderfuss). *Ni.* gefesselt werden. *Pi. Hi.* gefesselt legen.

עֲקַד *a.* 1. Gn 22, 9 fesseln (s. o.); 2. auf die Knie fallen. *Itpe. pf.* אִתְעֲקֵד Mi 7, 20 Soc 59 gefesselt werden.

עָקָה *h. f.* Bedrängnis.

עָקוֹב *h. m.* 1. ein freier Platz; 2. s. עָקֵב.

עָקוֹד *h. m.* geringelt.

עָקוֹל s. עָקַל.

עֲקוּלָא *a. m.* Krümmung, Bucht.

עָקוֹם *h. m.* krumm.

עִקּוּם *h. m.* Krümmung.

עֲקוּמָא *a. m.* Tücke.

עִקּוּר *h. m.* 1. Ausreissen; 2. Töten.

עָקוֹשׁ 1. s. עִקֵּשׁ; 2. gekrümmt; 3. männl. Personenname.

עָקֵיב s. עָקֵב.

עֲקִיבָא *a. m.* Ferse.

עֲקִיבָא männl. Personenname (עֲקַבְיָה).

עֲקִידָה *h. f.* Fesselung.

עֲקִידוּתָא *a. f.*, *c.* עֲקִידוּת Mi 7, 20 dass.

עֲקֵידְתָּא *a. f.*, *c.* עֲקֵידַת Ct 1, 13 Soc 59 dass.

עֲקִימָא *a. m.* krumm, verkehrt.

עֲקִימָה *h. f.* Krümmung.

עֲקִימוּתָא *a. f.*, *c.* עֲקִימוּת Ho 7, 16 (MS עֲקָמוּת) Tücke, Verkehrtheit.

עֲקִיסָה s. עֲקִיצָה.

עֲקִיפִין *h. m. pl.* 1. Umwege; 2. Ränke.

עֲקִיצָה *h. f.* 1. Stich; 2. Abschneiden am Stiel.

עֲקִיקָא *a. m.*, *ind.* עֲקִיק Ct 5, 14 (nicht im MS) Achat.

עֲקִירָא *a. m.* kastriert.

עֲקִירָה *h. f.* 1. Ausreissen; 2. Wegnehmen; 3. Ausrotten.

עָקַל *h. Pu. pt.* מְעֻקָּל gekrümmt.

עִקֵּל *h. m.* krummbeinig.

עֶקֶל *h. m.* 1. geflochtene Einfassung der Oliven beim Pressen; 2. der unterste Schiffsraum.

עַקְלָא *a. m.* Armring.

עַקְלָנִם *x. m.* (*caliga*) Halbstiefel.

עִקְּלָן *h. m.* krummbeinig.

עֲקִילַס *x.* männl. Personenname (Ἀκύλας).

עֲקַלְקַלּוֹת *h. f. pl.* Tücke.

עֲקַלָּתוֹן *h. m.* gewunden, hinterlistig.

עָקַם *h.* krümmen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* מְעֻקָּם gekrümmt. *Hitp.* sich winden, tückisch sein.

עֲקַם *a.* 1. sich krümmen; 2. tückisch sein. *Pa. pf.* 3 *pl.* עַקִּימוּ Jes 59, 8 krümmen.

עֲקָמָא *a. m.* verkehrt, tückisch.

עֲקָמוּמִית *h. f.* 1. Krümmung; 2. Tücke.

עֲקָמוּמִיתָא *a. f.* 1. Krümmung; 2. *c.* עֲקָמוּמִית Thr 2, 19 (nicht im MS) Tücke.

עֲקָמוֹן *h. m.* Tücke.

עוקמין l. עֲנְקָמוֹן.

עַקְמָן *h. m.* tückisch.

עֲקָמָנָא *a. m.* dass.

עֲקָמָנוּת *h. f.* Krümmung, Tücke.

עֲקָמָנוּתָא *a. f.* Tücke.

עֲקָמְתָא *a. f.* dass.

עָקָם s. עָקַץ.

עָקַף *h.* 1. umgehen; 2. hinterlistig sein.

עָקַף *a. Itpe.* überlisten.

עקיפים l. קַמְפוֹן (?).

עָקַץ *h.* 1. die Frucht am Stiel abschneiden; 2. stechen; 3. sticheln. *Ni.* einen Stich fühlen.

עָקַץ *a.* stechen.

עֹקֶץ s. עוֹקֶץ.

עֻקְצָא *a. m.* 1. Spitze; 2. Schwanzende; 3. Stachel; 4. Winkel.

עָקַר *h.* 1. ausreissen; 2. wegnehmen; 3. unfruchtbar, impotent machen. *Ni.* 1. ausgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar gemacht werden. *Pi.* 1. ausreissen, losreissen; 2. die Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes zerschneiden. *Hi.* unfruchtbar machen. *Hitp.* unfruchtbar werden.

עֲקַר *a., pf.* 3 *pl.* עֲקַרוּ 2 K 3, 25 1. ausreissen; 2. zu Grunde richten. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּעַקַּר Jos 11, 6 die Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes zerschneiden; 2. ausreissen; 3. wegnehmen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְעֲקַרַת Ez 19, 12 1. losgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar, impotent werden. *Itpa.* gelähmt werden (vom Pferde).

עָקָר *h. m.* impotent, unfruchtbar.

עִקָּר *h. m.* 1. Wurzel; 2. Medizin; 3. Hauptsache. כָּל עִקָּר ganz und gar.

עִקָּרָא *a. m., pl. d.* עִקָּרַיָּא Mi 6, 2 (MS עִקָּרַיָּא) 1. Wurzel; 2. Grund; 3. Hauptsache. מֵעִקָּרָא anfänglich.

עֲקָרָא *a. m., ind.* עֲקַר Dt 7, 14 impotent, unfruchtbar.

עַקְרָב *h. m.* 1. Skorpion; 2. ein Sternbild des Tierkreises; 3. ein Eisen am Balken der Ölpresse; 4. ein Teil des Gebisses des Pferdes.

עַקְרַבָּא *a. m., pl.* עַקְרַבִּין Dt 8, 15 Skorpion. מַסְקָנָא דְעַקְרַבִּין Nu 34, 4 Name einer Örtlichkeit.

עַקְרַבָּה Ortsname.

עַקְרָבָן, עַקְרַבְּל *h. m.* Ceterach (*Ceterach off.*).

עִקֵּשׁ *h.* verdrehen.

עִקֵּשׁ *h. m.* ein Ding zum Abhalten des Regens. S. עָקַב.

עִקֵּשׁ männl. Personenname.

עַקְשַׁיָּא männl. Personenname.

עִקְּשָׁן *h. m.* mit gekrümmten Händen (?).

עָקְתָא *a. f., c.* עָקַת Gn 42, 21, *pl.* עָקָן Lv 10, 14 (עָקְתִין) Bedrängnis, Drangsal.

עֵר *h. m.* wach.

עָר *h. m.* Dränger.

עֵרָא I *a. m.* dass.

עָרָא II *a. m., pl.* עָרֵי, עָרַיִּי Lorbeer (*Laurus nobilis*).

עָרָא III *a. m., ind.* עָר Lv 11, 13 ein Raubvogel.

עֲרָא I *a. Aph. pt. pl.* מַעֲרָן Koh 11, 3 (MS מַעֲרַע) ausleeren.

עֲרָא II *a. Itpe.* 1. sich anhängen; 2. hängen bleiben.

עֲרַאי s. עֲרַי.

עָרַב I *h.* sich verbürgen. *Pi.* 1. vermengen; 2. Gebiete ideell vereinigen. *Pu. pt.* מְעוֹרָב 1. gemengt; 2. als Bürge genommen. *Hitp.* vermengt werden.

ערב II *h.* angenehm sein. *Pi.* Vergnügen bereiten. *Pu. pt.* angenehm. *Hi.* angenehm machen.

ערב III *h. Pu. pt.* מְעוֹרָב. מ׳ שֶׁמֶשׁ ein Unreiner, der noch den Sonnenuntergang abzuwarten hat, um rein zu werden. *Hi.* 1. abends thun; 2. sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne); 3. es Abend werden lassen.

ערב I *a.* sich verbürgen. *Pa.* 1. *pf. c. s.* עָרִיבְנּוּן Gn 30, 40 vermengen; 2. *pt. pass.* מְעָרַב Gn 44, 32 verbürgt, Bürge; 3. Gebiete ideell vereinigen. *Itpa.* 1. *inf.* אִתְעָרְבָא Jos 23, 7 sich vermengen; 2. sich einlassen; 3. vermengt werden.

ערב II *a. Pa. pt. pass.* מְעָרַב Ct 2, 14 angenehm.

ערב III *a.* sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne). *Itpe.* dass.

עֵרֶב *h. m.* 1. Einschlag des Gewebes; 2. Breite. שְׁתִי וָעֵרֶב Kette und Einschlag, kreuz und quer.

עֶרֶב *h. m.* 1. *pl.* עֲרָבִין Abend. בֵּין הָעַרְבַּיִם am Spätnachmittag; 2. Rüsttag. ע׳ שַׁבָּת Freitag. ע׳ שְׁבִיעִית das Jahr vor dem Sabbatjahr.

עֲרָב 1. Jer 25, 24 Arabien; 2. Ortsname.

עָרֵב I *h. m.* Bürge.

עָרֵב II *h. m.* angenehm.

עִרְבָא (Lv 12, 48) *a. m.* Einschlag.

עַרְבָא *a. m.* Bürge.

עָרְבָא s. עוֹרְבָא.

עַרְבָאָה *a. m., ind.* עַרְבִי Jes 13, 20 Araber.

עַרְבָּאָה *a. m., pl.* עַרְבָּאִין Ct 1, 9 Mischling.

עִרְבֵּב *h.* verwirren, stören.

עַרְבֵּב *a.* 1. dass.; 2. verwischen. *Pass.* 1. verwirrt werden; 2. vermischt werden.

עֲרָבָה I *h. f.* Pappelweide (*Populus Euphratica*).

עֲרָבָה II *h. f.* Wüste, Steppe.

עֲרָבָה s. עֲרִיבָה.

עַרְבּוֹ Ortsname.

עִרְבּוּב *h. m.* Verwirrung, Unordnung.

עִרְבּוּבְיָא, עִרְבּוּבָא, עִרְבּוּבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Gemisch.

עִרְבּוּבִיתָא *a. f.* dass.

עִרְבּוּלָא *a. m., c. s.* עִרְבּוּלְהוֹן Mi 7, 4 Verwirrung.

עֵרָבוֹן *h. m.* 1. Unterpfand; 2. Anhängsel.

עַרְבּוֹנָא *a. m.* dass.

עֲרֻבּוֹת *h. f.* Bürgschaft.

עַרְבוּתָא *a. f.* dass.

עֲרָבוֹת *h. f. pl.* 1. Name des siebenten Himmels; 2. Ortsname.

עַרְבִי *h. m., f.* עַרְבִית Araber.

עֲרַבְיָא *x. f.* Arabien (Ἀραβία).

עַרְבִית *h. f.* 1. Abend; 2. abends.

עָרְבִית *h. f.* rabenartig.

עַרְבֵּל *a., pt. pass. pl.* מְעַרְבְּלִין Ex 14, 3 verwirren, stören. *Pass. pt. pl. f.* מִתְעַרְבְּלָן Jo 1, 18 verwirrt werden, gestört werden.

עַרְבְּלָא (Am 9, 9) *a. m.* Getreidesieb.

עַרְבְּלָאָה *a. m., pl.* עַרְבְּלָאִין Ct 1, 9 (MS עַרְבָּאִין) Mischling.

עַרְבָּנוּתָא *a. f.* Bürgschaft.

עִרְבְּרַב s. עֵירְבְּרַב.

עֲרַבְתָּא *a. f.* 1. *pl.* עַרְבִין Lv 23, 40 Pappelweide; 2. (auch עֲרָבְתָּא) Weidenfest (7. Tag des Hüttenfestes).

עֲרוּבְתָּא *a. f.* 1. Rüsttag; 2. Freitag.

עַרְבְּתָא *a. f.* Bürgschaft.

ערג *h.* schreien (v. Hirsch).

עַרְגֵּל *a.* wälzen.

ערד *h.* wegtreiben.

עֲרָדָא *a. m., ind.* עֲרָד Wildesel.

ערדבלא l. אַדְרַבְּלָא, s. עֲדְרַבְּלָא.

עַרְדְּלָא *a. m.* Trüffel (*suber*).

עַרְדְּלִין *x. m. pl.* (ἀρτάριον) Strümpfe.

ערדסקא l. אַדְרַסְקָא.

עַרְדִּסְקוֹס Ortsname.

עֻרְדְּעָנָא *a. m., pl. d.* עֻרְדְּעָנַיָּא Ex 8, 1 Frosch.

עָרָה I *h. Pi.* ausleeren, giessen.
עָרָה II *h. Pi.* anschliessen (auch von beginnender geschlechtlicher Berührung). *Pu. pt.* 1. angeschlossen; 2. anhangend. *Hi.* 1. anschliessen; 2. verbinden. *Ho.* hängen bleiben. *Hitp.* sich anschliessen.
עָרוּב *h. m.* Gemenge.
עָרוּבָא (Ex 8, 20) *a. m.* dass.
עָרוּגָה *h. f.* 1. Beet; 2. Rückseite der Lunge.
עָרוּגִית *h. f.* Beet.
עָרוֹד *h. m.* 1. *pl.* עָרוֹדוֹת Wildesel; 2. eine Art Eidechse.
עָרוֹדָא *a. m.* Wildesel.
עָרוֹדְתָא *a. f., ind.* עָרוֹדָא Jer 2, 24 (MS עֲרָדָא) Wildeselin.
עֶרְוָה *h. f., pl.* עֲרָיוֹת 1. Blösse, Scham; 2. Unzucht, verbotene Verbindung; 3. zur Ehe verbotene Frau.
עָרוּם *h. m.* 1. klug; 2. listig.
עָרוֹם *h. m., f.* עֲרֻמָּה nackt.
עֹרֶן *h. m.* Lorbeer (?).
עָרוֹקָא *a. m.* Flüchtling.
עֲרָזִילָא *a. m.* Gazelle.
עַרְטֵל *h.* entblössen. *Hitp.* sich entblössen.
עַרְטֵל *a.* dass. *Pass. imp.* אִתְעַרְטַל Hb 2, 16 entblösst werden.
עַרְטִלָא *a. m.* nackt.
עַרְטִלָּאָה *a. m., ind.* עַרְטִלַּי Gn 3, 10 dass.
עַרְטִלָּיוּתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Nacktheit.
עַרְטִלָּיָא *a. m.* nackt.
עֲרַי *h. m.* 1. nebensächlich, gelegentlich; 2. *pl.* עֲרָיִין ein Anhängsel der Pflugschar.
עֲרַי *a. m.* dass.
עַרְיָא *a. m.* eine Adlerart.
עֲרִיבָה *h. f.* 1. Trog; 2. Boot.
עֶרְיָה *h. f.* Blösse, Schamteile. S. עֶרְוָה.
עֲרָיָה *h. f.* Anschliessen.
עֲרִיכָא *a. m.* Brotkuchen.

עֲרִיכָה *h. f.* 1. Ordnen; 2. Formen (des Brotkuchens vor dem Backen); 3. Holzstoss.
עֲרִיכוּת *h. f.* Ordnung, Wohlgesetztsein.
עֲרִימָא *a. m., ind.* עֲרִים Gn 3, 1 (MS חַכִּים), 1 S 23, 23 1. klug; 2. listig.
עֲרֵימָה *h. f.* Getreidehaufen.
עֲרִימוּתָא *a. f., c. s.* עֲרִימוּתֵיהּ 1 K 2, 5 Schlauheit.
עֲרֵימְתָא (Ru 3, 7) *a. f.* Getreidehaufen.
עָרִים I *h. m.* Weinstöcke mit Spalier.
עָרִים II *h. m.* Pächter. S. אָרִים.
עֲרִיסָא s. עֲרָסָא.
עֲרִיסָה *h. f.* 1. Wiege; 2. Trog.
עֲרִיסוּת *h. f.* Pachten. S. אֲרִיסוּת.
עֲרִיפָה *h. f.* Brechen des Genicks.
עָרִיץ *h. m.* Bedrücker.
עֲרִיקָא *a. m., ind.* עֲרִיק Jes 10, 18 flüchtig.
עֲרִירִי *h. m.* kinderlos.
עֶרְיְתָא (Lv 20, 20) *a. f.* Blösse, Scham.
עָרַךְ *h.* 1. zurechtmachen, ordnen. עוֹרֵךְ הַדַּיָּנִין Anwalt; 2. den Brotkuchen formen. *Hi.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
עֲרַךְ *a., pt.* עָרִיךְ Jes 41, 25 herrichten, formen. *Itpe.* eingearbeitet werden (in einen Brotkuchen).
עֵרֶךְ *h. m.* 1. Ordnung; 2. Schätzung. *pl.* עֲרָכִין Name eines talmud. Traktats.
עַרְכָּאָה *x. f.* (vgl. ἀρχή) Obrigkeit.
עַרְכֵּי *x. f.* (ἀρχή, bez. ἀρχεῖον), *pl.* עַרְכָּאִין, עַרְכָּאוֹת 1. Regierungsgebäude; 2. Regierungsamt.
ערכל. *Pass. pt. pl. f.* מתערכלות BerR 31 (Ausg. Konst. u. JalkSch. מתערטלות) l. מִתְעַרְקְלוֹת, s. עַרְקֵל.
עָרַל *h.* 1. mit einer Haut überziehen; 2. zur Vorhaut (für den Genuss verboten) machen.
ערל l. עֲדַל.
עָרֵל *h. m.* unbeschnitten.
עַרְלָא *a. m., ind.* עֲרַל Gn 17, 14 dass.

עָרְלָאָה *a. m.* dass.

עָרְלָה *h. f.* 1. Vorhaut; 2. Nichtgenuss von Baumfrüchten während der ersten drei Jahre eines neugepflanzten Baumes; 3. ein Fruchtbaum während dieser Periode; 4. Frucht von solchen Bäumen; 5. Name eines talmud. Traktats.

עָרְלוּת *h. f.* 1. Nichtbeschneidung; 2. Unbeschnittensein.

עָרְלְתָא *a. f., c.* עָרְלַת Ex 4, 25 Vorhaut.

עָרַם I *h.* aufhäufen.

עָרַם II *h. Hi.* 1. verständigen; 2. listig verfahren.

עֲרַם *a. Aph.* listig verfahren. *Itpe.* 1. klug werden; 2. hinterlistig verfahren.

עָרְמָה *h. f.* Schlauheit, List.

עֲרֵמָה s. עֲרִימָה.

עַרְמוּמִית *h. f.* Schlauheit.

עַרְמוֹן *h. m.* Platane (*Platanus orientalis*).

עַרְמוֹנָא *a. m.* eine Schlangenart.

עַרְמוּת *h. f.* Hinterlist, Schlauheit.

עַרְמוּתָא *a. f., c. s.* עַרְמוּתֵיהּ 1 K 2, 5 (MS עֲרִימוּתֵיהּ) dass.

עַרְמְתָא *a. f.* Haufe.

עַרְנִית *x. f.* Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea* Krug).

עָרַם I *h. Pi.* zusammenrühren. *Pu. pt.* מְעוֹרָם eingerührt. *Hitp.* eingerührt sein.

עָרַם II *h. Pi.* auf Spalier ziehen.

עָרַם III *h. Pi.* pachten. S. אָרַם.

עֶרֶם *h. m., pl.* עֲרָסוֹת Lager, Bett.

עַרְסָא I *a. m., pl.* עַרְסָן, עַרְסִין Häuserreihe.

עַרְסָא II (Gn 48, 2) *a. m., pl.* עַרְסָן, *c. s.* עַרְסָתָךְ Ex 7, 28, עַרְסִין 1. Bett, Lager; 2. Bahre.

עֲרַסַל. *Pass. pt. pl. f.* מתערסלות (BerR 31, Ausg. Ven. 1545), l. מִתְעַרְקְלוֹת, s. עֲרְקַל.

עַרְסְלָא (Jes 24, 20) *a. m.* Wächterhütte.

עֲרַע *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עָרְעוּ Gn 32, 1 begegnen, treffen; 2. *ipf.* 2 *pf.* תְּעָרְעוּן Lv 23, 4 begehen; 3. *inf.* עָרְעָא Nu 10, 2 eintreffen lassen, sammeln. *Itpa. inf.* אִתְעָרְעָא 2 S 1, 6 sich einstellen, eintreffen.

עַרְעוּר *h. m.* Einspruch.

ערעין s. עֲרֵי.

עַרְעִיתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Zufall, Begegnis.

עַרְעִיתָא (Ex 23, 28) *a. f.* Wespe (?).

עַרְעֵר I s. עוּר.

עַרְעֵר II s. עָרַר.

עַרְעֵר III *h.* gurgeln.

עַרְעָר *h. m.* entblösst.

עַרְעָר *h. m.* Einspruch.

עַרְעָרָא *a. m.* dass.

ערערין s. עֲרֵי.

עָרַף *h.* 1. das Genick brechen; 2. sich beugen; 3. von hinten beiwohnen; 4. wechseln. *Ni.* gebrochen werden (vom Genick).

עֲרַף *a.* dass.

עָרְפָּא *a. m.* Nacken.

עַרְפַּדָא (LvJI 11, 19; DtJI 14, 18) *a. m.* eine Art Fledermaus.

עַרְפִּילָא (2 S 22, 12) *a. m.* dunkle Wolke.

עָרְפִּין Entstellung von עָרְכִין.

עֲרָפֶל *h. m.* dunkle Wolke.

עָרַץ *h. Hiph.* als furchtbar preisen.

עַרְצוּבְיָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

עָרְצִין Entstellung von עָרְכִין.

עָרַק *h.* anziehen.

עֲרַק *a., ipf.* 1 *pl.* נְעִרוֹק Ex 14, 25 fliehen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְעָרְקוּן Dt 32, 30 in die Flucht schlagen. *pt. pass. pl. d.* מְעָרְקַיָּא Jer 48, 19 Flüchtling; 2. flüchten, in Sicherheit bringen. בֵּית עִירוּקֵי Am 2, 14 Soc 59 Zufluchtsort. *Aph.* in die Flucht schlagen.

עָרָק *x. m.* (ἄρκα) Kasten.

עָרְקָא I *x. m.* dass. S. עַדְקָא.

ערקא II *a. m.* Buxbaum (*Buxus sempervirens*)?

עַרְקָאָה *h. m., pl. d.* עַרְקָאֵי Gn 10, 17 ein Volksstamm.

ערקבל, ערקבן l. עַקְרָבַל, עַקְרָבָן.

עַרְקוּב *h. m.* Kniekehle, Kniegelenk.

עַרְקוּמָא *a. m.* Kniekehle.

עַרְקִין Entstellung von חֵרֶם.

עַרְקַל *a.* verdrehen.

עַרְקָמָא *a. m.* Bucht.

עַרְקַת. ע׳ לִבְנָה Ortsname.

עַרְקְתָא I *a. f.* Blutegel.

עַרְקְתָא II *a. f., c.* עַרְקַת Gn 14, 23 Riemen.

עָרַר I *h. Pilp.* entblössen. *Hitpalp.* entblösst werden.

עָרַר II *h. Pi.* Einwand erheben. *Pilp.* dass.

עֲרַר I *a. Palp.* entblössen.

עֲרַר II *a. Pa.* Einwand erheben.

עֶרֶר *h. m.* 1. Einwand; 2. l. גְּדָר.

עַרְרָא *a. m., ind.* עֲרַר DtJI 22, 14 dass.

עֶרֶשׂ *h. m.* Lager, Bett.

עַשָּׂא *a. Pa.* veranlassen, zwingen.

עֵשֶׂב *h. m.* Kraut.

עִשְׂבָּא *a. m.* dass. S. עִסְבָּא.

עָשָׂה *h.* 1. thun, machen. *imp.* עֲשֵׂה (positives) Gebot, לֹא תַעֲשֶׂה Verbot des mos. Gesetzes; 2. berechnen; 3. verarbeiten. *Ni.* 1. gemacht werden, geschehen. נַעֲשָׂה כְּ es ist, als ob; 2. berechnet werden. *Pi.* zwingen. *Pu.* gezwungen werden. *Hi.* veranlassen.

עֵשָׂו 1. männl. Personenname; 2. Emblem für Edom oder Rom.

עִשּׂוּי *h. m.* Zwang.

עִשּׂוּר *h. m.* 1. Verzehnten; 2. Zehnt.

עִשּׂוּרָא *a. m.* dass.

עִשּׂוּרִיתָא *a. f.* Dekade. S. עִסּוּרִיתָא.

עֲשִׂיָּה *h. f.* 1. Thun, Handlung; 2. Gebrauch von עשה.

עֲשִׂירָאָה *a. m.* zehnter.

עֶשֶׂר *h. m., f.* עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת zehn. עֶשְׂרִים zwanzig. *pl.* עֲשָׂרִיּוֹת s. עֲשֶׂרֶת.

עֲשַׂר *a. m., f.* עַשְׂרָה zehn. חַד עֲשַׂר, חֲדָא עַשְׂרֵי elf. *pl.* עַשְׂרִין zwanzig. S. עֲסַר.

עִשֵּׂר *h. Pi.* verzehnten. *Ni. Hitp.* verzehntet werden.

עַשַּׂר *a. Pa.* verzehnten. S. עַסַּר.

עִשָּׂרוֹן *h. m.* ein Zehntel Epha.

עֶשְׂרוֹנָא s. עֶסְרוֹנָא.

עֲשֶׂרֶת *h. f., pl.* עֲשָׂרִיּוֹת Dekade.

עַשַּׂרְתֵּי *a. f.* die zehn.

עָשׁ I *h. m.* Sternbild des grossen Bären.

עָשׁ II *h. m.* Motte.

עָשָׁא (Jes 50, 9) *a. m.* dass.

עִשּׁוּן *h. m.* Räuchern.

עֲשׁוּנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Burg; 3. Vorrat.

עֲשׁוּנִית *h. f.* fester Grund.

עַשִּׁינָא *a. m.* mächtig.

עֲשִׁינִית s. עֲשׁוּנִית.

עַשִּׁיקָא *a. m.* 1. teuer; 2. verkehrt, tückisch (?).

עָשִׁיר *h. m.* reich.

עֲשִׁירוּת *h. f.* Reichtum.

עָשַׁן *h. Pi.* beräuchern. *Pu. pt.* מְעֻשָּׁן räucherig geworden, geräuchert. *Hitp.* räucherig werden.

עֲשַׁן *a.* stark, mächtig sein. *Pa. Aph.* stark machen. *Itpa.* sich stark zeigen, stark werden.

עֻשְׁנָא *a. m.* Macht.

עַשְׁפָּא *a. m., c. s.* עַשְׁפֵּיהּ 1 S 13, 20 (MS עַשְׁפֵּיהּ) Zimmeraxt.

עֲשַׁק (Lv 5, 21) *a.* bedrücken, übervorteilen.

עַשְׁקָא (Lv 5, 23) *a. m.* Bedrückung, Übervorteilung.

עָשַׁר *h. Pi.* reich machen. *Hi.* 1. dass.; 2. reich werden. *Hitp.* reich werden.

עָשַׁשׁ *h. Itpe.* Kraftübungen machen.

עֲשָׁשִׁית *h. f.* 1. Barre, Klumpen; 2. Glasklumpen; 3. Glaslampe.

עֲשָׁשִׁיתָא (Ct 5, 14) *a. f.* Glaslampe.
עֲשַׁת *a. Itpa. pf.* 2 *pl.* אִתְעַשַּׁתּוּן Ho 10, 13 ersinnen.
עֶשֶׁת *h. m., pl.* עֶשְׁתּוֹת Barre, Klumpen.
עֶשְׁתּוֹנָא *a. m., pl.* עֶשְׁתּוֹנִין Jer 11, 19 Gedanke, Sinnen.
עַשְׁתּוּר männl. Personenname.
עַשְׁתְּרוֹת. עַ׳ קַרְנַיִם Ortsname.
עֵת *h. f., pl.* עִתִּים Zeit. מֵעֵת לְעֵת 24 Stunden. עִתִּים zuweilen. עִתּוֹתֵי עֶרֶב Abendzeit.
עִתָּא (?) *a m.* dass.
עִתָּא *a. f.* Ungerechtigkeit.
עתארותהון (Hi 3, 7) l. אִתְעֲרוּתְהוֹן, s. עוּר.
עָתַד *h. Pu. pt.* bereitgestellt.
עֲתַד *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* עַתְּדַנִי Thr 3, 12, *pt. pass.* מְעַתַּד Gn 28, 13 hinstellen, aufstellen; 2. bereiten. *Itpa. pf.* אִתְעַתַּד Nu 22, 22 1. sich hinstellen; 2. hingestellt werden, bestimmt werden.
עַתָּה *h.* jetzt. מֵעַתָּה 1. von jetzt; 2. von hier, demnach.
עַתּוּד *h. m.* Ziegenbock.
עַתּוּר *h. m.* Reichtum.
עָתִיד *h. m.* 1. Zukunft. הֶעָתִיד לָבֹא die messianische Zukunft; 2. zukünftig. עָתִיד לְ er wird künftig.

עֲתִידָא *a. m., ind.* עֲתִיד Dt 32, 35 1. bereit, bestimmt; 2. zukünftig. עֲתִיד לְ Koh 9, 12 er wird künftig.
עַתִּיק *h. m.* alt.
עַתִּיקָא I, עַתִּיקָא *a. m., ind.* עַתִּיק Nu 6, 3 dass.
עַתִּיקָא II *x. m., pl. d.* עַתִּיקַיָּא Ez 41, 16 (MS אַתִּיקַיָּא) (?).
עַתִּירָא *a. m., pl. c.* עַתִּירֵי Koh 10, 6 reich.
עֲתִירָה *h. f.* 1. Beten; 2. s. חֲתִירָה.
עַתִּירוּתָא *a. f.* Reichtum.
עֲתִירְתָא *a. f.* Durchbohren.
עָתַק *h. Hi.* 1. entfernen; 2. (*später*) abschreiben, übersetzen. *Ni. Ho.* versetzt werden.
עֲתַק (Thr 3, 4, MS עַתֵּק) *a.* altern. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְעַתְּקוּן Dt 4, 25 lange verweilen, alt werden.
עֲתַר (Dt 32, 15) *a.* reich sein, reich werden. *Pa. pf.* 1 *sg.* עַתְּרִית. Gn 14, 23, *Aph.* reich machen. *Itpa.* 1. reich werden; 2. reich sein.
עֶתֶר *h. m.* zweizinkige Getreidegabel.
עִתְרָא *a. m.* dass.
עֻתְרָא *a. m., ind.* עוֹתַר Dt 32, 13 Reichtum.

פ

פ 1. der siebzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 80.
פֵּאָה *h. f.* 1. Rand, Ecke; 2. Schläfehaar; 3. Haarlocke; 4. Bartende; 5. Ackerecke (die den Armen zu überlassen ist); 6. Einfassung, Spalier; 7. Name eines Mischnatraktats.
פאום s. פְּעוּם.
פאחא s. פַּחָא.
פְּאֵר *h. m.* Kopfputz. *pl.* פְּאֵרוֹת Perlen (?).

פֵּאֵר *h. Pi.* verherrlichen. *Hitp.* 1. verherrlicht werden; 2. sich als vornehm zeigen.
פַּאֲרָא *a. m.* Perlen (?).
פָּארֵי *a. m. pl.* Kleie.
פָּאתָא (Lv 19, 9, MS פָּתָא) *a. f.* 1. Rand; 2. Haarecke; 3. Ackerecke. S. פֵּאָה.
פָּאבִי *x.* Beiname einer Person (Φαβί, *Fabius*?).
פַּג *h. m.* Kinnlade. בֵּית הַפַּ׳ Zaum, Halfter.

פִּגָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Gebiss.

פַּגָּה *h. f.*, *pl.* פַּגִּים 1. unreife Frucht; 2. unreife Feigen; 3. reifende weibliche Brust. בֵּית פַּגֵּי Ortsname.

פִּגּוֹז *h. m.* Wurfgeschoss.

פִּגּוֹזָא *a. m.*, *pl. c. s.* פִּגּוֹזוֹהִי Ez 26, 9 dass.

פגוטיה s. פגוטיה.

פִּגּוּל *h. m.* Gräuel, bes. über die festgesetzte Frist zum Genuss bestimmte Opfergabe.

פִּגּוּלָא *a. m.* 1. *ind.* פִּגּוּל Jes 65, 4, *c.* פִּגּוּל 1 S 17, 46 (MS פְּגַר) dass.

פָּגוּם *h. m.* 1. schartig; 2. Einbuchtung, Ausbuchtung; 3. schadhaft, mit Makel behaftet.

פִּגּוּרָא *a. m.*, *c.* פִּגּוּר Lv 26, 30, Jes 24, 12, Ez 6, 13 Zerstörung, Niederreissung.

פֶּגֶז *h. m.*, *pl.* פְּגָזוֹת Wurfgeschoss.

פְּגַח *a.* begegnen.

פגי (SchirR 3, 4) l. פַּרְנֵי.

פִּיגֵי *x. f.* (πηγη), *pl.* פִּיגִין Quelle.

פִּגְיוֹן *x. m.* (*pugio*) Dolch.

פְּגִימָה *h. f.* 1. Scharte; 2. Verletzung, Schadhaftigkeit; 3. konkave Seite (eines Bogens).

פגיין (SchirR 1, 9) l. סַגִּין, s. סַגֵּי.

פְּגִינוּתָא, פְּגִינְתָא *a. f.* Geschrei.

פְּגִיעָה *h. f.* 1. Begegnen; 2. Gebrauch von פגע.

פְּגִיעֲתָא *a. f.* Flehen.

פִּגֵּל *h. Pi.* ein Opfer über die festgesetzte Frist hinaus zum Genuss bestimmen und dadurch verwerflich machen. *Hitp.* auf diese Weise verwerflich gemacht werden.

פַּגֵּל *a. Pa.* dass. *Itpa.* verwerflich gemacht werden.

פּוּגְלָא *a. m.* Rettig (*Raphanus sativus*).

פּוּגְלָנוּלָה *h. f.* kleine Rettigart (?).

פִּיגָם, פִּיגוּם *x. m.* (πήγανον) Raute (*Ruta chalepensis*).

פָּגַם *h.* 1. schädigen, verletzen; 2. vermindern, verringern. *Ni.* verletzt werden.

פְּגַם *a.* dass. *Itpe.* verletzt werden, schartig werden.

פְּגָם *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verletzung, Makel; 3. Entschädigung für Verletzung.

פִּיגְמָא, פִּיגָם, פְּגָם *x. m.* (πῆγμα) Gerüst.

פִּגְמָא *a. m.* 1. Verletzung (der Ehre); 2. Abnahme (des Mondes).

פְּגָמָא *a. m.* 1. Einbuchtung, Scharte; 2. Verletzung.

פינמטא l. פְּרִגְמַטְיָא.

פִּגְמְתָא *a. f.*, *c.* פִּגְמַת 1 S 13, 21 Scharte.

פָּגַן *h. Hi.* schreien.

פְּגַן (Koh 1, 12) *a.* dass. *Aph.* dass.

פַּגָּן, פַּגָּנָא *x. m.* (πάγανος) gewöhnlicher Bürger.

פְּגָנוּת *h. f.* Flehen.

פוגני s. בונני.

פַּגָּנִיקָא *x. m. pl.* (παγανικά) bürgerliche Kleidung.

פָּגַע *h.* 1. treffen. *pt. pass.* פָּגוּעַ besessen (wahnsinnig); 2. angehen. *Ni.* 1. betroffen werden; 2. besessen werden. *Hi.* 1. angehen, bitten; 2. leiden (?).

פְּגַע *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְגַּע Ex 23, 4 Merx (MS Soc. תְּעָרַע) dass.; 2. angehen. *Aph.* angehen. *Itpe.* treffen.

פֶּגַע I *h. m.* 1. Begegnis, Unheil; 2. böser Dämon.

פֶּגַע II *h. m.* Pflaume (?).

פִּגְעָא *a. m.*, *ind.* פְּגַע 1 K 5, 18 (MS פֶּגַע) Begegnis, Unheil.

פַּגְעָה *h. f.*, *pl.* פַּגְעִין Coloquinte (?).

פִּגֵּר *h. Pi.* zerstören, niederreissen.

פַּגַּר *a. Pa.* 1. *inf.* פַּגָּרָא Ex 23, 24 zerstören, niederreissen; 2. stören; 3. müssig gehen. *Aph.* zerstören, verletzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפַּגְּרָן Am 9, 1 zerstört werden; 2. müssig gehen, sich der Arbeit enthalten.

פֶּגֶר *h. m.* Halfter, Gebiss.
פֶּגֶר *h. m.* Leichnam.
פַּגְרָא *a. m., pl. c. s.* פִּגְרֵיכוֹן Nu 14, 32 dass.
פַּגְרָא *a. m.* Schadenersatz.
פָּגַשׁ *h. Ni. Hitp.* zusammentreffen, kämpfen.
פֶּגֶשׁ *h. m.* Wurfgeschoss. כְּפַר פ׳ Ortsname.
פַּדָּא 1. s. פַּגְדָּא; 2. männl. Personenname (פְּדָיָה).
פַּדְגּוֹג, פַּדְגּוֹגָא *x. m.* (παιδαγωγός) Erzieher.
פַּדְגּוֹגְתָּא *x. f.* Erzieherin.
פּוֹדַגְרָא *x. f.* (ποδάγρα) Fusslähmung, Gicht.
פּוֹדַגְרִיטוֹס, פְּדַגְרִיטָא *x. m.* (vgl. ποδαγρός) dass.
פודגרים l. פּוֹדַגְרוֹס *x. m.* (ποδαγρός) gichtleidend.
פָּדָה *h.* 1. einlösen, loskaufen; 2. erlösen. *Ni.* eingelöst werden.
פַּדּוּעָא *a. m.* Beil.
פְּדוּת *h. f.* Erlösung.
פַּדַּחַת *h. f.* Stirn.
פַּדַּחְתָּא *a. f.* dass.
פַּדְיָא *x. m. pl.* (παῖδες) Kinder.
פְּדִיָּה *h. f.* 1. Einlösung; 2. Gebrauch von פדה.
פְּדָיָה männl. Personenname.
פִּדְיוֹן *h. m.* Lösegeld.
פדאמא l. פּוּרְמָא.
פדמועה s. פַּרְמוּעָה.
פַּדָּנָא *a. m.* 1. Joch; 2. *c.* פַּדַּן 1 K 19, 21 Gespann; 3. Pflug.
פְּדַע *h.* verwunden.
פְּדַע *a., pf.* 3 *sg. c. s.* פְּדָעֵיהּ 1 K 20, 37 (MS פַּדְעֵיהּ) dass.
פִּדְעָא (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.
פִּדְעֲתָא *a. f.* dass.
פְּדִיפְטִי s. קָקוֹ.
פְּדוֹפְסְלָה *x. m.* (ποδόψελλον) Knöchelring.
פֶּדֶר *h. m.* Schmeer.

פִּדְרָא *a. m.* Mist.
פדרנית l. פַּרְדָּנִית.
פֶּדֶת männl. Personenname.
פֶּה *h. m., c.* פִּי, *pl.* פִּיּוֹת, פִּיפִיּוֹת 1. Mund, Maul; 2. Schneide; 3. Muttermund; 4. Öffnung; 5. Buchstabe Pe. בְּעַל פֶּה mündlich. לְפִי gemäss. לְפִי שֶׁ weil. לְפִיכָךְ demgemäss. עַל פִּי wegen. עַל פִּי כֵן deshalb. אַף עַל פִּי שֶׁ obgleich. אַף עַל פִּי כֵן trotzdem.
פָּה *a. m.* ein Insekt.
פְּהָא *a.* herumirren.
פִּהוּק *h. m.* Gähnen.
פְּהִי *h. m.* Umherlaufen.
פִּהֵק *h. Pi.* den Mund aufsperren, gähnen.
פּוּאָה *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia tinctorum*).
פּוּג *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. abschwächen, verlieren; 3. abkühlen.
פּוּג *a.* 1. *pt. pl. f.* פָּיְגָן Gn 45, 16 matt werden, wirkungslos sein; 2. erkalten. *Pa. inf.* פַּיָּגָא Thr 3, 4 matt, wirkungslos machen. *Aph. ipf.* 2 *sg. f.* תְּפִיגִין 1 S 1, 14 abkühlen. *Itpal.* sich erholen, sich ergötzen.
פּוּגָא männl. Personenname.
פונה s. פִּינָה.
פּוּחַ I *h.* blasen. פ׳ נֶפֶשׁ פ׳ jemds. Seele ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.* 1. Blähungen haben; 2. aufregen.
פּוּחַ II *h. Pi.* פִּיחַ mit Farbe anstreichen (?).
פּוּחַ *a.* 1. blasen, hauchen; 2. s. פּוּג.
פּוּחָא *a. m.* Hauch, Wind.
פּוֹחֵר *h. m.* Töpfer.
פּוֹחֶתֶת *h. m.* ein Werkzeug.
פּוּחֲתָא *a. f.* Hauch.
פּוּטִיתָא *a. f.* Wels.
פּוּךְ *h. m.* Augenschminke.
פוכיאיה (1 S 14, 16) l. mit Ausg. Ven. 1518 סְכְוָאֵיָא, s. סַכְוָאָה.
פּוּל (?) *h. m.* בַּעַל הַפּ׳ ein Tempelbeamter.

פול *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).
פול I *a.*, *pt. pass.* פִּיל Lv 14, 21 übergiessen.
פול II *a.* *Pa.* spalten.
פּוּלָא (2 S 17, 28, MS פּוּלְיָא) *a.* *m.* Bohne.
פּוּלָא *x.* *m.* Bote.
פיוולא (BerR 36) l. פִּינוּלָא, s. פִּינָלְיָא.
פּוֹלֵחַ *h.* *m.* Diener.
פולוסטות. הפ' (jBez 62[d], Ausg. Ven. חפול סוטות) l. חֲפִי לסוּטוֹת.
פום (Ru 2, 7) wohl, etwa.
פום *h.* *m.* Öffnung.
פּוּמָא (Gn 29, 3) *a. m.*, *c.* פוּם Gn 42, 27 1. Mund; 2. Mündung, Öffnung, Eingang; 3. Schneide. כְּפוּם Lv 25, 52, לְפוּם Ex 16, 18, עַל פּוּם gemäss, nach Massgabe. לְפוּם דְ Lv 27, 8, עַל פּוּם דְ nach Massgabe dessen, dass; weil. לְפוּם כֵּן demgemäss, deshalb. פּוּם חִירָתָא Nu 33, 7 Ortsname. פּוּם נַהֲרָא Ortsname.
פּוּמְבְּדִיתָא Ortsname.
פּוּמְבְּדִיתָאָה *a.* *m.* aus Pombedita.
פּוּמְבִּינָא *a.* *m.* Saum (?).
פּוֹן (Gn 26, 10) *a.* etwa, wohl.
פּוּנָה *h.* *f.* Wendung.
פוניין. בפ' (jSchebi 39[a]) l. כְּפָנְיָן, s. כְּפָנִיתָא.
פוס I *h.* *Hi.* 1. bezahlen; 2. entscheiden; 3. losen.
פוס II *x.* (vgl. πεῖσις) *Hi.* besänftigen. S. פִּיַס.
פוס I *a.* 1. bezahlen; 2. *pf.* 3 *pl.* פָּסוּ Ho 4, 8 (MS פַּסוּ) sich entweihen (?). *Aph. inf.* אַפָּסָא Ma 2, 10 Soc 59 אַפָּסָא, *pt. pl.* מַפְסִין Ze 3, 4 (MS מַפְסִין) entweihen. S. פְּסַס.
פוס II *x.* s. פִּיַס.
פווסרוס (jBer 13[c])?
פוע *h.* *Hi.* einhauchen.
פּוּעַ *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* פָּעַת Ri 5, 26 zerschlagen.
פּוֹעִירָא männl. Personenname.

פּוֹעַל *h.* *m.* Werk.
פּוֹעֵל *h.* *m.* Arbeiter.
פּוּעֲלָא I *a.* *m.* dass.
פּוּעֲלָא II *a.* *m.* 1. Arbeit; 2. Arbeitsertrag, Besitz.
פּוּעֲתָא *a.* *f.* Beule.
פופידתא (bErub 60[a]) wohl zu streichen.
פוץ *h.* sich ausbreiten. *Pal.* ausgehen. S. פְּצַץ.
פוק I *h.* *Hi.* herausgehen lassen.
פוק II *h.* *Pilp.* 1. erschüttern, schwankend machen; 2. lose machen; 3. schwanken. *Pulp. pt.* schwankend. *Hitpalp.* erschüttert werden.
פוק *a.* *Palp.* schwankend machen, rütteln. *Itpalp.* erschüttert werden.
פוקי *a.* בַּפ' (= בְּאַפּוּקֵי) am Ausgang. בַּפ' שַׁבְּתָא an Sabbatausgang, d. h. am Abend nach Sabbat.
פּוּר *x.* *m.* Los. *pl.* פּוּרִים Losfest.
פּוּרָא *x.* *m.* dass. *pl. d.* פּוּרַיָּא Est II 9, 26 (MS פּוּרִים) Losfest.
פורא l. פִּירָא.
פורייתא (NuJII 19, 15) l. נוּפִיתָא *a. f.* Deckel.
פּוּרְתָּא (2 K 4, 2, Soc 59 in marg. פּוּרְתָּא) *a. f.* ein wenig. פּוּרְתָּא פּוּרְתָּא allmählich.
פּוּרְתָא (Est II 9, 26) *a.* *f.* Unheil.
פוש *h.* aufatmen.
פוש I *a.* übrig bleiben.
פוש II *a.*, *pf.* 3 *pl.* *f.* פָּשָׁן Ct 6, 11 (MS פָּשָׁן), *pt. pl.* פָּיְשִׁין Ct 1, 16 (MS פָּשִׁין) sich vermehren.
פות. הַפ' (Tos. Kel BabM II, 12) l. סְפוּת.
פּוּתָא *h.* *f.* Färberröte, Krapp.
פּוּתָה *h.* *m.* Weite.
פּוֹתָה, פּוֹתָת *h. f.* Thürangelloch in der Schwelle.
פּוֹתֵחַ *h.* *m.* Öffnung.
פּוֹתַחַת *h.* *f.* Schloss.
פּוּתִי *h.* *m.* Weite.
פָּז *h.* *m.* gediegenes Gold.
פָּזָא *a.* *m.* dass.

פְּאוּזָא *a. m.* aus gediegenem Gold.

פְּאוּר *h. m.* Zerstreuung.

פָּזַז I *h.* 1. eilfertig sein; 2. klirren. *Pi.* dass.

פָּזַז II *h. Ho. pt.* מוּפָז gediegenes Gold.

פָּזִי, פָּזַי männl. Personenname.

פְּזִיזָא *a. m.* übereilt.

פְּזִיזוּתָא *a. f.* Übereilung.

פְּזִיחַ absichtliche Abänderung von נָזִיר.

פָּזַל *h.* sich bewegen (?).

פָּזַם *x.* (vgl. ψαλμός) psalmodieren.

פִּזְמָא *x. m.* (ψαλμός) Lobgesang.

פּוּזְמְקָא *x. m.* eine Art Schuhe.

פּוזמקיקון, פוזמריקון l. פְּמְרִיקוֹן.

פָּזַר *h.* zerstreuen. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* sich zerstreuen, zerstreut werden.

פְּזַר *a. Pa.* dass.

פּוּזְרָא *a. m.* Stock.

פַּח I *h. m., pl.* פַּחִין. פַּחֵי נֶפֶשׁ Verdruss.

פַּח II *h. m.* Fangnetz.

פַּחָא I *a. m., pl.* פַּחִין Geringheit. בַּר פ׳ geringer Mensch.

פְּחָא *a.* 1. schreien, gackern; 2. אפחין (jSanh 20[b]) l. אַפְּרְחוּן, s. פְּרַח.

פָּחַד *h.* sich fürchten. *Pi.* erschrecken. *Ni. Pu. Hitp.* sich ängstigen.

פְּחַד *a., pt.* פָּחֵיד Dt 28, 66 (MS תָּוֵה) sich fürchten. *Pa.* dass.

פַּחְדָא *a. m.* Furcht.

פַּחְדָּה *h. f.* dass.

פַּחְדוּת *h. f.* dass.

פַּחְדִין (Lv 21, 20) *a. m. pl.* Hoden.

פֶּחָה *h. m.* Statthalter.

פַּחָה *a. m., pl.* פַּחֲוָן, *d.* פַּחֲוָאתָא Meg. Ant. dass.

פָּחוּרָה männl. Personenname (Töpfer).

פָּחוּרְתָא *a. f.* Töpferei.

פָּחוּת *h. m.* 1. wenig, gering; 2. weniger; 3. s. פּוֹחַת.

פחותיה (Pes. 95[b]) l. סְחוּתֵיהּ, s. סְחוּתָא.

פָּחַז *h.* überschäumen, ausgelassen sein.

פְּחַז *a.* 1. dass.; 2. anschwellen.

פָּחָז *h. m.* Ausgelassener.

פַּחַז *h. m.* Ausgelassenheit.

פַּחֲזוּת *h. f.* dass.

פָּחַח *h., pt.* פּוֹחַח zerlumpt gekleidet sein.

פַּחֲחָא *a. m., ind.* פַּחַח Jes 20, 2 zerlumpt.

פְּחִימָא (Est II, 3, 3, MS פַּהִימָא) *a. m.* gleich.

פְּחִיתָא *a. m.* 1. weniger; 2. schadhaft; 3. gering.

פְּחִיתָה *h. f.* Aushöhlung.

פָּחָל Ortsname.

פַּחְלָץ (פַּחְלִין?) *h. m.* weites Geflecht (für Kamellasten).

פָּחַם *h. Pi.* schwärzen. *Pu. pt.* מְפֻחָם geschwärzt. *Ni. Hitp.* geschwärzt werden.

פֶּחָם *h. m.* 1. Holzkohle; 2. Russ (?).

פְּחַם *a. m.* gleich sein.

פֶּחָמִי *h. m.* Kohlenbrenner, Schmied.

פָּחַס *h.* zusammenquetschen.

פְּחַס *a.* dass.

פַּחְרָא I (Jes 45, 9) *a. m.* 1. Thon; 2. Thonscherbe.

פַּחָרָא II (Jes 29, 16) *a. m.* Töpfer.

פְּחַשׁ s. פְּחַם.

פָּחַת *h.* 1. aushöhlen; 2. verringern, verkürzen. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. verringert, verkürzt werden. *Pi.* 1. verringern; 2. geringer werden. *Hi.* 1. abnützen; 2. schadhaft werden.

פְּחַת *a.* verringern. *Pa.* dass. *Itpe.* 1. schadhaft werden; 2. weniger werden. S. פְּחִיתָא.

פַּחַת *h. m.* 1. Grube; 2. Loch; 3. Zerbrochenes.

פְּחָת *h. m.* Verringerung, Minderwert.

פַּחְתָּא *a. m.* 1. Verringerung, Minderwert; 2. Niedrigkeit.

פַּחְתָּא *a. f., pl.* פַּחְתִּין Lv 14, 37 Fanggrube.

פְּטָא. 1. פטית (GenJII 49, 22) l. mit MS Par. פְּכַרַת, s. פְּכַר; 2. מפטיא (bSabb 140[b])?

פַּטָּא männl. Personenname.

פוֹטָא *x. m.* (φῶς), *pl.* **פוֹטִיוֹת** Licht.

פטגריטום l. **פּוֹדַגְרִיטוֹס**.

פִּטְדָה *h. f.* ein Edelstein.

פְּטוֹטֶרֶת *x. m.* (vgl. πετυρίτης) Kleienhaftes, weisser Überzug.

פִּטּוּם *h. m.* Bereitung von Spezereien.

פִּטּוּמָא *a. m.* dass.

פִּטּוּמָה (**פִּטּוּמָה?**) *h. f.* Spitze, Warze.

פְּטוֹר *h. m.* 1. Befreiung, Lösung; 2. Straflosigkeit.

פְּטוּרָא *a. m.* 1. *pl.* **פְּטוּרִין** Dt 24, 1 Entlassung. **גַּט פ'** Scheidebrief; 2. *pl.* **פְּטוּרִין** Auswurf (?).

פַּטְפֵּט *h. Pilp.* 1. schnattern, schwatzen; 2. unterdrücken (?).

פַּטְפֵּט *a. Palp.* dass.

פַּטְפְּטָן *h. m.* schwatzhaft.

פַּטְפְּטָא *a. m.* dass.

פַּטְפְּטַיָּא *a. m. pl.* Geschwätz.

פטטרכא (VajR 3, Ausg. Konst. **פטריטבא**) s. **פַּטְרוֹכָא**.

פַּטְיָא *x. f.* (ὑπατεία) Ära.

פַּטִּיט *h. m.* Schwätzer.

פִּטִּים *h. m.* parfümiert.

פַּטִּימָא *a. m., pl. f.* **פַּטִּימָן** Gn 41, 2 fett, gemästet.

פְּטִימָא weibl. Personenname.

פַּטִּירָא *a. m.* 1. Ex 12, 8 ungesäuert; 2. ungemischt; 3. erstgeboren.

פְּטִירָה *h. f.* 1. Verscheiden, Sterben; 2. Entlassung.

פַּטִּישׁ *h. m.* Hammer.

פַּטִּישָׁא (Jes 41, 7) *a. m.* dass.

פַּטִּישָׁא *a. m.* Beinkleid.

פְּטָל *x. m.* (πάτελλα) Schüssel (?).

פְּטָלְיָה *x. f.* (πάτελλα), *pl.* **פְּטָלְיָאוֹת** Korb.

פִּיטָלוֹן *x. m.* (πέταλον) Goldplatte.

פְּטוֹלִין, פְּטִילוֹס (EchR 5, 18 **פיטליילוס**) Ortsname (Ποτίολοι).

פַּטְלִיק, פְּטָלִיקִי, פַּטְלְקִין *x. m.* (vgl. πάτελλα) Schüssel.

פָּטַם *h., pt. pass.* gemästet. *Ni.* sich mästen; 2. Spezereien mengen. *Pu.* mit Spezereien gemengt sein.

פְּטַם *a. Pa.* 1. *pt. pass.* **מְפַטַּם** Jes 30, 24 mästen; 2. besänftigen. *Itpa.* 1. *pf.* **אִתְפַּטַּם** Ri 6, 25 gemästet werden; 2. aufschwellen.

פַּטָּם *h. m.* 1. Viehmäster; 2. Spezereiverfertiger.

פְּטָם *h. m.* Mastochs.

פִּטְמָא *a. m.* 1. Jer 5, 27 Mästung; 2. Fett; 3. fettes Tier.

פְּטוֹמָא *x. m.* (πτῶμα) Leichnam.

פִּטְמָה *h. f.* Spitze.

פְּטִימְתָא *x. f., pl.* **פַּטִּימָן** Est II 3, 8 Ausg. Ven. 1592, l. **פְּטִימָן** (σπιθαμή) Spanne (?).

פְּטָנַג *x. m.* ein Kraut (Polei?).

פוֹטִינוֹס, פוֹטִינָן *x. m.* (φωτεινός) glänzend.

פִּיטוֹס, פִּיטָס *x. m.* (πίθος), *pl.* **פִּיטָסוֹת** grosser Thonbehälter.

פִּטְפּוּט *h. m.* Spitze (auf dem Kochherd, zum Daraufsetzen des Topfes).

פִּטְפֵּט s. **פָּטַם**.

פַּטְפְּטָנִית *h. f.* geschwätzig.

פִּטְקָא *x. m.* (πιττάκιον) 1. Tafel, Schreibtafel; 2. Los, Geschick.

פטיקלין l. **פַּטִּילְקִין**.

פָּטַר *h.* 1. durchbrechen; 2. sich verabschieden; 3. entlassen; 4. befreien (von einer Pflicht). *pt. pass.* **פָּטוּר** 1. entbunden; 2. nicht straffällig. *Ni.* 1. sich verabschieden; 2. verscheiden, sterben; 3. befreit sein. *Hi.* 1. entlassen, verabschieden; 2. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen; 3. aufsperren.

פְּטַר *a.* 1. sich verabschieden; 2. *ipf.* 3 *sg.* **יִפְטַר** Gn 43, 13 entlassen, fortschicken; 3. freilassen. *Pa. ipf.* 3 *sg.* **יְפַטַּר** Koh 7, 26 (MS **יִפְטוֹר**) entlassen. *Aph.* 1. dass.; 2. sich verabschieden; 3. eine Gedächtnisrede halten; 4. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.*

אִתְפְּטַר Gn 44, 3 verabschiedet, entlassen werden; 2. verscheiden; 3. befreit sein.
פֶּטֶר *h. m.* Erstgeborener.
פֶּטְרָא *x. m.* (πέτρα) Stein, Fels.
פִּטְרָא *a. m., pl.* פִּטְרָיוֹת eine Art Pilze.
פִּטִירָא *x. m.* (πιτυρίς) kleienfarbige Olive.
פַּטְרוּבוּלִי *x.f.* (πατροβουλή) Ortsmagistrat.
פַּטְרוּבוּלִי *x. m. pl.* (πατρόβουλοι) Ratsherren.
פטרגוס l. פּוּדְגְרוֹס.
פַּטְרוֹזָא *x. m.* mageres Lamm.
פִּטְרִיתָא *a. f.* Abschied.
פִּטְרוּכָא *x. m.* (πρωκτός) Mastdarm.
פיטרון (SchemR 15) l. תַּיִמְרוֹן.
פוּטֵירִין. פ׳ דִּפְלוֹ l. דִּפְלוֹפוּטֵירִין *x. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher.
פַּטְרוֹן *x. m.* (πάτρων) Patron, Beschützer.
פַּטְרוֹנָה *x. f.* (*patrona*) Patronin, Beschützerin.
פֶּטְרוֹס, פֶּטְרַס männl. Personenname (Πέτρος).
פֶּטְרוֹסְלִינוֹן *x. m.* (πετροσέλινον) Petersilie.
פִּיטְרוֹפּוֹס *x. m.* (ἐπίτροπος) Vormund.
פַּטְרִיקִי männl. Personenname (Πατρίκιος).
פַּטְרִיקוֹן *x. m.* (πατρικόν) väterliches Erbteil.
פטשין (Tanch. Tazriaʿ 9) l. פַּסְטִין.
פֵּי Buchstabe Pe.
פִּי s. פֶּה.
פיאבי s. פַּאבֵי.
פִּיגָה Flussname.
פִּיד *h. m.* 1. Picken; 2. Unglück.
פָּיָה *h. Pu. pt.* מְפָיָּה mit Krapp gefärbt.
פִּיהִי (Est II 3, 8) *a. m.* Umherlaufen.
פִּיוֹט *h. m.* Unvernünftiger, Kind.
פִּיּוּט *x. m.* (vgl. ποιητής) Dichtung.
פיילא l. פִּלָּא.
פִּיּוּס *x. m.* (vgl. πεῖσις) Besänftigung.
פִּיּוּסָא *x. m.* dass.
פִּיוּתָא *a. f.* Schönheit.
פִּיחַ *h. m.* Russ, Staub.
פִּיחָא *a. m., ind.* פִּיחַ Ex 9, 8 dass.
פִּיחָה *h. f.* 1. Blasen, Blähung; 2. Ermässigung, Nachlass; 3. Verhauchen, Elend.
פִּיט *x.* (vgl. ποιητής) *Pi.* פַּיֵּט dichten.
פַּיְטָן, פַּיְטָנָא *x. m.* (vgl. ποιητής) Dichter.
פִּיל *h. m.* 1. Elephant; 2. Elfenbein.
פִּילָא I *a. m., ind.* פִּיל 1 K 10, 22 dass.
פִּילָא II *a. m.*, s. פּוּל I.
פִּילָא III *a. m.* Ritz, Spalte.
פִּיָּלָא, פִּיָּלֵי (Jes 51, 17, MS פַּיְילֵי) *x. f.* (φιάλη), *pl.* פִּיָּלִין, פִּיָּלָן Am 6, 6 (MS פַּיְלָן) Trinkschale.
פיילי. פ׳ פוטירין (KohR 5, 8) l. דִּפְלוֹפוּטֵירִין.
פִּיָּלְרָא (KohR 3, 9) *x. m.* (vgl. φιάλη) Trinkschalenverfertiger (?).
פִּיָּלְתָא *x. f.* (φιάλη), *pl.* פִּיָּלָן Trinkschale.
פינות (jBikk 65ᵃ) l. mit Ausg. Ven. פּוּנוֹת, s. פּוּנָה.
פיונטייה (jSanh. 30ᶜ)?
פִּיס *x.* (vgl. πεῖσις) *Pi.* besänftigen, beruhigen, freundlich zureden. *Hitp.* 1. sich besänftigen lassen; 2. besänftigt werden, befriedigt sein.
פִּיס *x. Pa.* 1. *pf.* פַּיֵּיס 1 S 24, 8 besänftigen; 2. anflehen. *Itpa.* sich besänftigen lassen.
פִּיס *h. m., pl.* פִּיסוֹת 1. Los; 2. Scholle.
פִּיסָא (Est II 3, 7, nicht MS) *a. m.* Los.
פִּיסָא *x. m.* (vgl. πεῖσις) Besänftigung, gütliche Beilegung.
פִּיסָא (פִּסָּא?) *a. m.* Scholle.
פַּיָּסוֹן *h. m.* Maurer.
פִּיסוּנָא *x. m.* Bitte, Wunsch.
פִּיעוּר *h. m.* Ausleerung.
פִּיקָא männl. Personenname.
פִּיקָה *h. f., pl.* פִּיקִין 1. Knorpel; 2. Wulst, Pfropfen; 3. Wirtel (an der Spindel); 4. Wanken.
פִּיר *h. m.* Graben, Grube.
פִּירָא I *a. m.* dass.

פִּירָא II *a. m., pl.* פִּירִין Gn 1, 11 Frucht.
פִּירָה *h. f.*, s. פְּרִי.
פִּירוּג männl. Personenname.
פִּירוּגָא *a. m.* Ersatz, Bezahlung.
פִּירוּי *h. m.* Fruchtbarkeit.
פירוכין (GnJII 37, 7, MS Paris. כרוכין) l. כְּירוּכִין Garben. S. כְּרִיכָא.
פִּירוּכִיתָא *a. f.* Graupe.
פִּירוּכְתָא *a. f., pl.* פִּירוּכָן Lv 2, 14 dass.
פִּירוּעַ *h. m.* Entblössung.
פִּירוּעָא *a. m.* 1. *c.* פִּירוּעַ Nu 6, 5 Wachsenlassen des Haars; 2. freiwachsendes Haar.
פִּירוּק *h. m.* Abbrechen.
פִּירוּקָא *a. m.* Auflösung, Widerlegung.
פִּירוּר *h. m.* 1. Zerbröckeln; 2. Zerbröckeltes, Brocken; 3. Mehlbrei.
פִּירוּרָא *a. m.* Mehlbrei, Kleister.
פִּירוּשׁ *h. m.* 1. genaue Angabe. בְּפֵ׳ ausdrücklich, genau; 2. Erläuterung, Erklärung.
פִּירוּשָׁא *h. m.* 1. *c.* פִּירוּשׁ Nu 30, 9 deutliche Aussprache, Ausspruch; 2. genaue Angabe; 3. *c.* פִּירוּשׁ Ct 5, 11 Erläuterung.
פִּירָעוֹן *h. m.* 1. Zahlung; 2. Vergeltung, Strafe.
פִּישׁוֹן 1. männl. Personenname; 2. Gn 2, 11 Flussname.
פִּישׁוּנָא *a. m.* eine Bohnenart.
פישין (jMaasSch 55^b) l. פִּי שִׁין.
פַּךְ *h. m., pl.* פַּכִּים Flasche.
פַּכָּא *a. m.* Pfoste.
פַּכּוֹרָא *a. m.* 1. Zerstörer; 2. männl. Personenname.
פָּכַח *h. Pi.* schwinden machen.
פְּכַח *a. Pa.* 1. dass.; 2. schwinden.
פַּכְחוּתָא *a. f.* etwas Schwaches, Dünnes.
פָּכַךְ *h. Pilp.* rieseln.
פַּכְסָמָא *x. m.* (παξαμᾶς) Zwieback.
פַּכְסָם männl. Personenname.
פִּכְפֵּךְ s. פָּכַךְ.
פָּכַר *h. Pi.* niederreissen, zerstören.
פְּכַר I *a. Pa. inf.* פַּכּוֹרָא Koh 3, 3 (MS סַתָּרָא) dass. *Itpa.* niedergerissen werden.
פְּכַר II *a.* falten (von den Händen). *Itpe.* verstrickt werden.
פָּלָא *h. Ni. pt.* נִפְלָא wunderbar. *Pi.* durchsuchen. *Hi.* 1. deutlich aussprechen; 2. untersuchen; 3. verspotten; 4. wunderbar, unverständlich sein. *Ho. pt.* מֻפְלָא 1. wunderbar; 2. vorzüglichster; 3. ein Minderjähriger, welcher ein Gelübde deutlich aussprechen kann. S. פָּלָה.
פְּלָא *a.* spalten, öffnen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּפַלֵּי Dt 24, 20 durchsuchen; 2. *pf.* 1 *sg.* פַּלֵּיתִי wegräumen, entfernen. *Aph.* 1. Spalten haben; 2. verspotten, lächerlich machen; 3. *pt.* מַפְלֵי Jes 9, 5 wunderbar machen.
פֶּלֶא *h. m., pl.* פְּלָאִים, פְּלָאוֹת Wunder.
פַּלָּא männl. Personenname.
פַּלָּא *x. m.* (φύλλον) ein Gewürz (*Laurus Melabathrum*).
פַּלְאָה *x. f.* (παλαιά) alt.
פִּלְאָה *a. m.* Wunder.
פְּלָאִי Name eines Engels.
פִּלְאֲתָא *a. f.* Rätsel.
פַּלְבֵּל (?) *x.* (βλεφαρίζω?) blinseln.
פָּלַג *h. Hi.* 1. sich entfernen; 2. entfernen, ablenken; 3. unbeachtet lassen, achtlos sein; 4. überschreiten, übertreffen. *Ho. pt.* 1. entfernt; 2. hervorragend. *Hitp.* sich teilen.
פְּלַג *a.* 1. Nu 31, 42 teilen; 2. abweichend sein; 3. Teil erhalten. *pt. pass.* פְּלִיג 1. geteilt; 2. abweichend; 3. *pl.* פְּלִיגִין Ho 11, 7 zweifelhaft. *Pa.* 1. *pf.* פַּלֵּיג Gn 15, 10, *ipf.* 3 *pl.* יְפַלְּגוּן Ex 21, 35 teilen; 2. zerteilen, austeilen; 3. ablenken. *Aph.* 1. teilen; 2. ablenken. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְפְּלֵיג Gn 14, 15 sich teilen; 2. sich trennen; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּלֵיג Nu 26, 53 geteilt werden; 4. zugeteilt werden;

5. *pf.* אִתְפְּלֵיג Nu 16, 1 abweichender Meinung sein; 6. sich auszeichnen. *Itpa.* dass.
פֶּלֶג *h. m.* 1. Hälfte; 2. Zuteilung.
פַּלְגָּא (Ex 25, 10) *a. m., ind.* פְּלַג Gn 15, 10 1. Teil; 2. Hälfte, halb.
פַּלְגָּאָה *a. m.* streitsüchtig.
פִּלְגוֹנוֹן *x. m.* (φιλολογῶν) sich unterhaltend.
פְּלַגָּה *h. f.* Teilung.
פְּלַגָּה *h. f.* Abteilung.
פְּלֻגָּה *h. f.* Streit.
פַּלְגוּתָא (Nu 31, 36) *a. f.* 1. Hälfte; 2. Geteiltheit, Unschlüssigkeit; 3. *c. s.* פַּלְגוּתֵיהּ Gn 49, 23 Streit.
פַּלְגְּלִיסָא (Thr 3, 12) *x. m.* Zielscheibe. S. פַּלְגִּיסָא.
פִּילְגוֹס *x. m.* (πέλαγος) Meer.
פלגס l. פְּלוּגָס.
פַּלְגָּס *x. m.* (πάλλαξ) halbreifer Widder.
פַּלְגִּיסָא *x. m.* dass.
פַּלְגִּיסָא (1 S 20, 20, MS פַּלְגְּלִיסָא) *x. m.* Zielscheibe.
פִּלֶגֶשׁ *x. f.* (πάλλαξ), *pl.* פִּלַגְשִׁים Kebsweib.
פַּלְגְּתָא *a. f.* 1. Abteilung; 2. Unterschied; 3. Nu 17, 14 Streit; 4. Meinungsverschiedenheit, abweichende Ansicht; 5. Ortsname.
פַּלְדּוֹס, פַּלְדְּיסָא *x. m.* (*bardaicus*?), *pl.* פַּלְדְּיסִין Ri 14, 12 eine Art Mantel.
פָּלָה *h.* durchsuchen. *Pi.* dass. S. פְּלָא.
פַּלְהֶדְרִין *x. m.* (πρόεδροι, πάρεδροι) Mitglieder eines Richterkollegs.
פִּלּוּג *h. m.* Teilung.
פְּלוּגָא *a. m., c.* פְּלוּג Gn 14, 7 1. Teilung; 2. Zuteilung.
פְּלוּגָא *a. m., ind.* פְּלוּג 2 S 6, 19 Teil, Portion.
פְּלוּגְתָא s. פַּלְגְּתָא.
פַּלְוָטָא *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.
פִּלּוּל *h. m.* Bezeichnung für Beten.
פְּלוֹנִי *h. m., f.* פְּלוֹנִית ein gewisser.

פָּלַח *h.* 1. bearbeiten; 2. dienen. *pt.* פּוֹלֵחַ 1. Diener; 2. Feldarbeiter.
פְּלַח *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְלַח Ex 20, 9 arbeiten; 3. *inf.* מִפְלַח Gn 3, 23 bearbeiten; 4. *imp.* פְּלַח Gn 17, 1 dienen; 5. *ipf.* יִפְלְחוּן בְּ Gn 15, 14 arbeiten lassen. *Pa.* (?) *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַפְלְחוּ Ex 1, 13 arbeiten lassen; 2. *pt. pl. c.* מַפְלְחֵי Jes 32, 17 betreiben. *Itpe.* 1. durchbrechen; 2. *pf.* אִתְפְּלַח Dt 21, 3 gearbeitet werden; 3. *ipf.* יִתְפְּלַח Dt 21, 4 bearbeitet werden.
פֶּלַח *h. m.* 1. Stück, Laib; 2. Mühlstein.
פַּלְחָא *a. m.* 1. Teil, Portion; 2. Mühlstein.
פָּלְחָא *a. m.* 1. *ind.* פָּלַח Gn 4, 2 Arbeiter; 2. *pl. c. s.* פָּלְחֵיהוֹן Ze 1, 4 Diener.
פָּלְחָן *h. m.* Gottesdienst.
פָּלְחָנָא (Ex 1, 11) *a. m.* 1. Arbeit; 2. Dienst; 3. Gottesdienst.
פָּלְחָנוּתָא *a. f., c.* פָּלְחָנוּת Koh 5, 8 Bearbeitung.
פָּלַט I *h.* auswerfen, ausspeien.
פָּלַט II *h.* entrinnen. *Ni.* dass. *Pi.* entfernen.
פְּלַט I (Jon 2, 1) *a.* ausspeien. *Pa.* hervorbringen.
פְּלַט II *a., pf.* 3 *pl.* פְּלַטוּן Est II 6, 13 (nicht im MS) entkommen. *Pa.* entfernen.
פילטא l. פּוֹלִיטָא, s. פּוֹלִיטוֹן.
פַּלְטָא männl. Personenname.
פַּלְטוֹן männl. Personenname.
פְּלַטְיָא männl. Personenname.
פלטיא (Tanch. Zaw 3) l. פַּלְגִּיסָא.
פְּלַטְיָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פְּלַטְיוֹת Platz, Strasse.
פַּלְטְיוֹן männl. Personenname.
פְּלַטְיוּתָא, פְּלַטִיתָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פְּלַטְיָן, פְּלַטְיוֹן, *d.* פְּלִיטָאתָא (Ct 3, 2, MS פְּלִיטָאתָא) 1. dass.; 2. Ortsname; 3. grosse Menge.

פִּילוֹטִימְיָא *x. f.* (φιλοτιμία) Freigebigkeit, öffentliche Schenkung.

פּוֹלִיטוֹמְנוֹן *x. m.* (πολιτευόμενος) Stadtrat (decurio).

פלטין (Thr 4, 1, MS פַּלְטוֹרִין) l. פַּטְלוֹן.

פַּלְטִין (Est II 2, 16) *x. f.* (παλάτιον) Palast.

פַּלְטִינֵי, פַּלְטִינִי *x. m. pl.* (παλατῖνοι) Palastbeamte.

פַּלְטָנוֹס Ortsname (Entstellung von Νεάπολις?).

פּוֹלִיטִיקִין *x. m. pl.* (πολιτικοί) Bürger.

פּוֹלִיטוֹר *x. m.* (πωλητήριον) Marktplatz.

פַּלְטַר I, פַּלְטְרָא *x. m.* (πρατήρ) Brotverkäufer.

פַּלְטַר II *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פַּלְטוֹר, פַּלְטוֹרָא, פַּלְטֵרָה, פַּלְטוֹרִין *x. m.* od. *f.* (πραιτώριον) Regierungsgebäude.

פַּלְטוֹרָא *x. m.* (πρατήρ), *pl.* פַּלְטוֹרִין Händler.

פַּלְטִירָה, פְּלִיטוֹרִין *x. m.* (vgl. πρατήριον, πωλητήριον) Ware.

פּוֹלִיטְרִיכוֹן *x. m.* (πολύτριχον) Frauenhaar (*Adiantum Capillus Veneris*).

פַּלְטְתָא Ortsname.

פַּלְטְתָא *a. f.* Auswurf.

פּוֹלִי *x.* (πολύ) viel.

פִּילֵי *x. f.* (πύλη), *pl.* פִּילִין, פִּילָן Thor.

פַּלְיָא *x. f.* (παλαιά) alt.

פּוּלְיָא *x. f.* (Ἀπουλία) Apulien.

פַּלְיָא männl. Personenname.

פְּלִיאָה *h. f.* Wunderbares.

פַּלְיָנָא *a. m.* פ׳ טוּרָא Jos 11, 17 Praet. Name eines Berges.

פְּלִינָה *h. f.* Streit.

פָּלִיט *h. m.* entronnen, gerettet.

פְּלֵיטָה *h. f.* Überrest.

פּוֹלְיָטוֹן *x. m.* (φολιᾶτον) wohlriechende Salbe.

פְּלֵיטִית weibl. Personenname.

פְּלֵיטְתָא *a. f.* Überrest.

פְּלִילָה *h. f.* Rechtssache.

פִּילְיוֹן I *x. m.* (πυλεών) Portal, Thorgebäude.

פִּילְיוֹן II *x. m.* (πιλίον) Filzhut.

פַּלִין, פִּילְיס (?) *x. m.* (φελόνης, φελόνιον) Mantel.

פַּלְיָתָא *a. f.* Sucherin, Lauserin. פַּלְיַת חִוְיָא Schlangenlauserin (ein Käfer).

פֶּלֶךְ *h. m.* 1. Kreis, Bezirk; 2. Spindel.

פְּלַךְ *a.* spinnen.

פִּלְכָּא *a. m.* 1. c. פֶּלֶךְ Dt 4, 3 Bezirk; 2. Spindel.

פִּלְכִּיָה *a. m.* Gespinnst.

פַּלְכִּין *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פָּלַל I *h. Pi.* beten. *Hitp.* dass. *Pilp.* 1. suchen, untersuchen; 2. scharfsinnig erörtern, disputieren.

פָּלַל II s. פִּלְפֵּל.

פְּלַל I *a. Palp.* disputieren.

פְּלַל II s. פַּלְפֵּל.

פַּלְלְגּוּלָה (jKil 27ᵃ) eine kleine Zwiebelart.

פלוליה (jNed 40ᵇ) ein Kraut.

פלולינא (jPes 30ᵃ)?

פְּלַם *x.* (vgl. πήλωμα) *Pu.* mit Schlamm bedeckt sein.

פְּלַם *x. Pa.* mit Schlamm bedecken.

פִּילוֹמָא *x. f.* (πήλωμα) Schlamm.

פְּלוּמָא *x. f.* (πλουμίον) Flaum.

פָּלִימוֹ männl. Personenname (Παλαίμων).

פַּלְמוּדָא *x. m.* (πηλαμύς) eine Art Thunfisch.

פַּלְמִיטוֹס *x. m.* (ἐπιμελητής) Verwalter, Besorger.

פַּלְמְטוֹר *x. m.* (διπλωματάριος) Sekretär. S. פַּלְמַנְטוֹר.

פְּלוֹמְטְרִין *x. m.* (διπλωματάριον) Behältnis.

פלמיא l. פַּמַלְיָא.

פַּלְמַנְטוֹר *x. m.* (φρουμεντάριος) Fourier.

פּוֹלְמוֹס, פּוֹלְמוֹסָא *x. m.* (πόλεμος), *pl.* פּוֹלְמוֹסִיּוֹת, פּוֹלְמוֹסִין 1. Krieg; 2. Krieger.

פלמסטוס l. פַּלְמִיטוֹס.

פְּלוּמוֹפִּילוֹן *x. m.* (πριμόπιλος) der erste Centurio einer Legion.

פְּלוּמִיקָא *x. m. pl.* (πλουμάκια) Flaumkissen.

פּוֹלֵימַרְכָּא, פּוֹלֵימַרְכּוֹס *x. m.* (πολέμαρχος), *pl.* פּוֹלֵימַרְכִּין (EstII 8, 7, MS פּוֹלֵי מַלְכִין) Feldherr.

פִּילוֹן *x. m.* (πυλών) Portal, Thorgebäude.

פְּלוֹן *x. m.* (φύλλον) Parfüm von Laurus Malabathrum.

פְּלָנֵיטָא *x. m.* (πλάνης) Planet.

פלגדרסין l. פְּרַגְדִּיסִין.

פלני (Tanch. Zaw 3) l. פְּלָנִים.

פְּלָנְיָא *a. m., ind.* פְּלָן, פְּלָנִי, *f. d.* פְּלָנִיתָא ein gewisser.

פלגיא (bNed 55[b]) l. פְּמַלְגְיָא.

פְּלוֹנֵס *x. m.* (φαιλόνης) Mantel.

פְּלָנִים *x. m.* (πλάνης) Planet.

פִּילוֹנִקְיָא *x. f.* (φιλονεικία) Zank.

פְּלַס *x.* (vgl. πάλσις) *Pa.* wegschleudern (?).

פולס s. אֲלִיוֹפוֹלִיס.

פְּלַס (falsch פִּילַס Ez 4, 10) *x. m.* (φόλλις) 1. ein Gewicht; 2. eine Münze.

פילוס l. פּוּלוֹס männl. Personenname (*Apulus*?)

פְּלָסָא *x. m.* (πάλσις, vgl. παλτὸν πῦρ = Blitz) Schleuderung.

פְּלָסָא s. פְּלַס.

פְּלוּסָא I (Πηλούσιον) Ortsname.

פְּלוּסָא II *x. m.* pelusischer Stoff.

פלסגר (Tos. Ter. VII, 16) Glosse (φλάσκα, Flasche)?

פוליסוטות. הפ׳ (jBez. 62[d], Ausg. Ven. חפול סוטות) l. חָפֵי לְסוֹטוֹת.

פְּלַסְטוֹן *x. m.* (πλαστόν) gefälscht, falsch.

פְּלַסְטִינֵי *x. f.* (Παλαιστίνη) Palästina.

פְּלַסְטֵיר *x. m.* (πλαστήρ) 1. Fälscher, Betrüger; 2. betrügerisch.

פְּלַסְטְרוֹן *x. m.* (vgl. πλαστήρ) gefälscht, falsch.

פְּלוּסְלוֹס *x. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פלוסלוס (?) männl. Personenname (l. פִּילוֹסוֹפוֹס?).

פְּלַסְמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

פִּילַסוֹן *x. m.* (φυλάσσων) Beschützer.

פְּלוּסִין (Πηλούσιον) Ortsname.

פִּילוֹסוֹפָא, פִּילוֹסוֹפוֹס *x. m.* (φιλόσοφος) 1. Philosoph; 2. heidnischer Gelehrter; 3. Häretiker; 4. männl. Personenname.

פולוסיקא l. פְּלוּמִיקָא.

פִּלְפּוּל *h. m.* Disputation, scharfsinnige Erörterung.

פִּלְפּוּלָא *a. m.* dass.

פִּילִפִּי männl. Personenname (Φίλιππος).

פִּלְפֵּל I s. פְּלַל.

פַּלְפֵּל I s. פְּלַל.

פִּלְפֵּל II *h.* streuen.

פַּלְפֵּל II *a., pt. pass.* מְפַלְפַּל Est II 4, 16 (fehlt im MS) bestreuen. *Pass. pf.* אִתְפַּלְפַּל Est II 4, 1 sich bestreuen.

פִּלְפֵּל *h. m., pl.* פִּלְפְּלִין Pfeffer.

פִּלְפְּלָא *a. m., pl.* פִּלְפְּלִין dass.

פִּלְפְּלָן *h. m.* der scharfsinnig erörtert.

פִּלְפֶּלֶת *h. f.* Pfeffer.

פִּלְפַּלְתָּא *a. f.* dass.

פּוֹלִיפּוּס *x. m.* (πολύπους) Gewächs in der Nase.

פָּלַץ *h. Hitp.* erbeben.

פְּלַצּוֹר *x. m.* (πρεσσόριον) Fangschlinge.

פְּלַק *x.* (vgl. πελεκίζω) den Kopf abschlagen, köpfen.

פְּלָקָא *x. m.* (vgl. πελεκύς) Beilhieb.

פלקטא. אפקלטורין פ׳ (EchR 1, 1) l. mit MS Rom. אֲפִיקוֹלִיטוֹן.

פִּילְקֵי *x. f.* (φυλακή), *pl.* פִּילְקִיּוֹת Wache, Gefängnis.

פִּילְקִין, פִּילְקִים *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פְּלַקְתָּא *x. m.* (πάλλαξ) Kebsweib.

פְּלָר *x. m.* (φολλάριον) eine Münze.

פִּלֵּשׁ *h. Pi.* 1. aufsuchen; 2. durchgraben; 3. öffnen. *Pu. pt.* 1. geöffnet; 2. durchgezogen. *Hitp.* sich wälzen.

פְּלַשׁ *a. Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּלְּשׁוּן Mi 1, 10 (nicht im MS) sich wälzen.

פְּלֶשֶׁת *h. f.* Philistäa.

פְּלִשְׁתָּאָה *a. m., pl. d.* פְּלִשְׁתָּאֵי Ex 13, 17 Philister.

פְּלִשְׁתִּי *h. m.* dass.

פּוּמְבִּי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.
פּוּמְבּוֹן *x. m.* (πομπεῖον) dass.
פָּמוֹט *x. m., pl.* **פָּמוֹטוֹת** eine Art Leuchter.
פָּמְיָס, **פַּמְיָאס** (Ct 5, 4) Ortsname (Πανέας).
פָּמַלְיָא, **פְּמַלְיָא** (Ct 1, 15) *x. f.* 1. (*familia*) Dienerschaft; 2. l. **פַּמְלַנְיָא**.
פומיליום (Siphre Dt 355) l. **פִּימְלִיטִים** (ἐπιμελήτης) Verwalter.
פָּמְלַנְיָא *x. m. pl.* (φεμινάλια) Beinkleider.
פּוּמְפִּי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.
פין (Kel XI 4) l. **חֲפִין**, s. **חָף**.
פֶּן *h.* (*bibl.*) damit nicht.
פְּנָא *a.* 1. *pt. pass.* **פְּנֵי** Dt 29, 17 sich wenden; 2. weggehen. **לְמִפְנֵי רַמְשָׁא** Gn 24, 63 wenn der Abend sich neigt; 3. die Notdurft verrichten. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* **פַּנֵּיתִי** Gn 24, 31 ausräumen, aufräumen; 2. wegschaffen; 3. befreien; 4. die Notdurft verrichten. *Aph.* 1. *inf.* **אַפְנָאָה** 2 S 3, 27 (MS **אַפְנָיָיה**) wenden; 2. sich Zeit nehmen; 3. für die Erklärung freigeben. *Itpe.* 1. *pf.* **אִתְפְּנִי** Ex 2, 12 sich wenden; 2. zu Ende sein. *Itpa.* Notdurft verrichten.
פַּנְגִּיוּת *x. f.* (vgl. φέναξ) Täuschung.
פַּנְגּוֹס, **פַּנְגָּס** *x. m.* (φέναξ) Betrüger (?).
פַּנְגָּר männl. Personenname.
פַּנְדָּא *a. m.* 1. Blatt, Eisen (eines Werkzeugs); 2. Hieb.
פַּנְדָּא männl. Personenname.
פַּנְדָּה *x. f.* (*funda*), *pl.* **פַּנְדְּיוֹת** Geldbeutel.
פַּנְדְּיוֹן *x. m.* (*dupondius*) eine Münze.
פַּנְדָּק I *x. m.* (ποντικόν sc. κάρυον), *pl.* **פַּנְדְּקָאוֹת**, **פַּנְדְּקִין** Haselnuss.
פֻּנְדָּק II, **פֻּנְדּוֹק**, **פֻּנְדְּקָא** *x. m.* (πανδόκιον), *pl.* **פֻּנְדְּקָאוֹת**, **פֻּנְדְּקִין** Herberge, Wirtshaus.
פֻּנְדְּקָאָה *x. m.* (πάνδοκος) Gastwirt.
פֻּנְדְּקִי *x. m.* dass.
פֻּנְדְּקִית *x. f.* Gastwirtin.
פֻּנְדְּקִיתָא (Jos 2, 1) *x. f.* dass.
פַּנְדְּקָרִין *x. m. pl.* (πόντικον κάρυον) Haselnuss.
פַּנְדּוּרָא, **פַּנְדּוּר** *x. f.* (πανδοῦρα) ein Saiteninstrument (Mandoline).
פַּנְדֵּירָא (Est II 7, 9, MS **פַּנְדּוּרָא**) männl. Personenname (Πάνθηρ).
פָּנָה *h.* 1. sich wenden; 2. weggehen; 3. die Notdurft verrichten. *Ni.* 1. sich wenden; 2. verscheiden; 3. Musse haben; 4. Notdurft verrichten. *Pi.* 1. wenden; 2. forträumen; 3. befreien, loslassen. *Ho. pt.* **מֻפְנֶה** 1. ledig, unverheiratet; 2. für die Erklärung offenstehend. *Hitp.* 1. entfernt werden; 2. befreit werden.
פִּנָּה *h. f.* 1. Ecke; 2. l. **פּוּנָה**.
פְּנוּמְיָה (jDem 22[c]) Ortsname (?).
פָּנוּי *h. m.* 1. leer; 2. ledig, unverheiratet.
פִּנּוּי *h. m.* Ausräumen, Reinigen.
פנויתא s. **פַּנְיוּתָא**.
פְּנוּבָא (Ri 5, 22) *a. m.* Jagen.
פִּנּוּקָא *a. m.* Verzärtelung.
פַּנְחְיָא *x. m.* Schutz.
פַּנְטִי I männl. Personenname (Παντίας).
פַּנְטִי II *x.* (vgl. ἀπάντησις) **לְפ׳** (= **לְאַפַּנְטִי**) entgegen.
פַּנְטִיגוֹן, **פַּנְטִיגוֹן** *x. m.* (πεντάγωνον) 1. fünfeckig; 2. fünffach.
פַּנְטוֹן (?) *x. m. pl.* (πάντων) aller (?).
פַּנְטוֹס *x.* (πάντως) auf alle Weise.
פּוֹנְטוֹס kleinasiatische Landschaft (Πόντος).
פַּנְטֵסָה *x. m.* (ἀπάντησις) Erwiderung.
פַּנְטַסְכִּינָאָה *a. m.* Bewohner des Distrikts Πεντάσχοινος in Egypten.
פַּנְטַפּוֹלִיטָאָה *x. m.* (Πενταπολῖται) Bewohner der Πεντάπολις in Nordafrika.

פַּנְטַקְקָא männl. Personenname (Πεντάκακος, Παντόκακος?).

פַּנְטֵירִי s. **פַּנְתֵּירִי**.

פְּנַי *h. m.* 1. Leere; 2. Musse; 3. Innerstes.

פַּנְיָא I *a. m.* 1. Gn 49, 27 Vesperzeit, Abend; 2. *ind.* **פְּנַי** Koh 2, 10 (MS **פְּנָאי**) Musse; 3. Flussname.

פַּנְיָא II *a. m.*, *ind.* **פְּנַי** Dt 24, 5 (MS **פְּנַי**) frei, ledig.

פַּנְיָא *a. m.* Abtritt.

פְּנִיָּה *h. f.* Wendung.

פַּנְיוּתָא *a. f.* Musse.

פָּנִים *h. m. f. pl.* 1. Gesicht. **פ' שֶׁל מַטָּה** Scham. **גִּלּוּי פ'** Frechheit. **גִּלָּה פ' בְּ** frech behandeln; 2. Vorderseite; 3. Schein; 4. Person; 5. Sinn, Auslegungsweise. **לְפָנִים** 1. vorher; 2. zum Schein. **לִפְנֵי** vor. **מִפְּנֵי** wegen. **מִפְּנֵי שֶׁ** weil. **בִּפְנֵי** 1. in Gegenwart von; 2. zur Zeit von.

פְּנִים *h. m.* Inneres, bes. Inneres des Tempels. **בִּפְנִים** drinnen. **לִפְנִים** nach innen. **לִפְנֵי וְלִפְנִים** im allerinnersten. **לִפְנִים מִן** innerhalb.

פְּנִימִי *h. m.* innerer.

פַּנְיַס Ortsname (Πανέας).

פִּנְּיְתָא *a. f.* Ecke.

פַּנֵּךְ *a. Pa. pt.* **מְפַנֵּךְ** Ri 5, 22 jagen, galoppieren.

פִּינָךְ, **פִּינָכָא** *x. m.* (πίναξ) Schüssel.

פַּנְלְיָה *x. f.* (φενόλιον) Mantel.

פַּנִימוֹן (?) männl. Personenname (Παλαίμων?).

פִּינּוֹן *x. m.* (πίννινον) Steckmuschelwolle.

פָּנָס *x. m.* (φανός) Laterne.

פַּנְסָא *x. m.* dass.

פִּינָס *x. m.* (φαινόλης) Mantel.

פינוסין (Midr. Till. 19, 2) l. **פַּסְטִין**.

פינסור (Tanch. Schopht.) l. **קוּסְטוֹר** *x. m.* (κούστως) Wächter (?).

פִּנֵּק *h. Pi.* verzärteln. *Pu. pt.* verweichlicht.

פַּנֵּק *a. Pa. pt. pass.* **מְפַנַּק** Dt 28, 54 dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* **יִתְפַּנְּקוּן** Dt 31, 20 sich gütlich thun.

פַּנִּיקְטִין (?) *x. m. pl.* (πάννυκτος) Nachtfest (?).

פַּנְקִי männl. Personenname.

פַּנִיקְיָא *x. f.* Phönizien (*Phoenicia*).

פּוּנְקְלִין *x. m.* (πανούκλιον) Spulfaden.

פִּנְקָס *x. m.* (πίναξ), *pl.* **פִּינְקְסִיּוֹת** 1. Tafel; 2. Buch.

פִּנְקְסָא *x. m.*, *c.* **פִּנְקַס** Ez 9, 2 dass.

פַּנְקְרִים *x. m.* (vgl. πανκαρπός) eine Art Fruchtkuchen.

פּוּנֵרְיָה *x. f.* (πονηρία) Bosheit.

פנרתא (Est II 1, 3, MS **פִּירְנָא**) l. mit Cod. Kiss. (Ausg. M. David) **פּוּרְמְתָא**.

פַּנְתָּא *a. m.* Oberleder.

פַּנְתֵּירִי (Ex 28, 20) *x. m.* (vgl. πάνθηρ) ein Edelstein.

פַּנְתֵּירִין *x. m.* 1. (πάνθηρ) Panther; 2. s. **פַּנְתֵּירִי**.

פַּס männl. Personenname.

פַּס I *h. m.*, *pl.* **פַּסִּין**, **פִּסִּין** 1. Stück; 2. Bruchstück; 3. Steuer.

פַּס II *h. m.* 1. Fläche von Hand und Fuss; 2. Scheidewand, Barriere.

פִּסָּא I *a. m.* 1. Stück; 2. Bissen; 3. Los.

פִּסָּא II *a. m.* Grabscheit. S. **פִּסְתָּא**.

פּוּסָא *x. f.* (*fossa*) Graben.

פְּסָא *a.* schreiten.

פִּסֵּג *h. Pi.* 1. teilen, abreissen; 2. hindurchbrechen.

פְּסַג *a.* 1. teilen; 2. endigen; 3. hindurchbrechen; 4. entwischen. *Pa. Aph.* zerteilen.

פִּסְגָּא *a. m.*, *pl.* **פִּסְגִין**, **פִּסְגָן** Stück.

פִּסְגָּה *h. f.* dass.

פָּסַד *h.* verderben. *Ni.* Schaden haben, verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. beschädigen.

פְּסַד *a.* 1. verderben; 2. schädigen, zu Grunde richten. *Aph.* 1. Schaden haben; 2. schädigen.

פסדיות (Jelammed. Wajjeze) l. **בֵּי סַדְיוֹת** s. **סַדְיָא**.

פָּסָה *h.* sich ausbreiten.

פַּסָּה *h. f.* 1. Handteller; 2. Fusssohle.

פְּסוּגָא *a. m.* Stück.

פָּסוּל *h. m.* 1. untauglich; 2. illegitim.

פְּסוּל *h. m.* 1. Untauglichkeit, Makel; 2. Untaugliches, Abfall.

פְּסוֹלָא *a. m.* 1. Jes 51, 1 Weggeworfenes, Schutt; 2. Jes 1, 22 (Soc 59 פְּסוּלָא) Schlacke; 3. 2S 22, 27 (Soc 59 פְּסוּלָא) Auswurf.

פְּסוּלָא *a. m.* makelhaft.

פִּסּוּל *h. m.* 1. Aushauen, Abhauen; 2. Ausgehauenes.

פִּסּוּלָא *a. m.* 1. Untauglicher; 2. Verworfener.

פְּסוֹלֶת *h. f.* 1. Abfall; 2. Auswurf, Verworfenes.

פָּסוּק *h. m.* 1. Bibelvers; 2. (später) Bibel.

פִּסּוּק *h. m.* 1. Abteilung; 2. Spreizung; 3. Unterbrechung; 4. Festsetzung.

פְּסוּקָא *a. m.* Bibelvers.

פְּסוּקָה s. פְּסִקָּה.

פסוורום s. פוּסרום.

פָּסַח *h.* überspringen. *Ni.* lahm werden.

פִּסֵּחַ *h. m.* lahm.

פֶּסַח *h. m.* 1. Pesachlamm; 2. Pesachfest. *pl.* פְּסָחִים Bez. eines talmud. Traktats. פֶּסַח דורות das Pesach aller Zeiten (im Unterschied von פ' מִצְרַיִם das ägyptische Pesach). פ' רִאשׁוֹן erstes Pesach (am 14. Nisan). פ' שֵׁנִי Nachpesach (am 14. Ijjär). עֶרֶב פ' der Tag vor dem Pesach.

פִּסְחָא (Nu 9, 2) *a. m.* dass. פ' זְעֵירָא Nachpesach.

פְּסְטְלִיוֹת *x. f. pl.* (ἐπιστύλια) Architrav.

פַּסְטִילוֹס *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen.

פִּסְטְמָא *x. f.* (πίστωμα) Beglaubigung.

פִּסְטוֹן *x. m.* (φοσσᾶτον) 1. Graben; 2. Armee.

פִּסְטִים, פִּסְטִין *x. f.* (πίστις) Treu und Glauben.

פִּסְטְקָא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.

פסיטירין (KohR 2, 6) l. בְּמִסְטִירִין, s. מִסְטִירִין.

פַּסְיָאִית *x.* (vgl. פַּיִס) besänftigend.

פְּסִינָה *h. f., pl.* פְּסִינִין 1. Zweig; 2. Blütenstiel.

פְּסִידָא *a. m.* Schaden.

פִּסְיוֹן *h. m.* Ausbreitung.

פְּסִיוֹנָא *a. m.* dass.

פְּסִיחָה *h. f.* Gebrauch von פסח.

פָּסִיל *h. m.* Götzenbild.

פְּסִילָא *a. m.* 1. dass.; 2. untauglich, verworfen.

פְּסִילָה I *h. f.* Meissel (?).

פְּסִילָה II *h. f.* Abfall.

פַּסִּים *h. m.* Pfoste.

פַּסְיוֹן *x. m.* (φασιανός) Fasan.

פַּסְיָנָא *x. m.* dass.

פְּסִיסָא männl. Personenname.

פְּסִיסָה, פְּסִיסִית *h. f.* Zaun, Scheidewand.

פְּסִיעָא *a. m.* hervorstehend.

פְּסִיעָה *h. f.* Schritt.

פְּסִיעֲתָא *a. f.* dass. S. פִּסְעֲתָא.

פְּסִיקָא *a. m.* 1. Teil; 2. Almosensammlung.

פְּסִיקָה *h. f.* 1. Graben; 2. Abgetrenntes.

פסיקוליה. כפ' (jPea 15[c]) l. כְּדִפְסַקוּ לֵיהּ.

פְּסִיקְיָא Ortsname.

פְּסִיקְתָא *a. f.* 1. Festsetzung; 2. Abschnitt; 3. Name von Sammlungen von haggadischen Auslegungen der Schriftabschnitte für die Festtage und einige Sabbate.

פְּסַךְ *a. Pa. pt. pl.* מְפַסְּכִין Jes 33, 12 abschneiden.

פְּסַכְתֵּר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פְּסַכְתֵּירָא *x. m., pl. d.* פְּסַכְתֵּירְוָתָא Ex 28, 3 Kessel, Kochtopf.

פָּסַל *h.* 1. aushauen; 2. untauglich machen; 3. für untauglich erklären. *Ni.* 1. ausgehauen werden; 2. untauglich werden. *Pi.* behauen. *Hi.* verächtlich machen.

פְּסַל *a.* 1. Ex 34, 4 aushauen, behauen; 2. für untauglich erklären. *Pa.* behauen.

Aph. untauglich machen. *Itpe.* 1. *pf.* 2 *pl.* אִתְפְּסִילְתּוּן Jes 51, 1 ausgehauen werden; 2. für untauglich erklärt werden, untauglich werden.

פֶּסֶל *h. m.* eine Art Hacke.

פֶּסֶל *h. m.* Bild, Götzenbild.

פַּסָּל *x. m.* (πάσσαλος) 1. Pflock; 2. Latte.

פְּסָלָא *x. m.* dass.

פְּסָלוּת *h. f.* 1. (gesetzliche) Untauglichkeit; 2. Makelhaftigkeit.

פְּסִילְיָא *x. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פסליון (Jalk Ps. 10, 5) l. פַּפְּלְיוֹן (?).

פְּסָלָן Ortsname.

פְּסָלוֹם, פְּסָלוֹסָא *x. m.* (ψελλός), *pl.* פְּסָלִים Stammler.

פְּסַלְקָא *x. f.*, *pl.* פְּסַלְקָאוֹת eine Bohnenart (?).

פְּסִילְתָא *x. f.* dass.

פְּסַנְטוֹר *x. m.* (ὀψωνάτωρ) Einkäufer für die Küche.

פְּסַנְטֵרִין *x. m.* (φαλτήριον) Cither.

פְּסַנְטְתוֹן *x. m.* (ἀψινθίτης) Wermutwein.

פָּסַס I *h.* 1. zerteilen; 2. schaufeln; 3. schwinden. *Ni.* zerteilt werden. *Hi.* verteilen, auflösen. *Pilp.* 1. zerreissen; 2. trennen, auflösen; 3. zuteilen. S. פוס.

פָּסַס II *h. Pilp.* sengen.

פְּסַס I *a. Palp.* auflösen. S. פוס.

פְּסַס II *a. Palp.* sengen.

פסים l. פְּסַסְּם.

פָּסַע *h.* schreiten, überschreiten. *Pi. Hi.* 1. einherschreiten; 2. weite Stiche machen.

פְּסַע *a., pt.* פָּסַע 2 S 20, 8 schreiten. *Pa.* dass.

פִּסְעֲתָא, פְּסַעְתָּא *a. f., pl. c. s.* פְּסַעֲתֵיהּ Jer 10, 22 Schritt.

פְּסֵיפוֹן s. פְּסֵיפָס.

פְּסֵיפָס (1 K 5, 31, MS פְּסִילָן) *x. m.* (ψῆφος) 1. Stein; 2. Stein im Brettspiel; 3. Mosaik; 4. Verhängnis, Beschluss; 5. l. פְּסַסְּם.

פַּסְפָּס I *h. m.* Luke, Pförtchen.

פַּסְפָּס II *h. m.* Pfosten, Barriere.

פַּסְפָּס s. פָּסַס.

פִּסְפֵּס s. פָּסַס.

פְּסֵיפָס *x. m.* (ψηφίστης) Rechner.

פיספסאי. פ' פיסיאו Pesikt. 131ᵃ (wohl ὅπως ἐποίησαν ἐποίησα) wie sie handelten, handelte ich.

פָּסַק *h.* 1. teilen; 2. aufhören; 3. bestimmen, festsetzen. פָּסַק דְּבָרִים l. פָּתַק דְּבָרִים. *Ni.* geteilt sein, zerrissen sein. *Pi. Hi.* 1. trennen; 2. unterbrechen. *Hitp.* 1. getrennt sein; 2. schielen.

פְּסַק *a.* 1. *pt. pass.* פְּסִיק Dt 23, 2 abschneiden, spalten; 2. Nu 11, 33 aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. פ' קִרְיָא die Haphtara verlesen; 5. einen Bibelvers sagen; 6. (später) für rechtsgiltig erklären. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲפַסֵּיק Hos 2, 6 trennen. *Aph.* 1. trennen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יַפְסֵיק Jes 53, 3 aufhören lassen, ein Ende machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּסִיק Jes 5, 27 gespalten, zerrissen werden; 2. die Schlussmahlzeit halten.

פָּסֵק *h. m.* 1. Stück, Bruchteil; 2. Trennungsaccent.

פִּסְקָא *a. m.* 1. Stück, Teil; 2. Abschnitt; 3. Scheidung; 4. Kollekte.

פוסקא l. פִּתְקָא.

פְּסָקָא *a. m.* 1. Zerschneiden; 4. Festsetzung.

פַּסְקָא Beiname eines Mannes.

פְּסִיקָה *h. f.* Spaltung, Gespalten sein.

פְּסִקָּה *h. f.* 1. Abteilung; 2. Kollekte.

פַּסְקָן *h. m., f.* פַּסְקָנִית 1. bestimmend, urteilend; 2. Beiname Gabriels.

פְּסַקְטֵר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פְּסִיקְיָא, פְּסִיקִיָּה *x. m.* (φασκία), *pl. d.* פְּסִיקַיָּא Jes 3, 24 Binde, Gürtel.

פְּסִקִית *h. f.* Abteilung.

פְּסַקְלָא (2 S 23, 8, MS פוסקלא) *x. m.* (φάσκαλος) Bündel.

פְּסָקָן (?) *h. m.* Abschnitt.

פִּסְקִין *x. m.* (πισκίνη), *pl.* פִּסְקִינוּם, פִּסְקִינָיוֹת Fischteich.

פסקינון l. פִּקְסִינוֹן.

פְּסָקַת Ortsname.

פִּסְקְתָא *a. f.* Teil, Abteilung.

פְּסַקְתֵּר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פִּסְתָּא, פַּסְתָּא *a. m.* 1. *c.* פַּסַּת 1 K 18, 44 Soc 59 Handfläche, Fussfläche; 2. Bissen; 3. Brot; 4. Fülle (?).

פִּסְתָּא *x. f.* Seite (eines Buches).

פִּסְתִּיוֹן *x. m.* (ψιάθιον) Matratze.

פסתיין l. פִּסְתִּיוֹן.

פִּסְתְּקָא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.

פסתרא l. פִּסְכְּתְרָא.

פְּעָא *a., pt. pl.* פָּעַן Est II 1, 2 (MS פָּעֵין) 1. blöken; 2. schreien.

פָּעָה *h.* schreien. *Hi.* blöken.

פָּעוּט *h. m., pl.* פְּעוּטוֹת Unvernünftiger, Kind.

פְּעוֹר s. פִּיעוּר.

פְּעוֹר (Nu 25, 3) moabitische Gottheit.

פְּעִיָה *h. f.* Schrei.

פְּעִירָה *h. f.* Ausleerung.

פָּעִיתָא *a. f.* Schreierin.

פָּעַל *h.* arbeiten.

פְּעַל *a.* s. פּוֹעֲלָא, פָּעֲלָא.

פָּעֲלָא *a. m.* Arbeiter.

פְּעֻלָּה *h. f.* 1. Arbeit; 2. Lohn.

פָּעֲלוּתָא *a. f.* Arbeit.

פעליונם (BemR 4) l. פַּפְלוֹנִים, s. פַּפְלוֹן.

פָּעַלְתָא *a. f.* Arbeit.

פָּעַם *h. Pi.* stossen, stören. *Ni.* gestört werden.

פַּעַם *h. f., pl.* פְּעָמוֹת 1. Tritt; 2. Mal. פַּעַם שֶׁ zuweilen.

פועמים (EchR 1, 16, Ausg. Pes. פומעום) l. פְּמַיִם.

פָּעַע *h. Pilp.* 1. zerschlagen, spalten; 2. eindringen, durchdringen.

פְּעַע I *a., pf.* 3 *sg. f.* פַּעַת Ri 5, 26 zerschlagen. *Palp.* dass.

פְּעַע II *a. Palp.* finster machen.

פַּעְפּוּעָא *a. m.* Dunkelheit.

פַּעֲפוּעִין *h. m. pl.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*)?

פַּעְפַּע s. פְּעַע.

פַּעְפַּע s. פָּעַע.

פָּעַר *h.* 1. aufsperren; 2. Ausleerung haben. *Pi.* dass.

פְּעַר *a.* Ausleerung haben. *Pa.* dass.

פִּיף, פִּיפָה *x. f.* (παρυφή) Saum.

פַּפָּא *x. m.* 1. männl. Personenname (Πάππας, Πάππος); 2. Vater. נְהַר פַּפָּא Ortsname.

פַּפָּאָה *a. m.* aus Pappa.

פַּפֵּי männl. Personenname (Πάππας, Πάππος).

פַּפַּיַס männl. Personenname (Παπίας).

פַּפִּיר, פִּיפִּיר, פִּיפְּרָא *x. m.* (πάπυρος) 1. Papyrosrohr; 2. Papyroskorb.

פִּיפְיוֹרָא *x. m.* 1. (παπίας) kaiserl. Palasthüter; 2. (später) Papst (πάπας, mit absichtl. Entstellung zu πάπυρος).

פִּיפִּירוֹת *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyruskorb; 2. Papyrusgeflecht, Papyrusspalier.

פַּפִּילְיוֹן *x. m.* (παπιλεών), *pl.* פַּפְּלִיוֹנִין, פַּפְּלִיוֹנוֹת Zelt.

פַּפְּלוֹן *x. m.* (πέπλον) Prachtmantel.

פְּפוּלְסָמוֹן *x. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsam.

פַּפּוּנְיָא, פִּיפְנֵי Ortsname (Ἐπιφάνεια).

פַּפּוּנָאָה, פַּפּוּנָא *a. m.* aus Paphunia.

פַּפּוֹס männl. Personenname (Πάππος).

פופסדם (jBer 13c) s. פּוּסְרוֹם.

פפוסיא (MidrSchem 5, 6)?

פיפקין (RutR 1, 17) l. פַּפִּילְיוֹן.

פִּיפּוּר *x. m.* 1. (πάπυρος) Papyrusrohr; 2. *pl. d.* פיפוריייא DtJI 26, 3, MS פיפיריא, s. פִּיפִּיר.

פיפורין (BerR 74) l. פּוּרְפּוּרִין.

פְּצָא *a.* 1. retten; 2. öffnen; 3. offenstehen. *Pa.* befreien, retten. *Itpe.* gerettet werden.

פְּצוּלָא *a. m.* gespaltene (Datteln).

פְּצַח *a. Pa.* hell machen.

פִּצְחָא *a. m., pl. d.* פִּצְחַיָּא Lv 25, 36 offener Platz, Dorf.

פִּצְטְלִיוֹת s. פִּסְטְלִיוֹת.

פַּצְטְלִין s. **פַּסְטִילוֹס**.

פְּצִידָא *a. m.* 1. *pl.* **פְּצִידִין** 2 K 3, 16 Wasserlauf; 2. Fundort; 3. s. **פְּרְצִידָא**.

פְּצִיחַ (Dt 2, 23, MS **רְפִיחַ**) Ortsname.

פְּצִיחָא *a. m., pl. c. s.* **פְּצִיחֵיהוֹן** Jos 13, 23 (Praet. **פְּצְחֵיהוֹן**) 1. offen; 2. offener Platz, Dorf.

פְּצִיחָא *a. m.* 1. *pl.* **פְּצִיחִין** Gn 31, 10 hellfarbig; 2. heiter, klar.

פְּצִיחָאָה *a. m.* Bewohner eines freien Platzes, Dörfler.

פְּצִים *h. m.* Pfoste, Balken.

פְּצִימָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. d.* **פְּצִימַיָא** Est II 6, 1 (nicht MS) Kolumne (im Buch).

פְּצִיעָה *h. f.* 1. Zerquetschung; 2. Verwundung.

פָּצַל *h. Ni.* sich spalten. *Pi.* spalten. *Pu. pt.* gespalten. *Hi.* sich spalten.

פְּצַל *a.* spalten. *Itpe.* sich spalten.

פְּצַם *a., pt.* **פָּצִים** Jer 22, 14 ausbrechen.

פוצמו (RutR Peth.) l. mit MS D. **תְּחוּמוֹ**, s. **תְּחוּם**.

פָּצַע *h.* 1. quetschen, zerquetschen; 2. spalten; 3. verwunden. *Ni.* gequetscht werden. *Pi.* zerquetschen. *Hi.* 1. spalten; 2. sich verbreiten.

פְּצַע *a., pf.* 3 *sg. f.* **פְּצָעַת** Ri 5, 26 (so Soc 59 in marg.; MS **פְּעַת**) 1. zerschlagen; 2. spalten. *Pa.* dass.

פֶּצַע *h. m.* 1. Wunde; 2. Übel.

פִּצְעָא *a. m.* dass.

פְּצָעִיל *h. m.* gespaltene Dattel.

פְּצָעִית (?) *h. f.* dass.

פָּצַץ *h. Hitpo.* zerschmettert werden.

פְּצַר *a., pt.* **פָּצַר** 1 S 15, 23 (MS **בְּצַר**) verringern (?).

פִּצְתָּא, **פִּצְתָּא** *a. f., pl.* **פִּצִּין** 1. Los; 2. *pl.* **פִּצִּין** Jer 36, 23 Kolumne (eines Buches).

פְּקָא Ortsname.

פָּקַד *h.* 1. aufsuchen; 2. mustern; 3. in Verwahrung geben; 4. vermissen; 5. beiwohnen; 6. verordnen. *Ni.* aufgesucht werden, heimgesucht werden. *Pi.* befehlen. *Hi.* 1. in Verwahrung geben; 2. verwahren. *Hitp.* 1. heimgesucht werden; 2. beauftragt werden.

פְּקַד *a.* aufbewahren. *Pa.* 1. *pf.* **פַּקֵּיד** Gn 2, 16 anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Aph.* 1. in Verwahrung geben; 2. anordnen. *Itpe.* aufbewahrt werden. *Itpa.* 1. *pf.* **אִתְפַּקַּד** Nu 3, 16 angeordnet werden. *Ittaph. pf.* **אִתַּפְקַד** Lv 5, 23 (MS viell. **אִתְפְּקַד**) in Verwahrung gegeben werden.

פְּקֻדָּה *h. f.* Aufbewahrung.

פִּקָּדוֹן *h. m., pl.* **פִּקְדוֹנוֹת** aufbewahrtes Gut, Depositum.

פִּקְדוֹנָא (Lv 5, 21, MS **פִּקְדָנָא**) *a. m.* dass.

פִּקְדָנָא *a. m.* 1. Lv 5, 21 dass.; 2. Anordnung.

פִּקְדְתָּא *a. f.* Anordnung, letztwillige Verfügung.

פִּקּוּד *h. m.* 1. Beauftragung; 2. *pl.* **פְּקוּדִים** Musterung. **חוּמַשׁ פ'** das vierte Buch Mosis.

פִּקּוּדָא *a. m.* 1. *pl. d.* **פִּקּוּדַיָא** Lv 27, 34 Gebot; 2. *pl.* **פִּקּוּדִין** Musterung.

פְּקוֹדָאָה *a. m., pl. d.* **פְּקוֹדָאֵי** Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

פִּקּוּחַ *h. m.* Fürsorge. **פ' נֶפֶשׁ** Lebensrettung.

פְּקוֹלִי *h. m.* Flachsschäler (?).

פְּקוֹלִין s. **פְּקָלִין**.

פִּקּוּסָא *x. m.* (vgl. πέκος) Entfernung des Flaums.

פְּקוּעָא *a. m.* Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).

פְּקוּעָה *h. f.* 1. Spalt; 2. aufgeschlitztes Tier.

פַּקּוּעָה *h. f.* Coloquinte.

פְּקוּעֲתָא *a. f.* Knäuel.

פְּקוּקֶלֶת *h. f.* Verzweigung.

פְּקוּקַלְתָּא *a. f.* dass.

פְּקוּקֶרֶת *h. f.* dass.

פְּקוּתָא *a. f., c. s.* **פְּקוּתֵיהּ** 1 S 4, 18 der untere Teil des Halses.

פָּקַח *h. Pi.* 1. öffnen, offen legen; 2. Fürsorge treffen. *Ni. Hitpa.* geöffnet werden (von Ohr oder Mund).

פְּקַח *a.* 1. öffnen; 2. sehend machen. *Pa.* 1. *inf.* פַּקָּחָא Koh 3, 5 offen legen; 2. verständig machen. *Itpe.* nüchtern werden.

פִּקֵּחַ *h. m., f.* פִּקַּחַת 1. sehend; 2. hörend; 3. einsichtig.

פַּקְטֵז *x.* (vgl. ἀποκοτταβισμός?) auswerfen.

פּוּקְטֵי (?) *x. f.* Lampe (?).

פִּקְטַיָא *x. m. pl.* (πηκτός) Bodensatz, Hefe.

פִּקְטִים *x. m. pl.* dass.

פַּקְטֵן *x., ipf.* יפקטן Hi 21, 10 Ausg. Ven. 1518, l. mit Ar. יְפַקְטֵז, s. פַּקְטֵז.

פיקטני (Tos. BabB 5, 3) l. טוּרְקָנִי.

פקי. בְּפַקֵי (= בְּאָפוֹקֵי) im Ausgang. S. נְפַק.

פָּקִיד *h. m.* Beamter, Fürst.

פְּקִידָה *h. f.* 1. Untersuchung; 2. Anordnung; 3. Gebrauch von פקד.

פִּיקְיָלָא *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde.

פָּקִיעַ *h. m.* 1. Docht; 2. Geissel; 3. Bündel.

פְּקִיעָא *a. m.* 1. bekannt, verbreitet; 2. kundig.

פְּקִיעָה *h. f., pl.* פְּקִיעוֹת Knäuel, Kugel.

פְּקִיעִין Ortsname.

פָּקַל *h. Pi.* abschälen.

פִּקְלָא *a. m.* Samenkapsel vom Flachs.

פקלטורין (EchR 1, 1, Ausg. Pes. אפקלטורין) l. פִּקְלָטוֹן *x. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.

פִּקְלִין *h. m. pl.* Samenkapsel vom Flachs.

פָּקַם *h.* am Gebiss ziehen. *Pi.* dass.

פִּיקָם *x. m.* (φῦκος) rote Schminke (für die Wangen).

פָּקַם I *x.* (vgl. φῦκος) schminken.

פָּקַם II *x.* (πέκω) kämmen.

פָּקַם III *x.* (vgl. πέκος) *Pi.* 1. den Flaum verlieren; 2. den Flaum entfernen.

פָּקַם IV *h.* aufsperren.

פְּקַם *x.* (vgl. φῦκος) schminken.

פִּיקָם, פִּיקוֹם *x. m.* (πέκος) feiner Flaum.

פִּקּוֹם (Sac 14, 10) Name eines Turms (Ἱππικός).

פִּקוּסִים (?) *h. m. pl.* Name einer ägyptischen Völkerschaft.

פִּקְסוּסָא *x. m.* (πέκος) Flaum, Fäserchen.

פִּקְסִים s. פִּיקָם.

פִּקִיסְנָא *x. m.* Düngermischung (?).

פִּקְסִינוֹן, פִּקְסִינָא *x. m.* (πύξινον) Buchsbaum.

פָּקַע *h.* platzen, zerspringen; 2. abspringen; 3. spalten; 4. aufhören. *Pi.* spalten. *Hi.* 1. auftrennen; 2. zerschleissen; 3. brechen (den Marktpreis); 4. befreien (von einer Pflicht).

פְּקַע *a.* 1. sich spalten, platzen; 2. *pt. pl.* פָּקְעִין EstII 1, 2 knarren, krachen; 3. aufhören. *Pa. pt.* מְפַקַּע EstII 1, 2 (MS מַפְקַע) knarren lassen. *Aph.* 1. auflösen; 2. wegnehmen; 3. bekannt machen. *Itpe. pf.* אִתְפְּקַע EstII 3, 7 (nicht MS) durchbrochen werden.

פֶּקַע *h. m.* 1. Riss, Spalt; 2. Platzen, Springen; 3. Abgesprungenes.

פִּקְעָא *a. m.* Knoten, Hämorroide.

פִּקְעִית, פִּקְעַת *h. f., pl.* פִּקְעִיּוֹת Knäuel.

פַּקּוּעֲתָא *a. f., pl. c.* פַּקּוּעֵי 2 K 4, 39 (MS פַּקְעֵי) Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).

פִּקְעֲתָא *a. f.* Herumgehen, Müssiggang.

פִּקְפּוּקִין *h. m. pl.* Verstopfung.

פִּקְפּוּקְתָּא *a. f.* Schwankendmachen, Erschütterung.

פִּקְפֵּק s. פוק und פקק I.

פִּקְפֵּק s. פוק.

פָּקַק I *h.* verstopfen. *Pi.* dass. *Hitp.* verstopft werden. *Pilp.* verstopfen. *Hitpalp.* verstopft werden.

פָּקַק II *h. Hitp.* erschüttert werden.

פְּקַק *a.* verstopfen. *Itpe.* verstopft werden.

פְּקָק *h. m.* 1. Verstopfung, Verschluss, Stöpsel; 2. Knoten.

פָּקַר *h.* zügellos werden. *Pi.* sich preisgeben. *Hi.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben. *Ho. pt.* freigegeben.

פְּקַר *a.* dass. *Aph.* 1. freigeben, als besitzerlos erklären; 2. preisgeben. *Itpe.* 1. sich respektlos benehmen; 2. sich preisgeben.

פַּקְרִין *a. m. pl.* בֵּי פ׳ After.

פַּקְרִין, פַּקְרִין *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde, Binde.

פּוּקְרִית *x. f.* (ποκάριον) Wollflocke.

פקרום s. פַּרְקְרוֹס.

פַּקְרִים *x. f.* (ἐπικάρσιον) Hemd.

פַּקְרְסוּת *x. f.* dass.

פַּקְתָּא *a. f.* Thal.

פקתא (EstR 1, 8) l. mit Ausg. Pes. אַנְפַּקָא.

פַּר *h. m.* Ochse.

פֶּרֶא *h. m.* Wildesel.

פְּרָא I *a.* sprossen, treiben.

פְּרָא II *a.* laufen.

פרא (?) *a. m.* Name eines Fisches.

פְּרָא I *x.* (πέρα) 1. über, darüber hinaus; 2. weniger.

פְּרָא II *x.* (παρά) 1. nach; 2. für, neben.

פַּרְאֶדְרוֹן *x. m.* (πάρεδρος) Tischgenosse.

פראירתין (jJom 38c) l. פַּלְהֶדְרִין.

פרובינרון (BerR 64) l. כְּרִיסַרְגּוֹן.

פרביטא (BerR 63) l. mit Ausg. Konst. פְּרְכִיטָא.

פְּרִיבָטָה *x. m.* (*privata*), *pl.* פְּרִיבָטִין, פְּרִיבָטִיּוֹת Privatbad.

פַּרְבִּי *x. f.* (φορβειά) Halfter.

פְּרוֹבַטְיָא *x. m. f.* (πρόβατα) Schafe.

פַּרְבָּר *x. m.* Name eines Hofes am Tempel.

פָּרַג *h. Hi.* schiessen (v. Kraut)?

פְּרַג I *a.* tauschen, bezahlen. *Pa.* dass.

פְּרַג II *a. Itpe.* sich ergötzen.

פֶּרֶג *h. m., pl.* פְּרָגִים Hirse (*Panicum mileaceum*).

פַּרְגּוֹד, פַּרְגּוֹדָא, פַּרְגְּדָא *x. m.* (vgl. παραγαύδιον) 1. *pl.* פַּרְגָּדְיוֹת verbrämter Mantel; 2. Vorhang; 3. Verhüllung der göttlichen Thronstätte.

פרגזיות l. פַּרְגָּדְיוֹת, s. פַּרְגּוֹד.

פרגזתא l. פַּרְגַּדְתָּא, s. פַּרְגּוֹד?

פַּרְגַיָא (?) *h. m.* Schiessen (von Kraut).

פַּרְגִית *h. f.* Hühnchen.

פַּרְגִיתָא *a. f.* dass.

פְּרוּגִיתָא *x. f.* (Φρυγία) Phrygien?

פַּרְגָּל, פַּרְגּוֹל *x. m.* (περίγρα) Zirkel.

פְּרַגֵּל, פְּרַגּוֹל, פְּרַגְּלִין *x. m.* (φραγέλλιον) Geissel, Prügel.

פְּרַגְמַטְיוֹטִים, פְּרַגְמַטְיוֹטָא *x. m.* (πραγματευτής) Geschäftsmann.

פְּרַגְמַטְיָא (Koh 5, 9) *x. f.* (πραγματεία) 1. Geschäft, Handel; 2. Ware.

פְּרַגְמַטִיתָא *x. f.* Händlerin.

פראגון (Midr. Teh. 12, 5) l. פְּרַגְּלִין.

פרוגינון (EstR Anf.) l. כְּרִיסַרְגִּירוֹן.

פְּרוּגְנָן s. פְּרַגְנָן.

פַּרְגּוֹס *x. m.* (πύργος) Turm.

פראגר (Tos. Ter. III 16) l. פֶּרֶד.

פַּרְגְּרָא *x. m.* Anhängsel an Zwiebeln (Samenzwiebeln).

פְּרִיגוֹרִי männl. Personenname (Παρήγορος).

פרגריטא (DebR 2) l. פְּדַגְרִיטָא.

פָּרַד *h.* 1. trennen, sondern; 2. zerteilen. *Ni.* sich trennen. *Pi.* 1. trennen; 2. die Körner (einer Frucht) sondern. *Hi.* 1. trennen; 2. abhauen. *Hitp.* 1. sich zerstreuen; 2. gesondert sein (v. d. Körnern).

פְּרַד *a.* dass. *Pa. imp. pl.* פָּרִדוּ Jes 58, 6 zerstreuen, in die Flucht treiben. *Aph. pt. pass.* מַפְרַד Jes 13, 14 (MS מַפְרִיד) in die Flucht treiben. *Itpe.* 1. getrennt sein, sich trennen; 2. fliehen; 3. verderben.

פֶּרֶד I *h. m.* Granatapfelkörner.

פֶּרֶד II *h. m.* Maultier.

פַּרְדִּיגְמָטָא *x. m. pl.* (παραδείγματα) Exempel, abschreckendes Beispiel.

פִּרְדָּה *h. f.* weibliches Maultier.

פְּרְדוֹכְסוֹס *x.* (παραδόξως) auffallend, übermässig.
פרדכשא s. פרדשכא.
פַּרְדְּכְתָּא *x. m.* Müssiggänger.
פַּרְדְּלָם *x. m.* (πάρδαλις) Pardel.
פרדימס (VajR 19) l. פְּרוֹדוֹמָס *x. m.* (πρόδομος) Vorhalle (?).
פַּרְדָּן *h. m., f.* פַּרְדָּנִית Herumläufer.
פַּרְדֵּס *x. m., pl.* פַּרְדֵּסוֹת Baumgarten.
פַּרְדִּיסָא *x. m., pl.* פַּרְדִּיסִין Ri 4, 5, Koh 2, 5 (MS פַּרְדּוֹסִין) dass.
פַּרְדִּסְקָא I, פַּרְדִּסְקִין *x. m.* (πυργίσκος), *pl.* פַּרְדִּסְקָאוֹת, פַּרְדִּסְקִין 1. Wandschrank, Nische; 2. Schrank.
פרדסקא II, *x. m., pl.* פרדסקים, פרדסקאות, l. עַדְרִסְקָא.
פרדיסקי (BerR 94, Ausg. Konst. כרדיסקי) l. פְּרַסְדְּקֵי, s. פְּרַסְתְּקָא.
פראדורן (SchemR 33) l. פְּרָאֶדְרוֹן.
פַּרְדִּשְׁכָּא (פַּרְשַׁדְכָּא) *x. m.* vornehm.
פַּרְדֶּשְׁנָא *x. m.* Geschenk.
פְּרוֹדַתְּקָא *x. f., pl.* פְּרוֹדַתְּקָן Est II 6, 10 (MS פְּרוֹדַתְּקָן) Erlass.
פָּרָה *h. f.* 1. Kuh, bes. die rote Kuh (zur Herstellung der reinigenden Asche); 2. talmud. Traktat.
פָּרָה *h.* fruchtbar sein. *Hi.* 1. fruchtbar machen; 2. Zuschuss versprechen.
פּוֹרָה *x. f.* (πήρα) Reisesack.
פַּרְהֲבָא *x. m.* dichte Wolle.
פרהגנא, פרהגונא, פרהגבנא *x. m.* ein Regierungsbeamter. S. פרהגנ.
פַּרְהֲדְיָא (?) *x. f.* Mühle.
פַּרְהֶדְרִין *x. m.* (προέδριον) Gerichtskolleg.
פַּרְהֲזָ *x. m.* vorsichtig.
פַּרְהֲגָג s. פרהגנא.
פַּרְהֶסְיָא *x. f.* (παρρησία) Öffentlichkeit. בְּפ׳ öffentlich.
פרוא *x. f., pl.* פְּרָוָן Jes 49, 22 (Soc 59 פְּרָוָן), wohl Plural zu פּוֹרְיָא.
פַּרְוָא *a. m.* Name eines Vogels.
פַּרְוָאָה *a. m.* aus Parwa (?).
פרווכמה l. פְּרִיכְמָה.
פַּרְוָה männl. Personenname.

פְּרָזִי *h. m.* Bewohner eines offnen Ortes.
פְּרוּתָא *a. m.* 1. ein fliegendes Insekt; 2. flatterndes Haar.
פְּרוּטָה *h. f.* 1. eine kleine Kupfermünze; 2. Geld.
פרוטמה l. פְּרוּטָה.
פְּרוּמִית *h. f.* eine Art Maultier.
פְּרוּמְרוּט *h. m.* 1. einzeln; 2. genaue Zahl.
פרוויטות (BerR 37) ägyptische Völkerschaft.
פְּרוִילָא *x. m.* Stadtbezirk.
פַּרְוַיִם Name eines Landes.
פְּרוֹכֶת s. פָּרֹכֶת.
פְּרוּכְתָּא s. פָּרָכְתָּא.
פרומא s. פְּרוּמָא.
פְּרוּמָאָה *a. m.* Einbrecher.
פְּרוֹנְקָא *x. m.* Briefbote.
פְּרוּס *h. m.* 1. Stück; 2. Hälfte; 3. Brot.
פְּרוּסָה *h. f.* 1. Stück; 2. Stück Brot; 3. Brot.
פְּרוּקָא *a. m.* 1. Ru 4, 3 Einlöser; 2. Erlöser.
פָּרוּר *h. m.* Topf.
פַּרְוָר *x. m.* 1. Vorstadt; 2. Vorhof; 3. Bezirk.
פַּרְוָרָא *x. m., pl. d.* פַּרְוָרַיָּא Ez 27, 28 (MS פַּרְוַיָּא) dass.
פָּרוּשׁ *h. m.* 1. abgesondert; 2. Pharisäer.
פַּרְוָתָא *x. f.* Bezirk (?).
פָּרַז *h., pt. pass.* פָּרוּז Bewohner eines offnen Ortes. *Hi.* 1. die Grenze überschreiten; 2. ausstrecken (?).
פִּירוּז *x. m.* 1. פ׳ אגורפתא Name eines Vogels; 2. männl. Personenname.
פְּרוֹזְבְּוֹמֵי *x. m.* (vgl. πρεσβευτής) für die Gesandten bestimmt.
פְּרוֹזְבְּוֹמִים *x. m.* (πρεσβευτής), *pl.* פְּרָזְבְּטִין 1. Gesandter; 2. Propraetor.
פְּרוֹזְבְּמַיָּא s. פְּרוֹזְבְּוֹמֵי.
פְּרוֹזְבִיוֹן (SchirR 1, 2, vgl. πρεσβεῖον) *x. m.* Gesandter.

פְּרוֹזְבּוּל *x. m.* (προσβολή) Erklärung in Bezug auf die Einziehung von Schulden im Sabbathjahr.

פְּרוֹזְבּוּלָא *x. m.* dass.

פְּרוֹזְבּוּלֵי *x. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פְּרוֹזְבִּין *x. m.* (πρεσβεῖον) Gesandtschaft.

פְּרוּזג (Ct 5, 14, MS שְׁבוֹ) *x. m.* Türkis.

פְּרוֹזְדָיאוֹת *x. f. pl.* (*praesidia*) Besatzung.

פְּרוֹזְדוֹד *x. m.* (προστάς) 1. Vorzimmer; 2. weibliche Scham.

פְּרוֹזְדָן (Ru 4, 20) *x. f. pl.* (*praesidia*) Besatzung.

פְּרוֹזְדִּגְמָא *x. f.* (πρόσταγμα) Anordnung, Edikt.

פְּרוֹזְדָק, פְּרוֹזְדִיקִי *x.* männl. Personenname (Προσδόκιος).

פרוזדור l. פְּרוֹזְדוֹד.

פְּרַזַל *a. pass.* rasen.

פַּרְזְלָא *a. m.* Eisen. טוּר פ׳ Name eines Berges.

פְּרַזֵם (?) *x.* auspressen (?).

פְּרוּזמָא I (?) *x. m.* eine Art Bier.

פְּרוּזמָא II *x. f.* (περίζωμα), *pl.* פְּרוּזמָאוֹת, פְּרִיזוֹמְטָא Gurt, Schurz.

פְּרָזָק männl. Personenname.

פָּרַח I *h.* 1. fliegen; 2. davonfliegen. *Hi.* 1. fliegen lassen; 2. fliegen.

פָּרַח II *h.* blühen. *Hi.* 1. blühen lassen; 2. aufblühen; 3. vorragen lassen.

פָּרַח III *h.* ausbrechen (von Geschwüren).

פְּרַח I *a.* 1. *pt.* פָּרַח Gn 1, 21 fliegen; 2. davonfliegen; 3. laufen. *Pa. Aph.* 1. *pf.* אַפְרַח Nu 11, 31 fliegen lassen; 2. wegjagen.

פְּרַח II *a.* blühen. *Aph. pf.* 3 *f. sg.* אַפְרַחַת Gn 40, 10 dass.

פֶּרַח *h. m.* 1. Blume. פ׳ לָבָן eine aromatische Pflanze; 2. Säulenkapitäl; 3. kelchförmiges oberes Ende von Leuchtern; 4. Jüngling; 4. junger Vogel.

פִּרְחָא *a. m.* 1. Jo 4, 1 (MS פִּרְחָא) die geflügelte Heuschrecke; 2. Durchreisender.

פִּרְחָא *a. m.* 1. Blüte; 2. junger Vogel; 3. Kapperstrauch (*Capparis spinosa*); 4. Kapperfrucht.

פִּרְחָא *a. m.* פ׳ דְלִבָּא Herzklopfen.

פרחבילא s. פֶּרַח לָבָן.

פַּרְחִיתָא *a. f.* fliegender Vogel.

פַּרְחָתָא *a. f.* Vögel.

פָּרַט *h.* 1. aufsperren; 2. spalten; 3. absondern, einzeln nehmen; 4. besonders hervorheben; 5. wechseln (von Geld). *Ni.* 1. sich zerstreuen; 2. einzeln aufgezählt werden. *Pu. pt.* abgetrennt.

פְּרַט *a.* 1. *pt. pl.* פָּרְטִין Est II 3, 8 durchbrechen, trennen; 2. einzeln aufzählen; 3. verspotten.

פֶּרֶט *h. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פְּרָט *h. m.* 1. Einzelnes, Spezielles; 2. פ׳ לְ mit Ausschliessung von.

פִּרְטָא *a. m.* dass.

פַּרְטָא *a. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פִּירָטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

פַּרְטָא männl. Personenname.

פְּרוֹטְגַמְיָא *x. f.* (vgl. πρὸ τοῦ γάμου) Vorfeier der Hochzeit.

פְּרוֹטָאמָטָא *x. m.* (πρώτατος) Vornehmer.

פְּרוֹטִי *x. m.* (πρῶτος) erster.

פְּרוֹטֵי *x. f.* (πρώτη) erste.

פְּרוֹטוֹמִי *x. f.* (προτομή) Büste.

פרטום (Siphre Dt 353 Ausg. Ven.), l. פְּרָטָם, s. פְּרַט.

פְּרוֹטוֹמָכוֹס *x. m.* (πρωτόμαχος) Kämpfer in der vordersten Reihe.

פרטסקא l. עֲדְרַסְקָא.

פּוּרְטְעָנָה *h. f.* Floh.

פרוטיקאטור (SchemR 37 Ausg. Konst.) 1. פְּרוֹטִקְטוֹר *x. m.* (προτίκτωρ) Leibgardist.

פְּרַטֵּירָא *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פַּרְטְתָא *a. f.* Körnchen (des Granatapfels).

פורטיתא (bSanh 96[b]) l. **פְּטָרִיתָא**.
פּוּרְטְתָא (Est II 1, 3 MS Kiss.) *x. f.* (*porta*) Thür.
פְּרִי *h. m.*, *pl.* **פֵּירוֹת** 1. Frucht; 2. Brut; 3. Zinsen.
פְּאָרֵי *a. m. pl.* Kleie.
פְּרְיָא *a. m.* Läufer (kleines Kind)?
פּוּרְיָא I *x. f.* (φορεῖον), *pl.* **פּוּרְיָן** Lager, Bettstelle.
פּוּרְיָא II *x. f.* (ὀπώρη) Baumfrucht, Obst.
פְּרִינְגָא *a. m.*, *pl.* **פְּרִינְגִין** Hühnchen.
פְּרִידָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* **פְּרִידוֹהִי** Jes 48, 19 Stein, Kiesel; 2. Brustbeere; 3. männl. Personenname.
פְּרִידָה *h. f.* 1. Stückchen; 2. Beere, Körnchen; 3. einzelne Taube.
פְּרִידִי männl. Personenname.
פְּרִידְתָא *a. f.* Herumläuferin.
פְּרִיָּה *h. f.* Fruchtbarkeit.
פְּרִיוֹנָא *a. m.* Garten.
פְּרִיחָה I *h. f.* Fliegen.
פְּרִיחָה II *h. f.* Ausbrechen (von Geschwüren).
פְּרִיטָא *a. m.* Münze, Kleingeld.
פְּרִיטָה *h. f.*, *pl.* **פְּרִיטוֹת** Geld.
פְּרִיכָה *h. f.* Zermalmen.
פְּרִיכָא *a. m.* Zerstücktes.
פְּרִימָה *h. f.* Zerreissen, Spalten.
פְּרִיוֹם *x. m.* (φόρημα) Sänfte.
פּוּרְיוֹמָא *x. m.* dass.
פּוּרְיוֹן *x. m.* (φορεῖον) dass.
פְּרְיָנָא (Ct 1, 16, MS **פְּרַיאנָא**), **פּוּרְיָנָא** *x. m.* dass.
פְּרִיסָא *a. m.* Vorhang.
פְּרִיסוּתָא *a. f.* Decke.
פְּרִיעַ *a.* **בְּפִ׳** Dt 7, 22 eilig, rasch.
פְּרִיעָא *a. m.* Zahlung.
פְּרִיעָה *h. f.* 1. Entblössen (des Haupts); 2. insbes. Entblössen der Eichel bei der Beschneidung (durch Aufreissen und Zurückschlagen der inneren Vorhaut nach dem Abschneiden der äusseren); 3. Bezahlung; 4. Gebrauch von **פרע**.

פְּרִיפְּרִין *x. m. pl.* (φορειαφόροι) Sänftenträger.
פָּרִיץ *h. m.* 1. zügellos; 2. entartet; 3. Gewaltiger.
פְּרִיצָא *a. m.* 1. *pl.* **פְּרִיצִין** Est II 3, 8 (Ausg. Dav. **חֲצוּפִין**) Riss, Loch; 2. ausgelassen.
פְּרִיצוּתָא *a. f.* Ausgelassenheit.
פְּרִיקָא *a. m.*, *ind.* **פְּרִיק** Ex 15, 2, *c. s.* **פְּרִיקִיהּ** Lv 25, 25 1. Auslöser; 2. *c. s.* **פְּרִיקִי** Est II 6, 11 Erlöser.
פְּרִיקָה *h. f.* 1. Ablösen; 2. Abladen.
פְּרִיקְתָא *a. f.*, *c.* **פְּרִיקַת** Dt 33, 29 (MS **פִּרְקַת**) Genick.
פרירי l. **פְּרִידִי**.
פְּרִישְׁתָא *a. f.* Ausbreitung.
פְּרִישׁ *h. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).
פְּרִישׁ (Dt 27, 8) *a.* deutlich.
פְּרִישָׁא *a. m.* 1. abgesondert; 2. Gn 49, 26 hervorragend; 3. *pl. f.* **פְּרִישָׁן** Ex 33, 16 Wunderthat; 4. männl. Personenname.
פְּרִישָׁה *h. f.* Absonderung.
פְּרִישׁוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Abschied.
פְּרִישׁוּתָא *a. f.* Wunderthat.
פּוּרְיְתָא *x. f.* (φορεῖον) Bettstelle.
פָּרַךְ *h.* zerreiben. *Ni.* 1. abgekratzt werden; 2. zerbröckeln. *Pi.* 1. zermalmen; 2. abreiben. *Hi.* zerbrechen. *Hitp.* zermalmt werden.
פְּרַךְ I *a.* 1. zerbröckeln, zermalmen; 2. *pt. pass.* **פְּרִיךְ** Thr 4, 8 (MS **נְגִיב**) vertrocknen; 3. widerlegen. *Pa.* 1. zerbröckeln, zerreiben; 2. *inf.* **פָּרְכָא** Koh 3, 3 (MS **סַתְרָא**) zerstören; 3. widerlegen. *Itpe.* 1. zerbröckelt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* **אִתְפְּרִיכוּ** Jes 24, 7 verdorren; 3. widerlegt werden. *Itpa.* zerstört werden (?).
פְּרַךְ II *a. Pa. pt. pl.* **מפרכין** Gn JII 37, 7, l. mit MS Paris. **מְבָרְכִין**, s. **כְּרַךְ**. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* **יתפרכן** jChag. 77[c], l. **יִתְכָּרְכָן**, s. **כְּרַךְ**.
פֶּרֶךְ *h. m.* 1. Zerbrechlichkeit; 2. Gewalt, Misshandlung.

פֶּרֶךְ *h. m.* Eisenstab im Kochapparat.
פִּרְכָא *a. m.* Widerlegung.
פרכדינמא (Par I 3) l. פַּרְכָרַגְמָא.
פִּרְכְוָאָה *a. m., pl. d.* פִּרְכְוָאֵי Thr 4, 21 (nicht MS) aus פַּרְכְּוֵי stammend.
פַּרְכְּוֵי? (GnJII 10, 3) Name eines Landes (Βαρκή?).
פִּרְכּוּס I *x. m.* (vgl. φῦκος) Aufputzen, Schminken.
פִּרְכּוּס II *x. m.* (vgl. φρίξις) Zucken, Zappeln.
פִּרְכּוּסָא *x. m.* dass.
פַּרְכִּיטָא *x. m.* (παραχύτης) Badediener.
פרכוטס (EchR 3, 6, MS Vat. מָגִירוֹס) l. כַּרְכְּוֹטַס *x. m.* (καρυκευτής) Kunstkoch.
פרכייא (jAbZ 44[b]) l. פִּרְוָר.
פַּרְכִּיל, פַּרְכִּיר *h. m.* Rebe.
פרוכימטוס (Ar Jelammd.) l. פְּרוּטוֹמַכּוֹס.
פרכונס (KohR 1, 8, MS D. מְתַבֵּל) s. פרכוטס.
פִּרְכֵּס I *x.* (vgl. φῦκος) putzen, schminken.
פִּרְכֵּס II *x.* (vgl. φρίξις) zappeln, zucken, ausschlagen.
פִּרְכֵּס *x.* dass.
פְּרוּכְסִין *x. m.* (πρᾶξις) Geschäftsführung.
פַּרְכָרַגְמָא *x. m.* (παραχάραγμα) ausser Kurs gesetzte Münze.
פְּרָאכוֹרִין, פְּרִיכוֹרִין *x. m.* (περίχωρος) Gebiet.
פָּרֹכֶת *h. f.* Vorhang.
פָּרֻכְתָּא (Ex 26, 31) *a. f.* dass.
פורכתי (GnJI 37, 7) l. כּוּרְכְּתֵי von כּוּרְכְּתָא, s. כְּרִיכְתָא.
פִּירוּלִין (falsch פראלוקין) *x. m.* (βηρύλλιον) ein Edelstein.
פָּרַם *h.* spalten, aufschlitzen. *Ni.* gespalten, aufgeschlitzt sein. *Pu. pt.* aufgerissen, geschlitzt.
פְּרַם *a.* 1. spalten; 2. zerstückeln. *Itpe.* zerstückelt werden.
פִּרְמָא *a. m.* Kleingeschnittenes.
פּוּרְמָא (falsch פראמא) *x. m.* (*forma*) Larve.
פַּרְמָא *x. f.* (πάρμη) Schild.
פְּרוּמְבְּיָא *x. f.* (φορβειά) Halfter.
פַּרְמוּטִין *x. m. pl.* (*parmatus*) Beschildete.
פרמועה (jKil 27[a]) *x. f.* eine Bohnenart (?).
פרמותה s. פרמועה.
פרומלוכוס l. פּוֹלִימַרְכּוֹס.
פַּרְמוּסְקָא (?) *x. m.* ein Beamter.
פַּרְמָקוֹס *x. m.* (φαρμακός) Zauberer.
פַּרְמַשְׁתָּא (Est II 3, 1) männl. Personenname.
פַּרְמַשְׁתֵּק *x. m.* männliches Glied.
פָּרָן, פְּרוֹן *x. m.* (φάρος) Leuchtturm (?).
פִּירָן Ortsname.
פְּרַן *x.* (vgl. φερνή) *Hi.* 1. Mitgift geben; 2. Kosten aufwenden (?).
פְּרַן *x. Aph.* dass.
פָּרָן, פּוֹרָן *x. m.* (φερνή) Mitgift.
פַּרְנָא, פָּרְנָא I *x. m.* dass.
פּוּרְנָא II *x. m.* (φοῦρνος) Backofen.
פּוּרְנָא *x. f.* (πόρνη) Buhlerin.
פַּרְנְגָן (Est II 5, 1, MS פְּרוּנְגָן) *x. m.* Brokat.
פַּרְנְדָא *x. m.* ein farbiger Stoff.
פַּרְנְדִּיסִין Ortsname (Βρεντέσιον, Brindisium).
פַּרְנוּסָא *x. m.* (vgl. πρόνοος), *c.* פַּרְנֵס 1 K 5, 25 Ernährung, Unterhalt.
פִּרְנוּק *h. m.* Ergötzen.
פִּרְנוּקָא *a. m.* dass.
פרניטוס (Est II 1, 3, MS פַּרְסַמְנוּס) männl. Personenname.
פַּרְנֵי *x. f.* (φερνή) Mitgift.
פָּרְנֵי *x. f.* (πόρνη) Hure.
פּוּרְנֵי *x. f.* (φοῦρνος) Backofen.
פורנים (Siphre Dt 320) l. פְּרָדְנִים, s. פְּרָדָן.
פּוּרְנִיתָא *x. f.* (φοῦρνος) Backofen.
פַּרְנָךְ männl. Personenname.
פירנס (BerR 68 Ausg. Konst.; JalckSch I 119 פורנס) l. טוֹרוֹס (?) *x. m.* (*torus*) Polster.
פַּרְנֵס *x.* (vgl. πρόνοος) 1. ernähren, versorgen; 2. beschaffen; 3. bearbeiten. *Pass.* ernährt werden.

פְּרָנֵס *x.*, *inf.* פַּרְנָסָא 2 S 7, 7 dass. *Pass.* *ipf.* יִתְפַּרְנֵים 2 S 9, 10 ernährt, verpflegt werden.

פַּרְנָס *x. m.* Versorger, Vorsteher.

פַּרְנָסָא *a. m.*, *ind.* פַּרְנָס Ez 34, 5 dass.

פַּרְנָסָה *x. f.* 1. Ernährung, Unterhalt; 2. Bedarf.

פַּרְנָסוּת *h. f.* Gemeindeamt.

פַּרְנָסוּתָא *x. f.*, *c. s.* פַּרְנָסוּתָךְ Koh 11, 1 Unterhalt, Versorgung.

פַּרְנָסְתָא *x. f.*, *ind.* פַּרְנָסָא Gn 15, 2 dass.

פִּרְנֵק *h. Pass.* sich ergötzen.

פַּרְנֵק *a.* ergötzen. *Pass.* sich ergötzen.

פרינקא (DtJI 28, 56) l. פַּרְנוּקָא.

פַּרְנְקָא *a. m.* altes Kleidungsstück.

פָּרַס I *h.* 1. teilen; 2. brechen (das Brot mit der dazu gehörenden Benediktion). *Ni.* geteilt werden. *Hi.* den Huf gespalten haben. *Hitp.* geteilt werden.

פָּרַס II *h.* 1. ausbreiten; 2. die zum Schema gehörenden Benediktionen rezitieren. *Pi.* Menstruation haben. *Hi.* ausstrecken.

פְּרַס I *a.* 1. 2 K 4, 39, *pt. pl.* פָּרְסִין Est II 3, 8 (MS פָּרְשִׂין) teilen, spalten; 2. das Brod brechen (unter der dazu gehörenden Benediktion); 3. *ipf.* יִפְרוֹס Lv 27, 9 abschätzen.

פְּרַס (Ex 40, 19) II *a.* ausbreiten, ausspannen. *Pa. pt. f.* מְפָרְסָא Thr 1, 17 (MS פָּרְשָׂא) dass. *Aph.* 1. *pt.* מַפְרִים Jes 25, 11 (MS מַפְרִישׁ) dass.; 2. ausstrecken.

פְּרַס III *x.* (vgl. παῤῥησία), *pt. pass.* פְּרִים Est II 4, 8 bekannt machen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְפְּרֶסַת Est II 8, 14 bekannt gemacht werden, bekannt werden.

פְּרָס *h. m.* 1. Hälfte; 2. halbe Mine; 3. Stück Brot; 4. Portion, Zuteilung (in Geld oder Naturalien); 5. Stücke (von Totengebeinen). בֵּית הַפּ׳ Beinstätte (Platz, der Totengebeine enthält).

פָּרָס *h. m.* 1. Vorhang; 2. Netz.

פָּרוּם (Est II 3, 1) männl. Personenname (*Varus*?).

פָּרַס 1. Persien; 2. Censurlesart für רוֹמִי, אֱדוֹם u. s. w.

פוֹרְסָא *x. m.* (ἔφορος) Aufseher.

פָּרְסָא I *a. m.* 1. Nu 3, 25 Vorhang; 2. Netz.

פָּרְסָא II *a. m.*, *ind.* פְּרַס 2 S 8, 2 Portion (in Geld oder Naturalien).

פָּרְסָא *a. m.* Entziehung. פּ׳ דְּמָא Aderlass.

פָּרְסָא *x. m.* (vgl. παῤῥησία) Bekanntmachung.

פַּרְסָא *x. m.*, *pl.* פַּרְסִין Jes 10, 32 Parasange (persische Meile).

פָּרְסָאָה *a. m.*, *pl. d.* פָּרְסָאֵי Ez 27, 10; 38, 5) Perser.

פְּרוֹסְבְּוֹטֵי *x. f.* (vgl. πρεσβεύτης) Botschaft.

פְּרוֹזְבְּוֹטִים s. פְּרוֹסְבְּוֹטִים.

פְּרוֹזְבּוּל s. פְּרוֹסְבּוּל.

פְּרוֹזְבוּלָא s. פְּרוֹסְבוּלָא.

פְּרוֹסְבוּלֵי *x. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פְּרוֹסְדְּא 1 K 7, 7 (MS פְּרֵדִיסָא!) *x. m.* (προστάς) Vorhalle.

פְּרוֹזְדָאוֹת s. פְּרוֹסְדָאוֹת.

פְּרוֹזְדִּגְמָא s. פְּרוֹסְדִּגְמָא.

פְּרוֹסְדְּקָא *x. m.* eine Art Gefäss (?).

פרוסדור l. פְּרוֹסְדוֹר s. פְּרוֹזְדוֹר.

פַּרְסָה *h. f.* gespaltene Klaue.

פַּרְסָה *x. f.*, *pl.* פַּרְסָאוֹת Parasange (persische Meile).

פִּרְסוּם *h. m.* (vgl. παῤῥησία) Öffentlichkeit.

פִּרְסוּמֵי (*inf.* v. פַּרְסֵם) *x. f.* (vgl. παῤῥησία) 1. Bekanntmachen; 2. Aufdecken.

פְּרוֹזְדִּגְמָא s. פְּרִיוֹסְטִגְמָא.

פְּרוֹסְטָיָה *x. f.* (προστατεία) Patronat.

פַּרְסְטְנוּס (Est II 1, 3, Or. 2377 פַּרְסְטֵנִים) männl. Personenname (Προσθένης?).

פרסטקא 1. פְּרַדְּסְקָא.

פרסטקולין, פרוסטוקטולין (jSabb 7[d] Ar., Ausg. Ven. פרוש טוק טקלין)?

פרוסטקוסרין (MidrTeh 17 Anf.) l. פְּרוֹקְסְטוֹרִין *x. m. pl.* (*pro quaestore*) Steuereinnehmer.

פַּרְסֵי *a.* (vgl. παῤῥησία) bekannt machen.

פָּרְסִי *h. m.* Perser.

פְּרַסְכְּנָא *a. m.* ausgebreitet (?).

פִּרְסֵם *x.* (vgl. παῤῥησία) 1. bekannt machen; 2. preisgeben. *Pass.* 1. bekannt sein; 2. preisgegeben werden.

פַּרְסֵם *x., inf.* פַּרְסָמָא Koh 12, 14 bekannt machen, offenbar machen. *Pass. inf.* אִתְפַּרְסָמָא Koh 12, 13 offenbar werden.

פֻּרְסָנָא *a. m., c.* פֻּרְסַן Lv 27, 2 (MS פּוּרְסַן) 1. Abschätzung; 2. Wert.

פַּרְסָנִית *h. f.* Herumläuferin.

פְּרַסוֹף *x. m.* (*praesopus*) Vorgesetzter.

פרספא, פראסיפא. דיפראסיפא (BerR 65) s. דִּיפְּרוֹסְפָּא?

פְּרוֹסְפָּא *x. m.* (πρόσωπον) Gesicht.

פַּרְסֵק *x. m.* (περσικά) 1. Pfirsich; 2. Pfirsichbaum (*Amygdalus persica*).

פַּרְסִיקָא *x. m.* dass.

פּוּרְסִישְׁנְגַּר *x. m.* Oberrichter (?).

פְּרַסְתְּקָא *x. f., pl. c. s.* פְּרַסְתְּוָתְהָא Ri 5, 29 (MS פְּרַסְתְּיָתְהָא) Dienerin.

פַּרְסָתָא *a. f.* 1. Lv 11, 4 gespaltene Klaue; 2. *c.* פַּרְסַת Dt 28, 35 Fusssohle.

פַּרְסְתָן *h. m.* grossklauig.

פְּרַסְתְּקָא *x. m.* Diener.

פָּרַע I *h.* 1. entblössen; 2. die Eichel entblössen (bei der Beschneidung, s. פְּרִיעָה); 3. sich entblössen (zur Verrichtung der Notdurft); 4. bezahlen; 5. einfordern. *Ni.* 1. sich entblössen; 2. sich bezahlen lassen; 3. נִפְרַע מִן einfordern. *Pi.* entblössen. *Pu. pt.* entblösst. *Hitp.* sich bezahlt machen.

פָּרַע II *h.* das Haar frei wachsen lassen.

פְּרַע I *a.* 1. *ipf.* יִפְרַע Nu 5, 18 entblössen; 2. bezahlen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְפְּרַע מִן Gn 4, 15 vergolten werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּרְעוּן מִן Lv 26, 25 sich bezahlt machen von, einfordern.

פְּרַע II *a., pt. pass.* פְּרִיעַ Lv 13, 45 das Haar frei wachsen lassen.

פְּרַע III *a. Aph.* aufblühen lassen.

פֶּרַע *h. m.* 1. langes Haar; 2. Dickicht.

פִּרְעָה *h. f.* 1. Hervorstehendes; 2. Vergeltung.

פַּרְעוֹשׁ *h. m.* Floh.

פֻּרְעָנָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. *pl.* פֻּרְעָנִין Dt 16, 18 Züchtiger, Büttel.

פֻּרְעָנוּת *h. f.* 1. Vergeltung, Bestrafung; 2. Unglücksfall.

פֻּרְעָנוּתָא (Lv 26,25), פּוּרְעָנוּתָא (Dt 32,41) *a. f.* 1. Vergeltung, Strafe; 2. Bezahlung.

פְּרַף *x.* (vgl. πόρπη) befestigen, anheften.

פּוּרְפָּא *x. m.* (πόρπη), *pl.* פּוּרְפִּין Ex 26, 6 Haken, Spange.

פִּרְפּוּר *h. m.* Todeszuckung.

פַּרְפְּחִינָא *a. m.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

פַּרְפִּיסָא *a. m.* mit Erde gefüllter Korb.

פַּרְפַּנְדָּא *x. f.* (vgl. *funda*) Nebenbeutel (?).

פְּרוֹפְּסִיטוֹס *x. m.* (πραιπόσιτος) Befehlshaber.

פרופסלה (jSchabb 8[b]) l. פְּרוֹסְלָה.

פִּרְפֵּר s. פָּרַר.

פַּרְפַּר s. פְּרַר.

פּוּרְפּוּרָא *x. f.* (πορφύρα) 1. Purpurkleid; 2. Purpurtinte.

פּוּרְפּוּרְיָא *x. f.* (πορφύρειον) dass.

פּוּרְפּוּרִיון *x. m.* dass.

פַּרְפְּרִיתָא *a. f.* Zukost.

פְּרָאפוּרְנוֹן, פְּרַפוּרְנוֹן *x. m.* (παράφερνα) Zugabe zur Mitgift.

פַּרְפֶּרֶת *h. f., pl.* פַּרְפְּרָאוֹת 1. Zukost; 2. Nebensache.

פָּרַץ *h.* 1. durchbrechen; 2. zunehmen;

3. ausarten. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. zunehmen; 3. ausarten. *Hi.* bitten. *Hitp.* ausarten.

פְּרַץ (2 K 14, 13, MS פְּרַט) *a.* 1. *pt. pl.* פָּרְצִין Est II 3, 8 (MS פָּרְסִין) durchbrechen; 2. ausarten.

פִּרְצָא *a. m.* Riss, Loch, Öffnung.

פִּרְצָה *h. f.* 1. dass.; 2. Unglücksfall; 3. Zunahme; 4. Ausgelassenheit.

פִּרְצְמְקָא s. פִּרְסְתְקָא.

פַּרְצִידָא I *a. m.* Wasserlauf.

פַּרְצִידָא II *a. m.* Kern, Samenkorn.

פִּרְצֵם s. פִּרְסֵם.

פִּרְצָמָא *a. m.* Wein aus Trestern.

פַּרְצְנָתָא *a. f.*, *pl.* פַּרְצְנִין Nu 6, 4 Traubenkern (Trester).

פַּרְצוּף *x. m.* (πρόσωπον), *pl.* פַּרְצוּפִים, פַּרְצוּפוֹת 1. Gesicht; 2. Gestalt; 3. Bild.

פַּרְצוּפָא *x. m.*, *pl.* פַּרְצוּפֵיהוֹן Thr 4, 7 (in marg.) dass.

פָּרַק *h.* 1. lösen, abladen; 2. entfernen. *Ni.* 1. entfernt werden; 2. sich verrenken. *Pi.* 1. ablösen, entfernen; 2. auseinandernehmen. *Pu. pt.* 1. abgeladen; 2. abgebrochen. *Hitp.* 1. gelöst werden; 2. auseinandergenommen werden; 3. lose sein; 4. nachlassen.

פְּרַק *a.* 1. *ipf.* יִפְרוֹק Lv 25, 25 einlösen; 2. *pf.* 2 *sg.* פְּרַקְתָּא Ex 15, 13 erlösen; 3. ablösen; 4. sich lösen. *Pa.* 1. *imp. pl.* פָּרִיקוּ Ex 32, 2 abnehmen; 2. *ipf.* יְפָרֵיק Lv 1, 17 zerreissen, trennen; 3. widerlegen. *Aph.* abfallen machen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְפְּרֵיקַת Lv 19, 20 eingelöst werden; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּרֵיק Jes 1, 27 erlöst werden; 3. wanken, einstürzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפָּרְקָן Jes 54, 10 Soc 59 wanken; 2. sich bewegen.

פֶּרֶק *h. m.* 1. Gelenk; 2. Glied, Stück; 3. Abschnitt; 4. Zeitabschnitt, bestimmte Zeit; 5. Reifealter; 6. Ladung; 7. פרק אונסין l. פְּרְקוֹנְסִין.

פִּרְקָא *a. m.* 1. Gelenk; 2. Abschnitt; 3. Lehrvortrag; 4. Zeitabschnitt; 5. Reifealter.

פְּרַקֵד *a.* *Pass.* אִתְפְּרַקֵיד 1. auf den Rücken fallen; 2. sich rückwärts wenden.

פְּרַקְדְלָא *a. m.* Schlag auf den Rücken.

פְּרַקְדָן *h. m.* auf dem Rücken liegend.

פְּרַקְדָן *h. m.* Platterbse (*Lathyrus sativus*).

פַּרְקְדוּס *x. m.* (πλακουντάριος?) Kuchenbäcker.

פַּרְקְדִים *x. m.* (vgl. πλακούντηρον?) Kuchen.

פִּרְקוֹן *h. m.* Auslösung.

פִּרְקוּנָא *a. m.* dass.

פִּרְקוּס *x. m.* (vgl. φῦκος) Ausputz.

פרוקטו (jAbZ 39[c]) l. טְרוֹפְקֵי *x. m.* (τροπική) Tag der Sonnenwende.

פְּרַקְטוֹנָא *x. m.* Kanal, Graben.

פְּרַקְמָנָא *x. m.*, *pl.* פְּרַקְמָנִין Ct 7, 5; Koh 2, 6 (MS פְּרַקְמְמִין) dass.

פְּרוֹקְלָא *x.* männl. Personenname (Πρόκλος).

פרקולא l. סְפִיקוּלָא.

פְּרַקְלִיט *x. m.* (παράκλητος) Anwalt, Fürsprecher.

פְּרַקְלִיטָא *x. m.* dass.

פְּרַקְלִימִין *x. m. pl.* (περικνήμιον) Beinschiene, Gamasche.

פרקלינין l. פְּרַקְלִימִין.

פְּרוֹקְלוֹס männl. Personenname (Πρόκλος).

פְּרַקְמַטְיָא s. פְּרַגְמַטְיָא.

פְּרַקְמַטִיתָא s. פְּרַגְמַטִיתָא.

פרקמוס l. פִּרְקְמוֹס.

פּוּרְקָנָא *a. m.* 1. *c.* פּוּרְקַן Ex 21, 30 (MS פּוּרְקָן) Auslösung; 2. *c. s.* פּוּרְקָנָךְ Gn 49, 18 Erlösung.

פּוּרְקָנוּתָא *a. f.* Erlösung.

פרקונים s. פרכונים.

פְּרְקוֹנְסִין Name einer Insel (Προκόννησος).

פְּרַקְס *x.* (vgl. φῦκος) putzen.

פרקים l. פְּקָרִים.

פרקסים (jAbZ 39[d]) l. פְּרָקִים.

פְּרוֹקֳפֵּי, פְּרוֹקוֹפֵּי *x. f.* (προκοπή), *pl.* פְּרוֹקוֹפָּאוֹת Auszeichnung.

פִּרְקְתָא *a. f., c.* פִּרְקַת Dt 33, 29 Genick.

פָּרַר I *h. Pi.* zerbröckeln. *Hi.* 1. brechen; 2. für ungiltig erklären; 3. treulos sein. *Ho. pt.* ungiltig. *Pilp.* 1. zerbröckeln; 2. zerrühren.

פָּרַר II *h. Pilp.* zucken, sich hin- und herbewegen, sich wälzen.

פְּרַר I *a. Aph.* ungiltig machen. *Itpa.* zerrühren. *Itpalp.* zerbröckelt werden.

פְּרַר II *a. Palp.* zucken, sich hin- und herbewegen, sich wälzen. *pt.* מְפַרְפַּר GnJI 42, 21 Ar.; MS מְפַיִּם.

פָּרַשׂ *h.* 1. ausbreiten; 2. die Benediktionen vor und nach dem Schema vortragen. *Pi.* ausbreiten. S. פָּרַס.

פְּרַשׂ *a., pf.* 3 *pl.* פְּרַשׂוּ Ri 8, 25 (פְּרַסוּ Praet.), *pt. f.* פָּרְשָׂא Thr 1, 17 ausbreiten. *Pa. pt.* מְפָרֵישׂ Jes 25, 11 dass.

פָּרַשׁ *h.* 1. sich absondern; 2. sich entfernen; 3. bestimmt aussprechen. *Pi.* 1. dass.; 2. sich einschiffen; 3. genau angeben; 4. deutlich aussprechen, erklären. *Ni.* getrennt werden. *Pu. pt.* מְפוֹרָשׁ 1. genau (ausdrücklich) angegeben; 2. erklärt, deutlich; 3. wunderbar. *Hi.* 1. absondern; 2. trennen. *Ho. pt.* מֻפְרָשׁ wunderbar. *Hitp.* ausdrücklich genannt werden, ausgesprochen werden.

פְּרַשׁ *a.* 1. absondern; 2. *pt.* פָּרֵישׁ Jer 23, 28 scheiden; 3. sich absondern. S. פְּרִישָׁא. *Pa.* 1. *pt. pass.* מְפָרַשׁ Ri 13, 18, *pt. pass. f.* מְפָרְשָׁא Dt 30, 11 absondern, trennen; 2. unterscheiden; 3. sich trennen; 4. sich einschiffen; 5. *inf.* פָּרָשָׁא Lv 22, 21, *ipf.* יְפָרֵישׁ Lv 27, 2 deutlich, genau angeben; 6. *pf.* פָּרֵישׁ Dt 1, 7 erklären. *Aph.* 1. *pf.* אַפְרֵישׁ Gn 30, 40 absondern, fernhalten, scheiden; 2. *ipf.* יַפְרֵישׁ Dt 28, 59 ausgezeichnet machen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְפָּרַשׁ Dt 17, 8 abgesondert sein, sich trennen; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְפָּרַשׁוּ Nu 1, 17 ausdrücklich genannt werden; 3. erklärt werden; 4. klar sein. *Ittaph. pf.* אִתַּפְרַשׁ Ex 29, 27 abgesondert werden.

פָּרָשׁ *h. m.* Reiter.

פָּרָשָׁא *a. m., pl. c. s.* פָּרָשׁוֹהִי Ex 14, 17 dass.

פָּרָשָׁא *a. m., c.* פְּרַשׁ Ri 3, 31, *c. s.* פָּרָשֵׁיהּ 1 S 13, 20 (MS פְּרָשֵׁיהּ) Ochsenstachel.

פַּרְשָׁא *a. m.* Unrat.

פַּרְשֶׁגֶנָא *x. m., c.* פַּרְשֶׁגֶן Jos 8, 32 Praet., Dt 17, 18 (MS פַּתְשֶׁגֶן) Abschrift.

פָּרָשָׁה *h. f., pl.* פָּרָשִׁיּוֹת 1. Abschnitt; 2. wöchentliche Gesetzeslektion; 3. Verzweigung. פָּרָשַׁת דְּרָכִים Kreuzweg.

פַּרְשׁוּנְיָא Ortsname.

פָּרְשׁוּתָא *a. m., c.* פָּרְשׁוּת Gn 38, 14 Trennung. פ׳ עֵינַיִם Gn 38, 14 Ortsname. פ׳ אוֹרְחָא Ri 5, 16 (Soc 59 als Korrektur) Kreuzweg.

פַּרְשָׁע (?) *h. m.* Buchsbaum. S. אֶשְׁכְּרוֹעַ.

פָּרְשְׁתָא *a. f.* 1. פָּרְשַׁת אוֹרְחָא Koh 10, 8 Scheideweg (MS פָּרָשַׁת אָרְחָא); 2. *pl.* פָּרְשָׁן Abschnitt, bes. wöchentliche Gesetzeslektion.

פַּרְשַׁתְבִּינָא männl. Personenname (?).

פָּרַת *h. Pi.* durchhecheln, schmähen.

פְּרַת I *a. Pa.* durchhecheln, schmähen.

פְּרַת II *a. Pa. pt.* מְפָרֵית Jes 14, 29 (MS מְפָרֵית) verwunden, beissen. *Itpe.* getrennt werden.

פְּרָת 1. Gn 2, 14 Euphrat; 2. Ortsname.

פַּרְתָּא *a. m.* Exkrement, Mist.

פַּרְתָּא *a. m., c. s.* פַּרְתֵּיהּ Ct 7, 3 (MS פְּרַתֵּיהּ) Nabel.

פָּרְתָא *a. f.* Kuh.

פּוּרְתָּא *x. f.* (πήρη) Reisesack.
פְּרוֹתִיזְמְיָא *x. f.* (προθεσμία) vorher bestimmter Tag.
פַּרְתְּיָאָה *a. m., pl.* פַּרְתְּיָאִין Est I 8, 15 (Est II MS פַּרְתָּאִין) parthisch.
פַּרְתּוֹנָאָה *x. m., pl. d.* פַּרְתּוֹנָאֵי Est II 6, 9 Vornehmer.
פְּשַׁג s. פְּסַג.
פְּשִׁיוֹן s. פְּסִיוֹן.
פָּשׁוּט *h. m.* 1. gerade; 2. einfach; 3. flach; 4. nachgeboren (nicht erstgeboren), mit einfachem Erbrecht.
פִּשּׁוּט *h. m.* Ausstrecken.
פְּשׁוּט *h. m.* einfacher Sinn.
פְּשׁוּטָא *a. m.* 1. einfacher Sinn, Wortsinn; 2. Mischnarepetition; 3. flaches Blech.
פְּשׁוּרָא *a. m.* lau.
פְּשׁוֹרָא *a. m.* Unebenheit (?).
פְּשׁוֹשָׁא *a. m.* eine Art Vogel.
פָּשַׁח *h.* abreissen. *Ni.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.
פְּשַׁח *a.* dass. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְפַשְּׁחִין Est II 3, 8 (MS מְפַשְּׁחִין!) dass.; 2. *pf.* פַּשַּׁח 1 S 15, 33 zerreissen. *Itpe.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.
פָּשַׁט *h.* 1. ausstrecken; 2. ausziehen; 3. sich verbreiten; 4. einfach rezitieren (Psalmen, Mischna). *Pi.* 1. ausstrecken; 2. abnehmen. *Pu. pt.* ausgestreckt. *Hitp.* sich ausstrecken, sich dehnen.
פְּשַׁט *a.* 1. *pt. pass. f.* פְּשִׁיטָא Est II 5, 1 strecken, ausstrecken; 2. hinstrecken, 3. sich ausstrecken; 4. grade machen; 5. erklären; 6. einfach rezitieren.
פְּשָׁטָא *a. m.* einfacher Wortsinn.
פִּשְׁטִינָא *a. m.* ein Kraut.
פְּשִׁיחָא *a. m.* abgerissener Zweig (?).
פְּשִׁיטָא I *a. m.* 1. Est II 1, 5 grade; 2. einfach, klar.
פְּשִׁיטָא II *a. m.* eine kleine Münze.
פְּשִׁיטָה *h. f.* 1. Ausstrecken; 2. Ausziehen.
פְּשִׁיטוּת *h. f.* das (einfache) Erbrecht des nachgeborenen Sohnes.

פְּשִׁיטוּתָא *a. f.* dass.
פְּשִׁיעָה *h. f.* Verschuldung, Fahrlässigkeit.
פְּשִׁיעוּתָא *a. f.* dass.
פשיש (EchR 1, 1 Ausg. Pes.; MS D. פשיטא) l. mit Ausg. Ven. פְּמִישׁ, s. פְּמִישָׁא.
פִּשְׁיָשְׁנָא s. פִּשְׁטִינָא.
פֻּשְׁכָּא (Ex 25, 25) *a. m.* Handbreite.
פָּשַׁל *h. Hi.* 1. knoten; 2. zusammenfalten, zusammendrehen; 3. wenden, drehen; 4. zurückwerfen. *Ho. pt.* zurückgeworfen.
פָּשַׁע *h.* 1. freveln, sich vergehen; 2. treulos handeln; 3. fahrlässig sein. *Hi.* sündigen machen.
פְּשַׁע *a.* dass.
פֶּשַׁע *h. m.* Vergehung.
פִּשְׁפּוּשָׁא *h. m.* 1. Untersuchung; 2. Schlupfwinkel.
פשיפס s. פְּסֵיפָס.
פִּשְׁפֵּשׁ s. פִּשֵּׁשׁ.
פִּשְׁפֵּשׁ s. פִּשֵּׁשׁ.
פִּשְׁפֵּשׁ I *h. m.* 1. Öffnung zum Durchschlüpfen; 2. Luke; 3. Nische; 4. Wanze.
פִּשְׁפֵּשׁ II *h. m.* Schmelzen.
פשפס s. פַּסְפָּס.
פְּשַׁפְּשָׁא männl. Personenname (Σπεύσιππος?).
פִּשְׁקָא s. פִּשְׁכָּא.
פִּשְׁקַנְצָא *x. m.* Rabe.
פָּשַׁר *h.* 1. schmelzen; 2. *pt.* פּוֹשֵׁר, פָּשׁוּר lau; 2. einen Vergleich eingehen. *Pi.* 1. losmachen; 2. lau machen, mildern; 3. einen Vergleich herstellen. *Ni.* 1. lau werden; 2. sich auflösen, zerfallen. *Hi.* 1. lau machen; 2. sich vergleichen. *Hitp.* sich vergleichen.
פְּשַׁר *a.* 1. *pt.* פָּשַׁר Ex 16, 21 sich auflösen, schmelzen; 2. lösen (einen Zauber); 3. *pt.* פָּשַׁר Gn 41, 15 deuten; 4. *pt.* פָּשַׁר Lv 11, 7 wiederkäuen; 5. *pt.* פָּשַׁר Ex 16, 21 sich auflösen. *Pa.* 1. losmachen; 2. be-

zahlen; 3. *pt.* מְפַשַּׁר Gn 41, 15 deuten. *Itpa.* bezahlen.

פִּשְׁרָא *a. m.* 1. Lv 11, 7 Wiederkäuen; 2. *pl.* פִּשְׁרֵי Est II 3, 8, פוּשְׁרֵי Koh 2, 8 laues Wasser; *c. s.* פִּשְׁרֵיהּ Ri 7, 15 Deutung.

פָּשְׁרָא *a. m., ind.* פָּשַׁר Gn 40, 8 Traumdeuter.

פְּשָׁרָה *h. f.* Vergleich, Kompromiss.

פשרוניא s. פְּרְשׁוּנְיָא.

פְּשָׁרוּתָא *a. f.* Vergleich.

פִּשְׁרָנָא *a. m., c.* פִּשְׁרָן Gn 40, 8 (MS פָּשְׁרַן) Deutung.

פִּשֵּׁשׁ I *h. Pilp.* schmelzen.

פִּשֵּׁשׁ II *h. Pilp.* untersuchen, durchsuchen.

פַּשְׁפֵּשׁ *a. Palp.* dass.

פִּשְׁתִּים *h. f. pl.* Flachs, Leinen.

פִּשְׁתִּבְנָא s. פַּרְשַׁתְּבִינָא.

פִּשְׁתָּן *a. m.* Flachs.

פִּשְׁתָּנִי *h. m.* Flachsarbeiter.

פַּת *h. m.* 1. Brot; 2. Stück.

פִּתָּא (Gn 18, 5) *a. m.* 1. Stück Brot, Laib Brot; 2. Brot.

פְּתָא *a., ipf.* יִפְתֵּי Jes 60, 5 (Soc 59 יִפְתֵּי) weit sein. *Pa.* verführen. *Aph. pf.* אַפְתִּי Gn 26, 22 weit machen, erweitern.

פָּתָא (Lv 19, 9) *a. m.* äusserstes Ende, Rand. S. פָּאתָא.

פְּתָאָה *a. m.* 1. *c. s.* פְּתָאֵהּ Dt 13, 17, *pl. c.* פְּתָיֵי Est II 6, 9, פְּתָיָן Ct 3, 2 (MS סְתָיָן) offener Platz; 2. Weite.

פִּתְאוֹם *h.* plötzlich.

פְּתָאוּתָא *a. f.* offener Platz.

פְּתָגָא *x. m.* Gewand.

פִּתְגָּמָא (Gn 18, 15) *x. m.* 1. Wort; 2. Sache; 3. *ind.* פִּתְגָּם Dt 24, 5 etwas; 4. לְפִתְגָּם דְּחֶרֶב Dt 13, 16 nach Kriegsrecht (?).

פְּתַגְּתָא Ortsname.

פָּתָה *h.* 1. zahm sein; 2. überreden. *Pi.* 1. überreden, verlocken; 2. täuschen. *Pu.* verlockt werden. *Hitp.* 1. weit werden; 2. sich überreden lassen; 3. verlockt werden; 4. anlocken.

פִּתּוּחַ *h. m.* Skulptur.

פִּתּוּחָא *a. m., c.* פִּתּוּחַ Ze 2, 14 (MS פִּיתּוּחַ!) dass.

פְּתוּחָה *h. f.* Abschnitt, der mit einer neuen Linie beginnt.

פָּתוּי *h. m.* breit, flach.

פִּתּוּי *h. m.* 1. Überredung; 2. Verführung; 3. Recht bezüglich der Verführung einer Jungfrau.

פְּתוּלָא *a. m.* List.

פתוור (Est II 3, 3) l. mit MS פַּכְרֵיהּ, s. פְּכַר.

פָּתוֹרָא *a. m.* Traumdeuter.

פָּתוֹרָא (Ex 23, 23) *a. m.* Tisch.

פָּתוֹרָאָה *a. m.* Geldwechsler.

פתותא s. פְּתָתָא.

פָּתַח *h.* 1. öffnen; 2. beginnen; 3. die Möglichkeit geben; 4. einen Ausweg verschaffen. *Ni.* 1. geöffnet sein; 2. sehend werden. *Pi.* 1. öffnen; 2. eingraben; 3. zum ersten Mal pflügen. *Hitp.* 1. sich öffnen; 2. graviert werden.

פְּתַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְתַּח Dt 15, 11 öffnen; 2. beginnen, einleiten; 3. einen Ausweg ergreifen; 4. einen Ausweg verschaffen. *Pa.* 1. *inf.* פַּתָּחָא Jes 42, 7 öffnen; 2. *pt. pass.* מְפַתַּח sehend. *Aph.* öffnen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אִתְפְּתַחָא Gn 7, 11 geöffnet werden. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפַּתְּחָן Gn 3, 5 sehend werden.

פֶּתַח *h. m.* 1. Öffnung; 2. Thür; 3. weibliche Scham; 4. Ausweg; 5. Ausgangspunkt.

פִּקֵּחַ *h. m.* sehend.

פַּתָּח *h. m.* Steinmetz.

פִּתְחָא *a. m.* 1. *c. s.* פִּתְחֵהּ Ez 40, 38 (MS פִּתִיחָא) Öffnung, Thür; 2. Einleitung.

פִּתְחוֹן *h. m.* פִּתְחוֹן פֶּה Gelegenheit zum Reden, Entschuldigungsgrund.

פְּתַיָא I (Ex 3, 8) *a. m.* weit.
פְּתַיָא II *a. m.* 1. Weite. פְּתַי רַמְשָׁא gegen Abend; 2. פְּתַי יַרְכָא Gn 32, 33 Hüftgelenk; 3. Topf (?).
פְּתַיָא III *x. m.* Kind.
פְּתַיָא (Ex 26, 2) *a. m.* Breite.
פְּתַיוּתָא *a. f.* 1. *c.* פְּתַיוּת Gn 34, 31 Weite; 2. freier Platz.
פְּתִיחַ *h. m.* das erste Pflügen.
פְּתִיחָא *a. m.* 1. offen; 2. Ex 4, 11 sehend; 3. Eröffnung des Gerichtsverfahrens (Vorladung?).
פְּתִיחָה *h. f.* 1. Öffnen; 2. Einleitung; 3. Verschaffung eines Auswegs; 4. Gebrauch von פתח.
פְּתִיחְתָא *a. f.* Einleitung.
פְּתִיל *h. m.* 1. umwundene Schnur; 2. Umschnürung.
פְּתִילָה *h. f.* 1. Docht; 2. Stange.
פְּתִילְתָא *a. f.* Docht.
פְּתִין *h. m.* ein bautechnischer Ausdruck (Riegel in der Mauer).
פְּתִית *h. m.* Stück.
פְּתִיתָה *h. f.* Zerbrocken.
פְּתַךְ *h.* vermischen, zusammenrühren.
פְּתַךְ *a.* dass.
פְּתְכָא *a. m.* Mischung.
פְּתְכִיתָא *a. f.* Gemischtes.
פְּתְכְּמְרִין (Ez 13, 18, MS פַּת כּוּמְרִין) vgl. syr. פתכא bunter Stoff (?).
פְּתַכְרָא *x. m., c. s.* פְּתַכְרֵיהּ Jes 8, 21 Götzenbild.
פְּתַל *h.* 1. umwickeln; 2. verdrehen, verderben. *Pi.* umwickeln. *Pu. pt.* verdorben.
פְּתַל *a. Pa.* verdrehen, verderben.
פְּתַלְתָּן *h. m.* verdreht, verkehrt.
פְּתַלְנָא *a. m.* dass.
פְּתַלְתּוֹל *h. m.* dass.
פִּיתוֹם *x. m.* (πύθων) Bauchredner.
פתמנאי (DtJII 32, 33) l. mit MS Lips. פְּתַנְיָא, s. פְּתַנָא.
פתן (TosKelBabB IV 8) l. כְּתָן.
פֶּתֶן *h. m.* Otter.
פִּתְנָא (Gn 49, 17) *a. m.* dass.
פַּתּוֹנָאָה *x. m., pl. d.* פַּתּוֹנָאֵי Est II 6, 9 (MS פַּרְתּוֹנָאֵי) Vornehmer.
פּוּתְנַג *x. m.* ein Kraut (Polei?).
פִּיתָם, פִּיתוֹם *x. m.* (πίθος) grosser Krug.
פֶּתַע *h.* plötzlich.
פְּתַפּוּת *h. m.* Zerbrochenes.
פְּתַפַּת s. פְּתַת.
פָּתַק *h.* aufbrechen, losslassen. *Pi.* dass. *Ni.* losgelassen werden.
פְּתַק *a.* schleudern, werfen.
פִּתַּק *x. m.* (πιττάκιον) 1. Schreibtafel; 2. Los, Geschick.
פִּתְקָא *x. m.* dass.
פִּתְקָא (Est II 1, 8) *x. m.* Flasche, Krug.
פתקא (bChull 31ᵃ) l. פְּקַתָא.
פָּתַר *h.* deuten. *Ni.* gedeutet werden.
פְּתַר *a.* 1. dass.; 2. erklären; 3. *pt. pass. pl.* פְּתִירֵי Abgetragenes, Lumpen. *Pa.* auflösen, erweichen.
פִּתְרָא *a. m.* 1. Deutung; 2. Erklärung.
פִּיתְרָא *x. m.* (πιθάριον) grosser Krug.
פִּתְרוֹן *h. m.* Deutung.
פִּתְרוֹנָא *a. m.* dass.
פַּתְרוֹן *x. m.* (*patera*) Schale (?).
פַּתְרָנָא *a. m.* mager.
פַּתְרָנוּתָא *a. f.* Magerkeit.
פַּתְרוֹס (Jes 11, 11) Name eines Landes.
פַּתְרוֹסָאָה *a. m., pl. d.* פַּתְרוֹסָאֵי Gn 10, 14 Bewohner von Pathros.
פַּתְשֶׁגְנָא *x. m., c.* פַּתְשֶׁגֶן Dt 17, 18 Abschrift.
פַּתְשֶׁגַר (Est II 7, 10, MS תִּנְיָן) *x. m.* Zweiter (nächst dem König).
פָּתַת *h.* zerbrocken. *Pilp.* zerschlagen. *Hitpalp.* sich zerschlagen.
פְּתָתָא, פִּתְּתָא *a. m.* 1. Stück Brot; 2. Brot.

צ

צ 1. der achtzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlenwert = 90.

צָאָה *a. m.* schmutzig.

צָאָה *h. Pi.* als Schmutz behandeln.

צאן *h. f.* Kleinvieh. צ׳ בַּרְזֶל eisernes Gut, für dessen vollen Wert der Inhaber demjenigen, der es ihm übergeben hat, haftbar bleibt.

צֶאֱצָאִים *h. m. pl.* Sprösslinge.

צָאתָא *a. f.* Schmutz, Schlechtigkeit.

צָב I *h. m.* eine Eidechsenart.

צָב II *h. m.* עֶגְלַת צָב gedeckter Wagen.

צַבָּא (Lv 11, 29) *a. m.* Eidechsenart.

צִבְּא *a. m., pl.* צִבִּין Jes 49, 22 gedeckter Wagen.

צָבָא *h. m.* 1. Heerschar. *pl.* צְבָאוֹת als Bestandteil des Gottesnamens auch im Targum, z. B. Jer 5, 14; 2. Dienst.

צְבָא, צְבִי (Ex 2, 21) *a., ipf.* יִצְבֵּי Ex 22, 17, *pt.* צָבֵי Ru 3, 12 wollen, wünschen.

צָבָה *h.* anschwellen. *Ni.* dass. *Pi.* anschwellen machen.

צָבוּעַ *h. m.* Hyäne.

צְבוֹעִים Ortsname.

צִבּוּר *h. m.* 1. Haufen; 2. Gesamtheit. שְׁלִיחַ צ׳ der Abgeordnete der Gesamtheit (der Vorbeter); 3. Gemeinde.

צִבּוּרָא *a. m.* 1. Gesamtheit; 2. Gemeinde.

צִבּוּרָא *a. m., pl. c.* צִבּוּרֵי Koh 1, 7 Behälter.

צְבוּתָא *a. f.* Wille.

צִבְחַד *a. m.* ein wenig. S. צִיבְחַד.

צבחר (Jes 10, 25) l. צִבְחַד.

צָבַט *h.* anfassen.

צְבִי I *h. m.* Pracht, Schmuck.

צְבִי II *h. m., pl.* צְבָאִים, צְבָיִים Gazelle.

צְבִיָּה *h. f.* Gazellenweibchen.

צִבְיוֹן *h. m.* Wille, Verlangen.

צִבְיוֹנָא *a. m., c. s.* צִבְיוֹנֵיהּ Est II 3, 3 dass.

צְבִיטָה *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ׳ Henkel

צְבִינָא *h. m.* Wille.

צְבִיעָה I *h. f.* Färben.

צְבִיעָה II *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ׳ Henkel.

צְבִירָה *h. f.* Aufhäufung.

צְבִיתָא *a. f.* Schmuckgegenstand.

צְבִיתָה *h. f.* Zange.

צָבַע I *h.* färben. *pt. pass.* צָבוּעַ scheinheilig.

צָבַע II *h.* anfassen. *Hi.* die Finger vorstrecken.

צְבַע I *a.* 1. eintauchen; 2. färben; 3. benetzen. *Pa. ipf.* יְצַבַּע Lv 13, 6 eintauchen. *Itpa. ipf.* יִצְטַבַּע Lv 13, 58 eingetaucht werden.

צְבַע II *a. Pa. pf.* צַבַּע Est II 2, 7 ziehen (vom Los).

צֶבַע *h. m.* Farbe.

צַבָּע *h. m.* Färber.

צַבָּעָא *a. m.* dass. מִגְדַּל צַבָּעַיָּא Ortsname.

צִבְעָא I *a. m.* Farbe. צְבַע זְהוֹרִי Ex 25, 4 Karmesinfarbe.

צִבְעָא II *a. f.* 1. Finger; 2. Zehe.

צִבְעוֹן *h. m.* 1. Farbe; 2. farbig.

צִבְעוֹנָא *a. m., pl.* צִבְעוֹנִין Ri 5, 30 (MS צִבְעָנִין) farbig.

צִבְעָנָא *a. m., pl.* צִבְעָנִין Gn 49, 11 dass.

צָבַר *h.* 1. aufhäufen, sammeln; 2. schütten. *Ni. Ho.* gesammelt werden.

צְבַר *a., pf.* 3 *pl.* צְבַרוּ 2 S 20, 15 aufhäufen, aufschütten.

צֶבֶר *h. m.* Haufe.

ציבריא (Pes. Rabb. 16) l. בַּרְבְּרַיָּא.

צָבַת *h.* verbinden, sich gesellen.

צְבַת *a.* sich gesellen. *Pa.* 1. darreichen; 2. bereiten. *Itpa.* sich gesellen.

צֶבֶת I *h. m.* 1. Schwade; 2. Gebund, Bündel.

צְבַת II *h. f.* Zange.

צְבַתָּא I *a. m.* Verbindung, Gesellschaft.

צְבָתָא II (צְבַתָּא?) *a. f., pl. c. s.* צִיבְתָהָא Ex 37, 23 Zange.

צְבָתָא III *a. f.* Schmücken.

צְבָתָא IV s. צִיבְתָא.

צַד *h. m.* 1. *pl.* צְדָדִין, צְדִים Seite. מִן הַצַּד *a.* vom Geringsten; *b.* indirekt; 2. Art. כֵּיצַד, כְּאֵי זֶה צַד auf welche Weise? לִצְדָדִין auf die eine oder die andere Weise; 3. Umstand.

צְדָא I s. צְדִי.

צְדָא II *a.* 1. lauern; 2. fangen. *Itpe.* gefangen werden.

צְדָא III *a. Aph. Itpa.* spotten.

צָדַד *h. Pi.* nach der Seite richten. *Ni.* entfernt werden. *Pu. pt.* seitwärts gewandt.

צְדַד I *a. Pa.* sich nach der Seite richten. *Aph.* dass.

צְדַד II *a.* den Blick heften.

צִדְדָא *a. m.* Seite.

צְדָדִין s. צַד.

צָדָה I *h.* auflauern. *Pi.* dass.

צָדָה II *h.* 1. zerstören; 2. bange sein.

צָדוֹק männl. Personenname.

צִדּוּק *h. m.* Anerkennung als gerecht.

צְדוּקָא Ortsname.

צְדוּקָה *h. f.* Sadduzäerin.

צְדוּקִי *h. m.* Sadduzäer.

צְדוּתָא *a. f.,* 1. *ind.* צְדוּ Jer 9, 10 Soc 59 Verödung, Verheerung; 2. *ind.* צְדוּ Dt 28, 37 Entsetzen; 3. Besorgnis.

צְדוּתָא s. צִידוּתָא.

צָדֵי Buchstabenname.

צְדִי *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* צְדִיאַת Lv 26, 34 verödet, verheert sein; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִצְדוּן Lv 26, 32 sich entsetzen; 3. bange sein. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* צַדִּיאוּ Nu 21, 30 verheeren; 2. in Schrecken setzen. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַצְדֵי Lv 26, 31 (MS אֲצַדֵּי) verheeren; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אַצְדֵּינָךְ Mi 6, 13 (Merx) in Schrecken setzen. *Itpe.* 1. *inf.* אִצְטְדָאָה Jer 2, 12 verheert werden, zerstört werden; 2. sich entsetzen.

צַדְיָא *a. m.* 1. *f.* צַדְיָא Gn 1, 2 öde; 2. eine Eidechsenart; 3. eine Heuschreckenart.

צדיא (GnJII 10, 9) l. mit MS Paris. צֵידָא.

צְדִידָא (2K 9, 30) *a. m.* Augenschminke.

צְדִיָּה *h. f.* Gebrauch von צדה.

צַדְיוּתָא, **צְדִיוּתָא** (Jer 48, 18) *a. f., c. s.* צַדְיוּתִיהּ Jes 49, 19 Verheerung.

צַדִּיק *h. m., f.* צַדֶּקֶת 1. gerecht; 2. fromm.

צַדִּיקָא *a. m., pl. d.* צַדִּיקַיָּא Gn 49, 11, Ct 7, 13 dass.

צֶדַע *h. m.* 1. Schläfe; 2. Schläfehaar.

צִדְעָא *a. m., c. s.* צִדְעֵיהּ Ri 4, 21 dass.

צָדַק *h.* gerecht sein, als gerecht erklärt werden. *Pi.* 1. für gerecht erklären, als gerecht anerkennen, freisprechen; 2. milde handeln (nicht nach strengem Recht). *Pu.* gerecht sein. *Hi.* 1. für gerecht erklären; 2. gerecht machen; 3. milde behandeln. *Ho.* mit Recht bestimmt sein. *Hitp.* sich rechtfertigen.

צְדַק *a.* 1. gerecht sein; 2. *inf.* מִצְדַּק Koh 7, 22 Ausg. Ven. 1525 als gerecht anerkennen. *Aph.* Recht verschaffen.

צֶדֶק *h. m.* 1. Gerechtigkeit; 2. Recht; 3. der Planet Jupiter.

צִדְקָא *a. m.* Gerechtigkeit, Frömmigkeit.

צְדָקָה *h. f.* 1. Milde, Barmherzigkeit; 2. Mildthätigkeit, Almosen.

צִדְקוּתָא *a. f., ind.* צִדְקוּ Koh 2, 21 Gerechtigkeit, Frömmigkeit.

צַדְקָן *h. m., f.* צַדְקָנִית fromm, mildthätig.

צִדְקָתָא *a. f.* 1. *ind.* צִדְקָא Jer 23, 5 Gerechtigkeit, Frömmigkeit; 2. *d.* צִדְקְתָא Gn 18, 19, Koh 5, 9 Mildthätigkeit, Almosen.

צַדְרָא *x. m.* ein Stoff von grobem Gewebe.

צַדְרוְיָא *a. m.* Verkäufer von grobem Stoff.
צַדְרִיתָא *x. f.* ein Stück groben Stoffes.
צַהְוָא s. צְהִי.
צָהַב *h.* 1. glänzen; 2. rot sein; 3. zornig sein; 4. zanken. *Hi.* 1. glänzen; 2. sich erzürnen, heftig klagen. *Ho. pt.* glänzend.
צְהַב *a., pt. pass.* צְהִיב zankend. *Aph.* 1. *pt. f.* מַצְהֲבָא 1 S 1, 6 erzürnen; 2. zanken.
צָהוֹב *h. m.* 1. glänzend; 2. hellrot; 3. zänkisch.
צָהוּב *h. m.* 1. Glänzen; 2. Röte.
צַהֲוָנָא (Dt 32, 10) *a. m.* Durst, Dürre.
צְהוֹרָא (?) *a. m.* Glanz.
צַהוּתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Durst, Dürre.
צְהִי (Ex 17, 3) *a.* dürsten. *Aph.* dürsten lassen.
צַהְיָא *a. m.* 1. Durst; 2. Dürre.
צְהִיבָה *h. f.* Zorn.
צָהַל I *h. Hi.* 1. glänzen; 2. erleuchten.
צָהַל II *h. Pi.* wiehern.
צְהַל I *a.* glänzen.
צְהַל II *a.* jauchzen.
צָהֳלָה *h. f.* 1. Jauchzen; 2. Wiehern.
צָהַר *h. Hi.* glänzend machen.
צְהַר *a.* klar sein.
צַהֲרָא *a. m.* heller Fleck.
צְהָרָא *a. m.* Oel (?).
צָהֳרַיִם *h. m. du.* Mittag.
צְוָא I *a.* verdorren. *Pa.* dürr machen.
צְוָא II *a. Pa.* schreien.
צוֹאָה *h. f.* Schmutz.
צְוָאָה (Ez 39, 15 de Lag.) *a. m.* Denkmal.
צַוָּאָה *h. f.* 1. Anordnung; 2. (später) Testament.
צוֹאִי *h. m.* schmutzig.
צַוָּאר *h. m.* Hals.
צַוְּארָא *a. m., ind.* צַוַּאר Jes 10, 32 Soc 59 Hals. S. צַוְּרָא.
צובה (jEr 22c) l. חֲצוּבָה.
צוֹבַע *h. m.* Farbe.
צוּד *h.* 1. jagen; 2. fangen. *Ni.* gefangen werden.
צוּד *a.* 1. *pf.* צָד Gn 27, 33, *ipf.* יְצוּד Lv 17, 13 jagen; 2. fischen; 3. nachstellen; 4. erreichen. *Pa.* dass. *Itpe.* אִתְּצִיד, אִתְּצַד 1. gefangen werden; 2. *pf.* 3 *f.* אִתְּצָדַת Jer 50, 24 (MS אִיתְּצָדַת) nachgestellt werden.
צוּדְנִיתָא *a. f.* Trauermahl.
צָוָה *h. Pi.* 1. anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Pu. pt.* befohlen. *Hitp.* anbefohlen werden.
צִוּוּי *h. m.* 1. Befehl; 2. Gebrauch von צוה.
צָוַח *h.* 1. schreien; 2. sich beschweren. *Pi.* dass. *Hi.* schreien lassen.
צְוַח *a.* 1. Gn 27, 34 dass.; 2. einladen; 3. nennen. *Pa. pt. pl.* מְצַוְּחִין Ex 5, 8 (MS מְצַוְחִין) dass. *Aph.* 1. *pt. f.* מַצְוְחָא 2 K 4, 1 dass.; 2. schreien machen.
צְוָחָה *h. f.* Schrei, Ruf.
צְוַחְתָּא (Ex 12, 30) *a. f., ind.* צְוָחָא Gn 27, 34 Geschrei.
צוֹיִ *h. m.* schmutzig.
צוּם *h.* fasten.
צוּם *a., pf.* צָם 2 S 12, 16 dass. *Pa.* dass.
צוֹם *h. m., pl.* צוֹמוֹת Fasten, Fasttag.
צוֹמָא (Jo 2, 12) *a. m., pl.* צוֹמִין, צוֹמִן dass. צ׳ רַבָּא Versöhnungstag.
צומות (jPea 16a) l. צְמוּת, s. צְמוּתָא.
צוֹמֶת *h. m.* Knotenpunkt.
צוֹנֵן *h. m.* kalt.
צוֹנְנָא *a. m.* dass.
צוֹעָה *h. f.* Schale, Schüssel.
צוֹעֵר *h. m.* Knabe.
צוּף *h.* 1. obenauf fliessen; 2. zerfliessen; 3. schwimmen. *Hi.* darüberhinfliessen lassen; 2. überschwemmen; 3. fortschwemmen.
צוּף *a. Itpa. pt. f.* מִצְטַיְּפָא NuJII 21, 20 l. mit MS Paris. מִצְטַפְּיָא, s. צְפָא.
צוֹפֶה *h. m.* Seher.
צוֹפָה *h. f., pl.* צוֹפִים Flocke (?).

צופים 1. Ortsname; 2. s. צָפָה I.
צוץ I *h. Pi.* mit Quasten (Schaufäden) versehen. *Pu.* mit Quasten versehen sein. *Hi.* 1. erblühen; 2. aufblühen lassen. *Ho.* hervorgebracht werden.
צוץ II *h. Hi.* blicken, hinschauen.
צוץ III *h. Pi.* piepen.
צוץ I *a. Aph.* 1. sprossen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תָּצִיץ Koh 12, 5 (MS תֵּיצִיץ) hervorragen.
צוץ II *a. Aph.* hinschauen.
צוץ III *a. Pa.* 1. piepen; 2. zischen.
צְוְצֵי *h.* piepen.
צְוְצֵי *a.* dass.
צוּצְיָנָא *a. m.* mit Haarschopf versehen.
צוּצִיתָא *a. f.* 1. Strahl; 2. Haarlocke; 3. Schwanz.
צוּצֶלֶת *h. f., pl.* צוּצְלִין Ringeltaube.
צוּצַלְתָּא *a. f.* dass.
צוק I *h.* giessen.
צוק II *h. Hi.* ängstigen.
צוק *a.* sich ängsten. *Aph.* sich grämen.
צוק *h. m.* 1. Schlucht, Abgrund; 2. Name einer Örtlichkeit.
צוּקְתָא *a. f.* Drangsal.
צור I *h. m.* 1. Felsen; 2. Bezeichnung Gottes.
צור II *h. m.* Palmbast (?).
צור I *h.* wickeln.
צור II *h.* 1. bilden, formen; 2. malen, sticken. *Pa.* sticken. *Pu.* gestickt werden.
צור I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוּר Dt 14, 25 einwickeln, zusammenwickeln; 2. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוּר Dt 2, 19 belagern. *Pa.* falten.
צור II *a.* 1. *pf.* צָר Ex 32, 4 formen, bilden; 2. malen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְצַיְּרִין Ex 25, 38 mit Bildwerk versehen, sticken; 2. malen. *Itpe. Itpa.* geformt werden.
צור Stadtname (Tyrus).
צוּרָא *a. m.* Palmbast (?).
צַוְּרָא (Gn 45, 14), צַוְּרָא *a. m.* Hals.

צוֹרָאָה *a. m., ind.* צוֹרִי 1 K 7, 14 (Soo 59 צוֹרִי) aus Tyrus.
צוֹרְבָא *a. m.* Angesengter (Beiname junger Gelehrter)?
צוּרָה *h. f.* 1. Form, Aussehen; 2. Gestalt; 3. Bild; 4. Ansehen.
צוֹרִי *h. m.* aus Tyrus.
צוֹרֶךְ *h. m.* 1. Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Coitus; 4. Nötiges.
צורוניתא (bSabb 136[a]) l. צוּדָנִיתָא.
צוֹרָן Ortsname.
צַוְרְנָא *a. m.* Haufen.
צוֹרֵף *h. m.* Löter, Schmied.
צוּרְתָא *a. f.* 1. c. צוּרַת Ex 26, 1 Form, Gestalt; 2. Bild; 3. Figur.
צָוַת *h.* sich verbinden. *Hitp.* verbunden sein.
צות *h. Hi.* hören. *Pal.* herumhören (?).
צות *a., pt. pl.* צָיְתִין Ct 8, 13 1. hören; 2. gehorchen. *Pa.* gehorchen machen (?). *Aph.* 1. *pf.* אַצֵּית Dt 1, 45 hören; 2. *pf.* אַצֵּית Nu 13, 30 hören machen.
צַוְתָא *a. m.* Gesellschaft.
צַוְתָנִית *h. f.* Horcherin.
צַח *h. m.* 1. hell; 2. Klarheit.
צַחָא s. צְחֵי.
צַחֲוָנָא (Dt 8, 15) *a. m.* Dürre.
צְחוֹק *h. m.* Lachen.
צָחוֹר *h. m.* weiss, hell.
צַחוּתָא (Ex 17, 3, MS צַהוּתָא) *a. f.* Durst, Dürre.
צַחְצַח I *h. Pilp.* 1. glätten; 2. polieren; 3. hell sein; 4. klar reden.
צַחְצַח II *h. Pilp.* zerschneiden.
צחח *a., pt. pass. pl.* צְחִיחִין Ct 5, 14 glänzen. *Palp. imp. pl.* צַחְצַחוּ Jer 46, 4 polieren.
צְחֵי (Ex 17, 3, Ri 15, 18, MS stets צְהֵי) dürsten. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אַצְחֵינוּן Jes 48, 21 (MS אַצְהֵינוּן) dürsten lassen.
צַחְיָא (Jer 48, 18, MS צְדִיוּתָא) *a. m.* Dürre.
צַחְיוּתָא *a. f.* Durst.

צַחֲנָה *h. f.* 1. Stinkendes; 2. ein Gericht von kleinen Fischen.

צַחֲנִתָא *a. f.* 1. *c. s.* צַחֲנַתְהוֹן Ez 23, 20 Stinkendes; 2. Gericht aus kleinen Fischen.

צַחְצוּחַ *h. m.* 1. Glanz; 2. Glänzendes; 3. Tropfen.

צַחְצוּחָא *a. m.* 1. *c.* צַחְצוּחַ Na 3, 3 Glanz; 2. glänzend.

צַחְצוּחִית *h. f.* Tropfen.

צַחְצַח s. צָחַח.

צַחְצְחָא *a. m., pl. f.* צַחְצְחָן Jes 32, 4 deutlich, klar.

צָחַק *h. Pi.* scherzen, heiter sein.

צְחַק *a.* dass.

צְטָמָא *x. m.* (στόμωμα) Stahl.

צִטְרָא *a. m.* Seite.

צֵיאֲתָא *a. f.* Schmutz.

צִיב *h. m.* Faser.

צִיבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ästchen, Zweig.

צִיבְחַד (Ru 2, 7, MS צִיב חַד) *a. m.* ein wenig.

צִיבְחַר l. צִיבְחַד.

צִיבְתָא *a. f.* Zweig, Ästchen.

צַיִד *h. m.* Unterhalt.

צִיד *a.* bei. לְצִיד Ex 19, 15 zu, bei.

צַיָּד *h. m.* 1. Jäger; 2. Fischer; 3. Vogelsteller.

צַיָּדָא *a. m., pl.* צַיָּדִין Jes 33, 21 dass.

צֵידָא *a. m.* 1. *c. s.* צֵידֵיהּ Gn 27, 30 Jagd; 2. Gn 27, 3 Jagdbeute, Wildpret; 3. Nachstellen.

צידא. צידיהון (LvJI 11, 11) l. mit MS צִירֵיהוֹן, s. צִירָא I.

צֵידָה I *h. f.* Jagen, Fangen.

צֵידָה II *h. f.* Reisekost.

צִידוֹן Ortsname.

צִידוֹנָאָה *a. m., pl. d.* צִידוֹנָאֵי Dt 3, 9 aus Sidon.

צִידוֹנִי *h. m.* dass.

צֵידוּתָא *a. f.* Speise.

צַיְדָן Ortsname.

צַיְדָנָאָה *a. m.* aus Zajdan.

צַיְדָנִי *h. m.* Fänger, Schmeichler.

צַיְדְתָא Ortsname.

צִיּוּן *h. m.* 1. Kenntlichmachen (der Grabstätten); 2. Grabmal; 3. Merkmal.

צִיּוּנָא (2 K 23, 17) *a. m.* dass.

צִיּוּר *h. m.* Bildwerk.

צִיּוּרָא *a. m.* 1. Malerei, Bildwerk; 2. *ind.* צִיּוּר Ex 27, 16 (MS צַיָּר) Stickerei; 3. *pl.* צִיּוּרִין Ri 5, 10 mit Stickerei verzierter Stoff.

ציח. כצ׳ (Jes 18, 4 Ar., MS כְּצִיחַ), l. כְּצִיחַ.

צִיחִין *h. m.* Gericht aus kleinen Fischen (?), vgl. צַחֲנָה.

צִיל *a.* klar sein. *Itpe.* klar werden.

צִילָא *a. m.* klar.

צִילוּתָא *a. f.* Klarheit.

צַיְמָנִית *h. f.* Fasterin.

צִיֵּן *h. Pi.* 1. kenntlich machen; 2. auszeichnen. *Pu. pt.* 1. kenntlich gemacht; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* sich auszeichnen.

צַיֵּן *a. Pa.* kenntlich machen.

צִינוּק *h. m.* Gebund.

צִינוֹקָא (Jer 29, 26) *a. m.* Halseisen.

צִיפָּה s. צוּפָּה.

צִיץ *h. m.* 1. Blume; 2. Stirnblech des Hohenpriesters; 3. Troddel; 4. Faser.

צִיצָא I *a. m.* 1. Ex 28, 36 Stirnblech des Hohenpriesters; 2. Platte; 3. Est II 1, 2 (nicht MS) ein Edelstein; 4. *pl.* צִיצִין Lv 11, 9 Flosse; 5. Flügel (?); 6. *pl.* ציצין NuJI 24, 24 (MS ציען), l. סִיעָן, s. סִיעֲתָא.

צִיצָא (Lv 11, 16) II *a. m.* eine Raubvogelart.

צִיצָה *h. f.* 1. Blüte; 2. Schaufädenquaste.

צִיצֵי *a. m.* Piepen.

צִיצִית *h. f., pl.* צִיצִיּוֹת 1. Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִיצִיתָא *a. f.* 1. *c.* צִיצִית Ct 5, 2 (MS צִיצַת) Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִיקִין *h. m. pl.* Zuthat (zu Speisen).
צִיקָן *h. m.* geizig.
צִיֹר Ortsname.
צִיר I *h. m.* Wehen (der Gebärenden).
צִיר II *h. m.* Saft.
צִיר III *h. m.* Thürzapfen.
צִיר IV *h. m.* Bote.
צַיָּר *h. m.* 1. Künstler; 2. Maler; 3. Sticker.
צַיָּרָא *a. m., ind.* צַיָּר Ex 26, 36 Sticker.
צִירָא I *a. m.* Saft.
צִירָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* צִירוֹהִי Ex 26, 19 Zapfen; 2. Thürzapfen.
צִיָרָא *a. m.* 1. Dt 28, 53 Bedrängnis; 2. Dt 20, 19 Einengung, Belagerung.
ציירא (LvJI 11, 17) l. צַדְיָא?
צֵירוּף *h. m.* 1. Vereinen; 2. Läuterung.
צִירָן *h. m., f.* צִירָנִית triefend.
צִירְנָא *a. m.* dass.
צִירְתָא I *a. f.* Angst.
צִירְתָא II *a. f.* Thürzapfen.
צֵית *a.* לְצֵית Ex 9, 8, עַל צֵית Ex 9, 22 gegen hin. עַד צֵית Gn 11, 4 bis zu.
צַיְתָא *a. m.* Hören.
צַיְתָנִית *h. f.* Horcherin.
צֵיתוֹרָא (EchR 1, 5 MS) *x. m.* (σαθρός) hinfällig.
צֵל *h. m.* Schatten.
צִלָּא *a. m.* dass.
צְלָא I *a.* 1. neigen; 2. abweichen; 3. *pt. pl.* צָלַן Ho 9, 8 auslegen (von Schlingen). *Pa. imp.* צַלִּי Nu 21, 7 beten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּצְלֵי Dt 24, 17 neigen, beugen; 2. entfernen. *Itpe. ipf.* יִצְטְלֵי Jes 40, 20 wanken.
צְלָא II *a.* rösten.
צַלָּא *a. m.* Fell.
צַלָּאָה *a. m., pl. d.* צוּלָאֵי Mi 1, 5 (MS צוּלָאֵי) l. צַלָּאֵי (?) Lederhändler.
צָלַב *h.* henken, kreuzigen. *Ni.* gehenkt werden.
צְלַב, צְלֵיב *a., pf.* 1 *pl.* צְלֵיבְנַן Est II 8, 13, *ipf.* יִצְלוֹב Gn 40, 19 dass. *Itpe. pf.* אִצְטְלִיב Dt 21, 24 gehenkt werden.

צַלְבְּתָא (צַלְבְּרָא?) *a. m.* Aal.
צִלָּה *h. f.* Schatten.
צָלָה *h.* rösten. *Ni.* geröstet werden.
צָלְהַב *h., pt. pass.* מְצֻלְהָב glänzend.
צַלְהֵב *a.* 1. glühen; 2. erglühen machen, anzünden. *pt. pass.* מְצַלְהַב Ez 1, 7 glühend, feuerrot.
צַלְהוֹבָא *a. m., c.* צַלְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
צְלוּב *h. m.* Pfahl, Kreuz.
צְלוּבָא *a. m.* Gehenkter.
צְלוּחָא *a. m.* Stück.
צְלוֹחִית *h. f.* Flasche.
צְלוֹחִיתָא *a. f., ind.* צְלוֹחִית Ex 16, 33 dass.
צָלוּל *h. m.* klar.
צְלוּלִיבָא *a. m.* Ricinus.
צְלוּתָא s. צִילוּתָא.
צְלוֹתָא *a. f., pl.* צְלָוָן (צְלוֹתִין) 1. *ind.* צְלוֹ Gn 18, 22, *c. s.* צְלוֹתִי Dt 10, 10 Gebet; 2. *ind.* צְלוֹ Gn 14, 22 Schwur, Gelübde.
צָלַח *h.* Erfolg haben. *Hi.* 1. dass.; 2. gelingen; 3. gelingen lassen. *Ho.* gedeihen.
צְלַח *a.* 1. spalten; 2. *ipf.* יִצְלַח Jos 1, 7, Jer 23, 5 (MS an beiden Stellen יַצְלַח) Erfolg haben. *Pa. pf.* צַלַּח Gn 22, 3 spalten. *Aph.* 1. *pt.* מַצְלַח Gn 39, 2 Erfolg haben; 2. gelingen, gedeihen; 3. *pf.* אַצְלַח Gn 24, 21 gelingen lassen.
צִלְחָא *a. m.* Stück.
צִלְחֲתָא *a. f.* einseitiger Kopfschmerz, Migräne.
צָלִי *h. m.* geröstetes Fleisch.
צְלִיבָא (Dt 21, 23) *a. m.* Schandpfahl, Kreuz.
צְלִיבָה *h. f.* Henken, Kreuzigen.
צְלִיבְתָא *a. f., c.* צְלִיבַת Thr 5, 13 (MS צְלִיבַת) dass.
צְלִיָּה *h. f.* Rösten.
צָלִיל *h. m.* leer.
צְלִילָא *a. m.* 1. klar; 2. leer.
צַלִּין *a. f. pl.* 1. eine Art Datteln (viell. zu lesen פַּצִּילִין); 2. Est II 5, 1 Ausg. Dav., l. צְלָוָן, s. צְלוֹתָא.

צְלִינִית *h. f.* Beterin.
צָלַל I *h.* versinken. *Hitp.* dass.
צָלַל II *h.* 1. klar sein; 2. sich klären. *pt. pass.* צָלוּל klar. *Ni.* klar werden. *Pi.* 1. klar machen, klären; 2. klar werden.
צָלַל III *h. Hi.* Schatten werfen.
צָלַל IV *h. Pilp.* klirren, klatschen.
צְלַל I *a.* klar werden.
צְלַל II *a.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִצְּלְן 1 S 3, 11 gellen; 2. *pf.* 3 *pl. f.* צְלָא Hb 3, 16 Soc 59 zusammenschlagen. *Palp.* dass.
צְלֶלְפּוֹנִית weiblicher Personenname (vgl. צְלְפּוֹנִי).
צְלַם *a. Pa.* mit Bildwerk versehen.
צֶלֶם *h. m.* 1. Ebenbild; 2. Statue; 3. Götzenbild.
צַלְמָא *a. m.* 1. *c.* צְלֵם Gn 1, 27, צֵילַם Dt 4, 25, *pl. c. s.* צַלְמֵיהוֹן Dt 7, 5 dass.; 2. jKil 30[d] l. צִנְמָא.
צַלְמוֹן, **צַלְמוֹנָה** Ortsname.
צַלְמוֹנִית *h. f.* ein Einzelner (eigentl. Figürchen).
צַלְמָוֶת *h. f.* 1. Finsternis; 2. Hölle.
צַלְמָנָא *a. m., pl. d.* צַלְמָנַיָּא Gn 31, 19 Götzenbild.
צָלַע *h.* hinken, straucheln. *Pi.* dass.
צֶלַע *h. m.* Straucheln, Fall.
צֵלָע I, **צַלְעָה** *h. f., pl.* צְלָעוֹת 1. Rippe; 2. Seitengemach.
צֵלָע II (Jos 18, 28, MS צֶלַע) Ortsname.
צַלְעָה *a. m.* Lederhändler.
צָלַף *h. Hi.* zum Schlag ausholen.
צְלַף *a. Aph.* dass.
צָלָף *h. m.* Kaperstrauch (*Capparis spinosa*).
צְלְפּוֹנִי Ortsname.
צַלְפְּחָא s. צְלַבְחָא.
צְלְצוּל *h. m.* 1. Binde, Band (Riemen?); 2. schmaler Gürtel.
צְלְצוּלָא *a. m.* dass.
צֶלְצַל *h. m.* Pauke, Becken.
צְלָצַל *h. m.* Lederdecke (?).

צִלְצְלָא *a. m.* 1. *pl.* צִלְצְלִין 1 S 10, 5, צִלְצְלָן Pauke, Becken; 2. s. צוּצַלְתָּא.
צְלַק *a.* spalten. *Itpe.* gespalten werden.
צַלֶּקֶת *h. f.* Narbe (Vertiefung).
צַלְקְתָא *a. f.* dass.
צַלְתָּא (bBech 21[b]) Ortsname (?).
צָמֵא *h.* dürsten. *Hi.* verdürsten lassen.
צְמָא I *a.* abschneiden. *Pa.* dass.
צְמָא II *a. Pa.* erhören.
צָמֵא *h. m.* durstig.
צָמָא *h. m.* Durst.
צִמְאָה *h. f.* dass.
צִמָּאוֹן *h. m.* dass.
צָמַד *h.* 1. anschirren; 2. anordnen. *Ni.* verbunden werden.
צְמַד *a.* 1. zusammenhalten; 2. *pf.* 2 *pl.* צְמַדְתּוּן Ez 34, 4 Soc 59 verbinden; 3. *pt. pass. pl.* צְמִידִין 1 K 19, 19 anschirren; 4. ordnen; 5. gewöhnen. *Itpe.* wiederhergestellt werden.
צֶמֶד *h. m.* 1. Joch; 2. Gespann.
צִמְדָּא *a. m.* dass.
צִמּוּחָא *a. m.* 1. *c.* צִמּוּחַ Am 7, 1 Sprossen; 2. *ind.* צִמּוּחַ Jes 40, 31 Spross.
צִמּוּק *h. m.* Rosine.
צִמּוּקָא *a. m., pl.* צִמּוּקִין Na 3, 12 dass.
צִמּוּתָא *a. m.* 1. Einberufung; 2. Versammlung.
צָמַח *h.* sprossen. *Ni. Pi.* dass. *Hi.* 1. dass.; 2. sprossen lassen, hervorbringen.
צְמַח (Gn 2, 5) *a.* dass. *Pa.* 1. *inf.* צַמָּחָא Ri 16, 22 dass.; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּצַמַּח Dt 29, 22 sprossen lassen. *Aph.* 1. *pf.* אַצְמַח Ex 10, 5 sprossen; 2. *pf.* אַצְמַח Gn 2, 9 sprossen lassen.
צָמֵחַ, **צָמַח** *h. m.* mit kleinen Ohren versehen (?).
צֶמַח *h. m.* 1. Spross; 2. Blase, Bläschen (am Körper); 3. Name des Messias; 4. כְּפַר צ׳ Ortsname.
צִמְחָא *a. m.* 1. *c. s.* צִמְחַהּ Gn 19, 25 Spross; 2. Bläschen; 3. *pl.* צִמְחָן Samenzwiebeln.

צִמְחוֹן *h. m., pl.* צִמְחוֹנִין, צִמְחוֹנוֹת Spross, Schoss.
צִמְחוֹנָא *a. m.* dass.
צַמְיָא *a. m.* צ׳ קַיְטָא Bezeichnung einer frühreifen Fruchtart.
צָמִיד *h. m.* 1. Zubindung (eines Gefässes), Deckel; 2. Schaar; 3. gewöhnt; 4. Armband.
צְמִידָא *a. m.* gewöhnt.
צְמִירְתָא *a. f.* 1. Blasenstein; 2. hitzig.
צְמִית *h. m.* Verfall.
צְמִיתָא *a. f.* Hören.
צֶמֶל *h. m.* Geschlechtsreife.
צָמַם *h. Hi.* zusammenbinden. *Pilp.* 1. drängen, drücken; 2. genau bestimmen; 3. knapp bemessen.
צְמַם *a. Palp.* 1. drängen; 2. verschleiern. *Itpalp.* 1. knapp bemessen sein; 2. verschleiert sein.
צָמֵם, צָמוּם *h. m.* mit schwammigen Ohren behaftet.
צִמְעַ *h. m.* mit herabhängenden Ohren behaftet.
צִמְצְמִי weibl. Personenname.
צָמַק *h.* zusammenschrumpfen. *Pi.* 1. zusammenschrumpfen lassen; 2. einkochen. *Pu. Hitp.* zusammenschrumpfen.
צְמַק *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* einkochen.
צֶמֶר *h. m.* Wolle. צ׳ גֶּפֶן Baumwolle.
צַמָּר *h. m.* Wollhändler.
צְמַר *a. Pa.* erhitzen. *Pealal* צְמַרְמַר Schauer empfinden.
צִמְרָא *a. m.* Hitze, Erhitzung, Fieber.
צְמָרָאָה *a. m., pl. d.* צְמָרָאֵי Gn 10, 18 Zamräer.
צְמָרִי *h. m.* dass.
צַמַרְמוּרָא *a. m.* Fieberschauer.
צַמַרְמוֹרֶת *h. f.* dass.
צָמַת *h.* 1. zusammenziehen; 2. sich zusammenziehen, gequetscht sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu. pt.* 1. zurückhaltend, züchtig; 2. verbündet, versammelt.

צְמַת *a.* zusammenziehen. *Pa.* versammeln. *Itpa.* sich versammeln.
צַנָּא I *a. m.* Korb.
צַנָּא II (1 S 14, 4, MS שַׁנָּא) *a. m.* Fels.
צִנַּבְרָאָה *a. m.* aus Zinnabraj.
צִנַּבְרִי Ortsname.
צִנָּה I *h. f.* 1. Fels; 2. *pl.* צִנִּים eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).
צִנָּה II *h. f.* 1. Kälte; 2. *pl.* צִנִּים Eisscholle.
צִנָּה III *h. f.* Schild.
צְנוֹן *h. m.* eine Rettigart mit runder Frucht.
צָנוּעַ *h. m.* züchtig, fromm.
צִנּוֹר *h. m., pl.* צִנּוֹרוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch (in der Thürschwelle); 3. weibl. Scham; 4. Wasserstrahl. Speichel; 5. Haken.
צִנּוֹרָא *a. m.* 1. *pl. c.* צִנּוֹרֵי Koh 1, 7 (MS צִבּוּרֵי) Rinne, Kanal; 2. Zapfenloch; 3. Speichel; 4. Haken.
צִנּוֹרִית *h. f.* Haken.
צִנּוֹרִיתָא *a. f.* Gabel.
צִנּוֹרְתָא *a. f., pl. d.* צִנּוֹרְיָתָא Nu 14, 14 dass.
צְנִינָא *a. m.* 1. unfruchtbar; 2. kalt.
צְנִיעָא *a. m., ind.* צְנִיעַ Mi 6, 8 züchtig, demütig, fromm.
צְנִיעוּת *h. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Bescheidenheit; 3. Verborgenes.
צְנִיעוּתָא *a. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Verbergung.
צְנִיפָא (Est II 1, 3, MS צְנוּפָא) *a. m.* 1. Schrei (eines Vogels); 2. wiehernd.
צְנִית I *h. f.* Korb.
צְנִית II *h. f.* Verhärtung (am Fuss).
צְנִיתָא *a. f.* eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).
צָנַם *h., pt. pass.* צָנוּם hart.
צֶנֶם *h. m.* Fels.
צִנְמָא *a. m.* dass.
צָנַן *h.* 1. kalt werden, kalt sein; 2. geschlechtliche Erregung verlieren. *pt.*

צוֹנֵן kalt. *pl.* צוֹנְנִין kaltes Wasser. *Ni.* geschlechtliche Erregung verlieren. *Pi.* 1. kalt machen, abkühlen; 2. den Geschlechtstrieb nehmen. *Pu.* *Hitp.* abgekühlt werden, kalt werden.

צְנַן *a.* dass. *Itpe.* kalt sein.

צנגא (bNaz 22[b]) l. צַנְפָּא.

צָנַע *h.* verwahren. *Pi.* zurückhalten. *Hi.* 1. dass.; 2. verborgen halten. *Ho.* *pt.* wohlverwahrt, sauber.

צְנַע *a.*, *pt. pass.* צְנִיעָא 1. verwahrt; 2. *pl.f.* צְנִיעָן Ru 4, 1 züchtig, demütig; 3. heimlich. *Pa.* sich verbergen heissen. *Aph.* *ipf.* 2 *sg.* *c. s.* תַּצְנְעִנּוּן Nu 17, 19 verwahren. *Itpe.* *pf.* אִצְטְנַע Ct 8, 2 (MS אִצְטַבַּע) 1. verwahrt werden; 2. sich verbergen.

צִנְעָא *a.* *m.* Verborgenheit. בְּצִנְעָא Koh 12, 13 heimlich.

צְנִעָה *h.* *f.* dass. בְּצ׳ heimlich.

צָנַף *h.* wiehern.

צְנַף *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יְצַנְּפוּן Jes 13, 22 (MS יְנַצְּפוּן) schreien (von verschiedenen Tieren).

צַנְפָּא *a.* *m.* 1. (Jes 17, 6, MS צַנְּפָּא) Wipfel; 2. *pl.* צַנְפָּן Zipfel.

צִנְּתָא I *a.* *f.* Kälte.

צִנְּתָא II *a.* *f.* Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צַנְתְּרָא *a.* *m.*, *pl.* צַנְתְּרִין Est II 1, 2 Röhre.

צָעָא *a.* *f.*, *pl.* צָעִין Schüssel.

צְעָא. *pt. pl.* צעי (Spr 3, 20) l. רְסוּ, s. רְסַס.

צָעַד *h.* schreiten. *Hi.* schreiten lassen.

צְעִידָה *h.* *f.* Schritt.

צָעִיר *h.* *m.* 1. gering; 2. jung.

צַעֲצוּעִים *h.* *m.* *pl.* (*bibl.*) Bildwerk.

צָעַק *h.* schreien, klagen. *pt.* צוֹעֵק Ankläger. *Ni.* angeklagt werden. *pt.* נִצְעָק Angeklagter.

צְעַק, צְעִיק *a.*, *pf.* 3 *pl.* צְעִיקוּ Ri 4, 3 schreien.

צְעָקָה *h.* *f.* Anklage.

צָעַר *h.*, *pt.* צוֹעֵר klein, gering. *Pi.* quälen. *Hi.* als gering betrachten. *Ho.* als gering betrachtet werden. *Hitp.* 1. sich grämen; 2. sich quälen.

צְעַר *a.* *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּצַעַר Est II 2, 5 geringschätzen, beschimpfen; 2. *pt.* מְצַעַר Koh 7, 19 Ausg. Ven. 1525 quälen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִצְטַעַר Koh 10, 9 sich grämen, sich betrüben; 2. gequält werden.

צַעַר *h.* *m.* 1. Schmerz; 2. צ׳ בַּעֲלֵי חַיִּים Tierquälerei; 3. Mühsal; 4. Schmerzensgeld.

צַעֲרָא *a.* *m.* 1. *ind.* צְעַר Gn 3, 16 Schmerz; 2. Schande.

צַעֲרוּתָא *a.* *f.* Betrübnis.

צְפָא *a.* *Itp.* ausschauen.

צִפָּא *a.* *m.* Reihe.

צִפָּא *a.* *m.* Überzug.

צָפַד *h.* zusammenziehen.

צִפְדְּנָא, צִפְדּוֹנָא *a.* *m.* eine Krankheit.

צָפָה I *h.* 1. ausschauen, schauen. *pt.* צוֹפֶה Seher; 2. voraussehen. *Pi.* hoffen, erwarten.

צָפָה II *h.* *Pi.* überziehen. *Pu.* *pt.* überzogen.

צָפָה *h.* *f.* dünne Platte, Blech (?).

צְפוּתָא *a.* *m.*, *c.* צְפוּת Ez 25, 6 Übermut.

צִפּוּי *h.* *m.* Überzug.

צָפוֹן *h.* *m.* Norden.

צְפוֹן. בַּעַל צ׳ (Nu 33, 7) Ortsname.

צִפּוּנָא (Ex 26, 20) *a.* *m.* Norden.

צְפוֹנִי *h.* *m.* nördlich.

צִפּוֹר *h.* *m.* 1. Vogel; 2. s. צְפַר.

צִפּוֹרָא s. צִפְּרָא.

צִפּוֹרָאָה *a.* *m.* aus Zippori.

צִפּוֹרִי I, צִפּוֹרִין Ortsname.

צִפּוֹרִי II *h.* *m.* aus Zippori.

צפורי (bBer 8[a]) vgl. פְּסוֹרִי.

צִפּוֹרֶן *h.* *m.* *f.* 1. Fingernagel; 2. Grabeisen; 3. eine Spezerei (Teufelsklaue).

צִפּוֹרְנִי *h.* *m.* aus Zippori.

צִפּוֹרֶת *h.* *f.* צ׳ כְּרָמִים eine Heuschreckenart.

צִפּוֹרְתָא *a. f.* Nachtigall (?).
צַפַּחַת *h. f.* ?
צפידנא s. צְפַדְנָא.
צַפִּיחִית s. צַפַּחַת.
צְפִיָּה *h. f.* Abfliessen.
צְפִירָא (Lv 16, 9) I *a. m.* Ziegenbock.
צְפִירָא II *a. m.* Geflecht (s. aber סְפִירָא).
צְפִירָה *h. f.* 1. Rundung, geflochtener Rand; 2. Umweg (?).
צְפִירְתָא *a. f.* Ziege.
צְפִיתָא *a. f.* Leuchter.
צָפוֹן *x. m.* (σάπων) Seife.
צָפַן *h.* verbergen. *Hi.* offenbaren (?).
צָפַן *x.* (vgl. σάπων) *Hi.* einseifen.
צָפְנַת weibl. Personenname.
צִפְעוֹן *h. m.* giftige Schlange.
צָפַף I *h., pt. pass.* צָפוּף gedrängt. *Pilp.* sich drängen. *Hitpalp.* dass.
צָפַף II *h. Pilp.* zwitschern.
צְפַף I *a. Palp. pt. pass.* selten. *Itpalp.* 1. sich drängen; 2. knapp haben.
צְפַף II *a. Palp.* zwitschern.
צַפְצָפָה *h. f.* eine Weidenart.
צְפַר I *a.* pfeifen.
צְפַר II *a.* flechten.
צֶפֶר *h. m.* Rand. צ׳ נֶפֶשׁ Zwerchfell (?).
צַפְרָא (Gn 19, 27) *a. m.* Morgen.
צַפְרָא I *a. m.* Pfiff.
צַפְרָא II *a. m.* 1. Geflecht; 2. Rundung.
צִפְּרָא *a. m., ind.* צִפַּר Dt 4, 17 Vogel.
צְפַרְדֵּעַ *h. m.* Frosch.
צַפְרִירָא *a. m.* 1. Morgenzeit; 2. *pl.* צַפְרִירֵי Ct 4, 6 (MS נַפְרִירֵי) Morgendämon.
צִפַּרְתָּא *a. f.* 1. kleiner Vogel; 2. Nachtigall (?).
צְפַת Ortsname.
צַפְּתָא *a. f., ind.* צַפָּא Jer 31, 11 Kummer.
צִפְּתָא *a. f.* Decke, Matte.
צוּצְרָא s. כְּצוּצְרָא.
צוּצְרְיָא Ortsname.
צַר I *h. m.* Feind.
צַר II *h. m.* 1. eng. צ׳ עַיִן missgünstig; 2. Angst.
צְרָא *a. m.* Zweig.

צְרָא (Est II 4, 1, MS עֲרָא) *a.* 1. zerreissen; 2. spalten. *Pa.* dass. *Itpe.* zerrissen werden, zerrissen sein.
צְרַב I *a.* verbinden. *Pa.* dass.
צְרַב II *a. Pa. inf.* צָרְבָא Jes 6, 13 anbrennen, versengen.
צָרֶבֶת *h. f.* 1. Brandnarbe; 2. Vertiefung.
צַרְדָּא *a. m.* 1. eine Vogelart; 2. l. צִדְרָא.
צְרָדָה *h. f.* 1. Schnipsen (mit den Fingern); 2. Betäubung (?).
צָרוֹב *h. m.* Goldschmied.
צָרָה I *h. f.* Nebenfrau.
צָרָה II *h. f.* Not, Leiden.
צרוך s. צָרְכָא.
צְרוֹר *h. m.* 1. Knoten; 2. Beutel; *pl.* צְרוֹרוֹת Kiesel.
צְרוּיָה Ortsname.
צָרַח *h.* schreien.
צְרַח *a.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִצְטָרְחָן Nu 24, 24 l. יִסְתַּחְרָן (?), s. סְחַר.
צִרְחָא *a. m.* Unruhe.
צֳרִי *h. m.* ein wohlriechendes Harz.
צְרִיָא *a. m.* Höhlung, Spalt.
צָרִיד *h. m.* ungemischt, trocken.
צְרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. צְדִידָא.
צְרֵדָה Ortsname.
צְרִיחָא *a. m., c.* צְרִיחַ Ri 9, 46 Warte (?).
צָרִיךְ *h. m.* 1. nötig, erforderlich; 2. benötigt, erfordernd.
צְרִיכָא *a. m.* 1. *ind.* צְרִיךְ Gn 16, 12 dass.; 2. fraglich (der Klarstellung bedürftig).
צְרִיכוּתָא *a. f.* Mangel.
צָרִיף I *h. m.* Alaun.
צָרִיף II *h. m.* Geflecht (als Zelt). גִּנּוֹת צְרִיפִין Ortsname.
צְרִיפָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ortsname.
צְרִיפְתָא (Jer 2, 22, MS בּוֹרִיתָא) *a. f.* Alaun.
צְרִירָא *a. m.* 1. Bündel; 2. 2 K 9, 30 l. mit MS צְדִידָא.
צָרַךְ *h.* 1. nötig haben; 2. genötigt sein. *Ni.* dass. *Hi.* für benötigt erklären, verpflichten. *Ho.* 1. genötigt

sein, bedürfen; 2. als nötig befunden werden.

צְרַךְ *a.* 1. nötig haben, bedürfen; 2. genötigt sein, müssen. *Aph.* für benötigt erklären, verpflichten. *Itpe. ipf.* 2 *sg. f.* תִּצְטָרְכִין Jes 60, 19 1. genötigt sein; 2. nötig haben.

צָרְכָּא *a. m.* 1. *c.* צוֹרֶךְ Koh 2, 5, *pl. c. s.* צָרְכָךְ Dt 2, 7 Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Notwendiges, Nötiges; 4. *ind.* צְרוֹךְ Dt 32, 17 Wert, Nutzen.

צָרַם *h.* 1. abreissen; 2. reissen.

צָרַע *h. Hitp.* aussätzig werden.

צְרַע *a. Itp.* dass.

צִרְעָה *h. f., pl.* צְרָעִים, צִרְעִיּוֹת Horniss.

צָרַעַת *h. f.* Aussatz.

צַרַעְתָּא, צָרַעְתָּא *a. f.* dass.

צָרַף *h.* 1. läutern; 2. löten. *Pi.* 1. läutern; 2. vereinigen; 3. festigen; 4. Kleingeld in Grossgeld wechseln. *Hitp.* vereinigt werden, verbunden werden.

צְרַף *a.* 1. *pt.* צָרִיף Jer 9, 6 läutern; 2. vereinigen. *Pa.* 1. *pt.* מְצָרֵיף Ma 3, 3 läutern; 2. vereinigen. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. sich verbinden.

צָרְפָּא *a. m.* Schmelztiegel.

צַרְפָּא *x.* Name eines Gottes (Σερᾶπις).

צָרְפִית *h. f.* aus Zarphat.

צָרְפַת (Ob 20) Ortsname.

צַרְצוּר *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. eine Heuschreckenart.

צַרְצוּרָא *a. m.* eine Vogelart.

צַרְצְרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Grille.

צָרַר *h.* 1. einwickeln; 2. zusammenwickeln; 3. binden, zusammenbinden. *Ni.* zusammengepresst sein.

צְרַר *a.* 1. *pt. pass.* צְרִיר Ex 12, 34 einwickeln; 2. *pf.* צַר Ex 32, 4 pressen. *Pa. pt. pass. pl.* מְצָרְרִין Jos 9, 4 zusammenbinden.

צְרָרָא *a. m.* 1. *c.* צְרַר Gn 42, 35 Bündel, Beutel; 2. Geld; 3. Stein.

צְרֵרָיָה Ortsname.

צָרְתָא *a. f.* Nebenfrau.

צַתְרָא *x. m.* (σαθρός) hinfällig.

צירתא (DtJI 28, 22) l. mit MS צִירְתָא.

צַתְרָה, צַתְרִיתָא *a. f.* Saturei.

צָתַת *a. Pa.* anzünden (?).

ק

ק 1. der neunzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen 100; 3. als Präfix (= קָא) קָתָנֵי er lehrt. קָאָמַר er sagt.

קָא (Est II 5, 1, nicht im MS) = קָאִים, s. קוּם.

קָאֵי (Est II 8, 15, MS קָאֵיי) = קָאִים, s. קוּם.

קאיהי. נכיה ק (bBabB 68b) l. נִגְהֲקַיְהוּ, s. נִגְהַקָא.

קָאַת *h. f.* Pelikan.

קָאתָא (Lv 11, 18, MS קָתָא) *a. f.* dass.

קַב *h. m.* 1. ein Hohlmass. *du.* קַבַּיִם Doppelkab; 2. eine Holzkappe für amputierte Beine.

קַבָּא (2 K 6, 25) *a. m.* dass.

קַבָּאָה (?) *a. m.* dass.

קֵבָה *h. f.* 1. der faltige Magen der Wiederkäuer; 2. Labmagen.

קֻבָּה *h. f.* 1. Wölbung; 2. Zelt; 3. Bordell.

קָבָה *h. Pi.* mit Holzkappe versehen (ein amputiertes Bein).

קִבּוּל *h. m.* 1. Annehmen, Aufnehmen; 2. Auffangen.

קִבּוּלָא *a. m.* dass.

קַבּוֹלֶת *h. f.* Übernahme.

קָבוּסִי s. קָפּוּסִי.

קִבּוּץ h. m. 1. Versammeln; 2. Angesammeltes.

קִבּוּרָא a. m. 1. Knäuel; 2. Blütenknäuel der Palme; 3. s. קֶבֶר.

קְבוּרָה h. f. Begräbnis.

קַבּוּרָאָה a. m. Totengräber.

קְבוּרֶת h. f. Erhöhung (am Arm).

קְבוּרְתָּא (Gn 35, 20) a. f. Begräbnis.

קוּבְטִי x. f. (κοπτή), pl. קוּבְטִיּוֹת ein gewürztes Gebäck.

קוּבִיטוֹן, קוּבְטִין x. m. (ἀκκούβιτον) Sopha.

קְבוּטִין x. m. (κιβώτιον) Kasten.

קָבוּטַל, קָבוּטַר männl. Personenname (*Capitolius*?).

קוּבְטָרָא x. m. (κιβωτάριος) Kistenmacher.

קוּבְטִירָה x. f. Geflecht, Seil.

קַבְיָא a. m. ein Hohlgefäss.

קוּבְיָא x. f. (κυβεία) Würfelspiel.

קֳבֵיל (Gn 28, 17) a. vor, gegenüber. לָקֳבֵיל Ex 28, 27, c. s. לְקִבְלָךְ Gn 33, 12, כָּל קֳבֵיל (l. כִּלְקֳבֵיל), מִקֳּבֵיל Lv 5, 8 dass. כָּל קֳבֵיל דִּ dementsprechend, wie.

קְבִילְתָּא a. f., c. s. קְבִילְתֵיהּ Ex 22, 22 Klage, Anklage.

קוּבְיוּסְטוּס x. m. (κυβευτής) Würfelspieler.

קוּבְיוּסְטִיסָא x. m. dass.

קְבִיעָא a. m. Bestimmung, Festsetzung.

קְבִיעוּתָא a. f. dass.

קְבִיצָה h. f. Sammeln.

קָבַל h. klagen, sich beklagen. *Pi.* 1. empfangen, erhalten; 2. annehmen; 3. auf sich nehmen. *Pu. pt.* beliebt. *Hi.* (auch mit פָּנִים) Höflichkeit erweisen, besuchen. *Hitp.* 1. angenommen werden; 2. aufgefangen werden; 3. empfangen.

קְבַל I a. 1. *ipf.* יִקְבַּל Ex 22, 22 klagen, sich beklagen; 2. (mit אַפִּין) höflich behandeln, besuchen. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַבֵּיל Lv 20, 17 erhalten, empfangen; 2. aufnehmen; 3. *pf.* 2 *sg.* קַבֵּילְתָּא Gn 3, 17 annehmen, willig aufnehmen; 4. übernehmen; 5. klagen. *Itpa. pf.* אִתְקַבַּל Dt 33, 21 aufgenommen werden, angenommen werden. *Istaf.* entgegenkommen.

קְבַל II a., *ipf.* יִקְבַּל Jes 13, 10 finster werden. *Aph. pt.* מַקְבִּיל Am 5, 8 (MS מַקְבִּיל) verfinstern.

קֳבַל h. gegenüber, widerspenstig.

קֳבַל a. s. קֳבֵיל.

קִבְלָא (Gn 15, 17) a. m., *ind.* קְבַל Ex 10, 22 Dunkelheit, Finsternis.

קִבְלָא a. m. 1. *ind.* קְבַל Koh 5, 15 Auffassen; 2. Gegenmittel.

קַבָּלָה h. f. 1. Auffangen; 2. Empfangen; 3. Empfangenes, Überlieferung; 4. Propheten und Hagiographen; 5. (später) Geheimlehre, Mystik.

קַבָּלוּתָא a. f. Annahme.

קבלי l. קִבְלִי.

קבולין, קבילין l. קִבְלִין.

קובליים (jJom 39[d]) l. קוּבְלִים.

קַבְּלָן h. m. 1. Übernehmer (einer Verpflichtung); 2. Empfänger; 3. Hehler.

קַבְּלָנָא a. m. 1. Übernehmer (von Gütern); 2. Überlieferer.

קַבְּלָנָא a. m. Entgegennahme (Beantwortung).

קַבְּלָנוּת h. f. 1. Übernahme (einer Verpflichtung); 2. Annahme (einer Arbeit).

קַבֶּלֶת s. קֻבּוֹלֶת.

קַבַּלְתָּא a. f., c. קַבָּלַת Koh 5, 15 (MS קְבַל) Aufnehmen, Fassen.

קַבְנָאָה a. m. Umwallung (?). Vgl. אֲקוּנְבָאָה.

קְבַם x. (vgl. κοτταβίζω) *Pa.* Erbrechen erregen.

קבסי l. קָפּוּסִי.

קוּבִיסִין? (jTaan 68[a]) männl. Personenname.

קיבוסת. לו ק׳ (jSanh30[b]) l. לוקיבוסת (?) x. m. (λογοκλέπτης) Plagiator.

קָבַע I *h.* festsetzen. *pt. pass.* קָבוּעַ 1. feststehend; 2. fest bestimmt; 3. am Ort haftend. *Ni.* 1. bestimmt werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* befestigen. *Pu. pt.* besetzt.

קָבַע II *h.* berauben.

קְבַע I *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּקְבְּעִנּוּן Dt 6, 9 befestigen; 2. festsetzen. *Pa. pt. pass. pl.* מְקַבְּעִין Est II 8, 15 besetzen. *Itpe.* eingesetzt werden.

קְבַע II *a.* berauben.

קֶבַע *h. m.* 1. Festsetzung; 2. Festgesetztes.

קִבְעָא s. קוּבְעָא.

קִבְעָא *a. m.* 1. Festsetzung; 2. Stellung, Platz.

קִבַעְתָּא *a. f.* dass.

קָבַץ *h. Pi.* sammeln. *Ni. Hitp.* versammelt sein.

קֶבֶץ *h. m.* Zusammenfügung.

קִיבָר *x. m.* (κιβαρός) 1. grobes Mehl; 2. daraus gebackenes Brot.

קָבַר *h.* 1. begraben; 2. verwahren. *Ni.* begraben werden. *Pi.* begraben.

קְבַר I *a.* 1. *pt. pass.* קְבִיר Dt 33, 21 begraben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְקַבְּרִין Nu 33, 4 begraben. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְקַבְרַת Gn 35, 8 begraben werden.

קְבַר II *a.* anschwellen.

קֶבֶר *h. m., pl.* קְבָרִים, קְבָרוֹת Grab.

קִבְרָא (Nu 19, 18) *a. m.* dass. בַּת קִבְרַיָּא ein Vogel.

קִבְרִיָּא, קִבְרִיאֵל Flussname.

קַבְרִין *h. m.* Name eines Vogels (?).

קַבַּרְנִיט *x. m.* 1. (κυβερνήτης) Steuermann; 2. bSot 13ª l. פַּלְמוֹרִין (?).

קַבַּרְנִיטָא *x. m.* dass.

קִבְּתָא (Nu 25, 8) *a. f., pl.* קַבֵּי 1. Gewölbe; 2. Bordell; 3. Zelt.

קְבוֹתִין s. קְבוּטִין.

קָדַד *h.* schneiden, ausschneiden. *Pi.* 1. durchschneiden; 2. eindringen. *Ni.* ausgeschnitten sein.

קְדַד *a.* dass.

קִדָּה (Ez 27, 19) *h. f.* 1. Mutterzimmt (*Laurus Cassia*); 2. ק׳ לְבָנָה Costus (?).

קָדוֹחָא *a. m.* Durchlöcherer (von Perlen).

קִדּוּמָא *a. m.* 1. Gn 25, 6 Osten; 2. *ind.* קִדּוּם Gn 41, 6 Ostwind; 3. Morgen.

קָדוֹשׁ (EstII 5, 1) *h. m.* heilig. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא Gottesbezeichnung.

קִדּוּשׁ *h. m.* 1. Heiligung; 2. Benediktion zur Weihe eines Tages; 3. auch *pl.* Trauung. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 4. Ankündigung (von Neumond oder Jobeljahr); 5. priesterliche Waschung von Händen und Füssen; 6. Bereitung des Reinigungswassers (durch Einschütten der Asche von der roten Kuh).

קִדּוּשָׁא *a. m.* 1. Benediktion zur Weihe eines Tages; 2. Trauung; 3. *ind.* קִדּוּשׁ Ex 40, 30 priesterliche Waschung von Händen und Füssen; 4. Recitieren von Bibelstellen mit קדשׁ.

קִדּוּשָׁה s. קְדֻשָּׁה.

קָדַח *h.* 1. bohren, durchbohren; 2. sich entzünden. *Hi.* 1. durchlöchern; 2. anbrennen lassen; 3. הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ (seine Speise anbrennen lassen) spöttischer Ausdruck für heidnisches Opfer.

קְדַח *a.* 1. durchbohren, durchlöchern; 2. sich entzünden; 3. aufsprossen. *Aph.* durchgraben.

קֶדַח *h. m.* Entzündung.

קִדְחָא *a. m.* dass.

קַדַּחְתָּא (Dt 28, 22) *a. f.* Fieber.

קַדְיָא (Lv 11, 17) *a. m.* eine Vogelart.

קְדִידָה *h. f.* Ausschneiden.

קְדִיחְתָּא, קְדִיחוּתָא *a. f.* Entzündung.

קָדִים *h. m.* Ostwind.

קְדִימָה *h. f.* Vorangehendes.

קוּדְייקוֹס l. קִינִיקוֹס.

קְדִירָה s. קְדֵרָה.

קְדִירְתָּא s. קִדְרָא.

קַדִּישָׁא *a. m.* 1. *ind.* קַדִּישׁ Lv 11, 44 heilig; 2. Name eines Gebets.

קְדָלָא *a. m., ind.* קְדַל Ex 23, 27 Nacken.

קָדַם *h.* 1. vorangehen; 2. früher thun. *Pi.* zuvorkommen. *Hi.* 1. dass.; 2. im voraus thun. *Ho. pt.* früher.

קְדַם *a.* (mit אַפִּין) besuchen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl. c. s.* קַדְּמוּנִי 2 S 22, 6 (Soc 59 קְדָמוּנִי) entgegentreten. *inf. c.* לְקַדָּמוּת Ex 19, 17 entgegen; 2. vorangehen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תְּקַדְּמוּן Gn 19, 2 (MS תְּקַדְּמוּן) früh thun. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַקְדִּימוּ Gn 26, 31 früh thun; 2. zuvorkommen; 3. aufsuchen.

קֶדֶם *h. m.* Vorzeit.

קודם (SchirR 6, 4) l. קִירוֹס.

קֳדָם (Gn 29, 26) *a., c. s.* קֳדָמַי Gn 30, 30 vor. מִן קֳדָם Gn 27, 30 von vor. לְקֳדָם Ex 24, 2 vor hin. קֳדָם דְּ Gn 13, 10 (MS קֳדָם *c. inf.*) מִן קֳדָם דְּ ehe. מִן קֳדָם דְּ Ex 19, 18 dementsprechend, dass.

קַדְמָא *a. m.* 1. *ind.* קְדַם Jes 23, 7 Vorzeit; 2. *pl.* קַדְמִין *a.* Gn 1, 1 Anfang, Vorzeit. מִלְּקַדְמִין Gn 3, 15 ehedem.; *b.* vorhergehende Zeit. מֵאִתְמָלֵי וּמִדְּקַדְמוֹהִי Gn 31, 2 (MS קַמּוֹהִי) gestern und vorgestern; *c.* Ostseite. מִלְּקַדְמִין Gn 3, 24 östlich.

קַדְמָאָה *a. m.* 1. Gn 25, 25, *ind.* קַדְמַאי Ex 12, 2 erster. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Nu 10, 13 zuerst; 2. vorderer. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Gn 11, 2 östlich; 3. *pl. d.* קַדְמָאֵי Lv 26, 45 (MS ohne Vocalisation) früherer. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Gn 13, 4 ehemals.

קַדְמוֹנָאָה *a. m.* alter. *pl. d.* קַדְמוֹנָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קַדְמוֹנִי *h. m.* uranfänglicher, alter.

קַדְמוּת s. קָדַם.

קַדְמוּת (Gn 33, 2, Lv 5, 8) *a.* zuerst.

קַדְמוּתָא *a. f.* 1. erstes Mal; 2. früherer Zustand.

קַדְמְתָא *a. f.* 1. Morgen; 2. מִן קַדְמַת דְּנָא Koh 1, 9, מִלְּקַדְמַת דְּנָא Ez 38, 17 Soc 59 ehedem.

קָדַן s. קָדָה.

קדיקה l. לְקָדִיקָה, s. לְקַמִּיקָא.

קָדְקֹד *h. m.* 1. Scheitel; 2. höchste Stelle.

קָדְקְדָא *a. m.* dass.

קָדַר I *h. Hi.* sich verfinstern.

קָדַר II *h.* s. קָדַד.

קְדַר I *a.* finster werden. *pt. pass.* geschwärzt. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְקַדָּרוּ Ct 1, 5 schwarz werden.

קְדַר II *a.* s. קְדַד.

קְדֵר *h. m.* 1. Kochtopf; 2. Unterleib.

קַדָּר *h. m.* Topfhändler.

קִדְרָא (Nu 11, 8) *a. m.* Kochtopf.

קְדֵרָה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קדריה. ק׳ פרסקיה (jKil 28ª) l. קַרְיוֹפַרְסְקָה.

קַדְרִיוּנְטֵס *x. m.* (κοδράντης) eine Münze (= 2 λεπτά).

קֶדְרִינוֹן *x. m.* (κέδρινον) aus Cedernholz.

קֶדְרוֹס (Gn 6, 15) *x. m.* Ceder (Kiefer?).

קְדָרִיתָא (Ct 1, 6, MS קְדִירְתָא) *a. f.* schwarz.

קָדַשׁ *h.* heilig sein. *Pi.* 1. heiligen, weihen; 2. den Monat ankündigen; 3. trauen; 4. verheiraten; 5. verboten machen; 6. Hände und Füsse waschen (v. d. Priestern); 7. das Reinigungswasser bereiten. *Pu. pt.* 1. getraut; 2. geweiht. *Hi.* weihen. *Ho. pt.* geweiht. *Hitp.* 1. geheiligt werden; 2. verboten werden.

קַדֵּשׁ *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* קַדְּשֵׁיהּ Ex 20, 11 heiligen, für heilig erklären, heilig halten; 2. trauen, eine Frau nehmen; 3. *pt. pl.* מְקַדְּשִׁין Ex 40, 30 Hände und Füsse waschen (v. d. Priestern); 4. die Weihebenediktion sprechen; 5. den Monat ankündigen. *Aph. ipf.* יַקְדִּישׁ Lv 27, 14 weihen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְקַדַּשׁ Ex 29, 21 geheiligt werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַדְּשׁוּן Ex 19, 22 sich heiligen; 3. sich trauen lassen.

קֹדֶשׁ *h. m.* 1. Heiligkeit. כְּתָבֵי הַקֹּדֶשׁ 1. Hagiographen; 2. Heiliges. קָדָשִׁים קַלִּים Heiliges niederen Grades. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים Hochheiliges.

קֻדְשָׁא *a. m.* 1. Heiligkeit. לְבוּשֵׁי קֻדְשָׁא Ex 28, 2 heilige Kleider; 2. Heiligtum. קוֹדֶשׁ קֻדְשַׁיָּא Ex 26, 33 Allerheiligstes; 3. קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא Est II 5, 1 Gottesbezeichnung.

קַדְשָׁא *a. m.* 1. Gn 24, 22 Ohrring; 2. Name eines Fisches.

קְדֻשָּׁה *h. f.* 1. Heiligkeit; 2. Heiligung; 3. Name der dritten Benediktion des Achtzehngebets; 4. Weihebenediktion.

קָדְשִׁין Ortsname.

קַדִּשְׁתָּא *a. f., c.* קְדוּשַּׁת Lv 21, 9 Heiligkeit.

קְהָא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* קְהָאָה 1 K 14, 4 (MS קְמָה) stumpf werden; 2. erschlaffen; 3. Menstruum haben; 4. herb sein.

קְהָא (?) II *a. Aph.* versammeln.

קָהָה I *h.* 1. stumpf werden; 2. sich ekeln. *Pi.* verwerfen. *Hi.* stumpf machen. *Hitp.* stumpf werden.

קָהָה (?) II *h. Hitp.* sich vereinigen.

קֵהֶה *h. m.* 1. erschlafft; 2. dunkel.

קְהִיתָא (?) *a. f.* Versammlung.

קָהַל *h. Hi.* versammeln. *Hitp.* sich versammeln.

קָהָל *h. m.* Gemeinde.

קְהָלָא (Nu 20, 4) *a. m.* dass.

קְהִלָּה *h. f.* 1. dass.; 2. Versammlung.

קְהַרְמָנָא *x. m.* Vorgesetzter.

קוּ. *ipf.* 2 *sg. f.* (v. קוּם) תֵּיקוּ (תְּקוּ) es bleibt stehen. 1 *pl.* נֵיקוּ (נְקוּ) wir stehen.

קַו *h. m.* Zone, Schicht.

קְוָא, קְנָא *a. m., pl.* קְוִין Jes 59, 5 Faden.

קוּא s. קִיא.

קְוָא *a.* 1. *Aph.* versammeln; 2. s. קְהָא.

קַוָּאָה *a. m.* Fadenmacher, Spinner.

קוֹבִיסִין s. unter קב׳.

קוֹבְעָא *a. m., pl.* כּוֹבְעִין Ex 28, 40 helmähnliche Kopfbedeckung.

קוֹבְעַיָּא Ortsname.

קוֹבְעֲתָא *a. f.* Befestigung (?).

קוד *h. m.* Holzgefäss.

קוֹדָא *a. m.* dass.

קוֹדֶם *h.* ק׳ לְ vor. ק׳ שֶׁ ehe.

קוֹדֶשׁ s. קֹדֶשׁ.

קָוָה I *h.* sammeln. *Hi.* 1. dass.; 2. als Tauchbad benützen.

קָוָה II *h. Pi.* hoffen.

קוּהָא *a. m.* Herbes.

קִוּוּי I *h. m.* Ansammlung.

קִוּוּי II *h. m.* Hoffnung.

קוֹזִית männl. Personenname.

קְוָחָא *a. m., pl.* קְוָחִין Sac 1, 8 (MS קְחָחִין) eine Farbe von Pferden.

קוּטָא *a. m.* Herde.

קוֹטִית *h. f.* ein Mass.

קוֹטֶן *h. m.* 1. Kindheit; 2. der Kleinste.

קוֹל *h. m., pl.* קוֹלוֹת 1. Stimme; 2. Schall. בַּת קוֹל 1. Widerhall; 2. Gottesstimme.

קוֹלָן *h. m.* lärmend.

קוֹלָא (Am 3, 5) *a. m.* Falle, Klappnetz.

קוֹלָב *h. m.* 1. Axt; 2. Haken.

קוּם *h. Pa.* 1. bestätigen; 2. erfüllen. *Hitp.* 1. bestätigt werden; 2. bestehen; 3. sich erfüllen.

קוּם *a., pf.* קָם Ex 20, 18 stehen. *pt. pass.* קְיָם *a.* feststehend, gewiss; *b.* zukommend; 2. *pf.* קָם Gn 22, 3 aufstehen; 3. *ipf.* 3 *pl.* יְקוּמוּן Nu 30, 12 bestehen bleiben; 4. abgestanden werden. *Pa.* 1. *pf.* קַיֵּים Nu 30, 15 bestätigen; 2. Dt 32, 8 feststellen; 3. *inf.* קַיָּמָא Dt 8, 18 erfüllen; 4. *inf.* קַיָּמָא Gn 6, 19 erhalten; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּקַיֵּים Dt 6, 13 schwören; 6. *pf.* קַיֵּים Gn 50, 5 schwören lassen; 7. Gn 28, 30 geloben. *Aph.* 1. *pf.* אֲקִים Ex 40, 18, אוֹקִים aufstellen, hinstellen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲקִים Dt 18, 18 einsetzen; 3. aufrechterhalten. *Pal. ipf.* 3 *pl.* יְקוֹמְמוּן Jes 61, 4 (MS יְקָמְמוּן) aufrichten.

Itpa. 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיַּם Gn 19, 20 erhalten bleiben, leben bleiben; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיַּם Gn 26, 28 bestätigt werden; 3. *pt.* מִתְקַיַּם Nu 23, 19 sich erfüllen. *Ittaph. pf.* אִתְּקַם Ex 40, 17, אִתּוּקַם aufgestellt werden.

קוּם *h. m.* Molke.

קוּמָא *a. m.* dass.

קוֹמָה *h. f.* 1. Statur; 2. Manneslänge.

קוֹמָנִיתָא *a. f.* Schimmel (am Brot).

קוֹמֶץ *h. m.* 1. eine Hand voll; 2. soviel mit den Mittelfingern gefasst werden kann.

קוֹמְתָא (Est II 1, 3) *a. f.*, *ind.* קוֹמָא Jes 10, 33 Statur.

קוֹנָח, קוֹנָם, קוֹנָס absichtliche Veränderungen von קָרְבָּן.

קוֹנִיתָא *a. f.* ein Kraut.

קוֹנָמָא absichtl. Veränderung v. קָרְבָּן.

קוֹנְעָה *h. f.* Bezeichnung der Gattin (eigentl. ein Kleidungsstück der Frauen?).

קוֹס *h. m.* Becher.

קוֹסָא s. קַסָּא.

קֻיסְטוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.

קוֹסִי. ק׳ פּרפּירָאן (EchR 2, 22) l. קוֹסִימְרַפִּיזִין.

קוֹסֵם *h. m.* Wahrsager.

קֻסְרָא *x. m.* (καυσάριος) gebrechlich.

קוֹסֶת *h. f.* Wölbung (?).

קוֹעָא *a. m.* Kehle.

קוֹעָאָה *a. m., pl. d.* קוֹעָאֵי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

קוּעַד. *ipf.* 3 *pl.* נקוּעדון (Spr 10, 30) l. נַעַמְרוּן, s. עֲמַר.

קוֹף I Buchstabenname.

קוֹף II *h. m.* Affe.

קוֹפָא *a. m., pl.* קוֹפִין 1 K 10, 22 dass.

קוֹפָא *a. m.* 1. Stange; 2. Weinstock (auf Stangen?); 3. Nadelöhr; 4. s. כִּפָּה.

קוֹפָאָה *a. m.* Weinstock. בֵּית קוֹפָאֵי 1. Ortsname; 2. Familienname.

קוּפָּה I (קִפָּה?) *h. f.* Bodensatz, Geronnenes.

קוּפָּה II s. קֻפָּה.

קוּפְתָא s. קֻפְתָא.

קוּפִינָא *a. m.* die Stielöffnung des Hackeneisens.

קוּץ *h.* abschneiden.

קוּץ I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קַצּוּ Nu 13, 23 abschneiden; 2. bestimmen. *Pa.* abziehen.

קוּץ II *a., ipf.* 2 *pl.* תְּקוּצוּן Lv 26, 15 Überdruss haben.

קוֹץ *h. m.* 1. Dorn; 2. Fadenende; 3. Stückchen; 4. Häkchen.

קָוַץ *h., pt. pass.* קָווּץ stachlig. *Pi.* Dornen entfernen. *Hitp.* von Dornen gereinigt werden.

קָוֵץ *h. m.* vollhaarig.

קוֹצָה I *h. f.* Häkchen.

קוֹצָה II *h. f.* Färberröte, Krapp (?).

קְוֻצּוֹת *h. f. pl.* Locken.

קוֹצֶם s. קוֹצָה II.

קוּק *h. m.* Pelikan.

קוּקוּ Quaken.

קוּקְיָא *a. m.* eine Vogelart.

קֻוקְיָא *a. m.* Blöker, Schaf.

קֻוקִין *x. m. pl.* Kohlenpfanne (?).

קוּקִיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קוּקְלְתָא s. קִיקְלְתָא.

קוּקְנָא *a. m.* Wurm.

קוּקְנִיתָא *a. f.* Flasche, Krug.

קוּר *a.* kühlen.

קוֹר I *h. m.* Palmkohl (Gipfeltrieb der Palme).

קוֹר II *h. m.* Kälte.

קוֹרָא I *a. m.* Palmkohl.

קוֹרָא II (Gn 8, 22) *a. m.* Kälte.

קוֹרָא *h. m.* 1. Rebhuhn; 2. Thürklopfer (?).

קוֹרָאָה (1 S 26, 20, MS קוֹרְאָה) *a. m.* Rebhuhn.

קוֹרָה I *h. f.* Abkühlung. קוֹרַת רוּחַ Erquickung.

קוֹרָה II *h. f.* 1. Balken, Gebälk; 2. Köcher.

קוֹרֶט *h. m.* 1. Stückchen; 2. Tropfen.

קוֹרָיָן *h. m.* Pressbalken (der Olivenpresse)?
קוֹרָנִית *h. f.* Thymian.
קוֹרָנִיתָא *a. f.* dass.
קוֹשְׁטְ *h. m.* Kostwurz (*Costus speciosus*).
קוֹשִׁי *h. m.* 1. Anstrengung, Mühe; 2. Verhärtung.
קָזָא *a. m.* Baumwollenkorn.
קָזְדוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.
קָזָז *a. Pa.* abrechnen.
קְזָזָה *h. m.* Krume, Stückchen.
קַזָּי *h. m.* Abrechner.
קוֹזְמִין *x. m.* (κόσμιον) Schmucksache.
קוֹזְמִיקוֹן *x. m.* (κοσμικόν) die Welt betreffend.
קוֹזְמוֹקְרָטוֹר *x. m.* (κοσμοκράτωρ) Weltherrscher.
קוֹזְמָרִין *x. m.* (κοσμάριον) Schmuck.
קְזִקְזְתָא *a. f.* Schröpfkopf.
קְחָחָא *a. m., pl.* קְחָחִין Sac 1, 9 eine Farbe von Pferden. S. קְוָחָא.
קַטָּא I *a. m.* Katze (?).
קַטָּא II *a. m.* Stück.
קְטָא I *a.* gewinnen.
קְטָא II *a.* abreissen.
קֶטֶב Name eines Dämons (Verderben).
קִטְבָּא dass.
קַטָאבָא *x.* (κατάβα) steige hinab.
קְטַבִּי *h. m.* eine Art Olivenpresse.
קַטַבְלִימוֹן *x. m.* (καταβλητόν) Schuldzahlung.
קַטַבוֹלָא, קַטַבוֹלְיָא *x. f.* (καταβολή) Polster.
קַטֵּיגוֹר *x. m.* (κατήγωρ) Ankläger.
קַטֵּיגוֹרָא *x. m.* dass.
קַטֵּיגוֹרְיָא *x. f.* (κατηγορία) Anklage.
קַטַּדִּיקִי *x. f.* (καταδίκη) Verurteilung, Bestrafung.
קַטַאדִיקוֹס *x. m.* 1. dass.; 2. (κατάδικος) Verurteilter.
קָטָה *h.* abhacken.
קִיטָּה *x. f.* (κοίτη), *pl.* קַטִּיוֹת 1. Lager; 2. Teppich.
קַטָּה *h. f.* Spalt.
קְטוֹלָא *a. m., ind.* קְטוֹל Jes 22, 5 Töten.
קְטוֹלָא (Nu 35, 16) *a. m.* Mörder.
קְטוֹלָא *a. m., ind.* קְטוֹל Gn 46, 6 Töten, Tötung.
קְטוּנְתָא Beiname eines Mannes.
קְטוֹעָא *a. m.* Holzhacker.
קְטוּף *h. m.* 1. Abpflücken; 2. Abreissen.
קְטוּפָא *a. m., c.* קְטוּף Ct 2, 12 Wegraffung.
קְטוֹפָא *a. m., pl.* קְטוֹפִין Ob 5 Winzer.
קְטוּפָא *a. m.* abgepflückte Traube.
קְטוֹר (Est II 1, 3) Ortsname.
קְטוֹרָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Gurt.
קְטוּרָה weibl. Personenname.
קְטוּתָא *a. f.* Stück.
קְטִיזְמָה *x. m.* (κτίσμα) Werk.
קוֹטִיזְמִי *x. f.* (καταζημία) Schaden.
קִטְקֵט *h. Pilp.* dünnschlagen.
קְטַט I *a.* zanken. *Itpo. pf.* 3 *pl.* אִתְקוֹטַטוּ Thr 4, 15 (MS נְצוּ) dass.
קְטַט II *a. Pa.* kleinmachen.
קְטָטָה *h. f.* Zank, Streit.
קִיטִּי s. קִיטָּה.
קַטְיָא *a. m. pl.* Gurke (*Cucumus Chate*, *C. sativus*).
קְטִילְתָא *a. f., c.* קְטִילַת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Tötung.
קַטִּינָא *a. m.* 1. klein, kurz; 2. männl. Personenname.
קַטִּינוּתָא *a. f.* Jugendzeit.
קְטִיפָא *a. m.* abgepflückte Traube.
קְטִיפָה *h. f.* 1. Abpflücken; 2. Überwurf.
קְטִיתָא *a. f.* Stück.
קְטַל *a.* 1. *inf.* מִקְטַל Nu 35, 30 töten; 2. abhauen. *Pa. inf.* קַטָּלָא Ex 17, 3 töten, morden. *Itpe. inf.* אִתְקְטָלָא Ex 21, 15 getötet werden.
קְטָלָא (Lv 20, 9) *a. m.* Tötung, Todesstrafe.
קַטָּלָה, קַטָּלָא *x. f.* (κατέλλα) Halskette.
קַטָּלְיוֹן, קַטָּלְיָזָא *x. m.* (κατάλυσις) Bazar, Chan.
קַטְלִיזְקִי (קַטְלִיאַקִי)? *x. f.* eine Arte Kiste.
קַטְלִית *x. f.* (κοτύλη) Hüftgelenk.

קַטְלַפְטָא x. (κατὰ λεπτά) im Détail.
קַטְלִיקוֹס s. קָתָלִיקוֹס.
קָטַם I h. abreissen. Ni. abgerissen werden.
קָטַם II h. mit Asche verdecken.
קְטַם I a. abreissen.
קְטַם II a. zu Asche werden.
קִטְמָא (Lv 1, 16) a. m. 1. Asche; 2. pl. קטמי DtJII 25, 11 l. קִטְנוֹי, s. קִטְנָא.
קטמום (jTaan 69ᵃ) l. הטמום, s. טִימוֹס.
קִטְמָנָא a. m., pl. קִטְמָנִין Sac 6, 3 aschfarben.
קָטֹן h. Hi. klein machen.
קָטָן h. m., f. קְטַנָּה, pl. קְטַנִּים 1. klein; 2. Kind; 3. unmündig (Knabe bis nach vollendetem 13. Jahr, Mädchen bis nach vollend. 12. Jahr); 4. pl. Harnröhre.
קִיטוֹן x. m. (κοιτών), pl. קִיטוֹנִיּוֹת Schlafzimmer, Kammer.
קִטוֹנָא (Ct 3, 4) x. m. dass.
קִטְנָא a. m. 1. das schwächere Ende; 2. Schweif; 3. בֵּית קִטְנִין Schamglied.
קַטְנוּת h. f. 1. Kleinheit; 2. Jugend; 3. Kleingläubigkeit.
קַטְנוּתָא a. f. Jugend.
קְטַנְטִין x. m. (κτάντης) Mörder.
קוֹטְנִים h. m. pl. eine Art Hülsenfrucht.
קִטְנִין a. m. pl. Hülsenfrüchte.
קִטְנִית h. f., pl. קִטְנִיּוֹת Hülsenfrucht.
קְטִיסִין x. m. pl. ?
קִטְסְפָאָה a. m. aus Ktesiphon.
קְטִסְפוֹן Ortsname.
קָטַע h. abhauen. Pu. pt. verstümmelt, verkürzt.
קְטַע (Thr 1, 10 Ven. 1517) a. 1. dass.; 2. verkürzen. Itpe. ipf. 3 pl. יִתְקַטְעוּן Koh 8, 13 (Ven. 1517 אִתְקַטְעִין) verkürzt werden.
קִטֵּעַ h. m. Verstümmelter.
קֶטַע h. m. 1. Stück; 2. Abteilung.
קִטְעָא a. m. Schnitt.
קַטָּעָא a. m. Holzhacker.

קָטַף h., pt. pass. kurz abgerissen. Ni. kurz abgerissen werden. Pi. 1. pflücken; 2. abreissen; 3. um sich greifen (v. Feuer). Pu. pt. seiner Fähigkeit beraubt.
קְטַף a. 1. ipf. 2 sg. תִּקְטוֹף Lv 25, 5 pflücken; 2. hinwegreissen. pt. pass. seiner Fähigkeit beraubt. Itpe. 1. pf. 3 sg. f. אִתְקַטִּיפַת Jer 48, 25 hinweggerafft werden; 2. hinweggerissen werden.
קֶטֶף h. m. 1. Balsam; 2. Balsambaum.
קִטְפָא a. m., ind. קְטַף Gn 37, 25 dass.
קִטָּפָא (Lv 26, 5) a. m. Weinlese.
קַטְפְרֵים x. m. (καταφερής) abschüssig.
קַטְפְּרָס x. f. pl. (καταφοράς) Schläge.
קַטַפְרַקְטוֹס x. m. (καταφρακτός) bepanzert.
קטיקטון (VajR 15) l. קַטְרִיטוֹן.
קָטַר h. dampfen, duften. Pi. Hi. räuchern.
קְטַר I a. Aph. pf. ipf. יַקְטַר Ex 30, 7 als Dampf aufsteigen lassen.
קְטַר II a., pf. 3 sg. f. קְטַרַת Gn 38, 28 binden, knüpfen. Pa. pt. pl. f. מְקַטְּרָן Ez 46, 22 verbinden.
קִטְרָא I a. m. 1. Rauch; 2. Nebel.
קִטְרָא II a. m. 1. pl. c. קִטְרֵי Jes 7, 18, Verband; 2. pl. c. קִטְרֵי Est II 6, 10 Gelenk; 3. Verknüpfung, Verknotung; 4. Knoten.
קַטְרַב h. m. ein Pflock am Joch.
קַטְרְבָא a. m. dass.
קַטְרֵג x. (κατηγορέω) anklagen. Pass. angeklagt werden.
קִטְרֵג x. dass.
קטרינון (Midr. Teh 17, 3) l. קַטְדִיקִי.
קִטְרוֹן I Ortsname.
קִטְרוֹן II h. m. eine Art Walnuss.
קַטְרִיטוֹן x. m. (vgl. κατάῤῥοος) Katarrh, Fluss.
קִטְרָטוֹן x. m. (κιτρᾶτον) eine Medizin.
קִטְּרוֹן x. m. (κεντυρίων) Hauptmann.
קטורין. כל ק׳ l. בְּלִקְטוּרִין.

קַטַּרַקְטוֹן *x. m.* (καταῤῥάκτης) Fallthüre.
קטריקי l. קַטְדִּיקֵי.
קְטָרְתָּא (Lv 16, 13, MS קְטוּרְתָּא) *a. f.*, *c.* קְטוֹרֶת Ex 30, 1 Räucherwerk.
קִיא *h. Hi.* speien.
קֵיבָה s. קֵבָה.
קֵיבְתָא (Dt 18, 3) *a. f.* der rauhe Magen der Wiederkäuer.
קִידָא (Am 6, 10) l. mit MS יְקִידָא.
קִידָה *h. f.* Prosternation.
קִיהָה *h. f.* Schleife.
קִיּוּם *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.
קִיּוּמָא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung; 3. *ind.* קִיּוּם Nu 30, 11 Gelübde; 4. *ind.* קִיּוּם Lv 5, 4 Eid.
קִיּוּמְתָא *a. f.* 1. *c.* קִיּוּמַת Nu 30, 14 Schwur.
קִיחָה *h. f.* 1. Gebrauch von קח; 2. s. קִיהָה.
קִיטָא (Gn 8, 22), קַיְטָא *a. m.* Sommer.
קיטא 1. Tos Sanh V 1 l. קִטָּא, s. קִטָּא II; 2. jTaan 69ᵃ l. קִטָּא, s. קִטָּא I (?); 3. Neg XI 7 l. קִיטָא, s. קִיטָה.
קַיְטָא *a. m.* Feigentrockner.
קִילָא *a. m.* leicht.
קִילוֹנִי *h. m.* Rufer.
קַיָּם *h. m.* 1. beständig; 2. lebend; 3. giltig.
קַיָּמָא *a. m.*, *ind.* קַיָּם Dt 32, 40 1. bestehend, beständig; 2. *pl.* קַיָּמִין Dt 9, 4 lebend. קַיָּם אֲנָא Nu 14, 28 so wahr ich lebe.
קְיָמָא *a. m.* 1. *ind.* קְיָם Gn 9, 13 Abkommen, Vertrag; 2. *ind.* קְיָם Nu 30, 3 Eid; 3. *ind.* קְיָם Gn 28, 20 Gelübde; 4. *pl. d.* קְיָמַיָּא Ex 18, 16 Satzung; 5. *pl. c. s.* קְיָמוֹהִי Dt 28, 54 Bund.
קִימָה *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Aufstellen.
קיין (bBech 44ᵇ) l. קִיק.
קֵינָאָה (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter, Schmied.
קִינָה *h. f.* Klagelied.
קֵינִי Ortsname.
קיינך (jSanh 27ᵇ) absichtliche Veränderung v. קִנְיָךְ, s. קִנְיָא.
קִיסָא *a. m.*, *pl.* קִיסִין Koh 12, 9 Ven. 1517 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.
קייסטור l. קֻיְסְטוֹר.
קִיסִינָאָה *a. m.* hölzern.
קִיסָם *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Ortsname.
קִיסְמָא *a. m.* Span.
קִיסָמִית *h. f.* dass.
קַיָּף Beiname einer Person (Wahrsager).
קִיפָה (קִפָּה) *h. f.* Bodensatz. S. קוּפָה.
קִיֵּץ *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen lassen; 2. als Nachkost (für den Altar) verwenden. *Hi.* wecken.
קַיִץ *h. m.* 1. Sommer; 2. Nachkost (für den Altar).
קַיָּץ *h. m.* Feigentrockner.
קִיצָה (קִצָּה?) *h. f.*, *pl.* קִיצִין bestimmte Zeit.
קֵיצוֹן *h. m.* sommerlich.
קִיצוּתָא (קִצּוּתָא?) *a. f.* 1. bestimmte Zeit; 2. bestimmte Summe.
קִיק I *h. m.* Pelikan.
קִיק II *h. m.* mit langen Hoden.
קִיק III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).
קִיקָיוֹן (Jon 4, 6) *h. m.* dass.
קִיקַלְתָּא (Jer 19, 7, MS קִלְקַלְתָּא) *a. f.* Mist, Kot.
קִיר *h. m.* Rand.
קַיָּרָא *a. m.* Pechhändler.
קֵירוּב *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung; 3. Freundlichkeit.
קֵירוּד *h. m.* Striegeln.
קֵירוּי *h. m.* Gebälk, Bedachung.
קִישׁ (קַשׁ, schallnachahmend) vom Klirren einer Münze.
קִישָׁן *h. m.* mit nach innen gekrümmten Beinen behaftet.
קִכְלֵי *x. f.* (κίχλη) Drossel.
קַל *h. m.* 1. leicht. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus*; 2. gering; 3. nachlässig behandelt; 4. rasch.
קַלָּא *a. m.* Erdscholle.

קָלָא *a. m., c.* קָל Gn 3, 8 1. Stimme; 2. Schall. בְּרַת קָלָא Hall (göttliche Stimme).

קָלָא *a. m.* Erleichterung.

קולא 1. VajR 15 l. קורא; 2. VajR 37 l. קוֹלָב.

קֶלָּא (קֵלָּא) *x. f.* (κέλλα), *pl.* קֶלִּין Celle.

קָלָא *x. m.* (κόλλα) Leim.

קלא. ק׳ פנדר (BerR 50) l. קַלָאפַנְדַּר.

קְלָא I *a., pt. pl.* קָלַן Nu 21, 6 sengen, verbrennen.

קְלָא II *a., ipf.* יִקְלֵי Dt 25, 3 (MS יֵיקַל) verächtlich werden. *Aph. ipf.* יַקְלֵי Dt 27, 16 verächtlich machen.

קַלָּא *h. m.* Röster (von Ähren).

קָלָאִילָן *x. m.* (κελάϊνον) blauschillernd.

קוֹלָב *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.

קַלְבָּא *a. m.* eine Art Harz.

קוֹלְבוֹן *x. m.* (κόλλυβον), *pl.* קוֹלְבוֹנוֹת Aufgeld, Agio.

קוֹלְבָן *x. m.* (κολοβός) kurzfüssig.

קַלְבַּנְטָרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhepolster.

קַלְבּוֹם (?) *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid. S. קוֹלָב.

קלבסים (PethEch Ar.) l. קַלֵּרְסִים s. קְלִירוֹס.

קְלִיבוֹסֶת *x. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüftbein.

קְלִיבְסְתָּא *x. f.* dass.

קְלוּבְקָרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.

קַלַבְרִיָא Name einer Landschaft (Καλαβρία).

קַלְגַּס *x. m.* (καλιγάτος) gemeiner Soldat.

קַלְגְרִיפוֹן (viell. פַּלַגְרִיפוֹן) *x. m.* (vgl. *pala* u. ἀγρεῖφνα) ein Ofengerät zum Scharren und Anspiessen.

קלד *x. Itpa.* eingeschlossen werden.

קלידיקוס (Mech Ex 17, 14) l. קְלֵירָכוֹס, s. כְּלֵירָכִין.

קָלָה I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.

קָלָה II *h.* verbrennen.

קָלָה männl. Personenname.

קְלָוֹן *x.* (κελεύων) befehlend.

קִלּוּחַ *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.

קִלּוּחָא *a. m.* dass.

קוֹלְנִיָא (Ez 27, 17) l. קוֹלְוְיָא *x. m.* (κόλβια, κόλλυβα) Näschereien.

קְלוֹמִית l. קְרוֹמִית.

קָלוֹן *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht; 3. Bordell.

קְלוֹנִית *h. f.* Bordell.

קִלּוּס *x. m.* (vgl. καλῶς) 1. Loben, Preisen; 2. Tanzen.

קִלּוּסָא *x. m.* dass.

קְלֻוסִיס *x. f.* (κέλευσις) Befehl.

קְלוּעַ (1 K 14, 3) l. mit MS וְלוּעַ, s. וְלוּעָא.

קִלּוּף *h. m.* Abgeschältes, Rinde.

קְלוּפָא *a. m., c.* קְלוּף Gn 30, 37 Abschälen.

קַלּוּת *h. f.* ק׳ ראש Leichtsinn.

קְלוּתָא *a. f.* Geringschätzung.

קָלַח *h.* 1. sich ergiessen; 2. giessen. *Pi.* 1. giessen, ergiessen; 2. sich ergiessen, herbeiströmen.

קְלַח *a. Pa.* abwerfen.

קֶלַח *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* קְלָחִים, קְלָחוֹת Stengel (eines Krauts).

קַלְחָא *a. m.* Stengel.

קאלוחסין (SchemR 43) l. קַאלְפְּרָסִין *x.* (καλὴ πρᾶσις) Verkauf unter Garantie.

קַלַּחַת *h. f.* Kessel.

קָלַט *h.* 1. annehmen, einziehen. *pt. pass.* קָלוּט eingezogen, d. h. ohne Auswüchse (Klauen). 2. auffangen; 3. (einen Mörder) in die Freistadt aufnehmen; 4. angehen (vom Pfropfreis).

קְלַט *a.* 1. annehmen; 2. einziehen; 3. in die Freistadt aufnehmen. *Itpe.* eingesaugt werden.

קַלְטָא *a. m.* Annahme.

קוֹלוּטוֹס *x. m.* (κηλήτης) mit Hodenbruch behaftet.

קַלְטוֹר *x. m.* (κουράτωρ) ein Hofbeamter.

קַלְפִּירָה (jMeg 73^d) x. m. (κλιντήρ) Lehnsitz.

קָלֵי a. 1. ein wenig; 2. קָלֵי קָלֵי langsam.

קָלִי h. m. 1. Rösten; 2. pl. קְלָיוֹת geröstetes Getreide.

קַלְיָא (2 S 17, 28) I a. m., c. קָלִי Lv 23, 14 geröstetes Getreide.

קַלְיָא, קִלְיָא II a. m. 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.

קַלְיָא (Nu 21, 8) III a. m. giftige Otter.

קְלֵיאוֹפַּטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קָלִיט h. m. Eingesogenes, Verschlungenes.

קְלִיל a. 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קְלִיל קְלִיל allmählich.

קְלִילָא a. m. 1. leicht; 2. ind. f. קְלִילָא Jer 2, 23 rasch; 3. ind. קְלִיל Nu 21, 5 gering.

קְלִילוּתָא a. f. 1. Wenigkeit; 2. ind. קְלִילוּ Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קְלִין x. m. (χέλειον) Schildkrötenschale.

קוֹלְיָס I x. m. (κολιός) Grünspecht.

קוֹלְיָס II x. m. (κολίας) eine Art Thunfisch.

קְלִיעָה h. f. Geflecht.

קְלִיעֲתָא a. f. 1. dass.; 2. pl. קְלִיעָן 1 K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קְלִיעָן) Verzierung (Skulptur).

קְלִיפָא a. m. 1. Schale; 2. Grind, Schorf.

קְלִיפָּה h. f. 1. Abschälen; 2. Schale, Haut; 3. pl. קְלִיפִּין Schuppe.

קָלִית h. f. Krug.

קוֹלִית x. f. (κωλῆ) Hüftknochen.

קָלַל h. קַלֵּנִי, קָלִינִי? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer). Pi. fluchen. Hi. 1. leicht machen; 2. הֵיקֵל ראשו leichtfertig sein. Hitp. verflucht werden. Pilp. verderben. Hitpalp. 1. verdorben werden; 2. sich verunreinigen.

קְלַל a. 1. pf. 1 sg. קַלִּית Gn 16, 5, ipf. יֵיקַל Dt 25, 3 gering sein; 2. pf. 3 pl. קַלּוּ Gn 8, 8 abnehmen. Pa. 1. erleichtern; 2. eilen. Aph. 1. ipf. 2 sg. תַּקֵּיל Ex 22, 27 (MS תְּקֵיל) geringschätzen, schmähen; 2. ipf. 3 pl. יְיקְלוּן Ex 18, 22 erleichtern. Itpe. pf. אִתְּקַל Thr 1, 14 (MS אִתַּקַּל Ittaph. v. קְלָא) verringert werden. Palp. 1. pt. מְקַלְקֵיל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. Itpalp. pf. 3 sg. f. אִתְקַלְקְלַת Jer 49, 7 verdorben werden.

קולל l. קוֹלָר.

קְלָל h. m. Krug.

קְלָלָא a. m. dass.

קְלָלָה h. f. Fluch.

קְלַם a. abschneiden.

קולמוז s. קוּלְמוֹס.

קוּלְמֻזְמְסָיָא (Jes 3, 20) x. m. pl. (καλαμίς?) eine Putzsache der Frauen.

קָלְמִין x. m. (καλάμιον) Rohr.

קאלמין (BerR 50) l. קְלָמִין x. m. (χλαμύδιον) Amtsmantel.

קַלְפַּנְטְרִין x. m. (κραββατάριον) Ruhebett.

קולמוס x. m. (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.

קוּלְמוֹסָא x. m., ind. קָלְמֵס Ri 5, 14 dass.

קַלְמָרִין x. m. (καλαμάριον) Schreibzeug.

קַלְמְתָא (Ex 8, 12) a. f., pl. קַלְמִין Läuse.

קָלוֹן x. m. (καλόν) schön.

קוֹלוֹן. אַבָּא ק׳ männl. Personenname.

קִילוֹן x. m. (κήλων) eine Schöpfvorrichtung.

קְלָנָא a. m. 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. c. s. קְלָנַהּ Lv 20, 18 Scham, Blösse.

קַלְנְבוֹ Ortsname.

קַלְנְדָּא, קַלְנְדַּס x. m. (Καλάνδαι) Kalenden.

קְלוֹנְיָא x. f. (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).

קְלָאנִין, קְלָנִין x. m. pl. (vgl. κολωνία) Schaaren, Haufen (?).

קְלָנִיתָא a. f. eine Vogelart.

קְלוֹנִימוֹס männl. Personenname (Καλώνυμος).

קְלֵינִינְפֵּי (falsch קלונינפי) x. f. (καλὴ νύμφη) schöne Braut.

קְלַנְתְּיָא (falsch **קלוניתא**) *x. f.* (Κορίνθιος) korinthisch.

קָאלוֹס *x.* (καλῶς) schön.

קָלַס *x.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.

קְלַס *x. Pa.* 1. *pt.* **מְקַלֵּס** Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.

קוֹלָס *x. m.* (κορύς?), *pl.* **קוֹלְסִין, קוֹלְסוֹת** 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קָלַס *x.* (κορύσσω) *Pu. pt.* **מְקֻלָּס** behelmt (von besonderer Zurüstung eines Spiessbratens).

קילוס männl. Personenname.

קוּלוּס *x. m.* (vgl. κωλική) Kolik.

קוֹלָס *x. m.* (καυλός) Kohl.

קוֹלְסָא I *x. m.* (vgl. καυλός) Kohlhändler.

קוֹלְסָא II *x. m.* (κορύς) 1. *ind.* **קוֹלַס** 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* **קוֹלְסִין** Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קַלְסְטִנְרָא, קַלְסְטִנְרִי *x. m.* (*quaestionarius*) Scharfrichter.

קלסטר s. **קַרְסְטַל**.

קְלַסְטִיר *x. m.* (χαρακτήρ) Gesichtszüge, Antlitz.

קְלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss.

קְלַסְטְרָא s. **קְלַסְטְנְרָא**.

קְלִיסְיָא Ortsname.

קלסים (EchR Peth) l. **קְלִירְסִים**, s. **קְלִירוֹס**.

קוֹלְסִיתָא *x. f.* (vgl. κορύς) helmartige Kopfbedeckung.

קלוסנטר s. **קוּסְטְנָר**.

קְלוּסְקָא, קְלוּסְקִין *x. f.* (κόλλιξ) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.

קְלוּסְקוֹס *x. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.

קלסריקין l. **קוּסְטְנָר**.

קָלַע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.

קְלַע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* **אַקְלְעָא** 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern. *Itpe.* eintreffen.

קֶלַע *h. m.* 1. Segel; 2. Vorhang; 3. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel; 4. Schleuder; 5. Zelle.

קַלְעָא *a. m.* 1. *ind.* **קְלַע** Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* **קַלְעָא** Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.

קַלְעָא *a. m., pl. d.* **קַלָּעַיָּא** 2 K 3, 25 Schleuderer.

קְלָעִילִין *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

קָלַף *h.* abschälen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.

קְלַף *a.* dass. *Pa. pf.* **קַלִּיף** Gn 30, 37, *pt. pass.* **מְקַלַּף** Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.

קְלָף *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).

קַלְפָא, קְלָפָא *a. m.* 1. *pl.* **קַלְפִין** Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* **קַלְפִין** Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.

קְלָפָא *a. m.* Pergamentblatt.

קוּלְפָא *x. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.

קְלוֹפַּטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קַלְפֵּי *x. f.* (κάλπη), *pl.* **קַלְפִּיוֹת** Urne.

קַלְפִיתָא *a. f.* Grind, Schorf.

קַלְפוֹנָא *x. m.* (καλλίφωνον) ein Instrument.

קַלְפַּנְדָּר, קְלַאפַּנְדָּר männl. Personenname (σκολοπένδρα, Tausendfuss).

קְלוּפְסִין *x. m. pl.* (κολυμβάς) Speiseoliven.

קְלַצְטוֹנִירִי s. **קְלַסְטְנְרִי**.

קְלַק *a.* werfen. *Pa.* dass.

קִלְקָאָה *x. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.

קִלְקוּל *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenes.

קִלְקוּלָא *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenheit.

קִלְקִי I *x. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier; 2. (κιλίκιον) Ziegenhaarstoff.

קִלְקִי II *x. m.* (κίκινος, *cincinnus*) gekräuseltes Haar.

קִילִיקְיָא *x. f.* Cilicien (Κιλικία).

קִלְקֵל s. **קָלַל**.

קַלְקֵל s. **קְלַל**.

קִלְקְלָא s. **קַנְקְלָא**.

קַלְקָלָה *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde; 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.

קְלוֹקְלִין s. קַנְקְלִין.

קַלְקַלְתָּא *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist; 2. MidrTeh 75, 4 l. קַנְקַנְתָּא.

קַלְקַנְתּוֹם *x. m.* (χάλκανθος) Kupfervitriolwasser.

קוֹלְקָס *x. m.* (κολοκασία) die aegyptische Bohne (*Colocasia antiquorum*).

קְלוֹקְרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.

קוֹלָר, קוֹלָרִין (Ez 19, 9, MS קוֹלָרִין) *x. m.* (κολλάριον) 1. Halseisen, Kette; 2. Trupp.

קִלּוֹר, קִלּוֹרִין *x. m.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.

קִלָּרִין, קִלּוֹרִין *x. m.* (κελλάριον) Vorratskammer.

קַלִּרְהָה Ortsname (Καλλιῤῥόη).

קִלּוֹרִית *x. f.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.

קִלּוֹרִיתָא *a. f.* Augensalbe.

קְלֵירוֹס *x. m.* (κλῆρος) Los.

קְלַשׁ *a., pt. pass.* קְלִישׁ 1. dünn; 2. schwach, dürftig. *Pa. Aph.* 1. dünn machen; 2. schwächen. *Itpe.* dürftig werden.

קַלְשָׁא *a. m.* Dünnes.

קַלְשׁוֹנָא *a. m., pl.* קַלְשׁוֹנִין Koh 12, 11 zugespitztes Eisen.

קַלָּת *x. m.* (κάλαθος) der konkave Stein der Eselmühle.

קַלִּתָא *a. f.* Leichtes.

קֻלְּתָא *a. f., c. s.* קוּלְּתַהּ Gn 24, 45, *pl.* קוּלִּין 2 K 12, 14, קוּלָּן 2 S 17, 28 Krug.

קַלָּתָה *x. f.* (κάλαθος) Korb.

קַלָּתוֹת *x. f.* (κάλαθος) Herdeinfassung.

קַמָּא. מַאי דִּק׳ was liegt da vor? S. קַמֵּי.

קוֹמָא *x. m.* (κόμμι) Gummi.

קוֹמָא *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.

קַמָּאָה *a. m., f. d.* קַמַּיְתָא Est II 1, 8 (MS קַמַּיְתָא) erster.

קַמְאָה *a. m.* ein wenig.

קַמוּאֵל Name eines Engels.

קָמוֹס *h. m.* eine Pflanze.

קַמּוּרָא *a. m.* Gürtel.

קָמַז *h. Ni.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich hineinziehen.

קֶמַח *h. m.* 1. Mehl; 2. Weinkahm.

קְמַח *a.* mit Mehl bestreichen. *Aph.* zu Mehl machen.

קִמְחָא (Gn 18, 6) *a. m., c.* קְמַח Nu 5, 15 Mehl.

קַמְחוּנְיָא Ortsname.

קִמְחִית weibl. Personenname.

קָמַט *h.* 1. zusammenlegen; 2. fesseln. *Pu.* 1. sich drängen; 2. zusammengelegt sein.

קְמַט *a.* 1. zusammenziehen, zurückhalten. *pt. pass.* קְמִיט hartleibig; 2. fesseln. *Pa.* zusammenziehen.

קֶמֶט *h. m.* Falte, Runzel.

קֶמֶט *h. m.* 1. dass.; 2. Vertiefung.

קַמְטוֹן *x. m.* (*comes*) ein Beamter.

קוֹמִיטָטוֹן *x. m.* (κομιτᾶτον) Hofstaat.

קוממומרוסין l. קוֹמֶנְטָרִיסִין.

קַמְטְרָא *x. m.* (κάμτρα), *pl. d.* קַמְטְרַיָּא 2 K 10, 22 (MS קַמְטְרַיָּא) Truhe.

קַמְטְרַיָּא *x. m.* Kistenverfertiger.

קַמֵּי, קֳמֵי *a.* vor. מֵאֶתְמָלֵי וּמִדְּקַמּוֹהִי Gn 31, 6 mit gestern und vorgestern.

קוֹמֵי *x. f.* (κόμη) Haupthaar.

קוֹמְיָאטוֹן *x. m.* (κομμεᾶτον) Beurlaubung.

קָמֵיעַ *h. m.* Amulet.

קְמֵיעָא *x. m.* dass.

קְמִיצָה *h. f.* 1. Nehmen mit den drei Mittelfingern; 2. der vierte Finger.

קִימוֹלְיָא *x. f.* (κιμωλία) eine weisse Thonart.

קִימֵלְיָא *x. m. pl.* (κειμήλια) Kleinodien.

קָמִין *x. m.* (κάμινος) Ofen.

קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομενταρήσιος) Archivar.

קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קִימוֹנְיָא *x. f.* (*Gemoniae*, sc. *scalae*) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.

קוֹמִים *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.

קוֹמּוֹם *x. m.* (κόμμι) Gummi.

קְמַע *h.* anbinden.

קְמָעָא *a.* ein wenig. קְמָעָא קְמָעָא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.

קַמְפּוֹן, קַמְפּוֹן *x. m.* (κάμπος) öffentlicher Platz, Spielplatz.

קוֹמְפְּרוֹמִסִּין *x. m. pl.* (*compromissa*) Verabredung.

קָמַץ *h.* mit den Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.

קְמַץ *a.* 1. *ipf.* יִקְמוֹץ Lv 2, 2 mit den Mittelfingern abnehmen; 2. schliessen (vom Auge).

קוּמְצָא *a. m.* 1. *c. s.* קוּמְצֵיהּ Lv 2, 2 eine Hand voll.

קוּמְצָא (2S 18, 17, MS כּוּמְצָא) *a. m.* Grube.

קַמְצָא, קַמְצָא *a. m.* 1. *pl.* קַמְצִין Nu 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.

קָמְצוּץ *h. m.* zusammengepresst.

קַמְצָן *h. m.* habgierig.

קַמְצָר männl. Personenname.

קוּמְקוּם, קוּמְקְמוֹס *x. m.* (κουκκούμιον) Kessel.

קוּמְקְמָא, קוּמְקְמוֹסָא *x. m., pl.* קוּמְקְמֵי Est II 1, 2 (MS מְקוּקַם) dass.

קוּמְקְמָא *a. m.* eine Schlangenart.

קָמַר *x.* (vgl. καμάριον) wölben.

קְמַר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קַמַּרוּ Thr 2, 10 (nicht MS) gürten.

קַמְרוֹטָא, קַמְרוֹטוֹן (falsch קמרסטא) *x. m.* (καμαρωτόν) Gewölbtes.

קַמְרוֹן *x. m.* (καμάριον) Wölbung.

קָמְתָא *a. f.* 1. *ind.* קָמָא Ex 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קָמָא Gn 28, 18 Standsäule; 2. männl. Glied.

קֵן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar; 3. Kammer. *pl.* קִנִּים Name eines Mischnatraktats.

קוֹנָא *x. f.* (κῶνος) Kegel.

קִנָּא I *a. m.* Geräusch.

קִנָּא II *a. m., c. s.* קִנֵּיהּ Dt 32, 11 Vogelnest, Bienenstock.

קָנָא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.

קְנָא I *a., pt.* קָנְאָה Est II 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַנֵּי Nu 5, 14 dass.; 2. *pf.* קַנֵּי Nu 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַקְנִיאוּ Dt 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.

קְנָא (Gn 47, 22) II *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.* אַקְנְיָנִי Sac 13, 5 als Sklaven erwerben.

קַנָּא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).

קַנָּאָה *a. m., ind.* קַנָּא Dt 4, 24, קַנֵּי dass.

קִנְאָה *h. f.* Eifersucht, Neid.

קַנְאָנָא *a. m.* eifervoll.

קִנְאַתָא (Nu 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.

קִנֵּב *h. Pi.* abreissen, abschneiden.

קַנֵּב *a. Pa.* dass.

קנבימון l. קוּבִימוֹן.

קונבי l. קוּנְבִי.

קַנְבּוֹס, קַנְבּוֹם *x. m.* (κάνναβις) Hanf.

קְנוּבְקָאוֹת *x. f. pl.* ein Gebäck.

קִינִיגִי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.

קִינִיגְיָא (Est II 1, 2, nicht MS) *x. f.* (κυνηγία) Jagd.

קִינִיגִין *x. m.* (κυνήγιον) dass.

קוֹנְדָא *x. m.* (κονδός) kurz.

קוֹנְדִּיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.

קַנְדֵּי Zauberwort.

קַנְדִּילָא *x. m.* (κανδήλα) Kerze.

קוֹנְדָּס *x. m.* (κοντός) Stange.

קנדקי (Est II 1, 14, MS הַנְדְּקֵי) l. הִנְדְּקֵי.

קונדריקין l. קוֹרְדִּיקִין.

קָנָה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.

קָנֶה *h. m.* 1. Rohr; 2. Stengel; 3. Stange, Röhre; 4. Luftröhre; 5. Saum.

קְנָא a. m. absichtl. Veränderung von קַנְיָא.

קְנוּבְתָא a. f. Abgeschnittenes.

קְנוּחַ h. m. Nachtisch.

קִנּוּי h. m. Kundgebung von Eifersucht.

קְנוּמָא a. m. (für קְיוּמָא) 1. Schwur; 2. Gelübde.

קְנוֹקֶנֶת h. f. 1. Ader; 2. Ranke.

קְנִזָּאָה a. m., pl. d. קְנִזָּאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קָנַח h. Pi. abwischen. Hitp. abgewischt werden.

קַנַּח a. Pa. dass.

קָנַט h. Hi. kränken.

קְנַט a. 1. Ekel empfinden; 2. kränken. Aph. imp. sg. f. תַּקְנִיטִי Ru 1, 16 (Lücke im MS) kränken.

קונטא. אונדיי ק׳ l. אוּנְדֵיקוּנְטָא.

קוֹנְטַבְּרָא x. f. (cantabrum) Name eines Feldzeichens.

קַנְטוּרִין x. m. (vgl. κεντρόω) Vorwurf, Kränkung.

קוֹנְדִּיטוֹן x. m. (κονδῖτον) Würzwein.

קַנְטֵינָר I x. m. (κεντηνάριος) Centner.

קַנְטֵינָר II x. m. Vorhof (?).

קוֹנְטוֹס x. m. (κοντός) Stange.

קַנְטֵר x. (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken.

קַנְטֵר x. dass.

קַנְטֵירָא x. m. (κεντηνάριος) Centner.

קַנְטְרָא x. m. (κέντρον) Bleilot.

קַנְטַוְרִין x. m. pl. (Κένταυροι) Centauren.

קוּנְטְרָן, קַנְטְרוֹן x. m. (κεντυρίων) Hauptmann.

קַנְטְרָן x. m. 1. streitsüchtig; 2. s. קַטְרָן.

קוּנְטְרָן (jSabb 10c) x. f. pl. (?).

קונטרונין (Tos BabB V 12) l. קַדְרִיוֹנְטִין, s. קַדְרִיוֹנְטֵס.

קונטרנק, קונטרונק (bKidd 12a) l. קַדְרִיוֹנְטֵס.

קונטרים s. קַדְרִיוֹנְטֵס.

קוֹמֶנְטְרִיסִין x. m. pl. (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קַנְטְרוֹפוֹס x. m. (κυνάνθρωπος) von Hundswut befallen.

קונטריקוס männl. Personenname.

קַנְיָא I Ortsname.

קַנְיָא (Gn 41, 5) II a. m. 1. Schilfrohr; 2. Stengel; 3. Messrohr; 4. pl. קָנִין Ex 25, 32 Leuchterarm; 5. Röhre.

קָנְיָא a. m. 1. Besitzer; 2. Schöpfer.

קוֹנְיָא x. f. (κονία) Kalkstaub.

קְנִיבָה h. f. 1. Abputzen; 2. Abgeschnittenes.

קְנִיבְתָא a. f. Abgeschnittenes.

קִנְיָן h. m. 1. Erwerbung; 2. Besitz, Besitzrecht; 3. Besitzergreifung.

קִנְיָנָא a. m. 1. c. קִנְיַן Lv 22, 11 (MS קִנְיָן) Erwerb; 2. c. s. קִנְיָנֵיהּ Gn 14, 19 Besitz.

קוֹנְכִי x. f. (κόγχη) Muschel, Schale.

קוֹנְכִיתָא x. f. dass.

קַנְכֵּירֵי (Ex 28, 19), קַנְכֵּירִין x. m. (κεγχρίτης) ein Edelstein.

קנכתירין l. קַלְכְּטֵירִין, s. כְּלַקְטֵירִין.

קַנֵּם a. Pa. die Formel קוֹנָם anwenden.

קִנְמָא a. m. Zimmt.

קִנָּמוֹן h. m. dass.

קִנְמָנָא a. m., c. קִנְמַן Ex 30, 23 dass.

קִנֵּן h. Pi. nisten.

קַנֵּן a. Pa. ipf. 3 sg. f. תְּקַנֵּין Jes 34, 15 dass.

קָנוֹן x. m. (κανοῦν) Rohrkorb.

קִינוֹנְיָא x. f. (κοινωνία) Übereinkommen.

קְנַס x. (vgl. κῆνσος) Strafe verhängen.

קְנַס x. dass. Pa. dass. Itpa. zu Strafe verurteilt werden.

קְנָס x. m. (κῆνσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.

קְנָסָא x. m. dass.

קִנְסָא x. m. (κῆνσος) Verzeichnis.

קִנְסָא a. m. Holz, Span.

קְאנוּסִין x. m. pl. (?).

קנסון (EstR 1, 1) l. קְנָסִין, s. קְנָסָא.

קִינְסוֹר x. m. (κήνσωρ) Censor.

קַנְסוּרָם x. m. (κόθορνος) Stiefel.

קִינוּף x. m. (κωνωπεῖον) Bett mit Fliegennetz.

קַנּוּפָא x. m., pl. קַנּוּפִין 2 S 16, 22 dass.

קְנֶמוֹן s. קְמָמוֹן.

קַנְקוֹל, קַנְקֶל *x. m.* (κιγκλίς, κάγκελλον) 1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster; 3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קְלָא.

קַנְקְלָא *x. m.* dass.

קַנְקְלְטוֹן *x. m.* (καγκελλωτόν) Gitterwerk.

קַנְקָן *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. Pflugsterze.

קַנְקְנָא *a. m.* dass.

קַנְקַנִּיתָא *a. f.* ein Musikinstrument.

קַנְקַנְתָּא *a. f.* Flasche.

קַנְקַנְתּוֹם s. קַלְקַנְתּוֹם.

קִינִיקוֹם *x. m.* (κυνικός) von der Hundswut befallen.

קִינָרָס *x. m.* (κινάρα) Artischocke (*Cynara scolymus*).

קוֹנְשׁוֹבְרִינִין *x. m. pl.* (*consobrinus*) Vettern.

קַנְשְׁקָנִין *x. m.* eine Art Becher.

קֵנֶת *h. f.* Griff, Stiel.

קַנְתָּא *a. f.* dass.

קַנְתַּל *x. m.* (κανθήλια) Saumsattel.

קַנְתָּן *h. m., f.* קַנְתָּנִית eifersüchtig.

קַנְתֵּינָר *x. m.* Vorhof (?).

קַנְתֵּר *x.* (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken. *Pass.* gekränkt werden.

קַנְתֵּר *x.* dass.

קַנְתְּרִין *x. m. pl.* (vgl. κεντρόω) Vorwürfe, Kränkungen.

קַנְתְּרָן *x. m.* streitsüchtig.

קְסַגְּלָגָס männl. Personenname (Γάϊος Καλιγούλας).

קַסִּיד, קַסְדָּא, קַסִּידָא *a. m.* (κασσίς) Helm.

קְסַדּוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.

קַסְוָה *h. f.* Schale.

קַסוּמָא *a. m.* Zauberer.

קַסְוָתָא *a. f., pl. d.* קַסְוָתָא Ex 37, 16 Schale.

קְסַסְ, קְסַטָא, קַסְטָא *x. m.* (ξεστής) 1. ein Mass; 2. Krug.

קַסְטָא (?) *x. m.* Ort.

קַסְטוֹדְיָא *x. f.* (κουστωδία) Wache.

קַסְטוֹדְיָנוֹס *x. m.* (κουστωδιανός) Wächter.

קַסְטִּיטֵירוֹן *x. m.* (κασσίτερος) Zinn.

קַסְדְּיָא s. קַסְדָּא.

קַסְטֵלִין *x. m.* (καστέλλιον) 1. Kastell; 2. Wasserturm.

קוֹסְטַנְטִינָא Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).

קוֹסְטַנְטִינוֹס männl. Personenname (Κωνσταντινός).

קוֹסְטֵינָר *x. m.* (κυαιστιωνάριος) Scharfrichter.

קוֹסְטוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.

קַסְטְרָא *x. m.* (κάστρα) 1. *pl.* קַסְטְרָאוֹת Lager, Festung; 2. Ortsname.

קסטוריא l. קַסְטוֹדְיָא.

קַסְטְרוֹן s. קַסְטְרָא.

קסטורינוס l. קַסְטוֹדְיָנוֹס.

קוֹסִיטְרַפִּיזִין *x. m. pl.* (κοσσοτράπεζοι) Schmarotzer.

קַסְיָה *h. f.* 1. Handschuh; 2. Deckel.

קסיוהא (Midr Teh 75, 4) l. mit Buber קִיוְהָא.

קיסים (BerR 99) l. קַסִּידִים, s. קַסִּיד.

קְסִלוֹפָנוֹס *x. m.* (ξυλοφανός) Fackel (?).

קָסַם *h., pt.* קוֹסֵם Zauberer, Wahrsager. *Pi.* zaubern, wahrsagen.

קְסַם *a., pt.* קָסִים Dt 18, 10 zaubern, wahrsagen.

קִסְמָא *a. m.* 1. *pl.* קִסְמִין Dt 18, 10 Zauberei; 2. Ausspruch; 3. männl. Personenname.

קַסָּמָא *a. m., pl. d.* קַסָּמַיָּא Dt 18, 14 Zauberer, Wahrsager.

קְסוּמָא (Hb 3, 17) *a. m.* (κήνσωμα) Steuer.

קסנטור l. קַסְטֵנָר.

קָסַס *h.* säuern. *pt.* קוֹסֵס säuernder Wein.

קִסּוֹס *x. m.* (κισσός) Epheu.

קִסּוֹסָא *x. m.* dass.

קַסְסָה *h. f.* Erdscholle.

קסוסטבן (jBabM 10ᶜ) l. קְסִיסְטָוֹן, s. קְסִיסְטָא.

קסוסגון (jKeth 26ᶜ) Ortsname.

קַסְקַס *h. m.* Steinchen (?).

קֵיסַר *x. m.* (Καῖσαρ) Caesar, Kaiser.

קִסְרִי männl. Personenname.
קֵיסָרִי *h. m.* aus Caesarea.
קֵיסָרְיָה *a. m.* dass.
קֵיסָרְיוֹן Ortsname (Καισάρεια sc. Φιλίππου).
קֵיסָרִין, קֵיסָרִי Ortsname (Καισάρεια).
קֵיסָרְנָא *a. m.* aus Caesarea.
קַסְרְקִיטוֹן *x. m.* (ἐξέρκιτος) Kriegsheer.
קְעִילָה 1. Ortsname; 2. s. קִלְעָא.
קְעִילִי *h. m.* aus Keʿila.
קַעְקַע I *h.* lärmen.
קַעְקַע II *h.* 1. tätowieren; 2. niederreissen, ausrotten. *Pass.* ausgerottet werden.
קַעְקַע *h. m.* Tätowierung.
קְעָרָה *h. f.* Schüssel.
קָפָא *h.* 1. *pt. pass.* קָפוּי obenauf schwimmend; 2. dick werden, Satz bilden. *Pi.* oben abnehmen. *Hi.* gerinnen machen.
קְפָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קְפוֹ Ex 15, 8 aufsteigen. *Aph.* aufsteigen machen. *Itpe.* aufsteigen.
קַפָּא 1. Name des 10. Buchstaben im griech. Alphabet (κάππα); 2. Zahlwert = 20.
קִפָּא *a. m.* Aufstossen (vom Magen).
קָפַד *h. Hi.* 1. genau nehmen; 2. ärgerlich werden.
קְפַד *a.* genau nehmen. *pt. pass.* קְפִיד genau nehmend. *Aph.* erzürnen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְקְפַד Mi 2, 7 Merx, zusammenschrumpfen; 2. ärgerlich werden.
קוּפָד *x. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
קִפֹּד *h. m.* Igel.
קִפּוֹדָא (Jes 34, 15), קֻפְּדָא *a. m.* dass.
קוּפְדָא *x. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
קפדא (NuJII 25, 8)?
קַפְדָן, קַפְּדָן *h. m.* aufbrausend.
קַפְּדָנָא *a. m.* dass.
קַפְּדָנוּת *h. f.* Aufbrausen.
קַפּוֹדְקִיָא *x. f.* Kappadocien (Καππαδοκία).

קַפּוֹדְקָיָא *a. m.* aus Kappadocien.
קֻפָּה *h. f.* Gefäss, Korb.
קֻפָּה s. קֻפָּא.
קִפּוֹדָא *a. m., pl.* קִפּוֹדִין Jes 34, 11 Ven 1517 Igel.
קִפּוּי *h. m.* Bodensatz (Schaum?).
קִפּוּל *h. m.* Zusammenfalten.
קִפּוּלָא *a. m.* Abkratzen.
קַפּוֹלָאָה *a. m.* Grabender.
קַפּוֹנִית *h. f.* ein Seefisch.
קַפּוּסַי männl. Personenname.
קִפּוֹף *h. m.* 1. Eule; 2. Meerkatze (?).
קִפּוֹפָא (Lv 11, 17) Eule.
קִפּוּץ *h. m.* Springen.
קַפּוּצַי männl. Personenname.
קָפַז *h.* springen, hüpfen.
קְפַז (Ct 2, 8, MS מְמַא) *a.* dass.
קַפִּיזָא *x. m.* ein kleines Mass.
קָפַח *h.* 1. schlagen; 2. unterdrücken. *Pi.* 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu. pt.* vergewaltigt, verstümmelt.
קְפַח *a., pt. pl.* קָפְחִין Ho 7, 1 schlagen, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.
קָפֵחַ *h. m.* schmächtig.
קַפְּטָאוֹת *x. f. pl.* (κοπτή) ein gewürztes Gebäck.
קַפִּיטוֹלִין *x. m.* (Καπετώλιον) in Rom.
קַפּוּטְקָאָה *a. m., pl. d.* קַפּוּטְקָאֵי Gn 10, 14 Kappadocier.
קַפּוּטְקִיָא *x. f.* Kappadocien (Καππαδοκία).
קפיטורין l. פַּטּוּרִין.
קְפִיָא *a. m.* 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.
קְפִידָא *a. m.* Genaunehmen.
קְפִידוּתָא *a. f., c.* קְפִידוּת Jes 59, 1 Schlaffwerden.
קְפִיפָה *h. f.* Korb.
קְפִיץ *h. m.* Sprung.
קְפִיצָא *a. m.* dass.
קְפִיצָה *h. f.* 1. Zusammenziehung; 2. Überspringung.

קָפַל I *h.* zusammenfalten. *Pi. Hi.* dass. *Pu. Ho. pt.* zusammengefaltet. *Hitp.* sammengefaltet werden.
קָפַל II *h. Pi.* abkratzen.
קְפַל I *a. Pa.* zusammenfalten. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְקַפְּלוּ Jes 38, 12 zusammengefaltet werden.
קְפַל II *a.* scharren. *Itpe.* abgelöst werden.
קֶפֶל *h. m.* Falte (?).
קִיפֹּל, **קִיפּלא** s. קְלִי.
קוּפְלָא *x. f.* (*copula*), *pl.* קוּפְלָאוֹת Kette.
קִפְלָא *x. f.* (κεφαλίς), *pl.* קִפְלִיּוֹת Kapitäl.
קַפִּילָא *x. m.* (κάπηλος) Gastwirt.
קפלאות s. כִּפְלָא.
קַפְלוֹט, **קַפְלוֹטָא** *x. f.* (κεφαλωτόν) Lauch (*Allium capitatum*).
קִפְלִימָא, **קִפְלָמִין** *x. m.* (κεφαλίς) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).
קַפִּילִין, **קַפִּילְיָא** *x. m.* (καπήλιον) Wirtshaus.
קִיפְלוֹם *x. m.* (κεφαλίς) Kapitäl.
קַפְלַרְיָא Ortsname.
קוּפְנָא *x. m.* (κόπανον) Schlägel.
קַפַּנְדְּרְיָא *x. f.* (*compendiaria*) Abschneideweg.
קִיפּוֹנוֹס männl. Personenname (Κωπώνιος).
קָפַס *h.* springen.
קוֹפִיס *x. m.* (κοπίς) Hackmesser.
קַפְסָא, **קוּפְסָא** *x. f.* (κάψα) Kasten.
קפסולין l. קַפְּטוּלִין, s. קַפִּיטוּלִין.
קָפַץ *h.* 1. zusammenziehen, schliessen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.
קְפַץ *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְפּוּץ Dt 15, 7 zusammenziehen, schliessen; 2. springen. *Pa. inf.* קַפָּצָא Lv 11, 21 springen. *Itpe.* springen.
קֶפֶץ *h. m.* Zusammenschluss.
קַפְצָה s. קַפְסָא.
קפיקלטור l. סְפֶקְלָטוֹר.
קַפָּר, **קַפָּרָא** Beiname einer Person.
קפראות s. קְרָפָאוֹת.
קַפָּרִס, **קַפָּרִיס** *x. m.* (κάππαρις) Kapernstrauch (*Capparis spinosa*).
קִיפְרוֹס Name einer Insel (Κύπρος).
קָפַשׁ *h.* wegschnappen.
קָפַשׁ (?) *h. m.* ein Kleidungsstück.
קַפְּתָא *a. f.*, *pl.* קַפִּין Behältnis, Korb.
קֵץ *h. m.*, *pl.* קִצִּין Ende, Endzeit.
קִצָּא (Gn 6, 13) *a. m.* dass.
קְצָא *a.* abbrechen. *Itpe.* 1. getrennt sein; 2. abgesondert sein.
קָצַב *h.*, *pt. pass.* קָצוּב bestimmt. *Pi.* hacken.
קַצָּב *h. m.* Fleischer.
קֶצֶב *h. m.* Festsetzung.
קִצְבָה *h. f.* 1. bestimmtes Mass; 2. Taxe.
קצדור s. קַסְדּוֹר.
קָצָה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert sein.
קַצּוֹץ *h. m.* Abschneider.
קִצּוּץ *h. m.* Abschneiden.
קְצוּפָה *h. f.* Trauer.
קַצּוּצָא *a. m.* Eunuch (?).
קַצּוּצָא *a. m.* Eidechsenart (?).
קְצוּצָה *h. m.* abgeschnittenes Stück.
קְצוּצִין *h. m. pl.* Schoten.
קְצוּצִיתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.
קִצְוָתָא *a. f.* Festsetzung.
קֶצַח *h. m.* Schwarzkümmel (*Nigella sativa*).
קִצְחָא (Jes 28, 25) *a. m.* dass.
קצטרא s. קַסְטְרָא.
קְצִיָא *a. m.* 1. Stück; 2. männl. Personenname (viell. besser Ländername קַצְפְּיָא — Κασπία).
קָצִין *h. m.* Fürst.
קְצִיעָה *h. f.* 1. Zerteilung (von Feigenmasse); 2. Zerteiltes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus Cassia*); 5. *pl.* קציעות jNed 38ᵃ l. קְצוּעוֹת, s. קִצּוּעַ.
קְצִיעֲתָא (Ex 30, 24) *a. f.* Cassia (*Laurus Cassia*).
קְצִיפָה *h. f.* Zürnen.
קְצִיצָה *h. f.* 1. Abschneiden, Abhauen;

2. Abgeschnittenes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Absonderung (vom Besitz); 5. Festsetzung.

קְצִיצְתָא *a. f., ind.* קְצִיצָא Est II 1, 3 Mass.

קָצִיר *h. m.* Ernte.

קְצִירָא *a. m.* krank.

קְצִירָה *h. f.* Ernten.

קְצִיתָא *a. f.* Stück.

קָצַע *h.* 1. abnehmen; 2. ablösen (von Feigenmasse). *Pi.* abtrennen.

קָצַף *h. Hi.* zürnen machen.

קֶצֶף Name eines Engels (Zorn).

קִצְפוֹן *h. m.* Zürnen.

קָצַץ *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* abschneiden, abhauen.

קְצַץ *a.* 1. *inf.* מִקַּץ Dt 19, 5 abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Pa. pf.* 3 *pl.* קַצִּיצוּ Ex 39, 3, *ipf.* 2 *pl.* תְּקַצְּצוּן Ex 34, 13 abschneiden, abhauen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְקְצִיצוּ Jes 46, 2 abgehauen werden.

קַצָּץ *h. m.* Abschneider.

קְצָץ *h. m.* 1. abgeschnittenes Stück; 2. Schote.

קְצָצָא *a. m.* Schote.

קְצָצָה *h. f.* 1. Holzschlag; 2. Abschneidung (vom Besitz durch eine besondere Handlung); 3. Schnitt.

קְצָצְתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קָצַר *h.* ernten. *Pi.* kurz machen. *Hitp.* verkürzt werden.

קְצַר *a. Pa.* kurz machen. *Itpe. pf.* אִתְקְצַר 2 K 19, 26 verkürzt werden.

קַצָּר *h. m.* Walker.

קָצֵר *h. m.* 1. kurz; 2. gering.

קְצָרָא (Est II 7, 9) *a. m.* dass.

קַצָּרָא, קַצְרָא (1 K 1, 9 Soc 59) *a. m., pl.* קַצָּרַיָא 1 S 13, 21 Walker.

קַצְרָה *x. f.* (κάστρα) Kastell, Burg.

קַצְרִין Ortsname.

קַצְרִית *h. f.* Melancholie (?).

קֹצֶר *h. m.* Kürzer.

קַצַּרְקִימוֹן s. קְסַרְקִימוֹן.

קְצָתָא *a. m., ind.* קְצָת Nu 22, 41 Teil.

קָקָא *a. m.* 1. Pelikan; 2. l. קוּקָא.

קַקָּבָטוֹן *x. m.* (vgl. κακκάβη) im Kochtopf bereitet.

קאקגריסין l. קַקְפְּרָסִין *x.* (κακὴ πρᾶσις) Verkauf ohne Garantie.

קְקוּזְתָא männl. Personenname.

קָקוּלָא *a. m.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*).

קיקלא, קוקלא l. קִיקְלָא, s. קִיקְלְתָא.

קקים (SchirR 3, 4) l. קָתִים *x.* (κάθιζε) setze dich.

קקופדיפטי *x. m. pl.* (κακοπαιδευτοί) schlecht erzogen.

קוּקְרָא *x. m.* (κούκουρον) Köcher (?).

קַר *h. m.* 1. kalt; 2. Quellwasser.

קִיר, קִירָא *x. f.* (κηρός) 1. Wachs; 2. Pech.

קָרָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קָרָא *h.* 1. lesen, rezitieren; 2. krähen. *Hi.* 1. dass.; 2. lesen lassen.

קְרָא I *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶקְרֵי Ex 2, 7 rufen; 2. *pf.* קְרָא Gn 2, 20 nennen; 3. *pt.* קָרֵי Dt 17, 19 lesen, rezitieren; 4. krähen (v. Hahn). *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְקְרֵי Gn 17, 5 genannt werden; 2. gerufen werden. *Aph.* lesen lassen. *pt.* מַקְרֵי Bibellehrer.

קְרָא II *a. Itpe.* zufällig thun.

קְרָא *h. m.* Bibelvers.

קָרָא *h. m.* Bibelkundiger.

קָרָאָה *a. m.* dass.

קֵירָאָה *x. m.* (vgl. κηρός) 1. Wachshändler; 2. Pechhändler.

קָרַב *h.* 1. nahen; 2. dargebracht werden, geopfert werden; 3. anrücken. *Pi.* 1. nahebringen; 2. darbringen, opfern; 3. vorbeten; 4. sich nähern. *Hi.* aufnehmen. *Hitp.* dargebracht werden.

קְרֵב, קְרִיב (Gn 12, 11) *a.* 1. nahen; 2. *ipf.* יִקְרַב Nu 19, 11 berühren. *Pa.*

1. *pf.* קָרִיב Gn 48, 10 nahebringen; 2. versöhnen; 3. *ipf.* יְקָרִיב Lv 1, 14 darbringen, opfern; 4. vorbeten. *Aph. pt.* מַקְרִיב Ma 2, 12 (MS מְקָרִיב) darbringen, opfern. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקָרַב Dt 25, 9 sich nähern, herantreten; 2. freundlich sein; 3. verwandt sein.

קֶרֶב *h. m., du.* קְרָבַיִם Eingeweide.

קְרָב *h. m.* Krieg.

קְרָבָא (Dt 20, 2) *a. m.* dass.

קִרְבָּא *a. m., pl.* קִרְבִין Eingeweide.

קִרְבָא *a. m.* Annäherung.

קִרְבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Nähe.

קְרַבִּיטִין *x. m.* (κράββατος) Ruhebett.

קרבן (Tos Kel BabB V, 17)?

קָרְבָּן *h. m., pl.* קָרְבָּנוֹת Opfer.

קֻרְבָּנָא *a. m.* 1. Lv 21, 1 dass.; 2. Hos 12, 2 Soc 59 Geschenk.

קַרְפַּס *x. m.* (κάρπασος) Baumwolle.

קְרָבְתָא *a. f.* Krieg.

קֵרַד *h. Pi.* striegeln.

קְרַד (קְרַר?) *a.* sich festsetzen (?).

קַרְדָא *x. m.* (κρότων) Zecke.

קַרְדּוּ (Gn 8, 4, MS קְרָדוּ) Ortsname.

קַרְדּוּיִי *h. m.* aus Kardu.

קַרְדּוֹם *h. m.* Axt.

קירדי s. קדריה.

קוּרְדִּימָא (?).

קַרְדִּינָא *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קרדיונטס l. קַרְדְיוֹנָטַס.

קַרְדְּיָקוֹס *x. m.* (καρδιακός) 1. melancholisch; 2. Melancholie.

קִרְדֵּם *h.* behauen.

קרדן (EchR 1, 16) l. mit Ausg. Pes. קֶרֶן.

קַרְדּוּנְיָא *x. f.* Name einer Landschaft (*Cardunia*).

קַרְדּוּנָיָא *a. m.* aus Cardunia.

קַרְדִּים (falsch קַרְדּוֹם) *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קִרְדֵּם *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).

קַרְדְּקִין, קַרְדְּקַיִם, קַרְדְּקִיּוֹת *x. f. pl.* (*corticea*) Rindenschuhe.

קַרְדִּיקָנִי *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קָרָה I *h. Hitp.* Pollution haben.

קֵרָה II *h. Pi.* bedachen. *Pu.* bedacht sein.

קִרְוָא (Ho 11, 9, Soc 59 קִרְיָא) *x. f. ind., pl.* קִרְוִין Dt 9, 1 Ortschaft. S. קִרְיְתָא, קַרְתָּא.

קְרָוָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קָרוֹב *h. m.* 1. nahe; 2. verwandt.

קָרוֹבָא *a. m.* Vorbeter.

קָרוֹחָא *a. m.* 1. kahlköpfig; 2. fleckig.

קְרוֹתִים (?) Ortsname.

קָרוֹיָא *a. m.* Bibellehrer.

קְרוּיָה *h. f.* Flaschenkürbis.

קְרוּיָה s. קִרְיָה.

קְרוּם *h. m.* Kruste, Haut.

קְרוּמִים *h. m. pl.*, s. קוּרְמָא.

קְרוּמִית *h. f.* Schale.

קָרוֹצָא *a. m.* Kneifender.

קְרוּקִיתָא, קְרוּקְתָא *a. f.* Frosch.

קְרוּשָׁא *a. m.* Frost.

קְרוּשִׁיתָא *a. m.* ein Gebäck.

קֵירוּתָא *x. f.* (κηρός) Wachs.

קְרוֹז *x. m.* (κρωσσός) Krug.

קָרַזֵל *h., pt. pass.* מְקָרְזָל zusammengeballt.

קָרַח *h. Hi.* kahl werden. *Ho.* kahl sein.

קְרַח *a.* kahl werden.

קֵרֵחַ *h. m.* kahlköpfig.

קַרְחָא *a. m.* 1. *ind.* קָרִיחַ Lv 13, 40 (MS קְרִיחַ) dass.; 2. Weber (?).

קַרְחָא *a. m.* Eis.

קָרְחָה *h. f.* 1. Glatze; 2. kahle Stelle.

קַרְחוּתָא *a. f., c. s.* קַרְחוּתֵיהּ Lv 13, 42 dass.

קָרְחִים (?) Ortsname.

קַרְחִינָא Ortsname.

קַרְחִינָאָה *a. m.* aus Karchina.

קַרְחָן *h. m.* kahlköpfig.

קַרְחָתָא *a. f.* Glatze.

קְרַט *x.* (ἀκρατίζομαι) *Aph.* frühstücken.
קַרְטָא *a. m.* 1. Stückchen; 2. klein.
קַרְטָא *a. m.* eine kleine Münze.
קַרְטוֹב, קְרַטּוּב *x. m.* ein kleines Mass.
קַרְטַבְלָא *x. m.* (καταβολή) Unterlage, Polster.
קַרְטָגְנֵי Karthago, Stadtname (Καρτάγενα).
קִרְטוּם *h. m.* Abpflücken.
קַרְטֵם *a.* in kleine Stückchen teilen.
קַרְטָל *x. m.* (κάρταλλος) Korb.
קַרְטַלִּיתָא *x. f.* dass.
קִרְטֵם *h.* abpflücken.
קוּרְטְמָא *a. m.* Safflor (Samen von *Carthamus tinctorius*).
קַרְטְמָנָא *a. m.* Necker.
קַרְטוֹן *x. m.* 1. (κόρτις) Kohorte, Trupp; 2. l. קְטָרוֹן.
קַרְטֵס *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).
קְרִיטִים *x. m.* (κριτής) Richter.
קַרְטִיס, קַרְטָסָא *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.
קַרְטְסָא *x. m., pl. d.* קַרְטַסַיָּא Jes 3, 23 wohl zu lesen קַרְפַּסַיָּא, s. קַרְפְּסָא.
קְרַטֵיסִין, קְרַטִיסִים *x. m. pl.* (vgl. κράτησις) 1. Verordnung; 2. Fest der Erlangung der Herrschaft.
קִרְטַע *h.* springen, hüpfen.
קַרְטַע *a.* dass.
קַרְטְעָנָא *x. m.* Sprung, Riss.
קַרְטִיקוֹן *x. m.* (κρητικόν) Kreide.
קוּרְטוֹרָא *x. m.* Schatz.
קֶרִי *h. m.* 1. Zufall; 2. Pollution. בַּעַל קֶרִי der Pollution gehabt hat.
קִירִי *x.* (κύριε) Herr.
קֵירִי *x. m.* (καίριος) auf bestimmte Zeit (?).
קְרָיָא I *a. m.* 1. Zufall; 2. *c.* קֶרִי Dt 23, 11 Pollution.
קְרָיָא II, קוּרְיָא *x. m.* (κύριος) 1. Herr; 2. männl. Personenname.
קְרָיָא III *x. m.* Wurm (?).
קִרְיָא *a. m., ind.* קְרִי Gn 47, 21 Ortschaft.

קֻרְיָא I *a. m.* Dörfler.
קְרָיָא II *a. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.
קָרְיָא *a. m.* Bibelkundiger.
קְרִיאָה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren.
קְרִיבָא *a. m.* 1. *f.* קְרִיבָא Gn 19, 20 nahe; 2. *pl.* קְרִיבִין Dt 13, 8 verwandt.
קְרִיבָה *h. f.* Nahen.
קְרִיבוּת *h. f.* 1. Annäherung; 2. Verwandtschaft.
קְרִיבוּתָא *a. f.* Gebrauch von קרב.
קְרִיָּה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren; 3. *pl.* קְרִיּוֹת Verlesung.
קְרָיָה *h. m., pl.* קְרִיּוֹת Dörfler, Dummkopf, S. קְרָיָא I.
קְרִיּוֹת *x. f. pl.*, s. קְרוֹן.
קְרִיוּתָא *a. f., c.* קְרִיּוּת Dt 23, 11 (MS קְרִי) Pollution.
קְרִיחָא *a. m., ind.* קְרִיחַ Lv 13, 40 kahlköpfig.
קוּרְיוֹטִי, קוּרְיוֹטָה *x. f.* (καρυωτός) 1. eine Dattelart; 2. Dattelhonig.
קְרִימָה *h. f.* Krustenbildung.
קֵרִין *x. m.* (κηρίον) Wachskerze.
קְרָיָנָא *a. m.* bibelkundig.
כְּפַר ק׳. קְרִינוֹס Ortsname (vgl. κουρεῖον Barbierstube).
קוּרַיִם *x. m.* (καῖρος) Litzen (am Webstuhl).
קוּרְיוֹס männl. Personenname (Κύριος).
קוּרְיוֹסִי *x. m. pl.* (κουριῶσοι) Späher.
קְרִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Zerreissen (des Kleides in der Trauer).
קְרִיוֹפַּרְסִיקָה *x. m.* (καρυοπέρσικα) eine Art Nussbaum.
קְרִיצָא *a. m.* Morgendämmerung.
קְרִיצָה *h. f.* Zusammenkneifen.
קְרִיצְתָא (Ru 3, 14, Ven 1525 קְרִיצָתָא) *a. f.* Morgendämmerung.
קְרִירָא *a. m.* 1. *ind.* קְרִיר Na 3, 17 (MS קְרִיר) kalt; 2. Abkühlung, Enttäuschung (?).
קְרִירוּתָא *a. f.* Kälte.
קְרִית *h. f.* Balken.
קְרִיתָא *a. f.* dass.

קְרִיתָא *x. f.* s. קֶרֶן (?).

קַרְיָתָא *a. f., ind.* קִרְיָא Ho 11, 9 Soc 59, *c.* קִרְיַת Nu 24, 19, *pl.* קִרְוָן Ortschaft. S. קַרְתָּא ,קַרְיָא.

קָרוּכִין *x. m.* (καῤῥούχιον) Wagen.

קוּרַלִּין *x. m.* (κοράλλιον) Koralle.

קָרַם *h.* überziehen, eine Haut bilden. *Hi.* Haut bilden.

קְרַם (Ez 37, 8 Soc 59) *a., ipf.* 1 *sg.* אֶקְרוֹם Ez 37, 6 dass.

קירום (EstR 1, 13) l. mit Ausg. Pes. קִירוּס.

קַרְמָא *a. m.* 1. Haut, Kruste; 2. Teppich, Tapete.

קירומא (jSabb 14ᵃ) l. קִירוּסָה.

קוּרְמָא *a. m.* eine Pflanze (*Avicennia officinalis*?).

קְרָמִיד *x. m.* (κεραμίς) Dachziegel.

קְרָמוּלִין *h. m. pl.* eine Art Gurke (*Luffa*?).

קְרוּמַטְסִין (SchemR 38) *x. m.* (vgl. χρῶμα, χρώματος) ein Edelstein.

קַרְמִיוֹן Flussname.

קַרְמִית *h. f.* eine Pflanze (Mohn?).

קַרְמָנָאָה *a. m.* aus Karman stammend.

קֶרֶן *h. f., du.* קַרְנַיִם, *pl.* קְרָנוֹת 1. Horn; 2. Ecke, Spitze; 3. Strahl; 4. Kapital; 5. Stärke.

קָרַן *h. Hi.* ein Horn hervorbringen.

קרן (jKidd 64ᵃ) l. קֶרֶץ.

קָרוֹן *x. m.* (κάῤῥον), *pl.* קְרוֹנִין, קְרוֹנוֹת Wagen.

קַרְנָא *a. m.* 1. *c.* קֶרֶן Jos 6, 5, *pl. c. s.* קַרְנוֹהִי Ex 38, 2 Horn; 2. Schröpfkopf; 3. *pl. c. s.* קַרְנָתֵיהּ Ex 27, 2 Ecke; 4. *c.* קֶרֶן Lv 23, 28 (MS כְּרַן) Macht; 5. Kapital.

קְרִינָא *x. m.* (κάροινον) süsser Wein (aus gekochtem Most).

קְרוּנָה *x. f.* (κρήνη) Quelle.

קַרְנְזוּלָא *a. m.* Diagonale.

קרינטון (jKil 30ᵃ) l. קְרִינוֹן.

קִירִינֵי (Am 1, 5, MS קִירִינֵי) *x. f.* Name eines Landes (Κυρήνη).

קְרִינוֹן *x. m.* (κρίνον) Lilie (Anemone).

קָרְנוֹם *x. m.* (vgl. κορύνη) 1. Hammer; 2. Hammerschlag.

קַרְנָסָא (Jes 41, 7) *x. m.* 1. dass.; 2. Fühlhorn.

קורניסין (BerR 72 Ven. 1545) l. קִירוּסִין, s. קִירוּס.

קרנסין (BerR 58 Ven. 1545; Konst. 1512 קנסרין) l. קְלֵירְסִין, s. קְלֵירוֹס.

קרנת (GnJII 21, 15) l. קַרְנָא.

קְרוּנְתָּא (1 K 7, 16) *x. f.* (κορωνίς), *pl.* קְרוּנְתָּן 1 K 7, 16 Soc 59 Kapitäl.

קִירַס *x. m.* (καιρός), *pl.* קִירְסִין (falsch קורסין) rechte Zeit.

קִירִיס *x. m.* (κύριος) Herr.

קִירוּס I *x. m.* (καίριος) tötliche Wunde (?).

קִירוּס II *x. m.* (καῖρος) Litze (am Webstuhl).

קָרַס *h. Hi.* 1. hart werden; 2. sauer werden.

קְרַס *a., pt. pass.* קְרִיס hart geworden. *Aph.* sauer werden.

קַרְסוֹל *h. m., du.* קַרְסֻלַּיִם, *pl.* קַרְסֻלּוֹת Fussgelenk, Knöchel.

קַרְסוּם *h. m.* Abschneiden.

קַרְסַל *x. m.* (κάρταλος) Korb.

קְרוּסְטַלִּינוֹן *x. m.* (κρυστάλλινον) Krystall.

קְרוּסְטְמִיל *x. m.* (*crustuminum*) eine Art Birne.

קריסטור l. קְוַסְטוֹר.

קַרְסְיָא *a. m.* Saueres.

קוריסות ,קורסין l. קוּרְיוֹסִי.

קַרְסְלָא I *a. m.* 1. *pl.* קַרְסְלִין Ez 47, 3 (Ven. 1517 קַרְסוּלִין) Fussgelenk, Knöchel; 2. *pl.* קַרְסְלִין Lv 11, 21 Sprunggelenk; 3. *pl. c.* קַרְסוּלֵי Ri 1, 6 Praet. Daumen, grosse Zehe.

קַרְסְלָא II *a. m., pl.* קַרְסְלִין Ho 9, 6 Dornstrauch.

קְרַסוֹלְכָנוֹן *x. m.* (χρυσολάχανον) Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).

קָרְסַם *h.* 1. beschneiden; 2. abfressen. *Pass.* abgeschnitten werden.

קַרְסֵם *a.* abfressen.

קַרְסְמָא *a. m.* Hieb.
קַרְסַף s. קַרְצַף.
קַרְסְפְּדָא, קַרְסְפְּדֵי, קַרְסְפִּי männl. Personenname.
קָרַע *h.* zerreissen. *Pi.* 1. ritzen; 2. vernichten. *Ni. Hitp.* aufgerissen werden.
קְרַע *a. Pa.* dass.
קֶרַע *h. m.* 1. Zerreissen; 2. Riss; 3. Fetzen.
קַרְעָא *a. m.* dass.
קַרְפָא *x. m.* s. קַרְפְּדָא.
קַרְפְּדָא *x. m.* (κάλπις) ein Weingefäss.
קַרְפְּדֵי *x. m.* Maulwurf (?).
קַרְפִּיטָא *x. m.* (κράβατος) Ruhesitz.
קורפסא l. קַרְפַּתָא.
קַרְפְּסָא (Est II 8, 15) *a. m.* (κάρπασος) feines Linnen.
קַרְפְּסִינוֹן *x. m.* (καρπάσινον) aus feinem Linnen.
קַרְפֵּף, קַרְפִּיף *x. m.* Bereich.
קַרְפִּיפָא *x. m.* dass.
קַרְפַּתָא *a. f.* Lampe.
קָרַץ *h.* 1. abschneiden, abkneifen; 2. zusammenkneifen. *Pi.* zusammenkneifen. *Ni.* abgeschnitten werden.
קְרַץ I *a.* kneifen.
קְרַץ II *a.* morgens thun, früh aufstehn.
קֶרֶץ *h. m.* 1. Teigstück; 2. Stück.
קַרְצָא *a. m.* Stück. אֲכַל קַרְצִין, אֲכַל קַרְצָא Lv 19, 16 verleumden.
קַרְצְבָא (?) *a. m.* Dornstrauch.
קַרְצוֹל *h. m.* Knöchel. S. קַרְסוֹל.
קַרְצוֹם (?) Ortsname. S. קַרְיָנוֹם.
קַרְצוּף *h. m.* Striegeln.
קַרְצְמִיוֹנָא *x. m.* (χαριστίων) Wage.
קַרְצְמַל s. קַרְסְמַל.
קרציון l. קְסַרְיוֹן.
קַרְצִין *h. m. pl.* Locken.
קַרְצִית *h. f.* ein Insekt.
קַרְצְלָא s. קַרְסְלָא.
קִרְצֵף *h.* kratzen, striegeln.
קַרְצֵף *a.* dass.
קְרָק (Est II 6, 10, MS קְרָיָן) Ortsname (Χάραξ).

קורקא l. קוּרְדְקָא.
קֻרְקְבָן *h. m.* 1. Kropf des Vogels; 2. Magen.
קֻרְקְבָנָא *a. m.* dass.
קַרְקוּזָאָה *a. m.* aus Karkuza.
קרקומא s. כַּרְקוּמָא.
קִרְקוּר *h. m.* Quaken.
קִרְקוּרָא *a. m.* Krächzer.
קרקומניקא l. כִּירוֹמָנִיקָא.
קרוקין l. קְרוּכִין.
קִרְקָנָא *a. m.* Tanz.
קוּרְקָנוֹת *x. f. pl.* (vgl. κηρύκιον) Heroldsstab.
קַרְקוּנְיָא Ortsname.
קוּרְקָס I *x. m.* (κρίκος) Ring.
קוּרְקָס II *x. m.* (κώρυκος) Ledersack.
קְרֵיקָס, קַרְקָס *x. m.* (κολοκασία) eine Bohnenart (*Colocasia antiquorum*).
קִרְקָס, קִרְקְסָא, קִרְקְסָא *x. m.* (κίρκος), *pl.* *h.* קִרְקְסָאוֹת, *a.* קִרְקְסָן, קִרְקְסָן Cirkus.
קוּרְקְסָא *x. m.* (κρίκος), *pl.* קוּרְקְסָן 1. Scheibe am Dreschschlitten; 2. Dreschschlitten.
קַרְקְסִיוֹן Ortsname (Κιρκήσιον).
קַרְקַע *h. m.* 1. Erdboden; 2. *pl.* קַרְקָעוֹת Grundeigentum, Grundstück.
קַרְקְעָא *a. m.* dass.
קַרְקָעִית *h. f.* Boden.
קַרְקְפָא *a. m.* 1. Schädel, Kopf; 2. Kopfzahl.
קַרְקְפָל *a. m.* (vgl. קַרְקְפָא und κέφαλος) Schädel.
קַרְקַפְתָּא *a. f.* dass.
קִרְקֵר I *h.* gackern, schreien.
קִרְקֵר II *h.* 1. niederreissen; 2. zerren.
קַרְקַר *a., pt. pl.* מְקַרְקְרִין Est II 1, 2 krähen, brüllen.
קַרְקָרָה, קַרְקַרְת *h. f.* Boden (eines Gefässes).
קַרְקְשָׁא s. קַרְקְסָא.
קִרְקֵשׁ *h.* 1. schütteln; 2. klingeln, klappern.
קַרְקֵשׁ *a.* dass.
קַרְקַשׁ *h. m.* Klingel, Klapper.

קַרְקַשְׁתָּא *a. f.*, *pl.* קַרְקַשִׁין dass.

קָרַר *h. Hi.* 1. abkühlen; 2. kalt sein. *Hitp.* sich beruhigen.

קְרַר *a.* kalt sein. *Pa. pt. pass.* מְקוֹרָר kalt. *Aph.* 1. *pt.* מֵקַר Jes 32, 2 kühlen; 2. kalt sein. *Itpa.* sich abkühlen.

קָרָר *x. m.* (*carrarius*) Wagenlenker, Fuhrmann.

קְרִירְטוֹן (jSabb 14[c]) *x. m.* (ἀκορίτης) Kalmuswein (?).

קָרַשׁ *h.* 1. gerinnen; 2. sich zusammenziehen. *Hi.* gerinnen lassen.

קְרַשׁ *a.* 1. gerinnen; 2. fest werden; 3. gerinnen machen. *Aph. Itpe.* gerinnen.

קֶרֶשׁ I *h. m.* Einhorn (Antilopenart).

קֶרֶשׁ II *h. m.* Brett, Bohle.

קַרְשָׁא *a. m.* dass.

קַרְשִׁינְתָּא *a. f.*, *pl.* קַרְשִׁינִין Erdkloss.

קַרְתָּא (Gn 34, 25) *a. f.*, *pl. d.* קִרְוַיָּא Nu 13, 28 Stadt, Kleinstadt.

קַרְתְּגֵינָא Karthago (Καρτάγενα).

קַרְתִּיגְנָאָה *a. m.* aus Karthago.

קַרְתּוּיָא *a. m.* aus Kartu (?).

קַרְתּוּיִי *h. m.* dass.

קַרְתָּנִי *h. m.* Kleinstädter.

קַרְתִּיסָיָא *a. m.* Beiname eines Mannes.

קַשְׂוָה s. קַסְוָה.

קַשְׂוְתָא s. קַסְוְתָא.

קוֹשְׁטַנְטִינָא (Thr 4, 2, nicht MS), קוֹשְׁטַנְטִינֵי Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).

קְשִׂיטָה *h. f.* 1. eine Münze; 2. ein Gewicht; 3. Lamm.

קַשְׂקֶשֶׂת *h. f.*, *pl.* קַשְׂקַשִׂים Schuppe.

קַשׁ *h. m.* 1. Stroh, dürre Halme; 2. Borste; 3. Härchen.

קַשָּׁא (Ex 15, 7) I *a. m.* Stroh, dürre Halme.

קַשָּׁא II *a. m.* Ältester, Vornehmer.

קְשָׁא, קְשֵׁי *a.*, *ipf.* יִקְשֵׁי Dt 15, 18 schwer sein. *Pa.* 1. schwer machen, Einwände erheben; 2. *pf.* 3 *sg. f.* קַשִּׁיאַת Gn 35, 16 schwer haben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַקְשֵׁי Ex 7, 3 hart machen, verstocken; 2. *pf.* אַקְשֵׁי Ex 13, 15 sich verstocken; 3. Einwände erheben. *Itpa.* 1. schwer sein; 2. Einwände erheben; 3. Einwände erhoben werden.

קַשְׁבָּא *a. m.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.

קָשָׁה *h. Pi. Hitp.* schwer haben. *Hi.* hart machen, Erektion veranlassen.

קָשֶׁה *h. m.* hart, schwer.

קִשּׁוּט *h. m.* Putz.

קִשּׁוּטָא *a. m.*, *c.* קִשּׁוּט Jes 49, 18 dass.

קִשּׁוּי *h. m.* Geburtsnot.

קוּשְׁיָא *a. m.* Einwand.

קִשּׁוּר *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Vereinigen.

קִשּׁוּרָא *a. m.* dass.

קַשּׁוֹשֶׁת *h. f.* Strohhalm.

קִשּׁוּת I *h. f.*, *pl.* קִשּׁוּאִים Gurke.

קַשּׁוּת II *h. f.* Ähnlichkeit.

קָשַׁט I *h.* schiessen.

קָשַׁט II *h. Pi.* putzen. *Hi.* herrichten. *Hitp.* sich putzen.

קְשַׁט I *a. Itpe.* geschossen werden.

קְשַׁט II *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מְקַשַּׁט Ho 6, 3 putzen; 2. geraderichten. *Itpa. pt. f.* מִתְקַשְּׁטָא Jes 61, 10 sich putzen.

קַשָּׁט *h. m.* Bogenschütze.

קֻשְׁטָא I (Dt 1, 16) *a. m.*, *ind.* קְשׁוֹט Gn 24, 48 Wahrheit, Gradheit, Recht. בְּקֻשְׁטָא Gn 42, 21 in Wahrheit.

קַשְׁטָא II (Est II 1, 3, MS קַשִּׁיטִין) *a. m.* Bogen.

קַשְׁטָא III (Ps 61, 4) l. קַשְׁקָא.

קַשְׁטָנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.

קַשְׁיָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. *ind.* קְשֵׁי Ex 6, 9, *pl. f.* קַשְׁיָן Gn 42, 7 hart, schwer, schwierig.

קֻשְׁיָא *a. m.* Einwand.

קַשְׁיוּת *h. f.* 1. Härte; 2. Starrsinn; 3. Erektion.

קַשְׁיוּתָא *a. f.*, *ind.* קַשְׁיוּ Ex 1, 13 dass.

קְשִׁיטָא *a. m., ind.* קְשִׁיט Dt 32, 4 redlich, wahrhaft, gerecht.

קְשִׁיטוּתָא *a. f., c.* קְשִׁיטוּת Gn 20, 5 Redlichkeit, Gradheit.

קְשִׁירָה *h. f.* Zusammenbinden.

קַשִּׁישׁ *h. m.* Strohhalm.

קְשִׁישָׁא *a. m.* 1. *ind.* קְשִׁישׁ 1 K 2, 22 alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.

קְשִׁישׁוּתָא *a. f.* Greisenalter.

קַשְׁיוּתָא *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern; 3. Einwand.

קוּשְׁקָא *x. m.* Ausbau.

קִשְׁקוּשׁ *h. m.* Behacken.

קִשְׁקוּשָׁא *a. m.* dass.

קִשְׁקָר männl. Personenname.

קִשְׁקֵשׁ *h.* 1. klingeln; 2. schütteln; 3. behacken. *Pass.* sich schütteln.

קַשְׁקֵשׁ *a.* 1. schütteln; 2. behacken.

קַשְׁקַשִּׁין *h. m. pl.* Streu.

קָשַׁר *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. beschliessen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu.* *Ho.* zusammengebunden werden. *Ni.* *Hitp.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich anhängen.

קֶשֶׁר *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk; 3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ordnung, Verband.

קַשַּׁרְתָּא *a. f.* Gürtel.

קָשַׁשׁ *h. Po.* Reiser sammeln.

קְשַׁשׁ *a., pf.* 1 *sg.* קַשִּׁית 1 S 12, 2 altern. *Pa.* dass. *Po.* Reiser sammeln. *Hitpo.* sich stark machen.

קֶשֶׁת *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen; 3. männl. Glied.

קְשַׁת (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schiessen. *Aph. ipf.* יַקְשֵׁית 2 K 19, 32 dass.

קַשָּׁת *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein Sternbild des Tierkreises.

קַשָּׁתָא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.

קַשְׁתָּא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* קַשְׁתָּן, *c.* קַשְׁתַּת 1 S 2, 4 Soc 59, קַשְׁתָן Bogen; 2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. ein Darm; 4. Ortsname.

קַשְׁתָּיָא *a. m.* dass.

קַשְׁתָּנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.

קָתָא (Lv 11, 18) *a. f.* Pelikan.

קַתָּא *a. f.* Stiel, Griff.

קותבי l. קוּטְבִי.

קָתֶדְרָא *x. f.* (καθέδρα), *pl.* קָתֶדְרָאוֹת Lehnstuhl.

קָתֶדְרִין *x. m.* (καθέδριον) dass.

קַתְלָא *a. m.* Kloss (?).

קָתֳלִיקוֹס, קָתֳלִיקָא, קָתֳלִיכוֹס *x. m.* (καθολικός) Oberbeamter.

קִיתוֹן *x. m.* (κώθων), *pl.* קִיתוֹנִיּוֹת Trinkgeschirr.

קִיתוֹנָא *x. m.* dass.

קַתְּרָא *a. m.* Fels.

קַתְּרוֹס männl. Personenname (vgl. Καυθηρᾶς).

קִתְרוֹס *x. m.* (κέδρος) Ceder, Kiefer.

קִתְרוֹס (Jes 5, 12, MS קַתְרוֹס) *x. m.* (κίθαρις) Cither.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200.

ריאניסו. הר׳ (Midr. Teh. 34) l. mit Ausg. Konst. אניסו, s. אֲנָיס.

רְאַנְוְתָא *a. f.* Liebkosung.

רָאָה *h.* 1. sehen. רָאָה קֶרִי Pollution haben. רָאָה דָם Menstruation haben; 2. billigen. *pt. pass.* רָאוּי 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. הֶרְאָה פָּנִים besuchen. *Ho.* הָרְאָה פָּנִים Besuch abgestattet werden.

רָאִי (רְאִי) I *h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.

רָאִי II *h. m.* Exkrement.

רְאִיָּה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.

רְאָיָה I *h. f.* Beweis.

רְאָיָה II männl. Personenname.

רֵאָיוֹן *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.

רְאַם *a.*, *ipf.* יְרָאַם Jes 52, 13 erhaben sein. S. רום.

רְאֵם *h. m.* Wildochse.

רְאַמָא *a. m.* dass.

רֵאוּמָטִיקוֹס *x. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רְאֵמָנָא *a. m.* Wildochse.

רְאָעֲתָא? (Est II 9, 31, MS תַּעֲנִיתָא) *a. f.* Schreien.

ראשׁ *h. m.*, *pl.* רָאשִׁים 1. Kopf. ראשׁ תור Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. ראשׁ הַשָּׁנָה *a.* Neujahr; *b.* Name eines talmudischen Traktats; 4. Kapital.

רֵאשָׁא *a. m.* Kopf.

רִאשׁוֹן *h. m.* erster. רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן einer nach dem andern. בָּרִאשׁוֹנָה am Anfang.

רֵאשִׁית *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.

רֵאשִׁיתָא s. רֵשִׁיתָא.

רַב *h. m.* 1. gross; 2. Herr; 3. *pl.* רַבּוֹת Lehrer; 4. viel. רַבִּי *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda I. רַב *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.

רַבָּא (רְבָא) *a. m.* 1. *f. d.* רַבְּתָא Gn 10, 12, רַבְּתִי, *pl.* רַבְרְבִין Gn 12, 17 gross; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1 Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* רִבְּהוֹן Gn 4, 20, *pl.* רַבָּנָן Meister, Lehrer.

רָבָא (n. d. übl. Aussprache) (= רַב אַבָּא) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.

רְבָא *a. m.* Mehrheit.

רְבָא I *a.* 1. Gn 21, 8, 3 *pl.* רְבִיאוּ Gn 25, 27 gross werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* יְרַבֵּי Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* רַבִּי Jes 49, 21 Soc 59 grossziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֲרַבֵּי Gn 12, 2 gross machen; 4. *pf.* רַבִּי Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַבֵּי Dt 23, 20 Zins geben. *Itpa.* 1. grossgezogen werden; 2. *ipf.* יִתְרַבָּא Lv 21, 10 gross gemacht werden; 3. *pf.* 3 *pl.* אִתְרַבִּיאוּ Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* מִתְרַבֵּי Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.

רְבָא II *a.*, *pt.* רָבֵי Gn 21, 20 schiessen.

רְבָא III s. אֲרַב.

רָבַב *h.* verdichten (?). *Pi. pt. f.* מרבבת Jalk. II 988 (Ct 4, 16), Ausg. Salon. מרככת?

רְבַב *a.* gross sein. *Itpalp. pf.* אִתְרַבְרַב, אִתְרָרַב 1. *pt. pl.* מִתְרַבְרְבִין Nu 16, 3, *inf.* אִתְרַבְרְבָא Ez 5, 15; *pt.* מִתְרָרַב 1 K 1, 5 Soc 59, *c. pron.* מִתְרָרַבְתְּ Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* נִתְרוֹרַב Est II 8, 13 (MS מִתְרָרַב) gross thun; 2. *pf.* אִתְרָרַב Ho 12, 4 sich gross beweisen.

רְבַב *h. m.* 1. Fett (Talg?); 2. Fettfleck.

רַבָּבְהוּ = רַב אַבָּהוּ.

רִבַּבְתָּא *a. f.*, *c.* רִבַּבַת Ez 16, 7 (MS רִבְוָת) Myriade. S. רִבּוֹתָא.

רָבַג *h.* schichten (?).

רָבַד *h. m.* Ritz, Riss.

רִבְדָּא *a. m.* Stich, Ritz.

רַבָּה (= רַב אַבָּא) männl. Personenname, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.

רָבָה *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. grösser, vermehrt. מְרֻבֶּה בְגָדִים der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.

רִבּוֹא *h. m.* Myriade.

רְבוֹא *a. f.* s. רִבּוֹתָא.
רְבוּבָה I (?) *h. f.* Höhlung, Loch.
רְבוּבָה II (?) *h. f.*, viell. דְּבוּבָה *h. f.* Topftrommel (mit nur einem Trommelfell).
רִבּוּי *h. m.* 1. Vermehrung; 2. Vielmachen der Gewänder (zur Weihe des Hohenpriesters); 3. Hinzufügung.
רִבּוּיָא *a. m.* Hinzufügung.
רִבּוֹן *h. m.* Herr.
רִבּוֹנָא *a. m.*, *c.* רִבּוֹן Ex 23, 17 dass.
רִבּוֹנְתָא *a. f.*, *c. s.* רִבּוֹנְתִי Gn 16, 8 Herrin.
רִבּוּעַ *h. m.* Viereck, Quadrat.
רִבּוּעָא *a. m.* dass.
רְבוּתָא I *a. f.* 1. Dt 32, 3 Herrlichkeit; 2. *c.* רְבוּת Ex 30, 25 Würde; 3. *ind.* רְבוּ Nu 18, 8 Auszeichnung.
רְבוּתָא II s. רְבִיתָא.
רִבּוּתָא, רְבְוָתָא s. רְבִיוּתָא.
רִבּוֹתָא (Lv 26, 8) *a. f.*, *pl. ind.* רִבְּוָן Gn 24, 60 Myriade.
רְבְיָא (Gn 21, 8) *a. m.*, *ind.* רְבֵי Gn 37, 1 Knabe.
רְבְיָא *a. m.* Samen von Trigonella Foenum Graecum (?).
רְבִיָּה *h. f.* 1. Mehrung; 2. Grösse.
רְבִיוּתָא *a. f.*, *c. s.* רְבִיוּתֵיהּ Gn 43, 32 Jugend.
רְבִיכָה *h. f.* Eingerührtes.
רְבִיכְתָא *a. f.*, *ind.* רְבִיכָא Lv 6, 14 dass.
רַבִּין = רַב אָבִין. רַבִּינָא = רַב אָבִינָא.
רְבִיעַ *h. m.* Viertel.
רְבִיעָא *a. m.* dass.
רְבִיעָאָה (Nu 7, 30) *a. m.*, *f. d.* רְבִיעֵיתָא Lv 19, 24 vierter.
רְבִיעָה *h. f.* 1. Begattung (der Tiere); 2. Frühregen.
רְבִיעוּתָא *a. f.* Lagern.
רְבִיעִי *h. m.* vierter.
רְבִיעִין (2 S 6, 5) *a. m. pl.* ein Musikinstrument.
רְבִיעִית I *h. f.* Lager, Schar.
רְבִיעִית II *h. f.* 1. vierte; 2. Viertel eines Log; 3. Mittwoch; 4. ein Musikinstrument.
רְבִיעֲתָא *a. f.* Frühregen.
רְבִיצָה *h. f.* Lagern, Liegen.
רִבִּית *h. f.*, *pl.* רִבִּיּוֹת Zins.
רִבִּיתָא (Lv 25, 36) *a. f.* dass.
רְבִיתָא (Ru 2, 5, MS רְבִיתָא), רְבִיתָא I *a. f.* Mädchen.
רְבִיתָא II *a. f.* Aneinanderliegen.
רְבִיתָא III Flussname.
רְבַל *a. Itpe.* gesiebt werden.
רַבְּמִי = רַב אַמִּי.
רַבָּן *h. m.* Meister, Lehrer.
רַבָּנָא *a. m.* 1. *pl. c.* רַבָּנֵי Gn 47, 6 Oberer; 2. Lehrer. רַבָּנָן unsre Lehrer.
רַבָּנוּת *h. f.* 1. Herrschaft, Hoheit; 2. herrisches Wesen.
רַבָּנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.
רַבָּנַי männl. Personenname.
רַבְּסִי, רַבָּפָא = רַב אַסִּי, רַב אַפָּא.
רָבַע I *h.* 1. begatten; 2. befruchten. *Ni.* begattet werden. *Pi.* befruchten.
רָבַע II *h. Pi.* viereckig machen. *Pu. pt.* viereckig.
רְבַע I *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* רְבַעַת Nu 22, 27 sich lagern; 2. begatten. *Aph.* 1. lagern lassen, sich hinlegen lassen; 2. begatten lassen, paaren.
רְבַע II *a. Pa.* in vier Teile teilen. *pt. pass.* מְרַבַּע Ex 27, 1 viereckig.
רֶבַע s. רוֹבַע.
רִבְעָא *a. m.* Est II 4, 1 (MS רְבִיעֲתָא) Viertel.
רִבְעָא *a. m.* Viertel.
רִבְעָה *h. f.*, *du.* רִבְעָתַיִם vierfach.
רִבְעוּתָא I *a. f.* Lagern.
רִבְעוּתָא II *a. f.*, *c.* רִבְעוּת Ex 29, 40 Viertel.
רִבְעִי *h. m.* vom vierten Jahre.
רִבְעֲתָא I *a. f.* Lager.
רִבְעֲתָא II *a. f.*, *c.* רִבְעַת 2 K 6, 25 Ven. 1517 Viertel.
רָבַץ *h.* lagern. *Pi.* 1. lagern lassen; 2. besprengen. *Hi.* lagern lassen.

רְבַץ *a. Pa.* besprengen.
רְבָצָל *h. m.* Gewürzbeutel.
רַבְצָן *h. m.* der liebt, sich hinzulegen.
רִבְקָא (Jer 50, 11) *a. m.* Mästung.
רִבְקָה *h. f.* Koppelung (von Rindern für das Dreschen).
רַבְרַב s. רְבַב.
רַבְרְבוּתָא *a. f.* Grossthun.
רַבְרְבִין s. רַבָּא.
רַבְרְבָנָא *a. m., pl. c. s.* רַבְרְבָנוֹהִי Gn 40, 2, רַבְרְבָנֶהָא Thr 2, 9 Oberster, Grosser.
רַבְרְבָנוּתָא *a. f.* Grossthun.
רַבְּתָא *a. f.* Amme.
רַבְּתָנָא (2 K 18, 19) *a. m.* grossmächtig.
רֶגֶב Ortsname.
רִגְבָּא *a. m.* Erdscholle.
רְגַג *a., ipf. 2 sg.* תֵּירוֹג Dt 5, 20 (MS תֵּירוֹג) gelüsten, begehren. *Pa.* dass. *pt. pass.* מְרַגַּג Gn 2, 9 begehrenswert. *Itpa. Palp. Itpalp.* dass.
רְגָגָא (Ez 24, 16, MS רִגְגָא) *a. m.* 1. Begehren, Lust; 2. Begehrtes.
רגוגא *a. m.* 1. Begehren; 2. *pl. c. s.* רגוגיהא Thr 1, 10 Begehrtes.
רְגוֹלָא *a. m., ind.* רְגוֹל Gn 30, 42 am Fuss gefleckt.
רְגוֹמָא *a. m., pl. d.* רְגוֹמַיָּא Thr 1, 18 Schütze.
רְגוּמָנָא (?) *a. m.* Steinigung.
רְגוֹעִיתָא weibl. Personenname (vgl. *bibl.* הִרְגִּיעַ ruhen).
רְגוֹשָׁא *a. m.* Lärm, Geräusch.
רגושא *a. m., ind.* רגוש Jes 22, 5 Unruhe.
רָגַז *h. Hi.* erzürnen.
רְגַז, רְגֵז *a.* 1. *pf.* רְגִיז Gn 40, 2 zürnen; 2. zittern. *Aph.* 1. *pf.* אַרְגֵּיז Lv 24, 11 erzürnen; 2. zittern machen. *Itpe.* erzittern.
רְגָזָא (Dt 9, 19) *a. m., ind.* רְגַז Dt 9, 20, רְגֵיז Koh 7, 3 (MS רְגוֹז), רְגוֹז Zorn.
רַגְזָן *h. m.* jähzornig, aufbrausend.
רַגְזָנָא *a. m.* dass.
רַגְזָנוּת *h. f.* Zorn, Jähzorn.
רְגִזְתָא, רְגָזְתָא, רְגוֹזְתָא *a. f.* Zorn.
רְגִיָא *a. m.* 1. eine Münze; 2. ein Gewicht.
רְגִיגָא *a. m., ind.* רְגִיג Jer 51, 7 begehrenswert, köstlich.
רְגִיגְתָא *a. f.* Begehren.
רְגִיוֹן Name eines mythischen Feuerstroms.
רָגִיל *h. m.* 1. behend; 2. geübt, gewöhnt.
רְגִילָא *a. m., pl.* רְגִילִין Thr 2, 21 geübt, gewöhnt.
רְגִילָה *h. f.* Portulak (*Portulaca odoracea*).
רְגִימְתָא *a. f., c.* רְגִימַת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Steinigung.
רְגִיעָה *h. f.* Vertrag.
רְגִישְׁתָא *a. f.* Empfinden, Merken.
רָגַל *h., pt. pass.* רָגוּל gefesselt (durch Zusammenbinden des Unterbeins und Schenkels). *Hi.* 1. gewöhnen; 2. Samenerguss herbeiführen (durch Beiwohnung); 3. das Fell eines Tiers von den Füssen her abziehen. *Hitp.* sich gewöhnen.
רַגֵּל *a. Aph.* 1. gewöhnen, verleiten; 2. nach unten beugen. *Itpa.* sich gewöhnen.
רֶגֶל *h. f.* 1. Fuss, Bein. מֵי רַגְלַיִם Urin. רַגְלַיִם לַדָּבָר die Sache hat einen Anhaltspunkt; 2. Wallfahrtsfest.
רִגְלָא *a. f.* 1. Dt 19, 21, *ind.* רְגַל Dt 2, 5, רְגַל Gn 33, 14, *pl.* רִגְלִין Lv 11, 23 Fuss, Bein; 2. Unterbein. בְּרִגְלֵיהּ, רִגְלֵיהּ um — willen; 3. *pl.* רִגְלָאִין (!) Koh 3, 11 Ven. 1517 Wallfahrtsfest; 4. s. דִּגְלָא.
רגלא (bAbZ 22[b]) l. דִּגְלָא.
רַגְלָאָה (Ex 12, 37) *a. m.* Fussoldat.
רַגְלוּתֵיהּ *a. m.* niedrig gestellter.
רַגְלִית *h. f.* auf der Erde kriechender Weinstock. S. רוּגְלִית.
רָגַם *h. m.* steinigen.

רְגַם *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִרְגְּמוּן Lv 24, 16 steinigen; 2. schiessen. *Pa. pt.* מְרַגְּמִים 2 S 16, 6 werfen.

רִגְמָא *a. m.* Wurfstein.

רָגַן *h. Pi.* murren.

רְגַן *a. Itpa.* verleumden.

רָגַע *h. Hi.* sich hinundherbewegen, sich rühren.

רֶגַע *h. m.* Augenblick.

רִגְעָא (Koh 9, 12, nicht MS) *a. m.* dass.

רְגַף *a. Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְגִיפַת Jes 1, 2 erschüttert werden.

רָגַשׁ *h. Hi.* fühlen, merken. *Ho. pt.* wahrgenommen. *Hitpa.* herbeiströmen.

רְגַשׁ *a.* 1. unruhig sein; 2. rauschen; 3. merken. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְגֵּישׁ Jos 7, 3 beunruhigen; 2. bewegen; 3. spüren, merken. *Itpe. pf.* אִתְרְגֵישׁ Ri 5, 5 Soc 59 in marg., 3 *sg. f.* אִתְרְגוּשַׁת (!) 2 S 22, 8 beunruhigt werden, erschüttert werden.

רִגְשָׁא *a. m.* Lärm.

רִגְּתָא *a. f.* Verlangen.

רְדָא *a. m.* frisch (?).

רְדָא I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדֵּי Dt 22, 7 pflügen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְדּוֹן Lv 26, 17 herrschen; 3. *inf.* מִרְדֵּי Lv 26, 18 züchtigen; 4. fliessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרְדֵי Am 6, 2 gepflügt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְרְדוֹן Lv 26, 23, *imp. sg. f.* אִתְרְדָא Jer 6, 8 gezüchtigt werden.

רְדָא II *a. Pa.* Brot aus dem Backofen nehmen.

רדאה s. הַרְדָּאָה.

רָדַד *h. Pi.* plattschlagen, breiten. *Pu. pt.* 1. plattgeschlagen; 2. ausgebreitet.

רְדַד *a.* 1. *pt. pass. pl.* רְדִידִין Nu 17, 3 (MS רַדִּידִין) plattschlagen; 2. ausbreiten. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* רַדִּידוּ Ex 29, 3 plattschlagen; 2. hinstrecken. *Itpa.* plattgedrückt sein.

רְדָד *h. m.* Tuch.

רִדְדָא *a. m.* glatte Seite eines Stoffs.

רָדָה I *h.* 1. mächtig werden; 2. züchtigen. *Pi.* züchtigen.

רָדָה II *h.* 1. Brot aus dem Backofen nehmen; 2. Honig aus dem Bienenhaus nehmen.

רָדָה III *h. Pi.* ausbreiten.

רְדוּפָא *a. m.* Ranke (?).

רְדוּפִין *h. m. pl.* Sehnsucht.

רְדוּתָא *x. f.* (*rheda*) Wagen.

רְדִיָא *a. m.* 1. Pflügen; 2. Name eines Engels.

רַדְיָא *a. m.* Pflüger.

רְדִיָּה I *h. f.* Herrschaft.

רְדִיָּה II *h. f.* Nehmen des Brots aus dem Ofen.

רדיוני (bNidd 67ᵃ)?

רדים l. רוֹדִים *h. m. pl.* Pflüger.

רְדִינִין (Est II 6, 10, MS דְּרִינִין)?

רְדִינִית *h. f.* zum Pflügen tauglich.

רְדִיפָא männl. Personenname.

רְדִיפָה *h. f.* Verfolgung.

רָדַם *h.*, *pt. pass.* betäubt. *Ni.* im Betäubungsschlaf liegen.

רְדַם *a.*, *pt. pass. pl.* רְדִימִין Jes 15, 1 dass.

רֳדֹמֵילוֹן *x. m.* (ῥοδόμηλον) Marmelade von Quitten und Rosen.

רודוס Ortsname (Ἄραδος).

רְדוּסָאָה *a. m.* aus Arados.

דרוסה l. הַרְדָּם.

רָדַף *h.* 1. verfolgen; 2. vertreiben; 3. rasch fliessen; 4. antreiben. *Ni.* verfolgt werden. *Pi.* erstreben.

רְדַף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדּוֹף Dt 16, 20 verfolgen; 2. erstreben.

רְדָתָא (Lv 2, 7) *a. f.* Pfanne.

רָהַב *h. Hi.* stolz machen. *Siph.* s. סִרְהֵב.

רְהֵיב *a.* sich überheben, stolz thun. *Saph.* s. סַרְהֵב.

רְהָבָא *a. m.* Übermut.

רְהָבָה = רַב אַהֲבָה.

רְהוּטָא *a. m.* Läufer.

רְהַט *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* רְהַטַת Gn 24, 20,

pt. רָהִיט Jer 51, 31 laufen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַרְהֲטוּהִי Gn 41, 14 laufen lassen.

רַהְטָא *a. m., pl. d.* רַהֲטַיָּא Ri 5, 28 Praet. Läufer.

רְהָטָא, רַהְטָא *a. m.* 1. *d.* רַהֲטָא 2 S 18, 27 Laufen; 2. ein Brei.

רַהֲטוֹן (?) *x. m.* Soldatenabteilung.

רַהֲטוֹנָא *a. m.* Läufer.

רַהֲטַיָּא (Gn 30, 38, MS רַטַיָּא) *a. m. pl.* Tränkrinnen.

רְהָטִים *h. m. pl.* dass.

רהיטני *x. f.* Kneipzange.

רָהִיט *h. m.* Hauptbalken.

רָהַן *h. Hi.* verpfänden. *Ho.* verpfändet werden.

רהון s. הַרְהוֹן.

רְוָא, רְוִי (Gn 9, 21) *a.* sich satt trinken, sich berauschen. *Pa.* 1. *pt.* מְרַוֵּי Jes 55, 10 reichlich tränken; 2. *pt.* מְרַוֵּי Lv 10, 9 berauschen. *Aph. pf. c. s.* אַרְוְיַנִי Thr 3, 15 reichlich tränken. *Itpe. inf.* אִתְרְוָאָה Jes 5, 22 sich berauschen.

רְוָא s. רִיוָא.

רוֹב *h. m.* Mehrheit.

רובא (1 K 14, 18) l. mit MS דּוּבָא.

רוֹבֶה *h. m.* Jüngling.

רוֹבָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. ein süsser Brei.

רוֹבֶד *h. m.* Terrasse, Pflaster.

רוֹבְדָא *a. m.* dass.

רוֹבְיָא *a. m., pl.* רוֹבִין Thr 5, 12 (MS רַבְרְבָנִין) Jüngling.

רוֹבַע *h. m.* Viertel, insbes. ein Viertel Kab.

רוֹגְלִית *h. f.* 1. am Boden kriechender Weinstock; 2. Gang, Lauf.

רוֹגְנֵג Flussname.

רוֹדֶה *h. m.* Instrument zum Herausnehmen des Brots aus dem Backofen.

רָוָה *h. Pi.* reichlich tränken. *Hitp.* getränkt werden.

רְוַז *a.* frohlocken.

רוֹזֵן *h. m.* Vornehmer.

רָוַח *h.* sich ausweiten, sich verbreiten. *Pu. pt.* weitläufig. *Hi.* sich erleichtert fühlen; 2. Gewinn haben.

רְוַח *a.* 1. sich erweitern; 2. sinken (vom Preise); 3. *imp.* רְוַח Jes 49, 20 Platz machen; 4. sich erleichtert fühlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְרַוְּחִין Jer 22, 14 weit machen; 2. aufschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אַרְוָחוּתַנִי Thr 3, 56 (MS רְוָחְתִי) weit machen; 2. *pt. pass.* מַרְוַח 1 S 20, 25 Soc 59 leer; 3. gewinnen; 4. gewinnen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְוַחוּ Gn 20, 17 genesen.

רוּחַ *h. Hi.* riechen.

רוּחַ *a. Aph. pf.* אֲרַח Gn 27, 27, אֲרִיחַ dass.

רָוֵחַ *h. m.* geräumig, weit.

רֶוַח *h. m.* 1. weiter Raum; 2. Zeitraum; 3. Verlängerung.

רוּחַ *h. f., pl.* רוּחוֹת 1. Wind; 2. Luft; 3. Windrichtung, Seite; 4. Geist, Gemüt.

רוּחָא *a. m. f.* 1. Gn 8, 1 Wind; 2. *pl.* רוּחִין, רוּחָן Windrichtung; 3. *pl. d.* רוּחַיָּא Nu 16, 22, רוּחְתָא Geist, Gemüt.

רַוְחָא *a. m.* 1. Gn 32, 16 Raum, Platz; 2. *pl. c.* רַוְחֵי Nu 35, 4 freier Raum; 3. *ind.* רְוַח Ex 9, 28 Befreiung; 4. Gewinn.

רְוָחָה *h. f.* 1. Weite; 2. Wohlbefinden.

רְוָחְתָא *a. f.* Weite, weiter Raum.

רוֹטֶב *h. m.* 1. frische Dattel; 2. Brühe.

רְוָיָא (Jer 19, 14, Jo 1, 5), רַוְיָא *a. m.* trunken, Betrunkener.

רְוָיָה *h. f.* Berauschung.

רַוְיוּתָא *a. f., ind.* רַוְיוּ Mi 2, 11 Rauschtrank.

רַוְיָתָא *a. f.* 1. Rausch; 2. Ho 4, 11 (MS רַוְיָנָתָא) Rauschtrank.

רוֹכֵל *h. m.* Hausierer.

רוֹכְלָא *a. m.* dass.

רוֹכְלָה *h. f.* Umherziehen.

רום *h.* sich erheben. *Pal.* erheben, erhöhen.

רום *a., ipf.* יִירַם Dt 8, 14 dass., s. רְאֵם. *Aph.* 1. *pf.* אֲרִים Ex 7, 20, *ipf.* יְרִים Lv 23, 11 erheben, aufheben; 2. abhauen. *Itpe.* 1. *inf.* אִתְּרָמָא Ez 1, 19 Soc 59 sich erheben; 2. *pf.* אִתְּרִים abgehauen werden. *Ittaph. pf.* 3 *f. sg.* אִתְּרְמַת Gn 7, 17 erhoben werden, sich erheben. *Pal. pf.* רוֹמֵם, רָמֵים, *pt. pass.* מְרָמַם Dt 26, 8 erheben. *Itpal.* erhoben werden, sich erheben. *Palp.* רוֹרֵם, רָרֵם erheben. *Itpalp.* sich erheben.

רוּמָא (Dt 33, 17) *a. m.* 1. Höhe; 2. Hoheit.

רוּמָה Ortsname.

רְאוּמָטִיקוֹס *x. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רוֹמְמוּת *h. f.* Hoheit, Erhabenheit.

רוֹמְמוּתָא *a. f.* dass.

רוֹנְנִית I *h. f.* mürrisch.

רוֹנְנִית II *h. f.* Zanksucht.

רוּס *h. m.* Längenmass (Stadium).

רוע *h. Hi.* Lärm blasen.

רוֹפֵא *h. m.* 1. Arzt; 2. Beschneider.

רוּץ *h.* laufen.

רוֹצֵחַ *h. m.* Mörder.

רוק I *h. Hi.* 1. ausleeren; 2. bewaffnen (?)

רוק II *h.* ausspeien. S. רָקַק.

רוק I *a. Aph.* 1. *pf.* אֲרֵיק Gn 35, 14 ausleeren; 2. ausgiessen. *Ittaph. ipf.* יִתְּרֵק Lv 21, 10 ausgegossen werden.

רוק II s. רְקַק.

רוֹק *h. m.* Speichel.

רַוָּק *h. m.* Junggesell, Unverheirateter.

רַוָּקָא *a. m., pl.* רַוָּקֵי Jes 40, 30 dass.

רוּקָא *a. m.* Speichel.

רָוְקָא *a. m.* 1. Seihtuch; 2. Wasser zum Weinseihen.

רוקן *h.* übertragen. *Pass.* 1. ausgeleert werden; 2. übertragen werden.

רוקן *a., pf.* 3 *pl.* רוֹקִינוּ Ex 12, 36 1. ausleeren; 2. hinauswerfen; 3. entziehen. *Pass. pf.* 3 *f. sg.* אִתְרוֹקְנַת Thr 1, 1 ausgeleert werden.

רוֹקַעְיְתָא weibl. Personenname.

רוּר Ortsname.

רוֹשֶׁם *h. m.* Zeichen, Merkmal.

רָזָא *x. m., c. s.* רָזְהוֹן Gn 49, 6 Geheimnis. בְּרָז Ri 9, 31 Praet. insgeheim.

רוּזָא *x. m.* ein kleines Mass.

רְזָא *a. Aph.* 1. schlimm machen; 2. heftig sein.

רַזְבוּנִית s. אַרְזְבוּנִית.

רוֹזְגָר *x. m.* Tagelöhner.

רָזֶה *h. Pu. pt.* leidtragend.

רָזְיָא *a. m.* heftig.

רַזִּיאֵל (Koh 10, 12) Name eines Engels.

רַזִּיחַ absichtl. Veränderung v. נָזִיר.

רוזים (jMoK 80[c]) l. אֲרָזִים, vgl. אַרְזָא II.

רוזינְקָא *x. m.* ein kleines Mass.

רָזַק s. רָסַק.

רָחַב *h. Hi.* 1. sich erweitern; 2. erheitern. *Hitp.* sich erweitern.

רָחָב *h. m.* 1. freigebig; 2. habgierig.

רַחֲבָא *a. m.* habgierig.

רְחָבָה *h. f.* offener Platz.

רחבה l. רְחָבָה.

רְחוֹב *h. m.* offener Platz.

רְחוֹבָא (Gn 19, 2) *a. m.* dass.

רַחְוִינָה (?) *h. f.* ein Hausgerät.

רָחוּם *h. m.* Liebling.

רְחוּמִי männl. Personenname.

רְחוּמְתָא (Dt 21, 16) *a. f.* Geliebte.

רחוץ (jSabb 11[d]) l. רהון.

רָחוֹק *h. m.* entfernt, weit.

רִחוּק *h. m.* 1. Entfernung; 2. etwas, wovon man sich fernhält, Greuel.

רִחוּקָא *a. m.* 1. *c.* רִחוּק Lv 12, 2 Absonderung; 2. *ind.* רִחוּק Jes 1, 14 Greuel.

רִחוּשׁ *h. m.* Bewegung.

רְחוּשׁ *h. m.* Kochtopf.

רְחוּשָׁא *a. m., ind.* רְחוּשׁ (Ez 27, 17, MS רִיחוּשׁ) Balsamöl (?).

רְחַיָא (Ex 11, 5) *a. m., pl.* רִחְיָן Mühle.

רְחִילָא s. רַחְלָא.
רֵחַיִם h. m. du. Mühle.
רְחִימָא (Dt 32, 12) a. m. Geliebter, Freund.
רְחִימְתָא (Koh 9, 1; Ven. 1517 רְחִימְתָא) a. f. Liebe.
רחיף s. סְפִיתָ.
רְחִיצָה h. f. Waschen.
רַחִיקָא a. m., f. ind. רַחִיקָא Nu 9, 10 fern, weit. מֵרַחִיק Gn 22, 4 von fern.
רְחִישָׁה I h. f. Bewegung.
רְחִישָׁה II h. f. Gezweig.
רְחִישׁוּתָא a. f. dass.
רָחֵל h. f., pl. רְחֵלוֹת Mutterschaf.
רַחְלָא a. f., pl. רַחְלִין Dt 14, 4 dass.
רָחַם h. Pi. 1. sich erbarmen; 2. lieben machen.
רְחֵם, רְחַים (Gn 25, 28) a. 1. ipf. 2 sg. תִּרְחַם Dt 6, 5 lieben; 2. sich erbarmen. Pa. ipf. 2 sg. תְּרַחֵם Dt 7, 2; 13, 9 sich erbarmen; 2. Gn 24, 67; 29, 32 Dt 7, 13 (versch. Formen, aber MS Soc überall Peal) lieben. Itpa. ipf. יִתְרַחַם Gn 43, 28 Erbarmen erzeigt werden.
רֶחֶם h. m. Mutterleib. pl. רַחֲמִים Barmherzigkeit, Erbarmen.
רַחְמָא a. m. 1. Mutterleib; 2. ind. רְחַים Ct 7, 7 Liebe. pl. רַחְמִין Gn 6, 8 Barmherzigkeit.
רַחֲמָא a. m., pl. c. s. רַחֲמוֹהִי Gn 26, 26 Freund.
רַחֲמוּתָא a. f., ind. רַחֲמוּ Ez 23, 17 Liebe.
רַחְמָן h. m. barmherzig.
רַחְמָנָא (Ex 34, 6) a. m. 1. dass.; 2. Bezeichnung Gottes.
רַחְמָנוּת h. f. Barmherzigkeit.
רַחְמְתָא a. f., ind. רַחֲמָא Ho 11, 4, c. רַחֲמַת Ho 11, 8 Soc 59 Liebe.
רָחַץ h. waschen. Pi. dass. Pu. pt. gewaschen.
רְחַץ, רְחֵיץ a. vertrauen. pt. pass. pl. רְחִיצִין Dt 32, 37 vertrauend. Aph. ipf. יְרַחֵיץ 2 K 18, 30 vertrauen machen. Itpe. ipf. יִתְרְחֵיץ Jer 17, 5 vertrauen.
רְחִצְנָא a. m. 1. ind. רְחִצָן Gn 34, 25 Sicherheit; 2. Zufluchtsort.
רָחַק h. sich entfernen, fern sein. Pi. Hi. entfernen.
רְחַק a. dass. Pa. 1. ipf. 2 pl. תְּרַחֲקוּן Ex 8, 24 entfernen; 2. pt. pass. מְרַחַק Dt 7, 25 verabscheuen, verwerfen. Aph. 1. pf. אַרְחֵיק Ex 33, 7 entfernen; 2. sich entfernen. Itpa. 1. ipf. יִתְרַחַק Dt 12, 21 entfernt sein; 2. imp. sg. f. אִתְרַחַקִי Jes 54, 4 Soc 59 sich entfernen; 3. pf. 3 sg. f. אִתְרַחֲקַת Jes 62, 12 Soc 59 verworfen werden.
רַחְקָא a. m. Ferne.
רָחַשׁ h. sich bewegen. Pi. dass. Hi. 1. bewegen; 2. Würmer hervorbringen.
רְחַשׁ a., ipf. 3 pl. יִרְחֲשׁוּן Gn 1, 20 sich bewegen, wimmeln. Aph. 1. ipf. 3 sg. f. תַּרְחֵישׁ Lv 20, 25 wimmeln lassen; 2. entstehen lassen. Itpe. pf. אִתְרְחִישׁ Koh 4, 13 sich ereignen.
רֶחֶשׁ h. m. Kriechtier, Gewürm.
רִחְשָׁא (Gn 1, 26) a. m., ind. רְחֵישׁ Lv 5, 2 dass.
רַחֲשׁוּשָׁא (?) a. m. Bewegung.
רַחְשִׁיתָא weibl. Personenname.
רַחַת h. f. Holzschaufel (zum Worfeln).
רחתת (jBer 14b) l. דְּאָתַת, s. אָתָא.
רָטֹב h., pt. pass. saftig. Hi. 1. saftig werden, ergrünen; 2. grünen lassen.
רְטַב a. Aph. 1. feucht werden; 2. befeuchten.
רְטַב h. m. frische Dattel.
רִטְבָּא a. m. 1. Flüssigkeit; 2. c. רְטַב Jes 65, 4 (MS רְטַף) Saft, Brühe; 3. Fett.
רָטָה h. auswinden.
רְטוֹב h. m. Gerät für den Vogelfang.
רְטוֹנָא a. m., pl. c. רְטוֹנֵי Dt 18, 11 (MS רְטַין) Murmler (von Zaubersprüchen).

רָמוּשׁ *h. m.* Ausgewanderter.
רָמַט *h. Pi.* hüpfen.
רְמַט *a. Pa.* zittern machen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אִתְרַמְּטָא Est II 5, 4 (nicht im MS) zittern.
רַמְיָא (Gn 30, 38) *a. m. pl.* Tränkrinnen.
רַטִּיבָא *a. m.* 1. *pl.* רַטִּיבִין Nu 6, 3 feucht, saftig; 2. frisch; 3. junges Gras.
רְמִיבִי männl. Personenname.
רְטִיָּה *h. f.* Verband, Pflaster.
רָטֵל *x. m.* (λίτρα) Pfund.
רָטָן *h. m.* Läufer.
רְטַן *a., pt.* רָטִין Dt 18, 11 murmeln (Zauberformeln).
רַטְנָא *a. m., ind.* רְטַן Dt 18, 11 Murmeln (von Zauberformeln).
רְטָנִית *h. f.* Murren.
רָטַע *h. Hi.* zittern.
רִטְפָּא *a. m., c.* רְטַף Jes 65, 4 Brühe. S. רְטְבָא.
רְטַשׁ *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶרְטוֹשִׁנּוּן Lv 26, 44 verstossen; 2. verlassen; 3. ausbreiten. *Pa. pf. c. s.* רַטְּשָׁנָא Ri 6, 13 (MS *Pe.* רְטַשְׁנָא), *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲרַטְּשִׁנָּךְ Ez 29, 5 (Soc 59 *Pe.* אֶרְטְשִׁנָּךְ) verstossen. *Aph. ipf.* 2 *sg. c. s.* תַּרְטְשִׁנַּהּ Ex 23, 11 (MS *Pe.* תִּרְטְשִׁנַּהּ) verlassen, liegen lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרְטִישׁ Lv 26, 43 verlassen werden; 2. hingeworfen, verstossen werden; 3. sich zerstreuen.
רֵיאָה *h. f.* Lunge.
רִיב *h. m., pl.* רִיבוֹת Streit.
רִיבָה *h. f.* Mädchen.
רִיבְתָא *a. f.* dass.
רִידָא *a. m.* Herrschaft.
רִידָה *h. f.* Hinabsinken.
רֵינָא (Gn 29, 17) *a. m., ind.* רֵיו Dt 21, 11 Aussehen.
רִיחַ *h.* riechen. S. רוּחַ.
רֵיחַ *h. m., pl.* רֵיחוֹת Geruch. רֵיחַ עֲרוּה etwas einer unerlaubten Verbindung Ähnliches.
רֵיחָא *a. m.* 1. Gn 27, 27 dass.; 2. bMeg 27[b] l. רִחָא.
רֵיחוּתָא *a. f.* Mühle.
רֵיחַיִם s. רֵחַיִם.
רֵיחָנָא *a. m.* Wohlgeruch, Spezerei.
רֵיחְתָּנָא *a. m.* wohlriechend.
רִים *a.* erheben. S. רוּם.
רֵימָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochse.
רִימִין *h. m. pl.* eine Art Zizyphus.
רֵימָנָא *a. m.* Wildochse (Antilope?).
רִיס *h. m.* 1. ein Längenmass (Stadium); 2. Rennbahn.
רִיס *h. m.* רִיס עַיִן Augenwimper.
רֵיסָא *a. m.* בֵּית ר׳ Gn 14, 17 Rennbahn.
רִיסָא *a. m., pl. c.* רִיסֵי Koh 12, 2 (MS רֵיסֵי) Wimper (des Auges).
רִיעַ *h.* sich gesellen.
רֵיעַ *h. m.* Freund, Genosse.
ריע 1. (EchR 1, 1) l. mit MS Lond. רְעָיָא, s. רְעָא; 2. l. רְעֵיע, s. רְעַע.
רֵיעוּת *h. f.* Freundschaft.
רֵיעוּתָא *a. f.* Schadhaftigkeit.
רֵיעָיָא *a. m.* Unrat.
ריפין s. רְפָפוֹת.
רִיפַע Ortsname.
רִיפְתָא *a. f., pl.* רִיפִין Brot.
רִיצָה *h. f.* Lauf.
רֵיקָא *a. m.* leer, Dummkopf.
רֵיקָן *h. m., f.* רֵיקָנִית leer.
רֵיקָנָא *a. m., ind.* רֵיקָן Gn 37, 24 dass.
רֵיקָנוּת *h. f.* Leerheit, Nichtigkeit.
רֵיקָנוּתָא *a. f., ind.* רֵיקָנוּ Lv 26, 20, Jes 30, 7 dass.
רִיר *h. m.* 1. Speichel; 2. Flüssigkeit.
רִיר (Lv 15, 3) *a.* Schleim absondern.
רִירָא *a. m.* 1. *c. s.* רִירֵיהּ 1 S 21, 14 Speichel; 2. Flüssigkeit.
רֵישׁ Name des Buchstaben ר.
רֵישָׁא I *a. m.* 1. *c. s.* רֵישִׁי Gn 40, 16 Kopf; 2. *pl.* רֵישִׁין Dt 1, 13 Oberhaupt; 3. *c. s.* רֵישַׁהּ Dt 11, 12 Anfang.

רֵישָׁא II *a. m., c.* רֵישׁ Dt 32, 33 Gift.

רֵישְׁבָא (= רֵישׁ בֵּית אַבָּא) *a. m.* Familienhaupt (?). S. רֵשְׁבָא.

רֵישִׁיתָא *a. f., c. s.* רֵישִׁיתְהוֹן Nu 18, 12 Erstling.

רֵישָׁנָא *a. m.* Machthaber.

רַךְ *h. m.* 1. gelinde; 2. fein, dünn.

רֵכָא, רֵיכָא *x. m.* König.

רָכַב *h.* reiten. *Hi.* 1. reiten lassen; 2. pfropfen; 3. befruchten. *Ho. pt.* 1. reitend; 2. gepfropft.

רְכַב, רְכֵיב *a.* 1. *pf.* 2 *sg.* רְכֵיבְתְּ Nu 22, 30 reiten; 2. *ipf.* יִרְכּוּב Lv 15, 9 fahren; 3. sitzen. *Aph. pf.* אַרְכֵּיב Gn 41, 43 1. reiten lassen, fahren lassen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְכֵּיב Lv 19, 19 begatten lassen; 3. pfropfen.

רֶכֶב *h. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm (?).

רִכְבָּא (Dt 24, 6; MS *c. s.* רִכְבֵּהּ) *a. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm (?).

רַכָּבָא (2 K 9, 17) *a. m.* Reiter.

רִכְבָּנָא *a. m., pl.* רִכְבָּנִין Ct 6, 8 (Or. 1302) Reiter.

רְכוּבָא I *a. m., pl.* רְכוּבִין Dt 28, 35, רְכוּבַן Knie.

רְכוּבָא II *a. m., c. s.* רְכוּבֵהּ Est II 1, 3 (MS רְכוּבֵּהּ) Wagen.

רְכוּבָה *h. f., pf.* רְכוּבִין 1. Knie; 2. knieförmige Biegung; 3. Stoss mit dem Knie.

רִכּוּךְ *h. m.* leichte Speise.

רַכּוּכָא *a. m.* Zartheit, Sanftmut.

רִכּוּן *h. m.* Niederdrücken.

רִכּוּנָא *a. m.* dass.

רַכִּיכָא *a. m.* 1. *pl.* רַכִּיכִין Gn 33, 13 zart, weich; 2. *pf. f.* רַכִּיכַן Lv 2, 14 dünn, fein.

רַכִּיכוּתָא *a. f., ind.* רַכִּיכוּ Dt 28, 56 Zartheit.

רְכִילוּת *h. f.* Verleumdung.

רְכִים Flussname.

רְכַךְ *a. Pa.* weich machen. *Itpe. Itpa. pf.* אִתְרְכִּיךְ (!) Ru 3, 8 weich werden.

רָכַן *h. Pi.* niederdrücken. *Hi.* 1. dass.; 2. neigen, beugen.

רְכַן *a.* neigen, sich neigen. *Pa.* niederdrücken. *Aph.* 1. dass.; 2. *pf.* אַרְכֵּין 2 S 22, 10 Soc 59, *imp. sg. f.* אַרְכִּינִי Gn 24, 14 neigen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְכֵינַת Gn 24, 64 sich neigen; 2. verstossen werden.

רָכַס *h.* befestigen. *Pi.* 1. stampfen; 2. stampfen lassen.

רְכַס *Itpe.* verloren gehen.

רֶכֶס *h. m.* Steinschutt.

רִכְסָא, רַכְסָא *a. m.* 1. Steinschutt, Estrich; 2. s. רִכְשָׁא.

רִכְפָּא *a. m.* eine Farbpflanze.

רִכְפָּה *h. f.* dass.

רִכְפְּתָא *a. f.* 1. *c.* רִכְפַּת Jer 51, 16 Zusammenfügung; 2. Masse, Menge.

רִכְשָׁא (Mi 1, 13) *a. m.* eine Pferdeart.

רָם *h. m.* hoch, erhaben.

רָמָא *a. m., pl. d.* רָמַיָּא Dt 12, 2 dass.

רְמָא I *a.* 1. Ex 15, 1 werfen, schleudern; 2. sich werfen; 3. Einwand erheben. *Pa. Aph.* 1. *pt. pl.* מַרְמַן Ri 20, 16 (MS מְרַמַּן, auch Praet.) dass; 2. fallen machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרְמֵי Gn 49, 17, *pl.* יִתְרְמוֹן Jer 50, 30 geworfen werden, fallen; 2. eintreffen, sich ereignen.

רְמָא II *a. Pa.* betrügen.

רוֹמָא Rom (Ῥώμη).

רוֹמָאָה *x. m., pl. d.* רוֹמָאֵי Nu 24, 24, Hb 3, 17 Soc 59 Römer, römisch.

רַמָּאָה *a. m.* Betrüger.

רַמָּאוּת *h. f.* Betrug.

רָמָה *h. Pi.* betrügen. *Pu. pt.* trügerisch.

רִמּוֹן *h. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum (*Punica Granatum*).

רִמּוֹנָא *a. m., pl. c.* רִמּוֹנֵי Ex 28, 33 dass.

רִמּוּצָא *a. m.* Einfassung.

רְמוּתָא *a. f.*, *c.* רְמוּת Jer 48, 29 Hochmut.

רְמַז *h.* 1. Zeichen geben; 2. andeuten. *Ni.* Zeichen gegeben werden.

רְמַז *a.*, *inf.* מִרְמַז Jes 58, 10 (MS מֵירְמַז, auch Soc 59) dass. *Pa.* dass.

רֶמֶז *h. m.* Zeichen, Andeutung.

רֻמְחָא (Nu 25, 7) *a. m.* Lanze.

רוֹמִי (Mi 7, 8, Est II 1, 1) Rom (Ῥώμη).

רוֹמִי *x. m.* Römer, römisch.

רַמִּי (= רַב אַמִּי) männl. Personenname.

רַמָּיָא *a. m.* Betrüger.

רְמָיָא *a. m.* Einwand.

רְמָיָא *a. m.* verwerflich.

רַמָּיוּת *h. f.* Betrug.

רַמָּיוּתָא *a. f.* dass.

רְמִיזָה *h. f.* Zeichengeben.

רַמָּךְ *x. m.* eine Art Maultier (das dem Pferde ähnliche?).

רַמָּכָא *x. m.*, *pl. d.* רַמָּכַיָּא Est II 8, 10 dass.

רִמְכָא *x. m.* Herde (?).

רוֹמוּלוֹס männl. Personenname (Ῥωμύλος).

רָמַם *h.*, *pt.* רָמַם hoch. *Pi.* erhöhen. S. רוּם.

רֻמָּנָא (Ct 7, 13, MS רוּמּוֹנָא) *a. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum; 3. Wange.

רוֹמַנְיָא Ortsname (Ῥωμανία).

רוֹמָנוֹס männl. Personenname (Ῥωμανός).

רָמַס *h.* treten, niedertreten. *Pi.* dass.

רְמַס *a.* dass.

רוֹמוֹס männl. Personenname (Ῥῶμος).

רֶמֶשׂ *h. m.* Kriechtier.

רֶמֶץ *h. m.* heisse Asche.

רָמַץ *h.* in heisse Asche legen.

רְמַץ I *a. Pa.* Zeichen geben.

רְמַץ II *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַמֵּיץ Ex 28, 39 gemustert weben (?); 2. *pt. pass. pl. f.* מְרַמְּצָן Ex 28, 4 einfassen.

רִמְצָא I *a. m.* glühende Asche (?).

רִמְצָא II *a. m.* Haken (?).

רַמְשָׁא (Lv 23, 32), רַמְשָׁא *a. m.*, *ind.* רְמַשׁ Gn 1, 8 Abend.

רַמְשִׁית, רַמְשִׁית *a.* abends, gestern abend.

רָמְתָא (Nu 23, 14) *a. f.* Höhe, Anhöhe.

רְנָא *a.* 1. meinen; 2. Sorge tragen.

רונגר s. רוֹזְגַר.

רִנָּה *h. f.* 1. Jubel; 2. Gebrauch von רנן.

רִנּוּן *h. m.* Gesang.

רִנּוּנָא *a. m.* Meinung, Gesinnung.

רָנַן *h. Pi.* murren.

רְנַן I *a.*, *pt. pl.* רָנְנִין 1 S 2, 24 (MS רָדְנִין) sinnen. *Pa.* dass.

רְנַן II *a. Pa.* 1. jubeln; 2. murren.

רְנָנָה I *h. f.* üble Nachrede.

רְנָנָה II *h. f.* Jubel, Gesang.

רְנָנְתָא I *a. f.* 1. *c.* רְנָנַת Ez 36, 3 (MS רְדָנַת) Sinnen; 2. üble Nachrede.

רְנָנְתָא II *a. f.* Gesang, Spiel.

רונקי s. רוּקְנֵי.

רִים s. אָרָם.

רִסְקָא I *a. m.* Spalt.

רִסְקָא II *a. m.* Tropfen.

רִסּוּקָא *a. m.* 1. Brocken; 2. Fetzen.

רְסִיסָא I *a. m.*, *pl. c.* רְסִיסֵי Dt 32, 2 Tropfen.

רְסִיסָא II *a. m.* 1. Spalt; 2. ein musikalisches Instrument.

רְסִיסִין *h. m. pl.* zerschlagene Stücke.

רִסְנָא *a. m.*, *c. s.* רִסְנֵיהּ Est II 6, 1 (nicht MS) Zaum.

רָסַס *h.*, *pt. pass.* zerstossen. *Pi.* zerstossen, zerschlagen. *Pu. Hitp.* zerschlagen werden.

רְסַס I *a.*, *pt. pass.* רְסִיס Lv 22, 24 dass. *Itpe.* zerstossen werden.

רְסַס II *a.* träufeln, besprengen. *Pa. pt. f.* מְרַסְּסָא Jes 1, 6 triefen, eitern.

רִסְפַּק s. דִּסְפַּק.

רָסַק *h. Pi.* zerstückeln.

רְסַק *a. Pa.* dass.

רִסְקָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Est II 6, 10 l. רִסְתְּקָא.

ריסקוס, ריסיקוס l. דִּיסְקוֹס.

רסתגא s. דִּסְתְּנָא.

רְסָתָק männl. Personenname.
רִסְתְּקָא (Est II 6, 10, MS רִסְתְּקָא) *x. m.* Bezirk.
רַע, רָע *h. m.* böse.
רַע *a.* לְרַע Ez 1, 27 unten, unterhalb. מִלְּרַע Gn 1, 7 dass.
רְעָא I *a. pt.* רָעֵי Gn 37, 2 weiden, hüten; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְעוֹן Ex 34, 3 abweiden.
רְעָא II *a., pt. pl.* רָעַן Nu 23, 23 gern haben, begehren, wollen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרְעֵי Lv 1,4 wohlgefällig aufgenommen werden; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְעִיאַת Gn 34, 3 Wohlgefallen finden.
רְעָא III *a. Itpe.* schadhaft werden.
רָעֵב *h. Hi.* hungern lassen.
רְעָבוֹן *h. m.* Hunger.
רְעַבְתָּן *h. m.* heisshungrig, gefrässig.
רְעַבְתָּנוּתָא *a. f.* Gefrässigkeit.
רָעַד *h. Hi.* schütteln.
רְעַד *a.* zittern. *Pa.* 1. zittern machen; 2. *ipf.* 3 *pl. c. s.* יְרָעֲדוּנּוּן Na 3, 12 (MS יְרַעֲדוּנּוּן) schütteln. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְעַדוּ Est II 1, 2 zittern.
רְעָדָה *h. f.* 1. Zittern; 2. *pl.* רְעָדוֹת Par XI 2 (?).
רועדיהון (LvJI 11, 11) l. mit MS רוּמְבֵיהוֹן s. רְמָבָא.
רַעֲוָא (Gn 24, 42) *a. m.* Wohlgefallen, Wille.
רְעוּת *h. f.* Freundschaft.
רְעוּתָא I *a. f., c.* רְעוּת Dt 12, 15 Wohlgefallen, Begehren.
רְעוּתָא II *a. f., c. s.* רְעוּתַהּ Est II 1, 19 (MS חֲבֵירְתָּא) Freundin, Genossin.
רְעוּתָא s. רִיעוּתָא.
רְעִי I *h. m.* Unrat, Stuhlgang.
רְעִי II *h. m.* Weidevieh.
רָעְיָא (Jes 40, 11) *a. m., c.* רָעֵי Gn 4, 2, *pl. d.* רָעַיָא Ex 2, 17, רָעֲוָתָא, *c. s.* רָעֲוָתִי Gn 13, 8 Hirte.
רְעִיָא (Gn 47, 4) *a. m.* 1. Weide, Futter; 2. Hütung; 3. s. רִיעָיָא.
רְעִיָה *h. f.* Weiden.
רַעְיוֹנָא, רַעְיָנָא *a. m.* Gesinnung, Gedanke.
רָעִיתָא (Gn 29, 9) *a. f.* Hirtin.
רָעַל *h., pt. pass.* verschleiert.
רְעַל *a., pt. pl. f.* רָעֲלָן Jes 35, 3 beben.
רְעָלָה *h. f.* lose Latte.
רָעַם *h. Hi.* lärmen, donnern. *Hitp.* murren.
רְעַם I, רְעֵים *a.* lärmen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַרְעִימוּ Nu 14, 36 unzufrieden machen. *Itpa. pf.* אִתְרָעַם Nu 21, 5 murren.
רְעַם II *a. Aph.* erheben. *Itpa.* grossthun. S. רְאַם.
רַעְמָא *a. m., c.* רְעַם Jes 29, 6 Donner.
רָעַע I *h., pt. pass.* רָעוּעַ schadhaft, zerbrochen. *Pu. pt.* schadhaft. *Pilp. pf.* רְעַרַע schütteln. *Hitpo. Hitpalp.* 1. erschüttert werden; 2. schadhaft werden.
רָעַע II *h. Hi.* Böses zufügen.
רְעַע *a., pf.* 3 *sg. f.* רַעַת Ri 9, 53, *pt. pass.* רְעִיעַ Dt 28, 33, Jes 42, 3 Soc 59 zerschmettern, zerbrechen. *Pa.* dass. *Itpe.* erschüttert sein.
רְעָפִים *h. m. pl.* Glühsteine.
רְעַץ s. דְּעַץ.
רְעַץ s. בְּעַץ.
רָעַשׁ *h. Hi.* erschüttern, schütteln.
רְעַשׁ, רְעֵישׁ (! Est II 3, 3) toben, stürmen.
רָפָא *h. Pi.* heilen. *Hitp.* geheilt werden.
רְפָא *a.* schwach sein, schwankend sein. *Aph.* 1. lassen; 2. lose machen. *Itpe. Itpa.* 1. *imp. pl.* אִתְרַפּוּ Hb 1, 5 geduldig sein; 2. nachlässig sein.
רפאיות l. דִּפְרִיּוֹת.
רָפָה *h.* 1. nachlassen; 2. lose sein. *Pi.* 1. losmachen; 2. schwankend machen. *Pu. pt.* schwankend.
רְפוּאָה *h. f.* Heilung.
רִפּוּי *h. m.* dass.
רְפוֹקָא *a. m.* Hackender.
רְפַח *a.* angeschwollen sein.
רָפַס *h. Pu. pt.* lose sitzend. *Hitp.* beben, wackeln.
רְפַס *a. Itpe.* lose werden, entzwei gehen.

רוּפֵיטוֹן *x. m.* (ῥοφητόν) schlürfbar, weich.
רִפְיוֹן *h. m.* 1. Erschlaffung; 2. Vernachlässigung; 3. Schwebe.
רְפִיחַ (Dt 2, 23), רְפִיעַ Ortsname.
רוּפִילָא *x. m.* (*rufilus*), *pl.* רוּפִילִין Ru 1, 2 Militärtribun?
רָפַס *h.* 1. treten; 2. weich sein. *Ni.* 1. getreten werden; 2. getrübt werden; 3. s. מִרְפָּס.
רְפַס *a.*, *pf.* 2 *sg.* רְפַסְתָּא Ez 25, 6 treten, stampfen. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְרַפְּסָן Koh 12, 4 (MS יִתְרַפְּסוּן) sich niedersenken.
רוּפוּס männl. Personenname (Ῥοῦφος).
רפוסא s. רוּפִילָא.
רַפְסָא *a. m.* Erschütterung.
רַפְסוֹדָה *h. f.* Fussbank.
רִפְסְתָא *a. f.* 1. *c.* רִפְסַת Ez 26, 10 Stampfen; 2. Erschütterung.
רָפַף *h. Po.* schwanken. *Pilp.* hin und her bewegen. *Hitpalp.* 1. lose werden; 2. hin und her schwanken.
רְפַף *a. Pa.* erschüttern. *Itpa.* erschüttert werden.
רְפָפוֹת *h. f. pl.* eine Art Gitter.
רָפַק *h. Hitp.* 1. zerschlagen werden; 2. s. פִּרְקֵד.
רְפַק *a.* behacken.
רִפְקָא *a. m.* Behacken.
רָפַשׂ *h.* treten. *Hi.* unterwerfen.
רְפַשׂ *a.* dass. *Pa.* dass.
רֶפֶשׂ *h. m.* Tritt.
רִפְשָׂא *a. m.* dass.
רֶפֶשׁ *h. m.* Schlamm, Kot.
רֶפֶת *h. f.* Stall.
רִפְתָּא s. רִיפְתָּא.
רְצָא *a. Pa.* begütigen. *Aph.* 1. sich freundlich verhalten; 2. aufzählen; 3. vortragen.
רְצַד *a.* belauern.
רָצָה *h.* wollen. *Pi.* begütigen, sühnen. *Hi.* 1. zählen; 2. vortragen. *Ho.* gesühnt sein. *Hitp.* 1. besänftigt sein; 2. einwilligen.

רִצּוּי *h. m.* Besänftigung, Sühnung.
רָצוֹן *a. m.* 1. Wohlgefallen; 2. Wille, Absicht.
רְצוּעָה *h. f.* 1. Band; 2. Riemen.
רְצוּעֲתָא *a. f.* dass.
רָצוֹצָא *a. m.* Küchlein.
רָצַח *h.* morden.
רְצַח *a. Pa.* dass.
רַצְחָן *h. m.* Mörder.
רְצִיחָה *h. f.* 1. Morden; 2. Hinrichtung.
רְצִינְתָא *a. f.* Fäulnis.
רְצִיעָה *h. f.* Durchbohrung.
רְצִיצָא s. רְצוֹצָא.
רָצַם *h.* zerdrücken. *Ni.* gedrückt werden. S. רָצַף.
רָצַע *h.* 1. durchbohren; 2. mit Riemen schlagen.
רַצְעָן, רַצְעָן *h. m.* 1. Schuhmacher; 2. Geissler.
רַצְעָנָא *a. m.* dass.
רָצַף *h.* 1. zerdrücken; 2. eng aneinanderreihen.
רְצַף *a.* 1. festdrücken; 2. eng aneinanderreihen; 3. sich auf das Pflaster werfen.
רִצְפָּה *h. f.* Pflaster.
רִצְפוּת, רִצְפִית *h. f.* ein Staub auf Pflanzen (?).
רִצְפְּתָא *a. f.*, *c.* רִצְפַּת 2 K 16, 17 (MS רִצְפַּת) Pflaster.
רָצַץ *h.* 1. zerschmettern, zerdrücken; 2. niederdrücken. *Pi. Hi.* dass.
רְצַץ *a. Pa. pf.* רַצֵּץ Thr 3, 16 dass.
רַק 1. *h.* nur; 2. *h. m.* rohes ungebeiztes Fell.
רָקָא *a. m.*, *ind.* רוק Jes 50, 6 Speichel.
רָקַב *h.* faulen, verderben. *Hi.* 1. dass.; 2. verderben machen.
רָקָב *h. m.* Verwestes (von einem Leichnam).
רִקְבָּא *a. m.* 1. Jes 40, 20 Wurmfrass; 2. Jes 51, 8 Mottenfrass.
רַקְבָּא (Ho 5, 12, MS רִקְבָּא) *a. m.* Wurmfrass.
רִקְבָּא (Gn 21, 14) *a. m.* Schlauch.

רְקָבָא *h. f., pl.* רְקָבָאוֹת dass.
רַקְבּוּבִיתָא *a. f.* 1. Morschheit; 2. Motte.
רִקָּבוֹן *h. m., pl.* רִקְבּוֹנוֹת Faules.
רַקְבִּיבִית *h. f.* dass.
רָקַד *h. Pi.* tanzen. *Hi.* Mehl sieben.
רְקַד *a. Pa. pt.* מְרַקֵּיד 2 S 6, 16 tanzen.
רַקְדָא *a. m.* Tänzer.
רַקְדָנָא *a. m., pl.* רַקְדָנִין 2 K 11, 13 (MS רְדָנִין) tanzend.
רִקּוּד *h. m.* Tanz.
רִקּוּם *h. m.* Formung, Ausbildung.
רִקּוּעַ *h. m.* Platte, Blech.
רְקוֹעָא *a. m., ind.* רְקוֹעַ Gn 30, 32 grossfleckig.
רָקִיעַ *h. m.* 1. Himmelsgewölbe; 2. Bezeichnung des zweiten Himmels.
רְקִיעָא *a. m.* 1. Gn 1, 6 Himmelsgewölbe; 2. *pl. c.* רְקִיעֵי Ez 13, 18 Decke.
רְקִיק *a. m.* dünner Kuchen.
רְקִיקָה *h.* Ausspeien.
רָקַם *h.* sticken. *Pi.* 1. ausbilden, formen; 2. sich formen. *Pu.* 1. gestickt werden; 2. geformt werden.
רֶקֶם *h. m.* 1. Kunstarbeit; 2. Ortsname.
רְקַם (Dt 1, 19) Ortsname.
רִקְמָא (רִקְמָא) *a. m., ind.* רְקַם Ez 27, 16 Ven. 1517 bunter Stoff.
רִקְמְתָא *a. f., pl. c. s.* רִקְמָתִיהּ Jer 13, 22 bunter Fleck.
רוּקְנֵי *x. f.* (ῥυκάνη) Hobel.
רָקַע *h. Hi.* ausbreiten.
רְקַע *a., pt. pass.* berühmt. *Pa. pt. pass. pl.* מְרַקְּעִין Jos 9, 5 flicken. *Aph.* ausspannen.
רָקַק *h.* speien.
רְקַק *a., ipf.* יְרוּק Lv 15, 8 dass.
רָקָק *h. m.* 1. seichte Stelle, Untiefe; 2. Pfütze.
רְקָקָא *a. m.* dass.
רַקַּת Ortsname.
רַקְּתָא *a. f.* 1. Ufer; 2. s. דִּקְתָא.
רַקְתָא *a. f.* Stück Zeug.
רָרַב s. רָבַב.

רָשׁ *h. m.* arm.
רְשָׁא *a.* 1. Erlaubnis haben; 2. *pt.* רָשֵׁי Dt 24, 11 ausleihen. *Aph.* 1. *pt. pass. pl.* מַרְשַׁן Ex 19, 13 erlauben; 2. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְשֵׁי Dt 24, 10 ausleihen; 3. *ipf.* יַרְשֵׁי 1 K 8, 31 (MS יִרְשֵׁי) auferlegen.
רַשָּׁא (Jes 24, 2 Ven. 1517) *a. m.* Schuldner.
רַשָּׁאָה *a. m., ind.* רַשַּׁי Ru 4, 4 (Ven. 1525 רְשָׁאֵי!) berechtigt, mit Erlaubnis versehen.
רַשְׁבָּא *a. m.* Vogelfänger (?).
רָשָׁה *h. Hi.* 1. erlauben; 2. bevollmächtigen. *Ho.* erlaubt sein.
רְשׁוּם s. רֶשֶׁם.
רִשּׁוּם *h. m.* Zeichen, Mal.
רְשׁוּמָא *a. m., pl.* רְשׁוּמִין Jes 10, 1 (Ven. 1517 רְשָׁמִין) Aufzeichnung, Schrift.
רְשׁוּמָה *h. f.* Andeutung (der Deutung bedürftige Bibelstelle).
רַשּׁוֹן *h. m.* eine Heuschreckenart.
רַשּׁוֹנָא (Lv 11, 22) *a. m.* dass.
רשושא l. דְּשׁוּשָׁא.
רְשׁוֹשִׁין *h. m. pl.* Schollen.
רְשׁוּת *h. f.* 1. Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung; 3. Gewalt; 4. Bezirk, Gebiet.
רָשׁוּת (wohl = רְשׁוּת) *h. f.* 1. Obrigkeit; 2. höchste Gewalt.
רְשׁוּתָא *a. f.* 1. *ind.* רְשׁוּ Dt 12, 17 Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung; 3. Gewalt, Macht; 4. *ind.* רְשׁוּ Dt 15, 2 Darlehen. מָרֵי רְשׁוּ *a.* Gläubiger; *b.* Schuldner; 5. Bezirk, Gebiet.
רַשַּׁאי *h. m.* 1. berechtigt, mit Erlaubnis versehen; 2. verpflichtet.
רַשְׁיָא (Ex 22, 24, 2 K 4, 1) *a. m.* Gläubiger.
רַשִּׁיעָא (Est II 6, 1) *a. m.* Gottloser.
רָשַׁל *h. Pi.* schwächen. *Pu.* herabhängen. *Hitp.* erschlaffen.
רְשַׁל *a., pt. pl. f.* רַשְׁלָן Jes 35, 3 er-

schlaffen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּרַשֵּׁיל Jos 10, 6 (MS *Aph.* תַּרְשֵׁיל) erschlaffen lassen. *Itpa. pf.* 3 *pl. f.* אִתְרַשְּׁלָא 2 S 4, 1 unthätig sein, nachlässig werden.

רָשַׁם *h.* 1. vorzeichnen; 2. Zeichen machen; 3. andeuten; 4. aufzeichnen.

רְשַׁם *a., ipf.* 2 *sg.* תִּרְשׁוֹם Ez 9, 4 ein Zeichen machen; 2. aufzeichnen. *Pa. pt.* מְרַשְּׁמִין Ri 5, 14 dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְשִׁימוּ Ez 27, 35 bezeichnet werden.

רִשְׁמָא *a. m.* 1. *c.* רוֹשֶׁם Lv 13, 23 Mal, Zeichen; 2. Kennzeichen, Spur; 3. Gepräge.

רְשַׁן *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אירשין (?) ExJI 34, 26 Ven. 1591 vernichten.

רָשַׁע *h. Hi.* als schuldig erklären.

רְשַׁע *a. Aph. ipf.* יַרְשַׁע Dt 18, 20 gottlos handeln. *Itpe. ipf.* 2 *pl.* תִּתְרַשְׁעוּן Jes 28, 22 gottlos sein.

רָשָׁע *h. m.* Frevler, Bösewicht.

רִשְׁעָא *a. m., ind.* רְשַׁע Dt 18, 22 Bosheit, Frevel.

רַשְׁעָה *h. f., pl.* רַשְׁעָיוֹת Frevlerin.

רִשְׁעָה *h. f., pl.* רִשְׁעָיוֹת dass.

רִשְׁעוּתָא *a. f.* dass.

רֶשֶׁף *h. m.* (*bibl.*) Flamme.

רִשְׁפָּא *a. m.* dass.

רִשְׁקָא *a. m.* 1. Beiname von כַּרְכְּמָא (Safran); 2. *ind.* רְשַׁק Ct 4, 14 Narde (?).

רַשְׁשִׁין s. רְשׁוּשִׁין.

רֶשֶׁת *h. f.* Netz.

רִתָּא *a. m.* Knoten (?).

רָתָה *h., pt. pass.* רָתוּי nachsichtig, gütig. *Pi.* milde verfahren.

רִתּוּת *h. m.* Zittern.

רָתַח *h., pt.* רוֹתֵחַ 1. siedend; 2. heiss. *Pu. pt.* dass. *Hi.* 1. heiss machen; 2. schäumen machen; 3. heiss werden.

רְתַח *a.* 1. sieden, heiss werden; 2. *inf.* מִרְתַּח Koh 7, 9 erglühen, aufbrausen. *Pa. Aph.* 1. brodeln machen; 2. erhitzen; 3. *pt.* מְרַתַּח Koh 7, 9 (Ven. 1525 מַרְתַּח) aufbrausen.

רְתִחִין *a. m. pl.* siedendes Wasser.

רִתְחָא *a. m.* 1. Ho 10, 7 Schäumen; 2. Aufbrausen, Zorn.

רַתְחָן, רַתְחָן *h. m.* 1. aufbrausend; 2. brodelnd.

רַתְחָנָא *a. m.* dass.

רִתְיוֹן *h. m.* Milde.

רְתִיחָה *h. f.* Schaum.

רְתִיתָא (Ex 15, 15) *a. m.* Zittern.

רָתַךְ *h. Pi.* giessen (von Metall).

רְתִכָּא (Gn 41, 43) *a. m., ind.* רְתַךְ Jes 21, 7 Ven. 1517, *pl.* רְתִכִּין Ex 14, 7 Wagen.

רתכאות l. דַּרְכָּאוֹת.

ריתיכום l. דִּיתִיכוֹם.

רֹתֶם *h. m.* Ginster (*Genista Raetam*).

רַתְמָא (1 K 19, 4) *a. m.* dass.

רְאתָן *x. m.* (vgl. ῥυάς) Triefkrankheit.

רָתַע *h. Ni. Hi.* zittern, beben.

רְתַע *a., pf.* 1 *sg.* רְתַעִית Ct 2, 5 Ven. 1525 dass. *Aph.* 1. *pf.* אַרְתַּע Thr 2, 3 (MS אֲתִיב) zurückbeben machen; 2. erbeben. *Itpe. pt.* מִרְתַּע Est II 1, 3 (MS מִתְרְתִיעַ) wallen.

רָתַף *h. Pi.* aufspeichern.

רָתַק *h.* anklopfen. *Hi.* dass.

רִתְקָא *a. m.* Umzäunung.

רָתַת *h.* zittern, sich fürchten. *Pi.* dass.

רְתַת *a.* dass. *Pa.* zittern machen. *Aph.* zittern.

רֶתֶת *h. m.* Zittern.

שׂ

שׂ s. שׁ.
שְׂאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gährungssaft; 3. böser Trieb.
שְׂבִיעָה *h. f.* Sättigung.
שְׂבָכָה *h. f.* Haarnetz.
שָׂבַע *h. Hi.* sättigen. *Pu. pt.* gesättigt.
שְׂבַע *a. Pa.* dass. S. סְבַע.
שַׂבְעָא s. סַבְעָא.
שָׂבְעָא *a. m.* Sättigung.
שְׂבָם (Nu 32, 3, MS סְבָם) Ortsname.
שְׂגַב *a. Pa.* stark machen.
שְׂדַד *a. Pa.* pflügen (zum 2ten, 3ten u. s. w. Mal).
שָׂדֶה *h. m. f.* Feld.
שדרגנין (SchemR 38 Ausg. Konst.) l. שַׂרְדִּנְגִּין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.
שֶׂה *h. m.* 1. Lamm; 2. (gedeutet) σέ dich.
שְׂהַד *a.* zeugen. *Aph.* dass. S. סְהַד.
שָׂהֲדָא *a. m.* Zeuge.
שָׂהֲדוּתָא *a. f.* Zeugnis.
שַׂהַר *h. m.* 1. Rundung; 2. Korb.
שׂוּחַ s. שִׂיחַ.
שׂוֹךְ *h. m.* Zweig.
שׂוֹכָא *a. m.* dass.
שׂוֹכָה *h. f.* dass.
שׂוּם *a.* legen, setzen. *Itpe. ipf.* יִתְּשָׂם Hg 2, 15 (MS יִתְּסָם) gelegt werden. S. סוּם.
שׂוּמָה *h. f.* Gebrauch von שׂוּם.
שׂוֹנֵא *h. m.* Feind. שׂוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל euphem. für Israel.
שְׂחוֹק *h. m.* Lachen, Scherzen.
שָׂחְיָנָא *a. m.* Schwimmer.
שְׂחִיקָה *h. f.* Gebrauch von שׂחק.
שָׂחַק *h.* lachen. טֶפַח שׂוֹחֵק Handbreite mit gespreizten Fingern. *Pi.* dass. *Hi.* ausgelassen machen.
שְׂטָא *a.* irren.
שָׂטַם *h. Ni.* befeindet werden.
שְׂטַם *a.* befeinden.
שְׂטַן s. סְטַן.
שָׂטָן *h. m.* Satan.
שִׂטְנָא, שָׂטָנָא *a. m.* dass. S. סָטָנָא.
שִׂטְנָה (Gn 26, 21) Name eines Brunnens.
שֵׂיָא *a. m.* Schaf.
שִׂיאוֹר *h. m.* Sauerteig.
שֵׂיבָה *h. f.* Greisenalter.
שִׂיחַ *h.* reden, sprechen.
שִׂיחַ *a.* dass.
שִׂיחַ *h. m.* Gewächs.
שִׂיחָה *h. f.* Gespräch.
שִׂימָה I *h. f.* Legen.
שִׂימָה II *h. f.* Schatz.
שִׂירוּף *h. m.* Verbrennung.
שִׂישָׂה *h. f.* 1. Sichfreuen; 2. Gebrauch von שׂוּשׂ.
שִׂיתָא (Lv 22, 28, MS סִיתָא) *a. f.* weibliches Schaf.
שֶׂכְוִי *x. m.* Hahn.
שֶׂכְוִיָּה *x. f.* Henne.
שִׂכְוִין (?) *h. m. pl.* Decken.
שְׂכוּלָא *a. m.* Verständiges.
שָׂכִיר *h. m.* Tagelöhner.
שְׂכִירוּת *h. f.* Miete.
שְׂכַל *a. Aph.* 1. verständig sein; 2. verständig machen. S. סְכַל.
שָׂכְלָא *a. m.* Einsicht, Verstand.
שָׂכְלְתָנָא *a. m.* verständig.
שָׂכָר *h. m.* Lohn.
שָׂכַר *h., pt.* שׂוֹכֵר Mieter. *Ni.* belohnt werden. *Hi.* vermieten. *Hitp.* gewinnen.
שָׂלַט *h.* zurückzucken.
שַׂלְקָנְדִּית s. סַלְקָנְדִּית.
שְׂמֹאל *h. m.* Linke.
שָׂמְאַל *h. Hi.* 1. links setzen, bei Seite setzen; 2. Ungünstiges reden.
שְׂמָאלָא *a. m.* Linke. S. סְמָאלָא.
שְׂמָאלִיתָא *a. f.* dass.
שָׂמַח *h.* fröhlich sein.
שָׂמֵחַ *h. m.* fröhlich.

שִׂמְחָה *h. f.* 1. Freude; 2. Hochzeit. *pl.* שְׂמָחוֹת Name eines talmud. Traktats (für אֵבֶל רַבָּתִי).

שַׂמְלַי männl. Personenname.

שְׂמָמִיתָא *a. f.* eine Eidechsenart.

שֵׂמֵירוֹן *x.* (σήμερον) heute.

שְׂנָא *h.* hassen.

שְׂנָא s. סְנָא.

שָׂנְאָה *a. m.* Feind. S. סָנְאָה.

שִׂנְאָה *h. f.* Feindschaft, Hass.

שִׂנְאוּתָא *a. f.* dass.

שְׂנֵינוֹר s. סְנֵינוֹר.

שָׂאסָא s. סָאסָא.

שְׂעוֹרָה *h. f.* 1. *pl.* שְׂעוֹרִים Gerste; 2. Ähre.

שְׂעוֹרְתָא *a. f.* dass.

שָׂעִיר *h. m.* 1. Ziegenbock; 2. eine Art Dämonen.

שֵׂעִיר 1. Landesname (Edom); 2. verhüllte Bezeichnung von Rom.

שֵׂעָר *h. m.* Haar.

שָׂעַר *h. Hi.* haarig sein, haarig werden.

שַׂעֲרָא *a. m.* Haar. S. סַעֲרָא.

שַׂעֲרָה *h. f.* 1. Haar; 2. Halm.

שַׂעֲרָנָא s. סַעֲרָנָא.

שְׂעָרְתָא s. סְעָרְתָא.

שָׂפָה *h. f.* 1. *du.* שְׂפָתַיִם, *pl.* שְׂפָתוֹת Lippe; 2. Rand.

שְׂפָמָא *a. m., ind.* שְׂפָם Lv 14, 45 Lippenbart (Schnurrbart?).

שְׂפַק s. סְפַק II.

שִׂפְתָא s. סִפְתָא.

שַׂק *h. m.* 1. Ziegenhaarstoff; 2. Sack.

שַׂקָּא *a. m., pl.* שַׂקִּין Est II 5, 1 dass. S. סַקָּא.

שָׂקַר *h. Pi.* schminken.

שִׂקְרָא *a. m.* rote Farbe.

שַׂר *h. m.* Fürst.

שָׂרָא *a. m.* dass.

שְׂרַג I *a.* ordnen.

שְׂרַג II *a. Itpa.* sich verstricken. S. סְרַג.

שְׂרָגָא *a. m.* Reihe.

שרניון s. סונרון.

שָׂרַד *h. Pi.* übriglassen.

שרדנגין (SchemR 20, Ausg. Konst. שדרגנין) 1. סַרְדָּנְגִין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.

שָׂרַט *h.* kritzeln. *Pi.* zerkratzen.

שִׂרְטוּט *h. m.* Liniieren.

שִׂרְטֵט *h.* liniieren.

שִׂרְטוֹן *x. m.* (σύρτις) Sandbank.

שָׂרִיד *h. m.* Übriggebliebener.

שְׂרִידָא *a. m.* dass.

שְׂרִיטָה *h. f.* 1. Kritzelei; 2. Einschnitt.

שְׂרֵיפָה *h. f.* Verbrennung.

שְׂרָכָא (שָׂרְכָא) *a. m.* Verflechtung, üppiger Wuchs.

שְׂרַע *a., pt. pass.* שְׂרִיעַ Lv 21, 18 (MS סְרִיעַ) lang vorstrecken.

שָׂרַף I *h.* verbrennen.

שָׂרַף II *h.* schlürfen.

שְׂרַף I *a., ipf.* 1 *pl. c. s.* נִשְׂרְפִנּוּן Gn 11, 3 (MS נוֹקִידְנוּן) brennen.

שְׂרַף II *a.* schlürfen. *Itpe.* flüssig werden.

שָׂרָף I *h. m.* Seraph (eine Engelart).

שָׂרָף II *h. m.* Saft.

שָׂרְפָא *a. m.* 1. *pl. d.* שָׂרְפַיָּא Sac 3, 7 (MS סָרְפַיָּא) Seraph; 2. brennend.

שִׂרְפָא *a. m.* Balsam.

שִׂרְפָּה *h. f.* Blutfluss.

שְׂרָרָה *h. f.* Herrschaft.

שׁ

שׁ 1. der einundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 300.

שֶׁ *h.* 1. welcher; 2. dass; 3. damit; 4. weil. S. שֶׁל.

שָׁאַב *h.* 1. schöpfen; 2. anziehen, ein-

ziehen; 3. empfangen. אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת Magnet.
שְׁאַב *a.* anziehen. אַבְנָא שְׁאֵיבְתָא Magnet.
שְׁאָב Ortsname.
שְׁאָבְתָא *a. f.* Schöpfen.
שְׁאוֹב *h. m.* Schöpfgerät.
שְׁאוֹל männl. Personenname.
שְׁאוֹל *h. f.* Unterwelt, Totenreich.
שְׁאוֹלָא *a. m., ind.* שְׁאוֹל Nu 16, 30 dass.
שְׁאִיבָה *h. f.* Schöpfen.
שְׁאֵילָה *h. f.* 1. Frage. שְׁאֵלַת שָׁלוֹם Gruss; 2. Nachfrage wegen Auflösung eines Gelübdes; 3. Entleihen.
שְׁאֵילְתָא *a. f.* 1. Frage; 2. Bitte; 3. Nu 11, 4 Verlangen.
שָׁאַל *h.* 1. fragen. שׁ׳ בְּשָׁלוֹם begrüssen; 2. begehren, bitten; 3. entleihen. *Ni.* 1. gefragt werden; 2. sich erbitten. נִשְׁאַל עַל נֶדֶר die Auflösung eines Gelübdes nachsuchen. *Hi.* ausleihen (von Gegenständen).
שְׁאַל *a.* 1. *pf.* שְׁאֵיל Gn 32, 29 fragen; 2. *pf.* 2 *sg.* שְׁאֵילְתָא Dt 13, 16 begehren, bitten; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁאֲלוּן Ex 11, 2 entleihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* שַׁאִילוּ Nu 11, 34 begehren. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַשְׁאִילוּנוּן Ex 12, 36 ausleihen. *Itpe.* 1. *pt.* מִשְׁתְּאֵיל Jes 3, 2 befragt werden; 2. sich erkundigen; 3. *inf.* אִשְׁתְּאָלָא 1 S 20, 6 sich ausbitten; 4. *inf.* אִשְׁתְּאָלָא Ez 14, 2 (MS מִשְׁתְּאָלָא) sich erbitten lassen. S. שְׁיַל.
שְׁאֵלָה s. שְׁאֵילָה.
שְׁאָמַם s. שְׁעָמַם.
שְׁאַף I *a.* schnappen, lechzen.
שְׁאַף II *a.* 1. schöpfen; 2. entziehen.
שָׁאַר *h. Pi. pf.* שִׁיֵּר übriglassen, zurücklassen. *Pu. pt.* מְשׁוּאָר übriggelassen. *Hitp.* הִשְׁתַּיֵּר zurückbleiben.
שְׁאַר I *a. Pa. pf.* שַׁיַּר übriglassen. *Pali.* dass. *Aph. ipf.* יַשְׁאַר Dt 28, 54 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּאַר Gn 7, 23 übrigbleiben; 2. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתְּאַרוּ Nu 11, 26 zurückbleiben. *Itpa. pf.* אִשְׁתַּיַּר übrigbleiben.
שְׁאַר II *a. Pa.* Beete machen.
שְׁאָר *h. m.* Rest.
שְׁאָרָא (Gn 45, 7) *a. m.* dass.
שְׁאָרוּתָא *a. f., c.* שְׁאָרוּת Koh 3, 19 (MS שְׁאָר) Vorzug.
שֵׁב *h.* (*imp.* v. יָשַׁב) bleibe unthätig, unterlasse.
שְׁב, שַׁב *a.* sieben.
שַׁבָּא I, שַׁבְּא *a. m.* 1. Sabbat; 2. Woche. חַד בְּשַׁבָּא Est II 3, 7 Ven. 1592 Sonntag. S. שַׁבְּתָא.
שַׁבָּא II *a. m., pl.* שַׁבְּבִין Ex 35, 22, Nu 31, 50 (MS שַׁבִּין) Ring.
שְׁבָא *a. m.* Span.
שְׁבָא (Nu 21, 1) *a.* gefangen führen. *Itpe. pf.* אִשְׁתְּבִי Gn 14, 14 gefangen geführt werden.
שָׁבַב *h. Pi.* behauen.
שִׁבְדָא Ortsname.
שָׁבָה *h.* gefangen führen. *Ni.* gefangen weggeführt werden.
שַׁבְהוֹרָא *a. m.* 1. Glanz; 2. Ruhm.
שַׁבְהַר *a.* glänzend machen. *Pass.* 1. glänzen; 2. sich rühmen.
שִׁבּוּחָא *a. m.* Lobpreis.
שִׁבּוּטָא *a. m.* eine Art Fisch.
שִׁבּוֹלֶת *h. f.* 1. Ähre. שׁ׳ שׁוּעָל eine Grasart (*Aegilops*). שׁ׳ נֵרְדְּ Narde; 2. Strömung.
שָׁבוּעַ *h. m.* 1. Woche; 2. Jahrsiebent.
שְׁבוּעָה *h. f.* Eid, Schwur.
שְׁבוּעֲתָא (Ri 21, 5) *a. f.* dass.
שְׁבוּעֲתָא (Lv 23, 16) *a. f., pl.* שָׁבוּעָן Lv 23, 15, שָׁבוּעִין Dt 16, 9 Woche. חַגָּא דְשָׁבוּעַיָּא Dt 16, 10 Wochenfest, Pfingsten.
שְׁבוֹקָא *a. m.* Erlass, Nachlass.
שִׁבּוּקָא *a. m.* Erlass, Verzeihung.
שִׁבּוּקָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שִׁבּוּקִין *h. m. pl.* Entlassung.
שִׁבּוּר *h. m.* Zerbrechen.
שִׁבּוּשׁ *h. m.* Verwirrung.

שְׁבוּת *h. m.* Feiern, Feiertagsruhe.
שְׁבוּתָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁבְוָא *a. m., ind.* שְׁבוֹ Jes 5, 24 Moder.
שְׁבְזִין (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.
שׁבח *h.* sich verbessern. *Pi.* rühmen, preisen. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* verbessern. *Hitp.* besser werden.
שְׁבַח *a. Pa. pf.* שַׁבַּח Ex 15, 1 rühmen, preisen. *Aph.* dass. *Itpa.* 1. gerühmt werden; 2. *pt. f.* מִשְׁתַּבְּחָא Jer 49, 4 sich rühmen.
שֶׁבַח *h. m.* 1. Verbesserung; 2. Lobpreis.
שְׁבָחָא, שִׁבְחָא (Est II 8, 15) *a. m.* dass.
שְׁבַחְתָּא *a. f.* Lobpreis.
שְׁבָט (Sac 1, 7) Name des elften Monats.
שׁבט *h.* schlagen.
שְׁבַט *a.* dass.
שֵׁבֶט *h. m.* 1. Stab; 2. Volksstamm.
שִׁבְטָא, שַׁבְטָא *a. m.* 1. Stab; 2. *d.* שִׁבְטָא Nu 18, 2, *c.* שֵׁיבֶט Dt 29, 7 Volksstamm.
שַׁבָּיָא *a. m.* Gefangenführender.
שִׁבְיָא I *a. m.* 1. Dt 28, 41 Gefangenschaft; 2. Dt 21, 11, *ind.* שְׁבֵי Dt 30, 3 (MS שְׁבֵי, fehlt in Ausg. Sab.) Gefangenenschar.
שְׁבְיָא II *a. m., f. pl. c.* שְׁבְיַת Gn 31, 26 Gefangener.
שְׁבִיבָא *a. m.* Flamme.
שְׁבְיוֹן männl. Personenname.
שְׁבִיט Name eines Sterns.
שְׁבִיל *h. m.* 1. Pfad; 2. בִּשְׁבִיל um — willen, wegen. בִּשְׁבִיל שֶׁ *a.* damit; *b.* weil.
שְׁבִילָא *a. m.* 1. Gn 49, 17 Pfad; 2. בִּשְׁבִיל לְ um zu.
שְׁבִים *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.
שְׁבִיסָא *a. m., pl. d.* שְׁבִיסַיָּא Jes 3, 18 (MS שְׁבִיסַיָּא) dass.
שְׁבִיעָאָה (Nu 7, 48) *a. m., f. d.* שְׁבִיעִיתָא Lv 25, 4 siebenter.

שְׁבִיעִי *h. m.* dass.
שְׁבִיץ s. שְׁבִים.
שְׁבִיקוּתָא *a. f.* Verzeihung.
שְׁבִירָה *h. f.* Zerbrechen.
שְׁבִיתָא (Thr 1, 5 Ven. 1517) *a. f.* Gefangenschaft.
שְׁבִיתָה *h. f.* 1. Sabbatsruhe; 2. Verordnungen über dieselbe.
שַׁבְּלוּל *h. m.* Schnecke.
שַׁבְּלוּלָא, שַׁבְּלוּלְיָא *a. m.* dass.
שַׁבְלִילְתָא, שַׁבְלוּלִיתָא *a. f.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).
שִׁבְּלְתָא, שׁוּבַלְתָּא *a. f.* 1. *pl. d.* שִׁבְּלַיָּא Gn 41, 24 Ähre; 2. *pl.* שִׁבְּלִין Zweig; 3. *d.* שׁוּבַלְתָּא Ri 12, 6 Strom.
שְׁבַן *a., pf.* 1 *sg.* שבנית jAbZ 39[d] (Ausg. Ven. שכנית) l. תַּקְנִית, s. תְּקַן (?).
שְׁבַסַר *a. m., f.* שְׁבַסְרֵי siebzehn.
שְׁבַסְרָאָה *a. m.* siebzehnter.
שֶׁבַע *h. m., f.* שִׁבְעָה sieben. בְּנוֹת שֶׁבַע eine Feigenart.
שְׁבַע (Gn 47, 28) *a. m., f.* שִׁבְעָה Nu 23, 1, שִׁבְעָה sieben. שְׁבַע עֲסַרֵי Gn 37, 2; שְׁבַעַת עֲסַרָא Gn 7, 11 siebzehn. *pl.* שִׁבְעִין Gn 5, 31, שַׁבְעִין siebzig.
שׁבע *h. Ni.* schwören. *Hi.* schwören lassen, beschwören. *Ho. pt.* beschworen.
שְׁבַע *a. Itpe. pf.* אִשְׁתְּבַע Lv 5, 22 schwören. *Aph. pf.* 1 *sg.* אַשְׁבַּעִית Ct 2, 7 (MS אַשְׁבַּעִית), *pt.* מַשְׁבַּע Ct 8, 4 beschwören.
שִׁבְעָא *a. m.* Siebent.
שׁבץ *h. Pi.* mit Mustern versehen.
שְׁבַק *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁבּוּק Ex 23, 5 fahren lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. c. s.* יִשְׁבְּקִנָּךְ Dt 4, 31 verlassen; 3. *pf. c. s.* שַׁבְקֵיהּ Ri 15, 1 Praet., *pf.* 2 *pl. f.* שְׁבַקְתִּין Ex 2, 20 zulassen; 4. *imp.* שְׁבוּק Nu 14, 19 erlassen, verzeihen; 5. übriglassen, hinterlassen. *Pa.* entlassen, scheiden (die Gattin). *Itpe.* 1. gelassen werden; 2. verlassen werden;

3. *ipf.* יִשְׁתְּבִיק Lv 4, 20 erlassen werden, verziehen werden.

שִׁבְקָא *a. m., pl. c. s.* שִׁבְקָךְ Lv 25, 5 Ranke.

שָׁבַר *h.* 1. zerbrechen. *pt. pass.* שָׁבוּר mit gebrochenen Gliedmassen; 2. quittieren; 3. widerlegen. *Ni.* annulliert werden.

שֶׁבֶר *h. m.* 1. Zerbrechen; 2. Zerbrochenes, Bruchstück; 3. Zerknirschung; 4. *pl.* שְׁבָרִים gebrochener Ton (Tremolo).

שָׁבוּר 1. Name eines persischen Königs; 2. Bezeichnung Samuels.

שַׁבְרָא *a. m.* einfältiger.

שַׁבָּרָא *a. m.* Peganum Harmala.

שִׁבָּרוֹן *h. m.* Getreidepreis.

שַׁבְרוּתָא *a. f.* Einfalt.

שַׁבְרִירֵי *a. m. pl.* 1. Glanz; 2. *d.* שַׁבְרִירַיָּא Gn 19, 11 (MS שַׁבְרָרַיָּא) Blindheit.

שַׁבְרִירִי *h. m.* 1. ein Seetier; 2. Name des Dämons der Blindheit.

שִׁבֵּשׁ *h. Pu. pt.* verwirrt, in Unordnung gebracht.

שַׁבֵּשׁ *a. Pa.* 1. verwickeln; 2. *pf.* 2 *sg. c. s.* שַׁבֵּישְׁתַּנִי Jer 20, 7 überreden, berücken; 3. Ranken treiben. *Itpa.* 1. *pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּבַּשִׁית Jer 20, 7 berückt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּבַּשׁוּ Thr 1, 14 verwickelt werden; 3. sich irren.

שִׁבְשָׁא *a. m., pl.* שִׁבְשִׁין Gn 40, 10, Thr 1, 14 Ranke.

שַׁבָּשָׁא *a. m.* der Ranken abschneidet (Weingärtner).

שִׁבְשֵׁב *h.* Zweige nehmen.

שַׁבְשֵׁב *a.* 1. dass.; 2. Zweige treiben.

שִׁבְשֶׁבֶת *h. f.* Zweig.

שִׁבְשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Ranken.

שַׁבְשְׁתָּא *a. f.* 1. Ez 15, 2 (MS שַׁבֵּישְׁתָּא) Ranke, Zweig; 2. Strahl.

שָׁבַת *h.* 1. Sabbatruhe halten; 2. den Sabbat feiern; 3. den Sabbatvortrag halten.

שְׁבַת *a., pf.* 3 *pl.* שְׁבָתוּ Ex 16, 30 dass.

שֶׁבֶת I *h. f.* Dill (*Anethum graveolens*).

שֶׁבֶת II *h. f.* 1. Versäumniss; 2. Entschädigung für Versäumnis.

שַׁבָּת *h. f.* 1. Sabbat; 2. Woche. עֶרֶב שַׁבָּת Freitag. מוֹצָאֵי שַׁבָּת Sonnabendabend. אֶחָד בַּשַּׁבָּת, אַחַר שַׁבָּת Sonntag.

שַׁבְּתָא (Ex 16, 23) *a. f., ind.* שַׁבָּא Ex 31, 15, *pl. d.* שַׁבַּיָּא Ex 31, 12, *c. s.* שַׁבַּהָא Ho 2, 13 Soc 59 dass.

שִׁבְתָּא *a. m.* Versäumniskosten.

שַׁבְתָא (Ex 31, 15, MS שַׁבָּתָא) *a. m.* Feiern.

שִׁבְתָּא *a. f.* Name eines Dämons.

שַׁבְּתַי 1. männl. Personenname; 2. Name des Planeten Saturn.

שָׁנָא, שָׁאנָא *a. m., pl.* שָׁאנֵי Ct 1, 17 (MS שַׁאנֵי) eine Wachholderart.

שְׁנָא I *a.* erschrecken.

שְׁנָא II *a.* 1. Nu 31, 49 fehlen; 2. irren. *Aph.* 1. *pt. pl.* מַשְׁגַּן Ri 20, 16 (MS מַשְׁגַן; *Praet.* מַשְׁגַּן) verfehlen; 2. irreführen.

שְׁגָגָה *h. f.* Irrtum.

שְׁגַגְתָּא *a. f.* dass.

שִׁגְדָּא *a. m., pl.* שִׁגְדִּין Nu 17, 23 1. Mandel; 2. Mandelbaum (*Amygdalus communis*).

שִׁגְדוֹנָא *a. m.* Hüftschmerz.

שִׁגּוּשָׁא *a. m., ind.* שִׁגּוּשׁ Dt 7, 23 Verwirrung, Tumult.

שַׁגּוֹשָׁא *h. m.* Aufrührer.

שִׁגּוּשְׁיָא (Dt 28, 20) *a. m.* Verwirrung, Tumult.

שִׁגּוּשְׁתָּא *a. f.* (Est II 6, 1, nicht MS) dass.

שָׁגַח *h. Hi.* beachten, sich um etwas kümmern.

שְׁגַח *a. Aph.* 1. *pf.* אַשְׁגַּח Ct 2, 9 schauen; 2. sich um etw. kümmern, Rücksicht nehmen.

שְׁגִישְׁתָּא *a. f.* Verwirrung, Tumult.

שֶׁגֶלוֹן *h. f., pl.* שֶׁגְלוֹנוֹת Beischläferin.

שָׁנַם *h. Pi.* verbinden, zusammenfügen.
שְׁנָמִין *h. m. pl.* Zapfen (?).
שְׁנָמִין *a. m. pl.* dass.
שָׁנַר *h.* laufen. *Pi.* senden. *Hi.* überspringen.
שְׁנַר *a.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּשְׁגַּר Jer 13, 17 (MS תִּשְׁגַּר) vergiessen; 2. *pt. pl.* שָׁגְרִין Ez 39, 9 heizen, Feuer anlegen. *Pa.* 1. *pl. pass. f.* מְשַׁגְּרָא Dt 28, 26 hinwerfen, werfen; 2. senden. *Aph.* überspringen.
שֶׁנֶר *h. m.* Ausflug.
שֶׁנֶר (Est II 3, 1) männl. Personenname.
שִׁגְרָא *a. m.* Trester.
שִׁגְרוּנָא *a. m.* 1. Ausläufer; 2. s. שִׁגְדּוּנָא.
שִׁגְרִיר (?) *x. m.* Sekretär.
שָׁגַשׁ *h.* wühlen.
שְׁגַשׁ *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲשַׁגֵּישׁ Ex 23, 27 verwirren. *Itpe. pf.* אִשְׁתְּגַשׁ Est II 6, 10 verwirrt werden. *Itpa.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּגְּשׁוּן Jer 25, 16 rasen.
שְׁגַשְׁגֵּשׁ *a., ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּגְשְׁגוּן Jer 25, 16 (MS יִשְׁתַּגְּשׁוּן) rasen.
שֵׁד *h. m.* Dämon.
שְׁדָא I *a.* 1. *pt.* שָׁדֵי 1 S 20, 20 Soc 59 werfen, schiessen; 2. *inf.* מִישַׁד Lv 4, 12 (MS ursprüngl. מִישַׁד) ausgiessen; 3. ablegen; 4. *pt.* שָׁדֵי Jes 10, 14 (MS שָׁדֵי) wegwerfen. *Pa. pf.* שַׁדִּי Ex 15, 1 (MS רְמָא) werfen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁדֵי 2 S 16, 13 bewerfen; 2. vergiessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּדֵי Ex 19, 13 geworfen werden, geschleudert werden; 2. vergossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּדֵי Dt 28, 49 rasch fliegen.
שְׁדָא II *a., pt. pass.* שְׁדִיָא Ez 27, 19 Ar. (MS שְׁיָרָן) spinnen.
שִׁדָּא *a. m.* 1. Lv 1, 11 Seite; 2. *c. s.* שִׁדָּהּ Ex 37, 17 Schaft (des Leuchters).
שָׁדַד *h. Ni.* vergewaltigt werden.
שִׁדָּה *h. f.* Kiste.
שְׁדוּכָא *a. m.* ruhig.

שְׁדוּכְיָא (Ez 16, 49) *a. m.* Ruhe.
שִׁדּוּכִים *h. m. pl.* Anhalten (wegen Heirat).
שִׁדּוּכִין *a. m. pl.* dass.
שַׁדַּי (Gn 17, 1) Gottesbezeichnung.
שַׁדְיָא *a. m.* Ostwind.
שַׁדִּיכָא *a. m.* ruhig.
שֵׁדִין *h. m.* dämonisch.
שִׁדֵּךְ *h. Pi.* wegen Heirat anhalten.
שְׁדַךְ, שְׁדוּךְ *a., pf.* 3 *sg. f.* שְׁדוּכַת Jes 14, 7 ruhig sein, beruhigt sein. *Pa.* 1. beruhigen; 2. wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen.
שַׁדְכָא *a. m.* 1. müssig; 2. unfruchtbar.
שדכא s. שַׁדְכָא.
שִׁדֵּל *h. Pi.* gut zureden, überreden. *Hitp.* 1. sich bestreben; 2. überredet werden.
שַׁדַּל *a. Pa. ipf.* יְשַׁדֵּיל Ex 22, 15 überreden. *Itpa.* 1. *pf.* אִשְׁתַּדַּל Gn 32, 24 sich bemühen; 2. sich zu verschaffen wissen.
שָׁדַף *h. Ni. Hitp.* vom Brand betroffen werden (Getreide).
שְׁדַף *a. Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּדִיף 1 K 18, 27 verfolgt werden; 2. vom Brand betroffen werden.
שִׁדָּפוֹן *h. m.* Brand des Getreides.
שִׁדְפוּנָא, שִׁדְפָנָא (Dt 28, 22), שִׁדָּפְנָא *a. m.* dass.
שָׁדַר *h. Hitp.* sich anstrengen.
שְׁדַר I *a. Pa.* ringen. *Itpa. inf.* אִשְׁתַּדּוּר Ct 6, 1 widersetzlich sein.
שְׁדַר II *a. Pa. pf.* שַׁדַּר Gn 38, 20 senden. *Itpa.* gesandt werden.
שִׁדְרָא, שַׁדְרָא *a. m.* Garn.
שִׁדְרָה *h. f.* 1. Spindel (in der Ähre, im Palmzweig); 2. Rückgrat.
שִׁדְרְתָא *a. f., pl.* שִׁדְרִין 1. Rückgrat; 2. hohe Stelle.
שִׁדְּתָא *a. f.* Kasten.
שְׁהָא *a.* 1. *pt.* שָׁהֵי Gn 24, 21, *imp. pl.* שְׁהוֹ Hb 1, 5 starren, erstarrt sein;

2. verweilen. *Aph.* hinhalten. *Itpe.* sich verweilen.
שָׁהָה *h.* 1. verweilen, bleiben; 2. innehalten. *Hi.* 1. zurückhalten; 2. zögern. *Hitp.* sich verweilen, säumen.
שְׁהוּת *h. f.* geraume Zeit.
שְׁהוּתָא *a. f.* dass.
שַׁהֲוָתָא *a. f. pl.* Wüstenei.
שְׁהָיָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁהִי (Est II 3, 8, MS שְׁיְהִי) Verweilen; 2. Mal.
שְׁהִיָּה *h. f.* 1. Verweilen; 2. Innehalten.
שְׁהַר *a.* wach sein.
שָׁוְא *h. m.* Lügenhaftigkeit.
שְׁוָא s. שַׁבָּא II.
שְׁוָא I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁוִּיאוּ Gn 43, 31, *imp. sg.* שַׁוִּי Nu 21, 8 legen, setzen, machen. *Pa.* billig kaufen. *Aph.* vergleichen. *Itpa.* 1. *pt.* מִשְׁתַּוֵּי (Ez 1, 15, MS מִשְׁתְּוֵי) gesetzt werden; 2. gleichgemacht werden, gleich sein.
שְׁוָא II *a. Itpe. pt.* מִשְׁתְּוֵי Jes 66, 2 unruhig sein.
שׁוֹאֵבָה *h. f.* Schöpfen. בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה Bezeichnung der Nachtfeier im Tempel am Hüttenfest.
שׁוּב *h.* 1. umkehren; 2. Busse thun. *Hi.* 1. zurückbringen; 2. erquicken; 3. widerlegen.
שׁוּב *h.* 1. ferner; 2. noch.
שׁוֹבָבִית *h. f.* Herumtreiberin.
שׁוֹבָךְ *h. m.* 1. Taubenschlag; 2. männl. Personenname.
שׁוֹבְכָא, שׁוֹבַכָּא *a. m., c. s.* שׁוֹבְכַּהּ Ho 11, 11, *pl. c. s.* שׁוֹבְכֵּיהוֹן Jes 60, 8 Taubenschlag.
שׁוֹבַע *h. m.* Siebent.
שׁוֹבֵר *h. m.* Quittung.
שׁוּדְרָא *a. m.* Begünstigung.
שׁוֹדְנִי *h. m.* der zu schiessen liebt (?).
שָׁוֶה *h. m.* 1. gleich; 2. wert.
שָׁוָה *h. Hi.* gleichmachen, gleichstellen.
שְׁוָה *a., imp. pl.* שְׁוַהוּ Hb 1, 5 (MS שְׁהוּ) erstarren.

שְׁוִוָיָא *a. m., c. s.* שְׁוִוֵיי Gn 49, 4 (MS שְׁוָיֵי) Lager, Polster.
שׁוֹוָה *h. f.* zum Bespringen bereites weibliches Tier (läufig).
שׁוּחַ *h.* sich bücken.
שׁוּחַ I *a.* dass.
שׁוּחַ II *a.* zerfliessen, verschwinden.
שׁוּחַ. בְּנוֹת שׁ׳ eine Feigenart.
שְׁוַח I *a.* grünen, treiben.
שְׁוַח II *a.* vernichten.
שׁוּחָא, שְׁוָחָא *a. m.* Grube.
שְׁוָחֲתָא *a. f.* Vernichtung.
שׁוּט *h.* 1. umherschweifen; 2. schwimmen; 3. abreiben, bestreichen.
שׁוּט I *a., pt. pl.* שָׁיְטִין Nu 11, 8 umherschweifen; 2. *pt. pl.* שָׁיְטִין Jon 1, 13 Soc 59 schwimmen, rudern; 3. bestreichen. *Pal.* umherstreifen.
שׁוּט II *a., pf.* שָׁט Gn 25, 34 verachten. *Aph. pf.* 2 *m. sg.* אֲשֵׁיטְתַּנִי 2 S 12, 10 dass. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְּשָׁטוּן 1 S 2, 30 verachtet werden.
שׁוֹט *h. m.* Geissel.
שׁוֹטָא *a. m.* dass.
שׁוֹטֶה *h. m.* 1. Thor; 2. Wahnsinniger; 3. Beiname von יַרְבּוּ.
שׁוֹטִיתָא (Ri 6, 21) *a. f.* 1. Stab; 2. Reis.
שָׁוִי *h. m.* Wert.
שָׁוְיָא I *a. m., ind.* שָׁוֵי Jes 16, 6 (MS שָׁוֵי), *f.* שָׁוְיָא Gn 23, 15 Sab. (im MS nicht vokalisiert) 1. gleich, entsprechend; 2. wert; 3. preiswert, billig.
שָׁוְיָא II *a. m.* 1. *ind.* שְׁוֵי Gn 15, 10 Gleichheit, Mitte; 2. *ind.* שְׁוֵי Est II 3, 8 (MS שְׁוִי) Wert.
שְׁוָיָא (1 S 20, 25) *a. m., c. s.* שְׁוָיֵי Gn 49, 4, *pl.* שְׁוָיִין Am 2, 8 (MS שְׁוָיִין) Lager, Polster.
שְׁוִיוּתָא I *a. f., ind.* שְׁוִיו Est II 3, 8 (MS שְׁוִי) Wert.
שְׁוִיוּתָא II *a. f.* Wahnsinn.
שְׁוִירִי Ortsname.
שׁוּךְ *a.* 1. verwandt sein; 2. angängig sein; 3. gehörig sein; 4. sich wenden.

שׁוֹכְתָא *a. f.* Dorn.
שְׁוֹלְיָא *a. m.* Lehrling.
שׁוּלִים *h. m. pl.* Boden (eines Gefässes).
שׁוֹלְלָיָא (Mi 1, 8) l. mit MS שְׁלָלָא, s. שְׁלַלְתָּא.
שְׁוֹלְנִי, שְׁוָאלָאנִי weibl. Personenname.
שׁוּם *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
שׁוּם *a.* dass.
שׁוּם *h. m.* 1. Name; 2. מִשּׁוּם wegen. מִשּׁוּם שֶׁ weil.
שׁוּם *a. m.* s. שְׁמָא.
שׁוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
שׁוּם. שׁ׳ מַמְיָא Ortsname.
שׁוּם *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abgeschätztes.
שׁוּמָא *a. m.* dass.
שׁוּמָה *h. f.* Mal (am Körper).
שׁוּמֵירָה *h. f.* Wächterhütte.
שׁוּמָנִית *h. f.* eine Knoblauchart.
שׁוֹמֵר *h. m.* 1. Hüter, Wächter; 2. Aufbewahrer.
שׁוּמְרָה s. שׁוּמֵירָה.
שׁוֹמְרוֹן (2 K 7, 1) Ortsname (Samarien).
שׁוֹמְרוֹנָאָה *a. m., pl. d.* שׁוֹמְרוֹנָאֵי 2 K 17, 29 (Ven. 1517 שָׁמְרוֹנָאֵי) Samaritaner.
שׁוּמְתָא *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.
שׁוּנִית *h. f.* Klippe, Fels.
שׁוּנִיתָא *a. f.* dass.
שׁוּנַמִּיתָא (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* Sunamitin.
שְׁוֹסְקָאל Spottname für יְחֶזְקֵאל.
שְׁוֹסְקֵי *x. m. pl.* Spiessbraten.
שׁוּעַ *h.* glätten.
שׁוּעַ *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יְשׁוּעַ Lv 14, 42 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten; 2. verputzen; 3. glatt werden. *Itpe. pf.* אִתְּשַׁע Lv 14, 43 getüncht werden.
שׁוּעָא *a. m.* Fels.
שׁוּעָא *a. m.* glücklich.
שׁוּעִיתָא *a. f.* 1. *c.* שׁוּעִית Ri 7, 15 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שׁוּעֵי Dt 28, 37 Spottrede.

שׁוּעָל *h. m.* Fuchs.
שׁוֹעֵר *h. m.* Thorhüter, Pförtner.
שׁוּף *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.
שׁוּף *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שָׁפִית Dt 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* תְּשׁוּף Dt 28, 40 einreiben, salben; 3. weichen. *Pa.* einreiben.
שׁוּף *a., pt.* שָׁאֵיף Koh 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.
שׁוּף *h. m.* glatt.
שׁוּפָה *h. f.* Hüfte (?).
שׁוֹפֵט *h. m.* Richter.
שׁוּפִי *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.
שׁוּפִין *h. m.* Feile.
שׁוּפִינָא (Dt 9, 21) *a. m.* dass.
שׁוֹפַע *h. m.* Überfluss.
שׁוֹפָר *h. m., pl.* שׁוֹפָרוֹת 1. Horn (zum Blasen); 2. Urne mit enger Öffnung.
שׁוֹפָרָא (Ex 19, 13) *a. m.* dass.
שׁוּפְתָא *a. f.* Zerriebenes.
שְׁוֹצְרָא *a. m.* Beifuss (*Artemisia*).
שׁוּק *h. Hitpal.* gelüsten, begehren.
שׁוּק *a., inf.* מְשַׁוַּק Ps 74, 3 Ven. 1517, 1. מְשַׁוַּח, s. שְׁוַח II.
שׁוֹק *h. m.* Schenkel.
שׁוּק I *h. m., pl.* שׁוּקִיּוֹת Begehren.
שׁוּק II *h. m., pl.* שְׁוָקִים Strasse.
שׁוּקָא I *a. m.* Begierde.
שׁוּקָא II (Gn 9, 22) *a. m., pl.* שׁוּקִין 2 S 22, 43, שׁוּקָאִין 1. Strasse; 2. Markt.
שׁוֹקָא (Ex 29, 22, MS שָׁקָא) *a. m.* Schenkel.
שׁוֹקָה *h. m.* Trinkgeschirr.
שׁוֹקִי *h. m.* Berieselung.
שׁוֹקֶת *h. f.* Tränktrog.
שְׁוּר *a., ipf.* יְשׁוּר Am 3, 5 hüpfen. *Pa.* 1. *pf.* שַׁוַּר Ct 2, 8 Ven. 1525 springen; 2. springen machen.
שׁוּר s. שׁוּרָא.
שׁוֹר *h. m., pl.* שְׁוָרִים Stier. שׁוֹר בָּר Wildochs.
שׁוּר *h. m.* Mauer.
שׁוּרָא *a. m., c.* שׁוּר Gn 49, 6 dass.

שׁוּרָא *a. m., c. s.* שׁוּרֵיהּ Ez 16, 4 (MS שׁוּרִיהּ) Nabel.
שַׁוְרָא *a. m.* Springer.
שׁוּרָה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שׁוּרַת הַדִּין das strikte Recht.
שׁוּרֶשׁ *h. m.* Wurzel.
שׁוּרְתָא *a. f.* Reihe, Linie.
שׁוּשׁ Ortsname.
שׁוּשָׁא *a. m.* Süssholz (*Glycyrrhiza*).
שׁוּשְׁבִין *h. m.* Hochzeitskamerad.
שׁוּשְׁבִינָא *a. m., c. s.* שׁוּשְׁבִינֵיהּ Ri 14, 20 dass.
שׁוּשְׁבִינוּת *h. f.* Hochzeitskameradschaft.
שׁוּשְׁבִינוּתָא *a. f.* dass.
שׁוּשַׁבְתָּא *a. f.* Zweig.
שׁוּשְׁטָא *a. m.* Führer (eines Bären).
שׁוּשִׁיבָא *a. m.* eine Heuschreckenart.
שׁוּשַׁלְתָּא *a. f., pl.* שׁוּשְׁלָן, שׁוּשְׁלִין, 1. Kette; 2. Familie. S. שִׁישַׁלְתָּא.
שׁוּשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).
שׁוּשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.
שׁוּשַׁן Ortsname (Susa).
שׁוּשַׁנָּא *a. m., c. s.* שׁוּשַׁנֵּהּ Nu 8, 4, *pl. c. s.* שׁוּשַׁנַּתָא Ex 25, 31 lilien(kelch)-förmige Zierrat.
שׁוֹשַׁנָּה *h. f.* 1. kelchförmige Blüte; 2. Iris, Anemone, Lilie; 3. Kopf eines Nagels.
שׁוּשַׁנְתָּא (1 K 7, 26 Soc 59) *a. f.* dass.
שׁוּשִׁפָּא *a. m., c. s.* שׁוּשִׁפָּךְ Gn 38, 18, *pl. d.* שׁוּשִׁפַּיָּא Jes 3, 22 Mantel.
שׁוּשְׁתְּרֵי Ortsname.
שׁוּתָא I *a. f.* Rede, Gespräch.
שׁוּתָא II *a. f.* Gespinst.
שׁוּתָא III *a. f.* Polster.
שׁוּתָא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).
שותיו (jTer 47[d]) l. שׁוּתָיו, s. שָׁתָה.
שׁוּתַר *a. Pass.* übrigbleiben.
שַׁזֵב s. שֵׁיזֵב.
שְׁזַג *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewaschen werden.
שְׁזוּגָא *a. m.* 1. Waschen; 2. Waschwasser.
שְׁזוּרִי *h. m.* aus Schesar. S. שֵׁיזָרִי.
שְׁזִירָא *a. m.* Faden.
שָׁזַף *h.* verbrennen, bräunen.
שְׁזֻפַר männl. Personenname.
שָׁזַר *h.* zwirnen.
שְׁזַר *a., pt. pass.* שְׁזִיר Ex 26, 1 dass.
שְׁזָרָא *a. m.* Faden.
שִׁזְרָה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel (vom Palmzweig).
שִׁזַּרְתָּא, **שִׁזְרְתָּא** (Lv 3, 9) *a. f.* Rückgrat.
שְׁחָא, **שְׁחִי** *a.* sich beugen.
שַׁחְבֵּב *a., pt.* מְשַׁחְבֵּב Jes 34, 4 (MS מְשַׁחֲבִיב) zerfliessen.
שְׁחַד *a., pf.* 2 *sg.* שְׁחַדְתְּ Ez 16, 33 bestechen.
שׁחֲדָא *a. m.* 1. Ex 23, 8 Bestechung; 2. Begünstigung.
שָׁחָה *h.* sich bücken.
שְׁחוֹא *a. m.* Grube.
שְׁחוּלִית, **שְׁחוּלֶת** *h. f.* Abfall.
שְׁחוּמָא *a. m., ind.* שְׁחוּם Gn 30, 32 schwärzlich.
שַׁחוּץ *h. m.* stolz, eitel.
שְׁחוֹר I *h. m.* eine Art Scheere.
שָׁחוֹר II *h. m.* schwarz.
שְׁחוֹר *h. m.* Russ.
שַׁחֲוֹר s. שַׁחֲרָנָא.
שָׁחַז *h., pt. pass.* mit aufgebundenem Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.
שְׁחַז *a.* schleifen.
שָׁחַח *h.* sich bücken.
שָׁחַט *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten; 2. töten. *Ni.* geschlachtet werden. *Hi.* schlachten lassen.
שְׁחַט *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.
שֶׁחִי *h. m.* Achselhöhle, Achsel. בֵּית הַשֶּׁחִי 1. dass.; 2. Ärmel.
שְׁחְיָא *a. m.* 1. dass. בֵּי שְׁחְיָא dass.; 2. Bücken.
שְׁחִיטָה *h. f.* Schlachten.
שְׁחִימָא *a. m.* schwärzlich.
שְׁחִין *h. m.* Geschwür.
שְׁחִינָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁחִין Ex 9, 9 Geschwür; 2. Hitze. S. שַׁחֲנָא.

שְׁחִיקָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.

שְׁחִיקוּתָא *a. f., c. s.* שְׁחִיקוּתֵיהּ Lv 13, 55 Abgenütztes.

שְׁחִיתָה *h. f.* Grube.

שְׁחִיתְתָא *a. f., ind.* שְׁחִיתָא Ru 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.

שָׁחַל *h., pt. pass.* שָׁחוּל 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmassen. *Pu. pt.* lang herabhängend. *Hi.* 1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.

שְׁחַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁחַלְתֵּיהּ Ex 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.

שַׁחְלָא *a. m.* 1. Ausfluss; 2. Eierstock; 3. Trächtigkeit.

שַׁחְלָא *a. m.* Löwe.

שְׁחָלִים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).

שְׁחָלִין s. תַּחְלֵי.

שַׁחֲלָנִית *h. f.* eine Heuschreckenart.

שְׁחֵלֶת *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).

שְׁחַם *a.* schwärzen.

שְׁחָמָא *a. m.* schwärzlich.

שַׁחְמָא *a. m.* dunkler Fleck.

שְׁחַמְתִּית *h. f.* schwärzlich, dunkel.

שָׁחַן *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.

שְׁחַן, שְׁחֵין *a.* 1. *pt.* שָׁחֵין 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מְשַׁחֵין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מַשְׁחֵן) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.

שִׁחְנָא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Geschwür; 2. Erhitzung.

שַׁחְנָא *x. m.* Stadthaupt (?).

שָׁחַף *h., pt. pass.* שָׁחוּף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.

שְׁחַף *a.* schleichen. *pt.* שָׁחֵיף Koh 1, 5, 1. mit MS שָׁאֵיף. *Pa.* 1. fliessen lassen; 2. bewegen, drücken.

שַׁחְפָּא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr (?).

שַׁחְפוּתָא, שַׁחַפְתָּא (Lv 26, 16) *a. f.* Schwindsucht.

שָׁחַץ *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.

שַׁחָץ *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.

שַׁחַץ *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.

שַׁחְצָא *a. m.* Löwe.

שַׁחְצִית *h. f.* Prahlerei.

שַׁחְצָן *h. m.* stolz, eitel.

שָׁחַק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.

שְׁחַק *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחוֹק Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.

שַׁחַק *h. m.* 1. *pl.* שְׁחָקִים Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שְׁחָקִים abgenützte Kleider.

שַׁחְקָא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.

שַׁחְקְתָא *a. f., pl. ind.* שַׁחְקָן Jer 38, 11 abgenützte Kleider.

שָׁחַר I *h. Hi.* herabfallen lassen.

שָׁחַר II *h. Hi.* schwarz werden.

שְׁחַר I *a., pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁחֲרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens thun.

שְׁחַר II *a. Aph.* schwarz werden.

שְׁחַר III *a. Pa. pf.* 1 *sg.* שַׁחֲרִית Nu 16, 15 frohnen lassen.

שַׁחַר *h. m.* Morgengrauen, Morgen.

שַׁחְרָא *a. m.* dass.

שִׁחְרוּר *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).

שִׁחְרוּרָא *a. m.* dass.

שַׁחְרוּרָא *a. m.* geschwärzt.

שַׁחֲרוּרִית *h. f.* Schwärze.

שַׁחֲרוּרִיתָא *a. f.* dass.

שַׁחֲרוּת *h. f.* dass.

שַׁחֲרִית *h. f.* Morgenzeit.

שְׁחַרְחֲרוּת *h. f.* Schwärze, Hässlichkeit.

שַׁחְרְנָא *a. m.* Frohnvogt (?).

שִׁחְרֵר *h.* freilassen (einen Sklaven). *Pass.* freigelassen werden.

שַׁחְרֵר *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.

שָׁחַת *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.
שַׁחַת *a.* verstümmeln.
שַׁחַת *h. m.* Grünfutter.
שַׁחֲתָא *a. m.* Grube.
שַׁחֲתָא (Am 7, 1, MS שִׁיחֲתָא) *a. m.* Grünfutter.
שִׁחְאתָא *a. f.* Achselhöhle.
שט. *c. s.* שטן (jBabM 11^d) l. שָׁטְפָן, s. שָׁטַף.
שְׁטָא *a. Itpa. pt.* מִשְׁתַּטֵּי Dt 28, 34 wahnsinnig werden, unsinnig handeln.
שָׁטָה *h. Ni.* wahnsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* wahnsinnig werden.
שִׁטָּה I *h. f.* 1. Schotendorn (*Mimosa nilotica*); 2. Ortsname.
שִׁטָּה II *h. f.* 1. *pl.* שִׁטִּין Reihe, Zeile; 2. Deutung.
שִׁטּוּף *h. m.* Abspülen.
שְׁטוּפָא *a. m., ind.* שְׁטוּף Jer 12, 5 strömend.
שְׁטוּת *h. f.* 1. Wahnsinn; 2. Thorheit.
שְׁטוּתָא (Koh 2, 13), שְׁטוּתָא *a. f.* dass.
שְׁטוּתָא *a. f.* Verachtung.
שָׁטַח *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten. sich strecken.
שְׁטַח *a., pf.* 3 *pl.* שְׁטַחוּ Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּטַּחִית Dt 9, 18 sich ausstrecken, sich hinwerfen.
שֶׁטַח männl. Personenname.
שַׁטְיָא *a. m., ind.* שַׁטֵּי 1 S 21, 15 1. wahnsinnig; 2. thöricht; 3. wild.
שַׁטְיוּתָא I *a. f.* Thorheit.
שַׁטְיוּתָא II *a. f.* Verachtung.
שְׁטִיחַ *h. m.* Decke.
שְׁטִיחָא *a. m., pl.* שְׁטִיחִין Nu 11, 32 (MS מַשְׁטְחִין) Schicht.
שְׁטִיפָה *h. f.* Abspülen.
שָׁטַף *h.* 1. überschwemmen; 2. wegschwemmen; 3. abspülen; 4. heftig werden. *Ni. Ho.* weggeschwemmt werden. *Hitp.* sich abspülen.
שְׁטַף *a.* 1. *pt. pl.* שָׁטְפִין Jes 33, 21 schwemmen, überschwemmen; 2. *pf.* שְׁטֵיף Lv 15, 11 abspülen. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּטֵיף Lv 6, 21 abgespült werden.
שֶׁטֶף I *h. m.* 1. Guss; 2. Abspülung.
שֶׁטֶף II *h. m.* Fell (?).
שִׁטְפָּא I *a. m.* 1. Strömung; 2. Menge; 3. Übermut.
שִׁטְפָּא II *a. m.* Haar.
שְׁטַר *a.* 1. bestreichen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁטְרוּן Jes 38, 21 auflegen.
שְׁטָר *a. m.* 1. *pl.* שְׁטָרִין, שְׁטָרוֹת Schriftstück; 2. Verzeichnis. (später) לִשְׁטָרוֹת Ära der Dokumente (seleucid. Ära).
שְׁטָרָא (Jer 32, 10) *a. m.* dass.
שִׁטְרָא *a. m.* Bahn (eines Gestirns).
שִׁטְּתָא I *a. f., pl.* שִׁטִּין Ex 25, 10 Schotendorn (*Mimosa nilotica*).
שִׁטְּתָא II *a. f., pl.* שִׁטִּין Ct 1, 11 Reihe.
שייא (bSabb 67^a) = שַׁיַּע, s. שוע.
שִׁיבְבָא *a. m., c. s.* שִׁיבְבֵיהּ Ex 12, 4 Nachbar.
שִׁיבְבוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
שִׁיבַבְתָּא *a. f., c. s.* שִׁיבַבְתַּהּ Ex 3, 22 Nachbarin.
שִׁיבָה *h. f.* Zurückkehren.
שֵׁיד *h. m.* Dämon.
שֵׁידָא *a. m., pl.* שֵׁדִין Dt 32, 17 dass.
שֵׁידָה *h. f.* Dämonin.
שֵׁידְתָא *a. f.* dass.
שְׁיוּטָא *a. m.* Schwimmen.
שְׁיוֹלָא *a. f.* Unterwelt.
שופגר (TosBech V 4) s. שְׁפְגָר.
שִׁיוּר *h. m.* Rest.
שִׁיוּרָא *a. m.* dass.
שֵׁיזִב, שֵׁיזֵב *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲשֵׁיזֵיב Ex 6, 6 entrinnen lassen; 2. *inf.* שֵׁיזָבָא Nu 35, 12 entrinnen. *Pass. ipf.* יִשְׁתֵּיזֵב Dt 23, 16 gerettet werden, entrinnen.
שֵׁיזָבוּתָא (Nu 35, 6) *a. f.* Rettung.
שֵׁיזְבִי männl. Personenname.
שֵׁיזַבְתָּא *a. f.* 1. *ind.* שֵׁיזָבָא Gn 45, 7 gerettete Schaar; 2. *ind.* שֵׁיזָבָא Ob 20 Soc 59 Rettung.

שְׁחִיקָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.

שְׁחִיקוּתָא *a. f., c. s.* שְׁחִיקוּתֵיהּ Lv 13, 55 Abgenütztes.

שְׁחִיתָה *h. f.* Grube.

שְׁחִיתְתָא *a. f., ind.* שְׁחִיתָא Ru 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.

שָׁחַל *h., pt. pass.* שָׁחוּל 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmassen. *Pu. pt.* lang herabhängend. *Hi.* 1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.

שְׁחַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁחַלְתֵּיהּ Ex 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.

שִׁחְלָא *a. m.* 1. Ausfluss; 2. Eierstock; 3. Trächtigkeit.

שַׁחְלָא *a. m.* Löwe.

שְׁחָלִים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).

שְׁחָלִין s. תַּחְלֵי.

שַׁחֲלָנִית *h. f.* eine Heuschreckenart.

שְׁחֵלֶת *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).

שְׁחַם *a.* schwärzen.

שְׁחָמָא *a. m.* schwärzlich.

שִׁחְמָא *a. m.* dunkler Fleck.

שְׁחַמְתִּית *h. f.* schwärzlich, dunkel.

שָׁחַן *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.

שְׁחַן, שְׁחֵין *a.* 1. *pt.* שָׁחֵין 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מְשַׁחֵין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מַשְׁחֵן) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.

שִׁחְנָא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Geschwür; 2. Erhitzung.

שִׁחְנָא *x. m.* Stadthaupt (?).

שָׁחַף *h., pt. pass.* שָׁחוּף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.

שְׁחַף *a.* schleichen. *pt.* שָׁחֵיף Koh 1, 5, l. mit MS שָׁאֵיף. *Pa.* 1. fliessen lassen; 2. bewegen, drücken.

שַׁחְפָּא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr (?).

שַׁחְפוּתָא, שַׁחֲפָתָא (Lv 26, 16) *a. f.* Schwindsucht.

שָׁחַץ *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.

שָׁחָץ *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.

שַׁחַץ *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.

שַׁחְצָא *a. m.* Löwe.

שַׁחְצִית *h. f.* Prahlerei.

שַׁחְצָן *h. m.* stolz, eitel.

שָׁחַק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.

שְׁחַק *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחוֹק Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.

שַׁחַק *h. m.* 1. *pl.* שְׁחָקִים Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שְׁחָקִים abgenützte Kleider.

שַׁחְקָא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.

שַׁחְקְתָא *a. f., pl. ind.* שַׁחְקָן Jer 38, 11 abgenützte Kleider.

שָׁחַר I *h. Hi.* herabfallen lassen.

שָׁחַר II *h. Hi.* schwarz werden.

שְׁחַר I *a., pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁחֲרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens thun.

שְׁחַר II *a. Aph.* schwarz werden.

שְׁחַר III *a. Pa. pf.* 1 *sg.* שַׁחֲרִית Nu 16, 15 frohnen lassen.

שַׁחַר *h. m.* Morgengrauen, Morgen.

שַׁחְרָא *a. m.* dass.

שִׁחְרוּר *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).

שִׁחְרוּנָא *a. m.* dass.

שְׁחַרוּרָא *a. m.* geschwärzt.

שַׁחֲרוּרִית *h. f.* Schwärze.

שַׁחֲרוּרִיתָא *a. f.* dass.

שַׁחֲרוּת *h. f.* dass.

שַׁחֲרִית *h. f.* Morgenzeit.

שְׁחַרְחֹרוּת *h. f.* Schwärze, Hässlichkeit.

שַׁחְרָנָא *a. m.* Frohnvogt (?).

שִׁחְרֵר *h.* freilassen (einen Sklaven). *Pass.* freigelassen werden.

שַׁחְרַר *a.* dass. *Pass.* freigelassen w

שַׁחַת *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.
שְׁחַת *a.* verstümmeln.
שַׁחַת *h. m.* Grünfutter.
שַׁחְתָּא *a. m.* Grube.
שִׁחְתָּא (Am 7, 1, MS שַׁחְתָּא) *a. m.* Grünfutter.
שְׁחָאתָא *a. f.* Achselhöhle.
שט. *c. s.* שטן (jBabM 11[d]) l. שַׂטְפָּן, s. שְׁטַף.
שְׁטָא *a. Itpa. pt.* מִשְׁתַּטֵּי Dt 28, 34 wahnsinnig werden, unsinnig handeln.
שָׁטָה *h. Ni.* wahnsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* wahnsinnig werden.
שִׁטָּה I *h. f.* 1. Schotendorn (*Mimosa nilotica*); 2. Ortsname.
שִׁטָּה II *h. f.* 1. *pl.* שִׁטִּין Reihe, Zeile; 2. Deutung.
שִׁטּוּף *h. m.* Abspülen.
שְׁטוּפָא *a. m., ind.* שָׁטוּף Jer 12, 5 strömend.
שְׁטוּת *h. f.* 1. Wahnsinn; 2. Thorheit.
שְׁטוּתָא (Koh 2, 13), שַׁטּוּתָא *a. f.* dass.
שְׁטוּתָא *a. f.* Verachtung.
שָׁטַח *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten. sich strecken.
שְׁטַח *a., pf.* 3 *pl.* שְׁטַחוּ Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּטַּחִית Dt 9, 18 sich ausstrecken, sich hinwerfen.
שֶׁטַח männl. Personenname.
שַׁטְיָא *a. m., ind.* שָׁטֵי 1 S 21, 15 1. wahnsinnig; 2. thöricht; 3. wild.
שַׁטְיוּתָא I *a. f.* Thorheit.
שַׁטְיוּתָא II *a. f.* Verachtung.
שְׁטִיחַ *h. m.* Decke.
שְׁטִיחָא *a. m., pl.* שְׁטִיחִין Nu 11, 32 (MS מַשְׁטְחִין) Schicht.
שְׁטִיפָה *h. f.* Abspülen.
שָׁטַף *h.* [illegible] -erschwemmen; 2. weg- abspü[illegible] [illegible] heftig [illegible] *Hi*[illegible] [illegible]vemmt

שְׁטַף *a.* 1. *pt. pl.* שָׁטְפִין Jes 33, 21 schwemmen, überschwemmen; 2. *pf.* שְׁטִיף Lv 15, 11 abspülen. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּטֵיף Lv 6, 21 abgespült werden.
שֶׁטֶף I *h. m.* 1. Guss; 2. Abspülung.
שֶׁטֶף II *h. m.* Fell (?).
שִׁטְפָּא I *a. m.* 1. Strömung; 2. Menge; 3. Übermut.
שִׁטְפָּא II *a. m.* Haar.
שְׁטַר *a.* 1. bestreichen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁטְרוּן Jes 38, 21 auflegen.
שְׁטָר *a. m.* 1. *pl.* שְׁטָרִין, שְׁטָרוֹת Schriftstück; 2. Verzeichnis. (später) לִשְׁטָרוֹת Ära der Dokumente (seleucid. Ära).
שְׁטָרָא (Jer 32, 10) *a. m.* dass.
שִׁטְרָא *a. m.* Bahn (eines Gestirns).
שִׁטְּתָא I *a. f., pl.* שִׁטִּין Ex 25, 10 Schotendorn (*Mimosa nilotica*).
שִׁטְּתָא II *a. f., pl.* שִׁטִּין Ct 1, 11 Reihe.
שייא (bSabb 67[a]) = שַׁיַּע, s. שׁוּע.
שֵׁיבָבָא *a. m., c. s.* שֵׁיבָבֵיהּ Ex 12, 4 Nachbar.
שֵׁיבָבוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
שֵׁיבַבְתָּא *a. f., c. s.* שֵׁיבַבְתַּהּ Ex 3, 22 Nachbarin.
שִׁיבָה *h. f.* Zurückkehren.
שֵׁיד *h. m.* Dämon.
שֵׁידָא *a. m., pl.* שֵׁדִין Dt 32, 17 dass.
שֵׁידָה *h. f.* Dämonin.
שֵׁידְתָא *a. f.* dass.
שִׁיוּטָא *a. m.* Schwimmen.
שִׁיוֹלָא *a. f.* Unterwelt.
שיופנד (TosBech V 4) s. שִׁפְנַד.
שִׁיּוּר *h. m.* Rest.
שִׁיּוּרָא *a. m.* dass.
שֵׁיזֵב, שֵׁזִיב *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* [illegible] 6, 6 entrinnen lassen; [illegible] Nu 35, 12 entrinnen. [illegible] Dt 23, 16 gerette[illegible]
שֵׁיזָבוּתָא (Nu 35, 6) [illegible]
שֵׁיזְבִי männl. P[illegible]
שֵׁיזַבְתָּא *a. f.* 1. [illegible] gerettet[illegible] Soc 50 [illegible]

שֵׁיזְפִין *h. m. pl.* Judendorn (*Rhamnus Zizyphus*).
שֵׁיזָרִי *h. m.* aus Schesar.
שִׁיחַ *h. m.* Grube, Cisterne.
שֵׁיחָא, שֵׁיחָא *a. m., pl. c.* שֵׁיחֵי Sac 14, 10 (MS שִׁיחֵי) dass.
שִׁיחוּר *h. m.* ausgeglühte Kohle.
שִׁיחוּרָא *a. m., pl.* שִׁיחוּרִין Jes 44, 12 dass.
שַׁיָּט *h. m.* Schwimmer.
שַׁיָּטָא (Jes 25, 11) dass.
שֵׁיטָא *a. m.* Umhergehen, Wanderung.
שֵׁיךְ s. שׁוּךְ.
שֵׁיכָא *a. m.* Spalt (?).
שְׁיֵל *a. Pa.* 1. verlangen; 2. fragen; 3. entleihen; 4. ausleihen. *Aph.* ausleihen. *Itpe.* sich ausbitten (Auflösung eines Gelübdes nachsuchen).
שֵׁילָא, שֵׁילָה männl. Personenname.
שִׁילוֹחַ Name einer Quelle.
שִׁילוֹחָא *a. m., ind.* שִׁילוֹחַ Koh 2, 5 dass.
שִׁילִי Ortsname.
שֵׁילִין *h. m. pl.* Halskette (?).
שִׁימִי männl. Personenname.
שִׁין männl. Personenname (אַשִׁין).
שִׁין Name des 21. Buchstabens.
שֵׁינָא *a. m.* Urinieren.
שֵׁינָה *h. f.* Schlaf.
שֵׁינְתָא (Gn 2, 21) *a. f.* dass.
שֵׁיעָא *a. m.* 1. *ind.* שֵׁיעַ Nu 19, 15 Mörtel; 2. Spund.
שיעלון (jMaasr 51[b]) l. שׁוּעֲלוֹן, s. שֻׁעֲלָא.
שֵׁיעֲתָא *a. f.* Rede.
שִׁיף *h. m.* geglättet, glatt.
שֵׁיפָא *a. m.* abgenützt.
שֵׁיפָא (Hb 2, 11) *a. m.* Holzstück.
שִׁיפָא *a. m.* ein Gefäss.
שִׁיפָה *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שִׁיפוֹת Bastdecke.
שִׁיפוֹן *h. m.* Hafer.
שִׁיץ *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
שֵׁיצָא I *a. m.* dass.
שֵׁיצָא II *a. m.* Flosse.

שֵׁיצָאָה (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Vertilgung. S. שֵׁיצָיוּתָא.
שֵׁיצֵי *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שֵׁיצְיֵיהּ Dt 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen; 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁתֵּיצֵי Gn 34, 30 vertilgt werden; 2. beendigt werden, enden.
שֵׁיצָיָא *a. m.* Untergang.
שֵׁיצָיוּתָא (2 K 13, 19) *a. f.* dass.
שֵׁיצָנִיתָא *a. f.* eine Weizenart (?).
שֵׁיר s. שְׁאַר.
שִׁיר *h. m.* Gesang.
שִׁיר *a.* singen.
שַׁיָּר *h. m.* Reisender.
שֵׁיר *h. m.* 1. Armring; 2. Halsband.
שֵׁירָא *a. m., pl.* שֵׁירִין Gn 24, 22, *c.* שֵׁירֵי Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
שֵׁירָא *a. m.* Rest.
שִׁירָא *a. m., pl.* שִׁירִין Ct 1, 1 Lied.
שִׁירָא *x. m., ind.* שִׁיר Est II 8, 15 (MS שִׁיר) Seide.
שִׁירָאָה (Est II 6, 10) *x. m., pl.* שִׁירָאִין Ex 27, 19 (MS שִׁירָן) 1. Seide; 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
שִׁירָה *h. f.* Lied.
שַׁיָּרָה *h. f.* Karavane.
שֵׁירוּיָא *a. m.* 1. *c.* שֵׁירוּי Thr 2, 19 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
שֵׁירוּת *h. m.* Dienst.
שֵׁירוּתָא *a. m., c.* שֵׁירוּת Est II 1, 2 Ven. 1592 dass.
שֵׁירוּתָא I *a. f., ind.* שֵׁירוּ Jer 2, 3 Anfang.
שֵׁירוּתָא II (Gn 43, 25) *a. f.* Mahl, Mahlzeit.
שֵׁירָיוּתָא *a. f., c.* שֵׁירָיוּת Dt 16, 9 Anfangen.
שִׁירַיִם *h. m. du.* Rest.
שירן (NuJI 32, 3 Ven. 1591) l. שְׂבָם.
שִׁירָתָא (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
שַׁיַּרְתָּא *a. f., c.* שַׁיָּרַת Gn 37, 25 Karavane.
שַׁיִשׁ *h. m.* Alabaster.

שֵׁישָׁא, שִׁישָׁא (Est II 1, 2) *a. m.* dass.
שִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
שִׁישָׁא männl. Personenname.
שִׁישׁוּרָא *a. m.* Strick (?).
שִׁישַׁלְתָּא *a. f., ind.* שִׁישְׁלָא Mi 1, 8, *pl.* שִׁישְׁלָן Jes 40, 19 Kette.
שִׁית *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Abzugskanal am Altar.
שִׁית (Ex 21, 2) *a. m., f.* שִׁתָּא Ex 26, 22 sechs. שִׁית עַסְרֵי Gn 46, 18, שִׁתַּת עֲסַר Nu 31, 46 sechzehn. *pl.* שִׁתִּין Gn 5, 15 sechzig.
שִׁיתִיסַר *a. m., f.* שִׁיתְסְרֵי sechzehn.
שִׁיתְסְרָאָה *a. m.* sechzehnter.
שָׁכַב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. beschlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.* beschlafen lassen.
שְׁכַב, שְׁכֵיב *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׁכִיבוּ Gn 19, 4 sich legen; 2. *ipf.* יִשְׁכּוּב Ex 23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שְׁכֵיב Gn 26, 10 beschlafen. *Aph. pf. c. s.* אַשְׁכְּבֵיהּ 1 K 17, 19 legen. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִשְׁתַּכְבָן Sac 14, 2 beschlafen werden.
שֶׁכֶב *h. m.* der untere Mühlstein.
שָׁכְבָא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Verstorbener.
שַׁכְבְּנָא *a. m.* mit liegenden Augenbrauen.
שְׁכָבְתָּא *a. f., c. s.* שְׁכָבְתָּךְ Lv 18, 20 Beilager.
שִׁכְבְתָּא *a. f., c.* שִׁכְבַת Lv 15, 16 Erguss (von Samen).
שְׁכוּן l. שָׁכֵן, s. כֵּן.
שְׁכוּנָא *a. m., pl.* שְׁכוּנִין Gn 25, 3, Ri 8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.
שְׁכוּנָה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nachbarschaft.
שְׁכוּנְתָא *a. f.* dass.
שִׁכּוֹר *h. m.* berauscht.
שָׁכַח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen. *Hitp.* vergessen werden.
שְׁכַח *a., inf.* מִשְׁכַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl. c. s.* יִשְׁכְּחוּנָךְ Dt 4, 50 finden. *pt. pass.* שְׁכִיחַ antreffbar, sich befindend. *Aph. pf.* אַשְׁכַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּכַח Dt 17, 2 gefunden werden.
שִׁכְחָה *h. f.* 1. Vergessen; 2. vergessene Garbe (den Armen gehörig).
שַׁכְחָן *h. m.* vergesslich.
שַׁכְחַת männl. Personenname.
שְׁכִיבָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁכִיב Est II 6, 1 liegend; 2. krank; 3. Koh 3, 4 entschlafen.
שְׁכִיבָה *h. f.* Liegen.
שְׁכִיחָה *h. f.* Vergessen.
שְׁכִיכָה *h. f.* Beruhigung.
שְׁכִינָא, *pl. c. s.* שְׁכִינָיכִי 2 K 4, 3, l. mit MS שִׁיבָבַכִי, s. שִׁיבָבָא.
שְׁכִינָה *h. f.* die irdische Gegenwart (das Wohnen) Gottes.
שְׁכִינְתָא (Ex 17, 7) *a. f.* dass.
שָׁכַךְ *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.
שָׁכַל *h. Pi.* gleiten lassen (?).
שַׁכְלִי *h. m.* eine Vogelart (?).
שִׁכְלוּל *h. m.* Vollendung.
שַׁכְלוּלָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שַׁכְלוּלֵי 2 S 22, 8 Grundfeste.
שִׁכְלֵל *h.* vollenden. *Pass.* vollendet werden.
שַׁכְלֵל *a., ipf.* 2 *sg. c. s.* תְּשַׁכְלְלִנַּהּ Gn 6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּכְלָלוּ Gn 2, 1 vollendet werden.
שָׁכַם *h. Hi.* früh thun.
שִׁכְמִי *h. m.* 1. nach der Schulter benannt; 2. nach Sichem benannt.
שָׁכַן *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich gesellen. *Hi.* wohnen lassen.
שָׁכֵן *h. m., f.* שְׁכֵינָה Nachbar.
שְׁכַן *a.* 1. *pf.* שְׁכֵין Ct 3, 10 (MS *Pa.* שַׁכֵּין) sich niederlassen; 2. sich setzen.
שְׁכִינָא, שְׁכְנָא *x. m.* (ἐπισκύνιον?) Stirnhaut über den Augen (?).
שַׁכְנְיָא (?) *x. m.* mit überhängender Stirnhaut (?).
שְׁכַנְיָה männl. Personenname.
שְׁכַנְצִיב Ortsname.
שַׁכָּף *h. m.* Lederarbeiter.

שַׁכְפָּא *a. m.* Lederarbeiter.
שַׁכֵּר *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.
שֵׁכָר *h. m.* Rauschtrank.
שִׁכְרָא *a. m.* dass.
שַׁכְרְבָּזִי *x. m.* Falkenjagd.
שִׁכְּרוּת *h. f.* Trunkenheit.
שַׁרְשֵׁף *h.* schütteln, schwenken.
שַׁרְשֵׁף *a.* dass.
שַׁכְּתָא *a. f.* Besänftigung.
שֶׁל *h.* (= שֶׁ לְ, zur Umschreibung des Genetivs benützt) von. שֶׁלִּי, שֶׁלְּךָ mein, dein.
שְׁלָא I *a.*, *pt.* שָׁלֵי, cf. שָׁלֵינוּנָא Dt 14, 17 herausziehen.
שְׁלָא II, שְׁלִי *a.* 1. *pt. pl.* שָׁלַן Am 6, 1 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren. *Aph.* 1. *pf.* אַשְׁלִי Thr 2, 7 (MS שְׁבַק) verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתְּלוּן Lv 4, 13 sich irren, fehlen; 2. vergessen; 3. vergessen werden.
שַׁלְאֲהוּתָא. *c. s.* שַׁלְאֲהוּתָךְ Thr 3, 65 l. mit MS שַׁלְהָאוּתָךְ, s. שַׁלְהָאוּתָא.
שֻׁלַּב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.
שְׁלַב *a. Pa. pt. pass. pl.* מְשַׁלְּבִין Ex 26, 17 zusammengelegt sein, eingefasst sein.
שַׁלְבָּא *a. m.* Schnauze (eines Gefässes).
שְׁלַבִּין, שְׁלַבִּיוֹת *h. f. pl.* Leitersprossen.
שַׁלְבּוּקָא *a. m.* Blase.
שִׁלְבֵּק *h.* Blasen erzeugen.
שליברות (jSot 18ᵃ) l. שֶׁל בְּרוֹת.
שַׁלְבֵּשׁ *a.* durchlaufen.
שֶׁלֶג *h. m.* Schnee.
שַׁלְגָּא *a. m.* Name einer Alkalipflanze.
שֶׁלֶד *h. m.* Leichnam.
שַׁלְדָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Körper, Masse.
שְׁלָה. *ipf.* יִשְׁלֵה Jes 10, 32, l. יַשְׁלִים (MS in marg. יִשְׁלִים), s. שְׁלַם.
שָׁלָה *h.* herausziehen. *Pi.* entfernen.
שַׁלְהָאוּתָא *a. f.*, *c. s.* שַׁלְהָאוּתָךְ Thr 3, 65 Müdemachen.
שִׁלְהֵב *h.*, *pt. pass.* מְשֻׁלְהָב brennend.
שַׁלְהֵב *a.* verbrennen. *Pass.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 brennen; 2. verbrannt werden.
שַׁלְהֲבִיתָא (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.
שַׁלְהֶבֶת *h. f.* dass.
שַׁלְהוּבָא *a. m.* dass.
שַׁלְהוּבִיתָא *a. f.*, *c.* שַׁלְהוּבִית Ex 3, 2 dass.
שַׁלְהֲוָא *a. m.*, *pl. c.* שַׁלְהֲוֵי Jes 8, 23 (MS יִשְׁתַּלְהֵי) Verschmachten.
שַׁלְהִי *a.*, *pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 müde machen, verschmachten lassen. *Pass. pf.* אִשְׁתַּלְהִי Gn 47, 13 verschmachten, ermüden.
שַׁלְהֲיָא I *a. m.* müde.
שַׁלְהֲיָא II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.
שַׁלְהִין *a. m. pl.* Ende.
שִׁלּוּחַ *h. m.* 1. Entlassung; 2. Fortschickung.
שְׁלוּחָא *a. m.* Gesandter.
שִׁלּוּט *h. m.* Anfassen.
שַׁלְוִיתָא *a. f.* Ruhe.
שְׁלוּלָא *a. m.* Embryo.
שְׁלוּלִית *h. f.* Bewässerungskanal.
שָׁלוֹם *h. m.* 1. Wohlbefinden, Heil; 2. Friede; 3. weibl. Personenname.
שְׁלוֹמִי Ortsname.
שְׁלוֹנִי weibl. Personenname.
שְׁלוּקִים *h. m. pl.* Gekochtes.
שַׁלְוַשׁ s. שַׁלְבֵּשׁ.
שַׁלְוְתָא *a. f.*, *ind.* שַׁלְוָא Thr 1, 5 Ruhe.
שָׁלוּתָא (Dt 29, 18) *a. f.*, *pl. d.* שָׁלְוָתָא Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum. בְּשָׁלוּ Lv 4, 20 versehentlich. בִּתְקִיף שָׁלוּ Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.
שָׁלַח *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.* fortgeschickt werden.
שְׁלַח *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁלַחְתָּךְ Ex 3, 12 senden; 2. ablegen, ausziehen; 3. enthäuten; 4. sich ausstrecken. *Pa. pf.* שַׁלַּח Nu 22, 40 fortschicken, entlassen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁלַח Ex 8, 17 loslassen; 2. *pf.* אַשְׁלַח Nu 20, 28 ausziehen; 3. *ipf.* יַשְׁלַח Lv 1, 6 abziehen, enthäuten. *Itpe. pf.* 1 *sg.*

אִשְׁתְּלַחִית Ri 5, 7, *inf. c. s.* אִשְׁתְּלוֹחֵיהוֹן Ez 1, 14 Soc 59 gesandt werden; 2. ausgezogen werden.

שֶׁלַח *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weichgewordene Olive; 3. Breite; 4. *pl.* שְׁלָחִין Berieselung.

שִׁלְחָא *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.

שַׁלְּחָא *a. m.* Fellzubereiter.

שַׁלְחוּפָא *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.

שֻׁלְחָן *h. m.* Tisch.

שֻׁלְחָנִי *h. m.* Geldwechsler.

שַׁלְחֵף *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen. *Pass.* vertauscht werden.

שָׁלַט I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt ausüben; 3. herrschen. *Pi.* beherrschen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.

שָׁלַט II s. שָׁלַם.

שְׁלַט *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלוֹט Dt 15, 6 herrschen; 2. *inf.* מִשְׁלַט Lv 20, 16 vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַשְׁלְטוּנָא Am 4, 1 Gewalt verleihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.

שַׁלְטָא *a. m.* 1. *pl. d.* שִׁלְטַיָּא Jer 51, 11 Schild; 2. Flecken.

שִׁלְטוֹן *h. m.* 1. Machthaber, Herrscher; 2. Schild.

שִׁלְטוֹנָא *a. m.* 1. *ind.* שִׁלְטוֹן Gn 49, 9 Herrscher; 2. ein Schmuck der Frauen.

שׁוּלְמִיתָא (Ri 6, 21, MS שׁוּמִיתָא) Stab.

שָׁלְטָנָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁלְטָן Gn 37, 8 Herrschaft; 2. Machthaber; 3. *ind.* שָׁלְטָן Ex 21, 20 Stab.

שָׁלְטָנוּת *h. f.* Herrschaft, Macht.

שָׁלְטָנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

שִׁלְטְתָא *a. f.* Handhabe (?).

שָׁלְיָא I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe; 2. מִן שָׁלְיָא plötzlich, unverhofft; 3. plötzliches Verderben.

שָׁלְיָא II *a. m.* Bodensatz.

שְׁלְיָאיִית *a.* ohne Arglist.

שְׁלִיבָא *a. m.*, *pl. d.* שְׁלִיבַיָּא 1 K 7, 28 (MS שְׁלִיבַיָּא) Sprosse (einer Leiter).

שְׁלִיבָה *h. f.*, *pl.* שְׁלִיבִין, שְׁלִיבוֹת dass.

שִׁלְיָה *h. f.* Nachgeburt.

שְׁלֵיוָא *a. m.*, *ind. f.* שְׁלֵיוָא Jer 22, 21 ruhig.

שַׁלְוְתָא *a. f.*, *ind.* שַׁלְוָא Ez 16, 49 Ruhe.

שְׁלִיוּתָא *a. f.* dass.

שָׁלִיחַ *h. m.* Bevollmächtigter. שְׁלִיחַ צִבּוּר Vorbeter.

שְׁלִיחוּת *h. f.* 1. Sendung, Botschaft; 2. Bevollmächtigung.

שְׁלִיחוּתָא (Est II 5, 8, nicht im MS) *a. f.* dass.

שַׁלִּיטָא (Koh 8, 4 Ven. 1517) *a. m.* mächtig, Machthaber.

שַׁלִּיטְיָא (Est II 1, 3, Ausg. Dav. שַׁלִּיטָא) *a. f.* Herrscherin.

שַׁלִּיטָנָא *a. m.*, *pl. c. s.* שַׁלִּיטָנֵיהוֹן Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שָׁלְטָנֵיהוֹן) Machthaber.

שְׁלִיטְתָא (Est II 1, 3, nicht im MS) *a. f.* Herrschaft, Reich.

שָׁלִיל *h. m.* Embryo.

שְׁלִילָא (Koh 6, 3) *a. m.* dass.

שְׁלִימָא s. שְׁלָמָא.

שְׁלִימוּתָא *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl; 2. Vollkommenheit.

שָׁלִינוּנָא (Lv 11, 17) *a. m.* Reiher.

שָׁלִיף *h. m.* Transportsack.

שְׁלִיפָה *h. f.* Ausziehen.

שְׁלִיקָה *h. f.* Kochen, Sieden.

שְׁלִיקְתָא *a. f.* Gekochtes.

שָׁלִישׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.

שָׁלִית Ortsname.

שִׁלְיְתָא I *a. f.* Nachgeburt.

שִׁלְיְתָא II *a. f.* plötzlicher Untergang.

שָׁלָךְ *h. m.* Reiher.

שלכא l. שַׁלְּבָא.

שלוכתי (bEr 53[b])?

שָׁלַל *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln.

שָׁלַל II *h. Hitp.* beraubt sein.

שָׁלָל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. שׁ' שֶׁל בֵּיצִים Eierstock.
שְׁלָלָא *a. m.* Beute.
שָׁלַם *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.
שְׁלֵם, שְׁלִים *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* שְׁלִימַת Ex 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שָׁלְמִין Gn 34, 21 (MS שָׁלְמִנּוּן, Sab. שְׁלָם אִינּוּן, l. שָׁלְמִנּוּן) friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְשַׁלְּמִין Ex 20, 5 (MS *Aph.* מַשְׁלְמִין) vervollständigen; 2. *inf.* שַׁלָּמָא Ez 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּשְׁלֵים Ex 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* אַשְׁלֵימִנּוּן Dt 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁלֵים Dt 20, 12 Frieden schliessen; 4. unversehrt bleiben. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְּמוּן Jes 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.
שָׁלֵם *h. m.* 1. ganz, unversehrt; 2. vollkommen.
שְׁלָמָא *a. m., ind.* שְׁלִים Gn 6, 9, *f.* שְׁלֵמָא Lv 4, 28, *pl.* שַׁלְמִין Dt 25, 15 vollkommen, vollständig.
שְׁלָמָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁלָם Gn 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שְׁלָם Dt 20, 10 Friede.
שַׁלְמָאָה *a. m., pl. d.* שַׁלְמָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.
שְׁלָמוּתָא *a. f.* Vollkommenheit.
שלמיני (jSabb 8ᵇ, Ausg. Ven. של מיני)?
שַׁלְמָן männl. Personenname.
שְׁלָמְנָא *a. m.* vollkommen.
שְׁלָמְצָה, שְׁלָמְצוּ (für שְׁלָמְצִיּוֹן) weibl. Personenname.
שְׁלָמְתָא *a. f.* Vollkommenheit.
שלמתו l. שְׁלָמְצוּ.
שַׁלְנָא (Ri 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet.) *a. m.* Plünderer (?).
שַׁלְנְיָא Ortsname.
שלעמום (jAbZ 39ᶜ)?
שָׁלַף *h.* ausziehen, abziehen.
שְׁלַף *a., ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלוֹף Ex 15, 9 ziehen, herausziehen, abziehen. *Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁלִּיפוּ Lv 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּלֵיף Dt 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.
שֶׁלֶף *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.
שַׁלְפּוּחְתָא *a. m.* Blase, Pustel.
שַׁלְפּוּחִית *h. f.* 1. Muttermund; 2. Kropf.
שַׁלְפּוּפָא *a. m.* Dattelknospe (?).
שַׁלְפּוּקָא *a. m.* Blase, Pustel.
שַׁלְצִיּוֹן Ortsname (?).
שָׁלַק *h.* kochen, sieden. *Ni.* gekocht werden.
שְׁלַק *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלוֹק 2K 19, 26 (MS שְׁלוֹק) verbrennen.
שֶׁלֶק *h. m.* 1. Kochen; 2. *pl.* שְׁלָקוֹת Gekochtes; 3. בֶּן שְׁלָקוֹת männl. Personenname.
שַׁלְקוּקָא *a. m.* Härchen, Flaum.
שִׁלֵּשׁ *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu. pt.* 1. dreifach; 2. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.
שִׁלְשׁוּל *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm.
שִׁלְשׁוֹשֶׁת *h. f.* ein Kraut. S. לְשִׁישִׁית.
שִׁלְשֵׁל *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhangen. *Pass.* herabgelassen werden.
שַׁלְשֵׁל *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* שַׁלְשִׁילַתְנוּן Jos 2, 15 herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.
שַׁלְשֶׁלֶת *h. f.* Kette.
שַׁלְשַׁלְתָּא *a. f., pl.* שַׁלְשְׁלָן Ri 16, 21 (Praet. שֵׁישְׁלָן), שַׁלְשְׁלִין Jes 40, 19 (MS שֵׁישְׁלָן), שַׁלְשְׁוָן! Est II 1, 1 (MS שַׁלְשׁוּלִין), שַׁלְשְׁלִין Est II 1, 3 dass.
שֵׁם *h. m., pl.* שֵׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. לְשֵׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an; 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. כְּשֵׁם שֶׁ wie; 7. männl. Personenname (Sem).
שְׁמָא (Gn 16, 13) *a. m., c.* שׁוּם Nu

25, 15, *c. s.* שְׁמָךְ Gn 17, 5, שׁוּמְהוֹן Gn 5, 2, *pl.* שְׁמָהָן Gn 2, 20 Name. עַל שׁוּם, מִשּׁוּם Est II 1, 2 wegen. מִשּׁוּם דְּ 1. im Namen von; 2. Est II 1, 2 weil.

שֶׁמָּא (= שֶׁלְּמָא) *h.* vielleicht.

שְׁמָאָה *a. m.* zerstört.

שְׁמַגַּז Zauberwort.

שָׁמַד *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Hitp.* abtrünnig werden.

שְׁמַד *a.* dass. *Itpa. ipf.* יִשְׁתַּמַּד Ex 12, 43 abtrünnig werden.

שְׁמָד *h. m.* Religionsverfolgung.

שְׁמָדָא, שְׁמָדָא *a. m.* dass.

שְׁמַדּוֹן Name eines Dämons.

שְׁמוּאֵל männl. Personenname.

שְׁמוּדַע s. אִשְׁתְּמוֹדַע.

שְׁמוּט *h. m.* Ziehen.

שָׁמוּט *h. m.* langgezogen.

שְׁמוּטָא *a. m.* dass.

שְׁמוֹטָא (Jo 1, 4) *a. m.* Name einer Heuschreckenart.

שְׁמוּטְתָא *a. f.*, *ind.* שְׁמוּטָא Ez 23, 20 (MS שְׁמָשָׁא) Buhlerin.

שמון (jOrl 61[a]) l. דְּאָמְרִין.

שְׁמוּעַ *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personenname.

שִׁמּוּעַ *h. m.* Verkündigen.

שְׁמוּעָא *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שְׁמוּעַיָּא 2 K 25, 11 (MS שְׁמִיעַיָּא) Höriger.

שְׁמוּעָה *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition.

שְׁמוּעֲתָא *a. f.* 1. 1 S 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition.

שִׁמּוּר I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung.

שִׁמּוּר II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein).

שִׁמּוּשׁ *h. m.* Bedienung.

שִׁמּוּשָׁא *a. m.*, *c. s.* שִׁמּוּשָׁךְ Gn 40, 13 Dienst.

שַׁמּוּתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שַׁמְחַזַי Name eines gefallenen Engels.

שָׁמַט *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. entschlüpfen lassen; 3. entschlüpfen. *Ni.* entgleiten, gleiten. *Pi.* 1. locker, weit machen; 2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שְׁמַט *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten; 3. *pf.* 3 *f. sg.* שְׁמַטַת Lv 26, 35 unbenützt bleiben. *Aph.* 1. *c. s.* תַּשְׁמְטִנַּהּ Ex 23, 10 (MS תַּשְׁמְטִנַּהּ) unbenützt lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁמֵיט Lv 26, 34 unbenützt bleiben; 3. *ipf.* יַשְׁמֵיט Dt 15, 2 erlassen (v. Schuld). *Itpe.* 1. lose werden; 2. sich entziehen.

שְׁמִטָּה *h. f.* Erlassjahr.

שְׁמַטּוּטִין *h. m. pl.* Weinranken.

שְׁמִטְּתָא (Dt 15, 1) *a. f.*, *pl. c. s.* שְׁמִטַּתָא Lv 26, 43 Erlass, Erlassjahr.

שַׁמַּי männl. Personenname (שְׁמַעְיָה).

שְׁמַיָּא *a. m. pl.* (nie *ind.*) 1. Gn 1, 1 Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. *c.* שְׁמֵי 1 K 6, 15 Ven. 1517 Höhe.

שָׁמַיִם *h. m. pl.* 1. Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. Höhe.

שְׁמִין *h. m.* 1. eine Münze; 2. s. שְׁמַן.

שְׁמִינָא *a. m.*, *pl. c. s.* שְׁמִינֵיהוֹן Gn 4, 4 fett.

שְׁמִינִי *h. m.* achter. שְׁמִינִי עֲצֶרֶת der achte Tag des Hüttenfestes.

שְׁמִיעָא (שְׁמִיעָא?) *a. m.*, *pl. d.* שְׁמִיעַיָּא 2 K 25, 11 Höriger.

שְׁמִיעָה *h. f.* Hören.

שְׁמִיעֲתָא *a. f.* dass.

שָׁמִיר *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunderbares Mittel zum Schneiden der Steine.

שְׁמִירָא *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant; 2. wunderbares Mittel zum Steinschneiden.

שְׁמִירָה *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spättraube.

שְׁמִירָה, שְׁמִירָמוֹת, שְׁמִירָמִית, שְׁמִירַת weibl. Personenname.

שְׁמִירַעַם dass.

שׁוֹכְתָא *a. f.* Dorn.
שׁוֹלְיָא *a. m.* Lehrling.
שׁוּלִים *h. m. pl.* Boden (eines Gefässes).
שׁוֹלְלָיָא (Mi 1, 8) l. mit MS שְׁשִׁלָא, s. שַׁשְׁלְתָא.
שׁוֹלָנִי, שְׁוּאלָאנִי weibl. Personenname.
שׁוּם *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
שׁוּם *a.* dass.
שׁוּם *h. m.* 1. Name; 2. מִשּׁוּם wegen. מִשּׁוּם שֶׁ weil.
שׁוּם *a. m.* s. שְׁמָא.
שׁוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
שׁוּם. שׁ׳ טְמָיָא Ortsname.
שׁוּם *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abgeschätztes.
שׁוּמָא *a. m.* dass.
שׁוּמָה *h. f.* Mal (am Körper).
שׁוּמִירָה *h. f.* Wächterhütte.
שׁוּמָנִית *h. f.* eine Knoblauchart.
שׁוֹמֵר *h. m.* 1. Hüter, Wächter; 2. Aufbewahrer.
שׁוֹמְרָה s. שׁוּמִירָה.
שׁוֹמְרוֹן (2 K 7, 1) Ortsname (Samarien).
שׁוֹמְרוֹנָאָה *a. m., pl. d.* שׁוֹמְרוֹנָאֵי 2 K 17, 29 (Ven. 1517 שְׁמְרוֹנָאֵי) Samaritaner.
שׁוּמְתָא *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.
שׁוּנִית *h. f.* Klippe, Fels.
שׁוּנִיתָא *a. f.* dass.
שׁוּנַמִּיתָא (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* Sunamitin.
שׁוּסְקָאל Spottname für יְחֶזְקֵאל.
שׁוּסְקֵי *x. m. pl.* Spiessbraten.
שׁוּעַ *h.* glätten.
שׁוּעַ *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יְשׁוּעַ Lv 14, 42 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten; 2. verputzen; 3. glatt werden. *Itpe. pf.* אִתְּשַׁע Lv 14, 43 getüncht werden.
שׁוּעָא *a. m.* Fels.
שׁוּעָא *a. m.* glücklich.
שׁוּעִיתָא *a. f.* 1. *c.* שׁוּעִית Ri 7, 15 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שׁוּעֵי Dt 28, 37 Spottrede.

שׁוּעָל *h. m.* Fuchs.
שׁוֹעֵר *h. m.* Thorhüter, Pförtner.
שׁוּף *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.
שׁוּף *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שָׁפִית Dt 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* תְּשׁוּף Dt 28, 40 einreiben, salben; 3. weichen. *Pa.* einreiben.
שׁוּף *a., pt.* שָׁאֵיף Koh 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.
שׁוּף *h. m.* glatt.
שׁוֹפָה *h. f.* Hüfte (?).
שׁוֹפֵט *h. m.* Richter.
שׁוֹפִי *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.
שׁוֹפִין *h. m.* Feile.
שׁוֹפִינָא (Dt 9, 21) *a. m.* dass.
שׁוֹפַע *h. m.* Überfluss.
שׁוֹפָר *h. m., pl.* שׁוֹפָרוֹת 1. Horn (zum Blasen); 2. Urne mit enger Öffnung.
שׁוֹפָרָא (Ex 19, 13) *a. m.* dass.
שׁוּפְתָא *a. f.* Zerriebenes.
שׁוּצְרָא *a. m.* Beifuss (*Artemisia*).
שׁוּק *h. Hitpal.* gelüsten, begehren.
שׁוּק *a., inf.* מִשְׁוַק Ps 74, 3 Ven. 1517, l. מִשְׁוַח, s. שְׁוַח II.
שׁוֹק *h. m.* Schenkel.
שׁוּק I *h. m., pl.* שׁוּקִיוֹת Begehren.
שׁוּק II *h. m., pl.* שְׁוָקִים Strasse.
שׁוּקָא I *a. m.* Begierde.
שׁוּקָא II (Gn 9, 22) *a. m., pl.* שׁוּקִין 2 S 22, 43, שׁוּקָאִין 1. Strasse; 2. Markt.
שׁוֹקָא (Ex 29, 22, MS שָׁקָא) *a. m.* Schenkel.
שׁוֹקָה *h. m.* Trinkgeschirr.
שׁוֹקִי *h. m.* Berieselung.
שׁוֹקֶת *h. f.* Tränktrog.
שׁוּר *a., ipf.* יְשׁוּר Am 3, 5 hüpfen. *Pa.* 1. *pf.* שַׁוַּר Ct 2, 8 Ven. 1525 springen; 2. springen machen.
שׁוּר s. שְׁרָא.
שׁוֹר *h. m., pl.* שְׁוָרִים Stier. שׁוֹר בָּר Wildochs.
שׁוּר *h. m.* Mauer.
שׁוֹרָא *a. m., c.* שׁוֹר Gn 49, 6 dass.

שׁוּרָא *a. m., c. s.* שׁוּרֵיהּ Ez 16, 4 (MS שׁוּרֵיהּ) Nabel.
שַׁוְרָא *a. m.* Springer.
שׁוּרָה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שׁוּרַת הַדִּין das strikte Recht.
שׁוֹרֶשׁ *h. m.* Wurzel.
שׁוּרְתָא *a. f.* Reihe, Linie.
שׁוּשׁ Ortsname.
שׁוּשָׁא *a. m.* Süssholz (*Glycyrrhiza*).
שׁוֹשְׁבִין *h. m.* Hochzeitskamerad.
שׁוֹשְׁבִינָא *a. m., c. s.* שׁוֹשְׁבִינֵיהּ Ri 14, 20 dass.
שׁוֹשְׁבִינוּת *h. f.* Hochzeitskameradschaft.
שׁוֹשְׁבִינוּתָא *a. f.* dass.
שׁוֹשַׁבְתָּא *a. f.* Zweig.
שׁוֹשְׁטָא *a. m.* Führer (eines Bären).
שׁוֹשִׁיבָא *a. m.* eine Heuschreckenart.
שׁוֹשַׁלְתָּא *a. f., pl.* שׁוֹשְׁלָן, שׁוֹשְׁלִין 1. Kette; 2. Familie. S. שִׁישַׁלְתָּא.
שׁוּשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).
שׁוּשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.
שׁוּשַׁן Ortsname (Susa).
שׁוֹשַׁנָּא *a. m., c. s.* שׁוֹשַׁנַּהּ Nu 8, 4, *pl. c. s.* שׁוֹשַׁנָּהָא Ex 25, 31 lilien(kelch)-förmige Zierrat.
שׁוֹשַׁנָּה *h. f.* 1. kelchförmige Blüte; 2. Iris, Anemone, Lilie; 3. Kopf eines Nagels.
שׁוֹשַׁנְתָּא (1 K 7, 26 Soc 59) *a. f.* dass.
שׁוֹשִׁפָּא *a. m., c. s.* שׁוֹשִׁפָּךְ Gn 38, 18, *pl. d.* שׁוֹשִׁפַּיָּא Jes 3, 22 Mantel.
שׁוּשְׁתְּרֵי Ortsname.
שׁוּתָא I *a. f.* Rede, Gespräch.
שׁוּתָא II *a. f.* Gespinst.
שׁוּתָא III *a. f.* Polster.
שׁוּתָא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).
שותיו (jTer 47[d]) l. שׁוּתָיו, s. שָׁתָה.
שׁוּתַר *a. Pass.* übrigbleiben.
שַׁזֵב s. שֵׁיזֵב.
שְׁזַג *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewaschen werden.
שְׁזוּגָא *a. m.* 1. Waschen; 2. Waschwasser.
שׁזוּרִי *h. m.* aus Schesar. S. שֵׁיזָרִי.

שְׁזִירָא *a. m.* Faden.
שָׁזַף *h.* verbrennen, bräunen.
שְׁזָפָר männl. Personenname.
שָׁזַר *h.* zwirnen.
שְׁזַר *a., pt. pass.* שְׁזִיר Ex 26, 1 dass.
שְׁזוֹרָא *a. m.* Faden.
שְׁזוֹרָה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel (vom Palmzweig).
שְׁזוֹרְתָּא, שַׁזַּרְתָּא (Lv 3, 9) *a. f.* Rückgrat.
שְׁחָא, שְׁחִי *a.* sich beugen.
שַׁחְבֵּב *a., pt.* מְשַׁחְבֵּב Jes 34, 4 (MS מְשַׁחֲבִיב) zerfliessen.
שְׁחַד *a., pf.* 2 *sg.* שְׁחַדְתְּ Ez 16, 33 bestechen.
שׁוֹחֲדָא *a. m.* 1. Ex 23, 8 Bestechung; 2. Begünstigung.
שָׁחָה *h.* sich bücken.
שַׁחְוָא *a. m.* Grube.
שְׁחוֹלִית, שְׁחוֹלֶת *h. f.* Abfall.
שְׁחוּמָא *a. m., ind.* שְׁחוּם Gn 30, 32 schwärzlich.
שַׁחוּץ *h. m.* stolz, eitel.
שְׁחוֹר I *h. m.* eine Art Scheere.
שָׁחוֹר II *h. m.* schwarz.
שְׁחוֹר *h. m.* Russ.
שְׁחֻור s. שְׁחַרְנָא.
שָׁחַז *h., pt. pass.* mit aufgebundenem Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.
שְׁחַז *a.* schleifen.
שָׁחַח *h.* sich bücken.
שָׁחַט *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten; 2. töten. *Ni.* geschlachtet werden. *Hi.* schlachten lassen.
שְׁחַט *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.
שֶׁחִי *h. m.* Achselhöhle, Achsel. בֵּית הַשֶּׁחִי 1. dass.; 2. Ärmel.
שִׁחְיָא *a. m.* 1. dass. בֵּי שִׁחְיָא dass.; 2. Bücken.
שְׁחִיטָה *h. f.* Schlachten.
שְׁחִימָא *a. m.* schwärzlich.
שְׁחִין *h. m.* Geschwür.
שְׁחִינָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁחִין Ex 9, 9 Geschwür; 2. Hitze. S. שַׁחֲנָא.

שְׁחִיקָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.

שְׁחִיקוּתָא *a. f., c. s.* שְׁחִיקוּתֵיהּ Lv 13, 55 Abgenütztes.

שְׁחִיתָה *h. f.* Grube.

שְׁחִיתְתָא *a. f., ind.* שְׁחִיתָא Ru 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.

שָׁחַל *h., pt. pass.* שָׁחוּל 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmassen. *Pu. pt.* lang herabhängend. *Hi.* 1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.

שְׁחַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁחַלְתֵּיהּ Ex 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.

שְׁחָלָא *a. m.* 1. Ausfluss; 2. Eierstock; 3. Trächtigkeit.

שַׁחְלָא *a. m.* Löwe.

שְׁחָלִים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).

שְׁחָלִין s. תַּחְלֵי.

שַׁחֲלָנִית *h. f.* eine Heuschreckenart.

שְׁחֵלֶת *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).

שְׁחַם *a.* schwärzen.

שְׁחָמָא *a. m.* schwärzlich.

שַׁחְמָא *a. m.* dunkler Fleck.

שְׁחַמְתִּית *h. f.* schwärzlich, dunkel.

שָׁחַן *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.

שְׁחַן, שְׁחֵין *a.* 1. *pt.* שָׁחֵין 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מְשַׁחֵין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מַשְׁחֵין) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.

שִׁחְנָא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Geschwür; 2. Erhitzung.

שַׁחְנָא *x. m.* Stadthaupt (?).

שָׁחַף *h., pt. pass.* שָׁחוּף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.

שְׁחַף *a.* schleichen. *pt.* שָׁחֵיף Koh 1, 5, l. mit MS שָׁאֵיף. *Pa.* 1. fliessen lassen; 2. bewegen, drücken.

שַׁחְפָּא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr (?).

שַׁחְפוּתָא, שַׁחַפְתָּא (Lv 26, 16) *a. f.* Schwindsucht.

שָׁחַץ *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.

שַׁחַץ *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.

שַׁחַץ *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.

שַׁחְצָא *a. m.* Löwe.

שַׁחְצִית *h. f.* Prahlerei.

שַׁחְצָן *h. m.* stolz, eitel.

שָׁחַק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.

שְׁחַק *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחוֹק Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.

שַׁחַק *h. m.* 1. *pl.* שְׁחָקִים Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שְׁחָקִים abgenützte Kleider.

שַׁחְקָא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.

שַׁחְקְתָא *a. f., pl. ind.* שַׁחְקָן Jer 38, 11 abgenützte Kleider.

שָׁחַר I *h. Hi.* herabfallen lassen.

שָׁחַר II *h. Hi.* schwarz werden.

שְׁחַר I *a., pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁחֲרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens thun.

שְׁחַר II *a. Aph.* schwarz werden.

שְׁחַר III *a. Pa. pf.* 1 *sg.* שַׁחֲרִית Nu 16, 15 frohnen lassen.

שַׁחַר *h. m.* Morgengrauen, Morgen.

שַׁחְרָא *a. m.* dass.

שִׁחְרוּר *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).

שַׁחְרוּרָא *a. m.* dass.

שִׁחְרוּרָא *a. m.* geschwärzt.

שַׁחֲרוּרִית *h. f.* Schwärze.

שַׁחֲרוּרִיתָא *a. f.* dass.

שַׁחֲרוּת *h. f.* dass.

שַׁחֲרִית *h. f.* Morgenzeit.

שְׁחַרְחֲרוּת *h. f.* Schwärze, Hässlichkeit.

שַׁחְרָנָא *a. m.* Frohnvogt (?).

שִׁחְרֵר *h.* freilassen (einen Sklaven). *Pass.* freigelassen werden.

שַׁחְרֵר *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.

שְׁחַת *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.
שְׁחַת *a.* verstümmeln.
שַׁחַת *h. m.* Grünfutter.
שַׁחְתָא *a. m.* Grube.
שַׁחְתָא (Am 7, 1, MS **שִׁחְתָא**) *a. m.* Grünfutter.
שַׁחְאַתָא *a. f.* Achselhöhle.
שט. *c. s.* **שטן** (jBabM 11[d]) l. **שְׁטַפַן**, s. **שְׁטַף**.
שְׁטָא *a. Itpa. pt.* **מִשְׁתַּטֵּי** Dt 28, 34 wahnsinnig werden, unsinnig handeln.
שָׁטָה *h. Ni.* wahnsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* wahnsinnig werden.
שִׁטָּה I *h. f.* 1. Schotendorn (*Mimosa nilotica*); 2. Ortsname.
שִׁטָּה II *h. f.* 1. *pl.* **שִׁטִּין** Reihe, Zeile; 2. Deutung.
שִׁטּוּף *h. m.* Abspülen.
שְׁטוֹפָא *a. m., ind.* **שְׁטוֹף** Jer 12, 5 strömend.
שְׁטוּת *h. f.* 1. Wahnsinn; 2. Thorheit.
שְׁטוּתָא (Koh 2, 13), **שְׁטוּתָא** *a. f.* dass.
שְׁטוּתָא *a. f.* Verachtung.
שָׁטַח *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten. sich strecken.
שְׁטַח *a., pf.* 3 *pl.* **שְׁטַחוּ** Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.* **אִשְׁתַּטַּחִית** Dt 9, 18 sich ausstrecken, sich hinwerfen.
שֶׁטַח männl. Personenname.
שְׁטְיָא *a. m., ind.* **שְׁטֵי** 1 S 21, 15 1. wahnsinnig; 2. thöricht; 3. wild.
שְׁטְיוּתָא I *a. f.* Thorheit.
שְׁטְיוּתָא II *a. f.* Verachtung.
שְׁטִיחַ *h. m.* Decke.
שְׁטִיחָא *a. m., pl.* **שְׁטִיחִין** Nu 11, 32 (MS **מַשְׁטְחִין**) Schicht.
שְׁטִיפָה *h. f.* Abspülen.
שָׁטַף *h.* 1. überschwemmen; 2. wegschwemmen; 3. abspülen; 4. heftig werden. *Ni. Ho.* weggeschwemmt werden. *Hitp.* sich abspülen.
שְׁטַף *a.* 1. *pt. pl.* **שָׁטְפִין** Jes 33, 21 schwemmen, überschwemmen; 2. *pf.* **שְׁטֵיף** Lv 15, 11 abspülen. *Itpe. ipf.* **יִשְׁתְּטֵיף** Lv 6, 21 abgespült werden.
שֶׁטֶף I *h. m.* 1. Guss; 2. Abspülung.
שֶׁטֶף II *h. m.* Fell (?).
שִׁטְפָא I *a. m.* 1. Strömung; 2. Menge; 3. Übermut.
שִׁטְפָא II *a. m.* Haar.
שְׁטַר *a.* 1. bestreichen; 2. *ipf.* 3 *pl.* **יִשְׁטְרוּן** Jes 38, 21 auflegen.
שְׁטָר *a. m.* 1. *pl.* **שְׁטָרִין**, **שְׁטָרוֹת** Schriftstück; 2. Verzeichnis. (später) **לִשְׁטָרוֹת** Ära der Dokumente (seleucid. Ära).
שִׁטְרָא (Jer 32, 10) *a. m.* dass.
שִׁטְרָא *a. m.* Bahn (eines Gestirns).
שִׁטְּתָא I *a. f., pl.* **שִׁטִּין** Ex 25, 10 Schotendorn (*Mimosa nilotica*).
שִׁטְּתָא II *a. f., pl.* **שִׁטִּין** Ct 1, 11 Reihe.
שייא (bSabb 67[a]) = **שִׁיעַ**, s. **שׁוּעַ**.
שִׁיבְבָא *a. m., c. s.* **שִׁיבְבֵיהּ** Ex 12, 4 Nachbar.
שִׁיבְבוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
שִׁיבַבְתָּא *a. f., c. s.* **שִׁיבַבְתַּהּ** Ex 3, 22 Nachbarin.
שִׁיבָה *h. f.* Zurückkehren.
שֵׁיד *h. m.* Dämon.
שֵׁידָא *a. m., pl.* **שֵׁידִין** Dt 32, 17 dass.
שֵׁידָה *h. f.* Dämonin.
שֵׁידְתָא *a. f.* dass.
שְׁיוּטָא *a. m.* Schwimmen.
שְׁיוֹלָא *a. f.* Unterwelt.
שופנר (TosBech V 4) s. **שְׁפַנְר**.
שִׁיּוּר *h. m.* Rest.
שִׁיוּרָא *a. m.* dass.
שֵׁיזִב, **שַׁיְזֵב** *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* **אֲשֵׁיזִיב** Ex 6, 6 entrinnen lassen; 2. *inf.* **שֵׁיזָבָא** Nu 35, 12 entrinnen. *Pass. ipf.* **יִשְׁתֵּיזִב** Dt 23, 16 gerettet werden, entrinnen.
שֵׁיזְבוּתָא (Nu 35, 6) *a. f.* Rettung.
שֵׁיזְבִי männl. Personenname.
שֵׁיזַבְתָא *a. f.* 1. *ind.* **שֵׁיזָבָא** Gn 45, 7 gerettete Schaar; 2. *ind.* **שֵׁיזָבָא** Ob 20 Soc 59 Rettung.

שִׁיזְפִין *h. m. pl.* Judendorn (*Rhamnus Zizyphus*).
שִׁיזֹנִי *h. m.* aus Schesar.
שִׁיחָה *h. m.* Grube, Cisterne.
שִׁיחָא, שִׁיחָא *a. m., pl. c.* שִׁיחֵי Sac 14, 10 (MS שִׁיחֵי) dass.
שִׁיחוֹר *h. m.* ausgeglühte Kohle.
שִׁיחוּרָא *a. m., pl.* שִׁיחוּרִין Jes 44, 12 dass.
שַׁיִט *h. m.* Schwimmer.
שַׁיְטָא (Jes 25, 11) dass.
שַׁיְטָא *a. m.* Umhergehen, Wanderung.
שִׁיךְ s. שׁוּךְ.
שֵׁיכָא *a. m.* Spalt (?).
שְׁיֵל *a. Pa.* 1. verlangen; 2. fragen; 3. entleihen; 4. ausleihen. *Aph.* ausleihen. *Itpe.* sich ausbitten (Auflösung eines Gelübdes nachsuchen).
שֵׁילָא, שֵׁילָה männl. Personenname.
שִׁילוֹחַ Name einer Quelle.
שִׁילוֹחָא *a. m., ind.* שִׁילוֹחַ Koh 2, 5 dass.
שִׁילֹי Ortsname.
שִׁילִין *h. m. pl.* Halskette (?).
שִׁימִי männl. Personenname.
שִׁין männl. Personenname (אֲשִׁין).
שִׁין Name des 21. Buchstabens.
שִׁינָא *a. m.* Urinieren.
שֵׁינָה *h. f.* Schlaf.
שֵׁינְתָא (Gn 2, 21) *a. f.* dass.
שִׁיעָא *a. m.* 1. *ind.* שִׁיעַ Nu 19, 15 Mörtel; 2. Spund.
שיעלון (jMaasr 51[b]) l. שׁוּעֲלוֹן, s. שֻׁעֲלָא.
שִׁיעֲתָא *a. f.* Rede.
שִׁיף *h. m.* geglättet, glatt.
שְׁיָפָא *a. m.* abgenützt.
שִׁיפָא (Hb 2, 11) *a. m.* Holzstück.
שִׁיפָא *a. m.* ein Gefäss.
שִׁיפָה *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שִׁיפוֹת Bastdecke.
שִׁיפוֹן *h. m.* Hafer.
שִׁיץ *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
שִׁיצָא I *a. m.* dass.
שִׁיצָא II *a. m.* Flosse.

שִׁיצָאָה (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Vertilgung. S. שֵׁיצָיוּתָא.
שֵׁיצִי *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שֵׁיצָיֵיה Dt 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen; 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁתֵּיצֵי Gn 34, 30 vertilgt werden; 2. beendigt werden, enden.
שֵׁיצָיָא *a. m.* Untergang.
שֵׁיצָיוּתָא (2 K 13, 19) *a. f.* dass.
שִׁיצָנִיתָא *a. f.* eine Weizenart (?).
שִׁיר s. שְׁאַר.
שִׁיר *h. m.* Gesang.
שִׁיר *a.* singen.
שָׁיר *h. m.* Reisender.
שֵׁיר *h. m.* 1. Armring; 2. Halsband.
שֵׁירָא *a. m., pl.* שֵׁירִין Gn 24, 22, *c.* שֵׁירֵי Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
שְׁיָרָא *a. m.* Rest.
שִׁירָא *a. m., pl.* שִׁירִין Ct 1, 1 Lied.
שִׁירָא *x. m., ind.* שִׁיר Est II 8, 15 (MS שִׁיר) Seide.
שִׁירָאָה (Est II 6, 10) *x. m., pl.* שִׁירָאִין Ex 27, 19 (MS שִׁירָן) 1. Seide; 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
שִׁירָה *h. f.* Lied.
שְׁיָרָה *h. f.* Karavane.
שֵׁירוּיָא *a. m.* 1. *c.* שֵׁירוּי Thr 2, 19 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
שֵׁירוּת *h. m.* Dienst.
שֵׁירוּתָא *a. m., c.* שֵׁירוּת Est II 1, 2 Ven. 1592 dass.
שֵׁירוּתָא I *a. f., ind.* שֵׁירוּ Jer 2, 3 Anfang.
שֵׁירוּתָא II (Gn 43, 25) *a. f.* Mahl, Mahlzeit.
שֵׁירָיוּתָא *a. f., c.* שֵׁירָיוּת Dt 16, 9 Anfangen.
שִׁירַיִם *h. m. du.* Rest.
שירן (NuJI 32, 3 Ven. 1591) l. שְׂבָם.
שִׁירְתָא (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
שְׁיָרְתָא *a. f., c.* שְׁיָרַת Gn 37, 25 Karavane.
שַׁיִשׁ *h. m.* Alabaster.

שֵׁישָׁא, **שִׁישָׁא** (Est II 1, 2) *a. m.* dass.
שִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
שִׁישָׁא männl. Personenname.
שִׁישׁוּרָא *a. m.* Strick (?).
שִׁישְׁלְתָא *a. f., ind.* שִׁישְׁלָא Mi 1, 8, *pl.* שִׁישְׁלָן Jes 40, 19 Kette.
שִׁית *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Abzugskanal am Altar.
שִׁית (Ex 21, 2) *a. m., f.* שִׁתָּא Ex 26, 22 sechs. שִׁית עֲסַרֵי Gn 46, 18, שְׁתַּת עֲסַר Nu 31, 46 sechzehn. *pl.* שִׁתִּין Gn 5, 15 sechzig.
שִׁיתְּיסַר *a. m., f.* שִׁיתְּסְרֵי sechzehn.
שִׁיתְסְרָאָה *a. m.* sechzehnter.
שָׁכַב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. beschlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.* beschlafen lassen.
שְׁכַב, **שְׁכִיב** *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׁכִיבוּ Gn 19, 4 sich legen; 2. *ipf.* יִשְׁכּוּב Ex 23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שְׁכִיב Gn 26, 10 beschlafen. *Aph. pf. c. s.* אַשְׁכְּבֵיהּ 1 K 17, 19 legen. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִשְׁתַּכְבָן Sac 14, 2 beschlafen werden.
שֶׁכֶב *h. m.* der untere Mühlstein.
שַׁכְבָא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Verstorbener.
שַׁכְבָנָא *a. m.* mit liegenden Augenbrauen.
שְׁכַבְתָּא *a. f., c. s.* שְׁכַבְתָּךְ Lv 18, 20 Beilager.
שִׁכְבְתָא *a. f., c.* שִׁכְבַת Lv 15, 16 Erguss (von Samen).
שִׁכּוּן l. שָׁכֵן, s. כֵּן.
שִׁכּוּנָא *a. m., pl.* שִׁכּוּנִין Gn 25, 3, Ri 8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.
שִׁכּוּנָה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nachbarschaft.
שִׁכּוּנְתָא *a. f.* dass.
שִׁכּוֹר *h. m.* berauscht.
שָׁכַח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen. *Hitp.* vergessen werden.
שְׁכַח *a., inf.* מִשְׁכַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl. c. s.* יִשְׁכְּחוּנָךְ Dt 4, 50 finden. *pt. pass.* שְׁכִיחַ antreffbar, sich befindend. *Aph. pf.* אַשְׁכַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּכַח Dt 17, 2 gefunden werden.
שִׁכְחָה *h. f.* 1. Vergessen; 2. vergessene Garbe (den Armen gehörig).
שַׁכְחָן *h. m.* vergesslich.
שַׁכְחַת männl. Personenname.
שְׁכִיבָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁכִיב Est II 6, 1 liegend; 2. krank; 3. Koh 3, 4 entschlafen.
שְׁכִיבָה *h. f.* Liegen.
שְׁכִיחָה *h. f.* Vergessen.
שְׁכִיכָה *h. f.* Beruhigung.
שְׁכִינָא, *pl. c. s.* שְׁכִינַיכִי 2 K 4, 3, l. mit MS שִׁיבָבַיכִי, s. שִׁיבָבָא.
שְׁכִינָה *h. f.* die irdische Gegenwart (das Wohnen) Gottes.
שְׁכִינְתָא (Ex 17, 7) *a. f.* dass.
שָׁכַךְ *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.
שָׁכַל *h. Pi.* gleiten lassen (?).
שַׁכְלִי *h. m.* eine Vogelart (?).
שִׁכְלוּל *h. m.* Vollendung.
שַׁכְלוּלָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שַׁכְלוּלֵי 2 S 22, 8 Grundfeste.
שִׁכְלֵל *h.* vollenden. *Pass.* vollendet werden.
שַׁכְלֵל *a., ipf.* 2 *sg. c. s.* תְּשַׁכְלְלִנָּהּ Gn 6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּכְלָלוּ Gn 2, 1 vollendet werden.
שָׁכַם *h. Hi.* früh thun.
שִׁכְמִי *h. m.* 1. nach der Schulter benannt; 2. nach Sichem benannt.
שָׁכַן *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich gesellen. *Hi.* wohnen lassen.
שָׁכֵן *h. m., f.* שְׁכֵנָה Nachbar.
שְׁכֵן *a.* 1. *pf.* שְׁכֵין Ct 3, 10 (MS *Pa.* שַׁכֵּין) sich niederlassen; 2. sich setzen.
שְׁכִינָא, **שַׁכְנָא** *x. m.* (ἐπισκύνιον?) Stirnhaut über den Augen (?).
שַׁכְנָיָא (?) *x. m.* mit überhängender Stirnhaut (?).
שְׁכַנְיָה männl. Personenname.
שַׁכְנְצִיב Ortsname.
שַׁכָּף *h. m.* Lederarbeiter.

שַׁכָּפָא *a. m.* Lederarbeiter.
שָׁכַר *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.
שֵׁכָר *h. m.* Rauschtrank.
שִׁכְרָא *a. m.* dass.
שְׁכַרְבַּזִי *x. m.* Falkenjagd.
שִׁכְרוּת *h. f.* Trunkenheit.
שִׁרְשֵׁךְ *h.* schütteln, schwenken.
שַׁרְשֵׁךְ *a.* dass.
שְׁכָתָא *a. f.* Besänftigung.
שֶׁל *h.* (= שֶׁ לְ, zur Umschreibung des Genetivs benützt) von. שֶׁלִּי, שֶׁלְּךָ mein, dein.
שְׁלָא I *a., pt.* שָׁלֵי, cf. שָׁלֵינוּנָא Dt 14, 17 herausziehen.
שְׁלָא II, שְׁלִי *a.* 1. *pt. pl.* שָׁלַן Am 6, 1 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren. *Aph.* 1. *pf.* אַשְׁלִי Thr 2, 7 (MS שְׁבַק) verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתְּלוּן Lv 4, 13 sich irren, fehlen; 2. vergessen; 3. vergessen werden.
שַׁלְאֲהוּתָא. *c. s.* שַׁלְאֲהוּתָךְ Thr 3, 65 l. mit MS שַׁלְהָאוּתָךְ, s. שַׁלְהָאוּתָא.
שָׁלַב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.
שְׁלַב *a. Pa. pt. pass. pl.* מְשַׁלְּבִין Ex 26, 17 zusammengelegt sein, eingefasst sein.
שִׁלְבָא *a. m.* Schnauze (eines Gefässes).
שְׁלַבִּין, שְׁלַבִּיוֹת *h. f. pl.* Leitersprossen.
שַׁלְבּוּקָא *a. m.* Blase.
שִׁלְבֵּק *h.* Blasen erzeugen.
שליברות (jSot 18ᵃ) l. שֶׁל בְּרוֹת.
שַׁלְבֵּשׁ *a.* durchlaufen.
שֶׁלֶג *h. m.* Schnee.
שַׁלְגָּא *a. m.* Name einer Alkalipflanze.
שֶׁלֶד *h. m.* Leichnam.
שִׁלְדָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Körper, Masse.
שָׁלָה. *ipf.* יִשְׁלֶה Jes 10, 32, l. יַשְׁלִים (MS in marg. יְשַׁלֵּים), s. שְׁלֵם.
שָׁלָה *h.* herausziehen. *Pi.* entfernen.
שַׁלְהָאוּתָא *a. f., c. s.* שַׁלְהָאוּתָךְ Thr 3, 65 Müdemachen.
שַׁלְהֵב *h., pt. pass.* מְשֻׁלְהָב brennend.
שַׁלְהֵב *a.* verbrennen. *Pass.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 brennen; 2. verbrannt werden.
שַׁלְהֲבִיתָא (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.
שַׁלְהֶבֶת *h. f.* dass.
שַׁלְהוֹבָא *a. m.* dass.
שַׁלְהוֹבִיתָא *a. f., c.* שַׁלְהוֹבִית Ex 3, 2 dass.
שַׁלְהָיָא *a. m., pl. c.* שַׁלְהֵוֵי Jes 8, 23 (MS יִשְׁתַּלְהֵי) Verschmachten.
שַׁלְהִי *a., pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 müde machen, verschmachten lassen. *Pass. pf.* אִשְׁתַּלְהִי Gn 47, 13 verschmachten, ermüden.
שַׁלְהָיָא I *a. m.* müde.
שַׁלְהָיָא II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.
שַׁלְהִין *a. m. pl.* Ende.
שִׁלּוּחַ *h. m.* 1. Entlassung; 2. Fortschickung.
שְׁלוּחָא *a. m.* Gesandter.
שִׁלּוּט *h. m.* Anfassen.
שַׁלְוִיתָא *a. f.* Ruhe.
שְׁלוּלָא *a. m.* Embryo.
שְׁלוּלִית *h. f.* Bewässerungskanal.
שָׁלוֹם *h. m.* 1. Wohlbefinden, Heil; 2. Friede; 3. weibl. Personenname.
שְׁלוֹמִי Ortsname.
שְׁלוֹנִי weibl. Personenname.
שְׁלוּקִים *h. m. pl.* Gekochtes.
שַׁלְוֵשׁ s. שַׁלְבֵּשׁ.
שַׁלְוְתָא *a. f., ind.* שַׁלְוָא Thr 1, 5 Ruhe.
שָׁלוּתָא (Dt 29, 18) *a. f., pl. d.* שָׁלְוָתָא Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum. בְּשָׁלוּ Lv 4, 20 versehentlich. בְּתְקֵיף שָׁלוּ Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.
שָׁלַח *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.* fortgeschickt werden.
שְׁלַח *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁלַחְתָּךְ Ex 3, 12 senden; 2. ablegen, ausziehen; 3. enthäuten; 4. sich ausstrecken. *Pa. pf.* שַׁלַּח Nu 22, 40 fortschicken, entlassen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁלַח Ex 8, 17 loslassen; 2. *pf.* אַשְׁלַח Nu 20, 28 ausziehen; 3. *ipf.* יַשְׁלַח Lv 1, 6 abziehen, enthäuten. *Itpe. pf.* 1 *sg.*

אִשְׁתְּלַחִית אִשְׁתְּלוּחֵיהוֹן Ri 5, 7, *inf. c. s.* Ez 1, 14 Soc 59 gesandt werden; 2. ausgezogen werden.
שְׁלַח *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weichgewordene Olive; 3. Breite; 4. *pl.* שְׁלָחִין Berieselung.
שְׁלְחָא *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.
שַׁלְחָא *a. m.* Fellzubereiter.
שַׁלְחוּפָא *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.
שֻׁלְחָן *h. m.* Tisch.
שֻׁלְחָנִי *h. m.* Geldwechsler.
שַׁלְחֵף *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen. *Pass.* vertauscht werden.
שָׁלַט I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt ausüben; 3. herrschen. *Pi.* beherrschen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.
שָׁלַט II s. שְׁלַט.
שְׁלַט *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלוֹט Dt 15, 6 herrschen; 2. *inf.* מִשְׁלַט Lv 20, 16 vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַשְׁלְטוּנָא Am 4, 1 Gewalt verleihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.
שִׁלְטָא *a. m.* 1. *pl. d.* שִׁלְטַיָּא Jer 51, 11 Schild; 2. Flecken.
שִׁלְטוֹן *h. m.* 1. Machthaber, Herrscher; 2. Schild.
שִׁלְטוֹנָא *a. m.* 1. *ind.* שִׁלְטוֹן Gn 49, 9 Herrscher; 2. ein Schmuck der Frauen.
שׁוּלְטִיתָא (Ri 6, 21, MS שׁוּטִיתָא) Stab.
שׁוּלְטָנָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁלְטָן Gn 37, 8 Herrschaft; 2. Machthaber; 3. *ind.* שָׁלְטָן Ex 21, 20 Stab.
שַׁלְטָנוּת *h. f.* Herrschaft, Macht.
שַׁלְטָנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.
שַׁלְטְתָא *a. f.* Handhabe (?).
שַׁלְיָא I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe; 2. מִן שַׁלְיָא plötzlich, unverhofft; 3. plötzliches Verderben.
שְׁלְיָא II *a. m.* Bodensatz.
שַׁלְיָאיִית *a.* ohne Arglist.
שְׁלִיבָא *a. m.*, *pl. d.* שְׁלִיבַיָּא 1 K 7, 28 (MS שְׁלִיבַיָּא) Sprosse (einer Leiter).
שְׁלִיבָה *h. f.*, *pl.* שְׁלִיבִין, שְׁלִיבוֹת dass.
שִׁלְיָה *h. f.* Nachgeburt.
שְׁלֵיוָא *a. m.*, *ind. f.* שְׁלֵיוָא Jer 22, 21 ruhig.
שְׁלֵיוְתָא *a. f.*, *ind.* שְׁלֵיוָא Ez 16, 49 Ruhe.
שְׁלִיוּתָא *a. f.* dass.
שָׁלִיחַ *h. m.* Bevollmächtigter. שְׁלִיחַ צִבּוּר Vorbeter.
שְׁלִיחוּת *h. f.* 1. Sendung, Botschaft; 2. Bevollmächtigung.
שְׁלִיחוּתָא (Est II 5, 8, nicht im MS) *a. f.* dass.
שַׁלִּיטָא (Koh 8, 4 Ven. 1517) *a. m.* mächtig, Machthaber.
שַׁלִּיטְיָא (Est II 1, 3, Ausg. Dav. שַׁלִּיטָא) *a. f.* Herrscherin.
שַׁלִּיטָנָא *a. m.*, *pl. c. s.* שַׁלִּיטָנֵיהוֹן Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שָׁלְטָנֵיהוֹן) Machthaber.
שְׁלִיטְתָא (Est II 1, 3, nicht im MS) *a. f.* Herrschaft, Reich.
שָׁלִיל *h. m.* Embryo.
שְׁלִילָא (Koh 6, 3) *a. m.* dass.
שְׁלִימָא s. שְׁלָמָא.
שְׁלִימוּתָא *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl; 2. Vollkommenheit.
שְׁלֵינוּנָא (Lv 11, 17) *a. m.* Reiher.
שָׁלִיף *h. m.* Transportsack.
שְׁלִיפָה *h. f.* Ausziehen.
שְׁלִיקָה *h. f.* Kochen, Sieden.
שְׁלִיקְתָא *a. f.* Gekochtes.
שָׁלִישׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.
שְׁלִית Ortsname.
שִׁלְיְתָא I *a. f.* Nachgeburt.
שִׁלְיְתָא II *a. f.* plötzlicher Untergang.
שָׁלָךְ *h. m.* Reiher.
שלכא l. שַׁלְבָא.
שלוכתי (bEr 53[b])?
שָׁלַל *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln.
שָׁלַל II *h. Hitp.* beraubt sein.

שָׁלָל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. ש׳ שֶׁל בֵּיצִים Eierstock.

שָׁלָלָא *a. m.* Beute.

שָׁלַם *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.

שְׁלֵם, שְׁלִים *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* שְׁלִימַת Ex 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שָׁלְמִין Gn 34, 21 (MS שָׁלְמִנּוּן, Sab. שְׁלֵם אִינּוּן, l. שָׁלְמִנּוּן) friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְשַׁלְמִין Ex 20, 5 (MS *Aph.* מַשְׁלְמִין) vervollständigen; 2. *inf.* שַׁלָּמָא Ez 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּשְׁלֵים Ex 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* אַשְׁלֵימִנּוּן Dt 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁלֵים Dt 20, 12 Frieden schliessen; 4. unversehrt bleiben. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְמוּן Jes 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.

שָׁלֵם *h. m.* 1. ganz, unversehrt; 2. vollkommen.

שְׁלֵמָא *a. m., ind.* שְׁלִים Gn 6, 9, *f.* שְׁלֵמָא Lv 4, 28, *pl.* שָׁלְמִין Dt 25, 15 vollkommen, vollständig.

שְׁלָמָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁלָם Gn 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שְׁלָם Dt 20, 10 Friede.

שַׁלְמָאָה *a. m., pl. d.* שַׁלְמָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

שְׁלֵמוּתָא *a. f.* Vollkommenheit.

שלמיני (jSabb 8ᵇ, Ausg. Ven. של מיני)?

שַׁלְמָן männl. Personenname.

שַׁלְמָנָא *a. m.* vollkommen.

שַׁלְמְצָה, שַׁלְמְצוּ (für שַׁלְמְצִיוֹן) weibl. Personenname.

שְׁלֵמְתָא *a. f.* Vollkommenheit.

שלמתו l. שַׁלְמְצוּ.

שַׁלְנָא (Ri 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet.) *a. m.* Plünderer (?).

שַׁלַנְיָא Ortsname.

שלעמום (jAbZ 39ᶜ)?

שָׁלַף *h.* ausziehen, abziehen.

שְׁלַף *a., ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלוֹף Ex 15, 9 ziehen, herausziehen, abziehen. *Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁלִּיפוּ Lv 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּלֵיף Dt 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.

שֶׁלֶף *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.

שַׁלְפּוּחָא *a. m.* Blase, Pustel.

שַׁלְפּוּחִית *h. f.* 1. Muttermund; 2. Kropf.

שַׁלְפּוּפָא *a. m.* Dattelknospe (?).

שַׁלְפּוּקָא *a. m.* Blase, Pustel.

שַׁלְצִיוֹן Ortsname (?).

שָׁלַק *h.* kochen, sieden. *Ni.* gekocht werden.

שְׁלַק *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלוֹק 2K 19, 26 (MS שְׁלוּק) verbrennen.

שֶׁלֶק *h. m.* 1. Kochen; 2. *pl.* שְׁלָקוֹת Gekochtes; 3. בֶּן שְׁלָקוֹת männl. Personenname.

שַׁלְקוּקָא *a. m.* Härchen, Flaum.

שָׁלַשׁ *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu. pt.* 1. dreifach; 2. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.

שִׁלְשׁוּל *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm.

שִׁלְשׁוּשִׁית *h. f.* ein Kraut. S. לְשִׁישִׁית.

שִׁלְשֵׁל *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhangen. *Pass.* herabgelassen werden.

שַׁלְשֵׁל *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* שַׁלְשִׁילַתְנוּן Jos 2, 15 herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.

שַׁלְשֶׁלֶת *h. f.* Kette.

שַׁלְשַׁלְתָּא *a. f., pl.* שַׁלְשְׁלָן Ri 16, 21 (Praet. שֵׁישְׁלָן), שַׁלְשְׁלִין Jes 40, 19 (MS שֵׁישְׁלָן), שַׁלְשְׁוָן! EstII 1, 1 (MS שַׁלְשׁוּלִין), שַׁלְשְׁלִין Est II 1, 3 dass.

שֵׁם *h. m., pl.* שֵׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. לְשֵׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an; 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. כְּשֵׁם שֶׁ wie; 7. männl. Personenname (Sem).

שְׁמָא (Gn 16, 13) *a. m., c.* שׁוּם Nu

25, 15, *c. s.* שְׁמָךְ Gn 17, 5, שׁוּמְהוֹן Gn 5, 2, *pl.* שְׁמָהָן Gn 2, 20 Name. עַל שׁוּם, מִשּׁוּם Est II 1, 2 wegen. מִשּׁוּם דְּ 1. im Namen von; 2. Est II 1, 2 weil.

שֶׁמָּא (= שֶׁלְּמָא) *h.* vielleicht.

שְׁמָאָה *a. m.* zerstört.

שְׁמַגֵּז Zauberwort.

שָׁמַד *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Hitp.* abtrünnig werden.

שְׁמַד *a.* dass. *Itpa. ipf.* יִשְׁתַּמַּד Ex 12, 43 abtrünnig werden.

שְׁמָד *h. m.* Religionsverfolgung.

שְׁמָדָא, שְׁמָדָא *a. m.* dass.

שְׁמְדוֹן Name eines Dämons.

שְׁמוּאֵל männl. Personenname.

שְׁמוּדַע s. אִשְׁתְּמוּדַע.

שְׁמוּט *h. m.* Ziehen.

שָׁמוּט *h. m.* langgezogen.

שְׁמוּטָא *a. m.* dass.

שְׁמוֹטָא (Jo 1, 4) *a. m.* Name einer Heuschreckenart.

שְׁמוֹטְתָא *a. f., ind.* שְׁמוֹטָא Ez 23, 20 (MS שְׁמָשָׁא) Buhlerin.

שמון (jOrl 61ᵃ) l. דְּאָמְרִין.

שְׁמוּעַ *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personenname.

שִׁמּוּעַ *h. m.* Verkündigen.

שְׁמוֹעַ *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שְׁמוֹעַיָּא 2 K 25, 11 (MS שְׁמִיעַיָּא) Höriger.

שְׁמוּעָה *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition.

שְׁמוּעֲתָא *a. f.* 1. 1 S 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition.

שִׁמּוּר I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung.

שִׁמּוּר II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein).

שִׁמּוּשׁ *h. m.* Bedienung.

שִׁמּוּשָׁא *a. m., c. s.* שִׁמּוּשָׁךְ Gn 40, 13 Dienst.

שַׁמּוּתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שַׁמְחֲזַי Name eines gefallenen Engels.

שָׁמַט *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. entschlüpfen lassen; 3. entschlüpfen. *Ni.* entgleiten, gleiten. *Pi.* 1. locker, weit machen; 2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שְׁמַט *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten; 3. *pf.* 3 *f. sg.* שְׁמַטַת Lv 26, 35 unbenützt bleiben. *Aph.* 1. *c. s.* תַּשְׁמְטִנַּהּ Ex 23, 10 (MS תַּשְׁמְטִנַּהּ) unbenützt lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁמֵיט Lv 26, 34 unbenützt bleiben; 3. *ipf.* יַשְׁמֵיט Dt 15, 2 erlassen (v. Schuld). *Itpe.* 1. lose werden; 2. sich entziehen.

שְׁמִטָּה *h. f.* Erlassjahr.

שְׁמַטּוּטִין *h. m. pl.* Weinranken.

שְׁמִטְּתָא (Dt 15, 1) *a. f., pl. c. s.* שְׁמִטַּהָא Lv 26, 43 Erlass, Erlassjahr.

שַׁמַּי männl. Personenname (שְׁמַעְיָה).

שְׁמַיָּא *a. m. pl.* (nie *ind.*) 1. Gn 1, 1 Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. *c.* שְׁמֵי 1 K 6, 15 Ven. 1517 Höhe.

שָׁמַיִם *h. m. pl.* 1. Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. Höhe.

שָׁמִין *h. m.* 1. eine Münze; 2. s. שָׁמֵן.

שְׁמִינָא *a. m., pl. c. s.* שְׁמִינֵיהוֹן Gn 4, 4 fett.

שְׁמִינִי *h. m.* achter. שְׁמִינִי עֲצֶרֶת der achte Tag des Hüttenfestes.

שְׁמִיעָא (שְׁמִיעָא?) *a. m., pl. d.* שְׁמִיעַיָּא 2 K 25, 11 Höriger.

שְׁמִיעָה *h. f.* Hören.

שְׁמִיעֲתָא *a. f.* dass.

שָׁמִיר *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunderbares Mittel zum Schneiden der Steine.

שְׁמִירָא *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant; 2. wunderbares Mittel zum Steinschneiden.

שְׁמִירָה *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spättraube.

שְׁמִירַת, שְׁמִירָמִית, שְׁמִירָמוּת, שְׁמִירָה weibl. Personenname.

שְׁמִירְעָם dass.

שְׁמְכָא *a. m.* Zwiebel (*Allium Cepa*).
שָׁמֵם *h.* 1. verheert werden, öde werden; 2. starr sein. *Hi.* verheeren. *Ho.* vertilgt werden. *Hitpo.* staunen.
שְׁמַם *a. Itpo.* 1. *pf.* אִשְׁתּוֹמַם 1 S 21, 14 geistesabwesend sein.
שָׁמֵם *h. m.* geistesabwesend.
שְׁמָמָה *h. f.* Verödung, Öde.
שָׁמַן *h. Pi.* abschätzen.
שָׁמֵן *h. Hi.* fett werden. *Hitp.* fest werden.
שְׁמַן, **שְׁמֵין** *a. Itpe.* fett werden.
שָׁמֵן *h. m.* fett.
שֶׁמֶן männl. Personenname.
שֵׁמֶן *h. m.* Name.
שֶׁמֶן *h. m.* Öl.
שׁוּמְנָא (Ri 3, 22) *a. m.* Fett.
שְׁמְנָא *a. m., ind.* שְׁמַן Gn 18, 8, 2 S 17, 29 Dickmilch.
שְׁמֹנֶה *h. m., f.* שְׁמֹנָה acht. שְׁמֹנָה עָשָׂר, שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה achtzehn. שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה Achtzehngebet.
שַׁמְנוּנִיתָא *a. f.* Fettigkeit.
שְׁמְנוּנִיתָא *a. f.* Fett.
שַׁמְנִינָא *a. m., pl. c. s.* שַׁמְנִינֵיהוֹן Gn 4, 4 (MS שַׁמִּינֵיהוֹן) fett.
שָׁמַע *h.* 1. hören; 2. verstehen. *Ni.* willfahren. *Pi.* verkünden. *Hi.* 1. dass.; 2. tönen lassen.
שְׁמַע *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁמַע Dt 32, 1 hören; 2. bedienen; 3. entnehmen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁמְּעִין 1 S 29, 5 ertönen lassen. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַשְׁמְעָךְ Dt 4, 36 verkünden; 2. ertönen lassen. *Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּמַע Gn 45, 16 gehört werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּמְעוּן Gn 49, 10 sich unterwerfen.
שְׁמַע (*imp.* v. שָׁמַע) Bezeichnung der täglichen Recitation von Gesetzesstücken (Dt 6, 4—8; 11, 13—21; Nu 15, 37—41).
שִׁמְעָא *a. m.* 1. *c.* שֵׁימַע Gn 29, 13 Ruf; 2. *c.* שֵׁימַע 2 S 22, 45 Soc 59 Hören.
שְׁמָעָא *a. m., c. s.* שְׁמָעֵיהּ Jos 6, 27 Praet., Ruf.

שַׁמָּעָא *a. m.* Diener.
שִׁמְעוֹן männl. Personenname.
שִׁמְעִי dass.
שְׁמַעְיָה dass.
שְׁמָעֲנָא *a. m.* Ruf.
שְׁמַעְתְּתָא *a. f., pl.* שְׁמַעְתָּן (MS שְׁמַעְתָּן) traditionelle Lehre, Lehrtradition.
שומפוזין (SchemR 38 Ausg. Konst.) l. טוֹמְפָּזִין *x. m.* (τοπάζιον) Topas.
שֵׁמֶץ *h. m.* Nachrede, übler Ruf.
שִׁמְצָא *a. m.* 1. übler Ruf; 2. Makel.
שָׁמַר I *h.* 1. beobachten; 2. erwarten. *Pi.* 1. beaufsichtigen; 2. verhüten. *Hitp.* verwahrt sein.
שָׁמַר II *h. Pi.* die Hefen beseitigen (vom Wein).
שְׁמַר *a. Itpa.* אִשְׁתַּמַּר Jes 7, 4, l. mit MS אִסְתַּמַּר, s. סְמַר.
שֶׁמֶר *h. m.* Fenchel (*Anethum foeniculum*).
שָׁמְרָא *a. m.* dass.
שְׁמְרָא *a. m., c. s.* שִׁמְרֵיהּ Jer 48, 11 Hefe.
שַׁמְרָאָה *a. m.* Samaritaner.
שְׁמָרִים *h. m. pl.* Hefe.
שְׁמַרְקַע *x. m.* Trüffel.
שִׁמֵּשׁ *h. Pi.* 1. dienen, Dienst thun; 2. bedienen; 3. (auch mit מִטָּה) Beischlaf ausüben, beschlafen. *Hitp.* sich bedienen, benützen.
שַׁמֵּשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שַׁמָּשָׁא Ex 28, 1 dienen, Dienst thun; 2. *pf.* שַׁמֵּישׁ Gn 40, 4 bedienen; 3. Beischlaf ausüben, beschlafen. *Itpa.* sich bedienen.
שַׁמָּשׁ *h. m.* 1. Diener; 2. männl. Glied.
שֶׁמֶשׁ *h. m. f.* Sonne. בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת im Zwielicht (unmittelbar nach Sonnenuntergang).
שִׁמְשָׁא *a. m.* 1. Dt 4, 19 dass. בֵּי שִׁמְשֵׁי Freitag abends. בֵּין שִׁמְשַׁיָּא Lv 23, 5, בֵּין שִׁמְשָׁתָא im Zwielicht; 2. Fieberhitze.
שַׁמָּשָׁא *a. m., pl.* שַׁמָּשִׁין Jes 6, 2 Diener.
שִׁמְשׁוּךְ, **שִׁמְשׁוּץ**, **שִׁמְשׁוּר** absichtliche Veränderungen von שִׁמְשׁוֹן.

שְׁמְשׁוּם *h. m., pl.* שֻׁמְשְׁמִין Sesam (*Sesamum orientale*).
שִׁמְשַׁי, שִׁמְשַׁי (Est II 3, 7; 6, 1, nicht MS) männl. Personenname.
שֻׁמְשׁוּק *h. m.* Majoran (*Origanum majorana*).
שֻׁמְשְׁמָא *a. m.* Sesam.
שֻׁמְשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.
שַׁמָּשְׁתָּא *a. f., pl.* שַׁמָּשָׁן 1 S 8, 13 Dienerin.
שְׁמַת *a., pt. pass.* in den Bann gethan. *Pa.* in den Bann thun.
שַׁמַּתָּא *a. f.* 1. Ct 2, 16 (MS שְׁמָתָא, Ausg. Ven. 1525 שַׁמַּתָּא) Bann; 2. Gebanntes.
שַׁמְּתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).
שְׁמַתִּית *h. f.* schwärzlich.
שֵׁן *h. f.* 1. Zahn. *du.* שִׁנַּיִם Zähne; 2. hervorstehende Teile in der weibl. Scham, im Mastdarm; 3. Zacke; 4. Felsen.
שִׁנָּא *a. m.* 1. Ex 21, 24, *c.* שֵׁן Dt 32, 24 Zahn; 2. *pl. c.* שִׁנֵּי Ob 3 Zacke, Spitze. שֵׁן דְּפִיל Elfenbein.
שִׁנָּא *a. f.* s. שִׁתָּא.
שְׁנָא *a.* 1. Dt 34, 7 sich ändern; 2. לָא שְׁנָא es ist kein Unterschied. מַאי שְׁנָא was ist für ein Unterschied? 3. ungewöhnlich sein. *Pa.* 1. *pf.* שַׁנֵּי Gn 41, 14 ändern, wechseln; 2. einen Unterschied aufzeigen (zur Auflösung eines scheinbaren Widerspruches); 3. *pt. pl.* מְשַׁנַּן Ri 20, 16 (MS מְשַׁנַּן) l. מְשַׁנַּן, s. שְׁנָא. *Aph. pf.* אַשְׁנִי Dt 32, 5 verändern. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּנִּיו Dt 32, 5 (MS אִשְׁתַּנִּיו) sich verändern; 2. sich verstellen.
שְׁנָא *a. m.* s. בְּרָשַׁן.
שֶׁנְהַבִּין (= שֵׁן דְּפִיל) *a. m.* Elfenbein.
שָׁנָה I *h.* 1. wiederholen; 2. Mischna recitieren. *Ni.* 1. wiederholt werden; 2. gelehrt werden. *Pi.* wiederholen. *Hi.* Mischna recitieren lassen.
שָׁנָה II *h. Pi.* ändern. *Pu. pt.* 1. geändert; 2. ungewöhnlich. *Hitp.* sich ändern.
שָׁנָה *h. f.* Jahr.
שִׁנּוּי *h. m.* Veränderung.
שְׁנוּיָא I *a. m.* Antwort.
שְׁנוּיָא II *a. m., c.* שְׁנוּי Jes 28, 11 Änderung.
שִׁנּוּן *h. m.* Einschärfung.
שְׁנוּנִית *h. f.* 1. Fels, Klippe; 2. eine Art Cassia.
שְׁנוּקָא *a. m.* 1. Erwürgen; 2. Beängstigung.
שְׁנוּתָא *a. f.* 1. *ind.* שְׁנוּ Ho 6, 10 (MS שְׁנוּ) Umgekehrtes; 2. Ungewöhnliches, Entsetzliches.
שְׁנוּתָא s. שׁוֹנִיתָא.
שֵׁנִי *h. m., f.* שֵׁנִיָּה 1. zweiter; 2. zweiter Grad.
שַׁנְיָא *a. m., ind.* שְׁנֵי, שְׁאנֵי, *pl.* שַׁנְיָן Est II 3, 8 (MS שַׁנְיָין) Anderes. לָא שַׁנְיָא es ist kein Unterschied.
שְׁנַן *a., pt. pass.* geschärft. *Pa. imp. pl.* שַׁנִּינוּ Jer 51, 11 schärfen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִשְׁתְּנִינַת Ez 21, 15 geschärft werden.
שִׁנְנָא (Ri 3, 22, Praet. שִׁנְנָא) *a. m., c.* שְׁנַן Gn 3, 24 (MS שְׁנַן) Klinge.
שַׁנְּנָא *a. m.* mit grossen Zähnen versehen.
שׁוּנְנָא *x. m.* Alkali.
שְׁנָנִים *h. m. pl.* Felsen.
שְׁנַץ, שְׁנִיץ *a.* 1. zusammengezogen sein; 2. *pt. pass.* zusammengezogen. *Pa.* zusammenziehen.
שֶׁנֶץ *h. m.* Zugschnur (zum Zusammenziehen).
שְׁנְצָא *x. m.* dass.
שָׁנַק *h. Pi.* erwürgen.
שְׁנַק *a. Pa.* 1. *pf.* שַׁנִּיק Ex 14, 27, *inf. c. s.* שַׁנָּקוּתְהוֹן Ct 1, 9 dass.; 2. *pf.* 2 *pl.* שַׁנִּיקְתּוּן Ma 1, 13 quälen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּנַּקוּ Ct 1, 9 erwürgt werden; 2. ersticken.
שֻׁנָּרָא (Est II 1, 2, MS שֻׁנָּארָא) *a. m.* Katze.

שְׁנָתָא s. **שִׁינְתָא**.
שְׁנָתוֹת *h. f. pl.* Zeichen, Kerben.
שָׁסָה *h. Pi.* hetzen.
שֶׁסַע *h. m.* 1. Zerreissen, Einreissen; 2. Zerrissenes (an den Klauen).
שָׁסַע *h. Pu. pt.* zerrissen.
שְׁסַע *a. Pa. pf. c. s.* **שַׁסְּעָנִי** Thr 3, 11 zerreissen.
שְׂסְקָא *x. m.* Mispel.
שְׁסְתַּג *x. m.* Lappen.
ש״ע, **שע״ז**, **שע״ם** s. Lex. d. Abbrev. *s. v.* **שעטנז**.
שְׁעָא I *a. Pa.* glatt machen.
שְׁעָא II *a. Itpa. pf.* **אִשְׁתַּעֵי** Gn 24, 66, Ex 24, 3 erzählen.
שְׁעְבַּד *h., pt. pass.* **מְשֻׁעְבָּד** 1. unterworfen; 2. mit Hypothek belastet. *Pass.* unterworfen sein.
שַׁעְבֵּד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* **שַׁעְבְּדוּ** Gn 12, 5 unterwerfen; 2. verpflichten. *Pass. ipf.* **יִשְׁתַּעְבַּד** Gn 25, 23 unterworfen werden, sich unterwerfen.
שִׁעְבּוּד *h. m.* 1. Unterjochung, Dienst; 2. Belastung mit Hypothek.
שִׁעְבּוּדָא *a. m.* 1. *c. s.* **שִׁעְבּוּדְהוֹן** Ex 4, 31 Unterjochung, Dienst; 2. Verpflichtung.
שְׁעְבְּז *h. Pu. pt.* mit langen Hoden.
שְׁעַבְזָא *a. m.* Hode.
שָׁעָה *h. f.* 1. Zeit; 2. Stunde. **שֵׁשׁ שָׁעוֹת** sechs Uhr (Mittag). **אֶבֶן הַשָּׁעוֹת** Sonnenuhr.
שַׁעֲוָה *h. f.* Wachs.
שְׁעוּלָא *a. m.* 1. Jes 40, 12 hohle Hand; 2. Fusssohle.
שְׁעוּעִית *h. f.* eine Bohnenart.
שִׁעוּר *h. m.* Mass.
שִׁעוּרָא *a. m.* dass.
שְׁעוּתָא (Mi 1, 4, Merx **שְׁעֲוָתָא**) *a. f.* Wachs.
שַׁעַטְנֵיזָא (Lv 19, 19, Dt 22, 11) *x. m.* Mischgewebe.
שְׁעִיעָא *a. m., ind.* **שְׁעִיעַ** Gn 27, 11 glatt.

שְׁעִיעוּתָא *a. f., c.* **שְׁעִיעוּת** Gn 27, 16 Glätte.
שְׁעִיתָא (Mi 1, 4, Merx **שְׁעֲוָתָא**) *a. f.* Wachs.
שֹׁעַל *h. m.* Tiefe (?).
שַׁעֲלָא *a. m.* hohle Hand. S. **שְׁעוּלָא**.
שַׁעַם *h. m.* Kork.
שִׁעָמוֹם *h. m.* 1. Wahnsinn; 2. Wahnsinniger.
שַׁעֲמוּמָא *a. m.* Wahnsinn.
שָׁעַמַם *h., pt. pass.* **מְשֻׁעְמָם** verwirrt, wahnsinnig. *Pass.* verwirrt werden.
שַׁעְמֵם *a., pt. pl.* **מְשַׁעְמְמִין** Ho 9, 7 verwirren. *Pass. ipf.* 3 *pl.* **יִשְׁתַּעַמְמוּן** Jer 4, 9 verwirrt werden.
שַׁעֲמְמוּתָא *a. f., c.* **שַׁעֲמְמוּת** Dt 28, 28 Irrsinn, Wahnsinn.
שְׁעַן *a. Aph. ipf.* 3 *pl.* **יַשְׁעֲנוּן** Jes 55, 12 klopfen (?).
שָׁעַע *h. Pilp.* ergötzen. *Hitpalp.* sich ergötzen.
שְׁעַע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* **שְׁעַעוּ** Thr 4, 7 glatt sein; 2. *pf.* **שְׁעַע** Ez 13, 10 Ven. 1517 bestreichen; 3. überziehen; 4. schmeicheln. *Itpe. pf.* **אִתְּשַׁע** Lv 14, 43 bestrichen werden.
שַׁעֲפָא *a. m., ind.* **שְׁעַף** Gn 37, 25, **שְׁעֵיף** Jer 46, 11 Balsam.
שָׁעַר I *h. Pi.* Pförtnerdienst leisten.
שָׁעַר II *h. Pi.* 1. abschätzen, berechnen; 2. annehmen.
שַׁעַר *a. Pa. pf.* 3 *pl. c. s.* **שַׁעֲרוּהִי** Gn 26, 11 abschätzen, berechnen.
שַׁעַר I *h. m.* Thor.
שַׁעַר II *h. m.* Marktpreis.
שַׁעֲרָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* Zinsen.
שעשועית (jKil 27ᵃ) l. **שְׁעוּעִית**.
שַׁעֲשַׁע s. **שָׁעַע**.
שעשעת (GnJII 33, 4) l. **שְׁעִיעוּת**, s. **שְׁעִיעוּתָא**.
שַׁעְתָּא (Ct 1, 14) *a. f., ind.* **שָׁעָה** Ex 33, 5, EstII 3, 3, *pl.* **שָׁעִין**, **שָׁעָן** 1. kurze Zeit; 2. Zeit; 3. Stunde.
שף. **ויתיב** **ש** l. **שְׁפִיתִיב** Ortsname.

שְׁפָא *a. m.* s. שְׁפָיָא.
שְׁפָא I *a.* zermalmen. *Pa.* dass.
שְׁפָא II *a.* 1. glätten; 2. abziehen, abgiessen. *Pa.* 1. glätten; 2. beruhigen.
שְׁפָא III *a.* abschüssig machen.
שְׁפָאָה *a. m.* Weinküfer.
שָׁפַד *h.* aufspiessen.
שְׁפַד *a.*, *pt. pass.* spitz. *Pa.* aufspiessen.
שָׁפָה *h.* 1. *pt. pass.* שָׁפוּי glatt; 2. ruhig sein. *pt. pass.* ruhig; 3. abgiessen. *Pi.* glätten, abhobeln. *Hitp.* beruhigt werden, vernünftig werden (von Wahnsinnigen).
שַׁפּוּד *h. m.* Bratspiess.
שַׁפּוּדָא *a. m.* dass.
שִׁפּוּט I *h. m.* Beurteilung.
שִׁפּוּט II *h. m.* Albernheit.
שִׁפּוּי I *h. m.* Abgehauenes, Abfall.
שִׁפּוּי II *h. m.* Abschüssiges.
שיפוין (ExJII 16, 31) l. אֲשִׁישִׁין, s. אֲשִׁישְׁתָא.
שְׁפוּכָא *a. m.*, *c.* שְׁפוּךְ Nu 21, 15 (MS שְׁפֵיךְ) Erguss.
שְׁפוּכָאָה *a. m.* Weinküfer.
שִׁפּוּלָא *a. m.*, gewöhnl. *pl.* 1. *c. s.* שִׁפּוּלוֹהִי Ex 28, 33 Saum; 2. *c.* שִׁפּוּלֵי Ex 19, 17 Fuss (eines Berges).
שִׁפּוּלִין *h. m. pl.* 1. Saum; 2. שִׁפּוּלֵי מֵעַיִם weibliche Scham.
שִׁפּוּעַ *h. m.* 1. abschüssiger Teil; 2. Herabhängendes.
שִׁפּוּעָא *a. m.* 1. Schleppe; 2. Fuss (eines Berges).
שיפוף (jMoK 81b)?
שְׁפוֹפֶרֶת *h. f.* Röhre, Höhlung.
שִׁפּוּצָא *a. m.* Ausbesserung.
שִׁפּוּרָא *a. m.* 1. Horn (zum Blasen); 2. Behältnis für Geld.
שִׁפּוּתָה absichtl. Veränderung von שְׁבוּעָה.
שִׁפְחָה *h. f.* Magd.
שִׁפְחוּת *h. f.* Magdstellung.
שָׁפַט *h.* richten.
שִׁפְטָא s. שִׁבְטָא.
שִׁפְטָנָא *a. m.* albern.

שְׁפָיָא s. שְׁפָאָה.
שְׁפָיָא *a. m.* Abgenütztes, Geringes.
שְׁפִיָא I *a. m.* ruhig.
שְׁפִיָא II, שַׁפְיָא *a. m.* Ruhe, Beruhigung.
שְׁפִיוּת *h. f.* Vergleich.
שְׁפִיוּתָא *a. f.* dass.
שְׁפִיחָלָא männnl. Personenname.
שְׁפִיטָה *h. f.* Richten.
שְׁפִיכָה *h. f.* Ausgiessen.
שְׁפִיכוּת *h. f.* 1. Vergiessen; 2. Weggiessen.
שְׁפִיכוּתָא *a. f.* 1. Vergiessen; 2. Guss.
שְׁפִילְתָא (Dt 1, 7) *a. f.* Niederung.
שְׁפִיפוֹנָא *a. m.* eine Schlangenart.
שַׁפִּיר *a.* trefflich.
שָׁפִיר *h. m.* Hautblase (des Embryo).
שְׁפִירָא *a. m.* dass.
שַׁפִּירָא *a. m.*, *f. ind.* שַׁפִּירָא Gn 12, 14 schön.
שַׁפִּירוּתָא *a. f.* 1. *c.* שַׁפִּירוּת Dt 28, 47 Fröhlichkeit.
שְׁפִיתָה *h. f.* Ansetzen von Töpfen auf das Feuer.
שָׁפַךְ *h.* ausgiessen. *pt.* שׁוֹפְכִין Ausgusswasser. *Ni.* ausgegossen werden. *Pu. pt.* weggeschüttet.
שְׁפַךְ *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁפַכְתֵּיהּ Ez 24, 7 vergiessen, ausgiessen; 2. wegschütten. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּפֵיךְ Dt 19,10 vergossen werden; 2. *ipf.* יִשְׁתְּפֵךְ Dt 12, 27 ausgegossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּפֵיךְ 1 K 13, 3 weggeschüttet werden.
שִׁפְכָא *a. m.* 1. Ausgussrohr; 2. *ind.* שְׁפֵיךְ Nu 21, 15 Ausfluss.
שְׁפַכְנִי *h. m.* saftig (v. Oliven).
שָׁפֵל *h. Hi.* erniedrigen. *Ho.* erniedrigt werden. *Hitp.* sich vernachlässigen.
שְׁפַל, שְׁפֵיל *a.* sich beugen. *Aph. pt.* מַשְׁפִּיל 1 S 2, 7 erniedrigen, niederdrücken. *Itpe. inf.* אִשְׁתְּפָלָא 1 S 2, 36 sich beugen.
שָׁפָל *h. m.* 1. gebeugt; 2. demütig; 3. nachlässig.

שְׁפָלָא *a. m.* dass.
שִׁפְלָה *h. f.* Niederung.
שִׁפְלוּת *h. f.* 1. Erniedrigung; 2. Demut.
שִׁפְלוּתָא (Jer 49, 24) *a. f.* Erniedrigung.
שְׁפָן Zauberwort.
שַׁפְנִינָא (Lv 12, 6) *a. m.* Turteltaube.
שְׁפַנְר (?) *h. m.* mit dünnem Gesäss.
שָׁפַע *h.* 1. reichlich fliessen, strömen; 2. reichlich sein; 3. herabhängen. *Pu. pt.* schräg, schief. *Hi.* 1. reichlich, im Überfluss geben; 2. überschiessen lassen, schräg machen. *Hitp. pt.* schief.
שְׁפַע *a.* reichlich fliessen, strömen. *Pa. pt. pass.* herabhängend. *Aph.* 1. reichlich geben; 2. herabhängen lassen.
שֶׁפַע *h. m.* Strom.
שִׁפְעָא *a. m., c.* שְׁפַע Jes 48, 18 dass.
שִׁפְעָה *h. f.* 1. Menge; 2. Mächtigkeit.
שָׁפַף *h., pt. pass.* niedergebeugt. *Pilp.* abreiben, glatt machen.
שְׁפַף *a., pf.* שָׁף Ex 32, 20 zerreiben, zermalmen. *Pa.* zermalmen. *Itpa.* zermalmt werden.
שְׁפַץ *a. Pa.* ausbessern.
שִׁפְצָא *a. m.* Ausbesserung.
שָׁפַר *h. Pi.* 1. schön machen; 2. putzen.
שְׁפַר (Lv 10, 20) *a.* gefallen. *Pa. inf. c. s.* שַׁפָּרוּתֵיהּ Ex 30, 7 (MS אַתְקָנוּתֵיהּ) putzen. *Aph.* schön machen, putzen. *Itpe. pt. f.* מִשְׁתַּפְרָא Jer 2, 33 schön thun.
שֶׁפֶר *h. m.* Liebliches.
שִׁפְרָא *a. m.* 1. Est II 1, 3 Schönheit; 2. *c.* שְׁפַר Ex 22, 4, *c. s.* שִׁפְרֵיהּ Nu 18, 29 das Beste.
שְׁפַרְנֵז (Est II 6, 10, MS שִׁיפְרָנָן, Or 2377 שְׁפְרָנָן) Name eines Pferdes.
שׁוּפְרְזָא *x. m.* eine Art Trinkgefäss.
שַׁפַּרְנוּנָא *a. m.* eine Fischart.
שְׁפַרְפְּרָא (Thr 2, 19) *a. m.* Morgengrauen.
שָׁפַשׁ *h. Pu. pt.* verwickelt (? s. פִּשְׁפֵּשׁ).
שִׁפְשֵׁף s. שָׁפַף.
שַׁפְשֶׁף *h. m.* Rute.
שָׁפַת *h.* auf den Herd setzen.
שְׁפָתָא *a. m.* Griff.
שָׁצַף *h. Pi.* abtrennen.
שְׁצַת Ortsname.
שָׁקָא (Ex 29, 22) *a. m.* 1. Schenkel; 2. Bein, Fuss.
שְׁקָא I *a. Aph. pf.* אַשְׁקִי Gn 29, 10 tränken, zu trinken geben.
שְׁקָא II *a.* hinfallen.
שָׁקַד *h.* eifrig sein.
שְׁקַד *a.* wachen. *Itpe.* sich bestreben
שָׁקֵד *h. m.* 1. Mandel; 2. Mandelbaum.
שַׁקְדָן *h. m.* eifrig, strebsam.
שָׁקָה *h. Hi.* tränken, zu trinken geben.
שָׁקוּד *h. m.* strebsam, eifrig.
שִׁקּוּיָא *a. m.* Getränk.
שִׁקּוּל *h. m.* Abschätzung.
שַׁקּוּלָא *a. m.* Lastträger.
שְׁקוּעַ *h. m.* 1. Vertiefung; 2. Einsenkung.
שְׁקוּעָא *a. m.* Verdeckung.
שְׁקוּעָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁקוּף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Oberschwelle.
שְׁקוּפָא *a. m.* dass.
שִׁקּוּצָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* שִׁקּוּצָךְ Jer 4, 1 Greuel; 2. *pl. c. s.* שִׁקּוּצֵיהוֹן Dt 29, 16 (im MS beschädigt) Götze (Scheusal).
שִׁקּוּר *h. m.* Ableugnen.
שְׁקוּר *h. m.* eine Art Krug.
שְׁקוּרָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁקוּתָא *a. f.* 1. Trinken; 2. *c. s.* שְׁקוּתֵיהּ 1 K 10, 5 (MS שַׁקְיוּתֵיהּ) Getränk.
שִׁקְמִי *x. f.* eine Speise.
שָׁקַט *h., pt. pass.* gesenkt.
שְׁקַט *a., ipf.* יִשְׁקוֹט Ex 23, 12 ruhen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַשְׁקִיט Jes 62, 1 ruhen lassen.
שֶׁקֶט *h. m.* Ruhe.
שַׁקְטָא *a. m., ind. f.* שַׁקְטָא Sac 1, 11 ruhig.
שָׁקְיָא (Gn 40, 5) *a. m.* Mundschenk.

שַׁקְיָא *a. m.* 1. Tränken. **בֵּית שַׁקְיָא** Gn 24, 20 Tränke; 2. Bewässerung. **בֵּית שַׁקְיָא** Gn 13, 10 bewässertes Feld; 3. *pl. d.* **שַׁקְיָא** Jes 32, 20 (MS **שַׁקְיָא**) Bewässerungskanal.

שַׁקְיוּתָא *a. f.* 1. Getränk; 2. Bewässerung; 3. *c. s.* **שַׁקְיוּתֵיהּ** Gn 40, 21 Amt des Mundschenken.

שְׁקִיטָנָא *a. m.* eine Vogelart.

שְׁקִינָא *a. m.* Getränk.

שְׁקִיעָה *h. f.* 1. Einsinken; 2. Untergang (der Sonne).

שְׁקִיעֲתָא *a. f.* 1. Vertiefung; 2. *pl.* **שְׁקִיעָן** hypothekarische Eintragung.

שָׁקִיף *h. m.* Felsspitze, Fels.

שְׁקִיפָא *a. m.*, *c.* **שְׁקִיף** Ri 7, 25 (Praet. **שְׁקִיף**), Jes 10, 26 (MS **שְׁקִיף**) dass.

שְׁקִיקוּת *h. f.* Begehrlichkeit.

שְׁקִיתָא *a. f.* Tränktrog.

שְׁקִיתָא *a. f.*, *pl.* **שַׁקְיָן** Koh 2, 5 Bewässerungsrinne (?).

שָׁקַל *h.* 1. wägen; 2. anrechnen, berechnen; 3. die Sekelsteuer entrichten. *pt. pass.* **שָׁקוּל** gleichgeschätzt. *Pi.* ins Gleichgewicht bringen. *Hi.* abwägen.

שְׁקַל I *a.* schätzen.

שְׁקַל II *a.* 1. *inf.* **מִשְׁקַל** Ex 23, 5 (MS **מִשְׁבַּק**) nehmen, abnehmen; 2. bringen; 3. heiraten; 4. **שְׁקַל וּטְרָא**, *pt. pl.* **שָׁקְלִין וְטָרְן** (Ven. 1525 **שָׁקְלָן וְטָאְרָן**) verhandeln. *Itpe.* genommen werden.

שֶׁקֶל *h. m.* 1. ein Gewicht; 2. eine Münze; 3. die Halbsekelsteuer für den Tempel. *pl.* Name eines Talmudtraktats.

שִׁקְמָא *a. m.*, *pl. d.* **שִׁקְמַיָּא** 1 K 10, 27, **שִׁקְמָן** Maulbeerfeigenbaum (*Ficus Sycomorus*).

שִׁקְמָה *h. f.* dass. **בְּתוּלַת שִׁקְמָה** noch unbehauene Sykomore. **סַדָּן** behauene Sykomore.

שִׁקְמוֹנָא Ortsname.

שִׁקְמוֹנִי *h. m.* aus Schikmona.

שָׁקַע *h.* 1. versinken; 2. sich einbiegen; 3. untergehen (v. d. Sonne). *Pi.* versenken. *Pu. pt.* 1. eingesenkt; 2. tiefliegend; 3. vermischt. *Hi.* untergehen lassen. *Hitp.* 1. tief hineinsinken; 2. sich vermischen; 3. in Vergessenheit geraten.

שְׁקַע *a.* 1. versinken; 2. *pt. pass.* tiefliegend; 3. herunterkommen. *Pa.* 1. einsenken; 2. *inf.* **שַׁקָּעָא** Ex 25, 7 einsetzen; 3. besetzen, bedecken. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* **אִשְׁתְּקַעוּ** Ex 15, 10 versinken; 2. überschwemmt werden.

שָׁקַף I *h.* schlagen. *Hi.* dass.

שָׁקַף II *h.* *Ni.* herabschauen. *Hi.* 1. betrachten, bedenken; 2. aufsteigen; 3. hochmachen.

שְׁקַף *a.* 1. *pf. c. s.* **שְׁקַפְנּוּן** Nu 24, 10 schlagen; 2. *pt.* **שָׁקִיף** Lv 26, 36 rauschen; 3. *pt. pass. pl. f.* **שְׁקִיפָן** Gn 41, 6 treffen. *Pa. Aph.* 1. *ipf.* **יַשְׁקִיף** 1 S 2, 10 schlagen; 2. zuschlagen.

שַׁקְפָא *a. m.* Felsen. S. **שְׁקִיפָא**.

שַׁקְפָא (Ex 12, 7) *a. m.* Schwelle.

שָׁקַץ *h. Pu. pt.* abscheulich.

שְׁקַץ *a. Pa.* 1. *inf.* **שַׁקָּצָא** Dt 7, 26 verabscheuen; 2. *ipf.* 2 *pl.* **תְּשַׁקְּצוּן** Lv 11, 43 abscheulich machen, verunreinigen.

שֶׁקֶץ *h. m.* Reptil (Greuel).

שִׁקְצָא (Lv 11, 10) *a. m.* Greuel.

שׁוּק *h. m.* Strasse.

שְׁקָקָא *a. m.* dass.

שָׁקַר *h. Pi.* betrügen, lügen. *Hitp.* der Lüge überführt werden.

שְׁקַר *a. Pa. pf.* **שַׁקַּר** Jos 22, 19 Praet., *ipf.* 2 *sg.* **תְּשַׁקַּר** Gn 21, 23, 1 *pl.* **נְשַׁקַּר** Ma 2, 10 betrügen, lügen, treulos handeln.

שַׁקָּר *h. m.* Lügner.

שֶׁקֶר *h. m.* Lüge.

שִׁקְרָא (Ex 20, 7) *a. m.*, *ind.* **שְׁקַר** 1 S 12, 3 dass.

שַׁקָּרָא *a. m.*, *pl.* **שַׁקָּרִין** Ze 3, 4 (MS **שַׁקְּרִין**) Lügner.

שַׁקְרָאָה a. m. Lügner.
שַׁקְרוֹרָאָה a. m. dass.
שַׁקְרָן h. m. dass.
שַׁקְרָנָא a. m. dass.
שִׁקְשֵׁק h. 1. befeuchten; 2. l. קִשְׁקֵשׁ.
שְׁקָקָא a. f. Strasse.
שְׁרָא a. 1. Gn 24, 32 lösen; 2. erlassen, erlauben; 3. Ex 10,14, pt. שָׁרֵי Gn 14,13, Ex 18, 5 (MS שְׁרֵי) pt. pl. שָׁרַן Nu 2, 17 lagern, wohnen; 4. (Trg. MS stets Pa.) einwilligen. Pa. 1. lösen; 2. pf. 3 pl. שָׁרִיאוּ Gn 6, 1 anfangen; 3. pf. שָׁרֵי Jos 17, 12, Ri 1, 27. 35, 1. pl. שָׁרֵינָא Jos 7, 7, imp. שָׁרֵי Ri 19, 6 (alles bei Praet.) einwilligen. Aph. pf. c. s. אַשְׁרְיֵהּ Gn 2, 15 lagern lassen, wohnen lassen. Itpe. 1. ipf. יִשְׁתְּרֵי Jes 5, 27 sich lösen; 2. erlaubt werden. Itpa. beginnen.
שָׁרַב h. Hitp. ausgedörrt werden.
שְׁרַב, שְׁרִיב a. ausgedörrt werden. Aph. dass.
שָׁרָב h. m. Sonnenglut, Hitze.
שַׁרְבָא (Gn 31, 40), שְׁרָבָא a. m. dass.
שִׁרְבֵּב h. herabhängen lassen. Pass. herabhängen.
שַׁרְבֵּב a. 1. dass.; 2. pf. 3 pl. שַׁרְבִּיבוּ Jer 38, 6 herablassen. Pass. herabkommen.
שִׁרְבֵּט I h. geisseln (?).
שִׁרְבֵּט II h. in Blasen aufgehen lassen.
שַׁרְבֵּט a. steif machen.
שַׁרְבִיט h. m. 1. Stab; 2. Szepter; 3. Stiel.
שַׁרְבִיטָא a. m. 1. pl. שַׁרְבִיטִין 1 K 12, 11 Stab; 2. Ranke.
שַׁרְבִּינָא a. m., pl. שַׁרְבִּינֵי Ct 3, 9 Cypresse (*Cupressus sempervirens*).
שַׁרְבְרוּבִיתָא a. f. Dürre.
שְׁרַג a. 1. hüpfen; 2. gleiten; 3. s. שְׁרַג.
שְׁרָגָא x. m. Lampe.
שַׁרְגֵּג a. überreden, verleiten. Pass. überredet werden.
שַׁרְגּוּשָׁא x. m. Löffel.

שַׁרְגִּינָא a. m. leicht verführbar.
שָׁרָה h. 1. einweichen, auflösen; 2. erlauben; 3. lagern, wohnen. pt. pass. wohnend. Ni. aufgelöst werden. Hi. 1. wohnen lassen; 2. beköstigen lassen.
שָׁרוּבָא (Jes 35, 7, MS שָׁרְבָא) a. m. Dürres.
שֶׁרְוָל x. m. Überärmel.
שָׁרוֹן Ortsname.
שָׁרוֹנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) a. m. dass. (die Saronsebene).
שָׁרוֹנִי h. m. aus Saron.
שְׁרַט a., ipf. 3 pl. יִשְׁרְטוּן Jes 38, 21, l. m. MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁמְרוּן, s. שְׁמַר.
שָׁרְיָא a. m. Erlaubender.
שָׁרִיבָא a. m. 1. heiss; 2. dürr.
שָׁרוּיתָא (?) a. f., c. שָׁרוּית Dt 16, 9, Ho 1, 2 (MS שָׁרְיוּת), c. s. שָׁרוּיתָךְ 1 S 15, 17 (Soc 59 שָׁרְיוּתָךְ) Anfang.
שְׁרִיתָא a. m., f. d. שְׁרִיתְתָא Ho 7, 11 (MS שְׁרִידְתָא) ausgelassen.
שִׁרְיוֹנָא, שִׁרְיָנָא a. m., ind. שִׁרְיָן Ex 28, 32 Panzer.
שְׁרִיקָא a. m. Streifen.
שְׁרִיקָא a. m. Abfluss.
שְׁרִירָא a. m. 1. fest; 2. feststehend.
שְׁרִירָאִית a. sicher.
שְׁרִירוּתָא a. f. Wahrheit.
שְׁרִישׁ s. שְׁרָשָׁא.
שְׁרִיתָא a. f., c. s. שְׁרִיתִי Gn 17, 8, pl. שָׁרָן, שְׁרָוָן Balken.
שַׁרְכָא a. m. (Est II 9, 16, MS סָרְכָיָא) Rest.
שַׁרְכָּפָא a. m. Nest.
שַׁרְכַּפְתָּא a. f. dass.
שַׁרְנוּקָא s. שְׁנוּקָא.
שֶׁרֶנֶק s. שֶׁנֶק.
שׂוּרְנְקָא (שְׂרַנְקָא) a. m. eine Vogelart.
שְׁרַע a. 1. herabhängen, herabfallen; 2. niederlegen; 3. ablassen.
שִׁרְעֲתָא a. f. Abhang, Böschung.
שַׁרְפְּרַף h. m. Fussschemel.
שָׁרַץ h. Hi. Reptile hervorbringen.

שֶׁרֶץ *h. m.* Reptil.
שִׁרְצָא *a. m.* dass.
שַׁרְצִיפָא *a. m.* eine Fussbekleidung.
שָׁרַק *h.* pfeifen, zischen.
שְׁרַק I *a.*, *pf.* 3 *pl.* שְׁרַקוּ Thr 2, 15 dass.
שְׁרַק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen. *Itpe.* ausgleiten.
שָׁרָק *h. m.* Schminke.
שַׁרְקָא *a. m.* Abfluss.
שַׁרְקוֹקִיתָא *a. f.* Pfeife.
שְׁרַקְרַק *h. m.* eine Vogelart.
שְׁרַקְרְקָא *a. m.* dass.
שְׁרַר, שְׁרוֹר *a.* festgeschlossen sein. *Pa.* festmachen. *Itpe.* fest werden.
שֹׁרֶר *h. m.* Nabel.
שֵׁרֵשׁ *h. Pi.* entwurzeln. *Hi.* Wurzel schlagen. *Hitpa.* eingewurzelt werden.
שָׁרֵשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שָׁרָשָׁא Koh 3, 2 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.* Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn bringen.
שָׁרְשָׁא, שָׁרְשָׁא *a. m.*, *pl. c. s.* שָׁרְשׁוֹהִי Jes 53, 2 Wurzel.
שַׁרְשׁוּרָא *a. m.* Strick.
שַׁרְשִׁפָא *a. m.* Schemel.
שַׁרְשֶׁרֶת s. שַׁלְשֶׁלֶת.
שָׁרֵת *h. m.* Dienen, Dienst.
שַׁרְתּוּעַ *h. m.* Spiess, Spitze.
שֵׁשׁ *h. m.*, *f.* שִׁשָּׁה sechs. *pl.* שִׁשִּׁים sechzig.
שְׁשִׁיתָא I *a. f.* Laterne.
שְׁשִׁיתָא II *a. f.* Kuchen.
שֵׁשַׁךְ männl. Personenname.
שֵׁשַׁת dass.
שַׁתָּא (Lv 25, 50) *a. f.*, *ind.* שְׁנָא Lv 25, 53, *pl. d.* שְׁנַיָּא Lv 25, 50 Jahr.
שְׁתָא I, שְׁתִי (Gn 9, 21), אִשְׁתִּי (Ex 34, 28, MS שְׁתִי) *a.*, *pf.* 1 *sg.* שְׁתֵיתִי Dt 9, 9, *imp. sg.* אִשְׁתְּ trinken. *Itpe.* *ipf.* יִשְׁתְּתֵי Lv 11, 34 getrunken werden.
שְׁתָא II *a.*, *pt.* שָׁתֵי Jes 19, 10 Soc 59, *ipf.* 2 *sg. f.* תִּשְׁתֵּן Ri 16, 13 weben. *Aph.* 1. dass.; 2. befestigen.

שַׁתָּאָה *a. m.* Trinker.
שָׁתָה I *h.* trinken. *pt. pass.* שָׁתוּי betrunken.
שָׁתָה II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.
שַׁתְוָיָא *a. m.* Trinker.
שְׁתוּמָא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.
שִׁתּוּף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.
שָׁתוּק *h. m.* schweigsam.
שְׁתוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.
שְׁתוּקִי *h. m.*, *f.* שְׁתוּקִית Kind mit unbekanntem Vater.
שְׁתוּתָא *a. m.* Sechstel.
שתותיים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst. 1512) l. גּוּנְתַּיִם, s. גּוּנְתִּי.
שְׁתִי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).
שִׁתְיָא (Lv 13, 48) *a. m.* dass.
שִׁתְיָא (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.
שְׁתִיָּה I *h. f.* Trinken.
שְׁתִיָּה II *h. f.* Grund, Unterlage. אֶבֶן שְׁתִיָּה Stein im Allerheiligsten des Tempels.
שְׁתִילָא *a. m.*, *pl.* שְׁתִילִין Jer 31, 5 (Soc 59 wohl שִׁתְלִין) Steckling.
שְׁתַּיִם *h. f. du.* zwei.
שְׁתִימָה *h. f.* Öffnen.
שְׁתִיקָה *h. f.* Schweigen.
שְׁתִיקוּת *h. f.* dass.
שְׁתִיקוּתָא *a. f.* dass.
שְׁתִיתָא *a. f.* Speise aus gerösteten Ähren.
שְׁתִיתָאָה (Nu 7, 42) *a. m.*, *f. d.* שְׁתִיתֵיתָא Ex 26, 9 sechster.
שָׁתַךְ *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.
שְׁתַךְ *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.; 2. beschädigen (?).
שָׁתַל *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.* gepflanzt werden.
שְׁתַל *a.*, *pt. pass. f.* שְׁתִילָא Ez 17, 8 pflanzen.
שְׁתַל *a. m.* Setzling.
שַׁתָּלָא *a. m.* Gärtner.
שָׁתַם *h.* öffnen.
שְׁתַם *a.* dass.
שָׁתַן *h. Hi.* Urin lassen.

שְׁתַן *a. Aph.* Urin lassen.
שֶׁתֶן *h. m.* Urin.
שְׁתַם *a.* feststellen. *Itpe.* festgestellt werden.
שִׁתְּסָא *a. m.* Grund, Grundpfeiler.
שָׁתַף *h. Pi.* verbinden, zusammengesellen. *Hitp.* sich vereinigen, sich beteiligen.
שְׁתַף *a.* zugesellen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁתְּפִין Ct 1, 7 (MS מְשַׁתַּתְּפִין) zugesellen. *Itpa.* 1. sich vereinigen; 2. sich beteiligen. *Itpo. pf.* אִשְׁתּוּתַף Est II 3, 14 (nicht MS) sich vereinigen.
שֻׁתָּף *h. m.* Genosse.
שֻׁתָּפָא *a. m., pl.* שֻׁתָּפִין Jes 1, 23 Soc 59 dass.
שֻׁתָּפוּת *h. f.* 1. Genossenschaft; 2. Gemeinschaftlichkeit.
שֻׁתָּפוּתָא *a. f., c.* שֻׁתָּפוּת Lv 5, 21 Gemeinschaftlichkeit.
שֻׁתַּפְתָּא *a. f., c. s.* שֻׁתַּפְתָּךְ Ma 2, 14 Genossin.
שָׁתַק *h.* schweigen. *Pi.* schweigen lassen. *Hitp.* verstummen.
שְׁתַק, שְׁתִיק (Lv 10, 3) *a.* schweigen, verstummen. *Pa.* 1. schweigen lassen; 2. *pt. pl. f.* מְשַׁתְּקָן Ez 1, 24 ruhen lassen. *Itpa.* verstummen.
שַׁתְקָאָה *a. m.* schweigend.
שְׁתַר *a. Pass.* אִשְׁתְּתַר zurückbleiben.
שָׁתַת I *h.* langsam fliessen.
שָׁתַת II *h.,* s. שָׁתָה II.

ת

ת 1. der zweiundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 400.
תָּא *h. m.* Gemach.
תָּא *a., f.* תָּאִי, *pl.* תּוֹ, s. אֲתָא.
תָּאַב *h.* begehren. *Hi.* 1. dass.; 2. begehren lassen.
תְּאֵיב I *a.* zurückkehren. S. תּוּב.
תְּאֵיב II *a., pt. pl.* תְּאֵיבִין Ho 13, 5 (MS צְרִיכִין) begehren.
תִּיאֳבְתָּא *a. f., c. s.* תִּיאֳבְתִּיךְ Gn 3, 16 (MS תְּיוּבְתִּיךְ) Begehren.
תֵּיאוֹדוֹרוֹס männl. Personenname (Θεόδωρος).
תְּאוֹ *h. m.* Wildochse (?).
תַּאֲוָה *h. f.* Verlangen.
תְּאוֹמָה *h. f.* 1. Zwillingsschwester; 2. *pl.* Backzähne.
תְּאוֹמִים *h. m. pl.* 1. Zwillinge; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
תְּאוֹמְנִי männl. Personenname.
תֵּאַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον) Theater.
תְּאֵינְתָא *a. f.* s. תֵּינְתָא.
תָּאַם *h. Hi.* sich verdoppeln. *Pu.* doppelt sein. *Ho.* dazwischen gestellt werden.
תְּאֵנָה *h. f.* 1. Feige; 2. Feigenbaum.
תְּבָא *a. m.* Rumpf.
תְּבַב *a. Pa.* 1. *pf.* 2 *sg.* תַּבֵּיבְתָּא Ez 35, 5 überliefern; 2. hinziehen.
תְּבוּאָה *h. f.* Getreide.
תְּבוּסָה *h. f.* Vermischung.
תְּבוּרָא *a. m., c.* תְּבוּר Jes 30, 14 (MS תְּבָרָה) Zerbrechen.
תְּבִיעָה *h. f.* 1. Aufforderung; 2. Mahnung.
תְּבִירָא *a. m.* 1. Bruch; 2. *c. s.* תְּבִירֵיהּ Am 6, 6 (MS תְּבָרֵיהּ), תְּבִירְהוֹן Ob 12, 13 (Soc 59 תְּבָרְהוֹן) Verderben, Unglück.
תְּבִירוּתָא *a. f., c.* תְּבִירוּת Thr 3, 65 Zermalmung.
תֵּבֵל (1 S 2, 8) *h. f.* Welt.
תֶּבֶל *h. m.* 1. Würze; 2. Lieblichkeit.
תָּבַל *h. Pi.* würzen. *Pu. pt.* gewürzt.
תִּבְלָא (Lv 20, 12) *a. m.* Schändlichkeit.
תַּבְלָא *a. m.* Gewürz.
תַּבְלוּל *h. m.* Vermischung.

תיבלטרין 1. פִּיבַלְטְרִין *x. m.* (φιβουλατώριον) Kleid mit Fransen (?).
תִּבְלְיָא *a. m.* Strick.
תִּבְלְלָא *a. m.* Schnecke.
תִּבַלְתָּא *a. f., pl.* תִּבְּלִין Ähre.
תֶּבֶן *h. m.* Stroh, Häcksel.
תָּבַן *h. Ni.* als Stroh verwandt werden.
תְּבַן *a. Itpe.* mit Stroh bestreut werden.
תִּבְנָא (Ex 5, 7) *a. m., ind.* תְּבַן Ez 13, 10 Stroh, Häcksel.
תַּבְנִית *h. f.* Form, Modell.
תָּבַע *h.* 1. auffordern (zur Ehe); 2. einfordern. *Ni.* aufgefordert werden.
תְּבַע *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְבַּע Gn 9, 5 fordern; 2. mahnen; 3. auffordern (zur Ehe); 4. *inf.* מִתְבַּע Gn 25, 22 erbitten, nachsuchen; 5. *pf. c. s.* תְּבָעֵיהּ Lv 10, 16 suchen; 6. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבְּעוּן Dt 12, 5 aufsuchen, besuchen. *Pa.* fordern. *Itpe.* untersucht werden.
תבקיון 1. תֵּבִיקוֹן *x. m.* (θηβαϊκόν) von Theben.
תְּבַר *a.* 1. *inf.* מִתְבַּר Gn 19, 9 zerbrechen; 2. abbrechen; 3. *pt. pass.* תְּבִיר Lv 22, 22 verletzen. *Pa. pf.* תַּבַּר Ex 9, 25 zerschmettern. *Itpe.* 1. *inf.* אִתְּבְרָא Jon 1, 4 Soc 59 zerbrochen werden; 2. *pf.* אִתְּבַר Ex 22, 9 verletzt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתַּבְרוּן Dt 20, 3 zusammenbrechen, sich ängsten. *Itpa.* *pt. pl.* מִתַּבְּרִין Ex 32, 18 zerschmettert werden.
תִּבְרָא *a. m.* 1. Lv 24, 20 Bruch, Zerbrechen; 2. Jes 51, 20 Soc 59 Verderben, Unglück; 3. Widerspruch.
תַּבָּרָא *a. m.* Zerschmetterer (ein Gerät).
תִּבְרְנִי s. טִבְרְנִי.
תִּבְרוּשׁ Flussname (*Tiberis*).
תְּבַרְתָּא *a.f.* 1. Widerlegung; 2. Quittung.
תַּבְשִׁיל *h. m.* gekochte Speise, Gericht.
תַּבְשִׁילָא (Gn 25, 29) *a. m.* dass.
תָּגָא *a. m.* 1. Est II 2, 17 (MS תַּגָּא) Krone; 2. Verzierung auf Buchstaben.
תְּגָאַלְתָּא *a. f., ind.* תְּגָאָלָה Jes 4, 4 Besudelung.
תִּגְדָּא *a. m.* 1. Stab; 2. Szepter.
תַּגְלָא männl. Personenname.
תִּגְלַחַת *h. f.* Scheeren, Abschneiden.
תָּגַר *h. Pi.* in Sold nehmen, dingen.
תְּגַר *a. Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתַּגַּר Dt 21, 14 Handel treiben.
תִּגָּר *h. m.* Streit.
תַּגָּר *h. m.* Kaufmann, Händler.
תַּגָּרָא *a. m., ind.* תַּגָּר Gn 38, 2 dass.
תִּגְרָא (Sac 14, 21), תִּגָּרָא *a. m.* Handel.
תִּגְרָא *a. m.* Streit.
תַּגָּרוּתָא *a. f.* Handel.
תִּגְרָנָא *a. m.* streitsüchtig.
תִּגְרְתָא *a. f.* Streit.
תַּדַּי männl. Personenname (Θευδᾶς).
תַּדַּיָּא *a. m. pl., ind.* תַּדַּיִן Ho 9, 14 Brüste (des Weibes).
תדיומוס ?
תָּדִיר *h. m.* beständig, dauernd.
תְּדִירָא *a. m., f.* תְּדִירָא Nu 4, 16 dass.
תְּדִירָא (Ex 28, 30) *a.* (auch בַּת׳) immer, beständig.
תַּדְמוֹר (1 K 9, 18) Ortsname (Palmyra).
תַּדְמוֹרָאָה *a. m.* Einwohner von Tadmor.
תַּדְמוֹרִי *h. m.* dass.
תּוֹדוֹס männl. Personenname (vgl. Θευδᾶς).
תּוֹדְרוֹס, תּוֹדוֹרוֹס dass. (Θεόδωρος).
תְּהָא I *a.* erstarrt sein, staunen.
תְּהָא II *a., pf.* 3 *f. sg.* תְּהָת Thr 1, 9 (Ven. 1517 תְּהַת) bereuen.
תְּהָא III *a.* riechen.
תָּהָה I *h.* erstarrt sein.
תָּהָה II *h.* bereuen.
תְּהוֹם *h. m. f.* Tiefe, Abgrund.
תְּהוֹמָא (Gn 1, 2) *a. m.* dass.
תְּהוּת *h. f.* Reue.
תְּהוּתָא *a. f.* dass.
תְּהִלִּים *h. m. pl.* Bezeichnung des Psalmbuchs.
תַּהְפּוּכְתָּא *a. f.* Verkehrtheit.
תַּהְפְּכָנָא *a. m.* verkehrt.

תַּהֲפָּכְנוּתָא *a. f.* 1. Verkehrtheit; 2. Umkehrung.
תּוּ (= תּוּב) *a.* ferner, weiter.
תּוּ s. אֲתָא.
תָּו, תָּאו *h. m.* Zeichen, Mal.
תַּוָּא I (Ez 9, 4) *a. m.* dass.
תַּוָּא II (Ez 40, 7) *a. m.* Zimmer.
תְּוָא *a.* bereuen.
תּוֹאֲנָה *h. f.* Anlass (zu Schlimmem).
תּוֹאַר *h. m.* 1. Gestalt; 2. Schönheit.
תּוּב *a.* 1. *pf.* תָּב Gn 18, 33 zurückkehren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* תָּבַת Ex 4, 7 wieder werden; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֶתּוּב Gn 30, 31 wieder thun. *Pa.* erwidern. *Aph.* 1. *pf.* אָתִיב Nu 25, 11, הָתִיב, אוֹתִיב umkehren machen, wenden; 2. *ipf.* יָתִיב Nu 5, 7 vergelten; 3. *pf.* 3 *pl.* אָתִיבוּ Nu 13, 26 erwidern; 4. Einwendung erheben. *Ittaph.* 1. *pf.* אִתָּתַב Gn 42, 28, אִתּוֹתַב zurückgegeben werden, zurückgebracht werden; 2. wiederhergestellt werden; 3. vergolten werden; 4. *pt.* מִתָּתַב Jes 53, 7 Antwort erhalten; 5. widerlegt werden.
תּוּב (Est II 1, 7) *a.* ferner, wieder.
תּוּבָא *a. m., c. s.* תּוּבֵיהּ Jes 19, 14 Auswurf.
תּוּבָא Ortsname.
תּוּבְיָה Flussname.
תּוּבָן *a.* ferner, wieder.
תּוּבְרוֹת *h. f. pl.* Zugschnur (?).
תּוּדָה männl. Personenname (s. תַּדַּי).
תּוֹדְתָא (Nu 7, 12) *a. f.* Dankopfer.
תָּוָה *h. Pi.* Zeichen machen.
תְּוַהּ (Gn 27, 33) *a.* 1. erschrecken, sich entsetzen; 2. unruhig sein.
תְּוָהּ *h. m.* Angst, Entsetzen.
תְּוָהָא (Gn 27, 33) I *a. m.* dass.
תְּוָהָא II *a. m.* Reue.
תַּוְהָא Flussname.
תּוֹהוּ *h. m.* Erstarrung, Öde.
תְּוָהוּת *h. f.* Reue.
תַּוְהוּתָא *a. f., c.* תַּוְהוּת Dt 28, 67 (MS תְּוָהַת) Entsetzen.
תּוֹחֶלֶת *h. f.* Hoffnung.

תְּוַי Flussname.
תַּוָךְ Ortsname.
תָּוֶךְ *h. m.* Mitte.
תּוֹךְ *h. m.* 1. Innenseite, Inneres; 2. תּוֹךְ, בְּתוֹךְ während. תּוֹךְ כְּדֵי innerhalb der Dauer von; 3. מִתּוֹךְ infolge. מִתּוֹךְ שֶׁ da ja. מִתּוֹךְ כָּךְ deshalb.
תָּוַךְ *h. Pi.* die Mitte bilden.
תּוֹךְ schallnachahmendes Wort für das Geräusch von kochendem Gemüse.
תּוּךְ *a.* verletzen. *Itpe.* beschädigt werden.
תּוּכָא *a. m.* Schaden.
תּוֹכֵחָה *h. f.* Zurechtweisung.
תּוֹכֵיחְתָא *a. f., ind.* תּוֹכֵיחָא Mi 6, 2 dass.
תּוֹלֵדָה *h. f.* 1. Erzeugnis; 2. Unterart.
תּוֹלְדוּתָא *a. f., c. s.* תּוֹלְדוּתֵיהּ Est II 3, 3 (MS תּוֹלְדָתֵיהּ) Geburt.
תּוֹלַדְתָּא *a. f., pl. c.* תּוֹלְדַת Gn 5, 1 Entstehung; 2. Geschlecht.
תּוֹלָנָא, תּוֹלַעְנָא *a. m.* kermesfarben, purpurn.
תּוֹלַעַת *h. f.* Wurm.
תּוֹלַעְתָּא (Dt 28, 39) *a. f.* dass.
תּוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
תּוּמָא *a. m., pl.* תּוּמֵי Nu 11, 5 dass.
תּוֹמָן *h. m.* Achtelmass.
תּוּמַנְתָּא *a. f.* dass.
תּוּמַרְתָּא s. תְּמַרְתָּא.
תּוּן *a.* ihr (= אַתּוּן).
תַּוְנָא *a. m., pl. d.* תַּוְנַיָּא Dt 32, 25 Gemach, Kammer.
תּוֹסְפָאָה *a. m.* 1. Hinzufüger; 2. Tosephtakundiger (?).
תּוֹסֶפֶת, תּוֹסָפָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. Hinzugefügtes; 3. Zusatztradition zur Mischna.
תּוֹסֶפְתָּא *a. f.* dass.
תּוֹעֵבָה *h. f.* Abscheu, Greuel.
תּוֹעֵיבְתָּא *a. f., ind.* תּוֹעֵיבָא Lv 18, 22 dass.
תּוֹף *h. m., pl.* תֻּפִּים Pauke.
תּוֹפֶת Ortsname.

תּוֹצָאוֹת *h. f. pl.* Unterarten.
תּוֹקֶף *h. m.* 1. Macht; 2. Stärke.
תּוּר *h.* durchspähen.
תּוּר *a. Pa.* wecken.
תּוֹר I *h. m.* Stier, Ochs. ראש תּוֹר Ausläufer eines Grundstücks.
תּוֹר II *h. m.* Turteltaube.
תּוֹרָא *a. m.* 1. *ind.* תּוֹר Lv 4, 3 Stier, Ochs; 2. 2 K 12, 10 l. mit MS חוֹרָא.
תּוּרָא *a. m.* 1. Ex 28, 32 Schnur; 2. Rand.
תַּוָּרָא *a. m.* Ochsentreiber.
תּוֹרְבָּלָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochs.
תּוֹרָה *h. f.* 1. Gesetz; 2. Gesetzrolle; 3. heilige Schrift.
תּוֹרִיתָא *a. f.* Gestalt, Form.
תּוֹרֶן *h. m.* Mastbaum.
תּוֹרָנִיתָא *a. f.* Cypresse.
תּוֹרֶף I *h. m.* Scham.
תּוֹרֶף II *h. m.* das Wesentliche eines Dokuments (die Ausfüllung des Formulars).
תּוֹרְתָא *a. f.* 1. Lv 22, 28 Kuh; 2. Personenname; 3. בֵּי תּוֹרְתָא Ortsname.
תּוֹרְתָיָא *a. m.* aus Be Torta.
תּוֹשָׁב *h. m.* 1. festsitzend; 2. גֵּר תּוֹשָׁב Beisass, auf israelitischem Gebiet wohnhafter Nichtisraelit.
תּוֹת *a.* 1. *c. s.* תּוֹתֵיה Est II 1, 2 (MS תּוּתֵיה) unter; 2. anstatt.
תּוּת *h. m.* 1. Maulbeere; 2. Maulbeerbaum.
תּוּתָא *a. m.* dass.
תּוֹתָב *h. m.* angesetzt. שֵׁן תּוֹתֶבֶת falscher Zahn.
תּוֹתָבָא *a. m.* 1. festsitzend; 2. *c. s.* תּוֹתָבֵיהּ Ex 22, 26 (MS תּוּתָבֵּיהּ), *pl. c. s.* תּוֹתָבַנָא Jos 9, 13 Praet., Gewand; 3. *d.* תּוֹתָבָא Ex 12, 45 Beisasse.
תּוֹתָבוּתָא *a. f., c.* תּוֹתָבוּת Gn 37, 1 Fremdlingsaufenthalt.
תּוֹתַבְתָּא I *a. f., c. s.* תּוֹתַבְתְכוֹן Ez 16, 3 (MS תּוֹתָבוּתְכוֹן) dass.
תּוֹתַבְתָּא II *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.
תּוֹתֵי *a.* 1. unter; 2. anstatt.
תּוֹתְרָא *a. m.* 1. Fessel; 2. besudelte Schafwolle.
תּוֹתְרָן *h. m.* mit Schnupfen behaftet (?).
תְּזָזִית *h. f.* Verwirrung.
תוקיטא (KohR 7, 26, Ausg. Pes.) l. תַּזְקִיפָא *a. m.* Hinterhalt.
תָּחַב *h.* stecken, hineinstecken.
תַּחְבּוּלוֹת *h. f. pl.* ausgesonnener Scherz (Scheinkampf).
תְּחוּם *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet.
תְּחוּמָא (Nu 34, 4) *a. m.* dass.
תְּחוֹת *a.* 1. *c. s.* תְּחוֹתוֹהִי Lv 15, 10 unter. מִתְּחוֹת Gn 1, 9 von unter; 2. *c. s.* תְּחוֹתַהּ Gn 2, 21 anstatt.
תַּחְוָתָא *a. f.* eine Vogelart.
תְּחוֹתֵי *a.* 1. unter; 2. anstatt. S. תְּחוֹת.
תָּחַח *h., pt.* תּוֹחֵחַ locker.
תְּחִיָּה *h. f.* Auferstehung.
תְּחִיּוּתָא, תְּחִיָּתָא *a. f.* dass.
תָּחַל *h.* (v. תְּחִלָּה) *Hi.* anfangen.
תְּחַל *a. Aph.* dass.
תַּחְלָא *a. m.* unreife Dattel.
תַּחֲלוּאִים *h. m. pl.* Krankheit.
תַּחְלוּסָא s. תַּחְלֵי.
תַּחְלֵי *a. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
תַּחֲלִיפָא männl. Personenname.
תָּחַם *h. Pi.* begrenzen, die Grenzen bezeichnen.
תְּחַם *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּתַחֵים Ex 19, 12 dass.; 2. *pt. pass. pl. f.* מְתַחֲמָן Ex 28, 14 an den Enden anbringen.
תַּחְמַדְתָּא (Est II 1, 1, MS חֲמִידְתָא) *a. f.* Wohlgefallen.
תַּחְמוּדָא *a. m., pl. c.* תַּחְמוּדֵי Mi 7, 3 Gelüst.
תַּחְמוּדְתָא *a. f.* dass.
תַּחְנָה männl. Personenname.
תַּחֲנוּנִין (Est II 5, 1, MS תַּחֲנוּנִים) *a. m. pl.* Flehen.

תַּחַף s. תָּחַב.
תַּחְפַּנְחֵס (Jes 30, 4) Ortsname.
תַּחֲרוּת h. f. Streit.
תַּחֲרוּתָא (Hb 1, 3) a. f. dass.
תַּחַשׁ h. m. eine Tierart (von den Rabbinen nicht gekannt).
תַּחְשׁוֹן h. m. Quäler (?).
תַּחַת h. unter.
תַּחְתָּא a. לְתַחְתָּא Dt 28, 13 unten, herunter.
תַּחְתָּאָה (Jos 15, 19) a. m. unterer.
תַּחְתּוֹן h. m. dass. זְקַן הַתּ' Schamhaar.
תַּחְתּוֹנִיּוֹת h. f. pl. Unterleibsleiden.
תַּחְתִּית h. f. Untersatz.
תוּטִּינְי männl. Personenname.
תַּי (= תְּהֵי) s. הֲוָה.
תֵּיא. וְתֵיא (= וְאָתְיָא) s. אֲתָא.
תַּיְאָבוֹן h. m. Begierde.
תְּיאָה, תְּיָה h. f. Wurzel von Hahnenfuss (*Ranunculus*).
תֵּיבָה h. f. 1. Kasten, Lade; 2. Arche; 3. Wort.
תֵּיבוּתָא a. f. 1. Ex 2, 3 (MS תֵּיבְתָא) Kasten; 2. Gn 6, 14 (MS תֵּיבְתָא) Arche.
תֵּיבְתָא a. f., s. תֵּיבוּתָא.
תֵּיהָא a. m. בַּת תֵּיהָא Saugrohr (?).
תָּיו Name des 22. Buchstaben im hebr. Alphabet.
תְּיוּבָא a. m. Auswurf.
תְּיוּבְתָּא a. f. 1. Ct 5, 5 Umkehr, Busse; 2. Jer 12, 5 Ven. 1517 Antwort; 3. Widerlegung; 4. pl. c. s. תְּיוּבָתְהוֹן Jer 5, 6 (Ven. 1517 תְּיוּבְתְּהוֹן) Entartung.
תְּיוּבְתָּא a. f., c. s. תְּיוּבְתִּיךְ Gn 3, 16 Begehren.
תְּיוֹם h. m. Zwilling.
תְּיוֹמָא a. m., pl. תְּיוֹמִין Gn 25, 14 dass.
תְּיוֹמֶת h. f. Zwilling.
תְּיוֹמְתָּא a. f. dass.
תֵּיַטְרוֹן x. m. (θέατρον) Theater.
תֵּיל s. תִּלָּא.
תִּינוֹק h. m. Knabe, Kind.

תִּינוֹקֶת h. f. Mädchen.
תֵּינַח 1. תְּנַח, s. נוּחַ.
תֵּינְתָא (Ri 9, 10 Praet.) a. f., pl. תֵּינִין Dt 8, 8 1. Feige; 2. Feigenbaum.
תֵּיקוּ (תְּקוּ = תְּקוּם, ipf. 3 f. sg. v. קוּם) a. 1. es bleibt; 2. es bleibt unbeantwortet.
תִּיקָא I (Dt 22, 8) a. m. Geländer.
תִּיקָא II s. תֵּיקָא.
תִּיר h. m. wach.
תַּיָּר h. m. Späher, Kundschafter.
תַּיָּרָא a. m. dass.
תֵּירָא a. m. Paar (Joch Ochsen).
תֵּירוּכִין (Thr 1, 1, nicht MS) a. m. pl. Verstossung.
תֵּירוּמָא a. m., pl. c. תֵּירוּמֵי Ez 27, 6 Balken.
תֵּירוּסָא x. m. Widerspenstigkeit.
תֵּירוּצָא a. m. Gradheit, Gerechtigkeit.
תִּירוֹשׁ h. m. Most.
תַּיִשׁ h. m. Ziegenbock.
תֵּישָׁא a. m., pl. d. תֵּישַׁיָּא Gn 30, 34 dass.
תֵּישָׁה h. f. Ziege.
תֵּיתוֹרָא a. m. Brücke.
תַּכָּא a. m. Tisch.
תִּכְבּוֹסֶת h. f. Waschung.
תַּכְבְּרָא (1 S 25, 18) a. m. Braten mit Füllung.
תִּכָּה h. f., pl. תִּכִּין Stich.
תִּכְלִילְתָּא (Ex 28, 28) a. f., ind. תַּכְלָא Ex 25, 4 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.
תְּכִיף a. בַּת' Nu 6, 9 1. plötzlich; 2. unversehens.
תְּכִיפָה h. f. 1. unmittelbare Aufeinanderfolge; 2. Verbindung.
תַּכָּכָא a. m. Zernager (Motte).
תְּכַל a. vertrauen.
תְּכֵיל, תְּכוֹל a., pf. 1 sg. תִּכְוֹלִית Gn 43, 14 (MS תְּכֵילִית), pt. f. תַּכְלָא Ex 23, 26 kinderlos werden, kinderlos sein. *Pa.* pt. f. מְתַכְּלָא 2 K 2, 19 kinderlos machen, töten. *Aph.* ipf. 2 sg. m.

תַּתְכֵּיל Dt 32, 25 dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* אַתְכֵּילוּ Gn 31, 38 Fehlgeburt haben.

תַּכְלָא (תְּכָלָא) *a. m.* Kinderlosigkeit.

תִּכְלָא I *a. m.* 1. Motte; 2. Verderbnis; 3. Schmerz.

תִּכְלָא II s. תבלטירין.

תִּכְלָא III *a. m.* Vertrauen, Sicherheit.

תַּכְלוּתָא *a. f., ind.* תַּכְלוּ Jes 47, 8 Kinderlosigkeit.

תַּכְלִית *h. f.* 1. Ende; 2. Endzweck.

תִּכְלָנָא *a. m.* Hoffnung.

תְּכֵלֶת *h. f.* 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.

תוּכְמִידָא (PesR 23)?

תְּכַן *a. Pa.* bereiten. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַתְכֵּינוּנוּן Jes 48, 5 (MS אַתִיכוּנוּן) dass.

תְּכַם *a.* stampfen.

תַּכְסִים s. טַכְסִים.

תַּכְסִיתָא *a. f.* Hülle.

תכספית (?) *x. f.* Schaar.

תָּכַף *h.* 1. einander anschliessen; 2. nacheinander treffen. *Hi.* anschliessen.

תְּכַף *a.* dass.

תֵּכֶף *h. m.* תּ׳ לְ unmittelbar nach.

תַּכְרִיךְ *h. m.* 1. Bündel; 2. *pl.* Sterbekleid.

תַּכְרִיכָא *a. m.* 1. *pl.* תַּכְרִיכִין Ez 27, 16 Gewand; 2. *pl.* Sterbekleid.

תַּכְשִׁיט *h. m.* 1. Putz, Schmuck; 2. schönes Gewand.

תַּכְשִׁיטָא *a. m., pl.* תַּכְשִׁיטִין Ru 3, 3 dass.

תִּכְּתָא *a. f., pl. d.* תִּכַּיָּא Ex 28, 14 Kette.

תֵּל *h. m., pl.* תִּלִּים 1. Haufen; 2. Steinhaufen.

תִּלָּא *a. m.* 1. *ind.* תֵּיל Dt 13, 17 dass.; 2. תֵּל אַרְזָא Ortsname.

תְּאָלָא *a. m.* eine Palmenart.

תְּלָא *a.* 1. *pt. pass. pl.* תְּלַן Dt 28, 66 hängen, aufhängen; 2. sich stützen; 3. erheben; 4. zwingen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְּלִיוּן Est II 2, 23 gehenkt werden; 2. hingehalten werden; 3. sich erheben.

תְּלָא. תּ׳ אִילָן *h. m.* Frettchen.

תַּלְבּוּשׁ (תַּלְבִּישׁ) Ortsname.

תַּלְגָּא *a. m.* 1. Schnee; 2. Erkältung.

תָּלָה *h.* 1. hängen, aufhängen; 2. anhängen, abhängig machen; 3. in der Schwebe halten. אָשָׁם תָּלוּי Schuldopfer wegen zweifelhafter Vergehung; 4. erheben. *Ni.* 1. gehenkt werden; 2. abhängig gemacht werden.

תְּלָה s. תְּלַח.

תִּלְהָא s. תִּלְחָא.

תְּלוּי *h. m.* Henkel.

תִּלּוּי *h. m.* Erhebung.

תָּלוּי *h. m.* Darübergeschriebenes.

תְּלוֹל *h. m.* Warze.

תְּלוּלִית *h. f.* Haufen.

תְּלוּת *h. f.* Darübergeschriebenes.

תְּלוּתָא *a. f.* Drängen.

תְּלַח *a.* sich spalten. *Itpe.* dass.

תִּלְחָא *a. m.* Stück.

תְּלִי *h. m.* Henkel.

תַּלְיָא *a. m.* Pflock.

תְּלִיָּה *h. f.* 1. Aufhängen; 2. Zweifel.

תִּלִּים *h. m. pl.* Psalmbuch.

תְּלֵיסַר *a. m., f.* תְּלֵיסְרֵי dreizehn.

תְּלִישָׁה *h. f.* Abreissen.

תְּלִיתָאָה (Gn 2, 14) *a. m., f. d.* תְּלִיתַיְתָא Nu 2, 24 dritter.

תְּלַל *a., pt. pass.* תְּלִיל erhaben.

תָּלַם *h. Hi.* Furchen ziehen.

תֶּלֶם *h. m.* Furche.

תַּלְמָא *a. m.* dass.

תַּלְמָא *x. m.* (τολμηρός) verwegen (?).

תַּלְמוּד *h. m.* 1. Belehrung. תַּלְמוּד לוֹמַר Belehrung (der Schrift) ist zu sagen; 2. Gesetzeslehre; 3. Gesetzesstudium; 4. Gesetzeskunde; 5. Erörterung der Mischna; 6. (später) Bezeichnung von Schriftwerken, welche diese Erörterung mitteilen.

תַּלְמוּדָא (Ct 1, 2) *a. m.* dass.

תַּלְמַי männl. Personenname.

תַּלְמִיד *h. m.* Schüler. תּ׳ חָכָם Gelehrter.

תַּלְמִידָא *a. m., pl. c.* תַּלְמִידֵי 2 K 2, 15 Schüler.
תַּלְמִיוֹן männl. Personenname.
תַּלְמִיוּתָא *a. m.* Furchenziehen (?).
תַּלְמִית (?) *h. f.* Furche.
תַּלְמוּסָא *x. m.* (τόλμησις) Kühnheit.
תּוּלְפִּין *x. m. pl.* (θάλασσαι) Meerpurpur (?).
תַּלְפִּים *x. m.* (θαλάσσιος) Seemann.
תְּלַסַּר (Jes 37, 12) Ortsname.
תְּלַע *h. Hi.* 1. wurmfrässig werden; 2. Würmer ablesen.
תְּלַע I *a. Aph.* dass.
תְּלַע II s. תְּלַת.
תְּלַעְבָא (Jes 28, 11, MS תּוּלַעְבָא) *a. m.* Spott.
תְּלַשׁ *h.* ausreissen, abreissen. *Ni.* losgerissen werden.
תְּלַשׁ *a., pt. pass.* תְּלִישׁ Ex 22, 31 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְּלַשׁ Sac 14, 4 losgerissen werden.
תְּלַת (Gn 11, 15) *a. m., f.* תְּלָתָא drei. תְּלָתֵי die drei. תְּלָתִין Ex 26, 8 dreissig. תְּלָתָא dritter Wochentag (Dienstag).
תְּלַת *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg. m.* תְּתַלֵּית Dt 19, 3 in drei Teile teilen; 2. *inf. c.* תַּלָּתוּת Gn 38, 24 zum dritten Male wiederholen.
תְּלָתָא, תַּלְתָּא *a. m.* 1. *d.* תַּלְתָּא 2 K 11, 5 Drittel; 2. dreijährig.
תַּלְתּוּל *h. m.* Warze.
תַּלְתּוּתָא *a. f.* 1. *c.* תַּלְתּוּת Nu 15, 6 Drittel; 2. Dreijährigkeit.
תַּלְתּוּתָא *a. f., c.* תַּלְתּוּת 1 S 20, 19 Verdreifachung. S. תְּלַת.
תלתכים (jMeg 74ª, Ausg. Ven. תלתסים) l. תַּלְפִּים.
תַּלְתַּלִּים *h. m. pl.* Hügel.
תִּלְתָּן *h. m.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).
תַּלְתְּסַר Ortsname.
תָּם *h. m.* 1. unschädlich (nicht als stössig bekanntes Tier); 2. unversehrt.
תַּם *a.* dort.
תֻּמָּא *a. m.* 1. *pl. c. s.* תֻּמֵּיהוֹן 2 S 15, 11 (Ven. 1517 תּוּמֵּיהוֹן) Unschuld; 2. *pl. d.* תֻּמַּיָּא Ex 28, 30 Bestandteil des hohepriesterl. Loses.
תְּמָא *a. m.* eine Vogelart.
תֶּמֶד *x. m.* (*temetum*) Tresterwein.
תָּמַד *x. Pi.* 1. Tresterwein aufgiessen; 2. mischen. *Ni.* gemischt werden.
תָּמַהּ *h.* sich wundern, staunen. *Hi.* Staunen erregen.
תְּמַהּ I *a., pf.* 3 *pl.* תְּמַהוּ Hb 3, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִתְמְהוּן Ez 32, 10 Ven. 1517 dass. *Aph.* 1. *pt.* מַתְמַהּ Jer 12, 5 Ven. 1517 dass.; 2. als Frage hinstellen.
תְּמַהּ II *a. Pa.* verdünnen.
תִּמְהָא I *a. m., ind.* תְּמַהּ Est II 10, 1 Steuer (?).
תִּמְהָא II *a. m.* 1. *ind.* תֵּימַהּ Jer 5, 30 Staunen, Verwunderung; 2. Wunder.
תִּמָּהוֹן *h. m.* Staunen.
תִּמְהָתָא *a. f.* 1. Staunenerregendes; 2. s. תַּמְחָתָא.
תמוה s. תְּמִיר.
תמוז (Ct 1, 7) Name des vierten Monats.
תַּמּוּזָא *a. m.* 1. Ez 8, 14 Ven. 1517 Name eines Abgotts; 2. männl. Personenname.
תְּמָוָן (Jes 13, 21) *a. f. pl.* eine Tierart.
תְּמוּקָה, תְּמוּפָה absichtl. Veränderungen v. תְּמוּרָה.
תִּמּוּר *h. m.* Emporsteigen.
תְּמוּרָא *a. m.* Wimper.
תְּמוּרָה *h. f.* 1. Vertauschung; 2. Name eines talmud. Traktats.
תְּמוּרְתָא *a. f.* Wimper.
תַּמּוּת *h. f.* 1. Unschädlichkeit; 2. Unversehrtheit.
תְּמוּתָה *h. f.* sterbend.
תַּמְחוּי *h. m.* 1. Schüssel; 2. Sammelstelle für Naturalgaben an Arme; 3. *pl.* תַּמְחוּיוֹת Vertiefung am Joch für den Nacken der Ochsen.
תַּמְחָתָא *a. f.* Abfall (von Bast).

תימיטינוס l. דִּמִיטָנוֹס.
תָּמִיד *h. m.* 1. das tägliche Opfer im Tempel; 2. Name eines Mischnatraktats.
תְּמִידָא (Koh 10, 17) *a. m.* dass.
תָּמִיהַּ *h. m.* staunend.
תְּמִיהָא *a. m., f.* תְּמִיהָא Est II 1, 3 (MS תְּמִיהָא) dass.
תָּמִים *h. m.* makellos.
תְּמִימָא *a. m.* redlich.
תְּמִימוּת *h. f.* Redlichkeit.
תְּמִימוּתָא (Est II 8, 13) *a. f.* dass.
תְּמִינָאָה (Lv 9, 1) *a. m., f. d.* תְּמִינֵיתָא Lv 25, 22 achter.
תְּמִיר *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern.
תְּמַךְ *a. Pa.* festhalten.
תַּמְכָּה *h. f.* Möhre (*Daucus Carota*)?
תַּמְכְּתָא *a. f., ind.* תַּמְכָּה (Ct 2, 9, MS תַּמְכָה) dass.
תְּמָלִי (2 S 3, 17) *a.* gestern.
תמליון s. תַּלְמִיּוֹן.
תֵּימָלְיוֹס *x. m.* (θεμέλιος) Grundstein.
תימליוסים l. תֵּימָלְיוֹסִים *x. m.* (θεμελίωσις) Fundament.
תָּמַם *h. Pi.* 1. vollkommen machen; 2. redlich verfahren.
תַּמָּן (Gn 2, 8) *a.* dort.
תַּמְנֵי (Gn 5, 4), תְּמָנֵי *a. m., f.* תְּמָנְיָא Nu 29, 19 acht. *d.* תּוּמַנְתֵּי die acht. תְּמָנַת עֲסַר Gn 14, 14 achtzehn. *pl.* תְּמָנַן Gn 35, 28 achtzig.
תַּמְנֵיסַר *a. m.* achtzehn.
תַּמְנֵיסְרָאָה *a. m.* achtzehnter.
תְּמָנְתָּא s. תּוּמַנְתָּא.
תִּמְנַת Ortsname.
תַּמְצִית *h. f.* Zurückgebliebenes, Rest.
תָּמַר *h. Pi.* emporsteigen.
תָּמָר *h. m.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
תַּמְרָא *a. m., ind.* תְּמַר Ct 2, 12 (MS תְּמַר) dass.
תְּמָרָה *h. f.* 1. dass.; 2. Zweig.
תִּימָרָה (תְּמָרָה) *h. f.* Rauchsäule.
תַּמְרוּקָא *a. m.* Salben.
תַּמְרוּרִים *h. m. pl.* Bitterkeit.
תְּמַרְתָּא *a. f.* 1. Dattelpalme; 2. Dattel.

תְּנָא I *a.* 1. *pf.* תְּנָא 2 S 20, 10 (MS תְּנָא) wiederholen, zum zweiten Mal thun; 2. als Rechtstradition mitteilen, lehren. תָּנֵי er lehrt; תָּנוּ רַבָּנַן unsere Lehrer lehrten; תַּנְיָא es ist gelehrt worden (Ausdrücke zur Einführung von Traditionen ausserhalb der Mischna). תְּנַן, תְּנֵינַן wir haben gelehrt (zur Einführung eines Mischnasatzes). *Pa.* erzählen, verkündigen. *Aph.* lehren. *Itpe. pf.* אִתְּנִי Gn 41, 32 (MS *Itpa.* אִתַּנִּי) wiederholt werden. *Itpa.* erzählt werden.
תְּנָא II *a. Pa.* verändern.
תְּנָא III *a. Aph.* verabreden.
תַּנָּא *h. m.* Traditionskundiger.
תַּנָּאָה *a. m.* dass.
תְּנָאָה *a. m.* 1. Bedingung; 2. Verabredung.
תְּנֻבָּא *a. m.* Abspannung, Schwäche.
תָּנָה *h. Hi.* verabreden.
תָּנוֹיָא *a. m.* Traditionskundiger.
תְּנוּיָא *a. m.* 1. Traditionskunde; 2. Gespräch; 3. Spottrede.
תַּנּוּר *h. m.* Backofen.
תַּנּוּרָא *a. m., ind.* תַּנּוּר Gn 15, 17 dass.
תנח. אִתְּנַח s. אֲנַח.
תַּנְחוּם *h. m.* 1. *pl.* תַּנְחוּמִין Tröstung; 2. männl. Personenname.
תַּנְחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* תַּנְחוּמִין Gn 50, 21 Tröstung; 2. männl. Personenname.
תַּנְחוּמְתָא *a. f., pl. c. s.* תַּנְחוּמָתָהָא Jes 66, 11 (MS תַּנְחוּמָהָא) Tröstung.
תַּנְחָתָא (Ez 2, 10) *a. f.* Seufzen.
תַּנְיָא s. תְּנָא I.
תַּנָּיָא s. תַּנָּאָה.
תַּנִּין *h. m.* grosse Schlange.
תַּנִּינָא *a. m.* 1. Ex 7, 9 dass.; 2. *pl. d.* תַּנִּינַיָּא Gn 1, 21 Seeungeheuer.
תִּנְיָנָא (Gn 2, 13) *a. m., f. d.* תִּנְיֵיתָא Ex 1, 15 zweiter.
תִּנְיָנוּת (Nu 10, 6) *a.* zum zweiten Mal.
תִּנְיָנוּתָא *a. f.* Wiederholung, zweites Mal.

תִּנְיָנִיתָא (Jes 42, 2, MS תִּנְיֵיתָא) *a. f.* ein zweites Mal.

תְּנַן *a. Pa. pf.* תַּנֵּן Ex 19, 18, *pt. m. pl. d.* מְתַנְּנַיָּא Jes 7, 4 rauchen.

תְּנָנָא, תְּנָנָא (Ex 19, 18) *a. m., ind.* תְּנַן! Gn 15, 17, Ri 20, 38 Praet., *c. s.* תְּנָנֵיה Ex 19, 18 Rauch.

תנופולין (EchR 1, 5) l. מְטְרוֹפוֹלִין.

תִּיסַבְרָא, תִּיסַוְרָא *x. m.* (θησαυρός), *pl. h.* תִּיסַבְרִיוֹת, תִּיסַבְרִין, *a.* תִּיסַבְרִין, תִּיסַבְרָן Schatz.

תַּסִּיל *h. m.* eine Taubenart.

תַּסִּילָא *a. m.* dass.

תְּסִיסָה *h. f.* Gähren.

תָּסַס *h.* 1. gähren; 2. sprudeln.

תְּסַס *a.* dass.

תִּסְפּוֹרֶת *h. f.* Scheeren.

תִּסְפַּרְתָּא *a. f.* dass.

תַּסְקוּפָא *a. m.* 1. *pl. c.* תַּסְקוּפֵי Dt 22, 14 Ränke; 2. Schickung.

תִּסְקַפְתָּא *a. f., ind.* תִּסְקַפָא Ri 14, 4 Schickung, Geschick.

תְּעָא *a.* irren. *Aph.* irre führen.

תָּעַב I *h.* abscheulich sein. *Pi.* 1. verabscheuen; 2. für abscheulich erklären. *Pu.* verabscheut werden.

תָּעַב II s. תָּאַב.

תְּעַב *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַתְעֵיבְתְּ Ez 16, 52 abscheulich handeln.

תַּעֲבוּרְא *a. m., ind.* תַּעֲבוּר Jes 9, 18 Grimm.

תָּעָה *h.* irren.

תַּעֲלָא *a. m., pl.* תַּעֲלִין Thr 5, 18 Fuchs.

תַּעֲנוּג *h. m.* Vergnügen.

תַּעֲנִית *h. f.* 1. Fasten; 2. Name eines talmud. Traktats.

תַּעֲנִיתָא (Jes 58, 6 Soc 59) *a. f., ind.* תַּעֲנֵי Jo 1, 14 (MS תַּעֲנֵי), *pl.* תַּעֲנָן Jes 58, 4 Soc 59 Fasten.

תַּעַר *h. m.* Rasiermesser.

תַּעֲרוֹבֶת *h. f.* 1. Vermischung; 2. Verwechselung.

תְּפָא *a., imp.* תְּפִי 2 K 4, 38 auf den Herd setzen.

תַּפָּא (Ex 15, 20) *a. m.* Tamburin.

תַּפְּדַי männl. Personenname.

תַּפּוּחַ *h. m.* 1. Apfel; 2. runder Haufen.

תַּפּוּחָא *a. m., pl. c.* תַּפּוּחֵי Ct 2, 5 Apfel.

תַּפּוּס *h. m.* Sattelbügel.

תְּפוּסָה s. תְּפִיסָה.

תָּפַח *h.* schwellen, aufgehen. *Ni.* anschwellen.

תְּפַח *a.* dass. *Itpe.* genesen.

תַּפִּי *h. m.* Kanne.

תַּפְיָא, תִּיפָיָא *a. m.* Kochherd.

תֻּפִינִים *h. m. pl.* (*bibl.*) eine Art Kuchen.

תְּפִינִין *a. m. pl., c.* תְּפִינֵי Lv 6, 14 dass.

תְּפִיסָה *h. f.* 1. Ergreifen, Angreifen; 2. Besitztum.

תְּפִירְתָּא *a. f.* Naht.

תְּפִישָׁה s. תְּפִיסָה.

תָּפַל I *h.* albern reden.

תָּפַל II s. טָפַל.

תְּפַל *a. Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתַּפַּלוּ Dt 1, 1 albern reden.

תָּפֵל I *h. m.* ungesalzen.

תָּפֵל II s. טָפֵל.

תַּפְלָא s. טַבְלָא.

תִּפְלָה *h. f.* 1. Albernheit; 2. Albernes.

תְּפִלָּה *h. f.* 1. Gebet; 2. *pl.* תְּפִלִּין beim Gebet anzulegende Kapsel mit Gesetzesabschnitten.

תַּפְלֻגְתָּא *a. f.* Streit, Meinungsverschiedenheit.

תַּפְלוּת *h. f.* Albernheit.

תְּפִלְּתָא *a. f., pl.* תְּפִלִּין Ex 13, 16, Ct 8, 3 Gebetskapsel.

תַּפְנוּק *h. m.* Vergnügung.

תַּפְנוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* תַּפְנוּקֵי Gn 49, 20 Leckerbissen.

תַּפְנִים Ortsname.

תָּפַס *h.* 1. ergreifen; 2. in Besitz nehmen; 3. tadeln; 4. an etw. haften. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* haften lassen.

תְּפַס *a.*, *inf.* מִתְפּוֹס Est II 3, 8 (MS מִתְפּוֹס) ergreifen. *Itpe.* *pt.* מִתְּפַס (Koh 11, 4, MS מִתְּפַס) ergriffen werden.
תְּפַף *a.* ausspeien.
תַּפְקִיד *h.* *m.* 1. Heimsuchung, Begattung; 2. Befehl.
תַּפְקְדָא *a.* *m.* Deposit, in Verwahrung Gegebenes.
תַּפְקֵידְתָא (Dt 6, 1) *a.* *f.* Befehl.
תַּפְקָן männl. Personenname.
תָּפַר *h.* zusammennähen.
תְּפַר *a.* dass.
תֶּפֶר *h.* *m.* Naht.
תָּפַשׂ s. תָּפַס.
תַּפְשִׁיחָא *a.* *m.* Abspalten.
תַּפְשִׁיטָא *a.* *m.* Bestimmtheit.
תַּפִּית *x.* *m.* (τάπης) Teppich.
תוצינוש l. **תִּיצִינוּשׁ** Name eines Flusses (*Ticinus*).
תִּיק *x.* *m.* (θήκη) 1. Scheide; 3. Behältnis.
תִּיקָא *x.* *m.* dass.
תְּקִי? (Ct 8, 3) *x.* Oberschwelle.
תְּקַפְּתִיתָא *a.* *m.* rissiges Feld (?).
תִּקְוָה *h.* *f.* Mass.
תִּקוּלָא (Koh 9, 12, MS תַּקְלָא) *a.* *m.* Falle, Fallstrick.
תִּקוּלְתָא *a.* *f.* Verderben.
תְּקוּמָה *h.* *f.* Bestand. אֶבֶן ת' Stein zur Verhütung des Abortierens.
תְּקוּמְתָא *a.* *f.*, *ind.* תְּקוּמָה Lv 26, 37 dass.
תִּקּוּן *h.* *m.* 1. Verordnung, Einrichtung; 2. Verbesserung; 3. Ordnung.
תִּקּוּנָא *a.* *m.* 1. *c.* *s.* תִּקּוּנֵיה Ex 28, 8 Befestigung; 2. *c.* תִּקּוּן Ex 33, 6 Rüstung; 3. *pl.* *c.* תִּקּוּנֵי Dt 22, 5 Putz, Schmuck.
תְּקוֹעַ Ortsname.
תְּקוּפָה *h.* *f.* Sonnenwende.
תְּקוּפְתָא *a.* *f.*, *c.* תְּקוּפַת Ct 1, 7 dass.
תְּקֵין (Gn 1, 31) *a.* recht.
תְּקִיעָה *h.* *f.* langanhaltender Stoss ins Horn.
תְּקִיעוּתָא *a.* *f.* Hornblasen.

תְּקִיעֲתָא *a.* *f.* 1. Benediktion mit Erwähnung des Hornblasens; 2. Tag des Hornblasens (Neujahr).
תַּקִּיפָא *a.* *m.* 1. *ind.* תַּקִּיף Dt 1, 28 mächtig, stark; 2. *c.* תַּקִּיף Dt 28, 50 hart.
תָּקַל *h.* *Ni.* straucheln.
תְּקַל I *a.*, *ipf.* יִתְקַל Jes 31, 3 (MS *Itpe.* יִתְּקִיל) dass. *Pa.* dass. *Aph.* *pf.* 2 *pl.* אַתְקֵילְתּוּן Ma 2, 8 zu Fall bringen. *Itpe.* *ipf.* 2 *sg.* תִּתְּקִיל Dt 7, 25 straucheln. *Itpa.* *ipf.* 2 *sg.* תִּתַּקַּל Dt 12, 30 (MS *Itpe.* תִּתְּקִיל) zu Fall gebracht werden.
תְּקַל II *a.*, *ipf.* יִתְקוּל Ex 22, 16 wägen, zuwägen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewogen werden.
תַּקְלָא I, **תַּקְלָא** (Ex 10, 7, Lv 19, 14) *a.* *m.* 1. Anstoss, Fallstrick; 2. Verderben.
תִּקְלָא (Ex 38, 26) II *a.* *m.* Sekel (Gewicht u. Münze).
תַּקָּלָה *h.* *f.* Anstoss, Verleitung zur Sünde.
תַּקְלְתָא *a.* *f.*, *pl.* *c.* תַּקְלַת Jes 57, 14 Soc 59 Verderben.
תַּקְלוּתָא *a.* *f.*, *c.* *s.* תַּקְלוּתְכוֹן Jes 50, 11 (Soc 59 תַּקְלַתְכוֹן) dass.
תִּקֵּן *h.* *Pi.* 1. anordnen, verordnen; 2. ausbessern, zurechtstellen; 3. den Zehnten abscheiden. *Hi.* 1. verordnen; 2. rüsten; 3. ordnen.
תְּקַן *a.* *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְתַקְּנוּן Ex 16, 5, *pt.* *pass.* מְתַקַּן Dt 23, 13 zubereiten, herstellen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יְתַקֵּן Dt 22, 5 (MS יִתַּקַּן) ordnen, schmücken; 3. *pt.* *pass.* מְתַקַּן Ri 16, 26 Praet., befestigen; 4. den Zehnten abscheiden. *Aph.* 1. *imp.* *sg.* אַתְקֵין Gn 43, 16 zubereiten, ordnen; 2. *inf.* אַתְקָנָא Nu 10, 33 bereiten, hinstellen; 3. anordnen. *Itpa.* 1. bereitet sein; 2. *pf.* 3 *sg.* *f.* אִתַּקְּנַת 1 K 2, 12, *ipf.* יִתַּקַּן Jes 16, 5 befestigt sein; 3. *ipf.* יִתַּקַּן Dt 22, 5 sich schmücken; 4. sich bessern.

תִּקֵּן *h. m.* richtige Ordnung.

תִּקְּנָא *a. m.* 1. *ind.* תְּקִין Ex 18, 17, *pl.* תְּקִנִין Gn 24, 67, *d.* תְּקִנַיָּא Jos 21, 43 Praet., recht; 2. *ind.* תְּקִין Gn 41, 32 fest.

תַּקָּנָה *h. f.* 1. Verordnung, Bestimmung; 2. Vorteil; 3. Ausbesserung, Besserung.

תַּקַּנְתָּא *a. f.* dass.

תָּקַע *h.* 1. stossen; 2. auf dem Horn blasen; 3. hineinblasen; 4. hineinstecken. *Ni.* 1. hineingesteckt werden; 2. in eine Lage gebracht werden. *Hi.* auf dem Horn blasen lassen.

תְּקַע *a.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְקְעוּן Nu 10, 5 ins Horn stossen; 2. schlagen. *Itpe.* *ipf.* יִתְּקַע Am 3, 6 Soc 59 geblasen werden.

תָּקַף *h.* sich bemächtigen.

תְּקִיף *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תְּקִיפוּ Gn 7, 19, *ipf.* יִתְקַף Gn 44, 18 stark werden; 2. *imp. sg.* תְּקַף Dt 12, 23 stark sein; 3. *pf.* תְּקִיף Gn 47, 20 schwer sein; 4. *pf.* תְּקִיף Gn 4, 5 zornig werden; 5. sauer werden. *Pa.* 1. *imp.* תַּקִּיף Dt 1, 38 stark machen, stärken; 2. befestigen; 3. anstrengen; 4. festhalten. *Aph.* 1. *imp. sg.* אַתְקִיף Ex 4, 4 ergreifen, festhalten; 2. fest anpacken; 3. stark machen; 4. hart machen. *Itpa.* 1. *pf.* אִתַּקַּף Gn 48, 2 sich stark machen, sich anstrengen; 2. *pf.* אִתַּקַּף Ex 7, 13 hart werden.

תָּקְפָּא (Nu 24, 8) *a. m.* 1. *ind.* תְּקוֹף Nu 24, 9 Macht, Stärke, Heftigkeit; 2. *pl. c.* תָּקְפֵּי Dt 32, 13 fester Ort.

תַּקְרוֹבֶת *h. f.* Geschenk.

תִּקְרָבְתָּא, תַּקְרֻבְתָּא (Gn 32, 20) *a. f.*, *ind.* תִּקְרָבָא Jer 51, 59 dass.

תִּקְרָה *h. f.* Gebälk.

תקרקים? (Siphre Dt 234) ein Kleidungsstück.

תַּקְשִׁיט s. תַּכְשִׁיט.

תְּרָא s. תּוֹרָא.

תְּרָא I *a. Aph.* verwarnen.

תְּרָא II *a.* einweichen, wässern. *Itpe.* eingeweicht werden.

תַּרְבָּא (Lv 3, 16) *a. m.*, *c.* תְּרַב Lv 4, 8 Fett.

תרכוכות (EchR 1, 2 Ar.) l. תַּרְבּוּסוֹת, s. תּוּרִיבּוּס.

תַּרְבּוּ. בֵּי ת' Ortsname.

תַּרְבּוּת *h. f.* 1. Zucht; 2. Zähmung; 3. Art.

תַּרְבּוּתָא *a. f.* dass.

תַּרְבְּיָנָא (Nu 11, 12) *a. m.* Erzieher.

תַּרְבְּיָנְתָּא *a. f.*, *c. s.* תַּרְבְּיָנְתֵיהּ (Ru 4, 16, MS תַּרְבְּיָנוּתֵיהּ) Erzieherin.

תַּרְבִּיצָא *a. m.* 1. Hof; 2. Akademie.

תַּרְבִּית *h. f.* Zins (Differenzgeschäft).

תּוּרִיבּוּס *x. m.* (θόρυβος) Lärm.

תַּרְבֵּץ *h. m.* 1. Hof; 2. Teil des Schlundes.

תַּרְבֵּץ *a.* den Hof in Ordnung bringen.

תַּרְבְּקָנָה Ortsname.

תרובתור (?) *h. m.* eine Kohlart.

תָּרַג *h. Hi.* 1. citronenfarbig machen; 2. mit Citronen füttern.

תַּרְגּוּם *h. m.* Übersetzung, insbes. die aram. Übersetzung bibl. Bücher.

תַּרְגּוּמָא *a. m.* dass.

תִּרְגֵּם *h.* übersetzen, bes. im Gottesdienst. *Pass.* übersetzt werden.

תַּרְגֵּם *a.* 1. *pt. pl.* מְתַרְגְּמִין Est II 3, 8 dass.; 2. erklären.

תַּרְגֵּימָא s. טַרְגֵּימָא.

תַּרְגְּמָנָא s. תַּרְגְּמִינָא.

תַּרְגְּמָן *h. m.* Übersetzer, Dolmetscher.

תַּרְגְּמָנָא *a. m.* 1. Est II 7, 5 dass.; 2. Übersetzung.

תַּרְנְסָא *x. m.*, *pl.* תַּרְנְסִין 1 K 5, 23 Floss.

תַּרְדָּא *a. m.* Verrückter (s. תַּרְדִּין?).

תַּרְדָּה männl. Personenname (vgl. *Tiridates*).

תַּרְדְּיוֹן männl. Personenname.

תְּרָדִין *h. m. pl.* Mangold (*Beta vulgaris*).

תַּרְדִּין *a. m. pl.* dass.

תַּרְדֵּמָה *h. f.* tiefer Schlaf.

תְּרָה *h. Hi.* warnen.

תְּרוּגָא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).

תַּרְוָד *h. m.* Löffel.

תָּרוּט s. טָרוּט.

תַּרְוַי s. תְּרֵי.

תְּרוּמָה *h. f.* 1. Entfernung; 2. Priesterabgabe (vom Getreide); 3. *pl.* תְּרוּמוֹת Name eines Mischnatraktats.

תָּרוֹעָיָא *a. m.* Durchbrecher.

תְּרוּעָה *h. f.* Lärmblasen (mit dem Horn).

תָּרַז *h. Hi.* Ausleerung haben. *Ni.* entsetzt sein.

תְּרָזָא *a. m., ind.* תְּרַז Jes 44, 14 (MS תּוֹרַז) eine Baumart.

תְּרַח *a.* 1. *Itpa.* אִתְּתָרַח (= אִתְאָחַר) warten; 2. *pt.* מתריח jBabM 10[d], l. mit Ausg. Ven. מַסָרִית, s. מְסַר.

תִּרְחָא männl. Personenname.

תְּרִיטָא *x. f.* (τρίτη) Drittel (ein Gewicht).

תרטיות l. טְאַטְרִיוֹת, s. תְּאַטְרוֹן.

תרטימר s. טַרְטִימַר.

תְּרֵי *a. m., f.* תַּרְתֵּי zwei. S. תְּרֵין.

תְּרַיָּא *a. m.* 1. die zwei; 2. der zweite Wochentag.

תְּרִיכוּתָא *a. f.* Vertreibung.

תְּרֵין (Ex 26, 38) *a. m., f.* תַּרְתֵּין Gn 32, 22 zwei. *c. s.* תַּרְוֵיהוֹן Gn 2, 35, *f.* תַּרְתֵּיהֵין Ez 23, 13 (Ven. 1517 תַּרְתֵּהֶן). תְּרֵי עֲסַר Ex 15, 27, *f.* תַּרְתָּא עֶסְרֵי Gn 5, 8 zwölf.

תְּרִיַּסְקִי ein medisches Fest.

תְּרֵיסַר *a. m., f.* תְּרֵיסְרֵי zwölf.

תְּרֵיסְרָאָה *a. m.* zwölfter.

תְּרִיעֲתָא s. תְּרְעֲתָא.

תְּרִיצָא *a. m., pl.* תְּרִיצִין Ex 23, 8 grade, redlich.

תְּרִיצָאִית *a.* grade.

תְּרִיצוּת *a.* dass.

תְּרִיצוּתָא *a. f., c.* תְּרִיצוּת 1 K 3, 6 Redlichkeit, Gerechtigkeit.

תְּרִיצְתָא *a. f.* dass.

תֵּירְיָקִי, תֵּירְיָקָא *x. f.* (θηριακή) ein Heilmittel.

תְּרַךְ *a. Pa. pf.* תָּרֵיךְ Gn 3, 24 vertreiben; 2. *imp.* תָּרֵיךְ Nu 23, 7 vertilgen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְּתָרָכוּ Ex 12, 39 vertrieben werden; 2. vertilgt werden.

תרכונתא s. טַרְכְּנוּתָא.

תַּרְכּוֹס *h. m.* Untersatz.

תוריכום l. תּוֹרִיבּוֹס?

תָּרַם *h.* 1. entfernen; 2. die Priesterhebe entrichten.

תרמוד l. תַּדְמוֹר.

תרמודאה l. תַּדְמוֹרָאָה.

תְּרְמִיּוֹת *x. f. pl.* (τούρμα) Reiterabteilung.

תַּרְמִיל, תְּרְמִיל *h. m.* Ranzen.

תַּרְמִילָא *a. m.* 1. *c. s.* תַּרְמִילֵיהּ 1 S 17, 40 (MS תְּרְמְלֵיהּ) dass.; 2. s. אַרְמִילוֹס.

תְּרְמַל *h. m.* dass.

תְּרְמַל *h.* Schoten bekommen.

תְּרְמוֹס *x. m.* (θέρμος) Lupine (*Lupinus termis*).

תְּרְמוֹסָא *x. m.* dass.

תְּרְמְסַר *x. m.* (*thermasarius*) Bademeister.

תְּרְמְסָרָא *x. m.* dass.

תרמצא l. טְרָמָנָא, s. טְרְמָנְמָא.

תְּרְנָא *a. m., c. s.* תְּרְנְהוֹן Jes 33, 23 Mastbaum.

תְּרוּגְנָא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).

תַּרְנְגוֹל *x. m.* Hahn.

תְּרְנְגוֹלָא *x. m., c.* תְּרְנְגוֹל Est II 1, 3, *pl.* תְּרְנְגוֹלִין Est II 1, 3 dass. תְּרְנְגוֹל בָּרָא Wiedehopf.

תַּרְנְגוֹלֶת *x. f.* Henne.

תְּרְנְגוֹלְתָא *x. f.* dass.

תְּרוֹנוֹס *x. m.* (θρόνος) Stuhl.

תְּרוּנְתַּק *x. m.* (τορνοθήκη) Behältnis für den Zirkel (?).

תְּרִיס *x. m.* (θυρεός) 1. Schalter, Klappe (zum Verschluss des Kaufladens); 2. Schild.

תְּרַם *x. Hi.* Schild erheben, streiten.
תְּרַם *x. Aph.* 1. streiten; 2. rüsten.
תְּרִיסָא I (1 S 17, 7) *x. m.* (θυρεός) Schild.
תְּרִיסָא II *x. m.* (θυρίς) Fenster.
תַּרְסִי s. טַרְסִי.
תַּרְסִית, תְּרִיסִית *x. f.* ein Teil der Sandale.
תְּרַע *h. Hi.* Lärm blasen.
תְּרַע *a.* 1. Ri 6, 30 (MS *Pa.* תָּרַע) niederreissen; 2. verderben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* תָּרְעוּ Gn 49, 6 niederreissen; 2. zerschlagen; 3. verderben. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְּרָעַת Jer 39, 2 niedergerissen werden; 2. verderbt werden.
תַּרְעָא I *a. m., ind.* תְּרַע Ex 22, 39 Thür, Thor.
תַּרְעָא II *a. m.* Marktpreis.
תָּרְעָא *a. m., pl. d.* תָּרְעַיָּא 2 K 24, 14 (MS תַּרְעַיָּא) Thürhüter.
תַּרְעוֹמֶת *h. f.* Murren, Einrede.
תַּרְעִיתָא *a. f.* 1. Denken, Sinnen; 2. Ränke.
תְּרַעֲמוּתָא *a. f., c. s.* תְּרַעֲמוּתְהוֹן Nu 17, 25 (MS תְּרַעֲמָתְהוֹן) Murren.
תְּרַעֲמְתָּא *a. f., pl. c.* תְּרַעֲמַת Ex 16, 12 dass.
תְּרַעֲתָא (1 K 11, 27) *a. f.* Riss, Einsturz.
תְּרַף *h. Hi.* verderben.
תְּרַף *a. Aph.* schändlich handeln.
תָּרְפָא *a. m.* בֵּית תּ׳ weibl. Scham.
תָּרְפָּה *h. f.* Verderben.
תַּרְפּוּת *h. f.* 1. Schande; 2. Bezeichnung des heidn. Jahrmarkts.
תַּרְפּוּתָא *a. f.* Verachtung.
תְּרַפְיָה *x. f.* (θεραπεία) Heilung.
תְּרַפְיוֹן *x. m.* dass.
תְּרֵץ *a.* grade machen, grade richten. *Pa.* 1. sich aufrichten; 2. anordnen; 3. zurechtstellen.
תְּרִיצָא s. תְּרִיסָא.
תַּרְקָא s. תַּרְקִי.
תַּרְקַב *x. m.* (τρίκαβος) Mass von drei Kab.
תְּרַקִי (Θρᾴκη) Thracien.
תְּרַקְיָא s. טְרַקְיָא.
תֵּירְקִין *x. m. pl.* (θώραξ) Harnische.
תּוּרְקִין (Spr 7, 6) l. תְּרִיסִין, s. תְּרִיסָא II (?).
תורקלינא s. טְרַקְלִינָא.
תַּרְכּוּשׁ s. תַּרְקוּשׁ.
תרכא s. תַּרְדָּא.
תַּרְשִׁישׁ Ortsname.
תַּרְתֵּין s. תְּרֵין.
תַּרְתֵּיסְרֵי s. תְּרֵיסְרֵי.
תַּרְתַּר *a.* werfen.
תֻּשְׁבַּחְתָּא *a. f.* 1. Ruhm; 2. Dt 31, 19 Lobgesang.
תִּשׁוּב (2 K 1, 8) Ortsname.
תְּשׁוּבָה *h. f.* 1. Busse; 2. Entgegnung.
תַּשְׁוִיתָא *a. f.* 1. Ex 43, 13 Estrich; 2. Teppich, Polster.
תְּשׁוּעַ *h. m.* Neuntel.
תְּשׁוּקָה *h. f.* Begierde.
תַּשׁוּתָא *a. f., c.* תַּשׁוּת Thr 1, 6 Schwäche.
תִּשְׁחוֹרֶת *h. f.* Regierungsbeamter.
תַּשְׁיָה *h. f.* schwächlich.
תַּשִׁיּוּתָא *a. f.* Schwäche.
תְּשִׁיעָאָה (Nu 7, 60) *a. m., f. d.* תְּשִׁיעֵיתָא Lv 25, 22 neunter.
תַּשִּׁישׁ *h. m.* schwach.
תַּשִּׁישָׁא *a. m.* dass.
תַּשִּׁישׁוּת *h. f.* Schwäche.
תַּשְׁלוּם *h. m.* Ersatz.
תַּשְׁלוּמָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. Vergeltung.
תַּשְׁלוּמְתָּא (2 S 19, 3) *a. f.* Belohnung.
תִּשְׁלַחְתָּא *a. f., c. s.* תִּשְׁלַחְתֵּיהּ Ri 5, 15 (MS תִּשְׁלְחָתֵיהּ) Sendung.
תִּשְׁלְמִי *h. m.* eine Vogelart.
תִּשְׁלַמְתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* תִּשְׁלְמַת Dt 32, 32 Vergeltung, Bestrafung; 2. Bezahlung.
תַּשְׁמִישׁ *h. m.* 1. Benützung; 2. (auch mit מִטָּה) Beiwohnung; 3. Gebrauchsgegenstand.

תַּשְׁמִישָׁא *a. m.* dass.
תַּשְׁמִישְׁתָּא *a. f.* dass.
תַּשְׁנִיק *h. m.* Erstickung.
תְּשַׁסְרָאָה *a. m.* neunzehnter.
תֵּשַׁע *h. m., f.* תִּשְׁעָה neun. *pl.* תִּשְׁעִין neunzig.
תְּשַׁע (Gn 11, 24) *a. m., f.* תִּשְׁעָה Nu 34, 31 dass. תְּשַׁע עֲסַרֵי Gn 11, 25 neunzehn. *pl.* תִּשְׁעִין Gn 5, 9 neunzig.

תִּשְׁרִי Name des siebenten Monats.
תָּשַׁשׁ *h.* schwach werden. *Hi.* schwach machen.
תְּשַׁשׁ *a.* dass. *Po.* schwächen. *Itpe.* 1. schwach werden; 2. erkranken.
תַּתָּא *a. m.* unten.
תַּתָּאָה *a. m.* unterer.
תְּתוּבְתָּא *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.
תּוֹתַי männl. Personenname.

Ergänzungen und Berichtigungen.

1b F. אַבָּבִית l.: אבבית (BerR 19) l. אֲבָבִית, s. חֲבָבִית.

2a F. אַבְדֵּימוֹס l.: אֲבוּדְמָא, אַבְדְּמִי männl. Personenname (’Αβουδέμμος).

אֶבְדֵימוֹס männl. Personenname (Εὔδημος).

S. v. אבודינא str.: ’Αβυδηνός.

אֲבוּז *h. m.* kurz und dick.

F. אבווין ff. l.: אֲבוּיְתָא *a. f.* Eisen zum Reinigen der Pflugschar.

אבואנא l. אַבְוָנָא.

F. אֲבוּנָא l.: אַבּוּנָא.

S. v. אֲבוּם l.: 3. Schüssel.

2b אֶבָּטֵי *x. m.* (ἐμβατής) Modell.

Str. אַבֵּי ff.

S. v. אָבִיב str.: 3. Monatsname (Nisan).

S. v. אֲבִיבָא l.: 3. יַרְחָא דַאֲבִיבָא Ex 23, 15 Monat der Ährenreife.

3a S. v. אביו l.: (viell. zu lesen אֲבַיֵי).

אֲבַיֵי männl. Personenname.

F. אַבִּיק l.: אֶבִיק. Str.: (ἄμβιξ).

F. אִיבִירְיְתָא ff. l.: איביריתא l. בְּרִירוּתָא.

3b אבלונם Ortsname.

אבמסים l. אֶבְמָתֵים männl. Personenname (Εὐμαθής).

אבנגר l. אכנגר, s. כַּנְגַּר.

אַבְנִימוֹס männl. Personenname (Οἰνόμαος).

אבום l. אָבִים Name eines Gottes (Ἆπις).

אובצנא l. אוּבְצָנָא.

4a אֲבִירוּדֵימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).

אברוטי l. אַבְרוֹסִי.

F. איברייא ff. l.: אַבְרְיְתָא *a. f.* Leichenmahl.

Ordne: אברוטי, אֲבָרַאי, אברית, אֲבָרְיְתָא, אַבְרְיְתָא.

4b אַבְרוֹסִי *h. m.* eine Olivenart.

אברוצי, אברוש l. אַבְרוֹסִי.

אַגְדָּא *a. m.* 1. *ind.* אֲגַד 2 S 3, 29 (MS אֲגַר) Stab.

אגודי l. אֲגוּרִי.

5a F. אֲגַדְתָּא l. אַגַּדְתָּא.

אֲגוּף s. אֶגֶף.

אגופה (jGitt 48^d) ?

אֲגוּרִי *h. m.* eine Olivenart.

אגין 1. jSabb 5^b l. חָגוּן; 2. שוור את השליך את עַצְמוֹ l. אגינו.

אַגְמָא *a. m.*, *pl.* אֲגַמִּין Jes 42, 15 Soc 59.

5b l.: אַגָּן, אָגָּן.

אַגְנִיטוֹס männl. Personenname (Ἀντώνιος?)

Str.: אָגַף *h.* verkleben.

אֲגַף (2 K 4, 33 Soc 59) *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* אֲגַפַּת 2 K 4, 5. 21 Soc 59 schliessen.

Str.: אֲגַף ff.

S. v. אֲגַף *h. c.* l.: 1. Flügel; 2. Schulter; 3. Seite.

אֶגֶף *h. m.* Verschluss.

6a S. v. אֲגַר II l.: *Itpa.* 3. Gewinn haben.

S. v. אַגְרָא füge hinzu: Gewinn.

S. v. אֲגוּרָא füge hinzu: *pl.* אֲגוּרְיָאוֹת.
Str. אוּגְרָא ff.
אַגְרָדִימוֹס, אַגְרְדְמוֹס *x. m.* (vgl. ἀγορανόμος).
F. אַגְרוֹן ff. l.: אגרון l. אֲגוּרִי.
אֲגוּרִי *x. m.* (τῦρις) Feinmehl.
S. v. אַגְרִיאוֹן str.: *pl.* אֲגִירְיָסִין ff.
F. אַגִירִיסָא ff. l.: אֲגִירְיָסָא *x. m.* (ἄγριος), *pl.* אֲגִירְיָסִין Jer 5, 8 wild.
6b F. אַדְ־ l. אַדְ־.
אדיבון (SchirR 3, 6) l. אֵימִירוֹן.
F. אֲדוּרִי ff. l.: אדורי ein Götzenname.
Str.: אוּדְיָנָא, אוּדְיָנֵי *x. f.* Sessel.
7a אדנדקי l. אַוְתַּנְתִּיקִי *x. m. pl.* (αὐθεντικοί) selbständige.
7b S. v. אֲדֵק l.: Wulst (?). S. עֲדֵק.
אִדְּרָא II (Est II 7, 9), אִדְרָא *x. m.* (κέδρος) eine Cedernart.
אַדְרַבָּא *a.* im Gegenteil.
אַדְרַבָא *a.* gegenüber der Ansicht von Raba.
אַדְרִיכוּתָא *a. f.*, *c. s.* אַדְרִיכוּתֵיהּ Jer 51, 32 Stampfen.
S. v. אַדְרְיָנוֹס l.: Ἀδριανός.
S. v. אַדְרְיָנֵי l.: Ἀδριανός.
8a F. אוּרְדְּךָ ff. l.: אוּרְדְּךָ, s. אוּרְדְּכָא.
F. אֲדַרְכָּן ff. l.: אדרכן l. אַרְדְּבָן.
S. v. אהדורי str.: l. wie Ausg. L. ff. L.: s. אֲדוּרִי.
8b Str. אֲהָלֵי ff.
אהליא? Ortsname.
9a אוּדְיָנָא, אוּדְיָנֵי *a. m.* Estrade (?).
F. אוּהֲדָנָא l.: אוּהֲדְּנָא, s. אֶתְדְּנָא.
אוֹהַדְתָּא l. אוֹחַדְתָּא.
אֲוָזָא, אֲוַוזָא *a. m.* Gans.
Str. אוּזְיָא ff.
F. אוּחַדְתָּא ff. l.: אוֹחַדְתָּא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.
אוּתְרֵי s. אוּתְרֵי.
אוּטָם *h. m.* 1. Verstopfung; 2. verstopfender Gegenstand; 3. Grundlage.
Art. אֲוִיר u. אֲוִירָא stelle S. 10a hinter אור. Lies: אֲוִיר *x. m.* 1. Luft; 2. Himmel; 3. Klima; 4. Wetter; 5. freier Raum.
9b אֲבָלַם s. אוּלָם.
אוֹמְהָה s. אוֹמְתָא.
F. אוּמָן l. אֻמָּן.
F. אוּמְנָא l. אֻמְּנָא.
אונין l. אֲנָצִין, s. אֲנִיץ.
10a Str. אוּנִיתָא ff.
F. אוּפְנָא l.: אוּפְּנָא.
אֶוְרְדִּימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).
10b אוּרְיוֹן männl. Personenname.
אוּרְיָתָא *a. f.*, *ind.* אוֹרָאָה Ma 2, 7 Or 1474, אוּרְיָה.
F. אֲוְרָנָם l.: אוּרְנָם.
אורוס s. אַבְרוֹסִי.
אוּרְעֵיתָא *a. f.*, *pl.* אורעיה LvJI 11, 20 MS l. אוֹרְעָיָן Wespe.
11a Str. אוּתְיָא ff.
F. אֻוְתָּן l.: אותן l. זְיוְתָן, s. זְיוְתָנָא.
S. v. אַזְהָרָה l.: Verwarnung. Str.: 2. Aufklärung.
Str. אֲזוֹרָה ff.
11b S. v. אִזְמֵל l.: 2. Meissel.
F. אָזֶן ff. l.: אָזֶן s. אֹזֶן.
אופיה (LvJI 11, 20, MS אוריעה, Ed. princ. (אודעיה) l. אוֹרְעָיָן, s. אוֹרְעֵיתָא.
12a S. v. אַחָא l. אֲחוּהִי.
12b אַחֲדָא ff. zu stellen hinter אֲחַד.
אֲחוּדָא *a. m.* אַחוּד עֵינַיִן Gaukler.
אָחוֹרֵי (?) *a. f.* andere. S. אוּחְרֵי.
אָחוֹרֵי *h.* hinter.
Str. אֲחִיָה ff.
13a אֲחִיזָה. בֵּית א׳ Handhabe.
S. v. אַחַר l.: 2. rücklings begatten.
אַחַר. לְאַחַר יָדוֹ mit umgekehrter Hand.
S. v. אַחַר l.: דְּבַר א׳ 3. Coitus.
13b S. v. אַחֲרָיָא l.: 1. haftbar; 2. letzter; 3. anderer (?).
S. v. אַחְרָיוּת str.: 3. Bürgschaft leistend.
S. v. אטא. *pl.* אטין l.: l. אֲבוּיָן, s. אֲבוּיְתָא.
F. אַטְבָא l.: אַטְבָּא.

14a אֲמוּנָא *a. m., pl. c. s.* אֲמוּנֵיהוֹן Ex 35, 18.
אֲטִיטַס männl. Personenname (Τίτος).
אִיטַלְיוֹן Personenname, aus Ἰταλία gebildet.
S. v. אַטְלֵים l.: (ἀτελής) abgabenfrei.
Str. אַטְלִיסִיתָא ff.
Str. אטָם ff.
אֲטִימוּס *x. m.* (ἄθυμος) entkräftet.
Str. אִיטָנִי, אִיטָן ff.
אַטִּינוּס männl. Personenname (*Attianus*?).
F. אֲטַקְטָא ff. l.: אֲטַקְטְיָא *x. f.* (ἀτακτία) Unordnung, Wildheit.
14b אַי, אַי. אַי מִנַּן Jos 2, 4 Praet. woher?
15a אֵיטוּנָא *a. m.* Leinwand.
אֵיטָן *h. m.* eine Binsenart.
אֵיטָנִי *h. m.* Rohr (?).
S. v. אַיִל l.: אַיִל קַמְצָא.
אֵילָא s. אֲלָא.
F. אִיַם l.: אָיַם.
15b אִיטָה *h. f.* Wocken (Stab zum Aufwickeln der Wolle beim Spinnen).
S. v. אֵימְתָנָא füge hinzu: Volksname.
F. אִיַן l.: אָיַן.
Str. אִינְיָנִי ff.
S. v. איינים l.: l. אֲמִימוּס.
אֵיסוּר *h. m.* Gefangenschaft.
F. איפוסיהן (MidrTill 87) l.: איפוסידן (MidrTill 78, 17).
S. v. אִיצָא l.: Dornenreis.
F. אֵיקָא ff. l.: איקא s. אִקָּא.
16a אִירָא *a. m.* Wollflocke.
F. אֵירוֹנִית ff. l.: אידונית *x. f.* eine Art Topf.
L.: אֵירִינוֹן *x. m.* (ἀερινόν) himmelblau.
F. אָכוּז l.: אָכוּז.
אַכְוָאנָא *x. m.* Tisch.
16b אַכְזַרְיוּתָא *a. f.* Grausamkeit, Strenge.
S. v. אָכָיָה füge hinzu: (Ἀχαΐα).
17a S. v. אוֹכְלוּסָא füge hinzu: *pl.* אָכְלוּסִין Est II 1, 3.
אַכְסַלְגּוֹס *x. m.* (vgl. σαγάλινος) Teakholz (von *Tectona grandis*).
L.: אַכְסֶלִין *x. m.* (βήξιλλον) Fähnchen.
17b S. v. אַכְסַנְיָא l.: אַכְסְנָאי פַּרְכָא (ξενοπάροχος) Quartiermeister.
F. אַכְסַנְיָא ff. l.: אַכְסַנְיָאI *x. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier; 2. Gastmahl; 3. Gastfreundschaft; 4. Mietsverhältnis; 5. Fremde.
אַכְסַנְיָא II *x. f.* (ξενία) Wirtin.
L.: אָכָף *h. m.* Packsattel.
L.: אוּכְצָנָא *a. m.* Überanstrengung.
S. v. אִכְרוּם l.: Nah 2, 11 (f. Am 2, 11).
L.: אָכְרוּעַ *h. m.* Ricinus.
18b S. v. אַלְוָא l.: ἀλόη.
אִלּוּלֵי (Ez 4, 26, Koh 6, 6) *a.* wenn nicht.
אֲלֵיוּתְרוּפּוֹלִים Ortsname (Ἐλευθερόπολις).
Str. אַלְיוֹם ff.
19a Stelle אַלְיוּפּוֹלִים hinter אַלִיסְטוֹן.
Str. אֲלֵיוּתְרוּפּוֹלִים ff.
S. v. אליהרק l.: l. אִלִירִיקִי (?).
אַלְיוֹם *x. m.* (ἥλιος) Sonne.
Str. אֲלִיסָא ff.
S. v. אוֹלְיָר str.: 2. s. אוֹלָרִין.
אוֹלְיָרִין *x. m. pl.* (ὁλόβηρος) Gewänder aus reiner Purpurwolle.
אֲלִיתָא *a. f.* Holzspan.
אֲלֶכְסַנְדְּרִי, אֲלֶכְסַנְדְּרִי, אֲלֶכְסַנְדְּרָא männl. Personenname (Ἀλέξανδρος).
19b S. v. אֲלַםI l.: *imp. pl.* אַילַמוּ Dt 31, 6.
אַלְמָא I *a. m.* Bekräftigung.
אַלְמָא II *a.* 1. also, folglich; 2. warum?
20a אֲלַנְקִי, viell. בְּאַלַנְקִי.
אָלַם männl. Personenname (Οὐάλης).
F. אַלְסִים ff. l.: אִלְסִים, אֲלִיסִים *x. m.* (ἄλσος) Wäldchen, Hain.
20b L.: אילופוסה l. אֲלוּפִיסָא männl. Personenname (Ἀλόπιος).
L.: אלופסין l. אֲלוּפְסוֹן *x. m.* (ὀλοφύζων) wehklagend.
F. אֲלְקָטִי ff. l.: אַלְקָטָא *a. m.* Sommerhaus.
S. v. אֲלְרִיָא l.: ὑδρια.
אולרייא (jSabb 8^b) *x. m. pl.* (ὠράριον) Tuch, Schärpe.

F. אוֹלָרִין ff. l.: אולרין s. אוֹלָרִין.
אִלִּירִיקִי x. f. (Ἰλλυριακή) Illyrien.
21a אַמְבּוֹנָא x. m. (ἄμβων) Anhöhe.
S. v. אָמְבָּטָה l.: ἐμβάτη.
אָמְבָּטִי II x. m. (ἐμβάτης) Modell.
S. v. אַמְבָּטִים l.: ἐμβάτης.
21b F. אַמְדּוּתָא a. f. l.: אמדות h. f.
Str. אַמוֹן ff.
S. v. אָמוֹרָא l.: a. m.
S. v. אָמוֹרָאָה l.: אָמוֹרָאָה.
22a S. v. אַמְטוּל l. אַמְטוּלְתִּיךְ.
F. אָמִיטַלְיָא ff. l.: אמיטליא s. מיטליא.
אימיקנטרון (KohR 2, 18), l. mit Ausg. Pes. אִמִּי קְנָמְרוֹן.
אָמָּן II h. m., pl. אָמָּנִיּוֹת Erntestück (der von Einem Schnitter abzuerntende Teil des Feldes).
L.: אָמָּנָא I a. m. 1. Handwerker, Künstler; 2. Handwerk (?).
אָמָּנָא II a. m. Erntestück.
22b אוֹמוֹנְיאָה x. f. (ὁμόνοια) Einigkeit (?).
23a St. אִמְרָאָה ff.
23b F. אַמְתָּלָא l.: אַמְתָּלָא. Füge hinzu: 2. Grund.
אַנְגְּרָא II x. m. eine Münze.
S. v. אַנְגְּרְוָטָא l.: Aufseher über den Frohndienst.
S. v. אַנְגַּרְיָא l.: 1. Frohndienst.
אֲנִיגָרוֹן x. m. (ἐλαιόγαρον) Ölbrühe.
24a F. אַנְדִּיפָא ff. l.: אַנְדִּיפִי x. m. (νετώπιον) Schminke (?).
אנדרלומסיא x. f. (ἀνδρολημψία?) Strafe.
24b Str. אַנְדְּרוֹגִינוֹס ff.
S. v. אַנְטִיגְרָפִי str.: 1. (ἀντίγραφον) Duplikat; 2.
S. v. אַנְטִידִיקוֹס str.: 1. Anwalt; 2.
F. אנטיכי ff. l.: אַנְטִיכִי x. m. antiochenisches Gefäss.
אַנְטְלִית x. f. (ἀγκύλη?) Schleife.
F. אַנְטְנָא ff. l.: אנטיניא x. m. pl. (vgl. lintea) Tücher.
F. אנטונס l.: אַנְטִינוֹס s. אָמִיטוֹס.
Str. אַנְטִיפַּטְרִין.

F. אַנְטִיפַּטְרִי l.: אַנְטִיפַּטְרִין, אַנְטִיפַּטְרִית x. (wohl ἀφρόνιτρον) eine Natronart.
אַנְטִיפַּטְרוֹס männl. Personenname (Ἀντίπατρος).
25a אִנְיָנִי, אִנְיָא, אִנִּי männl. Personenname.
אַנְקָלָא s. אַנְכְּלָא.
F. אֶינְלָנִין l.: אַנְלָנִין.
אנליפתין l. אֶפִּלַפְּתִּין x. m. (ἐπίληψις) epileptischer Anfall.
F. אִינְמְרְנוֹן l.: אינמרנון l. סְמָרְנִינוֹן x. m. (σμύρνινον) Myrrhenwein.
25b Str.: אוֹנִיתָא ff.
26a אַנְפּוֹלִי x. f. (ἐμπολή?) Kasse.
S. v. אָנְפִּילְיָא l.: x. f. (ἐμπίλιον).
S. v. אָנְפִּילוֹן l.: (ἔμβολον).
F. אַנְפּוּרָא l. אַנְפּוּרָא.
S. v. אַנְפָּרוּת l.: Darbringung, erzwungene Schenkung.
אֶנֶץ h. m. Bündel.
F. אנקטם l.: אַנְקַטְמִין (ὄνος κατ' ὦμον) Eselsfigur.
אוּנְקְלִי x. f. 1. ein Arm voll, Gebund; 2. l. אַנְפּוּלִי.
26b F. אַנְקְלוּמָא ff. l.: אַנְקְלִימָא x. f. (ἔγκλημα) Beschwerde.
S. v. אנקלווסים l.: l. אַנְקְלְוָסִים x. m. (ἐγκέλευσις) Befehl.
F. אַנְתָּא ff. l.: אנתא?
27a F. אַסְדָּא l.: אֶסֶּדָא x. f. (esseda) Wagen.
S. v. אֶסּוּר str.: 1. Band, Kette.
S. v. אסורין l.: Geräte der Ölpresse.
F. אִסְטַנְיָא l.: אִסְטַנִי.
27b F. אִסְטַגְנִינָא ff. l.: אִסְטַגְנִינִין x. m. pl. (στεγανογράφος) Astrologen.
S. v. אִסְטַגְנִינוּת füge hinzu: 2. Astronomie.
S. v. אִסְטְוָנָא füge hinzu: (στῦλος).
S. v. אסטטי l.: אסטטית l. אִסְטְטִית x. f.
אִסְטְיָא, אִסְטְיוֹן männl. Personenname (Ἀστεῖος).
Str.: אסטטני ff.
S. v. אִסְטַכְמוֹן l.: eine Art Myrrhenöl.
אִסְטְכִיוֹן x. m. (στίχιον) ein Kleidungsstück.

אִסְטְכָּרִין *x. m.* (στιχάριον) Leibrock.
F. אִסְטְמָא ff. l.: אִסְטֶמָּא *x. m.* (στέμμα) Stirnband.
אִסְטְמָא I *x. m.* (στόμωμα) Stählen.
אִסְטְמָא II *x. m.* 1. (στόμα) Mund; 2. Zauberformel.
28a S. v. אִסְטַקְטוֹן l.: eine Art Myrrhenöl.
S. v. אִסְטְרוֹבִילוֹס l.: Στρώβιλος.
S. v. אִסְטְרוֹבִיל l.: 1. konischer unterer Stein der Eselmühle.
אסטרינום l. אִסְטְרַטֵינוֹס.
אסטרידא l. אִסְטְרְתְּרָא *x. m. pl.* (τέρθρα) Ösen am Mastbaum für die Takelage.
אִסְטְרָט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.
S. v. אִסְטְרָטָא str.: gepflasterte.
S. v. אִסְטְרָטֵיגָא l.: 3. 1 S 14, 15 Wachtposten.
S. v. אִסְטְרַטְיוֹט l.: Soldat, Offizier.
S. v. אסטרכין l.: l. אִסְטְכָרִין.
28b S. v. אִסְטְרַקְלִילָא str.: *x. m.* Beinschiene (?).
F. אָסְיָא l.: אַסְיָא. Füge hinzu: (Ἀσία).
S. v. אוּסְיָא füge hinzu: 3. Vermögen.
S. v. אֲסִירָא füge hinzu: 2. verboten.
S. v. אִסְכָּלָא l.: אִסְכָּלָה — — 2. (*scala*) Leiter (?).
S. v. אִסְכּוּלֵי l.: 2. Palasttruppe (?).
Str. אִסְכּוּלֵי ff.
S. v. אִסְכּוּלַסְטִיקָא füge hinzu: 3. männl. Personenname.
29a S. v. אִסְלָא l.: אַסְלָא, אֲסַלִּין, אֲסַלָּן.
F. אִסְפַּמְיָא ff. l.: אספטליה l. אִסְפַּלְטְיָה (falsch אספטיא) *x. f.* (ἰσοπολιτεία) bürgerl. Gleichberechtigung.
29b S. v. אִסְפַּמְיָא füge hinzu: 3. l. פַּמְיָא (Πανέας) Ortsname.
F. אִסְפְּנֵי l.: אִסְפְּנִין, אִסְפְּנָן *x. m.* (vgl. Ἰσπανία) Spanier, spanisch (?).
S. v. אִסְפִּיקוּלָא l.: Todesstrafe.
S. v. איספקטיטין l.: *x. m.* (vgl. *spectatissimus*) erhabener (?).
Stelle אַסְפַּרְגוֹס auf S. 30a hinter אִסְפַּרְגָּלָא. L.: 2. mit Kohlkeim angesetzter Wein.
30a S. v. אִסְפַּרְיָסָא l.: Hippodrom.
Stelle אִסְקוּפְתָּא ff. hinter אִסְקַפְּטֵי.
אִסְקוּטָא *x. f.* (σκοῦτον) Schild.
L.: אִסְקוּטְלָא *x. m.* (σκυτάλη) Schlag.
אִסְקוּטְלָא *x. m.* (σκουτέλλα) Schüssel.
L.: אסקיוסחות (?) *x. f.* (vgl. σκευασία) Zubereitung.
אִסְקְפָא *x. m.* (σκύφος) Kelch.
אִסְקוֹפָה *x. f.* (σκοπός) Ziel (?).
F. אִסְקְרִיטָן ff. l.: אִסְקְרִיטָא *x. f.* 1. (ἐσχαρίτης) *pl.* אִסְקְרִיטָן Ex 16, 31 Herdgebackenes; 2. *pl.* אִסְקְרִיטָן Sac 4, 12 l. מִקְסוֹטִירָן Ausgussrohr (μυξωτήρ).
30b S. v. אִסְקַרְיָא l.: 2. l. אִסְקְדְיָא, s. אִסְכַּדְיָא.
F. אִסְרַדְיוֹם l. אֲסַרְדִּיוֹם.
אסרטי s. אִסְטְרָטֵינָא.
31a S. v. איסתונגסין l.: (ἀστυνόμος) Polizeimeister (?).
S. v. אִסְתְּרוֹקָנִית l.: (vgl. Ὀστρακίνη) aus Ostracene.
F. אַעְרְעָא l.: אערעא, s. אַרְעָא I.
S. v. אַפָּא füge hinzu: סְבַר אַפִּין בְּ berücksichtigen, אִשְׁתְּמוֹדַע, נְסַב אַפִּין die Person ansehen. עַל אַפֵּי auf.
31b S. v. אִפּוֹדְרוֹמִין l.: *x. m. pl.*
Str. אָפוּמָא ff.
אפופים (Jalk Jer 265, Ausg. Sal. חפופים) l. סְכוּפִים, s. סְכַף.
F. אָפוּוְיָנָא ff. l.: אפויינא?
32a אפטט s. פִּטְפּוּט.
אֻפַּטְנְיָא *x. f.* (φάτνη) Krippe.
S. v. אֲפִיָה str.: 3. Kraut.
אפיזה (jNed 40ᵇ)?
32b אָפוֹכֵי *x. f.* (ἐποχή) Termin.
S. v. אופיכיה l.: *x. f.* (ἀποχή) Zurückhaltung (?).
S. v. אַפְלוּטָס str.: Πλοῦτος, l.: Πιλᾶτος.
F. אָפִילוֹן ff. l.: אֲפִילְיוֹן l. אַנְפִּילְיוֹן.
Str. אפילון ff.
אפיליות (bSabb 120ᵃ) l. אֲפִלְיוֹן.

33a איפומניטא l. אִיפּוּמְנִיטָא.
S. v. אפימוליא str.: l. אֲמִיטַלְיָא. L.: ?
Str. אֹפֶן ff., אופן ff., אַפְּנְּא ff.
S. v. אָפַס l.: אָפַס männl. Personenname (Ἆπις).
אפסתתיה (Der ErR 8)?.
33b F. אֵיפַּסְטְלָאן x. m. l.: אֲפַסְטְלִין x. m. pl.
S. v. אָפְסָן l.: אפסין l. לְפִיסִין x. m. pl. (λεπίς) Schuppen.
S. v. אַפְסוּנִין l.: 2. Kost.
S. v. אַפְסְקִימָא l.: (σφήκωμα) Strick von Kokosbast.
S. v. אַפְסַר füge hinzu: (ψάλιον?).
S. v. אַפִּיפְיוֹרָא l.: 1. (παπίας) Palasthüter; 2. (später) (πάπας) Papst.
S. v. אַפִּיפְיָרוֹת l.: 1. Papyrosseile.
אפיפסרוס (jTer 46ᵇ) Ortsname.
34a S. v. אַפִּיקוֹלוֹס füge hinzu: (Ἀμφίκουλος).
אַפִּיקוֹלִיטוֹן x. m. (ποικιλτόν) buntes Gewand.
אפקלטורין l. אַפִּיקוֹלִיטוֹן.
S. v. אפיקומן l.: Tischlied (im babyl. Talm. nicht verstanden).
S. v. אַפִּקַרְסִין füge hinzu: (ἐπικάρσιον).
S. v. אַפַּקְשִׁיוֹן str.: (Πραξίων?).
34b S. v. אפרנים l.: אַפְּרָנִים x. m. (ἀπραγής).
S. v. אפרטומות l.: l. אִסְטְרַטְיוֹת, s. אִסְטְרַטְיָא.
אַפִּירִיטוֹס x. m. (ὑπηρέτης) Diener.
אַפְרִיקִי h. m. aus Afrika.
35a F. אַפְּתִיסִים ff. l.: איפתיסים l. אִפְּסְטָטוֹס x. m. (ὕψιστος) höchster.
F. אפתנתין ff. l.: אַפַּתְנְתִּין x. m. (αὐθεντής) ursprünglich.
S. v. אַפּוֹתִיקִי l.: 2. Pfandurkunde.
Str. אֶצְאָר ff.
35b S. v. אִצְטְבָא l.: 1. Säulenhalle; 2. Balkon: 3. Steinbank.
F. אִצְטַדְיָא l.: אִצְטַדְיָא a. f. Zerstörung.
אִצְטְוָנִית x. f. (στοά) Säulenhalle.
S. v. אִצְטְלִית str.: אִצְטְלִים.
אִצְטְמָא s. אִסְטְמָא.

S. v. אִצְטְרוֹבִיל l.: 1. s. אִסְטְרוֹבִיל; 2. männl. Personenname. Str.: x. m. ff.
אִצְטְרוֹבִילִי männl. Personenname (Στρόβιλος).
Str. אֶצְקְדָא ff.
36a אַקָּא I a. m. eine Gazellenart.
אַקָּא II männl. Personenname.
S. v. אַקוּבִיטוֹן l.: אַקוּבִּיטוֹן x. m. (ἀκκούβιτον).
F. אָקוֹן ff. l.: אָקוֹן x. m. (ὄγκινος) Fanggerät der Fischer. Stelle אָקוֹן ff. hinter אקמתא.
F. אַקוּפָּא ff. l.: אַקוּפָּא x. m. (κόμβος) Knoten. Stelle אַקוּפָּא ff. hinter אַקְסִילְלוֹאָן.
F. אַקְמִיסְפּוֹן ff. l.: אַקְטֵיסְפּוֹן Ortsname (Κτησιφῶν).
S. v. אוקטורא l.: אַקְטוֹר x. m. (ἀκτωρός) Küstenwächter.
S. v. אָקְיָנוֹס füge hinzu: Meer.
36b S. v. אָקַן l.: präsumieren, annehmen (?).
S. v. אַקוּנְבִּיָא l.: (κύμβη) Höhlung, Wölbung.
S. v. אַקְנִיתָא str.: (von den Babyloniern festlich begangen).
אַקְנִיתָא a. f. babylonisches Fest.
S. v. אַקְנָתָא l.: Präsumtion.
Stelle אוּקְצָא ff. hinter אַקְפּוּתָא.
F. אָרָא ff. l.: אָרָא a. m. Lockvogel.
ארא 1. (Name eines Fisches) l. פרא; 2. c. s. אריהון. בתר א' SchirR 2, 17 l. בָּתְרֵיהוֹן, s. בָּתַר (?).
Str.: אִירָא ff.
S. v. אַרְאָנָא str.: ?
37a אָרְגִּיָא, אָרְגִּיוֹן x. m. (ὀργία) Gottesdienst.
37b אַרְגַּנְטִין x. m. (ἀργέντιον) Silberzeug.
S. v. אַרְגַּסְטִים l.: ἀργέστης.
S. v. אוּרְדְּבָא str.: grosse Nadel.
38a אֵירוֹנִית, אֲרוֹנִית x. f. Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea*?).

אֲרוּרָא *a. m.* Bibelspruch, welcher אָרוּר enthält.
ארורא s. אדורי.
S. v. אֲרוּרְתָא str.: 2. Götzenbild.
S. v. אַרְזָא füge hinzu: *pl.* אַרְזִין (אֲרָזִין?) trocknes Land.
S. v. אַרְזְבוּנִית str.: ἐρυσίβη.
S. v. ארטסים füge hinzu: (?).
S. v. אַרְיָא füge hinzu: (viell. zu lesen *pt.* אָרְיָא).
39a Stelle אֲרִיוֹם hinter אֲרִים.
S. v. אָרִיחַ l.: 2. eine Art Baustein (?).
S. v. אֲרִיכוּת l.: 2. mit אַף.
39b S. v. אַרְכּוּבָה l.: 3. gebogene Ranke.
S. v. אַרְכֵּי I l.: 2. Anfang.
40a אַרְכָּנוּת *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archontenamt.
S. v. ארמא l.: מארמאין l. מִזְדַּמִּין, s. זְמָא.
אַרְמְנָאָה *a. m.* Armenier.
אֲרוֹמִי *h. m.* (vgl. Ῥώμη) Römer.
40b אַרְנוֹנָא (Ex 15, 16) Flussname.
S. v. אַרְנוֹנָא str.: 2. l. אָרוֹן. Stelle אַרְנוֹנָא hinter אֶרְנָטוֹס.
ארניא l. אַרְנְיָא.
אַרְנָסָא *a. m.* Spinnwocken.
Str. אֲרָם ff., ארים ff., אִרְסָא ff.; l.:
אִירוֹס I *x. m.* (ἶρις) Schwertlilie.
אִירוֹס II *x. m.* ein Musikinstrument (Topftrommel).
אֲרָם *x. m.* (*virus*?) Gift.
אִרְסָא *x. m.* dass.
S. v. אורוסטון l.: Rosenwasser.
S. v. אֲרִסְטוֹן l.: 1. Frühmahl, Mahl.
41a F. אַרְסְקִינָס ff. l.: אֻרְסְקִינָס männl. Personenname (*Ursicinus*).
S. v. ארסקינון l.: l. סְמְסֵרִיקוֹן (σημισηρικόν) halbseidener Stoff.
41b Str. אוּרְעִיתָא ff., s. אוֹרָעִיתָא.
ארקולאין ff., אַרְקְלִין stelle hinter ארקבסא.
אָרַר II *a.* Einwand erheben. S. עֲרַר.
F. אָרַשׁ ff. l.: אָרַשׁ *h.* sprechen.
S. v. אַרְתּוֹסְיָא l.: Ὀρθωσία.

F. אָשׁוּר ff. l.: אשור *a.* (?).
אשטטיונו (BerR 66 Ausg. Konst.) l. אִסְטַטְיוֹנוֹ, s. אִסְטַטְיוֹן.
42a S. v. אַשְׁלָג str.: (*Leontice Leontopetalum*).
43a F. אֲשֵׁרְתָא l.: אֲשֵׁירְתָא. Füge hinzu: *pl. c. s.* אֲשֵׁירֵיהוֹן Dt 7, 5.
Stelle אֲשֵׁירְתָא hinter אֲשִׁינָא.
Str. אִשְׁתַּדּוּר ff.
L.: אִשְׁתְּדָיוּתָא.
L.: אִשְׁתַּטּוּת?
L.: אִשְׁתַּלְהוּתָא *a. f.* Schwachwerden.
43b אַתְּ *h. f.* du.
44a אוֹתְיָא *x. m.* (ὠτός) Ohreule (?).
אַתִּיקָא *a. m., pl. d.* אַתִּיקַיָּא Ez 41, 16 (?).
F. אַתְנִים ff. l.: אִתְּנִים *a.* (v. נְסִים) schwach werden.
44b S. v. אֶתְרוֹג l.: Citronatcitrone.
45b L.: בְּגַר.
S. v. בגרון str.: l. פְּלַמִּין. L.: (βιγλῶν, v. βίγλαι) Wache.
46b F. בְּדִין ff. l.: בִּדִּין (Dt 18, 11, Jes 44, 25) verächtl. Bezeichnung einer Art Beschwörung (eigentl. Erdichtung).
S. v. בְּדִיקָה füge hinzu: 2. Kreuzverhör.
S. v. בְּדַל füge hinzu: 3. aufhören zu arbeiten.
47b S. v. בּוֹא füge hinzu: *Ho.* hereingebracht werden.
בּוּזָא (Est II 3, 1) männl. Personenname.
בוכיא 1. l. בּוּכְיָא; 2. l. בּוּבְיָא.
48b בורנית l. בִּירָנִית.
S. v. בָּזָה füge hinzu: *Pu.* verachtet werden.
49a בְּזוֹנָא, בְּזוֹנֵי männl. Personenname.
F. בְּזוּתָא II l. בְּזָתָא.
49b S. v. בְּחַר setze: *pt. pass.* ff. unter 2.; füge hinzu: *imp.* בְּחַר Ex 17, 9.
50a F. בִּיטֵי ff. l.: ביטי (BerR 50) l. דַּיְיטֵי.

F. בָּטִי ff. l.: באטי, בטי x. m. (βάτος) Roche.

בַּאטִי, בִּטִי männl. Personenname.

בוטי (bGitt 36ᵇ) s. פְּרָזְבּוֹטִים.

S. v. בָּטֵל füge hinzu: 4. unterbrechen.

50b S. v. בְּטָלָה füge hinzu: לְב׳ umsonst, zwecklos.

51a S. v. בִּיָא str.: 1. (via) Strasse; 3. (οὐαί) wehe; 4. (βίος) Lebensunterhalt.

Str. בֵּיזְתָא ff.

51b S. v. בֵּין h. füge hinzu: 3. sei es — sei es.

S. v. בֵּיעוֹרָא l.: Jes.

52a בֵּירָאָה a. m. aus Beraj.

בֵּירַי Ortsname.

F. בֵּירִיאֲתָא l.: ביריאתא l. בְּרִירוּתָא.

52b S. v. בֵּיתָא l.: בֵּי Est II 6, 11.

S. v. בֵּיתוּם l.: (Βοηθός).

בירתא (jPea 20ᵃ) l. כּוֹרְתָא.

53a בְּכוֹרוּתָא (Dt 21, 17, MS בְּכֵירוּתָא) a. f. Erstgeburt.

S. v. בְּכָיִים l.: eine Baumart.

F. ביכאי ff. l.: כּוּכָאי, s. כּוּכְיָא.

Str. בוכיא ff.

S. v. בַּכִּירָא füge hinzu: 2. ind. בַּכִּיר Dt 11, 14 Frühregen.

בְּכִיָּרָא a. m. Weberschiffchen.

S. v. בּוּכְנָא füge hinzu: 3. Stiel.

53b S. v. בּוּכְרְיָא füge hinzu: (Gnaphalium).

בָּלְבִּית x. f. (βολβῖτις) Tintenfisch.

S. v. בּוּלְבּוּס füge hinzu: 2. (φιβάλεως) eine Feigenart.

S. v. בלבקי l.: l. גְּלַבְקְיָא.

S. v. בְּלָאדִין l.: x. m. (oblatio?) Naturalverpflegung.

54a S. v. בלומיות l.: (vgl. πότος, πότισμα) Gelage.

S. v. בּוּלֵי füge hinzu: 3. Ratsherr.

בולי 1. jAbZ 43ᵇ Name eines Götzen; 2. jTaan 64ᵃ l. בְּבָלַאי, s. בְּבָלָאָה.

בּוּלְוָטִי männl. Personenname.

S. v. בוליוטים füge hinzu: בּוּלְוָטָא.

בְּלִילָא a. m., ind. בְּלִיל Jes 30, 24 Ven 1525 Mengfutter.

Str. בֵּילוֹן ff.

54b S. v. בֵּילוֹן l.: 1. (βῆλον) pl. h. בֵּילָיוֹת, a. בֵּילָוָן; 2. s. בְּלִיוֹנָא.

Str. בַּלָּנְקֵי ff.

S. v. בַּלָּנְרְיָא l.: (balnearia) Badewäsche.

S. v. בולוס füge hinzu: בּוּלְסָא.

S. v. בַּלְסְטְרָא l.: בָּלִסְטְרָא x. f. (βαλίστρα).

55a S. v. בָּלַע Hi. füge hinzu: 5. mitanrechnen.

בִּלְעֲדֵי h. a. מִבַּ׳ ohne, ausser.

S. v. בלופסין l.: x. m. pl. (φιβάλεως) eine Feigenart.

S. v. בּוּלְרָא ff. l.: בּוּלְרָא x. m. (φόλλερον) eine Münze (als Steuer).

55b S. v. בָּמָה l.: Höhe, illegitime Opferstätte.

S. v. באמי l.: l. כָּאמֵי.

F. בִּימִין ff. l.: בימין l. בְּאִיִן.

S. v. בָּמְתָא füge hinzu: pl. c. s. בָּמְתְהוֹן Nu 33, 52.

בַּנָּא x. m. (βαλανεύς) Bader.

56a S. v. בְּנִיוּם l.: (Βουνέας).

בַּנְּרִיּוֹת x. f. pl. (βανιάριον) Badewäsche.

S. v. בַּנְּרִיתָא str.: Bademantel.

ביניתוס männl. Personenname.

בַּסָּא männl. Personenname (Βάσσος).

L.: בַּסָּאסָא.

56b S. v. בָּסִילֵיאוּס füge hinzu: בָּסִלְנוּס.

בִּיסְלִין, בִּיסֵל x. m. (bisellium) doppelsitziger Stuhl.

S. v. בָּסִילִיוֹן l.: x. m. pl. (βασιλέων) von Königen.

S. v. בָּסִילְקֵי füge hinzu: 2. Landstrasse.

בִּסְנָא, בִּסְנַי männl. Personenname.

57a S. v. בְּסַר I füge hinzu: pt. pass. pl. בְּסִירִין Ma 2, 9.

S. v. בִּסְרָא füge hinzu: בְּנֵי בִּסְרָא Ho 11, 9 Soc 59 Menschen.

S. v. בְּעָא füge hinzu: *pt.* בָּעֵי Gn 37, 16 suchen. *pt.* בָּעֵי Gn 31, 39 fordern. *ipf.* 2 *sg.* תִּבְעֵי Dt 4, 29 bitten.

57b בְּעַד (בְּעֵד) *h.* 1. für; 2. in betreff.

S. v. בְּעוּטָא l.: s. בֵּיעוּטָא.

S. v. בְּעוּרָא l.: s. בֵּיעוּרָא.

S. v. בְּעוּתָא l.: s. בֵּיעוּתָא.

58a S. v. בַּעַל l.: בֵּית הַבַּעַל Feld ohne künstliche Bewässerung (das nur vom Regen befeuchtet wird).

S. v. בַּעֲלְתָּא füge hinzu: *c.* בַּעֲלַת Mi 7, 8.

58b S. v. בְּעַשׁ l.: *Aph.* für *Pa.*

59a S. v. בְּצַע l.: 1. zerreissen (das Brot); 2. spalten, trennen; 3. einen Vergleich zu Stande bringen.

S. v. בְּצַע l.: zerreissen. Unter *Pa.* l.: in Stücke teilen, zerstücken.

בְּצַּרְתָּא (Ho 2, 5, Soc 59 בְּצְרְתָא) *a. f.* Regenmangel. S. בִּצּוּרְתָּא.

59b F. בְּקְלָאן l.: בקלאנין (SchirR 1, 3) l. קוּלְנִין, s. קוּלָן.

S. v. בַּקְלְסָא l.: (*baculus*).

S. v. בְּקַע füge hinzu: *Pu.* gespalten, aufgesprungen sein.

S. v. בִּקְעֲתָא füge hinzu: *pl.* בִּקְעָן Dt 8, 7.

60a S. v. בַּקָּר l.: Rinderhirt.

בַּר *x. m.* Erlaubnis.

בר (bSanh 98ª) l. כָּאר.

60b S. v. בְּרָא II füge hinzu: אַבְרִי לִבֵּיהּ עֲלוֹי ל er hat den Mut zu.

S. v. בַּרְבְּרָאָה l.: 2. Berber, Nordafrikaner.

61a בַּרְבְּרָיָה s. בַּרְבְּרָאָה.

S. v. בַּרְדְּלָא l.: 2. (*mardalis?*) Marder.

בּוּרְדָּם *x. m.* eine Krankheit.

S. v. ברדיניקום l.: l. בְּרָדְנִיקוֹם *x. m.* (βραδινός = ῥαδινός) schlank, schmächtig.

בורדקי l. כּוּנְדְּקֵי, s. קוּנְדְּקָא.

61b בּוּרְטִינוּנָן (?) *x. m.* (ὀρθόγραμμος?) gradlinig.

S. v. בּוּרְטְיָא l.: (βηρύττα).

62a S. v. בִּרְיְתָא l.: 2. Mensch. Str.: Trauermahlzeit.

בְּרָיְתָא II *a. f.* Trauermahl. S. הַבְרָיְתָא.

62b S. v. בְּרַךְ l.: 2. preisen.

בָּרָךְ *h. m.* Brut (von Tauben).

S. v. בִּרְכְתָא l.: בִּרְכְּתָא, בִּרְכַּת.

F. בִּירוּלִין l.: בֵּירוּלִין.

S. v. ברנטין l.: s. לברנטין.

63a F. בּוּרְסִין ff. l.: בורסינין (jSabb 7ᵇ) l. בּוּרְסִינוֹן *x. m.* (βύρσινον) gegerbtes Fell.

F. בְּרוּסְתִּי ff. l.: ברוסתי. ב׳ ביה (jNed 38ª) l. בְּרוֹס תִּימְיָה *x.* πρὸς τίμια zur Auszeichnung.

S. v. בַּר קוּרְיָאנֵי füge hinzu: viell. בְּרַטוֹרְיָאנֵי (*praetoriani*).

64a S. v. בְּשַׂר füge hinzu: בַּעַל ב׳ fettleibig.

64b S. v. בְּתוּלָה l.: 3. *pl.* die Holzschrauben, auf denen der Pressbalken der Ölpresse auf und niederbewegt wird.

S. v. בֵּית אוּנְיְקָא l.: (Βιθυνιακή).

S. v. בָּתַר füge hinzu: יוֹמָא דְבָתְרוֹהִי Gn 19, 34, Ex 18, 13 der folgende Tag. *c. s.* מִבַּתְרֵיהוֹן Ex 14, 19 von hinter. בָּתַר כֵּין Gn 38, 30, מִן בָּתַר כֵּן nachher.

S. v. בִּתְרָא füge hinzu: *pl. d.* בִּתְרַיָּא Mi 7, 20 Soc 59.

F. בֵּיתַר ff. l.: בֵּיתְתַר, בֵּיתַּר Ortsname.

65a S. v. גַּב *h.* l.: 6. עַל גַּב, עַל גַּבֵּי *a*) auf, über; *b*) neben, bei; *c*) vermittelst, durch; *d*) wegen.

S. v. גַּב *a.* füge hinzu: *c. s.* גַּבִּיךְ 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). לְגַבֵּי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). עַל גַּבֵּי Mi 7, 20 (Soc 59 nur עַל) auf.

65b S. v. גְּבַה *Hi.* l.: 2. aufheben, aufladen.

66a S. v. גַּבַּחַת str.: 2. glatte Aussenseite ff.

67a S. v. גּוּבְרָא füge hinzu: *ind.* גְּבַר Gn 40, 5 ein jeder.

F. גְּבִתָּא ff. l.: גְּבִתָּא *a. f.* 1. (Est II 1, 3, MS גְּבִתָּא) Rohr; 2. Ortsname.

67b נדינד s. גּוּרְזְקִי.

68a S. v. גְּדִירָא l.: Nu 22, 24.

68b S. v. גְּדַל II füge hinzu: *Pi.* zusammenbinden, zurechtmachen.

S. v. גְּדַע l.: abhauen, verstümmeln. *Pi.* dass.

S. v. גְּדַע l.: abhauen.

S. v. גְּדַף *Pi.* füge hinzu: 2. heftig anfahren.

S. v. גַּדְפָּא str.: 4. Ortsname.

גַּדְפִּי Ortsname.

S. v. גדרסן l.: s. גַּרְדִּינָא.

69a S. v. גַּו l.: Inneres, Mitte. לְגַו, בְּגַו in.

S. v. גַּוָּא l.: *c. s.* בְּגַוַּהּ Gn 18, 24.

69b S. v. גּוּזָל füge hinzu: 2. Kind.

S. v. גְּוִיל l.: 2. starkes Pergament (von ungespaltenem Leder).

70a S. v. גְּוִיָּתָא füge hinzu: *pl. c.* גְּוִיַּת 1 S 2, 9.

S. v. גּוֹלָל füge hinzu: viell. doch: Deckstein der Leiche (im Grabe).

S. v. גּוּנְכָּא l.: (vgl. γαυνάκης).

70b S. v. גּוּף l.: verschliessen, verstopfen.

F. גּוּפָן ff. l.: גּוּפָן l. גְּרָפָן *x. m.* (γραφικόν?) Schriftzug.

גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.

S. v. גּוּרָא füge hinzu: *c.* גּוּר Dt 33, 22.

71a S. v. גּוּרָן füge hinzu: 4. der Getreidehaufen auf der Tenne.

S. v. גַּזָּא II l.: (auch בַּר גַּזָּא).

גְּזִיזוֹת *h. m. pl.* abgeschorene Wolle.

S. v. גְּזִיזָא l.: 3. Scherbe.

72a S. v. גְּזַר l.: 2. *pf.* אִתְגְּזַר Gn 17, 26 beschnitten werden.

72b גִּיָּא *x. f.* (γῆ) Erde.

S. v. גֵּידוֹר l.: (γαίδαρον).

73a S. v. גִּין füge hinzu: מִן בְּגִין מָא weshalb?

גיפן s. גּוּפָן.

73b S. v. גִּירָא l.: Dt 32, 42.

S. v. גירקרין l.: eine Art Kalk.

גִּירְדָה *h. f.* בֵּית ג׳ Kerker.

גיתי (bBabK 114ᵃ) l. גְּזֵתָּא *a. f.* Beraubung (?).

S. v. גַּל str.: 4. Schildkröte.

גַּל *h. m.* Schildkröte.

S. v. גְּלָא l.: 3. Beiname einer Weidenart.

74a F. גַּלְבָא *x. m.* l.: גַּלְבָא *a. m.* Str.: (vgl. γλύφω).

S. v. גְּלָבָא l.: *a. m.* Str.: (vgl. γλύφω).

S. v. גַּלָּבָא l.: 4. Bildhauer.

S. v. גלבטינון str.: *x. m.* ff.

S. v. גְּלוּנְדְקָא l.: (λεκτίκιον).

Stelle גּוֹלְגִיקִין hinter גְּלִינַם.

S. v. גְּלְגֵּל l.: *Pass.* 1. sich rollen, sich wälzen; — 6. gerinnen.

74b גִּלְגָּלָא (Dt 11, 30) Ortsname.

S. v. גְּלָה *Hitp.* l.: 2. aufgedeckt sein.

S. v. גִּלָּה l.: Stroh, dürres Gras.

75a S. v. גְּלוּלָא füge hinzu: *pl.* גְּלוּלִין Nu 23, 21.

F. גְּלַטוּרִי ff. l.: גְּלַטוּרִי *x. f.* (*siglatura*?) Eingraben.

Str. גַּלִּי ff. S. גְּלָא.

75b S. v. גִּלָּיוֹן füge hinzu: 3. (vgl. εὐαγγέλιον) Evangelium.

S. v. גלכא l.: גְּלָבָא.

76a S. v. גלנו l.: גְּלֵנִי *x. f.* (γαλήνη).

S. v. גְּלוּסְקָא l.: (κόλλιξ, κολλίκιον) 1. dicke (aber feine) Brotsorte.

גִּלְעָדָאָה (Ri 11, 1 Praet.) *a. m.* Gileadit.

76b S. v. גְּלוּפְסָא l.: (κολυμβάς) in Salzlake eingemachte Olive.

S. v. גְּלוּפְקְרָא l.: (κερβικάριον) Polster

S. v. גָּלַקְטִינוֹן l.: (γαλάκτινος) milchfarben.

77a S. v. גִּימַטְרְיָא str.: (γραμματεία).

S. v. גְּמִיאָה l.: Einschlürfen, Schluck.

S. v. גְּמִירָא füge hinzu: 2. *ind.* גְּמִיר Dt 33, 10 Brandopfer.

77b S. v. גָּמִיקוֹן l.: (γαμικόν, γαμισκόν).

S. v. גְּמַר l.: Nu 21, 2.

78b S. v. גִּינְגִּידִין l.: eine Möhrenart (*Daucus Gingidium*).

79b Stelle גְּנִיסְתָא hinter גְּנִיסְיָא.

גְּנִיסָא *a.f.* (γένος) Geschlecht, Familie.

גְּנְתִּי *h. m.* Gete.

גְּנְתְיָא *x. f.* (Γοτθία) Getien.

S. v. גְּסָא str.: 3. *pl.* Schätze.

גִּיסָא *x. m.* (γάζα) Schatz.

S. v. גְּסָסָא. 1. und 2. gehört zu גְּסָא; statt 3. ff. l.: גֵּיסָסָא II *x. m.* (γαισός), *pl.* גְּסָסִין 2 S 18, 14 Wurfspiess.

80a S. v. גּוּסְפְּנָא füge hinzu: (*capsus*).

80b S. v. גְּפַס l.: (vgl. γύψος) *Pi.*

גּוּפְתְּיָה Ägypten (Αἴγυπτος).

S. v. גּוּפְתְּתָה str.: גּוּפְתְּיָה.

S. v. גֵּץ l.: גֵּץ יְוָנִי.

גַּרָא (?) *a.m., pl.* גַּרִין Hos 12, 12 (Soc 59 יַגְרִין) Haufe.

81a S. v. גָּרָג l.: *x. m.* (γύργαθος).

S. v. גּוּרְנָא l.: *x. m.*

S. v. גַּרְגִּינָא l.: *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.

S. v. גַּרְגְּלִידָא l.: eine Art Rübe.

גַּרְגִּישְׁתָּא (1 K 7, 46) *a. f.* Erdkloss, Scholle.

טַבְלָא ג׳. גּוּרְגְּנָא *x. m.* eine Trommelart.

S. v. גַּרְגֵּר l.: 1. schlürfen; 2. beerenweis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.

S. v. גַּרְגֵּר str.: 2. zusammengeschrumpfte Olive.

81b גַּרְגְּתָנָא *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.

S. v. גְּרַד füge hinzu: *Hitp.* sich abkratzen.

S. v. גרדום l. גַּרְדוֹם.

Str. גַּרְדְּסָנָא ff.

82a Stelle גְּרוּמִי hinter גְּרָמָא. L.: (vgl. γρυμέα).

S. v. גְּרִיזְמְטָא l.: Nachtisch, Leckereien.

S. v. גּוּרְזְקִי füge hinzu: (vgl. ζωγρεῖον).

83a S. v. גַּרְמְּסִין l.: (γράμμος).

גְּרוֹנְטִי männl. Personenname (Γερόντιος).

83b Str.: גַּרְרָה ff.

F. גְּרַרְקִי ff. l.: גררקי l. גְּדַרִיקִי Gebiet von Gadara (Γαδαρική).

S. v. גְּרַשׁ II l.: 1. ziehen; 2. führen.

84b S. v. דַּאְצִיפָא l.: (viell. רְצִיפָא) *a. m.* eine Vogelart.

85a F. דִּיבָבָא ff. l.: דִּבְבָא (Koh 10, 1) *a. m., pl.* דִּבְבַיָּא Jes 7, 18 Fliege.

דְּבָבְתָא *a. f., c. s.* דְּבָבְתִי Mi 7, 10 Feindschaft.

דִּבְבָא s. דְּבוּבָא.

86a Str.: דְּגָא ff.

S. v. דונור l.: רוֹזְנַר.

S. v. דוּגְמָא l.: 1. Beispiel, Exempel; 2. Merkmal, Marke; 3. Aussehen.

S. v. דִּגְמַטְרִין l.: דִּגְמַטְרִין, דְּגְמָטְרִין *x. m.* (δειγματήριον).

F. דוּגְמָנָא ff. l.: דוגמניות MidrTeh 118, 12, l. דִּיטַגְמָאוֹת, s. דִּיטַגְמָא.

86b F. דִּיגְנוֹסִים ff. l.: דיגנוסים l. דִּיטַגְסִים.

F. דדיונא ff. l.: דדיוני l. רְדִיוֹנֵי, s. רְדִיוֹנָא.

S. v. דְּדִין füge hinzu: דְּדִינוֹן.

87a F. דִּהֲגַן l.: דִּהֲגַן.

S. v. דוּהֲקָא l.: Tragstange.

דוּגָא *a. m.* Tiegel.

דוּגִיּוֹת *h. f. pl.* dass.

87b Str.: דוּךְ ff.

F. דוּמִיתָא l.: דוּמִיתָא.

88a S. v. דוּפַק füge hinzu: doch wohl Bezeichnung des Seitensteins des Raumes für die Leiche im Grabe (viell. רוּפַק Stützer).

89b דוחקא l. דוּהֲקָא.

90a Str.: דִּיאַטַגְמָא ff.

S. v. דִּיד l.: דִּידִי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).
Str.: דִּידְכִי ff.
L.: דִּיהַ.
S. v. דיאו str.: l. דִּירוֹ (δεῦρο).
Alle Fremdwörter mit dem Anfange דִּיו sind ohne Berücksichtigung des ו umzustellen.
Str.: דִּיוֹרִין ff.
S. v. דִּיוֹזְגִי l.: Zweigespann.
F. דִּיוֹמְרִין ff. l.: דיוטרין l. דִּיַנְטְרִין *x. m.* (δίαντρον) Doppelhöhle.
F. דיומן ff. l.: דיומן (?) *x. m.* (ζημία) Strafe.
דיומרין l. רֳדוֹמִירוֹן *x. m.* (ῥοδόμυρον) Rosenöl.
S. v. דִּיוֹסְטַר l.: (ἱστάριον).
S. v. דִּיוֹסְטְרָא füge hinzu: (viell. δίστομος). Str.: zweiseitig.
L.: דִּיוֹסְפְּרָא.
S. v. דִּיוֹפְלִי l.: (διπλοῖ).
90b S. v. דִּיוֹקְנָא l.: (εἰκών).
דיורין (jSanh 26^b) l. דִּינָרִין, s. דִּינָרָא.
S. v. דִּיַּטַּגְמָא l.: דִּיאַמִּינְמָא.
S. v. דִּילָא füge hinzu: 2. Beamter.
91a S. v. דִּין *Ni.* füge hinzu: 3. beurteilt werden.
דִּינַי männl. Personenname.
S. v. דִּיוּם l.: männl. Personenname (*Divus?*).
91b S. v. דִּיוּסִים str.: sonst Διόνυσος ff.
92b S. v. דוכסוסטוס l.: l. דִּיסְכִּיסְטוֹס *x. m.* (δίσχιστος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).
93a S. v. דְּלָא l.: 3. Ex 21, 11, Am 2, 16 Soc 59 ohne.
דְּלַנִּי männl. Personenname.
S. v. דְּלוּבָא füge hinzu. S. דּוּלְבָא.
93b S. v. דִּילָטוֹרְיָא l.: (δηλατορία).
F. דָּלִי l.: דְּלִי.
S. v. דָּלִית l.: Zweig, Ranke.
S. v. דִּלְמָא l.: Ereignis, Geschichte.

94a S. v. דְּלַף l.: Traufen (durch das Dach im Hause).
S. v. דִּלְפָּה l.: בֵּית ד׳ Traufraum (zwischen Dach und Deckenverschalung).
דלפקי *x. m.* Verschnittener.
S. v. דָּם l.: 2. Menstruation; 3. Leben.
94b S. v. דְּמָא l.: *Itpe. Itpa.*
S. v. דְּמָא, דְּמָה str.: (אֲבְדִימוֹס Εὔδημος).
דְּמִי männl. Personenname.
S. v. דָּמִים l.: *h. m. pl.*
95a S. v. דִּימוֹס l.: 3. Gefängnis. Str.: (δημόσιος) ff.
דִּימוֹס II *x. m.* (δημόσιος) öffentlich.
S. v. דימוס l.: Ortsname. Str.: l. דִּידִימוֹס.
S. v. דומוס str.: falsch.
S. v. דִּימוֹסְיָא l.: 5. öffentl. Platz.
S. v. דִּימְסִית füge hinzu: (Emmaus).
95b דינידאה s. סִינְיָדְאָה.
96a S. v. דְּסָא füge hinzu: דּוּסִי.
S. v. דִּיסִיגְנִים l.: eine Marke (vgl. *duo signa*).
S. v. דִּסְקָרִין l.: 1. Schüssel; 2. Tischplatte.
S. v. דִּסְקְתוּנְדֵר l.: s. סוּנְדֵר.
96b S. v. דֵּעָה füge hinzu: 4. Bewusstsein.
S. v. דְּעַץ füge hinzu: *Itpe.* gestochen werden.
F. דִּיפְלוֹן ff. l.: דִּיפְלוֹן *x. m.* (διπλοῦν) Verdoppelung.
97a S. v. דַּפְנֵי l.: (Δάφνη) bei Antiochien in Syrien.
S. v. דִּפְתְּרָא l.: 1. halbgebeiztes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, aber nicht mit Galläpfeln; zweite Qualität); 2. Schriftstück, Verzeichnis.
97b S. v. דִּיקִי füge hinzu: 2. Strafe.
דִּקְלָרָא *a. m.* Korbmacher.
98a דוקני (Tos Kel BabM III 9) l. רוּקְנֵי.
S. v. דוּקְנִיתָא füge hinzu: (?).
S. v. דוּקִינָר l.: ein Beamter.

S. v. דָּקָר füge hinzu: מֵי דְקָרִים ein Getränk.

F. דִּיקְרָטִים ff. l.: דִּירֶקְטוֹס *x. m.* (διρέκτος) grade.

S. v. דּוּקְרָן l.: *x. m.* (δίκρανον) Gabelholz.

S. v. דּוּקְרָנָא l.: *x. m.*

F. דִּקְתָּא ff. l.: דִּקְתָּא *a. f.* feine Wergflocken.

דרא (bPes 56a) l. רָדָא (?).

98b S. v. דִּרְגּוֹן l.: (דְּרַגּוֹן?) *x. m.* (δρουγγος) Regiment.

S. v. דַּרְדַּנְיָא füge hinzu: Δαρδανία.

S. v. דָּרוֹ füge hinzu: (Δῶρος?).

Str.: דְּרוּסָא ff.

F. דּוּרְטָא ff. l.: דורטא l. דּוֹמָטָא *x. m. pl.* (δόματα) Geschenke.

S. v. דְּרִי l.: דְּרִי (?).

דּוֹרִי männl. Personenname (Δῶρος).

99a S. v. דֶּרֶךְ füge hinzu: כְּדַרְכּוֹ wie gewöhnlich.

F. דּוּרְמוֹס l.: דורמוס s. דְּרוֹמוֹס.

99b דרניקום l. רְדָנִיקוֹס.

דְּרוּסָא, דְּרוּסַי männl. Personenname (Δρουσος).

דרוסתי s. דּוֹסְתַי.

F. דְּרַפְתְּקָא l.: דְּרִפַּתְקָא *x. m.* (δρύφακτος).

S. v. דְּרוּקָא l.: Regiment.

S. v. דּוּרְקְטֵי l.: (τρογητή).

100a דּוֹרְתַי männl. Personenname (Δωρόθεος).

S. v. דֶּשֶׁן l. (2 mal): Fettasche.

100b S. v. דְּשַׁשׁ füge hinzu: *Itpalp. pt.* מְדַשְׁדֵּשׁ Jes 19, 14 Soc 59 taumeln.

101a הָבוּ (Gn 11, 4) *a.* wohlan.

הֲבִינֵנוּ. תְּפִלַּת ה' Bezeichnung eines Gebets.

101b S. v. הַגָּדָה l.: 3. nichtrechtliche religiöse Belehrung.

102a S. v. הדה l. הודו (Jes 11, 11 Soc 59).

102b S. v. הַדָּחָה str.: 1. Abspülung.

הֲדָחָה *h. f.* Abspülung.

103a S. v. הדוסטא str.: l. הֲרוּסְטָא. L.: eine Art Schuhe.

103b Str.: הֶדְרָנִיקוֹס ff.

F. הדרם l. הדרם.

S. v. הַהוּא füge hinzu: 2. ein gewisser.

104a S. v. הָוָא füge hinzu: הָוֵי folglich.

S. v. הוּנָא str.: *ind.*

S. v. הוֹדָאָה 4. l.: die zweite.

105b S. v. הַטָּרִית l.: 2. eine Kürbisart.

S. v. הָאִי füge hinzu: הַאיִי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).

הַיְדֵינוּ, הַיְדִינוּ (= הַיְדִין הוּא) *a.* welcher ist?

S. v. הֵיכָא l.: worauf bezieht sich der Tradent, wenn er lehrt?

106a S. v. הֵימֶנ־ l. הֵמֶנ־, הֵמֶּנִּי. Stelle hinter הַמְמְתָּא.

S. v. הֵימְנוּתָא l.: הֵימְנוּ.

Str.: הִיפִּינוֹס ff.

106b S. v. הָכִי füge hinzu: לְהָכִי dazu.

107a F. הָלָה l.: הַלָּה.

107b F. הִלְכָּךְ l.: הִלְכָּךְ.

F. הָלָלוּ l.: הַלָּלוּ.

108a F. הֲלְקְטֵי ff. l.: הַלְקְטָא *a. m.* Sommerhaus.

F. הַמַטְלְיָא ff. l.: המטליא s. מטליא.

108b F. הַמַמְתָּא l.: הֲמַמְתָּא.

S. v. הִימוּנָא l.: (ὑμέναιος) Hochzeitsgesang.

Stelle הימום ff. hinter הַמוֹנוּתָא.

S. v. הַמְסֵס l.: dritter Magen.

Str. הֲמֵירָם ff.

109a הֲמֵירוֹס, הֲמֵירָם männl. Personenname (Ὅμηρος).

S. v. הֲנָא füge hinzu: הֲנֵי לִי es gefällt mir.

S. v. הֲנָאָה l.: Einrede.

S. v. הִנְדְּיָא l.: (Ἰνδίη).

109b S. v. הָנְהוּ l.: *a. m. pl.* 1. jene; 2. gewisse.

S. v. הֲנָיָה l.: 1. Nutzen; 2. Nutzniessung; 3. Annehmlichkeit.

110b S. v. הֲפִיכְתָא l.: Dt 29, 22.
111a S. v. הִפַּרְכָּא l.: 2. s. הִפַּרְכְּיָא.
S. v. הִפַּרְכּוּס l.: 2. l. הִפּוֹדְרוֹמוֹס (ἱππόδρομος) Rennbahn.
S. v. הִפַּרְכְּיָא l.: ὑπαρχία.
S. v. הִפּוֹתִיקִי l.: Unterpfand.
112a הרבית l. חֲכָכִית.
F. הַרְגִּיז ff. l.: הרגיז l. עֲכוּז.
S. v. הַרְדְּסִיּוֹת l.: (vgl. הורודוס?).
Vertausche הַרְהוֹן mit הִרְהוֹן.
112b S. v. הִרְהוֹן l.: *h. m.* Pfand.
Str.: הִרְהֵן ff.
Str.: הֲרוֹסְטָא ff.
הַרְזְבוּנִית s. אַרְזְבוּנִית.
S. v. הַרְזִיק l.: verwahren.
S. v. הַרְזִיקִי l.: Gewahrsam.
F. הֲרֵי II l.: הָרֵי *h. m.* Eigentümlichkeit.
113a F. הַרְנָא ff. l.: הרנא l. הַרְאָנָא *a. m.* Malve.
S. v. הַרְנוּנָא l.: 2. eine Parasitpflanze.
S. v. הרנירק l.: וִינְדִּקְטָרִיּוֹם.
S. v. הָרָם l.: 3. s. תְּרָם.
S. v. הרוסן str.: *x. m.* ff. L.: l. חַרְסָן.
S. v. הָרַף l.: הָרֵף.
113b F. הָרַת ff. l.: הרת s. רַת.
114b וִילָא s. וִילוֹן.
115a F. וַלְדָּנִית *a. f.* l.: וַלְדָּנִית *h. f.*
F. וָנֵי, וָאנֵי l. וָאנֵי, וָנֵי.
S. v. וֶסֶת l.: *h. f.*; str.: (ἔθος).
S. v. וֶסְתָּא l.: *a. f.*
S. v. וֶסְתָּנִית l.: *h. f.*
S. v. וַרְדָּא str.: 3. Lappen der Lunge.
115b S. v. וֶשֶׁט l.: 1. Speiseröhre.
S. v. וֶשְׁטָא l.: Speiseröhre.
F. וָתִיק l.: וַתִּיק.
S. v. וָתֵק l.: *x. m.* 1. (ἑκτική) Schwindsucht; 2. (ἑκτικός) schwindsüchtig.
S. v. וָתַר füge hinzu: *Ni.* vogelfrei werden.
116a S. v. זָב str.: 2. schwach.
F. זְבוּח l.: זְבוּחַ.

S. v. זְבוּנָא l.: 3. Ware.
S. v. זָבוּרִית l.: זְבוּרִית.
116b S. v. זֶבֶל l.: בֵּית הַזְּבָלִים.
זוּגָא männl. Personenname (Ζύγος).
117a Spaltentitel זגא l. זגג.
S. v. זַגְדָּן l.: mit ungleichen Augenbrauen.
Str. זדגיז ff.
F. זְהוֹרָא ff. l.: זְהוֹרָא s. זִיהוּרָא.
117b S. v. זו l.: dies ist.
118a S. v. זוג füge hinzu: 5. grade Zahl.
Stelle זוג ff., זוּגָא hinter זָג.
זיווד l. זְמַּר, s. זָמַר.
F. זָוַע l.: זווע l. זָע, s. זִיָעָא.
118b S. v. זוט l.: *h. m.*
119a זור II *h. Ho.* ausgedrückt werden.
119b S. v. זור II str.: einwickeln, festhalten, L.: זֵר.
זור III *a.* zurückhalten.
120a זִיהוּרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
120b זִינְקִי s. סִינְקִי.
S. v. זִיעָה füge hinzu: 2. Saft.
121a S. v. זִירָא l.: Kelterpresse.
·S. v. זָכָה l.: 6. berechtigt sein.
121b S. v. זַכְרוּתָא l.: jAbZ 40[d].
122a זִלָּה *h. f.* Verächtlichkeit.
122b S. v. זְמָא l.: (vgl. ζημία).
זוּמִי *x. f.* (ζωμός) Brühe.
S. v. זוּמַלְסְטְרָא l.: (ζωμάρυστρον).
123a S. v. זָמַן *Pi.* l.: 2. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
S. v. זְמַן *Pa.* l.: 5. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
123b S. v. זָנַח str. bei *Pi.* und *Hi.*: reinigen.
124a זוּנִי *x. f.* (ζώνη) Gürtel.
Stelle ליזניה ff. vor זוּנִין. L.: זניה. לז' ff.
זוּנִין *x. m.* (ζώνιον) Gürtel.
Str.: זוּסְמָא ff.
S. v. זעטוט str.: (viell. aus ζητητής entstanden).
S. v. זַעֲטוּטָא l.: *a. m.* Str.: ein

aus jener Variante erschlossenes Wort).
124b Stelle זְפִירִין zu זְפָרִן ff.
S. v. זְפַק str.: *x. m.* ff. l.: *h. m.* Kropf.
S. v. זְפָקָא l.: *a. m.*
125a S. v. זְקִירָה l.: Springen.
S. v. זְקַף l.: 3. als Anleihe aufstellen.
S. v. זְקַף *Itpe.* l.: 2. gehängt werden, gehenkt werden.
125b S. v. זְקַק *Pa.* füge hinzu: *ipf.* יְזַקֵּיק Ma 3, 3 Soc 59.
126a S. v. זָרָה I füge hinzu: *Ni.* zerstreut werden.
F. זַרְזִף l.: זִרְזֵף.
127a F. זָרַר ff. l.: זרר *h.* 1. s. זָרָה; 2. s. זור II.
127b F. חָבֵי l.: חַבֵּי.
128a S. v. חֲבִילָה 2. füge hinzu: *pl.* חֲבִילִין. 5. Haufe.
128b S. v. חָבַר füge hinzu: *Pu.* verbunden sein.
129a S. v. חָבֵר l.: חָבֵר עִיר Gemeindeverband.
F. חוּבָּשׁ ff. l.: חובש s. חָבוּשׁ.
130a S. v. חַד füge hinzu: בְּחַד am ersten Monatstage.
S. v. חדודא l.: l. אָחוּדֵי עֵינִין.
131a F. חַדְתָּנָא l.: חַדְּתָנָא.
S. v. חוב l.: 2. Nachteil bringen.
S. v. חוב füge hinzu: הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ sein Leben aufs Spiel setzen.
חוּבְאָה (Gn 20, 9, MS חוּבָא) s. חוּבָא.
132a S. v. חול I füge hinzu: *Ho.* niedergelegt werden.
S. v. חול III füge hinzu: חוֹל הַמּוֹעֵד Halbfeiertag.
Str.: חוּלְסִית ff.
132b S. v. חוס *a.* l.: *Aph.* Erbarmen üben.
133a Str.: חוק *h.* ff.
L.: חוק *a.* durchgraben. *Pa.* eingraben, gravieren.
חיור (bSanh 98[a]) l. הָוָר.

S. v. חוֹרִין l.: 1. frei; 2. ohne Hypothek.
134b S. v. חָזַק füge hinzu: הֲוָה חָזֵיק רֵישֵׁיהּ er hatte Kopfschmerz.
135a S. v. חֲזָרָר l.: Mispelart (*Crataegus Azarolus*).
S. v. חַטָּא l.: Reihe, Linie.
136a Str.: חֲטִיף ff.
S. v. חֲטַף l.: 2. eilig austeilen.
137a S. v. חִיפָּה l.: 1. bloss eingesalzene Tierhaut (dritte Qualität des Pergaments).
137b S. v. חִירְתָא l.: פום.
F. חכבית ff. l.: חכבית l. חֲכָבִית.
138a Stelle חֲכִינָה ff., חֲכִינְּנָא ff., חֲכִינְתָא ff. hinter חָכְמְתָא.
S. v. חָכַם füge hinzu: *Itpe.* erkannt werden.
F. חכבית ff. l.: חֲכָבִית *h. f.* 1. zehrend; 2. Zehrfieber.
138b חכרית (jMoK 80[b]) l. הַכָּרִית, s. כָּרִית.
S. v. חוּלָּא füge hinzu: חִלָּא דְמוֹעֲדָא Halbfeiertag.
139a L.: חֲלַבִּיץ.
L.: חֲלַבָּאנָא.
S. v. חֲלוּטִין l.: לַחֲלוּטִין Lv 25, 23.
140b F. חֲלִיפָה ff. l.: חֲלִיפִין *h. m. pl.* 1. Austauschung; 2. frischer Trieb.
חֲלִיפוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.
141b חַלְסִית *h. f.* Kies.
חֲלָפוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.
S. v. חָלַץ füge hinzu: 4. verlassen.
142a S. v. חִילְק l.: (ἄλιξ) Speltgraupe.
142b S. v. חֲמָא l.: *a. m.*
143a Str.: חוּמָה ff.
חֲמוּדִין *a. m. pl.* Begehren.
Str.: חֲמוּרֶת ff.
S. v. חֲמִימַרְיָא l.: Vogelknöterich (*Polyganum aviculare*).
143b F. חַמִּינָא ff. l.: חמינא l. חַמִּימָא.
S. v. חָמַם *Hi.* füge hinzu: 2. ein heisses Bad bereiten. *Hitp.* 2. ein heisses Bad nehmen; 3. zornig werden.

144b חֲמָרַת *h. f.* Eselkaravane.
F. חֲמָרְתָא ff. l.: חֲמָרְתָא *a. f.* Eselin.
חֲמַרְתָּא *a. f.* Eselkaravane.
S. v. חֲמָתָא füge hinzu: 2. Gift.
145a S. v. חָנוּת l.: חֲנוּיוֹת.
145b S. v. חִנָּם l.: 2. grundlos.
146a S. v. חֲנִמְנְמָא l.: 2. verächtliche Bezeichnung der Sonnensäulen.
S. v. חָנַק füge hinzu: 2. sich ärgern.
147a חָסִיר s. חָסֵר.
147b S. v. חָסַן I l.: 1. *ipf.* 3 *pl.* יַחְסְנוּן Am 2, 6 mächtig werden.
S. v. חָסַר füge hinzu: *Hitp.* Verlust haben.
148a חפול. ח' סוטות (jBez 62[d]) l. חָפֵי לְסוֹטוֹת?
149a חֲפַרְפְּרָא (JIIDt 14, 18 MS) *a. m.* eine Art Fledermaus.
149b S. v. חֲצוֹת füge hinzu: 3. Mittag.
150a S. v. חֲקִירָה l.: 2. Verhör in Bezug auf Zeit und Ort.
חָקָק *h. m.* Vertiefung.
151a S. v. חַרְחוֹר l.: 2. das zum Reinigen der Pflugschar dienende Ende des Ochsensteckens.
152a L.: חֲרִישָׁה I *h. f.* Pflügen.
L.: חֲרִישָׁה II *h. f.* 1. Schweigen; 2. Taubheit; Taubmachen.
L.: חֲרִישָׁה III *h. f.* Dickicht.
L.: חֲרִישׁוּתָא I *a. f.* Taubheit.
L.: חֲרִישׁוּתָא II *a. f.* Dickicht.
S. v. חָרַם *Hi.* l.: 2. bannen, in den Bann thun.
S. v. חָרַם *Aph.* l.: 2. (auch *Pa.*?) bannen, in den Bann thun.
152b חרנית s. ארונית.
חַרְסָן *h. m.* Thongeschirr, Topf.
F. חֲרַפְתָּא ff. l.: חרפתא (JIIDt 14,18) l. mit MS חֲפַרְפְּרָא.
153b S. v. חָשַׁב l.: 1. denken, beabsichtigen; 2. aufzeichnen.
155b S. v. חָתַת füge hinzu: *Ni.* sich demütigen.
156a S. v. טָאנִים füge hinzu: (Τάνις).

156b S. v. טְבִיעוּת l.: Eindruck, den jemand bekommt.
157a S. v. טָבַל *Pa.* l.: 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen.
S. v. טַבְלָא l.: 3. Schreibtafel; 4. Tisch.
L.: טַבְלָא, טַבְלַי männl. Personenname (Τάβλος).
157b S. v. טִיבְּרִינוּס füge hinzu: טִיבְּרִינִי (Τιβερῖνος).
F. טָנָא l. טֳנָא, טוּנָא.
S. v. טִגְרוֹס l.: (τίγρις) Tiger.
158a S. v. טוֹהַר l.: 2. Fläche.
158b F. טָוָם l.: טָוּם.
159b S. v. טָחַן l.: 1. mahlen; 2. reiben.
S. v. טֶטְרָמוּלִי l.: (τετράμουλον).
S. v. טִימְרוּס l.: Seiher.
160a F. טיף ff. l.: טִיף *h. m.* Stückchen.
S. v. טִיפָּא str.: 2. Tropfen.
160b F. טילוי ff. l.: טַלּוּי *h. m.* Kindischkeit.
161b S. v. טְלוֹפְחָא l.: 2. Unterlage des Rollsteins der Ölmühle.
162a טמטום l.אַבְטוּמְטוּם.
163a F. טוּנָס ff. l.: טוּנָס *x. m.* (δόναξ) Schilf (*Arundo donax*).
טוּנָס Ortsname (Τύνης).
S. v. טַס füge hinzu: 2. Vorrichtung zum Fischfang.
163b S. v. טַעַם füge hinzu: 3. Sinnabschnitt; 4. (später) Accent.
S. v. טָעַן *Ni.* füge hinzu: 3. verpflichtet sein.
S. v. טְעַן füge hinzu: 4. aufheben; 5. bringen.
164b S. v. טָפַל füge hinzu: 3. pudern.
S. v. טָפֵל l.: 2. Nebensache; 3. Kinder.
S. v. טְפֵלָה füge hinzu: 3. Nebensache.
S. v. טוּפוֹס l.: 3. Formel.
165b S. v. טוּרְבָל l.: (τρίβολος).
טרבנת (jMeg 75[b]) Ortsname.
S. v. טַרְגָא l.: (*targa*) Schild.
F. טרגול ff. l.: טַרְגּוֹל l. פַּרְגּוֹל.

166a S. v. טָרַח *Aph.* l.: 2. belästigen, drängen.

S. v. טָרוּט l.: (θυροειδής?).

טְרִיטָא *x. m.* (τρίτη) Drittel.

S. v. טרטיוטין l.: l. סַרְטְיוֹטִין, s. סַרְדְיוֹט.

S. v. טרטימר str.: (ταρτήμορον).

166b S. v. טוּרְיָא str.: τουρή; l. (*turris*?).

טְרִיָה (gedeutet τρία) drei.

S. v. טִירְיוֹן str.: Tag der wilden Tiere ff. Vgl. τυραννία.

S. v. טריון l.: l. סֶסְטֶרְטִיוֹן *x.* (*sestertium*) von Sestertien.

טְרִיחוּתָא *a. f.* Mühe.

S. v. טְרָכָא l.: Verleumder.

S. v. טְרָכָא füge hinzu: (?).

167a S. v. טַרְכָן l.: Verleumder.

S. v. טַרְכָנוּתָא l.: Verleumdung.

S. v. טרכוש l.: *x. m.* eine Art Tisch. S. תרכוס.

S. v. טְרַמָא l.: Getränk aus Zerriebenem.

S. v. טְרוֹמִיטָא l.: (τρομητά).

S. v. טִירוֹן l.: (τίρων).

167b Zu טְרָסָאָה 3. füge hinzu: (τορεύς?).

S. v. טרסקל füge hinzu: 2. (*craticulum*) Netzwerk.

168a טְרָאפְּלִים Ortsname (Τρίπολις).

168b F. טְרוּקְטֵי ff. l.: טְרוּקְטֵי *x. f.* (τρυγητή) 1. trockene Frucht.

S. v. טְרַקְיָא l.: Türkis.

S. v. טְרַקְלִילָא füge hinzu: (περικνήμιον).

F. טְרַקְלָרִין ff. l.: טְרַקְלָרִין *x. m.* (τορκελλάριον) Kelter.

S. v. טְרוֹקְסִימוֹן l.: (τρώξιμον). Str.: 1. roh essbar; 2.

170b S. v. יָד l.: עַל יְדֵי *a.* durch; *b.* anstatt, für; *c.* bei, mit; *d.* in Bezug auf. עַל יַד עַל יַד ratenweise, stückweise.

S. v. יְדָא füge hinzu: עַל יְדִיכוֹן Ma 1, 11 Soc 59 durch.

172b S. v. יִחוּד l.: 2. Alleinsein zu zweien. בְּיִחוּד ausdrücklich.

174b S. v. יָם füge hinzu: 3. Unterlage des Rollsteins der Ölpresse.

175a S. v. יינם l.: l. יְוָנָם *x. m.* (ἔβενος) Ebenholz.

176b S. v. יָפֶה l.: דַּעַת יָפָה, נֶפֶשׁ יָפָה. יָצַב *h. Ni.* נִצָּב stehen.

177b יָרֵא *h. m.* fürchtend. יְרֵא שָׁמַיִם Gottesfürchtiger.

S. v. יְרַד füge hinzu: יְרַד עִמּוֹ לְחַיָּיו jemanden bis aufs Blut peinigen.

S. v. ירדינון l.: l. וַרְדִּינוֹן (?).

178b S. v. יִרְקָא l.: *x. m.* (*virus*).

F. ירע ff. l.: יָרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benachteiligt sein.

182a Str.: כְּבְיָא ff.

185a כּוּכְיָא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinngewebe.

187b כֵּירוּכָא *a. m.* Garbe.

188b S. v. כְּלָבָא füge hinzu: *pl. d.* כַּלְבַיָּא (!) Ri 9, 48 Praet.

S. v. כַּלְבּוֹס II l.: 1. Zange; 2. zangenförmiger Nagel.

189b F. כְּלִיַרְכִּין (zweimal) l.: כְּלִיַרְכִּין.

190a F. כלונם l.: כְּלוֹנָס *x. m.* (κολόνα) Pfahl.

F. כליסים ff. l.: כליסים s. אַכְסְלִין.

191b F. מְ תָא l.: כְּמְתָא.

196b כְּאַר *x. m.* Esel.

198b F. כַּרְכְּתָא l.: כַּרְכְּתָא.

כְּרְכְּתָא *a. f.* Bündel.

199b S. v. כְּרַסְפְּדֵי l.: (Κρισπίδης?).

209a S. v. לופר füge hinzu: (*rufulus*).

222a S. v. מטליא str.: l. המטליא. L.: *x. m.* ein Kraut.

227a S. v. מַלְכוּת l.: מַלְכִיּוֹת.

239a S. v. מַקְרִין l.: (*Macrinus*).

269a S. v. סְבַלְתָא füge hinzu: Praet. סְבוּלְתָא. Str.: Ähre. L.: S. שִׁבְלְתָא.

F. סְבַלְתָא ff. l.: סוּבַלְתָא (Ri 12, 6 Or 1471).

270b סָגָן (BerR 50) *x. m.* (σάγιον) Soldatenmantel.

275a S. v. סָמָנָא füge hinzu: (סַמְנָא).

282b S. v. סִינִין str.: (σανίς) Brett. L.: Zapfen (viell. = שְׁנִין).

283a S. v. סוּנִיתָא füge hinzu: viell. סָנִיתָא, s. סַנְיָא.

299a S. v. עכליה l.: l. פְּבְלֵיהּ, s. פְּבְלָא.

307a עקון s. אקון.

312b פְּבְלָא *s. m.* (φίβλα) Agraffe, Schnalle.

321b F. פְּלְכְּיָה ff. l.: פילכיה (jDem 24ª) l. פְּבְלֵיהּ, s. פְּבְלָא.

323b S. v. פֻּנְדְּקִית l.: 1. Wirtin; 2. Kupplerin.

331a F. פּוּרָה ff. l.: פורה (jBabK 3ª) l. פּוּרְנָה.

334a פרכא s. אַכְסְנָאי.

336a פְּרַסַן *a. Pass.* besteuert werden, taxiert werden.

356b S. v. קוֹלָן füge hinzu: 2. Sänger.

380b S. v. רְדַף füge hinzu: *Itpe. ipf.* יִתְרְדִיף Jes 17, 13 (Ven. 1525 יִתְיְרְדִיק) gejagt werden.

386a רַמַּשׁ *a. Pa. pt. pl.* מְרַמְשִׁין Jes 5, 11 (Ven. 1525 מְרַמְשִׁין) den Abend verbringen.

389a F. רְקָתָא l.: רְקִתָּא (= רְקַעְתָּא?).

394b S. v. שְׁבַלְתָּא 3. füge hinzu: Praet. שִׁבְּלְתָּא. L.: Strom (?).

Ein Rabbi Jizchak könnte heissen ר״י, הר״י, הגר״י, החר״י, מוהר״י, מהר״י, מהורר״י, מוהרר״י. Ausserdem können noch כ für כָּבוֹד, ב für בֵּן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, dass einem Eigennamen א (= אָמַר, אוֹמֵר) vorangehen oder folgen kann.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ״ק (= לִפְרָט קָטֹן), statt dessen auch bloss ל an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon u. L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למספר בני ישראל = למב״י, zuweilen למטמונים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. ד׳ לס׳ והיית לנו לעינים = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird.

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, dass bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Ungenauer Weise werden selbst solche Wörter wie בלעז = „in fremder Sprache“ und ודוק = „und denke nach!“ mit Abkürzungszeichen versehen.

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichnis immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muss, was mit einer Abbreviatur gemeint ist. Der „Nachtrag“ S. 115ff. möge indes nicht übersehen werden.

Gustaf Dalman.

Anweisung

für die Benutzung des Abbreviaturenlexikon's.

Der Anfänger wolle Folgendes beachten:

1. Abbreviaturen können auch mit Präpositionen und anderen kleinen Wörtchen verbunden erscheinen und sind nicht immer in diesen Verbindungen mitaufgeführt worden. Wenn eine nicht gefundene Abbreviatur mit ב, ל, כ, מ, ו, ש, ד, ה beginnt, ist zu überlegen, ob der Anfang nicht etwa in der Präposition בְּ, לְ, כְּ oder מִ (= מִן), in der Konjunktion וְ, in den Relativpartikeln שֶׁ oder דְּ, oder im Artikel הַ — oder in einer Kombination mehrerer dieser Präfixe besteht. Dann ist dieser Anfang zu streichen und der Rest im Lexikon zu suchen. וביוה״כ suche also unter יוה״כ, מר״ה unter ר״ה.

2. Bei Büchertiteln ist unter Umständen in derselben Weise von ס (= סֵפֶר) oder von ב (= בַּעַל „Verfasser“) oder בעה״מ (בַּעַל הַמְחַבֵּר) zu abstrahieren.

3. Nicht zu übersehen sind die hebräischen Zahlbezeichnungen bei Citationen in Verbindung mit סֵפֶר (Buch), כֶּרֶךְ (Band), שָׁנָה (Jahrgang), מַסֶּכֶת (Traktat), חֵלֶק (Teil), שַׁעַר, פָּרָשָׁה, פֶּרֶק, פִּסְקָא, סְעִיף (Abschnitt), סִימָן, רֶמֶז (Paragraph), הֲלָכָה, מִשְׁנָה (Lehrsatz), דַּף, צַד, עָלֶה (Blatt), עַמּוּד (Kolumne) — oder entsprechenden Abkürzungen. פ״ט könnte z. B. bedeuten Parascha 9 oder Perek 9. Vorangehendes ר oder ס für ראש bez. סוף bezeichnet dann Anfang oder Schluss des Abschnitts. פ״ק bedeutet פֶּרֶק קַמָּא „erster Abschnitt“, nicht „Abschnitt 100“.

4. Eigennamen in den üblichen Abkürzungen können mit Titulaturen in verschiedenem Umfang verbunden sein. Es war unmöglich, alle verschiedenen Möglichkeiten im Lexikon aufzuzählen.

Druck von H. Itzkowski, Berlin N.

שלב״ם שיר לברית מילה.
שמ״נ שבעה מדורי גיהנם.
שמ״ה שני מאורות הגדולים (ס׳).
שמה״צ שחיטה מן הצואר.
שמס״ה שאלות מספר הנפש.
שמ״ע שנה מעוברת (ש״מ).
שנ״ל בנ״צ שנזכה לראות בנחמת ציון.
שנומ״א שחיטה נדה ומאכלות אסורות.
ש״ס שושן סודות (ס׳), שני סימנין (ב״ס).
ש״ס דב״ר שאר ספרי דבי רב (שסד״ר).
שס״ה ל״ת שס״ה לא תעשה.
שע״ה שער עבודת האלהים.
שע״ח שיר על חנוכה.
שע״ק שערי קדושה (ס׳).
שע״ת שערי תורה (ש״ת).
שע״ת לר״י שערי תשובה לרבינו יונה.
ש״צ שיבת ציון, שירי ציון.
ש״ר וע״ר שעת רחמים ועת רצון.
שרש״ח שבת ראשון של חנוכה.
ש״ש שלחן שלמה (ס׳).
שש״מ שבת של מי.
שש״ע שכינה שורה עליו.
שש״ש שחרית של שבת.
ששש״ח שבת שני של חנוכה.
ש״ת שבעה תמרים (ס׳).

ת.

ת״א תולדות אדם (ס׳), תורת אמת (ס׳).
תאב״ח תולדות אברהם בר חייא (ס׳).
תא״ה תורת אמונת הנוצרים.
תא״י תוצאות ארץ ישראל (ס׳).
תא״צ (ת״צ).
תב״ג תקע בשופר גדול (ת׳).
תב״י תשובת בית יהודה (תשב״י) (ס׳).
תג״י תולדות גדולי ישראל (ס׳).
תה״ק (תוה״ק).

תו״ב תפלות ובקשות.
תוגפ״ל תקופות תמטריות פרפריות לחכמה.
תוה״מ תנא והדר מפרש.
תוה״ק תורת הקנאות (ס׳).
תוה״ש (תולה״ש).
תו״כ תגור וכירים.
תולהש״ל (תוה״ש) תולדות השלמים (?).
תו״ת תוספות ותשובות.
ת״ח תוספות חדשים, תורת חטאת (ס׳).
תח״ה תיקון חיבוט הקבר (תחה״ק) (ס׳).
תמ״ה תורת טעמי המקרא (ס׳).
ת״י תולדות ישו (ס׳).
תכה״ש (תכ״ה).
ת״ל תימה לי.
תל״ה תורת לשון הקודש (ס׳).
תלע״ג תפלה לעצירת גשמים.
תל״ת תבוא לפניך תפלתנו (ת׳).
תמב״י תולדות מנשה בן ישראל (ס׳).
תמ״ל תניא מסייע ליה.
תפה״א ח״ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס׳) (תפה״א ח״ב).
ת״צ תאמי צביה (ס׳).
תקוגפ״ל (תוגפ״ל).
תק״ש תקון קריאת שמע, תקיעת שופר.
ת״ר תועפות ראם (ס׳).
תר״א תוכו רצוף אהבה (ס׳).
תר״י תלמידי רבנו יונה.
תריג״מ תרי״ג מצות.
תר״ל תוספות ראשון לציון.
ת״ש תקיעת שופר (תק״ש), תיקון שלמה (ס׳), תקופת שמואל.
תש״מ תקון שלשה משמרות.
ת״ת תקון תשובה.
ת״ת ויהכ״מ תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.
ת״ת בקמ״ש תלמוד תורה בקריית מאה שערים.

רדוי״א ראשית דעת ויראת אלהים (ס׳).

ר״ה רחובות הנהר (רה״נ) (ס׳), רביד הזהב (רה״ז), ריח השדה (רה״ש) (ס׳), רסיסי המליצה (רסה״מ) (ס׳).

רה״ב רודפיהם השלכת במצולות (שר של מצרים).

רה״ד רשעי הדור.

רו״י רנה וישועה (ס׳).

רו״מ רצה ומודים (ת׳).

רו״פ רוסלאנד ופולין, רוסי ופולאני.

רו״ת רמה ותולעה, רחמים ותחנונים.

ר״ח רוח חיים (ס׳), רוח חדשה (ס׳).

רח״ק ר׳ חסדאי קרקש.

ריא״ל ר׳ יצחק אבן לטיף.

ריח״ב ר׳ יאיר חיים בכרך.

ר״ל רעיוני לילה (ס׳), רמז לדבר.

רלב״ש ר׳ לוי בר שלמה.

רמ״ד ראש מר דדור (ס׳).

רמד״ב ר׳ מרדכי די ביטון.

רמח״ע רמ״ח עשין.

רמ״פ ר׳ משה פראבינציאלי (רמ״ף).

רמש״ג ר׳ מרדכי שמואל גירונדי.

ר״נ רפואת נשמה (ס׳).

ר״ס רשימת ספרים (ס׳).

ר״ע רוכב ערבות (ס׳).

רעב״מ ר׳ עזריה בן מנחם.

ר״פ רב פעלים (ס׳), ראש פנה (ס׳).

ר״ש רמת שמואל (ס׳).

רשב״ב ר׳ שמעון בן בתירה.

רש״ח ר׳ שבתי חיים.

רש״ס רוב שני סימנים (רב״ס).

רשעב״י רוב שלום עד בלי ירח.

ר״ת רזי תורה.

ש.

ש״א שומר אמונים (ס׳).

שא״א שיר אלף אלפין (ס׳).

שאב״מ שאין בהם ממש.

שא״י שער אהבת יי.

שאעמ״ל שאין עדים מצוים לקיימו.

ש״ב שדי בוכים (ס׳), שמות בנימין (ס׳), שירי בחינה (שה״ב), שערי בינה (ס׳), שיורי ברכה.

שבמ״ת שבמשנה תורה.

שב״ע שתי בלא ערב.

שב״צ שירי בת ציון.

שב״ר שער בת רבים (ס׳).

שבש״ח שבת שני של חנוכה.

שבת״כ שבתורת כהנים.

ש״ג שרשרות גבלות (ס׳).

שגה״(כ) שתי נלת הכותרת (ס׳).

שג״ע שערי גן עדן (ס׳), שני גורי עצים.

ש״ד שערי דעה (ס׳).

שד״ה שערי דקדוק הלשון (ס׳).

ש״ה שתי הלחם (שה״ל), שונה הֲלכות, שוגה הלכות, שולחן הפנים (שה״פ), שם הגדולים (שה״ג) (ס׳), שרביט הזהב (שה״ז) (ס׳), שמות הגרדפים (שה״נ), שרשרות העבותות (ס׳), שרשי הדת (שה״ד) (ס׳), שרשי התורה (שה״ת) (ס׳).

שה״ד שהמיר דתו, שרשי הדת.

שה״ז שרביט הזהב (ס׳).

שה״י שלשלת היוחסין.

שה״נ שמות הגרדפים (שמה״נ).

שה״ע שרשרות העבותות (ס׳).

שה״פ שולחן הפנים.

שה״ת מל״מ שהתלמוד מביא לידי מעשה.

שו״ת שירות ותשבחות.

שהח״מ שלשלת חכמי המשנה.

שחו״מ שעורין חציצין ומחיצין (הל״מ הלכה למשה מסיני).

ש״י שיר ידידות (ס׳), שם יעקב (ס׳).

שיה״ש שאר ימות השנה.

שיל״ס שמא יבא לידי סכנה, שיש להם סוף.

שיל״ר שלמה יהודה ליב ראפאפארט (שי״ר).

שי״ק שאו ידיכם קודש.

ש״כ שבירת כלים (ק׳), שברי כלי (ק׳).

שכ״א שאר כל אדם.

שכה״כ שכינה הכתוב.

ש״ל שי למורא (ס), שמן למאור (ס׳), שומרים לבוקר (ס׳), שושני לקט (ס׳).

של״א שברי לוחות און.

צה״מ צל המעלות (ס׳).
צה״ע צל העולם (ס׳).
צה״ת ציון הלא תשאלי (ת׳), צוהר התיבה (ס׳).
צו״ר צדיק ורשע (ס׳), צא וראה.
צי״ב צדיקים ילכו בם.
צי״ל צמח יי לצבי (ס׳).
צ״ל צבי לצבי (צל״צ).
צמ״ז צפונית מזרחית.
צמ״ע צפונית מערבית.
צצ״מ צידת צבי מורח (ס׳).
צ״ק צאן קדשים (ס׳).
צ״ש צפורן שמיר (ס׳), צירופי שמות.

ק.

ק׳ קונטרס, קבלה.
ק״א קול אלהים (ס׳), קונטרס, אחרון, — אהרן.
קא״א קושט אמרי אמת.
קא״ק קול אומר קרא.
ק״ב קול בוכים (ס׳), קול ברמה (ס׳).
קבה״מ קודם ביאת המשיח.
קב״נ קריאה בלי נקודות.
קדמש״ע קיצור דינים משלחן ערוך.
ק״ה קודש הילולים, קץ הפלאות (קה״פ) (ס׳).
קה״ח קול המון חוגג (ס׳), קודם החופה.
קה״ס קסת הסופר (ס׳).
קה״ע קורות העתים.
קה״פ קודם הפסח.
קה״ש קודם השבת.
קו״ב קדיש וברכו.
קוה״י קורות הימים.
קו״ח קל וחומר (ק״ו).
קו״מ קל וחומר מפורש, קשת ומגן (ס׳).
קומו״ר קול ומראה וריח (קמו״ר).
קו״ס קל וחומר סתום.
ק״ח קרית חנה (ס׳), קונה חזקה.
קחה״ב קודם חרבן הבית.
קחבה״מ קודם חרבן בית המקדש.
קח״ד קרית חנה דוד.
קחוק״כ קול חתן וקול כלה.
ק״ט קן טהור.

ק״י קפיצת יד, קופץ ידו, קבלת יסורין, קסת יונתן (ס׳).
ק״כ קערת כסף (ס׳).
קכהרא״ש קיצור כללי הרא״ש (אשרי״).
קלג״ד קורעין לו גזר דינו.
ק״ל כר״ל קיימא לן כריש לקיש.
ק״מ קרית מלך, קול מבשר.
קמ״ל קונטרס מה לך (ס׳).
קמו״ר (קומו״ר).
קמ״מ קונטרס מלחמת מצוה (ס׳).
קמ״ע קונטרס מנחת ערב.
קמ״ש קרית מאה שערים.
ק״נ קשת נחושה (ס׳).
ק״ע קורי עכביש, קול ענות (ס׳).
קעכמדא״ר קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.
קע״ש קיצור ענין שחיטה.
ק״צ קופת צדקה.
ק״ש קול שחל (ס׳), קול שמחה (ס׳), — ששון (ס׳).
ק״ת קול תרועה (ס׳), קרבן תענית.
קתכ״פ קונטרס תפלת כל פה (ס׳).
קת״נ קודם תפלת נעילה.
קת״ע קודם תפלת ערבית.
קת״ש קודם תפלת שחרית.

ר.

ר׳ ראיה, ראיות, ריש.
ר״א ראשי אבות (ס׳), רוממות אל (ס׳), רצוף אהבה (ס׳), רשפי אש (ס׳), רכב אליהו (ס׳), רבבות אפרים (ס׳).
ראב״ח ר׳ אליעזר בן חרסום.
ראב״ש ר׳ אליהו בעל שם.
רא״ג ר׳ אברהם גדליה.
רא״ל רחמנא אידכר לן.
רא״ש ר׳ אברהם שלום.
ר״ב ראשית ביכורים (ס׳), רפדוני בתפוחים (רב״ת) (ס׳).
רב״ס רוב ב׳ סימנים (רש״ס).
רב״ק ראשית ביכורי קציר.
ר״ד רנת דודים (ס׳).

עב' עברונות.
עבה"ג עד ביאת הגואל.
עבה"מ עד ביאת המשיח.
עבח"ש עוסקין בחיי שעה.
ע"ד עלילת דם; עדת דבורים (ס'), עיר דוד (ס').
עד"מ עקרי דינים מראני.
עד"ע עתיקא דעתיקין (ק').
ע"ה עבודת הבורא (עה"ב).
עה"ג עצירת הגשמים.
עהח"מ עדים חתומים מטה (עד"מ).
עה"ש עליו השלום, עליכם השלום (ע"ה).
עו"א (עזו"א).
עו"ג עובדי גלולים.
עו"מ עוברות ומניקות, ערמה ומרמה, עובד מאהבה.
עומ"א עובד מאהבה.
עומ"י עובד מיראה.
עועב"כ עד ועד בכלל.
ע"ז עין זיתים.
עזו"ע על זה ועל זה, עזא ועזא(ז)ל.
עט"ר עטרת ראשינו.
ע"מ עין משפט (ס').
ע"צ (ע"צ).
עכ"ג עבודת כהן גדול.
עכ"ח עיני כל חי (ס').
עכנ"כ עם כל נשאי כליו.
עלו"ל עיניו למטה ולבו למעלה (של"ה).
ע"מ עתים מזמנים.
עמ"י על משכבו ינוח.
עמלה"ח על מנת להחזיר.
ע"ע עצי עדן (ס'), עקיצת עקרב (ס').
עעוע"א על עצים ועל אבנים.
עפ"ק עין פרי קודש.
עפ"ר על פי רמז.
ע"צ עיט צבוע (ס').
ע"ק עשר קדושות.
ע"ר עסים רמונים (ס').
ע"ש עניני שבת (ערב שבועות).

פ.

פ' פאה, פיוט, פירוש, פירש, פרקי, פתיחה.
פא"ב פעם אחת ביובל (פאב"י).
פב"י פליטת בית יהודה (ס').
פב"ע פרצוף בפני עצמו (ק').
פ"ד פשר דבר (ס').
פ"ה פלח הרמון (ס') (פה"ד), פאר הדור (פה"ד), פאת השולחן (פה"ש) (ס'), פדיון הבכורים (פה"ב), פתשגן הכתב (פה"כ).
פה"ב פי הבאר (ס'), פדיון הבכור,—הבן.
פה"ד פאר הדור (פ"ה).
פהל"י פיגול היא לא ירצה.
פה"פ פא הפעל (ד').
פה"ש פני השכינה.
פ"ח פרישת חלה.
פחה"מ פתיחת חיבור המשנה.
פמ"י פירוש מנחת יעקב.
פמש"פ פתות משוה פרוטה.
פס"י פתיחת ספר יצירה.
פ"ע פוקח עורים (עברים) (ס'), פי עוללים (ס'), פרק עליון.
פעהש"פ פירוש על הגדה של פסח.
פ"צ פרי צדיק (ס').
פר' פרק, פרשה.
פ"ר פסיקתא רבתא (ס'), פענח רזא (ס').
פראב"ע פירוש ר' אברהם בן עזרא.
פרא"מ פירוש ר' אליהו מזרחי.
פרד"ק פירוש רד"ק (פירד"ק).
פ"ש פני שכינה (פה"ש), פתחי שערים (ס'), פרח שושן (ס').
פשנ"נ פת של נוים נקיה.
פש"ד פשטא דקרא.
פש"צ פתחו שערי צדק (ס').
פ"ת פתיל תכלת (ס'), פתח תקוה.
פ"ת וצ"צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס').
צ' ציון.

צ.

צב"ה צבי בארץ החיים (צבא"ה) (ס').
צ"ה צל העולם (צה"ע) (ס').

משׁ״ז מי שזכה.
משׁכ״ן מטה שולחן כסא נר.
משׁל״ל משום לועג לרש.
משׁ״צ מיכאל שליח צבור (ס׳).
משׁקו״ח משלם קרן וחומש (מקו״ח).
משׁקוחו״א משלם קרן וחומש ואשם (מקוחו״א).
משׁ״ר ומשׁ״ס מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא.
משׁרבע״ה (מרע״ה).
משׁ״ת מחברת שערי תפלה.
מת״ד מאמר תמים דעות (ס׳).
מת״ח מאמר תא חזי (ס׳).
מתנו״כ מקרא תורה נביאים וכתובים.

נ.

נ״א נביאים אחרונים. (נ״ב)
נא״ב נאדר בקודש (ס׳).
נא״ש נפתלי אילה שלוחה.
נאשׁ״מ נברך אלהינו שאכלנו משלו.
נ״ב נאדר בקודש (נא״ב) (ס׳).
נבג״ע נשמתו בגן עדן.
נבמ״ב נודע ביהודה מהדורא תניינא.
נ״ז נעים זמירות.
נ״ח נתיבות חכמה (ס׳).
נ״ל נשמט להם.
נלו״ל נכנס לפני ולפנים.
נל״ז נעשה לזכרון.
נ״נ נטעי נעמנים (ס׳).
נ״ם נופך ספיר (ס׳).
נע״ז נחלת עין זיתים.
נע״ר נפלה עטרת ראשנו.
נ״צ נחמת ציון.
נרנח״י נפש רוח נשמה חיה יחידה (נרוי״ח).
נשׁ״ש נסיעה של שמחה.

ס.

ס׳ סוני, סונת.
סא״ז סדר אליהו זוטא (ס׳).
סאר״ז סדר אליהו רבא וזוטא (ס׳).
סב״א סדר ברכות אחרונות.
סבאו״נ סדר ברכת אירוסין ונשואין.
סב״ט ספר ברכת טוב.
סגו״ח סדר גיטין וחליצה.
סדכ״ם סתימא דכל סתימין (ק׳).
סד״פ סיומא דפסקתא.
ס״ה סלע המחלקות (ס׳) (סה״מ).
סה״ח ספר החינוך.
סה״כ סדר הכונות, סך הכל.
סהע״ק ספר העקרים (סה״ע).
סה״צ (ס״צ).
סה״ק סדר הקריאה.
ס״ז ספר זכרונות (סה״ז), ספר זכרון, סדר זרעים, סמיכת זקנים.
ס״ח ספר חרדים, ספר חזקוני, סעודת חובה, סמיכת חכמים.
ס״ט סימני טרפות.
ס״י ספר יריאים, ספר יוסיפון.
סי״ק ספורי ימי קדם (ס׳).
סל״ש סדר ליל שמורים, ספר לבושי שרד.
סמ״מ ספר מגיד מישרים.
ס״ס ספק סכנה.
סס״נ ספק סכנת נפשות.
ס״ע סעודת עראי.
סע״ב סידור עבודת בורא (ס׳) (סעה״ב).
סע״ב ספר עברונות (ס״ע).
סעתה״ש סדר עבודת תמיד השחר.
ס״צ ספר צחות.
ס״ק סדר קריאה, סעודת קבע, סדר קדשים.
ס״ק לחוה״מ סדר קריאה לחול המועד.
סקשע״ה סדר קריאת שמע על המטה (סקשעה״מ).
סת״ש סידור תיקון שבת.

ע.

ע׳ עַד, עֵד.
ע״א עבותות אהבה (ס׳), עטרת אליהו (ס׳).
עאח״ז עד אחר זמנו.
עאה״ח עד אחר החג.
עאה״פ עד אחר הפסח.
ע״ב עדות ביעקב (ס׳) (עב״י), — ביהוסף (ס׳), — בישראל (ס׳).

מהתוה״מ מאמר התורה והמצוה (ס׳).
מו״מ משל ומליצה.
מו״ע מעתה ועד עולם.
מועוא״ע מושך עצמו ואחר עמו.
מ״ז מושב זקנים
מזא״ה מזכה את הרבים.
מ״ח מלא חפנים (ס׳), מקור חיים (ס׳), מיכאל חזן, משנת חכמים, — חסידים.
מט״א מטמא טומאת אוכלין.
מ״י מטה יוסף (ס׳), מליצת ישורון (ס׳), מתנת יד, מקוה ישראל (ס׳), מרכבת יחזקאל (ס׳).
מי״ה מאמר יקוו המים (ס׳).
מילע״מ מי יקום לי עם מרעים.
מי״ן מאמיני ישוע נוצרי.
מי״פ מישעיה פיק.
מי״ק מיושבי קרנות.
מ״כ משכיות כסף (ס׳), מראה כהן (ס׳).
מכ״א מכל אחד.
מכאו״א מכל אחד ואחד.
מכ״מ מכמה מינים.
מכמ״ש מכל מינים שהוא, מכל מקום שהוא.
מכ״נ מלא כף נחת (ס׳).
מכ״ש משום כבוד שבת.
מכש״ע מפני כבודן של עניים.
מ״ל משגב לדך, משנה למלך (ס׳).
מל״ז מלמד זכות.
מל״ח מלכא לעלמין חיי.
מל״ל (משל״ל).
מלנ״ל מנא ליה נפקא ליה.
ממ״א מופנה מצד אחד (ממצ״א).
ממ״ב מכל מרעין בישין.
ממב״צ מופנה מב׳ צדדין.
ממקומ״י מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון.
ממש״ה ממכון שבתו השגיח.
מ״נ משובב נתיבות (ס׳).
מנה״י מלכות נצח הוד יסוד (ק׳).
מנ״ז מנוול זה.
מ״ס מעולפת ספירים (ס׳).
מס״ג מסיג גבול.

מסה״ב מסילת הברזל.
מ״ע מחברת עמנואל (ס׳), מכתבי עברית (ס׳).
מע״א מוכת עץ אני.
מעא״ה מחללין עליו את השבת.
מעה״כ מראה עיני הכהן (ס׳).
מע״כ מחל על כבודו.
מע״ל מקשה עצמו לדעת.
מעמ״ל מתנה על מנת להחזיר.
מע״נ מפני עגמת נפש.
מע״ס מעולפת ספירים (מ״ס) (ס׳).
מע״ק מאמר עולם קטן (ס׳).
מע״ר מענה רך, (מרמ״ח מענה רך משיב חימה).
מעש״ת מעלבונה של תורה.
מ״פ מים פושרין.
מפה״כ מפני הכבוד.
מפה״מ מפי המתורגמן.
מפכש״ע (מכש״ע).
מפ״ל מאמר פרפראות לחכמה (ס׳).
מ״צ מאורעות צבי, מזרחית צפונית, מים צלולים.
מ״ק מאמר קדישין, משרי קטרין.
מק״ד מקיז דם (מ״ד).
מק״ה מאמר קידוש השם (ס׳).
מקה״ת מאמר קריאת התורה (ס׳).
מקו״ח משלם קרן וחומש.
מקוחו״א משלם קרן וחומש ואשם.
מ״ר מלא רצון, מים רותחין.
מר״י לר״י מריש ירחא לריש ירחא (מר״ח לר״ח).
מרכמ״ש מורא רבך כמורא שמים.
מרמ״י מה רבו מעשיך יי׳.
מר״ש לר״ש מריש שתא לריש שתא.
מ״ש משלי שועלים (ס׳), מכתבים שונים, משפט שלמה (ס׳), מלכות שמים, מחלל שבת.
משאצל״ג מלאכה שאינה צריכה לגופה.
משב״ש מדי שבת בשבתו.
מש״ג מרדכי שמואל גיראנדי (רמש״ג).
משו״מ מתפלל שבע ומתודה.
משו״ק משלי שיר השירים וקהלת.

לב״ה לבנין הבית.
לב״ו לבוש בוץ וארגמן (ס׳).
ל״ה להט החרב (לה״ח), לשון הזהב (לה״ז) (ס׳), לוחות הברית (ס׳), לחם הפנים.
להא״ב לא הבים אוץ ביעקב.
לה״פ לפני הפסח (לפה״פ).
להנ׳ להנוצרית.
לה״פ לחם הפנים.
לה״ש לקוטי הלכות שבת, לקוטי השרשים.
ל״ז לקוטי זוהר (לק״ז) (לקה״ז) (ס׳).
לז״ש לקוטי זעיר שם (ס׳).
ל״ח לוית חן (ס׳), לב חכמים (ס׳).
לח״נ לחד ניסא.
לח״ד לחם דמעה (ס׳).
לח״ז לחודש זה.
לחמאו״ל לחיים טובים ארוכים ולשלום.
לח״צ לקוטי חכם צבי (ס׳).
ליו׳ ליונתן.
לי״ח לא יצא ידי חובתו.
לי״ס ליחידי סגולה.
ליקבה״ו (לשיקבה״ו).
לישש״ג ליום טוב שני של גליות.
לי״ת לידי תקלה.
למדש״ה לאו מלתא דשכיחא היא.
למשי״ח (משי״ח).
למע״ר למבצע על רפתא (ת׳).
למש״ה לפנים משורת הדין (למשה״ד), (לפמשה״ד).
ל״ע לשון ערומים (ס׳).
לע״ו לעולם ועד.
לע״מ לעבודת ממון, לעדות ממון.
לע״נ לעדות נפשות.
לע״ת לא עשה תשובה.
לפול״ב לפלוג ולתני בדידיה.
לק״א לקוטי אמרים (ס׳).
לק״ה לאו קושיא היא.
לק״י לקח יוסף (ס׳).
לק״ת לקוטי תורה (ס׳).
לרא״ש לעשות רצון אביו שבשמים.
ל״ש לחם שערים (ס׳).
לשג״ע (שג״ע).
לש״ח (ש״ח).
לש״מ לשם מצוה.
ל״ת לבוש תכלת (ס׳), לחמי תודה.
לתעה״ד לא תאכל על הדם (לתע״ה).
לת״ש לא תלבש שעטנז.

מ.

מ״א מגיד אמת (ס׳), מאורי אור (ס׳), מגיד אמונה (ס׳), מכתב אליהו (ס׳) משלי אגור (ס׳), משלי אפר, מנחת אהרן (ס׳).
מא״ב מדרש אגדת בראשית.
מא״ד (מ״ד).
מא״ז מהות איכות הזמן (שלי״ה).
מא״ק מעונה אלהי קדם.
מ״ב מסורה ברורה (ס׳), מקום ברוך (מק״ב), מהדורא בתרא (ס׳).
מב״א מטמא באוהל, מיתת בני אהרן.
מבי״ט משה בן יוסף טראני.
מבמו״מ מטמא במגע ומשא.
מב״ע מפתח בית עבר (ס׳).
מג״י מגד גרש ירחים (ס׳).
מ״ד מיין דוכרין (ק׳), מגדל דוד (ס׳), מקיז דם.
מד״א מאריה דאברהם (מ״ד).
מדה״ד למדה״ר מדת הדין למדת הרחמים.
מד״ל מאן דכר ליה.
מד״מ מאמר דרכי משה (ס׳).
מדעמ״צ מצודת דוד עם מצודת ציון.
מד״ר מזרחית דרומית.
מד״ש מאן דכר שמיה, מדיני שמים.
מדש״נ מדינה של ניהנם.
מד״ת מדרש תנחומא (ס׳).
מ״ה מסורת הברית (ס׳), מסגרת השולחן (ס׳), מאמר השכל (ס׳).
מה״ב מהדורא בתרא (ס׳).
מהיה״ד משום היסח הדעת.
מהרי״ף מורנו הרב ר׳ יחזקאל פייוועל.
מהרלב״ח מורנו הרב ר׳ לוי בן חביב.
מהר״ם ב״ב מורנו הרב רבי מאיר בר ברוך.
מה״ש מחצית השקל.
מה״ת מבוא התלמוד.

יל״ד יהודה ליב דוקעס.
יל״ה יסודי לשון הקודש (ילה״ק) (ס׳).
י״לח ילקוט חדש (ס׳).
יל״ש יחיאל ליכטענשטיין.
ילשה״ג יוצר לשבת הגדול.
ילשפה״ח יוצר לשבת פרשת החודש.
ילשפ״ז יוצר לשבת פרשת זכור.
ילשפ״פ יוצר לשבת פרשת פרה.
י״מ יואל משה (ס׳).
ימ״ב יהי מקורו ברוך.
ימב״מ יונה מצאה בו מנוח (ת׳).
ינמכ״ה יפה נוף משוש כל הארץ.
יסוש״ה (יוש״ה).
יעה״ע ידו על העליונה.
יעה״ת ידו על התחתונה.
י״צ יין צמוקים.
י״ק יושבי קרנות.
יר״ב יראתי במצותי (ת׳).
יר״ל (יהר״ל).
יר״מ (יהר״מ).
יר״ק יהי רעוא קמיה, — קדמיה, ילקוט ראובני קטן (ס׳).
ירשבב״(א) יהי רצון שיבנה במהרה בימינו (אמן).
ישל״ם יאוש שלא מדעת (יש״ם).
יש״ת י״י שפתי תפתח (ופ״ית ופי יגיד תהלתך).

כ.

כ׳ כתב, כתבים.
כ״א כוונות האר״י ז״ל (ס׳).
כאיושחי״ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
כא״נ כף אחת נחת (ס׳).
כ״ד כיסוי דם.
כדפ״ל כדפירש לעיל.
כדת״ר כא״ת כל דתקון רבנן כעין אוריתא תקון (כד״ר כא״ת).
כהב״ז כל הקודם בהן זכה.
כהב״ס כל הדרכים בחזקת סכנה (כהדב״ס).
כהחהאה״פ כל החלומות הולכין אחר הפה.
כה״ל יו״י כל הרוצה ליטול יבוא ויטול.
כה״נ כללי הנקוד.
כהשב״ג כצאת השמש בגבורתו.
כו״כ (כרו״כ).
כו״פ כמהין ופטריות (כמו״פ).
כ״ז כפות זהב (ס׳).
כ״ח כלי חפץ, כלי חמדה (ס׳).
כ״ח נ״ח כרם חמד נטע חדש (ס׳).
כטו״ב כטובל ושרץ בידו (כמוש״ב).
כ״י כוס ישועות (ס׳), כונות ישרות (ס׳).
כיכ״א כן יאבדו כל אויביך.
כימ״ע כימי עולם (כי״ע).
כלב״א כי לא בכח יגבר איש.
כל״ח כתב לחם חמודות.
כל״נ כל״י כי לו נאה כי לו יאה.
כמד״א כל מה דאפשר.
כמד״ר כללי מדרש רבה (ס׳).
כמה״ע כותבי מכתבי העתים.
כמשא״מ כל מקום שאתה מוצא.
כמש״ר כמוצא שלל רב.
כ״פ כלי פשתן, כוונות פשוטות (ס׳).
כפב״פ כמר פלוני בן פלוני.
כ״צ כל צרכי, — צרכיו.
כצהש״ב (כהשב״ג).
כצ״ש כל צרכי שבת.
כרו״כ כרים וכסתות.
כשבהמ״ז כוס של ברכת המזון (כשבה״מ).
כשב״ע כריתות שבערוה.
כשי״א כי שם י״י אקרא.

ל.

ל״א לב אהרן (ס׳), לוח ארש (ס׳), לקוטי אורות (ס׳), לחם אבירים (ס׳), לקח אליהו (ס׳).
לאב״ל לך אכול בשמחה לחמך.
לאה״ח לאחר החג.
לאה״י לבוש אדר היקר.
לאה״פ לאחר הפסח.
לא״ז לאחר זריקה.
לאחזמ״פ לאחר זמן פירעון.
לא״ט לאחר טבילה.
לא״י לבוש אבן יקרה (ס׳).

(ס׳) חשבון הנפש (חה״נ) (ס׳), חמדת הימים (חה״י) (ס׳).
חה״י חמדת הימים (ס׳).
חה״מ חבלי המשיח (ח״מ).
חה״נ חשבון הנפש (ס׳), חינוך הנערים.
חה״ע חשבון העבור.
חה״ק חילופי הקריאה.
חהר״ל חתיכה הראויה להתכבד (חה״ל).
חו״ב חורבן בית.
חוב״ש חורבן בית שני.
חו״מ חרב ומגן (ס׳).
חומ״ע (חמ״ע).
חוש״מ חולו של מועד.
חז״ל חזון למועד (ס׳).
ח״ט חיים טובים.
ח״י חלק יעקב (ס׳), חק יעקב (ס׳), חתימת יד, — ידי.
חיו״צ חי יי וברוך צורי.
חיי״מ חלי יסורים ים מדבר.
ח״ל חסד לאברהם (ס׳).
ח״מ חומרי מתניתא (ס׳), (חכמי משנה), חברת מקרא (חה״מ).
חמא״ד חברת משכיל אל דל.
חמוה״ק חסורי מחסרא והכי קתני.
חמ״נ חד מנייהו נקט.
חמ״ע חומש מאור עינים (חומ״ע).
חמ״ש חמד משה צבי (ס׳).
חמשו״ל חמץ משש ולמעלה.
חנ״נ חרב נוקמת נקם (ס׳).
חעז״כ חייבים על זדונם כרת (ועש״ח ועל שגגתם חטאת).
חע״ש חבור עמודי שבע.
ח״פ חרב פיפיות (ס׳).
ח״צ חרבות צורים (ס׳).
ח״ק חזות קשה (ס׳).
ח״ש חלק שלמה (ס׳).
חשו״מ חברת ש״ס ומשניות.
ח״ת חמש תשובות (ס׳), חקל תפוחין (ס׳) (ק׳).
חת״ת חברת תלמוד תורה.

ט.

ט׳ טפח, טפחים, טיפה, טיפות, טבילה, טבילות, טור, טורים.
ט״א טור אודם (ס׳).
ט״ה טעון הויה (הזאה).
טה״ק טהרת הקודש (ס׳).
טו״מ טבח ומכר.
טו״נ טמיר ונעלם.
ט״ז טעון זריקה.
טז״ד טעון זריקת דם.
טחפ״ח ממצ״ד טבא חדא פלפלא חריפתא ממלא צנא דקרי.
ט״כ טירת כסף (ס׳).

י.

י׳ יוצר, יוצרות.
י״א יורשין אחריו, יורשי אחרי, יד אברהם (ס׳), יד אבשלום (ס׳), יד אפרים (ס׳).
יב״ש יהושע אבן שואב.
יגת״ו יגדיל תורה ויאדיר (ית״ו).
יהב״ח ישמח האב ביוצאי חלציו.
יה״ג ימות הגשמים (ימה״ג).
יה״ד יסודי הדת (יסה״ד).
יהו״ה ישמחו השמים ותגל הארץ.
יה״ח ימות החמה (ימה״ח), יחוסי החכמים (ס׳).
יהר״ל יהי רצון לפניך.
יהר״מ אוא״א (ירמאוא״א).
יה״ת יסודי התשובה.
יוא״ל יוסף אלמנצי.
יו״ב יכין ובועז.
יוש״ט יד ושם טוב (ס׳).
יי״ח ידיעת חשבון (ס׳), יישר חילך.
יי״ח יישר חילך.
יי״כ יין כשר.
יימכ״ר יא״נ יי ישמרך מכל רע ישמור את נפשך.
יי״צ (י״צ).
יי״ר ימין יי רוממה.
יכב״ט ויבכ״ט יכנס בכי טוב ויצא בכי טוב.
י״ל יצא לאור, יוצא לאור.

הקה״ח הלכות קידוש החודש.
הקו״כ הקרי וכתיב.
הק״ש הלכות קריאת שמע.
ה״ר הילולא רבא.
הרלנ״ט הראוי לנטילה.
ה״ש הלכות שבת. — שחיטה.
הש׳ השנות, השנה.
השו״ב השוחט ובודק, הלכות שחיטה ובדיקה.
השו״ט הלכות שחיטה וטריפות.
השו״י הלכות שטיפה ויכל.
השטמ״ק השטה מקובצת (ס׳).
התוה״מ התורה והמצוה (ס׳).
התוה״פ התחיה והפדות (ס׳).
התרי״ג״מ התרי״ג מצות.

ו.

ואבר״ח ואני ברוב חסדיך.
וא״ד ואין דוקא.
ובנ״י ובנוחה יאמר (ת׳).
ובעה״ח ובאתי על החתום.
והבר״ח והקורא בלי רשות ידקרנו חרב.
וה״ג וידוי הגדול.
וה״ר והוא רחום (ת׳).
ו״ל (וע״ל).
ולנ״ח ולוקח נפשות חכם.
ולר״ע ולר׳ עקיבה.
ול״ש ולא שנא.
ול״ת ולי תיטה.
ומ״ר ומייתי ראיה, ומביא ראיה.
ומר״ל ומביא ראיה לדבריו.
ונלב״צ ונזכה לראות בנחמת ציון (ונלבנ״צ).
ונפ״ש ונשלמה פרים שפתינו.
ונ״ת ונתנה תוקף (ונת״ת) (ת׳).
ו״ע ווי העמודים (ס׳).
וע״ל ועד לחכמים (ו״ל) (ס׳).
ועע״ע וערלתם ערלתו ערלים.
וצי״ע וצדיק יסוד עולם (צי״ע).
ור״ל ורצוני לומר, וראיה לדבר.
ושע״י ושלום על ישראל.
ו״ת ו״ת ר״צ ותשובה ותפלה וצדקה.

ותמ״ל ותנא מסייע ליה.
ות״ע ותערב עליך (ת׳).

ז.

ז״ב זכרון בספר (ס׳).
ז״ד זריקת דם.
זהו׳ זהובים.
זוע״מ זקנות ועוברות ומניקות.
זו״ש זוהר שני.
זו״ת זוהר תנינא.
ז״ח זהרי חמה (ס׳).
זח״א זוהר חלק א׳.
זח״ב זוהר חלק ב׳.
זח״ג זוהר חלק ג׳.
זח״ה זאת חוקת התורה (זחה״ת).
ז״ט זוהר טוב (ס׳).
ז״י זכרון יעקב (ס׳).
זימה״ל זכור יי׳ מה היה לנו.
זל״א זכרון ליום אחרון (ס׳), זכור לאברהם (ס׳).
זליה״ש זמירות ליום השבת (זליוה״ש).
זלש״ש זוכה לשתי שלחנות.
ז״מ זבחי מתים.
ז״צ זבחי צדק (ס׳).
ז״ק זרע קודש (ס׳), ז׳ קרואין.
זק״ד זקוקין דנורא (זקד״נ) (ס׳).
ז״ר זבחי רצון (ס׳).
זת״ל וזת״ל זמן תורה לחוד וזמן תפלה לחוד.

ח.

חא״ה חידושי אנשי השם (ס׳).
חאה״ר חטא אדם הראשון (חאדה״ר).
חאה״ת חידושי אגדות התלמוד.
ח״ב חוור בך.
חב״א חילופי בן אשר.
חב״י חינוך בחירי יה (ס׳), — בית יהודה (ס׳).
חב״נ חילופי בן נפתלי.
חג״ח חברת גמילות חסד, — גומלי חסדים.
ח״ד חתן דמים.
חד״ר חרם דרבנן, חלוקא דרבנן.
ח״ה חילופי הקריאה, חומ השני (חה״ש),

ד״מ ד׳ מינים, דרך משה (ס׳).
דמה״פ דישון מזבח הפנימי.
ד״נ דוד ניעטא.
דנ״כ דיני נשיאת כפים.
ד״ס דפוס סלאוויטא.
דסמדת״ו דברי סופרים מדברי תורה (יעב״ץ).
דעיו״כ דיני ערב יום כפור.
דע״פ דיני ערב פסח.
דער״ח דיני ערב ראש חדש.
ד״פ דפוס פערארא (פיורדא).
דפ״פ דפוס פראנקפורט.
ד״צ דורשי ציון.
דק״ב דפוס קעניגסבערג.
דקה״ת דיני קריאת התורה.
דקו״ב דיני קדיש וברכו.
דר׳ דאקטאר.
ד״ר דורשי רשומות.
דר״א דורסת איש (ד״א).
דרוק״ש דרוש וקבל שכר.
ד״ש דיני שמים, דפוס שאנצינא.
דשב״פ (דשבע״פ).
דשו״ב דיני שחיטה ובדיקה (ס׳).
דתמ״ק ל״י דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.
דת״ש דיני תקיעת שופר (דתק״ש).

ה.

ה׳ הושענות, הוריות, הגהה, הגהות.
האוב״ת הכנסת אורחים ובית תבשיל.
הא״י הנה אל ישועתי.
הארי״ל (האר״י, האר״י ז״ל).
ה״ב הדר ביה.
הבה״ב הלכות בית הבחירה.
הב״ית הבורא יתברך.
הבית״ש הבורא יתברך שמו (הבי״ש).
הב״ש הילל בן שחר.
הגוה״ט הא גברא והא מסקא.
הג״כ (הגע״כ) הגעלת כלים.
הג״ר הגאון רבי.
הגרש״ס הגאון ר׳ שלמה סלנט (?).
ה״ד הזית דם.
הדא״ל (הד״ל).
הד״מ הגהות דרכי משה.
הה״ב הר הבית.
הה״פ הלכות הפסח.
הוא״א הואיל ואדחי אדחי.
הוא״ל הואיל ואתא לידן, — להכא.
הז״מ הרי זה משובח.
החוה״מ החוקר והמקובל (ס׳).
החוה״ש החיים והשלום (החר״ש—ושלום).
הטש״נ הטבת שתי נרות.
היסוש״ה (היוש״ה).
הכיג״א הנה כן יבורך גבר ירא יי׳.
הל״ו המבורך לעולם ועד.
הל״ל הוצרך לו לומר.
הל״מ הכל לאתויי מאי.
הל״ס הלכות סוכה.
הל״פ הלכות פסח.
המ׳ המהולל, המצוין, המומחה, המאמר, המרומם, המפואר.
המא״ה (המזא״ה).
המ״ב הואיל משה באר (ס׳).
המה״מ המלאך המות.
המוה״נ המרומם והנעלה.
המ״ע הלכות מתנת עניים.
המפח״ב המלבין פני חבירו ברבים (המפב״ח falso p. 31).
המק׳ המקובל.
המתו״צ הלכות מזוזה תפלין וציצית.
הנ׳ הנזכר, הניחא.
הנז׳ הנזכר, הנזכרים.
הנט״י הלכות נטילת ידים.
ה״ס התראת ספק.
הס״נ הסגת גבול.
הסלש״ה התראת ספק לא שמה התראה (התסלש״ה).
הסש״ה התראת ספק שמה התראה.
העו״ח הלכות ערכין וחרמים.
העו״ת הלכות עירובין ותחומין.
ה״פ הלכות פסח.
הפו״פ הפלא ופלא.
ה״ק ה׳ קונטרסים.

בעהש״ט (בעה״ש).
בעוה״ת בעדים והתראה.
בע״ז בעלי עבודה זרה.
בעזה״ש (בעה״ש).
בעח״ד בעזרת חונן דלים.
בעמ״ח בעל משנת חסידים.
בע״נ בעשרה נסיונות.
בענ״ד בענין נזכר דנא.
בעצל״ד בעל צדה לדרך (בצל״ד).
בעש״נ בערכאות של גוים.
בע״ת ובלע״ת בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה.
ב״פ בן פלוני, — פלונית, בת פלוני, — פלונית, בן פקועה.
בפמ״ש בן פקועה מעון שחיטה.
ב״צ בן ציון, בת ציון.
בק״מ בקשת מחילה.
בקש״א בקדושתו של אהרן.
בר״א ברכה אחרונה.
ברד״ר ברייתא דרבנן.
ברה״נ (בה״נ).
ברז״ל בלהה רחל זלפה לאה.
ב״ש בלי שינוי, בנין שלמה (ס׳), בכור שור (ס׳), באמונה שלימה (באמ״ש), בית שמואל (ס׳), ביתר שאת (בי״ש), ברית שלום (ס׳).
בש״ח בשבועה חמורה.
בשי״מ בשילהי מתניתין, — מסכתא.
בש״ש ותאעב״מ בעזרת שוכן שמים ותולה ארץ על בלימה.
בת״ס בית ספר.

ג.

ג״א גפן אדרת (ס׳).
גאנגק״ר גברא אגברא קא רמית.
גא״י גור אריה יהודה (ס׳).
גא״פ גנזי אקספארד.
גב״פ גביהה בן פסיסה (גבב״פ).
ג״ד גירסא דינוקית.
גדו״ד גדולת דוד (ס׳).
גד״ם (גד״ם).
גהא״ה גזרינן האי אטו האי.
גה״ג גירסת הגאון.
גה״י גיהנם (גיה׳).
גו״פ בנ״י גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי׳ ואני (של״ה).
גז״ה גזירת השם, — המלך, — המקום.
גזלגל״נ גזירה לגזירה לא גזרינן.
גח״ט גמר חתימה טובה.
גיר״ש (גר״ש).
גלה״ע גליל העליון.
גמ״ה גזירת מלך היא. (sic leg. p. 23.)
גנב״כ רקב״ש. (sic leg. p. 24.)
ג״ע גזרין עליו.
גפ״ע ג׳ פעמים עליונים (ק׳).
גפ״ת ג׳ פעמים תחתונים (ק׳). (sic leg. p. 24.)
גר״ש גירסת רבנו שמשון (גיר״ש), גירסא שלימה.

ד.

ד׳ דיני.
ד״א דוחסת איש (דר״א).
דא״א דאריך אנפין, דאברהם אבינו.
דְבָאְ״ךְ דירה נאה בר קודש אשה נאה כלים נאים (של״ה).
דבג״ה דבגיד הנשה.
דברי״ת דבי ר׳ ישמעאל תני.
דדא״ל דיוקא דמתניתין אתא לאשמעינן.
דד״פ דפוס דיהרענפורט.
דה״ט דקדוקי הטעמים (ד״ה).
דהי״ש דת הישראלית.
דה״ת דרכי התלמוד.
דומ״ץ דרשן ומורה צדק, (דיין ומורה צדק).
דו״נ דכר ונוקבא (דו״כ falso p. 26).
דונ״ל דונש לברט.
דחבע״פ דיני חמץ בערב פסח.
ד״ט דבק טוב (ס׳).
ד״י דן יחידי, דת יהודית.
ד״ל דפוס לובלין.
דלכ״ז (דל״ז).
דלל״ב דלית ליה ברירה.
דלל״ש דרשה לליל שמורים (דל״ש).

בה״ז בגדי הזהב (ב״ז), ביאורי הזוהר.
בה״ח ברית החדשה.
בהכ״ם בית הכסא (בה״כ).
בהמ״ר בית המרחץ.
בהגר״א בשם (בעזרת) ה׳ נעשה ונצליח אמן.
בה״ע בית העדה.
בה״ק בעל הדרת קודש (בעה״ק).
בה״ש דמ״ש בין השמשות דמוצאי שבת.
בהשמ״ר בית השחיטה מרוחה רווח.
ב״ו בית ועד (ב״ע, ביו״ע).
בו״כ בושה וכלימה.
ב״ז בגדי זהב, בנימין זאב.
בז״כ ברכת זקף כפופים.
בז״ק בזקף קטן (ד׳).
ב״ח ברית חדשה (בה״ח), בעל חטא.
בחב״ש בחד בשבא.
בח״ה בית חנוך הנערים (ביח״ה, בחה״נ).
ב״ח וה״א ביקור חולים והכנסת אורחים.
בח״ש בחיי שעה (בח״ש).
בח״ס בחזקת סכנה.
במ״ד כצ״ם רצ״ת וכו׳. (mutatio lite-rarum).
ביא״ה בני ישראל את השבת.
ביה״ח (יה״ח).
ביה״כ בית הכנסת (בה״כ).
ביהכ״נ בית הכנסת.
ביהכ״ס בית הכסא.
ביה״ע (בה״ע).
ביהת״ת בית התלמוד תורה.
ביוא״י ביהרג ואל יעבור.
ביוה״ד ביום הדין (ביה״ד).
ביו״י בכל יום ויום (בכיו״י).
בי״ח בית חולים (ביה״ח).
ביח״ה בית חנוך הנערים (בחה״נ).
ביס״ע בעל יסוד עולם.
בירה״ג בילקוט ראובני הגדול.
בי״ש ביתר שאת (ב״ש).
בכ״ג בכבוד גדול.
בכה״ע בכורי העתים (ס׳).
בכ״י בכתיבת יד (בכת״י).
בכי״ב בכתיבת יד שני (ככי״ש).

בכ״כ בכל כחו.
בכמד״א בכל מה דאפשר (בכמ״ד).
בכמ״ש בכל מקום שהוא.
בכמש״א בכל מה שאפשר.
בכמשא״מ (כמשא״מ).
בכ״פ בכלי פשתן.
ב״ל בגדי לבן.
בלה״ח בליל החיבור.
בלה״נ בלאו הכי נמי.
בל״י בית לחם יהודה (ס׳).
בל״פ בלשון פרס.
בל״צ בלשון צרפת.
בל״ש בלב שלם.
בל״ת בלי תכלית.
ב״מ בית מועד, — מחסה, בעל מדות, בעילת מצוה (בע״מ).
במד״א במה דאפשר.
במה״ר בית מדרש הרבנים.
במות״ר במקלו ותרמילו.
במ״ס בית מסחר ספרים.
במס״ה (במסה״ש).
בנה״ס בנעילת הסנדל (בנעה״ס).
בנז״נ בנזקי נוף, בין נזקי נוף, — נזק נוף.
בנז״מ בנזקי ממון, בנזק ממון.
בנ״ח א״ס בנקיטת חפץ אגב סודר (בנק״ח א״ס).
בנח״צ בנחמות ציון (ב״צ).
בנחצו״י בנחמות ציון וירושלים.
ב״ס ב׳ סימנים.
בסה״כ בסוד הכתוב (בס״ה).
בסוב״נ בסתר ובנגלה.
בס״ת ב׳ ספירות תחתוניות (ק׳).
בע׳ בעולם, בעונש, בשבעים.
ב״ע באר עשק (ס׳), בעל עבירה, בר עונשין.
בע״ה ובע״ד בעלמא הדין ובעלמא דאתי.
בעה״ח באתי על החתום.
בעה״נ בענין הנזכר.
בעהנו״נ בעזרת השם נתחיל ונגמור, — נעשה ונצליח, — נצא ונבוא.
בעה״ק בעל עבודת הקודש.

אל״י ונ״ע אם לא יגיד ונשא עונו.
אל״ם אלון מורה (ס׳), אורח לצדיק מישרים.
א״ם אבני מלואים (ס׳), אלון מורה (אל״ם) (ס׳), אברהם מפו, אמור מעתה, אלפי מנשה (ס׳).
אמ״ב אין מתענין בו, אמרי בינה (ס׳).
אמיו״כ אחר מוצאי יום כפור (אחמיו״כ).
אמעאה״ש אין מחללין עליו את השבת.
אמע״ר אש מים עפר רוח.
אמר״ע אש מים רוח עפר.
אמשב״ש אין מערבין שמחה בשמחה.
אמש״כ ארבע מאות שקל כסף (ס׳) (ווימאל).
אמ״ת אש מים תפארת (ק׳) (?), אחר מתן תורה (אחמ״ת).
א״נ אימת נוראותיך (ת׳) (ס׳), אימך נשאתי (ת׳), אין נשבעין, אין נופלין.
אס״ל אין סדר למשנה.
אס״ש אלכסנדר סענדר שור.
אע״פ שאר״ל אף על פי שאין ראיה לדבר (זכר לדבר) (זל״ד).
א״פ אבן פנה (ס׳), אקספארד.
אצב״ח אגרת צער בעלי חיים (ס׳).
אצו״מ אור צח ומצוחצח (ק׳).
אצלא״ע אין צריך לומר אתם עדי.
אק״ב אין קוברין בו.
אקה״ת אחר קריאת התורה.
אק״ם אשר קדש ידיד מבטן (רשב״ם שבת עין יעקב פ״ח).
אק״ם אדם קדמאה סתימאה (ק׳).
א״ר אשלי רברבא, אפי רברבא (ס׳).
אר״ה אחר ראש השנה (אחר״ה).
אר״י אבי רכב ישראל.
א״ש אמונת שמואל (ס׳), אפריון שלמה (ס׳), אשמת שומרון (ס׳).
אש״ב אין שייך בו, ארי שבתורה (ס׳) (ארש״ב).
א״ש ד״ת אמת שלום דין תורה.
אש״ט אבני שיש טהור (ק׳).
אש״ם אילן שענפיו מרובין (ס׳) (אשע״ם).
אש״ת אדני שפתי תפתח (ת׳).

אתד״ל אל תתנו דמי לו.
אס״ת אתקינו סעודתא (א״ס).
את״י אגרת תשועת ישראל (ס׳).
את״ל אתיתי לחננך (ת׳).
אתל״ת אנא תבוא לפניך תפלתנו.
את״מ אחר תפלת מנחה.
אתמ״פ אל תירא מפחד פתאום.
את״נ אחר תפלת נעילה (אחת״נ).
את״ע (אחת״ע).
אתר״ג אל תבואינו רגל גאוה.
את״ש אחר תפלת שחרית (אחת״ש).

ב.

ב׳ בחינה, בחינת, ברכה, ברכת.
ב״א ברכי אצולה (ת׳).
באד״ק (אד״ק).
באה״מ ביאור המלות.
באה״ת באגדות התלמוד (באגה״ת).
באמ״ח באר מים חיים (ס׳).
באמ״ש באמונה שלימה (בא״ש).
בא״נ ברכת אלהי נשמה.
בא״ש (באמ״ש).
בב״ד בבהמה דקה.
בבדא״א בברייתא דאברהם אבינו.
בבהמ״ב בברכה המשולשת בתורה.
בב״ז בבן זכר.
בב״ח בבשר חזיר.
בב״ש בני בלי שם.
בבשק״ו בן בנו של קל וחומר.
בנ״ג וט״ט בתר נגבא גנוב וטעמא טעים.
בנ״ע בני עולמות.
בנע״מ בנן עדן מנוחתו (= בע״מ בעדן מנוחתו).
בד״א בדברים אחרים, בדיני אדם.
בדבה״פ (בדה״פ).
בדה״ב בדק הבית (בד״ה ב״ה).
בדכ״ה ברוך כל הארץ.
בד״מ ברוך משל.
בהגר״א ביאור הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
בהגרמ״ס בן הגאון ר׳ משה סופר.
בהו״ת בהספד ותענית.

Nachtrag.

א.

א׳ אות, אגרת.

א״א אבי אסף (ס׳), אגרת אזוב (ס׳), איסור אכילה.

אא״א אחד איסור אכילה, ארומם אלהי אבי.

אאאא״א אמר אויב ארדף אשיג אחלק.

אאאאא״א איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו.

אאור״ח ארך אפים ורב חסד.

אאר״ת אהבת אמנון ותמר.

אא״ח אחר אסרו חג.

אא״כ אגרת ארבע כוסות (ס׳).

אא״ע אם אינו ענין.

אאע״ל אם אינו ענין לפניו, — לכאן.

א״ב אדום בבל, אסור בהנאה (אב״ה).

אד״צ אגדת דורשי ציון.

אד״ק אדרא קדישא (ס׳).

אה״צ ארץ הצבי (א״צ).

או״ת אמנון ותמר.

א״ז אבני זכרון (ס׳), אליהו זוטא (ס׳), אפי זוטא (ס׳), אסיפת זקנים (ס׳), אות זכרון (ס׳), אחר זמן, — זמנו.

אזה״ק אור זרוע הקצר (אז״ק) (ס׳).

אזק״ש אחר זמן קריאת שמע.

אז״ת אחר זמן תפלה.

אחד״ס אסרו חג דסכות.

אחד״פ אסרו חג דפסח.

אחד״ש (אד״ש).

אחז״ת (אז״ת).

אחה״ס אחר הסוכות, אחר הסדר.

אחה״פ אחר הפסח.

אחה״ת אחר התפלה (אה״ת).

אחל״ל אורח חיים למעלה למשכיל.

אחל״מ (אח״ל).

אחמ״ת אחר מתן תורה (אמ״ת).

אח״ש אברהם חיים שור.

אחת״נ אחר תפלת נעילה (את״נ).

אחת״ע אחר תפלת ערבית (את״ע).

אחת״ש אחר תפלת שחרית (את״ש).

א״ט אינה טענה.

אמ״ט אינו טעון טבילה.

אמנ״י איננו טעון נטילת ידים (אמנט״י).

אמקיו״ר אינו טעון קידוש ידים ורגלים.

א״י אפיקי יהודה (ס׳).

א״ב אורך ימים בימינה.

איבובעו״כ אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד.

איו״ט אחר יום טוב (אחיו״ט).

איו״כ אחר יום כפור (איוה״כ).

איוכ״מ אין יום כפור מכפר (איוהכ״מ).

איושחי״ל אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.

אי״ט (איו״ט).

אי״כ (א״כ).

אי״ר איכה רבתי (ס׳).

א״כ איומה כנדגלות (ס׳).

אככ״ח אוצר כל כלי חמדה (ס׳).

אכמ״נ אפילו כמלא נימה (אפכמ״נ).

א״ל אתא לידיה, אוי לי, — לו, איכא למפרך, אין להוש (אל״ח).

אלו״ל את לבבך ואת לבב (של״ה).

אל״י אם לא יגיד.

אליב״ה אתהלך לפני יי בארצות החיים.

תפה״ש תפלת השחר.
תפ״מ תשובת פני משה (ס׳).
תפ״ע (ת״ע).
תפעת״פ (דמפעדמ״פ) (ארבע מאות פרסא על ארבע מאות פרסא).
תפ״ש תפלת שחרית.
ת״צ תענית צבור.
תצל״מ תורה צוה לנו משה.
ת״ק תפלה קצרה, תנועה קטנה, — (קלה) (ד׳), תלישא קטנה (ד׳), תנא קמא, תנאו קיים.
תקב״ל תשובת קול בן לוי (ס׳).
תקדר״א תקופת דרב אדא (תדר״א).
תק״ט תקופת טבת.
תק״ל תנאי קודם למעשה.
תק״נ תקופת ניסן.
תק״ס תנא קמא סבר.
תק״ע תקון עיבור, תקנת עיבור.
תקר״א תקופת ר׳ אדא.
תק״ש תקוני שבת (ת״ש), תקיעת שופר.
תק״ת תקופת תשרי, — תמוז.
ת״ר תנו רבנן, תהום רבה (ק׳), תרגום רומי, תיפח רוחן (תי״ר).
תר״א (תקר״א).
תרב״א תשובת ר׳ ברוך אנגיל (ס׳).
תר״ג תקנת רבנו גרשון.
תר״ג מ״ה תקנת רבנו גרשון מאור הגולה.
תר״ו תיפח רוחן ונשמתן.
תרו״ק תרומה וקדשים.
תרי״ג מ׳ תרי״ג מצות (גרת״י).
תר״ל תרתי לריעתא, — לגריעותא.
תר״ת תקיעה תרועה תקיעה.
ת״ש תא שמע, תפלת שחרית (תפ״ש), תפלת שוא, תחום שבת (תח״ש), תקוני שבת (תק״ש), תכנת שבת (ת׳), תשובה שלימה (תש״ש), תקון שמרות, תענית שעות, תמורת שלמים, תוך שלשים (ת״ל), תבואת שור (תב״ש) (ס׳), תולעת שני (ס׳), תולדות שמשון (ס׳), תקון שובבים (ס׳).
תשבה״ע תמיד של בין הערבים.

תשב״י תשובת בית יהודה (ס׳).
תשב״כ תשובת בתי כהונה (ס׳), תורה שבכתב (תושב״כ).
תשבע״פ תורה שבעל פה (תושבע״פ).
תשב״ץ תשובת שמעון בר צמח (ס׳), תשובת שמשון בר צדוק, תשובות שאלות במשפטיך צדק (?).
תשב״ר תינוקות של בית רבן.
תשדו״ה תשלומי ד׳ וה׳ (ארבעה וחמשה).
תש״ה תשמיש המטה (ת״ה).
תשה״ד תשלום הדנש (ד׳).
תשהע״מ תעל שכבת הטל על מלונו.
תש״ו תכלה שנה וקללותיה (וקלקלותיה).
תשוב״ה תענית שק ואפר בכיה הספד.
תש״י תפילין של יד, תשובת שב יעקב (ס׳).
תשיכ״ע תשועת יי׳ כהרף עין.
תש״ל תקוני שלמה לוריא.
תש״מ תקון שלש משמרות.
תשמ״נ תשובת מנן גבורים (ס׳) (תמ״נ).
תשמ״ש תשובת מנן שאול (ס׳).
תש״ע תנור של עכנאי, תפלת שמונה עשרה.
תש״ר תפילין של ראש.
תשר״ק (אותיות א״ב בסדר הפוך).
תשר״ת תקיעה שברים תרועה תקיעה.
תש״ש תמיד של שחר, תשובה שלימה, תקון שמירת שבת (ס׳).
תש״ת תרגום של תורה, תקיעה שברים תקיעה.
ת״ת תלמוד תורה, תלמיד תורה, תנא תונא, תקון תורה, תפארת (ק׳), תקוני תשובה (ס׳).
תתבל״ת תלא תניא בלא תניא (בדלא תניא).
תתו״צ תשובה תפלה וצדקה.
תתו״ש תלמוד תורה ושאילת שלום (יעב״ץ).
תתכ״כ תלמוד תורה כנגד כולם.
תתעד״א תלמוד תורה עם דרך ארץ.
תתק״ל תכון תפלתי קטורת לפניך.
תתר״ך שו״ת אלף ועשרים שאלות ותשובות (מהר״ם ראטענבורג).
תתש״ה תלי תלין של הלכות.
תתשכ״כ תלמוד תורה שקול כנגד כולם.

תי״ת תומת ישרים תנחם. (וסב״י וסלף בוגדים ישדם).
תי״ת מ״נ תורת יי׳ תמימה משיבת נפש.
ת״כ תורת כהנים, תקיעת כף, תניא כוותיה, תנאי כפול, תוספות כתובה, תקפו כהן(ס׳), תשלומי כפל.
תכ״א תבנת כל אלה (ת׳).
תכ״ד תוך כדי דבור, תניא כוותיה ד׳ —.
תכ״ד ה״ד תוך כדי דבור היכי דמי.
תכ״ד כד״ד תוך כדי דבור כדבור דמי.
תכ״ד לכד״ד תוך כדי דבור לאו כדבור דמי.
תכ״ה תחת כנפי השכינה, תכונות השמים (ס׳) (תבה״ש).
תכ״ע תשובת כהונת עולם (ס׳).
ת״ל תלמוד לומר, תהלה לאל, תיפוק ליה (תי״ל), תאוה לעינים (ס׳) (תא״ל), תרצה לידע, תרי לישני, תדע לך, תוך שלשים (ת״ש).
תל״א תפוס לשון אחרון.
תלדת״ר תניא להא דתנו רבנן.
תלה״ר תקון ליל הושענא רבא.
תל״ח תרצה לחשוב, תפלה (תהלה) לאל חי.
תל״ט תרתי לטיבותא.
תל״ל תרתי למה לי.
תל״ע תלמוד לשון עברי (ס׳).
תל״ר תפוס לשון ראשון, תלמיד לפני רבו, תרתי לריעותא.
תל״ש תקון ליל שבועות.
תל״ת תענית לתעניתא, תקנתא לתקנתא (ס׳).
ת״מ תבורך מנשים, תפלת מוסף, תורת משה (תר״מ), תפלת מנחה, תוכחת מוסר (ס׳), תוכחת מגולה (ס׳), תביעת ממון.
תמ״א תשובת מטה אשר (ס׳).
תמ״ב תבורך מנשים באהל (מב״ת).
תמבע״א תהי מנוחתו בעדן אמן.
תמ״ג תשובת מגן גבורים (ס׳).
תמג״ת תענית מגילת תענית (יעב״ץ).
תמ״ד תאומים מאונים דלי (ל׳).
תמ״כ תהי מנוחתו כבוד.
תמ״כ עוכ״י תהי מיתתו כפרה עליו ועל כל ישראל.

תמל״ת תפסת מרובה לא תפסת.
תמ״מ תשובת מגיד מראשית (ס׳), — משאת משה (ס׳).
תמ״נ תוציא מצרה נפשי.
תמ״ע תפלת מעריב.
תמ״צ תענית מיתת צדיקים.
תמ״ש תפלת מוצאי שבת, תשובת מגן שאול (ס׳).
ת״נ תענית נדחה, תנוח נפשי, תיבת נח, תפלת נעילה (תנ״ע).
תנאצב״ה תהי נפש אדוני צרורה בצרור החיים.
תנב״ה תהי נפשו בצרור החיים.
תנב״ב תשובת נחפה בכסף (ס׳).
תנבע״א תנוח נפשו בעדן אמן.
תנ״ה תניא נמי הכי.
תנח׳ תנחומא.
תני׳ תניא.
תנ״כ תניא כוותיה.
תנ״ך תורה נביאים כתובים.
תנ״ל תשובת נחלה ליהושע (ס׳).
תנ״ע תפלת נעילה.
תנצב״ה תהי נפשו צרורה בצרור החיים.
ת״ס תקון סופרים, תרגום סורי.
תס״ח תשובת סם חיים (ס׳).
ת״ע תפלת ערבית, תפלת עלינו, תמורת עולה, תורת עולה (ס׳), תפתה ערוך (ס׳), תרגום ע׳ (זקנים), תרי עשר, תני עלה, תקנת עיבור (תק״ע), ת׳ עלמין (ק׳).
תע״ב תבא עליו ברכה, תשובת עדות ביהוסף (ס׳).
תעב״י תעודה בישראל (ס׳) (תב״י).
תע״ד תפלת עוברי דרך.
תע״ח תעלומות חכמה (ת״ח).
תע״ל תפלת עלינו לשבת.
תע״ע תמה על עצמך.
תעש״ח תפלת ערבית של חול.
תעש״ש תפלת ערבית של שבת.
ת״פ ד׳ מאות פרסא.
תפדא״י ד׳ מאות פרסאות דארץ ישראל.
תפה״ד (תה״ד).

תה״ה תואר האדם המעלה (ס׳).
תהו״פ תנא הוא ופליג.
תה״ז תקוני הזוהר (ס׳), תואר הזמן (ס׳).
תה״ל תרומת הלשכה (ס׳).
תה״מ תבנית המשכן (ס׳) (ת״ה).
תה״ע תורת העולה (ס׳).
תהע״מ תעל הטל על מלונם.
תה״פ תואר הפעל (ד׳).
תה״ק תורת הקנאות (ס׳), תנא הכא קאי.
תה״ש תפלת השחר (ת״ה), תורף השטר (ת״ה), תולדות השמים (ס׳) (תו״ש).
תהש״ז תואר השם זכר (ד׳).
תהש״נ תור השם נקיבה (ד׳).
ת״ו תם ונשלם, (תחלה וסוף?), תבנה ותכונן (תו״ת).
תו׳ תוספות.
תוב״ב תבנה ותכונן במהרה בימינו.
תובי״ל תם ונשלם ברוך יי׳ לעולם.
תוגב״א תורה וגדולה במקום אחד (תוגבמ״א).
תוה״ע תורת העולה.
תוה״ק תורתנו הקדושה.
תוהר״י תוספות הרב רבנו יונה.
תוה״ש תואר השם (ד׳) (תה״ש), תולדות השמים (ס׳) (תה״ש).
תוהש״ז, תוהש״נ (תהש״ז תהש״נ).
תו״ז תוך זמנו.
תו״י תם וישר (תוי״ש).
תוי״ט תוספות יום טוב.
תולה״ש תולדות השמים (ס׳).
תולע״י תולעת יעקב (ס׳).
תו״מ תרומות ומעשרות, תפארת ומלכות (ק׳), תורה ומצות, תוריע ומצורע, תורת משה (ת״מ), תיכף ומיד.
תומ״ט תורה ומעשים טובים.
תום׳ רי״ד תוספות ר׳ ישעיה דטראני.
תו״ע תופת ועדן (ס׳).
תו״ש תנא ושייר, תולדות שמים (תוה״ש) (ס׳), תוך שלשים (ת״ש), תוספת שבת.
תושאנ״ץ תוספות שאנץ (שמשון בן אלעזר שאנץ).
תושא״ת ת״ק תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם.

תושב״כ תורה שבכתב.
תושבע״פ תורה שבעל פה.
תושלב״ע תם ונשלם שבח לאל בורא עולם.
תושלמ״ע תם ונשלם שבח לאל מלך עולם.
ת״ז תקוני זוהר (ס׳), תרי זמני, תקוני זבח, תפוחי זהב (ס׳).
תז״א תשובת זקן אהרן (ס׳), תשובת זרע אברהם (ס׳).
תז״ח תקוני זוהר חדש (ס׳).
ת״ח תלמיד חכם, תלמידי חכמים, תקון חצות (תק״ח), תא חזי, תפלת חובה, תענית חלום, תורת חטאת (ס׳). תשואות חן (ס׳), תוצאות חיים (ס׳), תורת חיים (ס׳), תעלומות חכמה (ס׳) (תע״ח), תקנת חכמים, תני חדא, תורת חכם (ס׳), תקונים חדשים (ס׳), תקלין חדתין (ס׳).
תח׳ תחנון, תחילה (תחי׳).
תחה״ש תקות חוט השני (תחוה״ש) (ס׳).
תחי׳ תחיה (ת׳).
תח״ל תקון חצות לילה.
תחצ״ל תענית חלום צריך למיסב (יעב״ץ).
תח״ש תחום שבת (תחו״ש).
תחשמע״כ תלמיד חכם שמחל על כבודו.
ת״י תרגום יונתן, — ירושלמי, תחת יד, — ידי, תענית יחיד, תפארת ישראל (ס׳), תפלת ישרים (ס׳), תקוני ישנים, תפיסת יד, תומת ישרים (ס׳), תוספת ישנים (תוס״י), תולדות יצחק (ס׳), תפארת יעקב (ס׳).
תי׳ תחיה (תחי׳).
תי״א תפיסת יד אמת (ס׳), תוספת יד אמת (?).
תיא״צ תענית יאהרצייט (תי״צ).
תיב״ח תוך י״ב חודש.
תיובת״א תשבי יבא ויגיד בפיו תירוץ אמת.
תי״ח תפלת שמונה עשרה.
תי״ל תשעה ירחי לידה, תיפוק ליה (ת״ל).
תי״צ תענית יאהרצייט (תיא״צ).
תיק״ו תשבי יתרץ קשיות ובעיות.
תי״ר תיפח רוחן.
תירו״ש תהי ראש, תהי רש.
תי״ש תריסר ירחי שתא.

תורה, שעת תפלה, שומע תפלה (ת׳), שלמא תנינא, שאול תחתיה, שירי תפארת (ס׳) (שת״ם), שני תנינא, שאלות תשובות (שו״ת) שיעור תקיעה.
שת׳ שתחזה.
שת״א שתרגם אונקלוס.
שתא״ר שתקות אנוש רמה.
שת״ה שתחיית המתים, שתי הלחם (שתה״ל).
שתו״ם שידה תיבה ומגדל.
שת״ז שם תואר זכר (ד׳).
שת״ח שימש תלמידי חכמים.
שת״י שתרגם יונתן, — ירושלמי.
שת״נ שם תואר נקיבה (ד׳).
שתע״ז שגגת תלמוד עולה זדון.
שת״ק . . של תקופת, שתק״ת תשרי, תמוז, שתק״ט טבת, שתק״נ ניסן.

ת

ת׳ תרגום, תלמוד, תקיעה, תמורה, תמורת, תורה, תורת, תימא, תענית, תשובות, תחת, תקון, תקוני, תולדות, תוספות, תוספי, תחינות, תפלות, ארבע מאות.
ת״א תרגום אונקלוס, — אחר, — אשכנז, — ארמי, תירוץ אחר, תניא אידך, תורת אדם (ס׳), תולדות אהרן (ס׳), תענית אסתר, — אבל, תמניא אפי.
תא׳ תאמר.
תאה״ש תואר השם (ד׳) (תה״ש).
תא״ו תולדות אדם וחוה (ס׳), תורת אדם וחוה.
תאוק״מ תענית אסתר וקריאת מגילה.
תא״י תשובת אוהל יוסף (ס׳).
תא״ל תתן אמת ליעקב (ס׳), תאוה לענים (ס׳) (ת״ל).
תא״מ תהלים איוב משלי, תיבות אלו מיותרות, — מוקפות.
תא״ר תקות אנוש רמה.
ת״ב תלמוד בבלי, תשעה באב, תעודה בישראל (תע״ב) (ס׳), תגאו בטל.
תב״ד תנאי בית דין.
תבה״ב תענית שני וחמשי ושני.
תב״כ כנב״נ תפלה בלי כונה כגוף בלא נשמה.
[תבס״ל תעלא בעידנא סגיד ליה (תעבס״ל)].
תבפוסב״א תחילתו בפשיעה וסופו באונס.
תב״צ תירוצו בצדו (תרב״צ).
תב״ש תבואת שור (ס׳) (ת״ש).
תב״ר תגף באבן רגליך.
ת״ג תקיעה גדולה, תגועה גדולה (ד׳), תלישא גדולה (ד׳), תרומה גדולה, תרי גווני.
תג״פ תוספות גמרא ופוסקים (תג״פ), תוספות גמרא ופירוש.
ת״ד תשלום דנש (ד׳), תמים דעים (ס׳), תומר דבורה (ס׳), תקוני דיקנא (ק׳).
תד״א תנא דבי אליהו, תהלים דפוס א׳, תוך ד׳ אמות.
תדאש״ת תוך ד׳ אמות של תפלה.
תדב״א (תד״א).
תדמ״ל תנא דמסייע ליה.
תדר״א תקופת דר׳ אדא (תקדר״א).
תדר״י תנא דבי ר׳ ישמעאל, (דרי״ת דבי ר׳ ישמעאל תני).
ת״ה תחיית המתים, תפלת הדרך (תה״ד), תחת השם (תה״ש) (ד׳), תואר השם (ד׳), תשמיש המטה (תה״מ), תפלת השחר (תה״ש), תבנית המשכן (תה״מ) (ס׳), תרומת הדשן (ס׳), תא הרצים (ס׳), תורת האדם (ס׳), תקון הנפש (ס׳), תורת הבית (ס׳), תוכן הדברים (תה״ד), תורף השטר (תה״ש).
תה״א תורת האדם (ס׳), תולדת הארץ (ס׳).
תה״ב תורת הבית (ס׳).
תה״ג תשובות הגאונים (תשה״ג).
תה״ד תפלת הדרך (ת״ה), תרומת הדשן (ס׳) (ת״ה), תוכן הדברים.

שערי צדק (ס׳), שמר צוואה, שבתי צבי, שמש צדקה (ס׳), שמרהו צורו, שערי ציון (ס׳), שפתי צדיק (ס׳).

שצ״ו שמרהו צורו וגואלו.

שצ״ל שצריך לומר, — להוסיף, — להיות, — להתענות, — לעשות, — לתרץ.

שצל״ח שצריך לחזור.

שצלע״ל של צדיקים לעתיד לבא.

ש״ץ מ״ץ שליח צבור מורה צדק.

שצ״ם חנכ״ל שבתי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה.

ש״ק שבת קודש, של קודש, שמע קולינו (ת׳), שינת קבע, שתי קדושות, שבועה קמייתא, שמטת קרקע, שם קבוץ (ד׳), שבעה קרואים, שלשלת קבלה (שה״ק), שנוי קונה.

שקה״ה שקיעת החמה.

שקו״ט שקלא וטריא (שיו).

שקור״מ שקצים ורמשים.

שק״ז שם קבוץ זכר (ד׳).

שק״ל שפיר קשיא ליה.

שקעא״ה שקיבל עליו את הדין.

שק״ת שהרי קתני (קא תני).

ש״ר שמות רבה, שלום רב, שם רע, של ראש, שלש רגלים, שפע רב, שימושא רבא (ס׳), ששים רבוא, שפתי רעננות (ס׳), שיר רבא (שהשי״ר), שערי רחמים (ס׳), שמן רוקח (ס׳).

שר״א שלום רב אקרא, שערי ר׳ אלפס.

שרוג״ר שוטה רשע וגס רוח.

שר״ח שבת ראש חדש.

שר״י שם רשעים ירקב.

שר״ל שיש ראיה לדבר, — לדבריו, שיש רגלים לדבר, שנתן רשות למשחית, שרצונו לומר.

שרצ״ל שרצונו לומר (שר״ל).

שרר״ל שרה רבקה רחל לאה (שררו״ל) ולאה.

שר״ת שראשי תיבות.

שר״ת י״ם שראשי תיבות עשר ספירות (יעב״ץ).

ש״ש שם שמים, שבת שובה, שים שלום, (ת׳), של שבת, — שחרית, שכינה שורה, שם שדי, שומר שכר, שכר שכיר, שאילת שלום, של שמים, שמואל שולם, שש שעות, שם של . . .., שתי שערות, שמונה שרצים, שנוי שם (שה״ש), של שחר, שיעור שחיטה, שמן ששון (ס׳), של שבועות, שמר שיחרור, שבולת שועל, שבועת שוא, — שקר, שמיינשניידער, שיעור שופר, שערי שמים (שע״ש), שום שכל (ס׳), שב שמעתתא.

שש״א ששם אמר, — אמרו.

ששא״כ שלוחו של אדם כמותו.

ששא״ר שחיטה שאינה ראויה.

ששא״ר לש״ש שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.

ששהא״ב שמונה שרצים האמורים בתורה.

שש״ב שכינה שרויה ביניהם.

ששה״ד שור של הדיוט.

ששה״ק שור של הקדש.

ששהקב״ה שמו של הקדוש ברוך הוא.

ששו״ע של שם ועבר.

ששוה״ש שומר שכר והשוכר.

ששוש״ש שלי שלי ושלך שלך.

שש״י שיר של יום.

ששכב״א שם של כ״ב אותיות (שבכב״א).

שש״ל שם שמים לבטלה, שיעור של לולב, שדרו של לולב, שומר שמסר לשומר (ששמ״ל).

שש״מ שמחה של מצוה.

ששמב״א שם של מ״ב אותיות.

ששמ״ל שומר שמסר לשומר (שש״ל).

ששעב״א שם של ע״ב אותיות.

ששע״י שם שמים על ידו.

שש״ש שינה של שחרית, שר של שכחה.

ששגתע״ז ששגגת תלמוד עולה זדון.

ששושי״צ מאהמה״ע שינה של שחרית ויין של צהרים מוציאין את האדם מן העולם.

ששי״ת שיעור של תפילין.

ש״ת שערי תפלה (ס׳), שערי תשובה (ס׳), — תורה (ס׳), שור תם, שמא תאמר, שמחת

שנר"ל שנתן רשות למשחית.
שנת"ים שמאל נר תדליק ימין מזוזה.
ש"ס ששה סדרים (סדרי משנה), של סוכות, של סופרים, שלוש סעודות, שפת סופרים, שטה סתומה(?).
שסד"ך שלמה סנחריב דריוש כורש(מגיל' י"א).
ש"ע שלחן ערוך, שמחה עצומה, שלום עליכם, של עולם, שמיני עצרת (שמ"ע), שמונה עשרה, שבילי עולם (שב"ע) (ס'), שם עצם (שה"ע) (ד'), שלוש עשרה (י"ג), שינת עראי, שחרורי עבדים, שבועת עדות, שוכן עד (ת'), שושן עדות (ס').
שע"א שער עבודת אלהים (ס'), שערי אורה (ס').
ש"ע או"ח שלחן ערוך אורח חיים.
שעא"ע שלחן ערוך אבן עזר.
שעב"א שם ע"ב אותיות (ששעב"א) (ק').
שע"ג שעל גבי.
שעג"מ שעל גבי מזבח.
שע"ד שערי דורא (ש"ד) (ס'), שערי דמעה (ס').
שע"ה שלמה עליו השלום, שעם הארץ, שעמי הארץ.
שעה"ג שער הגלגולים (ס').
שעה"כ שעת הכושר (ש"ה).
שעה"מ שעל המטה.
שעה"נ של עיר הנדחת.
שעה"ת שעת התפלה.
שע"ז שם עצם זכר (ד').
שעח"ם שולחן ערוך חושן משפט (שעחו"ם).
שע"ט שערי טבילה.
שעטנ"ז שוע טווי ונוז (נדה ס"א ב').
שעטנ"ז ג"ץ (אותיות שיש תגין עליהן).
שע"י שעל ידי, — ידיו, — ידם, שלום על ישראל.
שעי"ד שעל ידי (שע"י), שלחן ערוך יורה דעה (שעיו"ד).
שעי"ז שעל ידי זה.
שעי"כ שעל ידי כן.
שע"כ שם עצם כללי (ד'), שעובדי כוכבים, שעל כרחך.

שעכו"ם שעובדי כוכבים ומזלות.
שעכ"ז שעם כל זה, שעל כל זה, שם עצם כללי זכר (ד').
שעכ"פ שעל כל פנים.
שע"ל שחור על לבן.
שע"ל ז"ל שחור על לבן זכר לחרבן.
שעלכ"צ שעשה לי כל צרכי (שלכ"צ).
שע"מ שעת מיתה, שעל מנת.
שעמו(ק)"ש שוכן עד מרום וקדוש שמו (ת').
שעמשהתנ"ב שלוש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן (ינ"ם).
שע"נ שם עצם נקבה (ד'), שעשה נסים.
שענ"ל שעשה נסים לאבותינו.
שעע"ה שעלה עמוד השחר, שעבר עליו הפסח (שעעה"פ).
שעעה"פ שעבר עליו הפסח.
שע"פ שם עצם פרטי (ד').
שעפא"ח שעל פיהן אנו חיין (עפא"ח).
שע"צ שערי ציון (ס'), שערי צדק(ש"צ) (ס').
שע"ר שעת רחמים.
שערוע"ר שעת רחמים ועת רצון.
שערש"ק שעשין רצונו של קונם, שערב שבת קדש.
שע"ש שערי שמים (ס'), שלחן עצי שטים (ס').
שע"ת שערי תשובה (ש"ת) (ס').
ש"פ שושן פורים, שוה פרוטה, של פסח, של פורים, שאר פוסקים, שמין פסול, שנה פשוטה, שמונה פרקים, (להרמב"ם), שמחת פורים.
שפ"א שפת אמת, שפת אשכנז.
שפ"ד שתין פולסי דנורא (שפד"נ) (ספד"נ).
שפה"ח שבת פרשת החדש.
שפ"ז שבת פרשת זכור.
שפ"ח שפתי חכמים (ס').
שפ"י שומר פתאים יי'.
שפי' שפירש, שפירושו.
שפ"ל שפירשתי לעיל, — לקמן.
שפ"נ שפרסה נדה.
שפ"ע שפת עבר.
שפ"פ שבת פרשת פרה.
ש"צ שליח צבור, של צדקה, של צבור,

שלימ(א)״ם שיחיה לאורך ימים טובים סלה.
שלכ״ד שלא כדרכה.
של״ל שלא לצורך.
של״מ שארי ליה מריה, שלא מרעת, שלוחי מצוה, שליח מצוה, שליח מיוחד.
שלמ״ה שבח לאל מלך העולם.
של״נ שלא נהגו, שלא נוצרת (ת׳), שלא נאמר, — נכתב, שלבו נוקפו.
של״פ שלא פירש, — פסק.
שלפ״ז שלפי זה.
שלש״ש שלא לשם שמים.
של״ר שלש רגלים (שר), של ראש.
של״ש שלא לשמה, שלום לך שלום, שבת לפני שבועות, הירש מענדיל פינעלעש.
שלשא״כ שלוחו של אדם כמותו (ששא״כ).
של״ת שלא תאמר.
ש״מ שמע מניה, שליח מצוה, שליחי מצוה, שמענא מנא, שם מפורש (שה״מ), שלחן מלכים (ס׳), שם משמעון — משמואל (ס׳), שכיב מרע, שור מועד (שה״מ), שנוי מקום, שם משותף (ד׳), שנה מעוברת, שכר מצוה (שכ״מ), של מצוה, שבט מוסר (ס׳), שם מקרה (שה״מ) (ד׳), שם מופשט (ד׳), שבור מלכא, של מעלה, שטה מקובצת (שט״מ) (ס׳), שמן משחה (ס׳), שולמאן.
שמא״נ שליחי מצוה אינן נזוקין.
שמב״כ של מה בכך.
שמב״נ שבע מצות בני נח.
שמב״ע שכר מצוה בהאי עלמא.
שמדה״ד שמדת הדין.
שמדה״ר שמדת הרחמים.
שמד״ת שמדין תורה.
שמה״ד שמן הדין, שמדת הדין (שמדה״ד).
שמהדמ״מ שמדת הדין מכל מקום (יעב״ץ).
שמה״מ שמן המשחה.
שמה״ם שמן הסתם.
שמה״ש שמלאכי השרת.
שמוו״ב שממות ויובלות (שו״י).
שמו״ע (שמ״ע).
שמוע״נ שדרך מישך ועבד נגו.

שמו״ת שנים מקרא ואחד תרגום, שמוש תהלים.
שמ״ז שם מפשט זכר (ד׳), של מים זכים.
שמ״י שגיאות מי יבין.
שמ״כ שמיטת כספים.
שמ״ל שיר מזמור לדוד.
שמלדבכ״כ שמע מניה לדברים ככתבן (יעב״ץ).
שמ״מ שמכל מקום.
שמ״נ שם מפשט נקיבה (ד׳), שמסרו נפשם.
שמ״נ עק״ה שמסרו נפשם על קדושת השם.
שמ״ע שמונה עשרה, שחרית מנחה ערבית, שמצות עשה, של מנין עולם, שאו מרום עיניכם, שדי מלך עולם, — עליון, שמיני עצרת (ש״ע).
שמ״ע מה״ת שמצות עשה מן התורה.
שמ״פ (ש״פ).
שמצה״ד שמצד הדין (מצה״ד).
שמ״ק שמן משחת קודש.
שמק״ט שהוא מקבל טומאה.
שמש״א שתי מתנות שהן ארבע (במשה״ד).
שמש״ב שמתן שכרה בצידה (שמשב״צ).
שמ״ת שמתן תורה, שמוש תהלים (שמו״ת).
ש״נ שיחיה נצח, שבת נחמו, שמות נרדפים (ד׳), שוא נח (שנ״ח) (ד׳), שוא נע (שנ״ע) (ד׳).
שנ׳ שנאמר.
שנא׳ שנאמר.
שנא״ן שור נשר אריה אנוש(?).
שנ״ב שהכל נהיה בדברו (שהנ״ב), שנעשה בסים, שנכתב בצרה.
שנבכ״ט שנכפל בו כי טוב.
שנ״ה שבע נתיבות התורה.
שנ״ח שוא נח (ד׳).
שנ״מ שומר נפשו ירחק מהם.
שנ״כ שנושאין כפיהם.
שנ״ל שנזכר לעיל, שנאמר לעיל, — למעלה, שניות לעריות (שנל״ע, ש״ל).
שנל״ע שנסתלק לעולמו, שניות לעריות (שנ״ל).
שנ״ע שוא נע (ד׳).

שימ״א שיום טוב אחרון.
שיא״א שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד.
שיכה״ג שירי כנסת הגדולה.
ש״ל שיש לו, שיש לומר, — לברך, — להקשות, שיש לפרש, — לתרץ, — ליזהר, — לקיים.
שיל״א שיש לכל אחד.
שילא״ו (שיל״ו) שיחיה לאורך ימים ושנים.
שילה״ק שילוח הקן (שלה״ק).
שיל״א שיחיה לאורך ימים אמן.
שיל״ע שארית ישראל לא יעשו עולה.
שיל״ל שיכול לומר לו.
שילנ״ע שם יפת למך נח עבר.
שיל״ע שיש לומר עוד, — להקשות עוד, לקיים עוד, — לתרץ עוד.
שיל״פ שיש לפרש.
שיל״ת שיש לתרץ, שויתי יי׳ לנגדי תמיד.
שי״מ שעשר מכות (שע״מ), שיעבוד מלכיות.
שימד״נ שפתים ישק משיב דברים נכוחים.
שי״נ שיחיה נצח, שלומו יהי נצח.
שי״ע שי׳ עלמות, שאילת יעב״ץ.
שיע״ע שיש עליו עדים.
שי״פ שמואל יוסף פין.
שי״ק שעל ידי קדושין (יבמות נ״ה א׳).
שי״ק ובא״י שאו ידיכם קודש וברכו את יי׳.
שיק״י שמע יי׳ קול יהודה.
שיקל״ו שמא יקדים קנה לושט.
שי״ר שלמה יהודה ראפאפארט.
שירא״י שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל.
ש״כ שקול כנגד, שפתי כהן (ס׳), שלום כהן, של כסף, של כל, שפחה כנענית.
שכ״א שכל אחד, — איש, שכן, אמרו, שכך אמרו, שכך אומרים.
שכאו״א שכל אחד ואחד, שכל איש ואיש.
שכ״ג שכהן גדול (שכה״ג).
שכ״ד שכן דעת, שתיקה כהודאה דמיא (שכה״ד).
שכדע״ע שכשתא כיון דעל על.
שכ״ה שכן הוא, שכך היה.
שכה״א שכן הוא אומר.
שכה״ג שירי כנסת הגדולה (ס׳).

שכה״ד (שכ״ד).
שכהי״ט שכל הימים טובים (יעב״ץ).
ש״כ הב״א שני כתובים הבאין כאחד.
ש״כ המ״כ זא״ז שני כתובים המכחישין זה את זה.
שכה״ת שכל התורה.
שכו״ג מ״ע שכחו וגבורתו מלא עולם (ת׳).
שכ״כ שכן כתבתי, — כתב, שקול כנגד כולם.
שכ״ל שבעה כוכבי לכת (זכ״ל).
שכ״מ שכיב מרע (ש״מ), שכן משמע.
שכ״נ שכן נהגו, שכן נראה.
שכ״פ שכן פירש, — פירושו, — פסק.
ש״ל שמחת לב, שברי לב, שייך לעיל, — לקמן, שבח לאל, של לולב, שיר למעלות (ש״ה), שחטאנו לפניך, שבולי לקט (ס׳), שלמה לוריא (מהרש״ל), שברי לוחות (ס׳), שניות לעריות (שנ״ל).
של״א שלא אמר, — אמרו.
שלא״ש שחל להיות אחר שבת.
של״ב שלא באחריות (שלב״א), שלא בפניו (שלב״פ).
שלב״א שלא באחריות.
שלב״כ שלא בכונה.
שלבב״ד שלא בפני בעל דין.
שלב״ל שלא בא לעולם.
שלב״מ שלא בשעת מלאכה.
שלב״ע שבח לאל בורא עולם.
שלב״פ שלא בפניו.
שלד״מ שליח לדבר מצוה.
שלד״ע שליח לדבר עבירה.
של״ה שני לוחות הברית (ס׳), שילוח הקן (שה״ק), שיר ליום השבת, שלמה המלך, שליח להולכה.
שלה״ג שלטי הגבורים (ס׳).
שלה״ק שלוח הקן (שילה״ק).
שלוא״ל שתים לפניה ואחת לאחריה.
של״ח שבק לן חיים.
שלח״ע שלא חל עליו, — עליהם.
שלטט״ח שלא טעם טעם חטא.
שלי״ו (שילא״ו).
שלימ״א שיחיה לאורך ימים טובים אמן.

שו״פ שריד ופליט. שמנים ופתילות. שוה פרוטה.

שופ״ר שמן ופגע רע. שמן ואין פגע רע (שואפ״ר).

שו״ק שריר וקיים (ש״ו).

שוק״ר שחוק וקלות ראש.

שו״ש ששון ושמחה. שמחה וששון. שלום ושלוה.

שוש״ב שוטה — שוטים שבעולם (שושב״ע).

שושר״ש שלים ולא שלימו רחמי שמיא.

שו״ת שאלות ותשובות.

שו״ת הב״ח שאלות ותשובות הבית חדש.

שו״ת ח״ס שאלות ותשובות חתם סופר.

שו״ת מהרש״ך שאלות ותשובות מהר׳ שלמה כהן.

ש״ז שם זכר (ד׳). שכבת זרע. שניאור ואכס (ואקס). שמן זית.

שז״ה שלמה זלמן הענא (רשז״ה).

שזח״ה שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.

שז״ל שכבת זרע לבטלה.

שזס״ה שוה סוד הכתוב.

שזפ״ה שוה פירוש הכתוב. — הפסוק.

שז״ש שוה שאמר.

ש״ח שפוך חמתך (ת׳). שומר חנם. של חול. שנאת חנם. שבת חנוכה (שב״ח). שטר חוב (שט״ח). שיחת חולין (ס׳). שיעור חלה. שפתי חכמים (ס׳). שטה חרשה (ס׳). שיר חדש (ס׳). שמלה חדשה (ס׳). שלמה חדשה (ס׳). שבועה חמורה. שבת חזון. שאלת חכם. שתוטי חוץ. שערי חכמה (ס׳).

שח״ה שער חשבון הנפש (שחה״נ).

שחה״מ שבת חול המועד (שחוה״מ).

שחה״נ שער חשבון הנפש (שח״ה).

שח״ט שחיק טמיא. שוחר טוב (ס׳).

שחי״ל שנות חיים יוסיפו לך.

שח״ל שחל להיות. שמירה חיוב למידה.

שחלב״ש שחל להיות בשבת.

שחל״ח שבק חיים לכל חי.

שח״ק שבא חולם קמץ (ד׳).

שחש״ג שירה חדשה שבחו גאולים (ת׳).

שחשו״ק שור חרש שוטה וקטן.

שחשת״ח שיחת חולין של תלמידי חכמים.

ש״ט שם טוב. שוחר טוב (ס׳). שמונה טריפות. שכר טוב. שכל טוב (ס׳).

שטב״ז שטוף בזמה.

שט״ה שטר הרשאה. שטר הולכה.

שט״ז שטר זה.

שט״ח שטר חוב (ש״ח).

שטח״ז שטר חוב זה.

שטט״ג שטען טענת גנב.

שט״כ שטר כתובה.

שט״מ שטר מוקדם. שטה מקובצת (ש״מ) (שטמ״ק) (ס׳).

שט״ס שטעות סופר.

שט״צ שטר צוואה.

ש״י של יד. שונאי ישראל. של ישראל. שיח יצחק (ס׳). שבות יעקב (ס׳). שב יעקב (ס׳). שומר ישראל (ת׳). שארית ישראל (ס׳). שפת ישר (ס׳). שארית יוסף (ס׳). שפתי ישנים (ס׳). שתי ידות (ס׳). שמע ישראל (ת׳). שבט יהודה(ס׳) (שב״י). שבחי ירושלים (ס׳). שבטי ישורון. שפת יהודית. שאר ישוב (ס׳). שפתי ישנים (ס׳).

שי׳ שיחיה.

שי״א שיש אומרים.

שי״ב ששת ימי בראשית. שיש בו.

שיב״ה שתיקה יפה בשעת התפלה.

שיבח״א שיש בו חשש איסור.

שיבמנ״ט שיש בו משום נותן טעם.

שיב״ס שיש בה סכנה.

שיבק״ע שיש בה קום עשה.

שיבר״ח שיש בהם רוח חיים.

שיב״ש שני יוסף בן שמעון.

שיגל״ת שיסמך גאולה לתפלה.

שיה״ב ששת ימי הבריאה.

שיה״ג שלשת ימי הגבלה.

שיה״ד שירי הדם.

שיה״י פיה״י (שה״י פה״י).

שיה״מ ששת ימי המעשה. שבעת ימי המשתה. שמונת ימי המילה (חיה״מ).

שי״ח שיש חולקין. שיר חדש (ש״ח).

שיחל״א שיחיה לנצח אמן.

שערי דמעות (ס׳), שום דבר, שפתי דעת (ס׳), שערי דורא (ס׳) (שע״ד).

שד״א שבועה דאוריתא, שנוי דאוריתא.

שדב״נ שבעה דברים בנולם.

שד״ג שני דייני גזירות.

שד״ד שורא דדיינא.

שד״י שומר דלי יחידיו(?), שלמה דוד ישי, שומר דלתי ישראל.

שד״ח הגו״ע שהייה דרסה חלדה הגרמה ועיקור.

שד״ל שמואל דוד לוצאטו.

שדלו״ל שדרכן לילך ולהזיק.

שד״ת שם ד׳ תיבות (ששד״ת).

ש״ה שם המפורש (שה״מ), שיר היחוד, שבת הגדול (שה״ג), שלשלת הקבלה (שה״ק) (ס׳), שיר המעלות (ת׳), שמן המשחה (ס׳), שירת הים, שיר השירים (שה״ש), שלשלת היוחסין (שהי״ח), שר הפנים (שה״פ).

שה״א שהרי אמרו.

שהא״ח שהרי אמרו חכמים.

שה״ב שער הבטחון (שהב״ט), שור הבר.

שהב״א שני הפכים בנשא אחד (שהבנ״א) (הגיון).

שה״ג שבת הגדול (ש״ה), שלטי הגבורים (ס׳), שם הגדולים (ס׳), שהזמן גרמה (שהז״ג), שם הגוף (ד׳), שלימות הגוף.

שהגל״פ שהגיעה לפרקה.

שהג״ש שהגזירה שוה.

שה״ד שולי הדף, שורת הדין.

שה״ה שהוא הדין.

שהה״ז שיפוע—שפולי הר הזיתים (שה״ז).

שה״ז שיעור הדם וערבה (שהר״ע).

שהז״ג שהזמן גרמא.

שה״ח שבת החודש.

שה״י שיר היחוד (ש״ה), שער היחוד.

שה״י פה״י שבת היום פסח היום (שיה״י פיה״י) (מגילה י״ג).

שה״כ שעת הכושר (שעה״כ).

שה״ל שהיה לו, שבלי הלקט (ס׳).

שה״מ שיר המעלות (ש״ה), שמן המשחה (ס׳), שער המזרח, שם המפורש (שמ״פ), שמן המור (ס׳), שם המספר (ד׳), שלמה המלך, שור המועד (ש״מ), שם המקרה (ד׳).

שה״מ וק״ל שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא.

שה״נ שור הנסקל (שהנ״ס), שמחת הנפש (ס׳).

שהנ״ב שהכל נהיה בדברו, שהתורה נדרשת בהן (שהתנ״ב).

שהסמ״ג (סמ״ג).

שה״ע שער העבודה, שם העצם (ד׳) (ש״ע), שנת העיבור (ל׳), שבועת העדות.

שהע״ה שלמה המלך עליו השלום.

שה״פ שער הפרישות, שר הפנים, שעת הפנאי, שער הפנה (ס׳), שבועת הפקדון.

שה״צ שמעון הצדיק.

שה״ק שער הקדושה, שמואל הקטן, שם הקודש, שלשלת הקבלה (ש״ה), של הקדש, שלוח הקן (של״ה).

שהק׳ שהקשה.

שהקב״ה (הקב״ה).

שה״ש שיר השירים, שנוי השם.

שהש״צ (ש״צ).

שהש״ר שיר השירים רבה.

שה״ת שער התשובה, שם התואר (ד׳), שעת התפלה (שעה״ת).

שהתנ״ב שהתורה נדרשת בהן.

ש״ו שתי וערב, שקלא וטריא (שו״ט), שריר וקיים (שו״ק), שמים וארץ (שו״א), שמטות ויובלות (שו״י).

שוא״ת שב ואל תעשה.

שו״ב שוחט ובודק, שחיטה ובדיקה, שומים ובצלים.

שובבי״ם ת״ת שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים תרומה תצוה.

שוה״מ שור המועד.

שו״ז שם וזכר.

שו״ט שוחר טוב (ס׳).

שוי״ט שבת ויום טוב, שבתות וימים טובים.

שו״מ שומר ומציל, שם ומלכות, שפייער וואָרמס מיינץ, שחרית ומוסף.

שו״ע שכר ועונש, שתי וערב (ש״ו), שן ועין, שם ועבר, שולחן ערוך.

שא״ת שאמרה תורה, שהרי אמרה תורה.
שאת״כ שאין תוכו כברו.
שאת״ל שאם תמצא לומר (את״ל), שפת אמת תכון לעד.
ש״ב שואל בשלומו, — בשלום, שבועת בטוי, שאר בשרי, שבע ברכות, שפה ברורה (ס׳), שבת בראשית (שב״ר), שבוע בתרייתא, שטוף בזמה (שט״ב).
שב״א של בני אדם, שבני אדם, שני בני אהרן.
שבא״א שם בן ארבע אותיות (שבד״א).
שבא״ד שבתי בן אברהם דונולו.
שבא״י שבארץ ישראל.
שבא״ל שבין אדם לחבירו (שבאל״ח).
שבאל״מ שבין אדם למקום.
שבב״י שבבית יוסף.
שבב״ש שבברוך שאמר (יעב״ץ).
שבג״ע שבגן עדן.
שב״ד שליח בית דין, של בית דוד, שבן דוד.
שבד״א שם בן ד׳ אותיות (שבא״א).
שב״ה שמחת בית השואבה (שבה״ש), שמשון בלאך הלוי, שבית המקדש.
שבה״ג שבת הגדול (שה״ג).
שבה״ע של בין הערבים.
שב״ו שלמה בן ווירגא (רשו״ו).
שבו״מ שבור מלכא.
שב״ז שמעון בן זומא.
שב״ח שתיקה בדיקה חשיקה.
שבחוה״מ שבחול המועד.
שבחוהמש״ס שבחול המועד של סוכות.
שבחוהמש״פ שבחול המועד של פסח.
שבחו״ל (שבח״ל).
שבח״ל שבחוץ לארץ (שבחו״ל).
שבי״ח שבשמונה עשרה.
שביכל״ס שבין יום כפור לסוכות.
שבכב״א שם בן כ״ב אותיות (ששכב״א).
שבכ״מ שבכל מקום.
שבכת׳ שבכתב.
שב״מ שבט מוסר (ס׳) (ש״מ).
שבמ״א ואתת״א שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך.

שבמב״א שם בן מ״ב אותיות.
שבמוי״כ שבמוצאי יום כפור.
שבמ״ע שבמצות עשה.
שבמ״ש שבמוצאי שבת.
שב״נ שום בר נש.
שב״נ שב״ק ושבמו״מ שליש בנכסים שליש בקרקע ושליש במשא ומתן.
שב״ס שבעל ספר.
שבס׳ שבספר.
שבסה״י שבסדר היום.
שב״ע שמעון בן עזאי, שבילי עולם (ס׳).
שבע׳ שבעולם.
שבעב״א שם בן ע״ב אותיות.
שבע״ה שהוא בן עולם הבא (שבעו״ה).
שבעו״ה שבעונותינו הרבים (שבעונ״ה).
שבעו״ה א״א שבעונותינו הרבים אי אפשר (יעב״ץ).
שבע״פ שבעל פה.
שב״פ שנור בפיו (ש״ב).
שב״ץ שבתי צבי (השב״ץ).
שבק״ש שבקריאת שמע.
שב״ש שמעון בן שטח, שובו בנים שובבים.
ש״ב ש״ב וש״ב (שב״ת שב״מ ושב״ג) שליש בתורה שליש במשנה ושליש בגמרא.
שבשה״ע שבשנה העברה (שבששי״ע).
שבש״מ שבשעת מלאכה.
שבשש״ע שבשנה שעברה (שבעוה״ע).
שב״ת שינה בשבת תענוג, שבת בשבת תגמור, שבת בו תתעלה, שבן תורה, שפריימל במקום תפילין.
שבת׳ שבתורה.
שבת״כ שבתורת כהנים.
שב״ת שב״ג ושבמו״מ שליש בתורה שליש בגמרא ושליש במשא ומתן.
ש״ג של גוי, — גרים, של גלות, — גליות, של גיהנם, של גריסין, שלטי גבורים (ס׳).
שגב״פ שגור בפיו.
שג״ע של גן עדן, שני גזרי עצים, שער גן עדן (ס׳).
ש״ד שאר דברים (שא״ד), שם דבר, שרש דבר, שפיכות דם, שופך דם, שפיר דמי,

שאא״א שאי אתה אומר.
שאאא״א שאין אומרים אל ארך אפים.
שאא״ב שאין אומרים בו.
שאא״י שאין אתה יכול. — יודע.
שאא״ל שאין אתה יכול לומר.
שאאל שאי אפשר לומר. — לתרץ וכ׳.
שאאלב״ם בכ״א שאי אפשר לב׳ מלכים בכתר אחד (יעב״ץ).
שאא״ע שאיסורם איסור עולם.
שאאר״ב שאי אתה רואה בו.
שאא״ת שאין אומרים תחנון.
שא״ב שאין בו.
שאב״א שאין בהם אחריות.
שאב״ב שאינו בן ברית.
שאבח״א שאין בו חשש איסור.
שאבח״כ שאין בו חסרון כיס.
שאב״י שאין בה ידיעה.
שאב״ל שאין בקיאין לשמה.
שאב״מ שאין בו מעשה.
שאבמנ״ט שאין בו משום נותן טעם.
שאב״ס שאין בה סכנה.
שאבק״ע שאין בה קום עשה.
שאבר״ח שאין בהם רוח חיים.
שאב״ת שאינו בן תורה. שאינם בני תורה.
שא״ד שאר דברים (ש״ד). — דרכים. שאין דרך.
שאדב״א שאין דרך בני אדם.
שאדה״ר שאדם הראשון.
שאדשב״א שאין דרכן של בני אדם (ארשב״א).
שא״ה שאינו הגון.
שאו״ד שאור ודבש.
שאוק״ש שאגת אריה וקול שחל (ס׳).
שא״ח שאמרו חכמים.
שאחז״ל שאמרו חכמינו זכרם לברכה.
שא״ט שאינו טעון.
שאט״ב שאינו טעון ברכה.
שאט״ט שאינו טעון טבילה.
שא״י שלומי אמוני ישראל (ת׳). שארית יוסף (ס׳).
שאי״ה שאר ימות השנה.

שאיל״ע (שיל״ע) שארית ישראל לא יעשו עולה.
שא״ל שאינו יודע לשאול.
שא״כ שאם כן.
שאכה״ל שאם כן היה לו.
שאכמ״ל שאם כן מה לו.
שא״ל שאין לומר. — לברך. — להקשות — לתרץ. — להתענות (שאלה״ת). שאין לו. — להם. שאירע לו. — להם.
שאל״א שאין להם אחריות (שאב״א).
שאל״ד שאין לך דבר.
שאלחל״ה שאין לו (להם) חלק לעולם הבא (שלחלעוה״ב).
שאל״כ שאם לא כן.
שאל״ר שקר אין לו רגלים.
שאל״ש שאין להם שיעור.
שא״מ שאין מברכין. — מתענין. שאתה מוצא. שאינה מהוגנת (שאמ״ה).
שאמ״ה שאינה מהוגנת.
שאמו״ע שאינו מצוה ועושה.
שאמ״ט שאין מקבל טומאה (שאמק״ט).
שאמ״ק שאין מקבלין. שאין מקיפין.
שאמק״ט שאינו מקבל טומאה (שאמ״ט).
שאנ״כ שאין נושאין כפיהם.
שאנע״פ שאין נופלין על פניהם.
שאעמ״ל שאין עדים מצוים לקיימו.
שאע״פ שאף על פי. שאינו עושה פירות.
שאעפ״ז שאף על פי זה.
שאעפ״כ שאף על פי כן. — כך.
שאע״ק שאין עולם קיים.
שא״ע רש״מ שאין עושין רצונו של מקום.
שאעב״י שלום אקרא עד בלי ירת.
שא״פ שבת אחר פסח.
שא״צ שאין צריך. — צריכין. שוב אין צריך.
שאצ״ב שאין צריך ברכה. שוב אין צריך ברכה.
שאצ״ה שאין צריכין התראה.
שאצ״ל שאין צריך לומר.
שאצל״ב שאין צריך לברך.
שא״ק שני אינו קונה.
שא״ש שבת אחר שבועות. שאילת שלום.
שאש״ם שאין שירות מצויות.

ר״ש ר׳ שמעון, ר׳ שמשון (משאנץ) (רש״מ), רב שלום, רפואה שלימה, ר׳ שלמה, רודף שלום.
רש״א ר׳ שמואל אליעזר, רב שלום אקרא.
רשאי״ח רשות או חובה.
רשא״ם רוח שאינה מצויה.
רש״א עב״י רב שלום אקרא עד בלי ירח.
רשב״א ר׳ שמעון בן אלעזר, ר׳ שבתי בן אברהם, ר׳ שלמה בן אדרת, ר׳ שמשון בר אברהם.
רשבא״י רבותינו שבארץ ישראל.
רשב״ב רבותינו שבבבל.
רשב״ג ר׳ שמעון בן גמליאל, ר׳ שלמה בן גבירול.
רשב״ג ה״נ רבן שמעון בן גמליאל הנהרג.
רשבה״ת ר׳ שמשון (משאנץ) בעל התוספות.
רשב״ה ר׳ שמעון בן הלל.
רשב״ז ר׳ שמעון בן זומא.
רשב״ט ר׳ שמעון בר טוביה.
רשב״י ר׳ שמעון בן יוחאי.
רשבי״ם ר׳ שלמה בן יהושע מיימון.
רשב״ל ר׳ שמעון בן לוי, — בן לקיש.
רשב״ם ר׳ שמואל בר מאיר, ר׳ שלמה בן מלך.
רשב״ן ר׳ שמואל בר נחמני.
רשב״ע ר׳ שמעון בר עלאי, — בן עזאי.
רשב״פ ר׳ שמעון בן פזי.
רשב״ץ ר׳ שמעון בר צמח (תשב״ץ), — בר צדוק.

רשב״ש ר׳ שמעון בן שטח, ר׳ שלמה בן שמעון (בן צמח).
רשב״ת ר׳ שמואל אבן תיבון.
רש״ג ר׳ שרירא גאון.
רש״ד ר׳ שלמה דובנא, ר׳ שבתי דונולו.
רשד״ל ר׳ שמואל דוד לוצאטו (שד״ל).
רשד״ם ר׳ שמואל די מאדינא.
רשה״ם רשימת הספרים.
רשה״ש ר׳ שמעון השזורי.
רש״ו ר׳ שלמה ווירנא (רש״ם).
רשז״ה ר׳ שלמה זלמן הענא.
רש״ט ר׳ שם טוב.
רש״י ר׳ שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
רש״כ ר׳ שלום כהן, ר׳ שלמה כהן (מהרש״ך).
רשכבה״ג רבן של כל בני הגולה (רב״ש כבה״ג).
רש״ל ר׳ שלמה לוריא (מהרש״ל).
רשל״ע (רש״ע) רבונו של עולם.
רש״ם ר׳ שלמה מלכו.
רשמ״ש רבינו שמשון משאנץ (בעל התוספות).
[רש״ץ ר׳ שמואל צרפתי].
רשר״ו ר׳ שלמה רופא ווירנא (רש״ו).
רש״ש ר׳ שמואל שמראשון.
רשש״ך ר׳ שמואל שאטטען כהן.
רש״ת רצועה של תפילין.
ר״ת רבנו תם (ר׳ יעקב בן מאיר), ראשי תיבות.
רת״ו רב תנא ופליג (רתו״פ).

ש

ש׳ שם, שמא, שורה, שעה, שנה, שער, שמואל, שלש מאות.
ש״א שמואל א׳, שמה אחרונה, שומר אמונים, (ס׳) שום אתתא, שאגת אריה (ס׳), שלום אמת (ס׳), שולחן ארבע (ס׳), שפת אמת (ס׳), שבילי אמונה (ס׳), שערי אורה (ס׳), שערי אפרים (ס׳), שבת אחים (ס׳), שאר אחרונים, שם אשה, שלום אקרא.
שא׳ שאלות, שאלה, שאפשר (שאפ׳), שאמר.
שא״א שאי אפשר, שאין אומרין, — אוכלין.

רמבה״נ ר׳ מאיר בעל הנס (רמבע״נ).
רמב״ח ר׳ מתיא בן חרש, ר׳ משה בן חסדא.
רמב״ט ר׳ מאיר בן טודרוס.
רמב״י ר׳ מנשה בן ישראל.
רמב״ית ר׳ מאיר בן יוסף תאומים.
רמב״ם ר׳ משה בן מיימון (מיימוני).
רמבמ״ן ר׳ משה בן מנחם מענדלזאהן מדעסוי.
רמב״ן ר׳ משה בר נחמן.
רמב״ס ר׳ מנחם בן סרוק.
רמב״ע ר׳ משה בן עזרא.
רמבע״נ ר׳ מאיר בעל נס (בה״נ).
רמ״ג רצה מוה גובה, ר׳ משה גלנטי.
רמ״ד ר׳ משה דעסוי (מענדעלזאהן).
רמד״ל ר׳ משה די ליאן.
רמ״ה ר׳ משה הנקדן (רמה״נ). — הדרשן, (רמה״ד), ר׳ מאיר הלוי אבולאפיא.
רמור״ם ריש מתא וריש מתיבתא.
רמ״ז ר׳ מרדכי זאב, ר׳ משה זכות.
רמ״ח ר׳ משה חזן, ר׳ משה חגיז.
רמח״ל ר׳ משה חיים לוצאטו.
רמ״ט ר׳ משה טראני.
רמ״י ר׳ מרדכי יפה.
רמ״כ ר׳ משה כהן, ר׳ מאיר כהן.
רמ״ל ר׳ מאיר לובלין (מהר״ם).
רמ״מ ר׳ משה מקוצי.
רמ״נ ר׳ משה נרבוני.
רמנ״ז ר׳ מרדכי נאמאנזאן.
רמ״ס ר׳ משה סופר, ר׳ מאיר סבר.
רמ״ע ר׳ מנחם עזריה (מפאנו).
רמ״ק ר׳ משה קמחי.
רמ״ש ר׳ משה שטיינשניידר (רמש״ש), ר׳ מתתיהו שטראשון.
רמש״נ ר׳ מרדכי שמואל ניראנדי.
רמ״ת ראיה מחמת תשמיש.
ר״ן ר׳ נסים.
ר״נ ר׳ נחמיה, ר׳ נהוראי, ריחה נודף.
רנב״א אב״ה ר׳ נחוניה בן אלנתן איש כפר הבבלי.
רנב״נ ר׳ נחוניה בן נודנדא.
רנבה״ע ר׳ נתן בעל הערוך.
רנבהע״ם ר׳ נתן בעל הערוך מרומי.
רנבה״ק ר׳ נחוניה בן הקנה.
רנב״י ר׳ נחמן בר יצחק, ר׳ נחמיה בן יוסף.
רנב״ר ר׳ נתן בן ראובן, ר׳ נסים בן ראובן.
רנ״ק ר׳ נפתלי קעללער, ר׳ נחמן קראכמאל.
ר״ס רבנן סבוראי, ר׳ ספרא, ריש סימן, ריש סדרא, רבנו סעדיה.
רס״ג ר׳ סעדיה גאון.
ר״ע ר׳ עקיבה, ר׳ עמרם, ר׳ עזריה, ר׳ עולא, רני עקרה, רע עין, רישא עילאי, רבי עמנואל (מחברת עמנואל).
רע״א ר׳ עקיבא איינער. — אומר.
רע״ב ר׳ עובדיה ברטנורא (רעמ״ב).
רעב״י ר׳ עקיבא בן יוסף.
רע״ה רבי עליו השלום (יהודה הנשיא). רבה עוקר הרים.
רע״ט שמא״צ רע ערלה טמא שונא מכשול אבן צפוני (שמות השטן).
רע״ם ר׳ עובדיה מברטנורא (רעמ״ב), ר׳ עזריה מפאנו (?).
רעמ״א ר׳ עזריא מן אדומים.
רעמ״ב ר׳ עובדיה מברטנורא (רע״ב).
רע״ס ר׳ עקיבא סבר.
רע״פ ר׳ עזריה פינו.
רעק״א ר׳ עקיבא איינער.
רע״ר רעות רוח.
ר״פ ראש פרק, ראשי פרקים, ראש פסוק, ר׳ פרץ, רב פנינים (ס׳), ר׳ פלוני.
רפב״י ר׳ פנחס בן יאיר.
רפ״כ ר׳ פאלק כהן.
רפ״ק ריש פרק קמא.
רפ״ש רפואה שלימה (ר״ש).
ר״צ רודף צדקה.
רצ״ו ונז״י רודף צדקה וחסד ונעים זמירות ישראל (על מצבה).
רצו״מ רצה ומודים (ת׳).
ר״ק רצון קונו, — קונם, רואה קרי, ריבית קצוצה, רוח קנאה (ס׳).
רקב״ש רועים קייצים בורנגין שומרי פירות (סוכה ח׳ ב׳).
ר״ר רוח רעה (רו״ר), ריח רע.
רר״ק ראשון ראשון קודם.

ריב״נ ר׳ יצחק בר נתן, ר׳ יהודה בר נתן, ר׳ יהודה בן נחמן, ר׳ יוחנן בן נורי.
ריב״ס ר׳ יצחק בן סיד.
ריב״ע ר׳ יצחק בן עראמה (עקידת יצחק).
ריב״פ ר׳ ישמעאל בן פאבי, ר׳ יהושע בן פרחיה.
ריב״ץ ר׳ יחיאל בן צבי (הירש).
ריב״ק ר׳ יהושע בן קרחה.
ריבק״א ר׳ יהושע בן קרחה אומר.
ריב״ש ר׳ יצחק בן ששת, ר׳ ישראל בעל שם.
רי״ב שרי״ ב״ב ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקא.
ריב״ת ר׳ יהודה בן תימא, ר׳ יהודה אבן תבון.
רי״ג ר׳ יוסף ניקטליא.
רי״ד ר׳ ישעיה דטראני.
ריד״ה ר׳ ידעיה הפניני (בדרשי).
ריד״ם ר׳ יהודה די מארדענא.
רי״ה ר׳ יהודה הלוי (ריה״ל), ר׳ יהודה הנשיא (ריה״נ).
ריה״ח ר׳ יהודה החייט (רי״ח).
ריה״כ ר׳ יוסי הכהן, — יונתן הכהן.
ריה״נ ר׳ יהודה הנשיא.
ריה״ס ר׳ יוחנן הסנדלר.
רי״ו ר׳ יעקב ווייל, ר׳ יוסף וואזין (Voisin).
ריו״פ רכב ישראל ופרשיו.
רי״ח ר׳ יהודה חסיד, ר׳ יהודה חייט (החייט), — חיוג, ר׳ יחזקאל.
רי״ט ר׳ יוסף טראני.
ריטב״א ר׳ יום טוב בן אברהם.
ריטבמ״צ ר׳ יום טוב בן משה צהלון.
ריטבע״צ ר׳ יום טוב בן עקיבא צהלון.
ריט״ע ר׳ יוסף טוב עלם.
ריט״ץ (ריו״ט) ר׳ יום טוב צהלון.
ריכ״ג ר׳ ישמעאל כהן גדול (ריכה״ג).
רי״ל ר׳ יצחק לוריא (האריז״ל), ר׳ יעקב לוי (מהרי״ל).
רימ״ז ר׳ יחיאל מיכל זאכס.
רימ״ל ר׳ יהודה מעסיר ליאן.
רימ״ק ר׳ יעקב מקורביל (Corbeil).

רי״נ ר׳ יעקב נקדן, ר׳ יהודה נשיאה.
רי״ס ר׳ ייבא סבא, ר׳ יימר סבא (כתו׳ נ״נ).
רי״ע ר׳ יעקב עמדין (יעב״ץ).
רי״ף ר׳ יצחק אלפסי (בן יעקב), ר׳ יאשיה פנטו.
ריצב״א ר׳ יצחק בן אברהם.
ריצב״ח ר׳ יעקב צמח בן חיים.
ריצב״ט ר׳ יצחק בן טודרוס.
ריצ״ג (רי״ץ גאות) (ריב״ג).
רי״ק ר׳ יוסף קארו, ר׳ יוסף קולון, ר׳ יוסף קמחי.
ריק״ם ר׳ יוסף קמחי.
רי״ת ר׳ יונה תאומים, רוח יי׳ תניחנו.
רי״ש רגל ישרה (ס׳).
ריתב״ע רוח יי׳ תניחנו בגן עדן.
ר״כ ריש כלה, רישי כלה, ראשי כלות.
רכה״ע רבון כל העולמים.
ר״ל רצונו לומר, רצה לומר, ראוי לברכה, ראוי לחופה (רל״ח), ראוי לתקן, ריש לקיש, ר׳ לוי, ראשון לציון (רל״צ), רחמנא לצלן, ראשית למודים (ס׳), רחמנא לשיזבן, רגלים לדבר (רג״ל), רוב לילה, ראיה לדבר (רל״ד), ריח לבנון (רי״ל) (ס׳), ראויה להתכבד, רצה לישב.
רל״ב רחמנא לבא בעי.
רלב״ב ר׳ לוי בן בצלאל.
רלב״ג ר׳ לוי בן גרשון.
רלב״ח ר׳ לוי בן חביב.
רלב״ק ר׳ ליב בעל קבלה.
רל״ד ראיה לדבר, רמז לדבר (ר״ל), ר׳ ליב דוקעס.
רלמ״ד רחמנא לצלן מהאי דעתא.
רלמ״פ ר׳ לוי מפראג (מהר״ל).
ר״מ ריש מתיבתא, ר׳ משה (מקוצי) (רמ״ם), רעיא מהימנא, רוב מקומות, ריש מתא, ר׳ מאיר, רופא מומחא, — מופלא, ראש משפחה, רוח מצויה, רצון מלכים (ס׳).
רמ״א ר׳ משה איסרלס, ר׳ מאיר אומר, ר׳ משה אלשקר, ר׳ משה אלשיך.
רמב״א ועיה״ת רבות מחשבות בלב איש ועצת יי׳ היא תקום.

רו״ה ר׳ וואלף היידענהיים.
רו״ק ר׳ וואלף קויסמאן.
רו״ם רום מעלתו.
רו״ם רישא וסיפא, רחיצה וסיכה.
רו״ר רוח רעה.
רו״ש רב ושמואל.
רו״ת רנו ואל תחטאו.
רז״ה ר׳ זרחיה הלוי.
רז״ל רבותינו זכרונם לברכה.
ר״ח ראש חודש, ראשית חכמה (ס׳), ר׳ חסדא, רבנו חננאל, ר׳ חנינא, ר׳ חנניה, ר׳ חיים, ר׳ חייא, רב חסד.
רחאכ״ח ר׳ חלפתא איש כפר חנניה.
רחב״א ר׳ חנינא בן אנטיגנוס, — חייא בר אבא.
רחב״ג ר׳ חנינא בן גמליאל.
רחב״ד ר׳ חנינא בן דוסי.
רחב״ח ר׳ חנינא בן חכינאי.
רחב״ח ב״ג ר׳ חנניה בן חזקיה בן גריון.
רחב״ע ר׳ חנניה בן עקשיה, — עקביה, — עקיבא.
רחב״פ ר׳ חנינא בר פפא.
רחב״ת ר׳ חנניא בן תרדיון.
רח״ה רחב הזונה, ראשית חכמה הקצר (ס׳).
רח״ו ר׳ חיים ויטאל.
רחוי״ל רק חיים ושלום יוסיפו לך (רחושי״ל).
רחול״י רק חיים ושלום לך יאריך.
רחור״נ רבנו חננאל ורבנו נסים.
רחור״ע ר׳ חייא ורב אושעיא.
רח״י רגלי חסידיו ישמור.
רחי״א ראשית חכמה יראת יי׳.
רח״מ ר׳ חיים מיכל.
רחסה״כ ר׳ חנינא (חנניה) סגן הכהנים.
רח״ש ר׳ חיים שבתאי, רב חון שמש.
ר״ט ר׳ טרפון, רייכסטהאלער.
רט״א ר׳ טרפון אומר.
רטב״א ר׳ טוביה בן אליעזר.
רטב״ל ר׳ טודרום בן לוי.
רטור״ע ר׳ טרפון ור׳ עקיבא.
רטל״י רב טוב לבית ישראל.
רטק״ש רייכסטהאלער קייזערליך.

ר״י ר׳ יצחק, ר׳ יוסי, ר׳ יוסף, ר׳ יעקב, ר׳ יהודה, ר׳ ירוחם, ר׳ יונה, ר׳ ישמעאל, ריש ירחא, רבנו יונה, רגל ישרה (רי״ש), רוב יום.
רי״א ר׳ יצחק אבוהב, ר׳ יוסף אלבו, ר׳ ישראל איסרליין, ר׳ ישעיה אחרון (ריא״ח).
ריא״ז ר׳ יצחק אור זרוע (מווינא) (ריבא״ז), ר׳ ישעיה אחרון ז״ל.
ריא״ח ר׳ יהודה אבן חיוג.
ריאכ״ע ר׳ יעקב איש כפר עכו.
רי״ב ר׳ ישעיה ברלין.
ריב״א ר׳ יצחק בן אשר, ר׳ יעקב בן אליעזר, ר׳ יהודה בן אלעאי, ר׳ ישמעאל בן אלישע (כה״ג).
ריב״א בה״(ט) ר׳ יעקב בן אשר בעל הטורים.
ריבא״ז ר׳ יצחק בעל אור זרוע.
ריב״ב ר׳ יהודה בן בתירא, — בן בבא.
ריבב״א ר׳ יהודה בן בתירא אומר, — יצחק בר ברוך אומר.
ריב״ג ר׳ יונה בן גנאח, ר׳ יוסף בן גריון, ר׳ יצחק בן גיאות (רי״ץ גאות).
ריב״ד ר׳ יהודה בן דוד (חיוג).
ריב״ה ר׳ יעקב (בן אשר) בעל הטורים.
ריבה״ד ר׳ יצחק בן הר׳ דורבל (?).
ריב״ז ר׳ יוחנן בן זכאי, ר׳ יצחק בן זכריה.
ריב״ח ר׳ יוסי בן חלפתא, ר׳ יהושע בן חנניה.
ריב״ט ר׳ יוסף ברבי טובים, ר׳ יוסף בן טוביה, ר׳ יעקב בן טודרוס.
ריב״י ר׳ יצחק בן ישראל (יסוד עולם).
ריב״י אי״ ר׳ יוסי בן יוחנן איש ירושלים.
ריב״י אכ״ה ר׳ יוסי בן יהודה איש כפר הבבלי.
ריב״י אי״צ ר׳ יוסי בן יועזר איש צרדה.
ריבי״ץ ר׳ יעקב בן ישראל צהלון.
ריב״ל ר׳ יהושע בן לוי, ר׳ יצחק בער לעווינזאהן, ר׳ יוסף בן ליב.
ריב״ם ר׳ יוסף אבן מיגאש, ר׳ יצחק בן משה, ר׳ יוסף בן משולם.

ראברש״א ר׳ אלעזר ברבי שמעון אומר.
ראב״ש ר׳ אלעזר בן שמוע.
ראב״ש ריה״ג ר׳ אליעזר בנו של ר׳ יוסי הגלילי.
רא״ג ר׳ אברהם גיינער.
ראד״מ ר׳ אריה די מארענא (רידי״ם).
רא״ה ר׳ אהרון הלוי, ר׳ אייזיק הירש.
ראה״ח רואה את החדש.
ראה״כ רודף אחר הכבוד.
ראה״מ ר׳ אלעזר המודעי.
ראה״ק ר׳ אלעזר הקפר, — הקליר.
רא״ו ר׳ אליהו וידאש.
רא״ם ר׳ אליהו מזרחי, ר׳ אליעזר מגרמייזא (בעל הרוקח), ר׳ אליעזר ממיץ.
ראמ״ח ר׳ אליהו מנחם חלפון.
רא״ס ר׳ אייזק סאטאנאוו (רי״ס), ר׳ אלעזר ספרא.
רא״ע רחמה אללה עליה (בל׳ ערב).
רא״פ ר׳ אברהם פריצול.
רא״ר רבוי אחר רבוי.
רא״ש רבנו אשר (בן יחיאל) (אשרי״, ראב״י), ר׳ אהרן ששון.
ראשא״ח ראשי אברים שאינן חוזרין.
ר״ב ר׳ ברוך, רב בעל, רבנו ברטנורא.
רב״א רוב בני אדם.
רבב״ב ר׳ בבא בן בוטא.
רבב״ח רבה בר בר חנה.
רב״ג (רב״ח) רחמנים ביישנים גומלי חסדים.
רב״ד ראש בית דין.
ר״ב מ״ב ר׳ בעריש טראכענבערג.
רב״ם רומיים בבלים יונים מדיים (רבי״ם קמים עלי, כי ברבי״ם היה עמדי).
ר״ב מ״ג ר׳ ברוך מגרמייזה.
רב״נ רבה בר נחמני.
רבצ״א ר׳ בצלאל אשכנזי.
רבש״כ בה״ג רבן של כל בני הגולה (רשכב״ה).
רבש״ע רבונו של עולם.
ר״ג ריש גלותא, רבן גמליאל, ריש גמרא, רשע גמור.
רגבשרי״ה ר׳ גמליאל בנו של ר׳ יהודה הנשיא.
רגה״ז רבן גמליאל הזקן.
רג״ל רגלים לדבר.
רגמ״ה רבנו גרשון מאור הגולה (ר״ג מאוה״ג).
ר״ד ראשית דבר, רבוניה דעלמא, ראשית דעת (ס׳).
רד״א ר׳ דוד אבודרהם, — אספינהיים, ר׳ דוסי אומר.
רדאכ״י ר׳ דוסתאי איש כפר יתמה.
רדב״ה ר׳ דוסא בן הרכינס.
רדבה״א ר׳ דוסא בן הרכינס אומר.
רדב״ז ר׳ דוד בן זמרא, — בן זכאי.
רדבר״י ר׳ דוסתאי ברבי ינאי.
רד״ג ר׳ דוד גאנז (צמח דוד).
רדי״א ר׳ דון יצחק אברבנאל.
רד״ך רבוניה דעלמא כולא.
רדכ״ע רבוניה דכולי עלמא.
רדע״כ רבוניה דעלמא כולא.
רד״פ ר׳ דוד פרידלענדער.
רד״ק ר׳ דוד קמחי, ר׳ דוד קאססעל.
רד״ש רודף שלום.
ר״ה ראש השנה, ראש הקהל, רבינו הקדוש, רשות הרבים (רה״ר), רבון העולמים (רה״ע).
רהב״א ר׳ הונא בר אילעא.
רה״ג ר׳ האי גאון, רפואת הגוף (רפה״ג), ראש הגויה, ראשית הגז (ס׳).
רהוב״ד ר׳ הלל ובית דינו.
רה״ט רוח הטומאה.
רה״י רשות היחיד.
רה״מ רות המואביה, ראש המעמד.
רה״מ ונה״ע רות המואביה ונעמה העמונית.
רה״מ נ״ה רוח המקום נוחה הימנו.
רה״נ ורה״ג רפואת הנפש ורפואת הגוף.
רה״ס ר׳ המנונא סבא.
רה״ק ראש הקהל (ר״ה), רבינו הקדוש (ר״ה), רוח הקודש (רוה״ק), רובע הקב.
רה״ר רשות הרבים.
רו״ד רב ודיין.
רוה״ט (רה״ט).
רוה״ק רוח הקודש.
רוה״ק ש״ע רוח הקודש שורה עליו.

ק״ר קלות ראש, קשר רשעים, קרבן ראשית (ס׳), קורת רות.
קרוב״ן קול רנה וישועה באהלי צדיקים.
קרוי״ש קול רנה וישועה.
קר״ח קיצור ראשית חכמה (ס׳).
קר״ע שמ״ן קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי.
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים.
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
נדבות פי רצה נא יי׳ ומשפטיך למדני.
ק״ש קריאת שמע, קבלת שבת, קרבן שבת, קרבן שלמים, קהלת שלמה (קה״ש) (ס׳), קדיש שלם, קונה שביתה, קנאת שנאה.
קש״ב קופה של בשר.
קשב״ל קרבן שיר ברכה לינה (יומא נ׳ תוס׳).
קש״ה קרא שנה הלכה.
קשו״ש ת״ח קרא שנה ושימש תלמידי חכמים.
קש״ז קטן שעבר זמנו.
קש״י קונטרס שיח יצחק.
קש״ע קשוט עצמך, קיצור שולחן ערוך (ס׳).
קשע״ה קריאת שמע על המטה.
קש״ע ואח״כ קש״א קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים.
קש״צ קופה של צדקה.
קש״ק קבלת שבת קודש, תקיעה שברים תקיעה.
קש״ש קופה של שרצים.
קששעה״מ קריאת שמע שעל המטה.
קש״ת קשר של תפילין, תקיעה שברים תרועה, קופה של תבן.
ק״ת קרבן תמיד, — תודה, קשר תפילין (קש״ת).

ר

ר׳ רב, רבי, רבן, רבנו, רבותינו, ראש, מאתים.
ר״א רבי אומר, — אמר, רב אמר, רוצה אני, ראשי אברים, ר׳ אליעזר, ר׳ אלעזר, ר׳ אלעי, אשי וכו׳, ראשית אונים (ס׳), ראש אמנה (ס׳).
רא״א ר׳ אליעזר אומר.
ראאב״ד ר׳ אבא אלעזר בן דולעאי.
ראב״א ר׳ אלישע בן אבויה, ר׳ אידי בר אבין.
ראב״ד ר׳ אברהם בן דוד, — דיאור, ראש — רב אב בית דין, ר׳ אלעזר בן דנלאי.
ראב״ה ר׳ אליעזר בן הורקנוס.
ראב״ח ר׳ אליהו בן חיים, ר׳ אלעזר בן חסמא.
ראב״י ר׳ אליעזר ברבי ינאי (ראבר״י), ר׳ אליעזר בן יהודה, — ברבי יעקב, ר׳ אשר בר יחיאל (אשר״י) (רא״ש).
ראביא״ב ר׳ אלעזר בן יהודה איש ברתותא.
ראבי״ה ר׳ אליעזר בן יוסי הגלילי, ר׳ אליעזר בן יואל הלוי, ר׳ אליהו בר יואל הלוי.
ראב״מ ר׳ אלעזר בן מתיא.
ראבמ״ו ר׳ אליהו בן משה וידאש.
ראבמ״פ ר׳ אברהם בן מרדכי פריצול.
ראב״ן ר׳ אליעזר בר נתן, ר׳ אליהו בר נתן.
ראב״ע ר׳ אלעזר בן ערך (ראבע״ר), ר׳ אלעזר בן עזריה, ר׳ אליעזר בן עקיבא, ר׳ אברהם בן עזרא.
ראבע״ר ר׳ אלעזר בן ערך.
ראב״פ ר׳ אליעזר בן פדת.
ראב״צ ר׳ אלעזר בן צדוק.
ראבצ״א ר׳ אלעזר בן צדוק אומר.
ראבר״ש ר׳ אלעזר ברבי שמעון (ראב״ש).

(קה״ח) (ס׳), קנה חכמה (ס׳), קרית חנה (ס׳), קבלת חכם.
קחב״ר קודם חרבן בית ראשון.
קחב״ש קודם חרבן בית שני.
קחה״ב קודם חרבן הבית.
קחמ״י קנקן חדש מלא ישן.
קח״ש קטינא חריך שקי (ר׳ זעירא).
ק״ט קורע טפח.
ק״י קול יעקב (ס׳), קול יהודה (ס׳), קדיש יתום, קרבן יחיד.
ק״ב קול יי׳ בכח (ס׳).
קיה״ח (קה״ח).
קי״א קומה יי׳ ויפוצו אויביך.
קי״ר קידוש ידים ורגלים (קיד״ר).
קיוק״צ קרבן יחיד וקרבן צבור.
קי״ל קיימא לן (קי״ל) (ק״ל).
קי״ל קדוש יאמר לו.
קינ״ה קידוש יין נר הבדלה (פס׳ ק״ב ב׳).
קי״ם קריעת ים סוף (קרי״ם).
קי״פ קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
ק״כ קבוצת כסף (ס׳).
קכ״ד קודם כל דבר.
ק״ל קשה לי, קל להבין, קיימא לן (קיי״ל), קודם לכן, קודם לדבר.
קלבה״ש קרוב לבין השמשות.
קלב״מ (קלבד״מ) קים ליה בדרבה מיניה.
קל״ח קלעים לחצר (ס׳).
קלט״ב (קלת״ב).
קל״כ קודם לכן, — לכך (ק״ל).
קל״מ קרוב למלכות.
קל״ש ולקל״ל קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא.
קלת״ב קינות לתשעה באב.
ק״מ קרבן מנחה, — מוסף, קדשי מזבח, קטב מרירי, קבלה מעשיית (קב״מ).
קמ״ו קול מראה ורית.
קמוק״מ קרח מכאן וקרח מכאן.
קמ״י קיצור מעבר יבק.
קמ״ל קא משמע לן, קמשמע לן, קא מבעיא ליה, קמבעיא ליה.
קמל״כ קריאת מגילה לבני כפרים (יעב״ץ).

קמ״מ קבורת מת מצוה.
קממד״ש קבורת מת מצוה דוחה שבת.
קממ״ו קול מבשר מבשר ואומר.
קמ״ר קרית מלך רב (ס׳).
קמ״ש קבלת מלכות שמים.
קמ״ת קודם מתן תורה.
ק״נ קרבן נתגאל.
קנד״ג יחזקאל שנים עשר דניאל מגלת אסתר.
קנ״ח קנה חכמה (ס׳).
קני״ה קידוש נר יין הבדלה.
קנ״ס קטנה נגינה סוף (סימני שוא נח) (ד׳), קינות סעודה, קנין סודר.
ק״ס קרית ספר (ס׳), קנאת סופרים, קא סבר.
קס׳ קסבר, קא סברי.
קס״ד קא סלקא דעתך.
קס״ע קרבן סדר עבודה.
קסת״ח קנאת סופרים תרבה חכמה.
ק״ע קרבן עולה, קום עשה, קשה עורף, קרית עוז (ס׳), קבלה עיונית (קב״ע).
קע״ג קיצור עמודי גולה (ס׳).
קע״ו קרבן עולה ויורד.
קע״י קיצור עקידת יצחק, קהל עדת ישורון.
קעמ״ש קבלת עול מלכות שמים.
קע״ע קונטרס עקיצת עקרב.
ק״פ קרבן פסח, קרני פרה (ד׳).
קפ״א קפיצת ארץ (ק״א).
קפ״ד קראים פייטנים דרשנים.
קפ״ת קריאת פרשת תוכחה.
ק״צ קרבן צבור, קן צפור.
קצ״ח קצות חושן (ס׳) (קצה״ח).
קצנ״צ קיצור ציצית נובל צבי.
קצ״ע קצת צריך עיון.
ק״ק קהלה קדושה, קצת קשה, קרן קיימת, קול קורא (ס׳), קדשי קדשים, קדשים קלים, קרא קדרש (קא דרש), קולי קולות.
קק״א קהלה קדושה אשכנזית, קורע קרע אחד.
קק״ד קרא קא דרש.
קק״ס קבול קנין סודר.
קק״ק קדוש קדוש קדוש.

ק

ק' קרי, קרא, קשה, קמא, קבין, קרבן, קדיש, קידוש, קיצר, קצוות, מאה.
ק״א קרבן אשם, קבר אבות, קפיצת ארץ, קרית ארבע (ס'), קונטרס אחרון.
קא״ב קרא אסמכתא בעלמא, קיצור אבן בוחן (ס').
קא״ה קרוב אל השכל (קאה״ש).
קאה״ש קרוב אל השכל.
קאו״ו קרבן אשם ודאי ותלוי.
קא״י קוה אל יי.
קא״ל קאמר ליה, קא אמר ליה.
קא״ר קיצור אבן רש״ד, קאמר ר'.
קא״ת (קאש״ת) קרבן אשם תלוי.
ק״ב מאה ברכות, קופת בשמים, קנה בינה (ס'), קאצינעלענבאגען, קעניגסבערג.
קב״ה (קוב״ה) קודשא בריך הוא, קדשי בדק הבית (קבה״ב).
קב״ו קדשנו במצותיו וצונו, קבלה והולכה (קבו״ה).
קבו״ה קבלה והולכה (קב״ו).
קב״ל קול בן לוי (ס').
קב״מ קבלה מעשיית (ק״מ).
קב״נ קול ברמה נשמע.
קב״ע קבלה עיונית (ק״ע).
ק״ג קבוץ גליות, קנין גמור, קהלה גדולה.
קגא״ם קנין גמור אגב סודר.
קג״ה קא גרים הכי.
ק״ד קדיש דרבנן (קד״ר), קפיצת דם.
קד״ה קידוש השם, קודם החופה (ק״ה).
קדו״א קרח דתן ואבירם (קודו״א).
ק״ה קריאת הגבר (קה״ג), קריאת ההלל, קידוש היום (קה״י), קידוש הלבנה (קה״ל), קידוש החודש (קה״ח), קידוש השם (קה״ש), קריאת המגילה (קה״מ), קריאת התורה (קה״ת), קריאת הפרשה (קה״פ), קורא הדורות (ס').
קה״א קהילות אשכנז.
קה״ג קריאת הגבר, קנין הגוף (ק״ה).
קה״ז (ק״ז) קיצור הזוהר (ס').
קה״ח קידוש החודש, קודם החופה, קצות החשן (ס').
קה״י קידוש היום, קהלת יעקב.
קה״ל קידוש הלבנה (ק״ה).
קה״מ קריאת המגילה (ק״ה), קהלות מזרח.
קהמ״ש קבל האמת ממי שאמרו.
קה״ס קהלות ספרד.
קה״פ קריאת הפרשה, קהלות פולין.
קה״צ קרבן הצבור, קהלות צרפת.
קה״ר קופת הרוכלים.
קה״ש קידוש השם, קהלת שלמה (ס'), — השבת (ק״ש).
קה״ת קריאת התורה, — התרנגול, קרבן התמיד.
ק״ו קל וחומר, קולא וחומרא (קו״ח), קב ונקי, קינה והגה.
קו' קושיא, קושיות.
ק״ו ב״ב שק״ו קל וחומר בן בנו של קל וחומר.
קוב״ה קודשא בריך הוא (קב״ה).
קו״ב שק״ו קל וחומר בנו של קל וחומר.
קו״ח קל וחומר (ק״ו), קרן וחומש.
קו״כ קרי וכתיב.
קו״מ קל וחומר מפרש.
קו״נ קב ונקי (ק״ו).
קו״ס קל וחומר סתום.
קו״ע קרח ועדתו.
קו״ף קרבן, מים מעשר, דל״ת דמוע, ט״ית טבל, ת״ו תרומה, (יבמות קט״ו ב').
קו״ר קרן ורבית.
קו״ש קרחה ושריטה, קורא ושונה, קרא ושנה, (ושת״ח ושימש תלמידי חכמים).
קושט' קונסטאנטינאפל.
ק״ז קיצור זהר (קה״ז) (ס').
ק״ח קרבן חטאת, קללת חנם, קמץ חטף (ד'), קודם חצות, קודם חופה, קצות חשן

צורת הבית, צרור המור (ס׳), צורת הפתח.
צה״ד צדוק הדין (צ״ה).
[צהה״ב ציני הר הברזל].
צה״כ צאת הככבים (צ״ה).
צה״מ צנצנת המן (צ״ה) (ס׳), צרור המור (ס׳).
צה״ש צד השוה, צד השלילה.
צה״ת צוהר התבה (צ״ה) (ס׳).
צוב״ה (צב״ה).
צובו״מ צום ובכי ומספד.
צו״ג צורך גדול (צ״ג).
צו״ח צא וחשוב.
צו״ל צא ולמד, צדיק וקדוש לברכה.
צו״מ צורת מטבע.
צו״צ צדקתך, וצדקתך, צדקתך (צדקתך צדק).
צו״ר צא וראה, צאינה וראינה (צאו״ר) (ס׳).
צור״מ צורבא מרבנן.
צח״מ צומח חי מדבר.
צ״ט צפרא טבא.
צי״ב צדיקים יבאו בו.
ציב״ד וחב״מ צדיק ײ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
צי״ב ופ״ב צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם.
צ״י קבע״י צור ישראל קומה בעזרת ישראל.
צ״ל צריך לומר, — לפרש, — לתקן, — להיות, — לאכול, — לברך, — להוסיף, — ליזהר, — להמתין, — לחלק, — להשכים, — להתחיל, צריך להגדה, צפון לדרום, צידה לדרך (ס׳), צדיק לברכה, צבי לצדיק (ס׳).
צלא״ע צריך לומר אתם עדי.
צלבה״ד צריך להפריד בין הדבקים (ק׳) (יעב״ץ).
צלדה״א צריך להאריך.
צלדה״ת צריך להתענות.
צל״ח ציון לנפש חיה (ס׳).
צל״י צריך ליטול ידיו, צדק לפניו יהלך.
צל״י וילד״פ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.
צל״כ צריך לכוין.
צלכ״כ צריך להתענות כל כך.
צלל״ש צריך להעלות לו שכר.
צל״ע צריך לי עיון, צריך להתפלל ערבית, צריך להמתין עד.
צלע״י צריך לעשות על ידי.
צלעכ״פ צריך לאכול על כל פנים (יעב״ץ).
צל״צ צבי לצדיק (ס׳).
צל״ת צדק לעולם תעמוד, צריך להיות תחתיו.
צ״מ צא מהן, צורת מטבע (צו״מ).
צמ״א צור משלו אכלנו (ת׳).
צמ״נ צדיק מצרה נחלץ.
צמ״ר צורבא מרבנן (צומ״ר).
צנ״ה ציץ נזר הקודש (ס׳).
צנ״י צריך נטילת ידים.
צנ״צ ציצת נובל צבי (ס׳).
צ״ע צריך עיון, צדק עולמים (ס׳).
צעב״ח צער בעל חיים.
צע״ג צריך עיון גדול.
צ״ע מ״ט צריך עיון מאי טעמא (יעב״ץ).
צ״פ צפירת פאר (ס׳).
צפו״ד צפונית ודרומית, צפון ודרום.
צפנ״ת פענ״ח צדיק פטפט נפש תאוה, פוטיפר ענה נפשו חנם.
צפ״ע צמר פשתים עור (של״ה).
צפ״ר צפוני רקנטי.
צפ״ת צבי פאר תפארתו.
צ״צ צדקתך צדק (צו״צ), צמח צדק (ס׳), צמח צדיק.

פעת"א פירוש על תמניא אפי.
פעת"י ות"י פירוש על תרגום יונתן ותרגום ירושלמי.
פ"פ פראנקפורט, פתחון פה, פרשה פתוחה, פרשת פרה, פ"א פעל (ד').
פפ"א פרשת פרה אדומה.
פפד"א פראנקפורט דאדר.
פפד"מ פראנקפורט דמיין.
פפ"ח פדיון פטר חמור.
פפ"כ פתו פת כותי.
פפלע"א פתחון פה לעם ארץ (יעב"ץ).
פפלע"ע פתחון פה לעוברי עבירה.
פפ"מ פתח פתוח מצאתי.
פפ"ש פירוש פרק שירה.
פ"צ פרי צדק (ס'), פרחי צפון (ס').
פצע"ח פרי צדיק עץ חיים (ס').
פ"ק פרק קמא, פירוש קונטרס, פורים קטן, פה קהלתנו, פרחי קדם (ס'), פרט קטן, פסח קטן, פת קיבר.
פק"ה פרי קודש הלולים (ס').
פקו"נ פקוח נפש (פ"נ) (פק"נ).
פק"ל פרצה קוראה לגנב.
פק"נ פקוח נפש (פקו"נ).
פקנד"ש (פנד"ש).
פ"ר פגע רע, פגיעתן רע, פענח רזא (ס'), פרדס רמונים (ס'), פרשת רות.
פר"א (פדר"א) פרקי ר' אליעזר.
פרד"ס פשט רמז דרוש סוד.
פרד"ק פירוש רבי דוד קמחי (פירד"ק).
פר"ה פרי הארץ (ס'), פסקי ריקאנטי האחרונים (ס').
פר"ח פרי חדש (ס'), פירוש רבנו חננאל (פיר"ח).
פר"י פרפראות רבי יעקב.
פר"מ פאר רום מעלתו.
פרנ"ס פת רחמן נאמן סבלן.
פר"ס פירש ר' סעדיה.
פרס"ג פירוש ר' סעדיה גאון.
פרע"ב פירוש ר' עובדיה ברטינורא.
פר"צ (פ"צ).
פרשד"ם פסקי ר' שמעון די מאדענא.
פרש"ז פירש שדי זיו שכינתו (סוכה ה' א').
פרש"י פירוש ר' שלמה יצחקי.
פר"ת פירוש רבנו תם.
פ"ש פסח שני, פרק שירה, פרשת שקלים, פי שנים, פת שחרית, פעולת שכיר, פרק שלום, פרצוף שלם (ק'), פדיון שבוים, פני שלמה (ס'), פרח שושנים (ס').
פש"מ פסל של מיכה.
פ"ת פסקי תוספות, פתח תקוה (ס'), פתחי תשובה (ס').
פת"ל פן תמצא לומר.
פת"ק פתח תמורת קמץ (ד').

צ

צ' תשעים.
צאו"ה צדיקי אומות העולם (צא"ע).
צא"ו צעיר אנכי ונבזה.
צאו"ר צאנה וראנה (צו"ר) (ס').
צא"ל צריך אתה לדעת, — לידע, — לפרש, — להבין.
צ"ב צריך ביאור, — בדיקה, צאן ברזל.
צב"א צריך בדיקה אחריו.
צב"ה צורת בית המקדש (ס').
צב"ח צער בעל חיים.
צב"י צדיק באמונתו יחיה.
צב"ש (צ"ש) צבי שבור.
צ"ג צום גדליה (צו"ג), צדיק גמור, צורך גדול (צו"ג).
צ"ד צמח דוד (ס'), צוף דבש (ס').
צ"ה צדוק הדין (צה"ד), צאת הככבים (צה"כ), צרור החיים (ס), צורת הפרצוף (צה"פ), צוהר התבה (ס') (צה"ת), צנצנת המן (ס'),

פהרמ״ר פסקי הלכות רבנו מנחם מרקנטי.
פה״ש פרק השלום, פאת השלחן (ס׳) (פ״ה).
פ״ו פריה ורביה (פו״ר). (פולישי).
פו״א פנים ואחור.
פו״י פודה ומציל ישראל.
פו״כ פרט וכלל.
פוכו״פ פרט וכלל ופרט.
פו״מ פרנס ומנהיג, פודה ומציל.
פו״ם פתוחות וסתומות.
פו״ר פריה ורביה, פרו ורבו. (פרייא ורבייא).
פ״ז פרשת זכור, פסיקתא זוטרתא, פטור זה(?).
פז״ר קש״ב פיוט (לעצמו), זמן (לעצמו), רגל (לעצמו), קרבן (לעצמו). שיר (לעצמו), ברכה (לעצמו), (יומא נ׳, סוכה מ״ח).
פ״ח פתח חרטה, פוק חזי, פעל חוזר (ד׳), פנים חדשות (פנ״ח), פרי חדש (ס׳), פתרון חלומות (ס׳), פלפלא חריפתא (ס׳).
פ״ח מעד״ב פוק חזי מאי עמא דבר.
פח״נ פירוש חזון נחום.
פט״א פטירת אהרן.
פט״ב פעטערסבורג.
פט״מ פטירת משה.
פט״ר פטר רחם.
פ״י פושעי ישראל, פני יהושע, (ס׳), פחד יצחק, (ס׳), פעל יוצא (ד׳), פנת יקרת (ס׳), פני יצחק (ס׳), פנים יפות (ס׳), פורת יוסף (ס׳).
פ״י בקו׳ פירוש בקונטרס.
פי״ל פעל יוצא לשלישי (ד׳).
פילב״פ פעל יוצא לשני פעולים (ד׳).
פירד״ק פירוש ר׳ דוד קמחי.
פיר״ח פירש רבנו חננאל (פר״ח).
פ״כ פת כותים, פרחי כהונה.
פ״כ ש״מ נ״א י״נ פותח כתב שלא מדעת נכתב אליו ישכנו נחש.
פ״ל פת לחם, פסח לעתיד, פסול לעדות (פס״ל), פרפראות לחכמה (ס׳) (פל״ח).
פל״א הפל״א: פותח לאגרת אחרים האדם פתן לנשוך אותו(?).
פלוכ״ה פלוני וכהן הוא.
פלש״פ פחות לשוה פרוטה.

פלש״צ פתחו לי שערי צדק.
פ״מ פסח מצרים, פרי מגדים (ס׳), פני משה (ס׳), פטירת משה (פט״מ), פועל ממש, פה מלא, פרקי משה (ס׳), פנים מאירות (ס׳).
פמב״ע פטומי מילי בעלמא.
פמג״ט פחות מג׳ טפחים.
פמ״ה פטור מן המצות (פמה״מ).
פמה״מ (פמ״ה).
פמה״ס פטור מן הסוכה.
פמה״צ פורש מן הצבור.
פמו״מ פסח מצה ומרור.
פמכ״ז פחות מכזית.
פמ״ש פירוש מה שכתב.
פמש״מ פמליא של מעלה.
פ״נ פלגא נזקא, פה נקבר, — נטמן, פתחי נדה (ס׳), פקוח נפש (פק״נ), פרוש נקפי, פירסה נדה.
פנד״ש פקוח נפש דוחה שבת.
פנ״מ פלגא נזקא ממונא:
פנ״ק פלגא נזקא קנסא.
פ״ס פרשה סתומה, פה ספון (פ״נ).
פס׳ (פסי׳) פסיקתא.
פס״ג פסיעה גסה (פ״ג).
פס״ד פסק דין (פ״ד).
פסדר״כ פסיקתא דר׳ כהנא.
פס״ה פסק הלכה.
פסהמ״ק פסולי המוקדשין.
פס״י פירוש ספר יצירה.
פסי״ם פוטיפר סוחרים ישמעאלים מדינים.
פסל״ע פסול לעדות (פ״ע).
פ״ס מש״ק פרוש ספרי משלי שיר השירים קהלת.
פ״ע פעל עומד, — עובר (ד׳), פסול עדות, פורק עול, פתח עינים (ס׳), פקיחת עין.
פע״ה פרי עץ הדר.
פע״ו (פעו״י).
פעו״י פעל עומד ויוצא (ד׳) (פע״ו).
פע״ח פרי עץ חיים (ס׳).
פעי״ה פה עיר הקודש.
פעשה״ש פירוש על שיר השירים.
פע״ת פורק עול תורה, פירוש על תורה.

שתצא נפשו (עשת"נ), עד שיצאה נשמתו (עשי"נ), עד שלא נוצרתי.
ע"ש ס"ל ערב שבת סמוך לחשיכה.
עשע"ח ערב שבת עם חשיכה.
עש"ק ערב שבת קדש.
עשת"נ עד שתצא נפשו.
ע"ת על תנאי, עירובי תחומין (עת"ח) עירוב תבשילין, עיין תשובה, עפרות תבל (ס'), עלי תרופה (ס'), ענלא תילתא, עשה תשובה, עשרה תקנות.
עתאמהרז"ל עיין תשובת אבי מורי הרב זכרונו לברכה.
עת"ב עירוב תבשילין.
עת"ה עסקי תשמיש המטה.
עת"ח עירוב תחומין (עי"ח).
עת"י עיין תפלת ישרים (ס'), — תומת ישרים (ס').
עתי"ט עיין תוספת יום טוב (עתי"ט).
עת"ע עין תחת עין.

פ

פ' פרק, פרשה, פסוק, פתוחה, פלוני, פעם *) פעמים, פשוטה (פש'), פוסקים, פסקי, שמונים, פרצוף.
פ"א פעם אחת, פרק א', פירוש אחר, פה אחד, פרה אדומה, פרוטה אחרונה, פרקי אליהו, פרקי אבות, פי אריה (ס'), פרא אדם, פרצוף אחד, פטירת אהרן (ס').
פא"א פירש אדוני אבי.
פאדר"נ פירש אבות דר' נתן (אבדר"נ).
פאה"ד פאר הדור.
פאה"ש פאת השולחן (ס') (פה"ש).
פא"מ פרק איזהו מקומן, פתח אוהל מועד (ס').
פא"פ פה אל פה, פנים אל פנים, פעם אחר פעם.
פב"א פנים באחור (ק').
פב"נ פלגש בגבעה (פלב"נ).
פב"ד פסק בית דין.
פבד"א וחב"ש פטור בדיני אדם וחייב בדיני שמים.
פב"ה פרוד בין הדבקים (ק') (פבה"ד).
פב"י פליטת בית יהודה, פנחס בן יאיר.
פב"ע פרצוף בפני עצמו (ק').

*) פ' לפני אותיות השרש הוא פעם למשל פעם ב' אחר אותיות השרש הוא פעמים למשל ב' פעמים.

פב"פ פנים בפנים (ק'), פלוני בן פלוני, פלונית בת פלונית.
פ"ג פתח נגובה (ד'), פלוגתא גדולה, פסיעה גסה (פס"ג), פורץ גדר, פת גוים.
פג"ח פורץ גדר חכמים.
פגי"ן פורץ גדר ישכנו נחש.
פג"ע פתחי גן עדן.
פ"ד פתחא דספרא, פסק דין (פס"ד), פסח דורות, פסקא דספרא, פצוע דכה, פתח דברי (ס').
פד"ה פדיון הבן.
פד"ו פחד דרך ועון.
פד"ז פסוקי דזמרה (פסד"ז).
פ"ה פרשת החודש, פרנס החודש (פ"ח), פסוק הוא, פירוש הקונטרס, — הפסוק, — הכתוב, פרשת המן, פשיש החזק (פטה"ח), פיטום הקטורת, פרקי הלכות (ס'), פסקי הלכות (ס'), פאת השלחן (ס').
פה"א פותחין הארון.
פהא"ל פנחס הלוי איש הורוויטץ.
פה"ח פתרון החלומות (פ"ח).
פה"כ (פהי"כ) פרקי היכלות.
פה"מ עה"צ פרנס המתנאה על הצבור.
פהמ"ש פירוש המשניות (להרמב"ם).
פהע"ק פרשת העקידה.
פה"ר פריעת הראש, פלח הרמון (ס').

עצבש״א עינו צרה בשל אחרים.
עצ״נ עצירת נשמים (ע״נ).
עצה״ד על צד הדין.
עצה״ח על צד החיוב.
עצה״י על צד היושר.
עצהיו״ט על צד היותר טוב.
עצה״ל על צד הלצה.
עצה״מ על צד המליצה.
עצה״ס על צד הסוד.
עצה״ע על צד העתיד.
עצה״פ על צד הפלגה.
עצה״ר על צד הרמז.
עצה״ש על צד השאלה, — השלילה.
עצ״צ עיין צמח צדיק, — צמח צדק.
עצ״ש עצת שלום (ס׳).
ע״ק עם קדוש, עתיקא קדישא (ק׳), עשרה קבין, עוד קשה (עו״ק), ערב קבלן, עיין קונטרס, עיבור קצוב (ס׳).
ע״ק בב״ה עיין קונטרס בנין בית הבחירה (יעב״ץ).
עק״ה על קידוש השם (עקדה״ש), על קדושת השם (עקד״ה), עוקר הרים, עד קריאת הגבר (עקה״נ), עקרי האמונה (ס׳).
עקה״ג עד קריאת הגבר.
עקה״צ על קרן הצבי.
עק״י עיין קול יהודה, — יעקב, עקדת יצחק.
עקי״פ עיין קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
עק״ל עוד קשה לי.
עק״ע עם קשה עורף.
עק״ק עלית קיר קטנה (ס׳).
עקש״צ עיין קונטרס שמש צדקה (יעב״ץ).
ע״ר עת רצון, ערב רב, עולי רגלים, עולה רגל, עושה רושם, עמק רפאים (ס׳) (עמ״ר), עין רוגל (ס׳).
ער׳ ערך, ערוך (ס׳).
ער״ה ערב ראש השנה.
ערו׳ ערוך.
ער״ח ערב ראש חודש.
ער״ק עושים רצון קונם.
ער״ר על ראשון ראשון.

ערש״מ עושין רצונו של מקום.
ע״ש ערב שבת, עיין שם, עוד שם, על שם, עדות שקר, עד שקר, עיקר שכחתי, עם שלום, עד שאתה, עשר שמות, עונג שבת (ענ״ש), עיקר שהוא, על שולחן, עליו שלום, עמודי שש (ס׳), עצת שלום (ס׳), עלי שיח (ס׳), עמודי שלמה (ס׳), עמודי שש (ס׳).
עש״א עד שיבוא אליהו (עשי״א), עד שאתה (ע״ש), על שולחן אחד.
עש״ב עושה שלום במרומיו, עיין שם באריכות (עיש״ב).
עשב״א עיין שם באריכות (עש״ב).
עשבא״ג עיין שם באריכות גדול.
עשבאל״ח עבירות שבין אדם לחבירו.
עשבאל״מ עבירות שבין אדם למקום.
עשבב״י עיין שם בבית יוסף.
[עשב״י עיין שם בית יוסף].
עש״ג ערכאות של גוים, על שם גוזמא.
עש״ה על שם הכתוב, על שמע הכתוב, — הפסוק.
עשה״ד עשרת הדברות (ע״ה).
עש״ו עושה שמים וארץ.
עש״ח עשה שבתך חול.
עש״ח ואת״ל עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות.
עש״י עיין שאילת יעב״ץ.
עשי״א עד שיבא אליהו.
עשי״ג עד שיגמור.
עשיגב״ב עד שיגמור ב׳ ברכות.
עשיה״ת עשרת ימי התשובה (עי״ת).
עשיח״ב עד שיעלה חמור בסולם.
עשי״ם עד שידו מגעת.
עשי״נ עד שיצאה נשמתו.
עשי״ד עין שן יד רגל.
עש״כ עוד שם כתוב.
עשל״י עד שקרים לא ינקה.
עש״מ על שום מה, ערבית שחרית מנחה.
עש״נ (עטש״נ).
עש״נ עולם שנה נפש, עוד שם נאמר, עד

עסה״ק עד סוף הקונטרס.
עסה״ש עד סוף השנה.
עסו״מ עני סומא ומצורע (חשוב כמת).
עסכ״ה עד סוף כל הדורות.
עס״ע עיין סדר עבודה (עסה״ע).
עסע״ז עיין סדר עולם זוטא.
עסע״ר עיין סדר עולם רבא. עיין ספר עסים רמונים.
עס״ק עד סוף קונטרס (עסה״ק).
ע״ע עבד עברי. על ענין. — עסק. — עסקי. עד עולם. על עצמו. עוברי עבירה. עד עתה. עיין עוד. עד עפר. עדן ערוך (ס׳). עמוד עבודה (ס׳). עלת עלתא. עידי עידיות. עד עכשיו. עמוד ענן (ע״ה). על עשה. עקיצת עקרב.
עע״א עובדי עבודת אלילים.
עעאו״ש על עסקי אכילה ושתיה.
עע״ג עבר עבירה גדולה. על עצירת גשמים (עעצ״ג). עובדי עבודת גלולים. עולה על גביהן. עומד על גביו.
עע״ד עומד על דעתו. עובר על דעת.
ععד״ח עובר על דברי חכמים.
עעד״ס עובר על דברי סופרים.
עעד״ת עובר על דברי תורה.
עעה״פ עבר עליו הפסח.
עעועל״ת על עשה ועל לא תעשה.
עע״ז עובדי עבודה זרה.
עע״י עיין עשר ידות.
עע״ל עיין עוד לקמן. — לעיל. — להלן.
עעל״ת עובר על לא תעשה.
ععמ״ש עיין עוד מה שאמר.—מה שכתבתי.
עעמש״ל עיין עוד מה שאמר למעלה.
עע״ע ענף עץ עבות.
עע״פ על עסקי פרנסה.
עע״צ על עסקי צבור.
עעצ״ג על עצירת גשמים (עע״ג).
ע״פ על פי (עפ״י). על פירוש. עשר פעמים. על פני. — פניהם. ערב פסח. (ער״פ). עזות פנים. עזי פנים. עקשות פה. על פיו. — פיהם. עיין פרק. — פירוש. עון פלילי. עירוב פרשיות (ע״פ).

עפ״א על פי אונס. על פי אחד. — אחרים. על פי אונקלוס. עד פרוטה אחרונה.
עפאא״כ על פניו אלא אם כן (יעב״ץ).
עפא״ח על פיהם אנו חיין.
ע״פ אש״ש ערב פסח אחר שש שעות.
עפב״ד על פי בית דין.
עפב״ע על פי שני עדים.
עפ״ג על פי גמטא.
עפ״ד על פי דקדוק. על פי דרך. — דרכו.
עפדה״ס על פי דרך הסוד.
עפדה״ס והמ״י על פי דרך הסוד והמשכיל יבין.
עפד״ס על פי דרך סוד.
עפ״ה על פי הגבורה (עפה״ג). על פי הדבור (עפה״ד). על פי הקבלה (עפה״ק). על פי הדמיון (עפה״ד). על פי הדין. על פי הרוב. על פדיון הבן (עפ״ה).
עפה״מ על פני המים (עפ״מ).
עפ״ז על פי זה. על פירוש זה.
עפ״ח על פי חכמים. על פי חדה.
עפ״י על פי. על פי ישרים.
עפ״ל עז פנים לגיהנם (עפל״ג). שבעים פנים לתורה (עפל״ת).
עפ״מ על פי משל. — מומחה. על פני מים (עפה״מ).
עפמ״א על פי מנהג אשכנז.
עפמ״ה על פי מדרש הנעלם.
עפמ״ס על פי מנהג ספרד. — מסכת סופרים.
עפמ״ש על פי מה שכתבתי. — שכתב.
עפמשכ״ל על פי מה שכתבתי. — שכתב למעלה (עפמש״ל).
עפ״נ על פי נס.
עפ״ס על פי סוד.
עפס״ה על פי ספר הזוהר (עפסה״ז).
עפ״ע על פי עדים. על פי עצמו.
עפע״א על פי עד אחד.
עפש״ע על פי שני עדים.
ע״צ על צד. עין צרה. עינו צרה. עובדי צלמים. עטרת צבי (ס׳). עשה צרכיו.
עצב״ע עושה צדקה בכל עת.
עצב״(ש) עינו צרה בשלו.

על״ת עולה לתורה (עול״ת). על לא תעשה.
ע״מ על מנת. על משקל (ד׳). על מחצה. על משפט. עדי מכירה. על מדת. על מה. על משוקץ. עשרה מאמרות. עשר מכות. עבודת המקדש (עמ״ק עהמ״ק). עבדי מלוג. ערך מילין (ס׳). עונש ממון.— מלקות. על מלונם. ערי מקלט. עשרה מאמרות (ס׳). על מנין. עין משפט (ס׳).
עמ״א על משקל אחד. — אחר. עיין מגן אברהם.
עמ״ב עושה מעשה בראשית. עמק ברכה(ס׳).
עמב״ת עובר משום בל תלין. — בל תאחר.
עמד״א על מאי דאתמר. — דאמר (יעב״ץ).
עמ״ה עיין מהדורת עוג מלך הבשן (עמה״ב). עוקר מן השורש (עמה״ש). עמוד הענן (עהע״נ) (ע״ה).
עמה״ב עמק הברכה (ס׳). עמק הבכא (ס׳).
עמו״ק עיין מור וקציעה.
עמ״ז עיין מטת זהב.
עמ״ז ומשכ״פ עושה מעשי זמרי ומבקש שכר כפנחס.
עמ״י עזרי מעם יי׳. עיין מדרש ילקוט.
עמיב״ש על משכבו ינוח בשלום.
עמיל״ל עאש״ב על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים.
עמ״י עש״ו עזרי מעם יי עושה שמים וארץ.
עמי״ש על משכבו ינוח שלום.
ע״מ ישי״ו על משכבו יבוא שלום וינוח.
ע״מ ישי״ י על משכבו יבוא שלום ינוח.
עמ״כ עשר מכות (ע״מ). על מנת כן.
עמ״ל על מנת ללמוד.
עמל״פ על מנת לקבל פרס (ע״מ לק״פ).
עמל״ק על מנת לקבל. ערב מלוה לוקח קבלן.
עמלק״פ על מנת לקבל פרס.
עמל״ש עיין מהדורת לחם שמים (יעב״ץ).
עמל״ת כ״מ עובר משום לא תעשה כל מלאכה.
עמ״מ על מקרא מגילה. עושה משפט ממעונו.
עמ״נ על מה נחלקו.
עמ״ע על מצות עירוב. על מצות עשה.
עמ״צ על מצות ציצית.
עמ״ר עמק רפאים (ס׳).
עמר״א עפר מים רוח אש (אמר״ע).
עמ״ש עיין מה שכתב.— שכתבתי.— שכתבו (עמש״כ). עיין מה שמחלקין. על מה שכתב. — שכתבתי. עול מלכות שמים (עומ״ש). על משקל (ד׳).
עמ״ש ב״ד עיין מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.
עמש״י על משכבו ינוח (עמי״ש).
עמש״ל עיין מה שכתבתי לעיל. — למעלה.
עמש״ע עיין מה שכתבתי עוד. — שאכתוב עוד.
עמ״ת על מצות תפילין.
ע״נ עשרה נסים. — נסיונות. ענמת נפש. עולת נדבה. עזרת נשים. ערבי נחל. עוללות נפתלי (ס׳). עונש נפשות. עינוי נפש.
ענ״ב על נהרות בבל (ת׳).
ענ״נ עדן נהר נן.
ענ״ד ענין נדבר דנא.
ענה״מ ענין המחייב.
ענה״ש ענין השולל. — השלילה.
ענט״י על נטילת ידים (ענ״י).
ענט״ל על נטילת לולב (ענ״ל).
ענ״י (ענט״י).
ענ״ל ענין נאמר למעלה. — נזכר למעלה. על נטילת לולב (ענט״ל).
ענ״צ עניני צדקה.
ענ״ש עניני שבת.
ע״ס עד סוף. עד סופו. על סוד. עם סופר (ס׳). עיטור סופרים (ס׳). עשר ספירות. ערב סוכות. עמק סוכות. (ס׳). על סדר. עניה סוערה. עם סגולה.
עסב״מ עשר ספירות בלימה (עסבל״מ).
עס״ד על סוף דעתו.
עס״ה עיין ספר הזהר (עסה״ז). עיין סדר העבודה. עד סוף הפרשה. — הפסוק. — הפרק. המאמר. — הענין. עיין ספר המצות (עסה״מ). עד סוף העולם. עד סוף הענין.
עסה״ע עד סוף הענין. — העולם. עיין סדר העבודה.

עי״ג עיר גבורים (עי״ג) (ס׳), על ידי גוי.
עי״ד עיין יורה דעה (עיו״ד), על ידי (ע״י).
עיה״כ ערב יום הכפורים (עיוה״כ).
עיה״צ עיר הצדק.
עיה״ק עיר הקודש (עה״ק).
עיה״ת עשרת ימי התשובה (עי״ת).
עיו״ח עם יוצאי חלציו, — חלציה.
עיו״ט ערב יום טוב (עי״ט).
עיוע״י על יד ועל יד.
עי״כ על ידי כך, ערב יום כפור (עיה״כ).
עי״ל עוד יש לומר, עיין לעיל, — להלן, — לקמן, עוד יש לבאר, — לפרש, — להקשות.
עיל״ד עוד יש לדקדק.
עיל״ת עוד יש לתרץ.
עי״מ על ידי מוקדם, — מיוחד, עד יום מותו, עיר מלוכה.
עי״נ על ידי נאמנים.
עי״ע על ידי עדים, על ידי ערב.
עיע״א על ידי עובדי אלילים.
עיעכו״ם על ידי עובדי כוכבים ומזלות.
עי״פ עירוב פרשיות (ע״פ).
עי״ק ת״ו עיר קדשנו תבנה ותכונן.
עי״ר עיין ילקוט ראובני (ס׳).
עיי״ש על ידי שליח, עיין שם (עיי״ש), עיין ילקוט שמעוני (ס׳).
עיש״ב עיין שם באריכות (עש״ב) (עייש״ב).
עיש״מ על ידי שליח מיוחד.
עיש״צ על ידי שליח צבור.
עיש״ש עיסה של שבלת (עש״ש).
עי״ת עשרת ימי תשובה (עיה״ת), עיון תפלה.
ע״כ על כן, עד כאן, עבודת כוכבים, ערלת כרמים, על כרחו, — כרחך, עבד כנעני, על כסא, עצי כהנים (ס׳), עד כמה, ענוש כרת, עזרת כהנים, עד כותי.
עכ״א על כן אמרו, — אמר.
עכאו״א על כל אחד ואחד, — אחת ואחת, — איש ואיש.
עכ״ד עד כאן דבריו, על כולא דא.
עכ״ה על כל הארץ, — העולם, עד כאן הגהה, עד כסא הכבוד (עכה״כ), (עכה״ה).
עכ״ה וסכה״ם עלת כל העלות וסבת כל הסבות.
עכה״כ עד כסא הכבוד (עכ״ה).
עכה״ע עלת כל העלות.
עכו״ם עובדי כוכבים ומזלות (עכומ״ז).
עכומ״ז (עכו״ם).
עכומב״ד על כריתות ומיתת בית דין.
ע״כ וק״כ ר״כ וג״כ עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי.
עכ״ז על כל זה, עם כל זה.
עכי״ח עם כל יוצאי חלציו, — חלציה.
עכ״ל עד כאן לשונו.
עכל״ה עד כאן לשון המחבר.
עכלה״ז עד כאן לשון הזוהר.
עכל״פ עד כאן לא פליגי.
עכמ״נ עולם כמנהגו נוהג (עכ״נ).
עכמ״ה עד כאן מקום הספר.
עכס״ה עד כאן ספר הזהר.
עכ״ע על כל עונות, — עונותיו.
עכ״פ על כל פנים.
עכצא״ל על כרחך צריך אתה לומר.
עכת״ה עד כאן תוכן הדבר.
ע״ל עלינו לשבח (ת׳), עובר לסוחר (על״ס), עיין לעיל, — לקמן (עיי״ל), עולה לתורה, — לדוכן, עת לעשות, שבעים לשונות, עדות לישראל (עלי״).
על״א עלייהו אתמר.
עלא״ה עתיד ליתן את הדין.
על״ד עולה לדוכן (ע״ל).
עלדו״ח עתיד ליתן דין וחשבון.
על״ה עובר לפני התבה.
עלהד״א עיין לעיל הלכות דרך ארץ (יעב״ץ).
על״י עומד לפני י״י, עדות לישראל (ס׳).
על״כ עלייהו כתיב.
עללי״י עת לעשות לי״י.
עלל״מ עבד לוה לאיש מלוה.
על״מ עליון לנו מלך, עדו לעד מקוים (?).
על״נ ערוך לנר (ס׳).
על״ס עובר לסוחר (ע״ל).
על״ר א״ז עין לא ראתה אלהים זולתיך.
על״ש עלינו לשבח (ע״ל) (ת׳), עתיד לקבל שכר (עלק״ש), עלתה לו שנתו.

עה״ס עזרא הסופר (ע״ה) (עזה״ס).
עה״ע על העבודה, עולם העליון, עמוד הענן (ע״ה).
עה״פ על הפסוק, על הפתח, עולם הפוך.
עה״צ על הצבור, על הצדיקים (ת׳).
עה״ק עיר הקודש, עין הקורא (ס׳) (ע״ה), עבודת הקודש (ע״ה), עולם הקטן (עוה״ק).
עה״ר עין הרע.
עה״ש עמוד השחר (ע״ה), עלות השחר (ע״ה), עשרת השבטים, עולם השפל (עוה״ש), עליו השלום (ע״ה), עמר השכחה (ס׳).
עהשי״ם עד היכן שידו מגעת.
עהש״ל עמי הארץ שאין להם (יעב״ץ).
עה״ת על התורה, עולם התחתון (עוה״ת), עולת התמיד.
עה״ת ועה״ע (עהוה״ע).
ע״ו עולם ועד.
עו״א עשרים וארבע, עובדי אלילים (ע״א).
עו״ב ערב ובוקר, עוסק בתורה, עבר ובטל.
עו״ב מה״ע עבר ובטל מן העולם.
עו״ג עובד גלולים.
עוה״ב עולם הבא.
עוה״ג עולם הגלגלים (עה״ג).
עוה״ז עולם הזה.
עוה״ש עולם השפל.
עוה״ת עולם התחתון.
עו״ט (ע״ט) עיקר וטפל.
עו״י עולה ויורד, עזי וזמרת יה.
עו״י ויל״ל עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
עול״ת עשה ולא תעשה.
עו״מ עול מלכות, ערמה ומרמה, עמון ומואב.
עו״מ ועד״א עול מלכות ועול דרך ארץ.
עומ״ש עול מלכות שמים (עמ״ש).
עונ״ג עונש גדול.
עונ״ק עונש קטן.
עו״ס עזרא וסייעתו (עזו״ס).
עוע״ב עד ועד בכלל.
עוע״צ עלי ועל צוארי.
עו״ש עבר ושנה.
עו״ת עול תורה.
ע״ז עבודה זרה, על זה, עם זה, עבר זמנו,
עד זומם, עיין זוהר, עדים זוממין, עטרת זקנים (עט״ז) (ס׳).
עז״א על זה אמר, — אומר.
עזב״ק עבר זמנו בטל קרבנו.
עז״נ עזרת נוים (ע״נ).
ע״ז ג״ע ש״ד עבודה זרה גלוי עריות שפיכת דמים.
עז״ה על זה האופן, — הדרך, הדבר.
עזה״א על זה הוא אומר.
עזה״ד על זה הדרך, — הדבר.
ע״ז וע״ז על זה ועל זה.
עז״ח עיין זוהר חדש.
עז״ח שה״ש עיין זוהר חדש שיר השירים (יעב״ץ).
עז״נ על זה נאמר, — נכתב, עוד זה נקרא.
עז״ק עבר זמן קריאת שמע (עבז״ק).
עז״ת עבר זמן תפלה (עבז״ת).
ע״ח על חטא (ת׳), עץ חיים (ס׳), ערובי חצירות, עולת חובה, עם חשיכה, עבירה חמורה.
עח״א עיין חידושי אגדות.
עח״ג עיין חידושי גמרא.
עח״י עולם חסד יבנה.
עח״מ עדים חתומים מטה, עיין חשן משפט (עיח״מ).
ע״ט עוף טהור, עופות טהורים, על טעם, עין טובה, עצה טובה, עדיף טפי, עברי טייטש.
עטה״ט עטיפת הטלית.
עט״ז עטרת זקנים (ס׳), עטרת זהב (ס׳), עיין טורי זהב (עיט״ז).
עט״י עיין טור יורה דעה.
עט״מ עופות טמאים.
עטקמ״ל עצה טובה קא משמע לן.
עטש״נ עטיו של נחש (עש״נ).
ע״י עיין יעקב (ס׳), עקידת יצחק, עתיק יומין (ק׳), עתיק יומיא (ק׳), עדת ישורון, — ישראל, על ידי, עדים ישרים, עשר ימים, — ידות, עין יפה, עשרה יוחסין, עזרת ישראל, עדי ישראל, עיון יעקב (ס׳), עולת יצחק (ס׳).
עי״א על ידי אחרים, — אחר, — אחד,
עיב׳ עיבור,

ענה"ק על גבי הקרקע.
ענ"ל עבודה זרה גזל לשון הרע.
ענ"מ על גבי מזבח.
ענ"ע עבירה גוררת עבירה, עגלה ערופה (ע"ע).
ענע"ח עיר גבורים עלה חכם.
ענ"ק (ענה"ק).
ענ"ת עבודה גמילות חסדים תורה.
ע"ד עשרה דברים, על דבר, — דברי, — דרך, — דבריו, על דא, עניות דעתי, על דעת, — דעתך, עוברי דרך, — דרכים, עמא דבר, ערות דבר, ענין דנא.
עד"א על דרך אחד, — אחר, — אמת, על דא אסמך, על ד' אותיות, עול דרך ארץ.
עד"ג על דרך גוזמא.
עד"ד על ד' דרכים.
עד"ה על דרך האמת, — האמור — המדרש, על דעת, — עד"ה השאלה (עדה"ש), — הפוסקים, — הסוד (עדה"ס), — הקבלה (עדה"ק), הסוברים (עדה"ס).
עדה"י על דרך היושר, — הישר.
עדה"ס על דרך הסוד, — הסוברים.
עדה"פ על דרך, — על דעת הפוסקים.
עדה"צ על דרך הצווי.
עדה"ק על דרך הקבלה, על דרך הפלגה.
עדה"ש על דרך השאלה, — השלילה.
עד"ז על דרך זה.
עדל"ת עשה דוחה לא תעשה.
עד"מ על דרך משל, על דבר מה, עדות ממון.
עדמ"א עיין דרוש מכתב אלהים (יעב"ץ).
עד"נ עדות נפשות.
עד"ס על דרך סוד, — סגולה, — סברא (עדה"ס), עיין דברי סופרים.
עד"ע על דעת עצמו, ערבא דערבא.
עד"ק על דעת קונו.
עד"ר על דרך רמז.
עד"ש על דרך שאמר, — שכתב.
עדש"ה על דרך שאמר הכתוב (עדשאה"כ).
עדשו"ת על דרך שאלות ותשובות.
עד"ת על דברי תורה.
ע"ה עליו השלום, ענין הזה, עם הארץ, עמוד השחר, עלות השחר, עשרת הדברות, עמוד הענן, — האש, עמוד הימיני, עבודת הקודש (עה"ק), עיר הקודש, עבודת הבורא, עבודת השם (עה"ש), עד היכן, על הכל, עבדים היינו, עוקר הרים, עזרא הסופר (עה"ס), עיר הנדחת, עולם הפוך, עולם הנפשות (עה"נ), עמק המלך (ס'), עולם הזה (עוה"ז), עולם הבא (עוה"ב), עין הקורא (ס'), עם הכולל (עה"כ), עון הדור (עה"ד), עמוד העולה, על החתום (עה"ח), עבדך הלוי, עד האידנא, עד היכא, ערוך הקצר (עה"ק) (ס'), עמק הברכה (ס'), עמק הבכא (ס'), עולת הבוקר (ס'), עולת התמיד, ערוגת הבושם (ס'), על התורה (עה"ת), על הפסוק (עה"פ), על הנסים (עה"נ) (ת'), — הנר, עמי הארץ, עמוד העולם, עמנו הייתם, עץ הדעת, עם האותיות.
עה"א על האחרונים, — האחרונים.
עה"ב עולם הבא (עוה"ב), על הבשמים, ערוגת הבושם (ס'), עמק הבכא (ע"ה) (ס'), עמק הברכה (ס').
עה"ג על הגשמים, על הגפן, עולם הגלגלים (עוה"ג), עבודת הגרשוני (ס').
עה"ג ועפ"ה על הגפן ועל פרי הגפן.
עה"ד על הדרך, עץ הדעת (ס'), עשרת הדברות (ע"ה), עניי הדין, עוות הדין, עון הדור.
עה"ה על ההדס.
עהדמ"ו (עהמ"ו).
ע"ה ועה"ע על התורה ועל העבודה.
עהו"ס עזרא הסופר וסייעתו.
עה"ח עץ החיים, על החתום.
עהח"מ עדים החתומים מטה.
עהט"ו עץ הדעת טוב ורע.
עה"כ על הכוס, עם הכולל (ע"ה).
עהכ"א עד היכן כבוד אב. עליו הכתוב אומר.
עה"ל עם הלכותיה.
עה"מ עשרה הרוגי מלכות, עיר המלוכה, — המקלט, על המחיה, ענין המחייב (ענה"מ).
עה"מ ועה"כ על המחיה ועל הכלכלה.
עהמ"ק עבודת המקדש.
עה"נ על הנסים (ע"ה), עיר הנדחת (ע"ה), עולם הנפשות (ע"ה).

ע

ע׳ עמוד, ענין, עבירה, ערך, עולם, עולמות, עיין, שבעים.

ע״א עמוד א׳, ענין אחד, — אחר, עד אחד, על אודות, עבודת — עובדי אלילים (ערא), עוללות אפרים (ס׳), ע׳ אמות (עא״ו), עקרי אמונה (ס׳), עלית אליהו (ס׳).

עא״א על איזה אופן, עכשיו אני אומר, על אשת איש.

עאא״א על אלה אני אבכה (ת׳).

עאב״צ עד אנה בכיה בציון.

עאד״ל עביד אינש דינא לנפשיה.

עאכו״כ על אחת כמה וכמה.

עא״מ על אכילת מצה, — מרור.

ע״ב עמוד ב׳, עשרה בטלנין (עב״ט) (יב״ט), עינא בישא, עיניו בראשו, עמק ברכה (עה״ב) (ס׳), עם ברזל (ס׳).

עב׳ עברונות

עב״א עיין ב׳ אלפים(?).

עבאל״י עובר באם לא יגיד (עבל״י).

עבב״י עיין בבית יוסף.

עבב״י וב״י עובר בבל יראה ובל ימצא.

עבב״ת עובר בבל תאחר, — בבל תלין.

עבב״ת פ״ש עובר בבל תלין פעולת שכיר.

עב״ד עד בלי די.

עבד״ת עוסק בדברי תורה.

עב״ה עבודת הבורא, — השם (עבה״ש).

עבהג״א עד ביאת הגואל אמן.

עבה״ק עבודת הקודש.

עב״ז שבעים ושנים זקנים, עבר זמנו (ע״ז).

עבז״ק (עז״ק) עבר זמן קריאת שמע.

עבז״ת עבר זמן תפלה.

עב״ח על ביעור חמץ (ת׳).

עב״ט עשרה בטבת.

עבט״ז עיין בטורי זהב.

עב״י עזרי בשם יי׳, עזרנו בשם יי׳, ענני במרחב יה.

עב״י ועי״ כנ״ב על בית ישראל ועל עם יי׳ כי נפלו בחרב (ת׳).

עב״ן טווי״ן ע״ב יתרונות מט״ז לט״ו (ק׳).

עב״ל עוסק בתורה לשמה (עבל״ש).

עבל״י (עבאל״י) עובר באם לא יגיד.

עבל״ת עובר בלא תעשה.

עבל״ת כ״ת עובר בלא תאכל כל תועבה.

עב״מ (עקב״מ) עקביה בן מהלאל.

עבמ״ע עבר במקום עתיד (ד׳).

עבס״פ (עב״פ).

עבע״ם עיין בעל עשרה מאמרות (יעב״ץ).

עב״פ עיין בספרי פוסקים (עבס״פ).

עבר׳ עברונות (סימני השנים).

בח״ג פ׳ ב׳ ר״ה חסירה נ׳ פסח פשוטה.
בח״ה מ׳ ב׳ 〃 חסירה ה׳ 〃 מעוברת.
בש״ה פ׳ ב׳ 〃 שלימה ה׳ 〃 פשוטה.
בש״ז מ׳ ב׳ 〃 שלימה ז׳ 〃 מעוברת.
גכ״ה פ׳ ג׳ 〃 כסדרה ה׳ 〃 פשוטה.
גכ״ז מ׳ ג׳ 〃 כסדרה ז׳ 〃 מעוברת.
הכ״ז פ׳ ה׳ 〃 כסדרה ז׳ 〃 פשוטה.
הכ״א מ׳ ה׳ 〃 כסדרה א׳ 〃 מעוברת.
הש״א פ׳ ה׳ 〃 שלימה א׳ 〃 פשוטה.
הש״ג מ׳ ה׳ 〃 שלימה ג׳ 〃 מעוברת.
זח״א פ׳ ז׳ 〃 חסירה א׳ 〃 פשוטה.
זח״ג מ׳ ז׳ 〃 חסירה ג׳ 〃 מעוברת.
זש״ג פ׳ ז׳ 〃 שלימה ג׳ 〃 פשוטה.
זש״ה מ׳ ז׳ 〃 שלימה ה׳ 〃 מעוברת.

עב״ר עיין בראשית רבא (ס׳).

עבשל״ש עוסק בתורה שלא לשמה.

עב״ת עיין בית תפלה (ס׳).

ע״ג על גב, — גבי, עמודי גולה (ס׳), עבודה גדולה, עדות גוים, עמרם גאון, עיר גבורים (ס׳), עזרת גוים, עד גוי, עצירת גשמים (עצ״ג).

עג״א עיין ג׳ אלפים(?), עדן גן אלהים(ס׳).

ענ״ד על ג׳ דברים.

סע״מ סעודת מצוה. ספר עשרה מאמרות.
סע״פ סעודת פורים.
סע״ר סדר עולם רבא (ס׳). ספר עסים רמונים.
סע״ש סמוך על שולחנו.
סעש״ל סוכת עור של לויתן.
ס״פ סוף פרק.— פסוק.— פרשה.— פרשת. סופי פסוקים. סעודת פורים (סע״פ).
ספ״א סוף פרק א׳. — פרשה א׳.
ספ״ב סוף פרק ב׳. — בתרא.
ספד״א ספיקא דאורייתא.
ספדא״ל ספיקא דאורייתא לחומרא.
ספד״נ (שפד״נ).
ספ״ה סדר פדיון הבן (ספה״ב).
ספה״ק ספרי הקבלה.
ספ״י סבר פנים יפות.
ספ״מ סבר פנים מסבירות (ספמ״ס). ספר פני משה.
ספ״נ ספק פיקוח נפש.
ספס״ת סוף פרק סדר תענית (יעב״ץ).
ספ״צ ספר צחות (ס״צ).
ספ״ק סוף פרק קמא.
ספ״ר ספר רזיאל (ס״ר). ספר רוקח.
ס״ק סעיף קטן.
סק״ה ספר קורא הדורות. ספר קיצור העברונות.
סק״י סידור קול יעקב.
סק״מ סידור קרבן מנחה.
סק״פ סדר קרבן פסח.
סק״ש סדר קריאת שמע.
סקשע״ה ס׳ קריאת שמע על המטה.
ס״ר ספר רזיאל (ספ״ר). סבה ראשונה. ספר רוקח (ספ״ר). ששים רבוא (ש״ר). ספרא רבא. סימן רע. סברי רבנן.
סר״ה ספר רזיאל הגדול.
סר״ח ספר ראשית חכמה.
סר״י ספר רגל ישרה.
סרכי״ב סמיכות רבוי כנוי ידיעה בנין (ד׳).
סר״ל סביר רבי למימר. סימן רע לו.
סרנ״ב סמיכות רבוי נקבה כינוי (ד׳).
סר״ס סידור רבנו סעדיה (סשרס״ג).
סר״ע סידור ר׳ עמרם.
סרע״ג סידור ר׳ עמרם גאון.
ס״ש סכין שחיטה.
סש״א ספר שפת אמת. — שאגת אריה. — שערי אורה.
סשאמ״ל (סשמ״ל).
סשנ״ע סידור שני גורי עצים.
סשהר״ח סקילה שריפה הרג וחנק (סקשהר״ח).
סש״ט ספר שוחר טוב. — שוחד טוב.
סש״י ספר שם יעקב. — שארית ישראל. — שבט יהודה.
סש״ל סעודה של לויתן (סעש״ל). סליחות שומרים לבקר.
סש״מ ספר שבט מוסר.
סשמ״ל סעודה שאינה מספקת לבעליה (סשאמ״ל).
סש״ס ספר שושן סודות.
סש״צ ספר שערי צדק.
סש״ת ספר שערי תשובה.
ס״ת ספר תורה. ספרי תורות. סופי תיבות. סרכא תלויה. סתרי תורה. סוף תיבה. ספר תרומה. סדר תשליך (סדת״ש). סידור תפלות.
סת״ב סדר תשעה באב.
סת״ד ספר תומר דבורה.
סת״ה ספר תרומת הדשן (סתה״ד).
סתה״ג ספר תרומות הגדול.
סתר״מ ספרים תפילין ומזוזות.
סתזא״ז (סזא״ז).
סת״י סתם יינם. ספר תפארת ישראל.
סת״ר סוף. תוך. ראש.
סת״ש סדר תקון שבת. סידור תקון שבת.
סתתר״מ ספרי תורה תפילין ומזוזות.

סט״א סטרא אחרא (ק׳).
סט״ה ספר טעמי המצות.
ס״ט ומ״ט סימן טוב ומזל טוב.
סט״מ סופו טוב מאוד.
ס״ט פ״ב סאנקט פעטערסבורג.
ס״י ספר יצירה (סי״צ), ספר ישן, סימן יפה, סמיכת ידים, סתם יינם (סת״י), ספר יוחסין (סי״ח), סוד ישרים (ס׳), ספורי ישראל (ס׳), ספרי יראים.
ס״ל ספר יין לבנון, סוד יי׳ ליראיו, סימן יפה לבנים, סיג לחכמה, סיג לתורה (סיל״ת), סימן יפה לו.
סיל״ש סיג לחכמה שתיקה.
סיל״ת סיג לתורה.
סי״נ ספר ישן נושן.
סי״ע ספר יסוד עולם.
סי״צ ספר יצירה (ס״י).
ס״כ סדר כפרות, ספר כריתות.
סכה״ס סיבת כל הסיבות.
סכה״ק (כה״ק).
סכ״י ספר כלי יקר.
ס״ל סבירא ליה, סמיכא ליה, סח לי, סמוך למיתה, — לחשיכה (סל״ח), סמך לדבר.
סל״א ספר לוח ארז, — ארש.
סלבה״ש סמוך לבין השמשות.
סלב״ת סליחות לב׳ תגינא.
סל״ח ספר להם חמודות, סמוך לחשיכה (ס״ל).
סליב״ט סליחות לעשרה בטבת.
סליו״כ סליחות ליום כפור.
סל״פ סמוך לפרקן.
סלשקי״ה סמוך לשקיעת החמה (סמלשקה״ח).
ס״מ סעודת מצוה, ספר מאונים (ספ״מ), סור מרע (ס׳), סדר מועד, סתם משנה, סעודה מפסקת (סה״מ), סדר מעמדות (סמ״ע), ספק משקין, סגולת מלכים (ס׳).
סמ״ג ספר מצות גדול.
סמג״ל — לאוין.
סמג״ע — עשין.
סמ״ד ספר מאה דפין, סדר מעמדות (ס״מ).
סמ״ה סימנא מלתא היא, סעודת מלוה המלכה.
סמה״ט ספר משפטי הטעמים.
סמו״ט סור מרע ועשה טוב (אמלי״ם).
סמ״י סדר מלכי ישראל, סוף מלכות ישמעאל (?), ספר מלחמות יי׳.
סמ״ל ספר מצרף לחכמה.
סמלשקה״ח סמוך לשקיעת החמה (סלשקי״ה).
סמ״נ ספר מורה נבוכים.
סמ״ע ספר מגדל עוז, — מאירת עינים, סדר מעמדות, ספר מגלה עמוקות.
סמע״א סתם מקשן עם ארץ.
סמע״צ ספר מעין צדקה.
סמ״ק ספר מצות קטן.
ס״נ סימני נערות, סכנת נפשות (סכ״נ) — נפש, ספק נפשות, סימן נקיבה (ד׳), סדר נזיקין, — נשים, ספק נדה.
סנ״ג סנהדריה גדולה.
סנד״ש סכנת נפשות דוחה שבת.
סנ״ו ספר נגיד ומצוה (יעב״ץ).
סנז״ה ספר נזר הקודש (סנזה״ק).
סנ״ח ספר נובלות חכמה.
סנ״י סדר נטילת ידים.
סנ״מ ספר נועם מגדים.
סנ״ע ספר נתיבות עולם.
סנ״ק סנהדריה קטנה.
סנ״ת ספר נר תמיד.
ס״ס סוף ספר, סוף סוף, ספק ספיקא, סוף סימן, ספרי ספרד, סתרי סתרים, סתם ספרא.
סס״ק סוף סוף קשיא.
סס״ת ספר סתרי תורה.
ס״ע סדר עולם, סוד עמוק, סליחות עונות, סובל עונות, ספירת עומר (סה״ע), סמוך עניים, ספק עבירה.
סע״א סוף עמוד א׳, ספר עוללות אפרים.
סע״ב סוף עמוד ב׳.
סעג״ס סוכה על גבי סוכה.
סע״ד סעודה דלעתיד, סרטן עקרב דגים (ל׳).
סע״ה ספר עולת הבוקר (סעה״ב).
סעה״ת ספר עולות התמיד.
סע״ז סדר עולם זוטא.
סע״ל סעודת לויתן, ספר עלים לתרופה.

סג״ל סגן לויה.
סג״מ סגולת מלכים (ס״מ) (ס׳).
סג״נ סגי נהור (ס״נ).
סג״ר ספר גליא רזא.
ס״ד סלקא דעתך, סוף דבר, — דבור, סוף דף, — דרוש, סיעתא דשמיא, ספרא דצניעתא (סד״צ), סוכת דוד (ס׳), סרכא דבוקה.
סד״א סלקא דעתך אמינא.
סדאל״ח ספיקא דאוריתא לחומרא.
סד״ה סוף דבור המתחיל, סידור דרך החיים.
סדה״ח סידור דרך החיים.
סדה״י סדר היום (סה״י).
סדה״נ סוכת דוד הנופלת.
סדה״נ **אא״י** סוף דבר הכל נשמע את אלהים ירא.
סדו״ע סדום ועמורה.
סד״י ספר דרך ישרה.
סדל״ע סעודה דלעתיד.
סד״ס סבי דסורא.
סד״פ סבי דפומבדיתא.
סד״צ ספרא דצניעתא (ס׳).
סדק״פ סדר קרבן פסח (סק״פ).
סדרע״ג סידור ר׳ עמרם גאון.
סדת״ש סדר תשליך (ס״ת).
ס״ה סך הכל, סכום הכל, סימן המין, סם המות, סוגית הש״ס (סה״ש), סימן המשקל (ד׳), ספר הזוהר (סה״ז), סעודה המפסקת (סה״מ), סדר היום (סדה״י), ספירת העומר (סה״ע).
סהאוה״ד ספר האמונות והדעות.
סה״ב ספר הבהיר, ספר הבחור, סימן הבנין (ד׳), סעודת הבראה.
סה״ג ספר הגלגולים.
סה״ד סדר הדורות (ס׳), סוף הדבור.
סה״ה ספר ההרכבה (סהה״ר).
סה״ז ספר הזוהר (ס״ה), ספר הזכרונות, — הזכות.
סה״ח סדר הטבת חלום.
סה״י ספר הישר.
סה״כ ספר הכוזרי, ספר הכונות.
סה״מ סעודה המפסקת (ס״ה), סידורים, ספרים המדויקים, ספר המצות.
סהמה״ק ספר המאור הקטן.
סהמ״ז סרס המקרא ודרשהו (סהמו״ר).
סה״נ ספר הנקוד, סדר התרת נדרים (סהת״נ), ספר הנצחון.
סהנ״צ ספר הנצחון (סה״נ).
סה״ס ספר הסוד.
סה״ע סדר העבודה, ספר העקרים, — הערוך, ספר העיטור, — העברונות (סהע״ב), ספירת העומר.
סהע״ב ספר העברונות, — העיבור.
סה״ע ליו״כ סדר העבודה ליום כפור.
סה״פ ספר הפרחון, — הפרדס.
סה״צ ספר הצבא.
סה״ק ספרי הקודש, (ספר הקנה) — הקבלה, ספרים הקדושים.
סה״ק להראב״ד ספר הקבלה להראב״ד.
סה״ר ספר הרקמה, — הרוקח.
סה״ש ספר השוהם.
סהש״ס סוגית הש״ס.
סהש״פ סדר הגדה של פסח.
סה״ת ספרי התורות, ספר התנין, סוגיות התלמוד, ספר התחיה.
סו״ח סופר וחזן.
סו״ט סוד וסימן טוב (סוס״ט).
סו״ע סדום ועמורה (סדו״ע).
סו״פ סוף פרק, — פסוק.
סו״ש סוכת שלום (ס״ש) (ס׳).
ס״ז ספרי זוטא (ספ״ז), סמיכת זקנים, סדר זרעים.
סזא״ז סותרין זה את זה (סתו״אז).
ס״ז וע״ע סמיכת זקנים ועגלה ערופה (בשלשה).
סזלב״י ספר זכרון לבני ישראל.
ס״ח ספרים חצונים, ספר חסידים, סליחות חטאים, סכינא חריפא, סם חיים, סעודת חתנים.
סח״ל ספר חסד לאברהם.
סח״ק ספר חזות קשה.
ס״ט סופו טוב, ספק טומאה, ספק טריפה, סדר טהרות, סימן טוב.

נש״א נשיא אלהים. (נ״א) נשמת אדם (נ״א) (ס׳).
נשא״ז נדה שפחה אשת איש זונה.
נשאלא״(ח) נכסים שאין להם אחריות.
נשא״ש נגד שמיה אבד שמיה.
נש״ב חמשים שערי בינה.
נשג״ז נדה שפחה גויה זונה.
נשיב״א נכסים שיש בהם אחריות.
נש״ם נברך שאכלנו משלו.
נ״ש מ״ב נחלת שבעה מהדורא בתרא (ס׳).
נשמ״ר נבחר שם מעושר רב.
נש״ע נרו של עולם.
נש״ר נפתלי שבע רצון.
נש״ש נר של שבת.
נת׳ נתיב (נתי׳).
נ״ת נתינת תורה. נר תמיד. נורא תהלות (ס׳). נר תורה (ס׳).
נת״א נקודות תגין אותיות.
נת״ב ג״ע נפשו תנוח בגן עדן.
נתבגע״ת נפשו תנוח בגן עדן תמיד.
נתבמ״ד נתבקש במתיבתא דרקיע.
נתבש״ם (נבש״מ).
נת״ע (נ״ע) נתיבות עולם (ס׳).
נתצב״ה נפשו תהי צרורה בצרור החיים (תנצב״ה).

ס

ס׳ סימן. ספר. סדר. סדרא. סבה. סגנון. סוד. סעיף. ספירה. ספירות. סמיכה. סומכות. סוף. סופי. סברה. סעודה.
ס״א ספרים אחרים. ספר אחר. — אחר. סברה אחרת. סבה אחרת. סעודה א׳. סטרא אחרא (ק׳). סדרי אותיות. ספר אֵלים. סגנון אחר. סעודת אירוסין. סומכוס אומר. סופג ארבעים. ספק איסור. סוגיא אחרינא. סדר אליהו (ס׳).
סא״א ספרים אחרים אינו. סופג את ארבעים. ספק אשת איש. ספר אגודת אזוב.
סא״ב ספר אבן בוחן.
סא״ה ספר אלה הדברים (סאה״ד). ספר אור החיים.
סאו״ז (סא״ז).
סאו״נ סעודת אירוסין ונשואין.
סאו״ת ספר אורים ותומים.
סא״ז ספר אור זרוע (סאו״ז).
סא״ח ספר אורחות חיים.
סא״כ ספר ארבע כוסות.
סא״ל סוף אין לאחדותו. סוד אלהים ליראיו.
סא״ל סב״ל סג״ל סוף אדם למות. סוף בהמה לשחיטה. סוף גנב לתליה.
סא״מ ספר אימת מפניע.
סא״נ ספר ארי נוהם.
סא״ע ספר ארחות עולם.
סא״ר סדר אליהו רבא.
סא״ש ספר אלה שמות.
סא״ת ספר ארבע תעניות.
ס״ב ספר בראשית. סימן ברכה. ספק ברכה. סדר ברכות. סתרי בראשית. סולת בלולה (ס׳).
סב״א סרח בת אשר.
סבא״י סמיכה בארץ ישראל.
סבג״ע סדור ב׳ גורי עצים.
סבד״ה ספר בדק הבית (סב״ה).
סב״כ סדר ברכת כהנים.
סב״ל ספק ברכה לבטלה.
סבל״ר ספר באר לחי רואי.
סב״מ סדר ברית מילה.
סב״ע ספר בעל עקידה(?).
ס״ג סימן גאולה. סוף גמרא. סוד גדול. סנהדרי גדולה. סעודה שלישית. סדר גאונים. סידור גדולים(?). סעדיה גאון.
סג״א ספר גור אריה.
סג״ב ספר גבול בנימין.
סגה״כ סגן הכהנים.

נל״ה נחי ליה (ד׳).
נלהעה״ב נשמתו לחיי העולם הבא.
נל״ז נעשה לזכרוני.
נל״כ נסתר למעלה כבודו.
נלכ״פ נתבאר למעלה כמה פעמים.
נל״ל נראה לי לסמוך.
נל״ע נשמתו לחיי עולם. נחזור לענייננו (נ״ל).
נלע״ד נראה לעניות דעתי. — לפי עניות דעתי.
נלע״ה נשמתו לחיי עולם הבא.
נל״פ נראה לי פירושו.
נלפ״ע נראה לפי עניננו.
נל״ק נוהגין לקרות (נהל״ק).
נל״ש נלקה לשמים.
נלשל״נ נוח לו שלא נברא.
נלש״מ נתבקש לישיבה של מעלה.
נ״מ נפקא מינה. — מניה. נכסי מלוג. נתיבות משפט (ס׳). נר מצוה (נמ״צ).
נ״מ ות״א נר מצוה ותורה אור.
נמ״ל נפקא מנה לדינא. נכסי מלוג (נ״מ).
נמ״ק נערץ מכל קדושיו.
נ״מד״צ״ת נואף הוא. מואבי הוא. רוצח הוא. צורר הוא. תועבה הוא (שבת ק״ב).
נ״נ נח נסתר (ננ״ס). נח נראה (ננ״ר) (ד׳), נבוכד נצר. נעשה נבילה. נח נפשיה. נח נפש. נוחו נפש (?). נחש נחושת.
ננב״כ נכרים נשים בהמה כותים.
ננ״ו נהרא נהרא ופשטיה (ננו״פ).
ננ״ס נח נסתר (ד׳).
ננ״ר נח נראה (ד׳).
נס״ו נצח סלה ועד.
נסס״ל נזירא סחור סחור לכרמא.
נסת׳ נסתלק.
נ״ע נוחו עדן (נו״ע). נשמתו עדן. נר עליון. נאמן עדה. נתיבות עולם (ס׳). נחל עדנים (ס׳).
נע״ד נעילת דלת.
נעה״ח נוף עץ החיים (ס׳).
נע״ו נחי עיין וא״ו (ד׳).
נע״ח נוף עץ חיים (ס׳).
נע״פ נופלין על פניהן.

נ״ע ש׳ מ״ה י״ה נחש עקלתון. שטן. מלאך המות. יצר הרע.
נ״פ נושא פנים. נשוא פנים. נבול פה. נכתב פה.
נפ׳ נפטר.
נפ״א נחי פ״א אל״ף (ד׳).
נפ״י נחי פ״א יו״ד (ד׳).
נפ״ש נוטל פי שנים.
נפתל״י נתקבלה פה תפלתי לפני יי׳.
נ״צ נחלת צבי (ס׳). נופת צופים (ס׳). נשים צדקניות. נטילת צפרנים.
נצ״ב נכסי צאן ברזל.
נצב״ה נפשו צרורה בצרור החיים.
נצבח״א נפשו צרורה בצרור חיים אמן.
נצ״ו נצבים וילך.
נצטד״ק נכונים אנחנו. צדיקים אנחנו. טהורים אנחנו. דכים אנחנו. קדושים אנחנו.
נצ״ל נוח צדיק לברכה. נצטרך לבריות.
נצע״ה נפשו צרורה עם הצדיקים.
נצ״ר שו״ב נזק צער רפוי שבת ובושת.
נ״ק נחל קדומים (ס׳) (נח״ק). נחל קדרון (ס׳). נקיות קטנות. נטל קבלה (נט״ק).
נק׳ נקיות. נקרא.
נק״ה נקודות הכסף (נקה״כ) (ס׳).
נק״ח נקימת חפץ.
נקי״ה נר קידוש יין הבדלה.
נ״ר נחת רוח. נתינת רשות. נביאים ראשונים.
נר״ו נטריה רחמנא ופרקיה.
נרו״ת נרו תמיד (יאיר).
נר״ח נשמת רוח חיים.
נר ישרא״ל נר יפה של רבי אברהם לוי.
נר״ל נראה לי (נ״ל). נתן רשות למשחית.
נר״נ נפש רוח נשמה.
נר״נ י״ח נפש רוח נשמה יחידה חיה.
נ״ש נוה שלום (ס׳). נוה שאנן (ס׳). נחלת שבעה (נח״ש). נזכר שם (נז״ש). נזק שלם (נז״ש). נמוקי שמואל (ס׳). נתינת שלום. נחלת שמעוני (ס׳). ניב שפתים (ס׳). נר שבת. נושא שכר. נטע שעשועים (ס׳).
נש׳ נשמת. נשמה.

נה״ב נחל הבשור (ס׳).
נה״ו נפתלי הירץ ווייזל.
נה״ח נץ החמה.
נה״י נצח הוד יסוד (ק׳).
נהי״ק נר הבדלה יין קידוש.
נה״ל נחום הלבלר.
נה״נ נחש הנחושת.
נה״ע נאמן העדה (נ״ע).
נה״ק נזר הקודש (נז״ה) (ס׳). נחמן הכהן קראכמאל.
נה״ש נהורא השלם (ס׳).
נ״ו נגיד ומצוה (נו״מ) (ס׳).
נו׳ נוכח. נומער.
נוד״ב נודע ביהודה (נ״ב נו״ב) (ס׳).
נו״ה נצבים, וילך, האזינו.
נו״ט נבילה וטריפה (נבו״ט). נותן טעם (נ״ט).
נוט׳ נוטריקון.
נושו״ר נבילות וטריפות שקצים ורמשים.
נו״כ נביאים וכתובים.
נו״נ נעשה ונשמע. נע ונד. נדרים ונדבות. נעריצך ונקדישך (נעו״נ) (ת׳). נוקם ונוטר.
נו״ע נחש ועקרב. נחשים ועקרבים.
נ״ז נאמר זה. נחל זרד (נח״ז) (ס׳).
נז״ה נזר הקודש (ס׳) (נה״ק).
נז״י נעים זמירות ישראל.
נז״ל נזכר למעלה. — לעיל.
נז״ש נזכר שם. נזק שלם (נ״ש).
נ״ח נר חנוכה. נשמת חיים (ס׳). נובלות חכמה (ס׳). נקיטת חפץ (נקי״ח).
נח״א (נ״א).
נח״ה נדה חלה הדלקה (חנ״ה). נחש הקדמוני (נחה״ק).
נחי״ת נסים עשית עמהם. חיים נתת להם. ים קרעת להם. תורה נתת להם.
נוראות עשית בשונאיהם. חרון אף שלחת בהם. ידך הולחמה אותם. תהומות כסית עליהם.
נפלאות עשית להם. חירות נתת להם. ימינך הושיע אותם. תלוי ראש נתת להם.
נביאים העמדת מהם. חסידים העמדת מהם. ישרים העמדת מהם. תמימים העמדת מהם. (מדרש רבא פ׳ מסעי).

נח״ל נחזור לעניננו. נוצר חסד לאלפים. נוצר חסד ליראיו.
נח״צ נחלת צבי (ס׳).
נח״ר נחת רוח (נ״ר).
נח״ש נדוי חרם שמתא. נחלת שבעה (ס׳).
נ״ט נותן טעם (נו״ט).
נ״ט בבשנ״ט נותן טעם בן בנו של נותן טעם.
נ״ט בנ״ט נותן טעם בר נותן טעם.
נט״י נטילת ידים (נ״י).
נט״י דבה״כ נטילת ידים דבית הכסא.
נט״ל נותן טעם לדבר. — לדבריו.
נטל״פ נותן טעם לפגם.
נטל״ש נותן טעם לשבח.
נ״י נרו יאיר. נר ישראל. נשמה יתירה (ק׳). נצח ישראל (ס׳). נימוקי יוסף (ס׳). נחלת יעקב (ס׳). נפוצות יהודה (ס׳). נשים יקרות. נדחי, — נפוצי ישראל. נטילת ידים (נט״י). נצח ישראל (נצ״י) (ס׳).
ני״י נדחי ישראל יכנס.
נינ״א נר ייי נשמת אדם.
נ״י פ״ה ע״ה נר ישראל. פטיש החזק. עמוד הימני (נ״י ע״ה פ״ה).
נ״כ נשיאת כפים. נושא כתבים. נביאים כתובים. נאמר כאן. נוהג כבוד. נושאי כליו. (נ״כ — ונ״ל) (נאמר כאן — ונאמר להלן).
נכ״ח נשמת כל חי (ת׳).
נכל״ש צמ״ח (שצ״מ חנכ״ל).
נ״ל נראה לי. נפקא לן. נזכר — נאמר למעלה. — להלן. נכתב למעלה. — לעיל. נוכל לומר. נראה לדרש. נראה לפרש. נשמט להם. נכון לדעת. — לדעתי. נבאר לקמן. — להלן. — למטה. נתבאר למעלה. ניחא ליה. נסתלק לעולמו (נסתלי״ע). נחזור לעניננו (נח״ל). נפשי לשלמא. נחלה ליהושע (ס׳). נוח לו (נו״ל).
נל״א נחי ל״א (ד׳).
נלב״א נודה לשמך בתוך אמוני (ת׳).
נלבב״י נכון לבו בטוח ביי׳.
נלב״ע נפטר לבית עולמו. נסתלק לבית עולמו.
נל״ד נראה לדעת — לדעתי. — לפי דעת. — דעתי.

מתע״ם מתרעם על מדותיו (מתרע״ם).
מת״ר מי תהום רבה.
מת״ש מתן שכר. מתן שכרם (מ״ש).
מתשא״א מתלמידיו של אברהם אבינו.
מתש״ב מתן שכרה בצדה.
מתשל״ל (משל״ל).
מתשללב״ל (משללב״ל).

נ

נ׳ נוסח, נוסחא, נתיב, ן׳ (אבן), נקודות, נאפאלי, חמשים.
נ״א נוסחא אחרינא, נוסח אחר, נר אלהים (ס׳), נפילת אפים, נשמת אדם (ס׳), נחל ארנון, — אשכול (ס״ס) (נח״א), נסוג אחור (ד׳), נא אדני, נתיב א׳, נביאים אחרונים, נחל איתן (ס׳) (נח״א), נשא אשה, נחלת אבות (ס׳), נשיא אלהים, נועם אלימלך (ס׳).
נא״ה נביאי אומות העולם.
נא״כ נאמר כאן.
נ״ב נשמתו בעדן, נכתב בצדה, — בגליון, נשמט בגליון, נוגע בעדות (נב״ע), נודע ביהודה (נוד״ב) (ס׳), נודע בשערים, נחפה בכסף (נב״כ).
נב״א נחוניא בן אלנתן.
נב״א אכ״ה נחוניא בן אלנתן איש כפר הבבלי.
נב״א וח״ל נוהג בארץ וחוץ לארץ.
נב״ג נפשו בגן עדן (נבג״ע), נקדימון בן גוריון.
נבגא״ת נפשו בגן אלהים תלין, — תתלונן (נבא״ת).
נב״ד נצח בינה דעת (ק׳).
נב״ה נפשו בצרור החיים (נבצ״ה), נכנס בעובי הקורה.
נב״ו נשב בדד ונבכה (ת׳).
נב״ו עאא״א נשב בדד ונבכה על אלה אני אבכה (ת׳).
נב״ט נפטר בשם טוב (נבש״ט).
נבט״ת נפשו בטוב תלין (נב״ת).
נב״י נפשו בחיו יברך.
נבי״א נפשו בגן ייי אמן, נפשו בטוב יירש ארץ (?).
נב״כ נוהג בו כבוד, נחפה בכסף (נ״ב) (ס׳).
(נב״מ נחלה בלי מצרים).
נב״נ נביא בן נביא, נס בתוך נס.
נב״ם נעשה בסים.
נב״ע נחנו בדרך עולם, נשמתו בעדן, נשמתו בגן עדן.
נבע״ת נפשו בעדן תלין, — תנוח, — תתלונן.
נב״ק נערץ בסוד קדושים.
נבש״ט (נב״ט) נפטר בשם טוב.
נבש״מ נתבקש בישיבה של מעלה.
נבש״ת נתן בן שמואל תיבון, נפשו בצל שדי תתלונן.
נב״ת נפשו בטוב תלין (נבט״ת).
נב״ת וזי״א נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.
נג״ד נגמר דינו (נ״ד).
נגה״ד נגמר הדין.
נגה״ט נגד הטבע.
נג״ע ר״ע נפילים, גבורים, ענקים, רפאים, עמלקים.
נ״ד נראה דעת, נגמר דינו (נג״ד), נצוצא דנורא, נפש דוד (ס׳).
נד״ה נאלמתי דומיה החשיתי.
נדו״א נדב ואביהוא.
נד״ח נגינה, דגש, חיריק (ד׳).
נד״ל כ״פ נתבאר דינו לעיל כמה פעמים.
(נדנ״א נחית דרגא נסיב אתתא.)
נד״ק נשים דעתן קלות.
נדק״ע נשים דעתן קלה עליהן.
נ״ה נמי הכי, נר הבדלה, נשמה הטהורה, נגמר הדין (נגה״ד), נעילת הסנדל (נעה״ס), נחום המדי, נצח הוד (ק׳), נסוך המים, — היין, נערה המאורשה (נעה״מ), נתאי הארבלי.

משו״פ משום פנים.
מש״ז משבצות זהב (ס׳) (מ״ז). משום זונות.
משז״ל מוציא שכבת זרע לבטלה (מז״ל).
מש״ז לש״ז מי ששנה זו לא שנה זו.
מש״ח מיתה של חיבה.
מש״ח ב״ה משחרב בית המקדש.
משח״ה מזמור שיר חנוכת הבית.
משחה״ל מזמור שיר חנוכת הבית לדוד.
מש״ט מדרש שוחר טוב. — שוחר טוב (ס׳). (מדרש״ט).
מש״י מהולל שם יי׳.
משי״ח מורי שיחיה.
משיל״ם מים שיש להם סוף. (אשתו מותרת).
מש״כ מה שכתוב כאן.
משכ״ל משכחת ליה (מ״ל) — לה. מה שכתבתי לעיל.
מש״ך תור״א קד״ש בכספ״א פס״ל במדבר״א של״ח בוכר״א (פס׳ ק״ד)
משכו, שור, קדש, אם כסף, פסל (ראה אתה אומר), וידבר (במדבר), ויהי בשלח, כל הבכור (סימן הפרשיות מפסח).
מש״ל מה שנהגו לומר. — ליתן, מה שכתבתי לעיל. — לקמן (משכ״ל). מוציא שם לבטלה.
משל״ב מחאה שלא בפניו.
משל״ב ה״מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משבה״מ).
משל״ב לה״מ מחאה שלא בפניו לא הוה מחאה.
משלה״ל מה שטענו לא הודה לו.
משלי״ה מזמור שיר ליום השבת (משל״ה).
משללב״ל מתוך שלא לשמה בא לשמה (מתשל״ל ב״ל).
משל״ר מי שלא ראה.
משל״ש משבת לשבת. מחלוקה שהיא לשם שמים.
מש״מ משנה מקום. מתנת שכיב מרע. משום שלום מלכות.
מש״מ מ״מ משנה מקום משנה מזל.
מש״נ מקום שנהגו. משובב נתיבות (ס׳) (מ״נ). מי שעשה נסים (משע״נ).

מש״ס משום סכנה.
מש״ע מלחמה של עמלק.
משע״ה משעלה עמוד השחר.
משע״כ (משאע״כ).
משע״נ (מש״נ).
משע״ע מה שעשוי עשוי.
מש״פ משום פנים.
מש״ק מוצאי שבת קודש. מחלוקה של קרח.
מש״ר מוציא שם רע. משום ראיה.
משרז״ל מה שאמרו רבותינו ז״ל.
משרמ״ה מדרש של ר׳ משה הדרשן (מדרשרמ״ה).
משש״ל מוציא שם שמים לבטלה (מש״ל).
משש״צ מתן שכרן של צדיקים.
משש״צ ל״ל מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.
משש״ק מערכה שניה של קטורת.
מש״ת מדבר שקר תרחק (מדש״ת). מולד של תוהו (ל׳). מוצא שפתיך תשמור. משל תורה.
מ״ת מתן תורה. משנה תורה. מלמדי תינוקות (מל״ת). מעלת תפארתו. — תורתו. מאי תקנתיה. מגילת תענית (מג״ת). מכחישי תורה. מדרש תנחומא (מדר״ת). מרביץ תורה.
מת״א מתיר אסורים.
מת״ב(ר) מרביץ תורה ברבים. מקדיח תבשילו ברבים (מקתב״ר).
מתב״ו מתנת בשר ודם (מב״ו).
מתד״ה מתוך דבר הלכה.
מתדו״ה משלם תשלומי ד׳ וה׳.
מת״ה מאמר תחית המתים (מתה״מ).
מתוע״ס מתחילה ועד סוף (מתו״ס).
מת״ח מתנת חנם. ממזר תלמיד חכם.
מת״ח קלכ״ג ע״א ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ.
מת״י מתחת ידי. — ידי.
מת״כ משלם תשלומי כפל. מתורת כהנים.
מת״ל מה תלמוד לומר. מאן תנא להא.
מת״ל דת״ר מאן תנא להא דתנו רבנן.
מתני׳ מתניתא.
מת״ע מפני תקון עולם.

מק״ש למ״ד מקריאת שמע למאן דאמר (יעב״ץ).

מקת״מ משה קבל תורה מסיני.

מ״ר מלאכי רחמים, מים ראשונים, מורת רוח, מושכל ראשון, מדרש רבות (מדר״ר) — רות, מי רגלים, מים רותחין, מדת רחמים (מה״ר), מעשר ראשון, מעשה רוקח (ס׳).

מר׳ מרבנו.

מר״א מדרש ר׳ אליעזר (מדר״א), משנת ר׳ אושעיא (משר״א).

מראב״י משנת ר׳ אליעזר בן יעקב.

מר״ב מסעות ר׳ בנימין (ס׳).

מרדכ״י מר דכי.

מר״ה מראש השנה, מרשות הרבים (מרה״ר).

מרה״י מרשות היחיד.

מרה״י לרה״ר מרשות היחיד לרשות הרבים.

מרה״ר לרה״י מרשות הרבים לשות היחיד.

מרז״ל מאמר — מפרשים רבותינו זכרונם לברכה.

מר״ח משנת ר׳ חייא.

מר״ל מה רצונו לומר, מה רצה לומר.

מר״ם מה ראית מסתברא.

מרמ״י מה רבו מעשיך יי׳.

מרמ״ע מלאכי רחמים משרתי עליון (ת׳).

מרע״ה משה רבנו עליו השלום.

מר״ר מרווה רווח.

מר״ת מראשי תיבות, מרבנו תם.

מ״ש מלכות שמים, מורא שמים, מי שברך, מה שנא, מאי שאני, מה שנוי, מנחת שי (ס׳), מה שאמר, — שכתב, — שכתבו, מה שנאמר, (מש״נ), משלי שועלים (ס׳), מגן שאול (ס׳), מרה שחורה, מצה שמורה, מוצאי שבת, מעשר שני (מע״ש), מאיר שפירא, מגיני שלמה (מג״ש) (ס׳), מוכה — מוכת שחין, מי שענה (ת׳), מכתב שלמה (ס׳), מה שנה, מסכת שמחות (אבל רבתי), מתן שכר, מולד שעבר (מש״ע (ל׳), מלכות שאול, מלכת שבא, משפטי שמואל (ס׳), מקבל שכר (מק״ש).

מש׳ משרש.

מש״א משיטה אחרונה, מה שאפשר.

משא״א מה שאי אפשר.

משאב״ל מפני שאין בקיאין לשמה.

משאיל״מ מתוך שאינו יכול לישבע משלם.

משא״כ מה שאם כן, מה שאין כן, — שאינו כאן, מה שאמרו כאן, מה שכתב אחר כך.

משא״כ לא״כ מה שאמר כאן לא אמר כאן.

משא״כ ע״ה מה שאם כן עם הארץ (יעב״ץ).

משאל״ם מים שאין להם סוף (אשתו אסורה).

משאמ״ו מי שאינו מצווה ועושה.

משאע״כ מי שאינו עושה כן.

מש״ב מי שברך (ת׳) (מ״ש), משום שיש בו (משי״ב), מרבין שלום בעולם, מתן שכרה בצדה.

מש״ב ה״מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משל״ב).

משבס״ד מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.

משבס״ה מה שכתוב בספר הזהר.

משב״ע מה שכתוב בערוך.

משבע״ש י״ב(ש) מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת.

משב״צ מתן שכרה בצדה (מש״ב).

מש״ג משלם גמול.

משדו״ה משלם ד׳ וה׳ (מתדו״ה).

משד״ל מה שדומה לו.

משד״ש מאי שייר דהאי שייר.

מש״ה משום הכי, משאמר הכתוב, מה שאמר —, מטטרון שר הפנים (מטש״ה), מהלך שבילי הדעת (ס׳), מדרש שיר השירים (מדרשה״ש), משורת הדין (משה״ד).

משה״ב משנה הבריות.

מש״ה ברלי״ב מי שקורא הכתב בלא רשות לא יבא בקהל.

משה״ד משורת הדין (מש״ה).

משה וכלב איתן (ד׳) (איתן משה וכלב).

משהז״ג מצוה שהזמן גרמא.

משה״ח משניח החברה.

משה״ט משפטי הטעמים (ס׳).

משו״ם משכב ומושב (מו״מ).

משא פנים, מלכות פרס, מים פושרין (מנמת פניו).

מפ״א מפי אחרים, מפעם אחת, — ראשונה.

מפ״ב מגלה פנים בתורה.

מפבשל״ב מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.

מפה״ג מפי הגבורה, מפתח הגמרא.

מפה״מ מפלג המנחה (יעב״ץ).

מפהמ״ת מפי המתרגמן.

מפ״ו מצות פריה ורביה (מפו״ר).

מפומק״ש משוי פנים ומקח שוחד (מפומ״ש).

מפ״ל מפורש לעיל.

מפח״ב מלבין פני חברו ברבים.

מפלכ״פ מפורש לעיל כמה פעמים (יעב״ץ).

מפלש״פ מפתות לשוה פרוטה.

מפ״ע מפי עצמו.

מפ״פ משום פתחון פה.

מפר״א מפרקי ר׳ אליעזר.

מפר״ת מפרש רבנו תם.

מפש״ג מפתו של גוי.

מפש״כ מפתו של כותי.

מפת״ח מטר פרנסה תחיה חיה.

מ״צ מורה צדק, משיח צדק, מצות ציצית, מצודת ציון (ס׳) (מצ״צ), מיתת צדיקים, מכה צרעת, מאזני צדק (ס׳) (מא״צ), משום צער.

מצ״ד מצודת דוד (ס׳) (מ״ד).

מצ״ה מצד היושר (מצה״י).

מצה״ד מצד הדין.

מצהש״י מציאת השם יתעלה.

מצ״ו מצוה ועושה (מצו״ע).

מצו״ת מילה ציצית ותפילין.

מצ״ח מצות חליצה.

מצ״י מעוז צור ישועתי (ת׳).

מצ״ל מצרף לחכמה (ס׳), מצות לא תעשה (מל״ת).

מצ״ע מצות עשה (מ״ע).

מצפ״ף יהר״ה (בא״ת ב״ש).

מצש״ת מוצא שפתיך תשמר (מש״ת).

מ״ק מדרש קהלת (מד״ק) (מדר״ק), מועד קטן, מחזור קטן, מר קשישא, מספר קטן, מקרא קודש, מסורה קטנה, מנחה קטנה, מדבר קרימות (ס׳), מקום קבורת, — קבר, מאי קאמר, מאמר קרישין (ס׳).

מק״א מקום אחר, מאי קאמר (מ״ק), מאי קא אמר.

מק״ב מנין מאה ברכות.

מקב״ש מקולי בית שמאי.

מקב״ש ומחב״ה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל.

מק״ה מקור הדין.

מקה״ג מקריאת הגבר.

מק״ה ובה״מ מקידוש היום וברכת המזון (יעב״ץ).

מקה״ש (מק״ה) מקדש השבת.

מק״ו מקל וחומר (מקו״ח).

מק״ו וגז״ש מקל וחומר וגזירה שוה (מק״ו וג״ש).

מקום נד״ד מתג, קלה, ו׳ אותיות (בג״ד כפ״ת), משרת, נסוג אחור, דומות, דגש (סימני שוא נע) (ד׳).

מקו״ם ג״ת נד״ד משרת, קלה, ו׳ אותיות, מתג, גדולה, תחלה, נסוג אחור, דומות, דגש (ד׳).

מק״ח מקור חיים.

מק״ט מקבל טומאה.

מקט״א מקטני אמונה.

מק״א משומדים קראים יונים אפיקורסים.

מק״ו מקדש ידיו ורגליו.

מק״ל מוציא קרי לבטלה.

מקל״ה(ר) מקבל לשון הרע.

מק״מ מאי קא מיירי, מקדש מלך (ס׳) (מ״מ).

מקמ״ל מאי קמשמע לן, — קא משמע לן, מאי קא מבעיא ליה, — לן.

מקמל״ת מאי קמשמע לן תנינא.

מק״ס מאי קא סבר, — קסבר, מקום סכנה (מ״ס).

מק״ע מאי קא עביד, — קעביד.

מקק״ל מאי קא קשיא ליה,—לך (הקק״ל).

מק״ר עב״כ מקרני ראמים עד ביצי כנים.

מק״ש מקבל שבת, מצות קריאת שמע, מקפח שכר, מקבל שכר (מ״ש).

מס״ת מוציאין ספר תורה (מוס״ת), מסתרי תורה, מסופי תבות.

מסתו״ם מוכר ספרים תפילין ומזוזות.

מ״ע מנוחתו עדן, מצות עשה (מע״ש), מעשר עני, מכתב עתי (מכ״ע), מראית עין, מתנות עניים, מנחת ערב, מוטל עליו, מוכת עין, מגלה עמוקות (ס׳), מלך עליון, מטה עוז (ס׳), מגדול עוז (ס׳), מנהג עולם, מאור עינים (ס׳), מאירת עינים (ס׳), מחמת עצמו (מח״ע), מה ענין, מצות עירוב.

מע״א מעיר אחד, מענין אחר, מעבודת אלילים.

מעא״ק מעונה אלהי קדם (ת׳).

מע״ב מעשה בראשית (מ״ב), מעניש בראיה (מ״ב), משם ע״ב (ק׳).

מעבולי״ם מעלין בקודש ולא מורידין (מבו״ם).

מע״ג מעל גבו, מעלה, — מעלי גרה, מעין גנים (ס׳).

מע״ד מעביר על דעת.

מעדי״ט מעדני יום טוב (ס׳).

מעדש״מ מעין דוגמא של מעלה.

מע״ה משה עליו השלום, מודה על האמת, מעלה עליו הכתוב, מעץ הדעת (מעה״ד), מראה עיני הכהן (ס׳).

מעה״ב מעין הברכה, מעין עולם הבא.

מעה״מ (מבעה״מ).

מעה״ס מעביר הסדרא.

מעהעה״ב מעין העולם הבא (מעה״ב).

מעה״פ מחזיר על הפתחים.

מעה״ק מעיר הקודש.

מעו׳ מעוברת.

מעומל״ת מצות עשה ומצות לא תעשה.

מעו״ע מעתה ועד עולם.

מעוע״ה מעתה ועד עולם הללויה.

מע״ז מעבודה זו, — זאת, — זרה.

מע״ח מאיר עיני חכמים (ס׳), מעין החתום (ס׳).

מע״ט מעשים טובים.

מע״י מעבר יבק (ס׳), מעשי ידי, מאיר עיני ישראל, מעגלי יצחק (ס׳).

מעי״א מעשה ידי אדם.

מעי״ח מעין שמונה עשרה.

מעי״ט מערב יום טוב.

מעי״כ מערב יום כפור.

מעי״ש מעיני ישועה (ס׳).

מע״כ מעלת כבוד, — כבודו, מחל על כבודו.

מעכ״ת מעלת כבוד תורתו — תפארתו (מכ״ת).

מע״ל מעת לעת (מעל״ע), מעבר לדף (מעל״ד), מעידן לעידן, מעשה לסתור, משה עלה למרום, מאבד עצמו לדעת (מאע״ל), מענה לשון (מ״ל) (ס׳), מעבר לים.

מעלי״ל מעות לא יוכל לתקן.

מעל״ע מעת לעת (מע״ל), מעבר לעבר, מעיר לעיר.

מע״מ מעביר על מדותיו, מעמיד על מעותיו, מחצה על מחצה, מעדני מלך (ס׳) (מ״מ), מעשה מרכבה (מ״מ), מתרעם על מדותיו (מתע״מ).

מעמה״ת מצות עשה מן התורה (מעמ״ה).

מעמ״ל מתנה על מנת להחזיר.

מעמ״ס מעיקרא מאי סבר (מעקמ״ס).

מעמק״ס מעיקרא מאי קסבר.

מעמש״ב מתנה על מה שכתוב בתורה.

מע״נ מרכבות עמי נדיב (ס׳).

מע״ס מערב סוכות.

מעע״ה (מעהע״הב).

מעע״ז מעין עבודה זרה.

מע״פ מערב פסח, מעל פניו, מלוה על פה.

מע״צ מעל צוארו, מעט צרי (מ״צ) (ס׳), מעגלי צדק (מ״צ) (ס׳).

מע״ק מעתיקא קדישא (ק׳).

מעקמ״ס (מעמ״ס).

מע״ר מעשה רוקח (ס׳).

מערו״ת מקום עפר רימה ותולעה.

מע״ש מערב שבת, מעשה שהיה.

מעשהז״ג מצות עשה שהזמן גרמה (מעשז״ג).

מעש״י ביצ״ו מגדול עוז שם יי׳ בו ירוץ צדיק ונשגב.

מע״ש לע״ש מערב שבת לערב שבת.

מעש״ק מערב שבת קודש, מצות עשה של קריאת (שמע).

מע״ת מתנה על תנאי.

מ״פ מנהג פולין, מצע פסוק, מי פירות,

ממו"נ הו"א מקרא משנה וגמרא הלכות ואגדות.

ממומ"ב מעשה מרכבה ומעשה בראשית.

ממ"ח מלח ממון חסר (חסר).

ממח"א ארבעים מלאכות חסר אחת.

ממ"כ ארבעים מכות.

ממכאה"פ מוציא מכה אל הפועל.

ממל"מ ממקום למקום.

ממ"מ ממלא מקומו, מתה מחמת מלאכה, מוקצה מחמת מצוה, — מיאוס, מקום מבועי מים, מחזה מול מחזה, מושב מבועי מים, מערכה מול מערכה.

ממ"נ ממה נפשך.

ממ"ע מקרא מגילה עדיף, מפני מראית עין, ממצות עשה, מוקצה מחמת עצמו.

ממע"ד מזבח מוריד עליו דמעות.

ממעשז"ג (מעשהז"ג).

ממפ"ו (מפ"ו).

ממ"ק מחץ מתנים קמיו.

ממ"ק וממ"י מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון.

ממ"ש ממה שנאמר (ממש"נ), — שאמר, ממשמע שנאמר (ממש"נ), ממה שכתוב, — שכתב, — שכתבתי (ממש"כ), משום מעשה שהיה, מכל מקום שהוא.

ממש"נ ממשמע שנאמר, ממה שנאמר.

מ"נ מוסר נפש, מסירת נפש, מה נפשך, מאי ניהו, מגילה נקראת, משיבת נפש (ס'), מאן נימא, מאיר נתיב (ס'), מורה נבוכים (ס'), מהררי נמרים (ס'), משובב נתיבות (משי"נ) (ס'), מעשי נסים (ס'), משיב נפש (ס'), מיין נוקבין (ק').

מנ"א מנחם אבל, — אבלים, — אב, מנהג אשכנז (מ"א).

מנ"ד מלך נוצר דלים (?), מחנה נורא דירתו (?).

מנה"ז מורה נבוכי הזמן (ס').

מנה"מ מנא הני מילי, מנורת המאור (מה"מ) (ס').

מנו"א מנשה ואפרים.

מנו"ב מניה וביה.

מנוה"מ (מנה"מ).

מנומ"נ מה נאמר ומה נדבר.

מנ"ז מנורת זהב (ס'), מיתת נזיפה.

מנ"ח מדליקין נר חנוכה.

מנ"ט מנותן טעם.

מנ"י מקבץ נדחי ישראל.

מנ"ל מנא לן, מנלן, — ליה, מאי נפקא לן, — ליה, מנא נפקא לן.

מנ"מ מאי נפקא מנה, — מניה.

מנ"ס מנהג ספרד.

מנ"פ מנהג פולין.

מנ"ק מה נורא קדושתו.

מנ"ש משלם נזק שלם.

מ"ס מר סביר, מוכר ספרים, משה סופר, מנהג ספרדים, — ספרד, מצות סוכה, מאי סברי, מסכת סופרים — סוכה, מלח סדומית, מדת סדום (מדים), מגילת סתרים (ס'), ממתיק סוד, מדברי סופרים, מ' סאה.

מס' מסכת (מ'), מספר, מסטרא.

מס"א מספרים אחרים, מספר אחד, מסטרא אחרא (ק').

מסא"י מסכת ארץ ישראל (מא"י).

מס"ג מסורה גדולה (מסה"ג).

מסד"א מסכת דרך ארץ (מד"א), מסלקא דעתך אמינא.

מס"ה מספר הזוהר (מסה"ז), מספר הקדושים (מסה"ק), מסורה הגדולה (מסה"ג), מסילת הלימוד (מסה"ל) (ס'), מספר המורה, מסך הכל.

מסה"ג מסורה הגדולה.

מסה"מ מסורת המסורה (ס').

מסה"ע ועה"ס מסוף העולם ועד סופו.

מס"ו מלאך סמאל ולילית (מסו"ל).

מסו"מ מסית ומדיח (מו"מ).

מסו"ע מלחמת סיחון ועוג.

מס"י מסילת ישרים (ס').

מס"ל מסורת סיג לתורה (מסל"ת), מאי סביר למימר, מסייע ליה (מ"ל).

מסל"ת מסורת סיג לתורה (מס"ל), מסיח לפי תומו.

מס"ק מסורה קטנה.

מס"ר מששים רבוא.

מכל׳ מכלול (ס׳).
מכלאש״ה מכלל לאו אתה שומע הין.
מכלע״ו מנוחתו כבוד לעולם ועד (מכל״ו).
מכ״מ מכל מקום, מחשבה כמעשה, מדה כנגד מדה, מכת מרדות.
מכמ״ע משאת כפי מנחת ערב.
מכ״ע מכתב עתי, מוציא כתב עתי.
מכ״פ מבואר כמה פעמים.
מכ״צ מוכה — מוכת צרעת.
מכ״ש מכל שכן, מכל שהוא, מכח שכל.
מכש״ת מעלת כבוד שם תפארת.
מכ״ת מעלת כבוד תורתו (תפארתו) (מעכ״ת).
מכת״ם מָך תָם.
מ״ל מנא לן, מה לי, — לו, — לכם, מי לימא, מה להלן (אף כאן), משל למלך, מושב לצים, מתקיף ליה, מבעי ליה, מסייע ליה, מותר לך, מיעוט לילה, מובא לעיל, מזמור לתודה (ת׳), מרפא לשון (ס׳), משכחת ליה, מענה לשון (ס׳), מסור לעיל.
מל׳ מלכות.
מל״א מלכים א׳.
מלאש״ה (מכלאש״ה).
מל״ב מלוה בריבית (מ״ב), מנה לי בידך.
מלבב״כ מבואר לעיל בברכת כהנים (יעב״ץ).
מלב״ו משל למלך בשר ודם (מלבו״ד).
מלב״ם מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל.
מלב״ק מאי לאו בהא קמיפלגי.
מל״ה מלכות הרשעה, מלת הקריאה (ד׳), מלכותו לעולמי העולמים (מלה״ע), משפט לשון הקודש (ס׳).
מלה״ד משל למה הדבר דומה.
מלה״כ מלשון הכתוב, מומר להכעים (מול״ה).
מלה״פ מלשון הפסוק.
מלה״ק מלשון הקודש, מלאכת הקדש, מלת הקריאה (מל״ה).
מלה״ש מלאכת השם, מלאכי השרת, מה לצד השוה שבהן (מלהש״ש).
מלה״ת מומר לכל התורה.
מלח״מ מלחמת מצוה.
מליב״ם מברכין לישב בסוכה.
מלכ״פ מבואר למעלה כמה פעמים.

מל״ל מאן לימא לן, מה לי לשקר (מלל״ש).
מלל״מ מהאי ליכא למשמע מיניה.
מלל״נ מצות לאו ליהנות נתנו.
מל״מ משנה למלך (ס׳).
מלמ״ח מלאכת מחשבת (ס׳).
מל״ע משום לפני עור, מלביש ערומים.
מלעי׳ מלעיל.
מלר׳ מלרע.
מל״ש בע״ה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.
מל״ש לל״ש מליל שבת לליל שבת.
מל״ת מזמור לתודה (מ״ל) (ת׳), מצות לא תעשה (מצ״ל), מומר לתיאבון.
מל״ת כ״ת מלא תאכל כל תועבה (יעב״ץ).
מ״מ מכל מקום (מכ״מ), מקרא מלא, מראה מקום, מפני מה, מאי משמע, מעשה מרכבה, מת מצוה, מאמר מרדכי (ס׳), מלאכת מחשבת (ס׳), מקדש מלך (ס׳), משאת משה (מש״מ), מגיד מראשית, מסירת מודעה, מיתה משונה, מכת מרדות, מתי מדבר, מי מנוחות (ס׳), מחמת מוקצה, מגיד משנה (ס׳), מגיד מישרים (ס׳), מלה מורכבת (ד׳), מעשה משונע, מלוה מלכה, משרת משה (ס׳), משוח מלחמה, מקום מנוחתו, מטה משה (מט״מ) (ס׳), מקרא מגילה (ממ״ג).
ממ״א ממין אחד, — אחר, ממקום אחד, — אחר, מגיד מראשית אחרית, ממלא מקום אבותיו, ממקרא אחד, — אחר.
ממא״ה מפני מה אמר הכתוב.
ממא״מ מצא מין את מינו.
ממא״ת מפני מה אמרה תורה.
ממ״ג מקרא מגילה.
ממ״ד ממאן דאמר.
ממד״ה ממדינת הים.
ממדל״מ ממדינה למדינה.
ממד״ש מצות מילה דוחה שבת.
ממ״ה(מ) מלך מלכי המלכים.
ממ״ה הקב״ה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
ממה״ל מראה מקום הוא לו.
ממה״ש ממלאכי השרת, ממחיצת השכינה.

מחעי"ה מצוה חובה על הצבור.
מח"ש (מחה"ש).
מ"ט מאי טעמא, מה טעם, מה טיבו, מה טובו (ת'), משמע טעמיה (טעמא), מקח טעות, מעשים טובים (מע"ט), מגלה טמירין (ס'), מעשה טוביה (ס'), מקבל טומאה (מק"ט), מרגליות טובות (ס').
מט"א מטעם אחר.
מטא"ה מאי טעמא אמרינן התם, מטמא את הידים.
מטב"א מטמא באוהל.
מט"ה מאי טעמא התם, מפני טורח הדרך.
מטה"מ מטעם המלך — הממשלה (מטעה"מ).
מט"ז מטעם זה, מטורי זהב (ס'), מטות זהב (ס').
מט"ח מה טוב חלקינו.
מטח"ו מדרש טעמי חסרות ויתירות.
מט"ט מטטרון, מט"ט ש"ה(פ) מטטרון שר הפנים.
מטל"א מאי טעמא לא אמרינן.
מט"מ מטה משה (ס').
מט"ס מטפה סרוחה.
מטעה"מ (מטה"מ).
מט"צ מפני טורח צבור (מט"ה).
מטשע"ז מה טיבו של עובר זה.
מ"י מנא ידעינן (מנ"י), מדרש ילקוט (זה ילקוט שמעוני)(מד"י), מתנת יד(ס'), מלחמות יי' (ס'), מעגלי יצחק (ס'), מכלל יופי (ס'), (מכ"י) מעבר יבק (ס'), מליץ יושר, מלך ישראל, — יהודה, מעשה ידי, מה יפית (ת'), מה ידידות (ת'), מעשה יד, מיעוט יום (ק'), מסלת ישרים (ס'), מכירת יוסף, מעיני ישועה (ס'), מלכות יון, — ישמעאל, מצות יבום, מי יתן, מדבר יהודה (ס'), מפעלות יי' (ס').
מי"א מעשה ידי אדם (מעי"א).
מיב"ל מיבעיא ליה.
מיבמ"ע מצות יי' ברה מאירת עינים.
מיב"נ מימות יהושע בן נון.
מיגע"מ (מיע"מ).
מיד"כ מעלי יומא דכפורי.

מיה"ר מלכות יון הרשעה.
מיו"כ מיום כפור.
מ"י ומ"י מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך.
מיחכ"ר מיחזי כריבית.
מי"ט מלבושי יום טוב (ס'), מר יהיב טעמא.
מיימ' מיימוני (רמב"ם).
מי"כ מי יעמוד כנגדו.
מיל"ה מוהל יורד לפני התיבה, מלאך יושב לפני הארון, מי יעלה לנו השמימה, משתה יעשה לכל הקרואים.
מיל"י מיד ליד.
מילע"מ מי יקום לי עם מרעים.
מימ"ל מהר יצא מצרה לרוחה.
מי"ס מים סוף.
מיע"מ מי יגלה עפר מעיניך (מיגע"מ).
מי"ש מיום שחרב (מיש"ח) (מירש).
מיש"(ח) בה"מ מיום שחרב בית המקדש (מישב"ה).
מ"כ מנוחתו כבוד, מעלת כבודו, — כבוד, מצאתי כתוב, מי כתיב, מי כמוך (ת'), מרכא כפולה (ד'), מחשבה כמעשה (מח"כ) (מכ"מ), מתנות כהונה (ס'), מסכת כלה (ס'), מנחת כהן (ס'), ממלכת כהנים (ס').
מכ' מכה.
מכ"א מכתב אליהו (מ"א) (ס'), מכתוב אחר.
מכא"ה מי כמוך אב הרחמים (ת').
מכאה"פ מכה אל הפועל.
מכא"ח מכאן אמרו חכמים.
מכב"י מי כמוך באלים יי'.
מכ"ד מעשה כל דהו (מכד"ה).
מכ"ה מעלת כבודו הרמה, מאי כולי האי.
מכה"ד מצות כסוי הדם.
מכה"כ מלא כל הארץ כבודו (ת') (מכהא"כ).
מכה"ע מכתבי העתים.
מכו"א מכאן ואילך (מכוא"ל).
מכו"כ מכל וכל.
מכולה"ג מכאן ולהבא הוא גובה.
מכ"ז (מוכ"ז).
מכ"ט מכמה טעמים.
מכ"י מכירת יוסף (מ"י), מכלל יופי (ס') (מ"י).
מכי' מכילתא.

מ״ו מורי ורבי, (מו״ר) מורינו ורבינו, משה וישראל, מחזור ויטרי, (מ״ו).
מו״א מרדכי ואסתר.
מוא״מ מדה ואינה מדה.
מוב״ה ממזר ובן הנדה.
מוד״ה מודר הנאה.
מוהרי״י מורנו ורבנו הרב רבי יואל יפה.
מוהרי״ל (מהרי״ל).
מוהרי״ק (מהריק״א).
מוהר״נ — — נחמן מברסלוו.
מוהרשזח״ה — — שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.
מו״ח מניני ובו חסיתי, מורי ורבי חמי, מרדכי ווייסמאן חיות.
מוח״ב מורה חטאים בדרך.
מוי״ט מוצאי יום טוב.
מוי״כ מוצאי יום כפור.
מוכ״ז מוציא כתב זה.
מו״ל מוציא לאור, מוסמך למורנו (מוס״ל).
מו״מ משא ומתן, מקח וממכר, מגע ומשא, משכב ומושב, מסית ומדיח, מושך ומנהיג, מוקדם ומאוחר (מומ״א), ממות ומסעי (מ״מ).
מומ״מ מלך וממליך מלכים.
מוסל״מ (מו״ל).
מוס״ת מוציאין ספר תורה (מס״ת).
מו״צ מנן וצנה (ס׳), מורה צדק (מ״ץ).
מוצי״ט מוצאי יום טוב.
מוצ״ש מוצאי שבת.
מוצש״ק מוצאי שבת קודש.
מו״ק מור וקציעה (ס׳).
מורמ״א מורנו ורבנו ר׳ משה איסרלס.
מות׳ מותר.
מ״ז מולד זקן, מר זוטרא, מים זכים, משכב זכר, מנחת זכרון (ס׳), משבצות זהב (ס׳), מחק זה.
מזאה״ר מזכה את הרבים.
מזב״ח מחילה זכות ברכה חיים, מילה זמנה ביום ח׳.
מז״ג מזלו גרם, — גורם (מ״ג).
מז״ה מורי זקני הרב, מזיו השכינה, מזרע המלוכה, — המלכות.

מזה״ש מזג השוה.
מזו״ב מזל וברכה.
מזו״ח (מז״ח).
מזו״ת מזור ותרופה (ס׳).
מז״ח מזוהר חדש.
מז״ט מזל טוב.
מז״ל משכילינו זכרונם לברכה (משז״ל), מוציא זרע לבטלה.
מזלע״ה מזומן לחיי עולם הבא.
מז״מ מזבחי מתים.
מזעה״ג מזכירין על הגשמים.
מז״ק מזרע קדושים.
מזר״ח מצד זה רוח חיים.
מז״ש מלכיות זכרונות שופרות.
מ״ח מעשה חייא (ס׳), מיים חיים, מים חמים, מי חטאת, מה חזית, מלאכי חבלה, מלא חפניו, מגדל חננאל (ס׳), משותפי חמה (?), מצות חליצה, מצות חובה, מצות חופה.
מח׳ מחמת.
מח״א מחזירין אותו, מ׳ חסר אחת, מחמת אונס.
מח״ג מוריים חולתית גבינה.
מח״ה מלתא חדא היא, מחוט הסקרא (מחה״ס), מחצית השקל (מחה״ש).
מחה״ש מחצית השקל, מחוט השדרא.
מחו״ד מחשבה ודבור.
מחו״ל מחוץ לארץ (מח״ל), מחוץ למחנה, — לעירי.
מחי״ע מנוחתו חיי עד (מח״ע).
מח״כ משום חסרון כיס.
מחכ״מ מחשבה כמעשה (מכ״מ).
מח״ל משוך חסדך ליודעך, מתנה לויה, מחזיר למוטב, מחצר לחצר, משה חיים לוצאטו.
מחמו״ע מחנניה מישאל ועזריה.
מ״ח מיב״נ מוקפין חומה מימות יהושע בן נון.
מחמ״ע מחמת מעשה.
מחמ״ש מחמת מעשה שהיה.
מח״נ משלם חצי נזק (משח״נ).
מח״ם מחבר ספר.
מח״ע מנוחתו חיי עד (מחי״ע), מחמת עצמו.

מהנ״ב מצוה הנוהגת בארץ.

מהנה״ח ע״ם מהנץ החמה עד סופו (יעב״ץ).

מהנ״ע מדרש הנעלם (מה״נ, מ״ה).

מה״ם מן הסוכה, מן הספק, מן הסתם (מהס״ת), מהפכין הסדר, מהר סיני.

מה״ע מאי הוי עלה, מוסף הערוך (ס׳), מן העולם (מ״ה), מן העלייה, מכתבי העתים (מכה״ע).

מה״ע ועה״א מן העולם ועד העולם אמן.

מה״פ מהר פארן (ס׳), מבחר הפנינים (ס׳), מלשון המפסיק (?).

מהפ״ב מגדל הפורח באויר.

מה״צ מרדכי הצדיק, מראות הצובאות (ס׳), מן הצד.

מה״ק מזבח הקטרת, משל הקדמוני (ס׳), מנחת הקנאות (ס׳), מלת הקריאה (ד׳), מסורת הקבלה.

מהר״א מורנו הרב ר׳ אברהם, אליהו, אליעזר, אלעזר וגו׳.

מהרא״ז — — אברהם זכות.

מהרא״ט — — אייזק טירנא.

מהרא״י — — (מהרי״א?) ישראל איסרל.

מהרא״ל — — אפרים לוצאטו, אריה ליב.

מהרא״ם — — אליהו מזרחי.

מהראנ״ח — — אליהו ן׳ חיים.

מהרא״ק — — אהרן קלויזנער.

מהרב״י — — בית יוסף.

מהרדב״ז — — דוד בן זמרא.

מהרד״כ — — דוד כהן (מקארפו).

מהרז״ו — — זאב וואלף.

מהרח״ו — — חיים ויטאל.

מהרח״ש — — חיים שבתי.

מהר״י — — יצחק, יוסף, ישראל, יעקב, יהודה וכו׳.

מהרי״א — — יצחק אייזק (מזידיטשוב), יצחק אבוהב.

מהריב״ה, מהר״י בה״ט (מהריב״ט) — — יעקב בעל הטורים.

מהריב״ל — — יוסף בן לוי — בן ליב.

מהריב״ש — — יצחק בן ששת.

מהרי״ו — — יעקב ווייל.

מהרי״ח — — יעקב חגיז, יהודה חסיד.

מהרי״חל — — יחזקאל לאנדויא.

מהרי״ט — — יוסף טראני.

מהריט״ץ — — יום טוב צהלון.

מהרי״ל — — יצחק למפרנטי (פחד יצחק), יצחק לוריא, יעקב לוי (מולין).

מהרי״ם — — יעקב מאיר.

מהרי״ס — — יואל סירקיש (הבית חדש).

מהריעב״ץ — — יעקב בן צבי (יעב״ץ).

מהרי״ף — — יצחק אלפסי, יעקב פאלק, — פאלואק, יחזקאל פייוועל.

מהרי״ק — — יוסף קולין, יוסף קארו.

מהריק״א — — יוסף קארו.

מהריק״ש — — יעקב קאשטרו.

מהריש״ף — — ישעיה פיק.

מהר״ל — — ליפמאן (בעל הנצחון).

מהרלב״ח — — לוי בן חביב.

מהר״ל מפ׳ — — לוי (בן בצלאל) מפראג.

מהר״ם — — מאיר.

מהרמ״א — — משה איסרלס, משה אברהם.

מהרמא״ש — — משה אייזענשטאדט.

מהרמ״ט — — משה טראני.

מהרמ״ק — — משה קורדוארו, מענדל קלויזנער.

מהר״ן — — נחמן, נתן, נסים, נחמיה.

מהרפ״כ — — פאלק כהן.

מהרפ״ש — — פרץ שיחיה.

מהר״ץ — — צבי.

מהר״ר — — מורנו הרב רבי.

מהר״ש — — שלמה, שמעון וכו׳.

מהרש״א — — שמואל איידלש.

מהרשד״ם — — שמואל די מודינא.

מהרש״כ — — שלום כהן.

מהרש״ל — — שלמה לוריא.

מה״ש מחלל השבת (מחה״ש), מלחמות השם (ס׳), מזג השוה, מוסף השבת (מוסה״ש), מפעלות השם (ס׳).

מהש״ד מהשאר דברים.

מה״ת מן התורה, מהיכא תיתא, מהלכות תשובה.

מהתב״א מצות התלויות בארץ.

מדמ״ד מבין דבר מתוך דבר.

מדמ״ה מרבה דברים מרבה חטא.

מדנ׳ מדנחא.

מד״נ מדברי נביאים.

מד״ס מדברי סופרים, מדת סדום.

מד״צ מדברי צדיקים.

מד״צ ח״מ מן דומם צומח חי מדבר (יעב״ץ).

מד״ק מדרך קצרה, מדרש קהלת (מ״ק).

מדקא״ל מדקאמר ליה.

מדר׳ מדרש, מדרבנן.

מד״ר מדרש רבה (רבות), מדר׳ רוחות.

מדר״א מדרש ר׳ אליהו, — אליעזר.

מדרי״א מדרש יהי אור.

מדרי״ה מדות דר׳ יוסי הגלילי.

מדר״נ מדות דר׳ נתן.

מדר״ק (מד״ק).

מדר״ש מדרש שמואל.

מדר״ת מדרש תדשא, — תנחומא.

מד״ש מפני דרכי שלום, מילה דוחה שבת, מלתא דלא שכיחא, מדרש שמואל (ס׳).

מדש״ג מדינה של ניהגם.

מדשה״ש מדרש שיר השירים.

מדש״ל ונ״ל מדבר שבא ללמד ונמצא למד.

מדשרמ״ה מדרש של ר׳ משה הדרשן (משרמ״ה).

מדש״ת מדבר שקר תרחק.

מד״ת מדברי תורה, מדין תורה.

מדת״ל לת״ל מאן דתני להא לא תני להא (מד״ל לת״ל).

מ״ה מלך העולם, מלאך המות (מה״מ), מאור הגולה, מן התורה (מה״ת), מעשי ייי (ס׳), מתג האמה (ס׳), מלכי האומות, מלאכי השרת (מה״ש), מעשי השם, מן הסתם (מה״ס), משמרת הבית (ס׳), מפי הגבורה (מפ״ה), מן ההכרח, מן המובחר (מה״מ), מדינת הים, משום הכי, מדת הדין (מה״ד), מדת העולם (מה״ע), מדת הרחמים (מה״ר), מקדש השבת (מקה״ש), מלך המשיח (מהמ״ש), מן הדין (מה״ד), מן השמים (מה״ש), מן השוק (מה״ש), מחיה המתים, מה העדות, מן הסברה, מחצית השקל (מה״ש), מבחר הפנינים (ס׳), מה העבודה, מן השכל, מן העולם (מה״ע), משיב הרוח (משה״ר) (ת׳), מודר הנאה (מה״נ), מורינו הרב.

מה״א מתג האמה (מתה״א) (ס׳).

מה״ב מצות התלויות בארץ (מהב״א).

מהב״ע מצוה הבאה בעבירה.

מהב״ח ממון המוטל בספק חולקין.

מהגר״א מורנו הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).

מה״ד מהו דתימא, מתחיל הדבור, משה הדרשן, מדת הדין (מ״ה), מזה הדבור (מזהד).

מהד״ב מהדורא בתרא.

מהד״ק מהדורא קמא.

מ״ה ומ״ה מן הרקם ומן החגר, משיב הרוח ומוריד הגשם.

מהו״ם (מסהעו״ם).

מה״ז מורד הר הזתים, מעלה, — (מעה״ז), מזבח הזהב, מנורת הזהב (ס׳).

מה״ח מלת החבור (ד׳).

מה״ט מהאי טעמא.

מהטנ״ל מהאי טעמא ניחא ליה.

מהי״ח מלת היחס (ד׳).

מהיש״ר מורנו הרב יוסף שלמה רופא (יש״ר קאנדיא).

מה״כ מראה הכהן, מן הכלל, מעט הכמות (מעה״כ).

מה״כ ורה״א מעט הכמות ורב האיכות.

מה״ל מאיר הלוי לעטערים.

מהל״ח מן הסתם לא חיישינן.

מהלי״צ מקיש הויה ליציאה.

מהל״ל מאי הוה ליה למימר, מה היה לו לומר.

מה״מ מנא הני מילי, מלך המשיח (מ״ה), מלאך המות, מן המובחר (מ״ה), מחיה המתים (מחה״מ), מן ה׳ מינים, משום הפסד ממון (מהפ״מ), מרכבת המשנה (ס׳), מנורת המאור (מנה״מ) (ס׳), מלאך המליץ, מערת המכפלה (מעהמכ״ם).

מהמ״ב ממון המוטל בספק (מה״ב).

מה״מ דתי״ר מנא הני מילי דתנו רבנן.

מה״נ מדרש הנעלם (מ״ה), מן הנמנע, מודר הנאה, מזבח הנחושת.

ישראל (מנב״י), מבני ישראל (מבנ״י), משום כל יראה.
מבי״א מתן בסתר יכפה אף.
מבי״מ משה בן יוסף (מ)טראני.
מב״כ מנוחתו בכבוד (מ״ב, מנב״כ).
מבל״ב מין במינו לא בטל (מבמל״ב).
מב״מ מין במינו, מזה בן מזה, מס׳ בבא מציעא.
מבמב״מ מין במינו במשהו.
מבנ״א מבני אדם (מב״א).
מב״ם מנחם בן סרוק.
מב״ע מבריאת עולם, מנוחתו בעדן (בגן עדן).
מבעה״כ מברכין על הכוס.
מבעה״מ מברך על המחיה (מעה״מ).
מבע״י מבעוד יום.
מב״פ מרגלא בפומיה (מ״ב).
מב״צ מבשר צדק.
מב״ק מס׳ בבא קמא.
מבקה״ק מבית קדשי הקדשים.
מבקו״מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב״ר מודיע ברבים, מעניש בראיה, מבעי רחמי.
מבר״א מר בר רב אשי.
מב״ש מיתה בידי שמים (מבי״ש), מלכות בית שאול.
מבש״כ מורה בתורה שלא כהלכה.
מבש״ל מוריקא בשרא שחור לבן.
מבש״ת מבשמחת תורה.
מב״ת מנשים באוהל תבורך, משום כל תלין (משב״ת).
מ״ג מחזור גדול, מספר גדול, מסורה גדולה, מעלה גרה (מע״ג), מסיג גבול, מזלו גרם, משלם גמול (מש״ג), מחמיר גדול, מעין גנים (ס׳), מקראות גדולות (מק״ג), מגן גבורים (ס׳).
מג״א מגן אברהם (מ״א) (ס׳), מגלת אסתר.
מג״ד מגן דוד (מ״ד).
מגו״מ מלחמות גוג ומגוג.
מגז״ש מגזירה שוה.
מג״ח לג״ח מג׳ חדשים לג׳ חדשים.
מג״י מג׳ ימים.

מג״ל מביא גאולה לעולם.
מג״מ מצוה גוררת מצוה.
מג״נ מגעולי נכרים (מגע״נ).
מג״ע מגדל עוז (ס׳), מגילה עפה (ס׳), מגלה עמוקות (מ״ע) (ס׳), מנוחתו גן עדן.
מג״ש מגיני שלמה (ס׳), מגזרה שוה.
מ״ד מאן דאמר, מאי דאיתמר, מאן דתני, מי דמי, מאי דכתיב, מהו דתימא, מלין דרבנן, מה דעתך, מרי דיכי, מרי דאברהם (מד״א), מצודת דוד (ס׳), מצא דם.
מד״א מאן דאמר, מדבר אחר, מדרך ארץ, מלכותא דארעא, משום דרכי אמורי, מאי דאת אמר, מד׳ אמות, מפני דרכי אמורי, מסכת דרך ארץ, משום דבר אחר.
מדאב״א מינו דאי בעי אמר.
מדאו׳ מדאוריתא (מדאור׳).
מדא״ז מסכת דרך ארץ זוטא.
מדא״ל מהו דאמר לעיל, — לקמן.
מדא״ר מסכת דרך ארץ רבה.
מד״ב מצא דם בתולים, מינו דאי בעי.
מד״ג מאן דגרס.
מדדבה״מ מאן דאמר דברכת המזון (יעב״ץ).
מדד״ל מאן דליה דא ליה.
מדה״א מדברי האומר, מדברי הימים א׳.
מדה״ד מדת הדין.
מדה״כ מוציא דבה הוא כסיל, מדרך הכתוב.
מדהלת״ה מאן דתני הא לא תני הא.
מדה״נ מדרש הנעלם (מדהנ״ע).
מדה״ר מדת הרחמים.
מדז״ל מינו דזכי לנפשיה (זנ״ל זכי נמי לחבריה).
מד״ח מדברי חכמים, מתחיל דבור חדש.
מדחא״מ חנא״ש מינו דחשיד אממונא חשיד נמי אשבועתא.
מדחכ״ה מדחציף כולי האי.
מד״י מימרא דיי, מדברי יחיד.
מדי״ת מדין תורה.
מדכ״ה מדכתב הכי.
מדכ״מ מדה כנגד מדה.
מד״ל לת״ל מאן דתני להא לא תני להא.
מדל״ם מרן דבשמיא לך מתחננן (ת׳).

מאב״י מנהג אבותינו בידינו, — אבותיהם בידיהם.
מאבי״ע (אבי״ע).
מאד״ה משה אדון הנביאים.
מאדה״ש מאדון השלום.
מאד״ם ר״ע מסכן, אביון, דל, מך, רש, עני.
מא״ה מאור הגדול, מאור הגולה, מלכי אומות העולם (מאה״ע), משה אדון הנביאים (מאד״ה).
מאהמ״ה(ע) מוציאין את האדם מן העולם.
מאה״פ מאין הפוגות.
מאה״צ מארץ הצבי (אה״צ).
מאה״ק מארץ הקדושה.
מאר״ז מאור זרוע.
מאו״מ מאכלים ומשקים, מאוכלין ומשקין.
מא״ח מים אחרונים חובה (ואמ״ב ואין מעון ברכה).
מאחה״פ מאחורי הפרגוד.
מאח״ז מאחר זמן (מא״ז).
מא״י מארץ ישראל, מהולל אקרא יי׳.
מא״ב מעשי אבות ירשו בנים, — יעשו בנים.
מא״כ מי אל כמוך, מאין כמוך (ת׳), מכריע את כולם.
מאכ״ח מאמר אם כל חי.
מא״ל מאי איכפת ליה, מאי איכא למימר, מנא אמינא לה, מידי אחרינא לא, מודה אני לפניך (ת׳), מודים אנחנו לך (ת׳), (מכתב אליהו (מ״א) (ס׳), (מאבד עצמו לדעת)(מאע״ל), מאיש לאיש, מובטח אני לו.
מאל״ל מאי אית לך, — ליה למימר, מאי איכא ליה למימר.
מא״מ מיעוט אחר מיעוט, מוציאין אותו מידו, מה אני מקיים.
מאמ״ט מצא אשה מצא טוב.
מא״ס מאין סוף, מאכלות אסורות, מראה אבן ספיר (ס׳).
מא״ס בכ״ע מאין סוף בכתר עליון (ק׳) (יעב״ץ).
מאע״ל מאבד עצמו לדעת (מע״ל).
מאעש״נ מכין אותו עד שתצא נפשו.

מארז״ל מאמר רבותינו זכרונם לברכה.
מ״ב מעשה — מעשי בראשית (מעב״ר), מודה במקצת, מתן בסתר, מנוחתו בכבוד (מב״כ), מתחייב בנפשו, מלכות בבל, מעשר שני, מאמר שני, מאה ברכות, מרגלא בפומיה, מה בכך, מעשר בהמה, מכות בכורות, מתנת בריא, מודה בקנס, מורד במלכות, מרה בחבל, מדבר בעדו (ד׳), מה ביניהו, מעניש בראיה, מלוה ברבית, משאת בנימין (ס׳), מסעות בנימין (ס׳).
מב״א מבני אדם, מיתת בני אהרן (מבנ״א), מבקש אמונה, מבנין אב.
מבא״י מברוך אתה יי׳ (בא״י).
מב״ב מסכת בבא בתרא.
מבב״ל משמש בשתי לשונות.
מבב״פ משמש בשני פנים.
מבג״ע מנוחתו בגן עדן.
מבגע״א מנוחתו בגן עדן אמן.
מב״ד משיח בן דוד, מלכות בית דוד, מיתת בית דין, מאכל בן דרוסאי (מאב״ד).
מבה״א מבית האסורים.
מבה״ב מברכין שני וחמשי שני.
מבה״ג מבוא הגמרא = מבוא התלמוד.
מבה״ח מברכין החודש.
מבה״י מודה במקצת הטענה ישבע.
מבה״כ מבית הכנסת, מברכין הכוס.
מבהכ״ס מבית הכסא.
מבהמ״ד מבית המדרש.
מבהמ״ק מבית המקדש.
מבה״פ מבחר הפנינים (ס׳).
מבה״ת מבוא התלמוד.
מב״ו מלך בשר ודם (מבו״ד), מרת בשר ודם, מבשר ואומר, מורא בשר ודם, מתנת בשר ודם (מתב״ו).
מבואחכב״ע מודה בקנס ואחר כך באו עדים.
מבו״מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב״ח מרה בחבל.
מבח״א מעשה בחסיד אחד.
מב״ח ה״ח הי׳ מרה בחבל הן חסר הן יתר.
מב״י משיח בן יוסף (משב״י), מנשה בן

לש״י לשם יתברך (לשי״ת).
לשיב״ם לאו שיש בו מעשה.
לשיה״ם (שיה״ם).
לשיקבה״ו(ש) לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה.
לשי״ש לפני שמש ינון שמו.
לש״כ לשם כריתות.
לש״ל לא שייך למימר. לא שני לן. לשון למודים (ס׳).
לש״מ לשמש מטתו. לשום מתנה.
לשמ״ר לילית שדים מזיקין רוחין.
לש״ר לבן של ראשונים.
לש״ש לשם שמים.
ל״ת לא תעשה. לא תשא. לא תוסיפו. — תוסיף. לא תענה. לא תחסום. לשון תכונה. לא תימא. לא תרצח.
לתבע״ש לא תענה ברעך עד שקר.
לת״ג לא תבשל גדי. לא תסיג גבול. לתנועה גדולה (ד׳).
לתגב״א לא תבשל גדי בחלב אמו.
לתג״ר לא תסיג גבול רעך (ראשונים).
לת״ה לתחיית המתים (לתה״ם). לתרומת הדשן (ס׳) (לתה״ד).
לתה״ד לתרומת הדשן (ס׳).
לת״ו לתוהו ובוהו (לתו״ב).
לתול״ח ולמ״ט לתורה ולחופה ולמעשים טובים.
לת״ח (ת״ח).
לתכ״ת לא תאכל כל תועבה.
לת״ל לשון תורה לחוד.
לת״ל ולמ״ל לשון תורה לחוד ולשון משנה לחוד.
לת״ע לתפלת ערבית (לתפ״ע).
לתפ״מ לתפלת מנחה.
לתפ״נ לתפלת נעילה.
לתפ״ע (לת״ע).
לתפ״ר לא תקיפו פאת ראשכם.
לתפ״ש לא תלין פעולת שכיר.
לת״צ לתענית צבור.
לת״ק לתנועה קטנה (ד׳).
לת״ר לתרבות רעה.
לתש״ב לא תחסום שור בדישו.

מ

מ׳ מסכת (מס׳). מאמר. מנהג. מחזור. משנה. מרדכי. מלכים. מחמת. מרת.
מ״א מאמר א׳. מין אחד. — אחר. מָן אחד. מלכים א׳. משנה א׳. מנהג אשכנז (מנ״א). מדרש אגדה. מנהג אבותינו (מנ״א). מודה אני (ת׳). מים אחרונים. מדה אחרינא. מזה אמרו. מי אמרינן. מדרש איכה. — אחר. מקום אחד. — אחר. מלקות ארבעים. מנחם אב. מנחם אבלים. מעלה ארוכה. מלכות אדום. מגן אבות (ת׳). מעשה אלהינו (ת׳). מסכת אבות (מס״א). משקל אחד. מכתב אלהים (ס׳). משלי אגור (ס׳). מצח אהרן (ס׳). מגדנות אליעזר (ס׳). מצבת אבן (ס׳). משפט אמת (ס׳). משפטי אל (ס׳). מגן אברהם (ס׳) (מג״א). משנת אברהם (ס׳). מטה אשר (ס׳). מעשה אפוד (ס׳). מוסדי ארץ (ס׳). מענה אליהו (ס׳). מאיר איוב (ס׳). מתנה אלהים (ס׳). מתנת אלהים (ס׳). מכתב אליהו (ס׳). מתנה אפרים (ס׳).
מא״א מלתא אגב אורחא. מלכי אומת אדום. מאברהם אבינו. מאיש אחד. מאשת איש. מדרש אלה אזכרה.
מא״א קמ״ל מלתא אגב אורחא. — אורחיה קא משמע לן.
מא״ב מובטח אני בו. — בך. — בכם. מגן אבות בדברו (ת׳).
מאא״ם (מא״ם).
מאב״ד מאכל בן דרוסאי (מב״ד).

לפע״ב לפני עדים כשרים (לע״כ).
לפענ״ד נדלק״מ לפי עניות דעתי נראה דלא קשה מידי.
לפ״פ לפרשת פרה.
לפפש״מ לפי פשוטו של מקרא (לפש״מ).
לפ״ק לפרט קטן (לפרט ק׳).
לפקו״ע (בפקו״ע).
לפ״ר לפום ריהטא.
לפ״ש לפרשת שקלים.
לפר״ת לפירוש רבינו תם.
לפ״ש לפדיון שבוים, לפי שעה.
לפשא״מ (לשא״מ).
לפ״ת לפי תומו.
ל״צ לא צריך, — צריכא.
לצ״ג לצורך גדול.
לצ״ל לא צריך לומר, למה צריך למימר, לא צריכא ליה, למה צריך לומר, למאי צריכא למימרא.
לצ״מ לצורכא מרבנן, לצורך מצוה.
לצ״ע לצורך עצמו.
לצ״פ לצרכי פרנסה.
לצ״ק לא צריך קרא.
ל״ק לא קרי, לא קאמר, — קשיא, — קשה, לישנא קמא, לימא קרא, לא קנה, ליכתב קרא, לא קתני, ליקוטי קדמוניות (ס׳).
לק״א לא קרי אל״ף, לקבר אבות.
לק״ב לקושטא בעלמא.
לק״ה לא קרי הא, לא קרי הכי.
לקה״ת לקריאת התורה.
לק״ט לקבל טומאה, לקח טוב (ס׳) (ל״ט).
לק״י לקבר ישראל, לישועתך קויתי יי׳.
לק״ל לא קיימא לן, לא קשיא לי.
ל״ק ל״ז ול״ז לא קנה לא זה ולא זה.
לק״מ לא קשיא מידי, לא קא מבעיא (קמבעיא).
לקמ״ל לא קמשמע לן, — קמבעיא לן, — ליה.
לק״ס לקנות סעודה, לקנין סודר (לקנ״ס).
לק״פ לקבל פרס.
לק״צ ליקוטי צבי (ס׳).

לק״ק לקהילה קדושה.
לקר״נ לקדוש רבנו נתנאל(?), לקרבן נתנאל.
לק״ש לקבל שכר, לשמוע קול שופר, ליקוטי שושנים (ס׳), לקט שכחה (ס׳).
לקש״ו לקט שכחה ופאה (לש״ו).
ל״ר לשון רבים (ד׳), לחם רב (ס׳).
לר״א ור״ש לר׳ אליעזר ור׳ שמעון (יעב״ץ).
לר״ד לרוחא דמלתא.
לר״ה לראש השנה (לרה״ש), לרשות הרבים (לרה״ר).
לרה״ש לראש השנה.
לרול״ש לוה רשע ולא ישלם.
לר״ז לר׳ זירא.
לר״ז כר״ז לא ראי זה כראי זה.
לר״ח לראש חודש.
לר״ל לריש לקיש.
לר״מ לר׳ מאיר.
לר״ע לר׳ עקיבא.
ל״ש לא שייך, — שכיח, — שכיחא, לא שָנו, — שָנה, לא שנא, לחות שניות, לקט שכחה (ס׳), ליל שמורים (ליי״ש), לבושי שרד (ס׳).
לשא״ה לשבר את האוזן.
לשאב״ל לפי שאין בקיאין לשמה.
לשאב״מ לאו שאין בו מעשה.
לשא״ה ואה״ת לשמוע אל הרנה ואל התפלה.
לשא״מ לפי שאין מקום (לפשא״מ).
לש״ב לשכוי בינה (יעב״ץ).
לשב״ח לשם בן חורין.
לשב״כ אל״ע לאו שבכללות אין לוקין עליו.
לש״ה לשנה הבאה (לשה״ב), לשכת הגזית (לשה״ג), לשום הלואה.
לשה״ב לשנה הבאה בירושלים.
לשה״ג לשכת הגזית.
לשהר״א לא שביק היתרא ואכל איסורא.
לשה״ל לשום הלואה (לש״ה).
לשה״ר לשון הרע (לה״ר, לשהר״ע).
לש״ו לקט שכחה ופאה (לשו״ם, לקש״ו).
לשו״ש לששון ושמחה.
לש״ז לשון של זהורית.

ל״נ זפ״ה לכן נראה זה פירוש הכתוב, — הפסוק.
לנ״ד לב נבון יבקש דעת.
לנ״כ לנשיאת כפים.
לנ״ל לא ניחא ליה, לכן נראה לי.
לנ״ל כפ״ה לכן נראה לי כך פירוש הכתוב.
לנע״ל לשון נופל על לשון.
לנ״ק לביתך נאוה קודש.
ל״ס לידי סכנה (ל״ס).
לס״א לסטרא אחרא.
לסב״מ לספר ביציאת מצרים (לסבי״מ).
לסה״ט לפי סדר הטבע.
לס״ט לסימן טוב.
לס״י להם סתרים ינעם.
לס״ל לא סני ליה, לא סביר ליה.
לס״ת לספר תורה.
ל״ע לשון עבר, — עברי, — עתיד (ד׳), לפי ערכי, — ערך, לא עבר, לא עלינו, — עליכם, להם עוני, להיות עדות (ס׳), לפני עור.
לע׳ לערך.
לע״א לעבודת אלילים, לעם ארץ.
לע״ב לא עלתה בידו, לא עלה בידו.
לע״ד לעניות דעתי (לענ״ד), לפי עניות דעתי (לפענ״ד).
לע״ה לעולם הבא (לעוה״ב), לעם הארץ.
לע״ז לעבודה זרה, לשון עבודה זרה, — עם זר, לבוש עטרת זהב (ס׳).
לע״מ לב עין מחול.
לע״י לעמו ישראל, לעדת ישראל, לעין יעקב.
לעי״כ לערב יום כפור.
לעי״צ לזכר עולם יהי צדיק (לזעי״צ).
לע״כ לפני עדים כשרים (לפע״כ).
לעכו״ם לעובדי כוכבים ומזלות.
לע״ל לעתיד לבא.
לעל״ט לא עלתה לו טבילה.
לע״ל ת״מ לפני עור לא תתן מכשול.
לענ׳ לענין.
לענ״ד לפי עניות (לעניות) דעתי.
לע״ס לערב סוכות.
לע״ע לעת עתה, לעת ערב, לעבד עברי.
לע״פ לערב פסח.
לער״ה לערב ראש השנה.
לע״ש לערב שבת, — שבועות.
לעת״ב לערב תשעה באב.
לעת״ל לעתיד לבא.
ל״פ לא פליגי, לפי פשוטו, — פירושו.
לפ״ג לפרט גדול.
לפ״ד לפי דעת, — דעתי, — דעתו, לפי דרך, — דרכו.
לפד״ה לפי דברי הכל.
לפד״ז לפי דרך זה.
לפ״ה לפרשת החודש (לפה״ח).
לפה״מ לפי המנהג, — המקום.
לפה״ע לפי הענין.
לפה״צ לפי הצורך.
ל״פ ול״י לא פחות ולא יותר.
ל״פ ול״נ לא פגע ולא נגע.
לפ״ז לפי זה, — זמנו, לפני זמנו, — זה, לפירוש זה, לפרשת זכור.
לפז״א לפי זה אמרו, — אמר.
לפ״ז ק״ו לפי זה קל וחומר (יעב״ץ).
לפ״ז (לפ״ז).
לפ״כ לפי כבודו.
לפי׳ לפירוש, לפיכך.
לפ״ל לית פליגי ליה.
לפ״מ לפי מנהג, — מנהגו.
לפמ״א לפי מנהג אשכנז.
לפמאה״ק לפי מנהג ארץ הקדושה.
לפמ״ה לפי מנהג המקום.
לפמחוא״מ לפי מנהג חסידים ואנשי מעשה.
לפמ״ס לפי מנהג ספרד.
לפמ״צ לפי מנהג צרפת.
לפמ״ש לפי מה שכתבתי — שכתב (לפמש״כ), — שאמר, — שאמרתי (לפמש״א).
לפמש״ה לפנים משורת הדין (לפמשה״ד).
לפמש״ל לפי מה שכתבתי למעלה, — לעיל.
לפ״נ לפיקוח נפש.
לפנול״פ לפני ולפנים.
לפ״ע לפי ענין — ענינו, לפני עצמו.
לפע״ד לפי עניות דעתי (לפענ״ד).

לכ"ח לכף חובה.
לכ"י לכנסת ישראל (לכנ"י).
לככ"ע לא כתיב כל עיקר.
לכ"מ לכל מקום, לכאורה משמע.
לכנ"ל לכך נראה לי, לכן נראה לי (לנ"ל).
לכ"ע לכולי עלמא, לכל ענין, לכל עסק.
לכ"ש לא כל שכן, לכבוד שבת.
לכשו"ש לאו כל שעתא ושעתא (מ"נ מתרחש ניסא).
לכש"ק לכבוד שבת קודש.
לכ"ת לימא כתנאי.
ל"ל לית ליה, — לי, — להו, — לן, למה לי, — לן, — להו, — לך, ליכא למימר, לאו למימרא, למסר לך, לשון למודים (ס'), לא לבד.
לל"א לא לימא אינש.
לל"ב לית לן בה.
לל"ה לו לבדו הממשלה.
ללה"ג ללשכת הגזית.
לל"ח לשון לחם המודות(?).
לל"א לא לנצח ישכח אביון.
ללו"ל ללמוד וללמד.
ללכ"ב וללכ"ב ב"א לא לכבודי ולא לכבוד בית אבא.
ללל"ל לית ליה למימר, למה לו לומר.
ללמ"מ ליכא למשמע מניה, ליכא לאקשוי מידי.
ללמ"ד ליכא למאן דאמר.
לל"ק לית ליה קלא.
לל"ר לא ליכתב רחמנא.
ל"מ לשון מקרא, — משנה, לא משמע, — מבעיא, למדין מכאן, לבוש מלכות (ס'), לא משתבש, לא מצטרפי, לשון מזרחית, לא מצאתי, לא מצי, לא מהני, לב מרפא (ס').
למ"א למנהג אשכנז, למען אמתך (ל"א) (ת').
למ"ב למדבר בעדו (ד'), למעשר שני, למעשה בראשית (למע"ב), למען בריתך.
למב"ד למלכות בית דוד.
למב"ו למלך בשר ודם (למבו"ד).
למב"י למספר בני ישראל.
למ"ג למחזור גדול, למספר גדול.
למ"ד למאן דאמר, לית מאן דפליג.
למד"ב למדבר בעדו (ד') (למ"ב).
למד"ה למדינת הים (למ"ה), למדת הדין (למ"ה).
למ"ה למדת הדין (למה"ד), למדינת הים (למד"ה), למאי הלכתא, לאו מלתא היא, לפנים משורת הדין (לפמ"ה), למען השם (למה"ש), למלאכי השרת, לחם מן הארץ.
למה"נ למפרע הוא נובה.
למה"ד למה הדבר דומה, למאי הוא דומה, למדת הדין (למ"ה).
למהמ"ל למאי הלכתא מבעיא ליה.
למה"ש למען השם (למ"ה), למוצאי השבת (למצ"ש), למלאכי השרת.
למו"ב למזל וברכה.
למו"ל למזל ולברכה.
למו"מ (מו"מ).
למול"מ לא מעלה ולא מוריד.
למז"ט למזל טוב.
למז"ע (למ"ע).
למכ"ה למאי כולא האי.
למ"ל לימא מסייע ליה, לא משכחת ליה, לא מהני ליה, לשון משנה לחוד.
למ"מ למדין מכאן (ל"מ), לשון מעדני מלך.
לממהמ"ה קב"ה (ממה"מ הקב"ה).
למנ"מ למאי נפקא מנה.
למ"ס למנהג ספרד, — ספרדים, למוכר ספרים.
למ"ע למזכרת עולם (למז"ע), — עון, למכתב עתי, למצות עשה.
למע"ב למעשה בראשית (למ"ב).
למ"פ למנהג פולין.
למפה"נ (למה"נ).
למ"ק למחזור קטן, למנחה קטנה, למספר קטן, למועד קטן, למנין קטן.
למ"ש למה שכתב, — שכתבתי, למוצאי שבת, למנין שטרות, לפי מה שכתב (לפמ"ש).
למ"ת למתן תורה.
ל"נ לכו נרננה (ת'), לכך נאמר (לכ"נ), לי נראה, לא נהירא, לשון נקבה (לנ"ק) (ד').
לנר"נ לב נשבר ונדכה.

לול״ב ליפלוג וליתני בדידיה. (בדידה).
לולה״ה לברכה ולחיי עולם הבא.
לול״ו לעד ולעולם ועד.
לו״צ ל״ו צדיקים.
לו״ר לאה ורחל.
ל״ז לשון זכר(ד׳). לשון זה.
לז״א לזה אומר. לזאת אמר. — אמרו.
לזא״ה לזכות את הרבים.
לזא״ז לא זו אף זו.
לזאז״ק לא זו אף זו קתני.
לזול״ז לא זה ולא זה.
לז״ע לזכר עולם. לזכרון עולם.
לז״ע י״צ לזכר עולם יהיה צדיק (לעי״צ).
לזת״מ לשון זכרו תורת משה (ס׳)(?).
ל״ח לא חייש. — חששו. — חיישינן. לא חפיץ. לכל חי. למרני חקיך. לחם חמודות (ס׳). לוית חן (ס׳). לב חכם (ס׳). לב חדש (ס׳).
לחה״פ לחם הפנים (ל״ה).
לחו״נ לחרפות ונדופים (לחו).
לחו״ל לחוץ לארץ.
לח״ל לחוץ לארץ (לחו״ל). לב חכם לימינו.
לח״מ לחם משנה (ס׳).
לח״ס לחם סתרים.
לחס״י לחם סתרים ינעם.
לח״ע לחיי עולם.
לחע״ה לחיי עולם הבא (לחעה״ב).
לח״ר לא חששו רבנן.
לח״ש לחם שמים (ס׳). לפום חריפתא שבשתא (לפח״ש).
ל״ט לקח טוב (ס׳). לוח טעיות. לב טוב (ס׳).
לטה״כ לטובת הכלל.
לטה״ק לטובת הקהילה.
לט״ל עכ״ה לשון ט״ל. עד כאן הגה״ה (?).
לט״מ ל״ט מלאכות.
ל״י לשון יחיד. לישנא יתירא. לא יצא. לא ירצה. ל׳ יום. לשון יונית. לא ידעתי.
ל״יא לעולם יירשו ארץ. לברכה יהיה אמן. ליש אומרים.
ליא״צ ליאהר צייט (יא״צ).
ל״יב לא יבא בקהל.
לידול״ד לית דין ולית דיין.

ליה(צ) לך יי׳ הצדקה.
ליה״מ לימות המשיח (לימה״מ).
ליה״מ ולחעה״ב לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
ליה״ש ליום השבת.
ליו״ח ליודעי חן (ל״יח).
ליו״כ (ליוה״כ ל״יכ).
ליול״י לא יזכרו ולא יפקדו.
ל״יח לצאת ידי חובתו.
ל״יכ ליום כפור (לי״כ). לימא כתנאי.
ליל״מ לא יצלח לכל מלאכה.
ליל״ש לישרי לב שמחה.
ל״ימ ליציאת מצרים (ליצ״מ).
לימ״נ לב יודע מרת נפשו.
ל״ינ לידי נסיון.
לינ״ל לא יירא נכון לבו.
ל״יס לידי סכנה. — ספקא.
ל״יק לימא קרא. ליכתב קרא.
ליק״ז ליקוטי זוהר.
ליק״י לישועתך קויתי יי׳.
ל״יש ליום טוב שני (ליט״ב). לצאת ידי שמים.
לישכ״ש ליום שכולו שבת.
לישש״ג ליום טוב שני של גליות (יוטש״ג).
ל״ית לא יתכן. לישרים תהלה (ס׳).
ל״כ לכן כתב. לא כתיב. לפי כבודו. לא כן.
לכ״א לכן אמר. לכל אחד. לכך אמרו.
לכא׳ לכאורה.
לכאו״א לכל אחד ואחד.
לכא״מ לכאורה משמע.
לכ״ב לנצח כבודו ברוך. לעולם כבודו בתחתוניות(?).
לכ״ג לכהן גדול.
לכגע״א לכהן גדול עם ארץ (לכגעה״א).
לכ״ה לכל העולם. — העמים. לא כך היה.
לכה״ד לכהן הדיוט.
לכה״פ לכל הפנים. — הפחות.
לכה״ק לכל הקרבנות. לכתבי הקדש.
לכו״ע (לכ״ע).
לכ״ז לכף זכות.

לב״ר לב׳ רשויות.
לב״ש לבית שמאי.
לב״ת לאו בזכותא תליא.
לב״ת ולב״ס לא בתחלה ולא בסוף.
לבת״יש לבתר תריסר ירחי שתא.
ל״ג לשון גמרא, לאו גונא, לא גרסינן, לא גורו, לית גירסא, להך גיסא, לא גזרינן.
לג״א לשלשה אבות.
לג״ב ל״ג בעומר.
לג״ח לגמול חסד, לגמילות חסדים, לא גזרו חכמים, לג׳ חדשים.
לג״ע לגן עדן, לג׳ עולמות.
לג״פ לג׳ פסוקים, — פרקים, — פנים.
לג״ר לג׳ ראשונות.
ל״ד לאו דוקא, לפי דעת — דעתי, למבין די, לפי דרכו (לפ״ד). לפי דרך, לא דק, לא די, לא דַיֶּךָ, לכה דודי, לית דכוותיה, לא דמי.
לד׳ לדעת, לדוגמא, לדעתי, לדברי.
לד״א לדעת אחרים, לדבר אחר, לדעת אונקלוס, לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
לדא״ע לדעת אבן עזרא.
לד״ב לדוגמא בעלמא.
לדבה״א לדברי בעל הגהות אשרי.
לד״ד לדור דורים, לדורי דורות (לדו״ד).
לד״ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי האומר (לדה״א).
לד״ח לדברי חכמים.
לדחז״ל לדברי חכמינו ז״ל.
לדט״ז לדברי טורי זהב.
לד״י לדעת יונתן.
לד״כ לארבע כוסות.
לדכ״ה לא דק כולי האי.
לד״מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
לדמ״א לדברי מגן אברהם.
ל״ד מ״ט לא דק מכמה טעמים.
לד״נ לדברי נביאים, לדיני נפשות.
לד״ס לדברי סופרים.
לד״ע לדברי עצמו.
לדע׳ (לד׳) לדעת.
לד״ק לדעת קצת, לדעת קמחי.
לדק״מ לדעת קצת מפרשים, לפי דעת —.
ל״ה למען השם (למה״ש), למען הרחמים (למה״ר), לימא הכי, לוח השנה, לפני התיבה, לשון הוה (ד׳), לשנה הבאה (לש״ה), לחם הפנים (לחה״פ).
לה״א לבן הארמי (לוא״ר), ליהודים היתה אורה (ליה״א).
לה״ב לשנה הבאה בירושלים (לשהב״י), למוד הוא בכך.
להב׳ להבדיל.
לה״ג לשכת הגזית (לשה״ג).
לה״ד למה הדבר דומה (למה״ד), לא הוה דוכתא.
להד״ם לא היו דברים מעולם.
לה״ה לא הוא הדין, לא הוה היקש, להר הבית.
לההז״ ז להר הזיתים.
להו״ל להוציא לאור.
להול״נ לא היה ולא נברא.
לה״ז כה״ז לא הרי זה כהרי זה.
לה״ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?), לקוי החמה.
להחה״מ להט החרב המתהפכת (לחהמ״ת).
לה״ט לוח הטעיות (הטעות).
לה״ל לקוי הלבנה.
להל״ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
להמה״ע (המה״ע).
לה״נ להקת הנביאים (ס׳).
לה״ס לבנת הספיר (ס׳).
לה״פ לולב הפסול.
לה״צ לפי הצורך (לפה״צ).
לה״ק לשון הקודש, להכי קתני.
להקב״ה הקב״ה).
לה״ר להושענא רבא, ליל הושענא רבא, לשון הרע (לשה״ר).
להשלו״ל להשמיד להרוג ולאבד.
לו׳ לומר.
לו״א לוח ארז (ס׳), לוח ארש (ס׳) (ל״א).
לוה״פ לוח הפעלים (ד׳).
לוח״ח לילית וחברתה חוצה.
לו״ל לפני ולפנים.

ל

ל׳ לית, לשון, לישנא, ליכא, שלושים.
ל״א לשון אחר, לישנא אחרינא, לשון ארמי, לשון אשכנז, לב אבות, ליל א׳, לא אמר, — אמרו, — אמרינן, — אמרין, לוח ארש, — ארז (ס׳) (לו״א), לקט אמרים (ס׳), למען אמתך (ת׳) (למ״א), לאו אורחא, לב אריה (ס׳).
לא״א לאדוני אבי, לאו אורח ארעא, לא אמרו אלא.
לאא״מ לאדוני אבי מורי.
לא״נ לאו אורח נברא, לאו נברא (ל״נ), לאידך ניסא.
לא״ד לאותו דבר (לאו״ד).
לא״ה לאותו האיש (לאו״ה).
לא״ה וא״ה לשמוע אל הרנה ואל התפלה (ת׳).
לא״ו לשם איום ונורא, לשמו אדר ומלוכה, לו אדר וגדולה, לראות אדם וחי (?).
לאו״א לאביו ואמו.
לאו״ד לאותו דבר.
לאול״מ לאות ולמופת.
לאו״פ לארחא ופרחא, לארחי ופרחי.
לא״ז לאחר זמן (לאח״ז).
לאחמ״כ לאחר מכאן (לאח״כ).
לאח״מ לאחר מיתה (לא״מ).
לא״י לאורך ימים, לארץ ישראל, לא אלמן ישראל, לבוש אור יקרות (ס׳), להנחיל אוהבי יש.
לאי״ו לאורך ימים ושנים (לאיר״ש).
לאי״ש מר״ם ר״ע כיש״ו יתע״ם: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילו ולו יקהת עמים.
לא״ל לא אמר ליה, לאו אורחא למידק, לאלתר לחיים, לא איכפת ליה, — לן, — להו.
לא״מ לאחר מיתה, — מותו, לאחר מכאן.
לאמל״ל לא אמרינן מה לו לשקר (מל״ל).
לאמ״מ לאחר מתן מעות.
לאמ״ת לאחר מתן תורה.
לא״ע ודאל״ת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה.

ל״ב לא בטל.
לב״א לבני אדם (לבנ״א).
לב״ב לבני ביתו (לבנ״ב).
לבב״ת לבר בלי תבן.
לב״ד לבית דין.
לב״ה לבית הלל.
לבה״כ לבית הכנסת (לביה״כ).
לבהכ״ם לבית הכסא.
לבהמ״ד לבית המדרש (לביה״מ).
לבהמ״ק לבית המקדש (לביהמ״ק).
לבה״ק לבית הקברות (לביה״ק).
לבה״ש לבעל השטר (לבעה״ש).
לב״ו לבשר ודם (לבו״ד).
לב״ח (ב״ח).
לב״י לבני ישראל (לבנ״י).
לב״כ וב״מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות (בכוב״מ).
לב״מ לבוש מלכות (ס׳), ל״ב מדות.
לבמדרי״ה ל״ב מדות דר׳ יוסי הגלילי.
לב״נ לבן נח, לבר נש, ל״ב נתיבות.
לבנ״א לבני אדם.
לבנ״י לבני ישראל.
לב״ס לישב בסוכה.
לבסה״ז לבעל ספר הזוהר.
לב״ע לבריאת עולם, לבורא עליון, לבית עולמו, לבית עולם.
לבע״ד לבעל דין (לב״ד).
לבעה״ש (לבה״ש).
לבע״ח לבעל חוב, לבעל חובו, לבעלי חיים. (לב״ח).
לבע״ק לבעל קורא, לבעל קרי (לב״ק).
לב״צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.
לב״צ וי׳ לראות בנחמת ציון וירושלים.
לב״ק לבעל קורא (לבע״ק), לבעל קרי, לבוא בקהל.
לבקה״ק (לבק״ק) לבית קדשי הקדשים (— קדשים).
ל״ב קמ״י כ״שיד״י״ם׳ (בא״ת ב״ש).

כר"א כר' אליעזר.
כר"ג כרבן גמליאל, כריש גלותא.
כר"י כן רשיי ישן, כר' יהודה, — יוסי, — יצחק, — וכו'.
כר"ל כריש לקיש.
כרמ"ל כר מלא, כרם אל.
כרע"ם (רע"ם).
כרפ"ם כבוד רום פאר מעלתו.
כרפ"ת כבוד רום פאר תפארתו.
(כרשב"ל: כר' שמעון בן לקיש).
כ"ש כל שכן, כל שהוא, כל שעה, כבוד שמו, כבוד שבת, כיבוד שבת, כל שעתא, כלי שני, כך שמעתי, כולה שלי, כלי שרת, כדי שחיטה, כבבי שֶבת, כלי שטף, כבוד שם.
כש' כשם.
כש"א כשאמר, כשם שאמר, כמו שאמר (כמ"ש).
כש"א כסא של אליהו.
כשא"א כל שכן אי אמרינן, כשאי אפשר, כשם שאי אפשר.
כשא"ה כסא של אליהו הנביא.
כשא"מ כלל שאחריו מעשה.
כשא"ע רש"מ כשאין עושין רצונו של מקום.
כש"ב כסף שטר ביאה, כוס של ברכה.
כ"ש בבת"ח כל שישנו בבל תאכל חמץ.
כשב"ד כשבעל דין (בע"ד).
כ"ש בהמ"ז כוס של ברכת המזון.
כשב"י כשבני ישראל (ערש"ם עושין רצונו של מקום).
כש"ד כל שדרכו, כללו של דבר.
כש"ה כמו שהתבאר, כשולי הקדירה (כשוה"ק).
כשה"ב כוס של הבדלה.
כש"ה מל"ה כשגגה היוצא מלפני השליט.
כשו"ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, — שעתא ושעתא, — שתא ושתא.
כש"ז (כשע"ז).

כש"ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.
כשח"ל כשחל להיות.
כש"ט כתר שם טוב.
כש"ר כשיעור.
כשי"א הג"ל כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו.
כשלד אכשורה כיון שנפל ליד דיין אין מוציאין אותו מידו.
כשליה כתב שאי ליראה יכרית (ס').
כשנר"ל כיון שניתן רשות למשחית (כשרל"ם).
כשנ"ע כשהוא נקשר עם (ר').
כשע"ז כיון שעבר זמנו.
כשפי' כשפירש, כשפירשה.
כש"ק כוס של קידוש.
כש"ש כשם שאמר (כשש"א) כמו שכתבתי שם.
כש"ש איחו"ם כיון שהגיד שוב אין חוזר ומגיד.
כש"ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה, כבוד שם תפארתו.
כ"ת כתר תורה, כבוד תפארתו, כי תומא, כי תצא, כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין, כליל תכלת (ס') כוס תרעלה.
כת"א כן תרגם אונקלוס.
כתה"ק כתבי הקודש.
כתו"ק כתובה וקדושין.
כת"ח כל תלמיד חכם, כתר חכמה, כתקון חכמים.
כתחז"ל כתקון חכמינו ז"ל.
כתי"ח (תי"ח, תש"ע).
כת"כ כלי תוך כלי.
כ"ת כ"כ וכ"מ כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות.
כתק"ח כתקון חכמים (כת"ח).
כתק"ר כתקון ראשונים.
כתקרז"ל כתקון רבותינו זכרונם לברכה.
כתרג' כתרגומו (כתר').
כתש' כתשובת.

כמש״ד כמו שדרשו, — שדרש.
כמש״ה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.
כמשח״ה כל מקום שיש חלול השם.
כמשחז״ל כמו שאמרו חכמינו ז״ל.
כמש״ב כמשמעו של כתוב.
כמש״ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן, — להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לך.
כמש״ל בס״ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא דשמיא.
כמש״ל בעז״ה (בע״ה) כמו שאכתוב לקמן בעזרת השם.
כמש״מ כל מקום שאתה מוצא (כמשא״מ).
כמשנ״ל כמו שנוהגין לעשות, כמו שנאמר (שנתבאר) לעיל.
כמש״ע ק״ר כל מה שקנה עבד קנה רבו.
כמש״פ כמו שפירש, — שפרשתי.
כמש״ק כמו שקדם.
כמשרז״ל כמו שאמרו רבותנו ז״ל.
כמ״ת כבוד מעלת תורתו, — תפארתו.
כמת״י כמתנת ידו.
כ״נ כל נדרי (ת׳), כן נקרא, כך נאמר, כנור נעים (ס׳), כסף נבחר (ס׳).
כנ״א כנוסחא אחרינא, כנוסח אשכנז.
כנ״ה כינוי השם (ד׳).
כנה׳ כנהוג.
כנה״ג כנסת הגדולה.
כנו״ח כלה נאה וחסודה.
כנז״ש כנזכר שם.
כנ״י כנסת ישראל (כ״י), כנסת יחזקאל (ס׳).
כנ״כ כל נושאי כליו.
כנ״ל כן נראה לי, כנזכר למעלה, — לעיל, כבר נתבאר לעיל.
כנלע״ד כן נראה (לעניות) לפי עניות דעתי.
כס׳ כסדרה (ל׳).
כ״ם כי סליק, כ׳ סיון.
כס״נ כל ספק נפשות.
כס״נ ד״ש כל ספק נפשות דוחה שבת.
כס״פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.
כסתו״מ כותבי ספרים תפילין ומזוזות.

כ״ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כח עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון, — עילאי, כבוד ענין(?), כל עונותיו, כהונת עולם (ס׳).
כע׳ כעתירת, כערך.
כע״א כעובדי אלילים.
כעא״א כעובי אצבע אגודל.
כע״ה כענין הנזכר (כעה״נ).
כע״ה יא״ה כי עוף השמים יוליך את הקול.
כע״ל כל עורב למינו.
כעל״פ כולי עלמא לא פליגי.
כעמ״ח ובאנ״א כי עמך מקור חיים ובאורך נראה אור.
כעע״א כאלו עובד עבודת אלילים.
כעע״ז כאלו עובד עבודה זרה.
כעשב״ע כל עבירות שבעולם.
כע״ת כל עצמותי תאמרנה.
כ״פ כך פירש, — פירושו, כך פסק, כן פוסקין, כל פנים, כי פליגי, כלי פז (ס׳).
כפ״א כך פסקו אחרונים.
כפבה״ג ש״ע כך פוסקין בהגהות שלחן ערוך (יעב״ץ).
כפ״ה כפי הרוב (כפה״ר).
כפו״פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס׳).
כפמה״מ כפי מנהג המקום.
כפרע״ב כך פירש ר׳ עובדיה ברטנורא.
כפש״א כפתחו של אולם.
כפש״ה כפתחו של היכל.
כ״ץ כהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, כן צריך.
כצה״ב כצאת השמש בגבורתו (כצהש״ב).
כצ״ל כן צריך להיות, — לומר, — לכתוב, — לבאר, — לפרש, — לתרץ.
כ״ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כדי קליפה, כתובת קעקע.
כק״א כי קאמרינן.
כק״ה כקליפת השום (כק(ל)ה״ש).
כקה״נ כקנין הגוף.
כקי״ס כקריעת ים סוף (כקרי״ס).
כקש״ת כבוד קדושת שם תפארתו, — תורתו.
כ״ר כנף רננים (ס׳).

כר״א כר׳ אליעזר.
כר״ג כרבן גמליאל. כריש גלותא.
כר״י כן רש״י ישן, כר׳ יהודה, — יוסי, — יצחק, — וכו׳.
כר״ל כריש לקיש.
כרמ״ל כר מלא, כרם אל.
כרע״ם (רע״ם).
כרפ״מ כבוד רום פאר מעלתו.
כרפ״ת כבוד רום פאר תפארתו.
(כרשב״ל: כר׳ שמעון בן לקיש).
כ״ש כל שכן, כל שהוא, כל שעה, כבוד שמו, כבוד שבת, כיבוד שבת, כל שעתא, כלי שני, כך שמעתי, כולה שלי, כלי שרת, כדי שחיטה, כבבי שֶׁבת, כלי שטף, כבוד שם.
כש׳ כשם.
כש״א כשאמר, כשם שאמר, כמו שאמר (כמ״ש).
כש״א כסא של אליהו.
כשא״א כל שכן אי אמרינן, כשאי אפשר, כשם שאי אפשר.
כשא״ה כסא של אליהו הנביא.
כשא״מ כלל שאחריו מעשה.
כשא״ע רש״מ כשאין עושין רצונו של מקום.
כש״ב כסף שטר ביאה, כוס של ברכה.
כ״ש בבת״ח כל שישנו בבל תאכל חמץ.
כשב״ד כשבעל דין (בע״ד).
כ״ש בהמ״ז כוס של ברכת המזון.
כשב״י כשבני ישראל (ערש״מ עושין רצונו של מקום).
כש״ד כל שדרכו, כללו של דבר.
כש״ה כמו שהתבאר, כשולי הקדירה (כשוה״ק).
כשה״ב כוס של הבדלה.
כש״ה מל״ה כשגגה היוצא מלפני השליט.
כשו״ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, — שעתא ושעתא, — שתא ושתא.
כש״ז (כשע״ז).

כש״ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.
כשח״ל כשחל להיות.
כש״ט כתר שם טוב.
כשי׳ כשיעור.
כשי״א הג״ל כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו.
כשל״ד אמא״מ כיון שנפל ליד דיין אין מוציאין אותו מידו.
כשל״ה כתב שני לחות הברית (ס׳).
כשנר״ל כיון שניתן רשות למשחית (כשרל״מ).
כשנ״ע כשהוא נקשר עם (ד׳).
כשע״ז כיון שעבר זמנו.
כשפ׳ כשפירש, כשפרשתי.
כש״ק כוס של קידוש.
כש״ש כשם שאמר (כשש״א), כמו שכתבתי שם.
כש״ש איחר״מ כיון שהגיד שוב אין חוזר ומגיד.
כש״ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה, כבוד שם תפארתו.
כ״ת כתר תורה, כבוד תפארתו, כי תימא, כי תצא, כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין, כליל תכלת (ס׳) כוס תרעלה.
כת״א כן תרגם אונקלוס.
כתה״ק כתבי הקודש.
כתו״ק כתובה וקדושין.
כת״ח כל תלמיד חכם, כתר חכמה, כתקון חכמים.
כתחז״ל כתקון חכמינו ז״ל.
כתי״ח (תי״ח, תש״ע).
כת״כ כלי תוך כלי.
כ״ת כ״כ וכ״מ כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות.
כתק״ח כתקון חכמים (כת״ח).
כתק״ר כתקון ראשונים.
כתקרז״ל כתקון רבותינו זכרונם לברכה.
כתרג׳ כתרגומו (כתר׳).
כתש׳ כתשובת.

כמש"ד כמו שדרשו, — שדרש.

כמש"ה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.

כמשח"ה כל מקום שיש חלול השם.

כמשחז"ל כמו שאמרו חכמינו ז"ל.

כמש"כ כמשמעו של כתוב.

כמש"ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן, — להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לך.

כמש"ל בס"ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא דשמיא.

כמש"ל בעז"ה (בע"ה) כמו שאכתוב לקמן בעזרת השם.

כמש"מ כל מקום שאתה מוצא (כמשא"מ).

כמשנ"ל כמו שנוהגין לעשות, כמו שנאמר (שנתבאר) לעיל.

כמש"ע ק"ר כל מה שקנה עבד קנה רבו.

כמש"פ כמו שפירש, — שפרשתי.

כמש"ק כמו שקדם.

כמשרז"ל כמו שאמרו רבותנו ז"ל.

כמ"ת כבוד מעלת תורתו, — תפארתו.

כמת"י כמתנת ידו.

כ"נ כל נדרי (ת'), כן נקרא, כך נאמר, כנור נעים (ס'), כסף נבחר (ס').

כנ"א כנוסחא אחרינא, כנוסח אשכנז.

כנ"ה כינוי השם (ד').

כנה' כנהוג.

כנה"ג כנסת הגדולה.

כנו"ח כלה נאה וחסודה.

כנז"ש כנזכר שם.

כנ"י כנסת ישראל (כ"י), כנסת יחזקאל (ס').

כנ"כ כל נושאי כליו.

כנ"ל כן נראה לי, כנזכר למעלה, — לעיל, כבר נתבאר לעיל.

כנלע"ד כן נראה (לעניות) לפי עניות דעתי.

כס' כסדרה (ל').

כ"ס כי סליק, כ' סיון.

כס"נ כל ספק נפשות.

כס"נ ד"ש כל ספק נפשות דוחה שבת.

כס"פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.

כסתו"מ כותבי ספרים תפילין ומזוזות.

כ"ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כח עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון, — עילאי, כבוד ענין(?), כל עונותיו, כהונת עולם (ס').

כע' כעתירת, כערך.

כע"א כעובדי אלילים.

כעא"א כעובי אצבע אגודל.

כע"ה כענין הנזכר (כעה"נ).

כע"ה יא"ה כי עוף השמים יוליך את הקול.

כע"ל כל עורב למינו.

כעל"פ כולי עלמא לא פליגי.

כעמ"ח ובאנ"א כי עמך מקור חיים ובאורך נראה אור.

כעע"א כאלו עובד עבודת אלילים.

כעע"ז כאלו עובד עבודה זרה.

כעשב"ע כל עבירות שבעולם.

כע"ת כל עצמותי תאמרנה.

כ"פ כך פירש, — פירושו, כך פסק, כן פוסקין, כל פנים, כי פליגי, כלי פז (ס').

כפ"א כך פסקו אחרונים.

כפבה"ג ש"ע כך פוסקין בהגהות שלחן ערוך (יעב"ץ).

כפ"ה כפי הרוב (כפה"ר).

כפו"פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס').

כפמה"מ כפי מנהג המקום.

כפרע"ב כך פירש ר' עובדיה ברטנורא.

כפש"א כפתחו של אולם.

כפש"ה כפתחו של היכל.

כ"ץ כהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, כן צריך.

כצה"ב כצאת השמש בגבורתו (כצהש"ב).

כצ"ל כן צריך להיות, — לומר, — לכתוב, — לבאר, — לפרש, — לתרץ.

כ"ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כדי קליפה, כתובת קעקע.

כק"א כי קאמרינן.

כק"ה כקליפת השום (כק(ל)ה"ש).

כקה"ג כקנין הגוף.

כקי"ס כקריעת ים סוף (כקרי"ס).

כקש"ת כבוד קדושת שם תפארתו, — תורתו.

כ"ר כנף רננים (ס').

כייל״ח לעוה״ב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.
כיי״ע כיד יי׳ עלי.
כיכוטו״ב כיום כפור וחמשה עשר באב.
כי״ע כימי עולם.
כיעוכש״ק כימי עולם וכשנים קדמוניות.
כיעזב״ז כל ישראל ערבים זה בזה.
כי״ר כן יהי רצון.
כ״כ כל כך, כל כדנן, כן כתב, כמו כן, כך כתבתי, כבר כתבתי, כל כתבי, כלי כסף, כתוב כאן, כלאי כרם (כה״כ), כופרא כפרה, (כופרא ממונא), כתר כהונה, כתב כן.
ככגעה״א (כגעה״א).
ככה״ג ככהן הגדול.
ככ״ח ככלי חרס.
ככה״ע ככל העולם.
ככו״ז שב״ע כל כסף וזהב שבעולם.
ככ״ל כבר כתבתי למעלה.
ככ״ע ככולי עלמא.
כ״ל כל לשון, — לשנא, — לילה, ככבי לכת.
כלא״י כלאחר יד (כלאח״י).
כלב״א כלשון בני אדם.
כל״ה כדי לאכול הימנו.
כלה״ק כלי הקודש.
כלו׳ כלומר, כלום.
כלו״ל כל לילה ולילה.
כל״ז (כ״ז).
כל״ח כי לעולם חסדו, כתב לחם חמודות.
כל״י כהן לוי ישראל, כסאו — כתרו לעד יתרומם, כלי יקר (ס׳), כבודו לישראל יכונה.
כלל״י כי לעולם לא ימוט.
כל״מ כלפי מעלה, כלי מתכות (כ״מ).
כל״מ עה״פ כלל מוסיף על הפרט.
כל״ע כלי עץ, — עור.
כלע״ז כומר לעבודה זרה.
כלשא״ה כדי לשבר את האוזן.
כל״ש צמח״נ (שצמחנכ״ל).
כלשה״ת כלפי שאמרה התורה.
כ״מ כבוד מנוחתו, כל מקום, כן מצאתי, כן משפט, כבוד מעלתו, כסף משנה (ס׳), כתר מלכות, כל מי, כל מה, כלפי מעלה (כל״מ), כלי מתכות (כל״מ), כופרא ממונא (כופרא כפרה), כסף מזוקק (ס׳), כן משמע — מוכח.
כמ״א כמנן אברהם, כמנהג אשכנז.
כמאב״ד כמאכל בן דרוסאי.
כמא״ה כבוד מעלת אדוני הרב.
כמבב״ש כן משמע בבאר שבע.
כמב״ה כבוד מנוחתו בעולם הבא.
כמבת״י כן מצאתי בתוספות ישנים.
כמ״ד כמאן דאמר.
כמד״א כמה דאת אמר.
כמדע״ר ל״ע כל מה דעביד רחמנא לטב עביד.
כמהה״ר כבוד מעלת הקודש הרב רבי.
כמהפ״ס כמהפכת סדום (וע׳ ועמורה).
כמהר״ר כבוד מעלת הרב רבי.
כמה״ש כמלאכי השרת.
כמוהר״ר כבוד מורנו ורבנו הרב רבי.
כמו״ר כבוד מורנו הרב.
כמ״ז כמר זוטרא.
כמז״ל כמאמרם זכרונם לברכה.
כמילש״(ש) כל מעשיך יהיו לשם שמים.
כמ״ל כל משאלות לבך.
כמלפ״מ כל מקום לפי מנהגו.
כמ״מ כהן משוח מלחמה, כתב מטה משה (ס׳).
כמ״נ כמלא נימא.
כמ״ס כמנהג ספרד.
כמ״פ כמנהג פולין, כמה פעמים (כ״פ).
כמפב״פ כמר פלוני בן פלוני (פב״פ).
כמ״צ כמנהג צרפת.
כמ״ר כל מום רע, כבוד מעלת רבי.
כמ״ש כמו שנאמר, — שכתוב, — שכתב, — שאמר, — שאמרו, כל מקום שכתב, — שאמר, — שכתוב, — שנאמר, כפי מה שאמר, כל מה שאפשר.
כמש׳ כמשמעו.
כמש״א כל מה שאפשר (כמ״ש).
כמ״ש בסה״ז כמו שמצאנו (שכתוב) בספר הזוהר (יעב״ץ).
כמ״ש בש״צ כמו שהוא בשערי ציון (יעב״ץ).
כמשב״מ כמו שהוא בכמה מקומות.

כה״ז כל הקודם זכה.
כה״ח כרכין המוקפין חומה (מיב״נ מימות יהושע בן נון).
כה״כ כסא הכבוד (כ״ה). כלאי הכרם (כלה״כ). כל התורה כולה.
כה״ל כהאי לשנא. כל הלילה. כל הראוי לבילה (כהל״ב).
כהל״ע כהא לחמא עניא.
כה״מ כבוד ײ ממקומו(?).
כהמ״ג כל המוסיף גורע.
כה״נ כל הנביאים. כן הנוסחה (כ״ה). כן הדעת נותנת. כן היא נוסחת. כל הנצרך.
כה״ס כן הסכים.
כה״ע כן העיקר. — הענין. כל העולם. כהרף עין. כבוד העמים(?). כח היתרא עדיף (כדה״ע). כוס חמישי עליו(?). כהונת עולם (ס׳) (כ״ע).
כהע״כ כל העולם כולו.
כה״פ כל הפוסקים. כת הפרושים.
כה״צ כל הצריך. כת הצדוקים.
כהצ״ל כלל הצריך לפרט.
כה״ק כל התחלות קשות. כתבי הקודש (כתה״ק). כף הקלע. כד הקמח (ס׳).
כהק״ז כל הקודם זכה.
כה״ר כסא הרחמים.
כהר״ר כבוד הרב רבי.
כה״ש כבוד השם.
כה״ת כבוד התורה. כתר הראש תפילין. כל הברואים תציל(?). כל התורה.
כהתי״ה כל הנשמה תהלל יה הללויה.
כו׳ כולי. כולהון.
כו״ד כורת דבורים.
כוד״ה כפל וד׳ ה׳.
כו״ז כולו זכאי.
כוזו במוכסז כוזו יהוה אלהינו יהוה (בחילוף אותיות).
כוזמ״מ כסף וזהב מטהר ממזרים.
כו״ח כולו חייב.
כוח״ט כתיבה וחתימה טובה.
כו״כ כך וכך. כמה וכמה. כאן וכאן.
כו״מ ככבים ומזלות (כומ״ז). כרעים ומשתחוים.
כומ״ז כאן מקום זמה (שבת כ״ד).
כו״נ כיחה וניעה (כיחו וניעו).
כו״ע כרת ועריריי.
כו״פ כלל ופרט. כרתי ופליתי (ס׳). כפתור ופרח (ס׳).
כופו״כ כלל ופרט וכלל.
כו״ק כל ויעודין קדושים(?). כבודו ואמונתו קדוש. כתבין ולא קריין.
כ״ז כלי זהב. — זכוכית. — זין. כל זמן. כל זה. כלי זמר. כף זכות. כולו זכאי. כלאי זרעים.
כז׳ כזית.
כזשיער״ק כל זמן שישראל עושין רצון קונם.
כזשלע״ז כל זמן שלא עבר עליו זמנו.
כ״ח כל חמירא. כלי חרס. כולו חייב. כרם חמד (ס׳). כף חובה. כה חפץ. כלי חמדה. כדי חלוקה.
כח׳ כחפץ.
כח״ב כתר חכמה בינה (ק׳).
כחה״ש כחוט השערה (כחוה״ש).
כחו״ח כל חד וחד.
כח״י כבוד חכמים ינחלו.
כחקה״ג כחוקות הגוים (כחה״ג).
כ״ט כי טוב. כפוי — כפויי טובה.
כט״ד כטופסא דשטרי. כטרפא דאסא.
כט״ה כטופס השטר (כטה״ש).
כטו״ט כל טיפה וטיפה.
כ״י כתב יד. — ידי. כתבי יד. כנפי יונה (ס׳). כנסת ישראל (כנ״י). כלי יקר (ס׳). כליל יופי (ס׳). כוס ישועות. כוכבי יצחק (ס׳).
כי״א כל ישראל אחים. — אחיהם. — אחינו. כיש אומרים.
כי״ב כיוצא בו. כמותו ירבו בישראל.
כיבב״א כיוצא בו במקום אחר.
כיב״נ כיהושע בן נון.
כיד״ה כתיבת ידך הנקייה.
כיה״ג כי האי גוונא (כה״ג).
כי״ח כל ישראל חברים (חכ״י).
כי״ט כיבוד יום טוב.
כי״י כתב יד ישן.
כייה״ע כיד ד׳ הטובה עליו.

כבי״ כבית יוסף (ס׳), כוס ביד ייי (ס׳).
כבי׳ כביכול.
כב״ב כלי בתוך כלי.
כב״מ כבודו במקומו מונח.
כבנ״א כבני אדם.
כבס״ח כתבנו בספר חיים (כבס״הח).
כבסח״ט כתבנו בספר חיים טובים.
כב״ע כופר בעיקר (כוב״ע), כבבת עינו.
כב״ש כבית שמאי, כסף ביאה שטר, כבנין שלמה.
כב״ת כתוב בתורה.
כ״ג כהן גדול, כלל גדול, כח נברא, כהאי גוונא (כה״ג), כך גרסינן.
כג׳ כגון, כגוונא.
כג״ד כן גזר דינו, כגוונא דא.
כגה״ח כגרגר החרדל.
כגמב״ע כגלוי מלתא בעלמא.
כגעה״א כהן גדול עם הארץ (כגע״א).
כ״ד כדי דבור, כל דבר, כה דברי, כמא דתימר, כמא דאיתמר, כך דרשו, כל דהו, כסא דין, כמא דוכתא, כל דוכתא.
כד״א כמא דאת אמר, כמא דאמר, — דאיתמר (כ״ד). כה דברי אביך, — אמך, כד׳ אמות.
כדא׳ כדאמרינן, כדאיתמר.
כדא״ג כל דאלים גבר.
כדא״פ כדי אכילת פרס (כא״פ).
כדארז״ל כדאמרו רבותנו ז״ל.
כד״ב כה דברי בנך, — בתך.
כדב״א כדרך בני אדם.
כדב״ו כדרך בשר ודם.
כדבל״ק כדבעינן למימר לקמן.
כדב״ש כדבית שמאי.
כד״ד כדי דבור (כ״ד).
כד״ה כדברי האומר, כדבר האמור, כסא דהרסנא (ס׳) (כדה״ר).
כדה״ע כחא דהיתרא עדיף.
כדהע״ט כחא דהיתרא עדיף טפי.
כד״ו כדת ודין (כדו״ד).
כד״ח כדי חייו.
כד״מ כלל דיני מוקצה.

כדמ״ו כדת משה וישראל.
כדמט״ל כדמפרש טעמא לקמן.
כדמ״כ כד׳ מתנות כהונה.
כדמפ״ו כדמפרש ואזיל.
כד״נ כן דעתי נותנת.
כדנ״ל כדנפקא לן.
כד״ס כדברי סופרים.
כדס״ד כדסלקא דעתא.
כד״ע כה דברי עבדך.
כד״ע ה״ש כה דברי עבדך הדורש שלומך.
כדע״ע כיון דעל על.
כדפ״ה כדפירש הכא.
כדפי׳ כדפידש.
כדפרש״י כדפירש רש״י.
כדקי״ל כדקיימא לן.
כד״ר כדי רביעית.
כדרל״ט כל דעביד רחמנא לטב (עביד).
כד״ש כדרך שאמרו, כדי שחיטה, ככבא דשביט (ס׳), כל דבר שורש.
כדש״א כדרך שאמר, — שאמרו.
כ״ה כהן הדיוט, כופר הכל, כי היך, כן הוא, כסא הכבוד, כסוי הדם, כולא האי, כתבי הקודש (כה״ק), כתיב הכא, כל הפוסקים (כה״פ), כן הנוסח (כה״נ), כנסת הגדולה (כנסה״ג), כל היכא.
כה״א כן הוא אומר, כך היה אומר, כל האומר.
כהאר״י כתבי הא׳ רבי יצחק.
כהאריז״ל כתבי הא׳ ר׳ יצחק זכרונו לברכה.
כ״ה בב״י כן היה בבני ישראל.
כ״ה בב״ר כן הוא בבראשית רבה.
כ״ה ב״ז כל המחזיק בה זכה.
כהבכה״ס כן הנוסח בכל הסידורים.
כ״ה בנכה״ס כן הוא בנוסח כל הסידורים.
כה(פ)במ״פ כל הפוסל במומו פוסל (כהב״ם).
כה״ג כהאי גוונא, כהן הגדול, כנסת הגדולה (כנה״ג), כל הקודם גובה (כהק״ג).
כהג״ד כהאי גוונא דתנן.
כה״ד כהאי דלעיל, כי ההוא דלעיל, כהן הדיוט (כ״ה), כל היכא דתני, כסא הדין.
כה״ו כולי האי ואולי.

ישמ״ל יש שכר טוב לצדיקים.
יש״מ יהי שם יי׳ מבורך.
יש״י ע״מ יבוא שלום ינוח על משכבו.
יש״י עמה״ן יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו.
ישכ״ש יום שכולו שבת.
יש״ל יהי שמו לעולם, יפה שתיקה לחכמים (קל וחומר לטפשים).
יש״מ ישיבה של מעלה (יששם). ישיבה של מטה (יששם). יתרון שנה מעוברת (ל׳).
ישעכב״ן יתרומם שמו על כל ברכה ותהלה.
יש״פ יתרון שנה פשוטה (ל׳).
יש״צ ישמרם צורם (י״צ).
ישצ״ו ישמרהו צורו וגואלו.
יש״ר יהא שלמא רבא, יהא שמיה רבא. יוסף שלמה רופא, יחיה שנים רבות.

ישרא״ל יש ששים רבוא אותיות לתורה.
ישרו״א יחיה שנים רבות וטובות אמן.
יש״ש ים של שלמה (ס׳).
יששש״ג יום טוב שני של גליות.
יששש״מ ישיבה של מעלה (יש״מ). ישיבה של מטה (יש״מ).
י״ת יונתן תירגם. עשרה תבות. יפה תואר (יפ״ת) (ס׳).
ית׳ יתברך, יתבאר, יתיר.
יתו״י יתר תנועה ויתר (יותר״י).
יתו״ם יפה תואר ויפה מראה (ס׳).
יתו״ת יתברך ויתעלה.
ית״ק יתום קטן.
יתק״ק ישעיה תרי עשר קינות קהלת.
ית״ש יתברך שמו.
ית״ת יפה תלמוד תורה (עם דרך ארץ).

כ

כ׳ כתב, כן, כך, עשרים, כמו.
כ״א כל אחד, — איש, — אדם, כה אמר, כך אמרו, כיבוד אב, כלל אחד, כבוד אלהים, כף אחת (ס׳), כופין אותו, כתנות אור (ס׳).
כא״א כאיש אחד, כאשר אמר, — אמרו, כתוב אחד אמר, כתוב אחד אומר.
כאבהפ״מ כי אם בהספר מרובה.
כאב״ע כל אחד בפני עצמו (כאבפ״ע).
כאה״ד כבוד אלהים הסתר דבר.
כאו״א כיבוד אב ואם, כל אחד ואחד, — איש ואיש.
כאו״ה כאומות העולם (כאוה״ע).
כאו״ל כל אומה ולשון.
כאחז״ל כך אמרו חכמינו זכרונם לברכה.
כא״י כארץ ישראל.
כאיושנ״ח י״ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
כא״ל (תאכלנו) כבדא אדומה ירוקה לאזור (מראה תכלת), (אהל יצחק).

כ״א כ״ב כ״ג כולם אהובים, כולם ברורים, כולם גבורים.
כאל״מ כל אחד לפי מנהגו.
כאל״ש כל אשר לך שלום.
כאלשו״ר כל אשר לך שלום וישע רב.
כאע״י כי אם על ידי.
כאע״ש ר״א כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.
כארז״ל כך אמרו רבותינו זכרונם לברכה.
כארל״פ כי אתה רחום לכל פועל (ת׳).
כ״ב כל בו (ס׳), כלי ברזל, כוס שני.
כב׳ כביצה.
כב״א כבני אדם (כבנ״א).
כבא״י כבארץ ישראל.
כב״ב כל בני ביתו, כל בעלת בית.
כבב״א כיוצא בו במקום אחר (כיבב״א).
כב״ה כבית הלל, כבנין הורדוס, כלהי בהדדי.
כב״ו כבשר ודם, כמו בשר ודם, כדרך בשר ודם.
כ״ב וש״ב ומש״ב כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים.

יע״ה ירום עליו הודו. יכוננה עד העולם. ינוח עליו השלום.
יע״ו יי עוזי ומגיני.
יעוי׳ יעלה ויבא (ת׳).
יעוי״ש יעוין שם.
יע״ל יי עזרתה לי.
יעל״א ישב עולם לפני אלהים.
יעל״ה ישב עולם לפני האלהים.
יעל״י יי עז לעמו יתן. (ויאע״ב יי יברך את עמו בשלום).
יע״ל קנ״ם יאוש (שלא מדעת) עד (זומם) לחי (העומד מאליו) קדושין (שאינן מסורין לביאה) גילוי (דעתא) מומר (לאכל נבילות) סימן (הלכות).
יעמב״ש ינוח על משכבו בשלום.
יעמ״ש ינוח על משכבו שלום.
יעע״נ ישראל עומד על נביו.
יע״ק ישראל עם קדוש.
יעק״ב ברוך יוצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך.
יע״ש יעוין שם. ירעה עד שיסתאב (יעשי״ם).
י״פ עשרת פעמים. יציב פתגם (ת׳). יקום פורקן (ת׳).
יפמ״ש יקום פורקן מן שמיא (ת׳).
יפ״ת יפת תאר. יפה תואר (ס׳).
י״צ ישמרם צורם. ישמרהו צורו.
יצא״א ב״ב יי צבאות אשרי אדם בוטח בך.
יצה״ט יצר הטוב.
יצה״ר יצר הרע.
יצ״ו ישמרהו צורו וגואלו. יבנה ציון וירושלים. יחיה צדיק וזרעו.
יצו״א ישמרהו צורו וגואלו אמן.
יצחק רבקה בפי ישרים תתרומם ובדברי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל.
יצ״כ יום צום כפור.
יצ״ם יצאו מהם. יציאת מצרים (י״ם).
יצמ״ש ישמרהו צורו מאה שנים.
יצ״ע ישמרם צור עולמים.
יצע״ו ישמרם צור עולמים ויחיים.

יצ״ע מלא״ם יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.
יצ״ש יציאות שבת.
יק״ב ייחוד קדושה ברכה.
יקזנ״ה יין קדוש זמן נר הבדלה.
יקנ״ה יין קדוש נר הבדלה.
יקנה״ז יין קדוש נר הבדלה זמן.
יקנהס״ז יין קדוש נר הבדלה סוכה זמן (סס׳ ק״ב).
י״ר יהי רצון (יה״ר). יהי רעוא. יום ראשון. ילקוט ראובני (ס׳) (יל״ר). יצחק רבקה.
יר״א ירחמהו אל. יהי רצוי אחיו. ירא אלהים (י״א).
יר״ה ירום הודו.
ירה״א יריעות האוהל (ס׳).
ירה״נ ירמיה הנביא (ירמה״נ).
ירו׳ ירושלמי.
יר״ט יראה ראתה נטתה (שבת ק״ה).
ירל״א יי רועי לא אחסר (ת׳).
יר״מ יהי רצון מלפניך (ת׳).
יר״מ או״א יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי אבותי (ת׳).
יר״ע יראו עינינו (ת׳).
ירע״ו יה רבון עלם ועלמיא (ת׳).
יר״ש ירא שמים. יראת שמים (י״ש). יריעות שלמה (ס׳).
ירש״פ יום ראשון של פסח (יאש״פ).
יר״ת יחדיו רוממו תהלה(?). ימתין רשע תשובתו(?).
י״ש ילקוט שמעוני (ס׳) (יל״ש). ימח שמו (ימ״ש). יראת שמים. ירא שמים (יר״ש). יבין שמועה (ס׳). יין שרף.
יש׳ ישראל (ישר׳).
יש״ב יצא שכרו בהפסדו. יעשה שלום במרומיו. יהי שלום במנוחתו. יעקב שמואל ביק(?).
ישה״נ ישעיה הנביא.
יש״ו ימח שמו וזכרו (ימש״ז). ישמרנו ויצילנו. יבא שילה ולו (יקהת עמים).
ישו״ז יתברך שמו ויתעלה זכרו.
יש״ח ישני חברון.

י״ל דאה״נ יש לתרץ דאין הכי נמי.
ילדמ״מ יש לתרץ דמכל מקום.
יל״ד ש״ל יש לנו די שאם לו (יעב״ץ).
יל״ה יאתה לו הגדולה. יש להקל (ילה״ק), יש להחמיר (ילה״ח). יש להבין, יוכל להיות (י״ל). יוצא לכל הדעות (ילכ״ה).
יל״ה ולחעה״ב יזכה לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
ילול״א יי׳ לי ולא אירא.
יל״ח יצא לידי חובתו (י״ח). יצא לחירות (י״ל). יש לו חזקה. יי׳ לעזרתי חושה (ת׳).
יל״י יי׳ לעד יתברך.
ילי״ב יום ליבשה (ת׳).
יל״י ב״א(ה) יתהלך לפני יי׳ בארצות החיים.
ילול״י יד ליד לא ינקה.
יל״ס יש לו סימן.
יל״צ יום טוב ליפמאן צונץ.
יל״ר ילקוט ראובני (ס׳). ילמדנו רבנו.
יל״ש ילקוט שמעוני (ס׳). יפה לשכחה, יועיל לשכחה.
ילת״ר יצא לתרבות רעה.
י״מ יש מפרשים, — מקשין, — מתירין, — מוסיפין, — מתענין, ישמח משה (ת׳), ידי משה (ס׳). יפה מראה (ס׳). ישועות משיחו (ס׳). יציאת מצרים (יצ״מ). עשרה מאמרות. יום מיתת. יצאו מהם (יצ״מ).
ימאו״א יום מיתת אביו ואמו.
י״מ במ״ח ישמח משה במתנת חלקו (ימב״ח) (ת׳).
ימ״ג יסוד מלכות גבורה (ק׳).
ימג״ל יי׳ מלך גאות לבש (ת׳).
ימ״ה ימות השנה. יצא מן הכלל (ימה״כ).
ימה״מ ימות המשיח.
ימ״ו ישראל מאיר וואהלמאן.
ימו״פ יש מתירין ויש פוסלין.
ימ״ח מח״ג יין, מוריים, חלב, מלח, חולתית, גבינה (ע״ז ל״ט).
ימכ״ר (שומר) ידו מעשות כל רע (ליסא קע״א).
ימ״נ יש מקומות נוהגין.
ימעשי״א יהא מונח עד שיבא אליהו.

ימ״ש יהיה מה שיהיה. ימח שמו. יוסף מוקיר שבתא.
ימש״ו ימח שמו וזכרו.
ימש״ע כמבו״ד יהי מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם.
ימש״ק ישעיה, משלי, שיר השירים, קהלת (ב״ב ט״ו).
ימש״ת יותר משל תורה.
י״נ יאיר נרו, יחיה נצח, ישוע נוצרי, ידיד נפש (ת׳). יצאה נשמתו, יפה נוף (ס׳). יין נסך (יי״נ). יש נוהגין, יאיר נתיב (ס׳), עשרה נסים, — נסיונות.
ינב״י ישראל נושע ביי׳ (ת׳).
ינב״י ת״ע ישראל נושע ביי׳ תשועת עולמים (ת׳).
ינה״ל יוסף נפתלי הירץ לוי.
ינה״ק יין נר הבדלה קידוש.
ינו״ל יי׳ נתן ויי׳ לקח (ישי״מ יהי שם יי׳ מבורך).
ינח״ל יהי נא חסדך לנחמני.
ינ״ל יש נוהגין לומר, — להתענות.
ינע״מ ינוח על משכבו.
ינעמ״ב ינוח על משכבו בשלום.
י״ס עשר ספירות, ישיבת סוכה, יש ספרים, — סימנים, ים סוף.
יס״א יש ספרים אחרים, יסוד אש.
יסב״מ עשר ספירות בלי מה (עסב״מ).
יס״ג יש ספרים גורסין.
יס״ה יסוד הנקוד (יסה״נ) (ס׳).
יס״י יש ספרים ישנים.
יס״מ יש ספרים מדויקים, י׳ ספירות מקוריות (ק׳). יסוד מים.
יס״ע יסוד עולם (ס׳) (י״ע). יסוד עפר.
יסש״א יסורין של אהבה.
י״ע ימות עולם, יסוד עולם (ס׳). יורש עצר, יכוננה עליון.
יע״א יהי עוזה אלהים, ינן עליהם אלהים, יכוננה עליון אמן, ישמעאלים עובדי אלילים.
יעב״ח יעקב בן חיים.
יעב״ץ יעקב בן צבי (עמדין), (יעקב בן יצחק הלוי) (?).
יע״ד יערת דבש (ס׳).

יהשר״ם לע׳ ולעע״ת יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך (ת׳).
יוא״ל יוסף אלמנצי.
יו״ב יעקב ובניו.
יו״ד יורה דעה (ס׳) (י״ד).
יוה״כ יום הכפורים (ירכ, יה״כ), כי מלאכיו יצוה לך, יחיד ורבים הלכה כרבים.
יו״ט יום טוב, ימים טובים (י״ט).
יוט״א יום טוב ראשון.
יוט״ב יום טוב שני.
יו״ל יוצא לאור.
יו״ל ח״ע סא״נ יגדל ויחי לנצח חיי עד סלה אמן נצח (?).
יו״נ יוצא ונכנס (יונ״כ).
יו״ר יצחק ורבקה.
יושא״י יודע שאינו יודע.
יוש״ה יסוד ושורש העבודה (ס׳).
יו״ת יתר ותנועה (ד׳).
י״ז יראה זרע, יתעלה זכרו, שבעה עשר.
יז״י יראה זרע יאריך ימים.
יזי״א יראה זרע יאריך ימים אמן.
יז״ל יהי זכרו לעד.
יז״ת שבעה עשר בתמוז (יזב״ת).
י״ח שמנה עשרה, יהי חלקי, ידי חובתן, יום חול (יו״ח), ילקוט חדש (ס׳), ירא חטא (יר״ח), יוצאי חלציו. — חלציה, יאי חולקיה, יד חרוצים (ס׳), ישני חברון.
יח״א יח אזכרות.
יחב״א יהי חלקו בחיים אמן.
יחי״ב יע״ם יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם.
יחי״ו יושב חביונו וסתרו (?).
יחיעכי״ל יהי חסדך י״י עלינו כאשר יחלנו לך.
יחל״ע יפול חבלו לחיי עולמים.
יחל״צ ית״ו י״י חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.
י״ט יש טעם, יום טוב (יו״ט), יצר טוב (יצ״ט).
יטאש״פ יום טוב אחרון של פסח.
יטבש״ג יום טוב שני של גליות.
יט״ל יש טעם לדבר, — לדבריו, יום טוב ליפמאן.

יט״ש יום טוב שני.
יטש״ג יום טוב, — ימים טובים של גליות.
י״י יהוה, ישמח ישראל (ס׳), יסוד יוסף (ס׳).
ייא״ מו״ע יחל ישראל אל י״י מעתה ועד עולם (ת׳).
יי״ב ישמח י״י במעשיו, ישמח ישראל בעושיו.
יי״ז י״י יבנה זבולו, יתברך יתרומם זכרו.
יי״ח יצא ידי חובתו, יישר י״י חילך.
יי״י יחיד יחיד יחיד.
יי״כ יישר כחך, — כחכם, יין כשר.
ייכ״ע ישועת י״י כהרף עין.
יי״ל יין לבנון (ס׳).
יילאו״א ימלוך י״י לעולם אמן ואמן (ת׳).
יילא״צ לדוד״ה ימלוך י״י לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה (ת׳).
ייל״ו י״י ימלוך לעולם ועד (ת׳).
יי״נ יין נסך (י״נ).
יי״נ בצה״ח י״י יצרור נשמתו בצרור החיים.
יי״ק יין קפריסין.
ייש״כ יין של כותים.
יית״י יראת י״י תוסיף ימים.
י״כ יש כאן, יום כפור (יוה״כ, יה״כ, ירכ), יהי כבוד (ת׳).
יכ״ג יוחנן כהן גדול.
יכו״ב יכין ובעז.
יכי״ל יהי כבוד י״י לעולם (ת׳).
יכ״ק יום כפור קטן (יוכ״ק).
י״ל יש לומר, — להשיב, — להקשות, — לשאול, — להבין, — לתרץ, — לפרש (יל״פ), — לדחות, — לזהר, — לכון, — למחות, יער לבנון (יע״ל) (ס׳), יוכל לדמות, — לומר, יוסף לקח (ס׳), יוסף לחק (ס׳), יד לשון (ס׳), יין לבנון (ס׳), יחי לעד.
ילאנ״ס יחי לעד אמן נצח סלה.
ילא״פ ו״ל ליצ״ו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י״י צורי וגואלי.
יל״ב יש למחות בידם, יכול לחזור בו.
ילב״ש יחי לעד ביראת שמים.
יל״ג יורד לגיהנם, יהודה ליב גארדאן.
יל״ד יש לדקדק — לדרוש.

יא״ק יראת אלהים קודמת — קדמון.
יאש״מ יאוש שלא מדעת.
י״ב שנים עשר, ימי בראשית, יודעי בינה, יש בו, יש בכור, יגדל בתורה.
יב״א יצחק בן אברהם.
יב״נ יוסף בן נריון.
יבגי״י יבורך גבר ירא יי׳ (יגי״י).
יב״ה יש בקדשי המזבח (יבה״מ), יעקב בעל הטורים (יבה״ט).
יבה״מ צ״ל עשרת בני המן צריך לכתוב (יעב״ץ).
י״ב וגבש״ש יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא.
יבומ״ט יגדל בתורה ובמעשים טובים.
יב״ח י״ב חודש — חדשים, יצא בן חורין.
יב״ט עשרה בטלנין (עב״ט), יהודה בן טבאי.
יב״י יברך בית ישראל, ירבה בישראל, יבנה ישראל.
יבי״ו יברכך יי׳ וישמרך.
יבי״ו יברכך יי׳ וישמרך.
יאיפאי״ו יאר יי׳ פניו אליך ויחנך.
ישיפאול״ש ישא יי׳ פניו אליך וישם לך שלום.
יבי״ש יעקב בן יוסף שליט.
יבכ״ו יגדל בתורה כהוגן וכשורה.
יבכש״ד יפתח בדורו כשמואל בדורו.
יב״מ ירצה בכל מעשיו, יש בו משום.
יבמ״י ישא ברכה מאת יי׳.
יבמנ״ט יש בו משום נותן טעם.
יב״נ יהושע בן נון, יששכר בנימין נפתלי.
יבנ״ה יין בשמים נר הבדלה (פסח׳ ק״ד).
יב״ס ייבא סבא.
יב״ע יונתן בן עוזיאל, יצירה בריאה עשיה (ק׳), יושב בסתר עליון, (בצש״י בצל שדי יתלונן).
יב״צ יואב בן צרויה, י״ב צרופי (יעב״ץ), ינחני במעגלי צדק, יפרח בימיו צדיק.
יב״ק יעננו ביום קראנו, קומה בעזרת ישראל.
יב״ר ישראל בני רחמנים.
יב״ש י״ב שנה — שעות, יבין שמועה (ס׳) (י״ש), יוסף בן שמעון (תרי יב״ש איכא בשוקא).
יבשוי״א י״ב שנה ויום אחד.
י״ג יש גורסין.
יגי״י יבורך גבר ירא יי׳ (יבגי״י) (יגי״ה).
יג״מ י״ג מדות, שלש עשרה מדות.
יג״מ שהתנ״ב י״ג מדות שהתורה נדרשת בהן.
יג״ע י״ג עקרים, שלוש עשרי עקרים.
י״ד יורה דעה (יו״ד) (ס׳), יוסף דעת (ס׳), יוצא דופן, יד דוד (ס׳).
ידה״ט ידיעת הטבע (יה״ט).
ידו״ר ידים ורגלים.
יד״מ ידי משה (ס׳), יודע מחשבות.
יד״נ יהי דן נחש, ידיד נפש (ת׳), ידיד נפשי.
יד״פ יומא דפגרא.
ידתה״ש ידיעת תכונות השמים (ידתכה״ש).
י״ה יד החזקה (ס׳), יסודי הדת (ס׳) (יסה״ד), יום הכפורים (יה״כ, יוה״כ, י״כ, יו״כ), ינאי המלך (ינה״מ).
יה״ב יצא הפסדו בשכרו (יהפב״ש).
יהב״י יקותיאל הנקדן בר יהודה.
יה״ג ים הגדול.
יהר״א (אהר״י) (ד׳).
יה״ז יום הזכרון.
יה״ח יד החזקה (י״ה) (ס׳).
יה״ט (ידה״ט).
יה״כ (י״ה, יוה״כ).
יה״ל יחכה יי׳ לחננכם (יי״ל).
יהלא״פ יהיו לרצון אמרי פי (ילא״פ).
יה״נ יסוד הוד נצח (ק׳), ישוע הנוצרי.
יהנ״ק יין הבדלה נר קידוש (פס׳ ק״ב ב׳).
יה״ע ירח העבר.
יהע״ל יי׳ היה עוזר לי — לנו.
יהק״ג יציאה הצלה קיחה גאולה.
יה״ר יהי רצון.
יהר״מ יהי רצון מלפניך.
יהר״מ יי״א ואא״א יהי רצון מלפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי.
יה״ש ייחוד השם (יחה״ש), ימות השנה (ימה״ש), ישוע העשיל שור.
יהש״ר יהא שמה רבא.

ט״ח טבילת חובה, טעם חטא, טהרת חולין (ס׳).
טחוד״ם טוביה חטא וזיגוד מנגיד.
טחולב״ש טענו חטין והודה לו בשעורין.
טח״ם (טוח״מ).
ט״ט טוב טעם (ס׳) (טו״ט), טעון טבילה.
טט״ג טוען טענת גנב.
טט״ו טוב טעם ודעת (טוט״ו, טטו״ד).
ט״י טבול יום (טברי).
ט״כ טירת כסף (ס׳).
טכלא״י טלטול כלאחר יד.
טלט״ד טלמ״א טב למיתב טן דו טלמיתב ארמלו.
טל״פ (טעל״פ).
טל״ש (טעל״ש).
ט״מ טומאת מת, טבילת מצוה, טעמי מצות (ס׳), טפחא מונח (ד׳), טעמי מקרא, טריד מצוה, טעמא מאי, טומאת מצורע.
טמ״ד טעון מתן דמים.
טמדואעג״מ טעון מתן דמים ואימורין על גבי מזבח.
ט״נ טומאת נפש.

טנת״א טעמים נקודות תגין אותיות.
ט״ס טעות סופר, טפה סרוחה.
ט״ס שק״ץ נוזל״ים (ד׳) (מקבלין רק דגש חזק).
ט״ע טביעת עין, טעות עכו״ם, טב עלם (יוסף).
טע״ט טפח על טפח.
טעל״פ טעם לפגם (טל״פ).
טעל״ש טעם לשבח (טל״ש).
ט״פ טריפה פסול.
ט״צ טומאת צרעת.
ט״ק טבעת קידושין, טלית קטן, תשעה קבין.
טקיו״ר טעון קידוש ידים ורגלים.
ט״ר טפחא רביעי (ד׳).
טרידו״ר טעון רחיצת ידים ורגלים.
ט״ש טומאת שרץ.
טשבנ״ה טוב שבנוים הרוג.
טשברלג״ה טוב שברופאים לגיהנם.
טשל״נ טוב שלא נברא.
טש״ש טומאת שמונה שרצים (טח״ש).
טש״ת סא״ב מע״ק גד״ד טלה שור תאומים, סרטן אריה בתולה, מאזנים עקרב קשת, גדי דלי דגים.

י

י׳ יום, עשרה.
י״א יש אומרים — אוסרין, יראת אלהים (יר״א), יוסף אומץ (ס׳), ייחוד אלהים, יחננו אלהים, יסוד אמונה (ס׳), יונת אלם (ס׳), ישע אלהים (ס׳), ירחמהו אל, אחד עשר, יורשין אחריו, יהודה אריה, יד אליהו (ס׳), יד אפרים (ס׳), יסוד אלהות, ירא אלהים, (יר״א).
יאב״ל ירא אלהים בכל לבבו.
יאו״א ״י אלהי ואלהי אבותי (יאוא״א), יהי אור ויהי אור.
יאו״מ ירא אלהים וסור מרע.
יאומ״א ״י אורי וישעי ממי אירא.

יא״ח יגדל אלהים חי (ת׳).
יאח״ו יגדל אלהים חי וישתבח (ת׳).
יא״י ״י אלהי ישראל, ישוב ארץ ישראל.
יאי״א ״י אלהינו ״י אחד.
יאכ״ס יעקב איש כפר סכניה.
יאכרו״ל ישמך אלהים כרחל ולאה.
יא״ל יש אם למקרא, יש אם למסורת (יאלמ״ס) (יא״ל ויא״ל), יזכרם אלהים לטובה.
יאלס״ל יש אם למסורת סבירא ליה (יעב״ץ).
יא״מ ישיבת אהל משה (ס׳).
יא״ע יכוננה אל עליון.
יאע״ה יעקב — יצחק אבינו עליו השלום.
יא״צ יאהרצייט (יי״צ).

שלמה (ס׳). חצי שקל (מחה״ש). חציה שלי (חצ״ש). חוט שני (ס׳).
חש״א חברת שבת אחים. חשש איסור.
חשאב״ם חולי שאין בה סכנה.
חש״ד חסר שנת דפוס.
חשה״נ חשבון הנפש.
חש״ו חרש שוטה וקטן (חשו״ק).
חש״ו פ״ר חרש שוטה וקטן פגיעתן רעה.
חשיב״ם חולי שיש בה סכנה.
חש״ם חולו של מועד. חזרת של מצוה.
חשמ״ן חיים שאל ממך נתת.
חש״נ חטאו של נחש.
חשנב״ע חולין שנכנסו בעזרה.
חש״ס חשש סכנה (ח״ס).
חש״ע חטאו של עגל.
חשעע״ה חמץ שעבר עליו הפסח (חשע״ה).
חשרפב״י חמורו של רבי פנחס בן יאיר.
ח״ת חתן תורה. חולקין תרומה. חותם תכנית (ס׳).
חת״ז חתימת זקן (ח״ז).

ט

ט׳ טעם. טענה. טפח. טעות. טור. טפה. טבילה. תשעה. טעון.
ט״א טעם אחר. טובה אחת. ט׳ אדומים. ט׳ אורות (ס׳). טורי אבן (ס׳). טומאת אוכלין. טהרת אברהם (ס׳).
טא״ו(מ) טומאת אוכלין ומשקין.
טאוט״ש טוט אסר וטוט שרי.
טא״ח טור אורח חיים (טוא״ח. טאו״ח) (ס׳).
טא״ע טור אבן עזר (טוא״ע) (ס׳).
טא״ק טלה אריה קשת.
ט״ב ט׳ באב (ת״ב. תב״א). טעון ברכה.
טבא״ל באלב״ם = רמלא.
טב״ב טעון שתי ברכות.
טבו״י טבול יום (טב״י).
טב״י טבול יום.
טבלי״ר טעם בלי ריח.
ט״ג טלית גדול. טובה גדולה. טעות גוי. טופס גטין. טיב גטין (ס׳).
ט״ד טן דו. טרפא דאסא (עלי הדס).
טד״ש טופסא דשטרי.
ט״ה טעם הדבר — המקרא. טופס השטר (טה״ש). טובת הנאה. טורח הדרך. טומאת הגוף (טה״ג). טעון — טעונין הזאה (הז״ה).
טה״ב טעות הוא בידם.
טה״ג טומאת הגוף (ט״ה).
טה״ד טעם הדבר (ט״ה). טורח הדרך (ט״ה).
טה״ז טעון — טעונין הזאה (הז״ה) (ט״ה).
טה״ם טעמי המצות (ס׳). טעמי המסורה (ס׳) — המקרא (ס׳).
טהמ״ס טעמי המסורה (טה״ם).
טו״א ט״ו אב. טומטום ואנדרוגינוס (טומוא״נ). טומאת אוכלין (ט״א).
טוא״ח טור אורח חיים (טא״ח) (ס׳).
טוא״ע טור אבן עזר (טא״ע) (ס׳).
טו״ה טובת הנאה (ט״ה. טוה״נ).
טו״ז טורי זהב (ט״ז) (ס׳).
טוח״מ טור חושן משפט (טח״מ) (ס׳).
טו״ט טומאה וטהרה. טוב טעם (ס׳) (ט״ט).
טוי״ד טור יורה דעה (טיו״ד. טי״ד) (ס׳).
טו״מ טל ומטר (טומ״ט). טענה ומענה (טומ״ע) (זרובבל).
טו״נ ט״ו ניסן.
טו״פ טריפה ופסול.
טופעמלה״ט טופח על מנת להטפיח.
טו״ר טוב ורע.
טוש״ע טור שולחן ערוך (ס׳).
טו״ת טלית ותפילין. טענות ותביעות.
ט״ז טורי זהב (טו״ז) (ס׳). טומאת זב — זבה. טעם זקנים (ס׳).
טז״ם טומאת זב ומצורע.

חל״ם חוץ לסוכה.
חלעוה״ב חלק לעולם הבא (חל״ה).
חל״ף חד לא פעם.
חל״ק חייב — חייבים לקרות.
חלר״ע חטאנו לפניך רחם עלינו (ת׳).
חל״ת חוץ לתחום (תל״ת).
ח״ם חתום מטה (חל״ם), חבלי משיח (חב״ם), חצי משי, חושן משפט (חו״מ) (ס׳), חייבי מיתות, חכמי משנה (חה״ם), חלקת מחוקק (ס׳), חייב מיתה, חמש מגילות (חמ״ג), חתימת מילה, חסורא מחסרא, חולי מעיים, חושך מצרים (חמ״צ).
חמב״ד חייבי מיתות בית דין.
חמ״ג חמש מגילות (ח״מ).
חמ״ד חמשת מיני דגן (המ״ד), חסר מקום דפוס.
חמדה״ט חוץ מדרך הטבע.
חמ״ה חברת מפיצי השכלה (חמפ״ה), חברת מחזיקי הדת (חמחד״ה).
חמ״ו(ע) חנניה מישאל ועזריה.
חמו״מ חברת מקרא ומשנה.
חמו״ק חסורא מחסרא והכי קתני (חמוה״ק).
חמו״ש חודש מועד ושבת (חמ״ש).
חמ״ח חדא מחדא.
חמ״י חברת מעוררי ישנים.
חמ״נ חברת מקיצי נרדמים.
חמ״ס חומשים סדורים מחזורים.
חמ״ע חבירו מוכיח עליו, חברת מלבישי ערומים.
חמפ״נ חולתית מוריים פת נבינה.
חמ״ש חודש מועד שבת (חמו״ש).
חמש״ס חול מועד של סכות.
חמש״פ חוץ משוה פרוטה, חול מועד של פסח.
חמש״ת חוקה מדה שנה תורה.
חמ״ת חברת מרביצי — מחזיקי תורה.
ח״נ חצי נזק, חי נפשי, חינוך נערים, חיי נצח, חכמה נסתרת.
חנ״א חברת נשמת אדם(?).
חנב״ב חכמת נשים בנתה ביתה.
חנ״ה חלה נדה הדלקת (הנר), חנוכת הבית.

חנ״נ חתיכה נעשית נבילה.
חנ״צ חצי נזק צרורות.
חס׳ חסר, חסידים, חסרה (ל׳).
ח״ס חשש סכנה (חש״ס).
חס״ט חסדים טובים.
חס״ל חסד לאברהם (ס׳).
ח״ע חתימת עדים, חיי עולם, חיי עד, חיבוט ערבה.
חע״ד חברת עוזר דלים.
חע״ד ול״מ חבל על דאבדין ולא משתכחין.
חע״ה חכמינו עליהם השלום (חעה״ש).
חעוה״ב חיי עולם הבא (חהעוה״ב).
חעוה״ז חיי עולם הזה.
חע״כ חתימת עדים כשרים.
חע״מ חכם עדיף מנביא, חפץ ערבות מושבו (?).
חעמ״פ חייבין עליהן משום פגול.
ח״פ חונה פה, חטף פתח (ד׳), ח׳ פרקים (להרמב״ם), חג פסח.
חפ״י חסרי פא יוד (ד׳).
חפ״מ חתיכה פריעה מציצה.
חפ״נ חסרי פא נון (ד׳).
חפ״ק(ק) חונה פה קהלה (קדושה).
חפ״ת חיים פלטיאל תולעת.
ח״צ חכם צבי, חובבי ציון, חמדת צבי (ס׳), חמאות צבור (חה״צ), חשבון צדק.
חצה״כ חצר הכבר.
חצו״מ חצופה ומרשעת.
חצסל״י חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו (ת׳).
חצ״ש חציה שלי (ח״ש).
ח״ק חטף קמץ (ד׳), חיריק קטן (ד׳), חסרי קצוות (ד׳), חצי קדיש, חברה קדישא.
חק״ל חקקי לב (ס׳).
ח״ר חיה רעה, חולי ראש.
חר״ו חירוף ונידוף, חירופים ונידופים.
חר״נ חידושי רבנו נסים.
חר״צ חברת רודפי צדק.
חר״ש חמישי רביעי ששי (הד״ו).
ח״ש חצי שעה, חצי שיעור, ח׳ שעות, חדש ששוני (ת׳), חורת שלום, חיי שרה, חוקות שמים (ס׳), חילול שבת, חכמת

חו״ל חוץ לארץ, — למדינה, — למחנה, חוץ לעיר.
חולד״ה (חלד״ה).
חול״ז חוץ לזמנו.
חול״ל חוטא ולא לו.
חול״פ חנון ורחום לכל פועל (ת׳).
חול״ת (חל״ת).
חומדה״ט (חמדה״ט).
חו״נ חכם ונבון, חוק ונתחזק (חיו).
חו״נ מו״ק חי וקים נורא מרום וקדוש (ת׳).
חו״ס חגר וסומא.
חועו״ד חיה ועופות ודגים (חעו״ד).
חועמ״ש חולדה ועכבר מצוים שם.
חו״פ חנוכה ופורים.
חופ״ק חונה פה קהלתנו.
חו״ש חומש שמרוני, חיים ושלום, חדש ושבת.
חוש״ח חוט של חסד.
חו״ת חותם תכנית (ס׳) (חית).
ח״ז חוב זה, חתימת זקן (חת״ז).
חז״ה חוזר הדין (חוזה״ד).
חז״מ חגי זכריה ומלאכי.
חז״ל חכמינו — חכמים זכרונם לברכה.
חז״ס חיים זעליג סלאניטסקי.
ח״ח חרם חכמים, — חמור, חדרי חדרים, חשש חמץ, — חימוץ.
חחא״ל חברך חברא אית ליה.
חח״ג חסד חכמה גבורה (ק׳).
חח״נ חסד חכמה נצח (ק׳).
חח״צ חברת חובבי ציון.
חח״ת חמשה חומשי תורה.
ח״ט חשש טרפות, חן טוב (ס׳), חמי טבריה.
ח׳ חידושי.
ח״י שמונה עשר (י״ח).
חי״א חי׳ אדומים.
חי״ג חי׳ גדולים.
חי״ז חי׳ זהובים.
חי״פ חי׳ פנים, חי׳ פרוטות.
חי׳ צ״ל חי׳ צלמים (= קרייצער).
חי׳ רו״כ חי׳ רובל כסף.
חי׳ ר״ט חי׳ רייכסטאהלער.
ח״י חתימת יד — ידי, חכמי יון, חכמת יונית, חק יעקב (ס׳), חוסן ישועות (חי״ש) (ס׳), חות יאיר (חו״י) (ס׳), שמונה ימים, חלק יעקב (ס׳), חמדת ישראל (ס׳).
חי״ד חלק יורה דעה (חיו״ד).
חיד״א חיים יוסף דוד אזולאי.
חיה״ח חיבור יד החזקה.
חיה״ק (חה״ק).
חיה״ש (חה״ש).
חיו״צ חי יי׳ וברוך צורי.
חי״ח ח׳ ימי חנוכה.
חיל״י חיו יחיה לא ימות.
ח״כ חסרון כיס, חביבי כנפשי, חייבי כריתות, חוקת כשרות, חצי כופר, חלוף כתב, חולק כבוד, חשוב כמת (חכ״מ).
חכ״א חכמים אומרים (ח״א).
חכ״ב חכמה כתר בינה (ק׳).
חכה״ת חכמת התכונה (חהת״כ)
חכ״ח חלק כחלק.
חכ״י חברים כל ישראל.
חכי״ח חברת כל ישראל חברים.
חכ״מ חשוב כמת (ח״כ).
ח״ל חוץ לארץ (חו״ל), חייבי לאוין, חס לנו, חרם לורים, חוץ לדרך — לדרכנו, חק לישראל (ס׳), חוזר לראש — למוטב, חבלי לידה, חכם להרע (חכלה״ר), חייב לברך (חל״ב).
חלא״א חוץ לארבע אמות (חלד״א).
חלאה״ש חל להיות אחר השבת.
חלאי״ת (חלי״ת).
חל״ב חייב לברך (ח״ל), חרם לורים בנדוי.
חלבנח״ש חרם לורים בנדוי חרם שמתא.
חלבנח״ש דרגמ״ה חרם לורים בנדוי חרם שמתא דרבנו גרשום מאור הגולה.
חלב״ש חל להיות בשבת.
חלד״ה חוץ לדרך הטבע (חולד״ה).
חל״ה (חלעה״ב).
חלי״ת חושה לעזרתי אדני תשועתי (אלהי).
חל״מ חוזר למוטב (ח״ל), חתום למטה (ח״מ), חזון למועד (ס׳), חמור למשא.
חל״מ בצנ״ש (שצ״מ חנכ״ל).
חל״נ חינוך לנערים.

חד״א חומש דפוס א׳, חידושי אגדה (ח״א).
חד״ב חומש דפוס ב׳.
חדול״ג חד דייק ולא גריס.
ח״ד כח״ד חושבנא דדין כחושבנא דדין.
חדל״ע חברת דורשי לשון עבר.
חדל״ש חירגא דיומא לא שמיה.
חד״צ חברת דורשי ציון, חי דומם צומח.
חדצ״מ חי דומם צומח מדבר.
חד״ר חסד דין רחמים (ק׳).
חדר״ג חרם דרבינו גרשום.
חדרגמ״ה חרם דרבינו גרשום מאור הגולה.
ח״ה חג המצות (חה״מ), חילול השם, — השבת (חה״ש), חוט השדרה (חוה״ש), חידוש הלבנה (חה״ל), חלופי הקריאה, חידוש העולם (חה״ע), חוט השערה (חוה״ש), חכמי הדור (חה״ד), חסידי הדור, חיקור הדין, חובת הלבבות (ס׳), חנוכת הבית, חוקת הברית (ס׳), חזקת הבתים, חידושי הלכות, חצר הכבד (חה״כ).
חה״א חכמי — חסידי האומות.
חה״ב חכמי הבבלי.
חה״ג חוקות הגוים, חתימת הגמרא.
חה״ד חכמי — חסידי הדור.
חה״ט חכמי הטבע.
חה״כ חברת הכנסת כלה.
חה״ל חולין הוא לך, חובה היא לו, חתיכה הראויה להתכבד.
חה״מ חתימת המשנה, חילול המקום, חכמי המשנה, חכמת המזלות (חהמ״ז), חושן המשפט (חו״מ) (ס׳), חסדי השם, — המקום, חידושי המאירי.
חה״נ חכמי הנוצרים, חכמת ההנדסה.
חה״ם חוט הסיקרא (חוה״ס).
חה״ע חכמי העולם, חתימת העדים, חשבון העדים.
חה״פ חכמת הפרצוף.
חה״צ חטאת הצבור (ח״צ).
הה״ק חכמת הקבלה, חיבוט הקבר, חיות הקודש.
חה״ש חצרות השיר (ס׳), חשבון השוה, חבצלת השרון (ס׳), חוט השדרה (חוה״ש), חלול השם.
חהש״ם חתימת הש״ס.
חהת״כ (חכה״ת).
ח״ו חס ושלום, חס וחלילה, חלילה וחס, חזק ונתחזק, חי וקים (ת׳), חקירה ודרישה, חוקר ודורש (חו״ד), חסרות ויתרות (חוי״ת), חי ונושע (ס׳).
חו״א חסד ואמת (ס׳).
חוא״מ חסידים ואנשי מעשה.
חו״ב חזק ואמץ בתורה (חא״ב), חולדה וברדלס, חכמה ובינה, חסד ובינה, חריף ובקי.
חוב״א חזק ואמץ בתורה אמן.
חובה״מ (חבה״מ).
חוב״צ חוכבי ציון.
חו״ג חסד וגבורה, חכמה וגבורה, — וגדולה, חסדים וגבורות (ק׳).
חו״ד חלב ודבש, חוקר ודורש (ח״ו), חות דעת (ס׳).
חו״ה חלה וסת הדלקה, חובת הלבבות (ח״ה) (ס׳), חול המועד (חה״מ).
חוה״ג חוקות הגוים, חוקת הגוי.
חוה״ט חוש הטעם (חה״ט).
חוה״מ חול המועד (חה״מ), חוש המשוש, חוני המעגל.
חוהמ״ס חול המועד סכות.
חוהמ״פ חול המועד פסח.
חוהמש״ס חול המועד של סכות.
חוהמש״פ חול המועד של פסח.
חוה״נ חולי הנופל.
חוה״ר חוש הריח, — הראות.
חוה״ש חוש השמע, חוט השדרה (חה״ש), חוט השני (ס׳).
חוז״ל חוזר לראש.
חו״ח חד וחד.
חו״ט חוכא וטלולא, חוכא ואטלולא.
חו״י חות יאיר (ס׳) (ח״י).
חוי״ל חזק ויאמץ לבך.
חוי״ת חסר ויתיר, חסרות ויתרות (ח״ו).
חו״כ חתן וכלה.

זת״ל זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד.
זתלי״ל זה תפארת לבני ישראל לנצח.
זת״מ זכרו תורת משה (ס׳), זמן תפלת מנחה.
זת״ע זמן תפלת ערבית.
זת״ש זמן תפלת שחרית.

ח

ח׳ חלק, — חלקים, חכמה, — חכמת, חלון, חומש, חברה, חודש, חסר, חסרה.
ח״א חיי אדם (ס׳), חכמת אדם (ס׳), חידושי אגדות (ס׳) (חד״א), חיזוק אמונה (ס׳), חומת אנך (ס׳), חכמת אברהם (ס׳), חד אמר, חכמים אומרים, חודש אלול, חלק א׳, חזקת איסור (חד״א), חנן אלהים (ס׳).
חא״א מפבב״ח חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.
חאה״ר חטא אדם הראשון.
חא״ה חסידי — חכמי אומות העולם (חאה״ע, חא״ע), חלק אבן העזר (חא״ע), חטא אדם הראשון (חאדה״ר).
חא״ז חופת אליהו זוטא (ס׳).
חא״ח חלק אורח חיים (חאו״ח).
חא״כ חנם אין כסף.
חא״ל חייב אדם לומר, — לברך (חאל״ב).
חאל״ב חוק אמץ לעד בתורה.
חא״מ חלק אלוה ממעל.
חא״ר חופת אליהו רבא (ס׳).
ח״ב חכמי בבל, חתן בראשית (חב״ר), חזור בך, חיי בשרים (ס׳), חרבן ביתר, חרבן בית, חש בראשו (חב״ר) (חביע״ב חש בראשו יעסוק בתורה).
חב״א חרבן בית ראשון (חב״ר).
חב״ד חכמה בינה דעת (ק׳).
חבה״מ חרבן בית המקדש (חבהמ״ק).
חב״ו חפץ בתורה ומעשים, חכמה בינה ודעת.
חב״ח חברת בקור חולים, חדר בחדר, חנניה בן חזקיה.
חב״י חומץ בן יין.
חבי״ב חש בראשו יעסוק בתורה.
חביכ״ג חשמונאי בן יוחנן כהן גדול.
חבי״ת חלב בשר יין תכלת.
חב״כ חושד בכשרים (חבכ״ש).
חבל״י חוק בתורה לאורך ימים.
חבלי״ו חוק בתורה לאורך ימים ושנים.
חבל״מ חיי בשרים לב מרפא.
חב״מ חי בן מקיץ (ס׳), חולי בני מעים (ח״מ).
חב״ס חכמת בן סירא (ס׳) (ב״ס).
חב״ע חולין בעזרה.
חבע״פ אש״ש חמץ בערב פסח אחר שש שעות.
חב״פ חייב בפשיעה, חמץ בפסח.
חב״ק חברת בני קודש.
חב״ש חרבן בית שני, חל בשבת (ח״ב).
חב״ת חוזר בתשובה, חפץ בתורה.
ח״ג חובת גלות, חצי גרים, חד גדיא, חרם גמור, חמדה גנוזה (ס׳), חלק גדול.
חנ״ב חתימת גמרא בבלית (חגב״ב).
חגב״י חופר גומץ בו יפול (ופג״נ ופורץ גדר ישכנו נחש), חלב גבינה ביצים יין ישן.
חגב״ש חלב גבינה בצלים שחליים (לא יאכל אדם אחר הקזת דם).
חג״ד חתימת גמר דין.
חגול״ד חד גרים ולא דייק.
חג״י חדשים גם ישנים.
חג״ת נהי״מ חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות (ק׳).
חג״ת חסד גבורה תפארת (ק׳).
חגת״מ חסד גבורה תפארת מלכות (ק׳).
ח״ד חלוקא דרבנן, חות דעת (ס׳), חלש דעתיה.

זל״ם זכר לשים.
זלי״ב זכותו לעד יגן בעדנו.
זלי״ם זכר ליציאת מצרים (זי״מ).
זללה״ה זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.
זלמ״ב זכרון — זכר למעשה בראשית.
זלמ״ש זמירות למוצאי שבת.
זל״ע זכרונו לחיי עד, — עולם.
זל״פ זכר לפסח.
זל״צ זרעו לכם צדקה.
זלקצ״ט זכרו לברכה קדוש צדיק טהור.
זלש״ב (זלשל״ב).
זלשל״ב זכין לאדם שלא בפניו (זלש״ב) (ואחלא״ב ואין חבין לו אלא בפניו).
ז״ם זקן ממרא, זרע מלוכה (זה״מ).
זמב״ד זרע מלכות בית דוד.
זמב״נ ז׳ מצות בני נח.
זמג״(ר) זמן גרמא.
זמה״ב זקן ממרא האמור בתורה (זמהא״ב).
זמה״ת זה מן התימא.
זמ״ז זה מזה.
זמ״ן נק״ט זרעים מועד נשים נזיקין קדשים טהרות.
זמעפב״ד זקן ממרא על פי בין דין.
זמ״פ ז׳ מיני פורענות.
זמ״ק זה מקום קבורת.
זמ״ש זה מה שאמר, — שאמרו (זמש״א), — שכתב (זמ״ש).
ז״נ ז׳ נקיים.
זנוזל״ח זה נהנה וזה לא חסר.
זנמ״ל זה נותן טעם לדבריו.
זנ״ל זכר נשיאתו (נשמתו?) לברכה.
ז״ס ז׳ ספירות (ק׳), זה סוד.
זס״ג זה סוד גדול.
זס״ע זה סוד עמוק.
זסג״ע זה סוד גן עדן.
זסשר״ץ (ממוצא השנים) (ד׳).
זס״ת ז׳ ספירות תחתונות (ק׳).
ז״ע זה עד, זכר — זכרון עולם.
זעה״א זקני עם הארץ.
זע״ז זה על זה, זה עם זה, ז׳ על ז׳.
זע״כ זמן עצי כהנים.

ז״פ ז׳ פעמים, — פנים, זה פירוש, פירושו, זמן פדיון, זבח פסח.
זפ״ה זה פירוש הכתוב.
זפ״ז ז׳ פעמים ז׳.
זצו״ל זכר צדיק וקדוש לברכה (זצוק״ל זצוקל״ב), זכר צדיק וזרעו לברכה.
זצוקל״א זכר צדיק וקדוש לברכה אמן.
זצוקל״ב זכר צדיק וקדוש לברכה.
זצוקללה״ה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא.
זצ״ל זכר צדיק לברכה.
זצלה״ה זכר צדיק לחיי העולם הבא.
זצק״ל זכר צדיק קדוש לברכה (זצקל״ב).
ז״ק זקף קטן (ד׳), זרע קיים, זרעא קיימא, זרע קדושים, זרע קודש.
זק״ג זמן קבוץ גליות, זקף גדול (ד׳) (דג).
זק״ד זקוקין דנורא.
זקוא״ל זכר קדושים ואדירים לברכה.
זקוצ״ל זכר קדוש וצדיק לברכה.
זק״ל זכר קדוש לברכה.
זק״נ זרע קיים נצח.
זק״ן שמ״י זכר קדוש נצח שלום משכבו יהיה.
זקצ״ל זכר קדוש צדיק לברכה.
זק״ש זמן קריאת שמע (זמק״ש).
זקשש״ש זמן קריאת שמע של שחרית.
ז״ר זית רענן (ס׳), זבחי ריב (ס׳).
זר״ק זרע קודש — קדושים (דק).
ז״ש זה שאמר, — שאמרו (זש״א), — שכתב (זש״כ), זה שנאמר (זש״נ), זבח שמואל (ס׳), זבחי שלמים.
זש״א זה שאמר, — שאמרו (ז״ש).
זש״ה זה שאמר הכתוב.
זש״נ זה שנאמר (ז״ש), וזהמו של נחש.
זש״צ זבחי שלמי צבור.
זש״ת זקן ששכח תלמודו (זששי״ת).
ז״ת זכרון תרועה, זמן תפילין, זמן תפלה, ז׳ תחתונים, ז׳ תקונים (ק׳).
זת״ה זה תוכן הכתוב — הדברים, זאת תורת האדם (ס׳).
זת״ח זקני תלמידי חכמים.

זאר״נ זעיר אנפין ונוקבא (ק׳) (זא״ו).
זא״ז זה את זה. זה אחר זה. זה אל זה. זמרו אלהים זמרו.
זאכ״ש זה אומר כולה שלי.
ז״ב זכור ברית (ת׳). זמן במה. זרע ברך (ס׳).
זב״א זכור ברית אברהם (ת׳).
זב״ב ז׳ בנינים בו (ד׳).
זבד״ו זט״ו ב״ו ד״ד ובי״ו (סימן הפסקות) (ל׳).
זב״י זרע ברך יי׳.
זב״ע זה בפני עצמו.
זבעוזב״ע זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.
זב״ר ז״ל בתר רובא. זרע ברך ראשון (ס׳).
זב״ש זבח שמואל (ס׳). זרע ברך שני (ס׳).
ז״ג זקף גדול (ד׳). ז׳ נברא. זה נוכר.
זג״כ זה גם כן.
ז״ד (זק״ד).
זדב״ג (שדב״ג).
זדדוה״ז ז׳ טפחים ד׳ אצבעות ד׳ טפחים ו׳ אצבעות ה׳ טפחים ו׳ אצבעות (מדת לחם הפנים).
זד״ל זו דומה לזו.
ז״ה זיו השכינה. זה הדבר. — הדבור. — הדין. — הדרך. — האיש (זה״א). — האות. זה הוא. זוכר הברית (זה״ב). זקני הדור. זוהר הקדוש (ס׳) (זוה״ק). זמרת הארץ (ס׳) (זה״א).
ז״ה אל״י זה השלחן אשר לפני יי׳.
זהונבוק״ב זוכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו.
זה״ז זמן הזה.
זה״ל זכות הוא לו.
זהלצי״ב זה השער ליי צדיקים יבואו בו.
זה״מ זרע המלוכה. — זרע המלכות (ז״מ).
זהע״י זה היום עשה יי׳ (נגונ״ב נגילה ונשמחה בו).
זה״ק ז׳ הקפות. זוהר הקדוש (ס׳) (ז״ה. זוה״ק). זרע הקודש.
זה״ש זה הוא שאמר (זהש״א). — שאמרו. — שכתב (זהש״כ).
זה״ת זאת התורה.
זואצל״ז זו ואין צריך לומר זו.

זוה״ח זוהר החדש (ס׳) (ז״ח).
זו״ז זה וזה.
זוז״ב זה וזה בודק.
זוז״ג זה וזה גורם.
זו״מ זב ומצורע.
זו״נ זעיר (אנפין) ונוקבא (ק׳). זכר ונקבה.
זו״ס זולל וסובא.
זו״ש זכור ושמור.
זושב״א זכור ושמור בדבור אחד.
ז״ז זר זהב (ס׳).
ז״ח זכאה חולקיה. — חולקהון. זוהר חדש (ס׳). ז׳ חדשים. זמנא חדא.
זחא״ר זה חלק אדם רשע.
זחאר״מ ונא״מ זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל.
זח״ו זבת חלב ודבש.
זטה״ע שבעה טובי העיר.
ז״י זרע ישראל. — יעקב. — יהודה. זמירות ישראל.
זי״א ז׳ ימי אבילות.
זי״ב ז׳ ימי בראשית.
זיה״ח ז׳ ימי החופה (זי״ח).
זיה״מ ז׳ ימי המשתה (זי״ה).
זי״ל זכרונו יהי לברכה. זכותו יעמוד לנו.
זי״מ זכר יציאת מצרים (זלי״מ).
זי״ע זכותו יגן עלינו. זכרונו יעמוד עולם.
זיע״א זכותו יגן עלינו אמן.
ז״כ זכרי כהונה. זה כפרתי.
זכ״א זכות אבות (ז״א).
זכ״ז זה כנגד זה.
זכ״ל ז׳ כוכבי לכת (שכ״ל).
ז״ל זכרו — זכרונו לברכה. זכור לטוב. זה לשונו. זכר לדבר. זכר לחרבן (זל״ח). זכרנו לחיים (ת׳) (זל״ח).
זלא״ל זכרה לי אלוה לטובה (וחעכ״ר וחוסה עלי כרוב רחמיך).
זלה״ה זכרונו לחיי העולם הבא (זללה״ה. זלע״ה).
זל״ז זה לזה.
זל״ח זכרנו לחיים (ת׳). זכר לחרבן. זכר לחנינה.

ועע״ל ועיין עוד לקמן, — לעיל.
ועפ״א ועל פיהם אמרו, ועד פרשה אחרונה.
ועפ״ז (עפ״ז).
וע״ק ועוד קשה.
וע״ר ועוד רמז.
וע״ש ועיין שם, ועוד שלום.
וע״ת ועירוב תבשילין, — תחומין.
וע״ת וע״ח ועירובי תחומין ועירובי חצרות (יעב״ץ).
ופ״א ופירוש אחד, — אחר, ופרק אחד, ופרשה א׳, ופעם א׳, ופסוק אחד.
ופג״ן ופורץ גדר ישכנו נחש.
ופס״ד ופסוקי דזמרא, ופסק דין.
ופעס״ש ופרוש עלינו סוכת שלומך (ת׳).
וצא״ל וצריך אתה לדעת, — (לכתוב), — לומר, — לקרות, — להבין.
וצבמ״ט וצריך ביאור מהאי טעמא (יעב״ץ).
וצהוצ״צ וצדוק הדין וצדקתך צדק (יעב״ץ).
וצ״ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב, — להבין, — לפרש, — להיות, — למחוק.
וצל״ד וצריך לדקדק, — לדייק.
וצ״ל דס״ל וצריך לומר דסבירא ליה.
וצלה״ת וצריך להתענות.
וצע״ג וצריך עיון גדול.
וק׳ וקרי.
ו״ק ו׳ קצוות, ואני קראתיך.
וקי״ל וקיימא לן.
וק״ל וקל להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
וקמ״ש וקבלת מלכות שמים.
וקמ״ש ובה״ת וקבלת מלכות שמים וברכת התורה (יעב״ץ).
ור״א (ר״א).
וראב״ש (ראב״ש).
ורד״א במ״כ ור״ד אבודרהם במחילת כבודו (יעב״ץ).
ור״ל וראיה לדבר, ורצה לומר, ורחמנא לצלן.
ור״מ ויפק רצון מיי.
ור״ס ורבנן סברי, ורבנן סבוראי, ורבי סעדיה.
ור״ע ורבי עקיבא, ור׳ עמרם.
ושב״י ושמרו בני ישראל.
וש״ד ושאר דברים, ושפיכת דם, — דמים.
ושמ״נ ושבשתא ממילא נפקא.
וש״נ ושם נאמר, ושם נסמן.
ושעכ״י ושלום על כל ישראל.
וש״פ ושאר פוסקים, — פרושים.
וש״ר ושלום רב, ושם רע.
וש״ש ושא שלום, ושלום שני, ושבולת שועל, ושבת שירה.
ותב״צ ותירוצו בצדו.
ותה״כ וזה תוכן הכתוב.
ותותו״צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת׳).
ותטו״מ ותן טל ומטר (ת׳).
ות״ל ותרצה לידע, ותהלה לאל, ותערב לפניך (ת׳), ותלמוד לומר.
ותל״מ ותו לא מידי.
ות״ע ותניא עליה.
ות״ת ותנא תונא, ותלמוד תורה.
ותתכ״כ ותלמוד תורה כנגד כולם.

ז

ז׳ זוהר (ס׳), שבעה, זמן, זוזים, זהובים.
ז״א זכות אבות (זכ״א), זקן אברהם (ס׳), זרע אברהם, זעיר אנפין (ק׳), זה אומר, — אמר, — אינו.
זא״א זה אומר אני.
זאא״מ זה אומר אני מצאתיה.
זא״ב זה אומר בכה.
זאבוזא״ב זה אומר בכה וזה אומר בכה.
זא״ב ולבי״א זכור את בוראך והצנע לכת ביראת אלהים.
זאה״ל זכור אותו האיש לטוב.
זא״ו זה אלי ואנוהו, זעיר אנפין ונוקבא (ק׳).

ולע״ח ולענין חדש.
ול״פ ולא פליגי, ולכן פירש.
ול״צ ולא צריך.
ולצ״ל ולא צריך לומר.
ולקל״ל ולא קדשה לעתיד לבא.
ולק״מ ולא קשי מידי.
ול״ר ולשון רבים.
ול״ש ולא שייך — שכיחא, ולא שמה.
ול״ת ולא תימא, ולא תעשה, ולא תשא.
ולתשו׳ ולתשובה.
ומ״א ומדרש אגדה.
ומא״ל ומידי אחרינא לא.
ומא״מ ומה אני מקיים.
ומבה״ח ומברכין החדש.
ומ״ד ומאן דאמר (מ״ד).
ומ״ה ומשום הכי (ומש״ה), וכן משמעות הלשון (וכמש״ה).
ומו״י ומודה ועוזב ירוחם.
ומלי״ב ומקשה לבו יפול ברעה.
ומ״מ ומכל מקום, ומארי מתניתין, ומשלוח מנות.
וממי״ל ומכל מקום יש לישב.
ומ״ס ומר סבר.
ומ״ע ומעשר עני.
ומעש״ט ומעשים טובים (ומעש״ט).
ומפ״ח ומפני חטאינו (ת׳).
ומפ״ל ומפורש לעיל — לקמן.
ומ״ר ומביא ראיה.
ומ״ש ומה שאמר, שאמרו, שנאמר — שכתב שכתבו, שנכתב, שנשאר, ומעשר שני.
ומשאז״ל ומה שאמרו זכרונם לברכה.
ומש״ה ומשום הכי (מש״ה).
ומש״ל ומי שרי למימר, ומה שאמר לעיל.
ומ״ת ומאן תני, ומתן תורה.
ומתבה״ב ומתענין שני וחמישי שני.
ומתחל״ה ומתחילין להתענות.
ומת״ל ומה תלמוד לומר.
ונ״ב ונכתב בצדו (נ״ב).
ונימוע״ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת׳).
ונ״ל ונראה לי, ונפקי לן, ונאמר להלן.

ונל״ע ונראה לפי עניותי.
ונלע״ד ונראה לפי עניות דעתי.
ונלשא״צ ונראה לי שאין צריך.
ונ״מ ונפקא מניה, — מנה.
ונפ״ש ונשלמה פרים שפתינו.
וס׳ וסיעתיה (וסי״ע).
וס״א וסברא אחרת.
וס״ה וסך הכל, וסכום הכל.
וסבה״ס וסבת כל הסבות.
וס״ל וסבירא ליה, — להו.
וס״ע וסדר עולם (ס׳).
וע׳ ועיין, ועוד.
וע״א ועוד אמר, — אמרו, וענין אחר.
ועא״א ועכשיו אני אומר..
וע״ד ועל דרך, ועל דא, ועל דבר.
ועד״ז ועל דרך זה.
ועדז״א ועל דרך זה אמר.
וע״ה ועל הכל, ועץ הדעת (ס׳), ועם הארץ, ועם הכולל.
ועה״ק ועיר הקודש, ועבודת הקודש.
וע״ז ועבודה זרה, ועל זה, ועוד זאת.
ועז״א ועל זה אמר.
ועז״נ ועל זה נאמר — נראה.
וע״ח ועירובי חצרות.
ועח״מ ועדים חתומים מטה.
ועחשח״ע ועל חטאים שאנו חייבים עליהם.
ועי״ז ועל ידי זה.
ועי״כ ועל ידי כן.
וע״כ ועל כולם.
ועכ״ז ועם כל זאת, ועם כל זה.
ועי״ל ועוד יש לומר — להקשות — לפרש, ועיין לעיל, ועיין לקמן.
ועכ״פ ועל כל פנים, ועוד כמה פעמים.
וע״ל ועד לחכמים (ס׳).
ועמש״ל ועיין מה שכתבתי לעיל — לקמן.
ועמש״ע ועיין מה שכתב עוד.
וע״נ ועוד נראה — נאמר — נכתב.
ועונ״ל ועוד נראה לי.
ועס״ח ועיין ספר חסידים.
וע״ע ועיין עוד, ועל ענין, ועד עולם.
ועע״א ועוד ענין אחד — אחר.

וי״פ ויש פוסקין — פוסלין.
וי״ק ויין קפריסין (יעב״ץ).
ויק״פ ויקהל פקודי.
ויק״ר ויקרא רבא (ס׳).
ויר״ל ויש ראיה לדבר, ויהי רצון לפניך.
ויר״מ ויהי רצון מלפניך, ויפק רצון מיי׳.
ויר״ש וירא שמים (וי״ש).
וי״ת ויונתן תרגם.
וית״ל ויתן לך (ת׳).
וכ׳ וכתיב.
וכ״ב וכתיב בתריה.
וכב״ב וכל בני ביתו.
וכ״ד וכן דעת, וכל דבר.
וכד״ל וכדומה לו, — לזה, וכל דדמי ליה.
וכד״ש וכל דבר שורש.
וכדת״נ לבעהש״ט וכל דבר תוקף נתון לבעל השטר.
וכ״ה וכתיב התם, וכן הוא, וכך הוא.
וכה״א וכן הוא אומר, וכך היה אומר.
וכהבמ״ר וכן הוא במדרש רבה.
וכה״ג וכהאי גוונא, וכהן גדול.
וכהד״ל וכל הדומה לו.
וכה״מ וכל המפרשים, וכך היה מנהגו, — מנהגם.
וכה״נ וכן הנוסחא.
וכהנ״ס וכן הוא נוסחת ספרדים.
וכה״ע וכל העולם, וכן הוא עיקר.
וכה״פ וכל הפוסקים.
וכו׳ וכוליה.
וכי״ב וכיוצא בו.
וכיבא״א וכיוצא בו אתה אומר.
וכי״כ וכיום כפור.
וכי״ר וכן יהי רצון.
וכ״כ וכן כתב, וכל כך.
וכ״ל וכן ליתא.
וכ״מ וכל מקום, וכן משמע — מבואר — מפורש, וכן מצאנו.
וכמבלק״פ וכן משמע בלקוטי פרדס (ס׳), (יעב״ץ).
וכמ״ה וכן משמעות הלשון.

וכמ״ש וכן כל מקום שאמר, וכמו שכתוב (וכמש״כ).
וכמש״א וכמו שאמר.
וכ״נ וכן נראה, וכן נוהגין.
וכנבכ״מ וכן נקרא בכל מקום.
וכ״פ וכל פעם, וכמה פעמים, וכן פסק.
וכפו״פ וכל פעם ופעם.
וכצ״ל וכן צריך להיות — לומר — לפרש — לתרץ, וכן צריך לכתוב.
וכר״ת וכראשי תיבות, וכרבינו תם.
וכ״ש וכל שכן, וכלי שני.
וכשילעמ״ש וכל שכן יש לתמוה על מה שכתבו.
וכ״ת וכי תימא — תאמר.
וכת״א וכן תרגם אונקלס.
וכתה״מ וכי תימא הני מילי.
וכת״י וכן תרגם יונתן — ירושלמי.
וכתי׳ וכתיב.
וכתע״ד וכי תעלה על דעתך.
ולבסמ״ס ולבסוף מאי סבר (מעמ״ס).
ול״ד ולאו דוקא, ולא דמי, ולא דקדק, ולא דק (ולד״ק).
ולדה״ג ולדברי הגמרא — הגאונים.
ולדזצ״ל ולדעת זה צריך לברך (יעב״ץ).
ולד״ח ולדברי חכמים.
ולד״ק (לד״ק).
ולדרז״ל ולדברי רבותינו ז״ל.
ולהשיותעב״ט ולהשומע יונעם ותבא עליו ברכת טוב.
ולז״א ולזה אמר — אמרו.
ול״ח ועד לחכמים (ס׳).
ולכ״נ ולכן נאמר — ולכך.
ולכ״ע ולכולי עלמא.
ולמ״ד ולמאן דאמר.
ולמט״ב ולמוצאי ט׳ באב (ולמוט״ב).
ולמ״ל ולא מצי למימר — לומר, ולמה לי.
ול״נ ולי נראה, ולכך נאמר. .
ול״ע ולפי ערכי.
ולעא״ח ולא עם ארץ חסיד.
ולע״ד ולפי עניות דעתי (ולענ״ד, ולפע״ד).
ולעד״נ ולפי עניות דעתי נראה.

וה״ל והיה לו.

והל״ל והיה לו לומר, והוה ליה למימר.

והל״מ והלכה למשה מסיני.

והל״ש והושיענו למען שמך (ת׳).

והמ״ב והוא מובן בנקל.

והמ״י והמשכיל יבין.

והנ״א (הנ״א).

והנ״מ והני מילי.

וה״ס והיא סכתו (ת׳).

וה״פ והכי פירושו, והכי פסק.

והפברי״ח והפותח בלי רשות ידקרנו חרב.

והפברי״נ והפותח בלי רשות ישכנו נחש.

וה״ת והא תניא, והאי תנא.

וז״א וזה אומר.

וזא״ב וזה אומר בכה.

וזא״ז וזה את זה, וזה אומר זה.

וזה״ב וזאת הברכה (וז״ה).

וזה״ד וזה הדין.

וזה״ש וזה הוא שאמר, — שאמרו.

וזהש״ח וזה הוא שאמרו חכמינו, — חכמים.

וז״ל וזה לשונו.

וזמ״ב וזה מובן בנקל.

וזמ״ש וזה מה שאמרו.

וזמש״ח וזה מה שאמרו חכמינו (חכמים).

וז״ס וזה סוד, — סימן, — סדר.

וזס״ג וזה סוד גדול.

וזס״ה וזה סוד הכתוב.

וזסמ״ש וזה סוד מה שאמר.

וזס״ע וזה סוד עמוק.

וז״פ וזמן פרעון.

וזפ״ג וזה פלא גדול.

וזפה״כ וזה פירוש הכתוב.

וזק״ל וזה קל להבין.

וז״ש וזה שאמר.

וזש״ה וזה שאמר הכתוב.

וזש״ע וזה שאמר עוד.

וזת״ה(כ) וזה תוכן הכתב, וזה תוכן הדבר.

וח״א וחכמים אומרים, וחד אמר.

וחב״ס וחן בשלם סוכו (ת׳).

וח״ח וחזרת חלילה.

וח״י ויבאני חסדך יי׳ (ויח״י).

וחיב״י וחפץ יי׳ בידו יצלח.

וחיה״ק וחיות הקדש.

וח״ל וחרם לזרים.

וחל״ב וחרם לזרים בנדוי.

וחלבחדר״ג וחרם לזרים בחרם דרבנו גרשון.

וחמוה״ק (חמו״ק).

וחמו״ק (חמו״ק).

וט״מ ותן טל ומטר (ת׳), וטומאת מת (וט״מ).

וטלמ״ת וטוב לב משתה תמיד.

וט״ק וטלית קטן.

וי״א ויש אומרים — אוסרין, ויורשין אחריו.

ויאבתש״ה ויש אוסרין בתשמיש המטה.

ויאלמ״ס ויש אם למסורת.

ויב״ה ויהי בנסוע הארון (ת׳).

ויב״י וחפץ יי׳ בידו יצלח.

וי״ג ויש גורסין, וירדו גשמים.

ויה״ב שנ״ר דמעת״ו ואני יצחק הקטן בן שמואל נטריה רחמנא דמן עכו תבנה ותכונן.

ויוש״ע וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית (של״ה).

ויח״י ויבאני חסדך יי׳.

וי״ח ויש חולקין, ויראת חטא, ויוצאי חלציו.

ויטבג״ע ויום טוב בגן עדן (יעב״ץ).

ויט״ל ויש טעם לדבר.

וי״ל ויש לישב — לומר — להוסיף — לבאר — להקשות — לדקדק (ויל״ד), ויש להקל (ויל״ה) — להחמיר, ויתן לך (ת׳).

ויל״ב ויש לישב בדוחק.

ויל״ג וירדו להם גשמים.

ויל״ד ויש לדקדק.

וילעזבשה״ד ויש לסמוך על זה בשעת הדחק.

וי״מ ויש מפרשים.

וימ״ח ויש מחמירין.

וימש״א ויש מפרשים שאמרו.

וימשא״א ויש מקומות שאין אומרין.

וי״נ ויהי נועם (ת׳), ויש נוהגין.

וינ״ל ויש נוהגין לומר — לקרות — לתקוע — להתענות.

וי״ס ויש סותרין, ועשר ספירות (ק׳).

ויע״ל ויחי עוד לנצח.

ויע״ש ויעוין שם.

ובג״פ ובגמרא פרק.
ובד״מ ובד׳ מינין.
וב״ה ויהי בנסוע הארון (ויב״ה).
ובה״ב ובית הבחירה.
ובה״מ ובערת הרע מקרבך.
ובה״ר ובהושענא רבא.
ובה״ש ובין השמשות.
ובזוה״ק ובזוהר הקדוש (ס׳).
ובז״ח ובזוהר חדש (ס׳).
ובחזו״כ ובספר חיים זכרנו וכתבנו.
ובח״ל (ובחו״ל) ובחוץ לארץ.
ובחנזו״נ ובספר חיים נזכר ונכתב.
ובט״י ובטבול יום.
וביה״ש וביום השבת, ובין השמשות.
ובי״ט וביום טוב.
ובי״כ וביום כפור.
וב״כ וברכת כהנים, וב׳ כוללות (יעב״ץ).
ובכ״א ובכל אחד.
ובכאו״א ובכל אחד ואחד.
ובכ״מ ובכל מקום, ובכמה מקומות, ובכסף משנה (ס׳).
ובכ״ע ובכל ענין.
ובכת״פ ובכן תן פחדך (ת׳).
ובל״א ובליל א׳.
ובלא״ה ובלאו הכי.
ובל״נ ובא לציון גואל (ת׳).
ובלנ״ב ובל״נ בעומר.
ובלק״פ ובלקוטי פרדס (ס׳).
וב״ל שאל״ל ובלבד שיכון את לבו לשמים.
ובמ״א ובמגן אברהם (ס׳).
ובמס״ג ובמסורה גדולה, ובמסכת סופרים גרסינן.
ובמס״ק ובמסורה קטנה, ובמספר קטן.
ובמקע״ה ובמספר קטן עם הכולל (יעב״ץ).
ובנ״א ובנוסחא אחרינא, ובני אדם.
ובנא״ה ובזה נבוא אל הביאור.
ובנ״ר (בנ״ר).
ובסח״ל ובספר חסד לאברהם.
ובס״ס ובסוף סימן.
ובעה״ח ובאתי על החתום.
וב״ע וב׳ ערבות.

ובע״מ ובעל עשרה מאמרות (ס׳).
ובע״פ ובעל פה.
ובפ׳ ובפרק, (ובפירוש), ובפרשת.
ובפדר״א ובפרקי דר׳ אליעזר.
ובפ״מ ובפה מלא, ובפרי מגדים (ס׳).
ובפפ״ש ובפירוש פרק שירה.
ובצ״ה ובצאת הכוכבים.
ובק״פ ובקונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
ובק״ק ובקצת קהלות.
וברב״נ וברבה בר נחמני.
ובר״ה ובראש השנה.
ובר״ח ובראש חדש, ובראשי חדשיכם (ת׳).
ובר״מ וברעיא מהימנא (ס׳).
ובש״ת ובספר שערי תורה, — תשובה.
ובת״י ובתענית יחיד.
ובת״צ ובתענית צבור.
וגא״ה(ה) ונומרין את ההלל.
וגו׳ וגומר.
וג״ח וגמילות חסדים.
וגעא״ה(ה) וגומרין עליו את ההלל.
וד״ב ודי בזה, — בזו.
ודב״ל ודי בזה למבין.
וד״ה ודברי הימים.
ודהד״ע ודברי הימים דניאל עזרא.
ודו״ק ודייק ותמצא קל.
ודכ״ע ודכולי עלמא.
וד״ל ודי למבין, ודי לחכימא.
ודל״ב ודי לחכימא ברמיזא.
ודל״נ ודעת לנבון נקל.
ודמ״ש ודע מה שתשיב.
ו״ה ווי העמודים (ס׳), ויכוח הדת.
והא״ר והא אמר רבי.
והא״ש והיה אם שמוע.
והב״ע והב׳ ענינים, והכי במאי עסקינן.
והב״ק והכא בהא קמפלגי.
וה״ד והיכי דמי, והא דכתיב, — דאתמר, והיינו דכתיב.
והד״א והכל דבר אחד.
וה״ה והוא הדין.
וה״נ והוא הדין נמי.
וה״ט והאי טעמא.

ו

ו' ויניציא.
וא' ואמר. ואמרו (ואמ').
וא"א ואני אומר. ואי אשמעינן. ואי אפשר. ואם אמר. ואין אומרין. ואי אמרת.
וא"א אא"א ואין אומרין אל ארך אפים.
וא"א א"ה ואין אומרין אב הרחמים.
וא"א ובר"ח ואין אומרין ובראשי חדשיכם.
ואא"ז ואדוני אבי זקני.
ואא"ל ואם אין לו.
וא"א שמ"ל ואין אומרין שיר מזמור לאסף.
ואא"ת ואין אומרין תחנון.
ואב"א ואי בעית אימא.
ואבכ"כ (אבכ"כ) ואין בכך כלום.
וא"ג ואית גירסא. — גרסין.
ואג"ב ואגרת בקורת (ס').
וא"ה ואפילו הכי. ואי הכי.
ואה"ר ואלה הדברים רבא.
ואו' ואומר.
ואור"ת ואומר רבינו תם.
ואז"ב ואני זאת בריתי.
ואז"ל ואמרו זכרונם לברכה.
ואח"ו ואם חס ושלום.
ואח"כ ואחר כך.
ואח"כ ב"ע ואחר כך באו עדים.
ואמ"ב (אמ"ב).
וא"י ואם ירדו. ואורך ימינו.
וא"י"נ ואם ירדו גשמים.
ואכ"ח ואין כל חדש (תחת השמש).
ואכמ"ל ואין כאן מקום להאריך. ואכתי מבעי ליה.
ואכס"ל ואתה כרחום סלח לנו (ת') (ואכרס"ל).
וא"ל ואין לומר. ואמר ליה. ואין לזוז. — להאריך. ואין להקשות — לתרץ — לחלק. ואם לאו. ואסור להדליק. ואזדו לטעמייהו.
ואל"א ואם לא אמר. — אכל.
ואל"א אכ"ז ואם לא אכל אלא כזית (יצא).
ואל"א אמ"א ואם לא אמר אין מחזירין אותו.
ואל"כ ואהבת לרעך כמוך. ואם לא כן.
וא"מ ואין מותר — מתירין — מפסיקין — מספידין — מברכין — מתענין. ואינו מתירא.
וא"מ ימאו"א ואין מתענין יום מיתת אב ואם.
וא"מ י"צ ואין מתענין יאהרצייט.
ואמ"ל ואכתי מבעיא ליה (ואכמ"ל).
וא"מ עה"ב ואין מברכין על הבשמים.
ואמ"ש ואין מברכין שהחינו.
ואנ"י מוע"ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת').
ואע"ג ואף על גב.
ואעפ"כ ואף על פי כן.
ואפ"ה ואפילו הכי.
ואצ"ל ואין צריך לומר — לחוש — להתענות — לברך.
וא"צ לג"ר ואין צריך לג' ראשונות (יעב"ץ).
ואצ"ל עיד"א ואין צריך לומר על ידי דבר אחר (יעב"ץ).
וא"ק ואתה קדוש.
וא"ק ית"י א"נ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא (ת').
וא"ש ואלה שמות (ס'). ואתי שפיר.
ואש"ר ואלה שמות רבה (ס').
וא"ת ואם תאמר. ואל תעשה. ואל תתמה. ואני תפלתי (ת').
ואת"ל ואם תמצא לומר. ואי תקשי לך. ואם תרצה לידע.
וא"ת ליע"ר ואני תפלתי לך יי' עת רצון (ת').
ובא"י ובארץ ישראל.
וב"ב ובירך ברכת. ו' בנינים בו.
ובב"ה ובבית המקדש — המדרש (ובבה"מ).
ובבה"כ ובבית הכנסת.
ובבה"ת ובבית התפלה.
ובב"י ובבית ישראל (ס').
ובג"ד ובגין דא.
ובג"כ ובגין כך.

הק׳ של״ה הקדוש שני לוחות הברית (ס׳).
הה״ר (הו״ר) הושענא רבא.
הרא״ב הרב ר׳ אליהו בחור.
הראב״ד החכם ר׳ אברהם בן דוד — דיאור, הרב אב בית דין.
הראב״ד דפק״ק הרב אב בית דין דפה קהילה קדושה.
הראב״ע החכם ר׳ אברהם בן עזרא (ראב״ע).
הרא״ם הרב ר׳ אליהו מזרחי.
הרא״ש הרב רבנו אשר.
הר״ב הרצון בו, הרב ברטנורה.
הרב״ה הרחום ברוך הוא.
הרבה״ט הרב בעל הטורים.
הרב״י הרב בית יוסף.
הר״ד הרב ר׳ דוד.
הרד״ל הרב ר׳ דוד לוריא.
הרד״ק הרב ר׳ דוד קמחי.
הר״ה הרחבת הלשון.
הרח״ו הקדוש ר׳ חיים וויטאל.
הרט״ב הגותן ריח טוב בפירות.
הרי״א הרב ר׳ יצחק אברבנאל.
הריב״ח הרב ר׳ יעקב בן חביב.
הריב״ם הרב ר׳ יהודה בן מינאש.
הריב״ש הרב ר׳ יצחק בר ששת.
הרי״ד (רי״ד).
הרי״ח הרב ר׳ יהודה חסיד.
הריטב״א הרב ר׳ יום טוב בר אברהם.
הרי״ף הרב ר׳ יצחק אלפסי.
הרי״ץ הרב ר׳ יצחק (נאות).
הריצ״ג הרב ר׳ יצחק גאות.
הריצ״ם הרב ר׳ יעקב צבי מעקלענבורג.
הרי״ק הרב ר׳ יוסף קארו.
הריק״ם הרב ר׳ יוסף קמחי.
הרי״ש הרחום יתברך שמו.
הרי״ת הרב ר׳ יונה תאומים.
הר״ל היה ראוי לומר.
הרלב״ג (רלב״ג).
הר״ם הרב ר׳ מאיר, — משה.
הרמ״א הרב ר׳ משה איסרלש.
הרמב״ם (רמב״ם).
הרמ״ב (רמ״ב).
הרמ״ק הרב ר׳ משה קורדוביר.
הר״ן הרב רבנו ניסים.
הרע״א הרב רבי עקיבא איינער.
הרע״ב הרב ר׳ עובדיה ברטנורה (רע״ב).
הר״ף (= רי״ף).
הרפש״י הרב רבינו פרץ שיחיה.
הר״ר (ר״ר).
הרשב״ץ (רשב״ץ).
הרש״ג (רש״ג).
הרשטב״א הרב ר׳ שם טוב בר אברהם.
הרש״ק הרב ר׳ שמואל קיידאנאווער.
הר״ת (ר״ת).
השא״נ היזק שאינו ניכר.
השבא״ל הבאת שלום בין אדם לחברו.
השב״ה השם ברוך הוא.
השב״ץ השבתי צבי.
השה״י השיר היחוד.
הש״ו הכל שריר וקיים (השו״ק).
השט״מ השטה מקובצת (ס׳), השטר מכירה.
הש״י (הש״ית) השם יתברך, השל יד.
השי״א השם ישמרהו אמן.
השי״ד השם יקום דמו.
השיד״ע השם יקום דם עבדיו.
השי״ו השם ישמרהו ויחיהו, השם ישמרנו ויצילנו, השם יתברך ויתעלה.
השי״ת השם יתברך.
הש״ל הרי שלך לפניך.
הש״ע (השו״ע) השולחן ערוך.
הש״ר השל ראש.
הת״ב המרביץ תורה בישראל, — ברבים.
התו׳ התוספות.
התוב״פ התוספות בפרק (יעב״ץ).
התוה״ק (התה״ק) התורה הקדושה.
התולע״י התולעת יעקב (ס׳).
הת״ח (ת״ח).
ה״ת כה״ת האי תנא כהאי תנא.
הת״נ התרת נדרים.
הת״ם התראת ספק (לש״ה לא שמה התראה).
הת״ם ש״ה התראת ספק שמה התראה.
הת״פ הצור תמים פעלו (הצת״ם).
ה״ת הכי תרגמו.

הנ״א הנוסחא אחרינא, הכי נמי אמרינן.
הנא׳ הנאמר (הנ׳).
הנה״ח הנץ החמה.
הנה״ם הוא נוסח הספרדי.
הנו׳ הנוסחא, הנוקבא (ק׳).
הנז׳ הנזכר.
הנז״ש הנזכר שם.
הנ״ח הנשאר חיב (?).
הנ״כ הלכות נשיאת כפים, הנביאים כתובים.
הנ״ל הנזכר (הנכתב) לעיל — למעלה, הנאמר למעלה — לעיל, הנאמר לקמן — להלן.
הנל״כ הנותן ליעף כח.
הנלכ״פ הנזכר למעלה כמה פעמים.
הנ״מ הכי נמי מסתברא, הני מילי (ה״מ).
הנמ״ל הנמשך מעבר לדף, הנאמר מעבר לדף.
הנמע״ל הנזכר מעבר לדף.
הנעו״ע הנעלבים ואינם עולבים.
הנע״ל היה נא עוזר לנו.
הנ״פ הכי נמי פשיטא.
הנ״ר הנעלה — הנכבד — הנדיב רבי, הנחת רוח.
הנ״ת הנותן תשועה, הנחת תפילין (ה״ת).
הנת״ל הנותן תשועה למלכים.
ה״ס הר סיני.
הס׳ הספר, הסדרא.
הס״א הסטרא אחרא (הסט״א) (ק׳).
הס״ד הוא סוף דבור.
הסט״א הסטרא אחרא (סט״א) (ק׳).
הסט״א ח״ו הסטרא אחרא חס ושלום (ק׳).
הסע״ס הספר עד סופו.
הסרה״פ הסכמת רוב הפוסקים.
הס״ש הסיבת שמאל.
הס״ת הלכות ספר תורה.
ה״ע הוא עמוק, הנע עצמך (הנ״ע), הליכות עולם (ס׳), הרהור עבירה.
הע׳ העובדים.
העבמה״ק העוסק במלאכת הקדש.
העה״ב העולם הבא (העוה״ב).
העוה״ז העולם הזה.
העו״מ (הע״מ) העולה מזה.
העט״ז העטרת זהב (ס׳).
העל״ה העובר לפני התבה.
הע״מ העשר מכות.
הע״ס העשר ספירות (ק׳).
הע״ר הערב רב, הערמת ריבית (הער״ר).
ה״פ הכי פירושו — פירש — פירשו, הכי פריך, השגחה פרטית, הברה פשוטה (ד׳).
הפ״ד (הפס״ד) הפסק דין.
הפו׳ הפוסקים.
הפו״ר (הפ״ו) הלכות פריה ורביה.
הפט׳ הפטורה.
הפלא״ה הקטן פנחס (ה)לוי איש הורוויץ.
הפ״ל שב״ע הפלאה שבערכין (הפש״ב) (ס׳).
הפ״מ הפסד ממון, הפסד מרובה (הפס״מ).
הפ״נ הפרת נדרים.
הפס׳ הפסקה, הפסד.
הפסהמ״ק הלכות פסולי המוקדשין.
הפס״ר (הפס״א) הפסקה ראשונה, הפסקא רבתי.
הפס״ש הפורש סכת שלום, הפסקה שניה (הפס״ב).
הפר׳ הפרק, הפרשה, הפרחון (ס׳).
הפר״ח (פר״ח).
הצב״י הן צדיק בארץ ישולם.
הצת״פ הצור תמים פעלו.
ה״ק הכי קאמר — קתני, האי קרא, הא קשיא.
הק׳ הקדוש, הקשה, הקטן.
הק״א הכי קא אמר (קאמר).
הק״ב הדיוט קופץ בראש.
הקב״ה הקדוש ברוך הוא.
הקבשל״ה הקדוש בעל שני לוחות הברית.
הקה״מ הקדמת המחבר.
הקה״ס הקדמת הספר.
הקיר״ה הקיסר ירום הודו.
הק״ל הא קיימא לן, הקודם לבוא.
הקמ״ל הא קמשמע לן.
הקק״ל הא קא קשיא ליה.
הק״ר הקדוש רבי.
הקרח״ו הקדוש רבי חיים ויטאל.
הקרשא״ת הקדמת ר׳ שמואל אבן תבון.

היצה"ר היצר הרע.
היש"נ (= הש"נ).
היתי"ה היתר הוראה.
הכ"ד הלא כה דברי.
הכד"א (היכד"א) הי כמא דאמר.
הכד"ה (הלכד"ה) הלכה כדברי האומר.
הכ"ח (ה"ח) הכל חייבין.
הכל"ה הלכות כלאי הכרם.
הכ"מ הריני כפרת משכבו — מיתתו. הרי כפרת משכבו. הכסף משנה.
הכנ"א הכנסת אורחים (הכ"א).
הכנ"כ הכנסת כלה.
הכס"ת הלכה כסתם.
הכ"ש הכל שוחטין.
ה"ל היה לו. הוה ליה. הא לך. הרי לך.
הל' הלכה. הלכות.
הלבו"ש הנקרא לחיים ברכה ושלום.
הלה"ל תבא להורנך השכם להורגו.
הלוה"פ הלקח והפתרון (ס').
הל"כ הלכה כר' . . . הלכה כמותו.
הלכ"ו הבו לי"י כבוד ועז.
הלכ"ט הודו לי"י כי טוב.
הל"ל היה לו לומר. הוה ליה למימר (הול"ל). הוה ליה למילף. (הלכה למעשה) (הל"מ).
הלל"מ הלכה למשה.
הל"מ הלכה למשה מסיני. הלכה למעשה.
הל"ע הליכות עולם (ס').
הלע"ל הליכות עולם לו.
הל"פ הגדת ליל פסח.
הלקה"ת הלכות קריאת התורה.
הלק"ט הלכות קטנות.
ה"מ הני מילי. הכי מאי. הלכות מזוזה. הברה מורכבת (ד'). הוה מצי. הפסד מרובה. הלל מצרי.
המ' המלכות.
המ"א הלכות מאכלות אסורות. המגן אברהם (ס').
המאב"ש המאריך בשלחנו.
המאוה"ג המאור הגדול (המה"ג).
המא"ל המאיר לארץ.
המא"מ הא מה אני מקיים.

המבה"ס השטן מקטרג בשעת הסכנה (השמבה"ס).
המבק"ל המבדיל בין קודש לחול (המק"ל).
המד"א היכמא דאמר. היך מה דאת אמר. היינו מה דאמר. — דאתמר.
המד"כ היינו מה דכתיב.
המה"ג המאור הגדול (המאוה"ג).
המה"ע המון העם.
המה"ר המאור הגדול רבי.
המו"ה המסס ובית הכוסות.
המו"מ הריני מוכן ומזומן.
המזא"ה המזכה את הרבים.
המח"ש המפיל חבלי שינה (ת').
המ"י המשכיל יבין.
המיב"ק המלך יעננו ביום קראנו.
המי"ע המקום ירחם עליך—עליו — עליהם.
המיר"ה המלך ירום הודו.
המי"ש המקום יתברך שמו.
המי"ת המקום יתברך.
המכ"ז המוציא כתב זה.
המ"ל המוציא לאור. היכא משכחת ליה. הוה מצי למימר.
המלבה"ד המביא לבית הדפוס.
המ"ל ומ"ל הוא מותיב לה והוא מפרק לה.
המלמ"ע המוציא לאור מכתב עתי.
המלתע"ב המגיע לידו תבוא עליו ברכה.
המ"מ המגיד משנה (ס').
המע"ד המעביר על דעתו.
המע"ה המוציא מחבירו עליו הראיה. המלך עליו השלום. המלוה על המשכון.
המעול"ת המצות עשה ולא תעשה.
המע"מ המעביר על מדותיו.
המע"פ חסר ממך עקשות פה.
המפב"ח המלבין פני חבירו ברבים.
המק"ל המוציא קרי לבטלה. המקשה (עצמו) לדעת.
המש"ל המוציא שם לבטלה.
המשש"ל המוציא שם שמים לבטלה.
המת' המתרגם.
ה"נ הכי נמי. הזכרות נשמות. הלכות נדרים.

הד״ל השתא דאתי להכי.
הדל״ע היכא דליכא עדים.
הד״ם ט״ב הבאה וידוי אסור טומאה ביעור (יבמות ע״ד:).
הד״ק היינו דקאמר.
הדרשב״י הילולא דר׳ שמעון בן יוחאי.
ה״ה הוא הדין, הוא הדבר, הלא הוא, הלא הם, הרי הוא, הכי השתא, היינו הך, היינו האי, הדא הוא, האיש הגדול, האשל הגדול, הנשר הגדול, החרם הגדול, היתר הוראה, הר הבית (הה״ב), הוי היקש.
הה״ג הלל הגדול.
הה״ד הדא הוא דכתיב — דאמר — דאתמר, היינו הך דאתמר — דכתיב.
הה״ז הר הזתים.
ההמ״כ האיש הגדול מנוחתו כבוד.
ההמ״ד הינו הך מהו דתימא.
הה״נ הוא הדין נמי, הטבת ה׳ נרות (הח״נ).
ההכ״ט ההרגל נעשה טבע.
הה״ע הוא האלהים עליון.
ההקע״פ הופכין הקערה על פיה.
הה״ר החכם הגדול רבי, המן הרשע (המה״ר).
הה״ש הוברי השמים.
ההש״ב הצד השוה שבהן.
ההת״ב הרים התלוים בשערה.
הוא״ל הקנה והושט אדם ישחט לכתחלה.
מש״ה מקום שחיטת הצואר.
בא״ר בעוף אחד רוב.
א״ת אתה תבדוק.
התור״ה הסמנים תבדוק והיא רוב הסמנים.
הוא״ל הואיל ואתי לידן (נב״מ נימא ביה מלתא).
הוב״ד הלל ובית דינו.
הוד״ע הוראה עצומה.
הוה״כ הוצאה והכנסה (הוצוה״כ).
הול״ל (הל״ל) הוה ליה למימר.
הו״מ הוה מצי.
הומבה״י הבו לי״י בני אלים, ולרשע אמר אלהים, מי יקום לי עם מרעים, בינו בוערים בעם, הסירותי מסבל שכמו, ימוטו כל מוסדי ארץ (יומא דף ג׳ רש״י).

הו״ע הדס וערבה.
הו״ר הושענה רבא (ה״ר).
[הור״ר הבל ורעות רוח].
הו״ש הלל ושמאי.
ה״ז הרי זה, היינו זה, הדרת זקנים (ס׳).
הז״ג הזמן גרמא.
הזי״ו ל״ך האזינו, זכור, ירכיבהו, וירא, לולא, כי ידין.
הזכ״נ (הז״נ) הזכרת נשמות.
הזמ״ב הרי זה מתחייב בנפשו.
הז״ק הז׳ קרואים.
ה״ח ה׳ חסדים (ק׳), הלכות חליצה, הטבת חלום (הט״ח).
החה״י הן חסר הן יתיר.
הח״נ הטבת חמש נרות.
הח״ר החכם רבי.
הח״ש האל חנון שמו (?).
ה״ט האי טעמא, היינו טעמיה, ה׳ טפחים, הרי טוב, הלכות טומאה, האי טעייא.
הטו״ט הלכות טומאה וטהרה.
ה״י השם יתברך (הי״ת) (השי״ת), השם ישמרנו (הש״י), הכל יודוך (ת׳).
הי״א השם ישמרהו אמן.
הי״ב המקום — השם יהיה בעזרו.
היב״ק השם יעננו ביום קראנו.
הי״ד השם ינקום דמו (דמם).
היד״מ השם יודע מחשבות (הי״מ), הידי משה (ס׳).
היד״ע השם יקום דם עבדיו.
הי״ו השם ישמרהו ויחיהו (ישמרנו ויצלנו).
היו״ל היוצא לאור.
היוש״ה היסוד ושורש העבודה (ס׳).
הי״ט היום טוב, הימים טובים.
היכד״א הי כמא דאת אמר.
הי״ל היה לו.
הי״נ השם יודע נסתרות, השם ינקום נקמתו.
היס״ב היד סולדת בו.
היסה״ד היסח הדעת.
הי״ע (המי״ע, הירי״ע) המקום ירחם עליו (עלינו) עליהם.

האו״ה הלכות איסור והיתר.
האוה״א הם אמרו והם אסרו.
האוה״ה הם אסרו והם התירו.
האלב״א הולכין אחר לשון בני אדם.
האמ״ל הרי את מקודשת לי.
האמלכ״א הרי את מותרת לכל אדם.
הא׳מ׳נת״ו (שמוש המלה) (ר׳).
הא״ם האין סוף (ק׳).
הא״ע החכם אבן עזרא, האבן עזר (ס׳).
הא״ר הולכין אחר רוב.
האר״י הקדוש אשכנזי (האלהי?) ר׳ יצחק (לוריא) (האר״י ז״ל).
ה״ב הא בעינן, הלכה ב׳.
הב״א הצעיר בבית אבי.
הבב״י הבעל בית יוסף (ס׳).
הבב״ע הבא בעבירה.
הבב״ת הבלתי בעל תכלית, (הבעל בלתי תכלית).
הב״ד הרוני בית דין, הבעל דין (הבע״ד), הודאת בעל דין.
הבדכמ״ע הודאת בעל דין כמאה עדים.
הבד״צ הבית דין צדק.
הב״ה הקדוש ברוך הוא.
[הבוה״ב הפוך בה והפוך בה].
הבז״י הדר בזוהר ישיבתו.
הב״י הבית יוסף (ס׳).
הב״נ הטבת ב׳ נרות.
הב״ע הכי במאי עסקינן, הבאת עדים, הב׳ עדים.
הבע״ד הודאת בעל דין, הבעל דבר (הב״ד).
הבע״ה הבא על החתום.
הבע״ל הבא עלינו לטובה.
הבע״ת הבעל תפלה, — תוקע, — תשובה.
הבק״ל = המבק״ל.
הב״ש הכל בידי שמים.
[הב״ש חמי״ש הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים].
הג׳ הגהות, הגירסא.
ה״ג הכי גרסינן, האי גברא, הלכות גדולות, הסנת גבול, ה׳ גבורות (ק׳), ה׳ גברי, האי גוונא.

הג״א הגהות אשרי.
הגאב״ד הגאון אב בית דין.
הגאב״ד דפה״ק הגאון אב בית דין דפה הקהילה.
הגאה״ג הגונב אחר הגנב.
הגאמו״ל הגאון אדוני מורי ז״ל.
הגבר״ג (= הגו״ג).
הגבתו״י הגדול בתורה ויראה.
הגבתיו״ט הגאון בעל תוספות יום טוב.
הג״ה הגהת המחבר, — הכותב.
הגהש״ד הגהות שערי דורא.
הגו״ג הגבהה וגלילה.
הגוח״א ה׳ גבורות וחסד אחד (ק׳).
הג״נ הגהות יש נוחלין.
הגי׳ ע״ל הגירסא עיין לעיל.
הג״מ הגהות מיימוניות (הגמ״י), — מרדכי (הגמ״ר), הג׳ מינים.
הגמה״ג הגונב מן הגנב.
הגמ״י הגהות מיימוני (הג״מ).
הגמ״נ הגהות מנהגים.
הגמ״ר הגהות מרדכי.
הג״ע הגע עצמך (ה״ע).
הג״צ ב״ב הגואל צדק במהרה בימינו (יעב״ץ).
הגר״א הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
הגר״ב הגאון ר׳ ישעיה ברלין.
הגרי״ח הגאון ר׳ יחזקאל.
הגרמ״ם הגאון ר׳ משה סופר.
הגרע״א הגאון ר׳ עקיבא איגר.
הגר״צ הגאון ר׳ צבי.
הגש״ד (הגהש״ד).
ה״ד היכי דמי, הוא דרך, הוא דאמר, הדא דכתיב, היינו דכתיב, השתא דאמרת, ה׳ דברים, ה׳ דרכים, הכי דרשינן.
הד״א היינו דאמרי אנשי, הכל דבור אחד, הלכות דרך ארץ, הילוך ד׳ אמות.
הדגול״ד ההוא דגרים ולא דייק. (ושמ״נ ושבשתא ממילא נפקא).
הד״ה הדא הוא.
הד״ה הלא דין הוא.
הדה״ד הדא הוא דכתיב.

דקי״ל דקיימא לן, דהא קיימי ליה.
דקי״ל דקימא לן.
דק״נ דיני קנסות (ד״ק).
דקס״ד דקא סלקא דעתך.
דק״פ דיני קרבן פסח.
ד״ר דברים רבה (ס׳), ד׳ רוחות, דברי רבותינו — רבי, דברי ריבות (ס׳).
דר״ג דרבינו גרשון, דברי ר׳ גרשון.
דרגמ״ה דרבינו גרשון מאור הגולה.
דר״ה דראש השנה, דיני ראש השנה, דרב הונא, דברי רבינו הקדוש.
דרה״ע ד׳ רוחות העולם.
דרור״א דרבי ורבי אלעזר.
דרור״ע דר׳ ורבי עקיבה.
דר״ח וח״ה דראש חודש וחול המועד (יעב״ץ).
דר״י דר׳ יהודה — יוסי — ישמעאל.
דריב״ז דר׳ יוחנן בן זכאי.
דרי״ת דבי רבי ישמעאל תני.
ד״ש דרכי שלום, דיני שבת, דוחה שבת, דחיית שבת, דיני שחיטה, דורש שלומך, דרישת שלום, דם שחיטה, דברי שלום (ס׳), ד׳ שומרים, דיה שעתה, דיין שעתן, דפוס שאלוניקי.
דש״א דיוקנא של אבות.
דשאא״ל דבר שאי אפשר לקיימו.
דשא״ה דבר שאינו הגון.
דשא״ל דבר שאפשר לקיימו.
דשאל״מ דבר שאין לו מתירין.
דשא״מ דבר שאינו מתכוין.

דשב״כ דברים שבכתב.
דשב״כ אארלאב״פ דברים שבכתב אי אתה רשאי לאמרם בעל פה.
דשבע״פ דברים שבעל פה (דשב״נ).
דש״ג דינא של גיהנם.
דשה״ב דבר שהיה בכלל.
דשה״כ דשער הכנה (יעב״ץ).
דש״ח נ״ע (נ״ע) אר״ק שד״ש (סימן הפטרות) דברי (ירמיהו), שמעו, חזון, נחמו ותאמר (ציון), עניה (סוערה), אנכי, רני (עקרה), קומי (אורי), שוש (אשיש), דרשו שובה.
דש״ט דשוחר טוב (דשח״ט) (ס׳).
דש״י דובב שפתי ישנים.
דשיל״מ דבר שיש לו מתירין (דשל״מ).
דשלב״ל דבר שלא בא לעולם.
דשמב״ע דשכר מצוה בהאי עלמא (דש״מ) (ש״מ).
דשבצ״נ דברים שבצנעה נוהג (דשנ״ן).
דש״ת דרכה של תורה, דורש שלומך תמיד.
ד״ת ד׳ תיבות, דברי תורה, דין תורה, ד׳ תקופות, ד׳ תעניתים.
דתה״ק דת תורתנו הקדושה.
דתה״ר דתהום רבה.
דתה״ת דתהום התחתון.
דתו״מ דתמיד ומדות.
דת״י דעת תפארת יסוד (ק׳).
דתכלב״א דברה תורה כלשון בני אדם.
דתק״ע דברי הימים תהלים קהלת עזרא.
דת״ר דתנו רבנן.

ה

ה׳ השם, הלכה, הלכות, חמשה, הוד (ק׳).
ה״א הוה אמינא, הם אמרו, הלכה א׳, האשה, ה׳ אותיות, הליכות אלי (ס׳), הוי אומר.
הא״א הלכות אסורי אכילה, הוא אדני אבי, הוא אדון אחדותו, הלכות אשת איש.

הא״ב הלכות אסורי ביאה, האוחז ביד.
האב״ת היום אם בקולו תשמעו.
הא״ג האון גליון (האר״ג).
האה״ל המלה אשר הונחה להורות.
הא״ו הלכות איסור והיתר, הוויות אביי ורבא.

דלק״ל דלא קיימא לן.

דלק״ם דלא קשי מידי.

דל״ש דלא שייך, — שכיח — שכיחא.

דל״ת דוחה לא תעשה.

דלת״ה דלא תימא הכי.

[**דלתש״ב** די לתלמיד שיהיה כרבו].

ד״ם דרך משל, דיני ממונות, דבר מאום, ד׳ משמורות, ד׳ מראות — מאות, דרך משפט (ס׳), דרכי משה (ס׳), דבר מצוה, דפוס מאנטובה, ארבע מתנות, ד׳ מדות.

דמ״ב דע מאין באת, דיני ממונות בשלשה (דמב״ש).

דמג״ש דמגזירה שוה (דמגז״ש).

דמג״ת דמגילת תענית.

דמ״ד דמאן דאמר.

דמה״ח דבר מן החי.

דמה״ט דמהאי טעמא.

דמהל״מ דמהלכה למשה מסיני.

דמה״פ דשון מזבח הפנימי.

[**דמה״ש** דמוסף השבת] (? יעב״ץ).

דמוא״ב דון מניה ואוקי באתריה.

דמו״מ דון מניה ומנה.

ד״מ כבב״ל דין מוריקא כשותא בשרא ביצה לובן ביצה.

דמ״מ דמכל מקום.

דמ״ס דמר סבר.

דמעל״ד דמעבר לדף.

דמ״פ עדמ״פ ד׳ מאות פרסה על ד׳ מאות פרסה.

דמ״ר ד׳ מראות (ד״מ).

דמ״ש דמוצאי שבת, ד׳ מאות שנים, דע מה שתשיב.

דמש״ה דמשום הכי (דמשו״ה).

דמש״ק דע מי שהוא קונך.

דמ״ת = דמג״ת.

ד״נ דברי נביאים, דיני נפשות, דם נדה, דרכי נועם (ס׳), דפוס נאפאלי.

ד״נ א״נ וכ״נ דירה נאה, אשה נאה, וכלים נאים.

דנ״א דנפילת אפים.

דנ״ה דנצח הוד (ק׳).

דנה״י דנצח הוד יסוד (ק׳).

דנ״מ דנפקא מינה.

ד״ס דברי סופרים, דקדוקי סופרים (ס׳).

דס״א דסטרא אחרא (ק׳).

דס״ב דספק ברכה.

דס״ד דסלקא דעתך.

דסד״א דסלקא דעתך אמינא.

דס״ל דסבירא ליה.

דס״ל ד״מ דסבירא ליה ד׳ משמורות (יעב״ץ).

דס״פ דסוף פרק — פסוק — פרשה.

ד״ע דעת עצמו, דברי עצמו, דרך עולם, דברי עזרא, דפוס עתיק, ד׳ עתיקים, ד׳ עולמות, דיני ערכין, דירת עראי, דקדוקי עניות, דורות עולם (ס׳), דבר ערוה.

דע״ד ד׳ על ד׳.

דע״ה דרך עץ החיים (ס׳).

דעו״ט דין עיקר וטפל.

דע״ז דעבודה זרה.

דעי״ז דעל ידי זה.

דע״כ דעל כרחך.

דעכה״פ דעל כרחך הכי פירוש.

דעכ״פ דעל כל פנים.

דעק״ל דעוד קשה לי.

ד״פ דו פרצופין, ד׳ פרשיות, דפוס פראנקפורט, — פיורדא —, פראג, דיני פסח, (דד״פ דיני דפסחא).

דפי״א ד׳ פעמים י׳ אמות.

דפפ״ח דברי פי חכם חן.

דפת״ה דפרק תפלת השחר.

ד״צ ד׳ צומות, דורשי ציון (חברה).

דצח״מ דומם צומח חי מדבר.

דצ״ך עד״ש באח״ב דם, צפרדע, כנים, ערוב, דבר, שחין, ברד, ארבה, חושך, מכת בכורות.

ד״ק דגש קל (ד׳), דיני קדיש, — קבלה, דברי קבלה, דפוס קדמון — קראקויא, — קושטנטינא, דיני קנסות (דק״נ), דירת קבע, דרך קבע, דוד קאססעל, דרך קדושים (ס׳).

דקא״ל דקאמר ליה.

דקב״ה דקודשא בריך הוא.

דה״מ דברי המחבר (ד״ה), המאסף — המעתיק, דרך המקור (ד׳).
[דה״מ ודה״מ דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו].
דהמ״ל דהוה מצי למימר.
דה״ש שה״ת דהתראת ספק שמה התראה.
דהע״ה דוד המלך עליו השלום.
דה״פ דברי הפסוק, דהכי פירש — פירושו.
דה״צ דרך הצווי (ד׳).
דה״ק דהכי קאמר, דהכי קתני.
דהקי״ל דהא קיימא לן.
דהקמ״ל דהא קמשמע לן.
דה״ת דם התמצית (ד״ה).
ד״ו דין וחשבון, דין ודברים, דת ודין (דו״ד).
דו״א דתן ואבירם.
דו״ד דת ודין.
דודא״ל דין ודברים אין לי (עליך).
דו״ה די והותר.
דו״ח דין וחשבון (ד״ו).
דו״ט דורש טוב (ס׳) (ד״ט).
דו״כ דכר ונוקבא (ק׳).
דושת״ה דורש שלום תפארתו הרמה.
ד״ז דרך זה, דבר זה, דעת זקנים (ס׳), דפוס זולצבאך.
דזפמ״ש דזה פירש מה שאמרו — שאמר.
ד״ח דברי חכמים, דברים חיצונים, דברי חול, דברים חמודים, דרך חיים (ס׳), דנש חוק (ר׳), דבר חדש, דם חטאת.
דח״א דיני חודש אלול.
דחב״נ דברי חכמים בנחת נשמעים.
דח״ו דברי חכמים וחידותם.
דח״י דבר חידוש.
דחמ״ע דניאל חנניה מישאל ועזריה.
דח״ק דחברה קדישא.
ד״ט ד׳ טפחים, דורש טוב (ס׳), (דו״ט).
דט״ז דברי טורי זהב (ס׳).
דט״ל דורש טוב לעמו.
דטלנ״ת (ממוצא הלשון) (ד׳).
ד״י דין יורשים, דרך ישרים (ס׳), ד׳ ימים, ד׳ יסודות (די״ם).

די״ל דיש לומר — להקשות — לפרש — לתרץ.
די״ם ד׳ יסודות.
ד״כ ארבע כוסות, דרך כלל.
דכ״א דכל אחד, דם כפירה, אשת איש, דירה כלים אשה (נאים).
דכאו״א דכל אחד ואחד.
דכ״נ דכר ונוקבא (ק׳).
דכו׳ דכוותיה.
דכו״כ דרך כנוי וכבוד כלפי.
דכ״כ דברים ככתבן.
דכ״ע דכולי עלמא.
דכ״ע ל״פ דכולי עלמא לא פליגי.
דכ״ר דאי כתב רחמנא (דאכ״ר).
ד״ל די למבין.
דל״א דלא אמר — אמרו.
דלא״ה דלאו הכי.
דל״ב (די למבין בנקל), די לחכימא ברמיזא, דיה לצרה בשעתה, דלית ביה.
דלבח״כ דלית ביה חסרון כיס.
דלבמ״ה די לבא מן הדין.
דלבש״ב דלית ביה שוה פרוטה.
דל״ג דלא גרסינן (ל״ג).
דל״ד דלאו דוקא, דלא דמי, דף לדף.
דל״ה דלמא להכי הוה.
דלה״מ דלאו הכי מסתברא.
דלהת״י דלהתרגום יונתן.
דל״ז דן לכף זכות.
[דל״י בא״ה לב״מ דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי].
דל״ל דלית ליה (ל״ל).
דלמ״ה ל״כ די לבא מן הדין להיות כנידון.
דלמא״ע דע לפני מי אתה עומד.
דלמ״נ דעת למבין נקל.
דלכ״נ דלכך נאמר.
דלכ״ע דלכולי עלמא.
דל״פ דלא פירש — פסק, דלפי פירושו.
דלפ״ד דלפי דעתו — דעת.
דלפ״ז (לפ״ז).
דל״צ דלא צריך.
דלצ״ל דלא צריך לומר.

דא״ל דאם לאו, דאין לומר — לפרש — לתרץ — להקשות, דאיכא למימר — למפרך, דאית ליה.
דאל״ה דאי לאו הכי, דלאו הכי (דלא״ה), דאין להקשות (דא״ל).
דאל״כ דאם לא כן.
דאל״ם דין אם למקרא (ומסורת).
דאל״ת דאין לתרץ.
דאלת״ה דאי לא תימא הכי.
דאס״ד דאי סלקא דעתך.
דאע״ג דאף על גב.
דאפ״ה (אפ״ה) דאפילו הכי.
דאפ״ל דאפשר לומר — לקיים.
דאצ״ל דאין צריך לומר.
דא״ק דאמר קרא, דאי קשה, דאיכתיב קשה(?).
דא״ר דרך ארץ רבא.
דא״ש דאבא שאול.
דאש״א ק״ל ב״ם ד׳ אמות של אדם קונות לו בכל מקום.
דאש״ה ד׳ אמות של הלכה.
דאש״ת ד׳ אמות של תפלה.
דא״ת דאמרי תרוייהו.
דאת״ל דאם תמצא לומר.
ד״ב דברים בטלים, די בזה — בזו, דף ב׳, דם בתולים, דפוס ברלין, ד׳ ברכות, דמו בראשו, דפוס ב׳.
דב״א דברי בני אדם, דרך בן — בני אדם.
דבא״ז דפוס באזיליא.
דבא״נ דברכת אלהי נשמה (יעב״ץ).
דב״ב ד׳ בנינים בו.
דבב״ח (בב״ח) דבשר בחלב.
דב״ג דברים בגו.
דב״ה דבית הלל.
דב״ו דרך בשר ודם.
דב״ח דאשתמש בתגא חלף.
דב״כ ב״ש דבתי כנסיות בישובן (יעב״ץ).
דבכה״ג דבכהאי גוונא.
דבכ״פ דבכל פנים — פעם.
דבכפו״פ דבכל פעם ופעם.
דב״ל די בזה למבין, דונש בן לברט.

דבלא״ה דבלאו הכי.
דב״מ דיני ברכת מגילה.
דב״נ דבן נח, דבר נש.
דבע״פ דבעל פה.
דב״ש דבית שמאי, דברי שלמה.
דב״ש ודב״ה דבית שמאי ודבית הלל.
דב״ת דבן תימא.
ד״ג ארבע גאולות (א״ג), דייני גליות—גולה — גזירות.
ד״ד ד׳ דברים, דרך דרוש, דברי דרוש, דררא דממונא (דד״מ).
דדב״מ = **דד״מ**.
דד״ג דינא דגהינם.
דד״ד דינא דמלכותא דינא.
דדו״ד דור דור ודורשיו (ס׳).
דד״מ דינא דבר מצרא (דדב״מ), דררא דממונא (ד״ד), דרוש דרש משה (ס׳).
דד״נ דרכיה דרכי נועם.
דד״ע דברי הימים דניאל עזרא.
ד״ה דברי הימים, דברי הכל, דבור המתחיל, דוד המלך, דברי המחבר — הכותב, דרכי השם, דרך החיים (ס׳) (דה״ח), דין הוא, דא הוא, דור המבול (דוה״מ), דור הפלגה, דור המדבר, דם הנדה, דרכי התלמוד (דה״ת), דרך העולם, דברי הגאונים (דה״ג), דברי המקובלים (דהמ״ק), דם התמצית (דה״ת).
דה״א דברי הימים א׳, דהוה אמינא, דם האיברים, דהא אמרינן.
דהא״ע דהא אתמר עלה.
דה״ב דברי הימים ב׳.
דהב״י דהבית יוסף (ס׳).
דהג״ל דבר הגורם לממון.
דהגל״מ כמ״ד דבר הגורם לממון כממון דמי.
דה״ה דהוא הדין, דהיינו הך.
דה״ח דרך החיים (ס׳).
דה״ט דהאי טעמא, דרך הטבע.
דה״י (ד״ה).
דה״ל דהוה ליה — להו.
דהל״ל דהוה ליה למימר.
דהלמ״ס דבר הלמד מסופו.
דהלמ״ע דבר הלמד מענינו.

גנא״ח נוטל נפשו איש חסיד.
גנב״ש רקב״ש גוים נשים בהמות כותים רועים קייצים ברגנין שומרי פירות.
גנ״ד גניבת דעת.
גנו״א גניבה ואבידה.
גנל״א גזרת נחי ל״א (ד׳).
גנל״ה גזרת נחי ל״ה (ד׳).
גנע״ו גזרת נחי עי״ן וא״ו (ד׳).
גנ״ת גבורה נצח תפארת (ק׳), גימטריא נוטריקון תמורה.
גס״ת ג׳ ספרי תורות.
ג״ע גן עדן, גלוי עריות, ג׳ עדים, גליל עליון.
געאה״ה גומרין עליו את ההלל.
גע״ג גב על גב, שלש על שלש, גבוה על גבוה.
געש״ד גלוי עריות שפיכת דמים.
געת״ם גן עדן תהי מנוחתו.
ג״פ גט פטורין, גט פשוט, ג׳ פעמים, ג׳ פרשיות, — פסוקים, — פסיעות, — פנים.
גפ״א ג׳ פעמים אמצעים (ק׳).
גפ״ג ג׳ פעמים ג׳.
גפד״ש ג׳ פרשיות דקריאת שמע.
גפ״ה ג״ה ג׳ פעמים הולכה ג׳ הובאה (יעב״ץ).
גפ״ש ק״ש ג׳ פרשיות של קריאת שמע.

גפ״ת גמרא פוסקים תוספות, גמרא פירוש תוספות התחתונים (ק׳).
ג״צ גר צדק, ג׳ צדיקים, גבאי צדקה.
ג״ק גירסת קונטרס, ג׳ קהלות (אה״ו), גט קרח.
ג״ר ג׳ רביעות, גירסת רבנים, גאולה ראשונה, גס רוח, גסות רוח, גזירת רומיים, גזרה רעה, גברא רבא, ג׳ ראשונות — ראשונים, גליא רזא (ס׳), גילגולא רבא (ק׳).
גר׳ גרסינן, גרס, גרסה.
גרונ״ד גשמי רצון ונדבה.
גר״ל גורם רעה לעצמו.
גר״ש גרסא שניה.
ג״ש גירסת שמואל, גזירה שוה, גורל שוה, ג׳ שנים — שבועות — שעות, גזרת שמים, גזרת שלמים (ד׳), גלגול שבועה, גבעת שאול (ס׳), גרי שער.
גשא״כ ג׳ שאכלו כאחת.
גש״ל כ״ה גדול שמו לטוב כל הימים.
גש״נ כק״ש גר שנתגיר כקטן שנולד.
גש״ע גל של עצמות.
גשע״ב גוי שעסק בתורה.
ג״ת ג׳ תרגומין, גזור תענית, גר תושב, גבאי תמחוי.
גת״ת גבאי תלמוד תורה.

ד

ד׳ דף, דפוס, דגש, דרך, דין, דא, ארבעה, דעת.
ד״א דבר אחר, דרך אחר — אחד — אמת (ס׳), דרך ארץ, ד׳ אמות — ארצות — אותיות, ד׳ אלפים, דברי אמת (ס׳), דפוס אמסטרדם, דא איהו, דפוס א׳, דור אנוש, דרך ארעי, דמשק אליעזר (ס׳), דמשק ארש (ס׳).
דא״א דין ארבע ארצות, דאי אפשר, דאי אמרת, דברי איש אלהים.
ד״א ב״ה ד׳ אמות ברשות הרבים (מגילה).

דאב״י ד׳ אמות בארץ ישראל.
דא״ה דאי הכי, דין — דיני אומות העולם (דאה״ע), דוחין את השבת (ד״ש).
דאו׳ דאוריתא.
דא״ז דרך ארץ זוטא.
דא״ח דאין חוששין, דברי אלהים חיים, דניאל איש חמודות.
דא״י דבר אלהינו יקום, דייני ארץ ישראל.
דאיש״ר דאמן יהא שמה רבא (יעב״ץ).
דא״כ דאם כן.
דאכ״ר דאי כתב רחמנא.

גבא״נ נברא אנברא (נא״נ).
גבב״פ נביהה בן פסיסא.
גב״ב נ׳ בנינים בו.
גבה״מ נבעת המורה (ס׳) (נ״ה).
גב״י גם ברוך יהיה.
גב״ם מי גריסין, בשר שמן, מוריים.
גב״ע נביית עדות.
גב״ר גומלי חסדים,ביישנים, רחמנים.
ג״נ תלת תלת, גזירה גדולה, גבורה גדולה. נ׳ גדולים, נרש נרשיים, תלת נברי.
גג״ק נוזרין גזירות קשות.
גג״ר גוזרין גזירות רעות.
ג״ד גזר דין.
גדו״ט גדי וטלה.
גדו״מ גדולת מרדכי (ס׳) (גר״מ).
ג״ה גבעת המורה (ס׳).
גהא״ה גזרינן הא אטו הא.
גה״כ גזירת הכתוב.
גה״מ גזירת המקום.
גג״ת גדולה גבורה תפארת (ק׳).
ג״ד גבאי דמתא, ג׳ דברים, גזר דין, גמר דין.
גד״י גרסא דינקותא, געשיכטע דער יודען (ס׳).
גד״מ גדולת מרדכי (ס׳).
גד״פ גאטטעסדיענסטליכע פארטרעגע (ס׳).
ג״ה גיד הנשה, גופי הלכות, גליל העליון, גירסת הספרים (הסופרים), גירסת הגאון, גדול הדור, גדולי הדור (גה״ד), גזירת הכתוב, גזירת המלך, — השם (גה״ש), גזרת השלימים (ד׳), גיהנם (גהי׳).
גה״ד גדולי הדור.
גה״נ גיד הנשה, גילגול הנשמות.
גה״ק גבאי הקהילה.
גה״ת גלילות התורה.
ג״ו גנת ורדים (ס׳).
גו״ה גבורה והוד (ק׳).
גוה״י גבורה והוד יסוד (ק׳).
גו״ח גבורה וחסד (ק׳).
גולכ״ב גלוי וידוע לפני כסא כבודך.
גו״מ גט ומגט, גוזר ומקיים, גורעין ומוסיפין.
גו״נ גוף ונשמה.
גו״ם גמיר וסביר.

ג״ז גם זו, גם זה, ג׳ זהובים.
גז״ד גזר דין (ג״ד).
גז״כ גם זמן כריתות.
גז״ל גם זו לטובה.
גזל״ג גזירה לגזירה (גל״ג).
גזל״ג ל״א גזירה לגזירה לא גזרינן.
גז״ש גזרה שוה, גם זה שם.
ג״ח גמילות חסד, — חסדים, גלגל חמה, ג׳ חדשים, גזירת חרם, גדר חכמים, ג׳ חטיבות, גביית חוב, ג׳ חלקים.
גחפ״נ גזרת חסרי פ״א נו״ן (ד׳).
ג״ט ג׳ טפחים, גורל טוב.
גט״ק ע״ר א״ח גלגלתא טלא דבדולחא קרומא דאוירא עמר נקי רעוה דרעווין אשגחא פקיחא חוטמא (ק׳).
ג״י גירסא, גירסת, גימטריא.
ג״י ג׳ ימים, גלילות ידך, גאון יעקב (ס׳).
ג״יה ג׳ ימי הגבלה, ג׳ ימי החשיכה, גלילות ידיו הנכבדים.
גיכ״ק (ממוצא החיך) (ד׳).
ג״יל גבריאל יודל ליכטענפעלד.
ג״ית גימטריא תיבות.
ג״כ גט כריתות, גם כן, גם כאן, גם כי.
גכ״ל גורם כליה לעולם.
ג״ל ג׳ לוגין.
גל״ג גזירה לגזירה.
גל״ה גלגל התחתון (גלה״ת), גליל העליון (ג״ה).
גל״ר גואל לרופא.
גל״ש שת״ם גורם לשכינה שתסתלק מישראל.
ג״ם גמרא, גלות מצרים, גלגל מחילות, גט מקושר (גמ״ק), גזירת מלכות.
גמ״ב גלוי מלתא בעלמא.
גמ״ד גמר דין (ג״ד).
גמ״ה גזירת מלך הוא.
גמ״ח גמילות חסדים, גומל חסד (ג״ח).
גמ״ק גט מקושר.
גמר״א גבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל.
גמ״ש גדול מרבן שמו.
ג״נ גמי נשים, גלגול נשמות, גן נעול (ס׳), גורן נכון (ס׳), גיעולי נכרים, גזרת נחות (ד׳).

בש״ח בשנאת חנם, בשפתי חכמים (ס׳).
בש״ט בשם טוב, בעל שם טוב (בעש״ט).
בש״י בשל יד, בשבט יהודה (ס׳), בצל שדי יתלונן, בשאילת יעב״ץ (ס׳).
בשי״ה בשאר ימות השנה.
בשכה״ג בעל שיורי כנסת הגדולה (ס׳).
בשכ״י בשם כל ישראל.
בשכמל״ו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
בשל׳ בשלמא.
בש״ל בשבעים לשונות.
בשלב״ה בית שמאי לבית הלל.
בשלמ״ד בשלמא למאן דאמר.
בש״מ ברוך שחלק מכבודו, בשם מדרש.
בש״ס בששה סדרים, בשל סופרים.
בש״ע בשמיני עצרת, בשמחה עצומה, בשמנה עשרה.
בשעא״ה בשעת אמירת הגדה.
בשעל״ת בן שמונה עשר לחופה.
בשעה״מ בשער המלך (ס׳).
בשע״מ בשעת מלאכה.
בשע״צ בשערי ציון (ס׳), בשמיני עצרת (בש״ע).
בש״פ בשושן פורים, ברוך שפטרני.
בשפ״י בשפתי ישנים (ס׳).
בשפמ״ש ברוך שפטרני מעונשו שלזה.
בשפ״ע בשפת עבר.
בש״ק בשבת קודש.
בש״ר בשל ראש, בשמחה רבה, בשם רבי, בושה סרוחה רמה.
בשש״ש בשאילת שלום, בשיח שפתותינו.
בשש״ע בשבוע שעברה (בש״ע).
בש״ת ברוך שומע תפלה, בשומע תפלה, בשמחת תורה.
ב״ת בעל תכלית, בעל תשובה (בע״ת), כל תוסיף, בעל תלמוד, בעלי תריסין, כל תשחית, בן תורה, ב׳ תיבות, (בעל תענוג — תאוה).
בת׳ בתרגום, בתשובה, בתורה.
בת״א בתרגום אונקלוס.
בת״ב בתשעה באב, בתקוני ברכות.
בת״ג בתנועה גדולה (ד׳).
בת״ה בתחיית המתים.
בתה״ג בתשובת הגאונים (ס׳).
בתה״מ בתפלת המנחה.
בתה״ס בתי הסֵפֶר.
בתה״ש בתכלית השלימות — השנאה.
בתי״ס בתי ספר.
בת״כ בתורת כהנים(ס׳), בתקיעת כף, בתורת כתובה, בתלמוד כן (נאמר).
בתמ׳ בתמיה.
בת״ק בתנועה קטנה (ד׳).
בת״ר בתר רובא, בעלי תריסין (ב״ת).
בתש׳ בתשובת.
בתש״ש בתשובה שלימה.
בת״ת בעל תלמוד תורה.

ג

ג׳ גדולה, גבורה, גאולה, גלות, גזירה, גאון, גדול, גדולים, שלשה, גירסא (גי׳).
ג״א גירסא אחרינא, גזירת אלהים, גלות אדום, גבורת אלהים, גאולה אחרונה, ג׳ אמות, ג׳ אלפים, גנת אגוז (ס׳), גור אריה (ס׳), ג׳ ארצות, גרי אריות, גנזי אקספארד (ס׳).
גא״ג גברא אגברא (גבא״ג).
גא״ה גומרין את ההלל.
גא״י גלילות ארץ ישראל.
גאל״ת גאולה לתפלה (גל״ת).
גא״צ ג׳ אצבעות.
ג״ב ג׳ ברכות, גלות בבל, (גוזמא בעלמא), ג׳ בתים, גבול בנימין (ס׳), גשמי ברכה.
גב״א ג׳ ברכות אחרונות, גדליה בן אחיקם.

(בע"ק), בעל קרי, בני קרח (בנ"ק), ב' קדושות (ש"ק), במה קטנה.
בק' בקיצור.
בק"א בכל קצוי ארץ.
בק"ג בקנין גמור.
בקה"מ בקריאת המגילה.
בקה"ק בית קדשי הקדשים.
בק"ו בקל וחומר.
בקו"ר בקול רם (בק"ר).
בקו"ת בית קדשו ותפארתו.
בק"ז בקומה זקופה, בקרן זויות.
בק"ח בקרבן חטאת.
בקי' בקיצור.
בקס"ע בקונטרס סדר עבודה (יעב"ץ).
בק"ל בין קודש לחול.
בק"מ בהא קמסלני.
בק"ע בקום עשה.
בק"פ בקרבן פסח.
בק"ק בקצת קהלות, בקהלה קדושה.
בקק"א בקצת קהלות אשכנז.
בק"ר בקלות ראש, בקול רם (בקו"ר).
ב"ר בן רבי, בר"רב רבי, בראשית רבה, בן רכב, בית ראשון, ב' רשויות, בריך רחמנא, בני רחמנים, בעל רחמים.
בר"ד כתר רוב דעות (אר"ד).
בר"ה בראש השנה, ברשות הרבים (ברה"ר).
ברה"י ברשות היחיד.
בר"ה לי"כ בין ראש השנה ליום כפור.
ברה"ס בראש הספר.
ברה"פ בראש הפרק.
ברה"ק ברוח הקודש (ברוה"ק).
ברה"ר ברשות הרבים (בר"ה).
ברו"ע ברום עולם.
ברוב"ש בית ראשון ובית שני.
בר"ח בראש חודש, בראשית חכמה (ס'),
בר"ט ברצון טוב.
בר"י ברש"י ישן.
ברי' ברייתא.
בר"מ ברוב מקומות, ברעיא מהימנא, ברוח מציא.
בר"ס בריש ספרא.
בר"ע בעי רחמי עליה.
בר"פ בריש פרקא — פרשה.
ברר"ל ב' רשויות רחמנא לצלן (יעב"ץ).
בר"ש ברית שלום.
ברשא"מ ברוח שאינה מצויה.
ברש"ע ברומו של עולם (ברוש"ע).
בר"ת בראשי תיבות, ברונז רחם תזכור.
ב"ש בית שני, בית שמאי, בית שמואל (ס'), ברוך שאמר, באר שבע (ס'), בת שבע, בנין שלמה, בן שמעון — שמואל — שמח, באנק שיללינג.
בש' בשורש, בשנים.
בש"א בשום אופן, בשם אומרו, בשער אפרים (ס'), בעל שער אפרים, בית שמאי אומרים.
בשא"א בשאי אפשר.
בשאז"ה בשביל שאני זכר הספרתי.
בשא"י בשארית יוסף (ס').
בשא"פ בשבת אחר פסח.
בשבג"ת ברוך שאמר בג' תחתוניות (מן הספירות) (יעב"ץ).
בשבו"ת בשב ואל תעשה.
בש"ג בעל שלטי גבורים (ס').
בש"ד שתים שהן ארבע, בשודא דדייני (בשד"ד), בשבועה דאורייתא (בשד"א).
בשד"א בשבועה דאוריתא.
בש"ד ט"ש צא"ת בור שחת דומה טיט היון שאול צלמות ארץ תחתית.
בשדמ"ע בריך שמה דמרי עלמא.
בשה"ג בשלימות הגוף.
בשה"ד בשעת הדחק, בשער הדגים.
בשה"ח ברכת שהחינו.
בשה"י בשנת היובל.
בשה"י פה"י בשבת היום פסח היום.
בשה"פ בשעת הפנאי, בשער הפנה (ס').
בשה"ת בשעת התפלה.
בש"ו בשר ודם (ב"ו).
בשוא"ת בשב ואל תעשה.
בשו"מ בלי שם ומלכות, בורות שיחין ומערות.
בשו"נ בשובה ונחת.

בע"ל בשבעים לשונות (בש"ל).
בעלה"ר בעל לשון הרע.
בע"מ בעשרה מאמרות, בעל עשרה מאמרות (ס'), בעל מלאכה, בעבודת מקדש, בעל מום (ב"מ), בעל מלחמה, בעל מחבר, בעל מניה (בעמ"נ), בעילת מצוה, בגן עדן מנוחתו.
בעמ"ב ברוך עושה מעשה בראשית (= בע"ב).
בעמ"ד בעל מדקדק.
בע"מ מאכ"ח בעל עשרה מאמרות מאמר אם כל חי (יעב"ץ).
בעמ"נ בעל מניה.
בעמז"ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
בעמ"מ (בעקמ"מ).
בעמ"ק בעל מקובל.
בעמ"ש בעמודי שמים (ס').
בע"נ בעל נפש.
בע"ס בעל ספר, בעל סוד.
בע"פ בערב פסח, בערבי פסחים, בעל פה, בעל פיוטן, בעל פלונתא.
בע"ק בעל קבלה, בעל קרי, בעל קורא, בעל קנאה.
בעקמ"מ בעקבות מלכא משיחא.
בע"ר בקשו עלי רחמים, בקשו עליו רחמים, בעין רע (בעה"ר), בעלי ראתן.
בע"ש בערב שבת, בעל שם.
בעש"ב בורא עשבי בשמים (בע"ב).
בע"ש בה"ש בערב שבת בין השמשות.
בעש"ט בעל שם טוב.
בעש"י בעניני של יום.
בעשי"ת (בעי"ת) בעשרת ימי תשובה (בעשיה"ת).
בעש"נ בעטיו של נחש.
בעשע"ח בערב שבת עם חשכה.
בעש"ק בערב שבת קדש.
בע"ת בעל תשובה, בעל תכלית, בעל תוקע, בעל תפלה, בעל תלמוד, בעלי תריסין (ב"ת).
ב"פ ב' פעמים, בושת פנים, בן פזי.
בפ' בפסיקתא — בפסיקתות, בפרק, בפרשה, בפסוק, בפירוש, בפרט, בפתיחת, בפרדסיא (בפר').
בפ"א בורא פרי אדמה, בפעם אחת, בפה אחד, בפרשה א', בפרק א', בפסוק א'.
בפב"ד בפני בית דין (יעב"ץ).
בפד"א בפרישות דרך ארץ.
בפד"ז (פד"ז).
בפ"ה בפרשת המן (בפה"מ).
בפה"א בורא פרי האדמה.
בפה"ג בורא פרי הגפן.
בפה"ע בורא פרי העץ.
בפ"ו בפריה ורביה (בפו"ר), בינוני פועל (ד').
בפי' בפירוש.
בפל"ע בין פסח לעצרת.
בפ"מ בפה מלא, בפרי מגדים (ס'), בפני משה (ס').
בפמש"פ בפתות משוה פרוסה.
בפ"נ בפה — בפחי נפש.
בפ"נ ובפ"נ בפני נכתב ובפני נחתם.
בפס"ד בפסוקי דזמרא.
בפסדהמ"ק בפסולי המקודשין.
בפ"ע בפני עצמו, בפני עדים.
בפ"ע ד"ת בפני עצמו דין תורה (יעב"ץ).
בפ"פ בפתע פתאום.
בפפד"א בפרנקפורט דאדר.
בפפד"מ בפרנקפורט דמיין.
בפקו"ע בפני קהל ועדה (בקו"ע).
בפר' בפרדסיא.
בפ"ש בפריסת שמע.
ב"צ בני ציון, בנות צלפחד.
בצ"א בצלם אלהים, בצלאל אשכנזי.
בצ"ג בצרה גדולה.
בצה"כ בן ציצית הכסת.
בצימ' בצימצום (ק').
[ב(צ)מ"י בצאתי מירושלים]
[ב(צ)מ"מ בצאתי ממצרים].
בצ"ע בצריך עיון, בצרת עין.
בצ"צ בעל צמח צדיק (ס').
ב"ק בת קול, בן קרושים, בן קדוש, בבא קמא, בר קפרא, בית קיבול, בעל קורא

(בס״ב), בספר הגלגולים — הגלגלים, בסדר היום, בסוד הכתוב.

בסה״ב בספר הבהיר.

בסה״ד בסוף הדבור, בסדר הדורות (ס׳).

בסה״י בסדר היום (ס׳).

בסה״ר בעל ספר הרוקח.

בסהש״ס בסוגית הש״ס.

בסו״מ בן סורר ומורה.

בס״ח בספר חיים, בספר חסידים.

בסח״ה בספר חובת הלבבות.

בס״י בספר יצירה — יוחסין (ישעיה ירמי׳ יחזקאל).

בסי״ד בסיעתא דשמיא (בס״ד).

בסל״א בספר לוח ארש.

בסמ״ג בספר מצות גדול.

בסמ״נ בספר מורה נבוכים.

בס״נ (ס״נ).

בסנ״ו בספר נגיד ומצוה.

בסנ״י בספר נצח ישראל.

בסנ״ע בספר נתיבות עולם.

בס״ע (בסק״ע).

בסע״ז בסדר עולם זוטא (ס׳).

בסעמ״ק בספר עבודת המקדש.

בסע״ר בסדר עולם רבא (ס׳).

בס״פ בסוף פרשת, — פרק, — פסוק, בסעודת פורים.

בספ״י בסבר פנים יפות.

בס״ק בספרים — בסדורים קדמונים.

בסקי״פ בספר קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).

בסק״ע בסיקור עין.

בס״ש בספר שני.

בסשל״ה בספר שני לוחות הברית.

בס״ת בספר תורה, בסתרי תורה (ס׳), בסופי תיבות.

ב״ע באר עשק (ס׳), בן עזרא, בן עזיאל, בית עולם — עולמים, בכורי עתים (ס׳), בריאת עולם, ברית עולם, בני עניים, בן עזאי, בני עלייה, בן עמרם, בדיקת עדים.

בע״א בעבודת אלילים, בענין אחר — אחד, בעצה אחרת, בעד אחד.

בעא״ע בתר עניא אולא עניותא.

בע״ב בורא עצי בשמים, ברוך עושה בראשית, בעלי בתים, בעל ברית.

בע״ג בעל גמרא, בעל עגלה.

בעג״ח בעל גמילות חסדים.

בע״ד בעל דבבא, בעל דין, בעל דבר, בעל דקדוק, בעל דרשן.

בע״ה בעל הבית, בעץ הדעת (ס׳), בעזרת השם (בעה״ש).

בעה״ב = (בע״ב) בעל הבית.

בעה״ב = בעוה״ב.

בעהג״א בעל הגהות אשרי.

בעה״ו בעזרת השם וישועתו.

בעה״ד בעון הדור.

בעה״ז בענין הזה, בעולם הזה (בעוה״ז).

בעה״ח באתי על החתום, בעלי החיים (בע״ח).

בעה״ט בעל הטורים (ס׳) (בה״ט).

בעה״י בעבר הירדן, בעזרת השם יתברך.

בעה״מ בעל המחבר.

בעהמ״ס בעל המחבר ספר.

בעה״ע בעולם העליון (בעוה״ע).

בעה״ש בעזרת השם, בעל השער — השיר, בעל השטר (בעהש״ט).

בעה״ת בעלי התוספות.

בעוה״ב בעולם הבא (בעה״ב).

בעוה״ז בעולם הזה (בעה״ז).

בעוה״ע (בעה״ע).

בעוה״ר בעונותינו הרבים (בעה״ר) (בעו״ה).

בע״ז בעבודה זרה, בעילת זנות.

בעז״ה בעזרת השם (בעה״ש).

בעזה״י בעזרת השם יתברך (בעה״י).

בע״ח בעל חנות, בעל חוב, בעלי חיים (בעח״י).

בעח״ד בעל חיקור דין (ס׳).

בעט״ז בעל טורי זהב (ס׳), בעטרת זקנים (ס׳).

בע״י בעין יעקב (ס׳), בעשר ידות (ס׳), בעין יפה.

בע״כ בעל כרחו — כרחך, בעצי כהנים(?), בעל כישוף (ב״כ).

במ״מ בורא מיני מזונות, במעשה מרכבה, במה מצינו, בצאתי ממצרים (ת׳).
במנ׳ במנהגים, במנהג.
במ״ס במקום סכנה, במנהג ספרד, במסכת סופרים, במגילת סתרים (ס׳).
במסה״ש במספר השוה.
במסל״ת במסיח לפי תומו (מסל״ת).
במ״ע במקום עדים, במצות עשה.
במע׳ במערבא.
במע״א במערבא אמרי.
במעל״א במקום עדים לא אמרינן.
במעול״ת במצות עשה ולא תעשה.
במע״ז ברכת מעין שבע.
במע״ש ברכת מעין שלוש, במעלי שבתא.
במ״פ במיני פת, במי פירות, במנהג פולין.
במ״צ במצות ציצית.
במ״ק במחזור קטן, במספר קטן.
במק״א במקום אחר (במ״א) — אחד, במקרא אחד.
במק״מ במאי קמפלגי (קא מפלגי).
במ״ר במקדש ראשון, במדרש רבות, בית מרעים (ס׳).
במרא״ט במנהגי ר׳ אייזק טירנא.
במרז״ל במאמר רבותינו ז״ל.
במ״ש במה שאמרו, — שאמר, — שנאמר — שכתוב, במוצאי שבת, במלות שונות, במה שהוא.
[במשא״ת אדבל״ב במשלם שנין אילין תפוק ארעא דא בלא כסף].
במש״ד שתי מתנות שהן ארבע (בשה״ד).
במשח״ה במקום שיש חילול השם.
במש״ל במקום שנהגו לומר.
במש״מ במקום שאתה מוצא.
במש״ע במה שכתב עוד — שאמר עוד.
במשע״ה במה שאמר עבדים היינו (יעב״ץ).
במש״ק במוצאי שבת קודש (במ״ש).
במשרמ״ה במדרשו של ר׳ משה הדרשן.
במ״ת במתן תורה, במגילת תענית (ס׳).
ב״נ בן נפתלי, בר נש, בן נח, בני נח, בעל נס, בעל נכפה, בית נתן (ס׳), ברכי נפשי, בורא נפשות, בלי נקודות, בגליון נכתב (בג״נ), ברוך נמצא, בר נפחא (ר׳ יוחנן), בן נכר, בת נכרית.
בנ״א בנשימה אחת, בני אדם (ב״א).
בנא״י ברכי נפשי את יי׳.
בנ״ג בנטית גרון.
בנ״ד בנידון דידן, בנידון דידהו.
בנה״י בינה נצח הוד יסוד (ק׳).
בנהי״כ בני היכלא.
בנו׳ בנוסח.
בנוב״נ בפני נכתב ובפני נחתם.
בנ״ח בנר חנוכה, בנקיטת חפץ (בנקי״ח).
בנח״ש בנדוי חרם שמתא.
בנ״ט בנותן טעם, בר נותן טעם.
בנט״י בנטילת ידים.
בנ״י בני ישראל, בני יעקב, בנטילת ידים (בנט״י).
בניי״צ בני ישראל ישמרם צורם.
בנ״כ בנשיאת כפים.
בנל״ך ולאע״י ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה.
בנ״צ בני ציון.
בנצוי״ר בנחמת ציון וירושלים.
בנ״ק בני קרח (ב״ק).
בנ״ר בורא נפשות רבות.
בנש״א בנשימה אחת.
בנשג״ז (נשג״ז).
בנשב״ע בנוהג שבעולם.
בנת״ר בנוקבא דתהום רבה (ק׳).
ב״ס בן סירא, בן סורר, בלי ספק (בל״ס), בעל ספר (בע״ס), ב׳ סעודות, ב׳ סנים, (בשורת ספרים).
בס׳ בספר, בסדרא, בסעיף (בסעי׳).
בס״א בסיגנון אחר — אחר, בספר אחד, בספרים אחרים, בסודות אחרים, בסטרא אחרא.
בסב״ר בסוף בית ראשון.
בס״ג בסכנה גדולה, בסעודת ג׳, בסימן ג׳.
בסג״י בספר גבורות יי׳.
בס״ד (בסי״ד) בסיעתא דשמיא.
בס״ה בספר הזוהר (בסה״ז), בספר הבהיר,

בלב״ע בינו לבין עצמו.
בלב״ש בלבושי שרד (ס׳) (בל״ש).
בל״נ בלשון נגאי.
בלד״ב בלא דברים בטלים.
בלה״פ בלחם הפנים (ס׳).
בלה״ק בלשון הקודש.
בלו״א בלוח ארש (ס׳).
בלו״ר בלאה ורחל (ק׳).
בל״ז בלא זה, בלשון זה, בלשון זכר.
בלח׳ בלחש.
בלח״ז בלא חתימת זקן.
בלח״ש בלחם שמים (ס׳).
בל״ט בלב טוב.
בלט״מ בל״ט מכות.
בל״י בלשון יון, — יונית, בכור לירושה.
בל״כ בלשון כבוד.
בל״נ בלי נדר, בלשון נקיה (בלנ״ק), בלשון נקבה, בכור לנחלה.
בל״ס בלשון סורי, בלי ספק.
בלס״נ בלשון סגי נהור.
בל״ע בלשון עברי (עבר), — ערבי, בינה לעתים (ב״ל) (ס׳).
בלע״ז בלשון לועז, בלשון עבודה זרה.
בל״פ בליל פסח, בכור לפדיון.
בל״צ בלשון צחות, ברכות לראש צדיק.
בל״ר בלוחות ראשונים, בלשון רבים (ד׳).
בלר״צ ברכה לראש צדיק.
בל״ש בליל שבת, — שמורים, — שני, לבושי שרד (ס׳) (בלב״ש), בלי שנוי.
בלש״ה בלשכת הגזית.
בלשו״מ בלי שם ומלכות.
בלש״ק בליל שבת קודש.
בל״ת בלא תעשה, בלא תשא.
ב״מ ב׳ מדות, ב׳ מובאות, — מהדורות, ברית מילה, בר מנן, בר מצוה, במה מדליקין, בבא מציעא, בו מבואר, ברכת מזמן, בן מקרא, בעל מום, בעלי מומין, בתי מדרשות.
במ׳ במערבא, במזיד, במשנה, במדרש.
במ״א בר מן אחד, במדרש אחד, — אחר, במשקל אחד, במדינות אלו, (בן מקרא), במקום אחר, בעל מגן אברהם (במג״א), במנהג אשכנז, במכתב אליהו (ס׳) (מ״א).
במ״ב בורא מיני בשמים, בר מן תרין, במשאת בנימין (ס׳), במסעות בנימן (ס׳), במעשה בראשית.
במ״ג במשנה נ׳, במחזור גדול, ברכת מגלה (ב״מ).
במג״א בעל מגן אברהם (במ״א).
במגו״מ במלחמות גוג ומגוג (במגו״ג).
במד׳ במדנחא, במדבר, במדרש (במדר׳).
במד״א (בד״א) במה דברים אמורים.
במדה״נ במדרש הנעלם (ס׳).
במד״ר במדרש רבה (במדר״ר), במדבר רבה.
במ״ה בורא מאורי האש, ברכת מאורי האש, במדרש הנעלם (ס׳), במדינות הללו, במקח השוה (במה״ש), ברוך משנה הבריות.
במה״ש במוג השוה (במוה״ש), במקח השוה.
במו״מ במשא ומתן, במקח וממכר, במגע ומשא.
במורו״ר ברשות מרנן ורבנן ורבותי.
במו״ש במוצאי שבת (במ״ש).
במ״ז במטת זהב (ס׳).
במזה״ש במזג השוה (במה״ש).
במז״ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
במ״ח באר מים חיים (ס׳).
במח״כ במחילת כבודו (במ״כ).
במחכ״ת במחילת כבוד תורתו.
במ״ט (במע״ט) במעשים טובים.
במ״י בצאתי מירושלים (ת׳).
במ״א עמב״ד במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד.
במי״כ במוצאי יום כפור.
במי״ט במוצאי יום טוב.
במיט״א במוצאי י״ט אחרון (ראשון).
במי״כ במוצאי יום כפור (במיו״כ).
במ״כ במחילת כבודו.
במכ״ה במחילת כבודו הרב (-הרם).
במ״ל בעל מרפא לשון (ס׳), במשנה למלך (ס׳).
במל׳ במלכות.
במלזו״ש במלכיות זכרונות ושופרות.

ביה״ק בית הקברות (בה״ק).
ביה״ש בין השמשות (בה״ש, בהש״ם).
ביה״ת בימי התשובה.
ביוב״ש בית יוסף ובאר שבע (ס׳) (יעב״ץ).
ביו״ד בשר יין ודגים, ביורה דעה (ס׳).
ביו״ט ביום טוב.
ביז״ת בי״ז תמוז.
ביח״ל בן שמונה עשר לחופה.
ביט״א ביום טוב ראשון.
ביט״ב ביום טוב שני.
בילב״ע בינו לבן עצמו.
בילא״ו ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן.
בי״ם בעשרה מאמרות (ס׳).
בי״ם בל״פ ביציאת מצרים בליל פסח (יעב״ץ).
בי״ס בעשר ספירות (ק׳).
בי״ע בריאה, יצירה, עשיה (ק׳).
ביע״ו ביעלה ויבוא (ביע״ו).
ביר׳ בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו׳).
בי״ש (ביר״ש) ביראת שמים.
בישה״ד ביישוב הדעת.
ביש״מ בישיבה של מעלה.
ביש״ע ביום שמיני עצרת.
ביש״ק ביום שבת קודש.
בישש״ש בים של שלמה (ס׳).
בי״ת בשר, יין, תכלת; בימי תשובה.
ב״כ ברכת כהנים, בת כהן, בשביל כן (בש״כ), בגין כך, בגדי כהונה (ס׳), ב׳ ככרות, בעל כנפים (ס׳), בר כוכבא, בית כר, בת כותי, בנות כותיים, בתי כנסיות, באי כח.
בכ״א בכל אופן, בכמה אופנים, בכרך אחד.
בכא״ה בכבוד אלהים הסתר (דבר?).
בכא״פ בכדי אכילת פרס (כא״פ).
בכבו״ע בכבודו ועצמו.
בכ׳ בכ׳ בכ׳ בכיסו, בכוסו, בכעסו.
בכ״ג בכמה גווני, בכונה גדולה, בכהן גדול.
בכ״ד בכמה דוכתין.
בכ״ה (ס׳) בכל הסידורין, בכל השנה (בכה״ש), בכתבי הקודש (בכה״ק), בכורי העתים (ס׳).
בכה״ג בכהאי גוונא, בכנסת הגדולה (ס׳).
בכה״כ (בהת״כ) בכל התורה כולה.
בכה״מ ברוך כבוד יי׳ ממקומו, בכל המקומות.
בכה״פ בכל הפוסקים, בכל הפירושים.
בכה״ק בכתבי הקודש (בכ״ה).
בכה״ת בכל התורה.
בכ״ו ב״כ בין כך ובין כך.
ב״כ וב״ם בתי כנסיות ובתי מדרשות.
בכח״ב בכתר, חכמה, בינה (ק׳).
בכ״ט בכמה טעמים, בכי טוב.
בכ״י בכל יום.
בכיו״י בכל יום ויום.
בכי״מ ברוך כבוד יי׳ ממקומו.
בכ״ל בכל לבבו (ב״ל).
בכל״א בכל לילה אחד.
בכל״ם (שימושי המקור) (ד׳).
בכל״ע בין כסא לעשור.
בכ״מ בכל מקום, בכמה מקומות, בכסף משנה (ס׳), בכתר מלכות (ס׳), בינה, כתר, מלכות (ק׳).
בכמ״ר בן כבוד מעלת רבי.
בכמש״מ (במש״מ) בכל מקום שאתה מוצא (במשא״מ).
בכ״ע בכל ענין, בכונה עצומה, בכלילות עשר, בכתר עליון (ק׳), בכולי עלמא, בכל העולם (בכה״ע).
בכ״פ בכל פנים, בכל פעם.
בכפו״פ בכל פעם ופעם.
בכ״ק בכמה קהלות.
בכ״ש בכל שעה, בכל שהוא, בכור שוטה, בכסא שן (ס׳), בעל כישוף, בעלת כשפים, (בן כלבא שבוע).
בכשו״ש בכל שעה ושעה, — שעתא ושעתא.
בכש״ת בכתרה של תורה.
בכ״ת בכבוד תורתו.
בכת״י בכתיבת יד (בכ״י), בכל תפוצות ישראל.
ב״ל בית לחם, ב׳ לילות, בן לוי, בכל לבבו (בכ״ל), בינה לעתים(ס׳) (בל״ע), ברכת לבנה.
בל״א בלשון אשכנז, — ארמי, בליל א׳ — אחרון.
בלא״א בן לאדני אבי.
בלא״ה בלאו הכי.
בל״ב ברוך לעולם בוראו, בליל ב׳, בינו לבינה.

בזשבי״ ערש״ם בזמן שבני ישראל עושין רצונו של מקום.
ב״ח בעל חוב. בעלי חיים (בע״ח). ב׳ חדשים. בן חורין. בני חורין. ביעור חמץ. בדיקת חמץ. בן חמיו. בן חלוצה. בית חדש (ס׳). ביום חודש. ביקור חולים.
בח״א בחידושי אגדות. בחלק א׳.
ב״ח אל״ש ביקור חולים אין לו שיעור.
בחג״ת בחסד. גבורה. תפארת (ק׳).
בחגת״ם בחסד. גבורה. תפארת. מלכות (ק׳).
בח״ד (בחו״ד) בעל חוות דעת (ס׳).
בחדר״ג בחרם דרבנו גרשון.
בחדרגמ״ה . . . . . מאור הגולה.
בח״ה בעל חובת הלבבות — חמדת הימים (ס׳).
בחה״ם בחג הסוכות. בחול המועד סוכות. (בחהמ״ס).
בחה״פ בחג הפסח. (בחהמ״פ) בחול המועד פסח.
בחה״ש בחג השבועות.
בחו״א בחסד ואמת.
בחו״ב בחכמה ובינה (ק׳).
בחו״ג בחסד וגבורה (ק׳).
בחוה״ג בחוקות הגוים.
בחוה״מ בחול המועד.
בחו״ח בכל חדא וחדא.
בחו״י בעל חוות יאיר (ס׳).
בחוי״ת בחסרות ויתירות.
בחו״ל בחוץ לארץ.
בחו״ע בהמה חיה ועוף.
בחו״פ בחנוכה ופורים.
בח״ז בחתימת זקן.
בח״ח בחרם חמור.
בח״י בחתימת יד — ידי.
בחי׳ בחידושים. בחינה.
בחי״א בן חכם ישמח אב.
בח״כ בחוקת כשרות.
בח״ל (בחו״ל) בחוץ לארץ.
בח״מ בחושן משפט (בחש״מ) (ס׳).
בח״ס בחטף סגול (ד׳). ב״ח ספירות (יעב״ץ).
בחס״ל בעל חסד לאברהם (אזולאי) (ס׳).

בח״ע בחינת עולם (ס׳). בחזון עברית (?).
בח״פ בחטף פתח (ד׳). בליל חג פסח (בלח״פ).
בח״ש בחומר שבועה. בחכמת שלמה (ס׳).
בחש״מ בחולו של מועד. בחושן משפט (ס׳).
בח״ת ברכת חתנים.
בט׳ בטעם.
בטא״ח בטור אורח חיים (ס׳).
בטא״ע בטור אבן עזר (ס׳).
בט״ב בתשעה באב (ל׳).
בטוב״ב בלי טבול ובלי ברכה.
בט״ח בן ט׳ חי.
בטו״ט בטוב טעם.
בטוטו״ד בטוב טעם ודעת.
בטח״מ בטור חושן משפט (ס׳).
בט״י בטבול יום.
בטי״ד בטור יורה דעה (ס׳).
בט״ל בין טוב לרע.
בט״מ בטומאת מת. בטעם מפסיק (ד׳).
בט״ש בטומאת שרץ.
ב״י בן - בר - בני ישראל. בני יעקב. בית יוסף (ס׳). בונה ירושלים (ת׳). בית ישראל. בני יונה. ב׳ יסודות. ב׳ ימים. בן יחיד. בת יחידה. בן יומו. בני יששכר. בת יומה. בית יהודה (ס׳).
בי״א (ביד״א) בידי אדם.
ביא״י בשם יי׳ אלהי ישראל.
ביאע״ה ביעקב אבינו עליו השלום.
בי״א עמב״ד במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד (ת׳).
ביב״ח בי״ב חודש.
בי״ד בשר. יין. דגים; ביורה דעה (ס׳). בית דין.
ביד״א בידי אדם.
ביד״ש בידי שמים.
ביה״ג בימות הגשמים.
ביה״ח בימות החמה. בית החולים.
ביה״כ (ביוה״כ) ביום הכפורים.
ביה״כ של״ב(ש) ביום הכפורים שחל להיות בשבת.
ביהל״ו ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד.
ביה״ס (בה״ס) בית הספר.
ביה״ע(ר) בין הערבים.

בה״ט בעל הטורים (בעה״ט), בהלכת טומאת (יעב״ץ), באר היטב (ס׳).
בה״ט וה״מ ברכת הטוב והמטיב.
בהי״ט בהימים טובים.
בהיסה״ד בהיסח הדעת.
בה״כ ברכת הכוס, בית הכנסת, בית הכסא.
בה״ל בהאי לישנא, בזה הלשון (בזה״ל), בעל הלכה, בלע המות לנצח.
בהל׳ בהלכות.
ב״ה לא״ו (בילא״י).
בה״מ בין המצרים (ב״ה), ביאור המלה, ברכת המזון (בהמ״ז, ב״ה), ברכת המינין, בני המן, בית המרחץ, בהספד מרובה.
בהמ״ג ברכת המגילה.
בהמ״ד בית המדרש (ביהמ״ד).
בהמ״ז ברכת המזון.
בהמ״ט בית המטבחים.
בה״מ וצ״ג בהספד מרובה וצורך גדול.
בהמ״ק בית המקדש (ביהמ״ק).
בה״נ ברכת הנהגין, בין הנרות, בן הנדה.
בהנה״ח בהנץ החמה.
[בה״נ וא״ק בעל הנפש ואגרת הקודש (יעב״ץ)].
בה״ס בעל הספר, בית הספר (ביה״ס).
בהס״ת בהספד ותענית.
בה״ע בין הערבים (ביה״ע), בהאי עלמא, בעל העברונות.
בהע״א בהעלם אחד.
בהעי״ט בעל העיטור (ס׳).
בהע״ק בעל העקידה (ס׳).
בה״פ ברכת הפטורה.
בה״ק (ביה״ק) בית הקברות.
בהק״ר בר הקדוש רבי.
בה״ר בהושענא רבא, בהנאת רע.
בהר״ד (מולד של תוהו) (ל׳).
בה״ש בין השמשות (ביה״ש), בית השואבה, ברכת השחר, בהאי שעתא, ברכת המעביר שינה.
בה״ש דמ״ש בין השמשות דמוצאי שבת.
בהש״ו בהשקט ובטח.
בהש״מ (בה״ש)

בה״ת ברכת התורה (ב״ה), בהלכות תפלה, בית התפלה.
ב״ו בשר ודם, ברי ושמא, ברכה והצלחה.
בוב״ב בנים ובני בנים, בניו ובני בניו.
בונ״ד וב״א (ל׳).
בו״ד בשר ודם (ב״ו).
בוב״ע (בושב״ע) ברי ושמא ברי עדיף.
בוה״ע בעל ווי העמודים (ס׳).
בו״ז שני, ששי, שביעי.
בו״ח בשר וחלב.
בו״ט (בונ״ט) באו ונחזיק טובה.
בומ״ף (ממוצא השפתים) (ד׳).
בו״פ בושת ופגם.
בו״ר בא וראה, בקי ורגיל.
בו״ת בנו ותלמידו.
ב״ז בן זכאי, בן זומא, בן זכר, בעבור זה, בת זונה, בזכות זה, בעילת זנות (בע״ז).
בז״א בזמן אחד.
בזבל״א בזה בורר לו אחד.
בזא״ז בזה אחר זה.
בזב״ש בזבח שמואל (ס׳).
בז״ג בזקף גדול.
בז״ה בזה הדרך.
בזה״א בזה האופן.
בזה״ב ברוך זוכר הברית.
בזה״ז בזה הזמן, בזמן הזה.
בזה״ל בזה הלשון.
בזה״ע בזה הענין.
בזה״ת בזה התנאי.
בזוב״ש בזדון ובשגגה.
בזו״הק בזוהר הקדוש (ס׳).
בזכ׳ בזכות.
בזל״ז בין זה לזה.
בזמגו״מ בזמן גוג ומגוג (בזגו״מ).
בזמה״א בזמרת הארץ (ס׳).
בז״צ בזבחי צדק (ס׳).
בז״ק בזקף קטן.
בזק״ג בזמן קבוץ גליות.
בזשאבמ״ק בזמן שאין בית מקדש קיים.
בזשבה״ק בזמן שבית המקדש היה קיים.
בזשבהמ״ק בזמן שבית המקדש קיים.

ב״נ ב״נ בן נר, בן ניורת.
ב״נ וב״ח בן גרושה ובן חלוצה.
בנ״ד בנ׳ דברים, בנין דא, בנין דאתמר.
בנ״ד כפ״ת (ד׳) (מקבלין ד״ח וד״ק).
בנ״ד כפ״רת (ד׳).
בנד״ם בגמרא דבני מערבא.
בנ״ה בנבורת השם — הבורא, בנזירת השם, בינה נבורה, הוד (ק׳).
בנ״ח בעל גמילות חסדים (בעג״ח).
בני׳ בגימטריא.
בנ״כ בגין כך.
בנ״לר בין גואל לרופא.
בנ״לת בין גאולה לתפלה (בגא״לת).
בנ״ם בנ׳ מקומות, — מלאכות — מלכיות.
בנ״ע בגן עדן, בגילוי עריות, ב׳ גורי עצים.
בנ״ר בנ׳ ראשונות, (מן הספירות) (יעב״ץ).
בד׳ בארבע, בדרך.
ב״ד בית דין, בעל דין, בן דעת, בר דעת, בני דיעה, בעל דבר, בן דרוסאי, ברח דודי (ת׳), בן דוד, בסיעתא דשמיא, בעל דקדוק.
בד״א במה דברים אמורים, ברוך דיין אמת, בדבור אחד, בדבר אחר, בדרך ארץ, בעל דרך ארץ (בעד״א), בדפוס א׳, בדרך אחר.
בדא״ה בדיני אומות העולם.
בדא״ח בדברי אלהים חיים.
בד״ב בדפוס ב׳ (ד״ב).
ב״ד ב״ד בת דינא בטל דינא.
בד״נ בדרך נוזמא.
בד״ה בדבור המתחיל, בדברי האומר (בדה״א), בדברי הימים, בדרך הפלגה (בדה״פ).
בדה״נ בית דין הגדול.
ב״ד ה״פ בתר דבעיא הדר פשטה.
בד״ו (לא בד״ו פסח) (ל׳), בדוק ומנוסה.
בד״ז בדבר זה, בדרך זה.
בד״ח בדברי חכמים, בדרך חידה (חיבה), בדברי חול, בדברים חיצונים.
בדו״(ר) בדחילו ורחימו.
בדחז״ל בדברי חכמינו ז״ל.
בד״י בדיני ישראל.
בדיע׳ בדיעבד.
בד״כ בד׳ כנפות, — כוסות.

בד״ל בד׳ לשונות.
בד״ם בדיני ממנות (ד״ם), בדבר מצוה, בדרכי משה (ס׳).
בדמש״א בדמשק ארש (סנ׳).
בד״נ בדיני נפשות (ד״נ), בוצינא דנהורא (בוד״נ).
בד״פ בד׳ פרשיות.
בד״צ בית דין צדק.
בד״ק בדרך קיצור (בעל דין קשה), בדפוס קדמון — קונשטנטינה.
בד״ש בדיני שמים, בדמעת שליש.
בדש״י בית דין של ישראל.
בדש״מ בית דין של מעלה.
בדש״נ בית דין של נכרים.
בד״ת בדברי תורה, בדין תורה.
בדתה״ק בדת תורתנו הקדושה.
ב״ה ברוך השם (בה״ש), ברוך הבא, ברוך הוא, בית המקדש (בהמק׳), בית הכנסת (ביה״כ), בעזרת השם (בעה״ש), בעל הבית (בעה״ב), בעולם הבא (בעוה״ב), ברוך המקום, בין המצרים, בעל הכרח, ביאור המלה (בה״מ), ברכת הלבנה (בה״ל) בשעת הדחק (בשה״ד), בשעת הכושר (בשה״כ), בית הכסא (ביה״כ), בין השמשות (ביה״ש), בן הדבקים (בה״ד), ברכת התורה (בה״ת), בנין הורדוס, בית הלל, ביום השמיני (ת׳).
בה״א בהעלם אחד (בהע״א), בית הלל אומרים.
בה״ב שני וחמישי ושני, בית הבחירה, בין הבתרים, בהר בחקותי (ב״ב), בהר הבית.
בהב״ל בית הבליעה.
בה״נ בהאי גוונא, בעל הלכות גדולות, בהמה גסה (ב״נ), ברכת הגומל, ברכת הגשם, באר הגולה (ס׳) (באה״נ), בריאות הגוף.
בה״נ ובה״נ בריאות הגוף ובריאות הנפש (הנשמה).
בה״ד בהמה דקה (ב״ד).
בהה״ב (בה״ב) בהר הבית.
ב״ה וב״ש ברוך הוא וברוך שמו.
בה״ז בהאי זמנא, ברכת הזבח (ס׳).
בה״ח בית החיים (ביה״ח).

באי אמ״ה ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם (ת׳).
באי אמ״ה אקבמ״ו ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (ת׳).
באי״ה ברכו את יי׳ המבורך (ת׳).
ב״א י״ח בני אדם יושבי חושך (ת׳).
באיי ברוך אדני יום יום.
באי ש״ת ברוך אתה יי׳ שומע תפלה (ת׳).
באל(ח) בין אדם לחברו.
באל״מ בין אדם למקום, בין אור לחושך.
בא״מ באיזהו מקומן, באבינו מלכינו (ת׳), בארץ מצרים, באוהל מועד.
בא״ק באיזו קהלות.
בא״ר בידך אפקיד רוחי, באר רחובות (ס׳).
באר״ות בן אדם רמה ותולעה.
באריכ׳ באריכות (בא׳).
בא״ש באר שבע (ס׳)׳ באותה שעה (באה״ש).
ב״ב בן בית, בני ביתו, בן ברית, בני ברית, בעל בית, בעלי בתים, בעל בית (בע״ב), בן בתירא, תרין תרין, בבא בתרא, בעל ברית, ב׳ בתים, בן בוסי, בטל ברוב, בו ביום, במהרה בימינו, בהר בחוקתי, בראיה בעלמא, בשר בחלב (בני ברק), בן בנו, בר בר.
בב״א בבת אחת, במהרה בימינו אמן, בן בתירא אומר, בבני אדם, בבית אל (ס׳).
בב״א כ״פ בבית אל כמה פעמים (יעב״ץ).
בב״ב ב׳ בנינים בו, בן בג בג, בברכה שניה, בלעם בן בעור.
בבבה״ב בברית בין הבתרים.
ב״ב בח״ל בין בארץ בין חוץ לארץ.
בב״ד בבית דין, בבית דוד, בכלי דעת, בפני בעל דין.
בבדשי (בדש״י) בבדש״נ (בדש״נ).
בב״ה בנין בית הבחירה (המקדש), בבדיקת הבית (ס׳).
בב״הא בבית האסורים.
בב״הב ברית בין הבתרים, בבית הבליעה.
בב״הי בבית היין.
בב״הכ בבית הכנסת.
בב״הם (בב״ה) בביאת המשיח.
בב״המד בבית המדרש.
בב״המז בברכת המזון.
בב״המי בברכת המינין.
בב״הם יי״ר שיב״ב בבית המקדש יהי רצון שיבנה במהרה בימינו.
בב״המר בבית המרחץ.
בב״המש בבית המשתה.
בב״הס בבית הספר (ב״הס).
בב״הש בברכת השחר (בה״ש).
בב״הת בברכת התורה.
בב״ו בשל״ב בין במינו ובן שלא במינו.
בב״ז בעילתה בעילת זנות.
בב״ח בשר בחלב, בר בר חנה.
בבח׳ בבחינת.
בבט״ג בקי בטיב גטין.
בב״י בבן ישראל, בבני ישראל, בב׳ ימים, בתולת בת יהודה (ס׳), בבית יוסף (ס׳).
בב״י ובי״י בבל יראה ובל ימצא.
בב״כ בברכת כהנים.
בבל״י בבית לחם יהודה.
בב״מ בבעל מום (בבע״מ), בעל ברית מילה.
בב״ס בב׳ סעודות, בטל בששים (בב״ש).
בב״ע בבני עניים, בבית עולמים.
בבע״ח בבע״חי (בע״ח בע״חי).
בבע״מ בבעל מום.
בב״פ בב׳ פרשיות — פרקים — פסוקים.
בב״ק בבת קול.
בב״ר בטל ברוב, בבראשית רבה, בר בי רב.
בב״ש בבית שמואל (ס׳), בבת שבע, בבאר שבע (ס׳), בטל בששים (בב״ס), בשמת בת שלמה (ס׳), בבגדי שבת.
בב״ש א״א בבריתו של אברהם אבינו.
בב״ת בבל תוסיף, בבל תלין, בבל תשחית, בעל בלתי תכלית, בעל בית תפלה, בבל תאחר.
בבתה״ס בבתי הספר.
בבת״ח בבל תאכל חמץ.
בבת״ס בבתי ספר.
ב״ג בישול גוים, בן גוריון, בן גמליאל, בן גרושה, ברכת גשם, בהמה גסה (בה״ג), תרי גווני, במה גדולה, בער גאלדבערג.
בג׳ בשלושה.
בגא״לת בין גאולה לתפלה.

אש״ם אשם מצורע (א״ם), אש שמים מים (אמ״ש).
אש״נ אשם נזיר (א״נ).
אש״ע אין שם עדים.
אש״ש אמר שמואל שולם (יוחסין).
א״ש ת״ב אהבה שהיא תלויה בדבר.
א״ת אם תאמר, אי תימא, אל תקרי, אמרי תורה, אל תתמה, אמרה תורה, איפכא תניא, אהלי תם (ס׳), ארבע תעניות (ס׳).
אתב״ע אל תשכן באהליך עולה.
א״ת ב״ש (שבת ק״ד א׳)
א״ת אותי תעב, אתאוה לו?
ב״ש כי לא חשק, שמי יחול עליו?
ג״ר נופו טימא, ארחם עליו?
ד״ק דלתותי נעל קרניו לא אגדע?
א״ת ב״ש אם אתה בוש וגו׳.
א״ת: א׳ תשעה באב ב״ש: ב׳ שבועות.
ג״ר: ג׳ ראש השנה ד״ק: ד׳ קריאת התורה
ה״ץ: ה׳ צום כפור ו״ף: ו׳ פורים שעבר.
(קביעת המועדות מימי הפסח).
את״ד אשרי תמימי דרך.
את״ה אגרת תחית המתים (ס׳).
את״י אל תעזבני יי׳.
את״כ אל תהי כאבותיך (ס׳).
א״ת כ״ל הדברי״ם אש״ר עש״ה (ברא׳ כ״ד ס״ו) ׳אל ׳תתמה ׳כי ׳לא ׳הבאתי ׳דם ׳בתולי ׳רבקה ׳יש ׳מקום ׳אשר ׳שם ׳רובצים ׳עופות ׳שומרים ׳הדם.
א״ת כ״ל הדברי״ם האל״ה (ברא׳ כ״ט י״ג) ׳אל ׳תתמה ׳כי ׳לא ׳הבאתי ׳דבר; ׳בממון ׳רב ׳יצאתי ׳מאבא, ׳הלך ׳אליפז ׳לקח ׳הכל.
את״ל אם תמצא לומר, אי תימא לי, אם תאמר לי, אם תקשה לך, אם תרצה לידע.
אתע״ד אל תעלה על דעתך.
א״ת ע״י אל תירא עבדי יעקב (ת׳).
את״ת אי תניא תניא.

ב

ב׳ בינה (ק׳).
ב״א בית אב, בן אדם, בני אדם, בן אשר, בר אוריין, בן אחיו, בנין אב, ברכת אירוסין, ברכה אחרונה, בן אפרים, בית אפרים (ס׳), במקום אחר (במ״א), בדרך אחר (בד״א), ב׳ אמצעיות, ב׳ אחרנים, בני אהרן, בר אבא, בר אהבה.
בא׳ באריכות (באריכ׳).
בא״א באיזה אופן, באשת איש, באם אמרת(?), בית אב אחד, באופן אחר.
בא״א ע״ה באברהם אבינו עליו השלום.
בא״ב באלף בית, באלפא ביתא.
בא״ג באון גליון (בארג).
בא״ד באותו דבר (באו״ד) (באה״ד).
באד״ה באותו דבור המתחיל (?).
באה״ג באר הגולה (ס׳) (ב״ה).
באה״ד באותו הדבור (בא״ד).
באה״י באותו היום (באו״הי).
בא״ה לב״מ בין ארור המן לברוך מרדכי.
באה״מ באוהל מועד (ס׳).
באה״ר באהבה רבה (ת׳).
באה״ש באותה השעה.
באו׳ באונס.
בא״ו באבא ואימא (ק׳), ברכת אירוסין ונשואין, (בא״ונ).
באוב״ר באונס וברצון.
בא״ומ באוכלין ומשקין.
ב״א וממ״ז וש״הד בית אל וממת זהב ושער הדלק (יעב״ץ).
בא״ונ ברכת אירוסין ונשואין (בא״ו).
באו״ש באותה שעה.
בא״ז (באו״ז) באור זרוע (ס׳).
בא״ח באורח חיים (ס׳) (באו״ח).
בא״י בארץ ישראל, ברוך אתה יי׳ (ת׳).

אע״ל אמרתי עת לעשות (יעב״ץ).
אענ״ע אבן עזרא נוחו עדן, אמר עולא נשמתו עדן.
אע״פ אף על פי.
אעפ״ז אף על פי זה.
אעפ״כ אף על פי כן.
אע״ש אערוך שועי (ת׳).
א״פ אכילת פרס, אין פותחין.
אפב״ל אין פרעניות באו לעולם.
אפ״ה אפילו הכי (אפ״ה).
אפוד״י אני פרוטס דוראן (פראפט).
אפותק״י אפו תהי קאי.
אפ״ס אחד פסיק סימן.
אפ״ת אפילו תימא.
א״צ אין (אינו) צריך, — צריכין, ארץ צבי, אלי ציון (ת׳), אינו צריך.
אצ״ב אין צריך בדיקה.
אצ״ו אלי ציון ועריה (ת׳).
אצ״ל אין צריך לומר — לברך — להוסיף — להדליק — לחזר — לכתוב — להפך — לקדש — להתענות — להאריך.
אצ״ל בכה״פ אין צריך להדליק בכל הפתחים.
אצל״י אין צריך להאריך יותר.
א״צ לל״ש אין צריך להעלות לו שכר.
אצע״ש אין צועקין על שעבר.
א״ק אמר קרא, אלא קשה, איכתב קשה, אתה קדוש (ת׳), אדם קדמון — קדמאה (ק׳), אין קוראין, אחרי קדושים, איסור קדושה, אין קץ.
אקא״ה אין קוראין את ההלל.
אקא״ע אדם קרוב אצל עצמו (אל עצמו).
אקב״ו אשר קדשנו במצותיו וצונו (אקבמ״ו).
אקנ״ס אין קטיגור נעשה סניגור.
אק״ש אין קונין שביתה.
א״ר אמר רבי, אמרו רבותנו, אמר רחמנא, איכה רבתי (ס׳), אליהו רבא (ס׳), אבל רבתי (ס׳), אל רחום.
אר״א אמר ר׳ אליעזר.
אר״א ר״י ת״א אחד ראש אחדותו — ראש יחידו — תמורתו אחד.
[ארבשממ״ק ש״א אדם רוצה בקב שלו מט׳ קבין של אחרים].

ארגמ״ן אוריאל, רפאל, גבריאל, מיכאל, נוריאל.
ארה״ל ארזי הלבנון (ת׳).
ארז״ל אמרו רבותנו ז״ל.
אר״ט אמר ר׳ טרפון.
אר״י אמר ר׳ יהודה, אשכנזי ר׳ יצחק (לוריא).
אריב״נ אמר ר׳ יהושע בן נדיא.
אריב״ל אמר ר׳ יהושע בן לוי.
ארי״ה אלול, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבא (ארי״ה שאג מי לא יירא).
אר״ל אמר ריש לקיש, אין רצונו לומר, אין ראוי לומר, אחרי רבים להטות.
ארמ״ע אש, רוח, מים, עפר.
אר״נ אז רוב נסים (ת׳), אין ריחה נודף.
ארס״ב(ל) אינו רואה סימן ברכה (לעולם).
אר״ד אחר רוב דיעות (בר״ד).
אר״ש ארבע ראשי שנים, אמר ר׳ שמעון, אל רחום שמך (ת׳).
ארשב״ג אמר ר׳ שמעון בן גמליאל (רשב״ג)
ארשב״י אמר ר׳ שמעון בן יוחאי (רשב״י).
ארשב״ל אמר ר׳ שמעון בן לקיש (אר״ל).
אר״ת אמר רבינו תם.
א״ש אמר שמואל, אלה שמות (ס׳), אבינו שבשמים, אבן שתיה (ת׳), אתי שפיר, אערוך שועי (ת׳), אשר שבת (?), ארבעה שומרים, אבא שאול, אותה שנה, אותה שעה, אדר שני, אין שוחטין, אנב שטפא, אמרי שפר (ס׳), איסור שבת, אילה שלוחה (ס׳).
אש״א אבא שאול אומר.
אשאה״פ אין שוחטין את הפסח.
אש״ב אבינו שבשמים, אלהינו שבשמים (א״ש).
אש״ה אשר הגיא (ת׳).
אש״ו אושר שלום ובינה.
אש״ח אשם שפחה חרופה.
אש״ט אמר שם טוב.
אש״י אדני שיתברך, אמוני שלומי ישראל (ת׳).
אשי״ב אור ששת ימי בראשית.
אשכ״ב איש שכל בו.
אש״ל אכילה, שתיה, לויה (ויטע א״ש״ל, ב״ר כ״א), אין שומעין לו.
אשלד״ע אין שליח לדבר עבירה.

אמחד״ל אבינו מלכנו חטאנו לפניך (ת׳).
אמ״ט אינו מטמא.
אמ״י אחד מי יודע (ת׳).
אמ״י מ״פ אין מקרא יוצא מידי פשוטו.
אמי״ץ אבי מורי ישמרהו צורו.
אמיר״ה אדונינו מלכנו ירום הודו.
אמכ״ה אמאי כולי האי.
אמ״ל אדם מועד לעולם. איסור מלאכה. אם מותר ליטול. אין מזל לישראל.
אמל״ה אם מותר להתענות. אין מורידין לפני התבה.
אמ״נ אל מלך נאמן. אין מזכירין נשמות. (אדני מלך נאמן).
אמס״ת אין מוציאין ספר תורה.
אמ״ע אין מקבלין עדות.
אמע״ה אין מבדילין על הנר. אין מברכין על האור. אין משיבין על ההיקש.
אמ״פ (דמ״פ).
אמ״צ אין מצטרפין. אדני מלך צדק. (?)
אמ״ק אין מקבלין — מקיפין.
אמק״ט אינו מקבל טומאה.
אמ״ר אל מלא רחמים (ת׳). אין מביאין ראיה.
אמ״ר מה״ש אין מביאין ראיה מן השוטים.
אמ״ש אומרין מי שברך. אגרת מר שמואל. אש. מים. שמים.
אמ״ת איוב משלי תהלים. אין מתענין. אמת מארץ תצמח.
א״נ אם נאמר. אי נמי. אי נימא. אוהב נפשו. אינו נאמן. אלהי נשמה (ת׳). אלהי נצור (ת׳). אתה נגליתה (ת׳). ארי נוהם (ס׳). ארצר נחמד (ס׳). אין נוהגין. אין נותנין. איסור נבלה. אינו נדון. אינו נראה. אשם נזיר. אמרי נועם (ס׳).
אנד״ש אוהב נפשו דורש שלומו.
אנול״ל אנכי ולא יהיה לך.
אני״ל אתה נותן יד לפושעים (ת׳). אי נמי יש לומר.
אנ״כ אוריתא נביאיא כתוביא. אין נושאין כפיהם. אורות נצוצות כלים (ת׳).
אנכה״ג (אכה״ג) אנשי כנסת הגדולה.
אנכ״י אנא נפשי כתיבת יהבית (שבת ק״ה); אמירה. נעימה. כתיבה. יהיבה (שם); יהיבה. כתיבה. נאמנין אמריה (שם).
אנ״ל אין נותנין לו.
אנל״פ אין נראה לפרש.
אנלת״א אשר נתן לנו תורת אמת (ת׳).
אנס״ו אמן נצח סלה ועד.
אנע״פ אין נופלים על פניהם (ואא״ת=ואין אומרין תחנון).
אנקת״ם אל נא קרב תשועת מצפיך.
פסת״ם פחודך סר תוציאם ממאסר.
פספס״ם פדה סועים פתח סומים ישעך מצפים.
דיונס״ם דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמך מפלתינו.
אנ״ש אנשי שלומנו.
אנש״ב אלהי נשמה שנתת בי (ת׳).
א״ס אין סוף. אתקינו סעודתא (ת׳). אין ספק. אנב סודר. אנשי סדום. אחריות סופר. אבן סנה (ק׳ סנה).
אס״ב אסור בהנאה. אסמכתא בעלמא.
אסב״ל אין סמיכה בחוץ לארץ.
אס״ד אי סלקא דעתך.
אס״ז אסיפת זקנים (ס׳).
אס״ל אלא סבירא ליה. אתה סתר לי.
אסנ״ת משבח״ת אנוסה. שנואה. נדה. תמורה. מורדת. שכורה. גרושת הלב. חצופה. תערובות.
אסע״ה(נ) אין סומכין על הנס.
אס״ף אתנח סוף פסוק.
א״ע אבן עזרא. אמר עולא. את עצמו. אבא עלאי (ק׳). אימא עלאה (ק׳). ארון עולם. אתם עדי. איסור ערוות. אחיזת עינים (אח״ע). אמה עבריה. אמרו עליו. אכילת עראי.
אעא״מ אין עונשין אלא מזהירין.
אע״נ אף על גב.
אעה״ז אם עבר הזמן (אע״ז).
אעודל״ת אתי עשה ודחי לא תעשה.
אעו״ע את עונם ואת עון (יעב״ץ).
אע״ז אם עבר זמנו.
אע״כ אלא על כרחך.
אעכ״ם אלא על כל פנים.

אל״א אחד לאחד, אחת לאחת, אם לא אמר, אי לא אמרת, אין לי אלא, אדם לאדם.
אל״א אמ״א אם לא אמר אין מחזירין אותו.
אלא״ע אור לארבע עשר (אלי״ד).
[אל״א שאל״ש אין לך אדם שאין לו שעה].
א״ל ב״ם (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אל״ה אי לאו הכי.
אלהוא״ה אלהי האלהים ואדני הארנים.
אלה״ק = אולה״ק.
אלה״ר אבק לשון הרע.
אלו״ל אני לדודי ודודי לי. והאלהים אנ״ה לידיו ושמתי לך.
אל״ח אין לו חזקה.
אל״ח לע״ה אין לו חלק לעולם הבא.
אל״י אתהלך לפני יי׳.
אלי״נ אם לא ירדו נשמים.
אלי״ד אור לי״ד (אלא״ע).
אל״י ונ״ע אם לא יגיד ונשא עונו.
אלי״ר אליבא ריקנא.
אלי״ש אור לישרים (ס׳).
אל״כ אם לא כן.
אלכה״נ אלמנה לכהן גרול.
אל״ל אית לן למימר.
אל״מ אל למושעות (א״ל), אמשל לך משל, אין לנו מלך.
אלמנ״ם אין לך מרה גרולה מזו.
אלמ״ד אלא למאן דאמר.
אלמ״ה אין למרין מן הכללות.
אלמה״כ אין למידין מן הכלל.
אלנ״י אם לא נטל ידיו.
אל״ע אין לו עדים.
אלע״ב אין לנו עסק בנסתרות.
אלע״ז אין לסמוך על זה.
אלע״כ אין להם עליו כלום.
אל״פ אין לפסול.
אל״ק אית ליה קלא.
אל״ר אין לו רשות.
אלש״מ אלא לאו שמע מינה.
אל״ת אפשר לתרץ, אין לתרץ, אין להם תשובה.
אלת״ה אי לא תימא הכי.

א״מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו, ארץ מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה, אין מברכין, אל מסתתר (ת׳), אבינו מלכנו (ת׳), איזהו מקומן (ת׳), איפכא מסתברא, אנשי מעשה, אתא מרחוק (ד׳), אין מדליקין, אין מברכין, אין מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין, אשם מצורע (אש״ם), אני מאמין, אונאת ממון, אינו מאמין, אשם מעילה.
אמ״א אלא מה אמר. אין מחזירין אותו.
אמא״מ אין מוציאין אותו מידו.
אמ״ב אין מוחין בידו — (בידם), אין מברכין.
אמב״ד ארבע מיתות בית דין.
אמבב״ק אין משגיחין בבת קול.
א״ם בחוקו״תי אתם משאילין, איה מלכיכם, אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, איה מלכיכם אין משיבין, אנו משיבין, אלהיכם ממזר; וסימן: בית דין חונקין וקוטלין תלוי ישי.
אמ״בל״ת אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
אמב״ם אין מסיחין בסעודה (אמס״ב).
א״מב״ש אני מאמין באמונה שלימה.
אמ״ד אינו מאן דאמר, אמסטרדאם.
אמ״ד שלב״ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם (אאמ״ד שלב״ל).
אמ״ה אבר מן החי (אמה״ח), אלהינו מלך העולם, אמרו מלאכי השרת (אממ״ה).
אמה״י אמר השם יתברך (אה״י).
אמה״כ אמר הכתוב (א״ה).
אמה״ל אוי מה היה לנו.
אמ״ה להקב״ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב״ה.
אמה״ם אינו מן המנין.
אמ״ו (אמו״י) אמת ויציב (ת׳), אל מלך ויעבור (ת׳).
אמוה״ק איפכא מסתברא והכי קתני.
אמומ״ב אין מוקדם ומאוחר בתורה.
א״מ ופר״י איזהו מקומן ופרקי ר׳ ישמעאל (יעב״ץ).
אמ״ז ארבע מאות זוז.
אמז״ל אבי מורי ז״ל.

אחמ״כ אחר מחילת כבודו.
אח״ם במ״ע (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אחס״נ אחר סעודה נ׳.
אח״ע אחיזת עינים.
אחע״ב אשת חיל עטרת בעלה.
אחא״ע איסור חל על איסור.
אחע״כ אין חייבין עליו כרת.
אח״פ אוזן, חוטם, פה.
אח״ק אחר קבורה.
אח״ש = אנח״ש.
אח״ת אגב חדא תרתי (תרין).
א״ט ארבע טורים (ס׳), אבנים טובות, איסור טרפה.
אט״ב אינו טעון ברכה.
א״ט ב״ח (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אטלי״ם אך טוב לך יהיה סלה.
אטל״ס אך טוב לישראל סלה (סמו״ס ק׳).
אטס״ה אחריות טעות סופר הוא.
א״י ארץ ישראל, אינו יודע, אינו יכול, אינם יכולין, אז ישיר (ת׳), אשר יצר (ת׳), אריכת ימים, אלהי ישראל, אור ישראל (ס׳), אתה יצרת (ת׳).
א״א איש ירא(ת) אלהים, אדם ילוד אשה, אינם יראים אלהים.
איא״ה אשר יצר את האדם (ת׳).
איאפ״ל אל יפתח אדם פיו לשטן.
אי״ב (איר״ב) אשרי יושבי ביתך (ת׳).
איב״א אי בעית אימא.
איב״ל איבעיא להוא (אב״ל).
איבע״א (אב״א) אי בעית אימא, (איב״א).
אי״ג אמר יהודה גדליה.
איד״ז (אד״ז) אידרא זוטא (ס׳).
איד״ר אידרא רבא (ס׳).
אי״ה אם ירצה השם, אם יגזור — יעזור השם, אם יש השלום.
איה״נ אנא ייי הושיעה נא.
איהש״ר (איש״ר).
איו״י אברהם יצחק ויעקב.
איכ״ל (אכ״ל) איכא למימר.
איכ״ר איכה רבתי (ס׳).
איל״ב אין יכול לחזור בו.

איל״ם אכתי יכול למימר.
אימ״נ אנא ייי מלטה נפשי.
אי״ע אמר יעב״ץ, אלהים יכוננה עליון, אלהים יהי עוזרם.
איפמ״ש אומרים יקום פורקן מי שברך,(יעבץ).
אי״ק איסור קדושה.
אי״ק בכ״ר (mut. lit.).
אי״ש חי״ל אך ימי שנות חיים יוסיפו לו.
אישלד״ע (אשלד״ע).
איש״ר אמן יהא שמה רבא (איהש״ר).
אי״ת אדני יתברך (אית״ש שמו), (יתעלה). אי תימא (א״ת).
אית״ן מש״ה וכל״ב (lit. servil. ד׳).
א״כ אם כן, אינו כדאי, אין כסף, אין כאן, אין כמוך (ת׳), אין כאלהינו(ת׳), ארבע כוסות, ארבע כנפות, אתה כוננת (ת׳), אדם כשר.
אכ״א אכילת ארעי, (אכי״א).
אכאל״א אם כן אין לי אלא.
אכ״ה אמאי כולי האי.
אכה״ג (אנכה״ג אכנה״ג) אנשי כנסת הגדולת.
אכו״ש אכילה ושתיה.
אכ״ט אין כאן טענה.
אכי״ר אמן כן יהי רצון (אוכי״ר).
אכ״י ל״ה אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.
אכ״כ אין כתיב כאן.
אכל״ק אם כן לימא קרא.
אכל״ר אם כן ליכתב רחמנא.
אכ״מ אין כאן מקומו, אין כמוך (א״כ).
אכמ״ה אם כן מה הגיד.
אכמ״ל אין כאן מקום להאריך.
אכ״ע אכולי עלמא.
אכע״ז אם כן על זה.
אכש״מ אם כן שמע מינה.
א״ל אמר ליה, לו, לְהו, אי לימא, אית ליה (להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר, אידכר לן, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו, אחר למעשה (אח״ל), אין לו — לך, אין להתענות (אלה״ת), אין לברך, — לתרץ, אל למושעות (ת׳), איבעיא להו, אתרחיש ליה.

אהכס״ת (הכס״ת).
אה״ל אתה הראת לדעת (ת׳), אור הלבנה.
אהמ״ט אי הכי מאי טעמא.
אה״ם אוהל המת, אדון המושיע (ת׳), אוהל מועד (ס׳).
אה״ם ואה״מ (אהוא״ה).
אה״נ אי הכי נמי, אומות העולם נמי, אליהו הנביא, אור הנר.
אה״נ אה״ת אה״נ אליהו הנביא א׳ התשבי אליהו הגלעדי (במ״א עמב״ד) (ת׳).
אה״נ יל״ב אור הנר יפה לבדיקה.
אה״ע אבן העזר (ס׳), אהבת עולם (ת׳).
אהע״נ אשר הניא עצת גוים.
אהע״ד ועי״ד את האדם על דעתו ועל דעת (יעב״ץ).
אה״פ אחר הפסח (אח״פ).
אה״ק ארון הקודש (א״ה).
אה״ר אב הרחמים(ת׳) (הרחמן), אהבה רבה(ת׳).
אה״ש אבן השוהם (ס׳), אין השכינה שורה, אוצר השרשים (ס׳) (אוה״ש).
אהשק״ל אי הכי שפיר קשיא ליה.
אה״ת אחר התפלה, אגדות התלמוד (ס׳).
א״ו איסור והיתר, אלא וודאי, אמן ואמן.
או״א (אוא״א) אלהינו ואלהי אבותינו (ת׳), אחת ואחת, אילו ואילו, אב ואם, אבא ואימא (ק׳), אחד ואחד, אידי ואידי, אמן ואמן, אמת ואמונה, אכלה ואכלה (ס׳), אות אות (ס׳).
או״א דא״ח אלו ואלו דברי אלהים חיים.
או״ג אות גרונית (א״ג), און גליון.
אוגו׳ אוגוסטוס.
או״ה אומות העולם, איסור והיתר (ס׳).
אוה״מ אוהל מועד, אוהל המת (א״ה).
אוה״ע אומות העולם.
אוה״ש אוצר השרשים (ס׳), אותיות השמוש (ד׳).
או״ו (אוי״ת) אשם ודאי ותלוי.
או״ז אור זרוע (א״ז) (ס׳).
או״ח אדם וחוה, אורח חיים (ס׳) (א״ח).
אוח״ל אדם וחוה חוץ לילית.
או״י אמת ויציב.
אוי״ל אכול ושתה יאמר לך.

אוי״ר = אוכי״ר.
אוי״ש אדם וישמעאל.
אוכי״ר אמן וכן יהי רצון.
או״ל אומר להם, אומה ולשון.
אול״ד אור לארבע עשר.
אולה״ק אוצר לשון הקודש (ס׳).
אול״ל אנכי ולא יהיה לך.
או״מ אותות ומופתים, אונאת ממון, אלדד ומידד
אונ׳ אונקלס (אונק׳).
או״פ ארחי ופרחי.
אופ׳ אופן.
אור״י אומר ר׳ יצחק.
או״ש אותה שנה.
או״ת אורים ותומים (ס׳).
א״ז אור זרוע (או״ז) (ס׳), אמר זה, את זה, אם זה, אין זקוק, אדרא זוטא (ס׳), אנעים זמירות (ת׳), אתה זוכר (ת׳), (איזו זו).
אזוא״ז אחד זה ואחד זה.
אז״ל אבותינו זכרונם לברכה, אמרו ז״ל, אור זרוע לצדיק.
א״ח אחד חסר, אתה חונן (ת׳), אינו חייב, אין חוששין, אשת חיל, אלמנה חיה, אמרו חז, אלהים חיים, אינו חוצץ, אמרו חכמים, אורח חיים (ס׳), אתה חוננתנו (ת׳), איסור חֵלֶב.
[אח״ב וא״ב = אבואב].
אחבב״י אינו חייב בכל יראה.
אחב״י אחינו בני ישראל — בית ישראל.
אחה״ב אחר חרבן הבית.
אחה״ז אחר הזמן (אח״ז).
אחה״ח אחר החרבן.
[אחה״ק אחר הקבורה].
אחו״א אחטא ואשוב.
אח״ז אחר זה, אחר זמנו.
אחז״ל אמרו חכמינו ז״ל.
אחיו״ט אחר יום טוב (אחי״ט).
אח״כ אחר כך, אחרי כן.
אחכ״א אחר כך אמר.
[אחכב״נ אין חכם כבעל נסיון].
אח״ל אחר למעשה.
אחלא״ד = אחל״ד אתה חונן לאדם דעת (ת׳).

אברה״ם הושענא רבא, ט׳ באב, יום כפור, ראש השנה, פורים.

אב״ש אנשי בית שאן (יעב״ץ), אדון בשפטך (ת׳).

אב״ת אבל תוסיף, (= על כל תוסיף).

אב״ת אב״נ ואב״כ = א״ב א״ב וא״ב.

א״נ אין נורסין, אגב גררא, אורח נברא, אולא נרש, אות נרונית (ד׳), אשת ניסו, ארבע גאולות, ארבע גליות.

אג׳ אגרת.

אגא״ע (אא״ע).

אג״ב אגרת בקרת (ס׳).

אגגע״ה אין גוזרין גזירה על הצבור.

אג״ה (ס׳) אחר גמר הסעודה (אג״ס).

אגה״ז (ימים שפסח חל בהם) (ל׳).

אגו״פ אגרא וסגרא.

אגח״ש אגב חריפתא שבשתא.

אגל״א אתה גבור לעולם אדני (ת׳ ק׳).

אג״ם אית גרסת ספרים, אחר גמר סעודה.

אג״ר אית גסות רוח.

אג״ש אית גזירה שוה, אגרת שלומים (ס׳), אגב שטפא (= לפ״ר).

אגת״ה אגרת תחית המתים (ס׳).

א״ד איכא דאמרי, אין דורשין, אינו דומה, או דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו דין, אין דנין, אונאת דברים, אפס דמים (ס׳), איידי דתנא.

אדאה״ש אינה דוחה את השבת (אד״ש).

אדב״א אין דרך בני אדם.

א״ד במ״ב אין דורשין במעשה בראשית.

אדב״ע אריה דבי עלאה.

אד״ג אית דגרסי.

אד״ה אדוני הרב.

אדה״ש איידי דשייר האי שייר.

אדהע״ה אמר דוד המלך עליו השלום.

אדה״ר אדם הראשון.

אד״ו יום א׳ ד׳ ו׳ בשבת (ל׳).

אד״ל אחת דתו להמית.

[אד״ט לל״ב איידי דטריד למפלט לא בלע].

אד״ם אדם, דוד, משיח. אפר, דם, מרה. אמונה, דבור, מעשה. אוהב דבק מאח. (אחד דיני ממונות).

אדמ״ד אליבא דמאן דאמר.

אדמ״ו (אדמו״ר) אדוני מורי ורבי.

אד״ע אדון עולם, אלהא דמאיר ענני.

אדע״ה אמר דוד עליו השלום.

אד״צ (אדת״צ) אגרא דתעניתא צדקתא.

אדר״נ אבות דרבי נתן (ס׳).

אדר׳ אדרבה.

אד״ר אידרא רבה (ס׳).

אדר״י אדרבי יהודה (et similia).

אדר״ע אותיות דר׳ עקיבא (ס׳).

אד״ש אחר דרישת שלומו (אדר״ש), אינו דוחה שבת (אדאה״ש).

אדשב״א אין דרכן של בני אדם.

אדשהש״ה (אדש״ה שנ״ה) איידי דשייר הך שייר (נמי) הך.

אדש״ל אינו דומה שמיעה לראיה.

אדת״ה ת״ה אגב דתנא הני תנא הני.

א״ה אמר הפסוק — הכתוב — הכותב — המחבר — המעתיק, אמירת הגדה, אדם הגון, אב הטומאה (אה״ט), אומות העולם, (אוה״ע) ארון הקודש (אה״ק), אדון המושיע (ת׳), אליהו הנביא, אב הרחמים (ת׳), אי הכי, אפילו הכי, אומרים הכי, אחר החרבן (אה״ח) איספקלריא המאירה, איסור הנאה, ארזי הלבנון (ת׳), את המגילה, את ההר, אותו האיש, אבן השוהם (ס׳) (אה״ש), אתה הראת (ת׳).

אה״א אדני הוא אלהים.

אהאע״ד וע״ד = אהע״ד וע״ד.

אה״ב אסת הבנין (א״ב).

אהב״ה אמר השם ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא.

אהה״נ אי הכי השתא נמי.

אה״ו (literae) (ד׳). אלטונא האמבורג וואנזבעק.

אהוא״ה אחד המרבה ואחד הממעיט.

אה״ח (אוה״ח) אור החמה, אחר החרבן (אחה״ח).

אהח״ם אז היה חנית סוכו (ת׳).

אהח״ע(ר) (literae) (ד׳).

אה״ט אב הטומאה (א״ה).

א״א מע״ר אין אדם משים עצמו רשע.

א״א מ״פ בב״ח אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.

אא״נ ארבעה אבות נזיקין.

אא״ס אמן אמן סלה.

אא״ע אברהם אבן עזרא. אגרת אורחות עולם (ס׳).

אאע״ה אברהם אבינו עליו השלום. אדוני אבי עליו השלום.

א״א צו״ץ אין אומרים צדקתך, וצדקתך, צדקתך. (= צדקתך צדק).

אאצ״ה אין אומרים צדוק הדין.

אאצו״ץ ואא״ה אין אומרים צו״ץ ואב הרחמים.

אא״ק א״ת אם אין קמח אין תורה.

אא״ר אי אתה רשאי.

א״ארח״ל אין אדם רואה חובה לעצמו

אאר״ל אי אתה רשאי לאומרן.

א״א שלה״ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.

אאש״ע אם אין שם עדים.

אא״ת אין אומרים תחנון, אלא אי תימא.

א״ב אלף בית, אלפא ביתא, איכא בינייהו, אין ביכלתו, אית ביה, אנשי ביתו, איסור בישול, אין ברירה, אמרי בינה (ס׳), אתה בחרתנו (ת׳), אסמכתא בעלמא (אב״ע), אבן בוחן (ס׳), אסת בנין (אה״ב), אין בו, אין בה,

אב״א אי בעית איסא (איב״א), אחור באחור. אחותו בת אביו. (מכות י״ד א׳).

א״ב א״ב (ו)א״ב אחד בתורה, אחד בנביאים, ואחד בכתובים.

אבב״י אתרוג, בצים, בשר שמן, יין ישן.

אב״ג ית״ץ אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה.

קר״ע שט״ן קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא.

נג״ד יכ״ש נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם.

בט״ר צת״ג ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם.

חק״ב טנ״ע חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.

יג״ל פז״ק יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך.

שק״ו צי״ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות.

אב״ג אברהם בער גאָטטלאָבער.

אב״ד אב בית דין, אין בן דוד.

אבד״ב אין בן דוד בא.

אב״ד דק״ק אב בית דין דקהלה קדושה.

אב״ה אמר ברוך הוא (אקב״ה).

אב״ו אדם, בשר, ודם.

א״ב וא״ב אחד בפה ואחד בלב.

א״ב ומ״ח אתה בחרתנו, ומפני חטאינו (יעב״ץ).

אב״ח (אנב״ח) אגרת בעלי חיים (ס׳).

אבח״א אין בו חשש איסור.

אב״י אחוז ביד ימיני, אבוא בגבורת י״י, אתרג, בצים, יין ישן, אודך בגוים י״י, אין בידיעה, אינו בן יומו, — בת יומה.

אבי״ב אברהם בן יחזקיה בשן.

אבי״ה אליעזר בן יוסי הגלילי, אליעזר בן יואל הלוי. אבי העזרי (ס׳).

א״ב י״ח אין בור ירא חטא, (ולא עם הארץ חסיד).

אבי״י אשר בך ירחם יתום (נחמני).

א״ב י״ע אצילות, בריאה, יצירה, עשיה (ק׳).

אבכי״ר אמן בימינו כן יהי רצון.

אבכ״כ אין בכך כלום, (אב״כ).

אב״ל איבעיא להו (אי״ל), (אין בקיאין לשמה). אתהלך בתם לבב, אודך ביושר לבב, אודך בכל לבי.

אב״מ אין בו משום.

אבמד״א אין בו משום דרכי אמורי.

אב״מ טע״כ אין בו משום טעם כעיקר.

אבמ״מ אין בו משום מעילה.

אבמנ״ט אין בו משום נותן טעם.

אבנה״ס אסור בנעילת הסנדל.

אב״ס אין בו ספק.

אב״ע אברהם בן עזרא, אין בו עדים, אסמכתא בעלמא (א״ב), אלעזר בן עזריה, אחד בפני עצמו (אבפ״ע).

אבפ״ע אחד בפני עצמו.

אב״פ אדון בפקדך (ת׳).

[אבקק״ק אסתירא בלגינא קיש קיש קריא].

אב״ר אולינן בתר רובא, אב בן רוח (ק׳).

א

א׳ אל, אדני, אחד, ראשון, אחר, אחרון, אמר, אדם, אלף, אויר, אדומים.

א״א אדוני אבי, אני אומר, אחד אמר, אי אפשר, אי אפשי, אחרים אומרים, אין אדם, אי אמרת, — אמרית, אשת איש, אין אומרים, אלף אלפים, אמר אליהו, אליהו אשכנזי, אלה אזכרה (ת׳), אל אדון (ת׳), אופן אחר, — אחר, אברהם אבינו, אמר אברהם, אמן אמן, אם אחד, אחד אחד, אגב אורחא, את אבותינו, ארך אפים, אריך אנפין (ק׳), את אשתו, אחד אלהינו, אדיר אדירנו (ת׳), אתה אחד (ת׳), איסור אכילה, אדרת אליהו (ס׳), או אינו, אשת איש.

אא״א אמן אמן אמן, אין אומרים אותו, אלא אי אמרת, אף אני אומר, אל ארך אפים (ת׳), אנשי אמנה אבדו (ת׳), אין אתם אומרים, — אתה אומר.

א״א אא״א אין אומרין אל ארך אפים.

א״א א״ה אין אומרים אב הרחמים, — את ההלל.

אא״א ואא״ה אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה.

אא״א ומ״ר אל ארך אפים וםלא רחמים.

אא״א ור״ח אל ארך אפים ורב חסד.

[**אאא״ל מ״ל** אם אין אני לי מי לי].

אא״ב אלהי אבותינו, אי אמרת בשלמא, אי אפשי בו, אליעזר איש ברתותא, אחד איסור בישול.

אאב״ב אשרי אדם בוטח בך.

אאב״מ אין אומרים במה מדליקין.

[**אא״ד** אי אתה דן].

אא״ה אלא אי הכי, אין אומרים הלל, אבי אבות הטומאה.

אאה״א אי אתמר הכי אתמר.

א״א הה״ג אין אומרים הלל הגדול.

אאה״ט אבי אבות הטומאה.

אא״ו אדיר איום ונורא (ת׳).

אאו״א אתה אחד ושמך אחד (ת׳).

אא״ז אדוני אבי זקני.

אאז״ל אברהם אבינו זכרונו לברכה. אמר אברהם זכרונו לברכה.

אא״ח אום אני חומה (ת׳), אבל אמרו חכמים, אלהים אחרים.

א״א חו״ל אין אדם חוטא ולא לו.

אאחע״א אין איסור חל על איסור.

אא״ט אינו אלא טועה.

אא״י אי אתה יכול, אין אנו יודעים.

אאיבי״ח אין אדם יוצא בו ידי חובתו.

אא״כ אלא אם כן, אי אמרת כך.

אאכ״ק אלא אם כן קשה.

אא״ל אם אמר לו, אם אין לו — לי — להם. אין אפוטרופוס לעריות (אאל״ע).

אא״ל ע״מ אם אמר לו על מנת.

אאל״פ אי אגרא לא פגרא.

א״אל״ר ארך אפים לעוברי רצונו.

א״אמדשלב״ל אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

אאמדשל״ל אין אדם מוכר דבר שלא לו.

א״א מ״ל אמר אלהים מה לך (יעב״ץ), אין אומרים מזמור לתודה.

אאמע״ע אין אדם מעיד על עצמו.

Vorbemerkung des Herausgebers.

Wo eine Abbreviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, dass das Vorkommen der Abbreviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

1) Abbreviaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbreviatur.
2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

ס׳ = Büchertitel (ספר).
ק׳ = Kabbala (קבלה).
יעב״ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
ד׳ = Grammatik (דקדוק).
ל׳ = Kalender (לוח).
ת׳ = Liturgisches (תפלה).

ערכי הנוטריקין.

LEXIKON DER ABBREVIATUREN

GESAMMELT

VON

G. H. HÄNDLER.

ANHANG

ZUM

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHEN WÖRTERBUCH

VON

GUSTAF H. DALMAN.

FRANKFURT A. M.

J. KAUFFMANN.

1897.